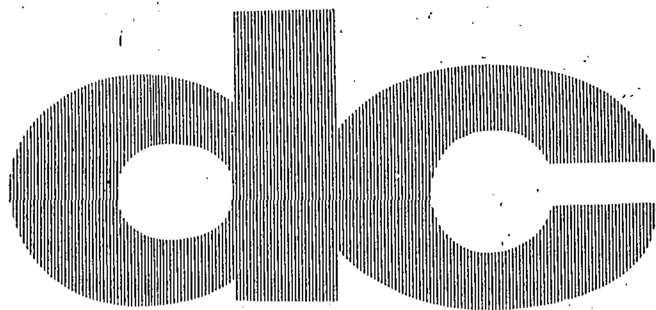
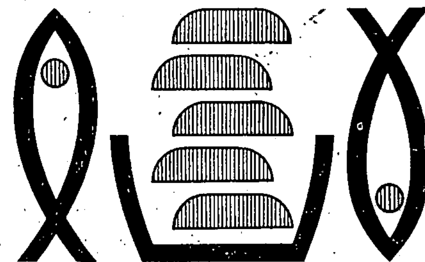

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 1 - 4 januari 1974

NU EN DAN

We zijn onderweg naar de toekomst.
De toekomst van de Heer; waarin wij mogen delen.
Nu zullen we verder trekken naar de horizon, die rijkt aan de hemel...

Dan zal de dag beginnen, waarop de zon zal uitblijven.
Dan zal God-zelf ons Licht zijn.
Nu varen we nog op een zee van tijd.
Nu denken we nog een zee van tijd te hebben;
terwijl het land in zicht is gekomen.
Het land van de Heer.
Het land vol vervulde hoop.

Onderweg

365 dagen zijn voorbij.
Dagen waarin we onze kansen en mogelijkheden hebben gebruikt en misbruikt.
Alle gebruikte en misbruikte dagen willen voor Hem neerleggen en brengen onder Zijn vergevingsgezindheid.
De vergeving is een wonder.
Het wonder der vergeving gaat tussen ons en het onnutte, het onbenutte, het ongebruikte en misbruike in staan.
Dan kijken we over onze schouder naar wat achter ons ligt.
Het onvolmaakte behoeven we niet meer te zien.
De vergevende Heer staat tussen ons en het on-volmaakte in.
Dan wil je Hem danken.
Dan, als je niet al te geremd bent, wil je Hem loven en prijzen!
Ja, wanneer wij in deze dagen achterom zien, dan zien we Hem.
En wanneer we vooruit-zien dan zien we de Heer die op ons wacht!
Dan gaan we met blijheid weer verder, **onderweg naar de horizon.**

Maar morgen?

„Als nu de Heer eens kwam,
Hij zou me op de uitkijk vinden
met de hand der verwachting
boven de ogen van mijn geloof,
met een welkom op de lippen,
een ziel als een open baai.
Hij zou zo kunnen plaats nemen
aan het hoofd van de tafel,
de zegen spreken en het brood en
de wijn aan Zijn bruid reiken -
ja, nú,
maar morgen in de tram?"
(Hans Bouma).

Zijn we bang voor morgen?

Bang voor wat we (nog) niet kunnen zien?
Zijn we niet altijd een beetje bang geweest voor het onbekende?
Eigenlijk komt dat omdat we ons vaak onbewust bedreigd voelen door de dood.
Maar de dood is dood.

We vieren in deze dagen de komst van het Nieuwe Leven.
Waarom zouden we dan niet leven?
Gelukkig, onbevreesd, onbezorgd?

Een gelukkig nieuw jaar!
Kijk maar vooruit.
Vooruit wacht Hij op u.
Een nieuwe kalender.
Nieuwe mogelijkheden.
Nieuwe beloften van God, die al het menselijk on-mogelijke, mogelijk wil maken.
We leven in een huis met beslagen ramen.
Ver kunnen we niet zien.
Dat hoeft ook niet; want onze Heer heeft het allemaal al „bekeken"...
Het is mogelijk dat we dit jaar nog „uit de tijd" zullen zijn.

Hoe dan ook, we mogen geloven dat „onze tijden" in Gods hand zijn.
Onverhoeds zal Hij komen en zeggen:
„Denk niet aan hetgeen vroeger gebeurde,
en let niet op wat oudtijds is geschied,
zie Ik maak iets nieuws,
nu zal het uitspruiten. (Jesaja 43).
Dan is alles voorbij.
Dan is alles begonnen.
Voor iedere dag die voor ons ligt,
Willen we geloven en daarom zingen:
„Geprezen zij de Heer,
dag aan dag draagt Hij ons,
die God is ons heil!"

M. Cohen

De bijbel over de dood

Opmerkingen bij het vraagstuk van de euthanasie *)

De hoogleraar E. Metchnikoff te Parijs heeft aan het eind van de vorige eeuw gezegd van de wetenschap te verwachten, dat deze bij zijn verdere ontwikkeling het ontijdig sterven en de ziekelijke degeneratie van de organismen zal overwinnen en daardoor het leven aanmerkelijk zal weten te verlengen en het schrikwekkende van de dood geheel wegnemen. Hij voegde eraan toe te verwachten, dat de mens dan zal uitleven als een plant, de dood niet meer zal vrezen maar ernaar verlangen zal...

Hoewel niet in alle opzichten schijnt deze Parijse geleerde uit de vorige eeuw gelijk te krijgen: er doen zich steeds meer gevallen voor waarin de dood niet als verschrikking wordt beleefd maar als uitkomst, als verlossing. Het vraagstuk van de euthanasie, het sterven van een goede, zachte dood is de laatste jaren in toenemende mate aktueel geworden.
De vooruitgang van de medische wetenschap is daar in de eerste plaats, direkt, verantwoordelijk voor.
Het is mijn taak - althans zó is het mij verzocht - om enig bijbels materiaal te verzamelen zodat op basis van de aangereikte gegevens uit de bijbel, een ethiek kan worden opgebouwd.
Dit feit, dat we klaarblijkelijk behoefte hebben aan een bezinning op het vraagstuk van de euthanasie verdient nadere toelichting en verklaring. Er is namelijk mét de vooruitgang van de medische wetenschap ook een andere waardering van de dood ontstaan, althans is bezig te ontstaan. Alvorens tot het verzamelen van de bijbelse gegevens over te gaan meen ik er goed aan te doen deze andere doodswaardering te signaleren en nader toe te lichten.

Andere doodswaardering

Ten aanzien van een andere, veranderende doodswaardering spelen meerdere oorzaken een rol.
De praktijk van de medische wetenschap heeft de vraag opgeworpen: wanneer is de mens dood? Om het met de woorden van dr J. H. van der Berg, hoogleraar aan de VU, te zeggen: leeft die mens nog, of is hij levend dood? En: hij is eigenlijk al lang overleden maar nog niet begraven. Het is duidelijk dat deze medische probleemstelling niet alleen te maken heeft met het vraagstuk van de euthanasie als zedelijk probleem maar ook met de techniek van die wetenschap in zijn betrekking tot de ontwikkeling en toepassing van orgaan-transplantatie. Men zou kunnen zeggen, dat een andere doodswaardering juist hier gestimuleerd kan worden door direkte utiliteitsoverwegingen; simpel gezegd: we hebben dringend behoefte aan een hart, een nier, een lever of welk ander orgaan dan ook maar zich voor transplantatie lenen laat. Ekonomische overwegingen dus, al willen we dadelijk het woord ekonomie in dit verband zuiveren van eventuele materialistische en kommerciële bijgedachten.

Nu het woord **ekonomie** toch gevallen is wil ik ook daaraan aandacht schenken omdat ook deze motieven: materialistische, stellig van invloed zijn bij een veranderende doodswaardering.
Het getal bejaarden in onze samenleving neemt nog steeds toe, evenals het getal van hen die tengevolge van een verkeersongeval of anderszins invalide en voor de utiliteitsmaatschappij onnuttig zijn geworden. De verzorging van al deze mensen kost kapitalen aan geld, behuizing en mankracht. Bewust of onderbewust veroorzaakt dit feit irritatie en deze irritatie helpt mee tot een andere doodswaardering te komen.
Of de hierboven genoemde motieven de in onze tijd opkomende nieuwe filosofie van de dood hebben gestimuleerd, of, andersom, een nieuwe doodsfilosofie de weg heeft vrijgemaakt voor de zo even genoemde overwegingen, ik weet het niet.
In elk geval kan gezegd worden, dat er een filosofische benadering van de dood opkomt die afwijkt van de in onze christelijke kultuur tot nu toe overwegende en algemeen geldende. Ik mag hier de Apeldoornse hoogleraar W. H. Velema citeren, die in zijn boekje Rondom het levenseinde, waarin zijn radiolezingen over dit onderwerp zijn gebundeld, zegt:

> „Met name door het existentialisme van Heidegger is er een grote verandering gekomen in het denken over de dood. Hij ziet de dood als een voltooiing van het leven. De dood is niet de wrede spelbreker. Hij verstoort niet wat aan de gang is. Hij hoort bij het leven. Menselijk leven voltrekt zich in een permanente gerichtheid op de toekomst. De mens moet bereid zijn zichzelf in elke nieuwe daad achter zich te laten. Hij moet zichzelf opgeven om zichzelf te worden. In de dood doet de mens dat op één volstrekte wijze. De dood is nodig om de mens werkelijk mens te maken. De dood hoort bij het leven. Hij ontneemt aan het menselijk leven het karakter van de vrijblijvendheid. Daarom moet de mens de moed hebben de dood te aanvaarden. Dan leeft hij pas echt. Met de dood komt de mens voor zijn eigenlijke zijn te staan. Professor R. Bakker zegt: „De doodsfilosofie van Heidegger is als een spiegel waarin we onze zelfservaring scherp omlijnd herkennen. Zij is een appèl de dood heroïsch te aanvaarden en hierin zichzelf in het eigenlijke zijn te rechtvaardigen".

Ik merk hierbij graag op, dat de doodsfilosofie van het existentialisme geen nieuw geluid is. Rousseau beweerde reeds, dat de natuurmensen allen in vrede en zonder vrees stierven; voor de natuurmens zou de dood geen verschrikking zijn... De Duitse dichter Lessing (1729-1781) laat in zijn, wat wel genoemd wordt poëtisch testament Nathan der Weise zeggen, dat de dood slechts de broeder van de slaap is. En een andere romanticus, Lauvergne zei: de dood van de mens is een logisch en natuurlijk gevolg van zijn bestaan. Tenslotte: ook de Stoicijnen, Griekse en Romeinse filosofen, waren die mening toegedaan en beschouwden de dood, ook de zelfmoord, als een zedelijke deugd.
Wat de theologen betreft:
In **Anders gezegd** spreekt ook Kuitert over een herwaardering van de dood. Het is duidelijk, zegt Kuitert, dat er geen le-

ven is zonder sterven; de biologie leert ons, dat de dood bij het leven hoort en men kan niet langer volhouden dat de dood er bij gekomen is, als bezoldiging, soldij van de zonde. Ook andere theologen, zowel roomskatholieke als protestantse hebben de invloed van de existentialistische doodsfilosofie ondergaan en zijn bereid tot een andere doodswaardering te komen.

Bijbelse doodswaardering

Tot nu toe heb ik steeds gesproken over een ándere en veranderende doodswaardering. De vraag is terecht: ten opzichte waarvan is er sprake van een ándere doodswaardering.

Het is wel duidelijk:
de bijbel spreekt ánders over de dood en het sterven dan Heidegger en de zijnen. Er is geen volk geweest dat niet alleen het schrikwekkende maar ook de onnatuurlijkheid van de dood dieper en méér heeft beleefd dan het volk Israël. De weerslag daarvan vinden we steeds weer in de bijbelse gegevens terug. Zou ik teksten moeten noemen dan zou de nu volgende reeks grotelijks onvoldoende zijn: Job 14; Lev. 18:5; Deut. 4:1, 30:15; Jes. 21:8; Hab. 2:4; Ezech. 33:16; Psalm 36:10; Spr. 3:2, 18; 4:13 en 22; 8:35; Psalm 90:7-12. Uit al deze bijbelteksten blijkt, dat de mens stof is en tot stof moet weerkeren - niet vanwege de natuur der dingen maar vanwege de zonde die de levenskracht van de mens verzwakt. In de vergankelijkheid en sterfelijkheid is het **oordeel Gods** voor de gelovige van de bijbel duidelijk openbaar. De dood is de koning der verschrikking (Job. 18:14). Het leven is het goede, het goede is het leven; de dood is het kwade, het kwade is de dood. Leven is zegen, dood is vloek. Dat is de teneur bij de verbondssluiting.

Er is in het Oude noch in het Nieuwe Testament, behalve in gevallen van eindeloze wanhoop en vertwijfeling ook maar één geval aan te wijzen waarin gelovigen bidden of verlangen naar hun dood. Integendeel: de gemeenschap met God schenkt de gelovige de bereidheid om het lijden te aanvaarden als kastijding: Spr. 3:12, Job. 5:17.

Zo spreekt ook het Nieuwe Testament, dat - in de Hebreeënbrief - het lijden ook ziet als kastijding van Godswege maar tegelijk al het lijden - Paulus! - plaatst in een eschatologische kontekst. Er kan ook bij Paulus geen misverstand over bestaan: de dood is niet natuurlijk maar is er bij gekomen, is door de zonde: zoals door één mens de zonde is binnengekomen en door de zonde de dood (Rom. 5:12).

Een andere konklusie dan deze: de dood is er vanwege de zonde, is niet met de schepping gegeven en dus als zodanig onnatuurlijk, lijkt mij op grond van de bijbelse gegevens onmogelijk.

Bijbels-theologisch gezien is het schrikwekkende van die dood niet het lijden dat er aan vooraf kan gaan, maar het feit dat die dood er is vanwege de zonde. Daarom, omdat de dood niet in Gods schepping thuis hoort, een trawant van de duivel is (Hebr. 2:14) wordt hij niet alleen een vijand genoemd - de láátste vijand, zegt Paulus - maar ook zo ervaren. Van die dood en van die schrik voor de dood die een vijand is moeten we, als uit slavernij, bevrijd worden (opnieuw Hebr. 2, nu vers 15).

De dood is en blijft - ja, blijft: ook na Christus' overwinning op de dood, die Hij met Zijn dood bevocht - laatste vijand. Die dood is nooit de goede dood. In haar gedicht Annunciatie vertelt Jacqueline van der Waals op ontroerende wijze hoe de dood haar open woning binnentrad, „Ik kom misschien wat ongelegen? Maar God heeft mij gezonden met een last". Ze eindigt haar vers als volgt:

Ik deed u even later uitgeleide,
Ik zag u duister in het avondrood
Verdwijnen in de duisternis der heide.
En keerde huiswaarts langs het kiezelpad.
Ik sprak niet 'goede dood',
ik sprak niet 'booze',
maar 't dennenboschje geurde,
en de rozen;
En 'k had het leven nooit zo lief gehad".

Konklusie

Waar de dood gezien wordt als de voltooiing van het leven, daar behoort de dood tot het leven. In dat geval is de dood een positieve faktor. Waar de dood gezien wordt als vijand, als laatste vijand, als trawant van de duivel, kan men er geen vriendschap mee sluiten en hem als vriend te hulp roepen.

Het komt mij voor, dat elke andere konklusie een buiten-bijbels oordeel is. Er is vanuit het evangelie gedacht maar één manier om goed te sterven: dat is de gelovige overgave aan Jezus Christus. Wie zó sterft sterft goed.

(Iets verkort) J. van Dam

☆) Inleiding, gehouden op de aan dit onderwerp gewijde konferentie, door de Stichting Tabitha belegd op 1 december 1973 te Amersfoort.

AFSCHEIDSDIENST ZR CORRIE BROUWER

Op zondag 13 januari 1974, nm. 4.00 uur, zal D.V. een afscheidsdienst worden gehouden ter gelegenheid van het vertrek van zr. Corrie Brouwer naar Sona Bata, Zaire.

De dienst zal plaats vinden in de baptistenkerk aan de Jac. Catsstraat te Hengelo (O.).

Zij die deze dienst willen bijwonen en logies nodig hebben, worden verzocht zich bij ondergetekende aan te melden.

Namens de baptistengemeente te Hengelo,

B. J. Kuipers, sekretaris,
Weth. Kampstraat 137,
Hengelo

De Heer heeft zich niet vergist
toen Hij Zijn discipelen riep en
Hij heeft zich niet op hen verkeken . . .
Hij zag een van hen aan en zei:
jij bent Simon, zoon van Johannes,
maar in mijn ogen ben je
Petrus, (Joh. 1 : 43).
Ja, we zijn die we zijn. Mensen
met feilen en falen; ieder met zijn
eigen aanleg en afkomst. Hij weet
wel welk maaksel wij zijn. Hij vergist
zich niet en verkijkt zich niet op ons,

P

want het komt er slechts op aan
wat we zijn in Zijn oog!
In Zijn oog is Simon een Petrus,
een rotsmens. En hij is het daarom
dan ook.
We zijn die we zijn. Maar we worden
kinderen Gods genoemd. Door Jezus.
En omdat Hij het zegt zijn we het ook.
Wéés wat ge zijt.
Wat ge zijt in Jezus' oog!

v. D.

Euthanasie konferentie

Op een gegeven ogenblik zag het Tabitha-bestuur aanleiding tot het beleggen van een gesprek van werkers en bestuurders van onze tehuizen plus de voorgangers in onze gemeenten over het brandend aktuele onderwerp: euthanasie.

Zaterdag 1 december waren zo'n 25 vogels van diverse beroepspluimage bijeen te Amersfoort om zich bezig te houden met een aantal vragen, die met het einde van het mensenleven samenhangen.

Tabitha's voorzitter, ds Van Beek, Amsterdam, vertolkte duidelijk ieders gevoelen toen hij in zijn openingswoord getuigde, van veel onzekerheid, die ook bij christenen heerst, waardoor ook christenen onzeker gaan handelen. Daarom is het ontzaglijk belangrijk, te weten wat de bijbel zegt over de betekenis van de dood, over het proces van het sterven.

Ds Van Dam, Sneek, gaf in een duidelijk betoog een inzicht in bedoelde bijbelse visie; zijn toespraak zal elders in dit blad opgenomen zijn. Hier zij alleen - voor alle duidelijkheid! - de konklusie vermeld: waar de dood gezien wordt als iets vreemds (zoals in de bijbel), daar is de dood een vijand. Waar de dood gezien wordt als de voltooiing van het leven, daar behoort de dood bij het leven. Onvermijdelijk duikt in een gesprek over deze bijbelse visie de vraag op: Indien er geen zonde in de wereld gekomen was, zou dan de dood wel gekomen zijn? Het is bekend, dat meerdere theologen vandaag de dag beweren, dat ook dan het leven eindig zou zijn geweest; vanzelfsprekend is daarmee de dood als straf op de zonde, volledig uit het vizier verdwenen.

Drs Bijleveld, huisarts te Rijssen, sprak niet als theologiserend, maar als praktiserend arts, zo lichtte hij ons in. Als medisch manusje van alles komt de huisarts met alle mogelijke vragen, problemen, kwalen, aandoeningen en wat dies meer zij in aanraking. Zijn ontmoetingen met de dood zijn veelvuldig. Zijn plicht is, de dood zo lang mogelijk op te schuiven. Want hij moet het leven beschermen en behouden. Maar hij moet ook het lijden (pijn bv.) verminderen. Dat is echter eenvoudiger gezegd dan gedaan. Want vermindering van pijn, door het toedienen van medicijnen, kán betekenen een versnelde afbraak van het leven. Maar wat is beter? Soms zeggen de mensen na een lange lijdensweg van een mens, zeg: na een ongeluk: „'t Was beter geweest, dat hij maar direkt dood gegaan was". Waarom zeggen ze dat? Het is een uitvloeisel van wat je zou kunnen noemen een nieuwe visie. Vroeger stond de verlenging van de levensduur van de mensen centraal in het medisch handelen; tegenwoordig zal ook de arts rekening moeten houden met de visie, die zegt: Het **totale welzijn** van de mens, dus ook van de zieke, verongelukte mens, moet centraal staan.

Als over euthanasie gesproken wordt, gaat het niet om de laatste levensfase, maar om de laatste stervensfase. Over euthanasie wordt gesproken, als er van een „natuurlijke" dood sprake is. En ook, als na een ongeval iemand niet direkt sterft, maar bewusteloos blijft (en dat kan enkele jaren duren). Bewusteloos zijn, niet meer zelfstandig funktioneren is ook een vorm van sterven. De vraag is: Hoe kan een „ongeneeslijk" zieke, hoe kan een ongevalspatiënt een **goede dood** (want dat betekent: **euthanasie)** sterven? De medicus zal dan praktisch altijd bedoelen: hoe kan het lijden verzacht worden? Maar pijnbestrijding is bijna altijd levensverkorting.

De arts zal een goed kontakt met zijn patiënt moeten hebben, als er van een - medisch gezien: ongeneeslijke - ziekte sprake is. Een patiënt moet gevoelsmatig worden voorbereid op het einde. Ook de familie blijft dan niet buiten het geding; bij de familie èn bij de hulpverleners ontstaan vaak sterke geprikkeldheden, als het lijden lang duurt. Anderzijds duurt het soms lang, eer men - vooral bij ongevalspatiënten - tot de ontdekking komt, dat levensverlenging onmogelijk of zelfs zinloos is. Waar het nu allemaal om draait, is eigenlijk de vraag: **moeten mensen zélf beslissen over hun levenseinde of niet?**

Het zal niemand verwonderen, dat er door beide inleiders meer stof vóor gesprek en bespreking was aangedragen dan ook maar één der deelnemers kon overzien, laat staan verwerken.

Daarom slechts een aanduiding van enkele knelpunten, die praktisch in elke diskussie, waar ook maar gehouden, aan de orde komen.

Een aantal van deze knelpunten houdt verband met de vraag of het verantwoord, geboden of verboden is, het lijden te verlengen. Daarbij ga je er eigenlijk al vanuit, dat genezing niet meer mogelijk is, medisch gezien. Maar in hoeverre mag je als christen toegeven aan deze gedachte? Moet je niet altijd weer hopen op herstel? Maar heeft hopen zin, als je weet, dat het leven eindig is? Dat de dood eenmaal moet komen, omdat God het de mens zo verordend heeft? Als de dood dan toch in aantocht is, mag je die tegenhouden door allerlei medicamenten, waardoor wel jaren toegevoegd worden aan het leven, maar niet leven aan de jaren? Dus eigenlijk: het is niet de vraag: mag je het leven (beter gezegd: mag je de stervensfase) verkorten, maar mag je het lijden verlengen? Vanuit deze bundel van knelpunten is het een klein overstapje naar de vraag, of er leven is, dat niet waard is geleefd te worden. Anders gezegd: zijn er vormen van leven, die niet waard zijn geleefd te worden? Daarbij werden ongevalspatiënten genoemd, die door hersenbeschadigingen soms enkele jaren in een bewusteloze toestand liggen, zonder dat van leven zoals ieder dat begeert sprake is. Het is genoegzaam bekend, dat een kleine draai aan één knop zulk een „leven" (biologisch, vegetatief) uitblust. Het is gemeengoed geworden te weten, dat een kleine verstoring in het ritme van het toedienen van bepaalde medicijnen onherroepelijk een onstuitbare verslechtering in de toestand van een patiënt kan brengen.

Bijna alle stervenden hebben tijdens het stervensproces mensen om zich heen. Als er geen familie is, als er geen vrienden zijn, dan zijn er toch bijna altijd verplegenden rondom een patiënt. Een patiënt kan ondragelijk lijden. Wie echter maakt uit wat ondragelijk is, wat ondragelijke pijnen zijn? Dat kan eigenlijk alleen de patiënt zelf. Maar die kan vaak niet meer spreken. Wie er bij staan, worden dan vaak ongeduldig en wensen, dat het einde komt. Zó kwamen we tot een omschrijving van ondragelijke en onduldbare pijn.

Ondragelijke pijn lijdt de patiënt, de omstanders kunnen de pijn onduldbaar achten. Maar pijn bestrijden - het werd vele keren gezegd! - betekent vaak leven bekorten.

Ja, en als het dan gaat over euthanasie, ontkom je niet aan de vraag, wie daarover het laatste woord moet hebben. De patiënt? Maar dan moet die wel bij volle bewustzijn - en dus vaak al geruime tijd vóór een ongeval plaats vindt of een ongeneeslijke ziekte haar ruïnerende werk gaat doen - geschieden. Inderdaad lopen er mensen rond, die een wilsbeschikking op zak hebben van deze strekking: verzoeke bij ernstig hersenletsel niets te doen. Moet de familie het laatste woord hebben? Of moet een arts, of een groep van artsen, daarover beslissen? Algemeen waren de aanwezigen van gevoelen, dat een team van artsen/specialisten het enige orgaan is, dat een beslissing over een bewuste verkorting van het lijden/van het leven kan nemen. En dan bedrijf je dus aktieve euthanasie. Maar mag dat? Dáár werd weer tegenover gesteld: mag je het lijden verlengen, zonder dat enig uitzicht op beterschap bestaat?

Toen het ging over het verschil tussen passieve en aktieve euthanasie, was de weg geëffend naar de vraag, of dat onderscheid inderdaad wel wezenlijk is; konkreet gezegd: of het voor God wat uitmaakt, of de ene mens de andere doodt (= aktieve euthanasie) of dat de ene mens de andere mens de levensnoodzakelijkheden onthoudt.

Het zal niet verwonderen, dat over het ontluisterende van een lange lijdensweg, gepaard met lichamelijke pijn en/of totale geestelijke ontreddering (dementie!) zo het één en ander naar voren werd gebracht. Moet die ontluistering persé tot het bitterste einde toe doorgaan? Of mag een mens daarin ingrijpen? Kun je stellen, dat de overwinning over de dood door on-

ze Here Jezus Christus ook betekent, dat die ontluistering een halt toegeroepen mag worden?

U merkt, er werden nogal wat vragen gesteld. Misschien denkt u: er werden blijkbaar geen antwoorden gegeven. Toch wel. En goede ook. Maar die antwoorden riepen weer nieuwe vragen op. Waarom toch?

Omdat je, als je met euthanasie bezig bent, bezig bent met vragen die niet alleen maar een stukje van het leven of het sterven van de mens(heid) raken, maar het hele leven en de totale mens. Dáár kom je in één dag niet uit. Vooral niet als je telkens weer poogt vanuit de Openbaring Gods te praten, en dus te leven en te handelen. En dat begrepen de deelnemers aan de diskussiegroepen: we spreken als christenen met elkaar over deze dingen. En we leven vanuit de bijbel. En in de bijbel wordt de dood een vijand genoemd, en een verschrikking. Maar wie vandaag de dag met oude mensen omgaat, wie met zieken te maken heeft, die weten, dat ze het leven achter zich hebben, die ontdekt dat mensen - ook ongelovige mensen - ja vaak juist ongelovige mensen - geen angst voor de dood hebben, maar er naar verlangen. Of zéggen ze dat maar? Ook dát weet je niet altijd precies.

— o —

Eén der inleiders haakte in zijn slotwoord in op een opmerking uit één der diskussiegroepen: **we zijn er niet uitgekomen.** Deze inleider zei: gelukkig maar. Want stel je voor, dat we eruit gekomen waren? Dan zou het gevaar levensgroot aanwezig zijn, dat we ons te gemakkelijk van de ernst van de vragen hadden afgemaakt. Nu mag dit niet uitgelegd worden in deze zin, dat ook maar één deelnemer er voor was om vormen van leven, waarvan de één zegt, dat het waardig en waarvan de ander zegt, dat het onwaardig leven is, te beëindigen. Het deed ons tenslotte goed, door één der deelnemers te horen zeggen: het Tabithabestuur komt lof toe voor het initiatief, dat het nam door deze konferentie uit te schrijven.

We weten, dat velen, die zich aanmeldden, op zaterdag verhinderd zijn. We hopen in de gelegenheid te zijn voor hen op een door-de-weekse dag een konferentie te houden.

Rest mij, van onze kant, hier openlijk onze beide inleiders te danken, alsmede alle deelnemers voor hun inzet.

H. Ploeger
alg. sekr. Tabitha

DRIE BAPTISTENKERKEN DOOR TORNADO VERWOEST

Tengevolge van een tornado die half december jl. de staten Georgia en Zuid-Dakota (USA) trof werden ook drie baptistenkerken in Gainesville en Greenwood verwoest.

Nieuw centrum voor Youth for Christ

Op 13 december 1973 gaf de stichting „Youth for Christ" - Nederland een perskonferentie op haar juist in gebruik genomen nieuwe centrum „De Lindenhorst" in Driebergen. Doel van deze perskonferentie was om eens duidelijk te maken, wat de naam wil zeggen en wat de organisatie zo al in Nederland kan en wil doen.

Het begon 30 jaar geleden in Amerika met massale zangdiensten op zaterdagavonden, die door vele duizenden mensen werden bijgewoond, aldus ds G. A. Brucks, direkteur van de stichting in Nederland. Zo begon ook het werk hier, nu 26 jaar geleden, op dezelfde Amerikaanse wijze. Na enige tijd ontwikkelde zich in Amerika en ook in Nederland een struktuur in dit spontane werk, waardoor beter gereageerd kon worden op veranderende situaties en problemen.

Sinds ongeveer een jaar of 10 koncentreert zich het werk vooral op het gesprek van gelovige jongelui met ongelovige. Dit gebeurt in koffiebarwerk, kontaktavonden, bijbelstudiegroepen in plaatselijk verband. Op nationaal niveau wordt veel gedaan aan het optreden voor scholen en kerken, kampwerk en training en begeleiding van de medewerkers. Er wordt een landelijk blad uitgegeven, "Aktie" geheten, en de stichting heeft een eigen boekwinkel ter verzorging van de lektuurvoorziening.

Centraal in dit hele gebeuren staat de inzet van jonge mensen, die een stuk van hun tijd over hebben voor het bereiken van anderen met het evangelie. Vooral op landelijk niveau hoopt de stichting het werk meer te kunnen uitbreiden in de vorm van teams van jongelui, die projekten en campagnes gaan uitvoeren op het terrein van muziek en gesprek. Dit en de andere doelen, die Youth for Christ op het oog heeft, vragen wel het een en ander aan inzet van staf en medewerkers. Natuurlijk is er ook nogal wat geld nodig voor deze vorm van evangelisatie-arbeid. Er is op het ogenblik een financiële aktie aan de gang onder de kerken in Nederland om het werk van Youth for Christ voortgang te kunnen laten vinden.

P. E. en A. de V.

MEDEDELINGEN

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente te Doetinchem is ingaande 1 januari 1974 in handen van: A. J. Vis, Zandstraat 29, Doetinchem; tel. 08340-30529.

△ De sekretaris van de baptistengemeente Zutphen, de heer S. Kluin, woont per 1 januari 1974 te Warnsveld, Dr J. J. Frederiksplein 40, tel. 05750-17221.

△ P. G. Kroeze, voorkomende op de Sprekerslijst, woont thans: Zuiderdiep 513, Nieuw Buinen.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Almelo - Geraniumstraat, J. C. Loot te Harlingen.

WELKE GEMEENTE?

Ds. E. Bruce Hardy,
12 Lime Tree Avenu,
Worthing / Sussex, England heeft ons geschreven, dat zijn gemeente graag een zogenaamd „partnership" wil aangaan met een Nederlandse gemeente in de Unie.

Welke gemeente zou graag een blijvend kontakt wensen met een Engelse gemeente? Dit kontakt zal vooral kunnen verlopen via brieven en mogelijkerwijs ook door uitwisseling van bezoeken. Wilt u dan schrijven aan Th. van der Laan, Biltseweg 10, Bilthoven.

Th. v. d. L.

Zendingsberichten

Zuid Kameroen:

Br en zr Van der Veen vragen ons te willen bidden voor een 'réveil', een opwekking in de gemeenten: in geestelijk opzicht zijn er in de gemeenten veel teleurstellingen en tegenslagen. In Zuid Kameroen dateren de gemeenten voor het grootste deel reeds van oudere datum. Daarom is nieuw leven noodzakelijk opdat het tot een werkelijke doorbraak naar buiten komt. Er is een grote behoefte aan jong kader: jonge mannen en vrouwen die de leiding van het werk kunnen overnemen.

Ds J. B. van der Veen

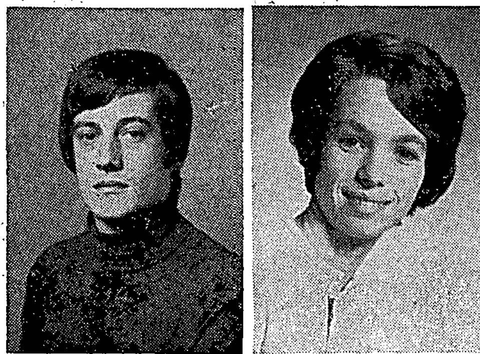
Noord Kameroen:

Honderden Afrikanen kwamen in dit gebied, dat beheerst wordt door de Islam tot Christus door de arbeid van de vele zendelingen van de Europese Baptisten Zending. Met het doel de gemeenten zo spoedig mogelijk eigen voorgangers te verschaffen werd in Djarengol een bijbelschool opgericht voor evangelisten, die in de eerste behoeften van de gemeenten heeft kunnen voorzien.
Thans is in Maroua een voorgangersschool opgericht, waar een langere en intensievere training wordt gegeven. Maar ook hier is een tegenslag: helaas moet de 'studieleider' br Bernd Neumann dezer dagen Kameroen voorgoed verlaten daar zijn vrouw van haar artsen niet opnieuw toestemming ontving langer in Kameroen te blijven werken. Thans ziet de zending uit naar een plaatsvervanger.

AAN BAPTISTEN-VROUWEN-GEBEDSDAG NAMEN MEER DAN ZEVEN MILJOEN VROUWEN DEEL

Volgens mevrouw R. L. Mathis, presidente van het vrouwenwerk van de Baptisten Wereldalliantie hebben dit jaar meer dan zeven miljoen vrouwen deelgenomen aan de wereld-vrouwengebedsdag die door het vrouwendepartement van de BWA elk jaar op de eerste maandag van november wordt georganiseerd. Het programma voor die dag werd in meer dan 100 talen verspreid.

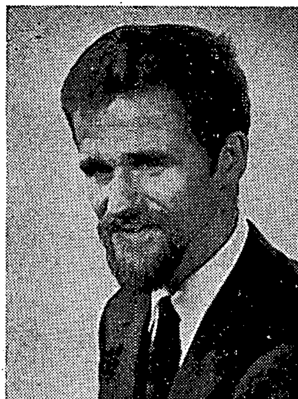
Sierra Leone:

Echtpaar Wolters

Br Teun Wolters, leraar aan de middelbare zendingsschool in Mambolo, bericht ons dat hij betrokken is bij een bijbelstudiegroep waaraan studenten deelnemen. Eveneens is hij aktief werkzaam in ander jeugdwerk van de gemeente. Zr Nel Wolters werkt mee in de arbeid van de zendingskliniek. In het voorjaar van 1974 hoopt men een grote evangelisatiecampagne te houden: de voorbereidingen zijn in volle gang.

Zaire:

Echtpaar Ter Braak

Br en zr Ter Braak werken op velerlei terreinen vanuit en op de zendingspost Sona Bata. Hun huidige arbeid staat echter reeds in het teken van het vertrek: vader en moeder Ter Braak en hun vijf kinderen hopen deze zomer naar Nederland terug te keren om hier een verlof van omstreeks een jaar door te brengen.
Wij zoeken als U.Z.C. voor die periode een woning voor de fam. Ter Braak.

HOT LINE

Een HOT LINE zou een continue (telefoon)verbinding kunnen zijn tussen mensen in verschillende landen.
Wat betreft de "nieuws-garing" wordt daar dan voortdurend gebruik van gemaakt.
Zo moest eigenlijk het kontakt zijn tussen onze gemeenten en de zendelingen die zij uitzonden. De uitdrukking "uit het oog, uit het hart" vinden wij in dit verband daarom natuurlijk onaanvaardbaar.
U zou zich best kunnen voorstellen dat onze broeders en zusters in Kameroen, Sierra Leone en Zaïre ook, en misschien wel vooral in deze dagen, prijs stellen op blijken van belangstelling. Dit kontakt tussen gemeenten en zendelingen kan niet overgelaten worden aan de Unie Zendings Commissie.
Zo kunnen onze gemeenten, **zendingswerkgroepen, diverse verenigingen en natuurlijk** ook partikulieren, berichten en groeten zenden aan onze mensen in Afrika.
GEEN GEZEUR...
We gaan gewoon doên.
Of gaat u het "bij voorbaat" vergeten?
Natuurlijk niet. Hier volgen de adressen nog eens:
Familie J. ter Braak, EBZO, Sona Bata, par Kinshasa, Rep. Zaïre (Afrika)
Familie Jan B. van der Veen, Union des Eglises Baptistes, B.P. 89, Douala, Cameroun, (Afrika)
Familie T. J. J. B. Wolters, Scarsies Secondary School, Mambolo via Rokupr, Sierra Leone, West Afrika
Mejuffrouw Corrie Brouwer is met verlof. Ook zij zal het fijn vinden iets van u te mogen horen. Haar adres tot half januari is: Bornestraat 99 Hengelo (O.).
NIEUWS
Op deze pagina dan het laatste nieuws. Belangstelling en voorbede is zendingswerk, en dit werk kan de Unie Zendings Commissie van niemand overnemen...

M. Cohen

Mej. Brouwer

Zr Corry Brouwer zal medio januari 1974 vertrekken naar Sona Bata om haar werk in het ziekenhuis weer op te vatten. Een uitzendingsdienst zal plaats vinden op zondag 13 januari 1974 's middags om 4 uur in de baptistenkerk in de Jac. Catsstraat in Hengelo (O.). Wij hopen dat vele gemeenten en zendingsvrienden aanwezig zullen zijn.

Unie Zendingscommissie
Biltseweg 10, Bilthoven

LEZERS AAN HET WOORD

GEACHTE REDAKTIE

Naar aanleiding van de rubriek "Korrespondentie" in DC van 7 december 1973, wil ik, ondanks alle vorige inzendingen van deze rubriek toch proberen om aan uw suggestie gehoor te geven en kort en bondig naar voren brengen met welke opvattingen en meningen ik niet kan instemmen.

Op de eerste plaats wil ik stellen, dat de bijbel voor mij het geschreven woord van God is, waardoor men tot de kennis kan komen, van wat Zijn wil is. Evenals de leer niet is los te maken van de Heer, evenzo behoren God en Zijn Woord bij elkaar.

1. Vanuit dit gezichtspunt is het niet te accepteren, dat men als men het niet eens met elkander is, elkander verwijt, dat men gelijk wil hebben of eventueel niet naar de Geest handelt, maar naar de letter.

2. Dat de vrouw in het ambt gesteld wordt, zowel als ouderling als diaken, met de motivering, dat wat 2000 jaar geleden door de apostel Paulus geleerd werd, heden niet meer zou gelden en tevens naar aanleiding van Gal. 3 : 28 dat in Jezus Christus noch man noch vrouw is. De zelfde apostel heeft ook gesteld, dat de man in deze bediening door hem wordt aangewezen en niet de vrouw; daar heeft men dan schijnbaar geen oog voor. (1 Tim. 2 : 8-15 en 1 Tim. 3 : 1-16).

3. Dat men in de gemeente mensen uit andere geloofsgemeenschappen als lid accepteert zonder dat zij de doop(onderdompeling) ondergaan hebben. Tevens dat het avondmaal open staat voor niet leden der gemeente o.a. vrienden der gemeente, die regelmatig met de gemeente opgaan. De vraag is: Waar blijft het getuigenis van de zienswijze aangaande de bijbelse gemeenten en het gestalte daaraan geven?

Waar blijft de stimulans om zich in woord en daad te onderwerpen aan het bijbels gegeven wat betreft het toetreden tot de gemeente, als het zonder dat ook wel gaat? Math. 28 : 16-20.

4. Dat er zo weinig oekumenisch kontakt is om de opdracht te benaderen en wegen te zoeken die de eenheid bevorderen kan van al Gods kinderen (Joh. 17), waardoor het getuigenis van het evangelie beter tot haar recht komt.

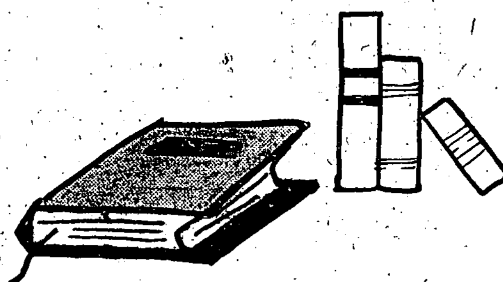
5. Dat men vaak schermt met de tienden betreffende de arbeid in Gods Koninkrijk terwijl God recht heeft op alles wat ons is en wordt toevertrouwd en onder de aandacht wordt gebracht o.a. aangaande de nood in deze wereld.

6. Dat er te weinig ruimte wordt gegeven in de rubriek "Lezers aan het woord!"

7. Dat bij het nemen van beslissingen de meerderheid van stemmen **altijd** doorslaggevend is. Ook de minderheid kan het juiste inzicht hebben.

Hierbij zal ondergetekende het maar laten; hopende enig begrip te zullen oogsten omtrent zijn instelling aangaande de belangen van het koninkrijk van God, die in Jezus Christus ons aller Vader is en ons gebruiken wil om ook anderen die nog niet van Hem zijn, tot eeuwige zegen te zijn.

Utrecht — F. G. de Ruijter

Wat zullen we lezen?

maandag	7 jan.	Kolossenzen 1 : 1- 8	Ons geloof in Jezus
dinsdag	8 jan.	Kolossenzen 1 : 9-14	Zorg dat je Hem kent
woensdag	9 jan.	Kolossenzen 1 : 15-20	Alles bestaat in Hem
donderdag	10 jan.	Kolossenzen 1 : 21-23	Jezus is er voor iedereen
vrijdag	11 jan.	Kolossenzen 1 : 24-29	Zwoegen voor dit evangelie
zaterdag	12 jan.	Paslm 67	Prijs Hem alle volken
zondag	13 jan.	Psalm 96	Vast staat de wereld

KONVENT IN FRIESLAND

Vrijdag 11 januari a.s. komen de voorgangers (met hun echtgenoten) bijeen in Sneek, De Horn; aanvang 10.00 uur.
Bij verhindering tijdig bericht: 05150-4300.

LEESTAFEL

Bij de Bron, dr. P. ten Have — Handleiding ten dienste van godsdienstonderwijs, catechese en bijbelstudie; twee delen (Oude en Nieuwe Testament), 9e druk — J. N. Voorhoeve, Den Haag; elk deel f 29,90.

Dr P. Roest, pedagoog te Voorburg, tekent sinds de 7e druk van dit standaardwerk in 1960 verscheen, voor de verzorging van Bij de Bron. Dat er nu reeds een 9de druk verscheen, spreekt voor zichzelf.

Het uitvoerige werk van wijlen dr Ten Have beantwoordt nog steeds aan zijn doel: "De Bijbel is de bron, waaruit wij putten, en dit handboek wil slechts het hulpmiddel hierbij zijn: het touw, het akertje, waarmee wij putten".
We zouden willen dat ieder die zich met bijbelonderricht en bijbelstudie bezig houdt zich deze boeken aanschafte!

v. D.

Beste vrienden in Nederland, vanuit Zaïre wensen we u een van God rijk gezegend 1974 toe.

Jan en Jopie ter Braak en vijftal

gemeenteberichten

GOED JAAR IN WINSCHOTEN

Winschoten - (E.R.). Een dankbare baptistengemeente in Winschoten wil aan het eind van dit jaar graag vertellen dat het in alle opzichten een gezegend jaar is geweest. Velen hebben zich ingezet om een machtig stuk verenigingswerk op te bouwen in de gemeente. De erediensten op de zondagmorgen zijn werkelijk hoogtepunten.

Praktisch zonder onderbreking, vooral in de tweede helft van dit jaar, mochten er elke maand nieuwe leden aan de gemeente worden toegevoegd.

Duidelijk was de inzet van de gemeenteleden om de progressieve begroting tot op de laatste cent te halen!

Voor de versnelde aflossing van de hypotheek van ons nieuwe gemeentecentrum 't Venster werden met veel succes verschillende werkakties gehouden, met als netto-opbrengst vele duizenden guldens.

In de volle wetenschap dat wij zo vaak te kort schieten, hebben we tòch gemerkt dat de Heer werkt, ons steunt en duidelijk maakt dat Hij met ons op weg is naar Zijn Welzijnsstaat. In deze wetenschap willen we graag óók in 1974 doorgaan aan ieder te zeggen in woord en daad welk een vriend Hij is voor alle mensen!

JEUGDIG BAPTISTE ONDER SLACHTOFFERS PANAM-TOESTEL

De 20-jarige Bonnie Presnell, lid van Niles Ferry Baptist Church te Greenback, Tennessee (USA), behoorde tot de 32 personen die in de week voor kerstmis op het vliegveld te Rome om het leven kwamen tengevolge van de bomaanval van Palestijnse terroristen op een toestel van PanAm.

Bonnie was op reis naar Dhahran in Saoudi Arabië om kerstmis bij haar ouders door te brengen; Bonnie's vader is als tandarts werkzaam bij de Arab-American Oil Company.

INTREDE KAND. A. J. v. d. WETERING

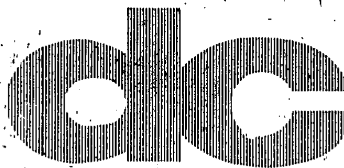
Hierbij hebben wij de eer uit te nodigen tot het bijwonen van de intrede van onze voorganger, kand. A. J. van de Wetering, op zondag 13 januari 1974.
De intrededienst zal D.V. plaatsvinden in ons kerkgebouw aan de Wedderweg 31 te Vriescheloo, 's middags om half vier.
Gelegenheid tot kennismaking na afloop van de dienst.
Namens de raad der baptistengemeente,
H. Bakker, sekretaris

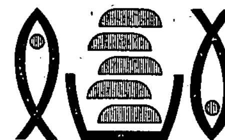
Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds. M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier — Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 —

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 48 23, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam —

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

VRIJZINNIGEN IN AMERIKA

Dr Peter L. Berger, socioloog aan Rutgers University in de Amerikaanse staat Connecticut, heeft in een interview in een tijdschrift gezegd, dat het vooral de "liberals" (vrijzinnigen) zijn, die op het ogenblik in de Ver. Staten hun kerken verlaten. "De meeste mensen die vandaag de dag naar de kerk gaan wensen een duidelijke godsdienstige boodschap. Zij verlangen een "alzo spreekt de Here".

Wat ze echter vaak voorgeschoteld krijgen in vrijzinnige kerken is sociale aktie en psychotherapie. Dat alles kunnen ze ook elders krijgen; waarom zouden ze dan nog naar de kerk gaan?"

BAPTISTEN IN NAZARETH

Een door leden van de baptistengemeente in Nazareth uitgevoerd huisbezoekprogramma heeft geresulteerd in de bekering tot Christus van 100 personen. In deze Israëlische stad wonen ongeveer 35.000 Arabieren.

BAPTISTEN OP HAWAII

Het aantal baptisten op Hawaii is in 1972 gegroeid met 807 leden tot een ledentotaal van 10.428. Hawaii Baptist Convention telt 45 gemeenten.

De zendingsbegroting van de konventie werd verdubbeld; in 1972 werd $ 162.222 ontvangen en dit jaar wordt $ 300.125 verwacht. Mr Allen Au, makelaar van beroep, werd als president herkozen.

UITBREIDING SBC-ZENDING

Dr Baker James Cauthen, uitvoerend sekretaris van Southern Baptist Convention, deelde tijdens een bijeenkomst te Dallas mee dat SBC voortgaat 't zendingswerk uit te breiden. In 1948 had de konventie "slechts" 600 zendelingen in 19 landen, nu 2500 in 77 landen. De begroting van de SBC-zending voor 1974 bedraagt $ 42.8 miljoen.

BRAND IN SEMINARIUM

Brand in een gedeelte van Golden Gate Baptist Theological Seminary te Mill Valley, Californië, veroorzaakte een schade van ongeveer $ 7.000. Het vuur ontstond in een flat van het gebouw waarin studentenechtparen zijn gehuisvest. De oorzaak was een kind, dat met lucifers speelde.

SBC-EVANGELISATIE HEEFT 18 MILJOEN DOLLAR NODIG

De begroting van de evangelisatie-kommissie van Southern Baptist Convention (USA) bedraagt voor 1974 $ 18.039,210. Deze 18 miljoen dollar is nodig voor het werk van de 2.178 evangelisten die de konventie in alle 50 staten van de USA, Panama en Porto Rico aan het werk heeft.

NIET VOLDOENDE

Onafhankelijkheid (politieke vrijheid), technologisch vernuft en materiële welvaart - hoe begeerlijk ook - zijn op zichzelf onvoldoende op de vele en komplexe problemen van Afrika tot een oplossing te brengen.

J. T. Ayorinde op de BWA-bestuursvergadering te Einsiedeln 1973.

Met dank aan God hopen onze geliefde ouders

JAN DUURSMA
en
BONJE DUURSMA-VAN KOMEN

op 29 januari hun 60-jarig huwelijk te herdenken.

Hun dankbare kinderen, klein en achterkleinkinderen

Burnaby (Canada)

Deventer

Amsterdam, Fagelstraat 47 bis

Enige dagen voor het kerstfeest, vrijdag 21 december, is van ons heengegaan onze geliefde zuster

SIEMPTJE LODENSTEIN-VEEN

in de leeftijd van 51 jaar.

"Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis, ik vrees geen kwaad" Ps. 23 : 4

Baptistengemeente IJmond

Wie in Mij gelooft zal leven,
ook al is hij gestorven. Joh. 11 : 25.

Zo leeft hij bij de Heer, die van ons is weggenomen op 86-jarige leeftijd, onze lieve man, vader, grootvader en overgrootvader

GERRIT VAN HOLSTIJN

Grand Rapids U.S.A.:
S. van Holstijn-de Jong

Almelo:
H. Plevier-van Holstijn
H. Th. Plevier

Grand Haven U.S.A.:
M. van Holstijn
M. van Holstijn-Kock

Grand Rapids U.S.A.:
J. Roelofs-van Holstijn
H. Roelofs

Grand Rapids U.S.A.:
J. van Duivendyk-van Holstijn
P. L. van Duivendyk

Zwolle:
G. Lammers-van Holstijn
W. Lammers

Grand Rapids U.S.A.:
P. van Holstijn
H. van Holstijn-Korver

Grand Rapids U.S.A.:
T. van Holstijn
L. van Holstijn-Vogel

Clinton, Ontario, Canada:
I. van Loo-van Holstijn
P. van Loo

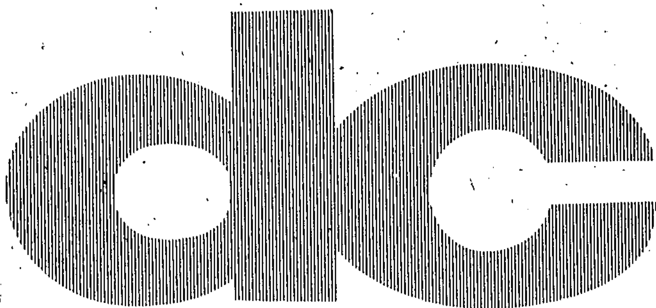
Londesborough, Ontario, Canada:
I. Salverda-van Holstijn
E. Salverda

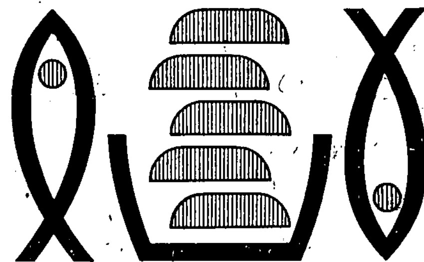
Kleinkinderen en achterkleinkinderen

16 december 1973

De begrafenis heeft plaats gevonden 18-12-1973 te Grand Rapids, Michigan, U.S.A.

Condoleantie-adres: 3415 North Lake Drive, Apt. 101, Grand Rapids, Michigan, U.S.A.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 2 - 11 januari 1974

Bijbelgenootschappen bezinnen zich op hun taak voor deze tijd

door Jan J. van Capelleveen

De bijbelgenootschappen van Europa zijn vast van plan in 1980 tweemaal zoveel bijbels te verspreiden als nu. Ze willen van acht miljoen bijbels en bijbelgedeelten per jaar naar ruim 15 miljoen. Toch zoeken zij niet louter statistische vooruitgang. Het moet gaan om bijbels die werkelijk gelezen worden. Dit wordt uitgesproken in een nieuw 'Werkplan voor Europa'.

Het Nederlands Bijbelgenootschap heeft zich in het verleden weinig om Europa bekommerd. Het verspreidde bijbels in eigen land en overzee. Al in 1805, tijdens de eerste algemene vergadering, werd de vraag gesteld wat gedaan zou kunnen worden voor Indonesië. Toen het NBG zelf nog geen Nederlandse bijbels produceerde, maar ze kant en klaar kocht bij de Bijbelcompagnie, werden wel bijbels voor Indonesië gedrukt. En lang voordat in Nederland vertalers aan het werk gingen om de Nieuwe Vertaling te maken, scheepten zich vertalers in om naar Sumatra, Java, Borneo of Celebes te gaan. Italië, Tsjechoslowakije, Denemarken en Spanje lagen buiten het gezichtsveld.

De situatie is evenwel grondig gewijzigd. In Afrika, Azië en Latijns-Amerika zijn zelfstandige bijbelgenootschappen ontstaan. Samen met de oude bijbelgenootschappen van de blanke wereld hebben zij een Wereldbond van Bijbelgenootschappen gesticht. Die bond beschikt over een wereldhulpfonds waaruit de armere bijbelgenootschappen steun ontvangen. De direkte kontakten die er vroeger waren tussen bijvoorbeeld Nederland en Indonesië bestaan niet meer. De bijbelgenootschappen voorkomen zo dat genootschappen overzee met oeroude banden met blanke bijbelgenootschappen verwend worden, terwijl andere bijbelgenootschappen die evenzeer op steun aangewezen zijn, zoals in Ecuador, Birma en Liberia verweesd blijven.

De bijbelgenootschappen zijn nog een stap verder gegaan. Zij wilden ook voorkomen dat de rijkere genootschappen heersen over de andere die geholpen moeten worden. De wereld is verdeeld in vier regio's. In ieder gebied is een regionaal kantoor gevestigd dat de in dat gebied aanwezige bijbelgenootschappen helpt met het opstellen van begrotingen en het kiezen van prioriteiten. Doel is weer om te zorgen dat de beschikbare fondsen zo eerlijk en effektief mogelijk besteed worden. Het Europese kantoor is gevestigd in het Zwitserse dorp Bassersdorf.

Europa

Europa vormt één van de vier regio's. Plotseling ontmoet nu het Nederlands Bijbelgenootschap zustergenootschappen waar het vroeger nauwelijks kontakt mee had. Met de drie andere regio's, Azië, Afrika en de beide Amerika's, ging ook Europa zich bezinnen op de vraag, hoe zij in haar gebied het werk het beste kon doen. Zo kwam de vraag aan de orde wat in Europa gedaan werd voor de vele miljoenen buiten de kerk.

Voor bijbelgenootschappen als het Brits en Buitenlands Bijbelgenootschap in Londen en voor dat van Noorwegen betekende dat een grote omschakeling. Zij hadden zich altijd zo sterk ingezet voor de bijbelverspreiding overzee. Het waren eigenlijk meer zendingsgenootschappen dan bijbelgenootschappen. Ineens moest bijvoorbeeld het Brits Bijbelgenootschap, dat slechts zelden een vertaling voor het eigen land had gemaakt, maar wel tientallen overzee, zich gaan afvragen wat er in Engeland gedaan kon worden. Voor het NBG was die omschakeling minder groot, want het heeft voor de kerken al de Vertaling-1951 gemaakt; het was bezig aan de uitgave van afzonderlijke bijbelboeken in hedendaags Nederlands; en het gaf het Nieuwe Testament in de omgangstaal, **Groot Nieuws voor U**, uit.

Deze bezinning op wat te doen valt op het eigen kontinent is verwoord in het zojuist verschenen Werkplan voor Europa. Wat opvalt is dat de bijbelgenootschappen ontdekt hebben dat Europa zelf een zendingsgebied is geworden. Ze kwamen met een zekere schrik tot de ontdekking dat er eigenlijk geen bijbelvertalingen bestonden voor niet-kerkelijken.

Missionaire vertalingen

Zelfs de nieuwere bijbelvertalingen van Europa zijn meestal gemaakt voor kerkmensen. Dat geldt ook voor wat altijd de Nieuwe Vertaling wordt genoemd. De vertalers kregen in 1927 de pertinente opdracht om zo weinig mogelijk van de Statenvertaling af te wijken. En dat kan ook gezegd worden van andere vertalingen in Europa. Iedere vertaling uit de eerste helft van deze eeuw richtte zich allereerst op de meelevende leden van de kerk.

Overzee vertaalden de bijbelgenootschappen echter voor de niet-christenen. Zij moesten immers bereikt worden. En voor overzee werd ook zo'n vertaling gemaakt van het Nieuwe Testament in het Engels. Die zou gebruikt worden in Kenia, in Nigeria, op de Filippijnen en waar maar Engels gesproken werd. Maar deze vertaling, moet overgeplant worden naar de kulturele situatie van vandaag en we moeten de betekenis van de tekst voor de situatie waarin wij verkeren, ontdekken.

De bijbelgenootschappen beseffen maar al te goed dat het de taak van de kerk is om de bijbel uit te leggen. Maar wat moet er gedaan worden voor de groeiende miljoenen die nimmer met een kerk in aanraking komen, maar wel een bijbel in handen nemen en willen lezen? Juist voor hen zullen in de bijbels eenvoudige inleidingen opgenomen moeten worden, zegt het Werkplan, en informatieve voetnoten die de lezers helpen die kulturele kloof te overbruggen.

Verschillende groepen

De Europese bijbelgenootschappen gingen nog een stap verder. Kunnen we wel volstaan met het uitgeven van de bijbel als dik boek, vroegen zij zich af. Ze kenden de statistieken die zeggen dat tachtig tot negentig procent van de Europeanen nooit een boek koopt of leest. Die mensen worden niet bereikt met een dikke bijbel, hoe eenvoudig van taal ook.

In het Werkplan wordt daarom uitvoerig aandacht geschonken aan allerlei groepen die op de een of andere manier bereikt moeten worden. Voor de boekloze mensen moeten bijvoorbeeld kleinere, rijk geïllustreerde uitgaafjes worden gemaakt. Je zou ze 'bladerbijbels' kunnen noemen, bijbels voor mensen die bladeren in tijdschriften, maar eigenlijk nooit lezen, of alleen dat wat hen plotseling boeit. Dergelijke kleurige uitgaven kunnen een stap vormen naar het Nieuwe Testament in omgangstaal en dat weer een stap naar de volledige bijbel.

Maar er zijn nog andere groepen. Wat doen de bijbelgenootschappen voor kleuters, voor schoolkinderen, voor tieners, voor studenten? Het NBG is de andere bijbelgenootschappen ver voor. Het beschikt al over zestien deeltjes van de serie: 'Wat de bijbel ons vertelt', oorspronkelijk gemaakt voor geestelijk gehandicapten maar nu ook een prachtig middel om kleuters bij de bijbel te betrekken. Andere bijbelgenootschappen, zelfs in Oost-Europa, geven deze serie in hun taal uit. Maar voor sommige groepen wordt nog vrijwel niets gedaan. Het Werkplan roept de bijbelgenootschappen op om vooral de jeugd zelf bij het werk te betrekken. Maar al te vaak menen jongeren dat het bijbelgenootschap alleen voor oude mensen bestaat. In overleg met jongeren zullen eigen uitgaven moeten verschijnen. Het NBG gaat volgend jaar een jeugdkonferentie beleggen om met jongeren zelf te bespreken wat er gedaan kan worden.

De mensen die van lezers kijkers zijn geworden, zullen al evenmin worden overgeslagen. Steeds meer blijkt dat de cassette in onze moderne maatschappij een eigen plaats gaat veroveren naast het boek. Daarom moeten er 'luisterbijbels' komen, bijbelboeken op cassette. In Nederland zijn de eerste cassettes over niet al te lange tijd te verwachten.

Waar maar mogelijk, zo zegt dit Werkplan, moet gewerkt worden voor en met de kerken. In geen geval moeten de bijbelgenootschappen iets doen wat al door de kerken zelf gedaan wordt. En als een taak door de kerken overgenomen wordt, moet die met blijdschap kunnen worden afgestoten.

In rooms-katholieke of oosters-orthodoxe landen moeten de bijbelgenootschappen - hoewel maar al te vaak van protestantse origine - kontakten leggen met de rooms-katholieke of Oosters-orthodoxe kerk. Ze moeten blij zijn als een bisschop een bepaalde bijbeluitgave aanbeveelt of er zijn imprimatuur inzet. De bijbelgenootschappen moeten hen evenzeer dienen als de protestanten.

Deze nieuwe aandacht voor Europa mag echter niet ten koste gaan van de inzet voor de rest van de wereld, zegt het Werkplan. De steun aan het Wereldhulpfonds moet toenemen met tenminste acht procent per jaar om aan de groeiende vraag in de wereld naar bijbels te kunnen voldoen.

Daarbij mag echter Europa niet vergeten worden, opdat niet werkelijkheid worde wat een Afrikaanse jongen onlangs in Parijs vroeg: ‚Geeft u ons de bijbel, omdat u hem zelf niet meer gebruikt?'

Werkplan voor Europa

'Good News for Modern Man' - er zijn er al 45 miljoen van verkocht - werd juist ook een sukkes in Amerika en Engeland zelf. Mensen zeiden ineens verheugd: maar nu begrijpen we wat er staat.

Toen werd duidelijk dat ook de blanke wereld behoefte heeft aan vertalingen die zich richten op mensen die van de kerk en de bijbel vervreemd zijn. Zo verschenen al snel vertalingen in de Spaanse-, Franse-, Duitse-, Finse- en Nederlandse omgangstaal. Van 'Groot Nieuws voor U' werden er in minder dan een jaar 160.000 exemplaren geproduceerd, een ongekend hoog aantal voor een Nederlandse uitgave.

Al spoedig ontdekten de bijbelgenootschappen echter dat ze niet kunnen volstaan met dergelijke vertalingen. Toen het probleem van de moeilijke taal uit de weg geruimd was, bleek zonneklaar dat er nog een andere kloof is die overbrugd moet worden. Er is een geweldige kulturele kloof tussen de lezers en hoorders van het eerste uur in de dagen van Christus en Paulus, en die van onze tijd.

Het Werkplan voor Europa zegt: 'Om die kloof te overbruggen, moet de boodschap van de bijbel uitgelegd worden. Net als bij het vertalen moet dat gebeuren volgens de principes van de dynamische gelijkwaardigheid, de bijbelse boodschap

AFSCHEIDSDIENST CORRIE BROUWER

Orde van de dienst te houden ter gelegenheid van het afscheid van zr Corrie Brouwer, die de volgende week terugkeert naar Sona Bata, Zaïre.

De bijeenkomst wordt gehouden op 13 januari 1974, n.m. 4 uur in de baptistenkerk aan de Jac. Catsstraat.

De dienst staat onder leiding van ds F. E. Huizinga.

De verkondiging geschiedt bij monde van ds G. van 't Wout, Utrecht (voorzitter van de Unie Zendings Commissie).

Het zangkoor Immanuël verleent medewerking.

Orde van dienst:

De opening geschiedt door het zingen van Lied 321.
Gebed.
Schriftlezing uit Jesaja 55 : 6-13.
Koorzang van Immanuël.
Enige woorden van welkom.
Samenzang: Lied 259.
Toespraak van ds Van 't Wout.
Koorzang van Immanuël.
Woord van afscheid door de ouderling der gemeente br G. Keuzenkamp.
Voorbede.
Een woord van zr Corrie Brouwer.
Samenzang: Lied 565.
Dankzegging.

B. J. K.

Negentig jaar Baptisten in Estland

door Robert Voesu

(Het hieronder volgende artikel ontvingen we uit Moskou, van het Uniebureau van de Russische baptistengemeenten; e.r.)

De republiek Estland is een van de deelstaten van ons land. Zijn grondgebied wordt omspoeld door de Baltische Zee, de Finse Golf en het Meer van Chudskoye. Sinds onheugelijke tijden leeft er een klein volk, dat door zijn buren Esten werd genoemd; dat betekent 'oostelijk volk'. Er leven nu ongeveer 1 miljoen Esten. Zij hebben hun eigen nationale geschiedenis, kultuur en regering. Het volk van Estland behoort tot de multinationale familie van het Sovjetvolk.
Het christendom deed in Estland later zijn intrede dan in andere landen. Aan het eind van de 12e eeuw verschenen de eerste monnik-zendelingen. In de 16de eeuw had ook de Lutherse reformatie veel invloed in het Baltische gebied. Op den duur werd het een protestants gebied met een Lutherse signatuur.
Gedurende de daarop volgende twee eeuwen is Estland het toneel geweest van oorlogen en veldslagen. De zogenaamde Noordelijke Oorlog (1700-1710) bracht een einde aan deze moeilijke periode in het leven van het Estlandse volk. Tengevolge van de oorlogen en de hongersnoden die het land teisterden stagneerde de groei van het volk en dientengevolge ook de uitbreiding van het kerkelijke leven. De vredestijd die er op volgde verschafte het volk der Esten gelegenheid tot opleving van het geloof en tot de ontwikkeling van zijn ekonomie, zijn kultuur en al de andere aspekten van het leven.
Het piëtisme speelde een belangrijke rol in de godsdienstige opleving. De beweging van de Moravische Broeders vooral had een grote invloed op de opleving in de 19e eeuw. Deze opwekking had tot gevolg dat er in Estland vele kerken werden gebouwd en ook dat het getal van belijdende gelovigen groeide.
Zweedstalige inwoners, wonende in het westelijke deel van het land speelden bij de verspreiding van het evangelie een grote rol. De eerste baptistengemeente in Estland werd op 24 februari 1884 gesticht, nadat een van de voorgangers uit Petersburg naar Haapsalu was gekomen om er 17 gelovigen te dopen. In hetzelfde jaar werden er gemeenten gesticht in Tallin, Kaerdla en Paernu.
In dezelfde tijd ontstonden er gemeenten van de methodisten en van de Evangelische Christenen. De methodisten sloten zich in die tijd bij geen enkele organisatie aan. Ze hebben nu wel hun eigen kerkgemeenschap. In 1924 verschenen er ook pinkstergroepen.
In 1945 werden als baptistengemeenten, gemeenten van Evangelie-christenen en pinkstergelovigen verenigd in de Al-Unie van Evangelische, Christenen-Baptisten. Dominee I. Lipstok, voordien voorzitter van de Baptisten Unie werd de eerste superintendent van de nieuwe geloofsgemeenschap in Estland.
In 1950 voegde de regering het historische gebouw van de Oleviste Kerk toe aan de bezittingen van de baptistengemeente van Tallin. In de Oleviste Kerk komen nu alle hier boven genoemde gemeenten als een verenigde gemeente bijeen. Zij hebben één nieuwe centrale gemeente gevormd. De voorgangers O. Taerk en O. Olvik zijn door deze gemeente als de eigen predikanten beroepen en benoemd. Estland telt nu meer dan 80 gemeenten met totaal 8000 leden. In Estland leven gelovigen van meerdere nationaliteiten, zodat er thans diensten worden gehouden in de Estische taal, Russisch, Duits en Fins.

RELI-SOULGROEP "NEW HOPE" OP TOERNEE IN NEDERLAND

„New Hope", een van de bekendste religieuze pop- en soulgroepen in de Verenigde Staten, maakt hier van 18 december tot en met 30 maart een toernee, die in Harderwijk begonnen is op 20 december jl.
Het is de eerste keer dat de zeven personen tellende groep zangers en instrumentalisten in ons land optreedt. „New Hope" presenteert een voornamelijk op jongeren gericht veelzijdig programma van hedendaagse geestelijke muziek. De leden zijn geselekteerd uit de befaamde Continental Singers, die ook op de Nederlandse televisie geregeld te zien zijn.
„New Hope" werd naar Nederland gehaald door Continental Sound, een stichting die ook de Europese belangen van de Continental Singers behartigt. De toerneeorganisatie wordt verzorgd door Youth for Christ.
Aan talrijke belangrijke kerkelijke evenementen (zoals het Billy Graham Congress of Evangelism in Minneapolis) werkte „New Hope" mee. New Hope heeft drie l.p.'s gemaakt en werkte mee aan twee films.
„New Hope" leider Donny Monk was tweede dirigent tijdens de toernee van de Continental Singers door Holland en Scandinavië. De andere leden van de groep zijn: Garry Callegos (gitaar, zang), David Graig (drums), Wally Itrich (zang), Russel Davie (zang), David Maddox (klavier) en Harry Eynon (basgitaar).
„New Hope" zal een van de hoogtepunten zijn van het reli-festival in Ahoy Rotterdam op 30 maart. Dit optreden zal tevens hun slotconcert zijn. (Voor kaarten of informatie: 010-211098).

De evangelist Johannes beschrijft
als het begin van Jezus' tekenen dat
wat de Heer deed op een bruiloft
in Kana: water wordt wijn.
Mensen die de ascese en de soberheid
prediken hadden wellicht liever
gezien dat Jezus een kreupele genas,
of een blinde het licht hergaf . . .
Zo'n wonder zou werkelijk in een
behoefte voorzien.
Water wordt wijn. Dat is een
luxe-wonder. Eigenlijk niet nodig!,
menen wij in onze enge bekrompenheid.
Ja, Jezus brengt luxe. Hij is gekomen
opdat armoedige mensen weelde en
overvloed zouden hebben. En terwijl
dat feest door gaat trekt Hij zelf
verder op het pad van de armoe.

P

De gasten hebben hun feest met
voortreffelijke wijn, het jonge
bruidspaar zijn bruidsbed. Zelf heeft
de Zoon des mensen nog geen steen
om het hoofd neer te leggen. Hij gaf
mensen Zijn luxe en rijkdom en nam
genoegen met de zure en verschaalde
wijn die soldaten Hem aanboden
toen Hij dorstte aan het kruis . . .
Water werd wijn.
En dat was nog maar het begin.
Wat zal de voltooiing dan wel zijn?
Dit:
Dat we samen met Hem de nieuwe
wijn zullen drinken in het Koninkrijk.
Een altoos durende bruiloft, waar
engelen hun reien dansen.

v. D.

De gemeente van de toekomst, een andere gemeente (2)

door Knud Wümpelmann, algemeen sekretaris van de Baptisten Unie van Denemarken

Het hieronder volgende is het tweede deel van een lezing die gehouden werd op het kongres van de EBF tijdens de afgelopen zomer te Zürich, Zwitserland - het derde en laatste deel ervan hopen we zo spoedig mogelijk te kunnen plaatsen; e.r.

II. Een gemeenschap van gelijkwaardigen (A more equal fellowship)

Hoe zal dat mogelijk zijn, een gemeenschap van gelijkwaardigen; gelijkwaardigheid tussen de oude welgevestigde maar voor een deel verdeelde Westerse christenheid en de nog zoekende maar veel dynamischer christenen van de Derde Wereld?
Er wordt op het ogenblik druk gediskussieerd over een opvatting die de idee van het **moratorium** genoemd wordt. Het is de gedachte dat de zogenaamde 'zendende kerken' hun mankracht en fondsen terugtrekken. Natuurlijk niet van de ene dag op de andere, maar zodanig dat de ontvangende kerken een eerlijke kans hebben om hun eigen identiteit te ontdekken. Benadrukt wordt dan (en hier citeer ik Emilio Castrom de direkteur van de Commissie voor wereldzending en evangelisatie - IRM, april 1973), dat een moratorium „niet verdedigd moet worden als een algemeen geldend beginsel of als een oplossing die aangewend kan worden op vele plaatsen. Een moratorium is alleen dan op zijn plaats als we tot de konklusie zijn gekomen dat het in een konkrete situatie - daar en dan - de beste manier is om Christus' opdracht te vervullen". Onder andere omstandigheden zou het wel eens een misdaad kunnen zijn om mankracht en fondsen terug te trekken. In elk geval verduidelijkt de moratoriumgedachte, dat het voor de gemeente van de toekomst noodzakelijk is om de christenen van de Derde Wereld de best mogelijke kans te geven zich te ontwikkelen vanuit hun eigen achtergrond en ervaringen, tot een gemeente die van henzelf is. Om die reden is een van de belangrijke eigenschappen van een tegenwoordige zendeling het in staat zijn de 'tweede viool te spelen'.

De zo noodzakelijke gemeenschap en gelijkwaardigheid onder alle gemeenten die tezamen het Lichaam van Christus vormen bestaat nog niet. We hebben er voor te strijden. Natuurlijk, het zal niet een strijd tussen twee delen van hetzelfde Lichaam mogen zijn maar wel een gemeenschappelijke inspanning om de weg naar deze nieuwe gemeenschap te vinden. Die nieuwe gemeenschap zal een zegen zijn voor beide delen! Ik denk, dat de oekumenische beweging hierbij een grote dienst kan bewijzen. Wellicht zal de belangrijkste taak van deze beweging in de komende beslissende jaren daaruit bestaan dat er een forum wordt gekreëerd waarin jonge en oude kerken elkaar op grond van volkomen gelijkwaardigheid kunnen ontmoeten.

De Wereld Zendingskonferentie die enkele maanden geleden in Bangkok werd gehouden schijnt te hebben aangetoond dat deze gedachte juist is. Tijdens die wereldkonferentie over 'Verlossing nu' waren vele kerkelijke leiders uit de Derde Wereld aanwezig en zij hadden vele belangrijke dingen te zeggen. Het gevolg ervan was, dat de onderwerpen die door de konferentie als de meest belangrijke werden beschouwd niet de theologische tegenstellingen waren die vandaag de dag de Westerse kerken in twee kampen dreigen te verdelen. Hoewel een van de Europese sprekers trachtte deze onderwerpen naar voren te schuiven slaagde hij er niet in. Naar het gevoelen van de vele afgevaardigden waren die onderwerpen te theoretisch omdat de feitelijke werkelijkheid is, dat we leven in een wereld waarin een grote meerderheid der volken leeft onder de druk van armoede, analfabetisme, slechte gezondheid, rassendiskriminatie en allerlei soorten van vrees. Dat zijn realiteiten die een voortdurende uitdaging zijn voor de christelijke gemeente die naar deze wereld op weg is met het evangelie van een liefhebbende God.

Slechts enkelen van ons zijn in de gelegenheid om aan zulke konferenties als net genoemd deel te nemen. Maar we kunnen allen proberen onze ogen en oren open te hebben voor de impulsen die door dergelijke konferenties, waar christenen van alle kontinenten elkaar als gelijkwaardigen ontmoeten, worden gegeven.

De spanning die er bestaat tussen de oude en de jonge kerken is als die tussen de oudere en de jongere generatie. En het is vaak meer een zaak van verschillende ervaringen en informaties dan iets anders. Juist daarom is het voor ons allen zo belangrijk om naar elkaar te luisteren in alle openheid - zelfs tot op dat punt waarop we de problemen en de overwinningen van het andere deel als in ons eigen lichaam gevoelen - en dat temeer omdat we allen behoren tot het Lichaam van Jezus Christus.

Ligt het niet in de lijn om te verwachten dat een vernieuwing van de christelijke gemeente samen zal gaan met de verwerkelijking van een gemeenschap van gelijkwaardigheid (a more equal fellowship) onder alle christenen?

Laten we hopen, dat de Zuidwaartse beweging van de gemeente ons in deze richting zal leiden en dat ook dat de gemeente van de toekomst zal maken tot een beter instrument in de handen van God.

(Slot volgt).

KRITISCHE PUBLIKATIE OVER RICHARD WURMBRAND

Deputaten voor de Algemeen Diakonale Arbeid van de Gereformeerde Kerken hebben een brochure uitgegeven waarin naast een overzicht over de kerken in Oost-Europa, een twintigtal bladzijden wordt gewijd aan het werk en de persoon van ds Richard Wurmbrand. Het boekje geeft een goede indruk van de ingewikkelde problematiek waarmee christenen in kommunistische landen hebben klaar te komen. Aangetoond wordt dat ds Richard Wurmbrand volgens een zwart-wit schema denkt en spreekt, zodat een dialoog niet mogelijk is.

Aanleiding tot deze uitgave was het verzoek van enkele gereformeerden vanuit de diakonale kas een bedrag van *f* 25.000,— over te maken aan de stichting "Ondergrondse Kerk", de Nederlandse afdeling van Wurmbrands organisatie.

Bovengenoemd deputaatschap (commissie) heeft de synode na een grondige studie geadviseerd geen giften over te maken voor het werk van ds Wurmbrand.

Wie kennis wil nemen van dit goed en overzichtelijk geschreven boekjee, dat de titel meekreeg: **"Kerken onderweg in een marxistische samenleving"**, kan het bestellen door overmaking van *f* 2,50 op giro 2211 t.n.v. Algemeen Diakonaal Bureau, Koningslaan 7, Utrecht, met vermelding: "Bestelling Kerken onderweg in een marxistische samenleving".

Th. van der Laan

LEESTAFEL

HET GROTE VOORLEESBOEK, W. G. van der Hulst; *f* 29,90; uitgave Zomer & Keuning, Wageningen.
De 8ste druk van dit bekende voorleesboek werd ons toegezonden. Er is niets in deze uitgave veranderd; het hoefde niet, want terecht werd het eens „een welhaast klassiek kinderboek" genoemd.
Aanbevolen! v. D.

PREDIKANTENKONVENT GEWEST-HOLLAND

Woensdag 23 januari te 12.30 uur in de baptistenkerk te Alphen a.d. Rijn. Lit.: R. Bohren, Dem Worte folgen, S. 169-eind.

Het werk van de baptisten in Italië (2)

(Dit artikel verscheen in The Fraternal)
EEN HISTORISCH OVERZICHT
door Nando Carmellini

Inmiddels was **dr Whittinghill** gekomen (1901) met als taak een baptisten-theologische school te beginnen. Hij kweet zich van die opdracht nadat hij een paar maanden in Italië was geweest. In 1905 kwam het echtpaar **dr Everett Gill** uit Amerika over om de leiding van het werk in het Noorden op zich te nemen, terwijl dr Whittinghill de leiding van de theologische school en van het werk in het Zuiden op zich nam. De gezondheid van dr Taylor was intussen achteruitgegaan en na 34 jaren in Italië te hebben gewerkt stierf hij in 1907.

In dat jaar keerden ook de Gill's terug naar Amerika, vanwege malaria in het gezin. De Whittinghill's bleven alleen over om aan het werk leiding te geven. Hij wijdde zich met grote toewijding aan het werk, in het bijzonder aan de theologische school en aan lektuurwerk. In 1912 begon hij het kulturele tijdschrift Bilychnis, dat een bijzonder goed onthaal vond in wetenschappelijke kringen in Italië omdat het als het ware een platform werd voor de gedachtenwisseling over de meest progressieve ideeën uit die tijd.

Intussen maakte het werk van de evangelisatie goede vorderingen en nieuwe gebieden werden betreden. Vanuit Amerika werd **J. P. Stuart** gezonden om in Zuid-Italië te helpen. Hij onderscheidde zich in het bijzonder bij de opstandjes in Bisaccia in 1910 waar de bevolking, daartoe aangespoord door de geestelijkheid en van angst vervuld voor de aardbevingen die de streek hadden geteisterd, de protestanten van alles de schuld gaf. Dr Stuart doorzag de situatie en zijn houding dwong de autoriteiten ertoe om akties te ondernemen teneinde de omstandigheden te verbeteren.

Na de oorlog werd een kommissie gevormd om dr Whittinghill van advies te dienen bij de uitvoering van zijn grote verantwoordelijkheden. Toenemende hulp van de Amerikaanse broeders maakte het mogelijk om twee belangrijke gebouwen in Rome te kopen - het ene in Piazza Barberini en het andere in Monte Mario, waar in 1921 met een weeshuis kon worden begonnen. In deze tijd begon de baptisten-filosoof **Giuseppe Gangale** met de publikatie van het blad Conscienza (Geweten), dat gedurende enkele jaren (tot 1927) de baptisten een zeer vooraanstaande plaats verschafte in de wereld van de geesteswetenschappen in Italië.

De fascistische periode was bijzonder moeilijk voor de evangelische beweging. In het begin leek het er even op alsof het fascistische regiem gunstig zou zijn voor de evangelische kerken en sommigen begroetten het Concordaat als een bescherming tegen de klerikale druk. Mussolini zelf verklaarde in het parlement dat de niet-katholieke godsdiensten niets te vrezen zouden hebben. Evenwel, de politieke wetten die uitgevaardigd werden toonden steeds duidelijker aan, dat de regering er op uit was om het leven van de evangelische gemeenten te kontroleren en ernstig te belemmeren. Bovendien stonden ze in een kwaad daglicht en werd hun loyaliteit betwijfeld omdat ze relaties hadden met angelsaksische landen.

Een andere grote moeilijkheid in deze tijd was de financiële krisis waar zo goed als alle genootschappen die het werk in Italië steunden mee te kampen hadden. Die krisis noodzaakte ertoe om het werk te beperken en hier en daar leidde dat er zelfs toe om verschillende aktiviteiten te stoppen. De baptisten ervoeren ook het effekt van deze situatie maar misschien met toch nog minder pijnlijke konsekwenties dan enkele andere evangelische kerkgemeenschappen. Door de verkoop van het gebouw in de Piazza Barberini en offers van de voorgangers die een verlaging van hun salaris aanvaardden was het mogelijk door de financiële krisis heen te komen zonder dat het nodig was voorgangers te ontslaan. Het werd ook nog noodzakelijk het gebouw in Monte Mario te verkopen (onder fascistische druk?) en het werk van het weeshuis werd tot een minimum gereduceerd. De theologische school die in 1926 was heropend moest in 1932 opnieuw gesloten worden en ook het tijdschrift Bilychnis werd slachtoffer van de financiële krisis.

Er was ook een positieve kant: de gemeenten toonden in deze tijd een grote levendigheid, zoals een opwekking in Turijn in 1929, waar in 1932 82 personen werden gedoopt. In 1934, tijdens een bezoek van dr Charles Maddry, uitvoerend sekretaris van Southern Baptist Foreign Mission Board, werd de verantwoordelijkheid voor het baptistenwerk in Italië toevertrouwd aan een leidinggevend comité van Italianen. Een programma dat grote zelfstandigheid gaf aan de plaatselijke gemeenten kwam tot ontwikkeling, inklusief het vaststellen van de eigen begrotingen en het dragen van de gehele verantwoordelijkheid voor zover mogelijk.

Het uitbreken van de oorlog maakte de uitvoering van dit programma onmogelijk en bracht opnieuw een periode van ernstige beproevingen voor de gemeente. Het echtpaar dr. Whittinghill verliet Italië in 1939 na er 38 jaar gewerkt te hebben; het jaar daarop moesten de Moore's het land verlaten vanwege de oorlog. De beproevingen van de oorlog bewezen dat de baptistengemeenten en hun voorgangers een geest van standvastigheid en toewijding bezaten en bovendien de capaciteiten hadden om het werk zelf voort te zetten als het maar moest.

De na-oorlogse periode was een tijd van reorganisatie en wederopbouw. In 1945 werd een interkerkelijk comité gesticht om hulpgoederen te distribueren. Het jaar erop was het oprichtingsjaar van de Federale Raad van Evangelische Kerken in Italië, samengesteld door Waldenzen, methodisten en baptisten. Het hoofddoel was de strijd voor godstdienstvrijheid in de nieuwe wetgeving van de Italiaanse staat.

Tijdens deze periode bouwden de baptisten verscheidene nieuwe kerken en begonnen zij op verscheidene plaatsen met nieuw werk. In 1949 werd in **Rivoli** de theologische school heropend en werd een bijbelinstituut voor vrouwen, 'Betania' in Rome geopend. Het weeshuis werd verplaatst naar de voorsteden van Rome, in Centocelle, en werd sterk uitgebreid.

Het werk onder vrouwen en jongeren ontwikkelde zich gunstig. Eén 'dorp' voor gemeenschappelijke ontmoetingen werd gebouwd aan zee bij **Santa Severa** (in de buurt van Rome) en een kampeercentrum voor kinderen kwam tot stand in **Rocca di Papa.** Evenwel, er werd vooral aandacht geschonken aan de tot standkoming van een organisatie die de geestelijke krachten die kenmerkend zijn voor de baptistengemeenten kan samenbundelen en benutten. Daarom werd in 1955 de Christelijke Evangelische Baptisten Unie gesticht, die allerlei aktiviteiten ondersteunt. De baptisten, die op deze wijze zijn verenigd tellen 4.754 leden in 84 gemeenten en 46 posten.

De La Specia Baptisten-zending voor Italië werd in 1953 door pastor **Enrico Paschette** georganiseerd. In 1967 werd ook deze organisatie, op drie gemeenten na, opgenomen in de Unie. **(slot)**

OOSTDUITSE TV VERTOONT SBC-FILM

„Home", een film over de milieuvragen, geproduceerd door de radio- en t.v.-kommissie van Southern Baptist Convention (U.S.A.) zal binnenkort door de Oostduitse televisie worden uitgezonden. Het is voor de eerste keer in de geschiedenis dat een baptistenproduktie wordt vertoond in een land van het Oostblok.

De film, die ook reeds in Amerika en elders - o.a. een eerste prijs op het American Film Festival te New York - prijzen won viel ook in de prijzen op het Leipzig Film Festival in de D.D.R. Maker van de film is John Stevens.

MEDEDELING

De Beheerskommissie van de Baptistengemeente te Sneek deelt mee, dat van de renteloze obligatielening 1953 zijn uitgeloot de nummers 9 en 36.

VAN DE ALGEMEEN SEKRETARIS

In deze rubriek willen we graag regelmatig voorlichting geven over allerlei aspekten van ons gezamenlijk uniewerk. Aan voorlichting is grote behoefte, al doet de redaktie van dit blad alles wat zij kan op dit terrein. Vragen van lezers of reakties op het geschrevene stellen we zeer op prijs.

★ **Agenda januari 1974**

14 januari: Vergadering van het dagelijks bestuur van de Commissie der Unie.
21 januari: Vergadering van de Commissie der Unie.

★ **B.W.A.-zondag**

Nu reeds willen we attenderen op de eerste zondag in februari die onder ons bekend staat als 'B.W.A.-zondag'. In honderdduizenden gemeenten waarvan tientallen miljoenen baptisten lid zijn wordt op die zondag gebeden voor geloofsgenoten elders in de wereld. Wij zijn een grote wereldwijde gemeenschap, waardoor het mogelijk is iets voor elkaar te betekenen. Het door de B.W.A. (Baptisten Wereld Alliantie) voor die zondag voorgestelde thema luidt: "Verzoening - Gods gave, onze opdracht!"

We willen vooral op die zondag denken aan verdrukte en vervolgde geloofsgenoten. Denk daarbij aan hen die leven in kommunistische landen, waarbij vooral China niet vergeten moet worden, maar ook aan hen die ekonomische verdrukking kennen: de mensen in ontwikkelingslanden waarbij nog zovelen onmondig gehouden worden. De B.W.A. doet veel om de materiële nood van christenen en anderen te helpen lenigen. Ook uw gemeente kan op die B.W.A.-zondag een kollekte houden voor het **Noodfonds der Unie** dat regelmatig bedragen overmaakt via de B.W.A. om in noodsituaties te kunnen helpen. De B.W.A. werkt uitsluitend via zusterunies en zendingsinstanties.

★ **Roemenië**

Van verschillende kanten is er in kranten gepubliceerd betreffende ds Josif Ton, waarover wij reeds in een korte mededeling schreven in dit blad. Ds Ton is baptistenpredikant in Roemenië en sedert vorig jaar docent aan het seminarie in Boekarest. Hij schreef een moedig manifest waarin hij de leiding van de Roemeense Baptisten Unie verweet een totaal verkeerd beleid te voeren ten aanzien van de staat. Vanuit Londen werd ons medegedeeld dat ds Ton thans voorganger is van drie gemeenten op een afstand van circa 40 mijl van de hoofdstad, nadat hij onmiddellijk na zijn publikatie in november een preekverbod kreeg opgelegd en hem de bevoegdheid om te doceren aan het seminarie werd ontnomen.
Ook werd door de Unieleiding toegezegd dat ds Ton weer uitgenodigd zal worden om te doceren, zodra daartoe de gelegenheid bestaat.
Uit bovenstaande is te konkluderen dat de leidinggevende broeders van de Roemeense unie en br Ton elkaar hebben gevonden: enkele (Engelse) broeders van de Baptisten Wereld Alliantie hebben kort geleden een bezoek gebracht aan onze Roemeense geloofsgenoten. Blijkbaar zijn reeds enkele punten in het beleid van de Unie gewijzigd. (Zie ook het desbetreffende bericht in dit nummer van DC - e.r.)

★ **„De Vinkenhof"**

Zij, die de laatste Algemene Vergadering in Emmen bezochten zijn gekonfronteerd met de financiële problemen van „De Vinkenhof". De arbeid van het Uniebureau en van ons seminarie gaat onverminderd voort: het hele huis wordt bijna dagelijks intensief gebruikt.
Er is echter in de loop van de 15 jaar dat ons centrum bestaat een en ander totaal veranderd. Bij de oorspronkelijke opzet konden de opbrengsten van het recreatie- en konferentiewerk het opleidingswerk voorthelpen. Thans is dit echter niet meer het geval!
Een Commissie van Onderzoek en Advies hoopt deze maand met zijn werkzaamheden klaar te komen zodat deze kommissie zowel de Unie-Commissie als ook de Commissie voor de Opleiding kan adviseren hoe in de toekomst een goede oplossing gevonden kan worden. We staan voor een moeilijke keus. We willen allen graag ons centrum, dat prachtige bezit in de bossen, behouden. Maar de vraag is: hoe kunnen we het geheel zodanig exploiteren dat de lasten onze krachten niet te boven gaan.
Zodra dit mogelijk is, dus nadat de kommissies zich uitvoerig en gedegen hebben kunnen beraden, worden de gemeenten op de hoogte gehouden van de stand van zaken. De gemeenten moeten dit jaar in dezen een beslissing nemen.
De studiedagen van het Bijbelseminarie beginnen weer op 12 januari a.s.
De trouw waarmee enige tientallen broeders en zusters uit het hele land naar De Vinkenhof komen zegt veel betreffende de vasthoudendheid van deze gemeenteleden maar het bewijst eveneens dat deze studiedagen (een kursus van drie jaar) in een grote behoefte voorzien. De Werkgroep Toerusting zou graag meer willen doen op het gebied van de toerusting van gemeenteleden.

★ **Algemene Vergadering 1974**

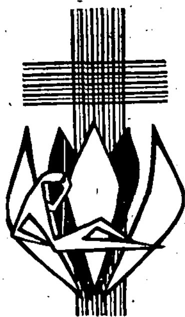
Deze maand zal de Commissie der Unie beslissen waar en wanneer de Algemene Vergadering zal worden gehouden. Voorstellen van gemeenten voor de A.V.-agenda worden zo spoedig mogelijk en in ieder geval vóór 1 april verwacht bij de sekretaris van de Commissie der Unie.

Th. van der Laan
Algemeen sekretaris
van de Unie

B.W.A.-LEIDERS BEZOCHTEN ROEMENIË

WASHINGTON (BP) - Twee leidinggevende figuren uit de Baptisten Wereldalliantie, die onlangs terugkeerden van een bezoek aan het Departement voor Godsdienstzaken in de Roemeense hoofdstad Boekarest, verklaarden duidelijk vastgesteld te hebben dat de baptistengemeenten in Roemenië voortdurend groeien.
C. Ronald Goulding, toegevoegd BWA-sekretaris te Londen en David Russell, algemeen sekretaris van de Baptisten Unie van Groot Brittannië en Ierland, maakten deze reis om te spreken over verschillende zaken betreffende de verhouding tussen de Roemeense overheid en de baptistengemeenten in het land.
Dr Russell, die tevens lid is van het Uitvoerend Comité van de BWA en dr Goulding reisden naar Roemenië als reaktie op rapporten over kerk-staat problemen in dat land. Goulding, hoewel niet met name speciale problemen noemende, vertelde dat hij en Russell ontvangen werden door de voorzitter en de vice-voorzitter van het Overheidsdepartement voor Godsdienstzaken voor een drie uren durende "open en volledige diskussie over kwesties die ontstonden naar aanleiding van een onlangs door Joseph Ton geschreven stuk over de verhouding tussen de baptistengemeenten en de staat. Ton is voorganger van drie baptistengemeenten in het industriecentrum Ploesti, ongeveer 40 mijl van Boekarest. Enkele problemen zijn reeds opgelost, andere worden nog nader bekeken".
Er wonen ongeveer 130.000 baptisten in Roemenië; alleen in Rusland en in Groot Brittannië wonen wat Europa betreft meer baptisten, aldus Goulding. Hij verklaarde verder duidelijk te hebben vastgesteld, dat de gemeenten in Roemenië nog voortdurend groeien en dat er nieuwe kerken worden gebouwd in Timosoara, Medias, Sibiu en Dej.
Robert S. Denny, algemeen sekretaris van de BWA, verklaarde dat de Roemeense ambassadeur in Washington, D. C. had geholpen bij de tot standkoming van de ontmoeting in Boekarest.

Tabitha bouw - actie

Luchtkastelen

Als iets mislukt - een groots plan bv. - is men geneigd te zeggen, dat iemand luchtkastelen gezien heeft.

Als iets gelukt - een groots plan bv. - zegt men gemakkelijk, dat iemand een vooruitziende blik gehad heeft.

Wat is het verschil tussen een visioen en een luchtkasteel? Ik bedoel: wanneer is iemand wat de toekomst betreft visionair (in de zin van een verziende en vooruitziende blik te hebben) en wanneer moet gezegd worden dat iemand luchtkastelen bouwt? Hangt dat alleen van de uitslag af? Of heeft dat met de werkelijkheid te maken, in die zin, dat wat visionair geschouwd wordt, verwerkelijkt kan worden, terwijl luchtkastelen in de lucht blijven hangen? Zó zal het wel ongeveer zijn. Maar dan steekt er wel veel onbillijks in. En zelfs veel onjuistheid.

Neem bv. Jezus. Heeft Hij een visioen gehad toen Hij een toekomst zag waarin een broederschap van mannen en vrouwen uit heel de wereld zich boog voor Hem en Hem diende als de enige redder en als de enige Meester? Of, zag Hij luchtkastelen hangen? Was het kort na pinksteren een luchtkasteel, dat er te Jeruzalem in de gemeente aldaar niemand was die gebrek had, en dat ook niemand zei, dat iets van hem was, maar dat ze alle dingen gemeenschappelijk hadden? Had Jezus dat niet als werkelijkheid gezien? Behoort het samen-zijn (dat is: het sámen leven, het sámen bestaan) niet tot het wezen van het christen-zijn (dat is: als christen leven, als christen bestaan)? Bouwen we aan luchtkastelen, als we Jezus' mening, Jezus' visie delen? Als we Jezus' gebod om solidair te zijn met de armen en vooral met de allerarmsten en de allerzwaksten en de allermeest bedreigden handhaven? Als we het gebod der naastenliefde tot uitgangspunt maken van ons denken en ons doen?

— o —

Diakonaal bezig zijn in deze wereld zal voor de een iets hebben van het bouwen aan luchtkastelen, terwijl het voor de ander getuigt van besef van en begrip voor de opdracht van de Meester, die een wereldwijde broederschap zag. Die een herstel van het mens-zijn en van de mensheid beoogde, en die daarvoor Zijn heilig leven gaf.

Maar we moeten met beide benen op de grond blijven staan, zegt u. Waar zouden we ánders moeten staan? Weet u soms elders een plekje om te staan? Ja maar, u bedoelt: wat niet kan, gaat over. Gelijk hebt u. Maar helaas gaat veel wat wél kan over! Er zou veel meer gedaan kunnen worden in Jezus' naam, als de gelovigen dat zouden willen! Als zij visionair waren. Als ze zich zouden voegen naar de blik, die Jezus had.

— o —

We verantwoorden de volgende giften:

van baptistengemeenten: Utrecht-C 66,46; Maassluis 100,—; Zwolle 74,66; Haarlem 72,95; Rotterdam-C 111,31; Staveren 73,—; Den Helder 38,50 Alblasserdam 79,98; Krommenie 40,25; Sneek 135,—; IJmond 107,—; Vroomshoop 117,—; Veendam 58,73; Delfzijl 160,—; Hengelo-O 142,88; Leiden 124,26; Nieuwe Pekela 105,47 Hoogezand 188,50; Amsterdam-N 48,66; Drachten-Elim 66,85; Kollumerzwaag 50,—; Muntendam 84,82; Alkmaar 65,55; Sittard 25,68.

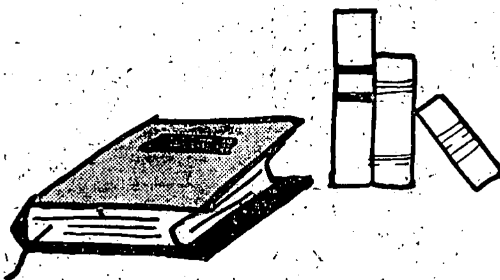
van Zusterhulp-afdelingen: Hengelo-'t Venster 25,—; Groningen-Z 53,—; Delfzijl 35,—; Deventer 65,—; Hoogezand 50,—.

van particulieren: JB,G 20,—; MH,DH 10,—; LF,Z 0,—; WV,A 250,—; GJ,S 100,—; DB,A 10,—; JdV,B 50,—; WH,E 50,—; GB,A 10,—; vdH,DH 10,—; HK,T 50,—; WB,H 75,—; JPvN,H 100,—; AP,A 20,—; JB,H 12,50; SvdV,E 30,—; GvdM,S 100,—; JB,H 25,—.

Alle gevers hartelijk dank!

Ons gironummer blijft, ondanks benzineschaarste: 530.092 t.n.v. Tabitha Bouw Actie, Scheveningen, Westduinweg 1107.
U allen een gezegend 1974 wensend,

H. Ploeger

Wat zullen we lezen?

maandag	14 jan.	Kolossenzen 2 : 1- 5	Rijk door Jezus
dinsdag	15 jan.	Kolossenzen 2 : 6-10	Houd alleen Jezus vast
woensdag	16 jan.	Kolossenzen 2 : 11-15	Alle zonden vergeven
donderdag	17 jan.	Kolossenzen 2 : 16-23	Rond Jezus géén poespas
vrijdag	18 jan.	Kolossenzen 3 : 1-11	De oude mens
zaterdag	19 jan.	Psalm 100	Door de eeuwen trouw
zondag	20 jan.	Psalm 112	Welvaart en rijkdom

LEZERS AAN HET WOORD

In De Christen van 14 december 1973 las ik het bericht dat ds Josif Ton, leraar aan het baptistenseminarium te Boekarest, Roemenië, door de Unie van zijn post is ontheven en dat ze hem tevens een preekverbod hebben opgelegd. De reden voor deze maatregel zou zijn, dat ds Ton een verklaring heeft uitgegeven, waarin hij de leiders van de Unie ervan beschuldigt dat ze te veel aan de verlangens van de staat zouden toegeven.

Ik wil van het bovenstaande graag iets zeggen. We moeten natüurlijk niet vergeten dat het voor de leiders van de Baptisten Unie in Roemenië geen gemakkelijke zaak is om de belangen van het geloof en de kerk goed te behartigen. Ze moeten daar met onnoemelijk veel dingen (waar wij gewoonlijk niet aan denken) rekening houden. Nee, het lijkt mij geen benijdenswaardige taak om in een dergelijk land leider van een kerkelijke instantie te zijn. Maar laat mij ook iets over de moeilijkheden van ds Ton zeggen. Het is, denk ik, wel te begrijpen dat die broeder en z'n gezin het erg moeilijk hebben. Vooral omdat het konflikt tussen ds Ton en de Unie in zekere zin ook tegen de staat is gericht. En nu is het heel gemakkelijk om te zegggen, dat de man het aan zichzelf te danken heeft, dat hij in zo'n situatie is geraakt. Maar daar zijn we er niet mee van af. Want dat zou betekenen dat je als christen aan alles wat je wordt opgedrongen — ook al is het in strijd met Gods woord — maar zou moeten toe geven. Maar het is niet mijn bedoeling hier verder over uit te wijden.

Met hartelijke dank voor het plaatsen.

Emmen, 28-12-1973 H. Kuiper

Naschrift

Het door br Kuiper in zijn oorspronkelijke schrijven vermelde adres van ds Ton (te Boekarest) hebben we hier weggelaten. Om in elk geval twee redenen:

1e. we weten niet zeker of dat adres nog klopt; ds Ton heeft volgens de jongste berichten namelijk een beroep naar een gemeente elders in het land aangenomen;

2e. we weten niet of massale sympathie-betuigingen uit het Westen — waartoe br Kuiper in het door ons weggelaten gedeelte opriep — de zaak van ds Ton dient of schaadt.

Intussen heeft zich volgens recente berichten een verandering ten goede voltrokken. We verwijzen graag naar mededelingen daarover elders in dit nummer van ons blad.

Andere lezers die *ons kranteknipsels over* deze zaak zonden, hartelijk dank! e.r.

UITZENDINGSDIENST VAN FEIKJE VAN DER HAAK

Op zondag 13 januari a.s. vindt om 10 uur in de baptistengemeente te Leeuwarden de uitzendingsdienst plaats van zr Feikje van der Haak, die als medewerkster van de Wycliffe Bijbelvertalers naar Vietnam zal vertrekken. Zij gaat op 18 januari eerst naar Texas voor een aanvullende kursus in taalwetenschap en aansluitend naar Mexico voor jungle-training. Op 15 juli 1974 hoopt zij door te reizen naar Vietnam om daar het werk te gaan verrichten waartoe zij zich geroepen weet. Alle belangstellen die deze dienst willen meemaken zijn hartelijk welkom.

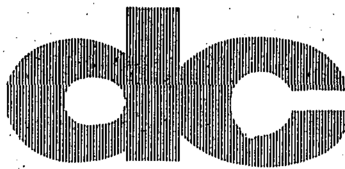
K. C.

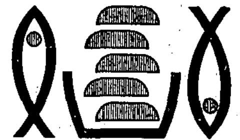
Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier — Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 —

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 48 23, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam —

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

BEROEPINGSWERK

Aangenomen: J. C. Loot te Harlingen..

KOMEET KOHOUTEK DOOR 'CHILDREN OF GOD' ALS OORDEEL OVER AMERIKA GEVREESD

Enkele maanden geleden, aldus weet Baptist Press (U.S.A.) te berichten, heeft Moses David, een leider van de Children of God - een groep in de Jezus-beweging - bekend gemaakt een visoen te hebben gehad waarin de vernietiging van de Ver. Staten door God werd voorzegd. Moses David heeft verklaard dat deze oordeelsdag ongeveer eind januari 1974, als de komeet Kohoutek het dichtst bij de aarde is, zal plaats vinden.

Verschillende leden van de sekte hebben voorbereidingen getroffen om Amerika te verlaten. Anderen zouden vluchtplaatsen in de bergen en op andere plaatsen in gereedheid hebben gebracht, volgestapeld met voedsel en warme kleding, om de overlevenden te kunnen helpen "wanneer zij zich tot de Heer hebben bekeerd en de waarheid zien".

„DIT SERVICE STATION OP ZONDAG OPEN"

De Richland Baptist Church, Washington, U.S.A., heeft voor de kerk een bord geplaatst waarop „Dit service station is elke zondag open". Op deze manier heeft deze gemeente ingehaakt op het olietekort en op het feit, dat de benzine-stations zondags dicht zijn.

BEL EEN ZENDELING OP...

EL PASO (BP) — Scotsdale Baptistengemeente in El Paso heeft een zendingsprogramma ontwikkeld dat is aangepast aan de eeuw van de ruimtevaart en daarmee de aandacht heeft getrokken van dr Henry Kissinger, de Amerikaanse minister van buitenlandse zending.

Dominee Alf Skogness, voorganger van de gemeente vertelde, dat men op het eenvoudige idee was gekomen om een "Bel-een-zendeling-op"-programma te starten om op deze manier rechtstreeks, via een interkontinentale sateliet-verbinding, voorgelicht te worden door zendelingen op het veld.

Voor dit unieke idee werd de gemeente gelukgewenst door o.a. Kissinger, Billy Graham, de goeverneur van Texas Dolph Briscoe en dr Baker James Cauthen, uitvoerend sekretaris van de zending van Southern Baptist Convention.

De uitvoering van het programma werkt erg simpel: de kerk is uitgerust met een speciale "konferentie-telefoon"; eens per kwartaal belt dominee Skogness tijdens de ochtenddienst een zendeling ergens in de wereld op om met hem te praten. Het eerste gesprek werd gevoerd, eind oktober, met zendeling Donald Richards in Sao Paulo, Brazilië. Skogness: "Deze methode doet onze mensen gevoelen, dat er veel nadruk gelegd moet worden op wereldzending"; "we zijn van plan met Europa, het Oosten en vele andere plaatsen in de wereld te bellen als een onderdeel van onze zendingsprogramma".

Het eerste gesprek van de "Bel-een-zendeling-op"-aktie werd via de televisie uitgezonden en meerdere journalisten waren aanwezig om er in hun kranten melding van te maken.

God nam tot Zich uit ons midden broeder

J. G. KOEBRUGGE

op de leeftijd van 62 jaar.

Zijn bereidheid tot dienen heeft velen onder ons verwarmd.

29 december 1973

Baptistengemeente Haarlem

Zondag 6 januari 1974 nam de Heer tot Zich onze geliefde broeder

RIMMER KRUIZINGA

op de leeftijd van 60 jaar.

De Heer is mijn Herder.

Baptistengemeente Deventer

BLIJDE KLANKEN UIT WORKUM

Workum - (J.d.L.). Het is al weer een tijd geleden, dat men iets hoorde uit onze kleine gemeente. Door Gods genade mogen wij thans melden, dat het ons hier goed gaat. De Heer geeft ons bijzondere zegeningen. Iedere maand mogen we een evangelisatiedienst beleggen. In oktober hadden we zo'n blijde dienst in ons gemeenschapshuis. De Klameare met medewerking van The Lighters. Onze voorganger ds C. Molema mocht het altijd weer blijde evangelie brengen aan ongeveer 500 mensen.

Ook in november waren er weer velen naar De Klameare gekomen; we hadden de medewerking van het zangkoor van de baptistengemeente te Sneek en ds Veenstra uit Wormer als spreker.

In begin december mochten we een jeugddienst houden met onze Bethelsingers en kapitein Wind van Harlingen. Zulk een bezetting van mensen te zien, die graag van Jezus willen horen, maakt je ontzettend blij en dankbaar.

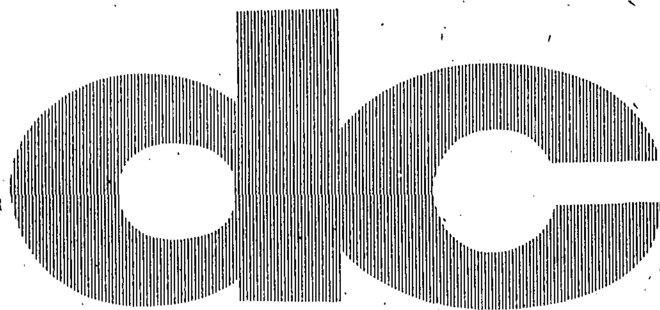
Wij zijn dan ook erg blij en dankbaar met onze voorganger, die iedere zondag met grote vreugde, het blijde nieuws mag vertellen aan hongerige harten.

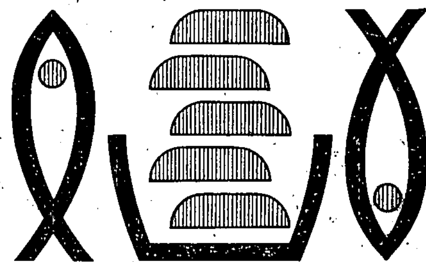
Wie zaait, zal ook oogsten, zegt de Heer. En de oogst was er. Twee jonge zusters wilden de Heer gehoorzamen, en gedoopt worden. Zondag 30 december was het de grote dag voor onze gemeente; en voor onze jonge zusters; Nettie Gorter en Tineke Hiemstra. De blijdschap straalde hen van het gezicht.

Ds Molema bepaalde ons bij Hand. 8, waar geschreven staat van Philippus en de kamerling. Het was een heerlijke boodschap: Zie hier is water, wat verhindert u, om gedoopt te worden? Veel mensen mochten dit horen en zien; ons kerkgebouw was afgeladen vol.

We mochten naar solozang luisteren, „Jezus ik kom". Na de dienst werden de jonge mensen welkom geheten, door onze jeugdouderling A. v. d. Plaats.

Terwijl dit geschreven wordt melden zich weer twee jonge mensen, een echtpaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 3 - 18 januari 1974

Waarom baptistengemeente ?

De laatste tijd wordt vaker dan eens de opmerking gehoord, dat wij Nederlanders te vaak en te gemakkelijk klaar staan met ons oordeel over toestanden in andere landen en vergeten bezig te zijn met de eigen problemen. Wat er ook van waar mag zijn, eenzelfde verwijt klonk onlangs ook in een brief van iemand uit onze lezerskring: ook in ons blad zouden we meer aandacht moeten besteden aan de eigen problemen in plaats van voortdurend bezig te zijn met die van anderen...

Opnieuw: wat daarvan ook waar moge zijn, het is natuurlijk een goede zaak de eigen vragen niet te omzeilen. Integendeel! We hebben deze briefschrijver dan ook uitgenodigd (zie ,Korrespondentie' in DC van 7 december 1973) deze eigen problemen, zoals hij die zag, eens kort en bondig op een rijtje te zetten en ze ons en de lezers van ons blad mee te delen. Zijn antwoord daarop heeft men kunnen lezen in de rubriek „Lezers aan het woord" in DC van 4 januari jl. In het hieronder en hierna volgende willen we ingaan op in elk geval één van die „eigen problemen" - de kwestie van „open" of „gesloten" avondmaal. We doen dat omdat we, met de briefschrijver, van mening zijn dat die kwestie inderdaad een van onze „eigen problemen" is waarover nog steeds geen gemeenschappelijke mening bestaat.
Moet dat dan?, zullen velen vragen. Er mag toch onder ons verschillend gedacht worden...

Méér dan demokratie

Dezelfde briefschrijver noemt als een van de „eigen" problemen ook: „Dat bij het nemen van beslissingen de meerderheid van stemmen a l t ij d doorslaggevend is", en hij voegt eraan toe: „Ook de minderheid kan het juiste inzicht hebben". Alvorens verder in te gaan op het eigenlijke onderwerp dat we in dit en de volgende artikelen aan de orde willen stellen, veroorloven we ons een opmerking over deze kwestie:
Het lijkt ons onjuist - we vinden zelfs: principieel onjuist - wanneer in een gemeentevergadering door stemming beslist wordt over vragen als bijvoorbeeld „open" of „gesloten" avondmaal. Wij zijn van mening dat er bij verschil van inzicht in vragen van geestelijke aard zolang sámen gedacht, gebeden en gesproken moet worden dat het allen duidelijk is wat de wil van de Heer der gemeente is. Tot zolang moet de beslissing worden opgeschort. Natuurlijk, dat vraagt geduld en verdraagzaamheid. Zowel van hen die menen sterk te zijn - en dat meent ieder van zichzelf... - als van hen die zwak zijn; zowel van de rekkelijken als van de preciezen, of, bij-de-tijdser gezegd: van de progressieven en van de konservatieven. Tegen déze achtergrond alleen, menen we, mag en kan er onder ons verschillend gedacht worden. Nooit mag de ene „groep" de andere zijn opvatting en gevoelen opleggen. Die ander meent „óók de Geest Gods te hebben".

Oude vraag

De kwestie van „open" of „gesloten" avondmaal is een telkens terugkerende vraag. Het was reeds in de vijftiger en zestiger jaren van de vorige eeuw het breekpunt, waarop mannen als Gerdes en Witmond de kleine gemeente van de eerste baptisten in Gasselternijveen (Stadskanaal) verlieten omdat die baptisten van het eerse uur van mening waren dat „open" avondmaal „een zuiver gemeentelijk leven ondermijnde" (zie blz. 42, 43 Geschiedenis van het baptisme in Nederland).
Diezelfde mening is de vaker genoemde briefschrijver ook toegedaan. Naar aanleiding van de (in meerdere maar niet in alle baptistengemeenten voorkomende) regel, „dat het avondmaal open staat voor niet-leden der gemeente" vraagt hij

tenminste: „Waar blijft het getuigenis van de zienswijze aangaande de bijbelse gemeene en het gestalte daaraan geven?"

Ons recht van bestaan

Het komt ons voor, dat déze vraag het hart van de problematiek raakt. Het lijkt ons dé vraag te zijn - niet alleen ten aanzien van onze avondmaalspraktijk - die we onszelf voortdurend hebben te stellen omdat die vraag te maken heeft met het wezenlijke van ons bestaan en ons bestaansrecht als afzonderlijke, zich noemende baptistengemeenten.
Het is dé vraag: waarom bestaan we, waarmee rechtvaardigen we ons afzonderlijk vergaderen? Wat is de diepste reden, wat zijn de diepste redenen van de institueering van baptistengemeenten in het verleden geweest en van de stichting van nieuwe gemeenten, naar we hopen en waarvoor we werken, in de toekomst?
We hebben iemand gekend die de gemeente verliet, omdat er in de diensten niet langer uit de bundel van Johannes de Heer werd gezongen maar uit de „nieuwe" bundel, de eigen „Lofzangen en Gebeden". Deze zuster ging - op voorhand trouwens - iets missen wat haar voordien

Enkele opmerkingen bij het vraagstuk van „open" of „gesloten" avondmaal (1)

boeide en had aangetrokken: een bepaalde sfeer, een bepaald geestelijk klimaat. Is deze, wat men noemt, niet-theologische faktor beslissend voor ons bestaan en bestaansrecht als afzonderlijke gemeenten? Zonder de rol die sfeer en geestelijk klimaat spelen te miskennen durven we toch te stellen, dat zij die hierin alleen een rechtvaardiging voor ons bestaan als afzonderlijke gemeente menen gevonden te hebben, aan het „kerkje-spelen" zijn.
Vaker dan eens bereikte ons de klacht, dat het in onze gemeenten niet meer zo is als vroeger; toen kende iedereen iedereen en was het veel gezelliger; de diensten waren meer vrije bijeenkomsten, ongedwongener en minder stijf; „we zijn bezig kerk te worden...!", is dan het verwijt. Hoewel een objektieve maatstaf om het verleden met het heden te vergelijken wel nergens te vinden zal zijn - zodat de vraag of het vroeger werkelijk béter was wel altijd onbeantwoord zal moeten blijven - komt bij deze klacht toch wel de vraag op, welke betekenis voor deze mensen de gemeente heeft. Is het alleen maar het geestelijke onderdak - en dat mag men terecht verwachten - waaronder men zich gekend weet, en zich thuis en geborgen voelt? Maar als de gemeente niet méér dan dat is, zou dan niet beter volstaan kunnen worden met het stichten van een soort vereniging van christelijke vrienden, of vergadering van gelovigen? Rechtvaardigt dit verwachtingspatroon - op zichzelf niet onjuist - het bestaan van afzonderlijke gemeenten?
Wellicht zal een enkeling in dit verband ook nog zeggen: bij de anderen wordt het Woord niet zo verkondigd als wij wel willen. Als we er even van uit mogen gaan, dat het Woord onder ons verkondigd wordt zoals de Heer wil dat het verkondigd wordt -, hetgeen nog wel iets anders is...! - dan haasten we ons om tegelijk onszelf ervoor te waarschuwen de prediking van het Woord Gods niet te monopoliseren: Goddank, baptisten hebben dat alleenrecht niet!
Het hoeft niet zoveel moeite te kosten om vele plaatsen en gelegenheden aan te wijzen waar die prediking ook in alle oprechtheid en getrouwheid plaats vindt! Nee, ook daarin kan niet de rechtvaardiging van ons bestaan als afzonderlijke gemeenten te vinden zijn.
We herhalen de vraag: waarom bestaan we als baptistengemeenten? Ons antwoord - en we gaan er in een volgend artikel nader op in - luidt: om ook exemplarisch gestalte te geven aan de gemeente naar het Nieuwe Testament.

(Wordt voortgezet). v. D.

GESCHIEDENIS VAN EEN LIED

George Beverly Shea, solist in de campagnes van Billy Graham heeft het lied „Hoe groot zijt Gij" (How Great Thou Art) tot een van de meest geliefde geestelijke liederen gemaakt. Shea zong het melodieuze lied voor het eerst in 1954 en hij heeft het sindsdien duizenden malen gezongen. Sommigen hebben gedacht dat het een nieuw lied was, omdat ze het nooit eerder hadden gehoord. Onlangs heeft de zanger tegenover Religious News Service verklaard, dat het lied dat hij in 1954 voor het eerst in Londen zong hem gegeven was door de Engelsman Stuart K. Hine die het uit het Russisch had vertaald. De Russen echter hadden het eerder vertaald uit het Zweeds.
Het oorspronkelijke lied „O Store Gud" werd gemaakt door Carl Boberg in 1885 en getoonzet op een Zweedse volksmelodie die reeds omstreeks 1800 bekend was. Een vertaling uit het Zweeds in het Engels werd reeds aan het begin van de 20ste eeuw gepubliceerd in een Amerikaans en waarschijnlijk ook in een Brits liederboek, maar niemand scheen het lied opgemerkt te hebben.

BEROEPINGSWERK

Aangenomen: naar Almelo - Geraniumstraat, J. C. Loot te Harlingen.

(Verbeterd bericht)

Opleving

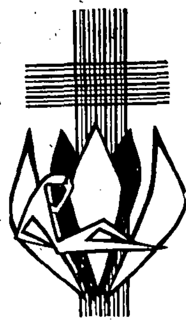
Winrich Scheffbuch schrijft in het blad Dein Reich Komme herhaaldelijk over groepen sovjetburgers die in de Marxistische samenleving proberen naar het oerchristendom terug te grijpen. In 1961 is in veel gemeenten een nieuw leven ontstaan, toen Chroestsjow in een radiotoespraak de voorspelling deed dat binnen tien jaar de laatste sovjetgelovige zijn religie vaarwel zou zeggen. In veel gemeenten ontstond paniek voor de verschrikkelijke middelen waarmee de staat de profetie van Chroestsjow wilde verwerkelijken.
Tegenwoordig roept men in de gemeenten „Prijs den Heer" als men terugdenkt aan die dagen. En nu de termijn, die de sovjetleider zich gesteld had, voorbij is kan men terugzien op een brede opwekkingsbeweging. „En waar is Chroestsjow gebleven?" vragen de christenen.
Een groep christen-baptisten had aan de voorwaarden voldaan om officieel erkend te worden, maar de registratie bleef uit. De mensen huurden van de staat een leegstaand kerkgebouw. Elke zondag drie uur durende diensten in een meestal meer dan volle kerkzaal. Maar na twee jaar was op een dag de kerk verzegeld. „We stonden op de stoep en konden het niet geloven", vertelt de leider van de gemeente. „We verbraken het zegel niet. We zijn immers geen staatsvijanden. We houden ons aan de wetten en bidden voor de regering". Langzamerhand kwamen meer dan duizend gemeenteleden voor de gesloten kerkdeur. Daar werd de dienst gehouden. De mensen waren kwaad over de maatregel, maar dankbaar over de kans in het openbaar te kunnen getuigen. Het koor zong. Er waren individuele getuigenissen. Geen klachten, doch er was iets blijs en vanzelfsprekends in de bijeenkomst. De volgende dag werden verscheidene mensen gearresteerd en na een aantal maanden veroordeeld tot strafkampen. Er bekeerden zich echter veertig mensen na de openluchtsamenkomst. Sindsdien komt de gemeente weer in het oude gebedshuis samen. Maar dat is niet groot genoeg meer. Dus worden er nu ook huisdiensten gehouden. Inmiddels is de gemeente officieel geregistreerd door de staat.

(Uit een artikel in Trouw)

VOORLOPIGE STATISTIEK VAN „ZUIDELIJKE BAPTISTEN"

Blijkens voorlopige statistische gegevens van Southern Baptist Convention (USA), is het ledental van de aangesloten gemeenten in 1973 gegroeid met ongeveer 207.000 leden, tot totaal ongeveer 12.274.000. Het aantal dopelingen bedroeg ongeveer 418.500. In 1972 was dat 445.725.
De totale inkomsten van de gemeenten, die in 1972 voor het eerst het miljard passeerden zijn in 1973 met ongeveer 12,3% toegenomen tot totaal $1.203.000.000.

Tabitha bouw - actie

Overgang

Natuurlijk is het een geweldige overgang voor een bejaarde. Van de eigen woning naar een bejaardentehuis te gaan, is niet gemakkelijk. Maar altijd nog gemakkeijker dan de overgang van de eigen woning naar een verpleegtehuis. In een bejaardentehuis heeft een bejaarde toch altijd nog heel veel méér mogelijkheden dan in een verpleegtehuis.

Als je er goed over nadenkt, maakt een mens geweldig veel overgangen mee in zijn leven. Van peuter naar kleuter, van kleuter naar kind, van kind naar volwassene. Van ongehuwde naar gehuwde, van leerling naar werknemer, van werknemer naar werkgever (ook wel eens andersom). En niet te vergeten van ongelovige naar gelovige. Bijna even insnijdend is de overgang van gehuwde naar weduwe en weduwnaar. Het is ook een overgang als iemand uit het zogeheten productieproces wordt uitgeschakeld.

Bij heel veel van deze overgangen heeft een mens hulp nodig. Gelukkig wordt die hulp geboden. Hét is een opdracht van Jezus Christus, dat Zijn Volk daarbij actief is. In alle bescheidenheid wordt in de Tabitha-tehuizen geprobeerd daarbij behulpzaam te zijn. Voor de verdere uitbouw van dit werk ontvingen we

van baptistengemeenten te: Amsterdam-N. 15,—; Dokkum 52,85; Dordrecht 64,59; Emmen 79,66.

van parikulieren: HM,U 10,—; HvdK,D 50,—; HP,S 30,—.

In totaal ontvingen we in *1973* een bedrag ad *f* 8.678,29. Een mooi bedrag. Maar als je het deelt over het aantal leden der baptistengemeenten per 1-1-1973 (in en buiten de Unie) dan komt het neer op *f* 0,81 per lid.

Allen, die aan dit resultaat meewerkten, onze hartelijke dank. Ons gironummer blijft 530.092 t.n.v. Penn. T.B.A., Scheveningen.

H. Ploeger

VERANTWOORDING '10-CENTS-FONDS' VAN DE U.B.S.

In de laatste maand van 1973 werden voor het „10-cents-fonds" van de U.B.S. (hulp inzake kerkbouw) de volgende bijdragen en giften ontvangen:

Hengelo *f* 147,81, *f* 365,27 en *f* 10,—; Staveren *f* 50,—; Nieuwe-Pekela *f* 73,28; Hoogezand *f* 193,15; Rotterdam-Centrum *f* 170,40; Enschede *f* 106,08; Den Haag *f* 220,—; Amsterdam-West *f* 29,58, *f* 23,32 en *f* 52,90; Utrecht-Noord *f* 38,87; IJmuiden *f* 101,70, *f* 60,— en *f* 161,70; Siddeburen *f* 11,66; Alblasserdam *f* 18,14, *f* 18,14 en *f* 15,55; Amsterdam-Centrum *f* 7,60; Utrecht-Centrum *f* 50,—; Zutphen *f* 87,20; Winschoten *f* 67,75; Almelo-Ceranumstraat *f* 90,27; Dordrecht *f* 57,—; Dokkum *f* 50,—; Westerhaar *f* 217,52; Z,O *f* 200,—; CP,A *f* 10,—; mej. WZ,U *f* 74,44; mej. H,S *f* 87,—; N.N. *f* 480,63.

Hartelijk dank voor deze bijdragen!

U zult er natuurlijk belangstellend naar zijn, hoe het nu totaal in 1973 is geworden. Van gemeenten mochten wij in 1973 ontvangen *f* 7.697,77. Dat is een mooi bedrag, waar we dankbaar voor zijn. Maar helaas blijft dit nog beneden het voor 1973 gestelde doel van *f* 10.000,—. Gelukkig mochten wij ook van partikulieren verschillende bijdragen ontvangen, en wel tot een totaal bedrag van *f* 653,64 en van diversen *f* 480,63. Zodoende is het toch nog met elkaar *f* 8.832,04 geworden. We hebben dus niet helemaal het beoogde bedrag kunnen bereiken. Dat is voornamelijk veroorzaakt door het wat teleurstellende feit, dat een aantal gemeenten helemaal geen bijdrage aan het „10-cents-fonds" liet toekomen. Wanneer deze gemeenten wél hadden meegedaan zouden we zeker dáár gekomen zijn, waar we hadden moeten zijn. Of het in 1974 wel zover zal komen? In dit jaar met zijn sterk verhoogde lasten inzake de kerkgebouwen moeten we aan gezamenlijke hulp via het „10-cents-fonds" het bedrag van *f* 11.000,— op tafel brengen. Kunnen we dat? Och, als we dit werkelijk willen, dan stellig wél!

Postgiro 1504 t.n.v. Bouwstichting Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland te Amsterdam.

Bankrekening 43.80.11.805 t.n.v. Bouwstichting Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland p.a. ds T. Jansma, Duistervoordestraat 1 te Arnhem, bij de Amro-Bank NV te Arnhem.

De administrateur van de U.B.S.
T. Jansma,
Duistervoordestraat 1, Arnhem;
tel. 085-611468

VIA BWA UITWISSELING VAN ZENDINGSKRACHTEN

Blijkens een bericht van Baptist Press te Nashville (USA) heeft de Baptisten Wereldalliantie het initiatief genomen om te komen tot het uitwisselen van zendingspersoneel tussen de 95 bij de BWA aangesloten organisaties. Het plan werd in 1972 geboren tijdens een vergadering van de BWA-subkommissie voor samenwerking in Kingston, Jamaica.

Deze BWA-kommissie stelde vast dat de medische zendingsprogramma's van enkele Unies niet ten uitvoer kunnen worden gebracht omdat de nodige mankracht daartoe ontbreekt terwijl tegelijk andere Unies wel de beschikking hebben over goed gevormde artsen en verpleegkundigen maar niet de nodige financiën bezitten. Hetzelfde geldt van andere specialisten, bijvoorbeeld landbouwdeskundigen.

Zendingskommissies van baptisten-unies worden nu door de BWA uitgenodigd zich met het hoofdkantoor te Washington, DC in verbinding te stellen.

De gulden van nu is niet meer waard
dan het kwartje van tien jaar
geleden. Dat is inflatie. Maar niet
alleen ons geld is inflatoir, ook
andere waarden zijn niet waardevast
gebleken: liefde, trouw, reinheid . . .
Alleen het Woord bleef waardevast.
Nee, niet ons woord. Dat middel bij
uitnemendheid om te kommuniceren
hebben we gebruikt om onze
werkelijke bedoelingen te verhullen.
Het woord, ons woord is te vaak tot
propaganda geworden en als middel
tot indoktrinatie misbruikt. Leugen
kreeg de schijn van waarheid.
Gods Woord alleen bleef waardevast.
In de zin van: de bijbel heeft toch
gelijk?
Dat is te weinig. Je kunt vasthouden

P

aan de historische betrouwbaarheid
van de bijbel en niet hebben ontdekt
dat Adams geschiedenis de eigen
geschiedenis is. Want in Adam zijn
allen begrepen. Zoals ook allen in
Christus, de tweede mens begrepen zijn.
In Hem en door Hem alleen blijkt
het Woord waardevast en alleszins
betrouwbaar te zijn. Alleen wie Hem
kent en Hem gehoorzaam is ontdekt
dat Hij eeuwig Woord houdt.
Want Hij is het Woord.

v. D.

De gemeente van de toekomst, een andere gemeente (slot)

door Knud Wümpelmann, algemeen sekretaris van de Baptisten Unie van Denemarken

(Het hieronder volgende is het derde en laatste deel van een lezing die gehouden werd op het kongres van de *EBF tijdens* de afgelopen zomer te Zürich, Zwitserland; e.r.)

3. Een beter instrument in Gods hand

Wat bedoelen we daarmee?

Betekent het een meer gewetensvolle koncentratie op de proklamatie van het evangelie door prediking, onderwijs, getuigenis en christelijke vorming? Of betekent het een ontwaken tot een helderder begrip vóór onze mede-verantwoordelijkheid voor de sociale en politieke onrechtvaardigheden in deze wereld zodat we - naast onze traditionele zendingsaktiveiten - ook meer sociaal en politiek bepaalde taken op ons nemen?

De gebeurtenissen verleden jaar (1972 - v. D.) in Burundi hebben duidelijk aangetoond hoe belangrijk evangelistische arbeid is. Tijdens de verschrikkelijke massamoorden heeft de Baptisten Unie van Burundi ongeveer eenzesde deel van zijn leden verloren, waaronder de meesten van de leidinggevende broeders. Het gevolg ervan was, dat alle scholen en medische instituten werden lam gelegd. Maar desondanks bleven de gemeenten, als het maar even mogelijk was, bijeenkomen om de normale diensten en bijeenkomsten te houden. Als ze deze kern van hun gemeenteleven niet hadden gehad, zouden ze waarschijnlijk alles verloren hebben. Maar omdat de krachten van de dood niet opgewassen bleken te zijn tegen de gemeente van Christus werden de deuren binnen enkele maanden heropend zodat vele belangrijke onderdelen van het werk van de gemeente opnieuw konden worden begonnen.

Een ander voorbeeld om aan te tonen hoe belangrijk het is om onze evangelistische inspanningen te vermeerderen: de baptisten Unie van Rwanda werd in 1962 met minder dan 1.000 leden gesticht. Tien jaar later waren er reeds meer dan 17.000 leden, verdeeld over 11 gemeenten die elk voor zich een wijd gebied bewerken. Is dat geen wonder? Stellig! Maar tegelijk heeft deze explosieve groei tal van ernstige problemen opgeroepen die niet alleen in Rwanda maar in vele andere snel groeiende gemeenten in het Zuiden worden gevoeld.

In Rwanda is een van de grootste problemen de voorziening in de vraag naar goed onderlegde leiders in de plaatselijke gemeenten: evangelisten, diakenen, onderwijzers, die een helder inzicht hebben in het wezenlijke van het christelijke geloof en de christelijke levenswijze. Want, ofschoon het waar is dat de eerste generatie der christenen dikwijls een dynamischer en enthousiaster geloof heeft, het is ook waar, dat ze nog diep geworteld zitten in de heidense bodem waar ze opgegroeid zijn.

Dr Barrett, die het onderzoek naar de statistische ontwikkelingen tegen het jaar 2000 verrichtte (zie het eerste deel van deze artikelenserie; - v. D.) zegt in zijn artikel: „Het overheersende beeld in de meeste grote gemeenten is dat de problemen die met hun bestaan gegeven zijn uit de hand dreigen te lopen. En toch zal hun toekomstige numerieke groei, zelfs onder de meest ongunstige omstandigheden, nog veel groter zijn dan zij op dit moment zich kunnen voorstellen, verwachten of wensen, en onder de meest gunstige omstandigheden zal die groei rampzalig kunnen zijn". Er is nog geen serieuze poging gedaan om bezig te zijn met de dingen die hiermee te maken hebben: de bouw van vier keer zoveel kerkgebouwen, godsdienstige opvoeding van het kind, de massaproduktie van christelijke lektuur, onderwijsprogramma's, enzovoort.

Het is wel duidelijk: als de gemeente van de toekomst een beter instrument zal zijn in Gods hand, dan zal die gemeente meer moeten doen dan het brengen van het evangelie aan de snel groeiende gemeenten van de Derde Wereld.

Hiermee is niet alles gezegd.

Buitenlandse „zending" - zoals we het nog altijd noemen - is vanaf het begin niet alleen bezig geweest met de prediking van het Woord. De zendelingen hebben altijd gevoeld dat ze het evangelie niet op een eerlijke wijze konden brengen wanneer ze niet tegelijkertijd hulp brachten aan zieken en onderwijs aan de jeugd etc. Door deze taken ook op zich te nemen volgden ze - metterdaad - het voorbeeld van Jezus Christus, die kwam om mensen vrij te maken, werkelijk vrij van alles wat een mens tot slaaf kan maken. Ook wat dit deel van onze opdracht betreft moet gehoopt worden, dat de gemeente van de toekomst een beter instrument in Gods hand zal zijn.

Laat mij, om te illustreren wat dit allemaal kan inhouden, verwijzen naar een ontmoeting die we enkele weken geleden hadden met de medische adviseur van de „Brot für Welt" organisatie, dr Püschel in Tübingen. Dr Püschel vertelde ons over zijn eigen ervaringen als medisch-zendeling in India, hoe hij gedurende zijn eerste dienstperiode, zes dagen van de week heel druk bezig was met opereren in het hospitaal. Toen hij na zijn eerste verlof terugkeerde naar India werd hij geschokt door het feit dat ten aanzien van de gezondsheidstoestand in zijn gebied, vergeleken met de eerste keer toen hij aankwam, niets veranderd scheen; en dat ondanks alle inspanningen van het ziekenhuis. Van toen af besloot hij de helft van zijn tijd te besteden aan chirurgische arbeid en de andere helft aan het organiseren van ziekten-voorkómend werk in de omliggende dorpen. Moeten we van deze methode niet veel leren om op langere termijn ons werk te plannen en dieper in te gaan op de problemen?

Ik geloof dat, als de gemeente van de toekomst een beter instrument zal moeten worden in de handen van God, wij niet langer ons tevreden mogen stellen met het nu en dan geven van aalmoezen aan de armen. Die gemeente zal gewetensvol en effektief moeten beginnen bij de wortel van al die kwaden die miljoenen en miljoenen mensen over heel de wereld tot slaven maken.

Naast het betonen van liefdewerk zal die gemeente moeten strijden voor gerechtigheid. Het is, om een voorbeeld te noemen, voor de gemeente niet voldoende spijt te betuigen ten aanzien van rassisme maar ze zal moeten proberen er op effektieve wijze wat tegen te doen. Ook zal de gemeente voortdurend de rol moeten vervullen de stem te zijn van het slechte geweten van de rijke landen, die zegt dat die landen niet kunnen volstaan met het betalen van 1% van hun enorme nationaal inkomen als ontwikkelingshulp aan de Derde Wereld. En wat nog groter kwaad is: die niet bereid zijn om een fatsoenlijke prijs te betalen voor de grondstoffen die ze uit de arme landen krijgen *).

De gemeente van de toekomst, een ándere gemeente.

Er zullen stellig verschillen zijn. Laten we erom bidden en ons best ervoor doen dat het ook een betere gemeente zal zijn.

*) De laatste maanden schijnt hierin verandering te komen: hogere prijzen worden afgedwongen..; - v. D.

BAPTISTENKERKEN IN POLEN

De Poolse regering heeft onlangs 14 kerkgebouwen afgestaan aan de Baptisten Unie van het land. De kerken werden voordien gehuurd van de staat.

UIT DE AMERIKAANSE RAAD VAN KERKEN

De Seventh Day Baptist General Conference (een organisatie van Zevende Dag Baptisten) heeft zich onlangs teruggetrokken uit de Nationale Raad van Kerken in Amerika. Op het ogenblik maken nog vier baptisten-organisaties deel uit van de Amerikaanse Raad van Kerken, American Baptist Convention, National Baptist Convention of America, National Baptist Convention USA, Inc., en Progressive National Baptist Convention.

De komende eeuw

Met een Jehova Getuige had ik eens een gesprek over de vertaling van het Griekse woord „aioon". Het wordt veelal vertaald met „eeuw" maar ook wel met „wereld". Hij wilde in een bepaald geval persé de vertaling „wereld" vervangen door „eeuw", omdat hem dat steunde in zijn mening over de toekomst. Ik kan mij voorstellen dat zij, die het duizendjarig vrederijk tegemoet zien, in bepaalde gevallen ook liever „eeuw" dan „wereld" lezen, omdat dan aandacht wordt gevraagd voor de nog komende eeuw. Het leek mij goed wat gegevens te verzamelen. Het is geen afgerond geheel, maar hopelijk wel bruikbaar.

Wat betekent „aioon"

De achtergrond van het Griekse woord dat in het Nieuwe Testament wordt gebruikt, bestaat vooral uit enige Hebreeuwse woorden uit het Oude Testament. Eén daarvan betekende oorspronkelijk „verborgen, verre tijd" maar kreeg langzamerhand de betekenis „oneindige tijd". Het woord „aioon" kan men vertalen met „lange tijd", „eeuwigheid". Om de idee van de eeuwigheid goed te benadrukken heeft men de uitdrukking ook wel verdubbeld: de eeuw van de eeuw. Ook is het meervoud en de verdubbeling toegepast, zodat er ook sprake is van „de eeuwen der eeuwen". Een dergelijk spraakgebruik kent u wel van „het heilige der heiligen" van de tempel van Israël. Het is het allerheiligste. Wij zeggen ook wel eens: het beste van het beste. In het geval van „eeuwigheid" wordt op deze manier de oneindigheid van die tijd beklemtoond.

De eeuwige God

Van God wordt gezegd dat Hij de God „van de eeuwigheid" is. Mogelijk heeft deze betiteling te maken met Jeremia's uitspraak „de koning van de eeuw" (vergelijk 1 Timotheüs 1 : 17). Hierbij komt meteen de gedachte naar voren dat God niet alleen eeuwig is, maar ook heerst over de eeuwen. Overigens krijgt het woord „eeuw" dan wel een andere inhoud. Het gaat dan niet alleen meer om de tijd, maar ook om de wereld. Zo staat in de Hebreeen-brief dat God de eeuwen, d.w.z. de wereld, schiep (1 : 2; 11 : 3). Door te zeggen dat God eeuwig is, zeggen we meteen dat de wereld anders is, eigenlijk het tegenovergestelde, tijdelijk, begrensd. God is dan ook de levende God, de eerste en de laatste, van eeuwigheid tot eeuwigheid God. Hij was er vóór de schepping, en nadien zal Hij er ook zijn.

Tussen schepping en voleinding

Het woord „aioon" wordt ook gebruikt om de tijd aan te duiden die ligt tussen de schepping en de voleinding van de wereld. De eeuw is wel een lange, maar een begrensde tijdruimte. Eigenlijk wordt het woord op deze manier een tegenspraak in zichzelf, want het duidt de eeuwigheid aan, en tegelijk de begrensde tijd. Wanneer men dan bij „eeuwigheid" ook nog denkt in termen van „tijdloos", is de tegenspraak kompleet. Overigens wordt in dit verband het woord ook wel in het meervoud gebruikt (zoals: de voleinding der eeuwen). In het ene geval wordt de wereld-tijd als één geheel beschouwd, in het andere geval als een rij opeenvolgende tijdvakken.

Het is niet vreemd dat op deze manier het woord ook de betekenis „wereld" kon krijgen, hoewel het niet het gebruikelijke woord ervoor is. „Kosmos" ligt dan meer voor de hand. Een voorbeeld vindt u in Mattheüs 13 : 12: „de zorgen van de eeuw", d.w.z. van deze wereld.

De komende eeuw

Ook ten aanzien van de toekomst wordt het woord gebruikt: deze eeuw en de toekomende (liever: toekomstige) eeuw. Hoewel het spraakgebruik herinnert aan Oosterse astrologie, waarin gedacht wordt aan de eeuwigheid als een oneindige rij van zich herhalende eeuwen, is die gedachte de bijbel volkomen vreemd. Deze eeuw, deze wereld, is een op zichzelf staande aangelegenheid, die voorbij gaat. De volgende eeuw wordt gekenmerkt door eeuwigheid.

Opmerkelijk is dat de komende eeuw niet helemaal toekomst is. Want gelovigen zijn verlost van de huidige boze eeuw (Galaten 1 : 4), en hebben de krachten van de komende eeuw geproefd (Hebr. 6 : 5). Je zou kunnen zeggen dat met Jezus' opstanding de nieuwe eeuw is begonnen. Denk ook aan Paulus' uitspraak: „wie in Christus is, is een nieuwe schepping; het oude is voorbij gegaan" (2 Cor. 5 : 17). De overgang naar de volgende eeuw wordt al merkbaar. Het gaat daarbij om de inwoning van de Heilige Geest en om het eeuwige leven. Dat is een duidelijke tegenstelling met de huidige gang van zaken. Denk in dit verband ook aan 1 Corinthe 15 : 35 v.v.

De nieuwe schepping

Het lijkt me toe dat met „de komende eeuw" niet het duizendjarig rijk wordt bedoeld, maar veeleer de nieuwe schepping, de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Het vrederijk is wel een tegenstelling met wat we gewend zijn, en als tijdvak van de wereldgeschiedenis ook wel een andere eeuw, maar met „de komende eeuw" wordt dunkt mij toch gedoeld op de nieuwe schepping. Juist omdat de hele wereldgeschiedenis, of liever: het bestaan van de schepping, wordt beschouwd als één eeuw, en ook de toekomst als één eeuw wordt aangemerkt, lijkt mij dit de beste verklaring. Er wordt over de toekomst ook wel gesproken in het meervoud (eeuwigheden), maar dan ligt de nadruk op de lange duur. In het eerste geval wordt meer gedacht aan, laat ik zeggeen: de inhoud van die eeuw. Zoals „deze eeuw" wordt gekenmerkt door de heerschappij van de God dezer eeuwen (2 Cor. 4 : 4), zo wordt de komende eeuw gekenmerkt door de heerschappij van de levende God. En in deze zin proeven de kinderen van God de krachten van de toekomst! Tot besluit geef ik u nog een paar teksten waar „aioon" is vertaald met „wereld" in plaats van „eeuw". Matt. 13 : 22; 13 : 39, 40; 24 : 3; 28 : 20; Lukas 16 : 8; Rom. 12 : 2; Gal. 1 : 4; Efeze 2 : 2; 1 Tim. 6 : 17; 2 Tim. 4 : 10; Titus 2 : 12; Hebr. 1 : 2; 11 : 3.

P. v. d. Werf

VAN DE LANDELIJKE KAMPCOMMISSIE

Zoals reeds eerder is vermeld, hopen we in 1974 twee buitenlandse reizen te maken en wel:

1. **naar Männerdorf (Zwitserland),** gelegen aan de Zürichsee.
   Tijd 12 t.e.m. 25 juni a.s.; prijs *f* 550,—.
   Voor deze reis zijn nog slechts enkele plaatsen beschikbaar!
2. **naar Eben am Achensee** (Oostenrijk).
   Tijd 15 t.e.m. 25 juni a.s. Prijs *f* 430,—.
   Voor deze reis zijn nog wel plaatsen beschikbaar.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij mej. G. van Veen te Emmen, Meidoorn 55, telefoon 05910-11363. Aan dit adres dient ook de aanmelding te worden gezonden, benevens het inschrijfgeld ad *f* 30,— per persoon. Girorekening 81 89 88.

Namens de landelijke kampcommissie,

G. van Veen

„ONDER ANDEREN"

Door middel van een bulletin, genaamd Onder Anderen, wil de Raad van Kerken „het hele proces van de voorbereiding op de kerkenkonferentie 1974 begeleiden".

Het eerste nummer van dit bulletin, dat onregelmatig zal verschijnen, is dezer dagen van de pers gekomen. Wie meer informatie wenst, wende zich tot: Raad van Kerken, Kon. Wilhelminalaan 5, Amersfoort; tel. 03490-33844.

VOOR JOU EEN OPEN DEUR

Hoe kan ik God danken,
als Hij slechts mij te eten
en te drinken geeft?
als mijn naaste honger lijdt en dorst
hoe kan ik dan zeggen:
Heer, dank voor deze spijze?

En zal ik God loven,
als Hij alleen mijn lichaam kleedt
en alleen mijn gezin een woning geeft?
Als mijn naaste naakt is
en op straat moet slapen,
hoe zal ik dan zeggen:
Geloofd zij de goedheid van God?

En moet ik God prijzen,
als Hij alleen mij gezondheid
en vrijheid schenkt?
Als mijn naaste ziek is
of wordt verdrukt,
moet ik dan zeggen:
Geprezen zij Gods barmhartigheid?

Zou ik werkelijk God moeten danken,
dat Hij juist mij verkoren heeft?
Als miljoenen mensen nog leven
in duisternis,
zou ik dan bidden:
Dank U, God, dat ik tot Uw,
uitverkorenen behoor?

— o —

Mijn kind, ik geef je niet te eten
en te drinken
om alleen jou te verzadigen
en vrolijk te maken.
Ik geef je, opdat jij je voedsel
met je hongerige naaste deelt;
door jou verzorgd
zal hij Mijn zorg erkennen
en mij danken.
Mijn kind ik geef je geen kleding
en woning,
opdat jij je zou laten voorstaan
op je voorspoed.
Ik geef jou om je bevriezende vriend
door jouw kleding
tegen de kou te beschermen
en om jouw huis een toevluchtsoord te
maken
van mensen in nood;
als zij door jou MIJN goedheid ervaren
zullen zij MIJ loven.

Mijn kind, ik geef jou geen vrijheid
en gezondheid,
om jou onbekommerd te laten leven.
Je bent gezond,
*om zieken en ouden **te dienen,***
je bent vrij
om verdrukten te bevrijden;
als zij door jou
MIJN barmhartigheid ondervinden,
zullen zij MIJ prijzen.

Mijn kind, Ik heb je niet uitverkoren
om je geborgenheid te geven
voor tijd en eeuwigheid.
Veeleer heb Ik je verkoren
tot medewerker van Mij,
als je MIJN liefde doorgeeft
aan je medemensen,
zullen zij MIJN nabijheid beseffen,
hun duisternis zal licht worden,
en samen met jou
zullen zij MIJ danken
Mij loven en Mij dienen.

Voor jou - een open deur!

Uit Sjaloom

BEKEERDE MOSLIM BETAALT PRIJS VOOR ZIJN GELOOF

Beirut, Libanon - (The Baptist World). Het opgeven van zijn islamitisch geloof kostte een taxichauffeur hier zijn persoonsbewijs, zijn rijbewijs en zelfs zijn familie.

Jameel, de eerste Moslim die in de Nationale Baptistengemeente van Beiroet christen werd, aanvaardde Christus tijdens een reis naar Beirut met zijn vrouw. Terugkerend naar de stad waar hij woonde, Aleppo in Syrië, deed hij de ontdekking dat zijn vader hem had verstoten vanwege zijn nieuwe geloof. Zijn geboortecertifikaat en zijn geboorteregistratie waren vernietigd en verwijderd uit de gegevens van de burgerlijke stand.

Omdat zijn persoonsbewijs ook weg was kon zijn rijbewijs niet vernieuwd worden en op deze wijze verloor Jameel ook nog zijn baan.

Drie jaar geleden werd Jameel, die als taxichauffeur de route Damaskus-Aleppo reed, teleurgesteld in de Islam. Na verscheidene radio-uitzendingen van de baptisten te hebben gehoord ging hij aandacht schenken aan christenen en trachtte de waarde van hun geloof te leren kennen. Hij ging ook vaker naar de moskee en las in de Koran teneinde meer bevrediging in zijn leven te vinden. Nadat hij een meisje had getrouwd dat tot een orthodox-christelijke groepering behoorde vroeg Jameel haar priester om godsdienstonderricht. De priester vroeg er 3.000 pond voor, maar Jameel had slechts 22 pond. Toen een vriend hem de naam noemde van een protestantse gelovige in Beirut reden Jameel en zijn vrouw naar de hoofdstad om iemand te zoeken die hen over Christus kon vertellen. Die gelovige was lid van de Nationale Baptistengemeente en die nam hem mee naar de voorganger van de gemeente, Kameel Nooni.

Met Christus in hun hart zijn Jameel en zijn vrouw nu naar Beirut teruggekeerd om naar een huis, een nieuwe baan en naar de gemeenschap in Christus om te zien.

HET WOORD „LEEK" NIET GEBRUIKEN

Tijdens een baptisten-voorgangerskonferentie te Campo Grande in Brazilië werd besloten het woord „leek" niet langer in de gemeente te gebruiken. Men kwam tot dit besluit nadat pastor José Pereira Lins in een referaat de betekenis van het woord „leek" nader had uiteengezet - het betekent: niet behorend tot de geestelijkheid, niet gevormd en deshalve ongeschikt voor leiding en verantwoordelijkheid.
Het gebruik van het woord „leek" werd niet alleen beschouwd als een belediging voor de vele niet-theologisch opgeleide mannen die vele gemeenten leiden maar ook als in strijd met het baptistische beginsel, dat iedere gelovige in staat geacht moet worden de Schrift te bestuderen en uit te leggen.
Besloten werd om de broeders die voorheen met de term „leek" werden aangeduid „cooperadores (medewerkers)" te noemen.

RADIONIEUWS

Ds J. Broertjes te Haarlem zal 24 januari a.s., van 8.50 uur tot 9.00 uur de morgenwijding verzorgen voor de Avro; onderwerp: De bijbel van mens tot mens.

HALF VOLK BAPTIST . . .

Er bestaat een volk, waarvan de helft christen is. Dat is de stam der Kamassen in Rusland. Omstreeks 1850, toen hij werd ontdekt, telde hij ongeveer 140 personen. In 1900 waren daar nog enkele tientallen van over. Nu bestaat de hele stam nog uit twee oude vrouwen, van wie er één 95 jaar is en de ander 75. De laatste heet Claudia en is baptiste. Zij heeft met de Heer afgesproken elke dag in de Kamasse-taal te bidden. „Ik ben er zeker van dat mijn gebeden in de hemel niet verward raken tussen alle andere talen", zegt ze. *(Kruistochten)*

KORRESPONDENTIE

Br. H. V. te H. We stelden uw brief onze algemeen sekretaris ter hand met het verzoek u te antwoorden. U zult stellig binnenkort van hem horen. e.r.

EEN NIEUW JAAR BEGONNEN MET NIEUWE MENSEN!

Rotterdam-Zuid - (J.T.). Tijdens de bidstond die we hielden tijdens de nieuwjaarsreceptie op 1 januari, des morgens, werd de Heer gedankt voor de vele zegeningen die we ontvingen. Tevens werd in verwachting vooruit gezien en werd God gebeden voor Zijn onmisbare zegen voor het komende jaar. Een zegenrijke zondag hadden we weer op 6 januari jl. toen we weer een doopdienst mochten hebben. Ds Nieman sprak vanuit een toepasselijk onderwerp: de overgave des harten van Lydia, de purperverkoopster. Toepasselijk, omdat twee zusters gedoopt werden. Te weten, zr Marian van den Brand (18 jaar) en zr C. Oosthoek (71). Het was een heel mooie dienst met veel mensen uit de omgeving van de kerk en ook veel familie en vrienden van de doopkandidaten.
Er was prachtige medewerking van het gemengd

koor „De Slag Singers" dat vele mooie liederen zong.
Het wonder ging door en inmiddels hebben weer enigen de doop aangevraagd. God laat niet varen het werk dat Zijn hand begonnen is. Onze gemeente zal straks op de statistiek een groei laten zien, waar we erg blij mee zijn.

Er staan enige gezamenlijke diensten met Rotterdam-Centrum te wachten en ook een bezinningskonferentie eind van deze maand.

„EEN DAG OM NOOIT MEER TE VERGETEN"

Stadskanaal-Nw.Buinen - (F.H.-B.). 30 december was het de dag van de wijkgemeente Nw. Buinen. Het was een dag waar we naar toe gegroeid zijn als totale gemeente Stadskanaal. Drie jaar geleden werd besloten om in drie wijken te gaan werken, strevend naar meer zelfstandigheid. De ontwikkeling was dank zij de zegen van onze God, erg goed. Daarom werd onlangs besloten om in de wijk Nw Buinen een lerend-ouderling te benoemen. Onze keuze ging uit naar br P. Kroeze van Vroomshoop die deze benoeming aannam.

In de ochtenddienst van 30 december die geleid werd door ds O. Oldenburger, vond de bevestiging plaats in de overvolle kerk. In deze dienst sprak br Kroeze enkele woorden tot de aanwezigen. Hij sprak van zijn geloof in God en vanuit dit geloof willen we prediken opdat meerderen Hem mogen leren kennen, aldus br Kroeze.
Na deze dienst vond de viering van het avondmaal plaats.

Daarna werd aan de aanwezigen koffie aangeboden, en sprak br A. Schaap een woord van dank tot ds Oldenburger, die in de afgelopen jaren zoveel voor de wijkgemeente Nw. Buinen heeft betekend.

Ds Oldenburger sprak de gemeente nog een woord vanuit de bijbel toe, en wel uit Philippenzen: „dat u het Woord des Levens vast houdt mij ten roem tegen de dag van Christus, dat ik niet vruchteloos mijn wedloop gelopen, noch vruchteloos mij ingespannen heb".
's Avonds was de kerk zeer goed bezet rondom de begroeting van het gezin Kroeze. Alle verenigingen maakten zich op hun wijze bekend aan br Kroeze. Het was al met al een avond waarin we de gemeenschap met elkaar, maar bovenal met God mochten smaken. Hem alleen zij alle eer! Br Kroeze bracht iedereen dank voor datgene wat er was gezegd en gedaan met de woorden uit Psalm 45 : 2, „Mijn hart trilt van blijde woorden". Dit was echt een dag om nooit meer te vergeten. We hopen als wijkgemeente dat het werken op deze wijze in onze woonplaats voor velen tot een zegen mag zijn. We zijn dankbaar dat God alles zo geleid heeft dat het gezin Kroeze onze gelederen mocht komen versterken. We hebben nog meer nieuws. Groot nieuws eigenlijk want op de 2e Kerstdagavond na een zeer gezegende Kerstviering van gemeenteleden en vrienden, gaven twee jonge mensen te kennen gedoopt te willen worden. Onze vreugde was heel groot.

1973 IN VOGELVLUCHT IN HARLINGEN

Harlingen - (J.A.). Hoewel men sinds vorig jaar maart — toen wij melding maakten van de ingebruikneming van de achter onze kerk gebouwde Bethelzaal — niets meer van onze gemeente in deze kolommen heeft kunnen lezen, wil dat niet zeggen dat er geen leven in onze gemeente is. Integendeel!

Na materieel ontzettend veel te hebben ontvangen bleven ook de geestelijke zegeningen niet uit. Was er grote blijdschap door de uitbreiding van onze zalenaccommodatie, waardoor er meer mogelijkheden ontstonden voor diverse aktiviteiten in onze gemeente, nog veel groter was de vreugde en dankbaarheid toen onze gemeente werd uitgebreid met drie jonge mensen, die hun leven samen met de Heer verder wilden gaan. In twee doopdiensten werden zij door de doop aan Zijn gemeente toegevoegd.
Naast blijde gebeurtenissen waren er ook droevige momenten. Viermaal stonden we bij het graf. God haalde bij Zich thuis twee oude zusters en één oude broeder in de gezegende leeftijden van resp. 75, 81 en 85 jaar. Maar niet alleen ouderen haalt Hij thuis. Hij roept ons op Zijn tijd. Zo stonden we het afgelopen jaar ook bij het kindergrafje van Eeltje Koning. Zijn ouders mochten hem slechts 11 jaar houden. Het is een rijke troost voor de achterblijvenden te weten dat zij die van ons heen gingen geborgen zijn voor eeuwig.

In januari gingen na een lange periode van stilstand twee jeugdverenigingen van start, de tussenjeugd en de oudere jeugd. Hier dus ook grote reden tot dankbaarheid dat dit belangrijke werk, waar de jeugd op een hun aansprekende wijze met het evangelie in aanraking wordt gebracht, weer mogelijk is geworden.

In februari en oktober mochten we resp. ds Th. v. d. Laan en zr Corrie Brouwer begroeten, die ons door middel van dia's en gesproken woord iets lieten zien en horen over het werk van de zending.

In april, op 2e paasdag, trokken velen naar Harlingen om daar de Bondsdag van Friese gemeenten mee te maken.

Eveneens in april was ds J. A. Brandsma door onze gemeente uitgenodigd voor het houden van een Friese dienst. Een niet alledaags, of liever gezegd alle-zondags gebeuren, maar, naar de reakties te oordelen zeer zeker voor herhaling vatbaar.

Gedurende de wintermaanden werden weer de maandelijkse evangelisatiediensten gehouden, die over het algemeen goed bezocht werden.

Zondag 28 oktober was het zangkoor van de gemeente Stadskanaal gast van ons zangkoor. In de morgendienst verleenden de gasten hun medewerking en 's avonds zongen beide koren in de evangeliesatiedienst, met als climax een gezamenlijk optreden o.l.v. br J. v. d. Baaren, die ook ons koor jarenlang leidde. Een pracht dag!
Op de valreep van het jaar kreeg onze voorganger, ds J. C. Loot, een beroep van de gemeente Almelo-Geraniumstraat. Enkele weken later, begin van dit jaar, deelde hij de gemeente mee te menen aan dit beroep gehoor te moeten geven.

Het jaar 1974 begint daardoor niet gemakkelijk, maar wij weten dat de Heer, die ons het afgelopen jaar geleid heeft, ook dit jaar ons weer nabij zal zijn en dat geeft ons moed en vertrouwen voor de toekomst.

INTREDE DS G. BOSVELD

Muntendam - (J.S.). Na lang wachten en bidden mochten we als gemeente zondag 6 januari, onze nieuwe voorganger begroeten. Ds G. Bosveld werd in de morgendienst, door onze konsulent ds O. Oldenburger, als herder en leraar aan de gemeente verbonden. Het tekstwoord was uit Handelingen 20 vers 28. In deze dienst werd gemeente en voorganger voorgehouden wat de taak is in deze donkere wereld: De voorganger mag niet alleen over de honing spreken, maar ook van het zout. Hij zal dit niet in eigen kracht kunnen doen, maar is afhankelijk van Jezus Christus. Tevens werd de gemeente er op gewezen, achter de voorganger te moeten staan. Na de prediking werd ds Bosveld bevestigd als voorganger van de gemeente, en werden ze door middel van een handdrduk aan elkaar voorgesteld.

's Middags om 3 uur deed ds Bosveld zijn intrede. Als tekst voor zijn intrede had de nieuwe voorganger gekozen het Schriftgedeelte uit 2 Koningen 2 vers 14b: „Waar is de Here de God van Elia, ja Hij?".

In een indringende prediking stelde ds Bosveld de profeet uit het Oude Testament aan de gemeenten ten voorbeeld. Als we volledig op God vertrouwen, behoeven we over de uitkomst niet in het onzekere te verkeren. Het kruis van Golgotha zal steeds centraal in mijn woordverkondiging staan. Op deze basis en vanuit een onwankelbaar Godsvertrouwen kunnen voorganger en gemeente samen aan deze nieuwe periode beginnen.

Na de dienst werd ds Bosveld toegesproken door de 2e voorzitter van de raad br Oppedijk. Ds W. Kos, baptisten-predikant te Delfzijl vertolkte de gevoelens van de Groninger bond en van het konvent van predikanten, terwijl de waarnemend burgemeester van Muntendam, de heer Verkruizen ook een hartelijk woord van welkom uitte. De zustergemeente Veendam was vertegenwoordigd door haar voorganger, ds A. Visscher, terwijl tenslotte de heer Veldhuis namens de Hervormde Gemeente het gezin Bosveld een hartelijk welkom toe riep en hen uitnodigde spoedig bij hun in de pastorie te komen. Schriftelijke felicitaties kwamen o.a. van de Vrije Evang. Gemeente uit Ichtegem (België) en van de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in België; de oud-predikant ds K. Corporaal, thans te Leeuwarden had gaarne willen komen, maar de autoloze zondag had roet in het eten gegooid.

De prachtige dienst waarvoor een overweldigende belangstelling bestond werd opgeluisterd door het zangkoor van de gemeente o.l.v. H. Pots, terwijl het orgel in dit feestelijk uur werd bespeeld door J. Jager. Een feestelijke dienst, want tijdens deze dienst werd de gemeente bekend gemaakt, dat br Bouwmeester de doop had aangevraagd. Hiervoor zijn we de Heer bijzonder dankbaar. Vanaf deze plaats willen wij als gemeente onze dank uitspreken aan allen (voorgangers en broeders) die ons in de vakante periode met het woord hebben gediend. Moge de Heer hen ook verder tot een zegen zijn en tot een zegen stellen in hun verdere arbeid.

Wat zullen we lezen?

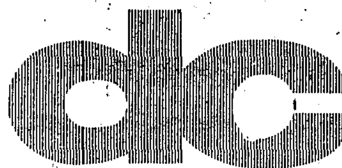
maandag	21 jan.	Kolossenzen 3 : 12-14	De nieuwe mens
dinsdag	22 jan.	Kolossenzen 3 : 15-17	„Klinkende" eenheid
woensdag	23 jan.	Kolossenzen 3 : 18-25	Een huis vol vrede
donderdag	24 jan.	Kolossenzen 4 : 1- 4	Een huis van gebed
vrijdag	25 jan.	Kolossenzen 4 : 5- 6	Een goed woord voor ieder
zaterdag	26 jan.	Psalm 122	Bid voor broeders en vrienden
zondag	27 jan.	Psalm 125	Wees goed, Heer

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier — Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 —

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 48 23, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam —

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Dankbaar voor wat vader voor ons is geweest, heeft de Heer op zondagmorgen thuisgehaald, onze lieve man, vader en opa

JOHANNES REMMER KRUIZINGA

op de leeftijd van 60 jaar.

„Veilig in Jezus' armen".

Deventer: E. Kruizinga-Veentjer
G. L. Kruizinga
D. J. Kruizinga-Wijnen
Annet, Ellen

De Steeg: T. Kroes-Kruizinga
H. H. J. Kroes
Esther, Judith, Hans

Deventer, 10 januari 1974
Rielerweg 127

De begrafenis heeft inmiddels plaats gehad.

Op de eerste dag van 1974 is van ons heengegaan de oudste broeder van onze gemeente

HENDRICUS JOANNES DEDECKER

in de ouderdom van 89 jaar.

Zijn getuigenis is te lezen in psalm 91 vers 2.

Baptistengemeente IJmond

Op zaterdag 12 januari is door de Heer thuisgehaald onze broeder

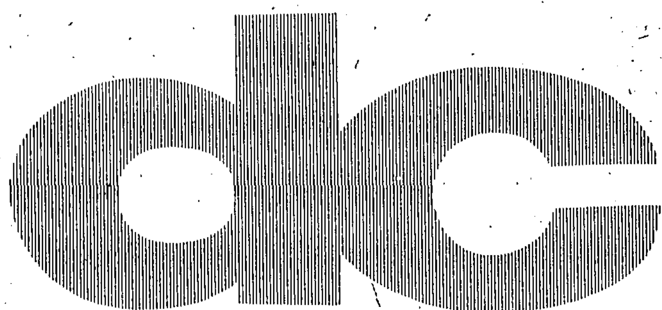
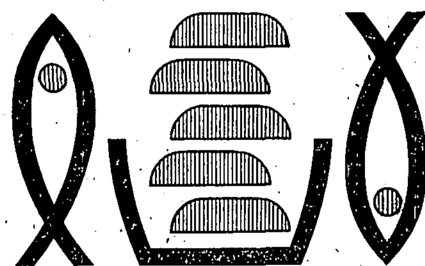
HARM TRIEMSTRA

in de ouderdom van 96 jaar.

Ruim 25 jaar was hij lid van de gemeente

Psalm 27 : 1
De Heer is mijn licht en mijn heil.

Baptistengemeente Kollumerzwaag

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 4 - 25 januari 1974

„Spreek alzo, doe alzo"

De vraag die we in ons vorige artikel stelden was: waarom bestaan we als baptistengemeenten?, en het antwoord op die vraag luidde: om ook exemplarisch gestalte te geven aan de gemeente naar het Nieuwe Testament.

De termen „valse" of „ware" kerk zijn en worden onder ons niet vaak gebruikt. We schrijven: niet vaak, maar misschien zouden we zelfs kunnen zeggen: nooit. Wanneer we de (kinderdopende) kerken naast ons beoordelen — en dat doen we reeds door het simpele feit van ons bestaan! — dan spreken we niet in deze terminologie. Die uitdrukkingen, vals en waar, zijn te absoluut en geven niet weer wat we bedoelen te zeggen. Naar ons gevoelen verraden ze ook een te intellektualistische benadering van het kerkbegrip. Ons bestaan als afzonderlijke gemeenten — en we willen dat hieronder proberen te verwoorden — is een oordeel over de gestalte, de zichtbaarwording van de gemeente.

De geschiedenis van de dogmatiek telt vele bladzijden waarin juristen en theologen zich uitputtend hebben bezig gehouden met nadere definiëringen van de „ware" kerk. Met twee ervan hebben we vooral te maken, met die van roomskatholieke origine en met die uit de reformatorische denkwereld.

Roomskatholiek kerkbegrip

Het roomskatholieke kerkbegrip kan worden samengevat in de Latijnse spreuk: Ubi papa, ibi ecclesia; dat is: waar de paus is is de kerk. Anders gezegd: waar de bisschop is daar is de kerk. Bepalend voor de ware kerk is de aanwezigheid van de bisschop die in rechte lijn afstammend van de apostelen (apostolische successie) in het bezit is van de zuivere traditie. Dat betekent onder anderen, dat het geloof van de kerkleden — de ecclesia audiens (de luisterende schare) — niet bepalend is. En verder, dat de plaatselijke kerk slechts onderdeel van het geheel is — paroikia = bijwoning (parochie) — indien er tenminste verbondenheid met Rome is.

(Dat dit kerkbegrip, als zoveel andere overgeleverde geloofsvoorstellingen, op het ogenblik in diskussie is, althans in de kringen van progressieve roomskatholieke theologen — denk aan de felle kritiek die bisschop Simonis enkele weken geleden kreeg op zijn uitspraak over de oekumene — moeten we op dit moment hier buiten onze beschouwingen laten).

Reformatorisch kerkbegrip

In artikel XXIX van de Nederlandse Geloofsbelijdenis wordt het volgende gezegd van de „merktekenen, om de ware Kerk te kennen":

> „Zo de Kerk de reine predikatie des Evangelies oefent; indien zij gebruikt de reine bediening der Sacramenten, gelijk ze Christus ingesteld heeft; zo de kerkelijke tucht gebruikt wordt, om de zonden te straffen. Kortelijk, zo men zich aanstelt naar het zuivere Woord Gods, verwerpende alle dingen, die daar tegen zijn, houdende Jezus Christus voor het enige Hoofd. Hierdoor kan men zekerlijk de ware Kerk kennen, en het komt niemand toe zich daarvan te scheiden".

Maakt het roomskatholieke kerkbegrip onderscheid tussen ecclesia docens (de lerende gemeente) - het hiërarchische instituut - en ecclesia audiens (het al of niet gelovige kerkvolk), het reformatorische kerkbegrip maakt dit onderscheid persé niet. Daar gaat men er van uit dat de „reine predikatie des Evangelies", de „reine bediening der Sacramenten" en de „kerkelijke tucht" de kerk als „een heilige vergadering der ware Christgelovigen" ten gevolge heeft (al zou het slechts zijn „in de wieg", zegt Luther).

(De verlegenheid — hoe moeten we het anders noemen? — die het gevolg is van het feit, dat door de kinderdoop (nog-) niet-gelovenden tot de kerk behoren wordt soms „opgelost" door de volgende gedachte: (Bavinck) „De naam kerk, gebezigd van de vergadering der geloovigen op aarde, heeft altijd een overdrachtelijken zin. Zij, wordt zoo geheeten, niet naar de ongeloovigen, die er zich in bevinden, maar naar de geloovigen, die er het essentiëele bestanddeel van vormen en er het wezen aan geven. Het geheel wordt naar het deel genoemd". Een andere „oplossing" meent men gevonden te hebben in het leerstuk van de „veronderstelde wedergeboorte").

Dopers kerkbegrip

Door het doperdom, in al zijn verscheidene vormen — van Anabaptisten in de 16e eeuw tot baptisten in de daarna volgende eeuwen — en door het Pietisme (dat overigens de konsekwenties van zijn opvattingen niet op het gemeentevormende vlak heeft zien liggen) — van Labadisten tot Methodisten — is kritiek op zowel het roomskatholieke als op het reformatorische kerkbegrip geleverd. Voor een deel werd deze kritiek, voorzover die theologisch en niet sociologisch geworteld was, ingegeven door — als we het goed zien — het feit dat beide kerkbegrippen te weinig spiritu-

Enkele opmerkingen bij het vraagstuk van „open" of „gesloten" avondmaal (2)

eel waren, te formeel, en te weinig rekening hielden met de Heilige Geest. Voor een ander deel — en het zou voer voor sociologen kunnen zijn — omdat deze kerkbegrippen zo goed als geen herinnering opriepen aan het warme en kommunale gemeenteleven van de eerste gemeente. Hoe het zij, met name het doperdom — en daarom terecht de derde vleugel van het christendom genoemd — stelde tegenover het augustiniaanse kerkbegrip (want op Augustinus gaan zowel het roomskatholieke als het reformatorische terug) de nogal ongekompliceerde visie, dat, naar het voorbeeld van het Nieuwe Testament, de gemeente vergadering van wedergeborenen is.

Men zou kunnen zeggen, dat de — om de klassieke woorden te gebruiken — ware gemeente door de dopers als volgt zou worden omschreven: de gemeente van Jezus Christus is daar waar het evangelie wordt verkondigd én, door de Heilige Geest, in geloof is aanvaard.

„Gemeente van gedoopte christenen"

Wij — waarschijnlijk dankzij onze kultuur — zijn gewend om analytisch te denken; zo van: wat komt éérst, wat is primair en wat vloeit daar uit voort, wat is daarvan afgeleid. Deze (Westerse, in elk geval: niet-bijbelse) denkwijze belemmert ons vaak om ons de denk- en gevoelswereld van de bijbel eigen te maken. Het zal waarschijnlijk ook blijken bij het lezen van het hieronder volgende.

Wie probeert het Nieuwe Testament onbevangen te lezen kan niet anders dan vaststellen, dat tot geloof komen, wedergeboren worden, samenvalt met de doop. Doop en geloof, geloof en doop zijn in het Nieuwe Testament zo goed als verwisselbaar: waar geloof staat kun je doop lezen, waar doop staat kun je geloof lezen. Spreken over gedoopte christenen is, nieuwtestamentisch gezien, even absurd als spreken over ongedoopte christenen. Want christen-zijn en gedoopt-zijn is, in het Nieuwe Testament hetzelfde.

Daarom hebben we in bovenstaande poging om de gemeente van Jezus Christus nader te definiëren geen wezenlijke behoefte om die aan te vullen met bijvoorbeeld: „en waarvan de leden op belijdenis van hun geloof zijn gedoopt". Dat laatste is, opnieuw: nieuwtestamentisch gedacht, vanzelfsprekend.

Het teken — welk ander woord is beter? — van dat geloof, van die aanvaarding van dat evangelie van Jezus Christus, is de doop. En als tegemoetkoming aan ons analytisch denken: de doop maakt het geloof zichtbaar; het is de buitenkant van de binnenkant; het is de andere zijde van dezelfde zaak.

Het teken van de doop drukt in elk geval tweeërlei verbondenheid uit: met de Heer in Zijn dood en Opstanding, èn: met Zijn gemeente, dat is: Zijn lichaam op aarde. Zoals de doop het geloof zichtbaar maakt, zo maakt die doop ook de gemeente zichtbaar. De doop openbaart de gemeente, want de doop voegt toe aan het lichaam van de Heer.

Exemplarisch

In onze gemeente-vorming — hoe gebrekkig en onvolmaakt in de praktijk ook — willen we trouw zijn aan boven aangeduide noties die we menen gevonden te hebben in het getuigenis van de Heer en Zijn apostelen. We ontkennen daarmee het christen-zijn van anderen niet. Beslist niet. We menen evenwel wèl, dat de zin en rechtvaardiging van ons afzonderlijke bestaan als baptistengemeenten daarin gevonden moeten worden: tot de kerken naast en rondom ons zeggen: de gemeente van Jezus Christus op aarde behoort gemeente van wedergeborenen te zijn. Wij willen proberen het u voor te leven, naar het model dat de Heer ons getoond heeft. Want, dit artikel met het levensmotto van de eerste Nederlandse baptist — dr Feisser — beëindigend: spreek alzo, doe alzo.

(wordt voortgezet) v. D.

POLITIEKE STUDIE-WEEK OVER „WATERGATE"

Gerald R. Ford, vice-president van de Ver. Staten en opvolger van de tot aftreden gedwongen Spiro Agnew, was een van de sprekers tijdens een studie-week, die door het studentenwerk van Southern Baptist Convention, in Washington D.C. werd georganiseerd en die gewijd was aan de politieke betrokkenheid van studenten. Aan de studie-week namen 67 studenten van 40 colleges uit 15 verschillende staten deel.

De nieuwe vice-president, die nadrukkelijk vermeed te spreken over het Watergate-schandaal en over de rol die hooggeplaatste regeringsautoriteiten daarin speelden, waarschuwde ervoor niet alle regeringsfunktionarissen over één kam te scheren. De federale regering heeft ongeveer 2.300.000 mensen in dienst. Ford: „Deze mensen moeten niet worden veroordeeld omdat een handjevol mannen bij de herverkiezing van de president verkeerd deed". Dr Brooks Hays, oud-lid van het Congres en voormalig president van Southern Baptist Convention verklaarde van mening te zijn dat, in plaats van „impeachment" (in staat van beschuldiging) naar een mogelijkheid moest worden gezocht om op werkelijk representatief nationaal niveau president Nixon te zeggen dat de tijd gekomen is waarop hij niet langer zijn werk kan doen en zich behoort terug te trekken. Dr C. Welton Gaddy, direkteur van het SBC-département voor christelijk burgerschap, deed een scherpe aanval op, wat hij noemde „'t Amerikaanse messianisme"; „dit is de president die de preekstoel in een evangelisatiebijeenkomst gebruikte als het podium voor een verkiezingstoespraak. Het was de vroegere vice-president van deze regering, die over de Amerikaanse deelname aan de oorlog in Vietnam sprak als over „ons mooiste morele uur" („our finest moral hour"). Dit is de regering die van de „Witte Huis"-diensten gemeentelijke kerkdiensten maakte...".

MEDEDELING VAN DE E.C.U.

Zoals reeds eerder werd meegedeeld, kunnen gemeenten die ECU-subsidie nodig hebben de daartoe benodigde formulieren aanvragen.
Willen die gemeenten dat nu per omgaande doen? Wanneer dit niet gebeurt, kan de ECU er niet voor instaan dat de aanvragen in behandeling genomen kunnen worden!

Namens de ECU:
Ds C. Eijer,
Albardaplein 24, Hoogezand
tel. 05980-2368

SPREKERSLIJST

De baptistengemeente te Hoogeveen verzoekt de Sprekerslijst aan te vullen met:
D. Warta, Bilderdijklaan 21, Hoogeveen.

Welke kant moet het uit?

Natuurlijk de goede kant! En wat is dan wel de goede kant? Dáárover bestaat veel verschil van mening. Vooral als het niet helemaal duidelijk is wát de goede kant uit moet. B.v. de diakonale zorg.

Wat is diakonale zorg? Dat is zorg voor de mede-mens. Die mede-mens is een medeschepsel Gods. Alle mensen zijn schepselen Gods. Daarom zijn ze elkaars medemensen en mede-schepselen. Daarom hebben ze met elkaar te maken. Niet in de zin van: ik ben sterker dan jij, dus moet jij mij dienen. Maar in de zin van: Ik ben sterker dan jij, dus moet ik jou helpen, dienen.

Hoever kom je daarmee in deze wereld? Vooral: hoever laat je eigen hart, je eigen temperament je gaan op déze weg naar de mede-mens toe?

In deze wereld kom je niet ver daarmee. Maar je kunt evengoed zeggen: In deze wereld kun je daarmee een heel eind komen. 't Ligt er maar aan hoe je het beziet.

Als je alleen maar ziet op de verwording, de wetteloosheid, de vervreemding van de mens, en daarbij de oeroude tradities, en de gevestigde verhoudingen, en de macht van kennis en geld en produktiemiddelen en landeigendom en militaire wapenen en effekten en bodemschatten enzovoort telt, wél, dan kom je niet ver. Maar als je in het oog houdt, dat Jezus Christus Heer der wereld is, en dat Zijn Koninkrijk tóch zal komen, ondanks alles, dan ga je er aan staan in de overtuiging, dat het tóch zin heeft, te zorgen voor de mede-mens.

Zorgen voor de mede-mens is zorgen dat die mens overeind blijft, en als hij gevallen is, dat hij overeind komt. Hij moet op eigen benen leren staan. Hij moet leren zichzelf te redden, te helpen. En wie dat niet kan? Die is blijvend op hulp aangewezen, op blijvende zorg. En die blijvende zorg vergt veel van de hulpverlener. Maar ook van de hulpbehoevende. Want zolang een mens geestelijk nog goed is, beseft hij toch, dat hij zichzelf moet helpen; dat het tot zijn menselijke waardigheid behoort, zichzelf staande te houden. maar met een stok, een steun. Waarop rust die stok? Waaraan is die steun bevestigd?

Zo kom je dus bij de vraag: Moet de grond, waarop de stok moet rusten, eens goed bekeken worden? Moet de muur, waaraan de steun bevestigd moet worden, wellicht veranderd, verstevigd, verhoogd of verlaagd worden? Met andere woorden: Betekent diakonaal bezig zijn — dus bezig zijn met de mens — ook misschien: Bezig zijn met de wereld, waarin die mens leeft? Bezig zijn met de strukturen (zoals dat heet)?

Ongewild en ongeacht gebeurt zoiets toch al, is het altijd eigenlijk al gebeurd. Vanuit de drankbestrijding zijn daar sprekende voorbeelden van aan te halen. Het ging de eerste drankbestrijders (zo'n 100 jaar geleden) niet maar om hulp aan drankslachtoffers alleen, maar ook om bewaring van anderen voor de drankellende. Het ging er ook om, de drooggeworden mens droog te houden. Daarom werd gepleit voor vermindering van het aantal verkooppunten voor alkoholhoudende dranken. Daarom werd verboden het loon uit te betalen in een lokaliteit, waarin alkoholhoudende dranken verkocht werden. Daarom werd gestreefd naar alkoholvrije kantines op het werk. Daarom werd de verkoop van alkoholhoudende dranken aan kinderen beneden 16 jaar verboden. Daarom werd voor betere woonruimte, voor beter onderwijs, kortom voor een beter milieu gevochten. Tót 1940 heeft dat zichtbare resultaten opgeleverd. Nu zien we, dat het aantal verkoopplaatsen is toegenomen, de welvaart is toegenomen en nu stijgt het alkoholgebruik van dag tot dag. Mitsdien wordt de drankellende steeds groter.

Niemand kan ontkennen, dat de drankbestrijders van toen (en van nu!) sociaal en veelal ook evangelisch bewogen mensen waren. En ze waren maar niet alleen bezig met de gevolgen van de strukturen, ze tastten die strukturen aan. Zoals de TBC-bestrijding maar niet alleen de zieken hielp, maar ook voor meer hygiëne, betere woon- en werkomstandigheden streed.

Sommige mensen denken, dat je alleen maar tegen de strukturen kunt vechten (voorzover die gewijzigd moeten worden) door aan (buiten-parlementaire) akties te doen. Neen. Beïnvloeding van het denken van de mede-mens, van het denken van de overheid, heeft evenzeer resultaat. Dát is echter een geestelijke zaak!

Ploeger

14 september
„ontmoetingsdag" van baptisten
in Zwolle

Discipelen van Johannes, de doper, zagen het optreden van Jezus als konkurrentie, (Joh. 3). De aanhang van hun meester slonk en die van Jezus groeide. Maar de doper wijst de verzoeking af en zegt: juist dat maakt mijn blijdschap volkomen; ik ben slechts de paranymf, de vriend van de bruidegom. Nu moet ik van het toneel verdwijnen: Hij moet wassen, ik moet minder worden, wegkwijnen.

Vreemd, de mens wil van nature konkurreren met God, en betwist Hem de eerste plaats. Om in een juiste verhouding, de enig juiste verhouding met Zijn schepper te komen moet de mens alle geldingsdrang, alle prestige- en eerzucht afleggen. Dat leer je door een blik op het

P

kruis, waar Hij die de meeste is de minste werd, wegkwijnde. Daar alléén kan een mens het leren. Jezus heeft het voor ons gedaan en heeft het ons vóórgedaan. Sindsdien moet ons motto zijn: Hij moet wassen, ik moet minder worden.

Nee, wij zijn geen konkurrenten van God.

Wel medewerkers!

v. D.

Afscheidsdienst zr. Corrie Brouwer te Hengelo (O)

Op zondagmiddag 13 januari om 4 uur waren in een goed bezette kerk aan de Jac. Catsstraat velen samengekomen in de afscheidsdienst ter gelegenheid van het vertrek van zendelinge Corrie Brouwer, naar Sona Bata, Zaïre.

De dienst stond onder leiding van ds F. E. Huizinga en werd geopend met het zingen van lied 321; „Getrouw is God, zijn plannen falen niet". De lofzang van David, zoals beschreven in 1 Kron. 16 : 17—36, werd gelezen. Het zangkoor Immanuël met kinderkoor, begeleid door blazers, slagwerk en orgel, zong het loflied Psalm 150.

Na een woord van welkom tot alle aanwezigen zong de gemeente ter inleiding op de toespraak van ds G. van 't Wout, voorzitter van de Unie Zendingscommissie, lied 259, „O, Christus, doe uw vuur ontbranden". De schriftlezing van ds Van 't Wout was uit Efeze 2 : 11—22. In zijn toespraak wees ds Van 't Wout erop dat zij die in Christus geloven, zich christenen mogen noemen. De Heer zond zijn discipelen uit met de opdracht: verkondig het evangelie in de gehele wereld. Zending is met de boodschap van het evangelie doorstoten naar het niet bereikte land, zowel in Oost en West als in Noord en Zuid. Zonder onderscheid van volkeren, opdat niemand verloren ga. Er is onder de hemel geen andere naam dan die van Jezus Christus, waardoor de mensen behouden kunnen worden. Het evangelie van Jezus Christus kent geen grenzen, het overschrijdt alle grenzen. De zending grijpt vooruit, het evangelie vraagt inzet van ons leven. Het zich inzetten voor de zending vraagt veel vertrouwen van onze gemeenten. Zendingsvisie is werk doen, zonder het te kunnen overzien. Het moderne zendingswerk is het aanwezig zijn en willen assisteren van gemeenten. Wij moeten present zijn, solidair zijn en getuigen. Onze strategie kunnen we niet opdringen aan de Afrikaanse landen en aan de gemeente daar. Het wordt voor de zendelingen moeilijker om daar werkzaam te zijn. Wij kunnen hen, door daar nog te zijn, helpen in het werk om daarmede het getuiigenis dat de Heer ons opdraagt trouw te blijven. De gemeenten daar moeten zeggen wat nodig is. De rijkdom is daar in de gemeente nog niet bekend, zij hebben veel financiële hulp nodig. Gevraagd wordt om vanuit een diep geloofsleven het getuigenis te geven door in daad en woord de mensen te helpen en te dienen. We hopen dat onze zuster Brouwer in de tijd die zij onder ons vertoefde veel innerlijke kracht heeft ontvangen om haar werk opnieuw in Sona Bata te kunnen doen.

In aansluiting op het woord van ds Van 't Wout zong het koor, „Heer, wees mijn Gids op heel mijn levenspad".

Namens de gemeente sprak ouderling br. G. Keuzenkamp zuster Brouwer toe en hij wees erop dat nu zij haar taak weer gaat opnemen er ook een taak voor ons blijft. Het werk gaat wel door, ook al benauwt ons de vraag waarom er geen onkerkelijken in de diensten der gemeente komen. Wij kunnen meeleven en bidden voor de arbeid die zr Brouwer weer opneemt. Namens de gemeente werd haar het boekwerk „Bij de Bron" aangeboden.

De NBVB-Zusterhulp liet zich vertegenwoordigen door het hoofdbestuurslid mevr. Stukker-Schrap uit Wezep. Zij wees erop dat tijdens het verblijf van zr Brouwer opnieuw de band verstevigd is; „Zusterhulp blijft achter u staan, bovenal met het gebed om Gods zegen voor de toekomst". De plaatselijke afdeling van Zusterhulp bood bij monde van zr Lups-van Harte een geschenk onder couvert aan.

Alvorens deze dienst te besluiten werd zr. Brouwer in het gebed aan de Heer opgedragen door ds H. J. Stukker. Om Gods zegen en bewaring werd gebeden.

Zr Brouwer sprak tenslotte tot de aanwezigen een woord van afscheid. Ze zegde dank voor de dienst en sprak de hoop uit dat zij haar werk in de toekomst onder Gods zegen en met zijn hulp kan doen.

Nadat lied 565, „Kroont Hem, kroont Hem, Jezus, de dier'bre Verlosser", was gezongen ging ds Huizinga in dankzegging voor. De dienst werd gesloten door samen de zegenbede, lied 83, te zingen.

B. J. K., sekretaris

Uitzending van Feikje van der Haak

Zondag 13 januari werd zr Feikje van der Haak vanuit de gemeente Leeuwarden uitgezonden als zendelinge. Zij gaat als medewerkster van de Wycliffe Bijbelvertalers naar Zuid-Vietnam.

Er was grote belangstelling voor deze dienst. Ook velen uit andere plaatsen waren gekomen. De prediking was naar aanleiding van Matth. 24 : 14. Duidelijk kwam naar voren, dat aan de gemeente de zendingsopdracht gegeven is en dat Feikje namens de gemeente gaat, namens ons allemaal. Zij werd in deze dienst aan de Heer opgedragen, waarmede wij als gemeente ook uitdrukken dat onze handen meegaan. Het zangkoor zong fijne toepasselijke liederen.

De heer P. Coen sprak een kort woord namens Wycliffe Bijbelvertalers en mevr. W. A. M. van Dam-Deursen sprak namens de U.Z.C. Ouderling M. Koster sprak namens het thuisfront, waarna Feikje zich in een persoonlijk woord tot de gemeente richtte. Op ontwapenende wijze sprak zij van haar geloof. Ongeveer 5 jaar geleden, aldus Feikje, was zij een christen geworden en zij wilde ook de Heer dienen. Zij werd getroffen door het werk van de Wycliffe Bijbelvertalers en meldde zich als medewerkster aan. Nu kon zij gaan!

Zij bedankte allen voor het grote vertrouwen dat men in haar stelt, maar bovenal bracht ze dank aan de Heer die alles geleid heeft.

Op 18 januari vertrok zij naar Texas, waar zij een aanvullende cursus in taalwetenschap zal volgen; daarna gaat zij enkele maanden naar Mexico voor een jungle-training. In juni hoopt zij door te vliegen naar Zuid-Vietnam. In Zuid-Vietnam leven ongeveer 35 bergstammen. Hun taal is nog ongeschreven; hij wordt alleen gesproken. De werkwijze van de Wycliffe Bijbelvertalers is om deze inheemse talen te leren, ze op schrift te zetten, het Nieuwe Testament te vertalen en de mensen lezen en schrijven te leren. Na verloop van een aantal jaren kunnen de stamleden dan het evangelie in hun eigen taal horen of lezen.

> Gezien haar gespecialiseerd werk kon zij niet door de U.Z.C. uitgezonden worden, daar de werkorde van de U.Z.C. dit niet toelaat. De U.Z.C. heeft wel adviezen gegeven hoe wij als gemeente achter Feikje konden staan. Hierover is steeds een fijn kontakt geweest met de U.Z.C.

Als gemeente zijn we dichter bij de zending betrokken en we zien ook onze verantwoordelijkheid. Natuurlijk brengt dit hoge kosten met zich mee, maar wij hebben dit gezien als ons „extra zendingsprojekt", maar dan voor meerdere jaren. Er is ook een kleine vriendenkring die Feikje financieel steunt. Zij vormen met de gemeente het thuisfront. Ook in andere gemeenten zien we belangstelling voor het werk van Feikje. Er is één gemeente die regelmatig voor haar gaat kollekteren.

We zien in vol vertrouwen de toekomst tegemoet, gelovende dat de Heer zuster Van der Haak zal leiden en tot zegen van velen zal stellen.

K. C.

BELANGRIJKE KORREKTIE

De data in het bericht van de Landelijke Kampkommissie in DC van verleden week, betreffende de buitenlandse reizen moeten zijn: 12 t.e.m. 25 *juli* en 15 t.e.m. 25 *juli*. Dus *niet* juni, zoals abusievelijk werd vermeld.

Onder ons gezegd

2x het Olympisch stadion...

U hebt het waarschijnlijk wel eens op de TV gezien, barstend vol met mensen, wanneer Ajax er voetbalde? Het Olympisch stadion kan plm. 70.000 mensen bevatten. Mensen, mensen, wat een mensen!...

Nu moet u zich eens voorstellen, dat al die mensen daar zitten met een fles jenever in de hand, stomdronken... 70.000...

Vervolgens laat u het stadion leeglopen om het daarna opnieuw te vullen met nog eens 70.000 mensen, mannen en vrouwen, jongelui en ouderen. Weer allemaal met een fles en weer allemaal dronken... Wanneer deze getallen een beetje tot uw voorstellingsvermogen zijn doorgedrongen, dan mag u weten, dat dit het aantal aan de drank verslaafde mensen in Nederland is... 140.000... Twee maal het Olympisch stadion vol!

Een zee van ellende...

Hopelijk en waarschijnlijk hebt u de ellende van de alcoholist niet van nabij leren kennen. Maar een radioprogramma bracht ons onlangs in regelrecht kontakt met mensen die „er niet meer af kunnen blijven". Het was huiveringwekkend hun eigen verhalen te horen, vol wanhoop, zelfverwijt, bitterheid en fatalisme. Mannen, die hun zelfrespect, hun goede baan, hun vrouw en kinderen, hun eer en fatsoen verloren waren in een riool van alkohol. Vrouwen, jongere en oudere, in de goot, alleen, wanhopig, onteerd. En niemand van hen had ooit gedacht, dat hij, zij, een alkoholist zou kunnen worden. Dat kon iedereen overkomen, behalve hen! En toch werden ze het, ongemerkt, dank zij de sluipmoordenaar uit de fles... Honderdveertigduizend Nederlanders! Met een verhoudingsgewijs kleine kans om ooit weer uit deze moordenaarsklauwen vrij te komen.

Drugs en alkohol

Als ouders van opgroeiende kinderen houden we ons hart vast, wanneer we de berichten lezen over de drugsverslaafden. Bijna iedere week lezen we berichten over jonge mensen die zichzelf de drugdood injoegen. We bidden voor onze kinderen en we danken God, wanneer we konstateren mogen dat ze aan dit gruwelijke gevaar ontkomen. Maar hebben we de vijand die „Alkohol" heet nog wel in het oog?

Hij gnuift, wanneer alle aandacht zich richt op zijn medestrijders, de drugs. Hoe meer aandacht voor deze dingen, des te vrijer het spel voor hem.

Er was eens...

Er was een tijd, dat baptist en geheelonthouder zijn synoniemen waren. Wie baptist wilde worden, moest beloven de alkohol te laten staan. Dat was een begrijpelijke zaak. Want het baptisme ontstond in een streek, de veenkoloniën, waar het drankmisbruik schrikbarend was en de gevolgen daarvan, in persoonlijke levens en gezinnen, onbeschrijfelijk. Het was vanzelfsprekend: wanneer iemand tot bekering kwam, Jezus wilde volgen, dan kon hij niet langer meedoen aan de liederlijke levenswandel van velen in de omgeving. Daar paste alleen maar een radikale keus: geheelonthouder — nuchter zijn — een heilige levenswandel.

Vandaag wordt die belofte nauwelijks meer gevraagd aan doopkandidaten. Er wordt, dikwijls, nog wel gewezen op de gevaren van de alkohol, maar men eist geen gelofte meer. Dat lijkt ons ook wel juist. De Schrift leert ons niet, dat dergelijke voorwaarden gesteld mogen worden aan mensen die Jezus willen dienen. Er is maar één voorwaarde voor de doop: „Indien gij van ganser harte gelooft..."

Het staat nergens...

Maar staat er al nergens, dat alkoholgebruik en doop onverenigbaar zijn, betekent dat dan daarom, dat ze zonder bezwaar samen kunnen gaan? „Er staat nergens dat een gelovige geen alkohol gebruiken mag, en daarom gebruik ik, in het fatsoenlijke natuurlijk, af en toe wel eens wat!" Hoe vaak kom je deze redenering niet tegen! Maar hier zou je kunnen vragen: „Moet het dan een christen persé verboden worden, teneinde hem tot geheelonthouder te maken? Moet een gelovige geregeerd worden via geboden en verboden?"

„Staat dan in de vrijheid"

We zijn geroepen om vrij te zijn, om vrij te kiezen en te beslissen. Zou dát een gelovige niet veel eerder dan een pertinent verbod moeten brengen tot het besluit, om een moordlustige vijand als de alkohol, te bestrijden in plaats van te dienen? Wij leven niet meer onder de geboden, maar wel onder de persoonlijke verantwoordelijkheid. En dat laatste weegt veel zwaarder dan het eerste. Wanneer we dat beseffen, zijn we niet zo gauw klaar met de dooddoener, dat wij onze maat weten te houden en dat een matig mens zijn vrijheid waard is. We hebben verantwoording voor de ander, onze kinderen vooral ook! We hebben hen een weg te wijzen, een voorbeeld te geven, een steun te zijn. Dan vragen we niet zo licht hoever we kunnen gaan, zonder te verongelukken, maar hoever we bij het gevaar vandaan kunnen blijven! En hoever we de ander ook bij dat gevaar vandaan kunnen houden! Getuigt zo'n houding niet van meer vrijheid dan een dienen van de alkohol „in het nette"? En is het ergens ook niet beschamend, dat vele niet-gelovigen de gelovigen in deze het voorbeeld geven?...

Iedereen doet het!

Zo lijkt het tenminste wel! Je kunt op de TV geen stuk zien waarin mensen bij elkaar op bezoek komen, of de vraag luidt onmiddellijk: „Wat wil je drinken?" Men wil ons wijs maken, dat het tot de goede manieren behoort om te drinken, dat het getuigt van goede smaak en bewijst dat je een gezellig mens bent. Het zal voor een groot deel wel mee aan dergelijke leugens te wijten zijn, dat in 25 jaar tijd het alkoholgebruik per hoofd van de bevolking gestegen is met maar liefst 500% (vijfhonderd procent!) En dat resulteerde in twee eivolle voetbalstadia vol alkoholisten. Honderdveertig duizend verwoeste levens, één op elke honderd mensen die u kent!

Maar christenen zijn geroepen om te bewijzen, dat niet maatgevend is wat iedereen schijnt te doen, maar dat er een leven is in gehoorzaamheid achter Jezus Christus, waarin ware vreugde gevonden wordt. Geen vreugde uit de fles, maar uit de bron van levend water.

Ik niet?

„Ik had nooit gedacht, dat ik ooit alkoholist zou kunnen worden", zei een jonge kerel, student. Waarom hij wel en ik niet? Waarom hij wel, en mijn kind niet?

„Welke wijn vindt u de beste"? vroeg een klant aan zijn slijter. De man antwoordde heel eerlijk: „De wijn die u *niet* drinkt".

C. v. Wier

ARABISCHE SPREKENDE CHRISTENEN IN AMERIKA WERKEN SAMEN

Ongeveer 150 mensen uit 13 verschillende groeperingen in zowel de Ver. Staten als Canada, de meesten van hen baptist, waren onlangs in Washington D.C. bijeen om te komen tot meer eenheid onder de Arabische christenen in Amerika, en om meer te evangeliseren onder hun landgenoten in Amerika. Om dit doel te bereiken heeft men samenwerking gezocht met Southern Baptist Convention.

Men schat dat er in Amerika en Canada ongeveer 1.5 miljoen Arabieren wonen; door immigratie wordt dit aantal elke week nog groter. De meesten van hen wonen in New England, in het merendistrikt en aan de Westkust maar ook de grote steden hebben grote Arabische koncentraties. Ongeveer 150.000 wonen in Detroit; ook in New York en in Chicago wonen ongeveer 100.000.

Washington heeft de enige georganiseerde Arabische kerkgemeenschap, de Arabic Baptist Church. In Boston werkt namens Southern Baptist Convention een evangelist, Sami Ammari.

Tijdens de bijeenkomst in Washington, die als thema had „Niemand bekommert zich om mijn ziel", werd door één spreker Amerika verweten dat men wel geïnteresseerd was in Arabische olie maar niet in de zielen van de Arabisch sprekende mensen in Amerika.

Kampen 1974

Vanaf februari 1974 is hij er weer: de kampfolder 1974.
Met oude kampen en nieuwe kampen.
Met uitbreiding en verbetering.
Ga er eens rustig bij zitten en kijk of er ook iets voor jou, voor u bij zit.
Besteedt vooral dit jaar minder energie aan afstanden en benzine, gebruik liever uw eigen energie voor hartverwarmende kontakten, ontspanning en blikverruiming.
Tijdig reserveren bespaart teleurstelling.
Tijdig plannen betekent: gerust met vakantie gaan.

GEZINSKAMPEN
U wilt er wel eens helemaal uit.
U wilt uw vrouw eens laten genieten van het leven, zonder de huishoudelijke plichten.
U wilt ook wel eens anderen ontmoeten in praten, ontspannen bezig zijn en in spelvormen.
U wilt ook wel eens af van de zorgen om de kinderen bezig te houden, zonder dat ze daar zelf de dupe van worden.
Dan kunt u terecht in de gezinskampen.
Kampen in huis en bijgebouw van De Vinkenhof.
Eigen kamers, wanneer u dat wenst.
Speciale leidsters voor de kinderen.
Slechts licht corvee wordt er van u gevraagd.
Verder zorgen gesprekken 's ochtends er voor dat deze vakantie ook inhoud krijgt.
De prijzen voor gezinskampen zijn:
A 1 kamp van 29 junii tot 5 juli
A 2 kamp van 5 juli tot 12 juli

volwassenen	f 105,—
Kinderen 10-12 jaar	f 75,—
Kinderen 3 -10 jaar	f 55,—
Kinderen 0 -3 jaar	f 20,—

KAMP VOOR OUDEREN
Wanneer bent u oud?
Dat voelt u zelf het beste.
Je wilt alles wat rustiger aan doen.
Geen haast. Meer tijd om van iets te genieten, en te praten.
Voor al die ouderen, die een rustige vakantie willen, maar toch ook wel ontspanning en die niet terug deinzen voor een spelletje op zijn tijd is er een speciaal kamp op De Vinkenhof georganiseerd.
Kom en geniet van de omgeving en van elkaar.
Datum: 12 juli tot 19 juli
Prijs: f 105,—.

JEUGDKAMPEN
Voor elck wat wils, geweldige kampen, in tenten op het terrein van De Vinkenhof.

F 1 Foto hobbykamp
Vervolg kamp van het vorige jaar.
Nu meer aandacht voor mogelijkheid om iets te zeggen, uit te beelden d.m.v. foto's. Meer inhoudelijk dan technisch.
Vereiste: het kunnen hanteren van een fototoestel.
Het wordt weer een goed kamp, met alle mogelijke ontspanning en inspanning, 's nachts en overdag.
Tijd: 29 juni tot 5 juli
Leeftijd: 17 jaar en ouder
Prijs: f 95,—

Gewoon, gemikst, goed kamp
Kamp voor iedereen, die er zin in heeft.
Voor jeugd die elkaar zoekt in sport en ontspanning, maar op zijn tijd ook wil praten over dingen die belangrijk zijn.
Een belevenis voor allen die er al geweest zijn.
Kom op naar De Vinkenhof!
Voor jongeren van 12, 13 jaar:
D 1 kamp 29 juni-5 juli. Prijs f 75,—
D 2 kamp 5 juli-12 juli. Prijs f 75,—
Voor jongeren van 14-16 jaar:
C 1 kamp 29 juni-5 juli. Prijs f 85,—
C 2 kamp 5 juli-12 juli. Prijs f 85,—
C 3 kamp 12 juli-19 juli. Prijs f 85,—
Voor jongeren van 17 jaar en ouder:
B 2 kamp 5 juli-21 juli. Prijs f 95,—

B E 3 Bijbel- en Evangelisatiekamp
Eén kamp voor hen die bezig willen met evangelisatie met hun eigen mogelijkheden.
Voortbouwend op de konferentie in Dalfsen in theorie en praktijk.
Een kamp waar je niet omheen kunt.
Waar je wat aan over houdt.
Gelegenheid tot persoonlijk kontakt en bezieling en verdieping.
Tijd: 12 juli tot 19 juli
Leeftijd: 16 jaar en ouder
Prijs: f 90,—

O 3 Ontwikkelingskamp
Gek woord voor een kamp?
Och, waarom zou je tijdens je vakantietijd ook niet wat opsteken, en spelenderwijs, maar ook in alle ernst, zien waar je verantwoordelijkheid ligt.
Kamp met gezelligheid, persoonlijke kontakten en verdieping.
Niet zomaar een kamp, wel vóór bewuste christenen, die nieuwsgierig zijn.
Tijd: 12 juli tot 19 juli
Leeftijd: 16 jaar en ouder
Prijs f 90,—

T 1 TREKKERSKAMP
Na het sukses van verleden jaar opnieuw en verbeterd een trekkerskamp!
In huifkarren met paarden.
Van stilstaan tot op hol slaan.
Door bossen en langs heide. Zelf alles verzorgen. Eigen luchtbed meenemen.
Geef je snel op vanwege de beperkte deelname. Wie het eerst komt...
Startplaats: Schoonoord
Tijd: 3-10 augustus
Leeftijd: 14-17 jaar
Prijs f 100,—

Voor nadere informatie wende men zich tot Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, Drachten; tel: 05120-15687

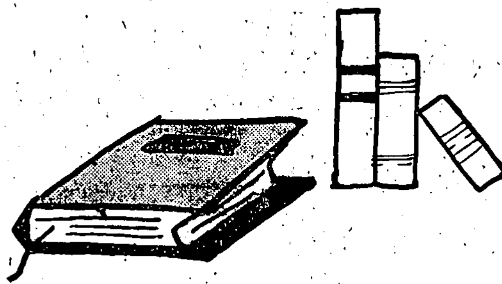
ZENDING IN ETHIOPIE

MENZ, Ethiopië (BP) - Iedereen helpt mee om de grote circustent omhoog te krijgen maar in plaats van leeuwen, beren en tijgers te zien wachten zij vol verwachting om te horen over het leven en het onderwijs van Jezus Christus.
De grote tent kan gemakkelijk op elke plaats voor een langere tijd opgebouwd worden, om daarna weer ergens anders geplaatst te worden. Nadat een goede plaats is uitgekozen worden twee grote eucalyptusbomen gebruikt om als masten te dienen.
Gedurende de week houden zendelingen van Southern Baptist Convention van 7 tot 8 uur 's morgens in de grote tent school; de leerlingen zijn zowel kleine herdersjongetjes als moeders die hun babies op hun rug hebben gebonden. Vooral in de streken waar de mensen zeggen dat ze daaraan in de eerste plaats behoefte hebben wordt dit onderwijs gegeven. Er wordt ook les gegeven in bijvoorbeeld kaarden en spinnen van wol en daarbij worden de modernste middelen getoond aan vrouwen die alles nog op eeuwenoude manier met de hand doen.
's Avonds worden er filmstrips van verhalen uit het Oude Testament getoond. En op zondag, naast de gewone kerkdiensten wordt er een speciale bijbelkursus gehouden die bestemd is voor de priesters en diakenen van de Ethiopische Orthodoxe Kerk, een kerk die al heel oud is en teruggaat tot de vierde eeuw.
In het midden van de zestiger jaren, toen deze zendelingen begonnen met hun zendingswerk in de hooglanden van Menz ontdekten ze, dat de orthodoxe priesters meer wilden leren over de bijbel. Daarom besloten ze om samen te werken met en door de Ethiopische Orthodoxe Kerk. Ze meenden dat als de priesters zich open stelden voor het onderwijs van de bijbel het volk zeker niet zou achterblijven.
„De orthodoxe christenen maken er aanspraak op te geloven in de bijbel, maar de meesten van hen weten er maar heel weinig van", zegt mevrouw Raymond V. Lindholm, die als vertegenwoordigster van de zendelingen hier optreedt. „De priesters kennen alleen enkele psalmen en hebben wat gebeden uit het hoofd geleerd. Maar niemand begrijpt er iets van, omdat de diensten worden gehouden in het Ge'ez, een oude taal die niemand meer spreekt".
Baptisten-zendelingen hebben een zomerbijbelkursus gehouden die door ongeveer 200 orthodoxe priesters werd gevolgd. Ook hebben ze in woningen bijbelkursussen gehouden en in kerkgebouwen van de Orthodoxe kerk zondagsschool; nu

en dan werden ze zelfs uitgenodigd om te preken.

„De circustent", zo vertelt mevrouw Lindholm, „komt elke veertien dagen tot leven als het hele zendingsteam present is". Lynn V. Groce, een landbouwdeskundige, toont schapen die twee keer zo groot zijn en acht keer zoveel wol geven als de inheemse schapen. „Hoewel nieuwe ideeën worden aangeboden is de bevolking er slechts traag toe te bewgen te veranderen", zegt Croce.

Dr Samuel R. J. Cannata Jr en zijn assistent Muko houden spreekuur ergens in de grote tent, onderzoeken patiënten, schrijven medicijnen voor en geven injekties. Met het doel een epidemie te bestrijden zijn de laatste maanden duizenden mensen ingeënt tegen pokken.

Wat zullen we lezen?

maandag	28 jan.	Spreuken 1 : 1- 6	Boeken bij de wijsheid
dinsdag	29 jan.	Spreuken 1 : 7-19	Wijzen en onwijzen
woensdag	30 jan.	Spreuken 1 : 20-33	Kies verstandig
donderdag	31 jan.	Spreuken 2 : 1-22	Overal veilig
vrijdag	1 febr.	Spreuken 3 : 1-12	Wijsheid en eigenwijsheid
zaterdag	2 febr.	Psalm 127	Als God het huis niet bouwt
zondag	3 febr.	Psalm 128	Zo word je gezegend

VAN DE ALGEMEEN SEKRETARIS

★ **Uit het hele land**

waren ze er weer: jongeren, ouderen, mannen en vrouwen op De Vinkenhof op zaterdag 12 januari. De deelnemers aan het bijbelseminarie hielden zich die dag bezig met Amos, Hosea, Micha en Paulus, en voor wat het gemeentelijke werk betreft met het pastoraat. Als dit voorjaarssemester er op zit hebben de deelnemers alweer twee jaar van de in totaal driejarige kursus achter de rug. Uit de reakties is op te merken dat deze kursus in een grote behoefte voorziet. In de toekomst hopen wij dit werk op een meer regionale basis te kunnen voortzetten.

★ **De studenten**

komen voor een deel 28 januari weer terug naar het seminarie daar de kolleges in die week weer beginnen. Dit betekent natuurlijk niet dat de heren studenten reeds van ver vóór de Kerst tot eind januari in ijdelheid doorbrengen: voorbereiding van allerlei tentamens en examens staan dan op de agenda. Overigens: laten de gemeenten deze jonge mensen niet vergeten! De studie is vaak niet eenvoudig; de vragen die op hen afkomen raken geloofsleven en roeping, de weg die begaan moet worden is lang terwijl persoonlijke omstandigheden niet altijd even gemakkelijk zijn.

★ **De Vinkenhof**

Nu er geen beheerdersechtpaar meer in dienst is van De Vinkenhof moet er een en ander worden geïmproviseerd waarbij op alle inwonenden en opwonenden een beroep om medewerking wordt gedaan. Dat geeft naturlijk wel eens probleempjes maar in het geheel bezien loopt het goed, al blijven het tijdelijke oplossingen.

De jeugdbeweging zou graag op Hemelvaartsdag weer hier haar toogdag willen houden: zonder personeel is dat voor De Vinkenhof geen eenvoudige zaak; maar er wordt gezocht naar zodanige regelingen dat het toch zal kunnen doorgaan omdat het terrein uitermate geschikt is voor een dergelijke manifestatie.

★ **Algemene Vergadering 1974**

De Commissie der Unie zal op maandag 21 januari vaststellen wanneer en waar de A.V. gehouden zal worden. Voorstellen uit de gemeenten moeten vóór 1 april worden ingediend.

De Permanente Commissies houden zich alweer bezig met de begrotingen en de plannen voor 1975. Wilt u in uw gemeenten de arbeid, die we samen mogen doen voor het werk van de Heer gedenken in uw gebeden?

★ **Agenda voor februari en verschillende vergaderingen:**

2 februari Evangelisatie Commissie der Unie (E.C.U.)
14 februari Ontmoetingsdagcommissie (Ontmoetingsdag 14.9.74)
15 en 16 februari de Commissie voor de Opleiding (C.v.d.O.)
18 februari Werkgroep Werelddiakonaat
26 februari Unie Zendings Commissie (U.Z.C.)

Th. van der Laan

INTREDE Ds A. J. v. d. WETERING

(Uit: Winschoter Courant, 14 januari)

„Het was overweldigend", zei ds A. J. van de Wetering na de dienst waarin hij zijn intrede deed als predikant bij de baptistengemeente van Vriescheloo. De voorganger, als kandidaat in de morgendienst bevestigd door de konsulent van Vriescheloo, de heer J. M. Zijlstra, is ter vervulling van de vakature ds H. C. v. d. Flier overgekomen van het „Evangelisch Centrum" te Enschede, waarbij hij enige tijd werkzaam was als hulpprediker.

Bijzonder groot was de belangstelling voor deze intrede. Afgevaardigden van verschillende baptistengemeenten uit de provincie Groningen en van elders waren aanwezig naast die van de gemeenten van over de grens, Ihren en Wymeer, welke laatste gemeente de moedergemeente is van Vriescheloo. Vanuit deze plaats, waar de baptistengemeente al 125 jaar bestaat, kwam 93 jaar geleden die van Vriescheloo tot stand. Ook burgemeester Hoeksema van Bellingwedde woonde de dienst bij, evenals ds v. d. Flier, die thans te Treebeek „staat". Verder waren verschillende kerkgenootschappen uit de burgerlijke gemeente Bellingwedde en omgeving vertegenwoordigd.

Het deed ds v. d. Wetering in het bijzonder goed, dat ook velen uit Enschede - een autobus vol - naar Vriescheloo waren gekomen. Van vele zijden werd na de dienst het woord gevoerd, o.a. door burgemeester Hoeksema, door ds Schouten van Emmen namens de „Unie", door een afgevaardigde uit Wymeer, door ds v. d. Flier en namens de eigen gemeente door de heer A. Nobbe.

Mede daardoor was het èn voor de nieuwe predikant èn voor de gemeente een feestelijke dag, een blijde belevenis, wat ook bleek uit de ontspannen sfeer, die er in beide diensten heerste.

„Inderdaad overweldigend", herhaalde ds v. d. Wetering, die zijn ambt met veel verwachting heeft aanvaard, nog eens.

Thema van zijn prediking was: „De bediening van het grote nieuws". Dit naar aanleiding van het Schriftwoord Handelingen 20 : 24 „. . en hoorde (hem) over het geloof in Jezus Christus". Meer dan 250 bezoekers luisterden met grote aandacht.

ZEGEN IN 2E EXLOERMOND

2e Exloërmond - (W.v.d.V.) - Wanneer we als gemeente en ook persoonlijk, terugblikken in het jaar 1973, mogen we zeggen dat God ons steeds nabij is geweest en ons rijkelijk heeft gezegend. Bij zoveel zegen schieten woorden ons tekort en daarom willen we het met de psalmist zeggen: „De Heer is groot en zeer te prijzen".

Ook droefheid was ons deel. Zr Bodewitz-Manroh mocht haar wens in vervulling zien gaan, om het land Israël te bezoeken, doch korte tijd daarna werd *ze door haar Heer thuisgehaald.* Ook werd br. ouderling O. Levinga uit ons midden weggenomen. We mogen weten dat beiden daar mogen zijn waar nimmer tranen vloeien en ons zijn voorgegaan naar 't Vaderhuis.

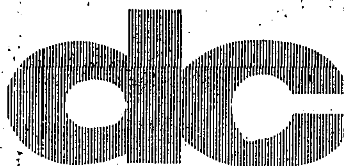
Na onze laatste bericht, waarin we de doopsbediening in november vermeldden, werd in december een zuster door de doop de gemeente binnengeleid. Maar nog meer zegen werd ons deel. Op de avond van de eerste Kerstdag waar we als gemeente het Kerstfeest (liefdemaal) vierden, gaven drie jonge mannen gehoor aan de roepstem van Jezus en vonden zij vrede voor hun ziel. En zo is er wederom vreugde in de hemel en in de gemeente over zondaars die zich bekeren. Ook zij waren gehoorzaam aangaande doop en zo was het 13 januari weer een feestdag voor de gemeente. Onze voorganger ds Schaap sprak naar aanleiding van de woorden uit Handelingen 9, „Saul, Saul,

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier — Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00. —

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 48 23, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam —

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

waarom vervolgt gij Mij?" en uit het 18e vers: „en hij stond op en werd gedoopt". Met grote aandacht luisterden de vele aanwezigen naar deze duidelijke en ernstige boodschap waarin de uitnodiging werd gedaan tot Christus en Zijn gemeente toe te treden. Br J. Niemeijer was de tolk der gemeente om de jonge broeders welkom te heten. Ook een echtpaar kwam tot ons over en ook zij werden in het welkom betrokken. Enige broeders en zusters moesten de grote dank onder woorden brengen. Ook kwam de dank tot uiting in de extra kerstkollekte.
Het werk vindt in alle takken van arbeid voortgang, en we mogen ervaren dat de Here ons hierin nabij is.
Ons oudste lid, broeder Engel Grooten vierde 12 januari z'n 92e verjaardag. Hoewel zijn gezicht en gehoor minder worden leeft hij nog ten volle met de gemeente mee. Hij verblijft in De Beukenhof te Musselkanaal.

LEZERS AAN HET WOORD

CREMATIE EN DE BIJBEL

Zeer geachte ds J. van Dam,
Het verontrust mij, dat enkele leden van onze gemeenten er toe overgegaan zijn hun lijk te laten verbranden; wellicht zullen er nog enkelen volgen. Daarom dit schrijven aan mijn medebroeders en -zusters: weet u wel wat de bijbel hierover vermeldt?
In Hosea 4 staat „Mijn volk gaat te gronde door gebrek aan kennis". Dit hoofdstuk zou ook voor deze tijd geschreven zijn, leest u het maar eens. „Hoort het woord des Heren, gij Israëlieten (volk van het nieuwe verbond, dus ook wij Nederlanders), want de Here heeft een rechtsgeding met de bewoners van het land, omdat er geen trouw, geen liefde, en geen kennis Gods is in dit land"; (ook in ons land).
Toen het christendom in onze westelijke wereld is gekomen is lijkverbranding verdwenen, zelfs verboden.
De lijkverbranding vond plaats bij de heidenen, maar nooit bij Israël. Het was zelfs een straf als men werd verbrand; zelfs als de beenderen eeuwen later werden opgegraven om verbrand te worden, was dat een Godsoordeel (1 Kon. 13 : 2 en zie ook 2 Kon. 23 : 16-19). Let ook op welke beenderen met rust gelaten moeten worden; „niemand store zijn gebeente", is bedoeld als „gunst" voor de profeet. Waarom zou Jozef opdracht hebben gegeven dat zijn gebeente meegevoerd moest worden naar Kanaän? Zou hij dit geweten hebben! Jes. 26 : 19, „Herleven zullen uw doden, ook mijn lijk", (niet mijn as!). „Opstaan zullen zij". - 1 Cor. 15; dit hele hoofdstuk gaat over de opstanding, waarbij duidelijk blijkt dat het opstandingslichaam weliswaar anders van konstitutie is dan het sterfelijke lichaam maar toch duidelijk herkenbaar hetzelfde lichaam van vroeger moet zijn. Phil. 3 : 21; Jezus zal ons vernederd lichaam veranderen. Dan. 12 : 2; „Velen van hen die slapen in het stof zullen ontwaken". Dan. 6 : 25; Het toppunt van straf is, dat de leeuwen in de leeuwenkuil zelfs de beenderen vermorzelen! Amos 2 : 1-3; God toornt tegen degenen die mensenbeenderen verbrand hebben! Lev. 2 : 9; Als straf voor een zich ontheiligde priesterdochter: „Met vuur zal zij verbrand worden". Num. 16 : 35; Als straf worden 250 man door het vuur des Heren verteerd, Matt. 27 : 52; Vele lichamen van ontslapen heiligen werden opgewekt. Openb. 20 : 13; „En de zee gaf haar doden terug!", (lijken dus, of beenderen - geen as!).
Er zou nog meer over geschreven en aangehaald kunnen worden, maar ik wil het hierbij laten, hopend dat het een wegwijzend woord is en een waarschuwing voor hen die hierover niet zijn voorgelicht of geen bevredigend antwoord hebben ontvangen.
Nog wel vermeld mag worden dat de Indianen hun vijanden verbranden, „opdat hun ziel (geest) geen rust zal krijgen".

Hengelo (O) J. C. Kip

Op 5 januari is door de Heer thuisgehaald broeder

HENK NANNINGA

op de leeftijd van 55 jaar.

Baptistengemeente Veendam

De Heer nam tot Zich onze zuster en oudste lid

J. A. NOORDHOEK-PLOEG

op de leeftijd van bijna 93 jaar.

Haar leven was Christus; naar Hem verlangde zij; in Hem is zij geborgen.

Baptistengemeente Deventer

Op 10 januari nam de Heer tot Zich onze zuster

GRIETJE DE JONGE

op de leeftijd van 75 jaar.

Zalig die heimwee hebben, zij zullen thuiskomen.

Baptistengemeente Heerenveen

Heden is plotseling van ons heengegaan mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa

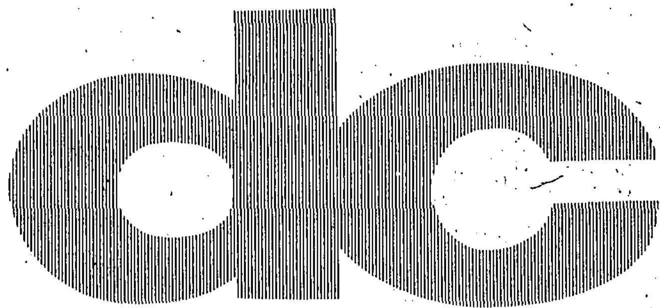
HINDRIK KIWIET

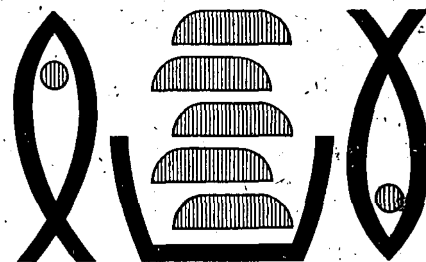
op de leeftijd van 77 jaar.

„Ik heb de goed strijd gestreden,
de loop beëindigd en het Geloof
behouden".

Hengelo (O), 17 januari 1974
Uitslagsweg 66

J. G. Kiwiet-Blaauw
Fort-Worth U.S.A.: J. J. Kiwiet
M. E. Kiwiet-Barendregt
Chicago U.S.A.: J. Kiwiet
Th. J. Kiwiet-Barendregt
Helden: W. B. Kiwiet
A. J. Kiwiet-Vlasblom
en kleinkinderen

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 5 - 1 februari 1974

Panden, de gemeente toevertrouwd

Natuurlijk moet er meer van het kerkbegrip, zoals dat door ons als baptisten verstaan wordt, gezegd worden dan in ons vorige artikel mogelijk was. In elk geval moet het reeds duidelijk zijn geworden, dat niet de doop - hoewel het meest opvallende - ons onderscheid is, maar de ecclesiologie, de leer aangaande de gemeente.

De gemeente, niet onzichtbaar

De doop openbaart de gemeente, maakt de gemeente zichtbaar. Daarmee is als beginsel de opvatting van de onzichtbare gemeente afgewezen.
Het zou ons te ver voeren - en een studie op zichzelf zijn - na te gaan op welk tijdstip in de kerk- en dogmageschiedenis de gedachte van de onzichtbare gemeente voor het eerst opkomt. De Donatisten - een stroming die ten aanzien van de kerk vooral aandacht vroeg voor geloof en heiligheid (eind 4e eeuw) *) - hebben in elk geval reeds Augustinus verweten, dat hij tweeërlei kerk leerde, een corpus verum (het ware lichaam) en een corpus permixtum (het gemengde lichaam). De gedachte die er bij Augustinus aan ten grondslag lag is, weliswaar niet aanvankelijk, tenslotte ook door de Reformatoren meegenomen. De ecclesia stricte, dat is: de gemeente in eigenlijke, strikte zin, is onzichtbaar; en dat niet omdat de heiligheid en de eenheid van de kerk gelóófd moet worden maar omdat de kern van de gemeente, de kring van gelovigen binnen de kerk, door mensen niet gekend kan worden.
De idee van de onzichtbare gemeente kon alleen ontstaan, en kan alleen bestaan daar waar de gemeente niet meer per definitie gemeente van gelovigen, van wedergeborenen was. Wij voor ons menen, dat van alle faktoren die daarbij een rol hebben gespeeld, de invoering en de praktijk van de kinderdoop - hoe die theologisch ook werd gemotiveerd - de voornaamste zijn geweest. De konceptie van de onzichtbaarheid van de gemeente is een escape geweest, een idee achteraf. Een poging om een plooi weg te strijken. Met het Nieuwe Testament in de hand is er niet mee te werken.
Wie de onzichtbaarheid van de gemeente leert maakt zich, naar ons inzien, schuldig aan dezelfde ketterij die in de eerste eeuwen van het christendom door de gnostici werd bedreven en die o.a. van mening waren, dat het lichaam van Christus slechts een schijnlichaam was (docetisme).

De gemeente, zichtbaar en plaatselijk

We geloven dat, luisterend naar het getuigenis van het Nieuwe Testament, de gemeente van Jezus Christus zichtbaar en plaatselijk is. Elke plaatselijke, zichtbare gemeente is voluit („volwaardig") gemeente, Lichaam van Jezus Christus en heeft slechts één Hoofd: de Heer. Het is niet zo dat tien of honderd plaatselijke gemeenten in hun totaliteit méér gemeente zijn dan één plaatselijke gemeente ergens. Het is ook niet zo, dat de som van alle plaatselijke gemeenten - in heel de wereld - dé Gemeente (eventueel met een grote G), of de Universele Gemeente is. Op het „volwaardig" gemeente-zijn van de plaatselijke gemeente berust de autonomie (een woord dat we graag voor een beter woord inruilen...!) van de gemeente, waarvan het karakter overigens niet bepaald mag worden door menselijk individualisme, subjektivisme en groepsbelang maar door Hem die het Hoofd van de gemeente is.

---

*) De Donatisten uit de 4e eeuw worden door velen, o.a. door dr H. Berkhof, beschouwd als voorlopers-in-zekere-zin van de 16e eeuwse doperse beweging.

De gemeente, een geordend geheel

De gemeente is het Lichaam van Jezus Christus op aarde. Is met het gebruik van het woord Lichaam reeds de zichtbaarheid van de gemeente zonder meer verondersteld, het duidt ook nog op een ander aspekt: de gemeente is een organisatie.

Het is wel met enige schroom dat we dit woord hier gebruiken. Te vaak immers roept het woord organisatie bijgedachten op die de eigenlijke betekenis ervan hebben weggeduwd. Als we het hier toch gebruiken, bewust gebruiken, bedoelen we niet meer en niet minder te zeggen dan dat de gemeente een ge-ordend geheel is. Op die wijze is immers ook het lichaam een organisatie: alle leden ervan hebben hun eigen taak.

God is een God van orde. Dat blijkt in Zijn schepping en het blijkt in de gemeente. Daarom dienen ook in de gemeente alle dingen met orde te geschieden. (Geïnteresseerde lezers verwijzen we graag naar het boekje „Fundamenten" - een schets voor praktische gemeentekunde, uitgegeven in 1962 door de Unie van Baptisten Gemeenten).

Enkele opmerkingen bij het vraagstuk van „open" of „gesloten" avondmaal (3)

Wie orde zegt zegt tucht, toezien op elkaar. Tucht wil de gemeente als gemeente van Jezus Christus bewaren en is als zodanig onderworpen aan de tucht van het Woord en de Heilige Geest. Die tucht begint reeds wanneer een doopaanvrage in een gemeentevergadering wordt behandeld. Ook hier geldt wat Paulus in verband met de avondmaalsviering van de gemeente opmerkte, „opdat het Lichaam wordt onderscheiden".

Wie tucht zegt zegt ambt. Ook het ambt komt voort uit het beginsel van de orde: het algemene ambt van de gelovigen krijgt zichtbare gestalte in het bijzondere ambt van de daartoe aangewezen ambtsdragers. „Doordat ze (de gelovigen) broeders en zusters, die daartoe geroepen zijn voor bepaalde diensten afzonderen en bevestigen, geven ze de gemeente gestalte" (J. Louw).

De gemeente, pandbewaarster

Aan die gemeente heeft de Heer opgedragen zijn werk voort te zetten en zijn heilsaanwezigheid in de wereld present te stellen. Tot de direkte taken daarvan behoren de verkondiging, het onderwijs en ook de bediening van de door de Heer gegeven tekenen van doop en avondmaal.

De gemeente heeft het Woord te verkondigen en moet er op toezien dat het „recht" verkondigd wordt. „En de geesten der profeten zijn aan de profeten onderworpen", (1 Kor. 14 : 32). Wordt daarmee het Woord ons woord? Natuurlijk niet.

De gemeente heeft, daar waar het Woord wordt aanvaard, de doop te bedienen en moet er op toezien dat de doop „recht" bediend wordt. Wordt daarmee de doop onze doop, een baptisten-doop? Het zal ieder duidelijk zijn dat deze aanduiding niet terecht is.

De gemeente heeft er óók op toe te zien, dat het avondmaal „recht" gevierd wordt. En we herhalen de vraag die we boven ook stelden: wordt met dat toezien op, met die tucht het avondmaal óns avondmaal, een „baptisten-avondmaal?" Nee, natuurlijk niet. Het is het Woord van de Heer, het is de doop van de Heer en het is de maaltijd van de Heer. Het zijn zaken die aan de gemeente zijn toevertrouwd. Juist dáárom, omdat ze van de Heer zijn en niet van ons, zal de gemeente ze als kostbare panden beschouwen en er zorgvuldig mee moeten omgaan.

Uitgangspunten aangewezen

Het wordt tijd - realiseren we ons - dat we nu direkter gaan schrijven over het onderwerp dat deze week nu al voor de derde keer als „ondertitel" bij deze reeks artikelen vermeld staat: enkele opmerkingen bij het vraagstuk van „open" of „gesloten" avondmaal. In de volgende artikelen willen we daar nader op ingaan. Maar het leek ons noodzakelijk, dat allereerst enkele uitgangspunten werden aangewezen - als men wil: vastgelegd - om van daar uit het „vraagstuk" te benaderen en als het kan, antwoorden te vinden.

v. D.

(Wordt voortgezet).

ROBERT S. DENNY: OPEN OOG VOOR DE WERELD...!

„Doe een internationale smaak in uw gemeentelijke aktiviteiten gedurende februari". Dat is de suggestie van Robert S. Denny, algemeen sekretaris van de Baptisten Wereldalliantie, een organisatie van meer dan 28 miljoen baptisten in 75 verschillende landen.

De eerste zondag van februari is traditiegetrouw de zondag van de Baptisten Wereldalliantie. Volgens dr Denny neemt een steeds groter aantal baptistengemeenten in de wereld deel aan deze bijzondere zondag — dit jaar op 3 februari — om op die wijze een begin te maken met een maand waarin veel nadruk op het wereldwijde werk wordt gelegd. „Open uw oog voor de wereld", zegt dr Denny.

Dr Denny oppert de mogelijkheid, dat gemeenten in plaatsen waar scholen of industrieën een internationale bevolking hebben samengebracht zich moeten inspannen om juist dit internationale publiek te bereiken. Volgens de BWA-leider biedt die situatie een bijzonder goede gelegenheid om de gemeenschap binnen de gemeenten te verrijken en te vergroten. „We moeten gemeenschap met andere baptistengroeperingen zoeken over de barrières van taal en ras heen".

Andere suggesties voor BWA-zondag zijn het houden van een Agape-maal en een speciale kollekte voor 't wereldwijde werk van de alliantie, de start van een bepaald projekt dat ertoe bijdraagt dat de plaatselijke gemeente betrokken raakt bij het werk van de verzoening in plaats van er alleen maar over te praten. „Een van de meest zinvolle aspekten van de BWA-zondag is een ogenblik van gebed voor onze medebaptisten in andere delen van de wereld", aldus dr. Denny. „Velen van ons verkeren in zeer moeilijke omstandigheden. Anderen hebben te maken met het probleem om goede beheerders te zijn zowel van hun materiele rijkdommen als van het evangelie. Laten we ervoor bidden, dat God ons in elke situatie en in elk deel van de wereld gebruiken kan voor de voortgang van Zijn Koninkrijk".

GEMEENTEN IN BINNENSTAD STERVEN UIT

Volgens de socioloog Ezra Earl Jones uit New York, verbonden aan het departement voor bevolkingsonderzoek van de United Methodist Church, zijn 90 van de 100 kerkelijke gemeenten in de binnensteden van Amerika bezig uit te sterven. „Hoewel vele van deze gemeenten veel geld bezitten en over gebouwen beschikken kan dat niet als een teken van sukses worden beschouwd. Vele van deze gemeenten zijn reeds lang dood maar nog niet gestorven". Het betreft hier veelal gemeenten die zich First—Church noemen.

HIJ HIELP MEE AAN DE VERHORING VAN ZIJN GEBED

Al als jongen was Edward Mahama verdrietig over het lijden en de dood in zijn dorp in Ghana. Hij hoopte dat er eens een dokter zou komen om de mensen te helpen.

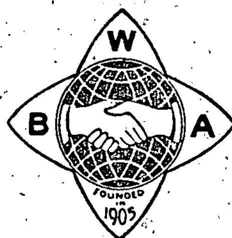
Vandaag de dag is er een baptisten-ziekenhuis in Nelerigu, dicht bij zijn geboortedorp; en hijzelf is aan dat ziekenhuis verbonden als arts.

Na de dood van zijn vader werd de kleine Edward opgevoed door Masu Tampuri, een man van aanzien in zijn stam. Hij ging naar school in Malerigu en werd vertaler voor dr George M. Faile Jr., grondlegger van de baptisten-medische zending.

Ten gevolge van dit kontakt werd Edward Mahama een christen en hij stelde zich ten doel arts te worden. Hij is het nu in het ziekenhuis waar hij eens van droomde.

Boodschap voor BWA-zondag 1974

3 februari 1974

Wij groeten alle medegelovigen in alle landen in de naam van onze Heer Jezus Christus!
„Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God!", (Ef. 2 : 8).
„En dit alles is uit God, die door Christus ons met Zich verzoend heeft en ons de bediening der verzoening gegeven heeft", (2 Kor. 5 : 18).
Alle bapisten in de gehele wereld zitten midden in hun campagne tot verzoening door Jezus Christus. Het ligt voor de hand, dat wij onze BWA-zondag stellen onder dit motto: Verzoening, gave van God, onze taak.
Soms verdienen we de giften en de lofprijzingen die ons worden toegekend. Maar deze gave van God — verlossing door Christus — is een gave die niemand onzer waardig is. Als we Gods reddende genade hebben aanvaard trachten we onze dank ervoor uit te drukken in ons dagelijkse leven en door ons dienstbetoon jegens God en mens, (Ef. 4 : 1).
Als ons veel gegeven wordt wordt veel van ons verwacht. Onze opdrachten, onze verantwoordelijkheden hebben te maken met ons z ij n („een leven waardig uw roeping") en ons d o e n (een leven waarvan de Meester tenslotte zal zeggen: wel gedaan, gij goede en getrouwe dienstknecht).
Wij hebben ook tot taak om deze gaven mee te delen aan/met allen die rondom ons zijn, zowel in onze eigen woonplaats als tot aan het einde der aarde. Ook hier is het een taak die uit z ij n en d o e n bestaat. We moeten de liefde van God laten zien in ons leven en over onze beperkingen heen reiken naar onze broeder om hem te helpen. Het is onze opdracht om „het evangelie te prediken aan de armen, aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren", (Luk. 4 : 18, 19).
Als we op BWA-zondag bijeen zijn, vele miljoenen in gemeenten rond de gehele wereld, laten we dan bidden opdat God ons wijsheid, kracht en zicht voor onze opdracht geve! En laten we steeds ons bewust zijn hoe groot de gave van God is, die niet alleen voor ons is maar voor allen die geloven in Christus Jezus, de Zoon van God.
De Heer zegene u allen; de Heer doe Zijn aangezicht over u schijnen en Hij zij u genadig. De Heer geve u vrede! Amen.

V. Carney Hargroves, president
Robert S. Denny, algemeen sekretaris

Voortdurend wordt het ons gezegd: weest nuchter! Dat is: zie de dingen in het juiste licht en in de juiste verhoudingen.
Het is vooral de apostel Petrus die deze aansporing enkele keren geeft. Eén keer, in zijn eerste brief (1 : 13), zegt hij erbij: en vestigt uw hoop volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus.
Dat is nuchterheid: alleen maar hopen op de genade, en nergens anders op.
Zo nuchter zijn we niet altijd.

P

Soms laten we ons ertoe verleiden onze hoop te vestigen op, noem maar op: ons juiste inzicht, onze vroomheid, onze bekering, onze trouw......
Dat is niet nuchter.
*Nuchter zijn betekent alleen maar leunen op, je **vastklemmen aan**, je **uitstrekken naar, rekenen op de** genade van de Here Jezus Christus.*
Wees zó nuchter!

v. D.

VANDAAG

Vandaag, dat is de dag van verschijning van dit nummer, is het 1 februari 1974. Dat is de dag, waarop de U.B.S. van de penningmeesters van de gemeenten die in financiële relatie met de U.B.S. staan, de financiële jaarstukken in 12-voud zou ontvangen hebben.

Dat is ook de dag, waarop het Pensioenfonds het formulier met gegevens van de deelnemers zou terug ontvangen hebben.

Och, was u dat vergeten? Nu, daarom even deze vriendelijke herinnering. Want het is erg nodig dat deze stukken en deze gegevens nu ontvangen worden.

Stuurt u ze nu dadelijk maar naar de sekretaris van de U.B.S. en van het Pensioenfonds:

Ds T. Jansma,
Duistervoordestraat 1, Arnhem.

MEDEDELINGEN

△ Drs O. H. de Vries, voorganger te Utrecht-Noord, woont reeds sinds 1 november 1973 op het adres: Bellamystraat 9 bis te Utrecht; zijn telefoonnummer is 030-710780. Men wordt verzocht van deze reeds eerder opgenomen adreswijziging goede nota te nemen.

FUNKTIEWISSELINGEN IN HET R.J.C.-BESTUUR

Per 1 januari 1974 zijn de taken in het R.J.C.-bestuur anders verdeeld.

Voorzitter is nu: H. J. de Vries (Jan), Voorterstraat 191, Blijerheide (L.); tel. 04445-3219. En sekretaris is geworden: H. Hogebrug (Henk), Markeweg 101, Losser; tel. 05423-2949.

Als het (geboorte)getij verloopt, welke bakens moet men dan verzetten?

Natuurlijk doet het Centraal Bureau voor de Statistiek wel eens een misgreep, maar in het algemeen kan men zeggen, dat de afwijkingsruimte niet zo groot is. Verder kan gezegd worden, dat het op allerlei terreinen verstandig lijkt rekening te houden met de voorspellingen, die het CBS doet ten aanzien van allerlei ontwikkelingen. Ook ontwikkelingen ten aanzien van de bevolkingsgroei of de bevolkingsafname.

In zijn publikatie „de toekomstige Nederlandse bevolkingsontwikkeling na 1972" komen belangwekkende en ten dele zeer verontrustende ontwikkelingen aan de orde.

Deze ontwikkelingen zijn samen te vatten in dit ene zinnetje: het verouderingsproces gaat door! Is daar wat op tegen? Dát bedoel ik natuurlijk niet. Maar het betekent wel, dat onze Nederlandse samenleving en daardoor onze Nederlandse huishouding er totaal anders gaat uitzien. Momenteel bedraagt het percentage bejaarden van onze totale bevolking 10,3. In 2050 zal dat 18,4% zijn, dus een vermeerdering met rond 80%. Maar in cijfers betekent het (doordat in de jongere leeftijdsgroepen dus minder mensen zitten), dat er in 2050 rond 2.668.000 bejaarden (dus 65+ers) zullen zijn, tegen 1.368.000 in 1972, dus 1.300.000 oftewel bijna 100% meer.

Niet alleen zullen er steeds meer 65+ers komen, er zullen ook steeds meer 75+-ers en steeds meer 85+ers komen; met andere woorden: niet alleen dat steeds meer mensen oud worden, maar steeds meer mensen zullen zeer oud worden! Dat blijkt uit het volgende: in 1972 waren 85.000 Nederlanders ouder dan 85 jaar, in 2050 zullen dat er 281.000 zijn, dus ruim 3 keer zoveel, terwijl de totale bejaardenbevolking met niet helemaal 100% toeneemt.

Voor cijferaars hieronder dan een overzicht van de cijfers van het CBS, waarbij bedacht moet worden, dat de aantallen met 1000 vermenigvuldigd moeten worden:

jaar	65+	in %	75-84 jaar	in %	85+	in %
1972	1.368	10,3	414	3,1	85	0,6
1975	1.452	10,7	442	3,3	93	0,7
1980	1,570	11,2	494	3,5	110	0,8
1990	1,749	11,8	567	3,8	144	1,0
2000	1,871	12,1	613	4,0	166	1,1
2020	2,434	15,8	714	4,5	186	1,2
2050	2,668	18,4	903	6,2	281	1,9

Onvermijdelijk komt de vraag op: Wie zullen deze bejaarden en met name deze hoogbejaarden moeten verzorgen en verplegen? Als we er van uitgaan, dat verreweg de meeste verzorgsters en verpleegsters (om van de mannen nu maar te zwijgen) beneden de 30 jaar (tenminste wanneer ze in volledige dienst zijn) en ongehuwd zijn wordt het interessant te zien of die groep ook zal groeien. Maar u zult in onderstaande staat zien, dat het geboortegetij verloopt... (aantallen in duizenden): ong. = ongehuwd):

jaar	15-20 jaar	w.v. ong.	20-25 jaar	w.v. ong.	25-30 jaar	w.v. ong.
1972	548	520	567	256	492	69
1975	563	533	544	230	568	71
1980	591	559	561	227	542	47
1990	525	493	578	222	588	47
2000	522	492	522	198	521	40
2020	476	448	491	185	516	40
2050	429	404	435	164	448	34

Verder schreef ik: om van de mannen nu maar te zwijgen. Natuurlijk kun je echter over de mannen niet zwijgen, want steeds meer mannen zoeken hun kostwinning in de verzorgingssector van onze samenleving. Dat is maar goed ook. Maar niet vergeten mag daarbij worden, dat indien de totale veroudering doorzet, ook in andere sektoren van onze samenleving méér mannen nodig zullen zijn.

Voorts moet opgemerkt worden, dat we natuurlijk nu niet weten, hoeveel meisjes en jonge vrouwen over tien of vijftig jaar de lust hebben om in de verzorging te werken. Het gaat nu alleen maar om vergelijking van cijfers.

Doen we dat nu nog eens, dan blijkt het volgende:

jaar	aantal 65+ers	aantal vrouwen 15-30 jaar	waarvan ong.
1975	1.452.000	1.675.000	834.000
2000	1.871.000	1.565.000	730.000
2050	2.668.000	1.312.000	602.000

Hieruit is dus te zien, dat in 1975 er voor 1 bejaarde meer dan een halve vrouw beschikbaar is tussen 15-30 jaar. Maar in 2050 is er voor 1 bejaarde nog niet eens een kwart vrouw beschikbaar!—

Deze ontwikkelingen geven toch wel te denken! En bij dit denken moet betrokken worden het feit, dat we niet weten, of de gezondheidstoestand van de bejaarden in de komende tientallen jaren beter dan wel slechter zal worden. Datzelfde weten we ook niet van de groep 15-30 jarigen. Wat we ook niet weten is of het geboortegetij nog meer zal verlopen; zal de gezinsverdunning zich voortzetten?

Richten we onze aandacht nog een ogenblik op de 85+ers.

Van de per 31 december 1970 (latere cijfers heb ik niet bij de hand) aanwezige bejaarden van 85 jaar en ouder, in totaal 83.331 mannen en vrouwen, woonden er 24.181 in bejaardentehuizen. Alleen dus in bejaardentehuizen! Daarbij komen dan nog de 85+ers, die in verpleegtehuizen voor somatische zieken, in verpleegtehuizen voor geestelijk gestoorde bejaarden, in psychiatrische inrichtingen e.d. zijn opgenomen. Wordt dit samen geteld, dan komen we zeker op rond 50.000. Houden we dit cijfer aan, dan betekent het, dat voor de 85+ers, die er in 1980 zijn (110.000, dus 25.000 meer dan in 1972) zo'n 10.000 verzorgingsbedden méér moeten zijn.

Natuurlijk kun je nog meer konklusies trekken, en stoeien met cijfers is een boeiende bezigheid, ook voor hen, die zich bezighouden met gezondheidszorg en bejaardenwerk.

Wat betekent dit voor onze gemeenten?

Voor de E.C.U. bv.? En voor de C.v.d.O.? Maar natuurlijk vooral voor de raden? Gewoon dit, dat het aantal bejaarden in onze gemeenten steeds meer zal toenemen. In aantallen, maar ook in percentages. En dat het jeugdwerk zal afnemen, in aantallen, maar vooral ook in percentages. Konkreet betekent dat, dat het financiële draagvlak van onze gemeenten zal versmallen, want het blijft gewis een feit, dat de bejaarden (hoezeer ook de pensioenregelingen verbeterd zullen worden) minder in te komen zullen hebben dan de verdienende groep. Rekent men daarbij, dat de leerplichtige leeftijd en in ieder geval de vormingplichtige leeftijd verhoogd zal worden, dat steeds meer jongeren zullen studeren en dus niet zullen verdienen, dan ligt het voor de hand te veronderstellen, dat naar twee kanten dit draagvlak zal afkalven. Verder moet bedacht worden, dat het aantal leden van onze gemeenten, dat in inrichtingen verzorgd en verpleegd zal worden, zal stijgen (ik bedoel dus met na-

me de oudere leden). Dat betekent een vergrote noodzaak van pastorale zorg. En dát betekent enerzijds de noodzaak van een goede training van onze toekomstige voorgangers ook in de richting van de pastorale zorg aan bejaarden en bejaarde zieken (en dat zal een verplicht leervak moeten zijn/worden!).
Voor de E.C.U. betekent dit, dat zij meer en meer zal moeten overwegen, op welke wijze met name onder de bejaarden geëvangeliseerd kan worden. Een hint zou ik kunnen geven: waarom niet voor bejaarden middagsamenkomsten in plaats van avondsamenkomsten?
Voor de kerkbouw - en dus voor de U.B.S. - betekent dit, dat er geen kerken meer mogen worden gebouwd, die niet goed toegankelijk zijn voor bejaarden en gehandicapten. Bestaande kerkgebouwen zullen van een lift moeten worden voorzien, indien de kerkzaal in de eerste verdieping zit... Dat zal geld kosten, maar het is goed besteed geld.
Voor de samenstelling van raden, kommissies en besturen zullen procentsgewijs gezien minder jongeren, maar meer ouderen beschikbaar zijn. En in de oudere leeftijdsgroepen zullen vooral de vrouwen het overwegende bestanddeel vormen.

En wat betekent dit voor Tabitha?

Of wijder gezegd: wat betekent dit voor **het diakonale werk onzer gemeenten? In** ieder geval dit, dat er op het terrein van bejaardenzorg nog veel te doen zal zijn. Of wij dit alleen zullen doen, dan wel samen met anderen, hangt van allerlei plaatselijke omstandigheden af. Hoe dan ook: training van diakonale werkers zal evenzeer nodig zijn als training van pastorale werkers. Ja, misschien moeten we wellicht zeggen: niemand mag pastoraal bezig zijn, die niet diakonaal geschoold is en niemand mag diakonaal bezig zijn, die niet pastoraal geschoold is.

H. Ploeger

WIJ HEBBEN NOG IN VOORRAAD

mooie plastic omslagen voor uw L. en G. bundel (in wit of zwart) met het broodvis embleem er in goud opgedrukt. Ze kosten *f* 1,— per stuk.
Bij aantallen *f* 0,80. Ze worden u franko toegezonden.
Door uw bestelling steunt u het werk van **de J.M.C. Bestellen bij: J. v. d. Wolf-Dijkstra, Leliestraat 6, Heerenveen; of** per giro: 1606468.

C.C.-VERGADERING N.B.J.B.

De datum van de C.C.-vergadering van **de N.B.J.B. is vastgesteld op 20 april a.s.**
Er zal 's morgens vergaderd worden door **de N.B.J.B. en 's middags door de verschillende sekties. Deze vergaderingen zullen worden gehouden in de Samenhof**kerk te Zwolle.

Pastor Paul Mbendé vertelt . . .

Op 5 oktober 1972 werd ds. Paul Mbendé plotseling zeer ernstig ziek. Als president van de Unie van Baptisten Gemeenten in Kameroen had hij een druk bestaan dat werd onderbroken door een ziekte met ernstige verlammingsverschijnselen.
De eerste vier maanden werd hij behandeld in een ziekenhuis te Douala, om daarna, met de hulp van de zending, voor behandeling gestuurd te worden naar het Salpetrière ziekenhuis te Parijs.
Nu, na een maandenlang verblijf in twee ziekenhuizen, is hij teruggekeerd naar Kameroen, om daar zijn belangrijke werk voort te zetten.

Evolutie

In een interview vertelt ds Mbendé dat hij diepgaande studies wil maken van de mogelijkheden die de gemeenten daar hebben. Samen met anderen wil hij zoeken naar wegen om in een sterk veranderende samenleving gemeenten te bouwen en te vernieuwen, op een wijze die verantwoord is en aansluiting vindt bij het huidige leven in Kameroen.
Toen ds Mbendé werd gevraagd of hij een revolutie wenste van de huidige traditionele uitdrukkingsvormen van de gemeente, zei hij voor evolutie in de gemeente te zijn. Niet stil staan bij tradities, maar mee ontwikkelen... Vooral de jongere generatie heeft behoefte aan een gemeente die in-spreekt en -handelt op een stukje Afrika van 1974.
Mbendé: „Ik stel niet dat onze normen moeten veranderen. Maar in sommige gevallen zijn we te formeel en te traditioneel. We blijven het Evangelie trouw als we beginnen waar de mensen zijn..."
Ik geloof dat onze Afrikaanse broeder hiermee een stuk wijsheid aan de dag legt, waar wij hier in Nederland bijzonder veel van kunnen leren. Hoe zijn ook wij geneigd de plat-getreden paden te gaan? En is dat pad niet de „gemakkelijkste weg". Wanneer wij in onze gemeenten zingen „we hebben een woord voor de wereld" dan zal dit woord ook in die wereld van 1974 terecht moeten komen.

Baptisten in Kameroen

Ds Mbendé vertelt dat er op het ogenblik 52.000 baptisten in Kameroen zijn: 20.000 Frans-sprekenden en 32.000 Engels-sprekenden. In het jaar 1845 startte een zekere Alfred Saker een zendingswerk in Franssprekend Kameroen. Dit gebeurde onder verantwoordelijkheid van het toenmalige Baptisten Zendingsgenootschap.

Zendelingen in Kameroen

De zendelingen worden in Kameroen hartelijk ontvangen. Ds Mbendé is blij dat de Europese Baptistenzending, waar wij mee samenwerken, nu in Noord- en Zuid-Kameroen werkzaam is. Hij vindt dat er nog steeds zendelingen nodig zijn en brengt deze noodzaak als volgt onder woorden: „Onze relatie met de zendelingen is als de situatie op een schip. Wij, „Camerounais" staan aan het stuurwiel en hebben de hulp van de zendelingen nodig om de motor goed te laten lopen". In Kameroen hebben ze mensen nodig die op de één of andere wijze zich gespecialiseerd hebben. Pastor Mbendé denkt daarbij aan theologen die kunnen helpen bij de opleiding van voorgangers. Bovendien bestaat er een behoefte aan doktoren, die in de medische sektor hun mannetje staan.
Hij vertelt hoe jonge mensen naar Europa gaan om opgeleid te worden en dan, na hun opleiding, in Europa blijven. Daarom willen ze graag mogelijkheden voor opleiding in Kameroen en proberen daarbij de zendelingen in te schakelen.

M. Cohen

KORREKTIE VAN EEN KORREKTIE

Het korrektieberichtje van de Landelijke Kampcommissie in DC van verleden week blijkt nog niet juist te zijn. De data betreffende buitenlandse reizen moeten zijn: **12 t.e.m. 25 juni en 15 t.e.m. 25 juli.**

OVER DE KAMPEN

Door een misverstand op het jeugdburo zijn de meeste data in het bericht over de kampen in DC van verleden week niet helemaal juist. De juiste data zijn:

A1 29 juni-6 juli
A2 6 juli-13 juli
kamp voor ouderen 13-20 juli
F1 29 juni-6 juli (foto hobbykamp)
D1 29 juni-6 juli (12, 13 jaar)
D2 6 juli-13 juli (12, 13 jaar)
C1 29 juli- 6 juli (14-16 jaar)
C2 6 juli-13 juli (14-16 jaar)
C3 13 juli-20 juli (14-16 jaar)
B2 6 juli-13 juli (17 jaar en ouder)
BE3 13 juli-20 juli (Bijbel-evangelisatiekamp)
O3 13 juli-20 juli (16 jaar en ouder; ontwikkelingskamp)
T1 3-10 augustus (14-17 jaar, trekkerskamp met huifkarren in Drenthe).

Voor nadere informatie: Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, Drachten; tel. 05120-15687.

Tekenen der tijden

De komeet Kohoutek

Hoewel veel mensen nauwelijks meer denken aan de komeet Kohoutek, wil ik toch nog wel iets over dit verschijnsel schrijven. Want de nadering van deze komeet heeft nogal uiteenlopende reakties opgeroepen. Van de stichting „Vrienden van de Evangelische Marienschwesternschaft” kreeg ik een extra editie van „De Realiteit” toegestuurd. Het blad bevat een aantal zeer lezenswaardige artikelen. Maar het front-artikel kan ik niet erg waarderen. Onder de titel „Vlak voor de Wereldkatastrofe” vraagt de redaktie aandacht voor de komeet Kohoutek. Er worden uitspraken geciteerd van mensen die hebben beweerd, dat het een komeet zou zijn van enorme afmetingen, met een helderheid als van de maan en dat het 't belangrijkste natuurverschijnsel van deze eeuw zou worden. Volgens dit blad was een sterrenkundige zelfs bang; misschien dacht hij dat de komeet tegen de aarde zou botsen. Het is duidelijk dat dit artikel is geschreven toen de komeet nog ver van de aarde verwijderd was. Maar op grond van de verwachtingen heeft men alvast wel de konklusie getrokken dat deze komeet een teken van God zou zijn voor de mensen, dat de wereld haar einde nadert. U zult wel weten dat ook de „Children of God” die mening waren toegedaan.

Intussen is het met de komeet wel wat anders gegaan dan men verwacht had. Hij was niet zo geweldig als men vermoedde. Zelfs de geleerden hebben niet die resultaten kunnen boeken die ze hadden verwacht. Achteraf bekeken blijkt dat het artikel in „De Realiteit” wat onbezonnen en voorbarig is geweest.

Is een komeet een slecht voorteken?

Deze gang van zaken roept intussen wel vragen op. De eerste vraag is meteen of een komeet zonder meer een slecht voorteken is. Dat is wel vaak beweerd. Ik herinner me uit mijn jongensjaren dat men in de gemeente waar ik opgroeide evangeliseerde met behulp van een traktaat, waarop een komeet stond afgebeeld. En het begeleidende verhaal was in de trant van het bovengenoemde artikel van „De Realiteit”. De mensen hebben schijnbaar heel vroeger al angst gevoeld bij het verschijnen van een komeet. Het is mogelijk dat daar de astrologie ook bij van invloed is geweest. Volgens deze leer is immers het wel en wee van de mensen vastgelegd in de sterren. Toen ten tijde van Jezus' geboorte er een bijzondere ster verscheen, ging een aantal wijzen dan ook op weg. Het is voor te stellen dat mensen, die een dergelijk geloof hebben, danig van hun stuk raken als er een grote komeet verschijnt. Het is vreemd en angstaanjagend en daarom wordt het verschijnsel beschouwd als slecht voorteken. Dat er ook onder christenen een angstige spanning kan heersen in zo'n geval, zal wel te maken hebben met Jezus' uitspraak dat Zijn komst en de voleinding van de wereld worden voorafgegaan door tekenen aan de hemel. Ik kan me voorstellen dat iemand bij het zien van een komeet dan gaat denken aan het eind van de wereld. Maar het wordt wel wat moeilijker om hiervoor begrip op te brengen als er enige voorbeelden worden genoemd zoals deze: Jeruzalems verwoesting in het jaar 70 werd voorafgegaan door een komeet, en de eerste wereldoorlog werd aangekondigd door de komeet van Halley, die in 1910 verscheen. Elk jaar nemen de geleerden wel tien of meer kometen waar. Slechts een enkele komt zo dicht bij de aarde dat die met het blote oog te zien is. Eén daarvan is de komeet die Halley in 1682 ontdekte en die elke 76 jaar weer te zien is. Bij het bestuderen van kronieken kon men die regelmatige verschijning nagaan tot ruim 200 jaar voor Christus. Het is wel wat moeilijk om van die komeet te zeggen dat hij de eerste wereldoorlog aankondigde. Dan zou je moeten zeggen dat die komeet elke 76 jaar een ramp aankondigt! Dat wil er bij mij niet in. Dat vind ik je reinste sterrenwichelarij.

Mensen verklaren iets tot teken

Het is te begrijpen dat mensen die geloven dat ons leven wordt beheerst door de sterren, van hun stuk raken bij het verschijnen van een komeet. Maar in veel gevallen zijn die gedachten helemaal niet aan de orde, en toch zijn de mensen bang. Ik denk dat dat komt van hun onwetendheid. Ze weten niet precies wat er aan de hand is. Ze bouwen hun bestaan op allerlei dingen waar ze op aan kunnen, die zekerheid bieden. Als er dan opeens iets onverwacht hun bestaan binnendringt, zeker zoiets als een komeet, dan raken ze van hun stuk en voelen zich bedreigd. Er kan nog een andere reden zijn. Iemand met een kwaad geweten, iemand die wel weet dat de verstandhouding met God niet in orde is, voelt zich al gauw bedreigd door allerlei onverwachte, en veelal onverklaarbare zaken. Die krijgt het gevoel alsof de Almachtige zelf een aanval op hem gaat doen om hem mores te leren. Zulke mensen zijn niet alleen bang voor een komeet, maar ook voor een zwarte kat, en vrijdag de dertiende en meer van dat soort dingen.

Sinds wij wat meer te weten komen van wat er in het heelal gebeurt, schrikken wij niet zo vlug meer als er iets bijzonders voorvalt. Juist omdat we gehoord hebben wat een komeet eigenlijk is, en waar zijn staart vandaan komt, zijn we er niet meer bang voor. Integendeel, we volgen geïnteresseerd wat de geleerden ook middels Skylab ervan ontdekken. Als gezin hebben wij op de dag, dat meer mensen zeggen de komeet te hebben waargenomen, Kohoutek gezien.

Het enige dat opwindend was, was het feit dat we een komeet zagen voor het eerst van ons leven. De komeet zelf was helemaal niet indrukwekkend. Ik wil er dit mee zeggen: wat de één een teken vindt van naderend onheil, vindt de ander gewoon een interessant verschijnsel.

Daarom moeten we voorzichtig zijn, een komeet of iets dergelijks te verheffen tot teken van Godswege. De vraag blijft over: wat is dan wel een teken van God? Daarover hoop ik de volgende keer te schrijven.

(Slot volgt) P. v. d. Werf

---

550 JONGE EUROPEANEN ZULLEN DEELNEMEN AAN WERELD-JEUGDKONFERENTIE VAN BWA

Portland, Oregon (USA). Grote delegaties van verschillende landen hebben zich reeds laten inschrijven voor deelname aan de 8ste Baptisten-Wereldjeugdkonferentie die van 21 juli tot 4 augustus a.s. te Portland, Oregon (USA) zal worden gehouden.

Karl-Heinz Walter, voorzitter van het Jeugdcomité van de BWA en tevens voorzitter van de aanstaande konferentie deelde mee, dat reeds 550 jongeren uit Europa zich definitief hebben gemeld voor deelname aan de konferentie.

Zoals nu blijkt zullen tenminste twee chartervliegtuigen worden gebruikt om de deelnemers uit Europa te vervoeren. Er zal gevlogen worden vanuit Noord-Europa en vanuit Zuid-Europa.

Andere delegaties die zich reeds lieten inschrijven komen uit o.a. Hongkong, Australië en Brazilië. Uit Brazilië wordt een groep van 50 man verwacht.

Het zal voor het eerst in de geschiedenis zijn, dat deze wereldjeugdkonferentie in de Ver. Staten wordt gehouden.

Het ligt in de bedoeling, dat de groepen ook rondreizen door Amerika zullen maken. De jongemensen zullen te gast zijn in verschillende gemeenten en in Amerikaanse gezinnen. Er worden totaal 8000 mensen verwacht.

REUNIE IN GRONINGEN

Weerzien oud-leden van de vroegere Jongelingsvereniging Joëzer te Groningen op zaterdag 23 februari a.s.; aanvang 10.00 uur v.m.

Oud-leden, die plm. in 1935 en later lid waren worden verzocht zich in verbinding te stellen met J. J. Bolman, Briljantstraat 95; tel. 050-774162.

Het wordt een feestelijk samenzijn; koffiemaaltijd en prettige herinneringen zullen ons weer tot elkaar brengen.

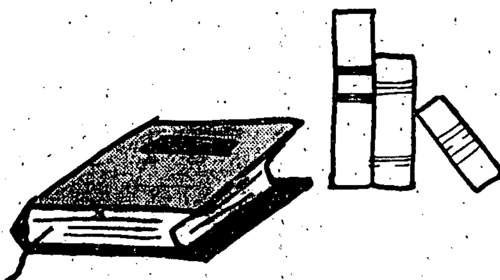
J. T.

De Zaaier, een stuk gereedschap 1

De Zaaier heeft met ingang van 1 januari 1974 een nieuwe en — naar we hopen — vaste rubriek gekregen, n.l. een eenvoudige bijbelstudie. Deze kan door de gemeenten op verschillende manieren gebruikt worden in het kader van persoonlijke evangelisatie. Om dit eens in de praktijk te testen heeft de gemeente IJmuiden een proef genomen in de week voorafgaande aan zondag 20 januari. In enkele huizen van gemeenteleden waren groepjes mensen bij elkaar gekomen om het onderwerp uit De Zaaier door te praten. Opzet was daarvoor belangstellenden buiten de gemeente uit te nodigen. Een korte instructie ging aan deze huiselijke bijeenkomsten vooraf om de leiders van de gesprekken wat in te werken in de opzet. Vragen, die daarvoor in aanmerking kwamen zouden door een lid van de groep op de eerstvolgende zondag in de gemeentelijke samenkomst gesteld worden en de voorganger zou trachten ze te beantwoorden. Van de meeste groepen konden de vragen een dag van te voren al bekend zijn, de laatste arriveerden eerst een uur voor de aanvang van de dienst!

Onze eerste indruk is, dat het experiment heel goed geslaagd is. Velen zijn betrokken in de voorbereiding van de dienst. De buitenstaanders, die ook in de kerk waren, hebben zich zeker bij de hele zaak nauw betrokken gevoeld. Vanzelfsprekend moeten nog allerlei verbeteringen worden aangebracht en uitgeprobeerd, maar het lijkt ons beslist een mogelijkheid. Misschien willen andere gemeenten dit ook eens overwegen en hun ervaringen met ons delen. De voorgangers van het gewest Holland hebben toegezegd te willen meedenken en helpen bij het vervaardigen van verdere bijbelstudies.

R. R.

Wat zullen we lezen?

maandag	4 febr.	Spreuken 3 : 13—26	Onbetaalbaar!
dinsdag	5 febr.	Spreuken 3 : 27—35	Wees wijs: wees goed
woensdag	6 febr.	Spreuken 4 : 1—9	Als kind al
donderdag	7 febr.	Spreuken 4 : 10—18	Niet in zeven sloten
vrijdag	8 febr.	Spreuken 4 : 19—27	Zoonlief, luister
zaterdag	9 febr.	Psalm 34 : 1—11	Gods goedheid smaken
zondag	10 febr.	Psalm 34 : 12—23	Nabij aan gebroken harten

TWEEDE EUTHANASIE-KONFERENTIE

Voor de eerste euthanasie-konferentie meldden zich verscheidene genodigden aan, die niet op een **zaterdag** konden verschijnen. Het Tabithabestuur heeft nu besloten, op **woensdag 27 maart** a.s. te Amersfoort van 10.00-16.00 uur een **tweede konferentie** te houden. De destijds genodigden, die toezegden te willen deelnemen (voorgangers, bestuurs- en personeelsleden van onze Tabitha-tehuizen), en die nu aan de 2e konferentie willen deelnemen, worden verzocht ten spoedigste aan ondergetekende op te geven, dat zij denken te komen.

Een beperkt aantal plaatsen is beschikbaar voor niet-genodigden, die tóch gaarne aan deze interessante konferentie willen deelnemen. Zij worden verzocht ten spoedigste zich te melden bij de ondergetekende.

De alg. sekr. van Tabitha,
H. Ploeger
Westduinweg 1107
Scheveningen
tel. 070-553888 ('s avonds)
550529 (overdag)

OPWEKKING IN ABLASSERDAM

Alblasserdam — (J. Th. v. W.): „En de Here voegde dagelijks toe aan de kring, die behouden werden". Deze tekst uit Hand. 2 zien we met diepe dankbaarheid in de gemeente hier ter plaatse werkelijkheid worden. Juist nu de gemeente al ruim een jaar vakant is, komt er in onze kleine gemeenschap een opwekking; geprezen zij Zijn naam.

Enige tijd geleden lazen we in een gemeentebericht in De Christen, dat aantallen niet zo belangrijk zijn. En dit is ook wel zo. Aangezien echter velen familie, vrienden en kennissen hebben in andere gemeenten, is het toch wel fijn te weten wie tot overgave aan de Heiland komen. Begin december vroeg Alie de Vries uit Ridderkerk de doop aan, na enkele dagen volgden Harry Spreeuwers en Elly Boers uit Papendrecht. Het is goed te vermelden, dat een nicht van Alie de Vries die bij haar logeerde op diezelfde dag tot bekering kwam en na haar terugkeer naar „het noorden" zich direkt bij de voorganger van haar gemeente meldde. Op zaterdagavond 22 december was de eerste doopdienst, waarin ds Nieman uit Rotterdam-Zuid voorging. Daar er 35 stoelen extra gehuurd waren kon juist iedereen zitten. Tijdens het avondmaal bleken er broeders en zusters uit ongeveer 10 andere gemeenten te zijn. In deze dienst werd tevens de kleine Saskia Germeraad aan de Heer opgedragen.

Heerlijk was het te beleven hoe onze br Kees Verkerk uit Alblasserdam de Heilige Geest niet langer kon weerstaan en tijdens deze dienst na de nodiging hiertoe opstond. Binnen enkele dagen volgden nog de aanmeldingen van br L. Boers en ook zijn tweede dochter Elly Boers — beiden uit Papendrecht —, Sija Baas en Adrie van Well uit Alblasserdam. Deze vijf werden zondagavond 20 januari j.l. gedoopt. Weer was hiervoor ds Nieman naar Alblasserdam gekomen. Het was wel eens druk geweest, maar dit sloeg alle records. Hoewel er nu 50 stoelen waren bijgezet en vele kinderen op de rand van het podium zaten en bij een broeder in de buurt ook nog stoelen en krukjes van huis waren gehaald, moesten nog velen met een staanplaatsje in de hal of achter het zangkoor genoegen nemen. Iemand die eenmaal vóór in de kerk was kon niet meer naar achteren en omgekeerd. Het was als het ware één massief blok van blijde mensen.

In beide diensten verleende ons gemengd zangkoor, o.l.v. de heer v. Olderen, medewerking en in de laatste dienst zongen ook nog de zusjes Van Well samen bij het orgel. Het refrein van hun laatste lied werd door allen ongevraagd meegezongen, terwijl velen daarbij op de maat in de handen klapten. Het „Alle gij volken, klapt in de handen, juicht Gode toe met jubelgeroep", werd op deze avond beleefd.

In deze dienst gaven wederom twee zusters te kennen de Heer te willen volgen in het watergraf, door tijdens de nodiging op te staan. Meerderen waren geraakt in het hart en we verwachten dat de Heer door de werking van de Heilige Geest, nog meer grote dingen gaat doen. Het is fijn, dat thans meer en meer mensen geboren en getogen in deze streek tot de gemeente komen, hetgeen zich ook manifesteert in de goede opkomsten in de diensten.

Er was ook droefheid in de gemeente doordat enkelen van dierbaren afscheid moesten nemen. Voor al de aktiviteiten der gemeente bestaat een grote belangstelling. Onze aktieve vrouwenvereniging verzorgde o.a. weer het kerstfeest voor de bejaarden van Alblasserdam; het zangkoor repeteert wekelijks en de bidstonden worden goed bezocht. Ook het jeugdwerk, dat door het zo verspreid wonen van de gezinnen uiterst bemoeilijkt wordt, komt weer op gang.

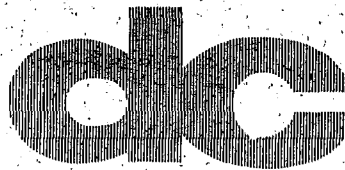
Tevens spant de gemeente zich tot het uiterste

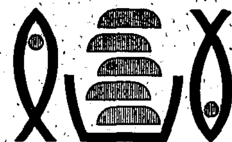
Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr. J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier — Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 —

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 48 23, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam —

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

in voor het bouwfonds. Zo men wellicht zal weten hebben we sinds jaren een noodgebouw, dat thans gezien o.a. de omliggende bebouwing weg moet. Het gebouwtje, waarin slechts bij een normale opstelling ca. 100 stoelen gezet kunnen worden, is bovendien totaal ongeschikt voor het verenigingsleven, omdat voor alle aktiviteiten alleen maar de kerkzaal beschikbaar is. Thans is de grond voor de nieuwe kerk gekocht en bepaald en kunnen we dezer dagen de bouwvergunning afhalen, waarna binnenkort, zo de Heer wil en wij leven, de eerste paal geslagen kan worden. Men begrijpt dat dit voor de gemeente hier een enorme opgave is. Een eigen voorganger hebben was, zelfs samen met de gemeente te Dordrecht, al een moeilijke zaak; thans is een uitgebreid konsulentschap of de komst van een broeder, die naast een werkkring in de maatschappij op zondag wil voorgaan en een avond per week beschikbaar is, nog onze enige hoop. Is er soms zo'n broeder in den lande?

Toch hebben we ook in deze dingen goede moed en we vertrouwen dat de Heer alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben. In deze maanden hebben we dit hier ter plaatse reeds mogen ervaren.

OPNIEUW BLIJDE BOODSCHAP IN WORKUM

Workum — (J. d. L.) Zondag 13 januari j.l. was het weer feest in onze kleine gemeente. Het jonge echtpaar De Boer—Smids mocht met grote blijdschap afdalen in het watergraf, om in nieuwheid des levens weer op te staan.
„O, hoe heerlijk, Jezus is machtig te redden". In een goed bezette kerk mocht onze geliefde voorganger het blijde evangelie vertellen. Het was een zeer ernstig woord, 1 Corinthiërs 1 vers 4 t.e.m. 9. Wij kunnen zeggen: „Heer wat zijt Gij goed voor onze kleine gemeente". Hem zij alle lof en dank.

Voor de doop mochten wij naar een lied luisteren, gezongen door een zuster, „God van genade, ik wijd m'U toe, 'k leg 't oude leven af".

Bij het avondmaal werden onze broeder en zuster hartelijk welkom geheten door onze broeder ouderling Th. Kulk. Veel leden uit andere gemeenten waren hier aanwezig.

Wij gaan biddend voorwaarts, ziende op Hem. En dan zingen we: „Er is nog plaats tot ank'ren, in de haven der eeuw'ge rust".

AMERIKA

Zeven baptisten-voorgangers komen voor op de lijst van „100 meest invloedrijke neger-Amerikanen", die door de redaktie van het Ebony magazine werd opgesteld. Ebony is een van de meest populaire tijdschriften onder Amerika's zwarte bevolking. Genoemd worden o.a. de presidenten van de drie nationale baptisten-negerkonventies. Verder komen op de lijst voor: Walter E. Fauntroy, lid van het Congres; Ralph D. Abernathy en Coretta S. King, de weduwe van dr Martin Luther King Jr.

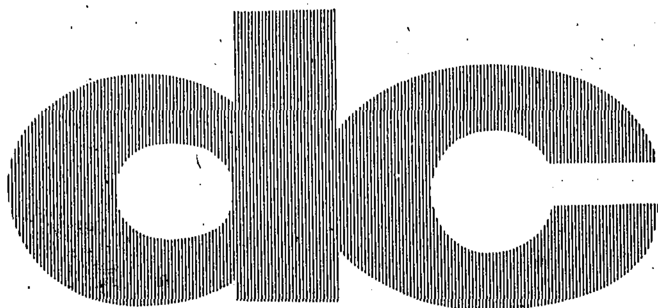
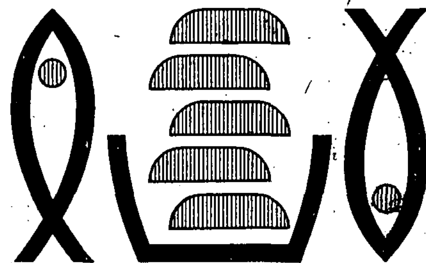
Op 14 februari hopen onze lieve ouders
A. J. NOORDHOEK
en
M. NOORDHOEK—TROMP
de dag te herdenken dat zij 40 jaar geleden getrouwd zijn.
Als dankbare kinderen willen wij hen ook voor de toekomst Gods zegen toewensen.
KEES en MATTIE, Arnhem
JOKE en TJEERD, Voorschoten
HENNIE en JAN, Den Haag
MARIJTJE en COEN, Wormerveer
ARJAN en EVA, Den Haag
en kleinkinderen
Den Haag, 1974
De Bullstraat 55

D.V. dinsdag 19 februari a.s. danken wij God en vieren met onze moeder
BONTJE FRIESWIJK—BEIJERT
haar 95e verjaardag.
Alhoewel gebroken door ouderdomskwalen en blind mag zij getuigen van haar rijke uitzicht naar de hemel.
Haar dankbare kinderen,
klein- en achterkleinkinderen
Drachten, De Linde 66

De Heer nam tot Zich onze zuster
AALTJE SPREEUWERS—JONKER
op de leeftijd van 87 jaar.
14 januari 1974
Baptistengemeente Stadskanaal

Op 17 januari j.l. in Jezus ontslapen onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder
Mevr. J. A. NOORTHOEK—PLOEG
in de ouderdom van bijna 93 jaar.
Namens de familie,
J. W. Noorthoek
Gieterijstraat 65, Deventer
Tevens correspondentie-adres

Reserveer deze datum:
14 september 1974
„ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 6 - 8 februari 1974

Het lichaam onderscheiden

Het zal wel nuttig zijn om, alvorens verder te gaan met ons betoog, te rekapituleren: als baptistengemeenten willen we gestalte geven aan de gemeente naar het Nieuwe Testament; die gemeente is per definitie gemeente van gelovigen, plaatselijk en zichtbaar geopenbaard en als een geordend lichaam gestruktureerd. Aan die gemeente zijn panden toevertrouwd: de verkondiging van het Woord en de bediening van de heilstekenen, doop en avondmaal, waarmee - juist omdat ze van de Heer zijn en niet van ons - zorgvuldig moet worden omgegaan.

Ondanks tekortkomingen

Dat is het model dat ons is getoond in het Nieuwe Testament en naar dat voorbeeld moeten we, als medewerkers Gods, bouwen aan de gestalte van de gemeente. Dát is ons uitgangspunt.
Op dit punt gekomen haasten we ons enkele dingen met nadruk te verklaren. In de eerste plaats: ons pogen gestalte te geven aan de gemeente naar het Nieuwe Testament is gebrekkig en onvolmaakt. We weten, dat ook onze gemeenten - we maken er immers zelf deel van uit! - in vele opzichten te kort komen. De pretentie: gemeente van wedergeborenen te zijn, maken we helaas niet waar. Ook onder ons komen twisten en scheuringen voor, spelen menselijke zwakheden als onverdraagzaamheid en geldingsdrang, nog steeds een rol (zoals trouwens, en dat *niet tot onze verontschuldiging!*, *ook reeds in gemeenten van het Nieuwe Testament* het geval was). Al die dingen die vóórkomen, moesten in gemeenten die belijden dat allen die ertoe behoren persoonlijk Jezus Christus kennen als hun Héér, niet zijn.
De tweede verklaring vloeit hier onmiddellijk uit voort: onze inzichten aangaande de gemeente en de doop mogen niet tot een formalistisch intellektualisme leiden, een baptistische orthodoxie. We durven de volgende stelling te poneren: een plaatselijke gemeente die beantwoordt aan het voorbeeld van de nieuwtestamentische gemeente, zodat het Woord en de heilstekenen zuiver worden bediend maar de liefde niet kent heeft opgehouden gemeente van Jezus Christus te zijn. Met andere woorden: al was ik duizendmaal door onderdompeling gedoopt en wandelde niet in „nieuwheid des levens" (Rom. 6), het baatte mij niets...
Onze inzichten aangaande de gemeente - en we geloven dat ze ons van de Heer gegeven zijn - zijn gave en opgave tegelijk. Dat we ons van die opgave soms heel slecht kwijten betekent echter niet dat we dus die opdracht beter kunnen vergeten of moeten gaan relativeren. Slechte huwelijken heffen de schoonheid van het ideale huwelijk niet op.

Niet: met wie, maar: wie?

Welnu, aan de gemeente - als boven naar het voorbeeld van het Nieuwe Testament omschreven - is ook het teken van het avondmaal als een pand toevertrouwd. Aan de gemeente. Niet aan een groep gelovigen. De vraag is niet: m e t wie vieren we het avondmaal, maar w i e viert het avondmaal.
Een groep gelovigen is (nog) niet de gemeente. Aan de voorwaarden die bij de gemeente vóórondersteld zijn is (nog) niet voldaan.
We herinneren ons een bijzonder goede konferentie in de gebouwen van het seminarium te Rüschlikon, waaraan door een veertigtal baptistenvoorgangers uit geheel Europa werd deelgenomen. Tegen het eind van de konferentie kwam de wens naar voren om die dagen van bezinning en gesprek te besluiten met een avondmaalsviering. De leiding van de konferentie, broeders van de Zuidelijke Baptistenkonventie in Amerika, ging niet op deze wens in - het was meerdere jaren voor de stichting van een baptistengemeente in de plaats Rüschlikon - en

motiveerde die afwijzing door te zeggen: we zijn hier geen gemeente.
Diezelfde gedragslijn wordt sinds jaar en dag ook onder ons gevolgd: het avondmaal dat gevierd wordt tijdens de jaarlijkse Unievergaderingen is het avondmaal ‚van' de ontvangende gemeente; niet van de Commissie der Unie of van de Unie. Toen de Unievergaderingen, zo'n 25 jaar geleden, enkele malen achtereen op een konferentie-oord werden gehouden werd de dichtstbijzijnde gemeente verzocht verantwoordelijk te willen zijn voor de avondmaalsviering.

Gemeente anders dan groep

De praktijk leert, dat groepen van individuele gelovigen zich in sommige opzichten gaan gedragen als waren zij gemeente. Zij kunnen gaan evangeliseren en zending drijven. Deze ijver behoeft op zichzelf nog niet onjuist te zijn - omdat tenslotte op iedere volgeling van Jezus de last ligt een getuige te zijn - al menen wij er met de meeste aandrang voor te moeten pleiten al die individuele toewijding te laten wortelen in en te richten op de plaatselijke gemeente. Deze ijver is te minder onjuist wanneer gebleken is dat daarmee een taak wordt verricht die door de gemeente wordt verwaarloosd. In dit verband kan ook de opmerking geplaatst worden, dat het, naar het ons voorkomt, onjuist zou zijn wanneer bijvoorbeeld de Unie Zendings Commissie (of de E.C.U.) mensen uitzond of in dienst had.
Een groep van gelovigen is geen gemeente. Als het uit het voorgaande nog niet duidelijk was dan geven we hier nog enkele randbemerkingen.
De onderlinge verbondenheid in de gemeente, de gemeenschap in de gemeente, is van ándere, onvergelijkbare aard. De groep heeft zichzelf gevormd, de gemeente niet. Zomin als een lichaam de totaalsom van zijn ledematen en organen is, zomin is de gemeente de optelsom van haar leden. De groep wel. De Heer voegt toe aan de gemeente; op die wijze kun je nooit spreken van de groep.

Groep kan gemeente worden

Zodra een groep van gelovigen gaat **dopen** houdt de groep op te bestaan en is de gemeente bezig te verschijnen. Want door de doop voegt de Heer toe, aan elkaar als leden van hetzelfde Lichaam. Waar dit niet wordt verstaan, dat wil zeggen: waar de doop niet wordt begrepen als een gemeente initierende en gemeente vormende daad van de Heilige Geest, wordt de doop misverstaan en het Lichaam niet onderscheiden. De doop is niet alleen en uitsluitend persoonlijk maar ook - en daarmee is geen volgorde van de betekenissen aangegeven - gemeentelijk.

(Dat verstaan al onze gemeenten. Geen voorganger of wie dan ook van de gemeente, zal het in zijn hoofd halen om met passeren van raad en gemeentevergadering de koster opdracht te geven de doopvont te vullen: want dan en dan heb ik dopelingen... De onder ons normale gang van zaken - en dat is een juiste gang! - is dat een onderzoek naar het geloof van de doopbegerende wordt ingesteld, dat daarover op een of andere wijze verslag wordt gedaan aan de gemeente en dat pas dan beslist wordt over deze doopaanvrage: wij mogen het doopwater niet weren...).

Ook een groep van gelovigen die **avondmaal** gaat vieren, zonder aan de voorwaarden te voldoen die bij de gemeente verondersteld zijn, onderscheidt het Lichaam niet. Zulk een groep gedraagt zich als gemeente zonder het te zijn. Want, als bij de doop: het gaat ook bij het avondmaal niet alleen en uitsluitend om de eigen verhouding tot de Heer; het is gemeenschap met de Heer èn met elkaar als leden die door de doop tot hetzelfde Lichaam zijn samengevoegd.
Waar dit niet verstaan wordt, wordt het avondmaal misverstaan.

(Velen zullen ons in verband met het bovenstaande graag willen herinneren aan voorbeelden uit het Nieuwe Testament en uit de praktijk:

Philippus die de kamerling doopte zonder de gemeente, welke dan ook, te raadplegen; kinderen Gods, uit verschillende kerken (of helemaal geen kerk) die in (bijvoorbeeld) koncentratiekampen avondmaal vierden; etc.

Ons antwoord daarop is: 1e aan duidelijke uitzonderingsgevallen moeten geen regels ontleend worden; 2e. (met een variant op een woord van dominee J. de Liefde:) „Wij zijn er aan gebonden, God niet".)

(Wordt voortgezet).

v. D.

Enkele opmerkingen bij het vraagstuk van „open" of „gesloten" avondmaal (4)

MOETEN GEHANDICAPTEN MET VAKANTIE?

Moeten wel, zeggen velen. Maar kunnen is wat anders. Inderdaad, kúnnen is wat anders. En het kunnen kán zelfs!

De Nederlandse Vereniging voor Revalidatie (NRV) heeft ook voor 1974 weer een dikke folder uitgegeven met vermelding van vele tientallen mogelijkheden van vakantiebesteding voor lichamelijk en zintuigelijk gehandicapten. Daaruit blijkt, dat er vakantiemogelijkheden zijn in binnen- en buitenland. Ze kunnen worden beleefd op bungalow- en campingterreinen. Er zijn mogelijkheden in groepshuizen en in hotels. Kortom, wat voor een gezonde mogelijk is, is bijna altijd ook mogelijk voor een gehandicapte. Belangrijk is, dat op verscheidene plaatsen ook gezonden méé kunnen komen, om waar nodig de gehandicapten bij te staan.

Het hoeft geen betoog, dat alle deze vakantieplaatsen en vakantievariaties geen zin zouden hebben, indien ze niet goed bereikbaar zouden zijn voor gehandicapten. Dat zijn ze wél. Ook rolstoelgebruikers kunnen er terecht; drempels zijn weggelaten, deuren zijn extra breed, de toiletten zijn aangepast, de badcel heeft voorzieningen.
Al met al vele mogelijkheden en dus ook vele kansen om iets voor, een ander te doen. Te denken ware hierbij aan onze diakenen en diakonessen. Zij zouden eens kontakt kunnen opnemen met gezinnen waar men een gehandicapt kind heeft en met gehandicapten zelf. Wellicht moeten er financiële problemen geregeld worden en kan de diakonale kas van de gemeente bijspringen of moet er misschien een beroep op de Algemene Bijstandswet gedaan worden?

Het lijkt wenselijk, dat deze zaak niet vergeten wordt. U kunt de bedoelde folder bestellen bij de N.V.R., Eisenhowerlaan 142, Den Haag, door overschrijving op girorekening 38.21.00 van *f* 1,75 voor 1 exemplaar. Wenst u meer, dan worden de kosten lager (2 = *f* 3,25; 3 = *f* 4,—; 4 = *f* 5,50, enz.).

H. Ploeger,
alg. sekr. Tabitha

N.B. Ik zou het bijzonder prettig vinden eens te mogen horen, wie doordat op deze folder geattendeerd werd in ons weekblad, van de mogelijkheden gebruik gemaakt heeft en welke de ervaringen zijn. Mijn adres is: Westduinweg 1107, Scheveningen.

REIS NAAR A.V....

Leden van de Bethlehem Baptistengemeente in Sebol, Alta Verapaz reisden vier uur per kano en vervolgens twee dagen met de auto om de Algemene Vergadering van de Baptistenkonventie van Guatemala in San Pedro La Guna te kunnen bijwonen. Hun gemeente was een van de drie nieuwe gemeenten die als leden tot de konventie toetraden. Daarmee werd het aantal bij de konventie aangesloten gemeenten gebracht op 48.

De welkomstrede moest in drie talen worden uitgesproken:

De Zaaier, een stuk gereedschap 2

In het nummer van maart a.s. zal op een halve pagina een uitnodiging staan om naar de kerk te gaan, onder het motto: WELKOM OP ZONDAG! Daarbij is als illustratie een interieurfoto van de kapel in IJmuiden afgedrukt met vermelding van het adres. Wanneer hiervoor belangstelling bestaat willen we dit met de nodige variatie geregeld laten terugkeren. Gemeenten, die interesse hebben, zouden eens een seintje kunnen geven en een goede foto van hun gebouw ter beschikking stellen. U bent niet verplicht om dan meteen 1000 ex. extra af te nemen. Het zou alleen maar handig van u zijn. U begrijpt, dat we het wel bij één foto per nummer moeten laten.

Het juli- en augustusnmmer zal dit jaar als één nummer van 16 pagina's verschijnen, omdat de verspreiding in deze maanden vaak moeilijk is en aanleiding geeft tot lagere bestellingen, die dan weer gaan drukken op de exploitatiekosten. Misschien is de langere verspreidingsmogelijkheid aanleiding om 20% extra te bestellen en eens een nieuwe wijk te proberen.

Soms zijn er mensen, die ongevraagd kopij leveren. Het is goed bedoeld, maar we kunnen het slechts bij grote uitzondering plaatsen, omdat zelden voldaan wordt aan de noodzakelijke voorwaarden. Ook kent De Zaaier geen rubriek voor ingezonden stukken. Wij doen ons best om aan de gemeenten met De Zaaier een stukje gereedschap aan te bieden en staan daarom open voor aan- en opmerkingen van degenen, die ermee werken, terwijl we desgevraagd graag nadere uitleg willen geven over mogelijkheden voor een vruchtbaar gebruik. Maar de meeste waarde hechten we toch aan een vaste kern van biddende werkers.

Ds. R. Reiling,
Huygensstraat 6, IJmuiden
Telefoon (02550) 12279

Eén van de velen, waarop het werk steunt. Een broeder uit Scheveningen, gewapend met een pak kerstnummers, klaar voor de start.

TWEEDE EUTHANASIE-
KONFERENTIE

Voor de eerste euthanasie-konferentie meldden zich verscheidene genodigden aan, die niet op een **zaterdag** konden verschijnen. Het Tabithabestuur heeft nu besloten, op **woensdag 27 maart a.s.** te Amersfoort van 10.00-16.00 uur een **tweede konferentie** te houden. De destijds genodigden, die toezegden te willen deelnemen (voorgangers, bestuurs- en personeelsleden van onze Tabitha-tehuizen), en die nu aan de 2e konferentie willen deelnemen, worden verzocht ten spoedigste aan ondergetekende op te geven, dat zij denken te komen.
Een beperkt aantal plaatsen is beschikbaar voor niet-genodigden, die toch gaarne aan deze interessante konferentie willen deelnemen. Zij worden verzocht ten spoedigste zich te melden bij de ondergetekende.

De alg. sekr. van Tabitha,
H. Ploeger
Westduinweg 1107
Scheveningen
tel. 070-553888 ('s avonds)
550529 (overdag)

Al genoteerd in uw agenda?
14 september 1974
„ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle

De 5000 mannen (vrouwen en kinderen niet meegerekend) die Jezus wilden meevoeren om Hem tot koning te maken, keren Hem de rug toe als hen duidelijk wordt, dat Zijn koninkrijk niet van deze wereld is. Hij heeft het hen gezegd: het gaat niet om brood en vis; „Ik ben het brood des levens!", (Joh. 6).

Koning zonder onderdanen; nu nog een twaalftal volgelingen (en één van hen is een verrader) en straks zullen ook deze laatsten Hem hebben verlaten.

P

Koning zonder onderdanen. En toch koning. Geen koning bij de gratie van de duizenden wier enthousiasme en sympathie Hem omhoog stuwen, maar koning bij de gratie Gods Wiens gezondene en Wiens gezalfde Hij is. Zijn kroon kan van doornen gevlochten worden en Zijn troon kan een kruis zijn. Toch is Hij koning.
Zij die hebben ontdekt dat Hij, en Hij alleen, woorden van eeuwig leven spreekt zijn Zijn onderdanen. Die het zeggen:

Heer, waar dan heen;
tot U alleen...

v. D.

MODERN DIAKONAAT

In het jaarverslag, dat de Stichting Tabitha over 1972 aan de Unie-Commissie en aan de Algemene Vergadering onze gemeenten uitbracht, kwam in het inleidende gedeelte de volgende alinea voor:

> Onze stichtingen doen hun werk temidden van vele andere soorten van maatschappelijk werk. Naast vele reeds jaren bestaande organisaties en instellingen duiken geregeld nieuwe vormen van hulpverlening op, die veelal gekenmerkt worden door een minimum aan organisatie; te wijzen ware hier op de werkvormen, die met name door jongeren opgezet worden. Vergeten mag niet worden bij deze werkvormen te wijzen op het ongebruikelijke van hun methoden, waardoor zij vooral op jongeren een grote aantrekkingskracht uitoefenen. We vermelden hier deze verschijnselen, omdat de vraag zich opdringt, of de kerken (en ook onze gemeenten) niet verzuimd hebben tijdig te letten op de signalen, die in onze samenleving hoorbaar en zichtbaar worden. Er is veel meer behoefte aan hulp dan wij vaak vermoeden, omdat er veel meer nood is dan wij vaak vermoeden. Die hulp moet zich wel aanpassen aan de werkelijke nood van de mensen, en moet wel zódanig geboden worden, dat de hulpbehoevende zijn vrijheid kan bewaren.

Welke nieuwe vormen van hulpverlening worden hier bedoeld?

Er kan dan gewezen worden op enkele instellingen, die in Den Haag werken onder de namen Release, Sosjale Joenit, JAC, JOS, e.d. Soortgelijke instellingen werken elders onder soms gelijkluidende of gelijksoortige namen.

Zonder te willen beweren, dat de volgende kenschetsing van de werkzaamheden van dit soort instellingen volledig is, kan wél gesteld worden, dat zij zich vooral richten op jongeren, en voorts, dat zij hun werk doen vanuit sterk maatschappij-kritische inzichten. Dit laatste maakt, dat zij nogal eens in botsing komen met gevestigde machten, en met name dat zij in botsing komen met gevestigde meningen. Een medewerker van de Sosjale Joenit drukte dit zó uit: „Wij zoeken de oorzaken van de konflikten waarmee onze klienten te maken krijgen, vooral in het leefmilieu. Eigenlijk in de hele maatschappijstruktuur. De gevestigde organanisaties gaan er meestal van uit, dat de mensen zelf de oorzaak van de moeilijkheden zijn". Is het billijk, de zaak zo voor te stellen? Tendele zeer zeker! Denkt u maar eens aan de moeilijkheden waarmee jongeren te kampen krijgen, die willen trouwen. Maanden, nee, jaren moeten ze (althans in de randstad Holland) soms wachten op een woning. Wat zijn de gevolgen? En is het hun schuld, dat de woningvoorraad zo ongelijk over Nederland verdeeld is? Wat zijn de praktische gevolgen voor de kinderen uit gezinnen, die te klein gehuisvest zijn, waardoor opgroeiende jongemensen geen eigen kamer hebben? En vooral geen eigen ruimte hebben om hun platen „lekker hard" te draaien. Het is een volkomen evangelische zaak, als dergelijke hulpverleningsorganen noteren, dat de samenleving fout zit. De bijbel heeft ons geleerd, dat de wereld in het boze ligt. Dat het in deze wereld gaat om de eigen belangen. Dat de liefde zoek is (de leviet en de priester, mensen van de traditie, gingen aan de beroofde man op de weg van Jeruzalem naar Jericho voorbij) is een situatie, waarop de bijbel telkens attendeert. Dat de armen verdrukt worden, wordt de rijken als schuld aangerekend. En zo kunnen we doorgaan.

Waarin echter Sosjale Joenit en dergelijke aan de werkelijkheid voorbijgaan, is dit: Ook de individuele mens is schuldig aan veel kwaad en leed en moeite. Niet immer, maar vaak. Ieder is verantwoordelijk voor zichzelf en voor anderen.

Het is niet mijn bedoeling uitputtend over deze hulpverleningsvormen te schrijven, maar ik kan niet voorbij aan wat in ons jaarverslag heet „het ongebruikelijke van hun methoden, waardoor zij vooral op jongeren een grote aantrekkingskracht uitoefenen". In de praktijk betekent dat bv. dat dit soort „organisaties" (maar ze willen geen organisatie zijn!) zich niet in eerste instantie storen aan de wetten en de verordeningen, maar dat zij in de eerste plaats denken aan de belangen van hun kliënten. Als een minderjarige jongere van huis weggelopen is, en deze zich tot Release of Sosjale Joenit wendt, dan wordt niet meteen de politie op de hoogte gesteld en evenmin de ouders. Men zoekt éérst uit wat de oorzaak van het weglopen is. Men waardeert het weglopen zelfs als een kreatieve daad, in deze zin ongeveer, dat men zegt: De weglopende jongere is bezig aan zijn toekomst te bouwen. Daarom wil men weten, wat de achtergrond van de wegloper is en wat hij wil bereiken. Zonder op details in te gaan kan gesteld worden, dat allerlei jongeren terecht weglopen, omdat de huiselijke situatie onhoudbaar is of de aanpak van de ouders volkomen tegen het levensbesef van de jongeren ingaat.

De bedoelde alinea uit ons jaarverslag zegt verder: „Wij vermelden hier deze verschijnselen, omdat de vraag zich opdringt, of de kerken (en ook onze gemeenten) niet verzuimd hebben, tijdig te letten op de signalen, die in onze samenleving hoorbaar en zichtbaar worden. Er is veel meer behoefte aan hulp dan wij vaak vermoeden, omdat er veel meer nood is dan wij vaak vermoeden".

Weet u waarvan ik nu droom als ik deze woorden herlees? Dat met name in onze gemeenten en vooral in de dichtbevolkte steden, jongemensen zich aaneensluiten en opmaken, om vanuit een bijbelse solidariteitsvisie ongebruikelijke methoden te hanteren om jongeren te helpen. Toen ik nog voorganger te Borne was, deed ik eens het voorstel een huis te verwerven om er een koffiebar te openen en zó in kontakt te komen met jongeren.

Om vanuit de kontakten met deze jongeren te zien op welke wijze de kontakten in het dienende vlak verduurzaamd kunnen worden. Maar de tijd was er nog niet rijp voor, blijkbaar.

Zou nu de tijd er niet rijp voor zijn? Zouden nu jongemensen een gemeenschap willen bouwen om dienend beschikbaar te zijn voor anderen? Om in dat dienen zich te laten leiden door de bijbelse visie op het méns-zijn?

Wij hebben gelukkig steeds meer jongelui, die in het maatschappelijke werk hun bestaan zoeken. We hebben mensen, die voor hun beroep een behoorlijk stuk psychologie, sociologie en andragogie gestudeerd hebben. Zouden zij niets kunnen doen?

Waar zitten die jongelui?

Zouden we niet een soort pool moeten hebben van krachten, die in dit werk en op dit vlak bezig kunnen en willen zijn? Móeten we dan zo nodig weer apart?

Waarom zouden we niet met en naast anderen gaan werken voor de samenleving? Waarom zouden we niet willen belijden, dat de liefde van Christus ons dringt?

Ik ben benieuwd naar reakties van jongeren!

H. Ploeger
alg. sekr. Tabitha
Westduinweg 1107
Scheveningen

VOORGANGERSKONFERENTIE

De konferentie zal op dinsdag 9 en woensdag 10 april a.s. gehouden worden, daar de week voor de paasdagen in de meeste gevallen voor de scholen als vakantieweek te boek staat, zodat de lesgevende voorgangers onder ons ook aanwezig kunnen zijn.

De uitnodiging zal in de tweede helft van februari de voorgangers toegezonden worden, maar zij doen er goed aan reeds nu de data te noteren, zodat zij in hun drukke werkzaamheden met deze konferentie rekening kunnen houden.

Wij zullen op De Bron te Oudleusen (Ov.) bij elkaar zijn, daar wij door omstandigheden in die tijd geen gebruik kunnen maken van De Vinkenhof.

Dus 9 en 10 april op De Bron.

P. Jager

VAN DE ALGEMEEN SEKRETARIS

★ Commissie der Unie vergaderde

Op maandag 21 januari waren de U.C.-leden bijeen in Zwolle. Enkele besluiten delen wij hierbij mee, al ontvangen de gemeenten een afzonderlijk schrijven over onderstaande punten.

★ Deelname aan de IKON

Een rapport van de Unie Radio en Televisie Commissie (U.R.T.C.) werd uitvoerig besproken n.a.v. de vraag of de Unie al of niet deel moet nemen aan de IKON, de stichting Interkerkelijke Omroep Nederland. De stichting is nog in oprichting. De A.V. van oktober dit jaar zal over deze zaak moeten beslissen. De Commissie der Unie zal de A.V. echter adviseren een beslissing uit te stellen tot twee jaar na oprichting van de IKON, zodat de gemeenten eerst kunnen kennismaken met deze nieuwe omroep.

Nu de Generale Synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland vorige week zijn beslissing met minstens een jaar heeft uitgesteld zal de oprichting van de IKON naar het zich laat aanzien nog geruime tijd op zich laten wachten.

★ Buitengewone Algemene Vergadering: 8 juni Zwolle

De Comissie der Unie heeft besloten op zaterdag 8 juni een bijzondere Algemene Vergadering te houden om tot een definitieve beslissing te komen t.a.v. het pand De Vinkenhof. De U.C. is tot dit besluit gekomen omdat het voor ons hele werk noodzakelijk is dat een spoedige beslissing wordt genomen.

De gemeenten ontvangen uiteraard nadere inlichtingen over deze buitengewone vergadering. De stukken voor deze A.V. zullen uiterlijk 8 mei bij de gemeenten zijn. Nu reeds adviseren wij de gemeenten zo kort mogelijk vóór 8 juni de beslissende gemeentevergadering te houden. Wellicht is het mogelijk enkele regionale voorlichtingsavonden te houden waarin de stukken betreffende dit punt kunnen worden toegelicht zodat er de noodzakelijke duidelijkheid is vóór de gemeente een beslissing neemt.

De extra moeite en tijd zullen we wel mogen besteden aan deze zaak omdat het om een belangrijke beslissing gaat die niet zo gemakkelijk te nemen is.

★ Datum en plaats gewone zitting der A.V.: 23-25 oktober

De gewone zitting van de Algemene Vergadering zal dit jaar worden gehouden in Rotterdam-Zuid, op uitnodiging van de gemeente aldaar en met ondersteuning van de nabije gemeenten; de data zijn: van woensdag 23 oktober tot en met vrijdag 25 oktober 1974.

★ Benoemingen

De U.C. benoemde de broeders W. Veenstra, Wormer en J. H. Wolters, IJmuiden, voor een tweede zittingstermijn in resp. het bestuur van de Unie Bouwstichting en van het bestuur van ons Pensioen- en Invaliditeitsfonds. Er zijn thans drie vakatures in het landelijke bestuur van de stichting Tabitha; de gemeenten ontvangen hierover binnenkort bericht.

Als vertegenwoordiger voor de Baptisten Wereld Alliantie en voor de Europese Baptisten Federatie zal opnieuw de algemeen sekretaris der unie optreden; secundus (d.w.z. plaatsvervanger) is thans br J. van Dam die de plaats inneemt van br G. van 't Wout die geen deel meer uitmaakt van de U.C. Br H. J. Stukker zal voortaan de U.C. vertegenwoordigen in de Jeugdraad van de N.B.J.B., die de plaats inneemt van de algemeen sekretaris. Ook wordt gezocht naar een opvolger van de algemeen sekretaris in de Raad voor Contact en Overleg inzake de bijbel. Alle overige vertegenwoordigingen zijn gebleven zoals ze staan gepubliceerd in het laatste statistiekboekje der unie.

★ Toerustingswerk

De U.C. heeft besloten alle nadruk te leggen op het zo noodzakelijke toerustingswerk in onze gemeenschap. Daarmee bedoelen we de vorming en toerusting van gemeenteleden en van het kader van de gemeenten.

De U.C. besloot met het oog daarop het takenpakket van de algemeen sekretaris zodanig te veranderen dat op den duur ongeveer 40% van zijn tijd besteed kan worden aan het stimuleren van deze toerustingsarbeid.

★ Resultaten vrijwillige bijdragen 1973

Dankbaar mogen we zijn voor alle gaven ook vorig jaar weer bijeengebracht door onze gemeenten. Hieruit blijkt konkreet wat we SAMEN mogen doen.

	begroot voor 1973	ontvangen in 1973	tekort
E.C.U.	*f* 34.000,—	*f* 29.827,35	*f* 4.172,65
C.v.d.O.	*f* 43.150,—	*f* 36.060,44	*f* 7.089,56
U.Z.C.	*f* 97.500,—	*f* 81.853,23	*f* 15.646,77
N.B.J.B.	*f* 6.000,—	*f* 4.984,68	*f* 1.015,32

Er is een begrotingstekort van bijna *f* 28.000,—; zegge en schrijve: acht en twintig duizend gulden! Dat is beslist zorgegelijk! Want als wij de opbrengsten van 1972 vergelijken met de opbrengsten van vorig jaar, is er slechts een uiterst geringe stijging te konstateren nl. van nog geen 1%.

(totaal opbrengst over 1972: *f* 151.288,71; totaal opbrengst over 1973: *f* 152.725,70; meer opbrengst *f* 1436,99, waarvoor bijna *f* 1.300,— meer voor de N.B.J.B.; dat laatste is een op zich bemoedigende ontwikkeling, al is het totaal beeld ronduit zorgelijk).

Een toename in de opbrengsten van nog geen 1%, maar een kostenstijging van ca. 10%...!

Wat betekent dit?

Dat ons gezamenlijk werk toch wel „gewoon" door zal gaan? Natuurlijk niet! Er zijn wel degelijk tekorten en die moeten ergens op verhaald worden. Tenzij... wij dit jaar er een extra schepje bovenop doen, zullen de besturende broeders en zusters zich voor het feit geplaatst zien binnen afzienbare tijd voorstellen te moeten doen om op bepaalde fronten te besnoeien.

Om nu maar een voorbeeld te noemen: de zending heeft een tekort van *f* 15.000,—. Dit zou kunnen betekenen, dat de U.Z.C. moet overwegen het aantal zendelingen te verminderen. Toch wordt er meer gegeven voor projekten! Maar gaat dit nu ten koste van de algemene middelen?

We zijn er van overtuigd dat onze gemeenten de arbeid van zending, evangelisatie en opleiding blijvend ondersteunen. Daarom vragen we alle penningmeesters iedere maand de vrijwillige bijdragen over te maken, opdat wij hen die in onze dienst staan of die wij anderszins ondersteunen op tijd hun geld kunnen betalen.

Nog enkele gemeenten maken aan het eind van het jaar een groot bedrag ineens over. Enkelen helaas zó laat, nl. in de eerste weken van dit jaar, dat de bedragen binnenkwamen nadat de boeken reeds waren afgesloten. Dit spijt hen en ons maar daar dit het vorig jaar ook reeds plaats vond moest de U.C. wel een bepaalde datum als uiterste sluitingsdatum vaststellen.

★ Welke plaats heeft het uniewerk?

Het uniewerk is gemeentewerk: het is de verantwoordelijkheid van alle gemeenten. Het mag daarom geen sluitpost van de gemeentebegroting zijn. Dit werk van de Heer verdient alle voorrang in uw gebed en gave.

★ Tenslotte

Het Uniebureau is thans te bereiken onder een nieuw telefoonnummer nl. 030-78 44 57.

Bilthoven — Th. van der Laan

VERANTWOORDING UNIEBUREAU BIJDRAGEN EN GIFTEN IN DE MAAND DECEMBER 1973 ONTVANGEN

Voor het Noodfonds:
Amsterdam-C 10,—, Leiden 136,—, Borne 48,35, Den Haag 42,50, Amsterdam-W 115,80, Valthermond 23,05, Foxhol 260,—, Rotterdam-C 223,37, Alkmaar 56,10, Arnhem 1340,65, Sneek 1000,—, Utrecht-C 100,—, Utrecht-C 30,—, Staveren 9,80, Leeuwarden 347,10, Emmen 634,58, Harderwijk 178,75, J.J.B., G. 10,—, H.R., M. 140,—, D.F.V., E. 100,—, I.N., E. 25,—, E.V., V. 25,—, J.G.P.v.N., H. 100,—, H.K., T.A. 20,—, E.d.G.S., R. 200,—.

Voor de N.B.J.B.:
Veendam 60,—, Hengelo 252,34, Doetinchem 45,—, Staveren 30,—, Alblasserdam 6,88, Den Haag 187,47, Rotterdam-C 75,—, Emmen 350,—, Arnhem 8,30 Hoogeveen 7,20, Siddeburen 7,67, Eindhoven 129,12, Utrecht-C 50,—, Dordrecht 30,94, Winschoten 30,—, Nieuwe Pekela 50,—, Leeuwarden 135,—, Alblasserdam 3,44, Assen 13,10 Haulerwijk 200,—, Harlingen 75,—, Utrecht-N 15,47, S.S., D. 5,—, G.d.V., O.B. 5,—, H.K., T.A. 10,—.

Voor de E.C.U.:
Amsterdam-C 61,17, Veendam 360,—, Hengelo 654,41, Doetinchem 57,03, Borne 63,63, Staveren 150,—, Hoogezand 158,64, Enschede 217,96, Alblasserdam 37,25, Den Haag 1039,46, Amsterdam-W 93,15, Rotterdam-C 250,—, Nieuwe Pekela 154,50, Valthermond 30,30, Emmen 700,—, Amsterdam-W 15,47, Amsterdam-W 18,97, Arnhem 44,95, Hoogeveen 80,80, Workum 100,—, Zutphen 146,—, Siddeburen 41,53, Almelo-Geraniumstraat 72,79, Eindhoven 400,—, Utrecht-C 200,—, Almelo-Nieuwstraat 78,50, E.E.veen 51,55, Coevorden 300,—, Dordrecht 167,62, Klazienaveen 250,—, Winschoten 180,—, Deventer 73,70, Alblasserdam 18,62, Leeuwarden 351,12, Assen 70,97, Haulerwijk 200,—, Westerhaar 300,—, Delfzijl 673,33, Utrecht-N 83,81, Harderwijk 83,85, J.S.-S., G. 25,—, S.S., D. 15,—, G.d.V., O.B. 15,—, J.G. H., 50,—, H.K., T.A., 20,—, M.B., H. 500,—.

Voor de C.v.d.O.:
Amsterdam-C 6,54, Veendam 470,—, Hengelo 526,13, Staveren 130,—, Hoogezand 234,70, Enschede 143,55, Alblasserdam 44,64, Harlingen 112,91, Den Haag 966,23, Amsterdam-W 294,80, Rotterdam-C 260,—, Alkmaar 47,69, Valthermond 40,45, Emmen 1050, Arnhem 53,86, Hoogeveen 196,—, Workum 100,—, Zutphen 147,90, Doetinchem 65,—, Siddeburen 49,77, Eindhoven 370,07, Groningen-Z 205,50, Utrecht-C 200,—, E.E.veen 45,20, Stadskanaal 2100,—, Coevorden 300,—, Dordrecht 200,87, Klazienaveen 250,—, Winschoten 210,—, Alblasserdam 22,32, Leeuwarden 278,8, Hoogezand 150,01, Assen 85,04, Den Helder 16,25, Haulerwijk tendam 79,35, Utrecht-N 100,44, Harderwijk 200,—, Westerhaar 300,—, Delfzijl 502,61, Mun- 171,16, S.S., D. 20,—, G.d.V., O.B., 25,—, E.J.H., S. 7,50 T.P., U. 200,—, J.G., H. 50,—, D.J.B., A. 25,—, H.K., T.A. 30,—, M.B., H. 1000,—.

Voor de U.Z.C.:
Amsterdam-C 104,69, Veendam 1250,—, Hengelo 605,70, Doetinchem 230,94, Borne 76,17, Staveren 250,—, Hoogezand 241,95, Muntendam 162,79, 2e Exloërmond 450,—, Enschede 182,29, Alblasserdam 100,87, Den Haag 769,68, Amsterdam-W 683,20, Den Helder 65,51, Rotterdam-C 550,—, Alkmaar 66,15, Zwolle 68,34, Emmen 2100,—, Arnhem 121,71, Eindhoven 1015,66, Haarlem 260,19, Hoogeveen 572,80, Workum 100,—, Zutphen 193,94, Doetinchem 37,97, Siddeburen 112,48, Groningen-Z 175,41, Utrecht-C 300,—, Almelo-Nieuwstraat 108,75, E.E.veen 530,32, Stadskanaal 2500,—, Vroomshoop 112,—, Coevorden 125,—, Nieuw Amsterdam 323,—, Dordrecht 453,93, Winschoten 420,—, Vriescheloo 137,80, Klazienaveen 211,—, Deventer 69,90, Haarlem 73,25, Alblasserdam 50,44, Leeuwarden 623,57, Hoogezand 239,68, Amsterdam-N 49,—, Assen 214,45, Ter Apel 200,—, Haulerwijk 200,—, Westerhaar 800,—, Delfzijl 872,22, Dokkum 319,18, Utrecht-N 226,96, Harderwijk 112,40, H.K., H. 10,—, J.G.P.v.N., H. 100,—, S.S., D. 60,—, A.B., V. 12,50, L.A.E., E.C. 100,—, J.J.B., G. 15,—, P.K., U. 5,—, J.M., A. 50,—, W.B., E. 25,—, F.G.d.R., U. 8,50, G.d.V., O.B., 55,—, H.G.v.d.W., 7,50, L.R., E. 245,64, J.G., H. 50,—, D.O., S., 50,—, P.C.A., A.R. 30,—, H.K., T.A., 20,—, E.J.P., V. 100,—, M.B., H. 3000,—, H.K., H. 10,—, L.J.v.B., C.IJ. 20,—, R.A., D. 537,08, P.K., U. 5,—. Oranjeschool Vroomshoop 21,—. Wereldvrouwengebedsdag 750,—. IJsselgewest (Irema) 4000,—. Drachten-Elim (Zaire) 1500,—.

Alle gevers en geefsters hartelijk dank.
Een totaal overzicht van de vrijwillige bijdragen over 1973 treft u aan bij de mededelingen van de Algemeen Sekretaris.

A. J. v. d. Hoef

RAADGEVING

Ds Buskes geeft in Woord en Dienst 11 raadgevingen aan jonge predikanten, die hem vroegen wat zij moesten doen op korte termijn een hartverlamming te krijgen. Wij nemen ze over, met de gedachte dat in deze ironische adviezen ook wel wijsheid verborgen kan liggen voor anderen dan predikanten.

1. Geloven dat het Koninkrijk Gods het meest gediend wordt door vergaderingen bij te wonen en dus geen enkele vergadering over te slaan.
2. Naast de preekbeurten in eigen gemeente zoveel mogelijk uitnodigingen voor preek- en spreekbeurten aannemen.
3. Geen enkele keer voor een benoeming in een synodale raad of een kerkelijke commissie bedanken, in de veronderstelling dat er anders van de kerk niets terecht komt.
4. Altijd zelf doen wat even goed en in de meeste gevallen beter door anderen gedaan kan worden.
5. Geen enkele door-de-weekse avond thuis blijven om met je kinderen een spelletje te doen, ook geen enkele avond met je vrouw naar het concertgebouw of naar de schouwburg gaan.
6. Aan allen, die de pastorie opbellen, door je vrouw laten meedelen dat je van 6 tot 6.30 uur, het halfuurtje van het avondeten, telefonisch te bereiken bent.
7. Na een late vergadering de aktetas mee naar huis nemen, om alle stukken voor het naar bed gaan nog eens door te nemen.
8. Het program van de komende week zo opstellen, dat je van tevoren weet dat je de komende week meer herdershond dan herder zult zijn.
9. Op de verjaardag van je vrouw of je jongste dochtertje afwezig zijn, omdat je op een konferentie van Kerk en Wereld een lezing moet houden, die alleen door jou gehouden kan worden.
10. Niet geloven dat alleen de Bewaarder van Israël niet slaapt en nochtans niet moe en mat wordt, en evenmin geloven dat God het zijn beminden in de slaap geeft.
11. Wat Paulus' getuigenis, dat „het niet is desgene die loopt" (nieuwe vert.: dat het niet daarvan hangt of iemand loopt) betreft zeggen en in praktijk brengen: geef mijn portie maar aan fikkie.

Buskes zet er onder: Elf gratis adviezen elk op grond van persoonlijke ervaring.

GEREFORMEERD WERELDDIAKONAAT VRAAGT DIT JAAR EEN PROCENT NETTO INKOMEN

Het werelddiakonaat van de Gereformeerde Kerken in Nederland vraagt dit jaar van de kerkleden een procent van hun netto inkomen. Deze aktie is ingezet op zondag 3 februari toen de februarikollekte voor het werelddiakonaat werd gehouden. Voor de gemeenteleden is er door het Algemeen Diakonaal Bureau in Utrecht een diakonale kalender gemaakt waarin elke maand de aandacht gevraagd wordt voor een bepaalde vorm van de hulp van het werelddiakonaat en iedere maand wordt opnieuw de vraag gesteld om één procent van het besteedbare inkomen te bestemmen voor de genoemde vorm van hulpverlening.
Het gereformeerde werelddiakonaat hoopt dat op deze wijze de leden van de kerken een grote betrokkenheid krijgen met de problemen van de Derde Wereld. De inkomsten van het gereformeerde werelddiakonaat bedroegen in 1973 zes miljoen gulden; dit jaar hoopt men minstens acht miljoen gulden bij elkaar te krijgen.

VOORGANGERSOPLEIDING IN S.B.C.

Blijkens een rapport over de zes seminaria van Southern Baptist Convention (USA) studeerden er in 1972-1973 3.737 studenten theologie aan deze seminaria, 1.196 „religious education" en 440 kerkmuziek. Het totale aantal inschrijvingen was in 1957 5.826, daalde in 1969 tot 4.932 en steeg in 1973 weer tot 5.815. Dit aantal bedraagt 15% van het totaal aantal ingeschrevenen aan erkende theologische opleidingen. De konventie, als nationale organisatie, onderhoudt slechts nauwe relaties met deze zes seminaria. Daarnaast hebben de verschillende gewestelijke konventies (staat-konventies) dikwijls eigen colleges en universiteiten; in totaal 55.
In het bedoelde raport van de konventie wordt nog eens benadrukt dat deze officiële SBC-seminariia geen studenten dienen in te schrijven die er op uit zijn om via de studie aan een van deze door de konventie gesubsidieerde seminaria hun maatschappelijke carrière, door werkzaamheden bij het onderwijs bijvoorbeeld, te verbeteren.

Gemeenteberichten

WAT ER IN DEVENTER GEBEURDE

Deventer - (L.P.J.v.d.L.). Lange tijd hoorde men niets uit de koekstad, het werd dus de hoogste tijd.
In het afgelopen jaar is er ook bij ons een en ander gebeurd. Een aantal jonge mensen werd door de doop aan de gemeente toegevoegd. Door de jongeren werd ook een gehele dienst verzorgd, wat o.a. resulteerde in een toenemend bezoekersaantal aan de bidstondavonden.
Ds B. Posthumus beëindigde zijn taak als voorganger van onze gemeente, om in het onderwijs zijn werkzaamheden als godsdienstleraar voort te zetten. Dat hij toch de gemeente blijft dienen met het één of meer keren per maand voorgaan in de diensten (samen met ds H. D. Hooghwinkel) en het leiden van de bidstondavonden verheugt ons.
Aan het begin van dit nieuwe jaar kon de koster het doopvont reeds weer vol laten lopen met water, omdat een jonge broeder de Heer wilde volgen in gehoorzaamheid.
Ook droeve gebeurtenissen maakten deel uit van het gemeentelijk leven. Na een arbeidzaam leven van een 66-jarig lidmaatschap der gemeente moesten we afscheid nemen van broeder R. v. d. Goot. Enkele weken later stonden we aan de groeve van broeder R. Kruizinga, die ook vele jaren zijn krachten aan de gemeente had gegeven en weer een week later vond de begrafenis plaats van ons oudste gemeentelid zuster J. Noorthoek-Ploeg. Haar was juist met kerst de „Parel" toegekend door Zusterhulp, ten teken dat zij het symbool mocht zijn van veel voor de gemeente betekenende leden.
Dankbaar zijn we voor hetgeen zij mochten doen voor de gemeente, hiertoe in staat gesteld door 's Heren kracht.
In die kracht gaan we ook in Deventer verder met het doorgeven van de blijde boodschap van verlossing en heil in Jezus Christus.

TER NAGEDACHTENIS AAN HINDRIK KIWIET

Hengelo (O.) - (B.J.K.). Hoe snel het samenleven van mensen in een gemeente een verandering kan ondergaan hebben, we ervaren toen op donderdagmorgen 17 januari broeder Hindrik Kiwiet zeer plotseling, op 77-jarige leeftijd, is heengegaan. Tot woensdagavond nog bezig in zijn werkplaats, nam de Heer hem in de nacht op in Zijn Heerlijkheid.
Op 30-jarige leeftijd kwam hij in 1927 met zijn vrouw vanuit Stadskanaal naar Hengelo. Bijna 47 jaren leefde onze broeder in de gemeente die hem steeds meer lief en dierbaar werd. Groot was zijn aandeel in de arbeid door de gemeente gedaan. Op velerlei wijze trachtte hij vanuit zijn geloof in de Heer zijn getuigenis te geven. Hij toonde altijd veel belangstelling in het werk dat onder kinderen en jeugd werd gedaan. In 1939 bouwde hij, als aannemer, voor de gemeente ten behoeve van de jeugd en andere verenigingen de jeugdzaal.
Hij diende de gemeente van 1936 tot 1959 als ouderling en de arbeid daaraan verbonden vervulde hij met grote liefde en nauwgezetheid. Als er een beroep op hem werd gedaan stond hij klaar om in de bidstonden, die hij zeer trouw bezocht, voor te gaan. Ook, als dit nodig was, in de verkondiging van het evangelie op de (toen nog) evangeliesatiepost Borne getuigde hij van zijn Heer en Heiland.
Toch hield toen zijn ouderlingschap niet op. Hij toonde veel belangstelling voor en zorg om zijn naaste in de gemeente en daarbuiten. Na diensten in de gemeente was hij het die een hand uitstak waarin een toon van gemeenschap de ondergrond vormde, soms met een extra kneepje ter bemoediging.
Met zijn heengaan nam de Heer tot Zich een broeder die op zijn wijze de gemeente in velerlei opzichten trouw en meelevend diende. We zijn God dankbaar dat wij broeder Kiwiet zo vele jaren in ons midden mochten hebben.
Br Kiwiet was **altijd bezig in zijn werkplaats** en zolang en zovaak hij kon in de werkplaats van Zijn Heer en **Heiland. Zijn liefde ging uit** naar Psalm 104, het lied van de heerlijkheid des Heren in de schepping.
Op de orde van dienst, gehouden in verband met het heengaan van broeder Kiwiet, stond Psalm 104 : 23 te lezen: „De mens gaat dan uit tot zijn werk, en naar zijn arbeid tot de avond **toe".**

Wat zullen we lezen?

maandag	11 febr.	Spreuken 5 : 1-23	Niet in andermans bed
dinsdag	12 febr.	Spreuken 6 : 1- 5	Verstandig met geld
woensdag	13 febr.	Spreuken 6 : 6-19	Leeglopen is doodlopen
donderdag	14 febr.	Spreuken 6 : 20-35	Niet spelen met vuur
vrijdag	15 febr.	Spreuken 7 : 1-27	Een sukkel van een man
zaterdag	16 febr.	Psalm 37 : 1-20	God zorgt voor de vromen
zondag	17 febr.	Psalm 37 : 21-40	Nooit werd een vrome verlaten

LEZERS AAN HET WOORD

CREMATIE EN DE BIJBEL (2)

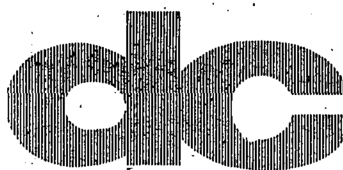
Geachte ds J. van Dam,
Met dit schrijven wil ik reageren op het stukje van br J. C. Kip in De Christen van 25 januari jl., betreffende Crematie en de bijbel.
Dat br Kip zich verontrust over „enkelen in de gemeente die zijn overgegaan hun lijk te laten verbranden en wellicht zullen er nog enkelen volgen" is begrijpelijk. Als er een broeder of zuster in je ogen iets verkeerd doet, voel je je niet happy.
Ik wil br Kip niet verder verontrusten, maar dat „enkelen" — nu en straks — is wel wat eenvoudig gesteld. Maar over het aantal gaat het hier niet.
Maar.. dat hij ons verwijst naar wat Hosea 4 erover zegt, is natuurlijk niet juist. Daar wordt niets over crematie gezegd.
Trouwens, we vinden in de bijbel geen enkele plaats waar deze wijze van „begraven" verboden wordt. We halen toch niet uit Num. 16 : 35 een verbod t.a.v. crematie? Br Kip zegt geen woord over de verzen 32 en 33 waar ook mensen gestraft werden en in de aarde begraven werden (en nog wel levend).
We kunnen alle teksten die in de bijbel staan over mensenbeenderen en het verbranden van mensenbeenderen niet gebruiken voor of tegen crematie! Je moet de teksten niet uit hun verband rukken. Het gaat in 2 Kon. 23 : 16-19 niet meer en niet minder om **het oordeel over het altaar!** Dus niet over een eventueel verbod tot lijkverbranding.
Al was het een straf als men verbrand werd, dan behoeft het nog geen straf tot gevolg te hebben (ook niet bij de wederopstanding) als men zijn lijk laat verbranden.
Dat de lijkverbranding **nooit** bij Israël plaats vond is ook niet helemaal juist. In 1 Sam. 31 : 12 lezen we dat men de lijken van Saul en zijn zonen van de muur haalde en ze verbrandde.
Uit de eerste christentijd zijn in Palestina urnen en stenen bakken gevonden met as van hele gezinnen erin.
Het is ook goed te weten, dat crematie niet iets is van de laatste tijd zoals men wel zegt, want 4000 j. v. Christus werd ze al toegepast en de Babyloniërs, Grieken en Romeinen cremeërden hun doden al.
Bij de prediking van Paulus aan de Romeinen, die toch vol was van vermaning en richtlijnen, vinden we nergens een terechtwijzing ten opzichte van lijkverbranding.
Voordat ik nog verwijs naar uitspraken van bekende personen t.a.v. crematie, eerst nog iets over de manier waarop br Kip de teksten gebruikt in verband met de wederopstanding en dit onderwerp. Daar ben ik het niet mee eens. Hij wijst op Jes. 26 : 19 waar staat: Herleven zullen uw doden, ook mijn lijk.." „Niet mijn as", schrijft br Kip er zelf nog achter; maar dat staat ook niet in genoemde tekst van Jesaja! Br Kip verwijst ook naar 1 Cor. 15 t.a.v. de opstanding.
Nu, als hij dit gedeelte goed tot zich laat spreken, in het bijzonder de perikoop over het opstandingslichaam, dan moet hij toch tot de ontdekking komen, dat het geen verschil maakt of iemand nu „gewoon" begraven is, verbrand is, of door de eeuwen heen in zee totaal ontbonden is.
Daarom wil ik hem bij zijn gebruik van Openbaring 20 : 13 er op wijzen, dat hij ook deze tekst weer aanvult met dingen, die er niet staan. Er staat daar: En de zee gaf haar doden terug!" Br Kip vult dit aan met: „..lijken dus, of beenderen - geen as!" Dat staat er niet! Geen lijken, geen beenderen, geen as!
We behoeven er toch geen probleem van te maken of God, hoe er ook met onze stoffelijke resten gehandeld wordt en waar of ze ook terecht komen, levend kan maken?
Prof. dr G. van der Leeuw zegt: „Het is zeer wel mogelijk, dat een christen, hoewel crematie verkiezende boven begraven, daarvan wordt weerhouden door overwegingen van traditie en gevoel. Maar hij kan ook crematie verkiezen. Met het oog hierop zou geen kerk mogen weigeren dienst te doen bij crematie; integendeel, het opdragen van de overledene aan de genade Gods roept de Kerk tot dezelfde dienst, onverschillig of het lichaam aan de aarde of aan het vuur wordt toevertrouwd. Want het ware „toevertrouwen" is noch aan het een noch aan het ander, doch aan God alleen". Maarten Luther heeft zich voor lijkverbranding uitgesproken. Toen men met Luther over een nieuwe begraafplaats sprak zei hij: „Het zou beter zijn de methode van de Romeinen weer in te voeren, die hun doden verbrandden, waardoor zij niet alleen de grond maar ook de lucht voor verontreiniging behoedden".

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier — Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 —

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 48 23, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam —

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Tertulianes schreef (± 180) dat christenen de lijkverbranding niet moeten afwijzen in verband met de wederopstanding.
In de eerste eeuwen van onze jaartelling werd het begraven en verbranden door de christenen aanvaard.
Er zijn nog heel wat andere kanten aan te roeren, zoals b.v. aesthetische, hygiënische, economische en traditie.
Maar br Kip had het over crematie en de bijbel en daar houden we het dan maar bij. Traditie weerhoudt mensen dikwijls ook van allerlei zaken, denk maar aan de doop.
Onwetendheid ook; dat doet ons soms onware dingen zeggen en onwerkelijke gedachten ergens over hebben.
Als br Kip zegt: „lijken en beenderen wel, as niet" (met as en stof wordt soms hetzelfde bedoeld), dan denk ik toch wel erg aan die miljoenen, die via de gaskamers in de crematoria terechtgekomen zijn; aan de 10.000-den, die na pest- en cholera-epidemieën verbrand zijn.
Toch ben ik blij, dat br Kip zijn stukje inzond en ik geloof, dat hij dit met de beste bedoelingen gedaan heeft.
Het is goed en het moet mogelijk zijn over dit onderwerp in ons weekblad met elkaar van gedachten te wisselen.
Ik ben erg verlangend te lezen wat onze theologen hierover zegen, denken en schrijven!
Mét br Kip en alle anderen mag ik zingen: „'k Zal eens mijn Heiland in heerlijkheid zien!"
Rotterdam-Zuid J. Tessers

Voor de vele blijken van medeleven en deelneming, ondervonden na het plotselinge overlijden van mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa

HINDRIK KIWIET

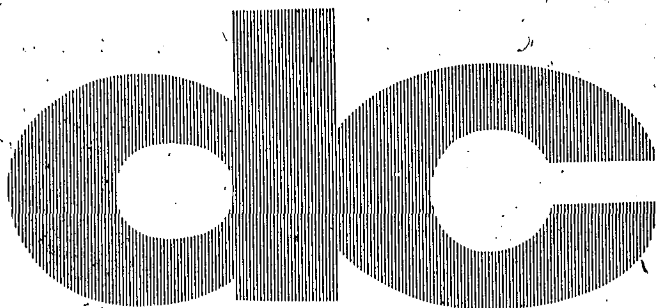
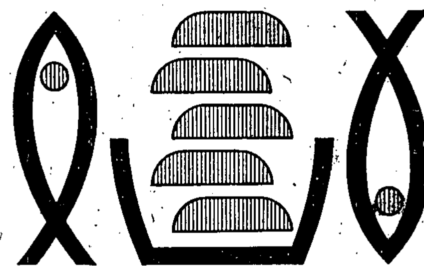
betuigen wij U onze hartelijke dank.

Hengelo (O.), februari 1974
Uitslagsweg 66

Uit aller naam
J. G. Kiwiet-Blaauw

CREMATIE EN DE BIJBEL (3)

Zeer geachte ds Van Dam,
Naar aanleiding van het schrijven in De Christen waar ik het volkomen mee eens ben, van br J. C. Kip Hengelo (O.) zou ik gaarne onderstaande in De Christen plaatsen.
Ik heb nl. 22 jaar in het bestuur gezeten van de grootste begrafenisvereniging in Sneek.
Onderstaande stuk van mij is eens in dat bestuur behandeld; later in een openbare vergadering: Crematie - ook voor een Christen? Begraven of cremeren? Voor veel mensen, waaronder ook menig christen, maakt dit tegenwoordig geen verschil meer. Men zegt van cremeren: 1. het is hygiënischer; 2. het is in deze tijd, waar zo veel mensen sterven en er voor al die graven niet voldoende ruimte is, veel beter; 3. alle heidense volken hebben de crematie altijd gekend en toegepast; 4. of de vernietiging van het lichaam onmiddellijk na de dood plaats vindt of pas na een proces van jaren, dat maakt niets uit. Als men zo spreekt blijkt, dat men de bijbel niet goed kent.
In de bijbel zien we steeds een grote zorg voor 't dode lichaam. Enkele voorbeelden: Gen. 50 : 25. Jozef laat zijn broeders kort voor zijn dood beloven, dat zij zijn gebeente naar Kanaän zullen meenemen. Het gebeente van Saul en zijn zoon wordt niet verbrand, maar begraven. Ook hier weer de zorg voor het gebeente.
Tegenover crematie stelt de bijbel begraven der doden. Reeds in de grijze oudheid werd er verbrand, echter niet door Israël. Het was een heidens gebruik. Begraven is volgens de apostel Paulus 1 Kor. 15 : 15-38 zaaien. Er is een - overigens niet nader omschreven - verband tussen gestorven lichamen en het lichaam der opstanding. Het is een geheimenis, evenals het verband tussen de in de akker gezaaide graankorrels en de nieuwe halm met zijn aar vol nieuwe korrels. Ik acht daarom de crematie niet in harmonie met de woorden van Paulus. De begrafenis is de laatste vernedering die verbonden is aan het feit dat de dood het loon der zonde is. Zij is het slotstuk van de donkere tunnel naar het leven. Hoewel de bijbel nergens een volstrekte aanwijzing geeft over de vraag van het verzorgen der doden. Practisch vinden wij er echter steeds de begrafenis. In 1 Kor. 15 noemt Paulus de begrafenis een „zaaien". Dit stof, dat aan de aarde wordt toevertrouwd, zal door Gods kracht worden opgewekt. Op grond zowel van de bijbelse praktijk als van de bijbelse symboliek voel ik er niets voor om dat zaaien te veranderen in verbranden. Ik meen ook dat de Gereformeerde Kerken tegen de lijkverbranding zijn.
In het Oude Testament wordt enkele malen over lijkverbranding gesproken. In Lev. 20 : 14 en 21 : 9 worden zeer grove zonden genoemd en zij die zich hieraan overgaven werden met vuur verbrand. Wanneer Achan een ban in het leger van Israël brengt, wordt hij gestenigd en met vuur verbrand (Joz. 7). Lijkverbranding onder de Joden was dus beslist niet eervol. Crematie was algemeen bij onze heidense voorvaderen, de Germanen. Ook in India werd lijkverbranding toegepast, waarbij eveneens de weduwe levend op de brandstapel werd gebracht. Positieve christenen stuit het tegen de borst om deze heidense gewoonten over te nemen, temeer omdat onder de voorstanders van crematie velen worden gevonden die in hun crematie het sluitstuk zien van hun materialistische levensbeschouwing in de ontkenning van de wederopstanding des vlezes.
En wat is begraven? Begraven is niet aan de vernietiging prijsgeven; wel: zaaien met het oog op de toekomst, 1 Cor. 15. Er is een samenhang; zoals bij de graankorrel die sterft, uit die bepaalde halm, uit dat bloemzaadje die speciale bloem, uit het graf van die bepaalde mens komt die speciale mens. Crematie is iets heel anders dan begraven. Crematie is moedwillige vernietiging van het lichaam, inclusief het gebeente. Bij begraven heeft er geen vernietiging plaats maar verandering. Het graf is de plaats waar het lichaam verteert, maar waar het gebeente wordt bewaard. In het gebeente ziet men het wezenlijke. Wij zijn eens in Dieren geweest en hebben 't crematorium bezichtigd, een schoon gebouw. Bij de rondleiding buiten vertelde men dat ± 80% as over de duinen werd gestrooid. Dit zegt mij ook veel. Ook heb ik niet een steen kunnen vinden waar de naam van Jezus op voorkwam. Wanneer men hier in Sneek op het kerkhof komt, dan zijn er stenen bij waar een getuigenis van uitgaat. Arme doden die niet in Christus sterven. Al zouden de crematoria hun as hebben verspreid over de gehele wereld, ook zij zullen zich bevinden onder de doden, klein en groot, die zullen staan voor de grote witte troon van Openb. 20.
Crematie? Neen!
Abraham kocht zijn familiegraf, de Heiland is bij de rijken in zijn dood geweest en ook 'ons lichaam moge in de aarde als tarwegraan sterven om straks bij Christus' wederkomst in het onvergankelijk eeuwigheidslichaam op te staan.
Sneek J. Munniks

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 7 - 15 februari 1974

„OPEN" of „GESLOTEN", *onbruikbare aanduidingen*

Uit de voorgaande artikelen is, hopen we, wel gebleken dat we recht hebben willen doen aan de vraag: „Waar blijft het getuigenis van de zienswijze aangaande de bijbelse gemeente en het gestalte daaraan geven?" - zie DC van 18 jan. Wij menen ook, dat we in die uiteenzettingen serieus ingegaan zijn op de opvattingen van de baptisten van het eerste uur, die zich bij hun afwijzen van het „open" avondmaal, zoals dat door mannen als Gerdes en Witmond werd voorgestaan, lieten motiveren door de vrees dat daardoor een zuiver gemeentelijk leven zou worden ondermijnd (zie hetzelfde nummer van DC).

„Open" of „gesloten" nergens konsekwent

Maar nu de praktijk.

Of, met andere woorden: kunnen we in de werkelijkheid van het leven aan de in de vorige artikelen ontvouwde visie op de gemeente, zoals die naar het Nieuwe Testament is, zónder kompromissen vasthouden? Die vraag willen we nu aan een nader onderzoek onderwerpen.

Spreekt men in onze gemeenten met voorstanders van „open" avondmaal dan blijkt in verweg de meeste gevallen al gauw dat zij de aanduiding „open" in de praktijk *toch wel met enige restriktie bedoelen.* Er zijn er, naar onze ervaring, slechts zeer weinigen onder ons die er van uitgaan, dat ieder die dat wil - om welke redenen dan ook - in onze gemeenten aan het avondmaal mag deelnemen. Toch is dat de betekenis van de aanduiding „open": er mogen geen beperkingen worden opgelegd; de deur - bij wijze van spreken - die toegang verleent tot de avondmaalstafel staat wijd open, voor iedereen. Zelfs de reeds min of meer selekterende vraag: belijdt u de Heer als uw Heiland en Heer te kennen (of woorden van eenzelfde inhoud), zou niet gesteld mogen worden, „want ieder beproeve zichzelf en ete van het brood en drinke uit de beker". Met andere woorden: niemand heeft het recht een ander te beproeven.

De opvatting die hieraan ten grondslag ligt is zo duidelijk individualistisch en komt zo klaarblijkelijk voort uit een miskenning van de werkelijke betekenis van zowel het avondmaal als van de gemeente als Lichaam van de Heer, dat het wel niemand onder onze lezers zal verwonderen dat we zulk een „open" avondmaal zonder meer afwijzen.

Nogmaals: we hebben sterk de indruk dat er weinigen in onze gemeenten zijn, die die konsekwente openheid voorstaan. Daarom hebben we ook het woordje open voortdurend tussen aanhalingstekens geschreven, want, opnieuw: als we ons niet vergissen, er wordt iets anders bedoeld. Eigenlijk is de aanduiding „open" avondmaal daarom onbruikbaar en zouden we moeten zoeken naar een beter woord. Of, wellicht élke nadere aanduiding moeten weglaten...!

In gesprek met hen die zeggen „gesloten" avondmaal voor te staan doen we dezelfde ontdekking: er wordt iets anders bedoeld dan men met deze aanduiding, zegt. Het is zelfs zo, dat we in onze gemeenten nog nooit iemand zijn tegengekomen die konsekwent van mening is, dat alleen en uitsluitend leden van de plaatselijke baptistengemeente en leden van de in de Unie elkaar als gemeenten erkennende gemeenten aan het avondmaal mogen deelnemen.

Deze opvatting die weliswaar onder ons niet gevonden wordt, komt - naar men zegt - wel voor in sommige Amerikaanse baptistengemeenten: leden van de bij American Baptist Convention aangesloten gemeenten worden in sommige bij Southern Baptist Convention aangesloten gemeenten niet bij de avondmaalsviering toegelaten. Er zouden zelfs gemeenten bij Southern Baptist Convention zijn die leden van andere SBC-gemeenten de deelname aan de avondmaalsviering weigeren!

Zo rigoreus wordt onder ons nergens de „geslotenheid" van de gemeentelijke avondmaalsviering opgevat. Voorzover **ons bekend kennen zo goed als alle**

baptistengemeenten in Nederland de gewoonte om bij avondmaalsvieringen na doopdiensten familieleden van de dopelingen - niet-leden van de gemeente - toe te laten. In vele gemeenten - hoewel men er zegt „gesloten" avondmaal te hebben - kent men ook bijzondere gevallen, bijvoorbeeld: leden van een Vrije Evangelische Gemeente, wier gemeente niet ter plaatse aanwezig is, waarin besloten werd aan dezulken gastvrijheid te verlenen.
Al deze uitzonderingen - en er zullen nog wel meer denkbare mogelijkheden zijn - tonen wel aan, dat ook de nadere aanduiding „gesloten" in deze artikelen terecht tussen aanhalingstekens werd geschreven. Wat ten aanzien van „open" avondmaal gezegd werd is ook hier op zijn plaats: we zouden moeten zoeken naar een beter woord... Of, elke nadere aanduiding overbodig moeten achten!

Waar het in wezen om gaat

Ja, eigenlijk zou elke nadere aanduiding weg moeten blijven... Dat woord „eigenlijk" is een merkwaardig woord! Hoewel het in de eerste plaats betekent: echt, volgens het wezen der zaak, gebruiken we het ook vaak om aan te geven dat een zaak zoals die schijnt te zijn, zoals die beschouwd en beleefd wordt, niet helemaal aan zijn wezen beantwoordt... Als we

Enkele opmerkingen bij het vraagstuk van „open" of „gesloten" avondmaal (5)

hier in dit verband zeggen, dat eigenlijk de aanduidingen „open" en „gesloten" overbodig zijn, weggelaten moesten worden dan is daarmee gezegd, dat het wezen van de zaak - in dit geval: het avondmaal - door die nadere aanduidingen alleen maar verhuld, vertroebeld, onduidelijker wordt.
Een voorbeeld:
In het begin van de vijftiger jaren werden de Statuten van de Unie aan een revisie onderworpen. Er moest ook iets over de doop gezegd worden en de kommissie ad hoc stelde een versie voor waarin de doop gewoon doop werd genoemd. Er rees verzet - het was, als we ons goed herinneren op de Algemene Vergadering die in 1952 in Groningen werd gehouden; sommigen meenden dat er, al was het tussen haakjes, nadrukkelijk bij gezegd moest worden: door onderdompeling. Waarop gerepliceerd werd met de lakonieke opmerking, dat die nadere aanduiding overbodig was omdat er (en hier kan het woordje „eigenlijk" ingepast worden) maar van één doop gesproken kan worden....
Datzelfde bezwaar voelen we ook altijd als er over de „bijbelse doop" gesproken wordt (is er dan ook een on-bijbelse doop?), of over de „grote doop" en „kleine doop".
Het avondmaal wordt door de gemeente gevierd. Daarover kan onder ons geen verschil van mening bestaan. Het is inhaerent aan ons bestaan als baptistengemeente. De diskussie mag dan wel lijken te gaan over „open" of „gesloten", de eigenlijke vraag, de echte en met het wezen der zaak te maken hebbende vraag, de kwestie die er achter ligt is die, die we in het begin van dit artikel stelden: kunnen we in de praktijk zonder kompromissen aan onze gemeente-opvatting vasthouden?

Kompromissen kunnen positief zijn

Het woord kompromis heeft vaak een negatieve betekenis. Vooral dan, wanneer het betekent: iets van je overtuiging, van je beginselen prijsgeven. Dat is vooral duidelijk wanneer christenen met de wereld een kompromis sluiten; dan kompromitteren die christenen zich, brengen zichzelf in opspraak en werpen een blaam op hun naam.
Toch behoeft een kompromis op zichzelf niet altijd negatief en verkeerd te zijn. De motieven die ertoe geleid hebben zijn beslissend voor de negatieve dan wel positieve waardering van zulk een kompromis.
Terugkerend tot ons onderwerp: uit het feit, dat in onze gemeenten - voorzover ons bekend - nergens de „geslotenheid" van het avondmaal konsekwent wordt opgevat, blijkt wel dat er in dit opzicht kompromissen zijn gesloten. Het is van wezenlijk belang na te gaan op grond waarvan zulk een „minnelijke schikking" kon, misschien zelfs moest worden getroffen. We willen daar in ons slotartikel nader op ingaan.
(Slot volgt). v. D.

Baptistengemeente Amsterdam-W. zond protest tegen „apartheid" aan de regering van Z.-Afrika

De baptistengemeente te Amsterdam-West (Herdenkingskerk) heeft zich in een schrijven, gedateerd 1 februari 1974, gewend tot de regering van Zuid-Afrika om te protesteren tegen de „apartheidspolitiek". De brief luidt als volgt:

Aan de regering van Zuid-Afrika
Excellenties,
In het kader van de actie van de Baptist World Alliance „Wereldopdracht tot verzoening door Jezus Christus" heeft onze gemeente zich o.a. bezonnen op de verhouding tussen landen en groepen inwoners van een bepaald land. In dit kader meenden we ook dat een informatieavond over Afrika paste.
In enkele gesprekken werd ons duidelijk wat voor een moeilijke taak de regering van uw land heeft. De oplossing van allerlei vraagstukken zal zeer gecompliceerd zijn door de heersende tegenstellingen en belangenconflicten.
Het is dan ook met enige schroom dat wij besloten hebben om ons tot u te wenden met deze brief. Wij kunnen u immers ook geen kant en klare oplossing geven. Wij hebben begrepen dat u een oplossing meent te zien in apartheid. Op zichzelf is dat al een moeilijke zaak. Het lijkt voor de hand liggend om tegenstellingen te vermijden. Historisch gegroeide verhoudingen zijn niet eenvoudig te veranderen. Het Evangelie leert ons echter dat er een kracht is, die dwars door alle tegenstellingen heen wil breken, nl. de kracht der verzoening. Wij geloven dat apartheid deze kracht der verzoening negeert. Zij blokkeert de bediening der verzoening, temeer daar uw uitwerking van het systeem alle kenmerken vertoont van rassendiscriminatie. Van officiële zijde wordt steeds gezegd, dat het systeem er op gericht is om tot een vreedzame coëxistentie van alle groepen in uw land te komen, gelijkelijk delend in de rijkdommen van uw land. De practische consequentie van uw wetgeving is echter dat de gekleurde bevolking van uw land in dat proces maar zeer geringe zeggenschap heeft en geen mogelijkheden om in zijn totaliteit te delen in uw welvaart.
Vooral het discriminerende van uw wetgeving roept ons protest op.
Wij geloven dat het verzoend zijn met Christus de practische consequentie heeft van een leven uit de verzoening. U hebt kunnen begrijpen dat we er moeite mee hebben in dat kader plaats te zien voor apartheid. Het is voor ons echter een duidelijke zaak dat in dat kader de discriminerende en mensonterende wetgeving t.a.v. uw gekleurde bevolkingsgroepen volstrekt niet passen. Deze regels zijn volstrekt vreemd aan het Evangelie van Jezus Christus. Daarom vragen wij u met klem: Laat u ook op dit punt met God en met elkaar verzoenen.
Wij hebben er begrip voor dat u niet van vandaag op morgen alle problemen zult kunnen oplossen. Maar we achten het wel van het grootste belang voor de voortgang en de geloofwaardigheid van het Evangelie, dat uw christelijke regering alles in het werk zal stellen om ook in uw land verzoening, vrede en gerechtigheid op bijbelse wijze een plaats te geven.

Namens de Baptisten Gemeente Amsterdam-West
Ds G. Liebe, voorzitter
Jac. L. de Vries, secretaris

Aldoende leert men

Jezus zei in Joh. 10 : 10, „Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed". Dit woord slaat op de mensen die in Hem geloven, maar hoewel we allen dit woord kennen ontgaat ons vaak de konkrete betekenis ervan.

Wanneer we willen uitvinden hoe echt dit woord is moeten we gaan uitdelen van hetgeen we ontvingen. Je gaat dan telkens weer ontdekken dat er bij Jezus meer dan voldoende kracht en leven is, meer dan je ooit vermoedde.

Voor ieder die je aanspreekt en aan wie je uitdeelt is er overvloed en voor jezelf blijft meer dan voldoende over.

De betekenis van deze woorden zijn door ons bijzonder ervaren, toen we in het kader van de Aktie Agapè op 31 januari en 1, 2 februari een bezinnings-toerustingkonferentie hielden in Groot-Rotterdam.

De konferentie was belegd, om de dingen die we al wisten nog eens op een rij te zetten, om ze samen door te nemen en ons er door te laten stimuleren tot gerichte aktie in de gemeenten.

Twee avonden en een hele zaterdag werden vrijgemaakt door een 40-tal mensen. Er was een enkeling die niet de hele konferentie bijwoonde, hoewel gesteld was: alles of niets. Dit om een eerlijke benadering van het totaal te krijgen. De donderdagavond was ds R. Reiling namens de ECU in ons midden; hij vertelde wat de Aktie Agapè was en wilde en hoe het werkt in de praktijk. Ook de gemeente Rotterdam-Zuid die toch de nodige ervaring en zegen ondervond in de laatste maanden naar aanleiding van de aktie werd opnieuw aangesproken. Voor de andere gemeenten was het een geweldige stimulering ook te gaan werken.

Op vrijdagavond en de hele zaterdag waren de broeders van Campus Crusade for Christ in ons midden, om ons te helpen bij het vinden van de juiste motieven om evangelisch bezig te zijn. In verootmoediging voor de Here ontvingen we nieuwe kracht en visie.

Na onderwezen te zijn in het hoe te benaderen en wat te zeggen, zijn we er die zaterdagmiddag op uit getrokken voor huisbezoeken in de wijk rondom de kerk aan de Jagerslaan.

We gingen met de opdracht: Spreek eenvoudig met de mensen over de Here Jezus en laat de resultaten aan God over. Bij de nabespreking werden we stil.

In anderhalf uur tijd werden door 23 mensen 193 adressen bezocht; 47 waren niet thuis, 83 toonden geen interesse, 10 zeiden Christus te kennen, 10 komen in aanmerking voor direkte nazorg.

43 adressen mogen we nogmaals bezoeken.

Dit wil zeggen dat in 1½ uur tijd de gemeente 53 kontakten legde met mensen die we niet kenden. Normaal komt dit in een jaar niet voor als we de mensen alleen naar de kerk uitnodigen.

Voor de mensen die uitgingen, bleek het een geweldige bemoediging te zijn te ontdekken dat de velden wit zijn om te oogsten. We danken de Here dat er leven in overvloed is en gaan in die zekerheid ook blijmoedig verder.

H. L. Nieman

---

267 KERKEN ZIJN LID VAN DE WERELDRAAD

In 1973 zijn vier kerken als nieuwe leden van de Wereldraad aangenomen. Daardoor is het aantal leden thans tot 267 gestegen. De vier kerken zijn:

1. De Communauté Lumière in Zaire, die in 1962 is gesticht en nu ongeveeer 100.000 leden telt. De gemeenten bevinden zich in de provincies Kasai, Katanga en Kinshasa. De kerk is buitengewoon aktief op onderwijsgebied. Zij heeft 300 lagere scholen, een middelbare school en vele scholen voor beroepsonderwijs. Ze is lid van de Kerk van Christus in Zaire en sedert 1969 ook van de Afrikaanse kerkenkonferentie.

2. De Communauté Mennonite, eveneens in Zaire, die uit de zendingsarbeid van Amerikaanse Mennonisten is voortgekomen. Zij is vooral gevestigd in de provincies Bandundu en in het oosten en westen van Kasai. Ze heeft ongeveer 25.000 leden en is eveneens lid van de Kerk van Christus in Zaire, aan wier arbeid zij aktief deelneemt.

3. De Protestants Christelijke Kerk Simalungum. Zij werd in het begin van deze eeuw door Duitse zendelingen in Indonesië gesticht. Sedert 1963 is ze zelfstandig en heeft 110.000 leden, 300 gemeenten en meer dan 70 predikanten en evangelisten. Zij is lid van de Nationale Raad van Kerken in Indonesië en van de Lutherse Wereldbond.

4. De Japanse Orthodoxe Kerk met 25.000 leden, 40 gemeenten in drie bisdommen. Zij heeft 30 priesters, waarvan er slechts twee geen Japanners zijn.

Behalve de vier genoemde kerken werd als gastlid ook nog de Communauté Baptiste van Zaire in de Wereldraad opgenomen. Deze kerk is uit de Belgische zending voortgekomen. Sinds 1958 is zij zelfstandig en telt 12.000 leden.

(Gemeenschap der Kerken)

Er ligt onmiskenbaar een toon van sarkasme in hun stem als de broeders van Jezus — die niet in Hem geloofden, tekent de evangelist er bij aan — Hem uitdagen toch naar Judea te gaan: maak, dat Gij bekend wordt aan de wereld . . . (Joh. 7 : 1-9). De Heiland gaat echter niet op die provokatie in, want, zegt Hij, Mijn tijd is nog niet gekomen.

Ja, dat zouden wij ook wel willen: dat Jezus, onze Heer, Zich in Zijn volle glorie en macht aan deze wereld bekend maakt. Dan zou ieder weten wie Hij is. Maar Jezus zegt: stil, maar, wacht maar. Dat komt nog wel. Straks, als het moment geschikt is. En daar moeten we het voorlopig mee

P

doen; met een Heer die God incognito is en Wiens heerlijkheid en macht slechts door geloof ontdekt en gekend kunnen worden.
Stellig, Hij is er. Hij is onze geschiedenis ingegaan, maar zonder gestalte of luister dat wij Hem zouden hebben begeerd . . .
Alleen het geloof knielt voor deze Jezus neer en stamelt: Mijn Heer en mijn God . . .
Geloof alleen!

v. D.

Tekenen der tijden

(slot)

Hij heeft de hele wereld in zijn hand

Jezus zei dat er geen haar van ons hoofd valt buiten Gods wil. Paulus zei in Athene dat wij in Hem leven, bewegen en zijn. God heeft ons gemaakt. God heeft ons lief. Daarom draagt Hij zorg voor ons. Het ligt daarom voor de hand dat Hij ook blijken geeft van zijn aanwezigheid en aanwijzingen hoe we dienen te leven.
Hierbij is het evangelie van groot belang, maar ook de geschiedenis. Overigens zijn al Gods aanwijzingen niet bedoeld voor iedereen. Veelal zijn ze gericht op slechts één mens. Dat is niet zo vreemd. De bijbel maakt duidelijk dat God met mensen afzonderlijk omgang wil hebben en door de Heilige Geest voelen we ons ook heel persoonlijk aangesproken. Daarom is het mogelijk dat wij ons door iets geweldigs voelen aangesproken als een teken van God zelf, terwijl iemand anders het voorval onbelangrijk vindt. Het is denkbaar dat God iets bijzonders laat gebeuren om iemand tot andere gedachten te brengen. Het is ook voor te stellen dat Hij in zijn persoonlijke omgang met een mens, die mens aanspreekt door middel van een natuurgebeuren. Voor die mens is het een teken van God waarop hij moet reageren; maar je moet er niet uit afleiden dat God dat natuurverschijnsel speciaal daarvoor op touw zet, zodat je het kunt verheffen tot een algemeen teken voor iedereen. Anders gezegd: ik kan me voorstellen dat sommigen zich persoonlijk voelden aangesproken door Kohouteks komeet; maar het is dunkt mij niet goed om daaruit af te leiden dat deze komeet een teken voor de hele wereld is!

De tijden

Er zijn wel degelijk tekenen die alle bewoners van de wereld zich moeten aantrekken. Het zijn de tekenen der tijden. In deze uitdrukking „tekenen der tijden" wordt gedacht aan de plannen die God met zijn schepping en met de wereld en met de mensen heeft en die Hij zorgvuldig verwerkelijkt. Er zijn beslissende ogenblikken in de geschiedenis waarop Gods aktiviteiten duidelijker dan ooit zichtbaar zijn en waarop mensen hun positie ten aanzien van God moeten vaststellen. De tekenen van die tijden zijn de gebeurtenissen die deze bijzondere tijden aanduiden. In dit verband kan men denken aan de zondvloed, de torenbouw van Babel, de roeping van Abraham, de verlossing van Israël uit Egypte, de babylonische ballingschap van Juda, Jezus' komst (met bijzondere nadruk op zijn opstanding), de verwoesting van Jeruzalem en Israëls terugkeer in onze dagen. God voert zijn plannen uit en er zijn tijden dat dit bijzonder goed te merken is.

Tekenen van de voleinding

Bij de uitdrukking „tekenen der tijden" denken we al gauw aan de voleinding der wereld. Jezus' leerlingen vroegen naar het teken van zijn komst en van de voleinding der wereld. Het ligt voor de hand om deze verbinding te leggen. Want ook de voleinding is zo'n duidelijk blijk van Gods aktiviteiten en daarom een duidelijke aanwijzing dat mensen een beslissing ten gunste van Jezus moeten nemen. De tekenen die Jezus noemt met het oog op Zijn komst en de voleinding van de huidige gang van zaken, zijn ons wel bekend van horen zeggen en soms kennen we die uit ervaring. Jezus noemt de verleiding, de misleiding door valse profeten en christussen en de vervolging (denk aan de gelovigen in landen als Rusland). Jezus noemt de oorlogen (bedenk dat er wapens liggen opgeslagen om de wereld, als het kon, meerdere malen te vernietigen), de pestziekten en de hongersnoden (denk aan de Sahel-landen). Jezus noemt natuurrampen en de angst van de mensen voor wat er over de wereld gaat komen (denk aan de vervuiling van lucht en water en bodem en, naar men zegt, het dreigende voedseltekort). Jezus noemt de verkondiging van het evangelie over de hele wereld (daar wordt ijverig aan gewerkt), en tegelijk de toeneming van de wetteloosheid (denk aan de gezagskrisis van onze tijd, de zedeloosheid, het loslaten van goede normen, de opkomst van de astrologie en het spiritisme, het toenemen van de misdaad en het gebruik van verdovende middelen; en het enorme probleem van de onrechtvaardigheid in de wereld; en daarbij de godslasterlijke films en musicals over Jezus en de groeiende Satanskultus). Verder noemt Jezus Jeruzalem, dat zeer in de belangstelling zal staan, (zoals heden het geval is) en de tekenen aan zon, maan en sterren (waarbij Hij dunkt mij niet aan een komeet dacht), afgerond met „het teken van de Zoon des mensen". De tekenen die Jezus noemt zijn in veel gevallen in onze tijd al aanwijsbaar. Die tekenen zijn Gods aanwijzing dat Hij zijn plannen uitvoert, en dat wij van onze kant verstandige beslissingen moeten nemen.

Het weer voorspellen

Jezus is op zekere dag in gesprek met Farizeeën en Sadduceeën (Matt. 16 : 1-4) die hem om een teken van de hemel hebben gevraagd. (Misschien zoals van Jozua die gebood dat de zon en de maan moesten stilstaan). Jezus geeft hen echter geen teken, maar zegt dat zij inzicht moeten zien te krijgen in Gods tijden, evenals zij dat hebben in het weer. Aan de hand van gewone verschijnselen doen ze hun weersvoorspellingen. Nu, aan de hand van gewone gebeurtenissen kunnen ze nagaan wat God aan het doen is.
Jezus maakt nog wel eens een vergelijking met vroegere gebeurtenissen; zoals de zondvloed en de verwoesting van Sodom. „Het zal zijn als in de dagen van Noach.."
De geschiedenis leert welke gevolgen bepaalde gebeurtenissen hebben en hoe God zich opstelt tegenover zondaars. Daarom is het belangrijk de bijbel goed te kennen en Israëls geschiedenis, die sommige mensen vrij onbelangrijk vinden. Het is ook goed om de algemene geschiedenis te kennen, en op de hoogte te zijn met wat er tegenwoordig gebeurt. Als niét-christenen nu al zeggen dat het fout loopt met de wereld, hoeveel te meer moeten dan gelovigen met hun kennis van zaken de tekenen der tijden zien.

P. v. d. Werf

Zondagsschoolwerkers, opgelet...

De L.Z.C.-raad doet een dringend beroep op **alle** zondagsschoolwerkers in de Gewesten **Groningen** en **Holland** de door de Landelijke Zondagsschool Centrale georganiseerde konferenties te bezoeken.
Het thema van de konferenties is:
„De organisatie van de zondagsschool en de samenhang met de gemeente".

Ook is tijd uitgetrokken voor:

— uitwisselingen van kontakten en ideeën;
— bezichtigen van tentoonstellingsmateriaal (vooral voor Pasen);
— het zingen uit onze nieuwe bundel „Koor en Lied" (ook te koop op de konferentie voor *f* 2,25).

Deze konferenties kunnen van groot belang zijn voor uw plaatselijke zondagsschoolwerk en voor het werk in uw Gewest: u kunt er nieuwe inspiratie en enthousiasme opdoen... Komt allen!

Gewest **Groningen:** zaterdag 23 februari a.s. in de Baptistenkerk te Hoogezand.

Noord-Holland/Utrecht: zaterdag 9 maart in de M. L. Kingkapel te Amsterdam.

Zuid-Holland: zaterdag 2 maart in de baptistenkerk, Jagerspad te Rotterdam-Z.

Namens de L.Z.C.-raad,
J. Baptist, sekretaris

Eenzaamheden

I

Eenzaamheid

Voelt u zich wel eens eenzaam?
Zo ja, u bent niet alleen. U verkeert in groot gezelschap. Dr Paul Tournier verklaarde de eenzaamheid tot „de meest vernietigende ziekte van onze eeuw".
Eenzaamheid is hét probleem van onze tijd.
Zielzorgers, psychiaters en doktoren merken dikwijls op dat de eenzaamheid epidemische vormen begint aan te nemen.
Een Amerikaanse krant durfde boven een artikel te plaatsen „Iedereen is eenzaam".
De dichter van psalm 102 gaf op bijzondere wijze uiting aan zijn gevoelens van eenzaamheid. „Ik lijk op een eenzame vogel op het dak".
Velen willen niet voor hun eenzaamheid uitkomen. Ze zijn bang dat het een uiting van zwakheid is. Ze ervaren het als een gebrek in hun persoonlijkheid. Zè willen niet toegeven weinig populair te zijn of vinden het uiterst moeilijk om met mensen om te gaan, zich aan te passen.
Zo ontmoet je ook vaak eenzame christenen.
Zij willen er nog minder voor uit komen, hoe zij zich in werkelijkheid voelen. Ze vinden dat christenen blije mensen behoren te zijn en weinigen durven dit tegenspreken, omdat er een kern van waarheid in schuilt.
Dus wordt er een masker opgezet. Je krijgt de „eenzame" niet meer te zien. Maar hoe groot is ook hun behoefte aan genegenheid, belangstelling en aanvaarding.
Dat masker waarover we schreven kan op verschillende manieren zichtbaar worden. Bijvoorbeeld in overmatig gepraat in gezelschap. Of hij spant zich enorm in voor één of ander doel en is zich daarbij nauwelijks bewust van z'n echte motieven.
Hij zal tot veel in staat zijn om toch vooral enige belangstelling voor zijn persoon op te wekken. Een vraag om vriendschap komt zelfs wel naar voren door een daad van agressie.
Anderen trekken zich terug en isoleren zich van hun omgeving. Ze wekken daardoor de indruk vriendschap niet te wensen of nodig te hebben. Zij bevinden zich vaak „aan de rand" van een gezelschap en durven dikwijls niet meer te hopen op welgemeende aandacht.

Van bejaarden en minder-validen

Onze samenleving vertoont de neiging deze groep mensen als „niet funktionele mensen" opzij te schuiven. Dit heeft dan weer te maken met de ekonomische waarde die we de ander toekennen. Je hoort soms zelfs verklaren dat bovengenoemde groepen een „ekonomische druk" op de zogenaamde valide medemensen uitoefenen.
Hier achter gaat schuil een afschuwelijke ontkenning van werkelijke, menselijke waardigheid. Moet alles dan funktioneel en zogenaamd nuttig zijn? Zijn dan alleen geldelijke waarden waardevol?
De waarde van de zogenaamde „minder validen" wordt of niet gezien of niet aanvaard. Dit is vanwege het feit dat zij buiten het prestatie- en produktiestreven van de moderne mens valt.
Juist deze groepen, bestaande uit „afhankelijke" medemensen, dwingen de maatschappij, overigens tot haar geluk, toch aandacht op te brengen voor het „zwakkere", het zogenaamd „zwakkere"
Toch zien wij hoe velen uit deze groepen vereenzamen.
Ze voelen zich afgeschreven.
Ze zijn soms ook afgeschreven.

Van uitgerangeerden

Een steeds meer voorkomend verschijnsel. Begrippen als „efficiency", „financieel verantwoord", duiken steeds meer op en brengen de oudere werknemers in het bedrijfsleven soms tot wanhoop. Ze raken vaak uitgerangeerd en zijn dan gedoemd tot inaktiviteit. Ze gingen op in hun werk. Ze zetten zich in. En nu? Ze kunnen hun leven niet goed vullen en vragen zich langzaam maar zeker af of hun leven nog wel zinvol is. Ze zijn immers afgeschreven; uitgerangeerd? Niet zelden worden dit éénzelvige, eenzame mensen.

Van jongeren

Ook al behoort de eenzaamheid tot het opgroeien, veel jongeren zijn onnodig eenzaam. De belangstelling die zij verdienen en zo broodnodig hebben wordt vaak en veel gegeven aan zaken als de huishouding, carrière. Belangrijke dingen, ja! Maar hun belang is toch niet groter dan dat van de kinderen?
En dan niet te vergeten de televisie. Een indringer. Een diktator, die veel van de warmte en de belangstelling voor zich opeist.
Bovendien lijden vooral onze jongeren aan een tijd waarin hechte vriendschappen hoe langer hoe minder voorkomen. Binnen en buiten het gezin worden veel jongeren op zichzelf teruggeworpen. En daar zijn ze vaak nog te jong en kwetsbaar voor.

Dat jongeren zich vrijer en onafhankelijker zouden gedragen is maar zeer gedeeltelijk waar. Een veel voorkomend verschijnsel is de „diktatuur van de groepen". Wanneer je je in taalgebruik en manier van kleden niet conformeert aan de groep, raak je „out". Jongerengroepen zijn vaak minder tolerant dan zij denken. Een jongere die wil blijven vasthouden aan een eigen manier van denken en leven zal een reden temeer hebben om zich te isoleren en dus te vereenzamen.
„Wat denk je te worden" werd eens aan een tiener gevraagd.
Het antwoord luidde „eenzaam".
Bovendien speelt het belangrijke generatieverschil in gezinnen een grote rol. Ouderen moeten zich de moeite getroosten om enig inzicht te krijgen in de wereld van de jongeren. Zij, de jongeren ontwikkelen een eigen wereldje, waarin zij zich onderscheiden van ouderen door middel van kleding, spraakgebruik en gedrag.
Tel daarbij op het onevenwichtige van een jongere die nog in de puberteit is en je hebt reden genoeg voorhanden om te mogen veronderstellen dat ouderen en jongeren elkaar maar moeilijk kunnen begrijpen. Vandaar vragen we aan de ouders een behoorlijke dosis tegemoetkomendheid en aan de jongeren de noodzakelijke hoeveelheid openheid.

Het persoonlijk kontakt in een gezin is van het allergrootste belang voor het gezinsgeluk.

Ouders kunnen veel doen voor hun kinderen.

Ouders kunnen veel doen aan eenzaamheid in het gezin.

(Wordt vervolgd). M. Cohen

INTERNATIONALE BAPTISTEN-GEMEENTE IN BRUSSEL OPENDE NIEUWE KERK

De Internationale Baptistengemeente te Brussel heeft op zaterdag 12 januari een nieuw kerkgebouw in gebruik genomen. Het gebouw was voorheen een warenhuis. In de kerkzaal is plaats voor 175 personen; andere ruimten worden voor diverse gemeentelijke aktiviteiten gebruikt. De gemeente telt ongeveer 75 leden; de diensten worden door ongeveer 150 mensen bezocht. Voorganger is Pastor Charles Long.
Aan de openingsdienst werd o.a. meegewerkt door het zangkoor van de Poolssprekende baptistengemeente te Glain.

Zendingsberichten

S.O.S. West Afrika

We berichtten reeds eerder dat ook honger geleden wordt in de landen waar onze zending werkt. Gelukkig kon hier en daar geholpen worden. Zr Nel Wolters schrijft dat de jongens nu meer dan één of (geen) maaltijd krijgen per dag. Zendeling Sykorski geeft aan de school onderricht in betere landbouwmethoden. Daardoor kon het dorp voedsel van de zendingspost betrekken en de honger gestild worden.
Ook in Noord-Kameroen kon hulp verleend worden. Onze hulp is nog steeds dringend nodig.

Sierra Leone

Uit Sierra Leone vernemen we verder dat er kursussen gegeven worden voor gemeenteleden en speciaal ook voor de vrouwen. Toerusting van de gelovigen wordt als noodzaak onderkend om het evangelie te verspreiden in de omgeving. Het getuigenis van de leerlingen van de middelbare school in de omgeving van hun eigen dorp is van groot belang. Deze jongens komen uit de wijde omtrek naar de school in Mambolo. Door de toegewijde arbeid van de zendelingen is een aantal van deze scholieren aktief christen. Enkelen van hen werden onlangs gedoopt. De gemeente in Mambolo, waar deze school is gevestigd, is ontstaan in een mohammedaans gebied. Het evangelie wordt op drie verschillende plaatsen verkondigd.
Onlangs waren er 22 doopkandidaten.
's Zaterdagsmiddags werden ze ondervraagd vanuit de bijbel en 's avonds gaven zij hun getuigenis in de gemeente. Het ene getuigenis was nog aangrijpender dan het andere. Na twee uren moest deze getuigenisdienst afgebroken worden. Op zondagmorgen kwam men samen bij de Scarsies rivier voor een doopdienst, waarin ook veel jonge mannen werden gedoopt. Ds Manz gaf een fijne evangelische boodschap door en ds Autridge doopte in de rivier. Deze predikanten zijn inheemse voorgangers van de gemeenten. Na de doop ging men in optocht naar de vergaderplaats waar de kerkdienst zou plaatsvinden. De kerk in Mambolo is nog steeds niet klaar bij gebrek aan bouwmaterialen. De dienst duurde bijna 2 uur, vele groeten werden doorgegeven en tenslotte werden de nieuwe leden welkom geheten in de gemeente bij de viering van het heilig avondmaal.
De leerlingen van de middelbare school in Mambolo moeten er veel voor over hebben om wat te kunnen leren. Ze moeten alles zelf betalen en zichzelf onderhouden en daarvoor moeten ze werkzaamheden verrichten. Meestal krijgen ze maar één keer per dag te eten en bij een klein kaarsje maken ze hun huiswerk.
's Middags moeten ze meestal werken om aan de kost te komen.

Evangelisatie in Freetown, Sierra Leone

Zendeling Hans Hagen en zijn Afrikaanse en Europese mede-arbeiders bereiden een grote evangelisatiecampagne voor in Freetown van 19 februari tot 3 maart 1974. We vragen om bijzondere voorbede.

Technische school in Maroua, Noord-Kameroen

De Duitse Baptisten Jeugdbeweging heeft geld bijeen gebracht voor een technische school in Maroua. Een groep jongeren is nu ook in Maroua aangekomen om bij de bouw van de school te helpen. Ze geven vrijwillig een jaar hun baan op en hun komfort in Europa om hier hun beste krachten te geven. Zonder salaris uiteraard.

Noord-Kameroen

De leider van de arbeid in Noord-Kameroen ds Max Stäubli schrijft: „Onze eerste opdracht is de verbreiding van het evangelie en de opbouw van de inheemse gemeenten. Alle andere aktiviteiten moeten dienstbaar zijn aan dit hoofddoel.
Deze andere arbeid geeft echter dikwijls de mogelijkheden om kontakten te leggen met de bevolking".
De gemeente in Dagai, Noord-Kameroen groeit snel en heeft nu ook een eigen kerkgebouw. De gemeente telt nu 180 leden. Er wordt getracht toestemming te krijgen van het dorpshoofd om in Zouwoul te prediken. Naar drie andere plaatsen konden evangelisten gezonden worden nadat toestemming verkregen werd van de plaatselijke overheid.
Het zijn de dorpen Orten Dimeo, Gadala, Nazarao.
De bevestiging in hun arbeid is rustig verlopen. De gemeente in Zidim hoopt een nieuwe post te kunnen stichten in Duldum.
Er kwamen reeds 47 mensen tot geloof in de Here Jezus.
De arbeid in Noord-Kameroen is na de oorlog eerst begonnen. We mogen God danken voor de vele zegeningen.

Zuid-Kameroen

We mogen nogeens herinneren aan het verzoek van ds J. B. v. d. Veen om voorbede voor de gemeenten en bijzonder ook voor de voorgangers in Zuid-Kameroen. De gemeenten verkeren hier en daar in grote geestelijke nood en sommige voorgangers zijn ontrouw.
Bijzonder dankbaar zijn we daarom voor de geestelijke opleving in de bijbelschool van Ndiki. Gemeenten van het Gewest Holland hebben deze bijbelschool voor drie jaren geadopteerd.
Ds v. d. Veen werkt in de gemeenten in Zuid-Kameroen en mevr. v. d. Veen doet bijzonder fijn werk onder meisjes en vrouwen in Douala.
De algemeen sekretaris van de E.B.M. ds Grundmann sprak met grote waardering over deze arbeid. Na het auto-ongeluk is mevr. v. d. Veen gelukkig weer hersteld. Haar auto was total loss. Gelukkig kon ds Grundmann een goede gebruikte wagen voor haar meenemen uit Duitsland.
Voor het werk onder de vrouwen en meisjes is *f* 3.000,— nodig om materialen aan te schaffen. Ds Grundmann zegt: „Ze hebben bijna niets".

Zaire

De Nederlandse regering heeft toestemming verleend voor het bouwen van een ziekenhuis in Sona Bata. Een prachtige bekroning van de arbeid die ook door de Nederlandse zendelingen in Sona Bata werd verricht.
Ds J. ter Braak maakt zich met zijn gezin gereed naar Nederland te komen dit jaar. Hij zorgt eerst nog dat het kerkje voor de gevangenen wordt gebouwd in Luzumu.
Zr Corrie Brouwer is haar arbeid weer begonnen in Sona Bata.

Tenslotte

Er is veel geld nodig. Vele gemeenten doen wat ze kunnen en meer. Anderen schijnen achter te blijven. Er is nog gelegenheid te zaaien. We mogen zelfs vruchten op de arbeid zien.
Voor de arbeid in Kameroen worden predikanten, verpleegsters en leraren gevraagd. Neemt u eens kontakt op als u meent te kunnen gaan.

Unie Zendings Commissie,
Biltseweg 10, Bilthoven;
tel. 030-184457.

OPWEKKING IN NIGERIA

Tijdens een enkele weken durende evangelisatiecampagne van de baptistengemeenten in het Afrikaanse Nigeria, voorafgegaan door een week waarin de leden der gemeenten voor de campagne werden getraind, kwamen duizenden mensen tot geloof.
In Ogbomosho werden zes avonden achtereen samenkomsten gehouden waar acht tot twaalfduizend mensen bijeen waren. Ongeveer 1800 mensen kwamen hier tot geloof.
In Ilotin, een Islamitisch centrum, kwamen ongeveer 1000 mensen tot geloof; in deze stad werden 4000 mensen bereikt. Aan de campagne werd o.a. meegewerkt door dr Joseph B. Underwood van Southern Baptist Convention, door de Metropolitan Opera vokaliste Irene Jordan en andere zowel Amerikaanse als Nigeriaanse evangelisten.

„Den Borg"

Camping „Den Borg" die door een stichting van de gezamenlijke baptistengemeenten in Twente wordt geëxploiteerd, ligt in een rustig landelijk deel van de Achterhoek.

Zoals wellicht bekend zal zijn is de Achterhoek rijk aan natuurschoon en speciaal aantrekkelijk door steeds wisselende landschappen.

De ligging van „Den Borg" - haar naam ontleent zij aan de op het terrein staande oude Saksische boerderij - is extra gunstig omdat zij op korte afstand van het grensgebied met Duitsland is gelegen.

In haar direkte omgeving liggen twee kleine plaatsen, Eibergen en Haaksbergen terwijl op wat grotere afstand de steden Hengelo en Enschede te vinden zijn.

Wat de natuur te bieden heeft aan bossen, vennen, veengebieden, meeuwenkolonies e.d., kan men beter ter plaatse op zijn waarde beoordelen. Mensen die herrie zoeken zullen teleurgesteld zijn, omdat de omgeving zich kenmerkt door een weldadige rust.

De camping is dan ook uitermate geschikt voor inventieve en kreatieve mensen die in hun vakantie de soms broodnodige rust zoeken. Het is misschien juist dit kreatieve element dat wij ons voorstellen te gebruiken.

Door het ontwikkelen van gezamenlijke aktiviteiten, die uiteenlopen van sport tot campingdiensten, kan het mogelijk worden een leefklimaat te verkrijgen, waarin men elkaar als mens positief kan ervaren.

De camping kent vooral in het hoogseizoen veel kinderen als bewoners. Daarom wordt in samenwerking met deskundige leiding gezorgd voor een - vrijwel - dagelijkse opvang.

Dit brengt verder geen extra kosten met zich mee.

Voor jeugdgroepen, verenigingen en scholen is er de mogelijkheid voor het houden van weekends en werkweken.

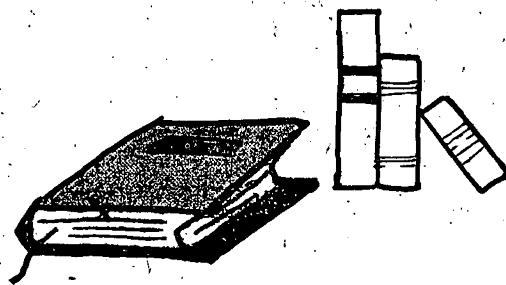
Sport: Op het terrein bevindt zich een speelweide met kinderbadje en enige sportvelden waar allerlei spelen beoefend kunnen worden zoals volleybal, voet- en handbal en badminton.

Zwemmen: Op een afstand van ca. 5 km liggen twee prachtige zwembaden, te weten „Scholtenhagen" in Haaksbergen en „Het Vinkennest" in Eibergen. (Beide met prachtige ligvelden).

Nadere inlichtingen:

Camping „Den Borg", Oldenkotseweg 8, Rekken (gem. Eibergen); tel. 05453-400.

Beheerder: de heer G. Holle (voor 1 april-na 1 oktober), Emmastraat 233, Enschede; tel. 05420-10374.

Wat zullen we lezen?

maandag	18 febr.	Jeremia 1 : 1—3	**Noodweer boven Jeruzalem**
dinsdag	19 febr.	Jeremia 1 : 4—10	**De bliksem van het Woord**
woensdag	20 febr.	Jeremia 1 : 11—12	**Kijken naar een amandeltak**
donderdag	21 febr.	Jeremia 1 : 13—19	**De kokende ketel**
vrijdag	22 febr.	Jeremia 2 : 1—7	**De eerste preek is een daalder**
zaterdag	23 febr.	Psalm 20	**In de Naam van je God**
zondag	24 febr.	Psalm 25	**Eenzaam en ellendig**

KLEINE GETALLEN, GROTE BETEKENIS

De baptistengemeenten in Tsjechoslowakije doopten in 1973 93 mensen; daarmee kwam hun totale ledental op 4050. De baptistenkonventie van Ghana rapporteert dat het ledental van de gemeenten in 1973 groeide van 1700 tot 2000.

De Panama Baptist Convention deelt mee, dat de groei in het afgelopen jaar 11% bedroeg; het totale ledental van de gemeenten is thans 6443. De Baptisten Unie van Zuid Afrika rapporteert een totaal aantal leden van 47.873, waarvan 26.154 in Afrikaanse gemeenten, 33 in een Chinese gemeente, 2894 in kleurlingengemeenten, 16.885 in „Europese" gemeenten en 1907 in Indiase gemeenten.

FRANSE BAPTIST BENOEMD TOT HOOFD-LEGERPREDIKANT

Met ingang van 1 september a.s. is Raymond Sedeyn te Fontenay-aux-Roses benoemd tot hoofd-legerpredikant van alle onderdelen van de Franse militaire strijdkrachten.
Sedeyn heeft gestudeerd aan Spurgeon's College te Londen en is president geweest van de Baptisten Unie van België (Franstalig).

VLAAMSE PROTESTANTEN VERGROTEN INSPANNING

Evangelisatiekrant in heel Vlaanderen

Het nationale evangelisatiecomité van België, het Bijbeldag-Comité, alle stedelijke evangelisatiecomité's van Vlaanderen, werken samen in een nieuw plan om een evangelisatiekrant huis-aan-huis te verspreiden in de provincies West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Antwerpen, Limburg en het Nederlandsprekende gedeelte van de provincie Brabant, de omstreken van Halle, Leuven en Vilvoorde. Blijkens de volkstelling van 1970 zijn er nu zowat 6 miljoen Vlamingen, zodat deze krant een enorme oplaag krijgt. Er zijn ook besprekingen om terzelfdertijd een Franse krant in het Walenland te verspreiden.

Een uitgave van „De Kruisbanier"

Het Protestantse weekblad „De Kruisbanier" heeft aan de Vlaamse predikanten de uitgave van dit nummer gratis aangeboden. Het gaat hier om nagenoeg één miljoen stuks. Het blad hoopt dat de lezers door een bijzonder offer de grote kosten zullen opvangen. Voor zover mogelijk zullen de kleine Vlaamse protestantse kerkjes met kollekten steunen. Overigens is dit niet eens het grootste probleem.

Reeds wekenlang wordt gewerkt aan de mobilisatie van een legertje verspreiders, ook uit de aangrenzende Nederlandse gebieden om de krant bij elke Vlaming te bezorgen.

Een eerste poging

Het is voor het eerst dat ditmaal het gehele land tegelijk wordt aangesproken. Heel Vlaanderen wordt gesteld voor het Woord van God. In deze krant wordt vooral aangedrongen op keuze. Tussen God of Mammon, tussen geloof of bijgeloof. Het fenomeen van het madonnabeeld dat volgens velen tranen-van-bloed huilde en duizenden mensen op de been bracht, heeft de Vlaamse Protestanten bewogen om hiertegen iets te doen.

Ook in Noord-Brabant

De redaktie van de Kruisbanier overweegt om het evangelisatieblad ook in het Nederlandse Noord-Brabant te verspreiden, alleszins met de hulp van de Reformatorische Kerken in Breda, Eindhoven en elders.

Hierdoor zou de oplage met nog 150.000 stuks worden verhoogd.

De bijbeldag 1 mei in Antwerpen

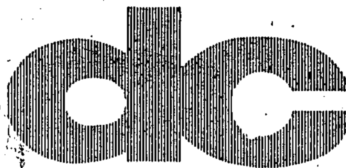
In deze krant komt tevens heel wat nieuws over de bekende Antwerpse Bijbeldag. Men hoopt dat zo ook de aandacht van heel de Vlaamse bevolking gevestigd wordt op deze grote Reformatorische bijeenkomst.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier — Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 —

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam —

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

REUNIE IN GRONINGEN OP 23 FEBRUARI

Nog even wordt er in herinnering gebracht dat er een fijne dag in voorbereiding is voor de oud-leden van de vroegere Jongelings Vereniging Joëzer.

Het programma vermeldt o.a. terugblik, diskussie en boottocht, afscheid Jan Timmer, die op 25 februari naar Australië vertrekt.
Aanvang 10.00 uur v.m., grote zaal, Warmoesstraat.
Voor deelname even kontakt opnemen met J. J. Bolman, tel. 050-774162.

DOOR TRAKTAAT IN TWEE JAAR NIEUWE BAPTISTENGEMEENTE

Een zendeling van de Zuidelijke Baptistenkonventie (U.S.A.), L. Steve Ditmore gaf toen hij het dorp Succha in Peru doorkwam een traktaat aan de dorpeling Jose Huancas. Jose las het geschriftje, dat hem vertelde hoe hij een christen kon worden en kwam tot geloof. Door zijn getuigenis kwamen 22 andere dorpsgenoten eveneens tot geloof; twee jaar later werden ze gedoopt en werd een baptistengemeente gesticht.

VEEL DOPELINGEN IN GROOT-ROTTERDAM

Rotterdam-Zuid - (J.T.). In de verschillende Groot-Rotterdamse gemeenten is het doopvont meerdere malen open geweest voor en na de jaarwisseling! Pernis, Dordrecht, Alblasserdam, lees de diverse gemeenteberichten er maar op na. Nadat wij in Rotterdam-Zuid in januari al een doopdienst mochten houden, was er zondag jl. 3 februari weer zo'n fijne dienst. Toen werd Gerda Troost (20 jaar) gedoopt en er was geweldig veel belangstelling. Het viel op, dat na de publicaties in de verschillende dag- en weekbladen zo velen uit andere kerkgenootschappen aanwezig waren. Zij toonden echt belangstelling voor de doop bij ons in de gemeente en gesprekken daarover volgden.

Het is voor de dopelinge en voor alle aanwezigen weer een feest geworden. Ds Nieman leidde ons via de Vrijsteden (Jozua 20 : 1—9) door de Deur de Stad binnen waar we voor eeuwig veilig en behouden zijn. Vokale en muzikale medewerking was er door de „The New Covenant Singers" onder leiding van br G. Behr. Deze jeugdige zangers en zangeressen (waarvan de dopelinge ook deel uitmaakt) zongen blijmoedig vele fijne liederen van getuigenis en uitnodiging.

MUZIEKKONTAKT MUZIEKKONTAKT MUZIEKKONTAKT MUZIEKKONTAKT

Koorleiders, organisten, dirigenten opgelet!

19, 20 en 21 april 1974

zal onze jaarlijkse ontmoeting plaatsvinden! Ditmaal in **Dalfsen**, conferentie-oord **„De Bron"**.

Gemakkelijk bereikbaar met de trein tot Zwolle, daarna de bus, die praktisch voor de deur stopt.

Noteert u vast deze data en let op nadere aankondigingen!

MUZIEKKONTAKT MUZIEKKONTAKT MUZIEKKONTAKT MUZIEKKONTAKT

„En nog is er plaats". zei onze voorganger nog in het doopvont staande. Nu, we kunnen nu meteen het verheugende bericht doorgeven, dat er zondag 24 februari om 9.30 uur 's morgens een gekombineerde doopdienst is in onze kerk aan de Jagerslaan 9. Van de gemeente Dordrecht worden vijf jonge mensen en van Rotterdam-Zuid drie jongelui gedoopt. Dat wordt weer een fijn feest.

GOEDE TIJDING UIT KLAZIENAVEEN

Klazienaveen - (C.B.). Op bergen en in dalen ja overal is God. Ook dat is de ervaring in Klazienaveen. In onze kleine gemeente kunnen we als broeders en zusters dankbaar doorgeven aan allen in den lande dat het hier goed gaat.

In 1973 mochten we enkele keren getuige zijn dat mensen hun leven gaven aan Jezus Christus en op hun persoonlijke belijdenis door de doop aan de gemeente werden toegevoegd. Bij deze feestelijke diensten was de opkomst uitermate groot. Zowel gelovigen uit andere kerken als buiten-kerkelijken waren getuigen van de bijbelse doop.

Ook de kerstdagen waren dagen van grote vreugde. Eerst een kerstnachtdienst en vervolgens om zes uur 's morgens het brengen van de blijde boodschap bij de zieken in het zingen van kerstliederen. Het rondbrengen van fruitbakjes bracht niet alleen licht bij de zieken, doch ook bij de bejaarden en alleenstaanden. Op het kerstfeest voor jong en oud mochten we een groot aantal nieuwe gezichten welkom heten.

Het jaar 1974 heeft op de twintigste januari weer de vreugde van een doopdienst geschonken. Een jonge zuster daalde af in het watergraf. Onze consulent ds C. van Wier bepaalde ons bij Johannes 10. Op eenvoudige maar duidelijke wijze verkondigde hij hoe de goede Herder zijn schapen die Hem volgen nooit gebrek laat lijden. Hij heeft immers zijn leven ingezet voor de schapen.

Het schaap moet Hem dan ook gehoorzaam zijn in de doop. Een woord van welkom werd gericht tot de jonge zuster door ouderling br Bults.

Zo gaan we in vertrouwen verder met de Goede Herder. God is getrouw, indien wij maar getrouw blijven onthoudt Hij zijn zegen aan niemand. In dat vertrouwen gaan wij voorwaarts.

Geboren:

MATTHIJS

We zijn God dankbaar voor dit geschenk.

H. BIJLEVELD
B. H. BIJLEVELD-WEVERS
André
Elisabeth
Joke
Ruth

Enschede, 5 februari 1974
Chopinplein 7

D.V. dinsdag 19 februari a.s. danken wij God, en vieren met onze moeder

BONTJE FRIESWIJK-BEIJERT

haar 95e verjaardag.

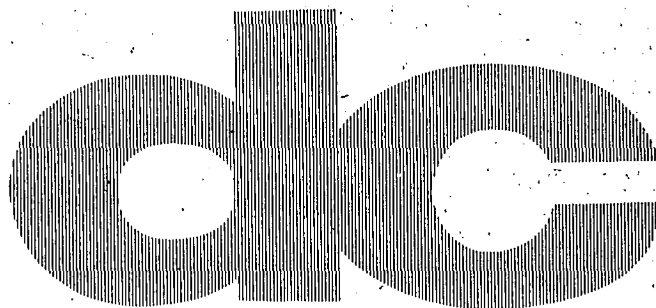
Alhoewel gebroken door ouderdomskwalen en blind, mag zij getuigen van haar rijke uitzicht naar de Hemel.

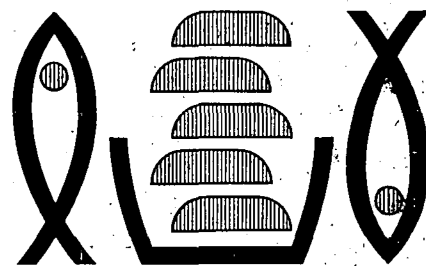
Haar dankbare kinderen, klein- en achterkleinkinderen.

Drachten, De Linde 66

Bejaard echtpaar uit Emmen (Dr) van de Baptistengemeente, vraagt vakantie-woningruil met dito echtpaar.

14 dagen in de maand mei. Brieven aan de adm. van De Christen, De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 8 - 22 februari 1974

Barmhartigheid roemt tegen het oordeel...

We eindigden ons vorige artikel met een enkele opmerking over het compromis: Uit het feit dat in onze gemeenten - voorzover ons bekend - nergens de „geslotenheid" van het avondmaal konsekwent wordt opgevat, blijkt wel dat er in dit opzicht compromissen zijn gesloten.

Geen compromissen uit vrees

Als we hier het woord compromis gebruiken - we geven toe: een woord dat heel gemakkelijk tot misverstanden aanleiding kan zijn - betekent dat in betrekking tot ons onderwerp dat we onze inzichten aangaande de gemeente onverkort handhaven.

Om het nog eens duidelijk te zeggen: de gedachte, dat allen die in de Heer Jezus als hun Heer en Heiland geloven tot de gemeente behoren - en op grond van dat geloof aan het avondmaal mogen deelnemen - doet tekort aan de gemeente zoals die naar het voorbeeld van het Nieuwe Testament gestalte moet krijgen. De gemeente zoals de Heer die wil, is - dat geloven we van harte - zichtbaar; de doop openbaart de gemeente, maakt de gemeente zichtbaar. Dáárom zijn we baptistengemeenten. We dienen er niemand mee hierover te zwijgen of deze zienswijze te relativeren. Integendeel: het is onze opdracht ook binnen de „oekumene" hiervan te getuigen („spreek alzo, doe alzo"), want dé oekumenische vraag, is onze overtuiging, is de vraag naar de gemeente.

In dit verband moet ook gezegd worden, dat alleen een klaar en duidelijk geluid een positieve inbreng is in de theologische diskussie van de onderling nog steeds zo verdeelde christenen.

Intussen hebben we, heel reëel, te maken met die verdeeldheid en verscheidenheid. Voortdurend komen we in onze gemeenten in kontakt met oprechte gelovigen die nog niet tot het inzicht van de doop en de gemeente zijn gekomen, of zelfs - door opvoeding en traditie - aan een ánder inzicht vasthouden. Soms komen ze slechts incidenteel met onze gemeenten in aanraking, vaak ook hebben ze in onze gemeenten - op grond van allerlei motieven en tengevolge van allerlei omstandigheden - een geestelijk tehuis gevonden.

De vraag is: mogen deze gelovigen aan de avondmaalstafel, die als een pand van de Heer aan de gemeente is toevertrouwd, aanzitten?

Als regel zal het antwoord, hoe verdrietig en pijnlijk, soms ook, ontkennend moeten luiden.

Ja, dat is soms verdrietig en pijnlijk. We schrijven: s o m s, maar misschien moesten we schrijven: a l t ij d. Want juist dan blijkt de gebrokenheid. Die gebrokenheid is echter een feit. Niet om ons bij neer te leggen; dat niet. Maar we maken dat feit niet ongedaan door af te wijken van de opvattingen die, naar we geloven, ons zijn toevertrouwd. Het tegendeel is eerder waar.

Omdat het zo verdrietig en pijnlijk is, zijn we weleens geneigd om toe te geven en om op grond van op zichzelf eerlijke gevoelens het compromis te sluiten dat in het voorgaande werd gesignaleerd. We zijn - terecht overigens - bang ongastvrij te lijken of zelfs farizeïsch: alsof wij alleen de echte christenen zouden zijn...

Maar daar gaat het niet om. En wat die vrees voor farizeïsme betreft, nog altijd behartenswaardig is het woord dat voorganger-landbouwer H. Kruit van Stadskanaal eens sprak: „Geen Confessie drukt zoo sterk de dooding van den ouden mensch uit als onze doopsbelijdenis en immer weer moeten wij toonen, dat wij waarlijk gestorven zijn. Het is noodzakelijk zoo te leeven, dat anderen van ons zeggen kunnen: het is bij hem of haar niet maar een woord, het is een daad waarvan de uitwerking in het leven blijkt".

Uitzonderingen op grond van barmhartigheid

Het levensmotto van de eerste baptist in Nederland, dr J. E. Feisser: spreek alzo, doe alzo!, is ontleend aan de Jakobusbrief; het staat in het tweede hoofdstuk, vers 12. Eén vers verder (vs 13) staat dit te lezen: barmhartigheid echter roemt tegen het oordeel.

De motivering voor de uitzondering op de regel, die we hierboven hebben genoemd, kan en mag alleen maar gevonden worden in de barmhartigheid.

Zo ooit en ergens, dan geldt deze barmhartigheid bij de avondmaalsviering. Het teken van het avondmaal is immers juist dat ons barmhartigheid is bewezen! Welnu, de betekenis van het avondmaal vordert, eist dat we als gemeenten barmhartigheid bewijzen. Dat wil in dit verband zeggen: dat de liefde méér is dan onze, op zichzelf juiste, opvattingen aangaande de gemeente.

We kunnen uitzonderingen, als men wil: compromissen, slechts door het motief van de barmhartigheid (vertaald in zijn praktische toepassing: pastorale zorg en verantwoordelijkheid) rechtvaardigen.

In de reële situatie van de gemeente betekent dit dat over de toelating tot het avondmaal van niet-leden der gemeente voortdurend van geval tot geval geoordeeld en beslist moet worden. Het leidende motief daarbij kan niet zijn: hoe men wel over ons zou denken, hoe men ons wel eens zou kunnen beoordelen bij een eventuele afwijzing, maar de geestelijke zorg voor de betreffende. Die geestelijke zorg, die barmhartigheid, kan wel eens - misschien zelfs: vaak! - inhouden, dat er gezegd wordt: nee, broeder; wat verhindert u gedoopt te worden en te doen wat de Heer ook u heeft opgedragen...

Die geestelijke zorg, die barmhartigheid, kan óók betekenen dat tot iemand gezegd moet worden: broeder, u hebt eens belijdenis in die en die kerk afgelegd en u hebt beloofd op die plaats trouw te zijn... Maak die belofte wáár, of neem die belofte terug - met alle konsekwenties van dien...!

Het kan ook zijn, dat vanuit die geestelijke zorg, die barmhartigheid, een gelovige - niet-lid van de gemeente - moet worden toegelaten tot de gemeentelijke avondmaalstafel, omdat... En hier kunnen in de praktijk meerdere overwegingen en omstandigheden ingevuld worden: ouderdom, invaliditeit, „verstrooid" lid van een andere kerk, etc. Voorwaarde tot toelating in alle gevallen is persoonlijk geloof in de Heer en - temeer bij een voortdurend gastrecht - het zich onder het opzicht stellen van de gemeente aan welker avondmaalstafel men aanzit.

We kunnen ons voorstellen, dat er onder onze lezers zijn die een klein beetje teleurgesteld zijn omdat ze nu nog geen antwoord hebben gevonden op de vraag hoe te handelen in dat en dat geval. Het moge hen duidelijk zijn, dat alleen de plaatselijke gemeente over die gevallen kan oordelen. We hebben slechts het altijd en overal geldende uitgangspunt: de barmhartigheid, kunnen noemen. Hoe daarmee in de konkrete situatie gewerkt moet worden is slechts in die konkrete situatie te zeggen.

Tenslotte

Nog een paar opmerkingen tenslotte.

De praktijk ten aanzien van de toelating tot de avondmaalsviering verschilt in onze gemeenten vaak van gemeente tot gemeente. Dat geeft soms verwarring, onbegrip en teleurstelling.

Hoewel we graag het recht van de plaatselijke gemeente erkennen - het is in de voorgaande artikelen wel duidelijk geworden! - om zelf te beslissen over de hier aan de orde gestelde en andere vragen, moet ons toch van het hart dat de in de Unie beleden erkenning en herkenning van elkaar als gemeenten óók betekent, dat die gemeenten elkaar raadplegen over zaken als „open" of „gesloten" avondmaal. Als we dat niet doen verlagen we de Unie tot een alleen maar nuttigheidsinstituut.

De tweede opmerking betreft vooral onze voorgangers: we hebben vaker dan eens opgemerkt, dat voorgangers zozeer overtuigd en vervuld kunnen zijn van hun eigen opvattingen - ook ten aanzien van „open" of „gesloten" avondmaal - dat ze al hun invloed en overredingskracht aanwenden teneinde hun zienswijze door hun gemeente te laten delen. In de praktijk zie je dan dat een plaatselijke gemeente ineens een ander beleid gaat voeren...

Deze beide opmerkingen kunnen worden samengevat in onze derde en laatste opmerking in dit verband: het is onze vaste overtuiging - en daarmee herhalen we een gedachte die we ook reeds in het eerste artikel noemden - dat in de gemeente van Jezus Christus over een verschil van mening in geestelijke zaken nooit door een meerderheid (noch door een minderheid) beslist kan worden. De enig juiste manier van beslissingen nemen is die waarin er zo lang samen gedacht, gebeden en gesproken wordt dat het allen duidelijk is wat de wil van de Heer der gemeente is. Want nooit mag de ene „groep" de andere zijn opvatting en gevoelen opleggen. Die andere meent óók de Geest Gods te hebben. De gemeente is immers tenslotte gemeenschap van de Geest.

(Slot). v. D.

Enkele opmerkingen bij het vraagstuk van „open" of „gesloten" avondmaal (6 slot)

ZENDINGSDAGEN 1974 N.Z.R.

De zendingsdagen 1974, georganiseerd door de Nederlandse Zendingsraad worden gehouden op: 5 oktober te Utrecht - Markuskerk; 12 oktober te Etten Leur - De Baai; 19 oktober te Hoogeveen - De Tamboer, van 10.00-16.00 uur.

TELEURSTELLING OVER DE ZOMERKAMPEN OP DE VINKENHOF

De kampfolders met alle informatie over de kampen die in 1974 op De Vinkenhof gehouden worden, kunnen nu in elke gemeente aanwezig zijn. U kunt ze krijgen bij de sekretaris van uw gemeente of via uw jeugdafdeling. Helaas moeten wij dit jaar sommige mensen teleurstellen. Uit ontvangen reakties blijkt dat niet alle mensen hun vakantie *tijdens* de zomerkampen op kunnen nemen. Verschillende oorzaken spelen een rol.

Als kampkommissie waren we dit jaar om allerlei redenen gedwongen het gehele zomerprogramma in drie weken te plaatsen. Bovendien gaat het bedrijfsleven er meer en meer toe over zijn vakantie te spreiden over de zes weken schoolvakantie. Dit heeft tot gevolg dat we het niet van pas kunnen maken voor alle mensen.

Wij vinden dit bijzonder jammer maar hopen dat men begrip zal hebben voor de moeilijke situatie.

Misschien kunt u toch nog een mogelijkheid vinden uw vakantie te verschuiven naar een passende week.

Wij zouden u bijzonder graag ontvangen en voor u kan het echt een onvergetelijke week worden.

Voor meer inlichtingen kunt u altijd terecht bij het Jeugdburo, Zuiderdwarsvaart 25, Drachten, tel. 05120-15687.

De Kampcommissie

EERSTE PAAL GEHEID VOOR NIEUWE BAPTISTENKERK TE HOOGEVEEN

Verleden week werd te Hoogeveen de eerste paal geheid voor een nieuwe baptistenkerk. De nieuwe kerk zal in de plaats komen van het bestaande gebouw aan Het Haagje dat in verband met stedebouwkundige plannen moet worden afgebroken.

Het nieuwe kerkgebouw, dat o.a. een kerkzaal voor ongeveer 350 personen gaat bevatten, zal ongeveer 500.000 gulden gaan kosten. De gemeente telt ongeveer 160 leden.

Onder ons gezegd

Over zeggen en doen...

Een voorganger is ook maar een mens, wat betekenen kan, dat hij het af en toe allemaal niet meer ziet zitten... Zo zeggen ze dat tegenwoordig, geloof ik. Nu moet u niet menen (om misverstanden te voorkoen) dat de gemeente Emmen een gemeente is die het haar voorgangers erg moeilijk maakt en dat bovenstaande, enigszins zwaarmoedig aandoende woorden daaruit voortkomen. Het is plezierig werken in „de parel van de Hondsrug" en er is veel om dankbaar voor te zijn. Natuurlijk zijn er ook andere dingen. Maar waar zijn die niet?

Toch vraag je je wel eens af, als verkondiger van het blijde nieuws, dat in de Bijbel wordt genoemd: „een kracht (dynamiet) Gods", hoe het komt, dat ondanks de honderdduizenden preken die er ieder jaar over de hoofden der hoorders worden uitgegoten, zo weinig verandert in de levens van vele hoorders, in de gemeenten **en in de wereld...**

Een predikant beleed eens, dat hij indertijd erg naïef begonnen was met preken. Zo in de trant van: je preekt één keer over de liefde en alle ruzies in de gemeente worden nog dezelfde week opgelost. Je spreekt één keer over de opdracht van het getuige zijn en de mensen staan gewoon te dringen om hun maandelijkse portie Zaaiers in ontvangst te nemen. Eén preek over het geld en het rentmeester zijn en er zijn 's zondags te weinig diakenen om de kollektes te tellen...

Nu, van deze naïeve voorstelling van zaken komt iedere prediker gauw genoeg terug, wanneer hij tenminste ooit zo kinderlijk is geweest. En toch... ís het werkelijk zo naïef, om te veronderstellen dat een gelovige spontaan gaat doen wat hem vanuit Gods woord gezegd is? Na een preek over de gemeente, het lid zijn en 't mede verantwoordelijk willen wezen voor het werk van de Heer, kwam een broeder bij mij, die zei: „Ik heb geen verweer tegen deze boodschap, ik ben verslagen. Wilt u mij aanvaarden als lid in de gemeente?" Is het naïef om te veronderstellen, dat iedere waarachtige gelovige op de verkondiging reageert: „Alles wat de Heer bevolen heeft, zullen wij doen?"

Maar zo liggen de kaarten dikwijls niet. En dat kan een evangeliedienaar moedeloos maken. Ook wel eens boos. Maar van dat laatste wordt hij, via een klein beetje zelfkennis, gauw genoeg genezen. Want in zijn gemeenteleden herkent hij maar al te dikwijls zichzelf... En wanneer hij een fel beschuldigende vinger naar de gemeente zou willen uitsteken, merkt hij tot zijn schrik, dat er dan drie vingers van de hand naar hem zelf toe wijzen...

Op zo'n moment kan hij in de schoenen van ds O. Jager staan, die in een fel gedicht zijn trage, eigengereide gemeente aframmelt, maar dan van zijn Heer als antwoord krijgt: „En houd maar veel van deze mensen, net als IK"! Of er schiet hem te binnen wat ds Poort vertelt in zijn boekje „Soldatendominee". De legerpredikant komt zijn nood klagen bij de overste. Er zijn zoveel dingen in het soldatenleven die hem tegenstaan en het werk moeilijk maken, dat hij, als daar geen verandering in komt, maar liever terug gaat naar zijn gemeente. Hij „ziet het niet meer zitten". Als de dominee uitgepraat is, vraagt de overste, die zelf geen christen is: „Als ik me niet vergis, is uw eigenlijke baas toch Jezus Christus?" Dat moet de soldatendominee wel bevestigen, waarop de overste verder vraagt: „En Jezus had het bijzonder moeilijk in zijn leven, als ik me niet vergis?"... „Inderdaad, overste". En de overste weer: „En die zei toch altijd: „VOLG MIJ?"... „Jawel overste". Toen stond hij op en schreeuwde (ja, schreeuwde!) de dominee toe: „DOE DAT DAN, VENT!"...

Zo'n verhaal (echt gebeurd!) kan een voorganger en iedere werker in dienst van de Meester) over zijn moedeloosheid en zelfbeklag heen helpen! „Doe dan wat je Baas zegt, kerel! Hij heeft je toch van tevoren gezegd dat het werk niet altijd even gemakkelijk zou zijn?"

Nou goed dan, niet boos en niet moedeloos worden. Maar desalnietemin staat daar nog levensgroot dat probleem: Waarom verandert er bij de christenen zo weinig, ondanks de vele, vele keren dat hen Gods opdracht bereikt?

Op die vraag zijn verschillende antwoorden te geven. Maar ik verkies dit: het opvolgen van Christus' bevelen is vaak een moeilijk karwei. Het vraagt offers, zelfverloochening, inspanning, volharding. En wij zijn zo kleinzerig. We krijgen zo gemakkelijk medelijden met ons zelf. En dat zelfbeklag is er de oorzaak van, dat we allerlei handige uitvluchten weten te vinden. En dáárom vergeven we niet, en dáárom geven we zo weinig, en dáárom zijn we zo laks en ontrouw... En dáárom verandert er zo weinig, ondanks het feit, dat we de wil van de Baas drommels goed kennen.

Maar Jezus, op zijn weg van zelfverloochening, lijden, pijn en eenzaamheid zei: „VOLG MIJ!"

„DOE DAT DAN, VENT!"

C. v. W.

AFSCHEID DS J. C. LOOT

De baptistengemeente te Harlingen nodigt hartelijk uit voor de afscheidsdienst van ds J. C. Loot.

De dienst zal worden gehouden D.V. zondag 3 maart a.s., 's middags 4 uur, in het kerkgebouw Lanen 65.

J. Algera

't Moet wel bijzonder goede nardus geweest zijn waarmee Maria de voeten van Jezus zalfde, want de geur ervan verspreidde zich door het gehele huis. En duur, want Judas Iskariot, de penningmeester, trok een zuinig gezicht en zei, dat het geld ervoor béter besteed had kunnen worden (Joh. 12 : 1-11).

Maar Jezus prees Maria om haar daad. Wellicht zonder precies te begrijpen wat Jezus zei, begreep ze wel dat het beste voor Jezus moest zijn. Want haar hart was vol van dankbaarheid.

Ja, het beste voor Jezus. Niet de

P

mentaliteit van de Judassen.

Dat kunnen we van Maria leren. Niet dat afgepaste, dat uitgerekende. Zo van: zo is het genoeg, daarmee kan ik volstaan.

Het beste voor Jezus. Je jeugd, je geld, je tijd, je talenten. Is er geen goud dan zilver, is er geen zilver dan koper. Maar altijd 't beste voor Jezus.

De ekonomen kijken zuinig en vinden het niet rendabel. Maar op Jezus' gelaat verschijnt een glimlach.

Het beste voor Jezus. Want Hij gaf 't beste voor ons. Zijn leven.

v. D.

Eenzaamheden

II

Van gehuwden

In een gezin kan men ontstellend eenzaam zijn.

Niet alleen de kinderen maar ook de ouders kunnen als getrouwde mensen erg eenzaam zijn. Veel mannen en vrouwen hebben geleerd samen te wonen, samen te eten, samen plannen te maken, samen te slapen, samen boodschappen te doen, samen de avonden en weekends te vullen. Maar velen hebben (nog) niet geleerd samen te leven.... Hoeveel echtgenoten zijn teruggezakt naar het „kostgangersschap?" Hoeveel echtgenotes zijn niet meer dan huishoudster geworden? Soms lijden zij levenslang aan aanpassingsmoeilijkheden, aan gebrek aan wederzijds begrip, aan gebrek aan openheid, aan de onmacht om het persoonlijk geloof óók samen te beleven. In een „gezond" gezin vormen de man en de vrouw, het echtpaar, het centrum. De kring daarom heen wordt gevormd door de kinderen.

Kinderen mogen niet tussen de ouders in komen te staan. Als de kinderen de centrale plaats innemen, zal bijvoorbeeld hun vertrek door het echtpaar ervaren worden als een desastreuse gebeurtenis. Het huwelijk is voor altijd. Het opvoeden van en een thuis bieden aan de kinderen is tot op zekere hoogte tijdelijk. Behalve in de eerste drie jaar, vinden de meeste echtscheidingen plaats na twintig jaar getrouwd te zijn geweest. Eén van de redenen daarvan zou kunnen zijn dat de kinderen te centraal hebben gesatan.

Wanneer de ouders te weinig emotionele bindingen met elkaar hebben, zoeken ze kompensatie bij de kinderen. Hierdoor „ondervoeden" ze elkaar nog meer en lijdt hun huwelijksrelatie nog meer schade. Een jeugdrechter heeft onlangs verklaard dat de grootste oorzaak van de misdadigheid onder de jongeren het gevolg is van gebrek aan genegenheid binnen het gezin waarvan zij deel uitmaakten.

Dat in deze huwelijken een enorme eenzaamheid gevonden wordt bij de ouders en de kinderen is een zeer begrijpelijke zaak.

Het huwelijk stelt je op de proef en geeft je een taak.

Een gelukkig huwelijk wordt je niet in de schoot geworpen.

Daar moet je voor willen vechten.

Zo mag je het belangrijke niet opofferen aan het noodzakelijkste. De verhouding tussen man en vrouw gaat vóór eeen schitterende loopbaan, een fraai huis en luxe artikelen, enzovoorts.

Hoe vaak wordt niet een ongelukkige ruil gekonstateerd?

Liefde, genegenheid voor elkaar is niet vervangbaar. Ook al ken je elkaar nog zo goed, *toch* mag dit *niet* leiden tot verontachtzaming of zelfs verwaarlozing van elkaar. Hoe triest is het te moeten waarnemen dat vele mannen en vrouwen naast elkaar leven op een wijze die lijkt op een test in uithoudingsvermogen.

Dit brengt ons voor de opdracht elkaar lief te hebben en dan niet alleen als een „gevoel" dat wil... Als men wat gevoelsarm ten opzichte van elkaar dreigt te worden, en/dit kan vele oorzaken hebben, ga elkaar dan liefde betonen en ga dan tot je vreugde en opluchting bemerken hoe je gevoel voor elkaar weer nieuwe warmte ontvangt.

Wanneer we eerst willen voelen en daarna liefhebben zullen we weleens tot de ontdekking kunnen komen dat we onmachtig zijn een fijne duurzame relatie op te bouwen.

De reden dat zoveel liefde in een huwelijk uitdooft is ondermeer vanwege het feit dat de echtelieden niet meer vindingrijk willen zijn ten behoeve van elkaar en niet meer bereid gevonden worden initiatieven te ontplooien.

Liefhebben is een opdracht. Liefhebben betekent je leven voor de ander inzetten. De bereidheid hiertoe sluit de mogelijkheid al in!

Als je geen speciale liefde voor elkaar voelt en dat komt voor bij tijd en wijle in ieder huwelijk - neem ik aan - toon dan toch „een beetje liefde" en het is zeker niet onwaarschijnlijk dat nieuwe vormen van liefde gaan opbloeien.

Kom elkaar tegemoet en bemerk hoe je in staat bent elkaars eenzaamheid doeltreffend te bestrijden.

In Genesis lezen wij dat God niet wilde dat de mens ALLEEN is.

Het huwelijk mag zijn, of worden, tot een goede schaar. De twee delen zijn aan elkaar verbonden, zodat zij niet meer gescheiden kunnen worden. Soms bewegen ze in *tegenovergestelde richting, om* daarna weer terug te keren tot elkaar en te bestraffen wat er tussen is geraakt.

Liefde wint.

Lief te hebben is gelukkig zijn.

Meer lief te hebben is meer gelukkig zijn.

Liefde kwetst niemands gevoel.

Liefde zoekt zichzelf niet.

Liefde wordt niet verbitterd.

Liefde rekent het kwade niet toe.

Liefde bedekt en gelooft alles.

Liefde hoopt en verdraagt alles.

De liefde kan niet vergaan.

En dan te bedenken dat deze laatste regels woorden van God zijn... Laten we ze in dank aannemen en verwerken in ons huwelijksleven. Liefde is het van God ontvangen probate middel om de eenzaamheid in een huwelijk ongedaan te maken.

(Wordt vervolgd). M. Cohen

MEDEDELINGEN

△ De sekretaris van de baptistengemeente Rotterdam-Z., J. L. Kik woont thans Blekerslaan 69, Rotterdam 3024 en is telefonisch bereikbaar onder nummer 010-851385.

△ Ingaande 4 maart a.s. treedt als sekretaris van de baptistengemeente te Harderwijk op L. L. Drijfhamer, Beneluxlaan 64, Harderwijk; tel. 03410-6628; penningmeester is vanaf die datum: E. Th. Poppe, Engelserf, Harderwijk; tel. 03410-3109.

△ Het telefoonnummer van ds W. Kos te Delfzijl is gewijzigd en luidt thans 05960-15902 (was: 05961-5902).

△ Het telefoonnummer van J. Steenhuis, sekretaris van de baptistengemeente te Delfzijl is thans: 05960-13910 (was 05961-3910).

Dadelijk opschrijven in uw agenda:

14 september 1974

„ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle

Verplegen: mens met de mensen zijn

Verplegen is niet het alleenrecht van de terzake kundige de daartoe opgeleide verpleegkundige. Ieder zal op een bepaalde dag in zijn leven geroepen worden om te verplegen. De moeder doet dat met haar zieke kinderen en een man verpleegt soms zijn vrouw. Wat is dat, dát verplegen? Dat is eigenlijk: de zieke van het nodige voorzien. Dat doet de moeder, die haar koortsig kind (oorzaak nog niet bekend...) water en een boterham reikt, die gaat voorlezen, en voor het inslapen een verhaaltje vertelt. Dat doet de man, die een snipperdag neemt om zijn vrouw wat op verhaal te laten komen.
Er is ook een beroepsmatig verplegen. Sommigen hebben daarvoor gestudeerd. Anderen hebben het in de vingers, zo te zeggen.
Maar hoe dan ook, verplegen is altijd omgang van mensen met mensen. Het is mens met de mens zijn. Hoe dan?
Door bv. mensen te begeleiden.
Verplegen is *altijd* een stuk begeleiden. Een zieke heeft begeleiding nodig. Kenmerk van ziekzijn is immers, dat bijna onmiddellijk door een ziekte een aantal handicaps optreden, een aantal functies niet meer vervuld kunnen worden. Wie een flinke hoofdpijn heeft (om van kiespijn maar te zwijgen), weet wat hij dan niet, (meer) kan. Voor de zieke betekent ziekzijn meteen afhankelijk worden. Verplegen (beroepsmatig of niet) is altijd begeleiding van de zieke op weg naar de onafhankelijkheid.

Begeleiden is een zaak, die toelichting behoeft. Die vooral ook een levensbeschouwelijke achtergrond heeft. Ná de laatste oorlog spraken we nog over jeugdleiders; mensen die de jeugd voorgaan, die de jeugd zeggen hoe het moet, vooral: die zeggen hoe de ouderen het willen hebben. Omtrent 1955 (dacht ik) kwam meer en meer de term op: jeugdbegeleider. Dat was méde omdat men tot het inzicht kwam, dat leiding niet altijd begeleiding insloot, maar wel heel vaak een stuk autoritaire dwang, die de volledige ontplooiing van de jongere belemmerde. Welnu, als het gaat over begeleiding als deel van de verpleging dan wil daarmee gezegd worden: De zieke is een individu, een zelfstandige persoonlijkheid, die geholpen moet worden om zijn eigen mogelijkheden en persoonlijkheid te beleven (oftewel: zijn eigen identiteit terug te vinden).

Daarom kan verplegen = begeleiden nooit zonder een stuk mee-beleven. Maar meebeleven veronderstelt dan wel de bereidheid om naar de ander te luisteren en vooral de bereidheid om de ander ernstig te nemen. Die ander als een mens, als een volledig en volwaardig mens te zien. Dat sluit dan tevens weer in de mogelijkheid om met de ander mee te kunnen lijden, ja aan de ander te kunnen lijden; het lijden en het leed in zijn algemeenheid te ervaren als iets dat aan het wezen van de mens vreemd zou moeten zijn.

De levensbeschouwelijke achtergrond, waarvan boven even gerept werd, zegt dan, dat de verpleger-begeleider (het mannelijke woord bedoelt natuurlijk evenzeer de verpleegster-begeleidster) een totaalblik heeft op DE mens, op HET menszijn. Voor de christen is die levensbeschouwelijke achtergrond te vinden in de bijbel. De bijbel geeft een duidelijk beeld van wat de mens eigenlijk is. Een schepsel Gods, inderdaad. Een gevallen schepsel bovendien, inderdaad. Maar evenzeer: een begenadigd mens (of een mens nu de genade van God aanvaard heeft of niet!) door Jezus Christus' dood aan het kruis. Over élk leven ligt de glans van Gods liefde (opgemerkt of niet). Een gelovige zal in de medemens, in elk medemens, altijd iemand zien, die door God in het oog gehouden wordt. Die medemens moet tot zijn bestemming komen. Hij zal moeten leren inzien, dat hij niet voor niets in deze wereld is. Voor ons als christenen betekent dat: Hij zal moeten inzien, dat God een bestemming aan zijn leven, gegeven heeft. Maar dát is ons geloof. Dat kunnen we nooit bewijzen. Daarvan kunnen we alleen maar getuigen.

Getuigen ook (en vooral) door ons handelen. Door onze begeleiding van de mens, ook van de zieke mens. Door ons medebeleven, ons mede-lijden daarbij inbegrepen.

Als we nu in het licht van het vorenstaande het begrip begeleiden nog wat nader gaan bezien, kunnen we zeggen, dat onder begeleiden ook verstaan moet worden het stellen van de zieke mens tegenover zichzelf. Anders gezegd: begeleiding van de zieke medemens is de zieke medemens zeggen, dat hij ziek is. Dat lijkt op het intrappen van een open deur. Maar dat is het niet. Want de achterliggende gedachte is niet, die mens te zeggen: Je kunt op dit ogenblik niet zoveel, in ieder geval niet alles, maar is die mens te zeggen: Als gezonde ben je kwetsbaar; je kunt als gezonde ziek worden. Dat wéten we allemaal wel, maar we willen er niet aan. We nemen wel beschermende maatregelen, we doen aan preventie, we sluiten verzekeringen, maar verreweg de meeste mensen zien ziekte (en dan bedoel ik uiteraard niet een fikse verkoudheid of een periodieke griep) als iets dat buiten hun gezichtskring ligt.

Begeleiding is de mens er telkens van te overtuigen, dat zijn kwetsbare gezondheid een levensinstelling en een levensmethodiek eisen, die de gezondheid bevorderen, dit het totale menszijn helpen mens te zijn. Of nog anders gezegd: Verplegen als begeleiding betekent de mens te herinneren aan zijn beperkte mogelijkheden, dus aan zijn eindigheid.
Dat houdt natuurlijk niet in dat je een zieke mens voortdurend moet achtervolgen met de mededeling: Je kunt wel doodgaan aan deze ziekte.
Want begeleiding betekent ook: De zieke zeggen: Er zijn herstelmogelijkheden (althans heel vaak). Dát is het wat ik boven aanduidde met: Verplegen is de mens begeleiden naar de (nieuwe) onafhankelijkheid.

Maar hoe zal dan die nieuwe mogelijkheid, c.q. hoe zullen die nieuwe mogelijkheden benut worden?
Of helemaal anders gezegd: Iedere periode van ziek-zijn (en nogmaals: Ik bedoel niet een griepje of een misselijkheid na een overvloedige maaltijd) moet een trapje omhoog zijn op de ladder van het méns-zijn, op het méns-zijn voor Gods aangezicht, op het méns-zijn samen met de medemensen.

— o —

Een vraag, die nogal eens door gelovigen gesteld wordt, is deze: Hebben gelovige verplegers-begeleiders niet de opdracht een duidelijk getuigenis van Jezus af te leggen tegenover een zieke?
Volmondig zeggen we ja.
Maar als men nu verwacht, dat dat getuigenis alleen „woordelijk" kan zijn en niet vooral „dadelijk" moet zijn, dan heeft men het mis, naar ons gevoelen althans. Het beroepsmatige (en ook niet-beroepsmatige) begeleiden van de gelovige verpleger moet op den duur als een getuigenis worden herkend. De zieke zou zich gedwongen moeten zien zich de vraag te stellen: Waarom doet, en waarom is, die ander zo? Het handelen van de gelovige verpleger (thuis of beroepsmatig) moet zodanig zijn, dat het de begeleide uitdaagt *tot de vraag: Wat is de impuls van uw* leven?
Dán pas is de mens mens met de mensen, als hij de ander in zijn eigensoortigheid herkent als iemand die een boodschap heeft.

Ploeger

FRIESE RADENKONFERENTIE IN SNEEK

Op 16 maart a.s. zal de Radenkonferentie van de Bond van Baptistengemeenten in Friesland te Sneek worden gehouden. De raden wordt binnenkort de agenda van deze voorjaarskonferentie toegezonden.

J. J. S.

ADRESWIJZIGING

Het adres van ds F. E. Huizinga is ingaande 1 maart a.s.: Bornsestraat 72, Hengelo (O.); tel. 05400-16493.

Kom over de brug legt rekenschap af in verslagkrant

In een oplage van 1.100.000 exemplaren verscheen dezer dagen de verslagkrant van de aktie „Kom over de brug 1972". Driehonderdduizend kranten worden rechtstreeks toegezonden aan de bij „Kom over de brug" bekende gevers; de rest wordt via de plaatselijke kerken verspreid.
De krant geeft uitvoerige informatie over „de stand van zaken nu". Daaruit blijkt o.m.

★ Het bedrag aan giften heeft inmiddels de 55,3 miljoen overschreden; een deel van de toegezegde bedragen moet echter nog binnenkomen - er „zweeft" nog tenminste een miljoen gulden aan toezeggingen.

★ De gemiddelde grootte van de kontante bedragen is nog niet bekend; van de toezeggingen kan worden gezegd dat gemiddeld een bedrag van 97 gulden werd toegezegd, verdeeld over gemiddeld 4 „termijnen".

★ Van de 824 geaccepteerde projekten zijn er inmiddels 551 volledig en 180 gedeeltelijk uitbetaald, waarmee meer dan veertig miljoen gulden gemoeid was. Tachtig procent van het projektprogramma is dus binnen een jaar na de aktie afgewerkt; uitbetaling van de rest is aangepast aan het tempo van de behoefte per projekt.

★ De kosten bedroegen 7,5% van de totale ontvangsten; van elke gegeven gulden is dus 92,5 cent beschikbaar voor het werk van de kerken in de derde wereld. Of anders gezegd: het „zaaigoed" (voorlichting, organisatie, etc.) kostte 4½ cent en het technische „binnenhalen" (inning, administratie etc.) 3 cent per „geoogste" gulden.
Dat betekent dat de onkosten nog uitzonderlijk laag zijn geweest, al speelt de stijging van lonen, porti, papier etc. t.o.v. 1968, toen de eerste aktie gehouden werd, een belangrijke rol.

★ De verslagkrant gaat ook in op de vraag „hoe kwam de aktie over?" Daarbij worden gegevens bekend gemaakt uit onderzoeken die na afloop van de aktie zijn gehouden. Een belangrijk gegeven is bv. dat daarbij 82% van de hervormden, 85% van de gereformeerden en 89% van de katholieken voelt voor een herhaling tussen 1 en 5 jaar (gemiddeld van 3½ jaar) na de aktie '72.

★ Wat een herhaling betreft, blijkt dat het bestuur van „Kom over de Brug" daarbij wel enkele vragen stelt. Met name de verhouding van een dergelijke aktie tot de grote vragen van mondiale gerechtigheid worden daarbij ter diskussie gesteld. Een werkgroep van deskundigen zal het bestuur daarover in de komende maanden van advies moeten dienen. In elk geval zal een volgende aktie zeker niet voor 1976 gehouden worden.
De verslagkrant bevat verder een aantal projektreportages en berichten uit alle delen van de wereld. Plus een 2000 plaatsen lange lijst van de „plaatselijke opbrengsten" van Aagtekerke (*f* 5.924,—) tot Zwolle (*f* 365.922,—).

Film
Intussen is de sekretaris Voorlichting en Publiciteit van „Kom over de Brug" met een filmteam van cineast Joop van Essen naar Afrika, Azië en Latijns Amerika vertrokken voor het maken van een „Kom over de Brug"-film. Het wordt echter geen propagandafilm „over" Kom over de Brug, maar duidelijk een film „van" Kom over de Brug, die bedoeld is om de diskussie over de totale problematiek in de relatie tussen kerken hier en kerken overzee te bevorderen. De film zal vanaf eind september ter beschikking van gemeenten, parochies en groepen komen, waarbij ter stimulering van de diskussie steeds een deskundig gespreksleider wordt „meegeleverd".

DE BEKERING VAN SPURGEON

Charles Haddon Spurgeon, de grote Engelse prediker (1834-1892) stamde uit een geslacht van congregationalistische dominees maar hij dankte zijn bekering aan de preek van een „leek".

Op zondag 6 januari 1850, toen hij nog maar 15 jaar was kwam hij wegens een sneeuwstorm terecht in de kapel van de Primitive Methodisten in Artillery Street te Colchester, hoewel hij eigenlijk van plan was naar een andere kerk te gaan. De sneeuwstorm maakte het ook de dominee die er zou preken onmogelijk te komen. Een „leke-broeder" nam zijn plaats in en sprak over de tekst: Ziet op mij en wordt behouden, alle gij einden der aarde.

Deze preek was het middel tot bekering van de jongeman. Bijbelstudie overtuigde de jonge Spurgeon ervan dat de doop voor de gelovigen bestemd was.

Toen hij zijn ouders om toestemming voor de doop vroeg zei zijn moeder: „Charles, wij hebben God dikwijls gebeden dat je een christen mocht worden maar we hebben Hem er niet om gevraagd, dat je baptist zou worden". Charles antwoordde humoristisch: „Kun je daaraan niet zien, moeder, dat het 't werk van God is? Hij schenkt altijd meer dan wij vragen...".

ROOMSKATHOLIEKEN IN NEDERLAND

De bisschoppen in Nederland hebben het Katholiek Sociaal Kerkelijk Instituut opdracht gegeven een onderzoek te doen naar de beweegredenen waarom roomskatholieken al of niet op zondag naar de kerk gaan. Het aantal geregelde roomskatholieke kerkgangers is naar schatting in tien jaar gedaald van 64% tot 40%. Nederland telt nu zowat vijf miljoen mensen die zich roomskatholiek noemen. Het geregelde bezoek van de zondagsmis bedraagt 37,5%, maar op het kerstfeest gaat 75% van de roomskatholiek gedoopten boven de zeven jaar naar de kerk.
Het aantal priesterwijdingen liep sterk terug: van 237 in 1965 tot 28 in 1972. Er is onder de priesters ook een snelle vergrijzing. In 1965 was 20% van de priesters jonger dan 35 jaar en in 1972 nog maar 11%. De aktieve medewerking van de leken aan het kerkelijk leven is echter groot.

ITALIE

Een derde van de katholieken van Italië gaat nooit naar de kerk, een derde soms en een derde geregeld. De bisschoppen vrezen dat in dit land het einde van het christendom nabij is.

STICHTING AUDIOVISUELE DIENST

De Stichting Audiovisuele Dienst, J. W. Frisolaan 32 te Naarden (tel. 02159-44165) heeft dezer dagen een aanvullende gids laten verschijnen, waarin enkele nieuwe uitgaven zijn aangekondigd. Verkrijgbaar zijn o.a. „Religies van Afrika" en een uit 8 delen bestaande serie „Oude Testament in vogelvlucht". Ook het vrije kerstverhaal „Toen het kleine kameeltje knielde" is weer in de roulatie opgenomen.

BAPTISTEN IN NIGERIA

In 1914 toen de Baptistenkonventie van Nigeria werd gesticht waren er 25 gemeenten. Nu, ongeveer 60 jaar later, zijn er binnen de konventie ongeveer 90 gewestelijke associaties met 1800 gemeenten die een totaal ledental hebben van ongeveer 120.000. De konventie heeft verder zes zendelingen in Sierra Leone om de twaalf evangelisten die in de verschillende delen van dat land werken bij te staan.

TWEE-EN-EEN-HALVE BEKERINGEN

Dwight L. Moody, de evangelist, vertelde van de resultaten van een van zijn samenkomsten en zei: er waren twee-en-een-halve bekeringen.
Een vriend vroeg: twee volwassenen en een kind, veronderstel ik?
Nee, antwoordde Moody, twee kinderen en één volwassene. De kinderen gaven hun hele leven, de volwassene had maar een half leven meer om te geven.

gemeenteberichten

GOED NIEUWS UIT VEENDAM

Veendam - (G.J.S.). Het is reeds geruime tijd geleden dat er in De Christen van de gemeente Veendam iets werd gehoord. Maar dat wil niet zeggen dat er geen aktiviteit zou zijn. We zijn verheugd u te kunnen meedelen dat het in onze gemeente goed gaat. We zijn dankbaar iedere zondag naar Gods woord te mogen luisteren door onze voorganger ds A. Visscher. Het voorgangersgezin voelt zich hier bijzonder goed thuis. De onderlinge band in de gemeente is uitstekend en er wordt aktief gewerkt.

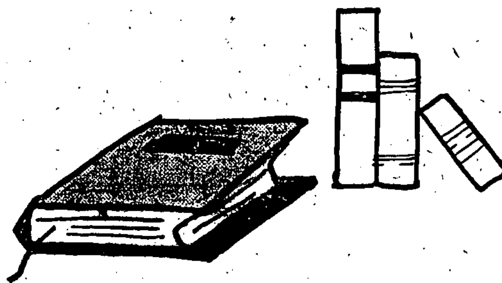
Geregeld worden er evangelisatiediensten gehouden die goed bezocht worden. Op 28 oktober werd een oogstdankdienst gehouden. Veel was er bijeengebracht aan fruit en bloemen, die door kinderen van onze zondagsscholen na de dienst bezorgd werden bij zieken en bejaarden van de gemeente. Wat is het mooi om samen als jong en oud met elkaar verbonden te zijn in de Heer. Zo werd er ook in de gemeente een kerstnachtdienst gehouden op 24 december; op 1e kerstdag werd kerstfeest gevierd op de zondagsscholen van de gemeente en op 2e kerstdag werd kerstfeest gehouden voor allen. Bij dit alles was de opkomst hiervoor groot.

Op oudejaarsdag werd de traditionele oliebollenaktie gehouden. Een zestigtal medewerkers(sters) werkte hieraan mee. En de vele duizenden oliebollen werden in een goede stemming vlot aan de man gebracht. Een prachtig stuk werk in de gemeente om dit samen te doen.

Naast alle aktiviteiten en vreugden in de gemeente waren er ook verdriet en zorgen. Meerdere keren werd er gestaan aan de geopende groeve en waren er zorgen om de gezondheid van een aantal broeders en zustes.

Groot was de vreugde in de gemeente toen op 6 januari door de doop vier mensen aan de gemeente werden toegevoegd. In een volle kerk mochten we luisteren naar de zeer goede boodschap van onze voorganger. Na de prediking werden door de doop twee broeders en twee zusters de gemeente binnengeleid. Bij 't avondmaal sprak br L. P Leutscher een woord van welkom tot de pas geloopten.

Het was dan ook een bijzonder mooie dienst. En zo zien wij dat, waar Gods kinderen bezig zijn God Zijn zegen niet zal onthouden Zo gaan wij als gemeente verder, vertrouwende op de belofte van de Heer.

Wat zullen we lezen?

maandag	25 febr.	Jeremia 2 : 8—13	Gebarsten waterputten
dinsdag	26 febr.	Jeremia 2 : 14—19	Heulen met vijanden
woensdag	27 febr.	Jeremia 2 : 20—25	Hoereren met vreemde goden
donderdag	28 febr.	Jeremia 2 : 26—37	Waarom liep je weg?
vrijdag	1 maart	Jeremia 3 : 1—5	Als een meid tuk op minnaars
zaterdag	2 maart	Psalm 43	God, schaf mij recht
zondag	3 maart	Psalm 51	In ongerechtigheid geboren

LEZERS AAN HET WOORD

CREMATIE EN DE BIJBEL (4)

(Een antwoord aan br J. Tessers)

„Mijn volk gaat te gronde door gebrek aan kennis". Daarom heb ik Hosea 4 aangehaald en aangeraden dit hoofdstuk te lezen, want tot en met vers 11 slaat het ook op deze tijd. Daarna heb ik het onderwerp over crematie aangehaald, want deze zaak verontrustte mij, want men hoort weleens dat het geen verschil maakt of men begraven of gecremeerd wordt. Men beroept zich dan op een of andere uitspraak van een onzer voorgangers.

Er zou geen verbod in de bijbel staan over lijkverbranding.

Is dit wel waar? Zou lijkverbranding niet behoren tot de gruwelen der volkeren? Zie ook Amos 2 : 1b-2a, „omdat het de beenderen van Edoms koning tot kalk heeft verbrand, zal ik vuur zenden tegen Moab".

Uit de bijbel blijkt duidelijk, dat begraven worden een natuurlijke zaak is. Zelfs iemand die de doodstraf krijgt, moet begraven worden, Deut. 21 : 23. Als de beenderen eeuwen later worden opgegraven om verbrand te worden, is dit een straf; geen oordeel alleen over het altaar, maar een oordeel over de priesters, 1 Kon. 13 : 2. Lijkverbranding komt niet voort uit hygiënische of ekonomische gronden, maar uit een openlijk vijandschap tegen de Schepper. Opdat de lichamelijke opstanding niet mogelijk zal zijn, willen zij dit verhinderen. Daarom laten zij hun lichaam vernietigen en hun as verstrooien.

Christus strijdt tegen de boze machten, totdat ze overwonnen zijn. Ook hier heb je weer deze verderfelijke macht, die wel met mooie argumenten aankomt, waardoor velen verleid worden, maar niet de diepere achtergrond laat zien.

Van Elisa wordt geschreven: „Als hij ontslapen was, profeteerde zijn lichaam. In zijn leven deed hij wonderen, en in zijn dood waren zijne werken wonderlijk", 1 Kon. 13 : 21.

Bij de wederopstanding zou het geen verschil maken of men begraven werd of zijn lijk had laten verbranden? Waar staat dit in de bijbel? In het O.T. en N.T. wordt gewezen op de twee wegen, Deut. 11 : 26-28, en Matth. 7 : 13. Ook voor het overlijden kunt u een keus maken. „Die in de graven zijn en Zijn stem zullen horen zullen opstaan": Waar staat dit over het stof dat verstrooid is?

1 Cor. 15 : 34: „Wordt weder nuchter, zoals het betaamt, en gaat niet voort met zondigen, sommigen toch hebben hoegenaamd geen kennis van God; tot uwe beschaming, zeg ik het u". Ps. 16 : 10, „want Gij geeft mijn ziel niet prijs aan het dodenrijk, noch laat Gij uw gunstgenoot de groeve zien.,

Hengelo (O.) J. C. Kip

Geachte ds Van Dam,

Naar aanleiding van het artikel van onze algemeen sekretaris in De Christen van 8 februari: „Gij maakt u bezorgd over vele dingen, maar Maria heeft het goede deel gekozen". „Gij moet het ene doen, maar het andere niet nalaten". Variant op de slagzin watersnoodramp: „Beurzen open, gaten dicht!"

Wat wil ik hiermee zeggen? Na de Algemene Vergadering jl. hebben wij uitvoerige verslagen gelezen over diverse vergaderingen, gezamenlijk en in secties, omtrent onderwerpen op geestelijk niveau.

Van veel belang, zeer zeker, „Het goede deel". Wat mij echter telkens opvalt betreft de financiën. Met meerderheid van stemmen werden de diverse begrotingen aangenomen. Spreekt dat niet zo aan? Of is het van ondergeschikt belang? Is het ook niet zeer nuttig, dat ook hieromtrent ruime aandacht wordt besteed in ons weekblad?

Totaal tekort 1973 bijna ƒ 28.000,—. Waarom geen herhaald beroep op de gemeenten: „broeders, zusters, besloten dit jaar ƒ 180.650,— op te brengen. „Het ene doen en het andere niet nalaten". Als wij per lid ƒ 18,— over 1973 méér hadden betaald, hadden wij het gehaald met plm. 10.000 leden. „Beurzen open, gaten dicht".

Nog even over De Vinkenhof: Buitengewone Algemene Vergadering 8 juni Zwolle om hieromtrent definitief te beslissen.

De Vinkenhof is voor onze gemeenschap een zeer waardevol bezit. Laten wij hier heel voorzichtig mee zijn. Vele uren zullen er in diverse kommissie-vergaderingen aan besteed zijn. Maar een gezonde, verantwoorde oplossing is schijnbaar nog niet gevonden. Ik heb zo de indruk dat het gaat om: **aanhouden of afstoten.**

Vast goed is in deze tijd een belegging die in financiële kringen als de juiste wordt gezien. (Inflatie). Ik vermoed dat de grote vraag is, hoe runnen wij het?

In deze tijd is er steeds meer vraag naar goed verzorgde rekreatie-mogelijkheden. Vele bedrijven en instellingen worden ingeicht via een deskundig adviesbureau. Is dat met De Vinkenhof al gebeurd? Naar mij ter ore is gekomen, moet er geïnvesteerd worden, om de zaak op verantwoord peil te brengen. Volgens mij is investering zeker verantwoord en zal het er in de toekomst weer uitkomen.

Mij dunkt, in onze gemeenschap zijn wel zoveel vaklieden (65+ en ook niet gepensioneerden) die gaarne bereid zijn om het grootste deel van de benodigde werkzaamheden op zich te nemen.

Dat zou een enorme besparing opleveren ten opzichte van de aanbesteding. Dit betekent even een zaak van organiseren, en, mij dunkt, het zal lukken. Plan op maken met data voor grondwerk, metsel- en timmerwerk enz. Zeker zullen er wel een of meer zusters zijn, die de verzorging van de werkers op zich willen nemen.

Bij afstoting zou een groot bedrag ter beschikking komen en de financiële zorgen waren tijdelijk opgelost. Maar is de pot leeg, wat dan? Offeren hebben wij door zo'n daad afgeleerd.

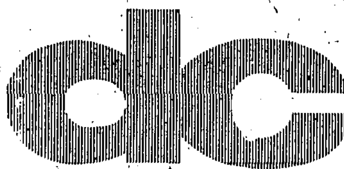
Wordt evenwel tot afstoting besloten, dan is mijn advies: niet opmaken, maar een fonds vormen, beleggen en enkel de baten te gebruiken, en meer niet. Dat zou blijvende verlichting betekenen. Bovenstaande, zou ik dringend in overweging wil-

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

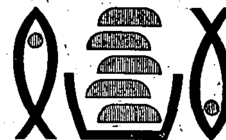
Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Relling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier — Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 —

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam —

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

len geven voor er tot iets onherstelbaars besloten wordt.

Wij geloven: De Heer zal voorzien!; zeer zeker. Maar onze taak is ook, goede rentmeesters te zijn.

Voorburg W. Pots

P.S. Er zou voor de exploitatie van De Vinkenhof misschien ook nog overheidssubsidie te ontvangen zijn. - W.P.

Naschrift. Wat De Vinkenhof betreft, onze algemeen sekretaris opperde in zijn rubriek in DC van 8 februari de mogelijkheid dat er ook regionale voorlichtingsavonden zouden worden gehouden, „waarin de stukken betreffende dit punt kunnen worden toegelicht zodat er de noodzakelijke duidelijkheid is vóór de gemeente een beslissing neemt". We adviseren br P. deze eventuele voorlichtingsavond bij te wonen; er zal in elk geval in de eigen gemeente over gesproken worden.

Intussen komt dit schrijven ook de mensen onder ogen die met het bestuur etc. van De Vinkenhof zijn belast. In hun stukken zal straks stellig antwoord gevonden worden op de vragen die gesteld zijn. - e.r.

OPZIENBARENDE RESULTATEN VAN EVANGELISATIE IN ZUID-KOREA

Zendelingen van Southern Baptist Convention (USA) en van andere protestantse groeperingen in Korea ervaren op het ogenblik, dat 't getij zeer gunstig is voor evangelisatie. Het feit, dat meer dan één miljoen mensen in de afgelopen zomer de slotbijeenkomst van Billy Graham bijwoonden is een heenwijzing naar een groeiende belangstelling voor het christelijk geloof in Zuid-Korea. Dr Oscar K. Bozeman, voorzitter van Korea Mission (een organisatie van SBC-zendelingen) verklaarde, dat men open deuren vond bij alle maatschappelijke lagen: bij de televisie, radio, scholen, universiteiten, fabrieken, kazernes en gevangenissen; "we zijn slechts beperkt in mankracht, tijd en physieke mogelijkheden".

Op het ogenblik komen duizenden Koreanen tot geloof in Christus. De campagne van Billy Graham, die tot meer dan viereneenhalfmiljoen bezoekers trok, resulteerde tenslotte in het feit dat meer dan 80.000 mensen op een of andere wijze zich voor Christus uitspraken.

Ongeveer 14.000 mensen kozen in oktober jl. voor Christus tengevolge van een evangelisatie-week in het land, waarbij 173 leden van baptistengemeenten uit Texas, Colorado, Tennessee en New Mexico bijeenkomsten hielden in samenwerking met zendelingen en Koreaanse voorgangers.

De Heer nam tot zich onze broeder

GERHARDUS HUIZINGA

op de gezegende leeftijd van 91 jaar.

9 februari 1974

Baptistengemeente Stadskanaal

De Heer nam tot zich in Zijn Heerlijkheid op 5 februari jl.

JACOB MEIJER

geliefde echtgenoot van Nel Groenewold in de ouderdom van 56 jaar.

2 Tim. 4 vers 7 en 8a.

Baptistengemeente Ter Apel

ENGELSE VAKANTIE VOOR JONGE MENSEN

Engelse vakantie waar jonge mensen hun kennis van de Engelse taal kunnen verbeteren in een Christelijke omgeving.

De prijs voor deze vakantiekursus van 21 dagen met pension bedraagt £ 75.— (*f* 488,—) plus kosten van bootreis (overtocht).

Inclusief Engelse lessen en excursies.

Aanvang: eind juni 1974.

De groep zal bestaan uit Baptisten jongeren uit diverse landen.

Schrijf naar:

Rev. Christopher D. Russell 7, Silver Drive
Frimley, Camberly GU16.5QN
Surrey-England

Op vrijdag 1 februari jl. hebben wij met onze kinderen, kleinkinderen en familie en vrienden ons 60-jarig huwelijksfeest gevierd.

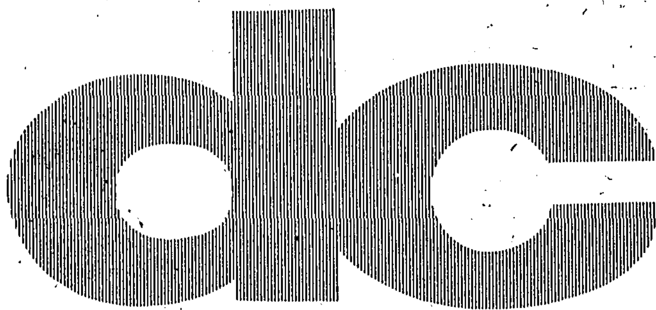
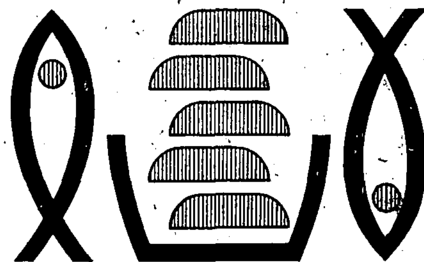
Met grote dankbaarheid aan onze Heer mogen wij aan deze dag en de achter ons liggende jaren terugdenken.

Wij vonden het zo geweldig fijn, dat velen hun belangstelling toonden en willen langs deze weg hartelijk dank zeggen voor blijken van vriendschap, die wij op deze dag mochten ervaren.

J. DUURSMA,
Fagelstraat 47, Amsterdam-W.

FRIES KONVENT

Het konvent van voorgangers in Friesland komt vrijdag 1 maart te Heerenveen bijeen; aanvang 10 uur. Bij verhindering tijdig bericht aan de gastheer.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 9 - 1 maart 1974

We dachten er goed aan te doen, deze notities uit het reisdagboek van dr Claus Meister — die in de afgelopen herfst als president van de EBF een bezoek aan Rusland bracht — in zijn geheel te plaatsen.

Dr Meister doceert het Nieuwe Testament aan het Europese Baptisten Theologisch Seminarie te Rüschlikon, Zwitserland. - e.r.

Als gast bij de baptisten in Rusland

door dr. Claus Meister,

president Europese Baptisten Federatie

Een van de verplichtingen van de president van de Europese Baptisten Federatie is kontakt te hebben met zoveel mogelijk baptisten in heel Europa. Een van de eerste uitnodigingen die mijn vrouw en ik ontvingen kwam van de Al-Unie Raad van Evangelische christenen-baptisten in Rusland. Hieronder volgen enkele uittreksels uit onze dagboek-notities; ze geven een paar indrukken weer over het leven in onze gemeenten in het Rusland van vandaag.

Donderdag 11 oktober 1973

Om twaalf uur in de middag brachten we onze koffers weg op Kloten, het vliegveld van Zürich. Als onze tickets worden gekontroleerd kijkt de employé van Swissair ons verrast aan: passagiers met een enkele reis Zürich-Moskou zijn klaarblijkelijk zeldzaam. Er stond echter in de uitnodiging, dat de broeders in Moskou voor de tickets terug zouden zorgen. Het verbaast ons dat het vliegtuig bijna helemaal vol is - Rusland schijnt een toeristische attraktie te zijn; in de volgende dagen zullen we daar nog vaak aan herinnerd worden.
Voor de landing in Moskou zetten we onze horloges twee uur vooruit. Het is al donker als we uit het vliegtuig stappen. Achter een hek staan zes broeders naar ons te roepen en te wuiven. Ze zijn van de Unie-leiding. Passenkontrole en douane nemen ongeveer tien minuten. Wij zijn geen toeristen maar een ‚delegatie'. Dat woord schijnt een magische charme te hebben in dit land. De douanebeambte laat ons door met een vriendelijk maar niet bijster volmaakt: Danke Schön. De wachtende broeders omarmen en kussen ons. Van nu af aan zullen we dagelijks ondervinden dat men er hardnekkiger en oprechter kust dan men zelfs in Frankrijk gewend is.

We rijden nu ongeveer een uur, buiten Moskou, naar een landhuis in een bos waar alles voor de ontvangst gereed is. Daar wachten de echtgenotes van de Unie-broeders op ons. Het is nu de beurt van mijn vrouw om gekust en geknuffeld te worden. De meesten van de mannen kenden we reeds van konferenties in het Westen; nu ontmoeten we ook hun dames. Een overvloedig koud buffet was gereed gemaakt. Dankzij de vrolijke humor van onze gastheren eten we ver boven onze eetlust. En als we er aan denken te stoppen wordt er soep binnengebracht en daarna een warme schotel en ook nog een dessert! Tenslotte gaan we aan andere tafels zitten om de koffie en koek. Natuurlijk moeten we van alles proeven: een belangrijke les voor de komende dagen. De hartelijkheid en de vreugde van onze gastheren waren zonder meer ontwapenend. Erg laat in de avond werden we naar Hotel Russia in de binnenstad gereden. Het is erg luxueus en telt 5000 bedden.

Vrijdag 12 oktober

Na een uitgebreid ontbijt (we eten er maar weinig van) rijden we naar het Uniebureau in het centrum van Moskou. Het is nog maar een paar jaar dat de kamers aan de voorkant van de kerk beschikbaar zijn voor het Unie-bureau. In ongeveer 20 kantoorruimten wordt een geweldige hoeveelheid werk verzet; de Unie telt dan ook meer dan 500.000 leden. Wij groeten iedere medewerker en vragen naar zijn werk. Verscheidene mensen van het bureau zijn op reis om gemeenten te bezoeken. Het werk wordt 's morgens onderbroken voor een godsdienstoefening die een uur duurt. We zien twee van de solisten die zongen op het kongres in Zürich. Ook mijn vrouw zingt en ik houd mijn eerste preek in dit land. Na de dienst hebben we een ontmoeting met de direkteuren van de Unie. Het duurt meerdere uren. We komen onder de indruk van de waardigheid en de ernst van broeder Ivanov, de president. De laatste tijd zijn er wat meer jongeren in de Unie-leiding gekomen. Ze leggen ons uit hoe het comité en de plaatselijke gemeenten werken. We vragen veel en de broeders blijken bereid overal antwoord op te geven. Met droefheid vertellen ze ons van de verscheidene duizenden baptisten die de Unie verlieten. Pogingen met het doel een overeenstemming te bereiken mislukten omdat de Initiatief-baptisten niet kwamen, ondanks hun belofte graag te zullen komen. Heel eerlijk werd verteld van de beperkingen

waaraan het werk is onderworpen. De staat houdt zich het recht voor de jeugd op te voeden. Zondagsscholen en jeugdgroepen zijn er niet; kinderen en jongeren zijn er wel! In de gemeenten worden meerdere keren op zondag diensten gehouden en twee of drie keer in de week. En natuurlijk ook in de christelijke gezinnen waar deze kinderen opgroeien. Vooral belangrijk is het zangkoor, dat in elke dienst meerdere keren zingt. Het repeteert drie uren in de week. Elke gemeente telt tenminste twee koren waarin veel jonge mensen zingen.
De bijeenkomst wordt onderbroken door een lunch. De mensen van het Uniebureau eten elke dag gezamenlijk, in twee groepen. Aan het eind van de dag bezoeken we Moskou maar we hebben maar een paar uur om het Kremlin en de omgeving ervan te zien. 's Avonds brengen we een bezoek aan een van 's lands grootste attrakties, het poppentheater van Moskou.

Zaterdag 13 oktober
Vandaag rijden we bijna 200 kilometer naar het Zuiden, naar Tula, de stad van de Samowar en wapenfabrieken. De hoofdweg, van Yalta naar de Zwarte Zee, is erg goed. Het duurt twee uren langer dan verwacht werd. Het regent en het is winderig. Daar komt nog bij, dat we achter een eindeloze rij vrachtwagens zitten. Het verkeer in de andere richting is al even druk. Elke vrachtwagen is vol met kool. Nog nooit in ons hele leven hebben we zoveel kool gezien. We gebruiken de tijd in de wagen om een interessant gesprek met broeder Michael Zhidkov te hebben; hij is onze vertaler en vergezelt ons steeds tijdens de reis. De voorganger in Tula ontpopt zich als een kenner en bewonderaar van Tolstoj. Hij neemt ons mee om Tolstoj's landgoed 'Yasnaya Polyana' te bezichtigen; van zijn 80 levensjaren heeft de schrijver er meer dan 60 jaar gewoond. We drinken koffie in het huis van de voorganger, een flat. Ze geven ons drie koeken uit Tula die we met kerstmis moeten opeten. Dadelijk leggen we er één apart voor de volgende vergadering van het Uitvoerend Comité in Zwitserland.
Deze avond nemen we voor het eerst deel aan een samenkomst van de gemeente in Rusland. De kapel bevindt zich aan de rand van de stad. De kerk is barstensvol. Mensen van alle leeftijden staan, in de gangpaden en tot op straat; en het duurt ruim twee uur. Gelukkig kan ik het zingen aan mijn vrouw overlaten. Men had mij vooraf gewaarschuwd, dat de preek tenminste een uur moest duren. De gemeente luisterde met zo'n grote honger dat men met korter niet had toegekund. Het koor zong vijf maal. Alle liederen die gezongen werden, werden eerst vers voor vers voorgelezen want velen hebben geen zangbundel. Kortgeleden werd een nieuwe bundel uitgegeven maar 'wat betekent dat bij zovelen?' Aan het eind van de dienst kregen we eigen gemaakte geschenken van de gemeenteleden terwijl men zong 'Nu tot wederziens...' Tijdens het zingen nam iedereen zijn zakdoek en wuifde naar de gasten, dikwijls met tranen in de ogen. Het is haast onmogelijk de kerk uit te komen, zo worden we gekust en geknuffeld...

Zondag 14 oktober
De gemeente in Moskou heeft 5000 leden. De dienst begint om tien uur. Broeder Ivanov en ik preken elk ongeveer 40 minuten. Het gehoor luistert goed. Vaak gaat er iemand opstaan; zij die staan doen dat van de ene voet op de andere. Overal mensen: in de kamers waar de doopkandidaten zich verkleden, op de trappen naar de galerijen, in de vele zalen van het Uniebureau waar de dienst ook te beluisteren is via de huisradio. Als het koor een gebed zingt staat iedereen. De gemeente staat ook als mijn vrouw het „Onze Vader" zingt. Velen maken tijdens de preek notities om de boodschap aan anderen door te kunnen geven. Nu en dan dwarrelen er papiertjes van de galerijen naar beneden. Ze worden doorgegeven naar de preekstoel. Gasten van andere gemeenten maken zich op deze manier bekend en ook worden er verzoeken tot voorbede voor zieken op deze wijze doorgegeven. Eén voorganger besluit ze onmiddellijk door te geven, anderen willen zich hierover eerst met de kerkeraad in verbinding stellen. Later ontdekken we, dat dat ook de praktijk is in de orthodoxe kerken; met één uitzondering: als de priester iets in zijn gebed moet gedenken moet er voor betaald worden. Tijdens de kollekte hier merken we op, dat de voorganger en de kollektanten niet worden overgeslagen.
De kerkdienst in Moskou is voor ons een indrukwekkende gebeurtenis. We begrijpen waarom vele bezoekers van allerlei godsdienstige achtergrond, zoals Martin Niemöller en Lukas Vischer, erover spreken. Er blijft niet veel tijd over om de stad te bezichtigen, want we moeten al gauw weer op weg voor de avonddienst in Podolsk, een kleine stad ten Zuiden van Moskou. De kapel is klein en we hebben de indruk dat er meer mensen staan dan zitten. Er is een verrassend aantal jongeren. Ze hebben hun instrumenten meegebracht en ze zingen vlugger en 'moderner' dan de rest van de gemeente. Iemand fluistert ons in dat een hele rij wordt bezet door 'Initiatief-baptisten'. Ook zij zingen een lied dat wel iets lijkt op een 'protest-song'. Iedereen, vooral de vrouwen, lijkt een beetje fanatiek te zijn. Het is jammer dat ze de dienst tijdens het laatste zingen verlaten. Bij het welkom dat deze gemeente ons bereidde was ook een 'party' buitenshuis maar we moeten voor middernacht terug zijn in Moskou. En ook hier ontroerende vaarwels; we zullen niet gauw deze kleine gemeente vergeten.

Maandag 15 oktober tot woensdag 17 oktober
We vliegen ongeveer 1200 kilometer naar het Zuid-osten, naar Wolgograd (Stalingrad genoemd tot 1961). Op het vliegveld wachten twee mannen op ons. Tijdens de lunch vraag ik hen naar het werk in de gemeente. De een is vice-superintendent van de Wolgograd-regio, de ander is minister voor kulturele zaken... We hadden hem even tevoren op het vliegveld als broeder begroet! Evenzogoed is het een interessant lunchgesprek. Broeder Karpow vertelt dat gehuwde paren van de gemeente die geen of slechts één kind wensen zonder meer worden geroyeerd als leden van de gemeente. De reden? Heel eenvoudig: er staat geschreven: "weest vruchtbaar en vermenigvuldigt u". De politicus gaf op vriendelijke wijze uitdruk-

Het echtpaar dr Claus Meister (schrijver van dit artikel), samen met Ilia G. Ivanov, president van de Russische Baptisten-Unie - in het bureau van de Unie-president

Avondmaalsviering in de baptistenkerk van Moskou

king aan zijn mening en zei dat dit in strijd was met de vrijheid van de sovjetburger. We spraken er over dat de gemeente nogal frank en vrij met royementen werkte en op die manier elk jaar vele leden verloor. Eén sigaret of een glas wodka leidt onherroepelijk tot verwijdering uit de gemeente. De beweegredenen zijn altijd op de bijbel gegrond. Het komt nogal eens voor, dat een vrouw die gedoopt wenst te worden om echtscheiding vraagt. De gemeente staat deze vrouwen niet toe een nieuw huwelijk aan te gaan. Onze indruk werd steeds sterker dat onze Russische baptistengemeenten vele problemen hebben die niets te maken hebben met hun betrekkingen tot de staat. En het bijna onverdraaglijke (caustic) wetticisme van de Initiatief-baptisten gaat nog verder. Hier liggen vele vragen. Strijden onze broeders van tijd tot tijd niet op de verkeerde slagvelden?

Twee avonden spraken we met de minister voor kulturele zaken; eerst over de toestand in het Midden-Oosten en daarna over de godsdienstige situatie in de Sovjet Unie. Ik ben blij dat hier alle vragen kunnen worden gesteld en dat geen antwoord wordt geweigerd. Natuurlijk, onze posities zijn tegenover elkaar. De een gelooft dat een nieuwe mens tenslotte gekreëerd kan worden. Ik ben pessimistisch: zonder het Woord van God, geopenbaard in Jezus Christus, kunnen we de mens niet vernieuwen. We spreken ook over de registratie van de gemeenten. Hij legt het in detail uit. Ik waardeer zijn eerlijkheid. We hebben het gevoel, dat we met elkaar kunnen praten zelfs al is het duidelijk dat we elk aan verschillende kanten staan. Hij vraagt of hij de kerkdienst mag bijwonen en hij is er de gehele twee uur, midden tussen de saamgestroomde menigte. Nogal vrijmoedig zeg ik hem dat de gemeente naar mijn mening een ontmoetingsruimte nodig heeft die tweemaal zo groot is als de tegenwoordige. Na afloop spreken we over de preek en over de mogelijkheid dat jonge broeders naar andere landen gaan om er theologie te studeren. Het kontakt met deze minister is een van de sterkste herinneringen aan onze reis. Ik zou hem wel eens weer willen ontmoeten. Sommige baptistengroeperingen achten dergelijke kontakten voluit verwerpelijk. Ik kan er niets aan doen dat ik zoiets absurd vind.

De slag om Stalingrad betekende het keerpunt in de tweede wereldoorlog. Er worden nog vele herinneringen aan die slag levend gehouden. Op de heuvel, waar 135 dagen om gestreden werd, staat vandaag de dag een monument gewijd aan de doden van Mamjew-Kurgan, overschaduwd door het 52 meter hoge standbeeld 'Moeder Thuisland'. Dagelijks wordt deze heuvel door duizenden bezoekers beklommen. Jonge paren leggen bloemen neer voor het standbeeld dadelijk na hun huwelijkssluiting in het stadhuis. De belangrijkste indruk die men hier krijgt is, dat 'zoiets nooit weer mag geschieden'. Als iemand in Stalingrad over vrede spreekt neem ik dat serieus - hier betekent het iets.

Donderdag 18 tot zondag 20 oktober
Vliegen van Wolgograd naar Moskou, dan per auto naar een ander vliegveld en vervolgens vliegen naar Leningrad; een trotse stad met trotse inwoners. Het sneeuwt vandaag voor het eerst; dan weer verschijnt een staalblauwe hemel boven de schitterende stad. De gemeente in Leningrad telt ook 5000 leden. Het vernieuwde kerkgebouw was een orthodoxe kerk met een grote koepel. De penningmeester vertelt ons van de gulheid van de gemeenteleden. In het algemeen lijkt het wel zo te zijn, dat de Unie en de gemeen-

Wie zijn eigen leven liefheeft
maakt dat het verloren gaat,
zegt Jezus (Joh. 12 :20—27).
Dat betekent: wie zijn eigen leven
koestert, wie zichzelf en het eigen
bestaan centraal stelt, wie vindt
dat alles om hem moet draaien en
dat hij het middelpunt van de wereld
is, zal vroeg of laat — heel vaak:
laat, te laat — ontdekken dat zijn
leven hem ontvalt. Hij zal eenzaam
leven, eenzaam sterven en voor
eeuwig eenzaam in de dood zijn.

P

Maar wie zijn leven haat in deze
wereld zal het bewaren ten eeuwigen
leven. Ook dat zegt Jezus. En dat
betekent: wie ermee ophoudt zichzelf
te koesteren en zichzelf gaat wijden
aan de verrijking van anderen,
zichzelf verloochent en nee zegt
tegen eigen begeerten, zijn zelfzucht,
zal ontdekken dat zijn leven glans
krijgt en bewaard blijft. Zelfs in de
dood.
Net als een graankorrel, die in de
aarde moet vallen om er te sterven
aan zichzelf. Alleen dan brengt
hij vrucht voort.
Net als Jezus zelf. Het ware
tarwegraan.
Laat dan die gezindheid in ons zijn
die ook in Christus Jezus was.

v. D.

Pastor Veniamin L. Fedichkin doopt bekeerlingen uit Moskou, Vladimir, Yaroslavl en Ivanovo - distrikten, waarover hij het toezicht heeft.

ten geen financiële problemen hebben. Onze eerste klas verzorging in eerste klas hotels bezwaart ons wel een beetje, maar men verzekert ons voortdurend dat dit typisch Russische gastvrijheid is en we moeten er verder helemaal niet over denken... De oudste voorganger vertelt ons tijdens onze eerste maaltijd dat in de gemeente in Leningrad druk gediskussieerd wordt over de vraag of men moet dopen 'in de naam van Jezus', of 'in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest'. Ik geef mijn mening. Bij de volgende maaltijd gaat het werkelijk opnieuw over hetzelfde onderwerp. Na een uur realiseer ik me dat ik praktisch niets heb gegeten maar het gehele uur heb les gegeven. Zaterdag is de zogenaamde 'zwarte zaterdag'. Eens per maand werkt iedereen op zaterdag. Daarom is de kerk niet helemaal vol als de dienst om zeven uur 's avonds begint. Verontschuldigingen worden overgebracht. Maar tijdens de dienst komen er steeds meer mensen. Zelfs de hoofddiaken, een ingenieur, komt rechtstreeks van zijn werk. Intussen zijn de tafels in een andere zaal gebracht. Met al de funktionarissen van de gemeente, ongeveer 30 mensen, hebben we een kleine bijeenkomst ter ere van de gasten. Er zijn korte toespraakjes, rapporten, zang en dikwijls herkennen we een melodie zodat we met onze gastheren mee kunnen zingen. Dan beginnen we te eten. Ik sta verwonderd over het geweldig goede humeur van alle medewerkers in deze gemeente waar de voorganger klaarblijkelijk de stuwende geest is achter ieder. Allen stellen zich heel kort voor en het gelach en bravogeroep maken er een geheel ontspannen sfeer van. De broeders zeggen dat ze nog andere plannen voor ons hadden voor zondagavond maar ze hadden toch maar anders besloten omdat we naar Kiev zouden gaan. Zondagsmorgens is de kerk vol tot op de laatste centimeter. Deze keer preek ik maar 40 minuten, want we moeten naar het vliegveld.

Zondag 20 tot woensdag 23 oktober

Direkte vlucht van Leningrad naar Kiev, de hoofdstad van de Oekraine. Kiev, met veel bomen en grasvelden, is een van de mooiste steden van de Sovjet Unie. De Sophiakathedraal, gebouwd in de 10e eeuw, is ongelooflijk. Op het vliegveld wachten veel mensen ons op. Onder hen de superintendent en de vice-president van de unie; ook twee jonge meisjes van het koor met prachtige bloemen. We gaan over de rivier de Dnjepr om in het centrum van de stad te komen, ongeveer 130 meter van de rivieroever. Na tien minuten in ons hotel gaan we dadelijk naar de kerkdienst van een van de vier baptistengemeenten van Kiev. We merken veel kinderen op in de dienst. De koren zingen moeilijke liederen. De solist is een arts. Ik moet preken zo lang als maar mogelijk is en dientengevolge vestig ik een rekord door nog eens een half uur langer te preken.

Maandagsavonds is er een speciale dienst voor ons belegd in de Tweede baptistengemeente van Kiev. Ook hier is het gebouw tot aan de deuren helemaal vol. Alle 30 voorgangers uit Kiev zijn aanwezig, omdat ze niet hoeven te preken deze dag. De meesten van hen hebben overdag een maatschappelijk beroep. De enige theologische studie die op het ogenblik mogelijk is een tv-kursus (het staat er echt...; we veronderstellen dat óf de typist óf de schrijver hier een foutje heeft gemaakt. Bedoeld zal zijn: een schriftelijke leergang - v. D.) van het Uniebureau in Moskou. Als al het materiaal is verwerkt moet een examen worden afgelegd. Vele jonge voorgangers volgen deze leergang. Onder hen bevinden zich bewonderenswaardige jongemannen. Het is alleen maar jammer dat er echt geen mogelijkheid bestaat om een theologische school te hebben. Het is heel gemakkelijk voor deze jonge voorgangers om op een verkeerd spoor te geraken want ze werken eigenlijk zonder opleiding. Desondanks groeien de gemeenten. Eén van de vragen waarover onderling door deze voorgangers nogal zwaar wordt gediskussieerd is of men op de preekstoel wel aantekeningen bij zich mag hebben. Na de dienst gebruiken twee broeders mij als het bewijs van de theorie dat men heel best en heel lang kan preken zonder aantekeningen (natuurlijk had ik wel een schets, maar die had ik thuis in Rüschlikon). Michael Zhidkov legt elke gemeentelijke situatie aan mij uit zodat ik soms een andere preek houd dan die welke ik bij me heb. Dit was misschien wel de meest indrukwekkende ervaring van mijn bezoek: te spreken tot elke gemeente in overeenstemming met de situatie waarin die gemeente zich bevindt. Daarom waren er na de dienst ook altijd diskussies tussen de voorgangers en de gemeenteleden. Na de dienst in Kiev zong de gemeente voor de laatste keer voor ons Nu tot wederziens, en voor de laatste keer waren er honderden zakdoeken.
Dinsdag een nog langer bezoek aan het Uniebureau van de Oekraine en toen namen we de slaapcoupé van Kiev naar Moskou. We waren zo moe, dat we gingen slapen in deze ongewone omgeving.

Een uur te laat kwamen we in Moskou in de sneeuw aan. Het is een klein wondertje, dat de chauffeur van broeder Ivanov nog in staat was om ons naar het vliegveld te rijden even voor ons toestel naar Zürich vertrok. Alles moest zo vlug gebeuren dat we haast geen tijd hadden om elkaar vaarwel te zeggen. We danken in het bijzonder Michael Zhidkov, die - tot aan het punt van uitputting - ons uitleg gaf en met ons bleef diskussiëren; hij was bovendien een geweldige tolk. Wij danken ook zijn lieve vrouw die ons haar man afstond tijdens deze reis. Ze was altijd op het vliegveld of bij het station op elk uur van de dag of nacht om bij haar man en ons te zijn.

Eenzaamheden

III

Van ongehuwden

Deze mensen worden vaak eenzaam gemaakt!
Het ongetrouwd-zijn behoeft niet persé tot eenzaameid te leiden.
Het is de meest normale zaak van de wereld dat een ongetrouwde man of vrouw een fijne levensvervulling vindt. Daarvoor is het huwelijk niet nodig. Ik heb er behoefte aan dit zo nadrukkelijk te stellen.
Nog steed hoor je hoe van een dertigjarige vrouw wordt gezegd, wanneer ze trouwt, dat ze nu onder de pannen is! Brengt dan alleen het huwelijk iemand geborgenheid en genegenheid?
Nee toch!

Ongetrouwde mensen zijn niet in-kompleet!
Ongetrouwde mensen worden zo vaak op een onheuse manier behandeld en benaderd. Als een man er de voorkeur aan geeft alleen te wonen, dan behoeft hij geen homo-sexueel te zijn. En als hij wel homo-sexueel geaard is, dan is hij nog niet minder!

Natuurlijk geldt hetzelfde voor de vrouw. Waarom deze mensen in een hoek geschoven, voorzien van een etiket?
Waarom zouden we niet met ze omgaan? Zouden eenzame mensen geen waardevolle aanvulling kunnen betekenen op ons bestaan? Hebben de mensen niet elkaar nodig, vooral als het zogenaamde zwakheden betreft?

En wie is zwak? Zijn we niet allen onvolledig?
Waarom nodigen echtparen zo weinig ongetrouwde mensen of weduwen en weduwnaars uit? Waarom zou de man niet meegaan als de vrouw op bezoek gaat bij een alleen-wonende andere vrouw?
Op deze wijze schuiven wij deze mensen in een isolement en versterken de waanidee dat de alleen-staande iets bijzonders is.
Het bijzondere zou kunnen zijn dat ze lijden, vaak door ons gedrag, aan onnodige eenzaamheid.
Het kan voor alleen-staanden bij tijd en wijle moeilijk zijn. Als ze vanuit de donkere straat verlichte huiskamers binnen kijken en weten dat ze straks bij het thuiskomen op zichzelf zijn aangewezen, zonder aanspraak, gezelligheid en menselijk kontakt. Sommige alleen-staanden dragen daarom wel een kruis.
Maar wat er al niet verborgen kan zijn in de schaduw van een kruis beseffen we dikwijls maar nauwelijks.
Laten we, zonder dat het voor de alleenstaande nodig is al z'n leegten te etaleren, hen gelegenheid geven bij-te-praten, uit te praten, leeg te praten. Geef ze een plaats waar voor hen de mogelijkheid bestaat, indien nodig, uit te rusten van de eenzaamheid.
In psalm 68 staat: „God, die eenzamen in een huisgezin doet wonen". De woorden in die psalm staan ongevaarlijk en vrijblijvend voor ons. Maar o wee, als er een beroep op ons wordt gedaan, ons huis, ons gezin, ons hart voor iemand te openen...!

De eenzaamheid kan voor sommigen een gevangenis betekenen.
In Mattheüs 25 zegt de Heer: „Ik ben in de gevangenis geweest en gij zijt tot mij gekomen". In vers 40 zegt Hij: „Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan".

Laat het dan niet in de vorm van een aalmoes overkomen, maar laat het een uiting zijn van liefde. Genegenheid voor hem of haar die daar zo dringend behoefte aan heeft.
Laat het dan voor die ander alleszins aanvaardbaar kunnen zijn.
Gebruik je vindingrijkheid en je fijngevoeligheid om de ander, met al je goede bedoelingen, toch niet te kwetsen, maar te zegenen.
(Wordt vervolgd) M. Cohen

GELOOFSGETUIGENIS VAN GEREFORMEERDEN VERSCHIJNT IN MAART

In de maand maart zal de proeve van een Geloofsgetuigenis voor deze tijd, die door de Synode van de Gereformeerde Kerken met grote instemming werd ontvangen, in druk verschijnen. Het wordt een themanummer van het maandblad Kerkinformatie, in pocketvorm.
De prijs is *f* 1,75 per stuk.
Men wordt verzocht reeds thans bestellingen op te geven. Dit kan door op giro 51.31.53 van het Algemeen Kerkelijk Bureau, Koningslaan 11 te Utrecht het verschuldigde bedrag te storten, met vermelding op de girokaart van: Bestelling Getuigenis.

Bericht van de R.J.C. INSTRUKTIEWEEKENDS VOORJAAR 1974

In de maanden april en mei zullen twee instruktieweekends worden gehouden op het inmiddels bekende adres van De Bron te Dalfsen.
Ze zijn bedoeld voor leiders en kader van de „oudere" jeugd en voor leiders van de tussenjeugd.
Momenteel wordt hard gewerkt aan de voorbereidingen van deze weekends; we kunnen vast enige dingen verklappen.
Het eerste weekend zal gaan over „geloven vandaag" en het tweede weekend over „programma-vulling". Met deze ruime aanduiding moeten we nu even volstaan. Er zal worden gewerkt met materiaalmappen en eventueel worden er „vakmensen" bij gehaald.
En nu het belangrijkste, en meteen datgene wat je alvast moet noteren:

1. De data zijn 26 en 27 april (eerste weekend) en 10 en 11 mei (tweede weekend).
2. De kosten zijn 15 gulden per persoon voor twee weekends.

We stellen ons voor dat we vrijdagsavonds om ongeveer 6 uur zoveel mogelijk aanwezig zijn en om ongeveer 8 uur „echt" beginnen. En verder dat we zaterdagsmiddags om ongeveer 4 uur stoppen. Dat zijn tijden die zelfs huisvaders vrij moeten kunnen maken. We gaan er dan ook van uit dat iedere afdeling vertegenwoordigd zal zijn.
Binnenkort zullen nog verdere mededelingen worden gedaan via Zicht en dit blad.
Bovendien krijgen de afdelingen een brief met nadere gegevens zoals waar en wanneer je je op kunt geven enz.
Mocht je er nu direkt meer van willen weten, bel dan even met:
Ds P. Brongers, Drachten 05120-17484
Jan Aaldring, Hengelo (O.) 05420-10968
Henk Hogebrug, Losser 05423-2949

DAGELIJKS BESTUUR J.R.-N.B.J.B.

De Jeugdraad der N.B.J.B. is blij te kunnen meedelen, dat de periode van waarnemende bestuursleden voorbij is.
Het dagelijks bestuur is nu als volgt samengesteld:
Voorziter: dhr R. de Haan, Numansdorp.
Sekretaris: dhr J. Aaldring, Rande 11, Hengelo (O.); tel. 05400-10968.
Alg. adjunkte: mw G. Metz, Delft.
T. W. v. d. Werf,
waarnemend sekretaresse

BELANGRIJKE RADENKONFERENTIE GEWEST Z.O. DRENTHE

Op zaterdag 9 maart a.s. nam. 2.30 uur in de baptistenkerk (West) te Emmen. De agenda wordt per konvokatie bekend gemaakt.
D. M., sekretaris

VAN DE ALGEMEEN SEKRETARIS

★ **Bericht uit Denemarken:**

Enige tijd geleden ontvingen we een groet van onze Deense collega, waarbij hij ons dankte voor het protest dat we hadden verzonden aan de Deense Ambassade in ons land naar aanleiding van de plannen van Jörgen Thorsen's „Jezus"-film. Onze Deense geloofsgenoten ontvingen een Engels afschrift van ons protest. De Deense baptisten waren daar dankbaar voor want ze hebben samen met andere kerken een grote handtekeningenaktie op touw gezet die resulteerde in 140.000 handtekeningen van protest die de minister van kultuur werden aangeboden.
De overheidsgarantie voor de film is ingetrokken, doch vele buitenlandse zakenlieden zijn erg geïnteresseerd in deze pornografische onderneming. De protesten en het vele geschrijf zijn nl. „goede" reklame! Zo gaat dat in deze wereld.

★ **Noodfonds:**

In vele kerken stond de eerste zondag in februari in het teken van het werelddiakonaat. Dit jaar hebt u daarover van de Unie geen speciale uitgave van De Christen ontvangen. We hopen wel dat ook in vele van onze gemeenten is gekollekteerd voor het Noodfonds.
Een pas benoemde werkgroep werelddiakonaat die onder uiteindelijke verantwoordelijkheid van de Unie Zendings Commissie werkt, zal binnenkort ongetwijfeld meer van zich laten horen door middel van dit blad. Het gaat hierbij niet in de eerste plaats om fondswerving, hoe noodzakelijk die overigens ook is. Het gaat vooral om een mentaliteitsverandering: een stuk bekéring bij ons op dit punt.
Bij dezen wilen we elkaar er aan herinneren dat op de Algemene Vergadering van 1972 een motie met overgrote meerderheid van stemmen werd aanvaard waarin we o.a. uitspraken dat we zouden pogen ƒ 1,— per lid per week af te dragen voor de nood in deze wereld. Op jaarbasis zou dit een bedrag geweest zijn van ongeveer een half miljoen.
Wat is er van deze motie terechtgekomen? Nauwelijks iets. Het bedrag dat bijeen werd gebracht voor het Noodfonds was vorig jaar slechts enkele duizenden guldens groter dan het jaar daarvoor. Zelfs op de laatste Algemene Vergadering heeft geen enkele gemeente navraag gedaan over het verloop van de aktie...!
Konklusie: ja, welke? Cynische mensen onder ons zullen beweren dat de aanvaarde motie van 1972 alleen maar een emotie was, en geen been had om op te staan. Ik zou graag willen stellen: we zien wel onze opdracht vanuit Christus maar er zal veel voorlichting en denkwerk verricht moeten worden opdat we ook enig zicht krijgen op het geheel van de problematiek. Als daad zullen we dan op een regelmatige en niet altijd emotionele wijze moeten leren geven van onze overvloed voor de mens in nood.
Intussen: vergeet niet voor het Noodfonds te kollekteren en denk aan de volgende broeders die u als werkgroep werelddiakonaat binnen afzienbare tijd zullen benaderen. Het zijn de broeders ds A. A. Boeschoten, Apeldoorn, voorzitter; ds J. Schuil, Zwolle, sekretaris; drs J. G. Brongers, Wormer; student W. P. van Berkel De Vinkenhof; ds Th. van der Laan, Bilthoven; ds G. van 't Wout, Utrecht.

★ **Nieuw telefoonnummer Uniebureau: 030-78 44 57**

Th. van der Laan

DRIE STUDIEDAGEN OVER „DIENST DER GENEZING"

(Ingezonden)

De interkerkelijke werkgroep „Dienst der Genezing" organiseert een serie van drie studie- en gebedsdagen in wijkgebouw „Eltheto", Javastraat 118 (Amsterdam-Oost). Er zullen verschillende facetten van de gebeds- of geloofsgenezing aan de orde komen.

Zaterdag 2 maart begint de cyclus. 's Morgens spreekt dan dr. R. Boon (hervormd) over „eenheid in het lichaam van Christus" en 's middags ds G. Liebe (baptist) over „gebed". De beide volgende studiedagen worden gehouden op 6 april en 11 mei. Dan staan de onderwerpen „charismata", „het ontvangen van de Heilige Geest", „Avondmaal" en „genezing" ter behandeling op het programma.

Volgens de werkgroep - die van mening is dat de „dienst der genezing" een duidelijke plaats in het kerkelijke leven moet hebben - zijn de ochtendbijeenkomsten het meest geschikt voor predikanten en ambtsdragers. Daarin komt namelijk de theoretische fundering van de geloofsgenezing aan de orde. Na de inleiding is er steeds gelegenheid voor diskussie.

's Middags om 2 uur zijn er voorbedediensten, waarin het thema van de prediking aansluit bij de exegese van 's morgens; ook is er dan gelegenheid voor persoonlijke pastorale zorg.

Aan de reeks studie- en gebedsdagen werken, behalve de al genoemde predikanten, ook ds J. H. Karelse (vrije evang.), ds D. Voordewind (pinkstergemeente), P. J. Chr. M. Lindner (r.k.) en de heer F. A. Stroethoff mee.

Voor inlichtingen kan men zich wenden tot de voorzitter van de werkgroep, de heer R. van Essen, telefoon 020-310845.

NJ 74

Alweer:
veel heen en weer,
veel over en weer,
en hopelijk
weer mooi **weer**

(al hebben we voor de zekerheid
— weer of geen weer —
een grote tent **gehuurd)**

hemelvaartsdag (23 mei)
op de vinkenhof

nationaal jeugdfestijn

(met muziek, informatie,
plezier, beweging, gezelligheid,
mensen enz.
Jij toch ook?)

FRIESE RADENKONFERENTIE

De agenda van de Voorjaarskonferentie van de Raden van Baptistengemeenten in Friesland, die op D.V. 16 maart a.s. te Sneek (in een van de zalen van de baptistenkerk) wordt gehouden, vermeldt o.a.: „Doen we genoeg voor ons nieuwe gemeentelid?", in te leiden door de heer S. H. van der Werf van Sneek;

„Het gevaar van de leer der Jehova's Getuigen", in te leiden door ds H. Sikkema, emeritus-voorganger te Heerenveen; Nieuws uit de gemeenten; etc.

De konferentie begint om 10.00 uur; sluiting plm. 16.00 uur.

WERELDBOND HERVORMDEN GAAT AKKOORD MET GESPREK BWA

Het Uitvoerend Comité van de Wereldalliantie van Hervormde Kerken gaat akkoord met het voorstel tot het theologische gesprek met de Baptisten Wereldalliantie. Drie theologen uit elke alliantie zullen aan dit gesprek gaan deelnemen, aldus de persdienst van de Hervormde alliantie. Het eerste gesprek zal tegen het einde van dit jaar plaatsvinden.
Van de zijde van de Baptisten Wereldalliantie zullen dr Rudolph Thaut, van het seminarium te Hamburg, dr Penrose St. Amant en dr Günter Wagner, beiden van het seminarium te Rüschlikon, Zwitserland aan dit gesprek deelnemen. Als staflid van de BWA zal dr C. Ronald Goulding erbij betrokken zijn.

Tabitha bouw - actie

Geborgen of opgeborgen?

Er zijn nogal wat journalisten, die menen over de voorzieningen voor bejaarden hun licht te moeten laten schijnen. Voor een deel zijn dat vrij jonge mannen, die hier en daar wat lezen en dan menen, dat zij een goed artikel kunnen publiceren. Jammer genoeg getuigen zulke produkten vaak van een ontstellend gebrek aan kennis van de feitelijke situaties. Dat niet alleen echter! Heel vaak is de instelling van deze journalisten (en die van hun redakties) er een, die uitgaat van de gedachte, dat het huidige bejaardenbeleid, beter gezegd: de huidige verzorging van voorzieningen voor bejaarden, volkomen fout is.

Het kan grif worden toegegeven, dat er hier en daar in de beleidssfeer fouten gemaakt worden. Maar het gaat beslist te ver om te stellen, dat de werkers in het veld (zo heet dat) het ook fout doen.

Wat willen we?

We, daarmee bedoel ik dan de mensen, die in de praktijk bezig zijn met de verzorging en de verpleging van bejaarden. Wat we willen is niet anders dan al onze mensen een stuk geborgenheid geven. Daarom ergert het ons, dat kranteartikelen spreken over pakhuizen voor bejaarden, over woonkazernes voor de afgeschrevenen, over opberghuizen voor ouderen. Er zijn nog méér van dat soort uitlatingen. Het kan (alweer) grif worden toegegeven, dat er inderdaad bejaardentehuizen gebouwd worden van een zodanig formaat (voor 4 à 500 bejaarden, stel je voor!), dat inderdaad maar één woord op z'n plaats is; dat dan het woord opberghuis valt, is licht te begrijpen. Dat de overheid protesten krijgt ten aanzien van dit soort mammoettehuizen, is gerechtvaardigd.

Maar het gaat in feite om het bieden van een stuk geborgenheid. Daartoe is geschikte huisvesting nodig. Zonder een dak boven je hoofd kun je je als mens niet geborgen voelen.

Maar daar zijn vooral handen voor nodig. Handen kunnen geborgenheid geven. Het zegenende gebaar van de priester is teken en uitdrukking van geborgenheid. De Joodse hogepriester zei dat ook: De Here behoede u... Daar zijn echter bovenal harten voor nodig. Want het best geoutilleerde tehuis en de best-opgeleide verzorgsters vallen in het niet, ja werken in hun tegendeel, als de liefde niet straalt uit de harten.

Hebben bejaarden dat nodig?

Is er een mens, die geen geborgenheid nodig heeft? Nou dan! Wat een overbodige vraag dus.

Geborgenheid verschaffen, een stukje bestaansrecht laten blijken, wat is het anders dan het vervullen van een opdracht, die de ene mens ten opzichte van de andere heeft? Die met name de gelovige heeft? Daarom willen we bezig blijven en kijken waar en op welke wijze we iets kunnen doen voor de medemens, vooral voor de bedreigde en zwakke en hulpbehoevende medemens.

Voor dit doel ontvingen we in januari en februari de volgende bijdragen:

Van baptistengemeenten: Alphen a/d Rijn 266,55; Deventer 72,51; Eindhoven 367,85; Foxhol 24,85; Den Haag 230,74; Noordbergum 134,43; Westerhaar 70,—.

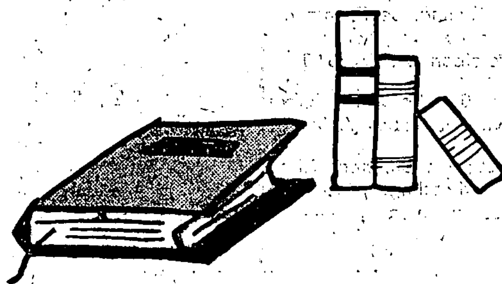
Van Zusterhulpafdelingen: Alblasserdam 47,10; Enschede 82,53; Hengelo-C 55,40.

Van Bejaardengroep Sneek: 25,—.

Van partikulieren: P.K.E, 5,—; J.B.G, 20,—; F.V.N.S, 10,—; E.B.F, 25,—; F.D.R.U, 10,—; H.V.O.D.H, 10,—; E.H.S, 8,50; D.V.O.G, 25,—; A.P.A, 20,—.

Alle gevers hartelijk dank! Tenslotte: giro 530.092 t.n.v. penningmeester Tabitha-Bouw-Actie, Westduinweg 1107, Scheveningen, staat voor ieder open.

H. Ploeger

Wat zullen we lezen?

maandag	4 maart	Jeremia 3 : 6—10	De trouweloze zusters
dinsdag	5 maart	Jeremia 3 : 11—18	In genade naar huis geroepen
woensdag	6 maart	Jeremia 3 : 19—25	Vertroeteld als kinderen
donderdag	7 maart	Jeremia 4 : 1— 4	Besnijd je hart
vrijdag	8 maart	Jeremia 4 : 5—13	De leeuw *is in aantocht*
zaterdag	9 maart	Psalm 58	Toch is er een God
zondag	10 maart	Psalm 61	Een schuilplaats

VOORGANGERSKONVENT HOLLAND

Het eerstvolgende predikantenkonvent van het Gewest-Holland wordt gehouden op woensdag 20 maart te 12.30 uur in de baptistenkerk te Alphen a/d Rijn. Literatuur: L. Kuylman-Hoekendijk, Dwarslagen in de christenheid; blz 1-38.

O. H. d.-V.

En als ze zich nu eens niet willen bekeren?

Ja, wat zul je dan doen met de bewoners en de patiënten van je tehuizen? Van de Tabitha-tehuizen bij voorbeeld.

Niets zul je dan doen! Beter gezegd: Gewoon doorgaan!

— o —

Er zijn nog altijd mensen, die diakonaal-sociaal werk alleen bezien vanuit het aspekt van evangelisatie. Die allereerst de vraag stellen of je met het een of het andere ook mensen voor Jezus kunt winnen.

Nu is de bezieldheid om mensen voor Jezus te winnen een alleszins respektabele bezieldheid. Een christen heeft een getuige van Christus te zijn, altijd, overal. Daar doen we geen draad af.

Maar je mag niet zeggen: Ik wil u wel helpen in uw moeilijkheden, maar alleen op voorwaarde, dat u zich bekeert! Dat mag je niet en nooit zeggen.

— o —

De barmhartige Samaritaan was een man, wie geleerd was de Joden te haten. Daar zat een godsdienstig tintje aan: Joden dienden God op een foute wijze. Zoals omgekeerd de Joden hetzelfde van de Samaritanen beweerden.

De bekende onbekende Samaritaan hielp een man die in de handen van rovers gevallen was. Ongetwijfeld is dat een Joodse man geweest; de gelijkenis wordt juist daardoor zo geweldig pikant en zo geweldig aktueel voor elk mens.

Goed, het was een Jood, die door een Samaritaan geholpen, ja van de dood gered werd. Hebt u het diepzinnige gesprek gelezen, dat de Samaritaan vooraf voerde met de Jood? Neen? Er staat ook geen gesprek vermeld. De Samaritaan heeft helemaal niet gevraagd: Ben jij van plan na je herstel Jood te blijven, of wil je je bekeren tot de samaritaanse godsdienst?

— o —

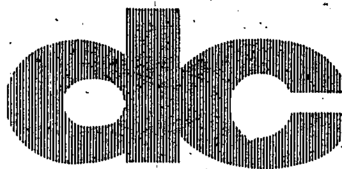
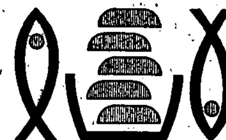
Dienen vanuit de liefde van Christus is altijd onvoorwaardelijk. D.w.z.: je mag als gelovige nooit zeggen: Die man is zó verhard, die wil zich niet bekeren, die help ik dus ook niet weer. Ik het het al zó vaak geprobeerd, het is geestelijke boter

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier — Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 —

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam —

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

aan een onverbeterlijke galg gesmeerd, nee ik doe het niet meer.
Wie zó zou spreken, geeft blijk van een jammerlijke onbekendheid met het evangelie, dus met het werk en het willen van Jezus Christus.
Maar moet je dan niet getuigen van Christus? Maar natuurlijk, ja! En alle getuigen wil overtuigen. Maar als je van tevoren denkt te weten, dat het overtuigen niet zal gelukken, mag je het getuigen nog niet nalaten!
Nogmaals: de werken der barmhartigheid worden gedaan, niet in de eerste plaats om mensen te bekeren, maar in de eerste plaats om Gods wil te volbrengen. Gods wil zegt: Gij zult uw naaste — zelfs uw vijanden — liefhebben als uzelf. Vanuit de gehoorzaamheid aan die wil kán God de genade schenken, dat mensen Christus herkennen in de daden der ontferming en daardoor zich openen voor de Heer der wereld, die stierf voor zondaren.

— o —

Met recht is diakonaal werk het werpen van brood op de wateren. Of je het ooit terug zult vinden op dezelfde wijze als je het uitgestrooid hebt? Neen. Maar toch zal het voedsel geven, ja voedsel blijven. Diakonaal werk is zááien van het woord, ook dat ongetwijfeld. En niet alle zaad komt zo terecht, dat het vrucht kan voortbrengen. Maar zonder zaaien zal er helemaal geen vrucht komen.
Maar nogmaals: Indien de liefde tot de medemens alleen in daden wordt omgezet op voorwaarde, dat die ander er een prestatie tegenover zet (dus zich bekeert of zich laat dopen, of wat voor christelijks dan ook maar) dan wordt de naastenliefde verlaagd tot een stuk koopwaar, dat voor een kontraprestatie te verwerven is.
Neen, diakonaal werk is werken in hope. Ook als de hoop ijdel blijkt te zijn, houdt de arbeid zijn waarde. Al wat gedaan wordt uit liefde tot Jezus, dàt houdt zijn waard en zal blijven bestaan.

Ploeger

RADENKONFERENTIE GEWEST HOLLAND

Wordt gehouden op zaterdag 16 maart 1974 in de tuinzaal van de baptistenkerk te Utrecht, Herenstraat 34.

Aanvang: 15.00 uur.

Ds W. Veenstra uit Wormer leidt het onderwerp in: De geestelijke verzorging van ouden van dagen.

Na inleiding en diskussie volgt een bespreking van ingekomen voorstellen.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Hengelo (O.), G. Liebe te Amsterdam-West.

SPREKERSLIJST

De baptistengemeente Westerhaar verzoekt de Sprekerslijst aan te vullen met: J. Wessels, Sibculoseweg 14, Westerhaar; tel. 05498-9377.

ENGELSE VAKANTIE VOOR JONGE MENSEN

Engelse vakantie waar jonge mensen hun kennis van de Engelse taal kunnen verbeteren in een Christelijke omgeving.

De prijs voor deze vakantiekursus van 21 dagen met pension bedraagt £ 75.— (*f* 488,—). Inclusief Engelse lessen en exkursies.

Aanvang: eind juni 1974.

De groep zal bestaan uit baptisten jongeren uit diverse landen.

Rev. Christopher D. Russell
7, Silver Drive,
Frimley, Camberley GU16.5QN
Surrey-England.

Voor u 't vergeet:
14 september 1974
„ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle

Met dank aan God hopen onze ouders

DANIEL HOOGTEYLING
en
AUGUSTA G. J. HOOGTEYLING—MOSTERT

op 10 maart 1974 te herdenken, dat zij 25 jaar geleden zijn getrouwd

Maranatha: Openb. 22 : 20

Joop
Alida
Dineke
Nico

Receptie op zaterdag 9 maart van 15.00-17.00 en 19.00-21.00 uur in het Hervormd Jeugdgebouw aan de Van Beekweg te Ermelo

Ermelo, februari 1974
Gelreweg 30

Te huur:

In Steenwijk, ruime gemeubileerde eengezinswoning voor de vakantiemaanden.
(Tijdsduur in nader overleg).

Centrale ligging wat betreft diverse rekreatiemogelijkheden.

Voor inlichtingen: Mevr. Pötzsch-Greven, Julianastraat 47, Steenwijk. Telefoon: 05210-4253.

Op 2 februari 1974 is in zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder

JAKOB KIEWIET

op de leeftijd van 71 jaar

De Heer is mijn Herder. Mij ontbreekt niets

Baptistengemeente Veendam

De Heer heeft thuisgehaald onze broeder

HEINO KLUNDER

op de leeftijd van 75 jaar
17 febbruari 1974

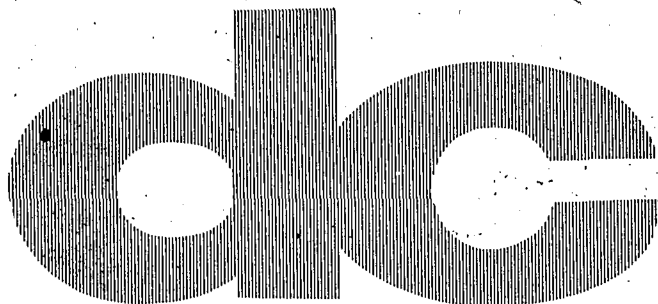
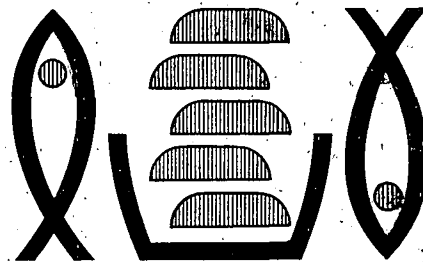
Baptistengemeente Foxhol

Op zaterdag 23 februari 1974 nam de Heer tot Zich, onze trouwe zuster

JANKE BATSTRA—FABER

Geboren 22 juni 1893
Gedoopt 5 juni 1910

De baptistengemeente te Sneek.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 10 - 8 maart 1974

Het gaat God om de mensen

Er zijn vele bijbelgedeelten te noemen, waaruit blijkt, hoezeer het God gaat om de mens. Van de schepping af aan heeft God voor de mens een bijzondere plaats bestemd. Zijn werken, Zijn bemoeienissen zijn er op gericht de mens op die plaats te laten komen. Een plaats van heil en harmonie, van vrede en liefde. Hij heeft er Zijn Zoon voor onder de mensen gezonden om hen te behouden. God is altijd op de ànder uit. Hij wil, dat de mens dàt ook is.

Daar hebben we in onze levensvormen weinig van terecht gebracht en het is erg moeilijk onszelf en anderen zover te bekeren - naar Gods beeld en gelijkenis - dat die levensvormen ook anders worden.

Denkt u maar eens aan onze maatschappij. Nu moet ik een woord noemen, waar wij als gelovigen en als baptisten weinig mee te maken schijnen te hebben. Wij zijn gewone mensen en denken, dat we met „kapitalisme" of kapitalistisch streven weinig te maken hebben. Dat mag zo lijken, omdat we zelf geen echt kapitaal hebben, maar we leven in één van de tien rijkste landen ter wereld, we leven in een kapitalistische maatschappij. O zeker, we zeggen dan, dat we wel „in" die wereld leven, maar niet „van" die wereld zijn. We laten ons door het kapitalisme niet inpalmen, willen niet „wereldgelijkvormig" zijn, ook niet „kapitalistisch", maar hoe moeilijk dat is, hebben we niet altijd in de gaten.

We zijn eerder besmet dan we denken. Let u maar eens op: een kapitalistische maatschappij is er vooral op uit „om uit alle handelingen een zo hoog mogelijk rendement te halen, uit te drukken in geld, zonder na te gaan of dit ten koste gaat van mensen of natuur". Dat streven brengt de maatschappij tot gelding tot in de kleinste verbanden tussen mensen, dieren en dingen.

Kijkt u maar eens naar het bedrijf, waarin u werkt. De eigenaren willen geen dienst aan de maatschappij of aan de mens bewijzen, maar winst maken. Natuurlijk kan dit laatste alleen, als er een produkt wordt gemaakt, dat anderen goed kunnen gebruiken, maar men wil er een zo hoog mogelijke prijs voor betaald krijgen. De winst moet omhoog, dus de kosten omlaag, ook de loonkosten.

Daarbij denkt het bedrijf pas in de laatste plaats aan het geluk, ook aan het huiselijk geluk van zijn medewerkers. Er is verandering op komst. Men krijgt er steeds meer oog voor, dat er hogere dingen zijn te bereiken dan geld alleen, maar dat proces verloopt erg langzaam. De bedrijven blijven toch eerst aan de eigen winst denken en pas veel later aan de arbeidsvreugde en het welzijn van hun man- en vrouwkracht.

Deze maatschappij heeft zijn invloed op het onderwijs en op het gezinsleven. De school is er helemaal op gebouwd om het kind op déze maatschappij voor te bereiden. Het moet van allerlei leren, waarvoor het nauwelijks belangstelling heeft. Het moet voldoende cijfers halen, om „over" te kunnen gaan. Het leert zich „voegen" in wat anderen bevelen - zijn eigen scheppingsdrang komt nauwelijks te voorschijn. Je moet op school goed kunnen nazeggen, wat de onderwijzer je leert - en je mag vooral niet vóórzeggen.

Ook hierin komt verandering. Er zijn scholen, die experimenteren met nieuwe vakken, waarin het kind zijn eigen kreativiteit kan uitleven. Gebleken is zelfs, dat op scholen, waar 50% van de tijd aan deze vakken wordt besteed, de prestaties in de „leervakken" hoger liggen. Maar daar mag het natuurlijk niet om gaan: om die hogere prestaties - maar wel om het geluk van het kind. Waarom hadden we zelf als kinderen zo 't land aan school? Waarom hebben onze kinderen het ook nog? Is het niet een van God gegeven protest in hun hart tegen een maatschappij, die niet met Gods bedoelingen overeenstemt? Ik vraag maar en denkt u er eens over na.

Ook in het gezinsleven heeft deze maatschappij zijn invloed. Het gezin is vaak de „werktijd" voor de vrouw en de „vrije tijd" voor de man. Iemand schreef eens: „Hier kan de man zich werkelijk ontspannen en dat inhalen wat hij mist in het bedrijf als werknemer door... hier zelf de baas te spelen". Dat gezin is van de man afhankelijk en op zijn beurt wordt hij daardoor voor het bedrijf een gewillige werkkracht. De kinderen moeten de ouders gehoorzamen — soms in heel onnodige dingen — en maar zelden is een gezin zo'n samenspel van àllen, dat ieder zich er gelukkig voelt. En wat is mooier dan een volledig gelukkig gezin! Maar de maatschappij maakt dat dikwijls onmogelijk, omdat iets van die maatschappelijke denkbeelden in het gezin binnendringen — zodat zelfs daar het „kapitaal verzamelen" invloed heeft.

Is dit beeld niet wat al te somber? Deels wel, deels niet. Er komt steeds meer weerstand tegen wat het belangrijkste deel in de samenleving is: er zèlf het beste van krijgen. We zullen er in deze bedeling nooit geheel los van komen, omdat het een anti-goddelijke màcht is, die ons zo op ons zelf gesteld doet zijn. Maàr God is er ook nog en blijft werken aan het veranderen, het beheren van de mens, van òns ook en daarmee van onze samenleving, zodat we aan de ànder gaan denken.

Voor dat Goddelijke werken moeten we oog hebben. En met Hem meewerken. Dat kan in eigen leven, gezin, werk beginnen. Dan kan door politieke aktiviteiten, door vakbondswerk, door maatschappelijke arbeid. Gedragen door het gebed, want we kunnen het niet volhouden zonder de Heer. Het betekent kruisdragen en doorgaan.

Het betekent mee-lijden en overwinnen. Onvermoeibaar en verwachtend de uiteindelijke maatschappij van God.

Hem gaat het om de mens. J. Broertjes

Dit artikel verscheen eerder in Gemeenteleven, gemeenteblad van de baptistengemeente Amsterdam-Noord - e.r.

EO-UITZENDINGEN OVER ABORTUS

De EO-persvoorlichting deelt mee, dat de EO-televisie in de uitzendingen van 14 maart en 4 april uitgebreide aandacht zal besteden aan de praktijk van abortus provocatus. In deze uitzendingen zal het doden van het ongeboren kind vanuit de Schrift worden afgewezen. Ook zullen de resultaten van een NIPO-enquête, gehouden in opdracht van de EO, bekend worden gemaakt.

SPREKERSLIJST

De baptistengemeente te Zutphen verzoekt aan de Sprekerslijst toe te voegen: C. de Jongh, Brahmsstraat 8, Zutphen - telefonisch onder kantooruren 05750-14688; daarna via 05750-15912.

Ontspanning door geloof

Er is onrust op nationaal en internationaal niveau. En dit is wellicht altijd al zo geweest.

Vanuit de samenleving komen grote vraagstukken en diepgaande problemen op ons af. Deze dingen kunnen ons geweldig onrustig maken. Vanuit het godsdienstige, ekonomische en maatschappelijke leven bestormen die vraagstukken en problemen ons zó, dat we er soms door overmeesterd dreigen te raken.

Toch meen ik, dat de meeste spanning en onrust niet van buiten-af, maar van binnen-uit komt.

De mens lijkt van nature onrustig, rusteloos.

Hij is voortdurend bezig zich aan iets of iemand vast te klampen. De mens wenst zich innerlijke rust, zekerheid en ontspanning. Het verlangen hiernaar gaat zeer diep.

Naast die onrust en spanning vinden we vaak een geestelijk vermoeid, dood-op, zijn. Geen lust om te leven. Geen plezier in de dagelijks bezigheden.

Uit de bijbel wordt duidelijk hoe onze Heer deze nood ontdekte, door-zag. De evangelist Mattheüs schrijft daarover in zijn evangelie (9 : 36): „Toen Hij de mensenmenigte zag werd Hij door diep medelijden bewogen, daar zij voortgejaagd en afgemat waren, als schapen die geen herder hebben".

Dwarrelende herfstbladeren

Als dwarrelende herfstbladeren laat de mens zich vaak opjagen; stuurloos en ondergeschikt aan iedere rukwind.

Hebben we een „iets' of een „iemand" kunnen vinden waaraan we ons kunnen vastklampen, dan nog zijn we uiteindelijk vaak veroordeeld tot verdriet, pijn en onzekerheid.

Alles en iedereen is onderhevig aan verandering.

Ook wij-zelf blijven niet degenen die wij waren.

Soms verandert het voorwerp van onze *liefde en blijven we teleurgesteld achter.* Of de dood maakt een einde, maakt een scheiding, met als gevolg innerlijke verwondingen, en ook weer pijn en verdriet.

Zo heeft de mens een fundamentele behoefte aan een onveranderlijk „iets" of „iemand". Een vast punt. Ook al verandert hij-zelf, als hij maar zeker kan blijven van dat *onveranderlijke.* De Onveranderlijke.

Die onveranderlijke, de Heer, zegt dan ook tot allen die zo moe zijn en onder zware lasten gebukt gaan, tot Hèm te komen.

Hij garandeert de komers de werkelijke innerlijke rust waar zij, net als iedereen, zo zeer naar verlangen.

Het enige, het unieke van de Heer is dat Hij onveranderlijk is.

Hij kan niet teleurstellen.

De dood kan ons van Hem niet scheiden. Want Hij heeft in Zijn opstanding de dood dood gemaakt.

In eerste instantie gééft Hij dan rust.

In tweede instantie léért Hij ons rustig te zijn.

Angstige, rondfladderende vogels

Met zijn verstand overwoog Abraham dat God bij machte was zijn zoon Izaäk uit de dood op te wekken. Zo beklom hij voor zijn arme gevoelsleven een bijna onbegaanbare bergweg. Maar hij ging de weg, vanuit zijn godsvertrouwen.

Onze overwegingen kunnen ook vaak een bron van onrust zijn. In plaats van ons leven in handen van God te leggen, gaan wij vaak zelf gebukt onder overwegingen zonder geloofsvertrouwen en missen de blijheid, die een gevolg is van dat vertrouwen.

Zo zijn er theologen die met hun overwegingen twijfel zaaien. Zij kunnen er met hun verstand niet bij, dat God zich zou bezig houden met het enkele leven van de individuele mens.

Het ene produkt van het zogenaamd verstandig denken moet dan wijken voor het andere produkt en de denkbeelden beginnen tegen elkaar op te botsen als losgeslagen schepen. Er is geen anker meer. Er is geen vast, onveranderlijk punt meer. De Onveranderlijke is verdwenen uit hun gezichtsveld.

Er zijn zelfs theologen die nu een christendom propageren, waarbij geen sprake is van een persoonlijke God.

Christus, de Heer, wordt terug-gebracht tot een voorbeeld-ig mens en het anker, het vaste punt bestaat niet meer.

Eerst ontstaan botsingen; daarna volgt het einde van juist datgene waar de mens, waar in feite ieder mens, naar zoekt.

Wanneer alle zaken, waar het verstand niet bij kan, overboord worden gezet, verdwijnt de rust die alleen te vinden is in de Onveranderlijke.

Een voormalig Viet-Namees diplomaat schreef in zijn boekje „J'ai choise le Christ" (ik koos Jezus Christus), het volgende: „Om tot de ware rust te komen moet een mens zich niet wenden tot een produkt van eigen verstand".

Zonder innerlijke rust kan een mens niet gelukkig zijn.

Wat ons heden betreft kunnen wij „rusten" in Zijn leiding; wat onze toekomst betreft kunnen wij „rusten" in de belofte, dat wij zullen delen in de toekomst van de Onveranderlijke.

In de Heer, de Onveranderlijke, ontvangen wij rust, zonder dat we daarmee tot onafhankelijke bezitters van die rust worden verklaard.

Menig christen is onrustig. Menig christen gedraagt zich als een angstig rondfladderende vogel, die niet de moed kan opbrengen z'n vleugels te vouwen en te rusten en te ont-spannen.

Iedere christen zal moeten leren.
De Heer zei: „Komt tot Mij... en leert van Mij".
Hij wil ons als het ware die rust leren. Steeds meer zullen we bereid moeten zijn om de gedachten die ons intens onrustig kunnen maken „gevangen te geven aan Christus", zoals de bijbel ons dat wil leren. Deze les vinden we verschrikkelijk moeilijk. En toch willen wij die weg gaan, omdat wij deel willen hebben aan „de vrede die alle verstand te boven gaat". We mogen ophouden angstig rondfladderende vogels te zijn. Wij mogen na onze dag-tochten rustig onze vleugels vouwen, vertrouwende op de God die zelfs de mus belangrijk vindt...

...en leert van Mij.

De rust wordt ons niet alleen gegeven bij het begin van een christen-leven. De rust wordt ons bovenal geleerd.
De Heer, de On-veranderlijke zei: „en leert van Mij, want ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden...", (Matth. 11 : 29).
Wanneer wij de woorden van de Heer, vanuit de Bergrede, om te beginnen, in ons opnemen en bewaren en ze beschouwen als richtlijnen voor ons dagelijkse leven, dan zullen wij bemerken dat al lerende deze unieke rust ons eigendom wordt.
Van Jezus' woorden neem je niet alleen kennis op een verstandelijke en/of gevoelsmatige wijze. Nee, wanneer het daarbij bleef, dan zou je leeg en onrustig blijven. Geen angstige rondfladderende vogels. Geen stuurloos dwarrelende herfstbladeren.
Geen anker-loze en stuurloze botsende schepen in de mist.
Niet als een plant, die steeds weer overgeplant wordt, zodat er geen kans is op groei.
We willen onze wortels diep uitslaan in de woorden van de Heer zelf, en die woorden in ons op-zuigen, als water dat levend maakt en houdt.
Als een kind in de armen van z'n moeder, zo mogen wij ons nestelen, in vertrouwen, in de armen van de Onveranderlijke. Daar willen we stil worden en rustig zijn en vertrouwen. Daar zullen we de kracht vinden om te leven. Ontspannen en wel...
„...in stilheid en vertrouwen zal uw sterkte zijn", vertelt ons de bijbel die wij serieus willen nemen!
Er blijft dan een rust voor het volk van God, zegt de bijbel. Deze hemelse rust begint hier, op aarde, in dit, uw leven.
De straten van de hemel beginnen hier op aarde, schreef eens iemand. Ze beginnen, ook in ons leven, dankzij de genegenheid die God voor ons koestert.
Iets van de hemel mag in ons zijn voordat wij in de hemel zijn, is een uitspraak van een voor mij onbekend gebleven persoon. Ze kan veel waars voor ons inhouden. De hemel is dichterbij dan u denkt.
De Heer, de Onveranderlijke zegt: „Komt tot mij... leert van Mij, en je zult rust vinden...".
Terug, naar de school, van de Heer.

M. Cohen

FISCALE EENVOUDIGHEDEN

Velen moeten weer hun belastingbiljet invullen; nog meerderen laten dat doen.
Hoe dan ook, indien u aan Tabitha **giften** geschonken hebt, mag u deze aftrekken van uw inkomen volgens de in de toelichting bij uw aangiftebiljet aangegeven regelen. Zakenlieden kunnen zulke giften als bedrijfsonkosten boeken.
U kunt ook ten aanzien van Tabitha een persoonlijke verplichting aangaan. Indien u door een notaris een **schenkingsacte** laat opstellen, waarin u zich verplicht gedurende minstens drie jaar aan Tabitha een uitkering te doen, wordt deze schenking als een persoonlijke verplichting aangemerkt. Zulke schenkingen zijn dan geheel aftrekbaar. Natuurlijk wil Tabitha de kosten van zo'n schenkingsacte voor haar rekening nemen.
Vrijstelling van **schenkingsrecht** ontvangt u, indien de schenkingen een bedrag van *f* 5.000,— in twee jaar niet te boven gaan.
Ook is het natuurlijk mogelijk Tabitha bij testamentaire beschikking te gedenken. Legaten beneden *f* 10.000,— zijn geheel vrij van successierechten. Voor bedragen boven *f* 10.000,— geldt het speciale tarief van 10%. Mocht u bij testamentaire beschikking Tabitha willen bedenken, dan zullen we graag zien, dat u de volgende tenaamstelling gebruikt: Stichting Tabitha, gevestigd te 's-Gravenhage p.a. Ds H. Ploeger, Westduinweg 1107, Scheveningen.

H. Ploeger
sekr.-admin. Stg. Tabitha

EERSTE PAAL GEHEID VOOR NIEUWE BAPTISTENKERK IN ALBLASSERDAM

Vrijdag 1 maart jl. werd te Alblasserdam de eerste paal geheid voor de nieuw te bouwen baptistenkerk. De nieuwe kerk zal het houten kerkje, dat er als noodgebouw vele jaren dienst deed, moeten vervangen. Het nieuwe gemeentencentrum zal naast het bestaande kerkje verrijzen. De eerste paal werd geheid door de voorzitter van de bouwkommissie, de heer Tent.
De gemeente telt ongeveer 70 leden.

Oh ja, wat ik nog zeggen wou:
14 september 1974
„ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle

C

Door de voeten te wassen van Zijn discipelen — het werk van dienaren — heeft de Heer Jeuzs ons een voorbeeld gegeven, „opdat ook gij doet gelijk Ik u gedaan heb" — (Joh. 13 vs 15).
De navolging van Jezus ligt niet in een soort sakrament van de voetwassing. Veeleer in, wat men zou kunnen noemn, het sakrament van het dienstbetoon, het sakrament van de liefde.

P

Dáárin is Jezus ons voorgegaan. Hij heeft het niet alleen voor ons gedaan maar heeft het ons ook vóórgedaan. Wie Jezus bezig ziet weet hoe het moet. Elkaars dienaren zijn. De ander uitnemender achten. Niet letten op eigen belang of eigen positie maar letten op het belang van de ander.
Jezus navolgen is geen imitatie van wat Jezus deed. Imitatie wordt nooit echt. Echt is het pas als onze bewegingen en gedragingen worden gemotiveerd door dezelfde gezindheid die ook in Christus Jezus was.

v. D.

Waarom ziekenhuispastoraat en hoe werkt dat?

In de totale zorg die ieder ziekenhuis aan de patiënt behoort te bieden, neemt de pastorale zorg een integrerende plaats in. Het ziekenhuis heeft immers ten doel, de gezondheid van de mens in zijn totaliteit te bevorderen.
Het gaat, bij wijze van spreken, niet alleen om de aangetaste blindedarm die behandeld moet worden. Het gaat om een mens die uit de veilige beslotenheid van het gezin komt. Die zich anstig voelt over hetgeen hem te wachten staat, die gezinsleden heeft die in zorg zitten. Het gaat om een patiënt die de beslissing uit handen is genomen, die gaat liggen piekeren en nadenken over zijn leven, zijn werk, zijn gezin.

Aan die mens

nu wil het ziekenhuis alle mogelijke hulp bieden, een hulp die meer bevat dan alleen lichamelijke aspecten.
Psychische factoren spelen dikwijls een rol van betekenis in het ziekte- en genezingsproces.
Regelmatig ook hebben sociale en psychische inspanningen tot het ziekzijn geleid.
In alle gevallen grijpt ziekte de gehele mens in meerdere of mindere mate aan, maakt hem los uit het gewone dagelijkse leven en werk en werpt hem terug op zichzelf. Daarom... brengt ziekzijn vaak problemen van allerlei aard met zich mee. Vooral wanneer de ziekte van lange duur of ernstige aard is.

Gevoelens van angst en onzekerheid, hoop en twijfel... van verlatenheid en schuld; een zoeken naar de zin van het leven en naar een uiteindelijke geborgenheid!
Hierin wil het pastoraat tegemoet komen en de zieke desgewenst helpen om tot klaarheid te komen.
Wil derhalve het ziekenhuis ten dienste staan van de menselijke gezondheid in al zijn aspekten, dan zal het ook in deze problematiek moeten voorzien.
Daarom behoort het aanbod van pastorale zorg tot de gewone dienstverlening van het ziekenhuis, en kan die zorg gegeven worden aan een ieder die daarop prijs stelt.
Nu is de vraag gesteld: „Waarom ziekenhuis-pastoraat?"

Is dat om de kerken te ontlasten van een stuk van hun werk?... Dat is het beslist niet!

Wat is het dan wel?
Ik zou op die vraag het volgende antwoord willen geven: Ziekenhuizen krijgen geleidelijk een andere funktie. Was het ziekenhuis vroeger een instituut waarin de patiënt technisch-geneeskundige hulp kon ontvangen, thans wordt het ziekenhuis meer en meer een inrichting waarin de mens die ziek is, centraal staat.
De meeste ziekenhuizen kennen de goede gewoonte om de pastores bericht te zenden van opname wanneer het een hunner gemeenteleden betreft. En de zieke verwacht, eenvoudig omdat hij ziek is, bezoek van de eigen pastor, ook in het ziekenhuis. Immers, de eigen pastor kent de achtergronden en de omstandigheden van de patiënt beter dan wie ook!
En hij heeft het voordeel dat in zijn kontakt met de patiënt de huiselijke- en gezinsomstandigheden van de zieke meer kunnen mee-resoneren.

Een pastorale-relatie tussen de e i g e n pastor en paiënt is dan ook van groot belang tijdens het verblijf in het ziekenhuis. Maar zeer zeker... door het kontakt in moeilijke dagen ook daarna, wanneer de patënt weer thuis is.

Het ziekenhuis-pastoraat kan echter een waardevolle en daadwerkelijke verlichting en hulp betekenen voor de eigen-pastor, vooral wanneer hij van ver weg moet komen.

Collega's hebben mij opgebeld wanneer ze zelf ziek waren, of met vakantie gingen om hun patiënten mede namens hen te willen bezoeken. En ook of ik wanneer ze een ernstige patiënt in ons ziekenhuis hadden hen op de hoogte wilde houden. Vooral waar het langdurige zieken betreft, is een nauw samenspel tussen ziekenhuis-pastor en eigen pastor wenselijk en soms noodzakelijk.

Evenals voor de wijkpastores is het voor de ziekenhuispastor onmogelijk om grote aantallen mensen individueel te begeleiden. De intensiteit van dit werk... en de beschikbare tijd leggen beperkingen op.

Daarom stelt de ziekenhuis-pastor het zeer op prijs door wijkpastores geattendeerd te worden op bepaalde patiënten die bijzondere aandacht nodig hebbben. Het betekent voor hem een waardevolle en gewaardeerde hulp, om meer doelgericht te kunnen werken.

Voor zieken die voor een kortstondige en lichte behandeling zijn opgenomen is er nauwelijks reden tot een belangstellingsbezoek van de eigen pastor. Voor de ziekenhuis-pastor blijft het in zulke gevallen bij een kennismaking.

Gesteld mag worden

dat de ziekenhuis-pastor in zekere zin „gastheer" is voor de wijkpastores in het ziekenhuis. Daarom ligt het voor de hand, dat zij bij hun bezoek aan het ziekenhuis zich van tijd tot tijd met hem in verbinding stellen.
Als gastheer ligt het op de weg van de ziekenhuis-pastor het kontakt met het ziekenhuis te struktureren en te vergemakkelijken.
Nu gebeurt het geregeld dat er patiënten worden opgenomen die volgens hun eigen opgave nergens aan doen (zoals dat dan in de volksmond luidt). Op hun opname kaart staat dan: „geen godsdienst".
Deze patiënten hebben, wanneer ze dit verlangen, in de éérste plaats de aandacht van de ziekenhuis-pastor. Heel vaak blijkt uit gesprekken met deze patiënten dat ze van huis uit „kerkelijk" waren, maar door allerlei oorzaken de binding met hun kerk zijn kwijtgeraakt.

De tijd laat het niet toe, maar anders zou ik u daarover aangrijpende en boeiende en soms zeer tragische voorvallen kunnen vertellen.

Soms is het mij gelukt het kontakt tussen de patiënt en zijn of haar kerk weer tot stand te brengen.
Ook heeft het zich verschillende keren voorgedaan dat iemand in ons ziekenhuis kwam te overlijden wiens eigen pastor ziek was, of de gemeente vakant.

Familie-leden van de overledene verzochten mij in die situatie (met medeweten van hun kerkeraad) om, waar ik de overledene mede lange tijd pastoraal begeleid had en daardoor goed gekend, de rouwdienst en begrafenis te willen leiden.

Om tot een goed samenspel te komen tussen de pastores, zou ik er op willen wijzen dat het gaat om een zo efficiënt mogelijk pastoraat, maar ook... dat te frequent bezoek van een te groot aantal pastores moet worden vermeden terwille van de voortgang van de medische en verpleegkundige verzorging.

Het heeft zich nl. voorgedaan, dat op een vrijdagmorgen tussen tien uur en half twaalf vier collega's achter elkaar... op dezelfde zaal hun patiënt kwamen bezoeken. Twee hunner gingen lezen en bidden voor de gehele zaal... de derde bad alleen met eigen patiënt en de vierde liet het bij een kort gesprek met de eigen patiënt. Maar... 's middags om vier uur kwam er nòg een collega op dezelfde zaal, die (gelukkig maar) zijn patiënt op het dagverblijf vond en daar vernam dat het 's morgens wel erg druk met dominees op de zaal was geweest.

Een patiënt met de aantekening op zijn opnamekaart „geen godsdienst", kwam de volgende dag bij mij zijn nood klagen. Hij had, zoals hij zei: „dit vrome gedoe allemaal moeten aanhoren".

Ik begrijp dat dit soms een moeilijke zaak kan zijn, omdat de patiënt meestal verwacht dat zijn of haar dominee de bijbel leest en bidt.

In bijzondere gevallen, wanneer men soms geroepen wordt (vlak voor een ernstige operatie b.v.) en de eigen patiënt ligt op een zaal met meerdere patiënten, kan men altijd aan de zuster vragen of het gordijn tussen de bedden dicht geschoven mag worden en een scherm geplaatst, zodat de eigen pastor rustig zijn gang kan gaan.

Tenslotte zou ik ten aanzien van patiënten in *verpleegtehuizen* er bij op willen aandringen, om de eigen patiënten voor zover mogelijk... geregeld te bezoeken.

Niet ten onrechte voelen deze mensen zich vaak afgesneden van de gewone samenleving; ze krijgen ook menigmaal weinig bezoek meer als ze langdurig in het verpleeghuis verblijven.

Vele patiënten in een verpleeghuis leven vaak met de gedachte dat het verpleeghuis voor hen het voorportaal is van het kerkhof, hetgeen echter een volkomen misplaatste gedachte is aangezien een verpleeghuis een tehuis is waar aan de lichamelijke en psychische verbetering (d.w.z. genezing en/of herstel) wordt gewerkt. Duidelijk moet gesteld worden dat een verpleeghuis de mensen beter wil maken. Het bezoek van de eigen pastor uit de oude vertrouwde omgeving waar ze gewoond en gewerkt hebben, kan hun het gevoel geven, niet te zijn afgeschreven, maar er nog bij te behoren. En dat doet deze patiënten in het bijzonder, een wereld van goed.

Dokkum D. Boschma

———

De schrijver van bovenstaande, ds D. Boschma, — voorganger van de baptistengemeente te Dokkum — is als ziekenhuispredikant verbonden aan het prostestants christelijk streekziekenhuis De Sionsberg te Dokkum.

Het hierboven afgedrukte is de tekst van een inleiding tot gesprek met predikanten uit N.O.-Friesland, medio februari jl. gehouden - e.r.

Eenzaamheden

IV

Van de twijfelaar

Hij die twijfelt aan God lijkt vaak aan eenzaamheid.

Geloven is misschien wel een sprong maken, een sprong uit jezelf.

Een sprong in de armen van God.

Maar als je het gevoel hebt dat God je niet opvangt?

Dan ben je eenzaam. Terug-springen, terugvallen op jezelf?

Ons gevoel kan ons echter bedriegen. Wanneer je wilt springen in de armen van God, dan moet je jezelf niet vragen wat je allemaal voelt. Dan mag je geloven dat een ieder die werkelijk bereid is te springen uit zichzelf door Hem zal worden opgevangen.

De vraag is dan belangrijk: willen we wel geloven?

En nog meer vragen willen dan een antwoord: Ben ik bereid mijn autonomie op te geven?

Wil ik mij door een Ander in dienst laten nemen?

Wil ik mij verdiepen, werkelijk verdiepen in het Leven, het Woord en het Werk van die Heer die mij zegt te springen?

Wil ik mij begeven in de kring van mensen die met dezelfde dingen bezig zijn?

Zijn wij dan bereid en hebben we de moeite er voor over om het dan ontvangene als iets kostbaars te beschouwen en ook echt te bewaren?

Willen we er voor waken de parels niet als de zwijnen te vertrappen?

In perioden van twijfel moesten we niet verstoppertje spelen. We behoeven onze nood niet te etaleren, maar aan de andere kant zouden we op zoek kunnen gaan. De woorden van Jezus-zelf en de hulp van begaafde en begrijpende christenen kunnen dan van onschatbare waarde zijn. Nog steeds klinkt het de twijfelaar tegemoet: „Wil je werkelijk geloven?"

De eenzaamheid die vaak het gevolg is van de twijfel aan God is een eenzaamheid waaraan iets te doen is...

Jezus-zelf heeft gezegd dat op het zoeken het vinden zal volgen.

Sören Kierkegaard verklaarde: „het geloof is een waagstuk, dat het hele leven verandert; we kunnen de twijfel slechts overwinnen door de handeling des geloofs". Van enorm groot belang is de uitroep van een man die een zieke zoon had en Jezus ontmoette. Zijn woorden waren: „Heer, ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp". Hier is het geloof niet een veroverde zekerheid, maar losgelaten vertwijfeling. Dan betekent: „ik geloof", niet: „ik ben zeker", maar: „Heer ik geef mij over, inclusief mijn twijfel."

In de vlucht naar God ligt de overgave van eigen leven (Dr G. v. d. Leeuw).

(Wordt vervolgd) M. Cohen

AKTIE OM GEBRUIKTE POSTZEGELS IN TE ZAMELEN

De Unie Zendings Commissie beveelt het volgende van harte aan:

Geachte lezers van De Christen

Hierbij doe ik aan u allen het volgende voorstel. Het is mijn bedoeling om iets te ondernemen, wat de arbeid van onze zendelingen tot steun kan zijn.

Met hulp van velen uit de baptistengemeenten moesten we gebruikte postzegels vezamelen. Ik zal zorgen voor het verder bewerken, dat is afweken, sorteren en verkopen. Ik heb daar tijd voor en wil me graag nuttig maken.

Als er mensen zijn, die op dit gebied al bezig zijn geweest of het nog doen, dan zou ik dit graag even van hen vernemen. Misschien kunnen we dan tot samenwerking komen.

Uit ervaring weet ik, dat op deze manier een mooi bedrag bijeengebracht kan worden en ik zou dat graag ter beschikking van onze zending laten komen. We hopen op een flinke medewerking van u allen, waarvoor bij voorbaat onze dank.

K. Kuperus,
Simsonstraat 5[1], Amsterdam

De levendige monniken van Taizé

Luisteren naar de armen
In Taizé, bij Cluny, in het Franse Bourgogne, is in de veertiger jaren door Roger Schutz een protestantse monnikenorde gesticht, de „Communauté de Taizé".
Schutz, afkomstig uit een protestants gezin maar in zijn schooltijd in pension bij een Rooms Katholieke weduwe, had als theologisch student het leven van de monniken van de oude kerk bestudeerd. Hij was niet van plan die monniken te imiteren, maar eigentijdse vormen van „leven in gemeenschap" te vinden. In 1940 ging hij op zoek naar een plaats waar hij zijn plannen zou kunnen verwezenlijken. In Taizé vond hij een huis. Bij het gesloten hek stond een oude boerin. Hij vroeg waar hij iets kon eten. „Bij mij", antwoordde de vrouw. Tijdens de maaltijd zei ze: „Koop dat huis en blijf hier; wij zijn hier zo alleen". Hoewel Schutz ook andere mogelijkheden had, koos hij het huis in Taizé, omdat die vrouw arm was. „In de armen spreekt Christus en het is goed naar hen te luisteren. Wie begint bij de armsten zal niet gemakkelijk verdwalen. Kontakt met hen behoedt het geloof voor vaagheid en onwerkelijkheid", aldus Schutz. De armen met wie Schutz te maken kreeg, waren oorlogsvluchtelingen. Hij nam ze op in zijn huis. Drie keer per dag trok hij zich terug om te bidden, zoals hij dat gewend was geweest in zijn vriendenkring in Genève. De Gestapo maakte het hem in 1942 onmogelijk om nog verder te werken, zodat hij weer naar Zwitserland vertrok, maar in 1944 kwam hij terug, met een paar vrienden. Zij trokken zich het lot aan van twintig jongens, die in de oorlog hun ouders hadden verloren, en ze namen de jongens op in hun huis. De godsdienstige opvoeding van deze jongens, die van huis uit Rooms Katholiek waren, lieten ze over aan een priester. Voor de dorpelingen deden ze wat ze konden. Ze brachten hen ook betere landbouwmethoden bij en hielpen hen bij het oprichten van een soort coöperatie.

De „communauté de Taizé" wordt gesticht
In 1949 besloten de vrienden om hun leven definitief te wijden aan hun roeping om in gemeenschap te leven. Zeven jonge mannen legden de kloostergelofte af. Van protestantse zijde werd gezegd dat kloostergeloften in strijd zijn met de vrijheid van de Heilige Geest. Maar zij waren ervan overtuigd dat zij met hun geloften geen afbreuk deden aan die vrijheid. Hoewel deze monnikenorde protestants is, voelden de broeders zich geroepen oekumenisch te werken. De broeders van Taizé legden zich niet vast op een bepaalde werkopdracht. Ze stelden vast dat ze in hun eigen onderhoud zouden voorzien. Daarom nemen ze geen giften voor zichzelf aan; zelfs een hun toekomende erfenis aanvaarden ze niet voor zich. Ze vormen geen kapitaal. Wel hebben ze een fonds voor de gastvrijheid. Ze verdienen de kost door atelier- en studeerkamerwerk, door het houden van lezingen en door werk in een fabriek. De bisschop van Autun gaf de mooie Romaanse kerk van het dorp aan de broeders om te gebruiken als kapel. Hoewel er toen maar eens per jaar eucharistie werd gevierd, was de bisschop blij dat er voortaan veel meer zou worden gebeden. In 1962, toen het werk van de broeders van Taizé al geweldig uitgebreid was, werd door de Duitse aktie „Sühnezeichen" de grote kerk der Verzoening in Taizé gebouwd. Er kwam in 1965 een oekumenisch gastenverblijf bij het huis. Voor grote bijeenkomsten kan de kerk der Verzoening vergroot worden door er een tent tegen aan te zetten en voor bezoekers zijn vaste tenten met verwarming beschikbaar voor logies.

Taizé bevordert de broederliefde
De monniken van Taizé willen de broederlijke liefde onder de christenen bevorderen. Daartoe ondernemen zij allerlei akties. Vanaf 1952 zijn ze ook buiten Taizé gaan werken, op allerlei plaatsen. In 1965-'66 was een groep maandenlang in Amersfoort. Na het Vaticaans Concilie, waar Schutz met de theoloog broeder Thurian als waarnemer aan deelnam, kwam er op verzoek van paus Paulus een vaste kern broeders in Rome. Schutz vergezelde de paus ook op diens reis naar Bogota. In Frankrijk brachten ze gesprekken tot stand tussen predikanten van de Reformatorische kerk en bisschoppen van de Rooms Katholieke kerk, om zich samen te bezinnen op de pastorale zorg in het zeer onkerkelijke Frankrijk.
Met pasen en tijdens de zomermaanden zijn de meeste broeders thuis. Dan ontvangen ze de „religieuze toeristen": kerkeraden, gelovigen uit de reformatorische, de rooms katholieke en de Byzantijns Orthodoxe traditie en vooral jongeren. Jaarlijks melden zich wel 200.000 mensen in Taizé! Zij willen bezieling opdoen voor hun inspanning om vernieuwing te bewerken. Daarbij wordt het oude Romaanse kerkje nog altijd gebruikt voor persoonlijk gebed of voor kleine samenkomsten. Voor de grote bijeenkomsten wordt gebruik gemaakt van de kerk der Verzoening.

Bijeenkomsten in Taizé
De broeders zijn gewend om drie keer per dag bijeen te komen voor lof- en smeekgebeden en om te luisteren naar de Heilige Schrift. In de liturgie worden elementen gebruikt van allerlei kerken. Er wordt in meerdere talen gezongen en gepreekt. Na de ochtendbijeenkomst is er gelegenheid om eucharistie of avondmaal te vieren. Elke zaterdag wordt vol vreugde Christus' opstanding gevierd met schriftlezing, zang en kaarslicht. De zondagse eucharistieviering wordt geleid door een reformatorische broeder-predikant. Daaraan nemen mensen uit allerlei kerken gezamenlijk deel. Overigens, er is geen open communie, omdat de Byzantijns Orthodoxe kerk dit beschouwt als teken van de voltooide eenheid én ook omdat de Rooms Katholieke Kerk op dit punt terughoudend is.

Het idee van een jongerenkoncilie
Op pasen 1970 waren er 2500 jongeren uit 35 landen aanwezig in de grote kerk der Verzoening. Leden van een intercontinentaal team voerden het woord. Ze spraken over de uitdaging om te hopen in deze tijd van onrust in de kerk, in deze tijd waarin onderdrukkende machten een deel van de mensheid vervreemden, in deze tijd waarin de onduldbare voorrechten van sommigen aan anderen elke menswaardigheid ontnemen. Ze vertelden dat jongeren van overal over de wereld een verlangen naar God kennen en tegelijkertijd iets willen doen in dienst van de medemens. Christus betekent voor hen dat ze leven en ze verwachten van de kerk dat die een kreatieve gemeenschap is, die hen helemaal ten behoeve van Christus in beweging zet, die hun energie vrijmaakt en die kreativiteit opwekt om de aarde bewoonbaar te maken. Het geweld van de haat moet worden omgevormd tot geweld voor de vrede. Er moet een kerk komen, vinden de jongeren, die het paasgebeuren centraal stelt, die alle machtsmiddelen weigert en een trouwe getuige is van een evangelie, dat de mens bevrijdt: een kerk die bereid is met allen te delen, die een plaats is van zichtbare gemeenschap voor alle mensen. De jongeren geloven dat de Opgestane Christus de nodige verbeeldingskracht en durf zal geven om wegen tot verzoening te wijzen. Hij zet ons er toe aan ons leven te geven, opdat de ene mens niet langer slachtoffer is van de ander.
In die bijeenkomst kondigde Schutz aan dat er een koncilie van jongeren zou moeten worden gehouden.

In 1974 wordt het jongerenkoncilie geopend
Het idee van Schutz wordt overgenomen: leven vanuit het leven van de opgestane Heer en leven in liefde voor de gemeente en leven in broederliefde voor de mens. Er werden afspraken gemaakt en er werden weken van gebed en gesprek in Taizé vastgesteld en er werd een „brief van Taizé" uitgegeven. Er werden ook plaatselijke Taizégroepen opgericht. Omdat het geen Europese aangelegenheid moest worden, werden bijeenkomsten belegd in Azië, Afrika en Latijns Amerika (de derde wereld). In de zomer van 1970 kwamen er 20.000 jongeren naar Taizé uit 65 landen om aan de voorbereidingen van het koncilie deel te nemen. Men luisterde vooral

naar wat de jongeren uit de derde wereld hadden te zeggen. Bij alle vragen was er ook deze: hoe moeten wij het Europese ongeduld laten samengaan met het langzame Afrikaanse tempo? Schutz' eigen geduld was een antwoord. Pas met pasen 1973, toen 18.000 jongeren uit zo'n 100 landen in Taizé waren, kondigde Schutz aan dat het koncilie in 1974 zal beginnen. Het is begrijpelijk dat deze zaken de aandacht krijgen van allerlei kerkelijke instanties, zoals de wereldraad van kerken en de paus van Rome. Dit jaar wordt het koncilie dus geopend. Er zullen opeenvolgende openingsbijeenkomsten worden gehouden. Er wordt begonnen in Taizé van 30 augustus tot 2 september. In de daaropvolgende maanden worden openingsbijeenkomsten gehouden in Afrika, Latijns-Amerika, Azië en Noord-Amerika.

Strijd en aanbidding

In een preek heeft Roger Schutz gezegd dat de krisis van onze tijd vraagt om gemeenschap. Die verbindt ons allereerst met de verdrukte mens, met wie wij ons samen moeten inspannen om elkaar te bevrijden. Wij moeten strijden in onszelf, om ons te bevrijden van wat ons innerlijk gevangen houdt, en van onze drang om anderen van hun vrijheid te beroven en om ons van alles te ontdoen wat de gemeenschap verstoort. Schutz benadrukte dat er ook moet worden gestreden aan de zijde van de armen, opdat hun stem wordt gehoord, opdat systemen van onderdrukking verbrijzeld worden en opdat wij gezamenlijk herboren worden tot een nieuwe gemeenschap.

Volgens Schutz betekent het aanbidden van Christus, dat wij zoeken naar gemeenschap met de verrezen Christus, om in die gemeenschap de inzet van ons leven te verankeren en zo onze blik anders te laten worden, totdat wij de mensen en de wereld zien door Christus' ogen.

P. v. d. Werf

———

Bovenstaande gegevens heb ik ontleend aan de Christelijke Encyclopedie, het werkboekje voor interkerkelijke gespreksgroepen in Noord-Nederland (seizoen 1973-1974 gespreksstof voor het hele land ter voorbereiding van de kerkenkonferentie die in het najaar van 1974 wordt gehouden) en Kerknieuws.

Wat zullen we lezen?

maandag	11 maart	Jeremia 4 : 14—26	Ruïne op ruïne
dinsdag	12 maart	Jeremia 4 : 27—31	Niet voor altijd verwoest
woensdag	13 maart	Jeremia 5 : 1—14	Geen goed te bekennen
donderdag	14 maart	Jeremia 5 : 15—31	Niet één die er deugt
vrijdag	15 maart	Jeremia 6 : 1— 8	Luister dan toch!
zaterdag	16 maart	Psalm 62	Vertrouwen te allen tijde
zondag	17 maart	Psalm 70	God, haast U mij te helpen

AFSCHEID EN INTREDE IN ALMELO

(Geraniumstraat)

De baptistengemeente te Almelo (Geraniumstraat) deelt mede dat drs D. Slort D.V. zondag 17 maart a.s. in de morgendienst van 10 uur afscheid zal nemen als voorganger van onze gemeente.

De dienst wordt gehouden in het kerkgebouw Geraniumstraat 45, Almelo.

Ds Slort heeft onze gemeente 3½ jaar gediend als voorganger in part-time dienst. In deze tweede ambtsperiode verbonden aan onze gemeente mogen we terug zien op een zegenrijke tijd.

Ook langs deze weg willen wij als gemeente ds en mevr. Slort onze oprechte dank brengen voor het vele werk voor ons gedaan.

Belangstellenden voor de afscheidsdienst willen we langs deze weg hartelijk uitnodigen om hierbij aanwezig te zijn.

Wij delen ook mede, dat onze nieuwe voorganger ds J. C. Loot D.V. zondag 31 maart a.s. intrede hoopt te doen in de gemeente.

Nadere medelingen hierover volgen nog.

A. H. Heimink, sekretaris

SOCIAAL EN DIAKONAAL JAAR

(Ingezonden)

Misschien hebt u wel eens gehoord van de Stichting Sociaal en Diakonaal Jaar. Deze stichting biedt jonge mensen vanaf 17 jaar de mogelijkheid om een jaar te werken op plaatsen waar hulp geboden kan worden.

Wie aan zo'n jaar deelneemt helpt daarmee anderen en is tevens in de gelegenheid eigen mogelijkheden en motieven ten aanzien van dienstverlenend werk beter te leren kennen. Deelnemers aan zo'n jaar dienstverlening kunnen geplaatst worden in ziekenhuizen, bejaardentehuizen, verpleegtehuizen, in de gezinsverzorging en bij lichamelijk of geestelijk gehandicapten. Ze blijven het hele jaar in dezelfde instelling werken. De werkzaamheden zijn van huishoudelijke en verzorgende aard.

Het „sociaal - diakonaal jaar" begint in augustus met een inleidingsweek met een groep deelnemers die ook verder in het jaar regelmatig bij elkaar komen. Gedurende het jaar is er begeleiding van regionale funktionarnssen.

Deelnemers ontvangen - naast kost en inwoning, de gebruikelijke sociale voorzieningen, vakantie en tweemaal in de maand reiskostenvergoeding - een bedrag van *f* 125,— per maand. De ouders komen niet in aanmerking voor kinderbijslag en kinderaftrek.

Aanmelding voor het komende jaar (augustus '74 - augustus '75) liefst voor juni 1974 bij: Landelijke Stichting Sociaal en Diakonaal Jaar, Wilhelminapark 46, Utrecht, telefoon 030-510763.

SOUTHERN BAPTIST CONVENTION NU 12,3 MILJOEN LEDEN

Blijkens de statistiek van Southern Baptist Convention (U.S.A.) telt deze konventie thans 34.665 gemeenten met een ledentotaal van 12.297.346, een groei van 1.9%. In 1973 werden 413.990 mensen gedoopt. In 1972 was het totaal aantal doopsbedieningen 445.725.

In 1973 werd 12.5% meer ontvangen dan in 1972 toen de konventie voor het eerst de 1 miljard dollar grens overschreed. Voor de zending werd $ 193.549.922 opgebracht.

	1973	*1972*	*in cijfers*	*in %*
Gemeenten	34.665	34.534	+ 131	+ 0,4
Doop	413.990	445.725	— 31.735	— 7,1
Leden	12.297.346	12.067.284	+ 230.062	+ 1,9
Zondagsscholen	7.182.550	7.177.651	+ 4.899	+ 0,1
Vrouwenwerk	1.102.432	1.125.641	— 23.209	— 2,1
Totaal bijdragen	$1.205.330.781	$1.071.512.302	+$133.818.479	+ 12,5
Voor zending	$ 193.549.922	$ 174.772.885	+$ 18.777.037	+ 10,7

RADENKONFERENTIE GEWEST HOLLAND

Op zaterdag 16 maart a.s. in de tuinzaal van de baptistenkerk te Urecht, Herenstraat 34. Aanvang: 15.00 uur.

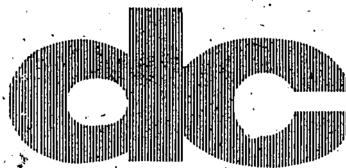
Voor nadere bijzonderheden: zie de mededeling in DC van 1 maart jl.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier — Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 —

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam —

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

gemeenteberichten

TWEE GEMEENTEN, EEN DOOPDIENST

Rotterdam-Zuid - (J.T.). U kent allen het gezegde „een olifant die een muis baart" of „veel geschreeuw en weinig wol". Ik begin hiermee, omdat ik van verschillenden in den lande (waar ik mee in kontakt kwam) de opmerking hoorde: „Nou, nou broeder je schrijft nog al enthousiast in De Christen over de gemeente". Het moet! Weest blij met de blijden! Want we zouden God de Here tekort doen als we nu niet schrijven over Zijn geweldige genade-gaven waarvan we zondag 24 februari weer getuige waren. Toen werden in een gezamenlijke dienst 8 jonge mensen gedoopt door ds H. L. Nieman: Claudia Seevinck, Lea Spaans, Tineke Lindeman Margreet Lindeman, Roland de Jong, allen uit Dordrecht en Petra Panneman, Marrit Wapenaar en Roelof Blaauw uit Rotterdam-Zuid.
Het zangkoor van Rotterdam-Zuid waarin ook 6 leden uit Dordrecht zingen, zong twee prachtige liederen.

Ds Nieman sprak naar aanleiding van wat er staat in 2 Kor. 4 : 1—15.

Hij wees er op, dat Jezus binnen kwam in de harten van deze jongeren. Ieder van hen vroeg het op zijn manier Er zijn vele jongeren in deze wereld. Laten we blij zijn met deze 8 jonge mensen! Ze zijn wedergeboren; ze gaan groeien, nu! Je moet eerst geboren worden, dan kun je groeien! Je moet naar de Here groeien en.. naar de naaste. Wij prediken niet onszelf, maar Jezus Christus, de Here! En Hij wil ook, dat wij deze jonge mensen dragen in onze gebeden en daadwerkelijke zorgen. Ze zijn nog jong; ze hebben nog niet „de hitte des daags" gevoeld en ervaren!

Het was een fijne, blijde en bemoedigende prediking, maar ook met een dringende oproep om „heden te kiezen wie gij dienen zult".

Het was een ontroerend moment toen de acht dopelingen in doopgewaad voor het doopvont staande zongen: Gez. 540 uit L & G, „'k Geef mijzelf aan U volkomen".

Het koor zong hier: „Zoals ik ben, geen pleitgrond, neen, dan Uw vergoten bloed alleen! En op Uw roepstem, anders geen, o Lam van God ik kom, ik kom!"

Het was een heerlijk moment, deze jonge mensen het water in en uit te zien komen. Vanuit het doopvont klonk nog de oproep: „Heeft u geen vrede met God, geeft u dan nu aan Hem!"

Even later gaven twee mensen gehoor aan die oproep; een jong meisje en een oudere dame. Er waren vele aanwezigen, uit Dordrecht, van andere kerkgenootschappen in Rotterdam-Zuid en uit de omgeving van onze kerk.

Br Kik reikte de doopkaarten uit met een fijn woord aan de drie Rotterdammers, (de vijf Dordtenaren niet vergetend) en br K. Kolbe deed dit 's midags in eigen gemeente aan „zijn" nieuwe leden.

Het was voor Rotterdam-Zuid en Dordrecht een onvergetelijke dag.

TWEEDE EUTHANASIE-KONFERENTIE

Voor de laatste maal herinneren we aan de geplande tweede euthanasie-konferentie, te houden op woensdag 27 maart a.s. te Amersfoort, tegenover het station. Aanvang 10.00 uur, einde 16.00 uur.
Er zijn nog enkele plaatsen vrij. Ook dezulken, die zich verleden herfst niet aanmeldden, kunnen nu een verzoek doen, aan de konferentie te mogen deelnemen. De deelnemers aan de komende konferentie attenderen we gaarne op de lezing, die ds Van Dam op de eerste konferentie gehouden heeft, alsmede op het verslag van die konferentie. Beide kunt u vinden in De Christen van 4 januari jl.
Ook bevelen we de lezing van het boekje „Leven tot (w)elke prijs?" aan. Wie niet in het bezit is van dit boekje, kan zich tot ondergetekende richten.

H. Ploeger,
alg. sekr. Stg. Tabitha
Westduinweg 1107
Scheveningen

BAPTISTENCENTRUM IN JERUZALEM DOOR BRANDSTICHTING BESCHADIGD

Het Israël Baptist House in de Narkisstraat te Jeruzalem, gelegen in een overwegend joodse wijk liep een schade van vijf tot tienduizend dollar op tengevolge van een brandstichting. Een uur later werd brand gesticht in Missionary Swedish Lutheran Insitute en in de boekwinkel van Pentecostal Zion Mission. Zendeling Charles C. Worthy van Southern Baptist Convention verklaarde, van mening te zijn dat de aanval op Baptist House niet representatief was voor de houding van de meerderheid der joodse wijkbewoners tegenover christelijke groepen. Een week na de brandstichting in deze christelijke centra werd brand gesticht in een joodse godsdienstige boekenzaak in een Islamitische wijk van Jeruzalem. De autoriteiten weten niet of deze brandstichting in relatie staat tot de eerdere brandstichtingen.
Intussen zijn 12 verdachten gearresteerd.

ENGELSE VAKANTIE VOOR JONGE MENSEN

Engelse vakantie waar jonge mensen hun kennis van de Engelse taal kunnen verbeteren in een Christelijke omgeving.

De prijs voor deze vakantiekursus van 21 dagen met pension bedraagt £ 75.— (*f* 488,—). Inclusief Engelse lessen en exkursies.

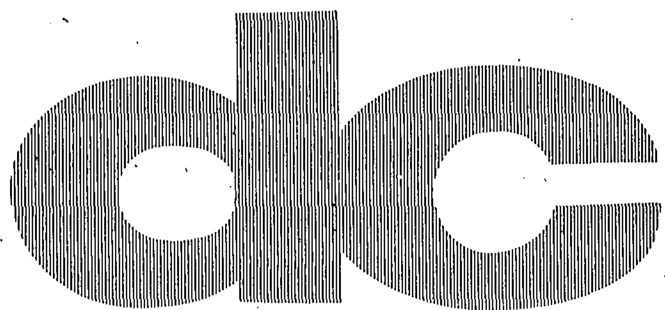
Aanvang: eind juni 1974.

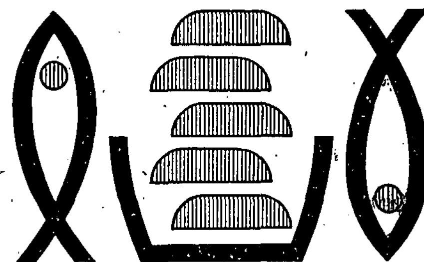
De groep zal bestaan uit baptisten jongeren uit diverse landen.

Rev. Cristopher D. Russell
7, Silver Drive,
Frimley, Camberly GU16.5QN
Surrey-England.

De Heer nam tot Zich onze zuster
W. M. BOS
op de leeftijd van 74 jaar.
Groningen, 1 maart 1974

Baptistengemeente Groningen-Zuid

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 11 - 15 maart 1974

Het ene doen en het andere niet laten

Bij vele christenen treft men vandaag de dag verontrusting aan, om niet te spreken van verontwaardiging, over het zedelijke en morele verval van onze samenleving. Die verontrusting resulteert vaak in woorden en geschriften waarin dit verval op niet mis te vestane wijze wordt afgeschilderd en soms ook in „kruistochten" tegen de morele ontaarding.

Alle kwaad

Een jaar of drie, vier geleden organiseerde een bekende pinkster-evangelist, onder het motto: Gij zult de meerderheid in het kwade niet volgen, een campagne tegen het verval, zoals zich dat vooral op sexueel terrein manifesteerde. Verleden jaar was het de in Israël levende predikant Van der Hoeven die met zijn in Amsterdam en tegen het zedelijk verval van Amsterdam gevoerde aktie - demonstratieve optochten, etc. - nogal wat aandacht wist te trekken.

Wanneer we van dergelijke „kruistochten-tegen-zedelijk-bederf" horen of vernemen hebben we altijd het gevoel, dat deze goed bedoelde demonstraties hun doel missen omdat zij die deze campagnes organiseren in hun protest tegen de zonde - en daar gaat het hen natuurlijk om - het éne doen en het ándere laten. Wie bijvoorbeeld in Amsterdam tégen de zonde wil getuigen moet zich niet beperken tot de „walletjes" en de sexshops maar moet óók naar de beurs gaan. Wie - zoals thans voor de EO gebeurt - zich met klem en kracht van argumenten als tegenstander van abortus provocatus verklaart, omdat het als moord op ongeboren leven wordt beschouwd, moet tegelijk zich met dezelfde klem verzetten tegen de - soms gelegaliseerde - moord op het al even onbeschermde leven van bevolkingen die door bijvoorbeeld luchtbombardementen worden geslachtofferd.

Als de apostel Paulus in zijn eerste Thessalonicenzenbrief (5 : 22) vermanend zegt: onthoudt u van alle soort van kwaad, bedoelt hij álle soort en niet slechts kwaad van één bepaalde soort. En kwaad is er in soorten...

Verenging van het kwaad

Er zijn soorten kwaad in deze wereld, die buiten het gezichtsveld van vele christenen vallen. Het woord onzedelijk heeft voor sommigen alléén maar te maken met sexuele losbandigheid. En het zijn beslist niet alleen de christenen die er zo over denken, want toen jaren geleden een of andere pikante film moest worden geannonceerd zochten de filmmakers het in de titel: Zij die van de zonde leven... En iedereen wist waar het in die film over ging. Niet over beursspekulanten of oliemiljardairs maar over vrouwen van de - toen nog - nachtzijde van het leven. Toen we eens in dit blad in een artikeltje de opmerking maakten, dat de militaire dienstplicht van 18-19-jarigen als onzedelijk moest worden beschouwd - omdat velen op die leeftijd nog niet in staat kunnen worden geacht de draagwijdte van die dienstplicht te overzien - kregen we van iemand de opmerking te horen dat het met die onzedelijkheid best meeviel want er waren legerpredikanten en christelijke militaire tehuizen die er hun best voor deden dat die jongens niet op het slechte pad kwamen. Onzedelijkheid wordt in vele gevallen gelijkgesteld met onkuisheid en sexuele onwelvoeglijkheid.

Intussen voltrekt zich de laatste jaren een verschuiving in het zedelijk bewustzijn, die al even eenzijdig en dus gevaarlijk is. Vandaag de dag vindt een nieuwe, een andere verenging van het kwaad plaats die ten gevolge heeft dat wel gewezen wordt op en geprotesteerd tegen allerlei vormen van sociaal kwaad - in andere landen en in eigen land - maar tegelijk voorbijgegaan wordt aan het kwaad

dat het persoonlijke leven bedreigt. Terecht, vinden wij, stelt een kerkelijke televisierubriek als Kenmerk allerlei vormen van sociaal kwaad aan de kaak: de apartheidspolitiek in Zuid-Afrika en Rhodesië, diskriminatie van minderheidsgroepen in eigen land, het gruwelijke kolonialisme van Nato-bondgenoot Portugal, het neo-fascisme van de nieuwe machthebbers in Chili en óók de geestelijke onvrijheid voor kerken en kunstenaars in Sovjet Rusland etc. Maar het is onterecht, dat ook niet gewezen wordt op en geprotesteerd tegen die vormen van kwaad die het persoonlijke levensgeluk en de geestelijke gezondheid van de individuele mens bedreigen. Men moet het ene doen en het andere niet laten.

Ontmasker álle kwaad

In zijn brief aan de Efeziers (5 : 11) spoort de apostel Paulus ertoe aan, geen deel te hebben aan de onvruchtbare werken der duisternis maar ze veeleer te ontmaskeren.

Het kwaad moet worden ontmaskerd, als kwaad ontdekt en aangewezen. Ons dunkt dat dat nog méér is dan protesteren (in de zin van zeggen er tegen te zijn).

Natuurlijk, de zonde is er sinds Adam steeds geweest. Maar het is ook sindsdien een feit geweest, dat die zonde zich steeds van andere vormen bediende, zich maskeerde. Het is vandaag ondenkbaar dat onze ethische normen zich zouden konformeren aan bijvoorbeeld slavenhandel of direkt koloniale uitbuiting. Op dat punt heeft ook de christenheid eèn zekere progressie ondergaan. Het is dankzij die verandering in ons zedelijk bewustzijn, dat we, om een voorbeeld te noemen, oog hebben gekregen voor het onrecht dat vele eeuwen lang jegens de zogenaamde Derde Wereld gepleegd werd - al zijn we nog niet bereid (of in staat) gebleken de werkelijke oplossingen daarvoor te vinden.

Maar, en we wilden dat we ons vergisten!, tegelijk is ook een verschuiving van het normbesef bezig zich te voltrekken waardoor het persoonlijke levensgeluk en de geestelijke gezondheid van de individuele mens wordt bedreigd. Ook van de christen.

Het is al weer meerdere jaren geleden, dat we in ons blad een serie artikelen plaatsten onder de verzameltitel Leven met de welvaart. En toen ging het nog maar over de welvaart van het begin van de zestiger jaren. Met nog grotere indringendheid zou vandaag opnieuw voor dat thema gekozen kunnen worden. Immers, die welvaart - het is voldoende gebleken - heeft zowel elders als ook in de gezinnen van onze gemeenten niet persé voor meer welzijn gezorgd.

De trouwe en regelmatige kerkgang is bij velen, vooral tijdens de zomermaanden (maar straks ook in de andere seizoenen) minder geworden; soms zelfs er bij ingeschoten. Er wordt meer vertier buitenshuis gezocht (en vaak gevonden). Een andere, weelderiger maar ook gevaarlijker levensstijl (of gebrek aan stijl) ontstond. Beïnvloeding van buitenaf, via de televisie bijvoorbeeld, ondermijnde de traditioneel christelijke (helaas vaak alleen maar traditioneel...) huwelijksopvatting.

Inderdaad, het is veel gemakkelijker, zich te onthouden van één of twee soorten van kwaad dan van alle soorten... En het kwaad is er in zoveel soorten. De remedie is: dicht bij Jezus' leven. Alleen dan ontvangen wij de fijngevoeligheid die nodig is om het kwaad, in al zijn soorten te ontmaskeren.

We willen het éne kwaad ontmaskeren en niet nalaten ook het andere aan de kaak te stellen. De Heer beware ons voor eenzijdigheid, welke dan ook.

v. D.

Jesus Christ Superstar problematisch?

In Centraal Weekblad (gereformeerd) lazen we een kritische beschouwing over de nogal omstreden film Jesus Christ Superstar. De schrijver ervan is de 18-jarige student B. J. H. Godschalk. Uit zijn — voor een jongeman, naar het ons voorkomt, zeer evenwichtig! — artikel nemen we ten gerieve van onze lezers zijn konklusie over.

e.r.

Filmmaker heeft niets begrepen van Jezus

Uitgaande van de werkelijke betekenis van Jezus, zoals beschreven in de bijbel, komt direkt naar voren de ongelovige visie van de filmmaker. Hij neemt juist de passages uit het bijbelverhaal over die volledig passen op zijn inzichten over Jezus. De rest laat hij weg, verdraait ze of rukt ze uit hun verband. Dit laatste maakt het extra moeilijk, deze film op haar mérites te beoordelen.

Het punt is nl., dat hij een totaal verkeerde voorstelling van Jezus geeft, d.w.z. nu ziet men: een mislukt idealist, een held op sokken, iemand die de dood van Judas op zijn geweten heeft.

Hoewel het doel van Jezus' komst en optreden uiterst vaag blijft, voert toch het idee van de aardse koning de boventoon. Het meest duidelijk komt dit tot uitdrukking bij de scène van de intocht in Jeruzalem. In de bijbel is Jezus bedroefd, dat de discipelen verkeerde verwachtingen jegens z'n koninkrijk koesteren, terwijl in de film Jezus zijn volgelingen om dezelfde verwachtingen - terecht, gezien de tendens - prijst en hun huldebetoon in ontvangst neemt.

Zo zijn er nog tal van voorbeelden te noemen, die de figuur van Jezus Christus, als Gods Zoon, niet naar voren brengen. Ik noem de erotische liefdesverhouding tussen Jezus en Maria Magdalena, de onmacht van Jezus om zieken te genezen, het laffe terugkrabbelen bij de verhoringen en zijn verwijten jegens God die nu de schuld krijgt van zijn sterven. Voorbeelden te over die illustreren dat de filmmaker niets begrepen heeft van Jezus' komst als Redder van de wereld, Zijn leer die opriep tot bekering en de wonderen als tekenen van het koninkrijk Gods.

Niettemin zijn er tal van scènes die uiterst bijbelgetrouw overkomen en juist daardoor opvallen, omdat ze uit hun verband zijn gerukt, of strijdig zijn met de tendens van de film.

Ik noem hier vooral de zeer gelaten houding van Jezus in de authentieke uitbeelding van de lijdensweg („Hij werd als een schaap ter slachting geleid").

Ongelovigen zullen dit een nogal vreemd einde van de film vinden omdat niet naar voren komt, waarom de Christus moest lijden en sterven. Waar blijft nu onze strijdbare held, zijn verzet tegen de verachte Romeinen? Ze weten er geen raad mee en zullen met afschuw en minachting Jezus' kruisweg gadeslaan, terwijl een zeer imponerend volkomen stil slot, Jezus alleen, verlaten aan 't kruis midden in de woestijn, een diepe indruk zal achterlaten.

Ongelovigen zullen zich, na vertrek uit de bioscoop, terecht afvragen, wat al die christenen al 2000 jaar bezielt door zo'n mislukt idealist nog te aanbidden en te volgen.

Geestelijk volwassen gelovigen zullen, na hun verwarrende indrukken van Jezus' optreden als held, opveren in hun stoelen, zodra de gevangenneming begint: nu herkennen ze opeens hun Jezus weer. Ook tijdens de verschrikkelijke lijdensweg grijpt het je als gelóvige aan, hoe Jezus Christus zich zo heeft vernederd, geleden heeft en tenslotte gestorven is. Het raakt je persoonlijk!

Juist vanwege het klankbord van een diepgelovige, zal deze film andere reacties bij hem oproepen dan bij de niet-gelovige. Immers hij vult onbewust elementen uit Jezus' leven aan, waardoor belangrijke lacunes en verdraaiingen nauwelijks opvallen en de waarde van de film op zichzelf wordt overschat.

ADRESWIJZIGINGEN

△ Ds J. C. Loot woont sinds 8 maart jl. Burmaniahuis 1, „Schelfhorst", Almelo; tel. 05490-60673.

△ Ingaande 14 maart is het adres van ds R. Reiling: De Ticht 47, Velsen-Zuid; tel. 02550-12279.

Christelijk geloof

Omdat we zelf nog niet de gelegenheid hadden met het nieuwste boek van dr H. Berkhof: Christelijk geloof, een inleiding tot de geloofsleer, kennis te maken, laten we hieronder een gedeelte volgen van een artikel dat dr J. T. Nielsen in Algemeen Doopsgezind Weekblad aan dit boek wijdde. Het boek van Berkhof is een uitgave van G. F. Callenbach en kost f 65,- (als paperback f 29,50). - e.r.

Met bijzondere aandacht las ik als doper de bladzijden over Doop en gemeente. Berkhof spreekt over „negen institutaire elementen: onderricht, doop, preek, gesprek, avondmaal, diakonie, eredienst, ambt en kerkorde" (pag. 364). Dat is een bijzonder originele aanpak, terwijl ook de volgorde verrassend is. Berkhof spreekt in plaats van „doop" over „het bad" (pag. 368), maar hij maakt zich - terecht dacht ik - weinig illusies over de door hem voorgestelde naamsverandering. Zijn motivering ligt in het niet meer „spreken" van de benaming: doop. Ik zie dat niet. Veel belangrijker vind ik de genuanceerde wijze - voorzichtig zoekend en toch duidelijk positie kiezend - waarop Berkhof over de doop schrijft. De doop is de **opneming in de gemeenschap** (vet van Berkhof) zowel met Christus als met zijn gemeente. Het water speelt daarbij een noodzakelijke rol: bedreigend èn verkwikkend. Wie door het onderricht de inwijding heeft ontvangen in de verbondsweg die uitloopt op het sterven en opstaan van de nieuwe mens Jezus, ontvangt nu in dit water de **inlijving** (vet van Berkhof) in het dubbele gebeuren van dood en verrijzenis. De inlijving is een eigen beslissing van de gelovig gewordene. Hij láát zich indopen. Maar: hij láát het zich doen - aldus Berkhof (pag. 368).

Over doop en gemeente

Voor doperse oren is dit evangelische taal. Maar dan vraagt Berkhof: „Is het geloof nu constituerende voorwaarde voor de doop of juist in het geheel niet? Het antwoord moet zijn dat in dit bad van wedergeboorte het leven niet afhankelijk wordt gemaakt van menselijk geloven, maar van de plaatsbekleding van Christus" (pag. 369). Jawel, akkoord, maar waar in de doperse traditie is ooit het menselijk geloven als eigen prestatie gezien op grond waarvan de doop kan worden ondergaan? Is het niet veel meer zo geweest dat Gods voorkomende genade een mens tot geloof heeft geroepen en dat deze als antwoord het bad der wedergeboorte begeert te ondergaan?

Recht op kinderdoop

Berkhof geeft een boeiende samenvatting van de geschiedenis van de doop. Het ware te wensen geweest dat hij de argumenten in het pleidooi van Karl Barth tegen de kinderdoop zou hebben genoemd; nu wordt alleen verwezen naar K. D. IV, 4 (pag. 372). Het ware ook te wensen geweest dat Berkhof zeker in een nederlandstalige dogmatiek iets van de doop- en gemeente-opvatting van Menno Simons had vermeld; nu wordt alleen gewezen op de (Amerikaanse) mennoniet G. D. Kaufmann met diens boek **Systematic Theology** van 1968 (vgl. o.a. pag. 412). Ook in ons land zijn enkele waardevolle publikaties op het gebied van de doperse theologie verschenen.
Berkhof konkludeert dat het niet gaat „om de plicht", maar om „het recht tot de kinderdoop" (pag. 373). De begeleidende uitleg is even interessant als genuanceerd: „Wij kunnen niet zeggen dat de kinderen „behoren gedoopt te wezen", maar wel dat ook zij de inlijving mogen ondergaan, wanneer zij opgroeien in een gemeenschap (gezin, dorp, inrichting enz) waarin ze in het heil worden betrokken. Dat berust echter telkens opnieuw op een pastorale beslissing, niet op een algemeen dogmatisch beginsel. In principe is de inlijvingsrite op elke leeftijd mogelijk, hetzij na voorafgaande belijdenis hetzij als stadium op de weg-binnen-de-gemeente naar groter heilsbewustheid. Wat echter niet mogelijk is, is de eeuwenlange praktijk van zuigelingendoop los van enige werkzame geloofssamenhang. Dank zij de secularisatie neemt deze praktijk snel af. De gelovigendoop moet het normale geval zijn" (pag. 373).

JAARBOEKJES

Opnieuw zonden enkele gemeenten - Winschoten was dit jaar 't eerst - ons hun jaarboekjes, die ter gelegenheid van de gemeentelijke jaarvergaderingen verschenen. De ons gezonden jaarboekjes bevatten de financiële overzichten en de jaarrapporten over de arbeid van gemeente, verenigingen en klubs. Ook de ledenlijst, soms met de geboortedata van de leden, behoort tot de inhoud van deze jaarboekjes.
Gemeenten, die nog niet tot de uitgave van een dergelijk boekje zijn overgegaan bevelen we hartelijk aan dit alsnog te doen.

v. D.

FRIESE RADENKONFERENTIE

Zaterdag a.s., 16 maart - Radenkonferentie van de Friese Baptistengemeenten te Sneek; aanvang 10.00 uur, sluiting plm. 16.00 uur.

Afwisselende agenda.

Verzuim niet te komen!

J. J. S.

Het is gewoon onmogelijk een
psychologie van Jezus te geven.
Wie het toch doet krijgt een vals
Jezusbeeld.
Vals is het zoete Jezusbeeld van de
romantici en vals is de Jesus Christ
Superstar van de realisten.
Wie Jezus zelf aan het Woord
laat en naar Hem luistert
ontdekt wie Jezus is.
Hij zegt: Ik ben het licht der wereld
Hij zegt: Ik ben het brood des levens.
Hij zegt: Ik ben de weg.
Hij zegt: Ik ben de waarheid.
Hij zegt: Ik ben het leven.
Hij zegt: Ik ben de goede herder.
Hij zegt: Ik ben de ware wijnstok.

P

Jezus is wie Hij zegt te zijn: Ik zal
zijn die Ik zijn zal; Ik ben. Zoals
God zich aan Mozes bekend
maakte: wacht maar af Wie Ik ben.
Let maar op Wie Ik ben. Ik ben
die Ik ben. Kijk maar, luister maar,
geloof maar.
Nee, de Heer Jezus kan niet
onderworpen worden aan welke
psychologische analyse ook. Hij is.
Hij zegt ook: Als Ik het ben die
ge zoekt, laat dan die anderen
heengaan. Dát is Hij, een Heer die
anderen vrij uit laat gaan.
Een Heiland. Dé Heiland.
Oh, aanbiddelijke Verlosser!

v. D.

Eenzaamheden

V

Offensief tegen eenzaamheid

Alhoewel in voorgaande afleveringen hier al het een en ander over is gezegd, meen ik er toch goed aan te doen er nog enkele gedachten aan toe te voegen.

Vaak word ik geplaagd door de gedachte dat er in onze christelijke kerken zo weinig over eenzaamheid wordt gesproken. Of er wat aan die eenzaamheid in de kerken gedaan wordt, weet ik niet zo goed, alhoewel ik wel mijn vermoedens heb...

En wat heb ik er zelf als predikant in de afgelopen jaren tegen gedaan?

Eerst de vraag: kan alleen-zijn fijn wezen?

Natuurlijk, zeggen we snel. Toch lijkt het erop dat hoe langer hoe meer mensen er de grootste moeite mee hebben. Alleen-zijn, alleen kunnen leven, is, hoe je het ook bekijkt, een levenskunst. De mensen die dit geleerd hebben kom je dan ook wel tegen, gelukkig. Het alleenzijn behoeft niet altijd eenzaamheid tot gevolg te hebben. Velen hebben geleerd, alleen te leven.

In kerken en kringen bemerk je vaak hoe een bepaalde kategorie snel de aandacht op zich weet te vestigen. Het zijn vaak de mensen die wegens bepaalde kapaciteiten er een beetje uitspringen. Ze hebben dan meestal een grotere vrijmoedigheid en hun persoonlijkheid is meestal naar buiten gericht.

Dit laatste is voor alleenwonenden, uitgerangeerden, bejaarden, minder-validen en alle andere groepen waarover we schreven, een belangrijk gegeven.

Leef en denk niet té ik-gericht.

Hiermee wil ik niet zeggen dat eenzame mensen ik-gericht leven, maar wel wil ik er graag de nadruk op leggen dat eenzame mensen zichzelf vaak zouden kunnen helpen door meer op-anderen-gericht te leven. Vooral ook in een christelijke gemeente moeten zulke mogelijkheden aanwezig zijn.

Wanneer ook de minder-eenzame mensen zo leerden leven vanuit het eerste gebod van de Heer dan zou er een effektief offensief tegen de eenzaamheid op gang worden gebracht. Wanneer de eenzaamheid van twee kanten bestreden wordt zal dat resultaten opleveren.

Daarbij denken we niet aan de geveinsde belangstelling, maar aan eerlijk gemeende interesses voor het leven en de omstandigheden van de ander. We hebben allemaal wel wat warmte te bieden aan de ander...

Je zult het idee van je af moeten zetten dat niemand je mág. Dat je onaantrekkelijk en oninteressant bent. Niemand behoeft onaantrekkelijk te zijn. Al ben je wat erg naar-binnen-gericht en soms zelfs wat nurks; een dosis vriendelijkheid kan wonderen werken. Wees bereid desnoods te veranderen.

Vriendelijkheid en een glimlach kunnen de mogelijkheid openen naar de fijnste kontakten. We hebben deze kontakten immers allemaal hard nodig?

Vriendelijkheid kan van een nurkse man een aantrekkelijke kerel maken...

Intensiever omgaan met andere mensen houdt groter risiko in. Neem dat risiko op de koop toe.

Angst voor dergelijke risiko's kan je naar de rand van de mensen-gemeenschap drijven en ellendige eenzaamheid tot gevolg hebben.

Wees niet té bang wat gekwetst te worden. Trek je „lange tenen" en je „puntige neus" wat in. Bemoeizucht en warme levendige belangstelling voor de ander zijn aan elkaar vijandige zaken! Stel jezelf open voor de ander. Men raakt snel uitgekeken op onze maskers. Weg met de façade's. Heb de moed eens je gezicht en als het kan je hart te laten zien. Heb het hart eens je hart te geven aan degenen die schijnbaar harteloos zich tegenover je opstelden.

Jezus leerde ons kwaad met goed te vergelden.

Je zult blij zijn met de resultaten.

(Wordt vervolgd). M. Cohen

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Groningen-Noord, J. Broertjes te Amsterdam-Noord.

Aangenomen: naar Hengelo (O.), G. Liebe te Amsterdam-West.

GROEI VAN BAPTISTEN IN RUSLAND

Het Uniebureau in Moskou bericht ons dat het jaar 1973 voor de gemeenten in Rusland een goed jaar is geweest. Meer dan 5000 mensen werden er gedoopt. De meesten van hen in de Oekraine, ongeveer 2500; in Moldavie 300 en in Kazakhstan ongeveer 400.

BAPTISTEN IN POLEN

In 1973 werden in de baptistengemeenten van Polen 71 personen gedoopt. In alle gemeenten werden evangelisatiecampagnes gehouden onder het thema Verzoening door Jezus Christus, verzoening onder de mensen.

In Warschau werden in het afgelopen jaar twee kursussen gehouden, één voor evangelisatie en één voor gemeentelijke arbeid. Ook regionale kursussen werden gehouden en één centrale kursus voor koren. Zomerjeugdkampen werden georganiseerd in Gdansk, Gizycko en Koszalin. Een korenfestival werd in Wroclaw gehouden.

In Koszalin werd een nieuwe kerk geopend. Onder de gasten waren het echtpaar Claas van West-Duitsland, pastor Ilya Orlov uit Rusland en dr Robert Campbell van American Baptist Convention.

Het jaar 1973 zag ook de verschijning van een nieuwe liederenboek, De stem van het geloof. Bovendien werden twee nieuwe traktaten uitgegeven en een vademecum van de Unie. Ook enkele vertalingen zagen het licht.

Op het ogenblik staan 14 studenten ingeschreven aan de Theologische Akademie. Het radioprogramma „Goed nieuws uit Warschau" wordt elke vrijdag uitgezonden; brieven uit alle delen van het land worden op deze programma's ontvangen met dikwijls verzoeken om bijbels en andere christelijke lektuur. Er bestaat mogelijkheid om meer van dit medium gebruik te maken; de enige moeilijkheid is het geld.

Projekten voor de toekomst zijn de verbouwing van een gemeentecentrum in Krynica en de bouw van een bejaardentehuis in Narewka.

NJ 74

Alweer:
veel heen en weer,
veel over en weer,
en hopelijk
weer mooi weer

(al hebben we voor de
de zekerheid
— weer of geen weer —
een grote tent gehuurd)

hemelvaartsdag (23 mei)
op de vinkenhof

nationaal jeugdfestijn

(met muziek, informatie,
plezier, beweging, gezelligheid,
mensen enz.
Jij toch ook?)

VAN DE ALGEMEEN SEKRETARIS

★ **Overdrijft het dagblad „Trouw"?**

Onlangs stond er een berichtje in het dagblad „Trouw" onder het hoofd „BAPTISTENUNIE IN GELDNOOD". Dit naar aanleiding van enkele citaten uit het bericht in DC van 8 februari jl. waarin werd aangetoond dat er over 1973 een begrotingstekort is van bijna *f* 28.000,—.

Ik schrok zelf een beetje van deze kop in „Trouw", die er waarschijnlijk door een speciale „koppenmaker" boven geplaatst zal zijn. Wellicht heeft die meneer gedacht: nu is er ook al geldnood in een kleine, intensief levende geloofsgemeenschap!

Zelfs die baptisten kunnen de inflatie niet bijhouden.

Zitten we werkelijk in geldnood? Ja, want er *zijn* tekorten over 1973. Maar ook: nee! Niet alleen mijn chauvinisme maar ook mijn geloof in de gemeenten zegt daarop hartgrondig: nee!

Ik heb vertrouwen dat wij dit jaar de begrote bijdragen voor het zgn. vrijwillige werk zullen halen.

Waarom? Omdat er groei is in onze gemeenschap wat het aantal leden betreft: er is vorig jaar een record aantal leden toegevoegd aan de gemeenten. *) Ook is er in vele gemeenten geestelijke verdieping te bespeuren, al kun je dit niet in statistieken weergeven. Waarom zouden wij dan niet groeien in ons geven voor opleiding, zending, evangelisatie, kerkbouw en jeugdwerk?

Ik kan moeilijk geloven dat een redaktielid van een dagblad het volgend jaar om deze tijd in het middernachtelijk uur opnieuw een „sensationeel" kopje gaat bedenken; zo in de trant van: GELDNOOD NOOPT BAPTISTEN TOT INKRIMPING VAN GEZAMENLIJK UNIEWERK. Ik kan dit moeilijk geloven, omdat er juist in deze tijd grote mogelijkheden zijn voor onze gemeenten. Naast de aandacht voor onze plaatselijke gemeenten zullen we in toenemende mate aandacht, gebed en offer moeten wijden aan onze gezamenlijke taak.

———

*) De algemeen-sekretaris stelde ons de gegevens van de statistiek juist bij het gereedmaken van dit nummer ter beschikking; we hopen ze in het nummer van volgende week te publiceren. - e.r.

★ **Overzicht van januari 1974**

Om te voorkomen dat wij als gemeenten pas aan het eind van het jaar ontdekken hoe groot de tekorten zijn zal ik regelmatig een maandoverzicht geven van de binnengekomen en verwachte gelden. Wilt u in uw gemeenten dan nagaan hoe we SAMEN kunnen komen tot regelmatige, 't liefst maandelijkse bijdragen?

Salarissen van zendelingen bv. moeten immers ook maandelijks worden betaald!

Stand per 31 januari 1974: opbrengst vrijwillige bijdragen

	Benodigde (begrote)bedragen	binnengekomen in januari	te weinig ontvangen
E.C.U.	*f* 3.000,— p.m.	*f* 2.075,—	*f* 925,—
C.v.d.O.	*f* 4.150,— p.m.	*f* 3.100,—	*f* 1.050,—
U.Z.C.	*f* 8.700,— p.m.	*f* 3.300,—	*f* 5.400,—
N.B.J.B.	*f* 610,— p.m.	*f* 110,—	*f* 500,—
	f 16.460,— p.m.	*f* 8.585,—	*f* 7.875,—

★ ***Tekorten voor zendingswerk vanwege fondswerving voor projekten?***

Het is verheugend dat vele gemeenten en allerlei organisaties binnen onze gemeenschap (N.B.V.B. en N.B.J.B.) steeds meer bijeenbrengen voor projekten in Afrika. We hopen dat deze belangstelling en offervaardigheid zich zullen voortzetten, zodat alle gemeenten hieraan naar vermogen deelnemen.

Wie de opbrengsten voor zending en werelddiakonaat (inklusief de projekten) over 1972 en 1973 met elkaar vergelijkt, bemerkt dat er wel méér voor het werelddiakonaat maar slechts nauwelijks meer vóor de algemene middelen is gegeven, dat wil zeggen de gelden die nodig zijn om **gemeenteleden uit ons midden** te kunnen uitzenden!

Daarbij komt nog het volgende: 41 van de 72 gemeenten, met een ledental van 61% van het totaal, bleef beneden het minimaal gevraagde (begrote) bedrag. Bovendien deden sommige van deze 41 gemeenten wél mee aan allerlei projekten.

Laten we de prioriteiten duidelijk stellen: *allereerst* zijn we samen verantwoordelijk voor de uitgezondenen en daarnaast ook voor het dienstbetoon. Het eerste mag echter nooit ten koste gaan van het laatste: het moet altijd samengaan zoals dat ook in de eerste gemeente samenging.

Geef daarom voor het gezamenlijke werk van uw overvloed. Laten we beginnen met het gebed en niet met rekenen. Maak er niet een rekensommetje van. Gemeenten die trouw geven voor ons werk plegen de totale, begrote bedragen te delen door het aantal leden van alle gemeenten. Ze vermenigvuldigen daarna dit bedrag-per-lid-per-jaar door het aantal leden hunner gemeenten. Op zich zou dit goed kunnen werken om de begroting te halen. Maar in de praktijk gaat het anders: zie naar de hierboven vermelde 61%! Maar, is het wel een goed uitgangspunt? Vanuit de Schrift komt er een andere motivatie op ons af: je geeft voor het werk van de Heer van je overvloed en dat uit dankbaarheid. Daarom appeleren we niet aan de morele verantwoordelijkheid alleen in de trant van: ook de afgevaardigden van uw gemeente hebben voor de begrotingen gestemd op de A.V. Maar veeleer: geef met een blijmoedig hart!

Laten de gemeenten die het financieel goed gaat van hun overvloed extra bijdragen zenden en de Heer dankbaar zijn dat zij op deze wijze deel mogen hebben aan de prediking van het Evangelie in binnen- en buitenland.

Laten de gemeenten die meer zouden moeten en kunnen doen niet te snel zich de zegen laten ontnemen om naar draagkracht mee te dragen in het werk van de Heer.

De Vinkenhof — Th. van der Laan

IN AZIE MEER BAPTISTEN DAN IN EUROPA

Voor het eerst in de geschiedenis is het aantal baptisten in Azië groter dan in Europa. Blijkens nieuw statistisch materiaal van de Baptisten Wereldalliantie te Washington (U.S.A.) telden de baptistengemeenten in Azië op 1 januari jl. 1.160.893 leden tegen 1.159.718 in Europa.

De gemeenten in Azië groeiden in 1973 met 26.417 leden terwijl het ledental in de Europese gemeenten in datzelfde jaar groeide met slechts 18.504.

Dr Caller W. Tiller van de B.W.A. tekent hierbij aan: „Europa wordt dikwijls beschouwd als de bakermat van het geloof en het getuigenis van het baptisme terwijl Azië traditioneel als 'n zendingsveld wordt gezien. De jonge gemeenten zijn nu gegroeid tot het punt waarop naar hun stem moet worden geluisterd, ook in de dialoog der kontinenten".

De meeste bapisten in Azië worden gevonden in India (734.203) en in Birma (290.631).

In 1905 telde Azië nog maar 137.352; thans acht maal zoveel. In Europa telde men op dat tijdstip 522.397 baptisten; dat aantal is thans verdubbeld.

LIEDBOEK

De baptisten in Hongkong hebben een nieuw Chinees liedboek doen verschijnen. Het bevat 640 liederen. Het tiende deel ervan is origineel Chinees en uit andere Aziatische landen.

EFFICIENCY

De Volkskrant vertelt over een bezoek door efficiencydeskundigen aan de Universiteit van Liverpool. Ze moesten de administratie doorlichten en bezochten op een avond een concert waar o.a. Schuberts onvoltooide symfonie werd gespeeld. Ze dienden daarna een rapport met de volgende inhoud bij de rector in:

1. Het orkest telt vier hobospelers. Een groot deel van de tijd hebben die niets te doen. Men zou hun aantal kunnen halveren en hun werk wat gelijkmatiger over het hele concert verdelen.

2. Alle twaalf violisten spelen precies dezelfde noten. Dat is overbodig. Het aantal violisten kan drastisch gereduceerd worden. Is een groter klankvolume nodig, dan kan dat altijd nog met een elektronische geluidsversterker worden bereikt.

3. Het produceren van de halftonen is een overbodig raffinement. Een revaluatie van alle tonen is dringend gewenst, want die geraffineerde halftonen kunnen alleen door zeer ervaren muzikanten worden geproduceed. Door een verandering in de partituur kan men gebruik maken van beginnelingen en is men niet meer aangewezen op dure specialisten.

4. Een aantal passages in de symfonie wordt te vaak herhaald. Het is volkomen overbodig, dat de blaasinstrumenten een melodie overnemen die al door de violen is gespeeld. Wanneer men die overbodige passages eruit haalt, kan het concert tot twintig minuten worden gereduceerd.

Conclusie: de componist Schubert had deze onvoltooide symfonie stellig kunnen voltooien indien hij wat rationeler te werk was gegaan.

Efficiency 2

Men kan verder schrijven aan dit verhaal. De effciencymannen bezochten ook een kerkdienst, op kerstmorgen, en dienden dit rapport in.

1. Het branden van kaarsen op de altaartafel en in de kerstboom had achterwege kunnen blijven aangezen er goed daglicht was.

2. Men had de werktijd van de organist een half uur kunnen verkorten door na de preek niet meer te zingen.

3. Het lijkt ons onnodig om reeds geheel bekende bijbelgedeelten, zoals Lukas 2, alsnog voor te lezen. In de andere bijbelgedeelten had men een nuttige verkorting kunnen aanbrengen door het weglaten van telkens terugkerende woorden en zinsdelen.

4. Het is overbodig om de woorden „halleluja" en „amen" driemaal te zingen, aangezien de bedoeling ook na de eerste keer geheel duidelijk is.

5. Het lijkt aanbevelenswaardig om financiële verplichtingen („collecten") voor het begin van de dienst af te handelen.

6. Het sluiten van de ogen bij gebeden is onpraktisch omdat de verstaanbaarheid van een predikant vermindert als men hem niet aankijkt.

7. Het moet mogelijk zijn de duur van de preek te verkorten door sneller spreken en weglaten van herhalingen.

8. Als men de prekende predikant zou vervangen door een preekband zou dit kostenbesparend werken en het risico van versprekingen, niet welkome preken en foute lengte wenemen.

(rubriek Farrago in ELK)

BAPTIST-MENNIST

The Canadian Baptist weet te berichten dat men in Virden, Manitoba (Canada), overweegt om als baptisten en mennisten (doopsgezinden) een gekombineerde gemeente te stichten. Het overleg tussen beide groeperingen begon enkele maanden geleden nadat enkele leden van de Evangelical Mennonite Church in Kola, en in Virden woonachtig, overwogen een gemeente te stichten in hun woonplaats. Deze leden ontdekten dat er veel overeenstemming was met de baptisten en zij besloten te onderzoeken of zij met hen konden samenwerken. Zoals het nu lijkt zal de gekombineerde gemeente wel tot stand komen. Voorzover bekend is dit de eerste gekombineerde gemeente van baptisten en doopsgezinden in Canada. Voorganger van de baptistengemeente in Virden is Rev. Byron Elsey.

BAPTISTEN-UNIVERSITEIT BIEDT SOLZJENITSYN PLAATS AAN

De grootste baptisten-universiteit ter wereld, Baylor University te Waco, Texas (USA) heeft de uit Rusland verbannen schrijver Alexander Solzjenitsyn een speciale plaats aan deze onderwijsinstelling aangeboden. Dr Herbert Reynolds lichtte dit aanbod toe door o.a. te verklaren, dat hoewel de verbannen auteur behoort tot de Russisch Orthodoxe Kerk hij „zeker beschouwd mag worden als een spreekbuis voor godsdienstvrijheid".

De uitnodiging is gedaan via het departement van buitenlandse zaken van de Amerikaanse regering. Autoriteiten van de universiteit weten niet wanneer ze antwoord van Solzjenitsyn op hun aanbod zullen ontvangen.

BWA-WERELDKONGRES 1975 IN STOCKHOLM

De voorbereidingskommissie van het wereldkongres van de Baptisten Wereldalliantie, dat van 8 tot 13 juli 1975 te Stockholm zal worden gehouden heeft reeds 6.700 tot 8.000 bedden in hotels etc. gereserveerd voor de onderbrenging van kongresdeelnemers.

Men verwacht dat ongeveer 10.000 mensen, onder wie 8.000 Amerikanen, aan dit kongres zullen deelnemen.

SPANNING EN ONZEKERHEID IN ARGENTINIE

De spanningen en onzekerheden in Argentinië kunnen een dramatisch effekt hebben op de toekomst van het christendom in Argentinië, het op een na grootste land van Zuid-Amerika. SBC-zendelingen in Argentinië werken er in een sfeer van anti-Amerikanisme, maar dat behoeft nog niet te betekenen dat het tijdperk van de zending in Argentinië voorbij zou zijn. Aldus enkele geluiden van SBC-zendelingen in Argentinië.

Nu Peron opnieuw de macht heeft in Argentinië herinneren de protestantse groeperingen - en ook de baptistengemeenten - zich hoezeer zij onder Peron's vroegere regeringen hebben geleden door vervolgingen. Men vraagt zich af of zijn terugkeer naar Argentinië ook betekent dat deze tijd weer aanbreekt.

Voor u het vergeet:

14 september 1974

„ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle

BAPTISTEN IN TEXAS

Het aantal baptisten in de Amerikaanse staat Texas bedraagt nu meer dan twee miljoen, nl. 2.001.022. Dit aantal betreft de leden van de bij Southern Baptist Convention aangesloten gemeenten.
In het afgelopen jaar werden er 46 nieuwe gemeenten gesticht zodat het totaal aantal gemeenten thans 3.855 bedraagt. Tweede in grootte is de staatkonventie van North Carolina met 1.059.605 baptisten; derde in grootte is Georgia met 1.049.924 baptisten.

NIEUWE CAMPUS VOOR UNION UNIVERSITY

De Union University van Southern Baptist Convention te Jackson, Tenn. (USA) zal nieuwe gebouwen stichten en een nieuwe campus inrichten. De nieuwe universiteitsgebouwen, die in september 1975 in gebruik moeten zijn, zullen ruim 5 miljoen dollar gaan kosten. De oude gebouwen zullen worden verkocht.

INDIASE ZENDELING NAAR CANADA

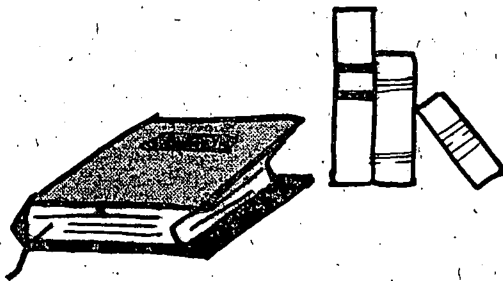
Het is deze maand precies honderd jaar geleden, dat het baptisten-zendingsechtpaar John McLarin in Kakinada, India, een aanvang maakte met het zendingswerk van de Canadese baptisten. Nu, honderd jaar later is dr Abel B. Masilamani uit India in Canada gearriveerd om er als missionaris te werken.
Dr Masilamani is een bekend prediker in vele delen van Azië en Amerika. Hij heeft ook gewerkt als tolk van zowel dr Billy Graham als van de overleden dr E. Stanley Jones.
Het echtpaar Masilamani komt voort uit het werk van de Canadese baptisten-zending India. Zijn vader was verbonden aan de staf van Baptist Hospital te Pithapuram en zijn moeder werkte voor de bijbelverspreiding.

KERKEN IN DE D.D.R.

ELK: Het aantal kerkleden in Oost-Duitsland (D.D.R.) is iets teruggelopen. Het bedraagt nu 8,5 miljoen leden. Er zijn meer dan 4.000 predikanten. De r.k. kerk in de D.D.R. heeft ongeveer 1,3 miljoen leden met 1.450 geestelijken.

BEKEND BAPTIST OP 103-JARIGE LEEFTIJD OVERLEDEN

Dr Harris Lachlan MacNeill is in januari jl. op 103-jarige leeftijd overleden in Chedoke Hospital te Hamilton, Canada. Dr MacNeill heeft tijdens zijn leven aan verschillende baptisten seminaria en colleges het Nieuwe Testament gedoceerd; laatstelijk, van 1932 tot zijn emeritering aan McMaster University. Door verschillende universiteiten en onderwijsinstellingen werd dr McNeill tijdens zijn leven geëerd met ere-doktoraten.

Wat zullen we lezen?

maandag	18 maart	Jeremia 6 : 9—21	Maar zij luisteren niet
dinsdag	19 maart	Jeremia 6 : 22—29	Dan moeten zij maar voelen
woensdag	20 maart	Jeremia 7 : 1—15	Geen veiligheid in de tempel
donderdag	21 maart	Jeremia 7 : 16—20	Bid maar niet voor ze
vrijdag	22 maart	Jeremia 7 : 21—34	Luisterden zij maar
zaterdag	23 maart	Psalm 95	Gods ergernis
zondag	24 maart	Psalm 129	Benauwd maar niet gebroken

VOETBALLERS

Dat het personeel van Tabitha-Amsterdam — een ongeveer 200 bedden tellend baptisten-geriatrisch verpleegtehuis — ook op het voetbalveld tot grote dingen in staat is, bleek uit de uitslag van de wedstrijd die een Tabitha-voetbalteam zaterdag 9 maart in Sneek speelde tegen een team van een groothandel-leverancier uit die stad. De Tabitha-ploeg won met maar liefst 11-0.

LEZERS AAN HET WOORD

Waarde ds Van Dam,

Mag ik nog enige plaatsruimte? Zal trachten het kort te houden.

Punt 1. open of gesloten avondmaal. „Die Mij gezien heeft, heeft de Vader (God) gezien". „Ik weet dat God mij liefheeft, en dat is genoeg voor mij".

Beiden zijn wij in een baptisten-gezin opgegroeid. Niettemin geloof ik dat wij ook beiden uit overtuiging mogen zeggen baptist te zijn. Waren wij in een roomskatholiek gezin opgegroeid dan waren wij nu zeer waarschijnlijk roomskatholiek geweest. U had waarschijnlijk tot de groep Gijsen behoort en ik was wellicht met Oosterhuis meegegaan. Iemand die barmhartigheid verleent stelt die zich ergens niet boven degene aan wie barmhartigheid verleend wordt? „Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt". Die zich bij ons thuis voelt, moet er zeker op gewezen worden lid te worden van onze gemeente. Maar is het een kind van God, dan zou ik geen vrijmoedigheid hebben om te zeggen: voor jou is bij ons geen plaats aan de tafel des Heren. „Tollenaren en hoeren zullen u voorgaan in het Koninkrijk der Hemelen".

Punt 2. De Vinkenhof. DC 22 februari stond: vele bedrijven worden ingericht via een deskundig adviesbureau. Ik had bedoeld: doorgelicht. Waar zit de fout in de bedrijfsvoering. Hoe kunnen we de zaak rendabel aanpakken. Wellicht is er ook informatie te verkrijgen bij andere christelijke vakantieoorden, die wel goed lopen. Staanplaatsen caravans (verhuur) zou al aardig wat opbrengen. Het PS is niet goed overgekomen. Voor investering verbouw, nieuwbouw zou wellicht overheidssubsidie te verkrijgen zijn. Zijn er voor exploitatie ook mogelijkheden, dan was dat ook meegenomen.

Iedere afgevaardigde heeft stemrecht op de Alg. Vergadering. Ik geloof dat soms gestemd zal worden zonder de zaak te kunnen overzien. Vrij mandaat lijkt mij in het geval De Vinkenhof zeker onjuist. Stemmen, na grondige studie. Ik zal zeker trachten inzage te krijgen van de betreffende stukken. Wellicht ben ik niet aanwezig bij de voorlichting (gezondheidstoestand), maar schriftelijk zal ik kennis geven, na beoordeling, aan de vergadering onzer gemeente.

Voorburg W. Pots

Antwoord: Het is jammer, dat u het essentiële van onze artikelen over „open" of „gesloten" avondmaal in uw ingezonden stuk niet noemt, namelijk onze opvatting aangaande de gemeente. Vandaar uit hebben we willen denken. Het is onze overtuiging, dat het vraagstuk — zoals we in de aanvang van deze serie ook hebben betoogd — ekklesiologisch moet worden benaderd. Elke andere benadering is — hoe begrijpelijk en sympathiek ook — naar onze mening, onjuist. Het zou best waar kunnen zijn, dat we roomskatholiek zouden zijn als.. Maar wat stelt deze redenering, die wel vaker gehoord wordt, eigenlijk voor? Op dezelfde manier kun je zeggen: als Paulus, om maar een voorbeeld te noemen, geboren en opgegroeid was in een Chinees gezin zou hij een Chinees zijn geweest en een aanhanger van de leer van K'oeng-foe-tze (Confucius) in plaats van die van Jezus Christus. Maar hij was het niet; en dat niet toevallig.

Wie weet zouden we tot de aanhangers van bisschop Gijsen behoren.. En wat verhindert u om te zeggen, dat we wellicht ook zelf bisschop waren geworden of misschien zelfs paus! Waarmee slechts gezegd wil zijn, dat we zijn die we zijn en zó verantwoordelijkheid dragen.

Barmhartigheid die vanuit de hoogte, vanaf een voetstuk wordt bewezen is geen barmhartigheid. Waarachtige barmhartigheid — en we menen het toch duidelijk te hebben gezegd — wordt bewezen vanuit de liefde. Dat is immers ook de grond van de barmhartigheid die óns bewezen is.. Tenslotte: hoeren en tollenaars gaan hén voor die zich niet bekeren. Maar ook hoeren en tollenaars dienen zich te bekeren om het Koninkrijk der hemelen binnen te gaan. Zij staan onder hetzelfde oordeel als fietsenmakers, kruideniers, typistes, dominees enz. Eerzame fietsenmakers — en stellig: brave dominees — hebben er vaak nogal wat moeite mee, dat ze met hoeren en tollenaars over één kam worden geschoren.

Wat uw punt 2. betreft: we hebben de stellige indruk, dat het door u genoemde de aandacht van de bestuurderen van De Vinkenhof reeds had. Het zal blijken, stellen we ons voor, uit de stukken die de gemeenten worden toegezonden.

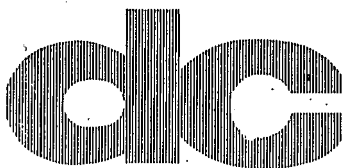
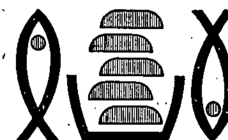
v. D.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier — Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 —

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam —

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

gemeenteberichten

BLIJDE VOORTGANG IN ALBLASSERDAM

Alblasserdam - (J. Th. v. W.). Na ons laatste bericht over het werk te Alblasserdam willen we graag doorgeven hoe het verder is gegaan. Eerst is echter een rektifikatie op zijn plaats, omdat in ons vorige gemeentebericht tweemaal de naam van Elly Boers bij de lijst van de gedoopten stond vermeld. In het eerste geval betrof het echter haar oudere zuster Ineke.
Thans zien we, dat het werk des Heren snelle voortgang heeft en verheerlijkt wordt, (2. Thess. 3 : 1). Hierdoor is in de gemeente een diepe dankbaarheid gegroeid en hebben we een vast vertrouwen voor de toekomst. Dat manifesteert zich in een grote belangstelling voor alle facetten van het gemeenteleven. We mogen zien hoe de gemeente gebouwd wordt.
Gaven we in het vorige gemeentebericht reeds door hoe in december drie jonge mensen gedoopt werden en in januari nog eens vijf, ook in februari hadden we een doopdienst en wel op 17 februari jl. Onder een overweldigende belangstelling, ons gebouwtje stond massief vol met stoelen en de rest moest blijven staan, werden de zusters Ina de Vries, Dekker-Gaal, Rasker-Mes en br Geert Tent gedoopt. Tijdens deze dienst kwamen wederom twee zusters tot overgave aan de Heiland, zodat we ook in maart een doopdienst mogen houden. Deze dienst zal gehouden worden op D.V. 31 maart a.s., 's avonds om 7.00 uur. Aangezien één van deze twee zusters een nichtje is van onze oud-voorganger ds A. Visscher, zal hij op verzoek deze dienst leiden.
De bouwplannen voor onze nieuwe kerk zijn inmiddels geen plannen meer. Het is nu werk in uitvoering. Op 1 maart jl. werd een begin gemaakt door het slaan van de eerste paal door de burgemeester van Alblasserdam, mr Vijgeboom. *). Voor dit feestelijke gebeuren was een wederom overweldigende belangstelling van gemeenteleden, plaatselijke kerkgenootschappen, omliggende zustergemeenten en uiteraard de burgelijke gemeente en de pers. Namens de U.B.S. was ds T. Jansma aanwezig. Aangezien we het werk dat we zelf kunnen doen ook zelf willen doen werd inmiddels het graafwerk aangepakt. Ruim 20 broeders en zelfs een zuster staken de spade in de grond en na drie dagen was het enorme karwei geklaard. Heerlijk is het te ervaren dat er zoveel eensgezindheid blijkt te zijn.
Bij al deze evenementen leidde ds H. L. Nieman van Rotterdam-Zuid de diensten. Ook leidde hij de plechtigheid ter gelegenheid van het slaan van de eerste paal. Het is erg verheugend dat hij inmiddels het konsulentschap van de gemeente te Alblasserdam heeft aanvaard, zodat we in gevallen wanneer er een voorganger nodig is een beroep op hem mogen doen.

———

*) Hiermee wordt het bericht dat we in DC van 8 maart plaatsten over deze gebeurtenis gekorrigeerd; - e.r.

ENGELSE VAKANTIE VOOR JONGE MENSEN

Engelse vakantie waar jonge mensen hun kennis van de Engelse taal kunnen verbeteren in een Christelijke omgeving.

De prijs voor deze vakantiekursus van 21 dagen met pension bedraagt £ 75.— (*f* 488,—). Inclusief Engelse lessen en exkursies.

Aanvang: eind juni 1974.

De groep zal bestaan uit baptisten jongeren uit diverse landen.

Rev. Cristopher D. Russell
7, Silver Drive,
Frimley, Camberly GU16.5QN
Surrey-England.

Heden is na een ernstige langdurige ziekte, in volle overgave van het geloof, van ons heengegaan, onze lieve zorgzame man, vader en opa

ADOLF HULZEBOS

op de leeftijd van 74 jaar.

„Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen tot Hem".

Alkmaar,
W. Hulzebos-Eberhard
Maartensdijk,
G. A. Vegter-Hulzebos
J. Vegter
St. Odiliënberg,
A. G Rouvoet-Hulzebos
G. Rouvoet
Hoogwoud,
G. F Hulzebos
M. A. Hulzebos-Boelsma
en kleinkinderen

Alkmaar. 6 maart 1974
Westerweg 125

Geen bloemen.

De teraardebestelling heeft plaatsgevonden op maandag 11 maart te Alkmaar.

INDRUKKEN VAN ASTRONAUT POGUE

Houston (BP) - Astronaut William R. Pogue, lid van een tot Southern Baptist Convention behorende gemeente, heeft verklaard dat de 84 dagen die hij met Skylab III in de ruimte doorbracht, de langste bemande ruimtevlucht ooit gemaakt, hem opnieuw ervan hebben overtuigd dat een mens meer is dan alleen maar een intellektueel wezen; hij heeft Christus nodig in zijn hart om werkelijk totaal mens te zijn. De tocht gaf Pogue tevens een dieper besef van leven en van zijn relaties tot andere mensen. Datzelfde ondervonden ook de beide andere astronauten die met hem in de ruimte waren. Pogue, die diaken is in zijn gemeente, vertelde deze dingen in een interview te Houston.
Pogue: Ik ben er sterker van overtuigd geworden dat leven meer is dan lichaam en intelligentie. Dat meer is de ziel. Het intellektuele vermogen is slechts het omhulsel.
Tijdens de vlucht, aldus Pogue, miste ik vooral mijn gezin.
Een derde deel van de mannelijke leden van Nassau Bay Baptist Church werkt op een of andere wijze bij NASA. Velen van hen werken er als computerdeskundigen of als werktuigbouwkundigen.

KERKEN IN CHAD GESLOTEN

Christianity Today bericht dat ongeveer 100 kerken in Chad midden november werden gesloten en dat ongeveer 12 inheemse baptistenvoorgangers werden gearresteerd. Zes zendelingsgezinnen en zes alleenstaande zendelingen werden korte tijd gevangen genomen om daarna het land uitgewezen te worden.

De bedoelde kerken behoren tot Baptist Mid-Missions, een onafhankelijke zending in Amerika die reeds ongeveer een halve eeuw in Chad werkzaam is.

BAPTISTENKAPEL IN FRANKRIJK DOOR OVERSTROMING GETROFFEN

De kapel van de baptisten-evangelisatiepost te Morlaix is in het begin van februari door een overstroming ernstig getroffen. De schade beloopt vele duizenden guldens. De baptistenfederatie in Frankrijk is een hulpaktie begonnen.

GEEN BEZWAAR

„Eenzame man, 71 jaar, met benedenwoning in Kralingen, zoekt vriendschap met vrouw, ook met eigen woning, iets ouder, klein gebrekje of kerkelijk geen bezwaar".

(advertentie Algemeen Dagblad)

Voor ons zeer onverwacht, maar op Gods tijd, is heden van ons heengegaan, mijn innig geliefde man en onze zorgzame vader, groot en overgrootvader

HENDRIK DALLINGA

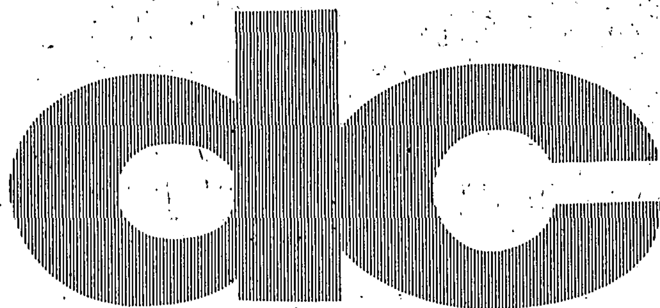
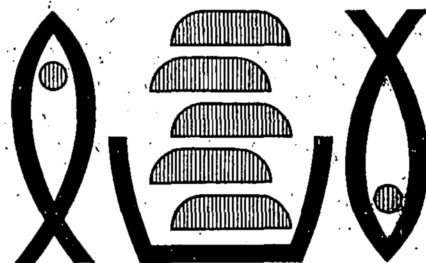
in de ouderdom van 82 jaar.

Zijn levenslied was: „Al de weg leidt mij mijn Heiland"

Musselkanaal, 3 maart 1974
A-Horst, kamer 129

Uit aller naam:
A. Dallinga-Mulder

De begrafenis was op 7 maart te 2e Exloërmond.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 12 - 22 maart 1974

10.000-grens eind 1973 ruimschoots gepasseerd

Statistiek van Unie-gemeenten toont groei van ruim drie procent

Elders in dit nummer van DC treft men een b e k n o p t e weergave aan van de jongste statistiek van de bij de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland aangesloten gemeenten. We bevelen de bestudering van dit cijfermateriaal van harte aan, maar verbinden daaraan tevens de aansporing om straks - na verschijning - toch vooral de k o m p l e t e uitgave te bestellen. Wanneer die verschijnt is ons onbekend, maar we nemen aan dat het binnen afzienbare tijd zal zijn.

Intussen hebben we, traditiegetrouw, op grond van de komplete gegevens die de algemeen sekretaris ons ter beschikking stelde wat „gespeeld" met dit materiaal. De volgende uitkomsten kunnen wellicht interessant zijn...

Vroegere cijfers

De bij de Unie aangesloten gemeenten groeiden in het jaar 1973 met totaal 302 personen; van 9.914 tot 10.218. Dat is in percentages uitgedrukt 3.04%. Een bijzonder goede groei! Groter dan in de laatste jaren het geval was. In deze tijd vooral mogen we er dankbaar voor zijn. Immers, overal in de kerken rondom ons wordt geklaagd over een soms snelle teruggang in het ledental! Het aantal gedoopten - 488 - is nooit zo groot geweest; althans volgens de ons beschikbare gegevens. Dat „rekord" - het doet in dit verband wat Amerikaans aan, stemmen we toe - betekent echter niet, dat ook onze nominale groei nooit zo groot geweest is. Percentueel gezien groeiden de bij de Unie aangesloten gemeenten in sommige achter ons liggende jaren wel eens spektakulairder: in 1904 met 14.2%; in 1908 met 17.6%; in 1912 met 10%; in 1921 met 14.6%. Maar we moeten toch terug tot het jaar 1948 om een grotere percentuele groei aan te treffen dan die van het afgelopen jaar; in 1948 bedroeg de groei 7.3%. Wat de nominale groei betreft: bedroeg die in 1973 302 personen, in 1948, toen het aantal gemeenten 42 was, was die 438. Dat jaar, in 1973 precies 25 jaar geleden, gaf dus de sterkste nominale toename van ons ledental te zien. De sterkste percentuele toename - 17.6% - vond plaats in 1908, toen het aantal leden steeg van 1177 naar 1383. Op dat moment waren er 18 gemeenten bij de Unie aangesloten; het aantal voorgangers was toen 8.

Opvallende cijfers

Bleef in 5 gemeenten het ledental in 1973 gelijk aan dat van 1972, in 23 gemeenten slonk het ledenbestand. De grootste achteruitgang (10 of meer leden) vond plaats in: Haarlem (—18); Almelo-Nieuwstraat (—13); Nieuw Weerdinge (—11); Noordbergum (—11); Scheveningen (—10).
Opvallend grote vooruitgang (10 of meer leden) boekten: Emmen (+31); Westerhaar (+29); Delfzijl (+29); IJmond (+25); Doetinchem (+22); Treebeek (+21); Stadskanaal (+19); Sneek (+18); Almelo - Geraniumstraat (+17); Utrecht (+16); Zutphen (+13); Groningen-Zuid (+12); Hoogeveen (+12); Winschoten (+12); Den Haag (+11); Lemmer (+10); Pernis (+10); Rotterdam-Zuid (+10) en Arnhem (+10).
Wanneer we de vooruitgang in bovenstaande gemeenten in procenten berekenen, dan is de volgorde natuurlijk anders. De kleine gemeente te Westerhaar, die met maar liefst 29 leden groeide - van 89 op 31 december 1972 tot 118 op 31 december 1973; dat is 32.50%! - zou in dat geval de „ranglijst" aanvoeren, op de voet gevolgd door de nog kleinere gemeente te Lemmer, die in dat jaar groeide van 31 tot 41 leden; dat is 32.25%.

Attestaties
De groei of achteruitgang van het ledental van een gemeente wordt niet uitsluitend bepaald door het aantal gedoopten. Ook het attestatieverkeer speelt een grote rol.
Een opvallend groot aantal nieuwe leden door attestaties (10 of meer) ontvingen de volgende gemeenten (tussen haakjes de afgegeven attestaties): Emmen 28 (15); Stadskanaal 19 (16); Groningen-Zuid 18 (8); Utrecht 18 (14); Apeldoorn 14 (7); Arnhem 14 (11); Hoogezand 14 (13); Heerenveen 13 (2); Hoogeveen 12 (5); Zutphen 12 (0); Leeuwarden 11 (11); Sneek 10 (5) en Zwolle 10 (6).
De volgende gemeenten moesten veel leden - door attestaties - verliezen aan andere gemeenten (tussen haakjes de binnenkomende attestaties): Stadskanaal 16 (19); Emmen 15 (28); Utrecht 14 (18); Hoogeveen 13 (14); Delfzijl 12 (8); Eindhoven 12 (6); Groningen-Noord 12 (7); Musselkanaal 12 (6); Arnhem 11 (14); Leeuwarden 11 (11) en Enschede 10 (4).

Provinciaal/gewestelijk
Interessant is ook te zien hoe het werk zich in het afgelopen jaar in de verschillende provincies en/of gewesten ontwikkelde.
Friesland telde op 31 december 1972 1354 baptisten; een jaar later 1384. Dat is een groei van 30 leden; in percentages uitgedrukt 2.21%. De landelijke groei was 3.04%. De gemeenten in Friesland bleven daar dus bijna een vol procent onder. Het landelijke doopgemiddelde bedroeg in 1973 4.92%. Met een aantal dopelingen van 44 kwam Friesland op 3.25%.
De gemeenten in de provincie **Groningen** - waar het baptisme nog steeds het sterkst vertegenwoordigd is - groeiden in 1973 met 60 leden, van 2755 tot 2815; dat is 2.15%. Het aantal dopelingen was 124, dat is 4.13%.
De baptistengemeenten in **Drenthe** namen met totaal 37 toe, van 1321 aan het eind van 1972 tot 1358 aan het eind van 1973. Dat is een groei van 2.8%. Het aantal gedoopten was 52, oftewel 3.94%.
De sterke groei van Westerhaar in het bijzonder zorgde ervoor, dat de gemeenten in **Overijssel** dit jaar iets meer groeiden dan de laatste jaren vaak het geval was. In 1972 telden deze gemeenten 1519 leden en op 31 december 1973 1556 leden; een groei van 37 leden; oftewel 2.43%. Het aantal dopelingen was 77; dat is een gemiddelde van 5.06% - dus iets bóven het landelijke cijfer!
De gemeenten in **Gelderland** - slechts vijf in getal - vertoonden het volgende beeld. Van 654 leden groeiden ze tot 720 leden; een vermeerdering van 66 leden, dat is in percentages: 10.09%! Ook het aantal gedoopten ligt behoorlijk bóven het landelijke niveau, namelijk totaal 50, dat is 7.64%.
Wat de drie **Zuidelijke** baptistengemeenten betreft, ondanks hun betrekkelijk isolement weten zij zich goed te handhaven en zelfs meer dan dat. Zij groeiden van 454 leden tot 480 leden; dat is een vermeerdering van 26, of 5.72%. Het aantal dopelingen was 32; dat is 7.04%. Ook deze gemiddelden liggen bóven de percentages die voor alle gemeenten tesamen gelden.
Tenslotte de **Randstad** (de provincies Utrecht en Noord- en Zuid-Holland): de gemeenten daar groeiden in 1973 met 46 leden, van 1857 tot 1903; dat is beneden het landelijke gemiddelde, namelijk „slechts" 2.47%. Het aantal gedoopten bedroeg echter 5.81%, namelijk totaal 109.

Konklusie
We wagen ons er niet aan vérgaande konklusies te trekken. We hopen nog eens de tijd te vinden - we besteden dat werk echter ook graag uit...! - om alle statistisch materiaal van de bij de Unie aangesloten gemeenten, vanaf de oprichting van de Unie in 1881, aan een nadere bestudering te onderwerpen. De resultaten van zulk een onderzoek zouden wel eens erg interessant kunnen zijn.
Overigens, de konklusie die dan getrokken zal worden is bij voorbaat reeds bekend: het werk van Gods goede Geest kan wel cijfermatig worden gevolgd, maar zal nooit die Geest kunnen wijzen hoe Hij waaien zál...

v. D.

De duiker

Een kleine tweehonderd jaar geleden schreef Friedr. Schiller een ballade, waarin hij dichtend de tocht van een duiker beschrijft. Een koning, omringd van ridders en schildknapen, staat op een hoge rots aan de zee. Wild schuimt het water. Verborgen bronnen spuiten en het is alsof de zee geboorte wil geven aan een nieuwe zee. In die kolkende watermassa smijt de koning een gouden beker en daagt zijn gevolg uit die uit de schuimende diepte terug te halen. Allen staan ontzet en verbijsterd. Niemand waagt het. Bij de derde oproep komt een van de schildknapen naar voren, gooit zijn mantel af en springt van de rots. Hij moet een verloren mens zijn. Eindelijk zien ze uit het kokende schuim een arm, dan de jongeman, die in zijn hand de beker vasthoudt. Hij buigt zich voor de koning en zegt: „Lang leve de koning! Ieder verheuge zich, die hier in het licht staat. Beneden is het verschrikkelijk en de mens verzoeke de goden niet en begere nooit en nooit te zien wat zij genadig met nacht en donkerheid bedekken". Hij vertelt van zijn tocht in de scheurende wateren temidden van verscheurende monsters.
Aan dat gedicht moest ik denken toen het mij duidelijk werd dat we in de „lijdensweken" leven. Die het Woord verkondigen verdiepen zich in mededelingen die betrekking hebben op het lijden van Christus en delen wat ze denken mee aan de mensen. Hier is het geen dolzinnig spel van een verveelde vorst, die naar een gouden beker laat duiken. Hier gaat het om het vinden van de diepste gedachten, de laatste waarheden, de verstgelegen uitlopers van Gods geest en Paulus schrijft wel dat ons die geest gegeven is, opdat wij zouden weten, wat ons door God in genade geschonken is, maar wie duikt zo diep dat hij de bodem haalt?
We gruwen van het spuwen der vijanden, we blijven haken achter de doornen en voelen haast de pijn van ingeslagen spijkers in de handen, maar weten dat we dan nog maar aan de rand staan van de afgrond; van de woestijn der eenzaamheid, waarin die ene mens ging, wachtend op God, die op het uiterst moment verstek liet gaan.
Is het God verzoeken als we vragen waarom deze ondoorgrondelijke weg gegaan werd? Hoe kan een hardgekookte Kajafas profeet zijn als hij een duivels voorstel doet?
Wie is hij die, zo hoog gezeten, de gouden beker in deze diepten werpt?
Ik weet dat Jezus zei: „Ik dank U, Vader, Heer des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, doch aan kinderkens geopenbaard". Maar wij willen immers niet tot die soort wijzen en verstandigen behoren. Wij willen geen cryptogrammen oplossen, maar gewoon luisteren. Doch dan wel graag, teneinde rust te ontvangen, alles horen.
Zalig de armen van geest, want hunner is het koninkrijk der hemelen.
Evenwel zal de Verbi Divini Minister = de bedienaar van het goddelijke Woord, wel moeten duiken. Hij zal ploegen, opdat, nog in de laatste voor, hij weten mag dat hem uw doel verkoor te zijn een ernstig ploeger op de landen, (A. R. Holst).

Huizinga

MEDEDELING
△ Het penningmeesterschap van de Baptistengemeente „Bethel" te Drachten berust thans bij N. Terpstra, Middelwijk 226 in Drachten.

BAPTISTEN IN WALES VRAGEN RADIOTIJD
De West Glamorgan Baptist Association heeft de minister voor post- en telekommunikatie verzocht wekelijks 30 minuten zendtijd voor evangelisatiedoeleinden voor de radio te mogen hebben op plaatselijke stations.

Eenzaamheden

VI

Vrienden gevraagd

Dat zou de advertentie van uw leven kunnen zijn? Begin dan vriendschap te geven. De kennis in de wereld vermeerdert en de echte vriendschappen verminderen! Onderlinge kontakten worden oppervlakkiger en onnatuurlijker. In Amerika maakte ik niet niet zelden mee hoe mensen bereid waren elkaar te ontvangen. Maar niet zozeer uit vriendschap. De deur ging wel open maar niet het hart. Vandaar dat men op deze ontmoetingsavonden meer behoefte had aan een programma (entertaining). Dia's en reisverhalen vormen dan geen uitzondering.

Persoonlijk heb ik dit gesignaleerd en ervaren als een diep tragisch menselijk drama. Er komt dan geen echt menselijk kontakt tot stand en diepere eenzaamheid is het gevolg.

Eenzaamheid aan twee kanten.

Natuurlijk kan een te-zeer-op-de-ander-gericht-leven verarmend werken. Wanneer men daardoor zou verleren zichzef bezig te houden en zelf te werken aan een levensvervulling.

We kunnen onszelf vreugdevol vermaken door lektuur, muziek, hobbies en dergelijke.. Maar zonder vriendschap kunnen we toch niet!

Velen nemen niet de tijd om vriendschappen op te bouwen.

Een serieuze warme vriendschap komt niet hals-over-kop tot stand. Daar bouw je aan. Daar moet je de tijd voor nemen.

Je kunt het zo druk hebben met een heleboel zeer belangrijke zaken dat je het belang van vriendschap gaat onderschatten. Daarna kom je dan tot de ontdekking arm en berooid te zijn. Een schrijnend gemis te ervaren aan menselijke warmte en vriendschap.

In dit verband kom je de alreeds beschreven nood tussen de echtelieden tegen. In menselijke relaties is nu eenmaal het allerbelangrijkste dat je elkaar een plaats in je hart leert geven. Vriendschap werkt vernieuwend en voegt een nieuw aspekt toe aan je leven. Maar je moet er wat voor over hebben...

Vriendschap met God

Wist u, dat Abraham, de vader van de Joodse en Arabische volken, een vriend van God werd genoemd?

Vriendschap veronderstelt omgang. Intensieve omgang.

Zo hebben we veel brieven gekregen van God die onze Vriend wil zijn. Laten deze bijbelse brieven geen onpersoonlijke geschriften blijven, maar leer ze zien als persoonlijke brieven van een persoonlijke Vriend. Een vriend die letterlijk alles voor u over heeft. Hij heeft Zijn hart allang voor u opengesteld! Ook al begrijpt u Zijn brieven niet altijd even goed, uw vriendschap met Hem behoeft daar niet onder te lijden.

De zeer persoonlijke en stille omgang met God mag het meest waardevolle en verrijkende deel van uw leven worden.

Een vriendschap die alles mag gaan betekenen. Deze Vriendschap is misschien wel erg teer en kwetsbaar en zal daarom ook verzorgd en beschermd moeten worden tegen invloeden die je van je „liefste" Vriend kunnen aftrekken. De Vriendschap met God is een vernieuwende vriendschap. Je wordt er een ander mens door. Door die grote Vriend ga je ook je mede-mens en je-zelf met andere ogen zien.

Je leert liefhebben op een onnavolgbare wijze. Is dit niet wat men noemt de „navolging van de Heer Jezus"?

Of de wijze Salomo God bedoelde weet ik, niet zeker.

Persoonlijk vind ik de Here God in de woorden van deze Spreukendichter terug, wanneer hij zegt:

„Veel makkers strekken een mens tot ongeluk,
maar soms is een vriend aanhankelijker dan een broer". (Spr. 18 : 24)

Groter Vriendschap bestaat er niet. Vandaar de hoofdletter V.

Misschien heeft dr Paul Tournier gelijk wanneer hij verklaart: „de eenzaamheid is de meest vernietigende ziekte van onze eeuw".

We hebben in de Schepper van hemel en aarde, onze Hemelse Vader de definitieve overwinning op de eenzaamheid gevonden!

(Slot) M. Cohen

De 6 artikelen zijn in een gestencilde brochure verkrijgbaar bij de schrijver Tomatenstraat 157, Den Haag.

gemeenteberichten

DS G. LIEBE NAAR HENGELO

Hengelo - (B.J.K.). De baptistengemeente te Hengelo deelt mede dat ds G. Liebe van Amsterdam-W. het beroep, dat de gemeente onder biddend opzien op hem uitbracht, heeft aangenomen.

We zijn dankbaar dat de Heer het zo heeft geleid, dat ds Liebe de beslissing kon nemen, om met Gods hulp als herder en leraar onze gemeente te willen gaan dienen.

Met ds Liebe hopen en bidden we dat de gemeente opnieuw mag staan aan het begin van een periode waarin de Heer ons veel zegen zal willen schenken.

De koninkrijken van deze wereld
hebben macht en zijn er op gebaseerd.
Hun koningen kunnen legers
gebieden. Jezus' koninkrijk is niet
van hier, niet van deze wereld.
Koning Jezus is niet gekomen om te
heersen maar om te dienen.
Van zulk een koningschap heeft
Pilatus geen besef. Zijt gij een
koning . . .?, vraagt hij
ongelovig, (Joh. 18 : 37).
Ja, koning is Jezus. Dé koning.
Maar Zijn koninkrijk is duidelijk
niet van deze wereld.
De koninkrijken dezer aard' voeren
een leeuw, een beer, een adelaar in hun
wapenschilden. Roofdieren. In het
wapen van Jezus' rijk staat een Lam.

P

En een niet met juwelen bezet
maar met doornen omrankd kruis.
Zijn scepter is een riet.
Zijn territorium is daar waar liefde
woont.
Een koning. Onvergelijkbaar anders
dan de koningen van deze wereld.
In zijn rijk gelden andere normen,
andere regels, andere
vanzelfsprekendheden.
Dat hebben wij die burgers van dat
rijk, onderdanen van die koning
willen zijn ons te realiseren. Het
betekent dat we afzien van macht
zoals de wereld die begeert. Ons
heldendom is die van het kruis.
We volgen een Lam. Dàt stempelt
allen die tot Jezus' Koninkrijk
behoren.

v. D.

Op bezoek bij baptisten in Siberië

Aan het eind van 1973 bezocht Vitali Kulikov, uitvoerend sekretaris van het redaktiebureau van het Russische baptistenorgaan Bratski Vestnik een aantal baptistengemeenten in het Oostelijke deel van de Sovjet Unie. Zijn rapport over deze bezoeken begint met Khabarovsk, de eerste stad die hij bezocht:

„Het duurde slechts zeven uur om de afstand van 6000 kilometer te overbruggen. Reizigers in vroegere dagen hadden weken en zelfs maanden daarvoor nodig. Als je vliegt over Siberië heb je vanuit het raam van het vliegtuig een prachtig gezicht op de uitgestrektheid van het land. Kijkende naar de eindeloze velden komt onwillekeurig de gedachte bij je op, dat de theorie van de overbevolking eigenlijk zonder grond is. Wat zijn er nog uitgestrekte stukken maagdelijk land in deze wereld. We hoeven geen zorgen te hebben; er is genoeg ruimte onder de zon voor iedereen. Laten de nieuwe burgers van de aarde maar geboren worden!

Op het vliegveld werd ik begroet door twee broeders, V. Kositzin - voorganger van de gemeente in Khabarovsk, en Y. Maksimchuk - superintendent voor het Verre Oosten en Oost-Siberië. Khabarovsk is het centrum van het gelijknamige distrikt. De stad ligt aan de oevers van de grote rivier Amur, juist daar waar de zijrivier Ussuri met de Amur samenvloeit. De stad werd gesticht in 1853 en naar de eerste man die zich hier vestigde, E. Khaborov genoemd. De laatste jaren is de stad sterk gegroeid omdat nieuwe industreën zich er vestigden. In dit gebied bevinden zich meerdere baptistengemeenten, die tot de Unie behoren. Op zondag 25 november werd er een dienst in de kerk van Khabarovsk gehouden; in deze kerk werden in 1973 28 mensen gedoopt. De gemeente telt 423 leden en beschikt over een goed kerkgebouw. De leden van deze gemeente kennen een opgewekt geestelijk leven en hebben, in overeenstemming met Gods Woord (1 Tim. 3 : 7) een goede naam bij de buitenstaanders. Er zijn veel oude mensen, maar de gemeente telt toch ook leden van middelbare leeftijd en erg jonge leden. Om precies tien uur roept voorganger V. Kositzin iedereen tot gebed op en de dienst begint. De ogen van de aanwezigen stralen van vreugde. Er wordt eenstemmig gezongen, in een nogal pittig tempo. Predikers in de dienst zijn de broeders Y. Maksimchuk, T. Tomenko en V. Dorotinsky; anderen zingen of leiden koor- en gemeentezang.

Aan het eind van de dienst breng ik de groeten over van de leidende broeders van de Unie en van de gemeente in Moskou; ik beschrijf het werk in ons geestelijke centrum.

De dienst eindigt met het opdragen van een baby. Een jong paar, de Tjutjukins, heeft zijn eerste baby meegebracht opdat de gehele gemeente met hen bidt om Gods zegen voor dit kind.

Na de avonddienst had ik een gesprek met de broeders en zusters ter plaatse. Er werden vragen gesteld — vooral over het publiciteitswerk van de Unie — en beantwoord. Tenslotte wens ik de broeders veel sukses toe in hun werk voor de Heer, er nog eens de nadruk op leggend dat zij al het mogelijke moeten doen om onze verlosser Jezus Christus eer en roem te geven.

Van Khabarovsk vloog ik met Y. Maksimchuk naar Irkutsk waar we werden ontvangen door E. Rayevski, superintendent voor Oost-Siberië en het Verre Oosten. De volgende dag vergezelde hij ons terwijl we deze stad aan de rivier Angara bekeken. Irkutsk is meer dan 300 jaar oud. In het hartje van de stad, op harmonieuze wijze passend bij de regeringsgebouwen staat een bijzonder mooie Orthodoxe kerk die even oud is als de stad zelf. We brachten ook een bezoek aan de dam van de waterkrachtcentrale, een monument van de inspanning van het Russische volk en keken neer op de gebouwen van de akademie met zijn veelheid van wetenschappelijke instituten. Deze universiteit is een stad op zichzelf en is eigenlijk het nieuwe Irkutsk.

Die avond woonden we de dienst bij van de plaatselijke gemeente die meer dan 400 leden telt. De dienst werd geleid door de voorganger I. Zinin. Het is een vreugde te vernemen, dat in deze gemeente verleden jaar 25 mensen voor Christus werden gewonnen. De dienst werd gevolgd door een plezierig gesprek.

Na een hartelijk vaarwel tot de gemeenteleden van Irkutsk keerde broeder Y. Maksimchuk terug naar zijn huis in Khabarovsk en ik vloog door naar Novosibirsk. Op het vliegveld daar werd ik begroet door Yakov Fast, assistent-superintendent voor West-Siberië en A. Zoradyuk, een student van de schriftelijke theologische leergang.

De dag erna werd doorgebracht met het bezichtigen van Novosibirsk, een nog nieuwe stad — gesticht in 1893 — die vooral in de jaren na de oorlog zich geweldig heeft uitgebreid en op het ogenblik een bevolking heeft van meer dan 1 miljoen driehonderdduizend inwoners. De stad ziet er bijzonder mooi uit en heeft brede straten en grote pleinen. De parel van Novosibirsk is het universiteitscentrum.

De zondagmorgendienst, op 2 december, stond in het teken van het gedenken van het lijden en sterven van onze Heer Jezus Christus. Broeder Aldunin, voorganger van de gemeente in Novosibirsk, leidde de dienst.

De gemeente van Novosibirsk is multinationaal. Russen, Duitsers, Oekraïners en mensen van nog andere nationaliteiten werken hier samen tot eer van God. Er zijn ongeveer 1500 leden. Het kerkgebouw staat op een schilderachtig plekje op de hoge oever van de rivier de Inea. In 1973 werden meer dan 30 zielen de Heer toegedaan door de waterdoop.

Van Novosibirsk vloog ik met broeder Yakov Fast naar Tomsk, waar we de dienst in de gemeente meemaakten. Broeder V. Orlov, de voorganger van de gemeente in Tomsk, is een afgestudeerde van de schriftelijke theologische leergang. De gemeente telt meer dan 250 leden; verleden jaar werden er vier mensen gedoopt.

Meer dan enige andere stad die ik er bezocht heeft Tomsk de karakteristieken van een Siberische stad bewaard. Oude gebouwen tussen houten huizen met gebeeldhouwde blinden voor de ramen geven de stad een schilderachtig aanzien. Er zijn meer dan 50.000 studenten in Tomsk; geen

Een dienende broeder gaat rond met de avondmaalsbeker in de baptistengemeente te Khabarovsk (Siberië)

wonder dat de stad „studentenstad" wordt genoemd. De plaatselijke universiteit behoort tot de oudsten in ons land.

Van Tomsk gingen we naar Omsk, waar broeder Yakov Fast en ik werden begroet door broeder K. Khromov, voorganger van de gemeente in die stad en door V. Savchenko, voorzitter van de kerkeraad en door andere broeders. Na een korte rust woonden we een dienst bij in de kerk die helemaal vol was. Het koor zong harmonieus en met veel gevoel. Door de eigen broeders werd er gepreekt en ook door enkele gasten. De gemeente in Omsk is levendig en zeer aktief; elk jaar komen er nieuwe leden bij. In 1973 werden meer dan 20 personen gedoopt. Op het ogenblik bedraagt het ledental ongeveer 1000.

Na de broeders veel zegen toegewenst te hebben op hun werk bij de bouw van Gods Huis vervolgden we onze weg; broeder Yakov Fast keerde terug naar zijn woning in Novosibirsk en ik vloog terug naar Moskou".

De dienstdoende voorganger tijdens de avondmaalsviering van de baptistengemeente in Khabarovsk (Siberië)

SPANNINGEN VAN DEZE TIJD

U weet dat kort geleden aan de hand van een enquête is vastgesteld, dat ongeveer de helft van de Nederlanders lijdt aan overmatige spanning, met alle gevolgen van dien. Je vraagt je af hoe dat wel mogelijk is. De volgende vraag is natuurlijk wat daaraan te doen is.

De goede oude tijd

Vroeger hadden de mensen natuurlijk ook allerlei spanningen te verwerken. Vroeger kregen de mensen ook tegenslagen en teleurstellingen. Ze moesten leven met ziekte, honger, verdriet en rampen. Ook vroeger kenden de mensen de dreiging van de dood die kan verlammen. Er was vroeger werkloosheid en armoede, en een groot verschil tussen werkgevers en werknemers. Ook toen moesten ouders kinderen opvoeden, met alle problemen van dien. En jongelui moesten al naar gelang hun aanleg en mogelijkheden proberen een goede positie in de maatschappij te verwerven. Ook toen probeerden de mensen het leven te veraangenamen door plezier en ontspanning. Toch krijg ik de indruk dat in die tijd niet de halve bevolking in meer of mindere mate leed aan overspanning. Waarom dan niet? Mogelijk ligt het antwoord in het feit dat wij tegenwoordig met allerlei zaken te maken hebben, die vroeger aan de mensen voorbijgingen, of die helemaal niet bestonden.

Oorlog en vrede

Onze eeuw kent de wereldoorlog. We hebben er twee gehad. Velen leven met de angst dat er een derde kan komen, gekenmerkt door de vernietigende kracht van atoombommen. Die angst is niet zo vreemd. De wereldoorlogen heben aangetoond hoezeer de volkeren van de wereld met elkaar verbonden zijn, en hoe een plaatselijk konfliikt de andere volken van de wereld in aktie kan brengen. De spanning die een plaatselijk konflikt oplevert is daarom in de hele wereld merkbaar. Een duidelijk voorbeeld is de oktober-oorlog in het Midden-Oosten.

Het oorlogvoeren komt overigens ook steeds weer in diskussie. Wat is de zin van oorlogvoeren? Naar aanleiding van Vietnam is daar nog al wat over gepraat. Natuurlijk wordt er van ons verwacht dat wij dan onze mening vormen en stellingen nemen. En elke keer als er weer sprake is van een konflikt wordt niet alleen gevraagd aan welke kant wij staan, maar vooral ook of wij die oorlog zinvol vinden. Dat betekent dat meerdere jongelui dienst weigeren, terwijl juist anderen beroeps-militair worden. Het is duidelijk dat de zaak van oorlog en vrede spanning met zich meebrengt.

De massa-media

Meer dan ooit tevoren kunnen wij op de hoogte komen van wat er in de wereld en ook in ons eigen land aan de hand is. Het is niet alleen een kwestie van lezen of horen, maar we krijgen er zelfs veel van te zien. En daardoor maakt het des te meer indruk op ons. Zodoende worden we betrokken bij allerlei problemen. We worden gekonfronteerd met Ierland, met Chili, met Griekenland, met het Midden-Oosten, met Zuid-Afrika, met de Sahel-landen, met de landen achter het ijzeren gordijn, met de president van Amerika, met de armen van Zuid-Amerika en ga zo maar door. We komen te weten van politieke en ekonomische verwikkelingen. Allerlei morele vraagstukken worden besproken. De rijkdom van het westen en de armoede van de derde wereld komen in beeld.

De kommentatoren geven hun mening en het ligt voor de hand dat men verwacht dat wij ook onze mening zullen hebben over al die zaken. Wie de moed heeft om op de hoogte te blijven komt niet onder de vraag uit wat er aan de problemen van de wereld moet worden gedaan. Maar wat er op ons af komt is als een lawine waaronder we bedolven raken. Al die indringende vragen gaan veelal boven ons vermogen tot beantwoorden en zodoende leveren de massa-media een enorm stuk spanning op.

De wereld is ingewikkeld

Al naar gelang de tijd voortgaat wordt onze maatschappij ingewikkelder. Allerlei zaken die vroeger weinig met elkaar te maken hadden, blijken nu met elkaar verbonden te zijn. Waar we ons vroeger niet druk om maakten omdat we niet meer wisten of niet verder doordachten, blijken nu problemen te zijn geworden van formaat omdat er is doorgedacht, en men ons meer voorlichting geeft. Als het al ooit mogelijk is geweest om zwart-wit over de maatschappij te denken en te spreken, dan is dat nu in elk geval niet meer mogelijk. Nederlandse aangelegenheden zijn niet alleen meer in Nederland op te lossen, omdat men rekening moet houden met de partners van de E.E.G. De oplossingen zijn niet zo eenvoudig. U weet hoe men Albert Heijn heeft willen boycotten omdat door dit bedrijf Angola-koffie werd verkocht. Koffie kopen werd zodoende een politieke daad. Trouwens, wie kip of kalfsvlees koopt doet mee aan de bio-industrie, waar zoveel kritiek op is omdat de dieren op een dier-onwaardige wijze worden gefokt.

Wie plastic gebruikt vervuilt het milieu. Wie hart heeft voor ontwikkelingslanden

koopt rietsuiker. Kortom, ons leven is aanmerkelijk ingewikkelder geworden, en je moet met veel meer zaken rekening houden dan vroeger. Wij kunnen niet meer in het klein denken; we moeten wereldwijd denken. En dat brengt spanning met zich mee.

Het wonder der techniek

De techniek heeft veel goeds gebracht. Door de techniek is de produktie toegenomen. Er kan meer door minder mensen worden gedaan. De industrie brengt werkgelegenheid. De industrie bevordert de welvaart. Maar de technische vooruitgang heeft ook problemen met zich mee gebracht die zo groot zijn, dat sommigen wensen dat we naar vroegere tijdperken terug zouden keren. Door de industrie wordt het milieu vervuild. Kerncentrales brengen gevaren met zich mee waartegen heftig wordt geprotesteerd. De techniek heeft ons levenstempo opgevoerd. Hoewel er wel korter wordt gewerkt in het algemeen, ligt het tempo dermate hoog dat velen het niet meer kunnen bijbenen. Bovendien is de machine veelal niet meer het verlengstuk van de arbeider, zoals een instrument; de arbeider wordt het verlengstuk van de machine. En met de komst van de computer is de vrees gekomen dat op den duur de mensen helemaal buitenspel worden gezet. De mensen die direkt met deze gang van zaken te maken hebben, voelen zich de grond onder de voeten wegzakken en raken in spanning.

De welvaart

We zijn blij met de welvaart, omdat we ons meer kunnen veroorloven dan vroeger. We hebben het — in het algemeen gesproken — beter dan onze ouders vroeger.

We hebben veel om dankbaar voor te zijn. Maar het vreemde is dat onze tijd juist veel ontevredenheid en ondankbaarheid kent. Mensen willen misschien de schâ inhalen, of ze zijn bezeten van bezit. De welvaart schijnt de hebzucht en de zelfzucht te bevorderen, met gevolg dat veel mensen zich alleen nog maar om zichzelf en eigen gezin bekommeren, maar geen aandacht voor anderen hebben. Een typisch verschijnsel van onze tijd is de vervreemding, en de vereenzaming. Vroeger kende men — zeker in de kleine plaatsen — de mensen uit de straat. Dat wordt tegenwoordig anders. Misschien komt het ook wel omdat er veel mensen steeds weer verhuizen, hegeen juist in de welvaartsstaat mogelijk is. De vereenzaming ontneemt mensen juist dat beetje steun dat ze nodig hebben om het leven aan te kunnen. De welvaart brengt met zich mee dat er gelet wordt op de prestatie. Wie niet meer kan produceren moet plaats maken voor iemand anders. Hoewel wij gezegend zijn met allerlei sociale voorzieningen, blijft er één probleem over voor hen die aan de kant staan: het feit dat ze aan de kant staan, uitgerangeerd. Vooral de ouderen voelen dat duidelijk. Zo brengt de welvaart veel spanning met zich mee.

De derde wereld

Juist onze welvaart steekt schril af bij de armoede van de derde wereld, de ontwikkelingslanden, waar twee-derde van de wereldbevolking leeft. Op allerlei manieren worden wij met die toestand gekonfronteerd. Wie daar echt aandacht voor heeft, komt onder spanning te staan wanneer hij geniet van eigen welvaart. In eigen land beleven we het probleem dat grote bedrijven terwille van de welvaart de kleine bedrijven opslokken of het bestaan onmogelijk maken, waardoor kleine zelfstandigen in moeilijkheden komen en vaak werknemers geen werk meer krijgen. Maar ook ten opzichte van de derde wereld ligt er dit probleem. Die landen worden geholpen, maar vreemd genoeg worden die landen gedurig armer, terwijl het Westen steeds welvarender wordt. Er wordt aan gewerkt dat men in die landen meer begrip krijgt voor de verhouding tussen de grootte van het gezin en de mogelijkheden van leven voor dat gezin. Maar intussen verzet de paus zich heftig tegen deze maatregelen. En als het zo doorgaat zal over een jaar of dertig de wereldbevolking verdubbeld zijn. Het is te merken in de grote steden welke gevolgen overbevolking heeft in de samenleving: het wangedrag in allerlei vormen neemt toe. Bovendien betekent de overbevolking in de derde wereld dat de voedselvoorziening een steeds grotere moeilijkheid wordt. Trouwens, volgens de laatste gegevens zijn de wereld-voorraden dermate geslonken, dat een slecht oogstjaar een wereldramp kan betekenen, volgens insiders. Deze situatie vraagt van ons om onze mening te bepalen, maar eenvoudig is het niet. En dat brengt spanning met zich mee.

Het verval van normen

Hoewel men vroeger ook de wisseling van de generaties heeft gekend met de daarmee gepaard gaande wijziging van ideeën en normen en gewoonten, maken wij het, dunkt mij, op een manier mee, die veel dieper ingrijpt. Vooral ook omdat allerei ideeën middels de massa-media in hoog tempo grote stukken van de wereld, met name de Westerse wereld, kunnen bereiken, komen de veranderingen keihard aan. Veel mensen hebben het gevoel dat alles wat vast en betrouwbaar was, volkomen losgeslagen wordt. Er wordt zoveel overboord gezet dat in het algemeen als goed werd aanvaard, dat velen niet meer weten hoe ze er mee aan moeten. Dat heeft direkt gevolgen voor de opvoeding van de kinderen. Daarboven stelt de medische wetenschap ons voor vragen, zoals die van de euthanasie, waar niet zo gemakkelijk een antwoord op is te geven. De vraag is dan of de oude normen wel toe te passen zijn op de nieuwe situaties.

(Wordt vervolgd) P. v. d. Werf

Wat zullen we lezen?

maandag	25 maart	Jeremia 8 : 1— 9	Een volk dat van slag is
dinsdag	26 maart	Jeremia 8 : 10—17	Een wijnstok zonder druiven
woensdag	27 maart	Jeremia 8 : 18—23	Een profeet in tranen
donderdag	28 maart	Jeremia 11 : 1—14	Verbondsbreuk
vrijdag	29 maart	Jeremia 11 : 18—23	Weg met zijn profeet!
zaterdag	30 maart	Psalm 86	Sterkte voor uw knecht
zondag	31 maart	Psalm 91	Geen onheil zal u treffen

U weet het toch?
14 september 1974
„ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle

Beknopte statistiek
Unie van Baptistengemeenten - 1973

	Plaats	1973	1972	Gedoopt	Voorganger
1	Alblasserdam	67	66	3	vakant
2	Alkmaar	106	98	4	vakant
3	Almelo-G.	169	152	12	J. C. Loot
4	Almelo-N.	167	180	2	C. Mostert
5	Amsterdam-C	118	124	12	N. J. van Beek
6	Amsterdam-N	89	86	2	J. Broertjes
7	Amsterdam-W	109	104	11	G. Liebe
8	Apeldoorn	169	154	11	A. A. Boeschoten
9	Arnhem	324	314	14	J. Bouritius
10	Assen	79	87	4	J. W. Bok
11	Borne	34	33	—	vakant
12	Coevorden	74	74	1	vakant
13	Delfzijl	289	260	35	W. Kos
14	Deventer	132	135	4	vakant
15	Doetinchem	87	65	18	H. van der Werf
16	Dokkum	57	51	3	D. Boschma
17	Dordrecht	48	51	7	vakant
18	Drachten-B.	66	60	1	J. Pijpker
19	Drachten-E.	70	62	9	P. Brongers
20	Eindhoven	306	306	7	R. J. Voorhaar
21	Emmen	547	516	19	J. Schouten en C. van Wier
22	E.C.cuum	182	175	7	J. Tromp
23	Enschede	260	264	4	H. Bijleveld
24	2e Exloërmond	145	142	7	H. C. Schaap
25	Foxhol	52	55	1	vakant
26	Den Haag	326	315	11	M. Cohen
27	Groningen-N.	360	356	16	vakant
28	Groningen-Z.	312	300	5	J. A. Brandsma
29	Haarlem	127	145	1	W. G. Renken
30	Harderwijk	74	68	5	H. G. de Winkel
31	Harlingen	114	119	2	vakant
32	Haulerwijk	65	68	—	vakant
33	Heerenveen	94	86	1	B. Stuut
34	Den Helder	51	50	—	vakant
35	Hengelo	384	375	14	H. J. Stukker
36	Hoogeveen	172	160	9	G. Brongers
37	Hoogezand	303	300	9	Chr. Eijer
38	Klazienaveen	40	37	5	vakant
39	Kol.zwaag	50	49	—	vakant
40	Leeuwarden	262	271	2	K. Corporaal
41	Leiden	102	98	12	G. van Mameren
42	Lemmer	41	31	9	W. Hessels

	Plaats	1973	1972	Gedoopt	Voorganger
43	Maassluis	15	21	—	C. v. d. Vlis
44	Makkum	29	31	—	C. Molema
45	Muntendam	192	193	9	G. Boschveld
46	Musselkanaal	216	216	12	W. Harkema
47	N. Pekela	101	95	6	A. Hofman
48	N. Weerdinge	99	110	—	P. Jager
49	Noordbergum	129	140	—	vakant
50	Pernis	80	70	9	G. H. W. Pflaum
51	Rotterdam-C.	148	151	—	G. Vegter
52	Rotterdam-Z.	94	84	7	H. L. Nieman
53	Scheveningen	48	58	1	H. Ploeger
54	Siddeburen	49	50	—	vakant
55	Sittard	51	46	3	vakant
56	Sneek	286	268	13	J. van Dam
57	Stadskanaal	449	430	22	O. Oldenburger en J. Hofman
58	Staveren	86	86	1	E. J. Huizing
59	Steenwijk	22	23	—	vakant
60	Ter Apel	108	114	—	vakant
61	Treebeek	123	102	22	H. C. v. d. Flier
62	Utrecht	237	221	10	G. van 't Wout en O. H. de Vries
63	Valthermond	20	20	—	vakant
64	Veendam	152	160	—	A. Visscher
65	Vriescheloo	102	108	—	A. J. v. d. Wetering
66	Vroomshoop	128	129	3	J. Euwema
67	Westerhaar	118	89	33	vakant
68	Winschoten	130	118	9	P. van der Werf
69	Workum	34	32	2	C. Molema
70	IJmond	140	115	19	R. Reiling
71	Zutphen	66	53	2	H. van der Werf
72	Zwolle	142	139	4	J. Schuil
		10.218	9.914	488	

Niet bij de Unie aangesloten:

	1973	1972	Gedoopt
Alphen a. d. Rijn	176	161	20
Amsterdam	369	374	9
Hengelo	211	191	20
Enkhuizen	geen opgave ontvangen		

N.B.: De lijst van voorgangers is bijgewerkt tot 15 maart 1974.

KAMPEN 1974

De aanmeldingen komen bij bosjes binnen. Velen hebben zich al verzekerd van een geweldig fijne vakantie op De Vinkenhof (nog steeds ons eigen centrum!)
We zijn erg tevreden.
Het Trekkerskamp is al helemaal volgeboekt!
Zoek daarom maar naar een ander leuk kamp en wacht niet tot het laatste ogenblik om teleurstellingen te voorkomen.
Heeft u er wel eens aan gedacht deel te nemen aan een gezinskamp?
Kinderen onder de pannen, zelf ook goed verzorgd. Heerlijke ontspanning en ontmoeting met anderen! Weer of geen weer, altijd goed!
Heb jij je vakantie al rond?
Je kunt ver weg gaan in je eentje of met z'n tweetjes.
Je kunt ook deelnemen aan een Vinkenhofkamp, met meer jeugd van je eigen leeftijd.
Je wilt toch graag kontakt en gesprekken met jongeren van dezelfde instelling?
Het is een geweldige ervaring: ontspanning, inspanning, sport, spel, dromen bij kampvuur, foto's maken, kennismaking met het andere geslacht, ontmoeting met God in de natuur.
Vraag de kampfolder aan bij het Jeugdburo van de N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 1, Drachten; tel. 05120-15687.
Informeer ook naar de „bijzondere" kampen: Dat is weer eens wat anders.

RADENKONFERENTIE FRIESLAND

Ongeveer dertig broeders en één zuster waren jl. zaterdag 16 maart in de Hartman Visserzaal van de Sneker baptistenkerk, onder voorzitterschap van ds K. Corporaal van Leeuwarden, bijeen voor de voorjaarsradenkonferentie.

In de morgenvergadering leidde br S. H. van der Werf van Sneek het onderwerp: Wat doen we voor nieuwe gemeenteleden?, in. De inleider benadrukte in het bijzonder de noodzaak om de nieuwe leden wegwijs te maken in de situatie en de arbeid van de plaatselijke gemeente en ook in de betekenis en arbeid van de Uniegemeenschap.

Een goede diskussie volgde.

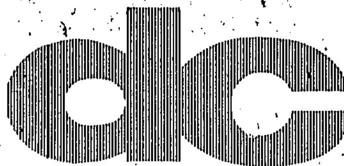
's Middags vertelde ds H. Sikkema, emeritus-voorganger te Heerenveen, iets over

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 -

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam -

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

leer en werken van de Jehova's Getuigen. Het was een bijzonder leerzame middag waar velen iets van opstaken.

Het op elke Friese radenkonferentie voorkomende punt: Nieuws uit de gemeenten, leverde verschillende mededelingen uit de plaatselijke arbeid op, die tesamen de indruk bevestigden dat het werk allerwege, soms met wat extra zorg en inspanning, zegenrijke voortgang vindt.

Vastgesteld werd nog, dat de Bondsdag op 2e paasdag dit jaar te Heerenveen zal worden gehouden en dat de najaars-radenkonferentie D.V. op zaterdag 2 november te Leeuwarden zal worden gehouden. Tot nieuwe bestuursleden werden gekozen de broeders B. van der Meer uit Harlingen en J. Brandenburgh uit Staveren, die de broeders J. J. Slump en J. Coens, beiden uit Sneek (resp. sekretaris en penningmeester van de Bond) opvolgden.

Tenslotte moet in dit verslagje opnieuw worden gezegd, dat het jammer is dat niet meer leden van raden van gemeenten gebruik maken van de gelegenheid zich meer en beter te bekwamen voor hun leidinggevende taak in de gemeente. Tot dat doel immers worden dergelijke konferenties belegd. Het zou gewoon tot hun dienst moeten behoren zich vrij te houden voor het bezoek aan de radenkonferenties.

Bz.

NJ 74

wie dit leest is

zondermeer op de hoogte van
het Nationale Jeugdfestijn
dat 23 mei op De Vinkenhof
wordt gehouden.
Onthouden dus.

wie dit weet is

een domoor als hij de
goede raad om te komen
in de wind slaat.

tenslotte

mis je dan alle goede
muziek, informatie, plezier,
beweging, gezelligheid, enz.
die je daar had kunnen krijgen.

nationaal jeugdfestijn

hemelvaartsdag 23 mei
op De Vinkenhof

VAN DE REDAKTIE

Het gebeurt wel eens, dat een sekretaris van een gemeente zich erover beklaagt dat het door hem ingezonden gemeentebericht — of een ander bericht — laat wordt opgenomen. We stellen er prijs op nogeens te verklaren, dat gemeenteberichten die door ons maandags worden ontvangen dezelfde week nog worden opgenomen in ons blad en eventueel zelfs voorrang hebben boven andere artikelen. Berichten die na maandag worden ontvangen blijven liggen tot de daarop volgende week.

Soms ontvangen we gemeenteberichten, waarin verslag wordt gedaan van gebeurtenissen die reeds enkele weken oud zijn, terwijl de e.r. aangespoord wordt dat bericht nog diezelfde week te plaatsen...

Als er haast bij is, waarom betrachten die broeders die spoed dan niet in de eerste plaats zelf?

e.r.

BLANKE CHRISTENEN STRAKS IN DE MINDERHEID

Volgens een berekening van de Evangelical Missions Alliance zullen de blanke christenen straks in aantal overtroffen worden door niet-blanke christenen. In het jaar 2000 zullen er 800 miljoen christenen zijn in de kerken van het Westen tegen één miljard christenen in de kerken van de Derde Wereld.

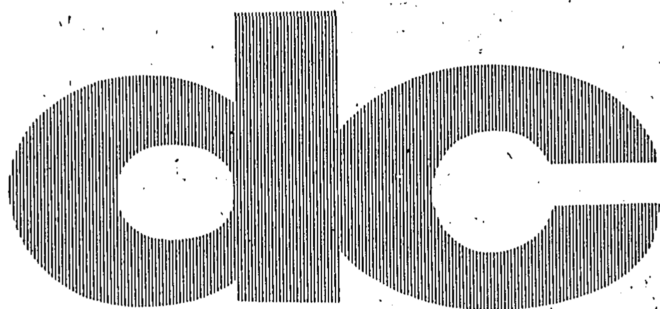
Hooo op een liefdevol leven,
is het geloof dat God ons wil geven.

Geboren:

RUTH JOANNE

G. I. JAGER-DE HAAN
P. JAGER
JUDITH

Nieuw-Weerdinge, 12 maart 1974
Weerdingerkanaal n.z. 51

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 13 - 29 maart 1974

Dat schaap met vijf poten

Dat schaap met vijf poten schijnt nogal eens opgeld te doen als een gemeente om zich heen gaat zien om een voorganger te zoeken, die de zorg voor de leden op zich wil nemen. Zoveel hoofden zoveel zinnen en in ieder hoofd dwaalt dat schaap rond. Ieder heeft zijn eigen voorstelling van hem.

Voor de zakenman heeft hij enige trekken van een manager, een direkteur of bedrijfsleider; de arbeider hoopt op een vriend, de moeder verwacht in hem een vader voor de kinderen. De een zoekt een man, „wiens lippen gezalfd zijn met welsprekendheid" - ik herinner mij die uitdrukking uit een jarenlang geleden gehoord gebed -, de andere verwacht iemand, die zijn vingers op de pols van de tijd houdt en zo mogelijk die tijd weet te duiden aan de hand van de Schriften. Er is geen einde aan veronderstellingen en wel niemand zal aan alle voorstellingen voldoen. Dat valt dan weer tegen. Maar wat mag men dan toch wel verwachten?

Niet te veel, want ook de voorganger is een mens. Máár een mens, al betekent dat niet dat God hem geen gaven zou hebben geschonken waardoor en waarmee hij dienen kan. In mijn hoofd zwerft hij ook rond en aangezien dat maar één hoofd is is mijn kijk op hem ook maar éénzijdig.

Ik dacht dat men zou mogen verwachten dat hij een herder is, al weet ik wel dat Paulus nog aan een paar mogelijkheden meer dacht: apostel, profeet, evangelist, leraar. Vanmorgen las ik in een rubriek boekbesprekingen over een boek van dr. L. G. Wagenaar een korte beoordeling en vond daarin: „De schrijver zegt, dat een pastor (waarom zeggen we toch niet gewoon herder, want dat betekent dat woord en het is veel gezonder mensen en dingen bij hun naam te noemen), dat een pastor naar de aan zijn zorg toevertrouwden dient toe te gaan en niet uitsluitend mag afwachten wie er naar hem toekomt. De pastor heeft de opdracht naar de leden te gaan, zo goed als een herder omziet naar zijn schapen, omdat ook de grote Herder dit doet. De persoonlijke binding van de leden aan de pastor is van fundamenteel belang voor de opbouw van de gemeente".

Terwijl ik dat las moest ik opeens aan de titel van een boekje denken dat enige jaren geleden uitkwam: De wereld heeft geen vader. We kunnen daar nu niet op ingaan maar waarom dacht ik daaraan? Meen ik nu werkelijk, want daar zal de associatie wel liggen, dat de gemeente geen herders meer heeft? Dat zou erg zijn van mij en voor de gemeente.

Een voorganger - dat is de man die voor ze uit gaat en de schapen volgen hem - moet een herder zijn die de lammeren weidt en de schapen hoedt. Wie denkt niet opeens aan het gebed van Paulus, die met de oudsten van de gemeente te Efeze op het strand vertoeft. Daar is een man aan het woord die bij alles wat hij was zeker een herder was. Een man wie de schapen ter harte gingen. Hij had ze niet alleen op de ledenlijst staan, maar ze leefden in zijn gedachten. Hij was met ze bezig. Hij kende ze.

Als u meer van Petrus dan van Paulus houdt raad ik u aan uit zijn eerste brief het vijfde hoofdstuk de eerste vier verzen te lezen. Daar staat het ook helemaal in hoe hij de voorganger ziet.

U weet trouwens wat de goede Herder er van zei. Te vinden in Joh. 10. Een voorganger kan soms zijn gezicht verliezen op zijn hoge taak. Vanwege een paar onwillige, eigenzinnige schapen. Vanwege eigen verkeerd gerichte oogmerken. Hij is ook een mens. Maar zijn Herder zal levensgroot voor hem staan en hij zal het weer zien en dienend de weg gaan tot de Opperherder verschijnt. Het is een verheven weg.

Huizinga

Een appel en een ei voor Hervormde gemeente Groningen

Het is min of meer het intrappen van een open deur, wanneer wij zeggen, dat het met de kerk niet goed gaat. Het aantal mensen, dat wel geïnteresseerd is in het evangelie en in de figuur van Jezus, maar dat niets meer in de kerk ziet, wordt steeds groter. Bovendien zijn de woorden bijbel, evangelie en geloof voor zeer velen overblijfselen uit een verleden tijd, waar mensen in het heden niets mee kunnen beginnen. Dat de kerkelijke gemeenten - met name die in de grote steden - het moeilijk hebben is een algemeen bekende zaak. In Rotterdam-C moest het aantal hervormde predikanten teruggebracht worden van achttien naar zeven. In Amsterdam, Den Haag, Haarlem en Utrecht gebeurde hetzelfde. In Groningen zijn de laatste jaren ook verschillende predikantsplaatsen opgegeven. Drie vakatures werden niet meer vervuld. Bovendien kwam ook de jeugdpredikantenplaats te vervallen, zo schrijft het Groninger Kerkblad, het orgaan van de Hervormde gemeente in de Stad Groningen, in een artikel dat door de Leeuwarder Courant werd overgenomen.

In verband met deze ongunstige ontwikkeling gaf de kerkvoogdij van de hervormde gemeente in Groningen opdracht aan een accountant om een rapport samen te stellen over het ledenverloop in de afgelopen jaren en de daarmee samenhangende inkomsten. Plus een voorspelling voor de eerstkomende tien jaar. Dat rapport is inmiddels klaar gekomen. De inhoud komt op het volgende neer:

De belijdende leden vormen een steeds kleiner bestanddeel van de gemeente. Het gevolg is, dat steeds minder mensen steeds hogere bedragen voor de kerk moeten opbrengen. Per 1 juli 1966 waren er 9482 lidmaten, in juli 1973 waren er 7701 lidmaten.

Tot nu toe is deze ontwikkeling zonder al te ernstige verstoringen in de ontvangsten verlopen. De grens is echter nu bereikt! Men kan niet blijven doorgaan met de verhoging van het heffingspercentage van de kerkelijke bijdrage (de zgn. hoofdelijke omslag).

Per 1 juli 1973 waren er in totaal 35343 hervormden, alle doop- en geboorteleden inbegrepen, per 1 juli 1983 zullen er nog 24403 hervormden zijn. En wat het aantal lidmaten betreft zal dezelfde dalende lijn zich doen gelden: juli 1973: 7701 lidmaten, juli 1983: 3201 lidmaten.

De werkelijke inkomsten zullen de komende tien jaar ook aanzienlijk minder worden. Terwijl de gemeente in 1973 nog *f* 950.000,— opbracht, zal de opbrengst in 1983 nog *f* 320.000,— zijn.

In 1966 waren er elf gebouwen waar de gemeente samenkwam, in 1974 zijn er eveneens elf plaatsen voor de eredienst. Het aantal predikantsplaatsen is verminderd, het aantal kerkruimten bleef gelijk.

Moet niet ook het aantal kerkruimten worden ingekrompen? Maar wat wil de gemeente? „Preekkerken" waar alleen gepreekt kan worden of kerken, waar ook ruimte is voor andere zaken dan de eredienst? Kleine kerken om in intieme sfeer samen te zijn of een grote kerk, waar velen rond Woord en Sacrament samenkomen? Of twee grote kerken en twee kleine kerken aanhouden of in elke regio één kerkgebouw, bijvoorbeeld in Noord: de Wingerd in Trefkoel, in Oost: de Filadelfiakerk, in Centrum: de Nieuwe Kerk, in Zuid: de Immanuelkerk.

Hoeveel predikanten zullen er in de toekomst nodig zijn? In 1966 waren er 9500 lidmaten en dertien predikanten, in 1973 op 7700 lidmaten tien predikanten. Zullen er in 1983 op een totaal van 3200 lidmaten vijf predikanten zijn? In de hervormde gemeente van Groningen zijn niet alleen de wijkpredikanten voor de regio's maar er zijn ook predikanten voor de twee vleugels: de linker- en de rechtervleugel.

Algemeen kan gesteld worden, dat de inflatie verwerkt is in de salarissen, maar niet in de inkomsten van de kerk. Mede daardoor ontstaan de financiële zorgen.

Ook anderen dan de belijdende leden zullen in nabije toekomst dienen te worden aangesproken. Te denken is aan de doopleden en de geboorteleden. Ook is het mogelijk een bijdrage te vragen van allen „die-erbij-willen-behoren" en deze bijdrage minimaal vast te stellen op een appel en een ei is *f* 0,40 per dag voor de kerk dat is *f* 146,— per jaar.

ALGEMENE VERGADERING VAN SBC IN DALLAS

De jaarlijkse Algemene Vergadering van de ruim 11 miljoen leden tellende Southern Baptist Convention zal dit jaar van 11 tot 13 juni te Dallas, Texas worden gehouden. Er worden 11.000 afgevaardigden verwacht.

Tijdens de slotavond zal dr Billy Graham een rede houden, die via een gesloten kleuren tv-circuit ook te volgen zal zijn in Dallas Memorial Auditorium. De vergaderingen zulen gehouden worden in Dallas Convention Center, waarvan de grote zaal de afmetingen heeft van twee voetbalvelden. Elke spreker, ook vanuit de zaal, zal te zien zijn - in kleur - op twee grote schermen die in de zaal zijn opgesteld.

MEDEDELINGEN

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente te Vroomshoop berust thans bij C. Peters, Tonnendijk 75 te Vroomshoop.

VROEGERE STUDENT VAN RUSCHLIKON KEERT ALS DOCENT TERUG

Dr Thorwald Lorenzen, op het ogenblik assistent-hoogleraar aan Southeastern Baptist Theological Seminary te Wake Forest, North Carolina (USA) is benoemd tot hoogleraar voor systematische theologie aan het baptistenseminarium te Ruschlikon, Zwitserland.

De nieuw benoemde docent werd geboren in Hamburg, ontving een BA-graad aan de universiteit van Sydney, Australië, een theologische graad aan het Melbourne College of Divinity, studeerde vervolgens aan het seminarium te Rüschlikon, Zwitserland om tenslotte tot doctor in de theologie te promoveren aan de universiteit van Zürich.

In de „Stuttgarter Bibelstudien" verscheen zijn doktorale dissertatie onder de titel Der Lieblingsjünger im Johannesevangelium; (1971).

Velen worden gemeden of veracht,
Op deze kleine aarde;
Er wordt niets bijzonders van verwacht,
Zij zijn toch van geen waarde?

Toch zijn zij de kwaadsten niet,
Als je hen beter kent;
Misschien hebben zij veel verdriet
En weinig vreugde gekend!

Maar breek eens door het masker heen,
Probeer hen te begrijpen.
Meestal vind je een edelsteen,
Die je niet eens hoeft te slijpen.

Laat dat maar over aan onze Heer,
De Schepper van al wat leeft;
En dank Hem telkens weer,
Voor wat Hij ons in handen geeft!

Wees zelf zo'n kleine diamant;
Sta open voor iedereen:
Of een robijn die vol liefde brandt;
Maar dat kun je door genade alleen!

14-3-1974

Bilthoven *Lidwien de Leeuw*

De maakster van dit gedichtje schrijft o.a. aan de redaktie: In uw weekblad (no. 11, 15 maart) las ik een artikel over „Eenzaamheid". Voor ik dat las had ik een gedicht gemaakt. Toen ik uw stukje onder ogen kreeg zag ik tot mijn verbazing woorden en zinnetjes die ik ook gebruikt heb. Uw blad ontvangen wij altijd op de Landelijke Raad van Kerken. Kon. Wilhelminalaan 5, Amersfoort.

AANTAL BAPTISTEN IN DE WERELD IN 1973 MET 2.25% GEGROEID

Het aantal baptisten in de wereld is in het afgelopen jaar met 2,25% toegenomen. Het aantal leden van de baptistengemeenten in de gehele wereld bedraagt nu 33.492.813. Aldus een bericht van de Baptisten Wereldalliantie.
In Noord-Amerika groeide het aantal baptisten met bijna 2%, van 29.013.168 tot 29.596.096. De verhoudingsgewijs sterkste groei voltrok zich in Afika, waar het totaal aantal goeide van 652.198 tot 716.032, dat is 9,8%.
De tien landen waar hèt baptisme het sterkst vertegenwoordigd is, zijn:

1.	Verenigde Staten	29.379.598
2.	India	734.203
3.	Rusland	535.000
4.	Brazilië	408.325
5.	Burma	290.631
6.	Groot Brittannië	260.854
7.	Zaire	252.550
8.	Canada	188.774
9.	Roemenië	150.000
10.	Nigeria	134.550

In het door de Wereldalliantie opgegeven totaal zijn ook de leden van baptistengemeenten opgenomen die niet behoren tot de alliantie. Van de ruim 33 miljoen baptisten in de wereld behoren 27.679.283 (82,6%) tot unies of konventies die deel uitmaken van de Wereldalliantie. Van de baptisten in Europa behoren de meesten tot de alliantie, nl. 91,7%; in Noord Amerika 83% en in Afrika slechts 62%.

DUITSE KERKENDAG 1975: TUSSEN ANGST EN HOOP

De Kirchentag zal gehouden worden in Frankrurt a.M. van 11 tot 15 juni 1975. Als hoofdthema is gekozen: „In angst - en zie wij leven".

Als werkmateriaal is een brochure verschenen „Uitnodiging tot medewerking" (Einladung zur Mitabeit).

Bij het hoofdthema zal de angst van de moderne mens, in verschillende vormen, maar ook zijn verlangen naar zekerheid en hoop, centraal staan. Dit hoofdthema wordt onderverdeeld in vier subthema's, te weten „Mensen tussen zelfhandhaving en overgave", „Mensen tussen veiligheid en vrijheid", „Mensen tussen macht en onmacht" en „De mensheid tussen behoudzucht en verandering", met het oog op de toekomst. In Duitsland zelf is, één aantal groepen reeds met de voorbereidingen bezig. Maar ook van andere landen verwacht men in deze een bijdrage, evenals dat in 1973 het geval was. Nederlandse groepen of personen die zich hiervoor interesseren, kunnen het voorbereidingsboekje aanvragen bij het Nederlandse sekretariaat: De Wetstein Pfisterlaan 55 te Driebergen. Telefoon: 03438-3204.

BAPTISTEN IN BRAZILIE

De 56ste Algemene Vergadering van de Conventie van Baptistengemeenten in Brazilië verkoos dr Joao F. Soren tot president. Dr Soren is voorganger van de Eerste Baptistengemeente te Rio de Janeiro; hij is reeds voor de negende keer president van de nationale konventie. Dr Soren diende van 1960 tot 1965 de Baptisten Wereldalliantie als president.

Tijdens deze Algemene Vergadering werden 33 nieuwe gemeenten in de konventie opgenomen; daarmee kwam het aantal van de bij de konventie aangesloten baptistengemeenten op meer dan 2800.

Vijf nieuwe zendelingen werden uitgezonden; hun totale aantal is nu 25. Voor het binnenlandse zendingswerk heeft de konventie thans 128 mensen in dienst. De seminaria en bijbelscholen van de baptisten in Brazilië leverden in 1973 119 personen af.

HET IS MAAR HOE JE HET BEKIJKT

Uit „Kerk en Wereld" het verhaal van de schoenfabrikant en de twee vertegenwoordigers; de fabrikant stuurde twee vertegenwoordigers naar Afrika. Van de ene kwam er het bericht: Niets te verdienen, alle mensen lopen hier op blote voeten. De andere berichtte: Ongekende mogelijkheden, iedereen loopt hier op blote voeten.

Je zou een parallel kunnen trekken met de kerken in Europa. Twee kerkelijke werkers worden er heen gestuurd uit een ander werelddeel. De ene rapporteert: Niets te bereiken, kerken worden hier steeds leger. De ander meldt: Ongekende mogelijkheden, steeds meer mensen die door ons bereikt kunnen worden! Het is maar hoe je het bekijkt.

De gestadige druppel holt de steen uit
Daarom opnieuw: *14 september 1974 „ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle*

*Wie alléén let op de goddelijkheid
van Hem die de mensenzoon
wordt genoemd, maakt van het leven,
het lijden en het sterven van Jezus
een spel, een schijnvertoning.
Wie alléén let op de menselijkheid
van Hem die ook de Zoon van God
wordt genoemd maakt van Jezus
een super-mens, wiens image telkens
wordt aangepast aan de begeerte
van het volk. Daarom spreekt men
in onze dagen over Jezus van Nazareth
als de revolutionair, of als de
superstar.
Het evangelie toont Jezus óók als
mens. „Zie, de mens!', zegt Pilatus.
Maar die mens is geen superstar*

P

*waarvan zijn fans dromen en waarmee
zijn aanvankelijke vereerders zich
identificeren. Integendeel. Ze ruilen
Hem in voor Barabbas. Die is hun
superstar; met Barabbas kunnen
en willen ze zich vereenzelvigen.
De mens Jezus van Nazareth is de
weerloze die gegeseld wordt, de koning
die niet op een koning lijkt,
de gemanipuleerde onschuld. Zie de
mens . . . Niet de rebel, maar de
dienstknecht, de lijdende Knecht
des Heren.
Hij, Gods eniggeboren Zoon is zó
mens geworden dat we Hem niet
hebben begeerd: Niemand identificeert
zich met die Mens.
En toch staat Hij daar in onze plaats.
Hij heeft zich, door mens te worden,
onzer één, met ons vereenzelvigd.
Zie, de mens Jezus!
Zoon van God!*

v. D.

Leven na dit leven

Is de Heer wel echt, wel lichamelijk opgestaan?

Er bestond en bestaat twijfel aan de goddelijke ingreep, de lichamelijke opstanding. Wij worden vrij regelmatig voor de vraag gesteld: „Is het wel echt gebeurd?" De apostel Paulus werd dezelfde vraag gesteld en hij gaat er uitvoerig op in. Hij vraagt dan aandacht voor een indrukwekkende rij van getuigen die Hem met eigen ogen hebben gezien. Jezus is opgestaan. De apostel spreekt zelfs van een grote bijeenkomst van 500 broeders. Deze mannen hebben de opgestane Heer „in levende lijve" gezien. En van die 500 zijn er nog maar enkelen gestorven, schrijft Paulus.

1 Corinthe 15 zegt nog meer. In deze regels verklaart Paulus uitdrukkelijk dat zonder de opstanding van de Heer er weinig overblijft van het christelijk geloof. Hij schrijft: „En indien Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder vrucht, dan zijt ge nog in uw zonden. Dan zijn ook zij die in Christus ontslapen zijn, verloren. Indien wij alleen voor dit leven onze hoop op Christus gebouwd hebben zijn wij de beklagenswaardigste mensen", (1 Cor. 15 : 17, 18, 19).

Dr J. Reiling schreef het eens zo: „Als de opstanding niet echt was gebeurd, zou het christendom een grote vergissing zijn. Er zou geen evangelie en geen geloof zijn". Wie het opstandingsgebeuren alleen wil vergeestelijken kan niet anders dan 1 Corinthe 15 verwijderen uit zijn geloof en leven. Het geloof dat dàn resteert kent maar één afloop: DOOD-GAAN.

Ons verstand kan er niet bij

Het kost ons de grootste moeite, iets te moeten aannemen, zonder het te kunnen na-rekenen. Ds F. E. Huizinga heeft hierover enkele opmerkelijke uitspraken gedaan. Hij zei eens: „Geloof is niet een kwestie van intelligentie. Geloof gaat soms met het verstand mee, om het een ogenblik later, duizelig achter te laten".
Natuurlijk zijn er mensen die deze voor het verstand onverteerbare zaak, verteerbaar willen maken en van hen las ik eens: „Niet de opstanding zelf is van belang, maar het geloof in de opstanding, de vaste overtuiging dat het echt gebeurd is, ook al is het misschien niet gebeurd".
Dr J. Reiling schreef enkele jaren geleden daarover in De Christen het volgende: „Ze vinden het een bevrijding als ze niet behoeven te geloven in de feiten van de opstanding. Als je maar in de reëele kracht van Christus blijft geloven. Dan lijkt het wezen van het Evangelie bewaard, zonder dat het echt nodig is te geloven in iets dat toch niet echt gebeurd kan zijn".
Dàn zoekt men een vergeestelijking van de opstanding, om niet in strijd te komen met de wetenschap.
Eén van de grote physici en wijsgeren zegt hierover: „de huidige natuurwetenschap acht zich niet bevoegd enige uitspraak te doen over het al of niet plaats gehad hebben van een unieke of uitzonderlijke gebeurtenis, die aan haar methode, experiment en contrôle ontsnapt, ook niet over de bijbelse wonder-verhalen".
Waarom zou de man dat gezegd hebben? Wellicht vanwege het feit dat de werkelijkheid van de natuurwetenschap niet de volle werkelijkheid is. De wereldvermaarde Pascal heeft in dit verband iets lezenswaardigs gezegd: „welke reden heeft men om te zeggen, dat de mens niet kan verrijzen? En wat is onwaarschijnlijker dat hetgeen nooit gebeurd is, gebeurt, of dat wat al geweest is blijft bestaan? Is het moeilijker in het bestaan te komen, dan er in terug te komen?"
De vergeestelijking van veel bijbelse gegevens houdt een groot gevaar in zich. De Here God is lichamelijk onze wereld binnen-geboren. De bijbel predikt ons geen Christus-idee, maar een historische Jezus, die in Zijn lichaam de Christus is!
De waarde van Jezus' lichaam is niet alleen in Zijn leven, maar ook in Zijn opstanding.

Het graf was leeg. Als het graf niet leeg was geweest, was er niet echt sprake geweest van een lichamelijke opstanding. In de bijbel hebben de opstandingsverschijningen een duidelijk lichamelijke kant (zie hiervoor: Matth. 28 : 9 / Lukas 24 : 30, 39-43 / Joh. 20 : 27).
De lichamelijkheid waarin Jezus opstond was van een andere orde dan die van de opgestane Lazarus en van die van vóór Zijn opstanding. Er was bij Jezus (na de opstanding) duidelijk sprake van buitengewone eigenschappen (zie hiervoor: Joh. 20 : 26, Lukas 24 : 31,37).
Hoe triest is een geloof zonder opstanding. Een dood-lopende weg. (Een bazuin aan de mond; maar geen geluid). Een huis zonder ramen. (Wij grijpen dan naar een hand, maar er is geen hand...). Een leven zonder toekomst, zonder verwachting. God is echter in opstand gekomen tegen de dood. In de opstanding van Zijn Zoon, onze Heer en Verlosser ligt nu de belofte van onze opstanding.

De dood is dood

De Heer zegt van zijn volgelingen: „WANT ZIJ KUNNEN NIET MEER STERVEN; immers zij zijn aan de engelen gelijk en zij zijn kinderen Gods, *omdat zij kinderen der opstanding zijn"*, Lukas 20 : 36.
Dan is de dood eigenlijk dood.
De dood maakt een einde aan het min of meer moeilijke deel van het bestaan.
Iemand heeft het eens zo uitgedrukt. Over de werkelijkheid van het sterven is een nieuwe werkelijkheid geschoven. Deze nieuwe realiteit heet: LEVEN.
De opgestane Heer is niet een eenling. Hij is de Eersteling. De eerste van een lange reeks van hen die Hem in Zijn opstanding zullen volgen.
Hij zal ons „vernederd lichaam veranderen, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam". Welk een belofte...
We zullen opstaan uit de dood. Opstaan, niet in onze oude lichamelijkheid, maar met een lichamelijkheid die door de Geest geschapen is. Om voluit, eeuwig, te leven.

Bang voor de dood?

Ja, soms wel. We stellen ook alles in het werk om te blijven leven. Vrees voor de dood is ons als het ware aangeboren. Toch leert de Bijbel ons dat we niet weer die slaven van de angst voor de dood behoeven te zijn, (Hebr. 2 : 15).
Velen zien de dood als een verschrikkelijke ramp. De dood luidt immers het einde in...? Dit brengt velen tot gevoelens van somberheid, zwaarmoedigheid. Voor anderen is de gedachte aan de dood zelfs tot een obsessie geworden. Persoonlijk ervaar ik het sterven op dit moment ook echt nog als een laatste vijand. Het is een door de bijbel gebruikte term en ik herken mezelf erin.
Mischien is de angst voor velen niet een angst voor de dood maar voor het onbekende dat er achter ligt.
In de Amerikaanse samenleving vindt men een enorme verdringing van de dood. Lijken worden bewerkt, zodat zij er als levenden uitzien.
Bang voor de dood? De bijbel onderstreept de betrekkelijkheid van de macht van de dood met de volgende woorden:
„Opdat Hij door Zijn dood Hem, die de macht over de dood HAD, de duivel zou onttronen en allen zou bevrijden", (Hebr. 2 : 14. „Ik ben de opstanding en het leven, die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven en een ieglijk die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in de eeuwigheid...", Joh. 11 : 23-27.
En hoe zingt de bijbel-schrijver het uit: „hetzij wij dan leven, hetzij wij sterven, wij zijn van de Heer".
Mathilde Vreede die wist dat ze stervende was, zei: „Kan iemand op de gehele wereld zo gelukkig zou zijn als ik nu ben?" Och, ik weet niet of ik het ooit Mathilde in soortgelijke omstandigheden zal kunnen na-zeggen; maar ik heb wel gezien hoe de Here God met Zijn kinderen wist klaar te komen. Hij hen voorbereidde voor het einde en voorbereidde voor het nieuwe begin.
Wie dan leeft, wie dan zorgt? Nee, ik geloof dat mijn God zal zorgen.
Zonder opstanding grijpen we naar een hand en er is geen hand. Met de opstanding zijn wij gegrepenen door God...
Zijn hand grijpt ònze hand.
„Want indien wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zo

hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem", (1 Thess. 4 : 14). Dit is niet meer zò dood-gaan, het gevaarlijke is eraf... De dood is het einde, ja, maar de dood luidt gelijkertijd het nieuwe begin in!

Kinderen van God zijn er nooit geweest! Dr Buskes zei: het kerkhof is een leugen en pasen is de waarheid.

Opstanding! Wanneer?

Waar is de gestorvene voordat de grote oppstanding aanbreekt?

Of is de vraag àl te menselijk. Rekenen we daarbij nog te veel met de tijd? *Of zijn we uit de tijd?*

Prof dr F. W. Grosheide vraagt zich af of een menselijke tijd verloopt tussen het sterven en het oordeel.

Prof dr A. Kuyper schreef: „toen Paulus stierf was hij terstond uit de tijd. Voorheen is sedert zijn sterven tot nu toe geen tijd verlopen tot de wederkomst des Heren. Voor de christen valt zijn persoonlijke dood en de komst des Heren eigenlijk samen".

Vreemd aandoende uitspraken. Wij kunnen eigenlijk niet buiten onze uurwerken!

Tussen-toestand?

Is er sprake van een bestaan tussen het sterven en de opstanding? Sommigen geloven in de zieleslaap. Dat wil zeggen dat de ziel na de dood van het lichaam insluimert tot een diepe slaap, waarbij wij dan van iedere zintuigelijke waarneming verstoken zijn en pas bij de opstanding zullen wakker worden.

Wij moeten proberen hier een grote stap achteruit te doen. We willen slechts herhalen, nà-zeggen, wat de bijbel in het Nieuwe Testament over deze dingen heeft gezegd.

Sterven, en dan?

Wij zullen bij de Heer zijn. Hoe, waar, wanneer, in welke toestand is niet het belangrijkste.

Paulus zegt dat zelfs de dood ons niet kan scheiden van de liefde van Christus, (Rom. 8).

Tot de moordenaar aan het kruis werd gezegd: „Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn".

En in een gelijkenis door de Heer-zelf staat: „en het geschiedde dat de arme stierf en door de engelen gedragen werd in Abrahams schoot". Paulus schreef eens: „Ik verlang heen te gaan om met Christus te zijn" (Phil. 1 : 23) en hij voegt er aan toe: „want dit is verreweg het beste'. „De geest keert weer tot God die hem gegeven heeft", leert de bijbel. Stefanus riep al stervende: „Here Jezus, ontvang mijn geest".

Paulus: „...maar wij zijn vol goede moed, ons verblijf in het lichaam te verlaten en bij de Here onze intrek te nemen", 2 Cor. 4 : 8.

Opstanding! Vandaag?

Ja, ook vandaag!

Door de kracht van de Geest is er nu reeds sprake van opstanding. De Geest is het die levend maakt. Nu reeds!

Er is sprake van een nieuwe schepping. De christen gaat leren een volgeling van de Heer Jezus te worden; hij krijgt deel aan het Nieuwe Leven, dat gestalte gaat krijgen in zijn leven.

De opstanding is echter nog niet geheel werkelijkheid. Er is sprake van begin! We zijn „wedergeboren tot een levende hoop" zegt de bijbel ons.

Zo is ook de gift van de Heilige Geest een eersteling. Dit houdt de belofte in van de volle rijkdom van de Geest, in ons. Eenmaal zal God alles, zijn in allen. De opstandingskracht van de Heer kan nu reeds meer en meer bezit van ons gaan nemen en ons her-vormen, naar het beeld van de Zoon van God. Deze her-vorming verandert ons denken, doen, ja ons zijn. Het geloof in de opstanding van morgen blijft niet zonder ervaring in het nu en vandaag. We gaan leren ons leven „te behouden" door het aan God en onze naaste te verliezen. Deze bereidheid tot sterven leidt niet tot ondergang, maar brengt ons in de vrijheid.

Op basis van de opstanding van Jezus kunnen wij in het hier en nu opstaan, uit zonde en onmacht, om dan door Zijn opstandingskracht de nieuwe weg te leren gaan.

Dit alles tot op de dag dat de zon niet meer zal ondergaan.

HET NIEUWE IS VOORGOED BEGONNEN.

M. Cohen

NOODZAAK NIEUWE STIJL VAN DENKEN EN HANDELEN

Door de Sektie Sociale Vragen van de Raad van Kerken in Nederland is deze week een stuk aan de plaatselijke gemeenten en parochies aangeboden, waarin de noodzaak van een nieuwe stijl van denken en handelen in het sociale en ekonomische leven onder de aandacht wordt gebracht. Geënt op Haggaï 1 : 6 („Gij hebt gegeten maar zonder dat gij verzadigd werdt, gij gij hebt gedronken maar zonder dat gij voldaan werdt, gij hebt u gekleed, maar zonder dat gij warm werdt") komt men o.a. tot de konklusie: „Wij zullen als producenten en consumenten weer zorg moeten gaan dragen voor de duurzaamheid van de produkten. Geen wegwerpkultuur. Het zou goed zijn als een ieder van ons zich beraadt op eventuele overtollige consumpties". En: „Een verder reikende vraag, maar die wij toch niet kunnen ontlopen, is die van de door ons tot dusverre gebruikte techniek en technologie".

VOORGANGERSKONFERENTIE

Oproep: De broeders, die de konferentie willen bijwonen, en nog niet gereageerd hebben, zullen dit voor 1 april a.s. moeten doen. Telefonische aanmeldingen worden door uw sekretaris met vreugde geregistreerd. (05911-390).

Centrum „de Bron" Oudleusen, is te bereiken vanuit Zwolle met lijn 37, halte de Vechtstroom, Oudleusen. De Sallandse Busonderneming vertrekt om 9.50 uur. Vanuit Ommen kunt u ook de bus nemen. Weer lijn 37. Wij raden u aan om zoveel mogelijk samen te reizen, daar het vervoer met de trein en de bus wachttijden oplevert.. Bovendien: samen in de auto betekent een besparing op benzinegebruik.

Wij hopen u op de broederschapsdagen, t.w. 9 en 10 april, te ontmoeten..

P. Jager

OOST-OVERIJSSEL

De baptistengemeenten in Oost-Overijssel besloten zich tot een bond te verenigen ter versteviging van het onderling kontakt; zij hopen op deze wijze de gemeenten, de Unie en de buitenwereld te dienen.

De bond zal bekend staan onder de naam „Bond van Baptistengemeenten in de regio Oost-Overijssel".

Bestuur: ds H. Bijleveld, Chopinlaan 7, Enschede (voorzitter); K. v. Oosten, Rijssensestraat 31, Wierden (penningmeester); J. Kuilder, Buitenweg 1, Hengelo (sekretaris).

INTREDE DS J. C. LOOT

De baptistengemeente Almelo - Geraniumstraat deelt mede dat zondag 31 maart a.s. ds J. C. Loot 's morgens om 10 uur bevestigd zal worden als predikant van de gemeente. Deze dienst zal worden geleid door ds D. Slort. 's Middags om 3 uur is er de intrededienst. Beide diensten zullen in het kerkgebouw aan de Geraniumstraat worden gehouden.

's Avonds om 7 uur zal in het Hervormd Wijkgebouw 't Kerkeland, Troelstralaan, de begroetingssamenkomst worden gehouden.

Belangstellenden nodigen wij hartelijk uit bij deze diensten aanwezig te zijn.

Wanneer men de hele dag aanwezig wil zijn gelieve men kontakt met de sekretaris op te nemen.

Namens de kerkeraad,

A. H. Heimink,
Sypesteyn 136, Almelo;
tel. 05490-60949.

VAN DE ALGEMEEN SEKRETARIS

Onderstaande mededelingen worden voor het merendeel in een afzonderlijk schrijven de raden der gemeenten toegezonden.

De sekretaris der gemeente zal dit in de loop van de volgende week (na 1 april) ontvangen: om de hoge portokosten te drukken worden allerlei stukken van het uniebureau zoveel mogelijk opgespaard om ze in één enveloppe te kunnen verzenden.

★ **1. Beroepbaarstellingen**

De Commissie der Unie maak bekend dat de volgende broeders algemeen beroepbaar zijn gesteld:
Ds W. Hessels, Schouw 28, Lemmer; en
Ds H. G. de Winkel, Hendric Stevinstraat 6, Harderwijk.

★ **2. Vaststelling van de notulen van de 93e Algemene Vergadering te Emmen**

De notulenkommissie van de laatste A.V. te Emmen heeft, na kennis genomen te hebben van enkele op- en aanmerkingen, besloten de tekst der notulen (UC 216/73) aldus te wijzigen:

a. *notulen:*
blz. 1: 17e regel van boven: C. Korporaal moet zijn K. Corporaal
blz. 1: 11e regel van onderen: 67 gemeenten moet zijn 66 gemeenten

b. *rapporten:*
blz. 14: 23e regel van onderen: br Mulder (A'dam. W) moet zijn br Mulder (Adam-Noord).
blz. 15: 25e regel van onderen: *f* 1500,— moet zijn *f* 3500,—

★ **3. Statuten en wijzigingen**

Vele wijzigingen werden door de Algemene Vergaderingen in de laatste jaren aangebracht in de Statuten en reglementen van de Unie. Daarom hebben we deze opnieuw gestencild. De raden der gemeenten ontvangen twee exemplaren. Meerdere exemplaren zijn te bestellen bij het Uniebureau (De Vinkenhof). De kosten bedragen *f* 2,75 per exemplaar, portokosten niet inbegrepen.

★ **4. Adressenboekje**

Het ziet er, op het moment dat ik dit schrijf, naar uit dat op zaterdag 30 maart het nieuwe adres- en statistiekboekje door de drukker zal worden afgeleverd. Dat is vroeger dan ooit. De gemeenten zenden we dan op 1 april drie boekjes gratis toe. Wilt u ook een dergelijk boekje ontvangen met alle gegevens van onze gemeenten zowel wat de gemeenten, kommissies, als wat de stichtingen en nevenorganisaties betreft? Bestel dan zo veel mogelijk via de sekretaris van uw gemeente. Het is voor u goedkoper in de porti en het is voor ons minder werk indien gezamenlijke bestellingen worden opgegeven.
Maar u kunt ook afzonderlijke bestellingen doen natuurlijk. De prijs bedraagt *f* 1,75 exklusief verzendkosten.

★ **5. Voorstellen voor de gewone zitting van de Algemene Vergadering (oktober)**

Hierbij een laatste herinnering: de datum waarvóór alle voorstellen der gemeenten binnen moeten zijn om op de komende Algemene Vergadering behandeld te kunnen worden is: maandag 1 april.

De Vinkenhof — Th. van der Laan

———

Adres Uniebureau: Biltseweg 10, Bilthoven; tel. 030-78 44 57

ONTMOETINGSDAG 1974

Voor de meeste mensen gaat er geen dag voorbij zonder dat ze anderen ontmoeten.

Anderen ontmoeten behoort bij het leven, het kan er eigenlijk niet zonder. We zouden het ook niet graag anders willen! Stelt u zich voor dat u nooit met iemand anders in aanraking kwam. Laat het waar zijn dat het ontmoeten van anderen ons soms koud laat, verdrietig maakt en ontmoedigt, toch is het in de meeste gevallen zo dat het ons goed doet, blij maakt en bemoedigt. Bij gelovigen behoort het in ieder geval zo te zijn. Toen de apostel Paulus na een lange en vermoeiende reis Rome bereikte en daar broeders in Christus ontmoette, was hij God dankbaar en greep moed, (Hand. 28 : 15b). Als gelovigen elkander ontmoeten, behoren ze dankbaar te zijn jegens God en moet het hen bemoedigen. De ontmoeting met elkaar moet hen moed geven om te blijven getuigen van Jezus, om te werken in en voor de gemeente en om de zorgen en moeilijkheden van het dagelijkse leven tegemoet te treden. Het zien van elkander en het spreken met elkaar moet telkens een verkwikking zijn. Dat kan, als iedere gelovige de liefde van Jezus, die in zijn hart een plaats gevonden heeft, uitstraalt.

Het is een zegen om broeders en zusters uit het hele land te ontmoeten. Als baptisten van Nederland hebben we dat meerdere keren ervaren, onder andere op de toogdagen in Epe, in 1968 en 1970. Ook dit jaar is er een unieke gelegenheid om elkaar weer te ontmoeten. **Op zaterdag 14 september wordt er in de IJsselhal te Zwolle, onder het motto „Agapè 74", een grote ontmoetingsdag van baptisten gehouden.**
Het zal een dag worden van aanbidding, inspiratie en evangelisatie. Reserveer deze datum, noteer hem in uw agenda of kruis hem aan op uw kalender. Neem u voor om, indien enigszins mogelijk, te komen en breng anderen mee, want ieder is welkom, jong en oud! Maak anderen blij door uw komst en bemoedig hen en laat u zelf blij maken en bemoedigen. U hoort nog nader van ons.
Namens de voorbereidingskommissie:
E. J. Huizing

EBMS AANVAARDDE BEGROTING VAN MEER DAN MILJOEN GULDEN

Tijdens zijn vergaderingen op 4 en 5 maart te Wildbad, West-Duitsland aanvaardde 't Uitvoerend Comité van de Europese Baptisten Zending de begroting voor 1974 die voorziet in een uitgavenpost van DM 1,076,479. Het geld is nodig voor het werk in o.a. Kameroen en Sierra Leone, waar ook Nederlandse baptisten in het verband van de EBMS werkzaam zijn (in Kameroen het echtpaar Van der Veen en in Sierra Leone het echtpaar Wolters).
De tweejaarlijkse Algemene Vergadering van de EBMS zal 11 en 12 juni a.s. te Siegen worden gehouden.

Ds H. HASPER OP 87-JARIGE LEEFTIJD OVERLEDEN

Ds. H. Hasper, in onze gemeenten bekend door zijn levenswerk in de Stichting Geestelijke Liederen uit den schat van de Kerk der Eeuwen — bij wie het auteursrecht berust van het grootste deel van onze zangbundel Lofzangen en Gebeden — is jl. zondag 24 maart op 87-jarige leeftijd te Rijswijk-Z.H. in alle rust ontslapen. Wijlen ds Hasper begon zijn loopbaan als gereformeerd predikant in 1912 te Schiermonnikoog. Hij diende vervolgens de gereformeerde kerk te Oldeboorn, waar hij in 1923 eervol werd ontslagen. In 1927 trad hij toe tot „Hersteld Verband" (kwestie Geelkerken) om in 1928 zijn intrede te doen in Den Haag. Met het „Hersteld Verband" ging ook ds. Hasper in 1946 over tot de Ned. hervormde kerk die hem tot zijn emeritering in 1951 wachtgeld verleende.
Donderdag 28 maart vond de kremátie te Den Haag plaats.

v. D.

———

In DC van volgende week hopen we meer aandacht aan het leven en werken van ds. Hasper te kunnen wijden.

gemeenteberichten

VOORAL VREUGDE IN EXLOERMOND

2e Exloërmond - (W.J.v.d.V.). Het verheugt ons telkens weer wanneer we door middel van De Christen mogen horen dat er zielen tot Jezus en tot de gemeente komen. Ook wij kunnen melding maken van rijke zegen in de gemeente. Zondag 10 maart was het weer een blijde dag voor ons allen, maar in het bijzonder voor onze zoon Daan v. d. Veen en Nelleke Neef (verloofde): Zij merkten dat ze iets misten in hun leven, nl. Jezus Christus als hun Verlosser en Zaligmaker. Zij gingen naar Jezus en ook zij mochten ervaren dat lied 81 van Joh. de Heer nog steeds op waarheid berust, nl. Daar is niemand weggezonden, die om schuldvergeving bad, daar heeft ieder heil gevonden, alles wat hij nodig had. Zij vluchtten met hun zonden aan Jezus' voet en vonden vrede voor hunne zielen.

Hiervan legden zij na de morgendienst getuigenis af voor God en zijn gemeente. 's Avonds werden beiden door de doop de gemeente binnengeleid. Onze voorganger, ds Schaap merkte in zijn prediking o.m. op, dat we bij de bekering Christus in ons hart binnen laten en dat we bij de doop ons naambordje van onze deur verwijderen en dat van Christus er voor in de plaats zetten en hiermee erkennen dat we des Heren eigendom zijn. Er werd met grote aandacht geluisterd naar de goede prediking. Br ouderling J. Scholtens sprak bij het avondmaal woorden van welkom tot de pas-gedoopten, maar ook klonk er vreugde en dankbaarheid in zijn woorden. Meerderen stonden op om hun dank met enkele woorden weer te geven. Ook wij als ouders zijn zeer verheugd en dankbaar. We hadden een rijke ure en nog is er plaats.

De Zaaier-aktie die in november van start ging is zeer goed geslaagd. Werden er voorheen 165 nummers per maand verspreid, dit aantal is nu 315. Een twintigtal had zich naast de vaste verspreiders hiervoor enkele maanden beschikbaar gesteld. Dat ook dit werk zijn zegen moge afwerpen is onze bede.

In april hopen we te starten met huissamenkomsten, waar naast het bespreken van een onderwerp ook een bidstond wordt gehouden. Voor ons misschien iets nieuws, doch vroeger heeft dit werk veel vruchten afgeworpen.

Het werk vindt in alle takken van arbeid voortgang en onze verwachting is van Hem, die daar wil zegenen waar Zijn kinderen trouw worden bevonden.

Ook was er rouw in de gemeente. Zr Berendina Zikken (81) en br Hendrik Dallinga (83) werden kort na elkaar thuisgehaald. Zij wisten dat hun plaats bereid was daar waar geen rouw meer zal zijn. Maar, „Eng'len begroeten met juichende psalmen doodmoede pelgrims aan 't einde der baan".

AFSCHEID DS J. C. LOOT

Harlingen - (J.A.). Zondag 3 maart jl. stond in het teken van het afscheid van onze voorganger ds J. C. Loot, die daarmee een periode van vijf jaren arbeid in onze gemeente afsloot. Vijf jaren die, nu we achterom kijken, als het ware voorbij zijn geflitst. Vijf jaren waarin vreugde en dankbaarheid werden afgewisseld door verdriet en tegenslag, maar waarin we mochten ervaren dat het steeds weer de band van Gods liefde is die ons bindt en voortleidt.

Zondagmorgen werd de normale eredienst gehouden, terwijl 's middags de gemeente en talrijke genodigden voor de afscheidsdienst bijeen kwamen. Zijn afscheidspreek had ds Loot genomen uit Romeinen 8 : 31-39, handelend over de zekerheid des geloofs. Een zekerheid die hem in staat had gesteld zijn arbeid te kunnen verrichten. Het was niet altijd even gemakkelijk om het evangelie te verkondigen, terwijl je zelf soms met problemen worstelde of alles donker om je heen leek, maar het was toch ook altijd weer de kracht van boven die je er door heen hielp. Een kracht

waarop wij in de toekomst ook steeds weer mogen vertrouwen. Onze wegen gaan, nu uit elkaar, wij moeten afscheid van elkaar gaan nemen, maar *de liefde van Christus blijft en er is niets dat ons van die liefde kan scheiden.*

Na de prediking en het zingen van een lied kregen enkele sprekers de gelegenheid om iets te zeggen. Hiervan werd o.a. gebruik gemaakt door ds B. Fabrie, die op 9 februari 1969 ds Loot in Harlingen in het ambt bevestigde; ds G. Visser van Sneek, oud-voorganger van onze gemeente, sprak namens de Friese Bond en het Convent van pastores in Friesland; br Th. Mulder van Almelo sprak namens de nieuwe gemeente van ds Loot en br B. v. d. Meer tenslotte namens onze gemeente.

Nadat ds Loot de sprekers bedankt had voor de goede woorden aan hem gericht werd de dienst besloten met dankgebed, waarna tot slot nog werd gezongen gez. 496, God zij steeds met u, tot wederzien.

's Avonds kwamen gemeente en vrienden, en ook nog een aantal genodigden, die waren overgebleven, in een ongedwongen samenzijn nogmaals bijeen om afscheid te nemen van onze voorganger. Een mooie avond, waarin naast zang en muziek nog een paar toespraakjes werden gehouden en enkele afscheidskado's werden overhandigd.

Zondag 31 maart a.s. 's middags 3 uur, hoopt ds Loot zijn intrede te doen in zijn nieuwe gemeente te Almelo. Vanaf deze plaats wensen wij ds Loot, zijn gezin en zijn nieuwe gemeente een fijne en zegenrijke tijd toe.

Wat zullen we lezen?

maandag	25 maart	Jeremia 8 : 1—9	Een volk dat van slag is
dinsdag	26 maart	Jeremia 8 : 10—17	Een wijnstok zonder druiven
woensdag	27 maart	Jeremia 8 : 18—23	Een profeet in tranen
donderdag	28 maart	Jeremia 11 : 1—14	Verbondsbreuk
vrijdag	29 maart	Jeremia 11 : 18—23	Weg met zijn profeet!
zaterdag	30 maart	Psalm 86	Sterkte voor uw knecht
zondag	31 maart	Psalm 91	Geen onheil zal u treffen

KORREKTIE

Het is de goede cijferaar reeds opgevallen dat de bij de Unie aangesloten baptistengemeenten in 1973 niet met 302 maar met 304 personen (10.218 — 9.914 = 304 zijn gegroeid. v. D.

KORRESPONDENTIE

Br B. te-K. Hartelijk dank voor uw schrijven waarin u uw instemming betuigt met onze artikelen-serie over het avondmaal. Wij van onze kant stemmen graag in met uw opvatting: „niet wat wij als baptisten of wat de kerkvaders uit het verleden zeggen is het belangrijkste, maar wat de bijbel ervan zegt".

Zr B. te R. Het is jammer, dat uw nummer van 15 maart onvolledig was, zodat u niet weet wie de schrijver van dat betreffende artikel was. Als u zich wendt tot de administratie kunt u alsnog een volledig blad krijgen; wellicht zult u dan dat artikel anders beoordelen. Overigens, ondergetekende was er de schrijver van.

v. D.

OOST-EUROPESE KERKEN WEINIG INVLOED OP POLITIEK

Washington (BP) - Van de kerken in Oost-Europa moet niet worden verwacht dat zij dezelfde invloed op hun regeringen kunnen uitoefenen als de kerken in Amerika, aldus een groep kerkelijke leiders uit Oost-Europa, in Amerika op bezoek.

Tijdens een gesprek met kerkelijke figuren in Washington benadrukt Johannes Althausen, direkteur van het Oekumenisch Instituut in Oost-Berlijn dat alle druk vruchteloos is waar regeringsautoriteiten geen enkele reaktie vertonen.

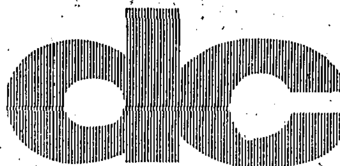
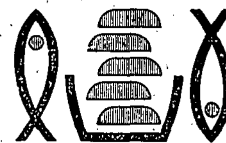
„Onze ervaring is noodzakelijkerwijs geheel anders dan de uwe". Zijn visie werd ondersteund door Adam Kuczma, een methodist uit Polen, die uiteenzette hoe fundamenteel het verschil is tussen de politieke strukturen van de Oost-Europese landen en de Ver. Staten. Archamandriet Dometianus van de Orthodoxe Kerk van Bulgarije verklaarde, dat de kerk in zijn land er niets voor voelde om kritiek op

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 -

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam -

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

de regering te hebben. In plaats daarvan werkt de kerk met de openbare overheid samen in humanitaire aangelegenheden. Op de vraag naar hun theologische interesses gaf de groep verschillende antwoorden. Kalmat Husti, docent aan de Hervormde Theologische School te Budapest, Hongarije, verklaarde dat zijn belangrijkste interesse uitging naar een theologie van het Woord van God. Hij wees op de grote belangstelling voor de bijbel die onder zijn landgenoten wordt gevonden en op de uitdaging om een nieuwe en relevante uitleg van de Schrift te geven. „De levende prediking van dit Woord van God is meer dan alleen maar belangstelling", zo zei hij, „Het is een kwestie van christelijk zijn of niet-zijn".
Christian Brunners van de Duitse Evangelische Kerk in Neu Brandenburg, Oost-Duitsland, voegde er aan toe, dat de christelijke denkers in Oost-Europa een eigen theologie moeten vinden en beter geen gebruik kunnen maken van westerse modellen. Hij zei de werken van de westerse theologen wel te kennen maar verklaarde van mening te zijn dat hun systemen „niet passen in onze situatie".

DE MENS NIET VOOR EEN GULDEN OP DE BALANS

Het is belangrijk om ook in de kerk bedrijfsmatig te werk te gaan. Nog onlangs, in een IKOR-programma over dominees (een aanvechtbaar programma overigens) werd gesteld dat dominees zo weinig weten van gesprekstechnieken, zo typisch onhandig te werk kunnen gaan. Moet een kerkelijke vergadering worden geleid en gedaan op de wijze van een vergadering van groepsdirekteuren van de N.V. Huppeldepup? Gang en vaart bepalen onze tijd, en de moderne tijd is kostbaar. Maar kán dat, in de kerk, ook wel echt?
Tot op grote hoogte zal het wel moeten, ook in de kerk. Maar er kunnen zich momenten voordoen, waarin men alle gesprekstechnieken, alle eisen van tijd en efficiëncy vergeten zal en breeduit en zeer gekoncentreerd bezig zal zijn met kleine dingen, met kleine benoemingen, met kleine vragen over grote zorgen van soms bedreigde en altijd hardwerkende mensen. Daarin moet de kerk heel eigenwijs zijn, omdat die kerk nu eenmaal altijd zorgvuldig moet zijn, omdat die kerk niets en niemand mag afschrijven. Een mens staat nooit voor één gulden op de balans.
(Uit een artikel in ELK)

We trouwden maandag 25 maart 1974

HENK RAADSVELD
en
GILLY A RINGNALDA

Henk
Jantina
Edgar
Betty
Arnold

Zeist, Bothalaan 14
Sneek, Partuurstraat 41

Correspondentie: Partuurstraat 41, Sneek

Op donderdag 21 maart werd geheel onverwacht door de Heer van ons weggenomen broeder

GEERT BROUWER

op de leeftijd van 62 jaar

„Die in Mij gelooft, zal leven"

Baptistengemeente Enschede

(Herplaatsing wegens miszetting)

Hoop op een liefdevol leven,
is het geloof dat God ons wil geven

Geboren:

RUTH JOANNE

G. I. Jager-de Haan
P. Jager
Judith

Nieuw-Weerdinge, 12 maart 1974
Weerdingerkanaal N.Z. 51

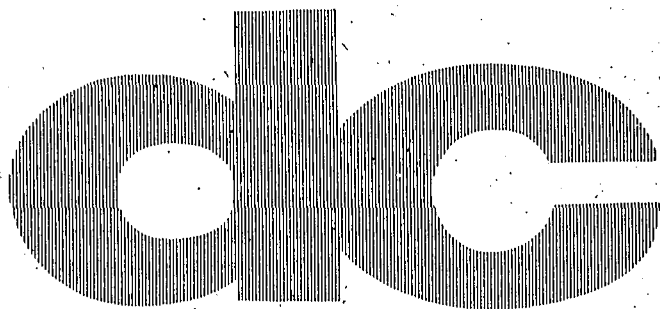
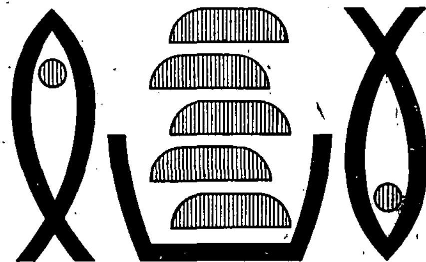
Op zaterdag 9 februari jl. werd op de leeftijd van 74 jaar door de Heer thuisgehaald onze zuster

AALTJE KREMER-PIJPSTRA

„De Heer is mijn Herder"

Enschede, maart 1974

Baptistengemeente Enschede

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 14 - 5 april 1974

Meer dan alleen maar een spel

Spelen zijn „in" tegenwoordig. Radio en tv, ook allerlei bladen, houden de mensen er mee zoet. Toch zijn verschillende spelen geen tijdverdrijf zonder meer. Sommige zijn leerzaam, zoals het spel in een bekend blad, waarmee men zijn woordenkennis kan testen en uitbreiden. Mag ik u deze keer ook eens bezig houden met zo'n spel? Misschien zult u achteraf constateren dat het, althans wat u u zelf betreft, meer dan alleen maar een spel was. U mag voor u zelf vaststellen wat de meest juiste omschrijving is bij elk van de hierna volgende woorden. Soms is misschien meer dan één omschrijving te gebruiken. Elders in dit blad vindt u de antwoorden en kunt u zien wat het aantal punten, dat u verdiend heeft, voor u betekent. C. v. W.

1. TROUW.
   a. Iets om je over te irriteren als het bij anderen in de gemeente niet gevonden wordt.
   b. Wat je moet (wilt) zijn in de eerste tijd na je bekering.
   c. Wat soms veel kost, maar (op de lange duur) oneindig veel meer oplevert.
   d. Wat gevonden werd bij iemand die 15 jaar geleden *f* 1,— per maand voor het gemeentewerk betaalde en dat vandaag nóg doet.

2. SCHIZOFRENIE
   a. Geestesziekte, waarbij de eenheid in het denken en handelen verloren is gegaan.
   b. Bij veel gelovigen voorkomende tegenstrijdigheid tussen hun geloof en belijdenis op zondag en hun doen en laten in de week.
   c. Door Prof. Schizofren gesignaleerde neiging bij predikanten om de idealen in de preek hoger te stellen dan in de praktijk van het gemeenteleven haalbaar is.

3. GELDGIERIGHEID
   a. Euvel dat uitsluitend bij andere gemeenteleden wordt aangetroffen.
   b. Neiging die aangeboren en niet af te leren is.
   c. Wortel (oorzaak) van alle kwaad. (Voor ieder voorbeeld dat u uit eigen leven kunt geven mag u 10 punten extra bijtellen).

4. HEILIGMAKING
   a. Heilig streven om anderen beter te maken dan je zelf bent.
   b. Bij veel gelovigen voorkomende neiging om de fouten van anderen met de mantel der liefde te bedekken.
   c. Streven om, met Gods hulp, zo te leven dat de zonde bestreden en de Heiland beleden wordt.

5. GEHOORZAAMHEID
   a. Het zonder restricties zich stellen onder de geboden van de Heer.
   b. Het opvolgen van de aanwijzingen in de Schrift, wanneer dat geen inbreuk betekent op je gezond verstand en je gevoel van eigenwaarde.
   c. Iets wat (gelovige) ouders van hun kinderen mogen vragen, ook al komt dat woord niet zo dikwijls ter sprake in hun verhouding t.o.v. de hemelse Vader.

6. KERKDIENST
   a. 'Feestelijk samenzijn' van en met Gods kinderen, om hulde te brengen aan Hem, die voor ons stierf en opstond uit de dood.
   b. Uur van stilte en bezinning op de geweldige geschenken die de mens van Godswege worden aangeboden.
   c. Regelmatige gelegenheid tot korrektie en reparatie van geloofsmankementen.

(Zie verder blz. 2)

d. Volkomen vrijblijvende samenkomst van gelijkgezinden, ter opwarming van heilsfeiten die men bij voorkeur hoort verkondigen.

7. PREDIKANT
a. Dominee.
b. Preekmachine.
c. Gebedsspecialist.
d. Dienaar van het goddelijk woord, die rekenschap moet afleggen vanwege zijn hoeden der kudde en die door de gemeente in staat gesteld moet worden om zijn werk met vreugde te doen.

8. KOLLEKTE
a. Noodzakelijk kwaad.
b. Gelegenheid om te bewijzen dat het geloof (nog) niet erg diep zit.
c. Aanbod om te gaan behoren tot de kategorie van blijde (= gulle) gevers, die royaal zaaien en dienovereenkomstig zullen oogsten.
d. Laat uw rechterhand niet weten dat uw linkerhand niets doet.

9. BEPROEVING
a. Gemeentevergadering.
b. Slapende broeder tijdens de preek.
c. Gelegenheid om te bewijzen hoe ver gehoorzaamheid aan en vertrouwen op de Heer kunnen en willen gaan.

10. BIJBEL
a. Boek.
b. Antiek.
c. Theorie.
d. Praktijk.

11. BIDSTOND
a. Bejaardensoos.
b. Repeterende breuk.
c. Levensader voor gemeente en enkeling.

12. GEBED
a. S.O.S.
b. Lofprijzing.
c. „We moeten nog even bidden".
d. Ademhaling.

13. BROEDER
a. Obstakel.
b. Waardevol iemand wanneer je hem sympathiek vindt.
c. Naaste.
d. Geschenk van God, gave en opgave.

14. GEMEENTE
a. Zoekplaatje (Zoek de fouten).
b. Restaurant! („Preek goed, meneer?").
c. Werkplaats.
d. Tempel.
e. Verzorgingshuis.

15. GELOOF
a. Produkt van tendentieuze opvoeding en vage religieuze gevoelens.
b. „Veiligheid vóór alles" en „Baat het niet, het schaadt ook niet".
c. „Mijn Heer en mijn God!"
d. „Volg gij Mij!"

16. PREEK
a. „Spreek, Heer, uw knecht hoort".
b. „Komt u luisteren, het verplicht u tot niets".
c. Kunstig samenstelsel van woorden en zinnen, handelend over een godsdienstig thema.
d. Godsdienstige toespraak, leerzaam en waardevol naar de mate van gloedvolle welsprekendheid waarmee zij gebracht wordt.

17. GEMEENTELIJKE BIJDRAGE
a. Moreel verplichte bijdrage aan kerkelijk werk, ten teken dat men nog niet alle normen van religieus fatsoen overboord heeft gezet.
b. Waardevaste bijdrage voor het werk in Gods koninkrijk, voortvloeiende uit het bewustzijn dat men slechts rentmeester is en alle zegeningen aan God te danken heeft.
c. „Mien, duik de keuken in! Daar komt Jansen om het gemeentegeld".

18. BEKERING
a. Voorbijgaande emotie op godsdienstig terrein, vaak gepaard gaande met tranen.
b. Radikale, levenslang durende breuk met een leven zonder God.
c. Aansluiting bij (ander) kerkgenootschap.

19. EVANGELISATIE
a. Kerkelijke aktiviteiten, ten doel hebbende anders denkenden te overtuigen; meestal gedelegeerd naar deskundigen en/of kommissies.
b. Pogingen van kerkelijke zijde om de indruk te wekken dat er nog wervingskracht van de kerk uitgaat.
c. Alles wat gelovigen doen uit bewogenheid met medemensen zonder Christus, teneinde de anderen Gods geschenk, in Jezus Christus, door te geven.

20. ZONDE
a. Verouderde godsdienstige stok, gebruikt door fanatici om hun niet gelovige medemens mee te slaan.
b. Alles wat je beter had kunnen laten, wanneer er achteraf narigheid uit voort blijkt te komen.
c. Menselijke houding (met alle daaruit voortvloeiende daden) tegenover God; kenmerkend voor ieder mens.

FRIESE BAPTISTEN GAAN 2e PAASDAG NAAR DE BONDSDAG IN HEERENVEEN !

BWA-LEIDERS NAAR MOSKOU

Vijf leidinggevende figuren van de Baptisten Wereldalliantie uit Amerika zullen in de paastijd, op uitnodiging van de Russische baptisten een bezoek aan Moskou brengen. De vijf zijn: dr. Robert S. Denny, algemeen sekretaris van de BWA; dr James L. Sullivan, president van Southern Baptist Sunday School Board; dr Robert C. Campbell, algemeen sekretaris van American Baptist Churches in the USA; dr Warren R. Magnuson, algemeen sekretaris van Baptist General Conference en dr Jerry A. Moorde, voorganger van Nineteenth Street Baptist Church te Washington, D.C.

GROEP BAPTISTEN WIL RUSLAND VERLATEN

Volgens een mededeling in het baptistenweekblad Veckoposten van de Zweedse Baptisten Unie heeft een groep baptisten in de Siberische stad Barnaul de autoriteiten in Moskou toestemming gevraagd het land te mogen verlaten. De betreffende baptisten zijn van Duitse afstamming en willen emigreren naar West-Duitsland. Zij beroepen zich op de vergunning die groepen Joden hebben ontvangen om naar Israël te gaan. Veckoposten zegt, aanwijzingen te hebben dat de groep uit 42 leden telt en dat de leden ervan behoren tot de Initiatief-baptisten. Zij zouden in een brief van Kurt Waldheim, algemeen sekretaris van de Ver. Naties hebben geschreven, dat de sovjet-autoriteiten tot nu toe niet hebben gereageerd op hun verzoek.

DRENTSE BONDSDAG TE EMMEN

Maandag 2e Paasdag 15 april 1974 in „Het Baken", Kerspellaan 2. Aanvang 10 uur; tot plm. 13 uur.
Opvoering van de „Paas Musical Glory Halleluja", door de jeugdgroep van Musselkanaal bestaande uit 70 personen.
Komt allen.

D. M.

Een paar gedachten over de eredienst

Hoewel in de loop der jaren vrij veel over de vraag is gesproken of liturgie waarde heeft in onze godsdienstoefeningen, meen ik er toch goed aan te doen er nog een paar woorden aan te wijden. Het is niet mijn bedoeling een bepaald standpunt al of niet met verve te verdedigen, om daarna mijn betoog te besluiten met een opgave van bronnen, waaraan ik mij gelaafd heb. Dat doet wel erg degelijk aan, dat wel; maar wie kan zich al die boeken over dit onderwerp veroorloven? Bovendien, heb ik wel een vast omlijnd standpunt? Eerlijk gezegd bevind ik mij in het niemandsland tussen het vóór en tegen de liturgie.

Heb ik dan wel het recht dit thema aan te snijden? Och, waarom niet? De beste vrede wordt, dunkt mij, altijd in het niemandsland tussen de partijen gesloten; daar dus, waar nog geen sprake is van een overwinnaar en een overwonnene. Dan wordt namelijk nog niet gedecreteerd; maar met elkaar gesproken. Mogelijk kan ik daarbij dienst doen als trait-d'union.

Reeds als jongen van een jaar of elf, twaalf ging ik graag op hoogtijdagen naar de roomse kerk in het hartje van de stad Deventer. Wat me daar zo aangreep? In elk geval niet de predikatie, die door de galm in die kerk onverstaanbaar was. Het was het koor en de orgelmuziek. En dat, hoewel ik geen woord latijn verstond. Noch het borduurwerk van de contrapuntiek, noch ook de geheimen van de kerktoonsoorten waren toen al voor mij doorzichtig. Maar wel onderging ik van al dat voor mij onbekende een diepe indruk.

Met graagte zeg ik dat, omdat die ervaring grondig afrekent met de opvatting, dat men eerst een grondige kennis moet hebben van de wetten der esthetica alvorens men schoonheid kan genieten. 'k Geloof nu enigermate te kunnen formuleren wat ik als knaap ervoer: de kerktoonsoorten brachten me in een heel andere wereld dan ik gewend was. 't Gaf zoiets als verademing en bevrijding. Het weefsel van verschillende soms felbewogen melodische lijnen, zoals die in de contrapuntiek kunnen voorkomen, waren voor mij geen beangstigende of lachwekkende wirwar van toevalligheden. Ook daarvoor ontbrak mij elk begrip, maar het riep bij mij allerlei prachtige beelden op. Natuurlijk heeft dat niets met verdienste te doen.

Wel is het zo, dat die geaardheid ontvankelijk maakte voor de overdracht van gedachten en gevoelens die door de liturgie tot uitdrukking worden gebracht. Maar evenmin verdient die geaardheid misprijzing als zou ze een bedenkelijk overhellen naar het oudtijds zo gevreesde „kerkisme" betekenen. (Vreemde term overigens).

Het bleef bij mij niet beperkt tot een kinderlijke verrukking over de muzikale zijde van hetgeen de liturgie geeft. Wie deze werkelijk bewust medebeleeft mag vaststellen, dat heel de verhouding tussen God en mensen daarin wordt aangeduid: Gods wijsheid, heiligheid en liefde enerzijds, des mensen dwaasheid, zondigheid en verlorenheid anderzijds, met de heenwijzing, dat wie God is en wat Hij biedt machtiger is dan alles wat bij de mens verkeerd en gebroken is. En dit alles met de vermelding van Gods wil, dat de mens zich zal bekeren en leven.

„Maar daartoe dient toch de prediking!" Dat is voor een deel juist. Er zijn twee beperkingen. Ten eerste zou men van een taakverdeling tussen liturgie en verkondiging kunnen spreken. De liturgie overziet heel het terrein van Gods bemoeienissen met de mens. De preek kan slechts een deel daarvan de mens aanreiken omdat het vermogen van de mens begrensd is.

Het mozaïek van de openbaring wordt gevormd doordat elke preek één steentje daarvan bijdraagt. Zoals inzicht zonder overzicht bezwaarlijk bereikt kan worden, zo kan ook de liturgie de bedoelingen van de verkondiging dienen. De liturgie met haar grote lijnen van Gods plannen met kosmos en mensheid, de prediking als een „nader bezien" van een, als ik het even oneerbiedig mag zeggen, detail van het geheel.

Maar de prediking heeft nog een andere taak naast de liturgie met haar objektieve vermelding van de heilsfeiten. In de prediking wil de Heer ook de akker toebereiden, waarin het zaad van het Woord straks ook vruchten mag voortbrengen. Hoeveel onkruid en doornen van onbegrip en onwil moeten uitgerukt worden, die het ware zaad zouden verstikken?... Daartoe dient de prediking.

Je hoort vaak het oordeel, dat liturgie leidt tot vervlakking en vormdienst. Dit gevaar is niet denkbeeldig. Al die gefixeerde uitdrukkingen kunnen inderdaad aan boeiende kracht inboeten, zodat er naar luisteren reeds ontaardt tot een soort godsdienstplicht. Doch is dit gevaar alleen maar aanwezig in de liturgie? Treffen we in het „vrije" woord en in het „vrije" gebed ook niet zeer vele geijkte termen aan? Ik heb daar niets, maar dan ook niets op tegen! De luister van de goddelijke openbaring kan alleen maar stamelend worden verwoord. Dat wil dus zeggen, dat in het vrije woord en het vrije gebed hetzelfde gevaar van vervlakking op de loer ligt! Eén ding slechts kan ons daarvoor bewaren, zowel op het terrein van de gebonden als op dat van de zgn. vrije formulering: de werkzaamheid des Geestes! Waar Hij is, is leven! Daar heeft de dood geen kans.

(Uit: Muziek-Contact). C. Brandt

Hoe kunnen eerbiedwaardige
mensen als leden van de Hoge
Raad, — schriftgeleerden, overpriesters
en oudsten — zich zo verlagen
dat ze zich niet ontzien de
hulpeloze Jezus in het gezicht te
spuwen en te slaan . . .
Omdat ze hún gezicht verloren
hebben. Daarom. Daarom haten
ze dat gezicht van Jezus. Omdat ze
zichzelf verlaagd hebben willen ze
Jezus ook vernederen.
En Hij laat het toe.
Hij is niet bang voor gezichtsverlies.
Juist zo tóónt Hij Zijn gezicht. Wie
Hem zo ziet, als de vernederde
die geslagen en gespuwd wordt,
ziet Hem Wiens gezondene Hij is.

Wat zal er op dat gezicht van
Jezus — dat zo gehaat werd door

P

Zijn vijanden — te lezen zijn
geweest?
Geen bitterheid of toorn. Geen
wraak of zucht naar vergelding.
Geen machteloze woede.
Nee. Liefde en ontferming.
Barmhartigheid en goedertierenheid.

Waarom toch slaan ze dat gezicht
van Jezus? Waarom spuwen ze
toch Hem in het gelaat? Omdat ze
dat gezicht niet willen zien?
Omdat ze die woordeloze taal niet
willen horen?
Ja, wie Hem zo ziet ziet Hem die de
tegenspraak van zondaars tegen
Zich verdragen heeft.
Zie, het Lam Gods, dat de zonde
der wereld draagt.

v. D.

Evangelisatie onder Spanjaarden

Nu wij zo een paar jaar bezig zijn met dit werk, lijkt een terugblik alleszins gerechtvaardigd. In onze gemeente kennen we een ouderling voor de Spaanse tak van arbeid nl. onze broeder Jimenez-Diaz. Naast zijn dagelijkse arbeid in de fabriek gaat hij regelmatig op huisbezoek en heeft de pastorale zorg voor ca. 12 leden op zich genomen.

Deze leden bestaan deels uit broeders en zusters die het evangelie al in Spanje hebben leren kennen en deels uit mensen die hier in Nederland kennis hebben gemaakt met het Woord van onze Heer en het hebben aanvaard.

Zo in de loop van die paar jaar hebben we met elkaar veel geleerd en dan vooral hoe het niet moet. Een gesprek in groot verband zal bijna nooit op gang komen, omdat de angst om buitengesloten te worden heel sterk aanwezig is. Dat is misschien iets wat wij ons moeilijk kunnen voorstellen, maar voor onze Spaanse vrienden is dat een levensgrote werkelijkheid en daardoor een huizenhoge barrière.

In de loop van de tijd dat we nu bezig zijn is er veel werk gedaan door een ieder die zich door dit stukje arbeid van de Heer voelde aangetrokken.

Kwam br Jimenez in het begin van Amsterdam om huisbezoeken te plegen dan was het steevast br De Valk die hem ging halen en diep in de nacht weer terug bracht.

Hoe werken we nu vandaag?
We zijn begonnen met elke eerste zondag van de maand een Spaanse dienst te houden. Maar al spoedig begon men te vragen naar meer bijeenkomsten. Nu is er elke zondagmiddag een Spaanse dienst die wisselend van matig tot zeer goed bezocht wordt.

De derde zondag van de maand is er een dienst in Alkmaar. Daarnaast werken we met filmvoorstellingen in de woonoorden. Deze voorstellingen zijn het probate middel om kontakten te leggen wat heel goed gelukt, al is het meestal langs een omweg.

Aan de kontakten, die hieruit ontstaan wordt door alle Spaanse broeders en zusters met veel liefde en geduld verder gewerkt. Daarnaast hebben we een paar maal een campagne kunnen organiseren met medewerking van Evangelismo en Action uit Spanje en enkele bijzondere diensten waarin een Spaanse voorganger het evangelie kon uitdragen als hij om welke reden dan ook in Nederland moest zijn. Maar hoe ook de kontakten tot stand komen, steeds blijkt er een grote honger te bestaan om het Woord van de Heer te leren kennen. Talloos is het aantal bijbels dat we hebben verkocht en groot het aantal traktaten die zijn uitgegeven.

Een historisch gebeuren!
Een jongeman komt een bijbel kopen even voor hij met vakantie naar Spanje gaat. Twee maanden later mochten we hem weer begroeten aan de boekentafel om hem zijn tweede bijbel te verkopen. Vraag van ons: Uw bijbel in Spanje vergeten? Neé, mijn familie wilde hem graag houden en 4 kennissen wilden er ook graag een hebben. Zes bijbels door één kontakt.
Elke maand worden er meer dan 100 brieven verzonden met traktaten en/of tijdschriften. Maar, zal men vragen, ziet men nu ook zegen op dit werk, want anders is het zinloos.
Nu, zegen is er. Het afgelopen jaar kwamen vier mensen tot volledige overgave en beleden dit door de doop en voor de gemeente. Ze werden gedoopt en welkom geheten aan de tafel des Heren in een tweetalige dienst, een belevenis voor Spanjaard en Nederlander.
Het is geen gemakkelijk werk en het vraagt ontzettend veel geduld. Maar of het al dan niet zinloos is? Ik dacht van niet, maar dat laten we maar aan het genadig oordeel van de Heer.

J. Pasveer

(Uit: Jaarboekje 1973, baptistengemeente IJmond).

De man met het schortje

Dit schrijf ik naar aanleiding van een gesprek met een moeder, die mij belde in verband met dat schaap met vijf poten, dat de eindredakteur zo vriendelijk was op de voorpagina van dit blad te plaatsen. Het was meer dan ik verzocht. In elk geval reageerde deze vrouw en ik dank haar daarvoor.

De gedachtenuitwisseling was vriendelijk en bleef als een lenteregen doordruppelen toen we al lang hadden opgelegd. Het gehoorde voerde mij naar de man met het schortje. Er zit iets vernederends in deze formulering en de meeste mannen, zo ze al ooit zich zouden tooien met zo'n vrouwelijk kledingstuk, zouden het waarschijnlijk haastig verdonkeremanen als de bel ging. Het lijdt geen twijfel: u hebt reeds ontdekt op wie ik doel. „Hij legde zijn klederen af en nam een linnen doek en omgordde zich daarmee".

In mijn zeer jonge jeugd las ik eens een verhaaltje. Daar stond boven: „leringen wekken, voorbeelden trekken. Aan dat opschrift dacht ik toen ik nog eens het onvergelijkelijk schouwspel zag: Jezus met een schortje voor, op de knieën voor mannen, die hij de voeten ging wassen. Toen dit indrukwekkend gebeuren voorbij was, zei hij: Indien nu ik, uw Here en Meester, u de voeten gewassen heb, behoort ook gij elkaar de voeten te wassen. Jezus verwacht dat zijn mannen slavenwerk willen verrichten. Juist, dan ga je er wel onderdoor. Op die manier verlies je toch wel je zelfrespekt. Kruipend de hele schare bijlangs. Zo word je zelf een voetveeg. En dat is nou net wat Jezus van zijn vertegenwoordigers, zijn evangelieverkondigers verwacht. Slaaf der slaven. Zonder in een schouwspel te vervallen. Zo wordt het schortje wel een zeer koninklijk kleed. Maar wie wil het dragen? Wie kan dat?

We lezen misschien over het belangrijkste heen. Dat staat in de eerste verzen van Joh. 13: En vóór het Paasfeest, toen Jezus **wist**, dat zijn ure gekomen was om uit deze wereld over te gaan tot de Vader, heeft hij de zijnen, die hij in de wereld lief had, liefgehad tot het einde... en: **wetende**, dat de Vader hem **alles in handen** had gegeven en dat hij van God **uitgegaan** was en tot God **heenging**, stond hij van de maaltijd op en legde zijn klederen af...

Daar hebt u de kracht van zijn kracht. Hij kon dat schortje dragen en het vernederde hem niet. De waarlijk Grote behoefde geen toga, geen hermelijnen mantel. Zijn koninklijke heerlijkheid manifesteerde zich in overall. Hij kon het „minste" werk verrichten en zijn majesteit blonk in het waswater.

Zie, zuster die mij belde over dat schaap met de vijf poten, dat is de heerlijkheid van dat schaap. Dat hij dienen kan omdat hij van hoge komaf is. Hij is de kleine klusjesman, het manusje van alles: bedienaar van het goddelijke woord. In het voetspoor van zijn Heer en Meester.

Huizinga

U zou het noteren in uw agenda:

14 september 1974

„ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle

Opwekking in Sierra Leone

FREETOWN, Sierra Leone (BP) - Een opmerkelijke reeks gebeurtenissen met als hoogtepunt de grootste evangelisatiecampagne uit de geschiedenis van Sierra Leone, geeft glans aan een geestelijke ontwaken waarvan waarnemers menen dat er een blijvende invloed van uit zal gaan op dit Westafrikaans land.

De „Nieuw Leven-campagne" van Billy Hanks Jr. uit Fort Worth, Texas - een zuidelijke baptist van wie gezegd wordt dat hij Amerika's jongste internationale evangelist is - heeft tengevolge gehad dat 1366 mensen tot geloof in Jezus Christus kwamen terwijl bovendien ongeveer 2600 mensen op een of andere wijze interesse gingen tonen voor het evangelie.

De christenen in Free Town, de hoofdstad van Sierra Leone en ook vertegenwoordigers van zendingsorganisaties beschouwen deze gebeurtenis als zeer bijzonder voor dit kleine Afrikaanse land. Sierra Leone was eigenlijk het eerste Afrikaanse land dat in aanraking kwam met de christelijke boodschap, toen tegen het einde van de 18e eeuw de Britten de stad Freetown stichtten als een toevlucht voor bevrijde slaven. Na een periode van zendingsaktiviteit verliep de evangelistische ijver, de gemeenten verstarden en de meeste kerkgemeenschappen trokken zich terug in een droog formalisme. Ze hadden maar heel weinig invloed op de door de Islam beheerste kultuur en op de animistische en geheime duivelse genootschappen. Tegen deze achtergrond begon Hanks zijn 12-daagse campagne in Brookfields Stadium.

Ongeveer 20.000 mensen - dat is veel waar slechts weinigen over een auto beschikken! - kwamen om de op de bijbel gefundeerde en door het evangelie geinspireerde boodschap te horen. Op de slotavond waren er ongeveer 4.000 mensen, het hoogste aantal tot dan. Ook de anglikaanse aartsbisschop voor West Afrika en de minister voor arbeid van Sierra Leone waren aanwezig om het „al'oude de evangelie" te horen.

Deze campagne was geen gebeurtenis die op zichzelf stond; andere aktiviteiten waren er aan voorafgegaan waardoor dit mogelijk werd.

In het begin van 1973 hadden Hanks en Joseph Mans, een leidinggevende figuur van de baptisten in Sierra Leone, elkaar in Ethiopië ontmoet. Mans, nu algemeen sekretaris in Sierra Leone van de organisatie Nieuw Leven voor allen - een beweging die nu vertakkingen heeft in 26 Afrikaanse landen - hoorde Hanks in een bijeenkomst in Asmara, Ethiopië spreken en nodigde hem uit dezelfde boodschap in Sierra Leone te brengen. Die bijeenkomst kwam op een beslissend moment, juist toen Mans en andere christenen in Freetown het eerste ritselen van een geestelijk ontwaken hadden opgemerkt waardoor - naar ze voordien meenden - de ondoordringbare vesting van satan begon te bezwijken.

Een „duivel-man" van een geheim genootschap van de Mende-stam in de omgeving van Sierra Leone aanvaardde Christus tijdens de campagne. Na met de nazorg-broeders gesproken te hebben verliet hij overhaast de bijeenkomst en vertelde in de Krio-taal, een vorm van pidgin-engels, aan een plaatselijke zendeling: Ik kreeg dit nieuwe leven bij Brookfield de andere dag. Jezus is in mijn hart gekomen. Nu ga ik naar mijn volk om hen het nieuwe leven te geven...

Voor het eerst, voorzover de christenen ter plaatse zich herinneren, gaven islamistische zendelingen een anti-christelijk traktaat uit. Onder de titel Vijf dingen die u over Jezus moet weten, citeert het traktaat teksten uit de bijbel - volgens de zendelingen helemaal uit hun verband gerukt - waarmee getracht wordt aan te tonen dat Jezus Christus niet de zoon van God was, niet stierf aan het kruis, niet van de doden opstond en geen reddende kracht bezit. „Moslims hebben niets tegen het christendom zolang het zo lauw is als het hier in Sierra Leone was", aldus een regerings-autoriteit; „zij zullen zich echter vijandig opstellen zodra ze denken dat het bezig is te veranderen. Deze campagne heeft indruk gemaakt". Hanks, die zijn vorming heeft genoten in de organisatie van Billy Graham, schrijft het welslagen van de campagne toe aan het jaar van voorbereiding van de plaatselijke christenen. De 29-jarige president van International Evangelism Association te Fort Worth, heeft reizen gemaakt in 64 landen. Van de voorbereidingen in Freetown zegt Hanks, dat ze tot de beste behoren van alle landen waar hij gesproken heeft. De laatste 12 weken van de voorbereiding werd vooral aandacht geschonken aan geestelijke bezinning om de gemeenteleden te inspireren en voorgangers en medewerkers te trainen. Negen weken werden besteed aan de vorming van hen die met de nazorg-gesprekken werden belast.

In 22 centra zullen gedurende acht weken nazorg-konferenties worden gehouden, waarbij materiaal wordt gebruikt dat door Hanks is gemaakt. Zelf bleef hij nog een week na de campagne om een studieweek te leiden.

„Christus kwam om discipelen te maken, niet alleen maar bekeerlingen", aldus Hanks die aan Southwestern Baptist Theological Seminary te Fort Worth studeerde. „We moeten bekeerlingen hebben om ze vervolgens tot discipelen van Jezus te maken, maar we moeten wel bedenken dat Jezus meer tijd eraan besteedde om discipelen te maken dan aan het zoeken van bekeerlingen".

In nevensamenkomsten (inklusief op 40 scholen voor voortgezet onderwijs, in een aantal gemeenten, in gevangenissen, fabrieken en in verscheidene dorpen in de omgeving) kwamen ook duizenden mensen tot een beslissing; hun aantal is niet begrepen in de cijfers die de officiële campagne heeft bekend gemaakt. Onder hen waren ook vier mannen die in de gevangenis van Freetown zaten en ter dood werden veroordeeld; de dag voor ze opgehangen werden aanvaardden ze Christus.

De Minnesota Bible Fellowship hielp ook mee de weg naar de scholen te plaveien door christelijke boeken voor de schoolbibliotheken beschikbaar te stellen; ongeveer 3000 boeken werden gratis verspreid in Freetown en omgeving.

Ook Blessit, een SBC-evangelist, speelde een belangrijke maar onverwachte rol ter voorbereiding van de campagne. Ongeveer een jaar voor de campagne kwam hij onaangekondigd per boot aan met een groot bord waarop een wijsvinger die naar de hemel wijst, een Landrover en een kruis. Op zijn schouders het nu befaamde kruis torsende predikte hij op de schaarse wegen van Sierra Leone de éne weg door Jezus. Hij deelde de bekende stickers uit en de Jezus-T-shirts, hief zijn Jezus yell aan en - volgens zendelingen - spoorde jonge bekeerlingen ertoe aan mee te werken aan de voorbereiding van de campagne.

„Blessit kwam juist op het goede moment", zegt Johannes Hagen, een zendeling van het Europese Baptisten Zendingsgenootschap en voorzitter van de organisatie Nieuw Leven voor allen.

Het baptistenzendingswerk in Sierra Leone geschiedt onder verantwoordelijkheid van het Europese Baptisten Zendingsgenootschap, waarin ook de Unie Zendings Commissie participeert. Van Nederlandse zijde werkt in Freetown het echtpaar Wolters-van 't Wout.

e.r.

MEDEDELING

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente te Leeuwarden berust thans bij C. v. d. Zee, Raadhuisstraat 16, Leeuwarden-9001.

BIJBELVERSPREIDING IN POLEN

Het Brits en Buitenlands Bijbelgenootschap in Polen heeft in 1973 26.000 bijbels en bijbelgedeelten méér verspreid dan in het jaar ervoor. In 1973 werden totaal 166.000 stuks verspreid; hierin zijn begrepen 40.000 bijbels en 15.000 Nieuwe Testamenten.

Een nieuwe vertaling van de bijbel is op het ogenblik ter perse en zal volgend jaar beschikbaar komen.

Bij het heengaan van ds. H. Hasper

Zondag 24 maart is na een langdurige ziekte in vrede ontslapen dominee H. Hasper, emeritus-predikant van de Gereformeerde Kerk van 's-Gravenhage in Hersteld Verband, officier in de Orde van Oranje Nassau. Met hem is een man heengegaan, die voor het kerklied en de verbetering van de kerkzang zeer veel betekend heeft; niet alleen in ons eigen land, maar ook in Indonesië, Zuid-Afrika en andere delen van de wereld.

Hasper nam in 1913 - hij was toen zesentwintig jaar - het initiatief om te komen tot de door hem en anderen noodzakelijk geachte vernieuwing van het kerkelijk lied. Hem stond als ideaal voor ogen, de eenheid der christenen tot openbaring te doen komen door het gemeenschappelijk gezongen lied. In 1933/'34 verschenen zijn „Geestelijke Liederen uit den schat van de Kerk der eeuwen".

„Het Boek der Psalmen", naar het Hebreeuws bewerkt op de oorspronkelijke melodieën der Reformatie, kwam in 1936 van de pers; herziene uitgaven volgden in 1948 en 1949. Van zijn talrijke publikaties mogen verder nog „Een reformatorisch kerkboek" (1941), een liturgisch handboek ten dienste van de protestantse geestelijke verzorging van de Koninklijke Marine (1953) en het eerste deel van „Calvijns beginsel voor den zang in de eredienst" (1955) worden genoemd.

Nu ik deze woorden neerschrijf, bedenk ik hoeveel ook wij, als baptisten, aan hem te danken hebben. Ik noem de „Lofzangen en Gebeden" (1951), een omvangrijke en gevarieerde verzameling psalmen en geestelijke liederen, die zonder zijn kennis en ijver, zijn enthousiasme en werkkracht nooit tot stand gekomen zou zijn. Een liederenboek, dat als geen ander tot de eenheid van de gemeentezang onder ons bijgedragen heeft, een kostbaar bezit.

Moeilijkheden en strijd zijn dominee Hasper niet bespaard gebleven. Er was veel tegenwerking, vooral van kerkelijke zijde. Maar het heeft hem grote voldoening geschonken, dat wij van zijn werk gebruik wilden maken, én in de kerkdiensten en in onze gezinnen. Kort na zijn tachtigste verjaardag - dat was op 14 september 1966 - schreef hij mij in een uitvoerige brief: „Ik hoop, dat de baptistengemeenten nog lang de „Lofzangen en Gebeden" zullen gebruiken en dat het geloofslied niet alleen samenbindend mag werken in de gemeenten, maar bovenal het persoonlijk geloof in God zal versterken".

Hasper is gestorven, zevenentachtig jaar oud. Hij is de weg gegaan van alle vlees. Maar hij ging die weg niet verbitterd, hoe verklaarbaar dat vanwege alle door hem ondervonden tegenkanting ook zou zijn geweest. De strijder was tot rust gekomen; vrede werd zijn deel. Velen bewezen hem de laatste eer, toen verleden week donderdag in het Crematorium „Ockenburgh" in Loosduinen een rouwdienst gehouden werd, die ook door een vertegenwoordiging namens onze Uniegemeenschap werd bijgewoond. Wij zullen de nagedachtenis van dominee Hasper in hoge ere houden!

J. A. Brandsma

OOK BAPTISTEN IN POLEN GAAN MATERIAAL BRYAN GILBERT GEBRUIKEN

Verscheidene baptistengemeenten in Polen zullen dit jaar gebruik gaan maken van de ideeën en plannen van Rev. Bryan Gilbert. Aldus werd meegedeeld op de jaarlijkse voorgangerskonferentie die onlangs in het baptistencentrum te Warschau werd gehouden.

Gastsprekers uit Oost-Duitsland en Tsjechoslowakije vertelden op deze konferentie dat 1973 voor de baptistengemeenten in deze landen een bijzonder goed jaar was geweest. Nadat het ledental van de gemeenten in deze landen de laatste jaren steeds was teruggelopen kon over 1973 worden gemeld, dat de gemeenten weer groeiden. Vooral onder de jeugd nam de belangstelling toe.

MUZIEK-CONTACT KONFERENTIE 19, 20 EN 21 APRIL OP CONFERENTIEOORD „DE BRON" TE DALFSEN (OUD-LEUSDEN)

De deelnemers aan ons weekend zullen dit jaar meer en anders dan voorheen worden gevraagd mee te werken aan het programma.

Voor de vele organisten onder u (in het verleden wel eens wat tekort gekomen!) hebben wij meerdere mogelijkheden gepland. Eerstens komen er niet minder dan drie verschillende orgels ter beschikking, waaronder het bekende Johannes-orgel. Probeert u vooral de konferentie van het begin (vrijdagavond plm. 8 uur) bij te wonen, want reeds diezelfde avond zal er met de orgels worden gedemonstreerd. Ook zal er een speciaal programmapunt zijn, getiteld: „Organisten spelen vóór...". Zoekt u eens wat muziek van uzelf bij elkaar, wat u mee kunt nemen naar Dalfsen. Bestudeert u eens één van uw favoriete liederen of psalmen met voor en naspel en speelt u dat dan eens voor elkaar. Het lijkt ons een erg leuk onderdeel te zullen worden.

Gezongen wordt er natuurlijk ook, al zal de muziek dit jaar wat eenvoudiger gehouden worden, zoals u wellicht reeds in het Muziekcontactblad gelezen hebt. Het voordeel hiervan is, dat u de liederen dan wellicht zonder meer voor uw eigen koren gebruiken kunt. Het zal ook wat het instuderen der liederen betreft dit jaar anders verlopen. Voorheen was de koorleiding altijd in handen van één persoon, doch thans zal een drietal werkgroepleden elk een aandeel hierin leveren. En we meenden dat het wellicht zondag bv. na de koffie, eveneens mogelijk zou moeten zijn dat de dirigenten onder ons de gezongen liederen voor ons „voordirigeren". Schrikt u niet te veel van deze zaken! U hoeft het natuurlijk allemaal niet te doen. U mag ook best kijken en luisteren, wat ook erg leerzaam is. Maar aan de andere kant zijn we toch bijeen om er zoveel mogelijk vruchten van te plukken voor ons werk in eigen gemeente.

Komt u - indien mogelijk - in ieder geval naar „De Bron". Alle voorgangers hebben een schrijven gekregen met een invulstrook. Als het goed is, hebt u hiervan inmiddels reeds gehoord en stuurt men ons het strookje zo spoedig mogelijk terug.

U weet toch dat u niet persé dirigent of organist behoeft te zijn om voor deelname in aanmerking te komen? Misschien kunt u zich door uw koor of uw gemeente laten afvaardigen, omdat u het heerlijk vindt om met elkaar muzikaal bezig te zijn.

Centrum „De Bron", Oud-Leusden is te bereiken vanuit Zwolle met lijn 37, halte de Vechtstroom, Oud-Leusden. Vanuit Ommen kunt u ook de bus nemen. Weer lijn 37.

Deelnemersprijs ƒ 32,— per persoon (lakens meebrengen).

Aanmeldingen: zo spoedig mogelijk bij het sekretariaat: A. W. Lindenborn-de Graaff, Alkenlaan 28, Capelle a. d. IJssel; tel. 010-50 30 78.

NJ 74

wa's dat dan?

om niet te vergeten:

23 mei nationaal jeugdfestijn op De Vinkenhof

dat is het dan:

een uitgebreid programma met onder anderen goeie muziek, veel informatie, cabaret, film, volksdansen, en een boel andere mensen...

(voor inlichtingen : bel even naar Jan de Vries (tel: 04445-3219).

dan wordt het dus

tot ziens op 23 mei

RAAD VAN KERKEN ZOND TELEGRAM AAN RUSSISCHE REGERING

De Raad van Kerken in Nederland zond een protest-telegram tegen de behandeling van de uitgewezen auteur Solzjenitsyn naar de regering van de Sovjet Unie. Aldus een bericht in Gemeenschap der Kerken.

Ook werd een brief gestuurd naar de minister van religieuze zaken in de Sovjet Unie, Makartsev, die vorig jaar een delegatie van de Nederlandse Raad van Kerken in zijn departement ontving. In deze brief schrijft de Raad, dat de in Rusland bestaande wet op de godsdienstvrijheid een voortdurende aantasting blijft van de rechten van de mens. Gewezen wordt op de vervolgingen van die christenen, die deze wet in geweten niet kunnen aanvaarden. Ook gaat de brief in op de gewetensnood van principiële dienstweigeraars en op de beperkte mogelijkheden voor het drukken en verspreiden van bijbels.

Uitdrukkelijk vraagt de raad aan de Russische minister om de brief niet te beschouwen als een onvriendelijke daad tegen de Sovjet Unie, maar als een bijdrage tot een verbetering van de verhoudingen tussen Oost en West in Europa.

MEER DAN EEN SPEL

ANTWOORDEN (zie blz. 1 en 2)
1c - 2b (en a) - 3c - 4c - 5a - 6a, b, c - 7d - 8c - 9c - 10d - 11c - 12b, d - 13c, d - 14c, d - 15c, d - 16a - 17b - 18b - 19c - 20c.

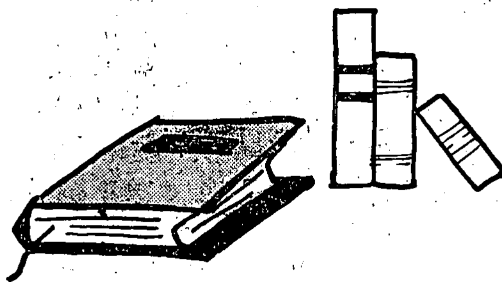
PUNTENTELLING

18—20 punten: Enorm! U weet het goed! Doet u het ook?
14—17 punten: Prima! Is de gemeente óók zo trots op u?
10—13 punten: Lang niet gek. Geen reden tot zelfkritiek! (Of tóch?).
7— 9 punten: Nou, nou! (Maar u zit naast de tollenaar beter dan naast de Farizeeër!).
4— 6 punten: Wat jammer! Misschien helpt het om de gebreken van anderen wat te vergroten?
0— 5 punten: Bestaat niet! U bent toch bekeerd?

KORRESPONDENTIE

Br Y.F. te G. Uw eerste vraag is met de opname van uw brief in de rubriek Lezers aan het woord onzerzijds beantwoord. Ten overvloede herinneren we eraan, dat de redaktie zich het recht voorbehoudt stukken voor plaatsing te weigeren.

Verder vraagt u naar de „bedoeling van 't opnemen van artikelen zoals De levendige monniken van Taizé". Heel eenvoudig: het geven van informatie. Mocht deze informatie u niet interesseren, er zijn ook lezers die er anders over denken. Vandaar e.r.

maandag	8 april	Johannes 10 : 1—10	Door Mij veilig
dinsdag	9 april	Johannes 10 : 11—21	Ik geef mijn leven
woensdag	10 april	Johannes 10 : 22—39	De Vader en Ik één
donderdag	11 april	Johannes 12 : 23—33	Het uur is gekomen
vrijdag	12 april	Johannes 12 : 34—36a, 44—47	Als Mensenzoon verheven
zaterdag	13 april	Psalm 111	Gods machtige daden
zondag	14 april	Psalm 98	Juich, heel de aarde

gemeenteberichten

EEN TEKEN VAN LEVEN UIT STADSKANAAL-NOORD

Stadskanaal-N. - (B.F.K.). Zondag 3 maart was voor ons een feestdag. Twee jonge broeders werden die dag op hun belijdenis door de doop aan de gemeente toegevoegd. Het waren Jan Moorlag en Geert Bauw. Het was een fijne dienst.

Het evangelie wordt steeds op een eenvoudige maar duidelijke wijze gebracht. Wat is het fijn dat ouders hun kinderen naar Jezus zien gaan. Wij hopen en bidden dat er nog velen zullen volgen; er is nog plaats voor velen.

De Geest van God werkt hier op een bijzondere wijze.

Steeds meer vragen wij ons af, of wij wel genoeg doen voor de Heer. Er zijn plannen om deze zomer zoveel mogelijk naar buiten te werken. Als de mensen niet bij ons willen of durven komen, dan moeten wij naar de mensen toe. Tent- en openluchtsamenkomsten staan op de agenda.

Geve God dat deze zwakke pogingen rijkelijk gezegend mogen worden.

PROBLEMEN VAN DE ZEGEN

Arnhem - (P.D.). Vanuit Arnhem doet het ons genoegen weer eens het een en ander te kunnen vertellen over de gang van zaken in de gemeente. Het doet ons juist daarom een genoegen, omdat wij ons mogen verheugen in een nogal bruisend bestaan. Dit komt vooral tot uiting in de zondagmorgendiensten, waar het gonst van de aanwezigen, zodat men wel de indruk krijgt van een overbezette bijenkorf.

Sommigen zeggen dat de kapel te klein is geworden naar een definitieve en in het gemeentelijk anderen het gelijk aan hun kant menen te hebben door te stellen dat het bezoekersaantal te groot werd en weer anderen dat het woordje „te" hier ten onrechte gebruikt wordt. Hoe het zij, er moest noodzakelijk worden omgezien naar een grotere ruimte voor de zondagmorgendiensten. Dit werd dan ook gedaan, met als resultaat dat de gemeente voor de zondagmorgen kan beschikken over de aula van de Chr. Technische School aan de Vijverlaan in Arnhem. Vanaf Pasen zullen daar dan D.V. de zondagmorgendiensten worden gehouden. Alle andere aktiviteiten blijven normaal doorgang vinden in de kapel.

Wij blijven ons ervan bewust dat dit slechts tijdelijk kan zijn en dat naarstig gezocht dient te worden naar een definitieve en in het gemeentelijk leven meer passende oplossing. Echter het probleem is hoewel ongemakkelijk: twee plaatsen van samenkomen, een tweede orgel, een tweede doopvont, desondanks verblijdend. Het is overigens wel aardig te vermelden, dat de direkteur van de school voor wat betreft het doopvont een zeer praktische oplossing meende te hebben. Hij adviseerde terug te keren tot de kinderdoop.... Dat gaf zijn inziens voor de te omvatten waterhoeveelheden beslist veel minder problemen. Men begrijpt dat wij deze suggestie niet navolgen, maar het ongemak op passende wijze tegemoet zullen treden, middels vier planken en een zeildoek.

Zoals men uit bovenstaande zal hebben begrepen, neemt niet alleen het bezoekersaantal, maar ook het ledental van de gemeente toe. Hoewel wij nog maart schrijven, vermeldt het ledenboek het kolommetje „toenamenummer van het jaar 1974" reeds het getal 20, waarvan 10 door de doop en 10 door attestaties en opname.

Het is dan ook met dankbaarheid dat wij vermelden dat de Heer het werk in onze gemeente, ondanks onszelf, zo wil zegenen.

LEZERS AAN HET WOORD

Geachte broeder Van Dam,

Met een soort verwondering heb ik uw bijdrage „het ene doen en het andere niet laten" gelezen. Speciaal uw laatste zinnen hebben mij getroffen. U zegt: „De remedie is dicht bij Jezus blijven. Alleen dan ontvangen wij de fijngevoeligheid die nodig is om het kwaad, in al haar soorten te ontmaskeren".

Als we dus niet dicht bij Jezus blijven, kunnen wij, bij gebrek aan die fijngevoeligheid het kwade niet ontmaskeren?

Wil dit dan zeggen dat, als men het kwade niet *ontmaskert men niet dicht bij Jezus leeft?*

Efeze 5 : 11 — Daar meen ik uit te moeten verstaan dat het ontmaskeren gedaan moest worden om de kwaad-doener tot Christus te brengen. Ook dat dit „kwaad" te doen heeft met de gebruiken in de heidense godsdienst, waaruit de toen gelovigen gekomen waren.

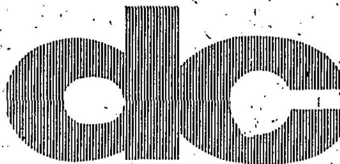
Wij zouden dit kunnen vergelijken met gewoonten die vroeger door christenen werden gepraktiseerd,

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

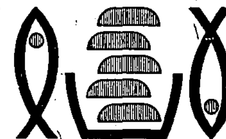
Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: ƒ 26,— per jaar, ƒ 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland ƒ 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

maar die nu, als christen, niet meer betamelijk zijn te doen.

Die gewoonten kunnen zich ook voordoen, laten we zeggen in een comité. Daar wordt maar al te zeer politiek bedreven die van vroeger afstamt. Dit kunnen comité's zijn die zelfs in christelijke gemeenschappen gevormd zijn.

Het kwade, dat natuurlijk zonde is, moet over haar geheel aan de kaak gesteld worden. Nu komt het mij voor dat niet ieder van God dezelfde opdracht gekregen heeft. Dat zien wij in het verdelen van taken in de gemeente (Ef. 4 : 11), maar ook werd aan ieder niet dezelfde gave gegeven (1 Kor. 12 en 1 Kor. 14).

Ik juich het toe als mensen, door Gods Geest gedreven, één kwaad trachten te ontmaskeren om daarna zich tot een ander kwaad te wenden. Maar het is wel veiliger om niets te doen. Maar bedroevend om enkelingen die wat doen, te verwijten dat ze niet alles doen.

Met vriendelijke groeten,

Genk, België — ds Ynze Flietstra

Antwoord:

Het is niet zo simpel als uit de gevolgtrekking — die hierboven vragenderwijs gesteld wordt — wel lijkt. Als het regent worden de straten nat, maar als de straten nat zijn wil dat nog niet zeggen dat het regent. In ons artikel menen we óók duidelijk gezegd te hebben, dat er ten aanzien van ons zedelijk bewustzijn zowel van verschuiving als van progressie gesproken kan worden. Intussen zal de briefschrijver stellig met ons ervan overtuigd zijn, dat de enige remedie tegen het kwade, ook om het kwade als kwaad te onderkennen, is: „dicht bij Jezus blijven".

Kwade „gewoonten" van vroeger — om het dan ook maar eufemistisch te zeggen — kunnen zich ook in christelijke comité's voordoen. Stellig; maar even goed in het hart en leven van enkelingen. Ook in ons eigen hart.

In ons artikel bedoelden we te zeggen, dat we er wel eens (vaak) moeite mee hebben om het kwade als zodanig te herkennen. Sommige kwaden hebben we als zodanig onderkend, aan andere gaan we voorbij. Ook, omdat we ze niet als kwaad hebben leren onderscheiden. In dat geval is ons ageren tegen een bepaald kwaad ongeloofwaardig. Voorbeelden te over: wie zich opwindt over het misbruik maken van sociale wetten en zelf er geen been inziet om de belasting te ontduiken is in zijn protest tegen het door hem gesignaleerde misbruik ongeloofwaardig. Hij ziet wel de splinter in het oog van de ander, maar niet de balk in eigen oog....

Wie zegt principieel tégen steun aan vrijheidsbewegingen te zijn omdat deze bewegingen van geweld gebruik kunnen maken, maar tegelijk zijn stem niet verheft tegen de bewapening van eigen land en voortgaat eigen vrijheidshelden te vereren, is met zijn principiële weigering verdacht. Omdat we ervan overtuigd zijn, dat velen dit onderlinge verband gewoon niet zien, schreven we in het eerste deel zoals we geschreven hebben.

De laatste zinsnede laten we hier verder onbesproken. We willen slechts herinneren aan de strekking van het geheel en het tweede deel van ons artikel, waarvan de kop: Het ene doen en het andere niet laten, een — naar we menen — duidelijke samenvatting was. Paulus had, het namelijk over álle soorten van kwaad.

v. D.

ENGELSE VAKANTIE VOOR JONGE MENSEN

Engelse vakantie waar jonge mensen hun kennis van de Engelse taal kunnen verbeteren in een Christelijke omgeving.

De prijs voor deze vakantiekursus van 21 dagen met pension bedraagt £ 75.— (ƒ 488,—). Inclusief Engelse lessen en exkursies.

Aanvang: 1 juli en 29 juli

De groep zal bestaan uit baptisten jongeren uit diverse landen.

Rev. Cristopher D. Russell
7, Silver Drive,
Frimley, Camberly GU16.5QN
Surrey-England.

Jongeman 22 jaar i.b.v. een auto, zoekt langs deze weg een lief meisje om kennis mee te maken. Leeftijd plm. 18-24 jaar, en woont in het Noorden van het land.

Brieven en foto o.e.r. onder nr. 3050.

De Here nam tot zich uit onze kleine gemeente broeder

S. LEENSTRA

in de leeftijd van 80 jaar.
Overleden 19 februari 1974

En broeder

G. GRASMAN

in de leeftijd van 78 jaar.
Overleden 19 maart 1974

Baptistengemeente Workum

Op de dag des Heren, heeft God thuisgehaald, mijn moegestreden man, onze onvergetelijke vader en opa

SIPKE DE JONGE,

op de leeftijd van 63 jaar.

Psalm 73 : 23 en 24.
„Nochtans zal ik bestendig bij U zijn,
Gij hebt mijn rechterhand gevat;
Gij zult mij leiden door uw raad,
en daarna mij in heerlijkheid opnemen".

H. de Jonge-de Vries
Bodegraven:
W. J. Scholte-de Jonge
J. Scholte
Sneek:
G. A. de Jonge
T. de Jonge-Hamersma
Apeldoorn:
L. de Jonge
Sneek:
L. W. Velthuis-de Jonge
J. O. Velthuis
Sneek:
Th. de Jonge
en kleinkinderen

Sneek, 31 maart 1974
Loëngasterlaan 282

De crematie, voorafgegaan door een rouwdienst in de baptistenkerk te Sneek, vond woensdag 3 april plaats te Goutum bij Leeuwarden.

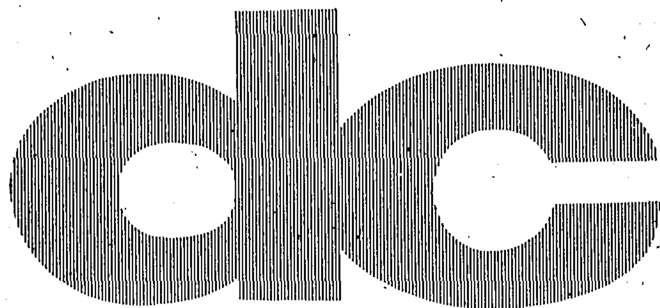
Op zondag 31 maart 1974 nam de Heer op in Zijn heerlijkheid, onze broeder

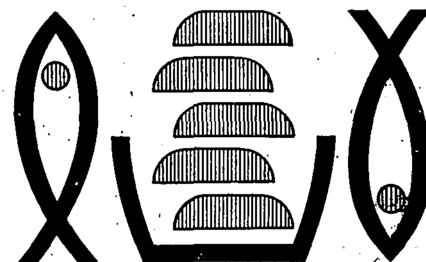
SIPKE DE JONGE

Gedurende de beste jaren van zijn leven diende hij op velerlei wijze onze gemeente.

Geboren 15 november 1910
Gedoopt 7 juli 1929

Baptistengemeente Sneek

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 15 - 12 april 1974

Ik zal u een geheim vertellen: we zullen niet allemaal sterven, maar wel allemaal veranderd worden, opeens, in een oogwenk, bij het laatste trompetgeschal. Want de trompet zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen worden opgewekt, en wij zullen van gestalte veranderd worden. Want onze vergankelijke natuur moet bekleed worden met onvergankelijkheid, ons sterfelijk bestaan met onsterfelijkheid. En wanneer onze vergankelijkheid gekleed is met onvergankelijkheid en onze sterfelijkheid met onsterfelijkheid, dan zal dit woord uit de Schrift in vervulling gaan:

„De dood is verslonden; de zege is behaald!
Dood, waar is je overwinning?
Dood, waar is je wapentuig?"

De dood heeft als wapen de zonde, en de zonde ontleent haar kracht aan de wet. Maar gedankt zij God die ons de overwinning geeft door onze Heer Jezus Christus!

(1 Kor. 15 : 51-57 - vertaling Groot Nieuws voor U).

Had Adam het eeuwige leven?

Het loon dat de zonde geeft is de dood, maar de genade die God schenkt, is het eeuwige leven, in Christus Jezus, onze Here.

Romeinen 6 : 23

Wanneer er gepraat wordt over het leven en de dood, over de zonde en de genade, komt al gauw de vraag boven waarom God de zonde heeft toegelaten. Die vraag dringt zich temeer op wanneer we bedenken dat God van te voren wist dat de zonde zich zou voordoen. Ik heb daar wel een mening over en die wil ik bij dezen aan u voorleggen, ter overweging. Daarbij wil ik meteen een paar dingen zeggen over de dood als het loon der zonde, en het eeuwige leven dat God schenkt in Christus Jezus.

Is de dood slechts natuurlijk?

Paulus schrijft dat de dood door de zonde de wereld binnengekomen is (Romeinen 5 : 12). Lang niet iedereen onderstreept die uitspraak. Velen beweren dat de dood bij het leven behoort en gewoon een onderdeel van de schepping is, omdat anders het leven zichzelf zou verstikken. In de bijbel wordt daar niet van uitgegaan. Natuurlijk is de dood, en ook het slijtageproces en de aftakeling een zaak die mensen ervaren als iets onontkoombaars. Maar daarmee is niet de oorzaak van de aanwezigheid van de dood verklaard. Volgens de bijbel is de dood tegennatuurlijk, niet passend bij de mens van God, en het gevolg van de zonde. De dood is voor de meeste mensen niet iets normaals, maar juist iets angstwekkends. De Prediker schreef dat God de mens de eeuw in het hart heeft gelegd. Mensen voelen aan dat de dood iets onmogelijk maakt dat eigenlijk zou moeten gebeuren. De dood wordt ervaren als een vijand en in 1 Cor. 15 : 26 noemt Paulus dan ook de dood: de laatste vijand. Ons hele wezen verzet zich tegen deze macht, die ons het leven onmogelijk maakt. Vandaar dat iemand in benauwdheid ook „doods-bang" wordt. Ik heb de indruk dat de mensen die de dood tot iets heel normaals en natuurlijks willen maken, proberen om hun eigen angst de kop in te drukken.

De eerste en de tweede dood

In het boek Openbaring wordt gesproken over de tweede dood. Daarmee wordt blijkbaar het eind van alle bestaan aangeduid en dan vooral in deze zin, dat alle kontakt met de levende God voor altijd is afgesneden. De eerste dood krijgt dan de betekenis van: beëindiging van het leven op aarde onder de huidige omstandigheden, terwijl de verantwoordelijkheid jegens God blijft. Ik denk niet dat Paulus, toen hij Romeinen 6 : 23 schreef, daaraan heeft gedacht. Volgens mij heeft hij daar met „dood" bedoeld dat een mens zijn bestaan op aarde beëindigt en dat tevens het kontakt met God wordt verbroken. Dát is eigenlijk het verschrikkelijke van de dood. De dood snijdt de mogelijkheid om te leven af; de dood laat ons de bestemming van ons leven missen. Die dood is het loon dat de zonde geeft.

Wat is onze bestemming?

Op meerdere plaatsen in het Nieuwe Testament wordt duidelijk gemaakt dat God ons geschapen heeft in Zijn Zoon, door Zijn Zoon en tot Zijn Zoon.

Dat wil zeggen dat wij in ons mens-zijn hecht betrokken zijn bij Gods Zoon en dat het onze bestemming is te worden als Hij. (Joh. 1 : 2, 3; 1 Cor. 1 : 9; Gal. 3 : 26, 27; Ef. 1 : 5; Fil. 3 : 20, 21; Col. 1 : 15, 16; 1 Joh. 3 : 2). Het feit dat Jezus door God is opgewekt uit de doden, toont aan dat God de dood in wezen niet wenst. Het betekent dat Hij de dood ook voor ons niet wenst. De dood hoort niet in het bestemmingsplan voor de mens. De dood is gekomen door de zonde. Dat wil zeggen dat Adam niet had hoeven sterven, als hij niet had gezondigd. Ik vraag me af: had hij toen het eeuwige leven? Had hij hetzelfde leven als Jezus had na de opstanding? Jezus was na zijn opstanding duidelijk anders dan daarvoor. Toen was Hij, behalve wat de zonde betreft, de mensen in alles gelijk. Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat de laatste Adam (Jezus) zich ontledigt heeft en aan de eerste Adam zonder zonde gelijk geworden is. Maar dat houdt dan tegelijk in dat zijn mens-zijn na de opstanding duidelijk anders is dan dat van Adam. Mogelijk dat Paulus' opmerking „de eerste mens werd een levende ziel; de laatste Adam werd een levendmakende geest" (1 Cor. 15 : 45) daar ook heen wijst. De vraag blijft dan wel waarom Adam de bestemmnig had te worden als Gods Zoon, maar ondanks zijn zondeloosheid (in het begin) het nog niet was, hoewel hij toch niet zou hoeven sterven.

Een proeftijd?

Voortbouwende op wat ik nu heb geschreven, dringt zich de gedachte op dat Adam dan misschien een proeftijd zou moeten doormaken - en dat zou dan gelden voor alle mensen. Het lijkt me toe dat dit een redelijke en verantwoorde gedachte is. Van Gods Zoon wordt gezegd dat Hij al vanaf het begin van de schepping af bedoeld was als „het Lam geslacht voor de zonde der wereld" (zie bijvoorbeeld 1 Petrus 1 : 20 en Openbaring 13 : 8). Dat wil zeggen dat God al vanaf het begin van de schepping met de zondeval rekening heeft gehouden en in feite de mogelijkheid daartoe heeft ingebouwd. Maar tegelijk heeft Hij ook Zijn genade ingekalkuleerd, zodat de zonde niet het laatste woord zou hoeven hebben en de mensen hun bestemming niet zouden hoeven mislopen. De mensen hebben de vrijheid gekregen te kiezen of ze met God willen samenleven of hun eigen gang willen gaan, met alle gevolgen van dien.

God werkt er aan dat mensen die de verkeerde kant zijn opgegaan, dat ontdekken en gebruik maken van Zijn uitnodiging om terug te keren tot God. Op deze wijze sluiten mensen zich bij God aan om hun bestemming in Christus te bereiken, uit vrije wil.

De nieuwe aarde wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van gerechtigheid: alles gaat daar volgens Gods ideeën. Op de nieuwe aarde zullen de gevolgen van de zonde, met name de dood, afwezig zijn: de zonde zelf zal geen plaats hebben, want hij wordt bevolkt door mensen die verlost zijn van zonde. En dat zijn de mensen die niets liever willen dan volmaakt God dienen. Het zijn de mensen die in het leven van nu hebben duidelijk gemaakt dat ze graag hun bestemming in-Christus willen bereiken en voor altijd samen met God willen leven. Niemand wordt verplicht, tegen zijn zin, te wonen op de nieuwe aarde. (Voor het geval u liever spreekt over: „we gaan naar de hemel", verwijs ik nu naar Openb. 21 : 3: „hemel en aarde verenigd tezaam").

Ons leven van nu is een proeftijd, waarin we kunnen ontdekken hoe goed het is om met God samen te leven en waarin we tegelijk God kunnen duidelijk maken dat wij graag bij Hem en zijn Zoon willen behoren.

Gods geschenk: het eeuwige leven

Gods Zoon werd mens, om daadwerkelijk „het Lam dat geslacht is" te zijn. Gods genade, die de zonde en zijn gevolgen te niet doet, werd meer dan ooit tevoren zichtbaar en werkzaam. Jezus werd opgewekt uit de doden. Zijn opstanding betekende geen herleving, en terugkeer tot

de oude gang van zaken onder de mensen. Zijn opwekking betekende een doorbraak naar nieuw leven! In zijn opstanding toont God ons het leven dat Hij ons gunt; de opstanding van Jezus betekent temeer een uitnodiging om onze bestemming te bereiken. Jezus is de eerstgeborene uit de doden. Dat betekent dat Hij als eerste mens deel heeft aan de vernieuwing. Het betekent dat de vernieuwing van de schepping begint bij Hem. En het wordt duidelijk gemaakt dat wij Hem gelijk mogen wezen zoals Hij nu is en bij zijn terugkeer voor ons te zien zal zijn (1 Joh. 3 : 2). Hij doet denken aan Openbaring 21 : 1 „ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan" en vers 4 „want de eerste dingen zijn voorbijgegaan". Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken, dat dit alles veel meer is dan Adam had vóór de zondeval. Ik stel mij voor dat als de mens niet gezondigd had, God toch op gegeven ogenblik de gang van zaken had afgesloten (natuurlijk niet met de dood) om vervolgens de mensen om te vormen tot hun uiteindelijke bestemming: zijn Zoon gelijk. Ik meen dat 1 Cor. 15 : 47 daarbij aansluit: „de eerste mens is uit de aarde, stoffelijk, de tweede mens is uit de hemel", en vers 49: „en gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij het beeld van de hemelse dragen".

P. van der Werf

Kinderen kunnen de wereld van de bijbel beleven

Mini-interview met ds Tjibbe Bijlsma door Ton van der Hammen.

Het Nederlands Bijbelgenootschap wil de jeugd. Dat zal te merken zijn in het stokoude bijbelhuis, waar straks honderden jonge stemmen zullen klinken. Want dat bijbelhuis aan de statige Herengracht in Amsterdam worden open huis. Allereerst voor klassen van basisscholen, waarmee veel kontakten bestaan. Maar verder natuurlijk ook voor iedereen die zin heeft binnen te lopen. Anders houdt het immers geen open huis, nietwaar?

Wat gaat er dan gebeuren? Ds Tjibbe Bijlsma kan dat precies vertellen. Hij is ruim een half jaar direkteur van het Bijbels Museum, dat onlangs is ondergebracht in een aparte stichting waarin het Nederlands Bijbelgenootschap participeert. U hebt er misschien wel eens van gehoord. Het bezit een pracht kollektie voorwerpen over de wereld van de bijbel. Ook natuurgetrouwe modellen van bijbelse plaatsen en tempels. En niet te vergeten de tabernakel waarmee Israël door de woestijn trok. Die is op kleine schaal nauwkeurig nagemaakt volgens de beschrijving die in de bijbel voorkomt. De hele (kostbare) kollektie wordt zo gegroepeerd, dat het ontstaan en de voortgang van het evangelie over de wereld ermee wordt verteld. Films en klankbeelden, te vertonen in een bioscoopzaaltje, vertellen daar nog weer nader over.

Maar we gaan verder dan kijken en luisteren, zegt ds Bijlsma, die helemaal gegrepen is door het projekt. De kinderen die hier komen worden ook aan het werk gezet. Via allerlei opdrachten met bijvoorbeeld muziekinstrumenten of andere museumstukken die er zich voor lenen om in de hand genomen te worden. Ook in spelvorm, heel gevarieerd, waarbij gebeurtenissen uit de bijbel kunnen worden nagespeeld in de entourage, ook in kleren, van toen. Of waarbij ze echt even mogen bijbel-vertalen, zodat ook de dimensie van „het evangelie voor alle volken" in een spel dichterbij kan komen.

Dat doen zal een voortdurend experiment worden. Er komt een heel werkprogramma waaruit de scholen maar behoeven te kiezen. Zo kan, door zien, horen en doen de wereld van de bijbel gaan leven, omdat er in het open bijbelhuis zo het een en ander van die wereld valt te beleven.

Dan nog iets, vertelt ds Bijlsma verder. Er komt ook een dokumentatiecentrum, waar onderwijzers alles kunnen vinden wat er op het ogenblik in Nederland op het gebied van bijbelonderwijs (en dat is heel wat) voorhanden is. Daarbij dan óók dokumentatie over de ervaringen ermee van gebruikers. Aan zo'n voorlichtingscentrum bestaat heel erg behoefte.

Volgend jaar zal het vernieuwde museum dat dus ook bijbelwerkplaats en informatiecentrum voor bijbelonderwijs wordt, opengaan. Het zal een nieuwe groep mensen op een heel bijzondere manier in aanraking brengen met de bijbel. Doel is om jonge mensen, maar ook anderen, tot vernieuwde belangstelling voor de bijbel te brengen. Ongetwijfeld zal daardoor een nieuwe groep van bijbellezers ontstaan die op hun beurt weer een beroep zullen doen op het Nederlands Bijbelgenootschap om bijbeluitgaven speciaal voor de jeugd. Zo groeien de taken van het bijbelgenootsechap. Heeft het daar wel genoeg geld voor? Als in mei de jubileumaktie voor het dan 160-jarige NBG slaagt kan het, ja. In goed vertrouwen dat er vijftigduizend nieuwe leden komen, waarvoor heel veel NBG-vrienden op pad gaan, zijn we maar vast begonnen.

Gode zij dank, die ons de overwinning geeft door onze Heer Jezus Christus . . . Dat schreef Paulus aan de Korinthiërs (1 Kor. 15 : 57).
Wij hebben die overwinning — op zonde en dood — niet zelf bevochten. In die slag, die nog steeds voortduurt, kunnen we ons heldhafig gedragen en soms gelukt het ons zelfs om die vijand een klein beetje terug te dringen. Maar overwinnen? Dat is er niet bij. Integendeel. We blijven aan de verliezende hand, totdat we tenslotte de totale nederlaag lijden.
En tòch overwinnaars.
We krijgen die overwinning.
Door onze Heer Jezus Christus.
Hij heeft die bevochten door Zijn

P

Dood èn door Zijn opstanding.
Goddank! Wij sterven niet meer, ook al gaan we nog dood. Want hij stierf in onze plaats. En zoals we in Zijn dood begrepen zijn, zo zijn we óók begrepen in Zijn opstanding. Zijn opstanding is een belofte, want Hij was de eersteling uit de doden.
Gode zij dank.
Hij gééft ons de overwinning — het is genade alleen — door onze Heer Jezus Christus.

v. D.

G. G. Ponurko, voorganger van een gemeente van de Evangelische christenen/baptisten in de Oekraine

Zangkoor van een gemeente in de Oekraine

Gelovigen in het Rovenskaya-distrikt

door P. Shatrov

Het Rovenskaya-distrikt ligt in een schilderachtig deel van West-Oekraine, in de Sovjet Unie. Zijn steden, tuinen, velden en wouden verlenen het een speciale schoonheid. Van het droeve verleden is geen spoor meer te zien en de mensen leven er goed en welvarend. Hoewel het niet zo'n uitgestrekt gebied is zijn er 120 baptistengemeenten in dit distrikt, met tesamen ongeveer 13.000 leden. Elke gemeente heeft een eigen kerkgebouw.
Tijdens mijn bezoeken aan baptistengemeenten in heel Rusland, om er te preken, heb ik ongeveer 80 gemeenten gedurende de afgelopen drie jaar in dit distrikt bezocht.
Ofschoon de gemeente van de eerste apostelen dikwijls onderdrukt en gekweld werd was er toch ook een periode waarvan de Heilige Geest kon getuigen: de gemeente dan door heel Judea, Galilea en Samaria had vrede: zij werd opgebouwd en wandelde in de vreze des Heren, en zij nam in aantal toe door de bijstand van de Heilige Geest (Hand. 9 : 31).
Deze woorden zijn van toepassing op de gemeenten in het Rovenskaya-distrikt, die ook in vrede leven. Elke gemeente heeft een voorganger en vijf tot dertig predikers die de gelovigen onderwijzen in het Woord van God.
Broeder Piotr Radchuk is als superintendent belast met het opzicht over en de verzorging van de noden van deze gemeenten. Hij wordt daarin bijgestaan door een assistent en een raad van voorgangers die uit vijf ervaren leden bestaat.
„Zingende gemeenten", zo zou men de gemeenten in dit gebied kunnen noemen. Elke gemeente heeft één soms zelfs twee koren met twintig tot honderd leden. Bovendien zijn er soms bands van strijk- of tokkelinstrumenten.
De gemeenten houden drie of vijf diensten per week, die elk twee tot drie uren duren. De kerken zijn altijd óvervol.
Alleen al in de laatste vier jaar zijn ongeveer 1500 nieuwe leden door de doop tot de gemeenten toegetreden. Onder de nieuwe bekeerlingen bevinden zich vaak veel jonge mensen.
In 1975 zal herdacht worden, dat de pinkstergelovigen dertig jaar geleden opgenomen werden in de Unie van Evangelische christenen/baptisten teneinde samen God te dienen overeenkomstig het

De mannen die in 1944 de besprekingen voerden die ertoe leidden dat diverse doperse groeperingen zich verenigden in de huidige Unie van Evangelische christenen/baptisten: v.l.n.r. (zittend) M. I. Galjaev, J. I. Zhidkov, M. A. Orlov; (staand) I. G. Ivanov, V. T. Pelevin en A. V. Karev.

hogepriesterlijke gebed van Jezus Christus. Voordien behoorden de gemeenten in het Rovenskaya-distrikt tot verschillende unies.

Van de 120 gemeenten in het Rovenskaya-distrikt behoorden 70 tot de pinkstergemeenten, 30 tot de Evangelische christenen/baptisten en 20 waren gemengd: evangelische christenen, baptisten en pinkstergelovigen. Al Gods kinderen in dat gebied leven nu tesamen in eenheid, in liefde voor elkaar en in vrede. Ze vormen met elkaar één grote familie waarin ze elkaar aanvullen en om zich heen een klimaat van liefde versrpeiden.

NJ 74

wa's dat dan?

om niet te vergeten:

23 mei nationaal jeugdfestijn op De Vinkenhof

dat is het dan:

een uitgebreid programma met onder anderen goeie muziek, veel informatie, cabaret, film, volksdansen, en een boel andere mensen...

(voor inlichtingen : bel even naar Jan de Vries (tel: 04445-3219).

dan wordt het dus

tot ziens op 23 mei

BEROEPINGSWERK

Beroepen te en aangenomen naar Coevorden, kand. A. de Vries te Bilthoven.

MEDEDELING

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente te Den Haag berust nu bij: A. S. Gebel, Havenstraat 30, Rijswijk (Z.H.); tel. 070-90 34 64.

Open deuren in Portugal

LISSABON (EBPS) — Toen in 1967 vooraanstaande baptisten in Portugal zich bezig hielden met de viering van het 60-jarig bestaan van het baptisme in hun land, moesten zij konstateren dat er weliswaar vooruitgang kon worden vastgesteld maar dan wel een erg langzame. Ze vonden dat er behoefte was aan een seminarium om leidinggevende broeders te vormen en ook meenden ze dat er een stuk grond moest komen om er een centrum voor de gehele unie te bouwen. Al verscheidene jaren werd er gezocht naar een pand waarin een boekwinkel kon worden gevestigd en er waren zelfs enkelen die droomden van radio-uitzendingen.

In dat jaar stelde de baptisten-konventie een studiekommissie in die zich enkele belangrijke zaken ten doel stelde. Er waren baptisten die twijfelden en anderen dachten de gestelde doelen nooit helemaal te bereiken. Maar de gemeenten begonnen te bidden en te werken.

Die beoogde doelen voorzagen in de start van nieuw werk in tenminste vijf belangrijke steden waar tot dan geen baptistengemeente was gevestigd, de opening van een vormingskursus en hulp aan vijf gemeenten bij het bouwen van een nieuwe kerk.

Nu, zes jaar later: „God heeft in Portugal nieuwe deuren geopend, in plaatsen waar wij dachten dat het onmogelijk was...", aldus een recent rapport uit Portugal.

- Een kleine seminarium, met 11 studenten, is reeds voor het vijfde jaar bezig.
- De boekwinkel in een van de drukste straten van Lissabon bedient per week honderden klanten en voorziet bovendien 41 gemeenten van allerlei lektuur.
- Het werk van de konventie kan nu uitgebreid worden want reeds in 1969 kwam men in het bezit van een schitterend centrum, gelegen in het midden van het land.
- Elke week worden nu twee radio-programma's uitgezonden over de sterkste radiozender van het land zodat overal het goede nieuws door de bijna 10 miljoen inwoners van het land kan worden gehoord.
- Niet in vijf maar in negen nieuwe gebieden kon met de arbeid worden begonnen.
- Met de vormingskursus voor gemeenteleden kan spoedig worden begonnen.
- Vijf gemeenten hebben nu de beschikking over nieuwe kerkgebouwen.

En, zoals uit het volgende overzichtje blijkt, is de evangelisatie-arbeid in de plaatselijke gemeenten geen vergeten zaak:

	in 1967	doel	situatie 1974
gemeenten	30	40	41
leden	1.658	3.000	2.500
doop (p. jaar)	118	250	200

De baptisten in Portugal geloven nu heel zeker dat het gebed alles kan veranderen en dat hooggestelde doelen tot resultaten leiden. Ofschoon niet alle doelen werden bereikt en enkele terzijde werden gelegd is het zonder meer duidelijk dat God bezig is in dit kleine land waar veranderingen zich slechts langzaam plegen te voltrekken.

De baptisten hier gaan door met hun gebed, de ogen gericht naar de toekomst want in meer dan de helft van de steden in Portugal hebben ze nog geen werk kunnen doen.

MEDEDELING

△ De heer J. Hilbert, B. Nieuwenhuisweg 46 te Nieuw Weerdinge, is thans sekretaris van de baptistengemeente te Nieuw Weerdinge.

JAARVERGADERING R.J.C.

Het is weer zover.

Op 20 april a.s. kunnen alle jeugdafdelingen (oudere en jongere jeugd) weer meepraten over het landelijke jeugdwerk. Het woord kunnen geeft aan dat het kán! Je kunt het dus ook niet doen!
De belangstelling voor de laatste jaarvergaderingen was nogal slecht. Veel jeugdafdelingen waren niet vertegenwoordigd. Andere afdelingen stuurden alleen maar wat jongelui „om eens te kijken".
Een kwestie van kwantiteit en van kwaliteit dus.

Het landelijke jeugdwerk vertoont nu niet bepaald het gezicht van een goed lopende, gesmeerde, machine. Het heeft meer weg van een, meer of minder erg zieke patiënt.

Misschien is het landelijke jeugdwerk ook wel een beetje ziek.
Voor een zieke is het echter erg belangrijk dat hij veel belangstelling krijgt. Om er weer gauw bovenop te komen.

Kom, laat de bestuursleden niet alleen modderen. Wees er deze keer zelf bij.
Vooral jeugdleiders, voorgangers en jeugdouderlingen horen te komen. Uiteindelijk zijn zij verantwoordelijk voor het jeugdwerk, zowel plaatselijk als landelijk. Wanneer je dan je belangstelling laat bij een „hoe was het", schiet je tekort.

In de Jakobusbrief staat trouwens nog iets moois over „geen woorden, maar daden", of zoiets. Wij rekenen eigenlijk wel een beetje op jullie.
Wat ons betreft dus tot ziens op 20 april a.s. in de baptistenkerk „De Samenhof" te Zwolle.
Aanvang N.B.J.B.-vergadering 10.00 uur, R.J.C.-vergadering 13.30 uur.

Namens de R.J.C.-raad,
H. Hogebrug

INSTRUKTIEWEEKENDS R.J.C.

Beste leiders en jongelui.
Jullie weten nu van de instruktieweekends van de R.J.C. Toegankelijk voor leiders en voor kaderleden (enthousiaste medewerkers). Heb je al een beslissing genomen om er heen te gaan? Of hebben jullie het niet nodig en weet je alles er al vanaf? Zelfs dan is het nog de moeite waard om te komen! Je ontmoet anderen en je kunt anderen helpen met je kennis.
Er wordt veel gedaan op het weekend.
Veel gezongen: nieuwe liederen leren!
Praktisch bezig zijn met handen en voeten en de mond.
Op het eerste weekend over het geloof en op het tweede weekend over programmavulling.
En 's nachts? Dan wordt er nagekaart en soms geslapen!
Je ontmoet mensen die hetzelfde werk doen en dezelfde problemen hebben.
Je neemt er veel van mee voor jezelf en voor het jeugdwerk. Kom met een groepje. Wordt wat aktief.
Er komt een materiaalmap waaruit van alles te putten is. Als je je opgeeft wordt alles verder geregeld, en heb je je al van deelname verzekerd.
Haast je wel, dat voorkomt teleurstelling.
De **prijs**, een bezwaar? *f* 15,— voor twee weekends. Kom, kom, daar kun je thuis niet van eten. En vraag anders subsidie van de raad.
De **tijd** is precies geschikt van vrijdagavond tot zaterdagmiddag (26-27 april en 10-11 mei).
De **plaats**: Dalfsen, „De Bron", jullie weten nog wel van verleden jaar met Bryan Gilbert.
Geef je snel op, dan hoor je er meer van!
Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, Drachten; tel. 05120-15687.
Namens de voorbereidingskommissie,
P. Brongers, jeugdkonsulent

FRIESE BONDSDAG IN HEERENVEEN

Tweede paasdag a.s. zal de 61e paasbondsdag in de Schouwburg te Heerenveen worden gehouden. Aanvang 10.00 uur. Het thema van de dag is „Ik ben de opstanding en het leven". Voor de kinderen wordt in de nieuwe zaal van het baptistencentrum Pniel een apart programma geboden.
Het programma van de bondsdag vermeldt o.a. „Jezus, Zoon van God en Zoon des Mensen", door ds J. van Dam van Sneek en „Wat betekent opstanding voor ons dagelijks leven?", door ds W. Hessels van Lemmer.
Medewerking wordt verleend door het zangkoor van de baptistengemeente Heerenveen, o.l.v. de heer J. de Haan en door het Gospelteam The Heaven Travellers van Lemmer, o.l.v. de heer Ynze de Boer.

KONTAKTPERSONEN R.J.C.

In Nederland moeten enkele mensen zijn die kontaktpersoon zijn van de R.J.C. Nu is er één moeilijkheid. De R.J.C. heeft geen kontakten meer met deze mensen. Een weinig bevredigende situatie. Daar moet verandering in komen.
Vriendelijk verzoek aan de mensen, die nog weten dat zij kontaktpersoon zijn: Kom op de jaarvergadering van 20 april en/of neem kontakt op met ondergetekende.

Sekretaris R.J.C.:
Markeweg 101, Losser;
tel. 05423-2949.

GOSPELTEAM EXODUS OP LP

Het Gospelteam Exodus uit Hengelo zal een langspeelplaat doen verschijnen, waarvan de 16 nummers vóór het merendeel door de groep zelf werden geschreven. De kosten van de plaat bedragen bij vóórintekening *f* 12,90; daarna ca. *f* 16,—.
Adres: Stichting Gospelteam Exodus, p.a. H. Blaak, Rande 17, Hengelo (O.); tel. 05400-11182.

ZOMERKAMPEN 1974

„praten tot je het met elkaar eens bent, dat is de essentie van de traditionele Afrikaanse demokratie" (Julius K. Nyerere, president van Tanzania).

Praten over de derde wereld in een N.B.J.B.-kamp

Deze essentie zal in het kamp over derde wereld-problematiek (O3, 13 tot 20 juli 1974 op De Vinkenhof) werd niet bereikt worden. Daarvoor is het gebied te uitgebreid en de tijd te kort.
Maar toch zal er veel gepraat (en natuurlijk geluisterd) worden. En als je dat demokratisch wilt doen, dan zul je alle partijen aan het woord moeten laten. Daarom zal de Derde Wereld zelf aanwezig zijn in de vorm van geschreven teksten, muziek en waarschijnlijk ook in de persoon van iemand die er geweest is. En omdat sommige dingen niet zo gemakkelijk onder woorden te brengen zijn, zal een aantal situaties in de vorm van rollenspelen aan de orde komen.
En misschien kunnen we het er dan aan het eind van het kamp toch een beetje over eens worden hoe je als christen in West-Europa iets kunt doen om de Derde Wereld (en daarmee de hele wereld) te helpen. Niet uit liefdadigheid, maar omwille van Gods gerechtigheid. Want dat zullen we natuurlijk niet over het hoofd zien, als we deze zomer over gerechtigheid voor de Derde Wereld praten en denken.

Dory Reiling

KORREKTIE

In de mededeling betreffende de opgerichte Bond van Baptistengemeenten in Oost-Overijssel is een fout geslopen. Het adres van de voorzitter ds H. Bijleveld te Enschede is **niet** Chopinlaan 7, maar Chopinplein 7.

FRIESE BAPTISTEN GAAN 2e PAASDAG NAAR DE BONDSDAG IN HEERENVEEN !

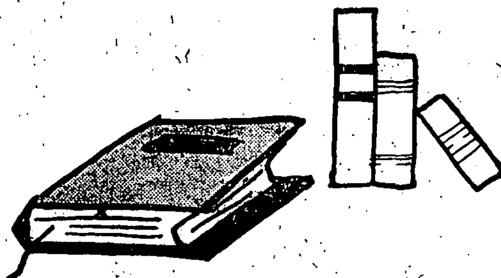
TABITHA LUNTEREN

Nee, we kunnen u geen jubileum aankondigen van dit tehuis voor ruim 30 bejaarden. Zó lang is dat prachtig gelegen tehuis nog niet in ons bezit.
Wél kunnen we u zeggen, dat er een prettige ontwikkeling is. Het gaat goed. De bezetting geeft geen reden tot klagen. Zelden zijn er lege kamers. Enige moeite is er met het vullen van een bijzonder aardige woning (van hout) op het terrein, waarin een bejaard echtpaar kan wonen. Maar ook hierin zal zeker voorzien worden.
Het is blijkbaar niet een ieder bekend, dat dit bejaardentehuis in de eerste plaats bestemd is voor bejaarden uit onze gemeenten in Utrecht, Harderwijk, Apeldoorn en Arnhem. Iets verder daarvan af liggen Zutphen en Deventer. Dankzij de goede samenwerking, die ontstaan is tussen onze direktie en de gemeentelijke sociale dienst van Ede, kunnen echter ook baptistenbejaarden (en dat geldt dan niet alleen voor leden, maar ook voor vrienden van onze gemeenten) uit andere delen van het land worden opgenomen.
Men zegt wel eens: Maar Lunteren ligt zo ver van een baptistengemeente af! Ja, wat is ver? Hoe ver is ver? In ieder geval is de afstand tussen Lunteren en Arnhem heel goed te overbruggen. Elke zondagmorgen rijdt er een busje voor hen, die de kerkdienst in Arnhem willen bijwonen. Verder is er elke veertien dagen een bijbellezing en bidstond in het tehuis, waaraan de bewoners kunnen deelnemen en waartoe ook leden en vrienden van onze gemeenten, die in de omgeving van Lunteren wonen, worden uitgenodigd. En dat zijn bijzonder goede bijeenkomsten! De baptistengemeente te Arnhem, mét haar voorganger ds Bouritius, geeft zich veel moeite voor de geestelijke verzorging van de bewoners van Tabitha Lunteren; het zij hier met dankbaarheid gezegd!
Mochten bejaarden zich willen laten inschrijven, dat zij dan kontakt opnemen met de direktie. Adresseer de brief als volgt: Direktie Bejaardentehuis Tabitha, Dorpsstraat 13, Lunteren. U krijgt zeker alle gewenste inlichtingen. Of uw wensen ten aanzien van een spoedige opneming in vervulling kunnen gaan, hangt af van vele faktoren, o.a. van de plaatsruimte.

H. Ploeger,
alg. sekr. Tabitha

MEDEDELING C.v.d.O.

De Commissie voor de Opleiding heeft zaterdag 6 april 1974 br A. de Vries, nadat hij zijn studie aan De Vinkenhof had beëindigd, beroepbaar gesteld voor de gemeenten.
De Commissie voor de Opleiding beveelt deze broeder in de belangstelling der gemeenten aan.
Namens de Commissie voor de Opleiding,
H. Bijleveld, sekretaris

Wat zullen we lezen?

maandag	15 april	Luc. 24 : 1-12	Beuzelpraat
dinsdag	16 april	Luc. 24 : 13-24	Vreemdeling in Jeruzalem?
woensdag	17 april	Luc. 24 : 25-35	Brood
donderdag	18 april	Luc. 24 : 36-43	Met handen en voeten
vrijdag	19 april	Luc. 24 : 44-53	Grote blijdschap
zaterdag	20 april	Ps. 16	Hij geeft ons niet prijs
zondag	21 april	Ps. 150	Looft Hem

VERANTWOORDING '10-CENTS-FONDS' VAN DE U.B.S.

In het eerste kwartaal van dit jaar werden voor het '10-cents-fonds' van de Unie Bouw Stichting voor hulp inzake kerkbouw de volgende bijdragen en giften ontvangen:

van gemeenten: Amsterdam-Noord 25,—; Utrecht-Noord 65,—; Noordbergum 54,—; Amsterdam-Centrum 15,—; Veendam 60,—; Alblasserdam 10,36 en 5,18; Den Haag 484,97; Valthermond 19,25; Emmen 500,—; Siddeburen 11,56; Coevorden 50,—; Dordrecht 46,64; Leeuwarden 135,—; Assen 19,74; Haulerwijk 200,—; Delfzijl 100,40; Utrecht-Noord 23,32; Sneek 100,—; Groningen-Noord 290,—; Hoogezand 124,15;
van particulieren: EH,H 12,—; RtB,H 5,20; Z,O 25,—; AR,G 10,—; Z,O 25,—.

Hartelijk dank aan al deze gevers! Het is een heel verblijdende lijst van meewerkenden! Er werd in dit eerste kwartaal *f* 2.339,57 van gemeenten ontvangen, ofschoon bedacht moet worden dat een groot deel hiervan nog in 1973 naar het Uniebureau overgemaakt werd, dat in de loop van januari de bedragen doorzond naar de Unie Bouw Stichting. Het is een bijzonder bemoedigend bedrag. En we zijn vol goede verwachting voor het blijmoedig meewerken van alle gemeenten in dit jaar inzake kerkbouwhulp! De bijdragen kunnen overgemaakt worden op: postgirorekening 1504 t.n.v. Bouwstichting der Unie van Baptisten Gemeenten te Amsterdam, of op bankrekening 43.80.11.805 t.n.v. Bouwstichting der Unie van Baptisten Gemeenten p.a. Duistervoordestraat 1, Arnhem bij de Amro-Bank NV te Arnhem.

De administrateur van de U.B.S.,
T. Jansma, Duistervoordestraat 1, Arnhem.

„LICHT OVER LEEUWARDEN"

Er bestaan plannen om in Leeuwarden weer een grote evangelisatieaktie te organiseren. Het initiatief hiertoe is uitgegaan van het comité „Licht over Leeuwarden", dat in de zestiger jaren duizenden mensen naar het Beursgebouw in Leeuwarden trok. In het comité dat sindsdien is blijven bestaan, zitten leden van verschillende kerkgenootschappen.
Het ligt in de bedoeling in de maand mei, gedurende vijf woensdagavonden, een trainingskursus te organiseren. Deze kursus zal dan onder leiding staan van het Instituut voor Evangelisatie uit Amerongen.

BESTUURSWIJZIGING FRIESE BOND

Nieuwe bestuursleden van de Friese Bond van Baptistengemeenten zijn:
B. v. d. Meer, C. v. d. Lindenstraat 44, Harlingen; tel. 05178-2338, sekretaris; J. Brandenburgh, B. A.-straat 11, Staveren; tel. 05149-526, penningmeester.
De gemeenten wordt verzocht hun jaarlijkse bijdragen voor de bond op de a.s. Bondsdag te Heerenveen te willen afdragen aan de bestuurstafel.

Al genoteerd?

14 september 1974

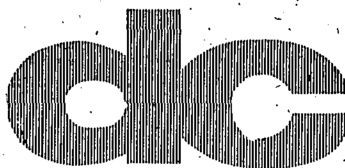
„ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

ZAAIER NIEUWS

Uitbreiding van de redaktie

Tot onze vreugde kunnen we berichten, dat ds W. Hessels te Lemmer en ds H. v. d. Werf te Doetinchem zijn toegetreden tot de redaktiestaf van De Zaaier. We heten hen als zodanig hartelijk welkom en geloven, dat hun bijdragen op waardevolle wijze het evangelisatiewerk door middel van ons blad zullen verrijken.

Zaaiers voor bijzondere akties

Op het Uniebureau ligt een aanzienlijke partij Zaaiers die voor de prijs van vijf cent per exemplaar plus portokosten aan gemeenten beschikbaar gesteld kunnen worden voor bijzondere akties. Br v. d. Hoef zal u graag over een en ander inlichten.

Welkom op zondag

Enkele gemeenten zonden foto's voor de rubriek „Welkom op zondag". In het meinummer hopen we de aandacht te vestigen op Rotterdam-Zuid; in juni is Muntendam aan de beurt en in juli 2e Exloërmond. Gemeenten, die in verdere toekomst hieraan willen meedoen, worden verzocht vooral tijdig even kontakt op te nemen met de redaktie.

Gebed voor De Zaaier

Wij plegen voorbede te doen voor onze zendelingen en dat is nodig. Niet minder is voorbede dringend noodzakelijk voor de samenstelling en verspreiding van ons evangelisatieblad, dat maandelijks vele duizenden mensen onder ogen komt.

Tenslotte.

De papierprijzen zijn onrustbarend gestegen. Zij houden geen halt voor onze eigen periodieken. Het is goed om dit wèl in het oog te houden.

Zoals reeds eerder is medegedeeld, zal het augustusnummer dit jaar komen te vervallen. Het julinummer wordt gevolgd door het septembernummer. Dit staat in verband met verspreidingsmoeilijkheden in vele gemeenten.

R. Reiling,
De Ticht 47, Velsen-Zuid;
tel. 02550-12279

STEUN AAN BIJBELGENOOTSCHAP

De Zuidelijke baptisten (SBC-USA) hebben in 1973 $253.857 bijgedragen als steun aan het Amerikaanse Bijbelgenootschap. Het was de grootste kerkelijke bijdrage die in 1973 door dit bijbelgenootschap werd ontvangen. De daarop volgende in grootte kwam van de United Methodists, die in het afgelopen jaar $133.528.73 bijdroegen. Van alle 79 denominaties in Amerika onving het Amerikaanse bijbelgenootschap totaal $1.308.124.68.

ENGELSE VAKANTIE VOOR JONGE MENSEN

Engelse vakantie waar jonge mensen hun kennis van de Engelse taal kunnen verbeteren in een Christelijke omgeving.

De prijs voor deze vakantiekursus van 21 dagen met pension bedraagt £ 75.— (*f* 488,—). Inclusief Engelse lessen en exkursies.

Aanvang: 1 juli en 29 juli

De groep zal bestaan uit baptisten jongeren uit diverse landen.

Rev. Cristopher D. Russell
7, Silver Drive,
Frimley, Camberly GU16.5QN.
Surrey-England.

„GOD IS ONS EEN TOEVLUCHT EN STERKTE"

Ter Apel - (H.J.D.). Onze Heer en Heiland heeft ons laten zien, dat hetgeen hier boven staat de waarheid is. De afgelopen twee jaar zijn we hier in de gemeente Ter Apel door een dal van diepe duisternis gegaan, maar de Heer heeft op een wonderlijke wijze ons er weer boven uitgetild. In 1973 hebben we een prachtig jeugdgebouw geopend dat plaats biedt aan plm. 175 mensen. Het klubwerk, zondagsschool en verenigingsleven is hier bloeiend. De jongens- en meisjesklubs tellen plm. 28 leden, zusterhulp plm. 15 leden. We hebben br. Hooiveld bereid gevonden om de bidstonden te leiden en we hebben hier gezegende bidstonden.

Ds W. Harkema van Musselkanaal is konsulent van de gemeente. Aan hem zijn we veel dank verschuldigd; hij heeft ons door heel wat moeilijkheden heen geholpen.

We hebben hier vanaf september 1973 elke maand een evangelisatiedienst gehad, die geleid werden door ds Harkema. Het waren gezegende diensten.

Op zondag 10 februari hadden we een bijzondere dienst, waarin de doopsbediening plaats vond. Een jonge zuster had te kennen gegeven haar Heer en Heiland te willen volgen ook door het watergraf. Het thema van deze avond was „De bijbelse doop". De kerk was overvol. In deze dienst gaven twee broeders te kennen dat ze ook die stap moesten doen, die de Heer bevolen had. 's Avonds laat bleek dat er nog drie jonge zusters gehoorzaam aan de Heer wilden zijn.

Op zondag 10 maart 's avonds 7 uur hadden we daarom weer een doopdienst die geleid werd door ds Harkema. In deze dienst was het thema, „Wat verhindert u gedoopt te worden". Er was een geweldige opkomst; lang niet allen konden in de kerk geplaatst worden. Ook het jeugdgebouw was daarom in gebruik genomen. Dit kon allemaal door dat we een gesloten t.v.-systeem aangelegd hadden, zodat niemand iets van de doopsbediening hoefde te missen. Het was geweldig allemaal. Na afloop van de dienst kwam wéér een jonge zuster die te kennen gaf dat ze ook de Heer wilde volgen. Inmiddels is er ook weer een broeder die de Heiland heeft aangenomen als zijn Verlosser en Zaligmaker.

Op zaterdag 16 maart jl. hadden we een Maranatha samenkomst waarin voorgingen ds Harkema en br. Smit van Musselkanaal, met medewerking van het zangkoor uit Musselkanaal.

En D.V. 2de Paasdag zullen we het paasfeest afsluiten met een doopdienst 's avonds om 7 uur. Gods Geest werkt ook in de gemeente Ter Apel.

In haar Heiland is overleden op 54-jarige leeftijd onze lieve vrouw en moeder

FROUKJE VEENSTRA-VAN DER VEEN

Matth. 11 : 25

S. Veenstra
en kinderen

Leeuwarden, 3 april 1974
Willem Lorestraat 67

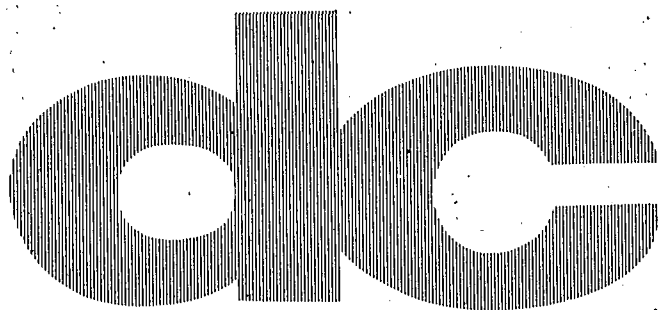
Op 3 april 1974 werd door de Heer thuis gehaald onze zuster

FROUKJE VEENSTRA-VAN DER VEEN

in de leeftijd van 54 jaar.

Gedurende bijna 40 jaren heeft zij daadwerkelijk haar plaats in de gemeente ingenomen.

Baptistengemeente Leeuwarden

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 16 - 19 april 1974

De dominee heeft invloed

(Zo maar wat opmerkingen over vorming).

We herinneren ons hoe we eens als kind, heel stil om niet op te vallen en naar bed gestuurd te worden, bij een avondlijke visite de bezoeker hoorden zeggen: wijlen dominee Hof zei altijd... Wát dominee Hof altijd placht te zeggen weten we niet meer, maar het feit dat deze na zijn dood nog geciteerd werd heeft - gelet op onze herinnering aan die opmerking - kennelijk grote indruk op ons gemaakt. Nu, jaren later, is het voor ons aanleiding om vast te stellen dat dominees invloed hebben. Soms zelfs grote invloed.

Ja, er gaat invloed van de voorganger uit. Al zal men in de meeste gevallen zich niet meer herinneren bij welke gelegenheid bepaalde uitspraken zijn gedaan, er zullen stellig velen onder onze oudere lezers zijn bij wie van tijd tot tijd markante opmerkingen boven komen van bijvoorbeeld wijlen dominee Louw of van wijlen dominee K. Reiling of van de nog onder ons verkerende dominee Weenink. Het zijn gedachten geweest die als zaad werden uitgestrooid en die niet alleen in het geheugen zijn blijven hangen maar ook op een of andere wijze in het leven van die mensen zijn verwerkt en hebben bijgedragen, zonder dat ze het zichzelf wellicht bewust waren, tot hun vorming als mens, als christen.

Nu willen we niet beweren, dat die vorming alleen maar van voorgangers uitgaat. Dat is stellig niet het geval. Het kost ons niet zoveel moeite om ons bepaalde uitspraken van ouderlingen, of van „gewone" mensen te herinneren... In elk geval mag het wel vaststaan, dat het vooral onze voorgangers zijn die - het is tenslotte een deel van hun taak - voortdurend bezig zijn om de mensen die hen zijn toevertrouwd te beïnvloeden en dus te vormen.

Zo is het altijd geweest en zo zal het altijd blijven.

* * *

Terecht wordt in onze tijd veel aandacht geschonken aan de noodzaak van vormingswerk; ook in onze gemeenten. Elke poging om dit werk van de grond te krijgen zowel vanuit de Unie als vanuit ons landelijke jeugdwerk, verdient alle mogelijke steun; ook financieel. Deze zaak moet voortdurend bepleit worden en wanneer er in de toekomst niet onbelangrijke geldelijke bijdragen vanuit de gemeenten voor dit werk op tafel moeten komen, zullen we er niet voor mogen terugschrikken.

We achten het in dit verband juist, dat voor dit vormingswerk vroeg of laat mensen worden vrijgesteld. Het zal hun taak zijn materiaal te verschaffen, programma's op te stellen, initiatieven te nemen en te koördineren. Iemand van het „vak" zal wellicht deze summiere opsomming van ons willen aanvullen met nog veel meer andere zaken. Hij mag zijn gang gaan.

Iemand van het „vak". Vormingswerk is een vak, een specialiteit geworden. Overal komt men tegenwoordig deze vakmensen, „vormingsleiders", tegen. Het is nog een jong vak; dat wil zeggen: als specialisme is het nog jong. Het ligt daarom wel voor de hand, dunkt ons, dat er ook in dit vak nog veel geleerd en wellicht ook afgeleerd moet worden. Het staat in elk geval voor ons wel vast, dat vormingswerk ten behoeve van onze gemeenten en onze jeugd misschien wel gemodelleerd mag worden naar het patroon van „neutraal" - bestaat dat? - vormingswerk maar per definitie andere doelstellingen moet hebben en dus met andere inhouden heeft te werken. Stereotype slogans als: de eigen identiteit ontdekken, die we in het vormingswerk nogal eens tegenkomen, dienen op zijn minst door ons vormingswerk kritisch te worden beschouwd.

Er moet bovendien op gelet worden, dat toekomstig vormingswerk van en ten behoeve van onze gemeenten en onze jongeren in die zin geen zelfstandige onderneming wordt dat het een zaak apart wordt, een aktiviteit náást de - en nu zeggen we het gemakshalve maar zoals het ons op dit moment voor ogen staat en zoals het past in het kader van dit artikel - een aktiviteit náást de prediking.

Prediking is óók vormingswerk; in elk geval die prediking die tevens lerend en onderwijzend is. En dat behoort prediking (ook) te zijn. Eigenlijk zouden we de stelling durven wagen, dat de prediking hét vormingswerk bij uitnemendheid is. Alle andere methodieken van vorming behoren erop geënt te zijn, erop aan te sluiten.

Het is ons vaker dan eens gebeurd dat we, terwijl we op onze manier bezig waren met vormingswerk onder jongemensen eigen uitspraken, in de preek gedaan, weer tegenkwamen. Zelfs bij jongelui van zeg rond de veertien! (Tussen haakjes: en dan denk je wel eens dat ze er weinig van meenemen...!). Met de preek, soms alleen maar met flarden ervan, zet je mensen aan het denken en help je ze de richting aan te geven waarin ze moeten denken. Ja, m o e t e n denken. Want daarin ligt de andere inhoud en de andere doelstelling van ons vormingswerk: niet de vorming van de ontdekte eigen identiteit maar de vorming naar het beeld van Jezus Christus.

In andere gesprekken hebben we de ontdekking gedaan, dat mensen niet naar het evangelie gevormde maar „wereldgelijkvormige" ideeën koesteren, of er inzichten op nahouden die van weinig nadenken getuigen. Soms doe je dan de ontdekking dat de prediking op deze mensen zo goed als geen invloed heeft gehad, of - en dat is vaker het geval - dat ze ontrouw zijn in de kerkgang en daarom duidelijk een stuk vormende beïnvloeding zijn misgelopen.

Konklusies

Twee konklusies liggen voor de hand: ten eerste: voorgangers hebben een verantwoordelijke taak. Zij hebben zichzelf voortdurend te stellen onder de vormende beïnvloeding, door de Heilige Geest, van het evangelie. Zij moeten goed studeren. En: zij hebben de voorbede van de gemeente nodig.

Ten tweede: de gemeente dient trouw te zijn in de eigen bijeenkomsten om de vormende beïnvloeding van het evangelie niet mis te lopen.

v. D.

Spanningen van deze tijd II

De opsomming in mijn vorige artikel van allerlei zaken die juist in onze tijd spanningen veroorzaken, was allerminst volledig. Dat zult u zelf wel hebben gemerkt. Vanuit uw eigen ervaring zult u wel allerlei hebben toegevoegd in gedachten. Het lijkt mij goed dat ik nu niet verder inga op allerlei algemeen maatschappelijke toestanden. Wel wil ik een aantal punten noemen waarmee wij juist als gelovigen in deze tijd te maken hebben. Vroeger zullen de gelovigen het niet gemakkelijk hebben gehad. Maar ook onze tijd kent op dit terrein zijn spanningen.

De bijbel in het geding

Lange tijd heeft de bijbel onbetwist het gezag genoten als het Woord van God. Maar er is de laatste tientallen jaren stevig aan dat gezag getrokken. Men is de bijbel kritisch gaan benaderen. Van de critici wordt wel gezegd dat ze stukken uit de bijbel scheuren, net zo lang tot ze alleen het kaft overhouden. Deze kritische benadering heeft veel mensen onzeker gemaakt. Anderen hebben zich heftig verzet tegen deze kritiek. En zo hoor je tegenwoordig nog wel de uitspraak „ik geloof dat de bijbel van kaft tot kaft het geïnspireerde Woord van God is". Naast een verandering in de bijbelbeschouwing is er ook het streven om de bijbel en de geloofswaarheden voor de mensen van onze tijd begrijpelijk te maken. Sommigen die zich hiermee bezig houden, worden er van beschuldigd dat ze het fundament van het geloof ondergraven en niet alleen de bewoordingen veranderen, maar ook de inhoud van het geloof. De verontrusting in de kerken, die hieruit voortkomt, is in feite zichtbare spanning. Hoewel velen zich er niet zo in verdiepen, liggen anderen er wakker van; ze diskussiëren; ze schrijven artikelen; en de onderlinge verhoudingen worden er niet beter van. Vooral wanneer de leidinggevende mensen in de gemeenten door deze zaken uit elkaar groeien, kan de spanning heel sterk voelbaar worden in de gemeente.

Nieuwe vormen van geloofsbeleving

Elke nieuwe generatie brengt wel één of andere vernieuwing mee. Dat geldt ook voor zaken die het geloof betreffen. Tegenwoordig zoekt men naar nieuwe vormen van geloofsbeleving. De jongere generatie kan zich in veel gevallen niet meer in de oude stijl vinden, en zoekt naar vernieuwing. Er komen experimentele diensten. Daarbij gaat het niet alleen om nieuwe vormen; men probeert de kern van het geloof zo goed mogelijk vorm te geven. Overigens blijken we er niet meer aan te ontkomen dat men ook naar uitersten gaat, zoals het homosexuele huwelijk, dat in de kerk wordt ingezegend. Het is niet te verwonderen dat de vernieuwers zelf onder enorme spanning staan en dat de oudere generatie zich maar moeilijk kan vinden in die vernieuwingspogingen. Dat geeft persoonlijke spanning, en spanning tussen de groepen in één gemeente. Overigens zal het u duidelijk zijn dat de groepen niet alleen even aan te duiden zijn volgens hun leeftijd, hoewel die wel een rol speelt.

Maatschappelijk engagement

Er wordt van gelovigen verwacht dat ze oog hebben voor wat om hen heen gebeurt en dat ze hun best doen om aan wantoestanden iets te doen. Er zijn allerlei aktiegroepen en protestmarsen en instellingen die aan de verbetering van maatschappelijke toestanden werken. Er zijn politieke partijen met hun doelstellingen. De vraag is waar iets gedaan moet worden, en op welke manier wij in aktie moeten komen. De uitdaging brengt zelf al spanning mee en wanneer we geen passend antwoord weten en toch geregeld op onze verantwoordelijkheid worden gewezen, wordt de spanning groter. Het is bovendien niet alleen een vraag voor ieder persoonlijk, maar ook voor gemeenten als geheel. Er wordt van ons verwacht dat we iets doen, dat we laten merken dat we ons echt bij het lot van de wereld betrokken voelen. En een vraag waarover dan veel wordt gepraat is, of wij het komende koninkrijk van God alleen kunnen aankondigen, eventueel vergezeld gaande van enige tekenen, of dat wij zelf het koninkrijk moeten brengen in de wereld.

De oekumenischee beweging

De kerkscheuringen kennen wij nog in deze eeuw, maar intussen is er een steeds sterkere nadruk op hereniging. Vanaf het zendingsveld is het streven naar eenheid naar voren gebracht. Want de verkondiging van het evangelie laat in wezen geen verdeelde verkondigers toe. Jezus heeft in het hogepriesterlijk gebed gezegd dat de eenheid van de gelovigen andere mensen zal helpen tot geloof te komen. De huidige nood van de wereld, ook de nood in de meer direkte omgeving, vraagt eenvoudig van de gelovigen om onderlinge eenheid. Wie zich hiervan bewust is, ondergaat geweldig veel spanning door de kerkelijke verdeeldheid, want geregeld wordt zo iemand gekonfronteerd met iets dat eigenlijk onbestaanbaar is. Het is een bijzonder pijnlijke aangelegenheid.

Daarnaast komen dan de problemen over de werkelijke één-wording. Is er al een eenheid die wij slechts gestalte hoeven te geven of moeten wij een eenheid tot stand brengen? Is de avondmaalsviering een blijk van bestaande eenheid, of een middel om eenheid te bewerken? Moeten we de eenheid der gelovigen bevorderen, of moeten de kerkmuren vallen? Kunnen de verschillende kerkelijke tradities wel blijven als de gelovigen elkaar maar erkennen, respekteren en liefhebben? Kunnen wij met andere kerken wel samenwerken, of kunnen we op zijn best

een zorgvuldige keuze maken? En wie zullen wij in deze situatie toelaten bij onze avondmaalsvieringen? Het zijn allemaal vragen die in onze unie nogal wat spanning hebben opgeroepen en ook in de gemeenten wel het één en ander teweeg hebben gebracht. En vaak is het een zaak waar iemand zich intensief op zijn eentje meee bezig houdt.

De wereldgodsdiensten

In dit verband moet ik ook wel even de wereldgodsdiensten noemen. De Wereldraad van Kerken probeert ook in gesprek te komen met de aanhangers van andere godsdiensten. Trouwens, die godsdiensten proberen in het Westen ook aanhangers te krijgen. Men is hier en daar geneigd om af te stappen van het oude idee: predik het evangelie, anders gaan ze verloren. Er wordt meer gepraat, als tussen gelijkwaardige partners. Veel christenen komen ervan terug te zeggen dat het christelijk geloof het enig goede is. Er wordt gedacht aan een binding van alle godsdiensten, die daardoor meer waarheid zou opleveren. De indringende vraag komt dan naar voren of Jezus de enige verlosser is, of één van meerderen. Ook al zal ieder zich hiermee niet bezig houden, voor sommigen zijn dit bijzonder moeilijke zaken.

De toekomst van de gemeente

Volgens de statistiek zijn we vorig jaar gegroeid als gemeenten in Nederland. Dat is verheugend en misschien moet ik erbij zeggen: voor velen geruststellend. Stel je voor dat het ledental van onze gemeenten zou teruglopen! Financieel zou dat niet best zijn, want nu is het voor meerdere gemeenten al een probleem om rond te komen en elk jaar weer moeten we ook alles op alles zetten om ons gezamenlijk werk goed op gang te houden. Voor de voorgangers kan dat spanning met zich mee brengen. Maar aan de andere kant rijst de vraag of wij nog wel een eigen plaats mogen hebben in de kerkelijke wereld, en bovendien of wij nog wel een boodschap hebben. De groei zou erop kunnen duiden dat we op dat punt gerust kunnen zijn. Dat neemt intussen niet weg dat er veel gedacht wordt over de toekomst van de gemeentee. De jaren '70 worden beslissend genoemd. Zijn wij op de goede weg? Is er echte betrokkenheid van de leden? Is er verantwoordelijkheidsbesef? Is de struktuur van onze gemeenten wel goed? Moeten we onze organisatie vasthouden of ons meer gaan realiseren dat de toekomst van de gemeenten wel eens minder organisatie zou kunnen hebben? Moet de gemeente een „ziekenhuis" worden, of een „gezin" of een „werkgroep?"

De voorbeelden die ik heb genoemd maken wel duidelijk, dat ook op het terrein van het kerkelijk leven en het geloofsleven de spanning voor het grijpen ligt.

(Wordt vervolgd). P. van der Werf

NJ 74

wa's dat dan?

om niet te vergeten:
23 mei nationaal jeugdfestijn op De Vinkenhof!

dat is het dan:

een uitgebreid programma met onder anderen goeie muziek, veel informatie, cabaret, film, volksdansen, en een boel andere mensen...

(voor inlichtingen : bel even naar Jan de Vries (tel: 04445-3219).

dan wordt het dus

tot ziens op 23 mei

ZONDAGSSCHOOL AAN DE MIDDENWEG TE VEENDAM BESTAAT 100 JAAR

Honderd jaar geleden begon zr Fenna Brink, op 10 mei 1874, zondagsschoolwerk. Deze arbeid verwierf grote bekendheid in deze omgeving en bracht voor velen een blijvende zegen in hun leven. Het zou dan ook jammer zijn deze dag ongemerkt voorbij te laten gaan. We willen daarom samenkomen in een feestelijke dankdienst op zaterdag 11 mei D.V. in de school aan de Middenweg, Veendam. Dit gebouw is al jaren het middelpunt van 't werk, gunstig gelegen tussen Muntendam en Veendam waar onze beide gemeenten zo nauw bij deze arbeid zijn betrokken.

De gasten worden verwacht vanaf 5 uur n.m. voor een gezellige ontmoeting en om 7 uur wordt een dankdienst gehouden. Het zou fijn zijn als velen, die enige relatie in het verleden hadden met dit zondagsschoolwerk blijk van hun belangstelling gaven. Mogen we op uw komst rekenen?

Nadere inlichtingen bij F. W. Faber, Middenweg 174, Muntendam; tel. 05987-2267.

INTERGEWESTELIJKE JEUGDKONFERENTIE EMMEN

Nog even, ten overvloede, een herinnering aan de bovengenoemde konferentie in Emmen, op zondag 21 april a.s. We verwachten er graag **alle jeugdafdelingen van de gewesten Groningen en Z. O. Drente!**

Aanvang 3.30 uur n.m. Plaats: baptistenkerk „Het Baken" (hoek Statenweg-Kerspellaan, Angelslo).

Stel ons (en je zelf) niet teleur.

Tot ziens. N.B.J.B. Emmen

Thomas was er niet bij, toen Jezus op de dag van Zijn verrijzenis aan Zijn discipelen verscheen. Daarom volgden er voor hem nog acht dagen van vertwijfeling en vrees.

Dat heb je ervan als je de onderlinge bijeenkomsten verzuimt. Dan mis je de zegen die je medebroeders hebben ontvangen.

Ze kunnen het je wel vertellen, hoe het was, maar je moet er zelf bij

P

zijn. Dan pas ervaar je het. Van vertellen word je niet wijzer.

Ja, veel vertwijfeling en vrees, veel ongeloof en kleingeloof doen we onszelf aan. Wie zo vaak als hij kan bij de broeders is, wordt minder vreesachtig, versterkt zijn geloof en ontvangt zegen op zegen. Want bij de broeders ontmoet hij de Heer die leeft en zegt: Vrede zij u!

v. D.

Tweede euthanasie conferentie

Woensdag 27 maart jl. kwamen ruim 20 dames en heren bijeen om zich met één der brandendste vraagstukken bezig te houden die momenteel aan de orde zijn. Juist omdat er zoveel misverstanden zijn rondom het begrip „euthanasie" zijn de diskussies menigmaal verhit en niet al te dicht bij de werkelijkheid van de bijbelse visies op leven en dood.

Voortbouwend op hetgeen op de eerste Tabitha-euthanasie konferentie door ds Van Dam, en in mindere mate ook door drs J. Bijleveld, naar voren was gebracht, stelde ondergetekende, dat van euthanasie pas gesproken kan worden als de stervensfase is ingetreden. Dat betekent dus ook, dat van euthanasie niet gesproken kan worden, als het gaat om beëindiging van het leven van misvormden, geestelijk gestoorden en soortgelijke groepen.

De vraag: Wanneer treedt de stervensfase in? is niet eenvoudig te beantwoorden. Met name niet, als ontdekt wordt dat „de ouden" er niet zó ver naast zaten als zij stelden, dat het leven een gedurig sterven is. Of die andere uitspraak: Midden in het leven zijn wij omringd door de dood. Wanneer begint een mens te sterven? Is verouderen ook een soort, een vorm van sterven?

Een moeilijk beantwoorde vraag is immer — in dit soort gesprekken — de vraag naar de betekenis van de zin, de waarde van het leven van een mens. Welke normen moeten daarbij aangelegd worden? Bijzonder moeilijk wordt het als het leven van een mens afhankelijk wordt gesteld van deze normen. Zeg, dat men zou zeggen: Wie niet kan praten vanwege imbeciliteit, die heeft geen menswaardig bestaan. Zou je dan moeten zeggen: Zo iemand mag je laten sterven zodra er een gunstige gelegenheid is? Wie maakt uit of en in hoeverre een mensenleven zinvol is en waarde heeft?

Natuurlijk kwamen we niet uit deze vraag, maar verheldering gaf in ieder geval de stelling, dat elke uitspraak over de zin en de waarde van een mensenleven een uitvloeisel is van een puur persoonlijke mening. Meetbare, weegbare gegevens om de waarde van een mensenleven vast te stellen ontbreken ons. Elke uitspraak over een mensenleven is voor tegenspraak vatbaar. Nooit wordt in één of zelfs niet in twee of drie woorden de volledige werkelijkheid van een mensenleven weergegegven.

Van belang in de discussie werd eveneens geacht de stelling, dat er geen logisch, en evenmin een juridisch verschil is tussen aktieve (het opzettelijk beëindigen van het leven in de stervensfase) en passieve (het opzettelijk nalaten van handelingen en middelen, waardoor de stervensfase bekort wordt) euthanasie. Er is voor het gevoel van de mens een verschil tussen deze twee. Ook theologisch is er geen verschil tussen actieve en passieve euthanasie. *Duidelijk werd, dat een bijbels bezig zijn, een vanuit de bijbel bezig zijn met deze dingen van uitermate groot belang is voor het persoonlijke geloofsleven, voor het gemeentelijk getuigenis en vooral ook voor de arbeid in onze tehuizen. Niet ieder zal zonder meer zich stellen achter de verwachting, dat de vraag of in een bepaald bejaarden- of verpleegtehuis al of niet euthanasie wordt toegepast, bepalend zal zijn voor veel mensen of ze in dat bepaalde bejaarden- of verpleegtehuis willen worden opgenomen. Ontkomen aan een stellingname in dezen kunnen we echter niet. Bezig zijn met deze dingen blijft daarom een gebod der naastenliefde, een diakonale opdracht.* H. Ploeger

algemeen sekretaris Tabitha

MEDEDELING

De penningmeester van de Friese Bond van Baptisten Gemeenten, J. Brandenburgh, Burg. Albertsstraat 6 te Staveren is telefonisch bereikbaar onder nummer 370. (Firma Smits en Zwaan).

LEKTUUR

Het lektuurfonds van de baptisten in Indonesië heeft in 1973 50% meer omgezet dan in 1972 en vijf keer zoveel als in 1969. Bestseller was in 1973 een zangbundel voor de jeugd. De in juli verschenen Praktische Bijbelencyclopedie, samengesteld door de baptisten-zendeling William McElrath en de Indonesische voorganger Billy Mathias, werd ook heel goed verkocht.

BAPTISTEN IN INDIA

De baptistengemeenten in Noordoost-India tellen nu 249.623 leden. Een jaar geleden was dat aantal 243.477.

Baptisten Muntendam nemen gerestaureerd orgel in gebruik

De Baptistengemeente van Muntendam heeft zaterdagavond in een bijzondere dienst het geheel gerestaureerde orgel in gebruik genomen. Ds. Bosveld schetste in zijn welkomstwoord de betekenis van een goed instrument voor de bijeenkomsten van de gemeente.

Organist Paul C. Ambachtsheer uit Alphen a. d. Rijn wijdde daarna het orgel in met werken van o.a. Bach, Händel en Dubois.

Aan de feestelijke dienst werkten verder de baptistenzangvereniging „Looft de Heer" (dirigent de heer Pots) en de sopraan-deklamatrice P. Siepel-Bos uit Wildervank mee.

Namens Muziek Contact van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland gaf de heer L. van der Weide een korte uiteenzetting over de restauratie van het 50 jaar oude orgel.

Zo stond het in het Nieuwsblad van het Noorden, samen met een foto van het orgelfront, op maandag 8 april 1974. Zakelijk en juist. Maar voor de gemeente betekent een orgel veel meer. Dat realiseer je je pas ten volle, als je 3 maanden gebruik hebt gemaakt van een electronisch orgel (één keer zelfs van een gewoon harmonium) en dan weer de warme volle klanken van een eenvoudig maar lief pijporgel hoort.

De raad van Muntendam was natuurlijk niet gespecialiseerd in orgelzaken. En als het dan steeds duidelijker wordt dat het vertrouwde orgel steeds meer feilen vertoont, zit je even midden in de problemen. Want zelfs een leek weet dat orgelbouw, orgelrestauratie een kostbare geschiedenis is. Daarom werd serieus overwogen of liquidatie van het pijporgel en aanschaf van een goed electronisch orgel niet te verkiezen was.

Gelukkig werden we in die periode herinnerd aan het bestaan van de werkgroep Muziek Contact. Enkele broeders kwamen kijken, overlegden met de raad, brachten advies uit, kregen onderhandelingsmandaat en konden ons tot aller opluchting een voorstel doen.

Het orgel was wel oud (50 jaar) maar zeker niet versleten. De fa. Vermeulen uit Alkmaar garandeerde ons, dat na een grondige revisie, het orgel nog tientallen jaren zijn blijde klanken over ons uit zou strooien. Kosten plm. 12.000 gulden. Na ampele overwegingen (het was een vakante periode) en ijverig sparen, werd hiertoe besloten. Gelukkig maar, verzuchten we nu allemaal.

Want het resultaat - na de bovengeschetste periode - is ronduit verblijdend.

Het doel van dit artikel is dan ook niet alleen de lezers van De Christen op de hoogte te brengen van het feit dat Muntendam weer een pijporgel heeft (waar we trots op zijn), maar ook om uiting te geven aan onze erkentelijkheid aan de werkgroep Muziek Contact, met name de heren Ambachtsheer en Van der Weide, die op zo'n voortreffelijke en belangeloze wijze de raad geadviseerd en de restauratie begeleid hebben. Voor ons is het nut van deze werkgroep nogmaals op overtuigende wijze bewezen.

G. Bosveld

VAN DE ALGEMEEN SEKRETARIS

★ Geen bijzondere Algemene Vergadering

Na rijp beraad heeft de Commissie der Unie besloten de reeds aangekondigde bijeenroeping van een bijzondere zitting van de Algemene Vergadering geen doorgang te laten vinden. De Commissie der Unie kwam tot dit besluit na uitvoerig overleg met de Commissie voor de Opleiding die achter dit besluit staat. De gemeenten ontvangen hierover nog een schrijven na de eerstvolgende U.C.-vergadering die medio mei zal plaatsvinden.

Dit alles betekent dat de gewone zitting van de Algemene Vergadering te Rotterdam-Zuid tot een besluit zal moeten komen betreffende de verdere arbeid op en toekomst van De Vinkenhof. Het rapport van de Commissie van Advies en Onderzoek zal de gemeenten tegelijk met de bovengenoemde brief rondom 20 mei worden toegezonden.

★ U.Z.C.-voorzitter naar Afrika

Ds G. van 't Wout is 16 april jl. vertrokken voor een reis van 6 weken naar Afrika. Hij maakt deze reis in opdracht van de E.B.M.S. waarvan hij vice-voorzitter is en van de U.Z.C. waarvan hij voorzitter is. Voor de E.B.M.S. bezoekt hij Kameroen en Sierra Leone; voor de U.Z.C. Zaïre. Ds Van 't Wout zal ongetwijfeld uitvoerig berichten over zijn ervaringen in ons blad.

★ Nogmaals onze gezamenlijke arbeid!

Enkelen hebben gereageerd op mijn opmerkingen in deze rubriek betreffende onze vrijwillige arbeid. Sommigen vinden dat ik veel duidelijker en vooral veel „harder" zou moeten pleiten voor dit werk. Anderen begrepen niet hoe ik aan die redenering betreffende de zgn. „verplichtingen" per lid per jaar kwam.

Laat mij daarom uitleggen wat bedoeld werd. Indien bijvoorbeeld de U.Z.C. voor 1974 een bedrag begroot heeft van *f* 100.000,— en de A.V. van 1973 heeft dit bedrag aanvaard en we zouden - om de getallen eenvoudig te houden - per 1 januari 1974 precies 10.000 leden hebben dan betekent dit, dat we per lid voor 1974 *f* 10,— nodig hebben. U kunt dan gemakkelijk uitrekenen wat uw gemeente dan zou moeten bijdragen nl. het aantal leden maal *f* 10,—.

Bovenstaande methode zou uitstekend werken MITS alle gemeenten dit zouden doen. In 1973 kwamen 41 gemeenten echter niet aan dit bedrag toe! En wat nog erger was: vele van deze gemeenten deden wel ijverig mee aan het kollekteren voor zgn. projekten die gewestelijk bijvoorbeeld zijn opgezet. Dat „erge" moet u goed verstaan. Het is prachtig dat onze gemeenten meedoen aan projekten maar u moest de U.Z.C. niet in een positie brengen dat zij alsmaar moet vragen en schrijven: geef nu eerst voor de algemene middelen (om zendelingen te kunnen uitzenden). Dit zou toch een vanzelfsprekende zaak moeten zijn!

Wanneer u dat tientje voor de zending wilt aanhouden doe het dan als een minimaal streefbedrag binnen de gemeente. Maar geef rustig MEER! De arbeid van de Heer in Afrika vraagt veel offers en via de E.B.M.S. kunnen wij bijdragen aan een groot werk. Ditzelfde geldt ook voor onze opleiding die om onze voorbede en gaven vraagt. Ook de evangelisatie-arbeid kent grote mogelijkheden in onze tijd.

Ik heb beloofd u op de hoogte te houden van de binnenkomende vrijwillige bijdragen. De administrateur van de unie gaf mij de bedragen voor februari:

STAND PER EIND FEBRUARI:

	benodigd		ontvangen	te weinig
E.C.U.	*f* 3.000,—	p.m.	*f* 1.515,—	*f* 1.485,—
C.v.d.O.	*f* 4.150,—	p.m.	*f* 2.255,—	*f* 1.895,—
U.Z.C.	*f* 8.700,—	p.m.	*f* 5.780,—	*f* 2.920,—
N.B.J.B.	*f* 610,—	p.m.	*f* —,—	*f* 610,—
In februari totaal te weinig ontvangen				*f* 6.910,—
In januari totaal te weinig ontvangen				*f* 7.875,—
Achterstand per 28 februari				*f* 14.785,—

Wij vragen de penningmeesters onze gemeenten hun vrijwillige bijdragen maandelijks over te maken opdat het werk zijn voortgang kan hebben.

Th. van der Laan

In een ingezonden stuk in Trouw (van 11 april jl.) lazen we:

BAPTISTEN

In Tr/Kw van 5 april wordt melding gemaakt van de sterke groei van baptistengemeenten, niet alleen in Nederland, maar over de gehele wereld. Op de synode van Lunteren zei prof. J. Verkuyl: „Ik heb in Djakarta gewoond waar ik nauw met de Javaanse gemeente verbonden was, die toen 70 zielen telde. Diezelfde gemeente heeft nu 4500 leden, steeds maar groei, steeds maar volwassendoop". Hij vraagt dan: Wat betekent dit? Dit betekent volgens mij dat Karl Barth gelijk krijgt. Op de vraag van dr A. Dekker aan de oude Barth, wat er in de kerkdienst moet veranderen, zei hij: In de eerste plaats moet de zuigelingendoop er uit. Stel daar tegenover de berichten uit de kerken die de zuigelingendoop, koste wat het kost, willen vasthouden. In de r.k. kerk is de afbraak zó groot, dat het niet meer bij te houden is. Ik lees in het jaarboekje 1971 van de geref. kerken dat er 100.000 exgereformeerden zijn. Hoeveel zouden het er nu zijn?

Baarn, J. Pasveer Sr.

EEN EVANGELISATIEKAMP VOOR DE JEUGD... IS DAT ZO NODIG?

Ja, dat kamp is nodig. Het evangelisatieweekend te Dalfsen zal velen nog helder voor de geest staan. Welnu, in één van de slotdiskussies moesten we vaststellen dat vele facetten van het evangelisatiewerk nog onbesproken waren gebleven.

Het evangelisatiekamp wil nu de mogelijkheid bieden om wat dieper op de problemen in te gaan, die in Dalfsen slechts terloops aan de orde zijn geweest. Maar ook in één week kunnen we nog niet alles bespreken. We zullen ons dan ook beperken tot:

a. Koffiebarwerk,
b. Campingevangelisatie.

We zullen ons verder beperken tot de inhoudelijke kant van deze beide evangelisatievormen. Problemen op organisatorisch vlak blijven buiten beschouwing.

in concreto zullen we dan aandacht besteden aan de volgende punten:

1. Bijbelstudie.
2. Diskussietechniek.
3. Het pastorale aspekt.
4. Het toetsen van bovenstaande punten in de praktijk.

Om nu op een verantwoorde wijze bezig te zijn zullen we enkele perosnen, deskundigen, uitnodigen om de verschillende facetten van het evangelisatiewerk aan ons duidelijk te maken.

Het spreekt bijna vanzelf dat we de diskussies veelvuldig af zullen wisselen met sport en spel.

Het belooft een fijne week te worden, waarin we enerzijds ons diepgaand bezig zullen houden met nieuwe mogelijkheden voor jeugdevangelisatie en anderzijds ons heerlijk ontspannen om met frisse ideeen en goede moed een nieuw evangelisatiejaar tegemoet te gaan.

Het evangelisatiekamp (B.E. 3) wordt gehouden van 13 juli tot 20 juli op De Vinkenhof. Leeftijd: 16 jaar en ouder. Prijs *f* 90,—.

Meen je nu je belofte van Dalfsen, om je verder met deze evangelisatieproblemen bezig te houden, te moeten inlossen, dan kan dat door:

1. het bekende aanmeldingsformulier in te vullen.
2. een brief-briefkaartje te sturen naar: Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsstraat 25, Drachten.

Mijn overburen zijn de doden

Aan de overkant van de drukke verkeersweg ligt het oudste kerkhof van deze stad waarin ongeveer 70.000 levende mensen wonen. Dat kerkhof kwam er toen de wereld nog niet zo vol en de armoede in deze kontreien groter was. U vindt in deze stad dan ook geen rijke koopmanshuizen, geen historische bouwwerken, geen kathedralen en derhalve op de dodenakker geen praalgraven, geen grootse beeldhouwwerken. De stenen, die er staan of liggen, zijn sober. Op heel veel graven is niets te zien. Mischien een klein kadasterpaaltje met een paar initialen, waarschijnlijk de naam van de begravene aanduidend.

Nu en dwaal ik er rond. Omdat het er zo rustig is en omdat de lente er hoogtij viert in bomen en struiken en de vogels er spelen. Ik bekijk de stenen en lees de namen. Hier hebben mensen gestaan rondom open groeven, waarin geladen kisten wegzonken. Er zullen tranen gevallen zijn. Nu niet meer, want er wordt niemand meer „aan de schoot der aarde" toevertrouwd. Op talloze stenen staat het zelfde refrein: Rust zacht. Een welgemeende wens, voorzover wij zien volkomen zinloos. Maar een mens wil toch wat zeggen. Wil nog groeten al is het schip al lang achter de horizon verdwenen.

Naarstig heb ik naar andere woorden gezocht, maar zelfs op het graf van een doopsgezinde leraar vond ik alleen maar **dat hij voortleeft in de harten van zijn** vrienden. Van een hervormde predikant las ik slechts de naam en van een burgemeester niet meer. Zelden was er een straal van hoop, van verwachting, van een greep naar God. Onder de honderden vond ik hooguit tien, die een Schriftplaats vermelden. Maar dan alleen de plaats, niet het woord.

Voor iemand die een groet van God verwacht is een gang over deze akker een troosteloze tocht. Slechts zelden ook maar een vage aanduiding van het land achter de horizon. Hier werden de boeken gesloten. Hier staat een bibliotheek van de dood. Hier vallen alle deuren dicht. Geen land van hoop en glorie.

Nu moet men niet overmoedig fantaseren over dat land. We hebben onze wensdromen die welig groeien in dit tranendal. Een kortstondige verdoving, geen geneesmiddel. De wereld heeft slagvelden, ziekenhuizen, kerkhoven, crematoria en het vuur teert al onze wassen beelden weg. Dat is de realiteit.

U hebt het paasfeest gevierd. Hebt u Gods realiteit gespeurd, gezien? Is er werkelijk bevrijdend licht, verlossende kracht uitgegaan van het woord dat God op de eerste dag der week, vroeg in de morgen, in alle stilte daverend sprak? Toen Pompidou herdacht werd las men in een kerk uit de Openbaring, hoofdstuk 21 : 1-7 en uit het Evangelie van Johannes, hoofdstuk 11 : 17-27. In die Schriftwoorden gaat het niet om wensdromen maar om binnendringende aktiviteiten van de barmhartige God, die zijn schepselen niet in nacht en ontij laat vertwijfelen. Die ons in Jezus, door Jezus en met Jezus een nieuw gezang laat zingen. Jezus leeft. En wij met Hem!

Huizinga

DE FRIESE „BONDSDAG" IN HEERENVEEN

Naar schatting ongeveer 150 mensen, kinderen inbegrepen, waren tweede paasdag jl. naar Heerenveen getrokken om er in de Blauwe zaal van de schouwburg - en de kinderen in het nieuwe jeugdgebouw van het baptisten-gemeentecentrum - de jaarlijkse Friese bondsdag te houden. Het was een betrekkelijk kleine zaal die gauw gevuld was... Maar wie de opkomst nuchter beschouwt moet toch zeggen, dat er te weinig mensen waren. Dat bleek het duidelijkst bij het appèl: van enkele gemeenten was er niemand, of soms slechts twee of drie.

Die geringe belangstelling betekent niet, dat het bestuur van de Bond moet besluiten met de Bondsdagen te stoppen. Integendeel. Daarvoor zijn ze in opzet en doelstelling te belangrijk. Het betekent wel, dat er naar nieuwe mogelijkheden moet worden gezocht en naar aantrekkelijke programma's.

In de morgenbijeenkomst sprak ds J. van Dam uit Sneek over het onderwerp „Jezus, de Zoon van God en de Zoon des Mensen"; een nogal moeilijk onderwerp waarnaar toch met grote belangstelling geluisterd werd. De jeugd van Heerenveen had een bijzonder leuk raad- en antwoordspel - zoiets als „twee voor twaalf" van de tv - waarbij de hele zaal eigenlijk betrokken werd. Het zangkoor van de ontvangende gemeente zong, o.l.v. zijn dirigent de heer J. de Haan, enkele mooie paasliederen.

's Middags sprak ds W. Hessels uit Lemmer over „De praktische betekenis van de Opstanding"; het was een toespraak waarin aan de hand van vele bijbelteksten antwoord gegeven werd op de vraag naar die betekenis. Een gospelteam uit Lemmer, „The Heaven Travellers", o.l.v. de heer Ynze de Boer, zong, speelde en getuigde. Tenslotte was er een getuigenisdienst.

Ds K. Corporaal uit Leeuwarden, die de hele dag de leiding had, opende de dag en sloot de dag met een korte toespraak. Om ongeveer half vier kon ieder weer zijns weegs gaan.

Konklusie: de Bondsdag moet blijven. Maar er zou wel wat minder gepreekt en gesproken mogen worden!

Bz.

KORRESPONDENTIE

Br X.IJ. te Z. We hebben het door u gewraakte artikel nog eens nauwkeurig nagelezen en kunnen ons uw verontwaardiging met de beste wil niet voorstellen. We zijn bijvoorbeeld in dat artikel nergens de naam Allende tegengekomen; toch wijdt u nogal wat woorden aan de chaos die deze — inderdaad op demokratische wijze gekozen — marxist zou hebben nagelaten.

In bedoeld artikel poogde onze kollega aan te tonen, en hij deed dat onzes inziens op voortreffelijke wijze, dat we in een samenleving verkeren die niet nalaat ons, ook als christenen, te beïnvloeden in ons denken. Hij stelde tegenover de filosofie van het kapitalisme niet de filosofie van een ander ekonomisch stelsel, bijvoorbeeld die van het dialektisch-materialisme van Marx, maar het persoonlijke geloofswerken dat de vrucht is van de verwachting van „de *uiteindelijke maatschappij* van God".

Nee, broeder, uw toorn is niet billijk ontstoken.

e. r.

BEROEPSHALVE BEZIG ZIJN MET MENSEN

Wat is er nodig om in zieken-, verpleeg-, bejaarden- en andere tehuizen om te gaan met mensen? Voor mensen te zorgen?

Naast een goede gezondheid, een sterke rug, een paar flinke handen, een helder verstand, een paar stevige voeten (om met beide benen op de grond te kunnen staan), zijn nodig een goede mentaliteit, die samenwerking met anderen mogelijk maakt, en ijver, om zelf het werk te doen (en niet anderen er voor laten opdraaien) en toewijding (om te voorkomen dat er met het klokje in de hand gewerkt wordt). Vooral echter is er een hart nodig. Niet alleen voor de bloedcirculatie in het eigen lichaam. Maar vooral voor het leggen van kontakten met de medemens. Kontakten worden niet alleen gelegd door woorden, vooral ook door daden.

Nu weer enkele tienduizenden jongeren de scholen gaan verlaten, ontstaat er voor enkele duizenden van hen een prachtige kans zich beroepshalve met mensen bezig te gaan houden. Ze zouden uit roeping dit beroep kunnen kiezen. Op scholen, bij de gewestelijke arbeidsbureaus en ook in de genoemde tehuizen, kan men inlichtingen geven over de aard der werkzaamheden, de gevraagde opleidingen en carrièrekansen, de salariëring.

Ploeger,
alg. sekr. Tabitha

BEROEPINGSWERK

Aangenomen: naar Groningen-Noord, J. Broertjes te Amsterdam-Noord.

Tabitha bouw - actie

Minimum- en maximumsnelheid

Niet alle verkeer gaat even snel. Gelukkig maar, zeggen sommigen. Helaas, konstateren anderen. Feit is, dat het langzame verkeer het snellere verkeer kan ophouden. Zoals het snelle verkeer het langzame verkeer kan opjagen.

Aanpassing, zou het thema voor elke verkeersdeelnemer moeten zijn. De langzameren wat sneller, de snelleren wat langzamer.

Dát zou ideaal zijn, vindt u.

Maar idealen worden zelden werkelijkheid...

Het zal ook wel nooit werkelijkheid worden, dat alle mensen, jongeren en ouderen, gezonden en zieken, rijken en armen, geleerden en analfabeten elkaar in alle opzichten leren verdragen, ja: leren respekteren en waarderen.

Dát zou eigenlijk zo moeten zijn. Dat vraagt van ieder een stuk(je) géven (maar het nemen zit ons beter in het bloed). Dat vergt van ieder een beetje méér rekening houden met de belangen van de ander(en).

In feite is dat geen ideaal. Het is een gebod. HET gebod. Het gebod der naastenliefde.

Het diakonale werk wil de naastenliefde in praktijk brengen. We kunnen de Heer danken dat we van Hem gaven ontvangen hebben om Hem te dienen. Om Hem ook te dienen door de anderen te dienen. Onze Tabitha-Bouw-Actie wil uitbouwmogelijkheden scheppen en benutten om méér door gezamenlijke inspanning aan daadwerkelijke en gezamenlijke naastenliefde te doen, te kunnen doen. We menen, dat er kánsen zijn om mensen te helpen. We moeten de ogen open houden. En onze handen moeten bereid zijn aan te pakken.

We ontvingen de volgende bijdragen:

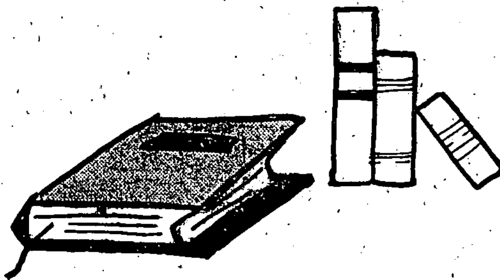
van Zusterhulpafdelingen: Emmen-Angelsloo 25,-; Drachten-Elim 50,-; Vriescheloo 25,-; Nieuwe Pekela 40,-.

Van partikulieren: JB,G 10,-; GB,H 25,-; JK,E 25,-; HM,U 10,-; JE,DH 10,-. Voorts kregen we de kollekte van de Tabitha-dia-avond op 6 maart te Emmen ad *f* 111,47, terwijl de besturenkonferentie van Zuid-Oost-Drente ons *f* 50,- gaf.

In totaal ontvingen we in het eerste kwartaal *f* 1.901,93.

Alle gevers en geefsters hartelijk dank. Ons gironummer is: 530.092 t.n.v. penningmeester Tabitha-Bouw-Actie, Westduinweg 1107, Scheveningen.

H. Ploeger

Wat zullen we lezen?

maandag	22 april	1 Petrus 1 : 1— 2	Uitverkoren pelgrims
dinsdag	23 april	1 Petrus 1 : 3— 5	Vol hoop door de verrezen Heer
woensdag	24 april	1 Petrus 1 : 6— 9	Allerlei beproevingen, maar...
donderdag	25 april	1 Petrus 1 : 13—16	Sympathieke voorgangers
vrijdag	26 april	1 Petrus 1 : 10—12	Op één kompas
zaterdag	27 april	Psalm 11	Niet kleinmoedig
zondag	28 april	Psalm 13	Een hart vol vertrouwen

HOOFDBUREAU WRvK NAAR DERDE WERELD, ZEGGEN BRITSE BAPTISTEN

De Baptisten Unie van Groot Brittannië en Ierland heeft de Wereldraad van Kerken verzocht te overwegen zijn hoofdbureau te Genève te verplaatsen naar „ergens in de Derde Wereld". De algemeen sekretaris van de Britse Unie David Russell, die ook lid van het Uitvoerend Comité van de Wereldraad is, vertelde de Raad van de Baptisten-Unie, dat de brief waarin de suggestie werd gedaan welwillend en met begrip werd ontvangen.

gemeenteberichten

HET GAAT OOK IN ZWOLLE GOED

Zwolle - (G.J.d.V.). De rubriek gemeenteberichten is, naar mij is gebleken, de meest gelezen rubriek in De Christen. Veel mensen lezen daarin, terecht of ten onrechte of het een gemeente goed gaat of niet.

Je hoort daarom wel eens de vraag: „Gaat het niet goed bij jullie in Zwolle? We lezen nooit iets van jullie in De Christen!"

Wel, om aan alle mogelijke misvattingen een einde te maken, kan ik hierbij verzekeren, dat het de gemeente Zwolle goed gaat. We hebben een voorganger die we niet graag zouden missen en een gemeente die bij het werk in de wijngaard des Heren is betrokken. Van gastsprekers hoor je wel eens de opmerking: „Het is fijn om bij jullie voor te gaan, je voelt dat de gemeente leeft". En dat is inderdaad ook zo. Je merkt, dat ook op de Agapè-gespreksavonden waar zo ongeveer de helft van de gemeente aan meedoet; wat een verheugend aantal is. Maar wat meer zegt, men doet niet alleen aan de gesprekken mee maar tracht het besprokene ook in de praktijk te brengen. Dat dit wel eens een zelfopoffering en zelfoverwinning kost is een vanzelfsprekende zaak maar ook hierin weten we niet alleen te staan maar met 's Heren hulp, weten we, zullen ook de muren van ons persoonlijk Jericho vallen.

Komt u deze zomer uw vakantie doorbrengen in Salland of de Noord-Veluwe, kom dan eens de dienst meemaken bij ons in Zwolle. Elke zondagmorgen om 10 uur staan de deuren van ons kerkgebouw open.

REDENEN TOT DANK EN TOT ZORG

Harderwijk - (L.D.). Het is goed om als gemeenten aan elkaar door te geven hoe men reilt en zeilt.

Het is al enige tijd geleden dat men van de gemeente in Harderwijk iets vernam. Mede in verband met de naderende zomer, waarbij velen de mooie Veluwe weer zullen bezoeken voor een weekend of vakantie, dachten wij dat het ook goed zou zijn dat men iets van ons hoorde.

Harderwijk is een blij-gelovige gemeente. Onder de inspirerende leiding en herderlijke zorg van onze voorganger ds H. G. de Winkel beleven we goede tijden. Reeds in dit voorjaar mochten we enige keren het doopvont openen om enkelen door de doop aan de gemeente toe te voegen. Een reden tot dankbaarheid.

Ook het kerkbezoek gaat goed want bijna elke zondag is onze kerk vol.

Onze jeugdgroepen houden zich intensief bezig met bijbelstudie en ontvangen mede daardoor een rijke zegen. Hun trouw aan de Heer blijkt elke zondag. Velen van de beide jeugdgroepen doen mee aan jeugd- en zangkoor en camping-evangelisatie. Op deze manieren is een gedeelte van de gemeente evangeliserend bezig.

Wij allen zijn dankbaar dat de Heer mogelijkheden biedt en dat ieder die dit wil mag worden ingeschakeld in Zijn werk.

Ook kent de gemeente uiteraard zorgen. Zorgen om haar gebouw dat erg bouwvallig is. Tevens zorgen om zijn zieken en bejaarden. Onze oude broeder Hoekman, een van de werkers van het eerste uur en oud-ouderling van de gemeente

Staat het al op uw kalender?
14 september 1974
„ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

maakt moeilijke dagen door. Maar het rustgevende is dat ook in tijden van ziekte de Heer de Trooster wil zijn.

Vanuit Harderwijk willen wij u hartelijk groeten en u graag uitnodigen tot een bezoek aan onze gemeente als u de Veluwe gaat bezoeken.

GROTE GROEI IN PAAR MAANDEN

Alblasserdam - (J.Th.v.W.). Zoals in ons vorige gemeentebericht beloofd willen wij hierdoor weer mededeling doen van de stromen van zegen, die hier thans neerkomen. We hebben vanaf december vorig jaar elke maand een doopdienst en de gemeente is thans, de nieuwe doopkandidaten meegerekend, sinds december 1973 al met ruim 34% gegroeid.

Op 31 maart jl. waren we dan 's avonds in een extra-dienst weer bijeen en mochten we weer beleven hoe zr Ria Karreman uit Alblasserdam en de zusters Janny en Ineke Meinema uit Hardinxveld afdaalden in het watergraf om daarna een nieuw leven met de Heer te beginnen. Ds A. Visscher uit Veendam, oud-voorganger van de gemeente hier te plaatse, bepaalde ons bij het fundament dat er ligt, namelijk Jezus Christus, naar aanleiding van de woorden van Paulus, opgetekend in 1 Kor. 3 : 10-23. Tijdens het avondmaal verwelkomde br S. Tent de nieuwe leden en overhandigde hen tevens de doopkaarten. Het was ontroerend heerlijk mee te maken hoe tijdens deze dienst zich wederom vijf mensen overgaven aan de Heer. Sommigen kwamen onder tranen tot overgave. Binnen enkele dagen volgden nog de doopaanvragen van een echtpaar en een jonge zuster. Van één van de bekeerlingen moesten we helaas de doopaanvraag aanhouden, omdat zij door haar familie niet begrepen werd, doch we bidden en zijn er van overtuigd dat de Heer ook deze muur van onbegrip zal slechten. Zo mogen we dan weer uitzien naar de eerstvolgende doopdienst, die D.V. gehouden zal worden op zondagavond 21 april a.s., aanvang 7.00 uur, waarin onze konsulent ds H. L. Nieman uit Rotterdam-Zuid voor zal gaan.

Hem nu, die machtig is meer dan overvloedig te doen boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht die in ons werkt, Hem zij de heerlijkheid in de gemeente door Christus Jezus, in alle geslachten, tot alle eeuwigheid.

RUMOER OM EEN OVERGANG

In Duitsland is men verontwaardigd over de geheime overgang van drie lutherse predikanten in Beieren naar de R.K.-Kerk, waarin zij tot priester gewijd zullen worden. Degenen die deze drie in bescherming willen nemen voeren aan dat toch ook vorig jaar drie r.k. priesters zich in de Evangelische Kirche hebben laten opnemen. Het motief van de drie ex-lutheranen om te zwijgen schijnt te zijn geweest dat zij de gemeenten niet voortijdig in onrust wilden brengen. Een van de argumenten van hun overgang is de toelating van de vrouw tot het ambt in de Lutherse Kerk. Van twee van de drie predikanten waren de bezwaren tegen bepaalde ontwikkelingen in de Lutherse Kerk bekend. De bisschop van Regensburg had zijn lutherse collega daar reeds in 1970 op geattendeerd.

Op 8 april mocht onze lieve, altijd zorgende vrouw, moeder en oma

IDA ANNA HAMERSMA-SKERIES

haar plaats in het Vaderhuis met zijn vele woningen innemen.
Haar plaats was bereid.

R. Hamersma
E. J. Volp-Hamersma
Th. W. Volp
Jolet

2e v. d. Helststraat 97[1]
Amsterdam

Op maandag 8 april 1974 is na een kort ziek zijn nog vrij onverwacht van ons heengegaan zuster

IDA ANNA HAMERSMA-SKERIES

in de ouderdom van 74 jaar.

Zr Hamersma heeft in haar leven heel veel ziekte gekend, maar leefde altijd met de Troost van de Heer.

Baptistengemeente Amsterdam-Centrum

Op 12 april 1974 heeft de Here tot Zich genomen onze broeder

HIJLKE SMITS

op de leeftijd van ruim 74 jaar.

„Het leven is mij Christus en het serven gewin". - Philipp. 1 : 21.

De Baptistengemeente te Staveren.

In volledige overgave aan zijn Heer en Heiland is naar Huis gegaan, onze innig geliefde man, vader, behuwd- en grootvader

HIJLKE SMITS

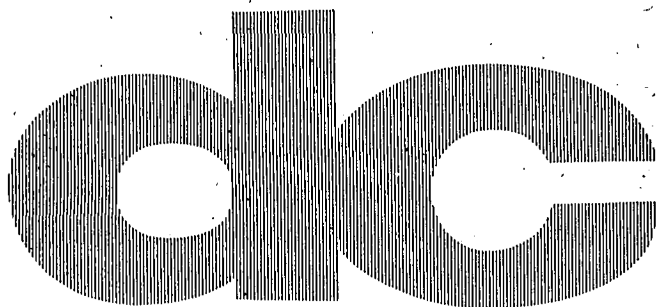
op de leeftijd van ruim 74 jaar.

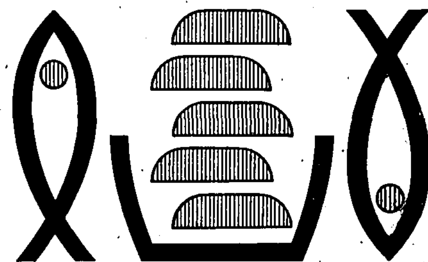
„Mijn tijden zijn in Uw hand" - Ps. 31 : 16.

Staveren, 12 april 1974
Smidstraat 4

Sj. Smits-Veersma
Hoogkerk:
P. Groen-Smits
E. Groen
Staveren:
W. Smits
E. Smits-Schotanus
en kleinkinderen

Liever geen bezoek aan huis.
De begrafenis vond woensdag 17 april jl. plaats na een rouwdienst in de baptistenkerk te Staveren.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 17 - 26 april 1974

Zendingsberichten

Algemene Vergadering van de Europese Baptisten Zending

Van dinsdag 11 juni tot donderdag 13 juni a.s. wordt in Siegen, West-Duitsland, de Algemene Vergadering van de E.B.M.S. gehouden. De Nederlandse afgevaardigden voor deze vergadering zijn mevrouw H. Tijman-Schröder, S. Edens, Th. van der Laan en G. van 't Wout.

Het financieel jaarverslag laat zien dat in 1973 *f* 1.500.000,— werd bijeengebracht voor het werk in Noord- en Zuid-Kameroen, Sierra Leone en Argentinië. De Nederlandse bijdrage bestaat uit de totale verzorging van twee gezinnen die in deze zending werken en de opbrengsten voor projekten in deze gebieden.

Voor 1974 is tenminste 1.100.000,— gulden nodig. Gezien de geweldige stijgingen van de prijzen in de Afrikaanse landen wordt verwacht dat men wel een extra beroep zal moeten doen op de gemeenten. Ds J. B. van der Veen, die leiding geeft aan de E.B.M.S.-arbeid in Zuid-Kameroen, bericht dat sinds 1 februari de prijzen met meer dan 30% zijn gestegen! Hetzelfde horen we van onze werkers in Zaire.

De U.Z.C. moet dan ook 1974 met een gewijzigde begroting komen en we vragen de penningmeesters van de gemeenten en van de zendingskassen hiervan nota te willen nemen. Vooral de post personeelskosten moest aanzienlijk verhoogd worden, zodat er *f* 5.000,— meer gevraagd wordt dan op de begroting staat aangegeven. We menen dat nu reeds te moeten doorgeven. In oktober is het al te ver in het jaar om er nog rekening mee te kunnen houden.

Meer inheemse voorgangers nodig

In Noord-Kameroen groeien de gemeenten snel. Bij hoge uitzondering staat de leiding van de E.B.M.S. toe dat Europese zendelingen als voorganger van een gemeente fungeren. Zo spoedig mogelijk moeten deze gemeenten voorgangers uit eigen gelederen krijgen. Daartoe zijn goed opgeleide Afrikaanse predikanten nodig. Er is een aantal evangelisten met een bijbelschoolopleiding van de bijbelschool Djarengol. Op het seminarie in Maroua ontvangen op dit moment zes jonge mensen een theologische opleiding. Dit is echter nog niet voldoende. In Noord-Kameroen zoekt men nu naar een andere mogelijkheid waarvoor bijzondere voorbede gevraagd wordt. Er werken vijf katechisten in dit gebied die reeds jaren trouwe dienst bewijzen. Zij krijgen nu een tweejarige bijbelscholing. Als ze slagen voor het examen kunnen zij als voorganger de gemeenten dienen.

Een gemeentebericht uit Dagai geeft een indruk van wat in dit gebied gebeurt. Zendeling Walz schrijft: Dit jaar werd een nieuwe kapel geopend en het evangelie van Markus werd in eigen taal overgezet en uitgegeven. Er werden vier doopdiensten gehouden, waar 108 gelovigen werden gedoopt. De gehele gemeente werkt mee. Op 80 verschillende plaatsen wordt zo het evangelie verkondigd. Honderd en zeventig mensen kwamen tot bekering.

In Zouvoul ondervond de arbeid veel tegenstand van het dorpshoofd. Toch konden ook hier zeventig mensen gedoopt worden. Op de meisjesvereniging komen regelmatig veertig tot vijftig meisjes.

Sierra Leone

In King Tom, een stadsdeel van Freetown, werden negen jonge mensen gedoopt. De doopdienst werd op het strand gehouden en zij werden in zee gedoopt. Een van deze jonge mensen heeft te kennen gegeven naar het „Bible College" te willen. Ter voorbereiding van de evangelisatiecampagne in Freetown vond er een ontmoe-

ting plaats met Sinka Stevens, de president van de Republiek Sierra Leone. Hij toonde grote belangstelling en het interview werd dezelfde dag uitgezonden door radio en tv en stond de volgende dag in de kranten.* De president sprak zich bijzonder lovend uit over de Scarcies Secondary School in Mambolo, waar ook de familie Wolters werkt. Het bijzondere van deze school is, dat de leerlingen ook een praktische vorming krijgen, onder andere in betere landbouwmethoden. We berichtten de vorige keer reeds dat jonge mensen van deze school tot geloof komen en reeds gedoopt zijn.

Teun en Nel Wolters hadden een minder prettige ervaring. Er werd bij hen ingebroken. Hun radio, casette-recorder, lamp, klok en parapluie werden gestolen. Nel Wolters schrijft: Gelukkig hebben ze Christiaantje niet meegenomen!

———

* Zie ook het artikel over Opwekking in Sierra Leone, in DC van enkele weken geleden; e.r.

Nieuwe zendelingen

Rolande Niogret uit Frankrijk ging als onderwijzeres naar Zuid-Kameroen. Broeder en zuster Walter Gujer gingen opnieuw naar Kameroen. Broeder Gujer werkt als zendeling in Dagai/Noord-Kameroen en zijn vrouw heeft de leiding van een kraamkliniek.

Voorzitter Unie Zendings Commissie naar Afrika

De voorzitter van de Unie Zendings Commissie, br G. van 't Wout, is vice-president van de Europese Baptisten Zending. De E.B.M.S. droeg br Van 't Wout op een bezoekreis te maken naar de zendingsterreinen in Afrika, en daarover te rapporteren op de komende Algemene Vergadering in Siegen. Het programma was/is als volgt: Sierra Leone 16-19 april; Noord- en Zuid-Kameroen 30 april tot 17 mei; Zaire 18 mei-25 mei. In Sierra Leone zal br Van 't Wout de eerste Algemene Vergadering van de pas opgerichte Unie van Baptisten Gemeenten bijwonen en de zendingsposten en inheemse gemeenten bezoeken. In Noord- en Zuid-Kameroen bereiden ds Stäubli en ds v. d. Veen de reizen voor en in Zaire gaat ds Ter Braak mee op reis.

Er zullen vooral ontmoetingen plaatsvinden met de leidinggevende inheemse broeders om de toekomst van de arbeid te bespreken.

Dat geldt in het bijzonder voor de arbeid in Zaire, waar in totaal nieuwe situaties gewerkt moet worden. Natuurlijk hoopt hij ook de zeventig zendelingen te ontmoeten, die in deze gebieden werken.

Zaire

Zr Corrie Brouwer schrijft dat ze weer helemaal opgenomen is in de arbeid. Ze heeft veel werk aan de leerlingen die in de tijd van haar verlof achteropgeraakt zijn. Ze hoopt ze toch nog door de examens te kunnen slepen. Ze heeft wat moeilijkheden met haar visum, maar dat komt wel in orde, verwacht ze.

Gewest Holland

Het Gewest Holland brengt geld bijeen voor de bijbelschool in Ndiki. Hoewel nog niet alle gemeenent mee doen zal het benodigde bedrag zeker gehaald worden, bijna *f* 10.000,—.

De gemeente Leiden bracht in korte tijd bijna *f* 4.000,— bijeen voor de arbeid in Zuid-Kameroen, waar br Van der Veen werkt.

SOS West Afrika

Door vele instanties, waaronder ook de E.B.M.S., kon hulp verleend worden in de hongergebieden in Afrika. Ook vanuit ons Noodfonds in Nederland werd *f* 10.000,— gezonden en hulp geboden via de E.B.M.S. In 1974 zal dezelfde hulp zeker nodig zijn!

Pinksterfeest (2 en 3 juni).

Goede gelegenheid voor de zendingswerkgroepen de gemeenten te bepalen bij onze opdracht om te bidden en te offeren voor de zending.

Spaar oude postzegels t.b.v. de zending!

Br K. Kuperus, Simsonstraat 5, Amsterdam-Zuid ontvangt graag gebruikte postzegels die hij na behandeling verkoopt waarbij de opbrengst bestemd is voor onze zending. Zamel die postzegels in per gemeente, per gewest of bond en neem ze mee naar konferenties om porti te besparen. Als iemand van u naar De Vinkenhof komt kunt u ze ook daarheen meenemen, daar zorgen ze voor doorzending aan br Kuperus.

Unie Zendings Commissie: gironummer van de unie: 9260 t.b.v. U.Z.C. Bestemmingsgelden extra vermelden. Sekretariaat: Biltseweg 10, Bilthoven.

INTREDE KAND. A. DE VRIES

Kandidaat A. de Vries zal D.V. zondag 28 april a.s. zijn intrede doen als voorganger van de baptistengemente te Coevorden. De intrededienst zal plaats vinden om 15.00 uur in de Gereformeerde kerk, Van Heutszsingel te Coevorden.

NJ 74

wa's dat dan?

om niet te vergeten:
23 mei nationaal jeugdfestijn op De Vinkenhof

dat is het dan:

een uitgebreid programma met onder anderen goeie muziek, veel informatie, cabaret, film, volksdansen, en een boel andere mensen...

(voor inlichtingen : bel even naar Jan de Vries (tel: 04445-3219).

dan wordt het dus

tot ziens op 23 mei

WIJN EN NAPALM

Onthutsend zijn de bevindingen van de journalist Günther Walraff toen hij zich alweer enige tijd geleden voordeed als fabrikant van chemicaliën en in die hoedanigheid een aantal r.k. priesters en moraaltheologen in West-Duitsland om raad ging vragen bij een gefingeerd gewetensprobleem.

Walraff wendde voor een goedkope manier te hebben ontwikkeld om een scheikundige stof te produceren, die het hoofdbestanddeel vormt van de napalmbom. Zijn gewetensprobleem was nu of hij als christen grote bij hem geplaatste orders van het Amerikaanse leger moest uitvoeren, ook als hij daarmee de oorlogvoering in Vietnam ondersteunde.

Het is niet zo'n fraaie manier om mensen uit hun tent te lokken, maar de resultaten logen er niet om. Prof. Böckle uit Bonn was één van de zeer weinigen, die het uitvoeren van de orders een misdaad tegen de mensheid vond, al realiseerde hij zich dat je daar beslist wel allerlei klassieke moraaltheologische uitvluchten voor zou kunnen bedenken.

En inderdaad, die uitvluchten werden bij bosjes gegeven. We geven twee sprekende voorbeelden.

Prof. Klomps uit Keulen: „Ik zou het doen. De bisschoppelijke wijnkelders in Trier leveren immers hun wijn ook naar alle landen van de wereld en die bisschoppen kunen er toch ook niets aan doen als hun wijn dan in zondige nachtklubs wordt gedronken, waar ook naaktdansen plaatsvinden en wat al niet meer".

Professor Egenter in München: „Ik vind, dat men napalmbommen zeer zeker bij een menselijk correcte oorlogvoering kan inzetten. Een granaat of een bajonet is ook geen aangenaam instrument. Bovendien gebruiken de Amerikanen de napalmbom waarschijnlijk alleen maar om oerwouden af te branden".

(Hervormd Nederland)

Gemeentevergadering is essentieel, zegt sekretaris van baptisten-unie in Wales

door W. Garfield Eynon

In een artikel over de baptisten in Wales en hun organisatie, verklaarde de algemeen sekretaris van de baptisten-unie in Wales M. J. Williams in het nummer van 1 maart van **Seren Cymru** dat „alle gemeenten in de unie zelfstandig zijn en zelfbestuur hebben; hieruit volgt dat het uitgangspunt van organisatie in de unie de gemeentevergadering van de plaatselijke gemeente is".

Deze vergadering, die gebaseerd is op de souvereiniteit van Christus over zijn gemeente en op het priesterschap van alle gelovigen - en ook omdat de plaatselijke gemeente in staat is de wil van Christus te kennen - is centraal. Als de gemeente van vandaag zich zo dikwijls bezig houdt met beuzelingen dreigt het gevaar dat de werkelijke betekenis van de gemeentevergadering wordt vergeten. Maar als het Woord van God in het leven van de gemeente opnieuw zijn centrale plaats krijgt zal de gemeente ook opnieuw ontdekken wat de werkelijke belangrijkheid van deze vergadering is, samen met de verantwoordelijkheid en de waardigheid waartoe Christus zijn volk heeft geroepen.

Als baptisten moeten we echter nooit de onafhankelijkheid van de plaatselijke gemeente overaksentueren, noch oversimplificeren. Baptisten hebben altijd nauwe banden onderhouden met andere baptistengemeenten. Dit vond reeds uitdrukking in de gewestelijke ontmoetingen die (in Wales; e.r.) teruggaan tot 1650. Niemand kan op de juiste wijze de organisatie van een unie onderkennen tenzij hij de gewestelijke organisaties (Associations) - waarvan er op het ogenblik in Wales tien zijn - op hun waarde heeft leren schatten. Het zijn deze gewestelijke verbanden die de gemeenten ertoe leiden om vrijheid te kombineren met verantwoordelijkheid; er zijn vanuit de geschiedenis van de gemeenten vele bewijzen te vinden die aantonen dat de gemeenten door anderen te helpen grenzen stelden aan hun eigen rechten en vrijheden. Toen de unie in 1866 werd gesticht werd nadrukkelijk vastgesteld dat het een unie was van gewestelijke verbanden en van gemeenten; niet van personen.

Ten tijde van de eeuwwisseling verzochten de Engelstalige gemeenten in de unie eigen vergaderingen te houden en in 1914 werd de Welsh Baptist Union opgesplitst in een Engelstalige en in een Welshtalige vleugel. Hoewel één unie vormend houden beide vleugels hun eigen jaarvergaderingen, kiezen hun eigen presidenten en hebben aparte besturen; maar ze komen sámen wanneer het nodig is. Ze worden administratief geleid door dezelfde vrijgestelden vanuit het centrale bureau in Ilston House, Swansea. Ook beschikken ze over één centrale kas. Dit systeem heeft op vriendschappelijke wijze kunnen werken gedurende de laatste 50 jaar.

Tenslotte vraagt Williams zich af „of onze organisatie opgewassen is tegen de noden van de huidige tijd". Tijdens perioden van groei en uitbouw had deze regeling ongetwijfeld grote voordelen. Maar tegenwoordig, een tijd van samentrekking en achteruitgang, nu grote gebieden het zonder fulltime voorgangers moeten doen, is de vraag of deze oude regeling daar nu nog tegen opgewassen is. Vele gemeenten blijken niet meer in staat te zijn een fulltime voorganger te onderhouden.

Alvorens de vraag te beantwoorden moet er aan herinnerd worden, dat baptisten altijd meer nadruk gelegd hebben op geloof dan op organisatie. Het evangelie kwam op de eerste plaats, de organisatie is sekundair. Het moet voor baptisten gemakkelijker zijn hun organisatie te veranderen dan hun pincipes, die geworteld zijn in het evangelie. Daarom houden ze vast aan de doop der gelovigen en al die andere zaken die hun onvervreemdbaar eigendom zijn. Met Wales als, zonder enige twijfel, zendingsterrein geeft het standpunt van de doop der gelovigen de gemeenten een sterke basis van waaruit zij de ongelovige wereld kunnen ontmoeten met het getuigenis van het evangelie.

(Seren Cymru is het officieel weekblad van de baptisten-unie van Wales. W. Garfield Eynon, lid van de Raad van de Baptist Union, is voorganger te Ammanford).

VOORTGEZETTE THEOLOGISCHE VORMING

Bijna 40 baptistenvoorgangers uit West-Duitsland hebben onlangs in Hamburg op een Contact Trainingskursus zich gedurende 10 dagen bezig gehouden met een voortgezette theologische vorming.

Het belangrijkste onderwerp van deze kursus, die gehouden werd onder auspicien van het baptistenseminarium te Hamburg, was „Verlossing, een christelijk alternatief voor hedendaagse ideologieën". Zes docenten uit Hamburg en twee uit Rüschlikon leidden de verschillende diskussies. De subthemata waren: „Sekularisme, genade en oordeel"; „Marxistische en Freudiaanse kritiek op religie"; „De toekomst van de godsdisent" en „Bijbelse eschatologie tussen negativisme en positivisme en verantwoordelijkheid voor de wereld".

De boodschap, het goede nieuws over die ene mens Jezus die ten derde dage werd opgewekt uit de doden, is niet door overspannen mensen verzonnen en is ook niet de vrucht van het denken van een studeerkamergeleerde.
Het is naar de Schriften, zegt Paulus (in 1 Korinthiërs 15); bovendien: er zijn vele getuigen die Hem hebben gezien!
Op dat feit, dat fundament rust ons geloof. Het staat vast. Jezus' opstanding is geen mythe, geen fabel. Onze prediking is daarom niet zonder inhoud en ons geloof niet

P

zonder vrucht. We zijn niet meer in onze zonden. En zij, die in Christus ontslapen zijn zijn niet verloren. Integendeel.
We zijn de meest benijdenswaardige mensen, want we hebben niet alleen voor dit leven onze hoop op Christus gebouwd. Christus is opgewekt. Het is een feit. v. D.

Spanningen van deze tijd III (slot)

Spanning houdt mogelijkheden in

Spanning hoort bij het leven. Hoewel we spanning niet altijd als iets plezierigs ondergaan, komen we er geen van allen onderuit. In de voorgaande artikelen over dit onderwerp heb ik wat voorbeelden genoemd, waaruit blijkt dat wij met allerlei soorten spanning te maken hebben. De vraag is nu wel wat we met die spanning moeten doen, of wat we er tegen moeten ondernemen. Spanning kan erg plezierig zijn. Denk maar aan al die mensen die sportevenementen, zoals het voetballen, bijwonen. Veel mensen volgen de misdaadseries van de T.V., of lezen detectiveromans en science fiction om de spanning. Wie zich in die situatie inleeft, raakt in spanning, en ziet uit naar de ontknoping, (het opheffen van de spanning), die een mooi resultaat moet brengen. Spanning vraagt om een ontknoping of een oplossing. Zo wordt spanning een middel om iets te bereiken. Natuurlijk, wie zich voor een bepaalde zaak niet interesseert, raakt ook niet in spanning. Spanning is er daarom een teken van dat u bij een bepaalde zaak nauw betrokken bent, en dat u eigenlijk iets aan de zaak zou willen doen.

Spanning kan verandering brengen

Men kan spanning beschouwen als een vijand. Wie door omstandigheden onder spanning wordt gezet, en misschien wel overspannen raakt, zal de neiging hebben de spanning te beschouwen als zijn vijand. Toch is het mogelijk om de spanning te zien als een vriend. Immers, de spanning betekent dat men zich bij een bepaalde zaak betrokken voelt, dat men geen genoegen neemt met de huidige gang van zaken, en dat men verandering wenst.

Daardoor krijgt men een mogelijkheid om zijn energie in te zetten om die verandering te bewerkstelligen. Een boog moet gespannen worden, om een pijl af te schieten en het doel te treffen. Ik weet best dat niet iedereen op veranderingen zit te wachten. Velen voelen zich juist door veranderingen bedreigd, en willen het graag houden zoals het is. Nu, ook in dat geval geldt dat de spanning dienstig kan zijn om te houden wat je hebt.

Spanning leren verwerken

Kleine kinderen moeten al leren om allerlei spanningen te verwerken. Dat geeft nogal eens moeilijkheden. Als ze hun zin niet krijgen zetten ze een keel op. Als ze een poosje moeten wachten op iets dat ze meteen willen hebben, kunnen ze vreselijk kwaad of paniekerig worden. Dat beduidt dan, dat ze nog niet voldoende kans hebben gezien hun spanningen evenwichtig te verwerken. Hoewel oudere mensen meestal niet direkt schreeuwen, tonen ze toch vaak dezelfde verschijnselen van het niet kunnen verwerken van spanning. Men ergert zich gewoon groen en geel. Er worden hatelijke opmerkingen gemaakt. Men zal uit ervaring weten dat spanning door de één heel anders wordt verwerkt dan door de ander. De één kan er beter tegen dan de ander. Wat voor de één een levensgroot probleem is, is voor de ander nauwelijks belangrijk genoeg om te noemen. Waarvan de één kapot gaat, daaraan trekt de ander zich op. Dat heeft, dunkt mij, te maken met je persoonlijkheid, met je geestelijke veerkracht, en met de omstandigheden. Vermoedelijk kan iemand, die goed gezond is, meer spanning verdragen dan een zieke. Iemand met flinke geestelijke vermogens is duidelijk in het voordeel bij iemand die niet zo rijk gezegend is. Iemand uit een fijn gezin is beter af, dan iemand met een belabberde achtergrond. Iemand, die in de warmte van een gezin opgroeit, kan er beter tegen dunkt mij, dan een alleenstaande. En iemand die met Christus leeft heeft grote voordelen bij iemand die zich hulpeloos en verlaten voelt.

Zo is het niet altijd even gemakkelijk om te bedenken waar de bepaalde spanning vandaan komt, en waartoe de spanning kan leiden, en hoe die spanning goede resultaten kan opleveren voor het persoonlijk leven voor het gezin, voor de gemeente, en voor de maatschappij.

Spanning afbakenen

Veel mensen zijn gespannen, maar ze weten niet waarom. Misschien zijn ze niet in staat om te ontdekken waar die spanning vandaan komt; misschien doen ze geen moeite om dat te ontdekken. Je kunt gaan praten met de voorganger, of met iemand anders uit de gemeente of met iemand uit je kennissenkring, of desnoods met een psychiater. Maar het beste is om zelf achter de waarheid te komen. Als we namelijk de spanning afbakenen, duidelijk aanwijzen, en duidelijk weten waarover we in spanning zitten, dan kunnen we ons vervolgens afvragen wat we er aan kunnen doen. Anders gaat men zich bezig houden met bijkomstigheden, of men neemt ontspanning en vakantie, terwijl in veel gevallen de oorzaak van de spanning daarmee niet wordt aangepakt.
Het zal duidelijk zijn, dat wanneer u wilt ontdekken waarover u in spanning zit, dat u dan de tijd en de rust moet nemen om na te denken. Wij hebben het voorrecht dat wij Gods Geest hebben ontvangen. Hij wil ons voorlichten waar de spanning vandaan komt, en Hij wil ons ook helpen om na te gaan wat wij moeten ondernemen. U zult dus wel tijd moeten nemen voor persoonlijk gebed. U kunt zich dan allerlei vragen stellen, zo in de trant van: „Wat staat mij niet aan?", „Waar heb ik last van?", „Wat zou ik graag willen?" U zou het voor de duidelijkheid kunnen gaan opschrijven. En allengs zal het u duidelijk worden wat u eigenlijk het meest dwars zit, en wat u allereerst moet aanpakken. Als u zich erop toelegt, zult u ook aan de hand van uw dromen, voorzover u zich die kunt herinneren, vrij goed kunnen nagaan wat u bezig houdt.

Als u er evengoed niet uitkomt, ga dan eens praten met iemand uit de gemeente. Ga er samen voor bidden. We hebben het voorrecht dat we samen leven in Christus' gemeente en daar kunnen we ook in dit opzicht de zegen van ondergaan. U voelt wel aan dat het belangrijk is om vriendschappen te kweken, zodat u in geval van nood weet waar u terecht kunt. En bovendien is het van groot belang een vriend of vriendin voor een ander te willen zijn, zoals Jezus dat is.

Spanning aanvaarden

Het is best mogelijk dat u wel weet waar uw spanning vandaan komt. U hebt geprobeerd de spanning als een boog te gebruiken en iets te bereiken. Maar het blijkt niet mogelijk het probleem op te lossen. Er is geen uitkomst; er is geen verandering in de toestand te brengen. U blijft ziek of gehandicapt; u blijft alleen, of op leeftijd; u krijgt geen ander huis of een passender werkkring.

Dan blijft er weinig anders over dan uw toestand te accepteren. Ik zeg dit niet omdat dat zo gemakkelijk zou zijn. Maar het is wel noodzakelijk. Anders raak je overspannen. We moeten iets doen om te veranderen wat kán worden veranderd. Maar het onveranderlijke zullen we moeten aanvaarden. Dat lijkt een noodlot, maar wij weten toch wel beter. Wij kennen God als onze Vader, die voor ons zorgt, die van alle toestanden op de hoogte is. Hij heeft onze tijden in zijn hand; Hij leidt ons door ellendige omstandigheden en tegenslagen heen. Hij heeft ons zo lief, dat Hij Zijn enige Zoon voor ons opofferde. We kunnen het rustig aan Hem overlaten om ons leven te regelen. Hoewel er dan alle reden is om in spanning te zitten, omdat onze situatie niet wordt aangepast aan onze wensen, wordt de spanning opgeheven omdat we gaan goed vinden wat God ons geeft. Ontevredenheid, protest en klachten voeren de spanning op, met alle slechte gevolgen van dien. Overgave aan God brengt de zo nodige ontspanning.

De ontspannen andere helft

Er zijn mensen die overspannen medemensen uitmaken voor aanstellers, voor

luilakken die niet willen werken. Het is natuurlijk wel erg eigenwijs om een oordeel over iemand te vellen, die je niet of nauwelijks kent, en van wiens lichamelijke toestand je hoegenaamd niets weet, en in wiens omstandigheden je zelf niet hoeft te leven. Het is bovendien een grove overschatting van eigen kunnen, en een ondankbare houding ten opzichte van het feit dat je zelf niet overspannen bent.

Het is tegelijk een onderschatting van de spanning die veel mensen moeten verwerken.

Wie zo gezegend is niet overspannen te zijn (de andere helft van de Nederlandse bevolking), kan beter zijn medemens helpen zijn spanning te verwerken en er weer bovenop te komen.

P. van der Werf

NAAM VAN HERVORMDE DEELNEMERS AAN GESPREK MET BWA BEKEND

De namen van de hervormde deelnemers aan het gesprek tussen de Baptisten Wereldalliantie en de Wereldalliantie van Hervormde Kerken zijn thans bekend gemaakt. Het zijn: ds K. Blei, hervormd predikant te Haarlem; prof. Martin Cressy van Westminster and Chesmunt College te Cambridge en dr Sandor Czegledy, van de Theologische Akademie te Debrecen, Hongarije.

Van BWA-zijde zullen deelnemen: dr Rudolf Thaut van Hamburg, prof. dr Penrose St. Amant van Rüschlikon, prof. dr Günter Wagner, eveneens van Rüschlikon en dr C. Ronald Goulding van Londen.

DS T. JANSMA OP 30 APRIL 65 JAAR

Dinsdag 30 april a.s. hoopt ds T. Jansma te Arnhem (Duistervoordestraat 1; tel. 085-611468) 65 jaar te worden. Om gezondheidsredenen verkreeg ds Jansma reeds eerder emeritaat. Bij die gelegenheid schonken we aandacht aan de levensloop van de aanstaande jubilaris, die voor onze uniegemeenschap als eerste vrijgestelde van zo grote betekenis is geweest.

We volstaan er daarom mee om broeder Jansma, die ook zoveel jaren de administratie van ons weekblad voerde, mede namens velen van onze lezers — daarvan zijn we overtuigd — onze hartelijke gelukwensen aan te bieden. En natuurlijk betrekken we ook graag zijn echtgenote in deze felicitaties!

v. D.

Over de Palestijnse vluchtelingen

Ons redaktielid ds M. Cohen stuurde ons de toespraak van prof. dr R. J. Zwi Werblosky, afgedrukt in o.a. *Vrede over Israël* — van de chr. gereformeerden — en in *Hadderech* — van Jezus-als-messias-belijdende Joden in Nederland — met het verzoek deze ook in ons blad op te nemen. De toespraak werd in november vorig jaar gehouden op een vergadering van de Werkgroep Synagoge en Kerk voor Israël, te Den Haag.

Daar de toespraak betrekkelijk lang is, nemen we slechts het hieronder volgende over.

e.r.

Is er eigenlijk een eerlijke wil om het vraagstuk van de vluchtelingen op te lossen? Of anders gezegd: ziet men hierin een menselijk of een politiek vraagstuk? Of probeert men onder het mom van zorg aangaande een menselijke tragedie politieke doeleinden te bereiken? Laat het mij ronduit zeggen: onder de dekmantel van de christelijke naastenliefde is in innige samenwerking met de Arabische propaganda meer vuil verborgen dan ik hier in details kan uiteenzetten. De Arabieren hebben het plan van de VN om Palestina in een Joodse en een Arabische staat te verdelen verworpen en in 1948 zijn we door de legers van zeven Arabische staten aangevallen. In die tijd is het vluchtelingenprobleem ontstaan, omdat in een tijd van oorlog nu eenmaal mensenmassa's op drift raken. Ik ben geen Israelische apologeet of goedpater en zal dus nooit beweren dat geen Arabieren ooit door Israeli's uit woongebiedn zijn verdreven. Maar een nauwkeurige analyse van de feiten zal waarschijnlijk tonen dat zo ongeveer 80% van de Palestijnse vluchtelingen door de oorlogshandelingen op drift is geraakt — net zo als in India, Pakistan en vele andere landen in Azië en Afrika en elders — en dit in grote mate omdat ze door hun leiders werden aangemoedigd om weg te gaan omdat ze na korte tijd weer zegevierend samen met de Arabische legers zouden terug kunnen keren. Van een aantal vluchtelingen geldt zeker dat ze door de Israeli's verdreven zijn. Maar daar tegenover staan ook voorbeelden van Israelische pogingen om de Arabische bevolking te doen blijven. Zo hebben b.v. de Histadroeth (het joodse arbeidersvakverbond) en de gemeenteraad van Haifa in 1948 overal in de stad in het Arabisch gestelde aanplakbiljetten laten ophangen waarin de Arabieren opgeroepen werden om te blijven en niet te vluchten. Waarom doet men dan alsof het vraagstuk van de vluchtelingen een uniek Joods misdrijf is? Bij de stichting van Pakistan en India zijn enorme mensenmassa's op drift geraakt, en daar praat niemand meer over. En de vluchtelingen uit Oost-Europa zijn in West-Duitsland en elders maatschappelijk geïntegreerd, terwijl de Palestijnse vluchtelingen door hun „solidaire" Arabische broeders in kampen worden gehouden. Het is weer een staaltje van onoprechte anti-Israelische schijn-argumentatie als men dit algemeen en globaal historisch-maatschappelijk fenomeen, met al zijn tragiek, kunstmatig isoleert om op goedkope manier aan Israël verwijten te kunnen doen. Ik wil hier niet uitwijden over het feit dat de vluchtelingenkampen door de UNRWA gelden moeten bekostigd worden. De Arabische oliebiljoenen zijn voor de inkoop van wapens en voor de financiering van terreur-akties bestemd, niet voor de vluchtelingen.

CHILDREN OF GOD

J. Degenkamp in Het Parool: „Meermalen is al gewaarschuwd tegen de bedeltruc van vooral buitenlandse jongeren, die in de binnenstad van Amsterdam pamfletjes uitreiken aan iemand, die zo'n prullariadrukwerkje aanpakt, nalopen met de roep: „Bijdrage alstublieft voor de drukkosten!" Deze jongelui, in communeverband levend, behoren tot de fanatiek anti-amerikaanse en vooral anti-joodse groepering van de Children of God. De joden worden in hun pamfletjes verantwoordelijk gesteld voor de ekonomische crisis. Het riekt naar antisemitisme en het enige antwoord hierop is het drukwerk wel aan te nemen, maar direkt te verscheuren".

En de redaktie van Het Parool tekent hierbij aan: „Het riekt naar antisemitisme? Dat is nog zacht uitgedrukt. Enkele citaten uit zo'n drukwerkje: „De joden, die... hun grote bankbelangen in handen hebben... gebruiken de inflatie van de dollar om te proberen hun vijanden te vernietigen". Het waren eigenlijk de joden, die het groene varken op de europeanen loslieten, snap je? Het groene dollarvarken is het wapen, dat de joden gebruiken tegen de europeanen, omdat ze de kant van de Arabieren gekozen hebben vanwege de olie!" Enzovoorts. Weg ermee!"

Mijn bezoek aan de baptisten in Moskou

door Mrs. Charles P. Long

Het bezoek dat ik kortgeleden bracht aan de baptistengemeente van Moskou behoort tot de rijkste en dankbaarste ervaringen van mijn hele leven.

Ik kon het bezoek brengen dankzij een speciale trip die gesponsored werd door de Amerikaanse Vrouwenklub van Brussel. Mijn man en ik hadden voordien reeds een van de voorgangers van de gemeente in Moskou ontmoet op een konferentie in 1967 in Joegoslavië. Vanaf die tijd hielden de christenen achter het IJzeren Gordijn mij erg bezig en verlangde ik er naar de gemeente in Moskou te bezoeken.

Toen ik ermee begon de reis te regelen schreef ik naar de Russische Unie met het verzoek mij het adres en de tijden van de diensten te willen sturen.

Het programma van onze aktiviteiten in Moskou stond niet helemaal vast en tot 's middags wist ik die zondag niet of het toegestaan zou worden het uitstapje van die middag over te slaan en naar de kerk te gaan. Mrs. Larry Yoder, ook zendelinge in België, besloot met mij mee te gaan.

Ik vroeg onze Russische gids of zij ons aan een taxi kon helpen. Ze verwees ons naar het servicebureau van het hotel en die dame stelde ons voor de tram te nemen in plaats van een taxi omdat het zeker wel twee uur kon duren voor er een taxi was; alleen met de tram zouden we de dienst van twee uur die middag kunnen bijwonen.

Ze schreef de tramnummers voor ons op en ook de straten en met behulp van twee jongens vonden we het tramstation. We kregen de goede tram maar reden in de verkeerde richting. Dat konden we gauw korrigeren en tenslotte kwamen we aan waar we wilden zijn.

Toen we bij de kerk kwamen werden we verwelkomd in gebroken Engels. We werden mee naar boven genomen waar we het gastenboek konden tekenen. Ik keek of ik de naam van president Nixon ook kon ontdekken, maar we hadden niet genoeg tijd om het boek nauwkeurig te bekijken. Ik was verbaasd over het aantal gasten dat het boek reeds had getekend. Toen de dienst begon werden we naar een bank gebracht die voor bezoekers was gereserveerd.

Ik wou dat ik de gevoelens kon weergeven die bij mij opkwamen toen de dienst begon. De kerk was overvol met mensen van alle leeftijden. Er waren oudere dames in donkere jassen gekleed en aantrekkelijke jonge meisjes met kleurige wollen hoeden op; jongemannen en soldaten en ook mannen van middelbare leeftijd en ouderen. Het koor bestaande uit ongeveer 50 mannen en vrouwen van alle leeftijden begon te zingen.

Het feit dat er mensen van allerlei leeftijden waren interesseerde ons vooral, want onze gids had ons verteld dat de weinige kerken die er nog in Moskou waren alleen maar bezocht werden door oude vrouwen.

In de dienst verzorgden verschillende mannen de Schriftlezingen, gingen voor in gebed en preekten. Het koor zong vier liederen; één ervan herkende ik als „Laat de Heiland in...!"

Tijdens de gehele dienst gingen de oudere dames steeds van plaats verwisselen in de banken want velen van hen hadden slechts een staanplaats in het gangpad naast de banken. Het was een geweldige belevenis - mensen wisten hun tranen af tijdens de dienst; het leken mij tranen van dankbaarheid omdat ze de gelegenheid hadden naar de kerk te gaan. Wat was ik dankbaar dat ook ik in staat was deze dienst met hen te beleven. Ondanks al onze verschillen waren we één in Christus.

De tijd ging vlug voorbij. Het was zo maar vier uur. Het slotlied was „Geef nieuw leven, Heer" („Revive Us Again"). Wat was het onroerend om mee te zingen. Hoewel „hallelujah" het enige woord was dat ik kon verstaan zong ik de woorden in het Engels mee met het gevoel werkelijk tot nieuw leven te zijn gekomen.

Na de dienst zei een van de mannen mij in gebroken Engels dat hij had gezien dat ik meegezongen had. Hij scheen er ontroerd van te zijn dat we samen konden zingen hoewel we samen niet konden praten. (BP)

————

Mrs. Charles P. Long is zendelinge van Southern Baptist Convention in België.

SEMINARIUM IN RUSCHLIKON BESTAAT 25 JAAR

Baptist Theological Seminary te Rüschlikon, Zwitserland, zal in het komende najaar zijn 25-jarig bestaan kunnen gedenken.

Samenvallend met dit jubileum zullen dan de eerste Nordenhaug Memorial lezingen worden gegeven door dr Nils Engelsen van het baptistenseminarium te Stabekk, Noorwegen. Dr Engelsen is voor het geven van deze lezingen gekozen omdat hij een landgenoot is van wijlen dr Nordenhaug en omdat hij reeds vele jaren zitting heeft in het curatorium van het seminarium te Rüschlikon.

Dr Josef Nordenhaug was de eerste president van het seminarium in Rüschlikon tot hij in 1960 benoemd werd tot algemeen sekretaris van de Baptisten Wereldalliantie. Na zijn dood in 1969 werd besloten tot het geven van Nordenhaug Memorial lezingen. Een kommissie van zes, samengesteld uit o.a. oud-studenten van het seminarium, beheert het fonds dat voor deze lezingen in het leven is geroepen.

VISSER 'T HOOFT IN RUSCHLIKON

Dr W. A. Visser 't Hooft, de eerste sekretaris generaal van de Wereldraad van Kerken en op het ogenblik ere-president van de Wereldraad, was spreker op de Zendingsdag 1974 van het baptisten theologisch seminarium te Rüschlikon, Zwitserland.

Dr Visser 't Hooft verzorgde twee lezingen. In de eerste, voor de studenten, schetste de oekumenische leider de zendingssituatie in Afrika en Azië. In zijn tweede lezing, 's avonds in een openbare bijeenkomst, ging dr Visser 't Hooft in op de evangelistische situatie in het Westen.

DS J. EUWEMA BENOEMD TOT GODSDIENSTLERAAR

Ds J. Euwema, voorganger van de baptistengemeente te Vroomshoop is benoemd tot leraar godsdienst te Tiel.

DE DRENTHSE BONDSDAG TE EMMEN

Dat was nu weer eens een echte, oude Paasbondsdag van het Gewest Zuid-Oost Drenthe. Dat wil zeggen, wat de opkomst betreft; zo'n 450 broeders en zusters die elkaar in „Het Baken" te Emmen mochten ontmoeten en begroeten.

Wat het programma aangaat ging het in wat modernere stijl; maar daar was het niet minder om.

De gemeente te Musselkanaal verraste ons op een „Paasmusical" waarbij door 70 jonge mensen in zang, spel en deklamatie op voortreffelijke wijze het verhaal van Jezus' dood en overwinning werd weergegeven.

„Community Singing" van oude en nieuwe paasliederen, zang en spel van „The Expressions", een paastoespraak van ds P. Jager en enkele getuigenissen van blijde mensen, dat alles vormde een heerlijk geheel op deze dag.

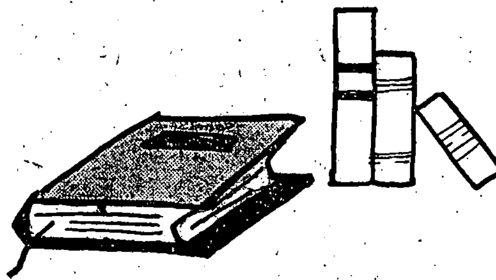
D. M.

KOOR VAN DE BAHAMAS OP AV VAN SBC

De Algemene Vergadering van Southern Baptist Convention (USA) die in juni a.s. te Dallas, Texas zal worden gehouden zal worden opgeluisterd door o.a. een 130 stemmen tellend koor uit Nassau, Bahamas. Het koor is samengesteld uit 23 van de 46 baptistengemeenten in Nassau. Het koor zingt een eigen Bahamasstijl.

THANS ZES BAPTISTENGEMEENTEN IN MADRID

Onlangs is de zesde baptistengemeente, de Barrio del Pilar baptistengemeente te Madrid gesticht. De nieuwe gemeente, die 40 leden telt, is voortgekomen uit het werk van de Eerste Baptistengemeente van Madrid.

maandag	29 april	1 Petrus 1 : 17—21	Geloof is hoop
dinsdag	30 april	1 Petrus 1 : 22—25	Het levende Woord
woensdag	1 mei	1 Petrus 2 : 1— 3	Als pasgeboren kinderen
donderdag	2 mei	1 Petrus 2 : 4—10	Een uitverkoren geslacht
vrijdag	3 mei	1 Petrus 2 : 11—12	Voorbeeldig leven
zaterdag	4 mei	Psalm 131	Een kind op Gods arm
zondag	5 mei	Psalm 113	Van de mesthoop gehaald

gemeenteberichten

VEEL GOEDE BERICHTEN UIT EMMEN

Emmen - (D.M.). Na heel wat beslommeringen met allerlei instanties gedurende verscheidene jaren, een ná- en een voorjaarsstorm, die ons oude gebouwtje geheel onbruikmaar maakten is het eindelijk zover gekomen.

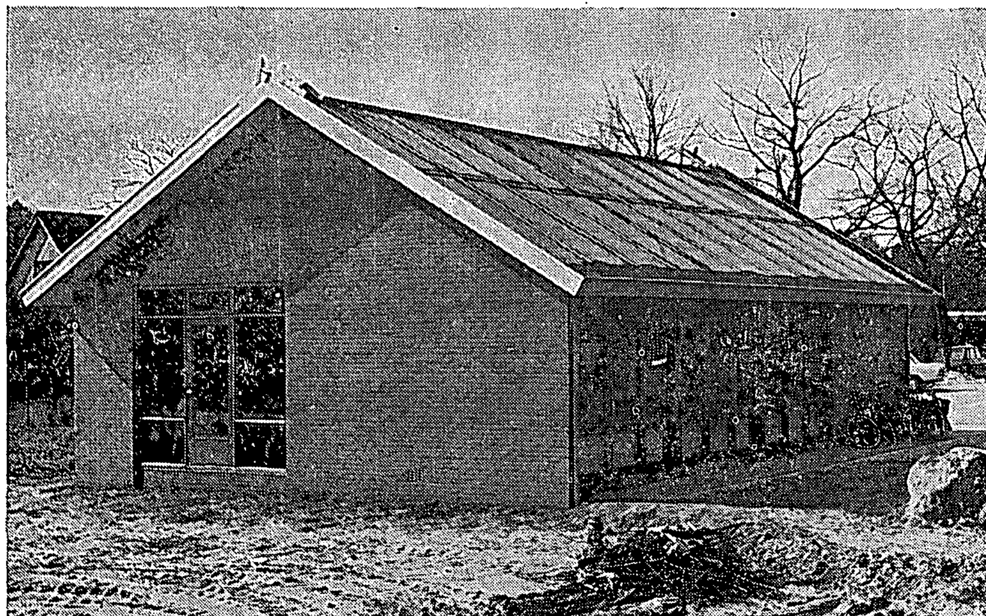
Op zaterdagmiddag 6 april jl. sprak ds J. Schouten bij de opening van ons nieuwe jeugdgebouw te Emmerschans over „De overvloed van koren op de toppen der bergen" (Ps. 72). Dit was een toepasselijk woord bij deze gelegenheid, want door de voortdurende ontwikkelingen van het dorp Emmen, is dit jeugdcentrum nu gelegen in een omgeving waar veel nieuwbouw is ontstaan en veel jonge gezinnen zijn komen wonen.

Het is geheel met eigen krachten tot stand gekomen. Vele broedsrs, maar ook zusters hebben dagen en weken zich daarvoor ingezet.

Geve God dat het zaad van het evangelie op de Hondsrug uitgestrooid veel vrucht moge dragen. Voor de tweede maal werd in de week voor Pasen in de kerk („Het Baken") in Angelsloo de Vakantie-bijbelschool gehouden. Niettegenstaande het bijzonder mooie weer, was dit gebouw al die dagen van 10 tot 12 uur nagenoeg vol met plm. 400 kinderen. Een team bestaande uit eigen krachten was iedere dag paraat en zag kans deze kinderschaar bezig te houden met zingen, het leren van koren, bijbelse en vrije vertellingen en allerlei werkjes.

Een prachtige gelegenheid om kinderen die zo weinig of niets van het evangelie horen op deze wijze iets van de blijde boodschap mee te geven. Nu er toch geschreven wordt, berichten wij tenslotte, dat in deze maand in beide kerken doopdiensten zijn geweest en dat Gode zij dank ook dit de volgenda maand wederom plaats zal hebben.

Nieuw jeugdgebouw te Emmerschans
(foto: Emmer Courant)

ZEGEN DUURT NOG STEEDS VOORT

Rotterdam-Zuid - (J.T.). Wij hebben weer enkele enorm fijne, gezegende diensten achter de rug. Zondagmorgen 7 april zorgde de zondagsschool ervoor, dat er bij vele zieken en ouderen fruit gebracht werd. Broeders en zusters stelden hun auto beschikbaar (dat kan nu weer) en het was een machtig gezicht toen de kinderen vanuit de zondagsschool de kerk binnen kwamen met het fruit. Nadat ds Nieman dit alles aan de Heer opgedragen had werden vele mensen blij gemaakt. 's Middags om 3 uur van dezelfde zondag werden weer drie personen gedoopt in 'n overvolle dienst Zr M. de Groot, Hanny Geleijnse en Henny Zeeman. Het was een machtige dienst, waarin broeder en zuster Kik zongen lied 810 (J. de Heer), 'k Heb gehoord van een land.."

Een jonge zuster gaf door op te staan te kennen de Heer te willen volgen en zich aan Hem over te geven. Meerderen gaven te kennen gedoopt te willen worden en daarom hebben wij op zondagmorgen 5 mei (aanvang 9.30 uur) weer een doopdienst.

Op paasmorgen mochten we juichen, omdat we extra bepaald werden bij onze levende opgestane Heiland. Het zangkoor zong tijdens deze zeer druk bezochte paasdienst liederen; het koor was getooid in nieuwe kledij.

Ook interkerkelijk waren er mooie diensten rond de paasdagen, waarvan er één altijd veel belangstellenden trekt: de Paaszang op de Zuider Begraafplaats. Voor hen, die dit nimmer meemaakten lijkt dit vreemd, maar het is elk jaar weer een machtige manifestatie om op de „dodenakker" te spreken en te zingen van de opgestane, levende Heer Jezus Christus!

Op dezelfde begraafplaats werd op 30 maart het stoffelijk overschot van br H. Sissing ter aarde besteld. Bij de rouwdienst, die geleid werd door ds Nieman was duidelijk, dat er blijdschap in de smart was door de wetenschap dat onze broeder in het Vaderhuis met de vele woningen was opgenomen.

Enkelen meldden zich voor opname in de gemeente, maar van hen leest men de namen wel in ons volgende gemeentebericht.

OPERATIE AGAPE IN GRONINGEN-ZUID

Groningen-Zuid - (D.S.). We hebben in de maanden januari, februari en maart drie themadiensten gehouden, elke maand één themadienst. Daarin is gesproken over de zonden der tong, over de onderlinge gemeenschapszin en over het gebed.

In aansluiting daarop werden op verschillende plaatsen in de stad gespreksavonden gehouden, die door gemeenteleden werden geleid. In totaal zijn er 24 van zulke bijeenkomsten geweest, die door ruim 300 leden en vrienden der gemeente werden bezocht. Op 23 april vindt ter afsluiting van de eerste fase een gemeenschappelijke gespreksavond plaats, waar we op de gehouden themadiensten en gespreksavonden in de eerste drie maanden van dit jaar terugzien en waar gelegenheid is tot het uitwisselen van gedachten en ervaringen.

Het kerkbezoek is zeer goed te noemen. In vergelijking met enkele jaren geleden kan gesproken worden van een opvallende stijging. De deelname aan de viering van het avondmaal, elke eerste zondag in de maand, is bijzonder groot.

Zondag 7 april was ons kerkgebouw aan de Meeuwerderweg tot de laatste plaats bezet. Een jonge broeder en een al wat oudere zuster werden in het midden der gemeente gedoopt. De dienst werd door een grote schare ook van buiten de gemeente bijgewoond. Het koor „Soli Deo Gloria" zong onder leiding van de heer H. Bos enkele mooie liederen.

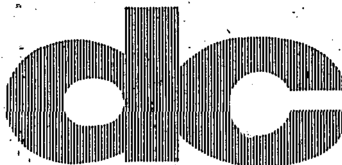
Elke derde zondag is er een evangelisatiedienst. In de Grunneger dainst op 17 februari, waarvoor heel velen belangstelling toonden, ging voor onze oud-stadgenoot ds Jac. Tromp, thans te Emmer-Compascuum. Op 21 april hopen wij het gemengd koor „Gode lof" van onze zustergemeente Leeuwarden in ons midden te hebben. De serie bijzondere diensten wordt op 19 mei afgesloten. Dan zal ds Jac. Schouten uit Emmen spreken, terwijl er muzikale en vokale medewerking is van „The

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 -

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam -

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Community Singers" onder leiding van Chris van Bruggen.

We hebben veel reden tot dankbaarheid. Daarnaast zijn er nogal wat gemeenteleden en vrienden ziek, enkelen ernstig. Op 1 maart nam de Heer tot Zich zr Margaretha Wubbina Bos. Zes dagen later ging br Hendrik Oortwijn naar zijn Heiland. „Zalig de doden, die in de Here sterven!"

De laatste jaren hebben wij in de gemeente een bloeiend jeugdwerk. Er zijn 5 zondagsschoolafdelingen van elk 2 klassen, 4 jongens- en meisjesklubs, 2 zondagavondjeugdgroepen (tussenjeugd en oudere jeugd), een meisjeskoor en 2 jongerengesprekskringen.

Met Pasen hadden wij op uitnodiging van het meisjeskoor „Klimop" een Engels kinderkoor („The Milton Singers" uit Weston-Super-Mare, Somerset) in ons midden. Beide koren werkten mee aan de dienst op paasmorgen. Des avonds was er een muziek- en zangdienst, waaraan ook het gemeentekoor „Soli Deo Gloria" meewerkte.

We hebben onvergetelijke feestdagen gehad; onze dankbaarheid jegens de Heer is groot!

GEVAREN

Dr David Russell, algemeen sekretaris van de Baptisten Unie van Groot Brittannië en Ierland heeft in een toespraak bij de aanvaarding van zijn funktie als moderator van de Federale Raad van Vrije Kerken op een onlangs gehouden kongres van deze raad, volgens Baptist Times op twee gevaren gewezen

Het eerste gevaar, aldus dr Russell, „is dat we sociale aktie de plaats van de evangelisatie laten innemen" en dat het christelijke dienstbetoon een substituut voor de christelijke proklamatie wordt.

Een ander gevaar waarvoor Russell in zijn kongresrede de aandacht vroeg is „de verzoeking van het christelijk dienstbetoon om te zetten in een wereldlijke medemenselijkheid, dat het evangelie met de edelste bedoelingen ontkent of de door Christus gewrochte vrijheid eenvoudigweg vereenzelvigt met sociale en politieke bevrijding".

7000 DUIZEND MENSEN WOONDEN BEGRAFENIS BIJ

ARAD, ROEMENIE - (The Baptist World). Zevenduizend mensen woonden de begrafenis bij van Joan Truta, een 71-jarige baptistenvoorganger.

De mensen liepen in rijen van acht en vormden een stoet van een halve kilometer achter de baar, van huis naar de begraafplaats. Veertig voorgangers, een groot koor en een band met 80 instrumenten maakten deel uit van de stoet.

Een toeschouwer op straat die de stoet vanaf het trottoir gadesloeg vroeg: Wie is die man die zo'n begrafenis heeft?

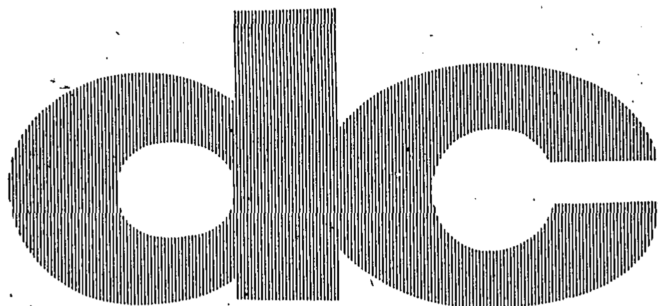
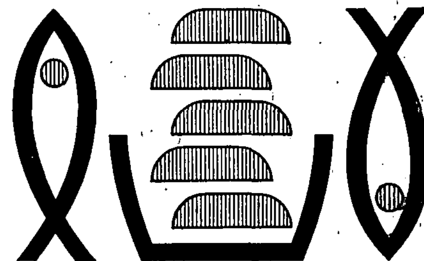
Iemand antwoordde: Een arme man, maar een die groot en machtig met God was...

In de rouwdienst, die van drie tot half acht duurde spraken zeven voorgangers. Veertig namen deel aan de drie dagen van waken die aan de begrafenis vooraf gingen.

De overleden voorganger Truta liet een vrouw na en twee dochters en twee zoons. Een van de zoons is nu voorganger van Speranta Baptistengemeente te Arad. Een broer van de overledene, Peter Frutza, te Hollywood, Florida (U.S.A.), is stichter en president van Romanian Missionary Society.

De Heer nam tot Zich onze broeder
J. BOS
op de leeftijd van 76 jaar.
Groningen, 18 april 1974
Baptistengemeente Groningen-Zuid

Nu dadelijk opschrijven:
14 september 1974
„ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 18 - 3 mei 1974

Wie is vrijzinnig?

Volgens een artikel van A. J. Klei in TROUW neemt de vrijzinnigheid in Nederland toe. Dat zal velen verontrusten. Overigens, de vrijzinnigheid is niet gemakkelijk aan te wijzen; en deze onzekerheid zal de onrust nog wel verergeren. Mogelijk dat daarom sommige mensen vrijzinnig worden genoemd, terwijl ze dat niet zijn. De vraag is overigens wel wie eigenlijk vrijzinnig is. Die vraag is gemakkelijker te stellen dan te beantwoorden. Het blijkt hier al uit, dat men van de baptisten zou kunnen zeggen dat ze vrijzinnig zijn.

Zijn baptisten vrijzinnig?

Vrijzinnigen houden zich niet aan belijdenissen en staan afwijzend tegenover gewetensdrang, waarbij ze grote waarde hechten aan het eigen geloofsoordeel. Op deze punten staan baptisten naast de vrijzinnigen, zodat je de baptisten vrijzinnig zou kunnen noemen. Wij hebben geen belijdenissen en wij willen dat ook niet. De korte belijdenissen die in de Statuten van de gemeenten te vinden zijn, zijn alleen maar geschreven omdat er in de Statuten toch wel iets moet staan omtrent het geloven van de gemeente. Maar dergelijke belijdenissen hebben niet de waarde en de funktie van de belijdenissen van de reformatorische kerken. Wij willen ons alleen houden aan de bijbel. Wij laten het aan iedere gelovige zelf over om de bijbel te lezen en te verklaren, hoewel wij er natuurlijk wel van uitgaan dat wij in de gemeente samen nadenken en praten over de bijbelse waarheid. Wij willen niet oordelen over het geweten van de ander, maar vertrouwen dat de Heilige Geest ieder zal leiden, en dat we elkaar in de gemeente begeleiden. Deze gang van zaken geeft veel vrijheid van meningsvorming, en wie onze gemeenten kent zal al gauw ontdekken dat we ook niet altijd gelijk denken. In die zin zou je ons vrijzinnig kunnen noemen.

Ons uitgangspunt is anders

Toch zijn wij niet vrijzinnig in de betekenis die het woord in het algemeen heeft. Want ons uitgangspunt is anders.
Vrijzinnigen, met Erasmus en Spinoza als geestelijke vaders, geworteld in het humanisme van de zestiende eeuw, gaan uit van het autonome denken. Het eigen denken mag beschikken over de waarheid. Dat heeft in de vorige eeuw geleid tot het modernisme, dat de centrale waarheden van de Heilige Schrift ontkende. Hoewel het rechts-modernisme van het begin van deze eeuw meer aandacht had voor zondebesef en openbaring, bleef het uitgangspunt hetzelfde. De eigenlijke vraag is namelijk, of men uitgaat van Gods openbaring of van het menselijk denken. Hoewel vrijzinnigen eventueel gebruik maken van de openbaring, en de bijbel wel belangrijk vinden, gaan ze niet uit van de openbaring, maar van hun eigen denken.
Daarom kun je van ons baptisten niet zeggen dat wij vrijzinnig zijn. Want wij willen uitgaan van de openbaring van God, zoals daarvan in de bijbel getuigenis wordt afgelegd. Ons denken mag niet de openbaring beheersen, maar de openbaring van God moet heersen over ons denken.

Het evangelie wordt geweld aangedaan

De orthodoxe gelovigen, die de belijdenis van hun kerk hoog willen houden, hebben zich heftig verzet tegen de vrijzinnigen. Want hun afwijzen van de belijdenis is toch wel meer dan afwijzend staan tegenover gevestigde meningen. Hun uitgangspunt is anders. De reformatorische kerken hebben geprobeerd om het evangelie van Jezus weer te geven in hun belijdenis, en tegelijk daarin getuigenis af te leggen van hun eigen geloof. Zij willen uitgaan van de openbaring, waarbij ze de bijbelse boodschap als norm aanhouden. Het vrijzinnige protest tegen de belijdenis komt deels voort uit de drang naar vrijheid, maar, mijns inziens, ook uit het andere uitgangspunt. Daarom vindt men dat de vrijzinnigen niet alleen de belijdenis afwijzen, maar het

evangelie geweld aan doen. En daar is dan meteen aangeduid het algemeen gevoelen als er over vrijzinnigheid wordt gesproken!

Gods openbaring en ons verstand

Ik kom nog wel eens mensen tegen die erg huiverig zijn om over geloofszaken diep na te denken. Ze houden het liever op een kinderlijk geloof. Ik vraag mij af of dat wel goed is. Is er eigenlijk wel een tegenstelling tussen „kinderlijk geloof" en „over geloofszaken nadenken?" Ik meen van niet. Paulus had een heel intieme omgang met de Heer, waarvan de opzienbare gevolgen niet uitbleven. Maar intussen was hij een geleerd man, die zeer diep over de zaken van het geloof nadacht. Ik kan mij wel voorstellen dat men huiverig is voor het gebruik van het verstand bij het geloof. Het verstand wordt immers zo gauw de baas, zodat de openbaring ondergeschikt wordt. Maar het is ook mogelijk, zoals bij Paulus, dat het verstand werkzaam is op het terrein van de openbaring. Daarmee bedoel ik dat je overdenkt wat geopenbaard is. Ik meen dat het nodig is. De één zal dat beter kunnen dan de ander, maar dat het nodig is, lijkt me zeker. We moeten volgens de bijbel God lief hebben, ook met ons verstand. Trouwens, de huidige maatschappij vraagt gewoon om mensen die het geloofsgoed doordenken.

Een nieuw jasje voor het evangelie

U weet dat er tegenwoordig meerdere vertalingen beschikbaar zijn van de bijbel, om mensen van allerlei achtergronden toch maar in staat te stellen de bijbelse boodschap te kunnen begrijpen. De pogingen om het evangelie „te vertalen" voor onze tijd, blijven niet beperkt tot de bijbel. Het wordt geprobeerd in preken, bijbelstudies, boeken enz. De oude bekende woorden, die velen niets zeggen, worden vervangen door andere, die in onze tijd beter aanslaan. De oude vertrouwde waarheden worden anders gezegd. Bovendien probeert men, gebruik makende van de hedendaagse kennis, meer inzicht te krijgen in gebeurtenissen van vroeger. Men kan dat afdoen met „ongezonde nieuwsgierigheid". Men kan ook zeggen dat de mensen van nu een beter inzicht kunnen krijgen door deze onderzoekingen. Op een bepaald punt betekent het wel, dat men veelal vertrouwde uitspraken niet meer tegenkomt. Het wordt anders gezegd. Dat geeft onzekerheid. En vreemd genoeg, hoewel het vanuit de onzekere situatie wel begrijpelijk is, worden dan mensen die zo bezig zijn, betiteld als vrijzinnig. Het is natuurlijk mogelijk dat iemand zijn verstand baas laat zijn over de openbaring. Maar het is net zo goed mogelijk dat iemand alleen maar nadenkt over en werkt met wat God geopenbaard heeft!
We moeten wel voorzichtig zijn om iemand die nadenkt en hier en daar een vraagteken zet, meteen een etiket van „vrijzinnig" op te plakken. Het zou bovendien meer fair zijn om met de persoon in kwestie in gesprek te komen!

Is mijn mening hetzelfde als het evangelie?

Ik denk dat onze eigen mening veel parten speelt. Wij maken ons door de tijd over allerlei geloofszaken een eigen mening, die nauw samenhangt met onze ervaringen. We kunnen die mening eigenlijk moeilijk los maken van ons geloof. Voor onze beleving is onze mening over het evangelie eigenlijk hetzelfde als het evangelie. Daarmee gaan we natuurlijk te ver. Want wij hebben niet al de wijsheid in pacht. Er zijn meer broeders en zusters aan wie de Heilige Geest is gegeven. Het lijkt me erg gezond ervan uit te gaan dat we op bepaalde punten van mening moeten veranderen. Dat hoeft niet ten nadele van onze verhouding met de Heer te gaan - integendeel! Mijn ervaring is, dat als ik een mening te berde breng, die een ander niet deelt, die ander vaak de neiging heeft te denken: zou hij wel een goed christen zijn? Deze vraag komt alleen maar voort uit de gelijkschakeling van de eigen mening met het evangelie! Baptisten gaan ervan uit dat ieder voor zich de bijbel mag lezen en verklaren. Wel, dat houdt meteen de mogelijkheid van meningsverschil in! Maar dat betekent niet, dat iemand met een afwijkende mening op een bepaald punt, meteen vrijzinnig is. Dan moet er wel even dieper worden doorgepraat. En dan komt in feite de vraag naar voren: doet hij het evangelie geweld aan of niet? Laat hij Gods openbaring op zijn plaats, of maakt hij van de bijbel een gewoon mensenboek?

Wat doen we met de bijbel?

Het is dacht ik wel duidelijk, dat bij dit alles de bijbel zelf in het geding is. Wat veroorloven wij ons met de bijbel? Behandelen wij de bijbel, of laten wij ons door de bijbel leiden? Alleen al deze manier van zeggen zal vragen oproepen. De één vindt dat de bijbel het woord van God is; de ander vindt dat de bijbel het woord van God bevat; weer een ander vindt dat de bijbel woord voor woord geïnspireerd is. Er zijn legio opvattingen. En wij hebben onder ons ook verschillende opvattingen. Die uitgangspunten, waarbij wel voorop staat dat de bijbel getuigenis aflegt van Gods openbaring, geven ook de mogelijkheden van verschillende benaderingen van de bijbelse boodschap. Wij hebben geen geschreven belijdenis, en we hebben dus niet gekozen voor een bepaalde bijbelbeschouwing, waardoor allen die daarvan afwijken vrijzinnig zouden zijn. Dat betekent dat we elkaar om een verschil van mening op dit punt ook niet mogen doodverven. Bovendien, de manier waarop sommige mensen de bijbel misbruiken en naar eigen believen uitleggen, zou meer aanleiding zijn om het één en ander te zeggen.

De norm

Ik ben van mening dat zolang wij uitgaan van Gods openbaring, en de openbaring het laatste woord geven, en ons aan de openbaring onderwerpen, wij rustig over allerlei kunnen denken en spreken. Dat waarborgt geen gelijke meningen, maar dan zijn we wel eens geestes. Dan kunnen onze eigen, misschien vastgeroeste meningen, wel eens losraken, maar dan is er geen reden om de ander te betichten van vrijzinnigheid, alsof hij het evangelie geweld zou aandoen.

P. v. d. Werf

RUSSISCHE BAPTISTEN ALS GASTHEREN BIJ OEKUMENISCHE DIENST

Moskou, USSR - (The Baptist World). Op 22 januari werd in de baptistenkerk van Moskou een ongebruikelijke dienst gehouden. De dienst werd geleid door Michael Y. Zhidkov, voorganger van de gemeente en werd bijgewoond door leidinggevende geestelijken van de Armeense, de Russische Orthodoxe en de Rooms Katohlieke Kerk. Ook vertegenwoordigers van de gemeenten van „Oud-gelovigen" en van de baptisten-unie waren aanwezig. De Amerikaanse legatie-predikanten in Moskou, zowel protestants als roomskatholiek, namen eveneens deel. Meer dan 1200 personen, inklusief 200 diplomaten waren aanwezig. De aanwezige ambassadeurs vertegenwoordigden o.a. Liberia, Nigeria en Sierra Leone. Ook Britse en Amerikaanse diplomaten namen deel aan de dienst.

De dienst werd gehouden ter gelegenheid van de Week van gebeden voor christelijke eenheid. Volgend jaar zal de dienst in de katholieke kerk van de Heilige Lodewijk worden gehouden.

BUSREIS NAAR OOSTENRIJK

Door het zich terugtrekken van enige personen, zijn er nog plaatsen beschikbaar voor de busreis naar Eben am Achensee (Oostenrijk) van 15 t.e.m. 25 juli a.s.

De kosten bedragen *f* 430,— per persoon. Inbegrepen zijn reis, verblijf te Eben, overnachting onderweg, verzekering en reisbelasting, terwijl de tochtjes die met de bus worden gemaakt eveneens vrij zijn.

Het inschrijfgeld bedraagt *f* 30,—.

Indien u nog mee wilt, is spoedige aanmelding zeer gewenst.

G. van Veen,
Emmen, Nijkampenweg 123;
tel. 05910-11363.

SPREKERSLIJST

H. Hoppentocht te Hoogezand, voorkomend op de Sprekerslijst is nu telefonisch bereikbaar onder nummer 05980-7315.

Helikopters transporteren zieken naar baptisten-hospitaal

EKU, Nigeria (BP) - Het traditionele beeld van het jungle-hospitaal klopt niet meer voorzover het 't baptisten-hospitaal in Eku betreft.

Natuurlijk, het is nog steeds gevestigd in een rimboe-achtige streek waar op zijn Afrikaans wordt geleefd en waar maar weinig moderne gemakken zijn. Maar het verzorgingsgebied van het hospitaal is op het ogenblik internationaal, dankzij de aanleg van een heliport.

Het voetbalveld dat tegen het hospitaal aanligt en dat nu voor andere doeleinden wordt gebruikt, lijkt op het eerste gezicht helemaal niet op een heliport. Tot een van de helikopters er landt om een zieke of gewonde of iemand anders die onmiddellijke medische verzorging nodig heeft, te brengen. De patient kan een Nigeriaan zijn of iemand van een van de tien, twaalf nationaliteiten die in Eku de laatste jaren per helikopter zijn aangekomen.

Verscheidene oliemaatschappijen in Nigeria hebben op het ogenblik voor hun personeel helikopterdiensten. De olie-exploitatie nam de laatste tien jaar in Nigeria ineens een grote vlucht en sindsdien zijn er vele internationale oliemaatschappijen werkzaam met duizenden personeelsleden.

Eku schijnt een ongebruikelijke plaats voor een hospitaal te zijn. Maar, hoe geisoleerd eens ook, het blijkt nu te liggen op een strategische plaats, in de buurt van de olierijke delta van de rivier de Niger en in een landinwaarts gebied van de midwestelijke staat.

Tot 1966 waren er geen geplaveide wegen naar Eku en ook nu is de rit erheen niet snel en gemakkelijk. Desondanks is het ziekenhuis gegroeid van 24 bedden in 1950 tot 163 bedden nu met vier zendingsartsen en één Nigeriaanse arts. Sinds de stichting van het hospitaal kwamen duizenden ernstige zieke of gewonde Nigerianen naar het Eku Baptist Hospital om zich er te laten behandelen. Ze kwamen lopende, met de fiets, op een vrachtauto, met de motor, per taxi, per bus, in een kano, overal vandaan waar geen passende gezondheidszorg voorhanden was.

Nu is het ziekenhuis, dankzij de helikopters van Amerikaanse oliemaatschappijen uitgebreid met een internationale patiëntenkring. Gulf Oil Company, een van de eersten die gebruik ging maken van de faciliteiten van het hospitaal, heeft een eerste-hulp post in zijn kantoor te Lagos, ongeveer 250 mijl van Eku en een kleine „ziekenboeg" op Escraves Terminal, ongeveer 75 mijl westelijk van Eku. Op beide plaatsen is verplegend personeel aanwezig, maar wanneer iemand van het personeel van de olievelden ziekenhuisopname nodig heeft - vanwege ziekte of ongeval - wordt hij per helikopter naar Eku gevlogen. Van Escraves Terminal naar Eku is het per helikopter ongeveer een half uur vliegen. Naast eigen personeelsleden komen er bij Gulf ook vaak patiënten van de tankers, soms zeelieden uit heel de wereld.

Veel mensen van Gulf hebben persoonlijke belangstelling getoond in het werk van het hospitaal; dr A. Homes Pickering, als arts aan Gulf verbonden is een persoonlijke vriend van de hospitaaldokters geworden.

Gulf heeft ook een radio-zendinstallatie in het ziekenhuis aangebracht om berichten over de patiënten die per helikopter worden gebracht te kunnen ontvangen. Deze radioverbinding is niet alleen voor het kontakt met Gulf maar heeft de zendelingen ook verbonden met andere zendingsposten; hetgeen voordien niet mogelijk was, want er is in Eku geen telefoon.

Als zendeling N. Brannan Eubanks de voordelen van deze dienst samenvat zegt hij: „Het biedt mogelijkheden om in kontakt te komen met mensen die zonder evangelie leven".

Het internationale karakter van de nieuwe mogelijkheden heeft van tijd tot tijd wel een taalbarrière tot gevolg. Maar soms hebben de zendelinegn - die zich tot het uiterste inspannen om met hun patiënten te kunnen spreken - geluk, zoals in het geval van een Aziatische man die met ernstige brandwonden werd opgenomen. Zendelinge dr Martha Hagood, die vroeger 13 jaar in Japan werkte, kon met de man in zijn moedertaal spreken. De verbazing van de man die zijn eigen taal in de rimboe van Nigeria hoorde spreken kan men zich voorstellen.

Hoewel de helikopters verscheidene keren per week mogen landen is het toch altijd nog een sensationele gebeurtenis. Iedereen in het dorp kijkt er naar. Nachtvluchten zijn in Nigeria verboden, zodat wanneer een helikopter 's avonds in het duister komt iedereen in het ziekenhuis weet dat het om een noodgeval gaat.

Het bevel van Jezus Christus om tot aan het uiterste van de aarde te gaan heeft zendingsartsen ertoe gebracht om dienstbaar te zijn op een eenzame rimboepost in Nigeria. Nu komt de wereld naar Eku in Nigeria, per helikopter.

GEBOORTELEDEN

In de hervormde kerk is het probleem der geboorteleden niet het probleem der geboorteleden.

Dr G. W. Reitsema

Toen de discipelen, na die wonderlijke visvangst - beschreven in Joh. 21 : 14 - aan land kwamen zagen ze dat er al vis op het vuur lag. Eigenlijk had Jezus hún vis niet nodig.

Ja, die visvangst herinnerde hen aan Jezus' woord dat ze zonder Hem niets konden; als vissers niet en ook niet als ze straks, eveneens volgens Jezus' woord, vissers van mensen zouden zijn. Bovendien: vooral vissers van mensen leven van het

P

maal dat de Heer heeft bereid. Er is nooit reden om ons te verheffen op het werk dat we deden voor de Heer. Als we het resultaat van onze arbeid aanbieden blijkt het Zijn werk te zijn geweest. Geroemd kan er slechts worden in de genade. Ja, we leven van de maaltijd die op ons wacht.

v. D.

't Scheepje, onder Jezus hoede....

Waar zou dat liedje toch vandaan komen. Weet u het? Schrijft u mij dat dan eens. Vrijdagmorgen, zo tegen twaalf uur, heb ik het gezongen. Meegezongen met ruim dertig mensen van tussen de zestig en honderd jaar. Dat vrouwtje rechts van mij bracht geen geluid meer voort, maar ik zag aan haar lippen dat ze meedeed. Een meneer, twee meter verder, deed z'n mond niet open, maar las wel de tekst. Dat gebeurde allemaal aan de Amstelveenseweg in die grote stad Amsterdam, gebouwd op palen. De zware bas van de dominee, de unievoorzitter br W. Veenstra, legde het fundament en wij bouwden daarop voort. Soms wat uit het lood, maar 't was ook geen kunstkoor.

Daar, aan die drukke weg, met op en neer golvende karavanen van auto's, met heel hoog daarboven doelbewuste vliegtuigen, van of naar Schiphol, zaten we in een grote voorkamer op nr. 591 en we zongen van het scheepje. Van de Rots der eeuwen zongen we ook en tenslotte ruiste er langs de wolken een lieflijke naam. Een „godsdienstoefening" op vrijdagmorgen.

Br Veenstra las voor uit Joh. 20 en vertelde van de gesloten deuren. Het was vrees, die de deuren sloot. Zei toen dat de deur van de binnenkant geopend moet worden. Anderzijds dat de Heer kan binnenkomen, zelfs wanneer de deur dicht zit. Enkele aanwezigen mengden zich nu en dan met opmerkingen in de toespraak, dat zodoende haast een gesprek werd. Het was geen dode schare, geen doods gehoor. Daar zaten ze: rooms-katholieken, nederlands hervormden, luthersen, gereformeerd, baptist, remonstrant en nog anderen. Allemaal in het gezinsvervangend tehuis. Gehavende schepen van de levenszee ver op weg naar de laatste haven, terwijl hier gepoogd wordt ze naar de veilige te loodsen. Ik mocht ook even wat zeggen en greep terug op de vorige dag, toen ik de krematie van een mij onbekende man bijwoonde en waar ik uit de Openbaringen gelezen had. Van de boeken, die werden geopend en het andere boek, dat des levens. Die bijeenkoms begon met het Morgenrood der socialisten en ik las verder uit dat boek van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Het Morgenrood was op verzoek van de familie gespeeld. Ik citeerde aan het einde van mijn toespraak het bekende: Veilig in Jezus' armen, en prompt viel de muziek in met dat lied, ook op verzoek van de familie. Toch morgenrood, maar dan van God.

Terwijl wij zongen en luisterden was er in een andere kamer een zuster bezig met medicijnen. Gekonsentreerd verdeelde ze over bekertjes dat wat straks ingenomen moest worden. En in de keuken stonden mannen het eten te bereiden. Toen we het oude pand van Tabitha verlieten zaten ze allemaal om tafeltjes en aten.

Je kunt er natuurlijk allerlei namen voor bedenken, maar voor mij werd dat huis opeens een werkplaats der liefde. Wat daar woont is voor velen in de wereld onaantrekkelijk. Maar zag Jezus in zijn dagen niet vooral om naar hen die uit de boot gevallen waren? Is Tabitha eigenlijk niet een van onze handen: mijn hand, uw hand om dat te doen wat wij zovaak vergeten. We hebben het zo druk.

We reden naar het nieuwe tehuis aan de Jan Bongastraat.

Indertijd, toen die burcht der barmhartigheid gebouwd werd, heb ik u daarover een en ander verteld. Het ligt in het voornemen u in de loop van dit jaar, zo God wil, daarover meer te vertellen. Van wat daar geleerd wordt en gedaan. Hoe daar geleden wordt en gelachen. Grieken kwamen eens naar Filippus en zeiden: Heer, we zouden Jezus wel willen zien! Misschien hebt u die zucht ook eens geslaakt. Wie weet zien wij Hem daar, de deuren van kamers en levens in- en uitgaande, om heil en vrede te brengen. Hij vindt altijd de tijd en de weg naar Bethesda en Tabitha.

Huizinga

ZWIJGEN

Ds C. Ringnalda in Risiko: „Wat mij in de gereformeerde kerken niet alleen maar dwarszit, maar mij ook van deze kerken vervreemdt, is het voortdurende zelfbedrog dat wij als kerk menen ons te kunnen permitteren. Ik bedoel hiermee dit:

De verhoudingen in de wereld tussen de rijke en de arme landen zijn nu toch wel genoegzaam bekend. Wij hier in het rijke westen zijn niet anders dan dieven en inbrekers die leven ten koste van de mensen in de derde wereld. Ons politiek en ekonomisch stelsel is gebaseerd op ordinaire uitbuiting en afpersing. Goedkope arbeidskrachten, prijzenmonopolies en tarievenstelsels garanderen onze rijkdom: grondstoffen en energie worden door ons op een grenzeloze manier verspild en een arsenaal van wapens en bommen (A, B en C) hebben we achter de hand om te zorgen dat het zo blijft.

Mijn vraag is nu alleen maar: „Waarom willen wij als kerk deze dingen niet weten? Waarom zegt de kerk nooit tegen haar leden: Mensen, dit gebeurt mee in onze naam en op ons gezag. En... dat is een schuld die dagelijks groter wordt (Heidelb. Cat. Zondag 5), immers de kloof tussen arm en rijk wordt dagelijks breder en dieper.

De kerk moet toch weten dat haar leden in hun geweten hier last van hebben. Waarom komt zij als zielzorgster dit geweten niet te hulp? Of moeten wij doorgaan met net te doen alsof er niets aan de hand is?

Waarom zwijgt de kerk? De kerk zwijgt omdat zij niet weet hoe het moet, niet ziet hoe het anders kan. De kerk zwijgt omdat zij weet, diep in haar hart, dat zij medeschuldig, collaborateur is. De kerk zwijgt omdat zij van een persoonlijk eerlijk zakenman die zijn leven naar eer en geweten leidt (echt waar), toch niet kan gaan zeggen dat hij een strukturele dief is. De kerk zwijgt omdat zij het volk geen lasten op wil leggen waar zij zelf geen vinger naar uitsteekt".

HET VERHAAL VAN DE KOE DIE DE BIJBEL OPAT

Een lid van de Maasai-stam in Kenia kwam naar de auto van de christelijke lektuurverspreiding en vroeg om een exemplaar van het evangelie van Mattheus en van het boek Openbaring.

Dit leek de chauffeur een vreemd verzoek. Hij legde de Maasai-man uit, dat het boek Mattheus wel in zijn taal als aparte uitgave bestond maar het boek Openbaring nog niet. Hij liet daarom een kompleet Nieuw Testament in de Maasaitaal zien en vroeg de man of hij niet veel liever zo'n kompleet boek had. Hij had dan niet alleen Mattheus en Openbaring maar ook al de andere geschriften van het Nieuwe Testament.

Tot zijn grote verrassing haalde de man van onder zijn rode deken een beschadigd exemplaar van hetzelfde Nieuwe Testament voor de dag, zonder kaft en alleen maar bijelkaar gehouden door de rest van het binnen-bindwerk. „Ik heb dat boek al", zei hij, „maar vorige maand heeft mijn koe het eerste en het laatste deel opgegeten". Hij vertrok als een gelukkig mens, met een nieuw exemplaar van het Nieuwe Testament.

Gemotoriseerde vrije tijds-evangelisten

door Larry Jerden

Motorcycle Speed Week, een evenement dat elk jaar in maart ongeveer tweehonderdduizend enthousiaste motorrijders naar Daytona Beach in Florida trekt, is dé plaats voor motorrijders uit heel Amerika geworden.

Motoren in alle mogelijke verschilllende kleuren en in diverse staten van gebruik en onderhoud hebben letterlijk de straten van deze stad in Florida overstroomd; van mannen op middelbare leeftijd, een beetje korpulent op hun BMW's en Harley's en hun vrouwen in het zijspan of achterop, tot leden van nozemklubs in hun leren jekken, spijkerpakken, met nazi-emblemen en een blik van wereldverachting.

De officiële reden van hun aanwezigheid is de race in Daytona maar vele motorrijders willen die ene week in het jaar alleen maar zien en meemaken dat er ter plekke meer motoren zijn dan auto's.

In deze wereld van mensen en machines, van langharigen en kaalgeschorenen, verscheen dit jaar een heel andere klub van motorrijders. Zij proberen een kruising te vormen tussen de langharigen en de huis-tuin-en-keukenklubs en ook zij zijn, zoals verwacht mag worden, toegewijde motor-enthousiastelingen. Maar bovendien zijn ze, wat velen niet verwachten, toegewijde christenen.

De naam van hun klub is The Sheep (De Schapen), want „De Heer is onze herder". Ze kwamen naar Daytona, niet vanwege hun liefde voor de motoren maar vanwege hun liefde voor mensen. Of, zoals een van hen zei toen hij keek naar de duizenden op een van de racedagen: man, jij ziet uit naar een zendingsveld? Kijk eens om je heen! Het antwoord van The Sheep op de uitdaging van dit zendingsveld rondom hen was te getuigen van Jezus Christus tegenover hun mede-motorenthousiastelingen waar en wanneer ze maar konden en traktaten te verspreiden als ze geen gelegenheid vonden om met hen te spreken over Jezus.

Iedereen die hen passeert kan aan de emblemen en de versierde olietanks zien dat ze volgelingen van Jezus zijn. Bill Beaver, de 29-jarige leider van de klub legt de bedoelingen uit:

We zijn nog maar een jonge klub, pas in december opgericht. Daytona was onze eerste werkelijk georganiseerde poging om te getuigen door middel van onze motoren maar we denken dat onze ervaringen die we nu hebben met anderen ons in staat zullen stellen andere gelijke akties verder te ontwikkelen.

Beaver werd in 1964 een christen door middel van het sportprogramma van First Baptist Church in Pompano Beach, Florida. Hij is werkzaam bij een bureau voor ruimtelijke ordening. De enige herinneringen aan zijn vroegere leven temidden van verslaafden en drankzuchtigen zijn zijn lange haar, zijn baard en zijn 750 Honda. Deze drie heeft hij nodig om van Christus te getuigen.

„Ik heb mijn lange haar en baard gehouden om kontakt te krijgen met mensen die aan de verdovende middelen zijn", zegt Beaver. „Ze willen met me praten en zo zijn enkele bekeringen tot stand gekomen. En, natuurlijk: de klub is de manier waarop wij onze motoren gebruiken om te kunnen getuigen".

Beaver vertelde, dat de idee voor zo'n klub bij hem op kwam toen hij zag hoe groot de nood was. „Ik zag plenty mensen op motoren op zondag en ik realiseerde me, dat dát hun leven was. Daarom begon ik mijn motor te gebruiken om persoonlijk te getuigen". „We begonnen ermee per motor op bezoek te gaan, op de motor naar de kerk te gaan en de mensen wilden ze zien. We begonnen met te praten over motoren en eindigden met een gesprek over Jezus".

Voor sommigen scheen het heel vanzelfsprekend om een motorklub te vormen. The Sheep begonnen ermee eens in de maand bij elkaar te komen maar ze ontdekten al gauw dat dat te weinig was en toen kwamen ze twee keer per maand bij elkaar. Nu ontmoeten ze elkaar elke zaterdagavond.

De bijeenkomsten bestaan uit eten, pret maken en vriendschap. Maar het eigenlijke doel is serieus: hoe kunnen ze hun belangstelling voor motoren gebruiken om Jezus Christus te dienen. „Als klub hebben we twee doelstellingen", zegt Beaver, „de ene is Jezus Christus verkondigen en de tweede is het publiek van dienst te zijn. We hebben ontdekt dat ook dat tweede werkelijk nodig is en we zijn van mening, dat christenen ook in dat opzicht verantwoordelijk zijn".

Hij legt het uit: de mensen schijnen elkaar niet te willen helpen als ze in nood zijn, vooral niet langs de weg. Daarom besloot de klub een kursus eerste hulp te gaan volgen. Verder namen ze kontakt op met de politie om bij verkeersongevallen te assisteren. Bij talloze gelegenheden hebben de klubleden onderweg reeds andere mensen kunnen helpen bij auto- of motorpech. Soms hadden ze daarbij ook nog de mogelijkheid om te getuigen voor het kontakt weer verloren ging.

De klubleden betalen kontributie maar werken uit geloof. Hun poging om in Daytona te evangeliseren onder het racepubliek is er slechts één voorbeeld van.

Het andere voorbeeld deed zich voor op de weg terug van de races. De motor van een der klubleden, een BMW, kreeg machinestoring op weg naar huis. De meisjes begonnen te bidden: Heer, alstublieft, zend iemand die een BMW kan maken. Het was erg stil op de snelweg die nacht, en dat met een slecht funktionerende motor. Het leek een slechte beloning voor een dag die gebruikt werd om traktaten uit te delen aan leden van Hell's Angels.

Toen ze wachtten en baden naast de kapotte BMW stopte er iemand en vroeg of ze konden helpen. Het aanbod kwam van het BMW racingteam... (BP)

Vrij houden, die dag

14 september 1974

„ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle

NJ 74

wa's dat dan?

om niet te vergeten:

23 mei nationaal jeugdfestijn op De Vinkenhof

dat is het dan:

een uitgebreid programma met onder anderen goeie muziek, veel informatie, cabaret, film, volksdansen, en een boel andere mensen...

(voor inlichtingen: bel even naar Jan de Vries (tel: 04445-3219).

dan wordt het dus

tot ziens op 23 mei

Jeugd en godsdienst in Amerika

Door George Gallup Jr., Amerikaans Instituut voor Publieke Opinie

Misschien is het een enkele keer eerder in de geschiedenis gebeurd dat het Amerikaanse volk evenzeer uitzag naar geestelijk leiderschap als vandaag de dag. De doorsnee burger vraagt naar nieuwe helden - helden met karakter en niet alleen maar charisma.

Of de kerk in Amerika al of niet er in slaagt tegemoet te komen aan de vraag naar moreel en geestelijk leiderschap dat vandaag de dag zo nodig is, hangt in belangrijke mate af van twee „sleutel"-groepen van de bevolking:

(1) Van hen die een college-opleiding als achtergrond hebben (ongeveer een vierde deel van de bevolking), waaronder een naar verhouding groot aantal „aktivisten" en „opinieleiders", die bereid zijn het spits af te bijten in kerk en samenleving, en

(2) Van de jonge volwassenen in Amerika (18 tot 29 jaar oud), die de eerstkomende tien jaar de toon zullen aangeven in godsdientsige aangelegenheden en het leiderschap van het land zullen bepalen.

De afnemende invloed van de kerk wordt dikwijls deze twee groepen verweten - de afgestudeerden en de jongere volwassenen - maar nader onderzoek wijst duidelijk in de richting dat juist deze groepen weleens de voorhoede zouden kunnen zijn van een godsdienstige vernieuwing in dit land.

Alle tekenen wijzen erop dat de religie bezig is een nieuw intellektueel aanzien in dit land te verwerven. De veronderstelling, dat de meer ontwikkelde mens religie in mindere mate „nodig" zou hebben en eerder geneigd zou zijn godsdienst te beschouwen als een produkt van onwetendheid en bijgeloof wordt niet door de uitkomsten van onderzoekingen bevestigd.

Deze uitkomsten, die te maken hebben met de godsdienstige voorstellingen en praktijken van mensen met een college-opleiding en van jonge volwassenen, vallen samen met de huidige ontwikkeling in het godsdienstige denken die heenwijst naar een minder sterke beklemtoning van het rationalisme en een groeiende bereidheid om intuïtie te beschouwen als wellicht de meest indrukwekkende mogelijkheid van de mens.

De volgende resultaten van onderzoekingen tonen het niveau aan van de godsdienstige voorstellingen en de praktijk onder de beide genoemde „sleutel"-groepen. Eerst de afgestudeerden.

Tot verrassing van sommigen: het kerkbezoek van hen die aan een college hebben gestudeerd is even hoog, zo niet hoger als dat van mensen die minder opleiding hebben gehad. Een zeer grote meerderheid onder hen houdt vast aan geloof in God en in een leven na de dood; hoewel het aantal van hen enkele percentages lager ligt dan voor de gehele Verenigde Staten geldt.

Mensen van een college geloven naar verhouding minder in duivel en hel dan mensen zonder college-opleiding, maar zij die er wel in geloven zijn altijd nog meer dan zij die er niet in geloven. Eén op de vier (24%) beschrijft zichzelf als „zeer godsdienstig", een percentage dat bijna gelijk is aan dat van het gehele land.

In het algemeen wordt aangenomen dat „mystieke ervaring" iets is dat men alleen kan aantreffen bij de minder ontwikkelden en bij de ontvankelijken die opwekkingssamenkomsten bezoeken, maar een onderzoek van Gallup, enkele jaren geleden, toonde aan dat naar verhouding evenveel ontwikkelden verklaarden „mystieke ervaringen" te hebben gehad als de rest van de bevolking. Met „mystieke ervaring" wordt hier bedoeld een moment waarop inzicht of bewustwording plotseling doorbreekt.

Deze uitkomsten schijnen behoorlijke steun te verlenen aan de konklusie dat godsdienst een sterk intellektueel aanzien heeft en beslist niet alleen iets is voor de „massa".

De andere „sleutel"-groep waarop de kerk een beroep moet doen is de jeugd van Amerika.

Vele jongemensen hebben zich van de georganiseerde godsdienst afgewend, met de kritiek die veelvuldig wordt gehoord, dat de kerk steriel is, ouderwets en niet relevant.

De feiten zijn, blijkens een Gallup onderzoek, dat van de personen tussen 18 en 21 jaar die zichzelf als „zeer religieus" beschrijven ongeveer éénvierde zegt weinig of geen respekt te hebben voor de kerk of voor georganiseerde godsdienst. Toch is het aantoonbaar onjuist over de jeugd te spreken als „niet-godsdienstig". Een meerderheid, 55% van de jonge volwassenen, 18 tot 24, zegt in meer of sterke mate eerbied en vertrouwen te hebben in de kerk of georganiseerde godsdienst. Slechts 7% zegt: geen enkel respekt.

Daar kan nog aan toegevoegd worden, dat de meesten in deze leeftijd zeggen te geloven in God, de hemel en andere fundamentele geloofsvoorstellingen.

Het godsdienstige karakter van de Amerikaanse jeugd tekent zich scherp af als deze jongemensen vergeleken worden met de jeugd van andere landen. Dat is te zien in een studie die Gallup International voor de Japanse regering heeft verricht in 11 landen. In die studie werden gesprekken verwerkt met meer dan 15.000 personen in de leeeftijd van 18 tot 24.

Amerika, India en Brazilië bijvoorbeeld, hebben naar verhouding de minste atheisten (minder dan 1%). Dat is in Frankrijk 10% en in Zweden 12%.

Met de jeugd van de Philippijnen zijn de Amerikanen de trouwste kerkgangers. Een derde van de Amerikaanse jeugd zegt eens per week naar de kerk te gaan. Dat is meer dan in negen andere landen. Het slechtste kerkbezoek wordt gevonden in Frankrijk, Zweden, Japan en Joegoslavië. Bovendien zeggen in Amerika veel minder mensen dan elders in de wereld geen belangstelling voor de godsdienst te hebben. Ongeveer één op acht jonge volwassenen in Amerika zegt geen interesse voor godsdienst te hebben; in het Verenigde Koninkrijk ligt dat getal op 32%, in Zweden 41% en in Japan 74%.

De godsdienstigheid of religieuze belangstelling van de Amerikaanse jeugd blijkt verder uit de beantwoording van de vraag: Welke van deze zaken (uit een lijst van zeven) verlang je het meest in je leven? De jeugd van Amerika en van de Philippijnen gaf vaker dan in elk van de andere negen landen als antwoord: behoudenis door geloof.

De Amerikaanse jeugd is in vergelijking met de jeugd van andere landen niet alleen buitengewoon godsdienstig maar stelt ook bijzonder hoge prijs op „liefde en achting" als doel in het leven, méér dan op „geld en positie".

Deze resultaten zouden kunnen aantonen, dat de kerk in Amerika nog uitstekend ruw materiaal voorhanden heeft om mee te werken.

(BP)

In Trouw/Kwartet van 23 april 1974 lazen wij het hier volgende ingezonden stuk:

STER-REKLAME

Het voorschrift van de Reclameraad, dat aanprijzing van snoepartikelen vergezeld moet gaan van de afbeelding van een tandenborstel, is zeer prijzenswaardig. Zou iets dergelijks ook kunnen worden bepaald ten aanzien van reclame voor alcoholhoudende dranken? Ik wil graag enkele suggesties doen: In de linkerbovenhoek van het beeld de foto van een verkreukelde auto. Of: in de rechterbenedenhoek ouders rondom het graf van een kind. In beide gevallen uiteraard voldoende groot en duidelijk.

Hoogeveen, H. de Vlas

STUDIO

Het Departement voor Communicatie van de Franse Baptisten Federatie heeft onlangs te Massy een nieuwe opname-studio in gebruik genomen. De studio produceert o.a. het radioprogramma „Au Rhythme de la Vie" (Op het rhytme van het leven) en radiotoespraken in het Engels, Russisch en Chinees.

De studio zal ook cassettes produceren bestemd voor het vormings- en evangelisatiewerk van de gemeenten.

BAPTISTEN VAN NIEUW GUINEA HEBBEN NU NIEUWE TESTAMENT IN HUN EIGEN TAAL

Baier River, Nieuw Guinea - De baptisten van Australië hebben het Nieuwe Testament in de eigen taal gegeven aan de volken van het hoogland in Nieuw Guinea.

Het zendingswerk in de westelijke hooglanden van Nieuw Guinea begon in 1948, kort nadat „het land dat door de tijd vergeten was" open gelegd werd voor de buitenwereld. De zendelingen leerden het volk niet alleen de geschiedenis van Jezus maar hielpen ook bij de ontwikkeling van hun ekonomie en van een gezondere samenleving.

In januari 1973 beleden reeds ongeveer 12.000 mensen uit Nieuw Guinea Christus en waren gedoopt.

Nu, op 2 december 1973 kwamen meer dan 2000 van hen naar de kerk in Enga, aan de Baier Rivier om het Nieuwe Testament in de Kyakataal in ontvangst te nemen. De **Australian Baptist** vertelt dat sommigen een reis van meerdere dagen hadden moeten maken vanuit alle distrikten in het hoogland, om de bijeenkomst die één dag duurde bij te kunnen wonen.

Het programma vermeldde ook een soort lekespel. In het eerste bedrijf was een stammengevecht te zien, waarin mannen in oorlogsuitrusting met geschilderde gezichten en veren, met speren en bogen - een dagelijkse gebeurtenis in de hooglanden voordat het evangelie er zijn intrede deed.

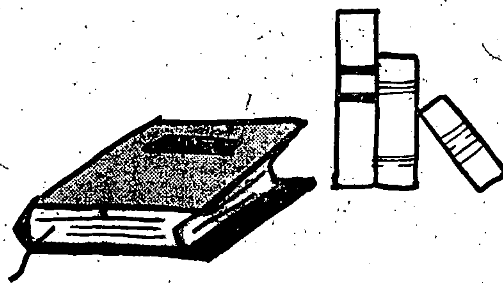
Het tweede bedrijf liet Chaplain Ken Osborne zien, die de liefde van God predikte. In het derde bedrijf, gespeeld door studenten van Baiyer River Baptist Bible College, die van de christelijke liefde zongen, werd een bord opgeheven waarop de woorden uit 1 Tim. 3 : 16, „Alle Schriftwoord is van God ingegeven". Daarop werd de nieuwe bijbel aangeboden aan mensen die als vertegenwoordigers van de leden van de gemeenten in Nieuw Guinea optraden.

Als hoogtepunt van de dag legden de drie mannen die het meest aan de totstandkoming van de nieuwe vertaling hadden bijgedragen - pastor Mapusiya Kolo, L. A. Cupit en Ken Osborne - het boek in de handen van mensen die reeds bij vooruitbetaling een exemplaar hadden gekocht.

De prijs van het Nieuwe Testament is, in goedkope uitvoering één Australische dollar, in duurdere uitvoering twee dollar.

Het Australische Baptisten Zendingsgenootschap (AMBS) tekent aan, dat dit de eerste keer is dat het een volledige vertaling van het Nieuwe Testament op een van de eigen zendingsvelden heeft voltooid. „Het vertegenwoordigt vele jaren werk van veel mensen", aldus het blad Vision.

(The Baptist World)

Wat zullen we lezen?

maandag	6 mei	1 Petrus 2 : 13—17	Door goed te doen
dinsdag	7 mei	1 Petrus 2 : 18—25	Naar het voorbeeld van de Heer
woensdag	8 mei	1 Petrus 3 : 1— 6	Ideale vrouwen
donderdag	9 mei	1 Petrus 3 : 7—12	Verstandige mannen
vrijdag	10 mei	1 Petrus 3 : 13—17	Lijden om goed te doen
zaterdag	11 mei	Psalm 15	Onberispelijk
zondag	12 mei	Psalm 27	Wie zouden wij vrezen?

GESCHIEDENIS VAN BWA-JEUGDKONFERENTIES TOONT GEEST VAN EENSGEZINDHEID

Portland, Oregon (USA) - Terwijl de wereld gebukt gaat onder allerlei angstige gevoelens, onder een energiekrisis en vrees, zien de baptisten met grote verwachting uit naar de ontmoeting van hun jongeren in 1974.

Naar verwacht wordt zullen ongeveer 10.000 jongeren, tussen de 16 en de 25 jaar, bijeenkomen in Portland voor de 8e wereldjeugdkonferentie, van 31 juli tot 4 augustus. Het is voor de eerste keer dat deze konferentie in de Verenigde Staten plaats vindt.

Het thema voor deze 8ste konferentie luidt: Christus - onze uitdaging voor het leven.

Deze internationale baptisten-jeugdkonferentie deze zomer belooft een voortzetting te zullen worden van een geschiedenis van eensgezindheid, die in 1923 begon.

In dat jaar werd de Wereldunie van baptistenjongeren te Zweden, Stockholm gesticht. Tijdens het BWA-kongres dat in 1928 in Toronto, Canada werd gehouden werd deze organisatie opgenomen in de Wereldalliantie onder de naam Young People's Committee of the Baptist World Alliance.

In 1931 werd de eerste wereldjeugdkonferentie van de BWA gehouden in Praag, Tsjechoslowakije. De jeugdsekretaris van toen, Frank Leavell rapporteerde, dat er onder de 400 deelnemers uit 20 verschillende landen „een voortdurende uitwisseling was van christelijke liefde en gemeenschap".

Herbert W. Hines, nu wonend in Holland, Michigan en toen lid van het jeugdcomité herinnert zich dat onder de jongeren die de konferentie in 1931 bijwoonden zich ook Herbert Gezork bevond, een Duitse jongen die later rector van een seminarium en president van American Baptist Convention werd. Een andere jongen die er toen aanwezig was, was Duke McCall, eveneens later rector van een seminarium.

Het jeugdcomité van de BWA organiseerde de volgende wereldjeugdkonferentie in 1937 in Zürich, Zwitserland, kort voor de tweede wereldoorlog zijn barrières opwierp over de gehele wereld.

Deze oorlog maakte een volgende konferentie onmogelijk tot 1949, toen de derde wereldjeugdkonferentie werd gehouden in Stockholm, Zweden.

In 1950 werd Joel Sorenson van Zweden benoemd tot full time sekretaris voor het jeugdwerk van de BWA; in 1955 werd hij opgevolgd door Robert S. Denny, die nu algemeen sekretaris van de BWA is.

Onder diens leiding werd in 1953 de 4e konferentie gehouden in Rio de Janeiro.

De 5e wereldjeugdkonferentie werd in Toronto, Canada gehouden. Het konferentieboek vertelt, dat „er mensen uit elk werelddeel aanwezig waren". Ras, kleur noch taal waren in staat muren op te richten onder de aanwezigen, die elkaar herkenden als „Eén in Christus". Er waren in Toronto 8022 deelnemers uit 67 verschillende landen.

Dezelfde geest van eensgezindheid die in 1958 reeds de boventoon voerde was eveneens aanwezig op de 6e konferentie die vijf jaar later in Beiroet, Libanon gehouden werd en waar 3000 jongeren uit 51 landen aanwezig waren. Weer vijf jaar later, in 1968, werd de 7e wereldkonferentie in Bern, Zwitserland, gehouden.

Onder het thema „Eén Heer, één getuigenis" kwamen er 6000 jonge baptisten uit 59 landen bijeen.

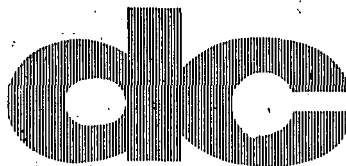
Dezelfde geest van eensgezindheid, door dezelfde band die door Jezus Christus is gelegd, wordt ook verwacht in Portland.

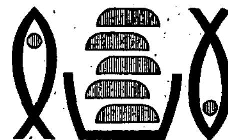
Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 -

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam -

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

gemeenteberichten

„EEN FEESTELIJKE BEGRAFENIS"

Vriescheloo (H.B.). Na het bericht over de bevestiging en intrede van onze nieuwe voorganger, ds A. J. van de Wetering, in januari van dit jaar, kunnen we nu schrijven, dat het goed gaat in Vriescheloo. Iedere zondag is ons kerkje goed gevuld en komen er vele buitenstaanders.

Op zondag 7 april jl. mochten we onze eerste doopdienst hebben met ds Van de Wetering.

Het was een feest in de kerk van Vriescheloo, want er zou een „feestelijke begrafenis" plaatsvinden. Drie mensen wilden Christus volgen in de doop, het oude leven begraven en met Hem opstaan in een nieuw leven. Het waren: br Ko Abas, zr Antje Abbas-Mulder en br Harry Nobbe.

De kerk was met 200 bezoekers afgeladen vol. Naar aanleiding van Rom. 6 : 4 bepaalde ds Van de Wetering onze gedachten bij „Eindpunt of Poort".

Hij zei, dat de doop nooit een „arrivé" is. Maar een breuk met „vroeger", waarin wij een slaaf waren van satan, van de wereld en van ons eigen vlees (ik). „Vanmorgen zijn hier mensen, die hiermee hebben gebroken", zei hij. „Nu, op dit **moment willen ze de grens over en deze grens** ligt in het doopvont. 't Heeft hun veel strijd gekost om tot dit punt te komen. Het betekent een sterven aan jezelf, een ondergaan in de dood, Gods oordeel ondergaan, maar dank zij Jezus Christus ook een opstaan met Hem! Dan geen eindpunt meer maar een begin, een machtig begin van een leven, waar het is: niet langer meer onder de slavernij van satan, maar van een nieuwe Meester zijn: Jezus Christus. Niet meer van de wereld, maar wel Gods ambassadeur in deze wereld. Niet meer een slaaf van het eigen vlees, want het „ik" is met Christus medegekruisigd en begraven. Christus leeft nu in hen! 't Is als een poort, die openstaat, waardoor een licht komt stromen. Het licht van een leven met Hem, die het Licht der wereld is".

Daarna daalde onze voorganger met hen af in het doopvont. Met het zingen van „ik weet, dat mijn Verlosser leeft" werd de dienst besloten. In aansluiting hierop werd het avondmaal gevierd. Br Hajo Mulder, die na ruim 26 jaar, waarin hij de gemeente als ouderling heeft gediend vanwege hoge leeftijd binnenkort afscheid neemt, verwelkomde de nieuwe leden aan de Tafel des Heren.

Helaas waren er de laatste maanden ook droeve gebeurtenissen: Op 18 maart jl. ontsliep in haar Heer en Heiland, na een langdurig lijden, onze zr Tetje Goinga-Jongeling in de leeftijd van 66 jaar. Onze br Siepko Heidekamp werd op 16 april 1974, thuis geroepen in de leeftijd van 74 jaar. Een lied zegt: „En als de strijd voorbij is, erven wij een kroon, de overwinningskroon".

Welk een troost geeft deze gedachte ons, die achterblijven, wanneer we denken aan hen, die ons voorgingen.

De arbeid en de strijd gaan ondertussen door in Vriescheloo, maar ook het feest!

KOLLEGA

„Het is een oude anekdote, die sommigen van u dan ook wel zullen kennen. Het gaat over een predikant, die vele jaren geleden ergens in het noorden van Friesland stond. Daar zag men toen (misschien nog wel), zo hier en daar in het land een walviskaak staan, die het goede vee, als het last van jeuk had, tot wrijfpaal diende. Een van die palen stond dicht bij de weg, en als dominee, op weg naar zijn gemeentenaren deze wrijfpaal passeerde, lichtte hij hoffelijk zijn hoed en sprak: Goede middag, kollega". Aldus het Doopsgezind Weekblad.

VOOR DE VAKANTIE

Te huur aangeboden woning in bosrijke omgeving in Drenthe en caravan op camping „Den Borg" te Rekken. Telefoon 05998-4699

Op dinsdag 7 mei 1974 hopen onze geliefde ouders, grootouders en overgrootouders

G. HULLEMAN
M. S. HULLEMAN-LANSINK

de dag te herdenken, dat zij 60 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

„'k zal, zolang ik 't licht geniet
Hem verhogen in mijn lied!"

Hun dankbare kinderen,
kleinkinderen en achterkleinkinderen

Hengelo (O.)
Tollensstraat 35

De Heer nam tot Zich onze zuster
AAFIEN DE HAAN-AEILKEMA
op de leeftijd van 67 jaar.
24 april 1974
Baptistengemeente Stadskanaal

Al de weg leidt mij mijn Heiland.
Dat was het leven en sterven van mijn lieve vrouw, onze moeder en oma
AAFIEN AEILKEMA
op de leeftijd van 67 jaar.

Ze is thuis gehaald op woensdag 24 april.

Stadskanaal, Tilburglaan 1

GEERT DE HAAN
Jaap en Marijke de Haan
Jeroen
Esther
Judith
Aafke en Ton Scheerhoorn-de Haan
Irene
Saskia
Edwin
Marjon
Janny en Wlady v. d. Meer-de Haan
Ellen
Slaweg
Toos en Piet Martens-de Haan
Jody

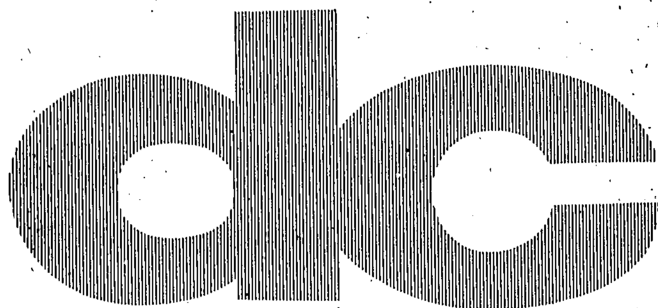
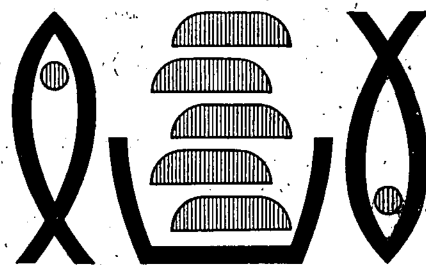
Thuis geen bezoek.

De begrafenis heeft op zaterdag 27 april plaatsgehad.

Op 24 april nam de Heer tot Zich onze geliefde zuster, behuwdzuster en tante
AAFIEN AEILKEMA
op de leeftijd van 67 jaar.

„Veilig in Jezus' armen"

Stadskanaal
H. Aeilkema
F. A. Aeilkema-Oldenburger
L. Aeilkema
R. Aeilkema-Freriks
Torranie (Calif.)
S. J. Mostert-Aeilkema
H. A. Mostert
Blijham
J. Hamstra-Aeilkema
G. Hamstra
en kinderen

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 19 - 10 mei 1974

Waar blijft de bevrijding?

Deze op het eerste gezicht wat eigenaardige vraag is voor de christenen vandaag van het allergrootste belang. Dit in het bijzonder door hun verbondenheid met het volk van Israël, het volk van God!

Negenentwintig jaar na onze uitbundige bevrijdingsfeesten, staat ons broeder-volk nog steeds onder druk van kontinue oorlogsvoering, in het bijzonder aan het noordelijk front.

Israël is Gods oogappel. Israël als volk en Israël als staat, heeft in Gods heilshandelen ten behoeve van de wereld een centrale plaats behouden. Volk en staat worden hier in één adem genoemd. Het land is voor Israël, niet alleen omdat door officiële regeringen in een gezamenlijke verklaring dit zo is gesteld, maar omdat God dit land aan Israël heeft beloofd. Al onze argumenten, van welke aard dan ook, zelfs van volken-rechtelijke aard, zullen moeten wijken voor de wil en de leiding van de Here God.

Wat dit betreft zijn we geen „eenzame, roepende in de woestijn". De goed en bijbels gemotiveerde brochure van de Nederlands Hervormde Kerk „ISRAEL, VOLK, LAND EN STAAT" stelt deze zaak, althans voor een christen, op een ondubbelzinnige wijze aan de orde.

Maar de christelijke kerken deinzen ervoor terug hierover duidelijke uitspraken te doen. Het Joodse volk heeft moeite de kerk als vriend te herkennen.
Ook al is bijna ieder pro-Arabisch, om welke redenen dan ook, dan behoeft de kerk zich daarbij niet aan te sluiten. Een zwijgende kerk is geen kerk. We zullen moeten durven uitkomen voor ons standpunt, hoeveel nadeel dit ons ook zal berokkenen.

Vandaar dat de werkgroep „Synagoge en Kerk voor Israël", vooral de christenen wil helpen uitdrukking te geven aan hun verantwoordelijkheid tegenover Israël. De werkgroep bestaat uit meer dan honderd joodse, christelijke en joods-christelijke theologen. Hopelijk kunnen we als gezamenlijke kerken een steentje bijdragen aan de vrede in het Midden-Oosten en met de hulp van de God van Israël de bevrijding voor Israël dichterbij brengen.

Negenentwintig jaar na onze bevrijding en de meest bloedige jodenvervolgingen aller tijden willen wij gezamenlijk bidden en strijden voor de vrede van Jeruzalem.

Pax Christi

De rooms-katholieke vredesbeweging Pax Christi is onlangs voor een driedaagse konferentie bijeen geweest in Noordwijkerhout. Mij ontbreekt een volledig verslag van de vergadering en daarom wil ik voorzichtig zijn met reakties op een krantebericht in Trouw (en het Kwartet) onder de kop „PAX CHRISTI PLEIT VOOR RECHTEN VAN PALESTIJNEN".

Zoals iedereen weet, worden de Palestijnen door de Arabische volkeren gebruikt als een effektief wapen om Israël voortdurend te bestrijden en het bestaan zuur, zoniet onmogelijk te maken. Als ik dan lees in dit kranteknipsel dat Pax Christi steun wil verlenen aan de Arabische bewoners van Israël, vraag ik mij in alle gemoede af, wat ze daarmee nu eigenlijk bedoelen. Bedoelen ze politieke, materiële of morele steun?

In vergelijking met hun volksgenoten in andere Arabische landen maken de Palestijnen het veel beter. Velen van hen verlangen niet naar een terugkeer onder Jordaans bewind; toen was het „armoe troef". Waarom een probleem voortdurend kunstmatig in stand houden? Waarom niet met de overvloedige olie-dollarstroom dit schrijnend

probleem in één effektieve beweging uit de wereld helpen? Hier speelt een duidelijke, vieze politieke strategie, waarvan duizenden, vaak buiten hun schuld, de dupe zijn.

Waarom de Palestijnen steeds maar weer aanzetten tot haat en waarom opwekken van verlangens die nooit vervuld kunnen worden?

PAX CHRISTI speelt een gevaarlijk spel. Ook al is één en ander misschien anders bedoeld.

Natuurlijk hebben de Palestijnen hun rechten. Maar is hun recht dan een eigen staat, midden in het hart van Israël? Of een staat die in stukken versnipperd, ook de staat Israël zal ontdoen van veilige en verdedigbare grenzen?

Waarom dan zulke kreten als rechten van Palestijnen. Zeg, wat je ermee bedoelt en vraag je af of het werkelijk een haalbare kaart is.

Koeweit

Worden er mooie verhalen opgehangen en leuzen uitgekraamd om de regeringsvertegenwoordiger van het olie-sjeikdom Koeweit goed te stemmen? Ik heb me laten vertellen dat de heer Rabbani aanwezig was. Deze man zal wel zorgen dat deze pro-Arabische geluiden Koeweit bereiken. De wereld zal het weten...
Ook Israël. Israël dat zich voortdurend bedreigd weet door de Arabieren zal deze uitspraak, van een zich christelijk noemende organisatie, met toenemende angst opvangen.
Dit zal de kloof tussen jodendom en christendom verbreden en de geloofwaardigheid van de christelijke boodschap ondermijnen. In Israël zal men gaan vrezen dat de geschiedenis zich gaat herhalen...
Waar blijft de bevrijding, voor Israël?

M. Cohen

———

Kerk en Synagoge

De werkgroep Kerk en Synagoge is deze week weer in vergadering bijeen geweest. Met algemene stemmen werd de volgende verklaring aangenomen en voor publikatie beschikbaar gesteld. Ook ons weekblad heeft een exemplaar ontvangen. Hier volgt de inhoud:

Waarom zouden wij ons een rad voor ogen laten draaien?!

Sinds het einde van de Jom-Kippoeroorlog staat Israël onder zware druk:

— de Syriërs hebben de vijandelijkheden voortgezet,

— Israël heeft zijn troepen tot ver over het Suezkanaal teruggetrokken, zonder dat daar voldoende garantie voor veiligheid tegenover staat en de Egyptische Minister van Jeugdzaken heeft in Beiroet gesproken over een plan Israël in drie fasen te vernietigen,

— de landen van de EEG achten het ogenblik gekomen de banden met de Arabische landen nauwer aan te halen en sommigen van hen zijn maar al te graag bereid wapens te leveren,

— de Veiligheidsraad heeft geen woorden gevonden om de overval van Palestijnse terroristen op Kirjat Sjemona te veroordelen, maar hij heeft wel — met de stem van de Verenigde Staten voor — de tegenaktie van Israël in Libanon veroordeeld,

— de Sovjet-Unie verhoogt de spanning in het Midden-Oosten om zijn invloed in dit gebied te herstellen en te vergroten, en *bij dit alles praat niemand meer over volkenrechtelijke erkenning van de Staat Israël door de Arabische Staten!*
Toch is erkenning van de Staat Israël de enige mogelijkheid om voor alle betrokkenen, ook voor de Palestijnse vluchtelingen, tot een vredesregeling te komen.

De Christelijke Kerken — door de Islamitische konferentie in Lahore uitbundig geprezen om hun houding ten opzichte van het konflikt in het Midden-Oosten — hullen zich wat de officiële instanties betreft tot nu toe, in een volstrekt stilzwijgen, hoewel de staat Israël in de hoek gedrukt wordt.
Wij moeten ons geen rad voor de ogen laten draaien: *de Joodse Staat is in gevaar* en wel om in de steek gelaten en verraden te worden, zoals het Joodse volk al zo vaak in de steek gelaten en verraden is.

Laat daarom iedereen juist nu doen wat mogelijk is om Israël te steunen:

— door bij de kerkelijke vergaderingen druk uit te oefenen hun neutraliteit te laten varen, geestelijk en materieel,

— door er op aan te dringen dat onze regering niet overstag gaat nu de EEG inzwenkt op een pro-Arabische koers,

— door blijvende steun aan- en aandacht voor Joden uit Irak en andere totalitaire staten, in het bijzonder met betrekking op hun recht zich in Israël te mogen vestigen.

Velen vragen *hoe kunnen wij direkt helpen? Dat kan* o.a.:

— door giften over te maken aan de Collectieve Israël Actie (Johannes Vermeerstraat 22, Amsterdam, postgiro 23434),

— door uit Israël afkomstige produkten te kopen,

— door Israël te bezoeken.

Werkgroep „Synagoge en Kerk voor Israël", Postbus 6770, Den Haag 2040

Mededelingen

△ H. J. de Vries, voorzitter van de R.J.C. woont per 1 mei 1974 in Brunssum, Hopperank 8.

△ G. van Oosten, penningmeester van de baptistengemeente te Nieuw Weerdinge woont ingaande 1 juni a.s. Weerdingerkanaal N.Z. 59, Nieuw Weerdinge.

△ De penningmeester van de baptistengemeente te Pernis, A. de Haan woont thans te Spijkenisse, Aldebaranstraat 47.

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente te Doetinchem berust vanaf heden bij G. van Manen, Torontostraat 32, Doetinchem; tel. 08340-24581.

△ De penningmeester van de baptistengemeente te Hoogeveen, R. Karst is telefonisch bereikbaar onder nr 05280-67549.

△ Het telefoonnummer van ds G. Brongers te Hoogeveen is gewijzigd in 62589.

△ Sekretaris van de baptistengemeente te Emmer-Compascuum is nu H. Trip, Kanaal B zz 212, Emmer-Compascuum.

△ Door een wijziging in de straatbenaming is het adres van ds H. C. van der Flier thans: Pallashof 27, Treebeek. Het telefoonnummer is ongewijzigd.

ZOMERKAMPEN 1974
DE VINKENHOF

Haast u!
Laat geen kansen voorbijgaan.
Als straks de kampen vol zijn (en dat duurt niet zo lang meer), dan grijpt u er naast.
Vaste klanten, oude klanten, wacht niet tot het laatste ogenblik, anders vist u achter het net.
In de gezinskampen is nog wel plaats (de eerste twee weken van juli).
Het trekkerskamp is volgeboekt.
Het B2-kamp is helemaal vol. Jongelui van 17 jaar en ouder, die toch nog een kamp willen bijwonen, kunnen nog terecht in het fotohobbykamp en in een B-kamp in de 3e week van juli. Dan hebben ze keuze tussen evangelisatie en ontwikkelingssamenwerking.
Het C2-kamp is vol, terwijl in het C1- en C3-kamp nog maar enkele plaatsen open zijn.
Het D1 en D2-kamp zijn ook nagenoeg vol. Haast je, voor een plaatsje.
Het Ouderenkamp biedt ook nog plaats aan hen die in rust en ontspanning een week volledig verzorgd willen genieten op De Vinkenhof.
Voor inlichtingen en kampfolders: Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, Drachten; tel. 05120-15687 (In kantooruren van 8.00-12.00 uur).

Onder ons gezegd

Horlogemakersgod?

Is onze God zo'n god? Heeft Hij de wereld geschapen, kant en klaar, zoals de horlogemaker een uurwerk maakt, om die wereld vervolgens aan zijn lot over te laen? Moeten wij, mensen, nu maar zorgen dat de zaak blijft lopen, zonder dat God er zich meer mee bemoeit? In zo'n god wil blijkbaar prof. Sperna Weiland ons doen geloven.

Op een konferentie voor N.H.-predikanten moet hij, volgens een verslag in „Trouw", hebben gezegd, dat „geloven in een God die ingrijpt in het menselijk gebeuren, die regeert en beschikt en in wiens ondoorgrondelijke wijsheid de mens dan moet berusten" in onze tijd een onmogelijkheid is geworden. God grijpt niet in, nu niet en straks niet. Er is geen reden om te geloven, dat God in de toekomst een andere taktiek zal gebruiken. „De wereld is ónze taak en verantwoordelijkheid geworden".

Daarmee is dus ontkend, dat er een wederkomst van Jezus Christus te verwachten is, een zeer radikaal ingrijpen van Godswege ten behoeve van zijn kinderen en tot een oordeel over al zijn vijanden, (2 Thess. 1 : 6—10 e.a.p.).

In deze richting doordenkend komt prof. Weiland dan ook tot de konklusie: „Het gebed kan dan ook niet meer zijn het vragen om een ingrijpen door God". Vraag God nergens meer om, want Hij reageert er niet op, zou dat betekenen. Over zijn persoonlijk bidden bekent de spreker: „Mijn gebed is een meditatie, maar geen dialoog (gesprek). Zoals de psalmdichters met God spraken, neen, dat kan ik niet meemaken..."

„Een God die optreedt..."

Het zou ons niet moeilijk vallen, om een hele reeks bijbelgedeelten te citeren, waarin het omgekeerde beleden wordt van wat prof. Sperna Weiland (en velen met hem!) beweert. Ik denk vooral aan Jes. 64 : 4, „Ja, van oudsher heeft men het niet gehoord noch vernomen, geen oog heeft gezien een God buiten U, *die optreedt ten behoeve van wie op Hem wacht".*

Maar we willen die Schriftplaatsen, die u ongetwijfeld zelf ook kunt vinden, hier laten rusten. Het is immers niet zo, dat de professor deze plaatsen zelf niet kent. Hij kent ze, maar hij ontkent de waarheid er van. Als ze ooit waar zijn geweest, dan vandaag niet meer. Vandaag moeten wij zelf onze gebeden verhoren, zo in de trant van „Help je zelf, dan helpt je God".

Neen, met bijbelteksten alleen komen we hier niet klaar . We zouden een hechte borstwering om ons heen kunnen bouwen van op elkaar gestapelde teksten, maar ook orthodoxie kan een dwaalleer zijn wanneer ze niet gepaard gaat met een levend geloof. Wat Gods Woord zegt moet voor mij persoonlijk wáár worden; het is niet voldoende dat het in de bijbel staat. Wat baat mij Joh. 3 : 16, wanneer ik daar niet mijn eigen naam heb ingevuld? Zo staan de zaken ook t.o.v. andere geloofsuitspraken in de Schrift.

Daarom zijn we niet klaar, althans niet voor ons zelf, wanneer we, als reaktie op onschriftuurlijke beweringen, een reeks teksten onder elkaar zetten. De volgende vraag die we moeten stellen is dan: zó staat het in de bijbel, maar hoe staat het in mijn leven? Is er voor mij persoonlijk een God die ingrijpt, die luistert naar het gebed, die antwoordt geeft en helpt, die ik van ganser harte vertrouw en dien?

Op dat laatste, God dienen, willen we hier even nadruk leggen. Het heeft namelijk erg veel te maken met het reëel beleven van Gods leiding, gebedsverhoring en hulp. In Jes. 64 wordt, in aansluiting op de tekst die we reeds aanhaalden, gezegd: „Gij komt hem tegemoet, die met vreugde gerechtigheid doet, hun die op uw wegen aan U denken".

Wie gerechtigheid doet, d.w.z. wie leeft naar Gods bedoeling, die mag op een bijzondere wijze er op rekenen dat hij Gods werkelijkheid in zijn leven ervaren zal. God komt het tegemoet! Veel christenen gaan aarzelen, wanneer zij woorden lezen als die van prof. Sperna Weiland. Ze vragen zich af: „Heeft deze man geen gelijk? Want wat ervaar je nu van God in deze wereld? Wat ervaar ik van Hem in mijn persoonlijk leven? Heb ik mij dan toch iets laten wijsmaken?"

Gods Woord echter zegt en de ervaring van velen bewijst het: wanneer iemand op Gods wegen gaat en daarbij Hem voor ogen houdt, dan zal hij ondervinden dat Hij het met een God te doen heeft die reageert, die lééft! En dat „op Gods wegen gaan" kan dan tweeërlei betekenen. Het kan bedoelen: rustig, vertrouwend aan 's Vaders hand verder gaan, wachtend op de einduitslag der dingen. Maar het kan ook betekenen: aktief de opdrachten van God aanvatten ten aanzien van Gods koninkrijk en de wereld, om dan, ten langen leste misschien, te bemerken dat Zijn kracht in onze zwakheid volbracht wordt en dat onze arbeid niet vergeefs was in de Heer, (1 Cor. 15 : 58).

Regeert en reageert God? Ja, de Schrift zegt het! Maar ook: velen hebben het ervaren! U ook? We zouden het bijzonder op prijs stellen, wanneer u ons eens iets daarover wilde vertellen.

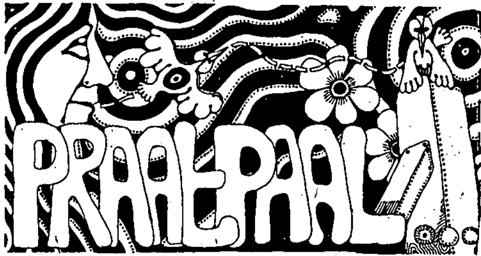
C. v. W.

Petrus was door zijn drievoudige verloochening ongeschikt geworden om herder van de kudde van Jezus te zijn. Dat is immers geen sinecure, herder van de kudde zijn die Jezus zich door Zijn bloed verwierf.
Dan moet dezelfde gezindheid in je zijn, die ook in Christus Jezus was, de gezindheid van de Goede Herder die Zijn leven gaf om te worden verbroken.
Ongeschikt!
En toch krijgt deze Petrus een geschiktheidsverklaring van de Opperherder...
Waarom?

P

Omdat hij het nu weet ongeschikt te zijn? Ja, dat ook. Hierom: „Heer, gij weet alles...; óók dat ik U liefheb!", (Joh. 21 : 17). Dáárom.
Wie Jezus liefheeft krijgt een geschiktheidsverklaring. Want die heeft de goede gezindheid. Dezelfde gezindheid die ook in Christus Jezus was.
Liefde maakt bekwaam. Wie Jezus liefheeft kan de lammeren en schapen van Jezus' kudde weiden en hoeden.

v. D.

BERICHTJE OVER HET JEUGD-FESTIJN OP DE VINKENHOF 23 MEI

Even een berichtje om de hele toestand wat te verduidelijken en tegelijkertijd een uitnodiging er voor. De bedoeling van de nationale jeugddag ligt misschien ergens vaag in je achterhoofd, maar waarschijnlijk heb je er nooit zo erg bij stilgestaan en was het jeugdfestijn een traditioneel gebeuren waar je elk jaar maar weer es naar toestapte om te zien wat er nu wel weer gebeuren zou. De ene keer beviel het, de andere keer viel het vies tegen.

Daarom even stilstaan bij de bedoeling van zo'n dag.

Het belangrijkste is wel dat je op zo'n dag een heleboel mensen ontmoet, bekende en onbekende, overal vandaan, maar die toch iets heel belangrijks gemeen hebben, of er misschien nog naar op zoek zijn dat hele belangrijke gemeen te hebben: De wetenschap dat God onze Vader wil zijn, dat Hij ons niet links laat liggen, maar dat Hij deel wil hebben aan ons leven in al zijn aspekten. Dat is iets wat goed is om samen te beleven, om samen verder te verkennen, om samen feest uit te vieren, om samen als uitgangspunt van al ons doen en laten te ontdekken. God geeft ons de ruimte om werkelijk te leven, de vrijheid om iets met dat leven te doen. Doe iets met al die mogelijkheden, dat is een andere belangrijk punt van de jeugddag. Je krijgt er de ruimte om zelf bezig te zijn om God te ontmoeten, om de anderen te ontmoeten, inspannend en ontspannend, in ernstig spel en speelse ernst, in lawaai en stilte, in een mooi stukje natuur, tussen een heleboel verschillende mensen en ideeën, in muziek, in diskussie, in woord, in beeld, in spel, in stilzijn, in luisteren, enz. Om een beetje konkreter te worden alvast het programma voor die dag:

We beginnen om tien uur.

Ongedwongen gelegenheid om elkaar te ontmoeten, om het terrein te verkennen, koffie, thee.

Dan een gemeenschappelijk beginnen in de grote tent, de groep Exodus, samenzang, cabaret uit Enschede.

Dan een hele lange pauze, d.w.z. gelegenheid om alle informatiestands af te sjouwen, om te volksdansen, om de Nederlandse speelfilm „Gekooid" te gaan zien, om zo maar wat te praten, om te luisteren naar verschillende muziekgroepen op het terrein, om te eten, om spontaan ergens te zingen, om te volleyballen. Dus kort gezegd: een simultaan gebeuren met een boel mogelijkheden. Gebruik ze, anders is je pauze een gapend gat in het programma.

's Middags weer een gemeenschappelijk bijeenkomen in de grote tent (niet verplicht natuurlijk) met de groep Safety First, samenzang en ds Kos uit Delfzijl die het één en ander te vertellen heeft. Dan wordt het tijd om op te houden, ook dat nog, en kun je terug naar huis.

Of het programma goed of slecht is ligt voor een groot deel aan jezelf. Gebruik de ruimte die je krijgt om er iets mee te doen.

Dat geldt trouwens voor alles waar God je de ruimte voor geeft. Doe er wat mee.

De jeugdfestijn-werkgroep van de RJC:
Jan, Wessel, Ina, Wim, Marinus.

(Voor nog meer inlichtingen: Jan de Vries, Voosterstraat 191, Bleijerheide (L.) Telefoon 04445-3219).

EVANGELISATIELANDDAG IN VELSEN

Als in voorgaande jaren wordt op tweede pinksterdag a.s. weer een evangelisatielanddag gehouden te Velsen in het park Velserbeek. De samenkomsten beginnen om 10.30 uur, 14.00 uur en 16.30 uur. Voor kinderen zijn er aparte bijeenkomsten. Het thema van deze landdag die elk jaar door enkele duizenden wordt bijgewoond, luidt dit jaar: Hij, Die is, Die was, Die komt! Sprekers zijn ds P. C. Koster, ds W. Hessels, ev. A. P. v. d. Sande, ds R. Reiling en ev. Jb. Klein Haneveld. Muzikale medewerking verlenen o.a. gezamenlijke zangkoren en de zanggroep J.N.V.C. uit Dordrecht.

HERINNERING

Willen de Raden der gemeenten in **West- en Zuid-Nederland** hun afgevaardigden zenden naar de bespreking over regionaal werk, die gehouden zal worden in „Silo" op zaterdagmiddag 18 mei a.s. om 3 uur. We hopen van elke gemeente iemand te ontmoeten!

N. v. Beek - W. Renken

DE SITUATIE VAN HERVORMD DEN HAAG

De strategische kommissie van de Herv. gemeente heeft aan de centrale kerkeraad een advies uitgebracht over de situatie in de gemeente en dat gedaan in de vorm van een werkplan dat is bestemd voor een periode van 4 jaar.

De kommissie gewaagt van een zorgwekkende financiële situatie en het financieren van de noodzakelijkste uitgaven betekent aantasting van het kapitaal. De gemeente werkt al een groot aantal jaren met een tekort en alleen in 1972 slaagde men er in de zaak sluitend te maken. Aldus „Kerknieuws".

Het aantal belijdende leden loopt hard achteruit en daalde van 40.005 in 1967 naar 27.995 in 1973. Dat betekent een terugloop van 30% in 7 jaar. Daarmede parallel loopt de teruggang van de kerkelijke bijdrage. De kommissie rekent met een verdere terugloop van 25% in de komende vier jaar. Bij stijging van de gemiddelde bijdrage met 33% blijft het totale bedrag gelijk. Naast de kerkelijke bijdragen zijn er de kollekten. Wisselen die niet al te sterk dan mag op *f* 300.000,— per jaar worden gerekend wat met de bijdragen totaal *f* 2,4 miljoen betekent.

De komissie is van oordeel dat in een levende gemeente de pastorale zorg volledige prioriteit verdient. Het aantal predikanten gaat boven een voortreffelijke administratie of mooie kerkgebouwen. Daarom konkludeert zij dat op de administratie stevig moet worden bezuinigd. Een bedrag van *f* 900.000,— aan administratieve uitgaven voor 21.000 leden is veel te hoog en moet worden teruggedrongen tot *f* 500.000,— dat is nog altijd *f* 25,— per hoofd. Daarnaast zal de zaak van de kerkgebouwen moeten worden bezien want bezuinigen betekent minder kerkgebouwen. Ook hier moeten de kosten teruggebracht tot *f* 500.000,—.

Aftrek van de kosten voor administratie en eredienst betekent dat er dan nog *f* 1.400.000,— resteert voor het pastoraat. Een predikantsplaats kost nu al *f* 52.000,— en verwacht mag worden dat die in 1977 tot *f* 70.000,— zal oplopen. Reeds werd de 26e predikantsplaats opgegeven.

De kommissie is van gevoelen, dat de vakaturen ontstaan door emeritering slechts bij hoge uitzondering mogen worden vervuld. Dat betekent dat er in 1977 al zeven predikanten minder zullen zijn. De kommissie is van gevoelen dat meer dan ooit ieder die het belang van de gemeente ter harte gaat moet aanpakken overal waar zulks mogelijk is.

SBC-ZENDELINGEN IN PORTUGAL OPTIMISTISCH

De zendelingen van Southern Baptist Convention, werkzaam in Portugal zijn optimistisch ten aanzien van de gevolgen van de politieke omwenteling in Portugal in betrekking tot het werk van de baptistengemeenten. De zendelingen bevestigen de algemene indruk dat de bevolking zeer gelukkig is met de verkregen persoonlijke vrijheid en de vrijheid van drukpers.

O DOMI - DOMINEE....

★ Gehoord achter twee domineesruggen: „Het zou met onze salarissen heel wat rooskleuriger gesteld zijn, als de mensen ons evenveel betaalden wanneer ze gaan trouwen, als ze advokaten betalen wanneer ze weer willen gaan scheiden...."

★ „Vrouw" zei ds Dick Doener „help me alsjeblieft om die belangrijke vergadering van 12 mei niet te vergeten!" „Maar Dick, het was eergister 12 mei" zei zijn vrouw. Waarop de dominee in wanhoop uitriep: „O, hemel, dan heb ik die vergadering gemist!" „Welnee, je bent er geweest" zei mevrouw... Over belangrijke vergaderingen gesproken.

★ „Er zijn veel predikanten die niets te zeggen hebben", verklaarde een krische zuster uit de gemeente. „En de meest sympathieke onder hen vind ik degenen die daarbij hun mond dicht houden".
(Spreuken 17 : 28).

★ En van Anthony Eden komt de volgende (niet speciaal voor predikanten, maar... wie de schoen past...).
„Een toespraak moet een goed begin en een pakkend slot hebben. Maar vooral: die twee moeten zo dicht mogelijk bij elkaar in de buurt blijven!"...

★ Onze dominee deed erg zijn best om de gemeente enthousiaster aan het zingen te krijgen. „Gemeente", zei hij, „wanneer u van de Heer een goede stem gekregen hebt, wil Hem dan daarvoor danken door uit volle borst te zingen. En hebt u van Hem geen goede stem gekregen, dan is dit een prachtige gelegenheid om Hem dat voor de voeten te werpen..."

★ Van ds Dekwaadsteniet was bekend dat hij erg opvliegend kon zijn. Toen dan ook, tijdens een diner, een onhandige ober hem een druipende carbonade bij zijn jasje in liet glijden, hielden de aanwezigen vol spanning de adem in. Maar de dominee beheerste zich volkomen. Hij stond op en, minzaam de zaal rondkijkend, vroeg hij: „Is wellicht een der aanwezigen in staat om mijn gevoelens op een passende wijze tot uitdrukking te brengen?"...

★ Van ds Langvandraadt wordt verteld, dat hij in één van zijn preken zei: „Voor mij is ieder grassprietje een preek..." Toen hij de volgende morgen bezig was zijn grasveldje te rollen, bleef een oude broeder staan en zei vriendelijk: „Blij, dat u nu eindelijk bezig bent uw preken in te korten, dominee...!"

★ „En waar heeft dominee over gepreekt?" vroeg vader na de kerkdienst aan zoon Jos van zeven. Na zwaar nadenken kwam het antwoord: „Over de zonde". „En wat heeft de dominee daar dan van gezegd?" wilde vader nog weten. „Nou, dat weet ik allemaal niet meer", bekende zoonlief eerlijk, „maar hij was er wel tegen...!"

Heerlijk, dat er in deze dagen van verval nog predikanten tegen de zonde zijn. Hopelijk zijn er ook nog zulke gemeenteleden... Metterdaad, bedoelen we! En dan schiet ons een oud rijmpje te binnen:

„'k Ben vóór de waarheid!"
Dat geloof ik graag.
Maar... ben je d'r àchter?
Da's de vraag...!"

Zijn we er achter wát zonde is? Waar zullen we anders tegen zijn?

C. v. W.

INSTRUKTIEWEEKEND TE DALFSEN

Op 26 en 27 april jl. zijn in het welbekende konferentiecentrum „De Bron" te Dalfsen plm. 70 mensen bijeen geweest, die nauw betrokken zijn bij jeugd en jeugdwerk. Dit weekend, georganiseerd door de R.J.C., had tot doel tussenjeugdleiders, jeugdleiders en kaderleden meer inzicht te verstrekken betreffende de problematiek:

Hoe bereiken we de jeugd, en wat is de manier waarop? Door de jeugdkonsulent, ds P. Brongers werd het gekozen thema: *Geloven en Geloven vandaag* ingeleid, aan de hand van het bijbelgedeelte uit Johannes 4 : 10-14, waarin gesproken wordt over levend water. Geloof is als levend water, en werkt reinigend en verfrissend. God is de bron waaruit wij steeds weer opnieuw putten. Het geloof is aan ons overgeleverd, en moet uitgebazuind worden.

Met vertrouwen en gehoorzaamheid aan God, wordt het een aktie, die voor ieder persoonlijk vorm en inhoud krijgt. In verschillende sekties werd konkreet bezonnen over de *inhoud* van het geloof. In eigen bewoordingen trachtte ieder kort en bondig te formuleren wat en waarin hij gelooft.

Daarna werden deze persoonlijke zaken in groepsgesprekken tot één geheel gevormd en kwamen tot uitdrukking in een geloofsbelijdenis. Deze fundamentele zaken waarop wij mogen steunen komen naar voren, als er sprake is van een daadwerkelijke aanpak.

De volgende dag werd de *vorm*, waaruit ons geloof kan bestaan, benadrukt. Wij kunnen de verschillende vormen uitdrukken in o.a. gehoorzaamheid, vertrouwen, „zien" en aktie. Als dit een goed funktionerend geheel vormt, dan wordt het een brede basis waarvan wij uit kunnen gaan.

Als we Gods Geest waarnemen, elkaar bemoedigen, dan mogen wij *samen* achter het werk van de Heer staan. We zijn allen verschillende, maar leden van één lichaam.

Als we elkaar aanvullen, en talenten aan elkaar doorgeven, gaat ook het jeugdwerk meer bloeien. Instruktie geven betekent bij jezelf beginnen. Heb je zelf een antwoord; dan kun je ook doorgeven. Door middel van kreativiteit (Kollages, rollenspel, handenarbeid, fotografie, zang en muziek) is dit alles nog eens in een bepaalde vorm gegoten.

Tenslotte zijn nog wat stellingen verzameld, en aan het onderwerp gestalte gegeven met betrekking tot het verzorgen van jeugdavonden. Willen we werkelijk iets met onze jeugd beginnen, dan moeten we opnieuw beginnen met vanuit de ondergrond te bouwen.

Het mag een geslaagd weekend genoemd worden, maar nu rest de daad: Gaat dan heen... en verkondigt het evangelie. In het kader van het jeugdwerk zal nog een instruktieweekend plaatsvinden op 10 en 11 mei a.s. eveneens in „De Bron". Allen, die verantwoordelijkheid voelen voor het jeugdwerk: kom!, en maak ook dit tot een feest, bouwen aan de uitbreiding van Gods Koninkrijk!

Leiden M. v. d. Berg

PROGNOSE VAN GROEI

Statistici van Baptist World Alliance verwachten dat het aantal baptisten in Amerika in 1976 de 30 miljoen zal zijn gepasseerd. In 1776 telde Amerika nog maar 25.000 baptisten. Een eeuw later, in 1876 waren het er meer dan 1.750.000. Verwacht wordt dat het aantal baptisten in Amerika aan het eind van dit jaar 29.380.000 zal zijn.

Dr Carl W. Tiller, algemeen sekretaris van de Alliantie merkt op, dat deze toename voor een groot deel te danken is aan de bevolkingstoename van het land. Maar de groei van het aantal baptisten heeft in het verleden toch steeds de bevolkingsgroei in sterke mate overtroffen. Als belangrijkste oorzaak daarvan noemt dr Tiller de evangelisatie-ijver van de gemeenten, die kenmerkend is voor „our baptist people" (ons baptisten-volkje).

Tiller: „Een ander element in onze groei is onze traditie van warme gemeenschap". Volgens de statistieken van de Alliantie zijn er 20 verschillende baptisten-denominaties in de Ver. Staten. Van hen zijn de belangrijkste: Southern Baptist Convention met 12,3 miljoen; National Baptists Inc. met 6,5 miljoen; National Baptists Uninc. met 3,5 miljoen; National Primitive Baptists met 1,6 miljoen; American Baptist Churches met 1,5 miljoen en Baptist Bible Fellowship met 1,3 miljoen.

TABITHA – NIEUWS 1

Het Tabitha-bestuur pleegt bij zijn vergaderingen gebruik te maken van een lange agenda. Niet alle punten van deze agenda vergen evenveel tijd. Net als in andere vergaderingen zijn er ook zogenaamde hamerstukken. Er zijn echter ook punten, die veel aandacht vragen, en waarvan de reikwijdte zeer groot is. Op enkele punten uit de laatstgehouden bestuursvergadering op 24 april jl. zij hier nader ingegaan.

Delfzijl

Het was reeds lange tijd duidelijk, dat er door de veranderde overheidspolitiek ten aanzien van de verzorging van bejaarden (niet meer zozeer gericht op de verzorging in tehuizen dan wel veel meer op de verzorging in de eigen (aangepaste) woning), weinig of geen ruimte was voor de bouw van een bejaardentehuis te Delfzijl. In december besloot het bestuur van de Stichting Bejaardentehuis Tabitha Delfzijl de stichting te ontbinden. De deelnemers in deze stichting waren de baptistengemeente te Delfzijl, de classis Appingedam van de Gereformeerde Kerken in Nederland en de Stichting Tabitha te Den Haag.
Het is vanzelfsprekend te betreuren, dat onze plannen, die zich met name richtten op de intensief-verzorgende behoevende bejaarden (een groep, die ook vandaag de dag nog zo vaak tussen de wal en het schip valt, omdat ze té veel verzorging nodig hebben dan dat een bejaardentehuis daaraan zou kunnen voldoen, en té weinig verpleging nodig hebben dan dat ze voor rekening van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten in een verpleegtehuis kunnen worden opgenomen) geen doorgang hebben kunnen vinden. Anderzijds mag met dankbaarheid teruggezien worden op een prettige samenwerking met de gereformeerde broeders aldaar.

Emmen

In plaatselijke couranten hebben berichten de ronde gedaan over de bouw van een bejaardentehuis door Tabitha in Klazienaveen, een plaats met meer dan 10.000 inwoners ten zuidoosten van Emmen. In deze plaats is geen bejaardentehuis aanwezig, hoewel er vele honderden bejaarden wonen en de bevolking in sterke mate aan vergrijzing onderhevig is.

Het Tabitha-bestuur werd van verschillende zijden benaderd met de vraag: Kunnen jullie het bejaardentehuis, dat je in Emmen wilt bouwen, niet in Klazienaveen neerzetten?

Getrouw aan deze opvatting, dat we moeten luisteren naar wat in de samenleving aan de orde is, werd een onderzoek ingesteld naar de mogelijkheden van de bouw van een baptist-bejaardentehuis in Klazienaveen. Dit onderzoek is voorlopig afgesloten met het besluit, zich voor de verwerkelijking van onze plannen te richten op Klazienaveen.

Of deze plannen doorgang zullen kunnen vinden, hangt van verschillende faktoren af. Omdat op dit moment al deze faktoren niet voldoende onder onze kontrole staan, moest het bestuur besluiten de definitieve beslissing over de plaats van vestiging op te schorten, tot de aangeduide faktoren voldoende bekend zijn.

Met het besluit, zich voorlopig te richten op de plaats Klazienaveen, waar een kleine baptistengemeente dapper werkt voor onze Heer, heeft het Tabitha-bestuur uiting gegeven aan de zuiver diakonale beweegreden, dat dáár geholpen moet worden, waar de nood het grootste is, en waar de behoefte aan hulp het klaarblijkelijkste is. Het wachten is nu op de goedkeuring van onze plannen door de plaatselijke en de provinciale en de rijksoverheid...

Friesland

Reeds geruime tijd worden er onderhandelingen gevoerd om tot de vestiging van een Tabitha-bejaardentehuis in Friesland te komen. Daarbij is de aandacht gevallen op Bergum als plaats van vestiging. We hebben daarbij reeds belangrijke toezeggingen van het gemeentebestuur van Tietjerksteradeel, waarvan de plaats Bergum de hoofdplaats is, ontvangen, alsmede van de provinciale overheid. Je zou kunnen zeggen, dat het nu alleen gaat om de toestemming van de minister van volkshuisvesting en ruimtelijke ordening (waaronder een deel van het bejaardenwerk ressorteert).

(Wordt vervolgd)

H. Ploeger
algemeen sekretaris Stichting Tabitha

Maak geen andere afspraken !
14 september 1974
„ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle

MUZIEKCONTACTKONFERENTIE TE DALFSEN

We hebben weer een erg fijn weekend gehad, waarin bijzonder veel zaken aan de orde zijn geweest. De organisten hebben hun hart kunnen ophalen op de ter demonstratie aanwezige Johannus-orgels en meer dan ooit heeft bijna een ieder van de gelegenheid gebruik gemaakt iets te laten horen. Vrijdagavond 20 april heeft de heer Johannus Versteegt ons alles over zijn orgels verteld en daarna gelegenheid gegeven om met hem te debateren. U weet, dat wij vinden dat het mooiste orgel nog altijd een pijporgel is, hoe klein ook; maar we hebben wel gekonstateerd dat er op het gebied van de elektronika niet stilgezeten is. Het is misschien wel goed hier op deze plaats nog even te vermelden dat twee leden van de Muziekkontakt-werkgroep, Paul Ambachtsheer en Bert v. d. Weide min of meer gespecialiseerd zijn op het gebied van orgels voor onze gemeenten. Zij hebben al menigmaal geadviseerd bij de aankoop of reparatie van een orgel; zoals u nog onlangs hebt kunnen lezen was de gemeente Muntendam hun laatste kliënte. Mocht u problemen of vragen op dit terrein hebben, neemt u dan vooral even kontakt met hen op. Sommige gemeenten zijn in het bezit van een pijporgel(tje), dat niet meer bespeelbaar blijkt te zijn en wegens geldgebrek vreest men ook een reparatie. Men neemt dan zijn toevlucht tot een elektronisch orgel, misschien tijdelijk, wellicht voorgoed. Het zou toch de moeite waard zijn eens te vragen of genoemde heren eens poolshoogte bij u komen nemen. Dat kost u hoogstens enige tientjes en misschien kan uw orgel met geringe kosten toch nog tot klinken gebracht worden. Ook als u een nieuw orgel kopen moet, doet u er goed aan eens bij ons aan te kloppen. We krijgen soms erg goede tips. Er worden nogal wat kloosters gesloten, waar men orgels heeft staan die voor onze gemeenten bijzonder geschikt zouden zijn. Laat u dus altijd even deskundig adviseren.

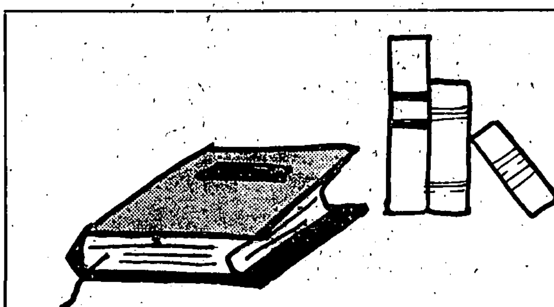
We hebben ook veel met elkaar gesproken over de mogelijkheden van Muziek-Contact. We hebben nog zo vaak het gevoel dat men ons als een verre, wat eenzijdige groep ziet, waar de doorsnee baptistendirigent en -organist zich toch niet op zijn plaats voelt. Misschien is dat in het verleden ook wel eens zo geweest, maar we zouden die image toch graag eens een beetje kwijt willen. Door de konferenties mee te maken hebben al verschillende mensen kunnen konstateren dat we toch wel graag dienstbaar zouden willen zijn in het geheel van onze gemeenten. Vele suggesties, ideeën en vragen van uw kant zouden hierbij kunnen helpen.

We hebben als konferentie-koor meegewerkt aan de eredienst op de zondagmorgen in de gemeente Zwolle. Met zeer eenvoudige middelen (een éénstemmig lied

uit L. & G., een korte psalm, waarvan de gemeente het refrein meezong, een canon en een vierstemmig lied) hebben we getracht één geheel te vormen met alles wat er in die dienst werd gesproken. Het was erg fijn.

Met de beste voornemens bezield zijn we zondag in de namiddag weer ieder naar onze woonplaatsen teruggereisd en het is toch altijd een bijzonder gevoel dat je daar dan allemaal, ieder op zijn eigen manier weer aan de gang gaat voor dat éne doel: „Zingt den Here een nieuw lied, prijst den Here gij, ganse aarde".

A. W. L.-d. G.

Wat zullen we lezen?

maandag	13 mei	1 Petrus 3 : 18—22	Wie zal u kwaad doen?
dinsdag	14 mei	1 Petrus 4 : 1— 6	Niet bang voor lastertongen
woensdag	15 mei	1 Petrus 4 : 7—11	Dienstbaar in Gods kracht
donderdag	16 mei	1 Petrus 4 : 12—16	Lijden als christen
vrijdag	17 mei	1 Petrus 4 : 17—19	Veilig door goed te doen
zaterdag	18 mei	Psalm 3	Rustig slapen
zondag	19 mei	Psalm 5	Baan mij een weg

GESPREK HERVORMD-BAPTIST

In verband met het in de herfst te voeren kerkelijke gesprek, ergens in Europa, tussen vertegenwoordigers van de hervormde wereldalliantie en van de baptisten-wereldalliantie - we hebben reeds eerder hierover bericht - wordt in een stuk van beide organisaties o.a. geschreven:

„Beide baptisten- en reformatorische tradities erkennen een gemeenschappelijke wortel te hebben in hun geschiedenis, die teruggaat tot de tijd van de Reformatie, de kerkvaders en het Nieuwe Testament...

Historisch gezien hebben de theologie van Calvijn en die van Zwingli 'n grote invloed gehad op de ontwikkeling van het denken der baptisten sinds de reformatie.

Beide tradities hebben gemeenschappelijk een sterke nadruk op de normatieve bronnen van de Heilige Schrift, de centrale plaats van het Woord van God, het getuigenis aangaande Jezus Christus als Heer en Heiland, de souvereiniteit van de genade. Verder hebben beide tradities een gemeenschappelijke interesse om in het leven van vandaag te getuigen en te dienen in geloofsgehoorzaamheid...

Vanwege het feit, dat beide diepgaand zich van elkaar onderscheiden in theologie en praktijk en onze nauwe verwantschap wordt het als bijzonder belangrijk gezien dat we samen de aard van onze tegenstellingen onderzoeken en hoe we onze verschillen zouden kunnen overwinnen...

Dr Hargroves, president van de Baptisten Wereldalliantie, tekent hierbij o.a. aan, dat dit gesprek tussen hervormden en baptisten op het ogenblik het enige is dat op internationaal niveau door de baptisten wordt gevoerd. Desgevraagd deelde hij mee dat het gesprek slechts bedoeld was om wederzijdse informatie te geven en dat hij voorlopig niet zag hoe beide organisaties zich zouden kunnen verenigen.

gemeenteberichten

TEKEN VAN LEVEN

Dokkum - (S.v.V.). Het is de laatste tijd wel gebleken dat de lezers van De Christen meer en vaker van elkander willen weten hoe het in de gemeenten gaat en het is dan ook geen wonder dat men als het blad ter hand wordt genomen eerst de gemeenteberichten gaat lezen om iets van elkander te vernemen. Zo is het ook met Dokkum, waar men veel geniet van de berichten, en dat nu zelf toch even in 't kort ook iets van zich wil laten horen.

Men weet, Dokkum is erg bekend geworden door Bonifatius die er werd vermoord, maar gelukkig is het woord der prediking niet vermoord en wordt 't evangelie ook door monde van onze ds Boschma, rijkelijk verkondigd, iedere zondag en bij andere gelegenheden opnieuw; door zijn bezielende woorden worden leden aan de gemeente toegevoegd. Ook de jeugd blijft niet achter en is erg aktief. Zusterhulp (opgericht door mevr. Van Dam) mocht onder de bekwame leiding van mevr. Boschma haar 25-jarig bestaan vieren; te begrijpen is dat een gezellig samenzijn was.

Dit waren dan enige tekenen van leven uit Dokkum; op de „ontmoetingsdag" worden we nog veel meer gewaar.

HET KAN VERKEREN...

Emmer-Compascuum - (J.T.). Het heeft er wel eens op geleken, dat ook de gemeente Emmer-Compascuum (toen nog Emmer-Erfscheidenveen geheten) hetzelfde lot zou ondergaan als sommige andere veengemeenten.

Jonge gezinnen trokken naar elders (o.a. Emmen) om daar een nieuwe werkkring te vinden en men hield al rekening met een behoorlijke vergrijzing van streek en gemeente.

Maar, „het kan verkeren" - zei Brederode al! In Emmen kwamen enkele bejaardentehuizen, waardoor er woningen vrijkwamen en zie, daar kwamen de jonge gezinnen weer terug! Als je van jongsaf gewend bent om je huis heen te kunnen lopen, dan kun je niet best aarden op een flat met zoveel mensen boven, onder en naast je! Velen hebben een auto en daardoor is het ook niet meer zo noodzakelijk om dicht bij je werk te wonen.

Deze ontwikkeling heeft ook invloed op onze gemeente. In plaats van een daling van het ledental is er een stijging, wat weer als gevolg heeft, dat we bij bijzondere diensten de bezoekers niet allemaal meer een redelijke zitplaats kunnen bieden. De zondagsschool houden we al onder kerktijd, ander zou onze kerk ook bij de gewone diensten te klein zijn! Maar dat zijn „gezegende" problemen.

Het vorige jaar werden er zeven mensen gedoopt, terwijl in de eerste drie maanden van dit jaar al negen zusters en broeders door de doop aan de gemeente werden toegevoegd. Het verenigingswerk bloeit, waardoor ook weer veel „onkerkelijken" worden bereikt. De gemeente telt momenteel 191 leden.

Uiteraard verheugt het ons deze goede berichten door te kunnen geven; we hopen in de toekomst u wat meer op de hoogte te houden van het wel en wee van onze gemeente.

OPNIEUW DOOPDIENST IN ALBLASSERDAM

Alblasserdam - (J.Th.v.W.). Vanuit Alblasserdam geven wij nog graag het verslag van de laatste doopdienst. Op 21 april jl. waren we weer bijeen en onder grote belangstelling mochten we weer beleven hoe zeven mensen met Christus begraven werden door de doop in de dood om vervolgens met Hem weer op te staan, een nieuw leven tegemoet. De namen van hen die door onze konsulent ds H. L. Nieman uit Rotterdam-Zuid werden gedoopt zijn: br en zr De Jager uit Papendrecht, de zusters Nelly en Marina Kroon uit Hardinxveld en uit Alblasserdam br en zr F. Tent en br Karreman. Het was wederom een heerlijk feest.

Thans blijkt er even stilstand in de maandelijkse doopdiensten te zijn gekomen, waardoor sommigen misschien wat teleurgesteld werden. Maar het is goed als er ook wat tijd voor bezinning is. Gelukkig merken we echter dat er nog steeds mensen in de gemeente komen die de vraag in hun hart gelegd kregen: „Wat wilt gij doen met Jezus?" Uit hun reakties kunnen we konstateren dat ze er mee bezig zijn. Heerlijk is het dan te ervaren dat er de gemeente is die ook voor hen bidt.

Inmiddels verschijnt er naast ons noodgebouw een nieuw huis voor God. We willen het wel „de grond uit kijken", maar deze dingen hebben nu eenmaal ook veel tijd nodig. Fijn is het dat velen zich hiervoor grote offers getroosten, zowel financieel als door daadwerkelijke hulp.

In het gemeenteleven zelf mogen we een grote belangstelling ervaren voor alle takken van de arbeid. Vrijwel elke zondagmorgen lopen de broeders te sjouwen met stoelen uit privé-bezit om de mensen een zitplaats te kunnen aanbieden. Ook het verenigingsleven als vrouwenvereniging, zangkoor, jeugdsamenkomst en bijbelkringen mag zich in een goede belangstelling verheugen.

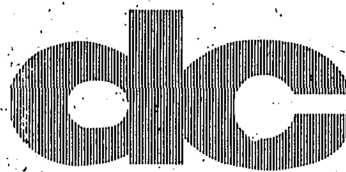
Wij zijn hier erg dankbaar voor de grote zegeningen die we ontvangen en we willen ook langs deze weg niet nalaten Hem hiervoor te loven en te prijzen. We hebben een machtige Heiland en als we onszelf volledig aan Hem toevertrouwen mogen we rekenen op stromen van zegen, en dat alles uit genade alleen.

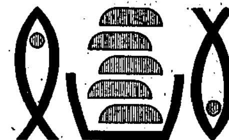
Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 -

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

VROUWEN-EMANCIPATIE BEINVLOEDT VERANDERING KONGRESTHEMA B.W.A.

Virginia Beach, Va. (USA) - (The Baptist World). De vrouwen-emancipatie beweging heeft ertoe bijgedragen dat er een verandering is aangebracht in het thema van het 13e BWA-kongres, dat van 8-13 juli 1975 te Stockholm, Zweden, zal worden gehouden.

Tijdens zijn voorjaarsvergadering heeft de administratieve kommmissie van de BWA een motie aangenomen waarin werd voorgesteld het thema „New Men for a New World through Christ" te veranderen in „New People for a New World, through Christ".

De verandering is hoofdzakelijk van betekenis voor de Engelse taal waarin het woord „men" niet alleen betekent „mensheid" zoals in de contekst van het thema, maar ook „mannen", leden van het mannelijke geslacht.

Gerhard Claas, algemeen sekretaris van de Baptisten Unie van West-Duitsland, tevens voorzitter van de programmakommissie van het aanstaande kongres, zei dat in het Duits en in de meeste andere Europese talen in het thema het woord „Menschen" zou gebruikt worden.

Hij zei dat de kommissie reeds in juli 1972 over dit Engelse taalprobleem had gesproken toen men het thema had uitgekozen. De Engelssprekende leden van de kommissie hadden zich toen akkoord verklaard met het gebruik van het woord „man", omdat het in het algemeen in de Engelse bijbelvertalingen gebruikt wordt om personen van beide geslachten aan te duiden.

(Herplaatsing wegens misstelling)

Op 24 april nam de Heer tot Zich onze geliefde zuster, behuwdzuster en tante

AAFIEN AEILKEMA

op de leeftijd van 67 jaar.
„Veilig in Jezus' armen"

Stadskanaal
H. Aeilkema
F. A. Aeilkema-Oldenburger
L. Aeilkema
R. Aeilkema-Freriks
Torrance (Calif.)
S. J. Mostert-Aeilkema
H. A. Mostert
Blijham.
J. Hamster-Aeilkema
G. Hamster
en kindereen

Met vreugde en dankbaarheid jegens God laten wij u weten dat onze lieve ouders

W. WIERSMA
en
E. A. WIERSMA-PRUISCHER

op 6 mei jl. hun 50-jarig huwelijk mochten herdenken.

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen

Te huur voor a.s. zomertijd

VAKANTIEHUISJE

bij viswater in polder tussen Boskoop en Hazerswoude (Z.H.).

Belangstellenden kunnen schrijven onder nummer 3075 bureau van dit blad.

Op 15 mei hopen onze ouders

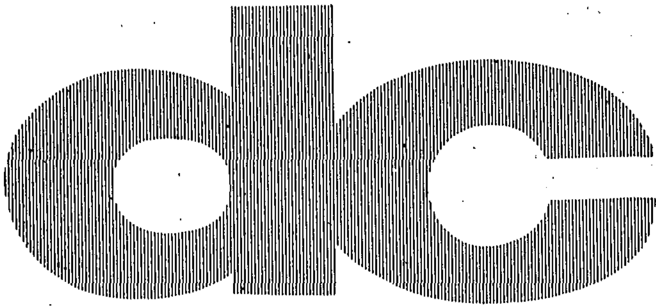
GERARD M. HEIJNEN
en
GEES HEIJNEN-BLAAUW

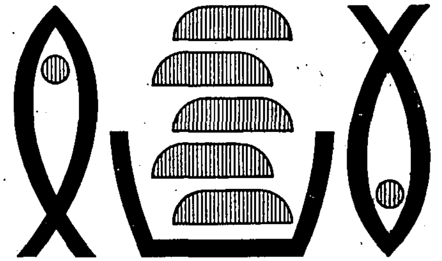
hun 50-jarig huwelijksfeest te vieren. Zij, en wij hun kinderen, zijn de Here God erg dankbaar voor alles wat Hij aan hen, en door hen aan ons, gegeven heeft.

Lethbridge-Alta-Canada
838 13e str. South.

Amsterdam	Marijn en Auk
Pincher Creek	Leny en Jan
White Horse	Klaas en Joanne
	Cor en Ursulla
Lethbridge	Gordon en Ann
	John en Alicce
Calgary	Jack en Vangy

en Gerard, Karin; Grace, Johnny, Patty; Gordon, Paul, Ronny, Eddy, Marky; Ralph, Douglas, Sharon, Lorraine; Arnold; David, Carla, Colleen; Carol; Jeffrey.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 20 - 17 mei 1974

Fulltime voorgangers

Fulltime voorgangers oftewel voorgangers die al hun tijd, die God hun geeft, besteden in de gemeenten, die hen riepen.

In ons weekblad van 26 april las ik: „Maar tegenwoordig, een tijd van samentrekking en achteruitgang, nu grote gebieden het zonder fulltime voorgangers moeten doen, is de vraag of deze oude regeling daar nu nog tegen opgewassen is. Vele gemeenten blijken niet meer in staat te zijn een fulltime voorganger te onderhouden".

We laten het artikel verder rusten — het handelt over de gemeentevergadering, die essentieel is voor het geestelijke leven der leden — en haken in op vooral de laatste zin.

Wat de man van Wales zegt, zeggen vele mannen in Nederland. U zult zo'n woord wel eens op een besturenkonferentie of algemene vergadering gehoord hebben. En toen een raar gevoel gespeurd hebben. U zei: Vreemd, waar kan dat toch aan liggen. Is er geen werk genoeg in en met die gemeente voor de voorganger? Is er voor die gemeente met die voorganger niets te doen in het dorp of de stad, waarin ze samen wonen? Hebben ze wel tijd, maar kunnen ze die niet meer kwijt? Zijn er geen mensen op te zoeken om ze te bezoeken? Gaat de prediker van Gods boodschap naar andere middelen en wegen omzien om de tijd, die hij overhoudt, te besteden? Of ligt er buiten de gemeente en haar omgeving werk te wachten dat belangrijker is? Het ligt anders. Het staat er ook anders bij de man uit Wales: vele gemeenten blijken niet meer in staat te zijn een fulltime voorganger te *onderhouden!* Dat levert natuurlijk de vraag op: hoeveel leden, verdienende leden, moet een gemeente dan tellen om de dienaar zoveel te kunnen geven dat hij en de zijnen leven kunnen. Want dat is toch wat, ook naar de Schriften, verwacht mag worden. Maar met zo'n vraag nader je een wespennest en die moet men mijden of tot moedig ingrijpen overgaan.

Wat zullen we verstaan onder onderhouden. De neutrale van Dale zegt: staande houden, in de levensbehoeften van iemand voorzien, verzorgen, voeden en verplegen. Daar zijn we het mee eens. Rest nog wat iemand nu precies onder levensbehoeften verstaat. Zijn we er als we zeggen: woning, voeding en kleding? De penningmeester en nog een paar merken op dat er woningen zijn tussen de 250 en 500 gulden per maand. Met voeding en kleding zit het moeilijker en daarvoor kun je zonder meer geen resepten verstrekken. Tenzij iemand er om vraagt.

Hebben de welvaart, de statussymbolen, de prestige-objekten ons allemaal wat uit het lood geslagen? Het lood dat Jezus ophing met zijn woorden: Zoek eerst het koninkrijk van God, de rest wordt u gewoon toegeworpen.

De man uit Wales zegt dat vele gemeenten een voorganger niet meer kunnen onderhouden. Die vele gemeenten hebben dan nooit van de tienden gehoord. Is dat te hoog gegrepen? Ik wil wel afzakken tot een twintigste, al is dat gevaarlijk. Twintig twintigsten maken één hele. Als twintig verdienende leden ieder één twintigste van hun inkomen zouden afstaan zouden ze het levensonderhoud van die ene man met zijn gezin dekken. De rest van de leden geven ook, maar daaruit zijn alle verdere onkosten van het gemeentelijk bedrijf wel te betalen.

Er blijven aan het eind twee zaken over: de leden der gemeenten hebben zoveel verplichte uitgaven, en doen zoveel onverplichte uitgaven, dat er minder overschiet voor wat wij het werk Gods noemen. En dat zit niet goed. Of de fulltime voorgangers hebben hun levensbehoeften tot zulk een peil opgedreven of laten opdrijven, dat zij met het gevoel gaan leven dat ze daaraan niet meer kunnen voldoen uit wat de gemeente ter beschikking stelt en zien om naar andere bronnen, zodat ze parttimers worden. Zit dat goed?

Men zegt nu en dan dat men de zaken niet op de spits moet drijven. Dat men genuanceerd moet kunnen denken. 't Ligt niet altijd zo zwart-wit. Tussen zwart en wit ligt het grijs. Een neutrale kleur, wel aardig soms. Maar dan niet aan de hemel. Is „armoede" — weet iemand van ons wat dat is? — een vies woord of een zaak om te vrezen? Die broeder, lid van een gemeente van tegen de honderd leden, die me om een resept vroeg van hoe ze er nou wel mee aan moesten inzake het „kopen van een voorganger" — dat waren zijn woorden, niet de mijne — adviseer ik dit simpel verhaal in de raad te brengen.

Heer, ontferm U.

Huizinga

VAN DE ALGEMEEN SEKRETARIS

Goede maand maart

Er is goed gegeven in de maand maart. In het overzicht van de unie-administrateur, elders in dit blad, kan men lezen wat onze gemeenten via de vrijwilligheid gaven voor het werk van de Heer dat wij in unieverband mogen ondernemen.

Het overzicht van de inkomsten over de maand maart geven wij u hierbij:

Stand eind maart 1974: opbrengst vrijwillige bijdragen (afgerond)

	benodigde bedr. p. m.	binnengek. in mrt.	te weinig	meer ontvangen
E.C.U.	*f* 3.000,—	*f* 2.915,—	*f* 85,—	
C.v.d.O.	*f* 4.150,—	*f* 3.790,—	*f* 360,—	
U.Z.C.	*f* 8.700,—	*f* 11.630,—		*f* 2.930,—
N.B.J.B.	*f* 610,—	*f* 290,—	*f* 320,—	

Dit betekent, dat in maart ruim *f* 2.000,— meer werd ontvangen dan nodig is. Daarvoor zijn wij uiteraard dankbaar en het toont dat we allen **regelmatiger** gaan geven. Het blijkt dat steeds meer penningmeesters iedere maand het benodigde of het via de kollekten binnengekomen geld overmaken. Daarmee helpt men ons werk op een geweldige wijze!

* * *

Toch nog een tekort van ruim twaalf en een half duizend gulden!

Indien wij nu de cijfers van het eerste kwartaal vergelijken met de benodigde bedragen, dan moeten wij toch konstateren dat er nog een schepje boven op moet in de komende maanden. De inkomsten staan er beter voor dan vorig jaar; er is dit jaar echter ook weer meer nodig.

Overzicht van de vrijwillige bijdragen over het 1e kwartaal van 1974.

	benodigde bijdragen	ontvangen	tekort
E.C.U.	*f* 9.000,—	*f* 6.500,—	*f* 2.500,—
C.v.d.O.	*f* 12.450,—	*f* 9.150,—	*f* 3.300,—
U.Z.C.	*f* 26.100,—	*f* 20.700,—	*f* 5.400,—
N.B.J.B.	*f* 1.800,—	*f* 400,—	*f* 1.400,—
	f 49.350,—	*f* 36.750,—	*f* 12.600,—

We houden u graag op de hoogte op deze wijze, zodat u bij uw gave voor het werk hiermee kunt rekenen.

Met heilbede voor uw arbeid,

Th. van der Laan

TABITHA NIEUWS

In het verpleegtehuis Tabitha Amsterdam, werd op 29 april 1974 van zeven kandidaten het examen afgenomen tot het verkrijgen van het staatsdiploma ziekenverzorging.

De geslaagden zijn:

Mej. E. A. Koningsverdraag, mej. J. C. M. Köster, mej. I. C. Kuiper, mej. I. J. Proost, mej. J. A. Rijken, mej. L. Ververer, de heer P. J. Schampers.

EVANGELISATIE IN BELGIE

Via ons weekblad willen we graag een oproep doen aan jonge mensen die een deel van hun vakantie - bv. één week of 14 **dagen - willen besteden in dienst van de** Heer.

Evenals vorig jaar worden ook deze zomer weer evangelisatiecampagnes gehouden in België, waar ongeveer 200 medewerkers voor nodig zijn. De campagnes worden gehouden in de periode van 22 juni t.e.m. 1 september. Een 11-tal plaatsen in Vlaanderen zullen bewerkt worden. Door middel van openluchtsamenkomsten, evangelisatietent, traktaatverspreiding en huisbezoekwerk.

Een ieder die geïnteresseerd is - vorig jaar waren dat er velen - kan direkt reageren door een brief te schrijven aan: Mej. R. van Vliet, Erfstraat 10, 3600 Genk (België).

Als voorbereiding wordt er een trainingsweekend gehouden op 25-26 mei a.s. in het konferentieoord 't Brandpunt te Doorn. Dit weekend begint op zaterdagmiddag 4 uur en eindigt op zondagavond 8 uur. De prijs voor het hele weekend is *f* 25,—.

Het thema zal zijn: Bereidheid om te gaan, en zal worden ingeleid door verschillende Belgische predikanten. Wie dit belangrijke weekend wil bezoeken wordt verzocht zich direkt op te geven aan bovenstaand adres. (Wel moet opgegeven worden of het hele weekend of een gedeelte bezocht wordt).

Voor nadere inlichtingen kan men zich ook wenden tot ds W. Kos, Trasraaamsteen 15, Delfzijl.

De Evangelisatie Commissie van de Unie wil jongeren voor dit evangelisatiewerk onder onze zuiderburen graag stimuleren.

Namens de E.C.U.,

W. Kos

GEZINSDAG TWENTE TWEEDE PINKSTERDAG

Gezien de geweldige opkomst van vorig jaar, meer dan 1000 personen, is het programma voor deze dag ook alweer grotendeels vastgelegd. Het belooft een fijne dag te worden waarin wij als een hele grote familie die dag bij elkaar komen om samen te zingen, te spreken en te getuigen van onze Heer en Heiland. Ook zullen we dit jaar weer de gebruikelijke voet- en volleybalspelen hebben. Ook zijn er voor de kinderen allerlei spelen georganiseerd.

De eerste dienst begint om half elf; tot half twaalf. Hierna volgt er een pauze van ongeveer 3 uur. In deze pauze worden dan de spelen gedaan. De tweede dienst begint om drie uur; tot plusminus vier uur. Tijdens de diensten zullen diverse muziekgroepen meewerken om van deze dag een feestelijke dag te maken. Deze landdag wordt gehouden op het terrein aan de Almeloseweg 23, achter café „'t Schaafje" te Deldenerbroek.

J. Otter

MEDEDELING

Mutatie adresboekje: Het telefoonnummer van drs. O. H. de Vries, Utrecht, moet zijn: 030 - 71 07 80.

DIENSTEN IN WORKUM

In verband met de vakantiegangers is de aanvangstijd van de diensten gedurende 12 mei t.e.m. september a.s. vervroegd tot 9.15 uur v.m.

Namens de baptistengemeente te Workum,

J. de Lang

OP BWA-WERELDJEUGDKONFERENTIE PLAN VOOR HULP AAN AFRIKA

Op het 8ste Baptisten Wereld Jeugdkongres dat van 31 juli tot 4 augustus a.s. te Portland, Oregon (USA) wordt gehouden en waar acht- tot tienduizend jongemensen worden verwacht, zal een plan worden besproken, waardoor het mogelijk wordt gemaakt dat er putten worden geslagen in Zaire (Afrika) en kokosbomen geplant in India.

De putten zijn vooral nodig in enkele delen van Zaire die uiterst droog zijn, in het bijzonder daar waar Angolese vluchtelingen zich hebben gevestigd. Voor dit projekt is $10.000 nodig, waarvan 8 putten kunnen worden geslagen.

De kokosbomen in India zijn nodig om de inwoners van het betreffende gebied in staat te stellen ekonomisch onafhankelijk te worden. Elke boom kost $1.50. Deze aktie zal gaan via de Baptisten Unie van Telegu in India.

Intussen is bekend gemaakt dat aan deze wereldjeugdkonferentie 610 jongeren uit Europa zullen deelnemen.

Onder ons gezegd

Fabrieksfout?
Onze broeder ouderling had een ernstig gesprek gehad met zijn vijfjarig dochtertje. 't Ging over de zonde en de kwalijke gevolgen daarvan. Het meiske was danig onder de indruk, hetgeen geen wonder genoemd mag worden, want onze ouderling kan zeer indringend de dingen zeggen en bovendien is „zonde" een ernstige zaak voor een ontluikende kinderziel.
Een klein proefwerkje moest het paternaal-pastoraal gesprekje beëindigen. „Heb jij vandaag ook zonde gedaan. Marjolein?" Er werd, als anwoord, nadrukkelijk geknikt en vervolgens spontaan gebiecht: „Ja, pappie, ik heb vanmorgen uit de koekjestrommel gesnoept!" Er viel een ogenblik van stilte. Zo hoort dat in een zielszorgelijk gesprek. Je moet een zondaar, zeker een schuldbewuste zondaar, niet onmiddellijk op zijn schuldige nek springen. Er moet gelegenheid zijn tot zelfinkeer. Pas daarna kan een goed geplaatste herderlijke opmerking wonderen doen en de zon weer laten doorbreken, dwars door alle wolken van menselijk falen heen.
Maar zover kwam het deze keer toch niet. Want Marjolein liet haar biecht volgen door een oprecht gemeend en verontwaardigd: „Maar ik vind dat dat de schuld van God is, want Hij had toch wel kunnen zorgen dat zondigen niet lekker smaakt"... Dáárop had vader ouderling geen pasklaar antwoord. Gelukkig moest hij haastig de deur uit vanwege een kerkeraadsvergadering, waardoor hij het slot van het gesprek nog een poosje kon uitstellen. Maar vroeg of laat komt dochter Marjolein weer op dit probleem terug. En wat dan?
Weet u het antwoord? U zou het best eens kunnen insturen. Wie weet, komt het in aanmerking voor een plaatsje in wel zo „lekker?" Of is onze smaak bedorven? Zou door de bekering onze smaak misschien dusdanig veranderd (moeten/kunnen) worden dat de zonde ons niet meer smaakt? Ik zat even te denken aan Spreuken 16 : 6b. Zouden wij een andere „smaakmaker" moeten hebben? (Ps. 34 : 9 is wellicht ook van belang?).
Maar hier stoppe ik. Anders heb ik u misschien dermate beïnvloed, dat er geen eigen antwoord meer bij u doorbreekt...

Leringen strekken...
Generaal Marshall kreeg indertijd het bevel over een Amerikaans opleidingskamp. Hij vond er een totaal verwaarloosde deze kolommen.
Een vraag die misschien als inleiding op uw medidatie kan dienen: Is de zonde boel. Nu had hij zijn ondergeschikten meteen bevel kunnen geven om de zaak te gaan opknappen, maar hij gaf de voorkeur aan een andere methode. Hij haalde zelf schoonmaakgerei, een pot verf en een kwast en begon volijverig zijn eigen verblijf op te kalefateren. Al spoedig volgden zijn officieren dit voorbeeld. Een poos later sloeg de opknapwoede ook over op de soldaten en binnen afzienbare tijd was het kamp een totaal ander geworden. Over leiderschap gesproken!
Misschien kan dit verhaal u helpen om thuis, in de gemeente, op uw werk, die dingen voor elkaar te krijgen waaraan u zich al zo lang geërgerd heeft? Verbeter de wereld, begin bij u zelf! Want voorbeelden wekken nog altijd.
Een hersengymnastiekvraagje tot slot. Tegen wie zei wie ook maar weer: „Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof, in reinheid?"

C. v. W.

PROTESTANTEN IN SPANJE

Volgens de laatste gegevens zijn er op het ogenblik in Spanje 527 plaatsen waar protestanten voor het houden van diensten bijeenkomen. Hiervan zijn 117 plaatsen waar de Vergadering van gelovigen bijeenkomt, 100 geunieëerde baptistengemeenten en 63 ongeunieëerde.
Ongeveer tweederde van deze gemeenten staan bij de overheid geregistreerd.

ABONNEES DOOPSGEZIND WEEKBLAD BETALEN VRIJWILLIG EXTRA

Het Algemeen Doopsgezind Weekblad, dat een oplage heeft van 8.000 - het blad heeft maandelijks inlegvellen voor de verschillende regionale kringen - heeft per 1 januari jl. de abonnementsprijs moeten verhogen tot *f* 22,50 per jaar. Aangezien dat eigenlijk nog te laag is werd een beroep op de abonnees gedaan die prijs vrijwillig te verhogen. Ongeveer 2400 abonnees verhoogden daarop hun abonnementsgeld voor 1974 met *f* 7,50.

GEVANGEN BAPTISTEN IN RUSLAND

Tegenover Australische verslaggevers heeft dr Michael Bordeaux, direkteur van het Internationaal Studiecentrum voor godsdienst en kommunisme te Londen, verklaard dat op het ogenblik 186 baptisten in Rusland in gevangenkampen verblijven.
Dr Bordeaux, wiens werk ook in Nederland niet onbekend is, bracht onlangs 'n 10-daags bezoek aan Australië. Het door hem geleide studiecentrum onderhield kontakten met o.a. de Russische schrijver Sozjenytsin, die deze winter in ballingschap ging.

Mensen kunnen onze vijanden zijn,
vijanden van het evangelie. Maar de
werkelijke vijanden zijn niet van
vlees en bloed, maar de overheden,
de machten, de wereldbeheersers
dezer duisternis, de boze geesten
in de hemelse gewesten.
Verouderd bijgeloof?
Onze tijd krijgt opnieuw aandacht
voor het demonische. Het boek
De bezetene werd een bestseller en de
verfilming ervan deed in Amerika
miljoenen huiveren, week-in-week-uit.
Omdat mensen zich in die worsteling
met het demonische herkenden?
In elk geval: die strijd is er. En voor

P

de gevolgen ervan, angsten, vrees,
benauwdheden, psychische en soms
ook physieke, stoornissen hebben de
artsen medicijnen noch therapieën.
Doe de wapenrusting Gods aan,
adviseert Paulus (Ef. 6 : 10-20).
Doe het niet in eigen kracht. Dat lukt
toch niet.
Zoals David de wapenrusting van
Saul weigerde en de gigant versloeg
in de wapenrusting Gods, zo zullen
ook wij moeten strijden.
Uw lendenen omgord met de waarheid,
bekleed met het pantser der
gerechtigheid,
de voeten geschoeid met de
bereidvaardigheid van het evangelie
des vredes;
neemt bij dit alles het schild des
geloofs ter hand;
en neemt de helm des heils aan en
het zwaard des Geestes,
dat is het woord van God.
En bidt en waakt.
Dan kunnen we standhouden.

v. D.

TABITHA - NIEUWS 2

Een belangrijk besluit van de vergadering van het Tabitha-bestuur van 24 april zou ook genoemd kunnen worden het besluit om aandacht te gaan besteden aan vakantiewerk ten behoeve van bejaarden en gehandicapten. Het is nog niet duidelijk welke mógelijkheden hier liggen en het is ook nog niet duidelijk welke moeilijkheden zich hier zullen voordoen. In ieder geval is volkomen duidelijk, dat de behóefte aan vakantie **bij bejaarden zich steeds** meer doet kennen, evenals die van gehandicapten.

Euthanasie-konferenties

Het Tabitha-bestuur besloot in zijn vergadering van 24 april eveneens de inleiding, die de algemeen sekretaris van Tabitha op de laatstgehouden euthanasiekonferentie over dit onderwerp heeft gehouden, op schrift te laten stellen en beschikbaar te stellen voor geïnteresseerden.

Het gaat in deze kwestie zeer duidelijk om een meningsvorming vanuit het evangelie. Dat het evangelie hier een boodschap heeft, staat voor ons vast. Evenzo staat voor ons vast, dat deze boodschap van het evangelie voor ons wegwijzende en verplichtende funktie heeft. We kunnen als gelovigen maar niet doen alsof de bijbel niets gezegd heeft over leven en dood!

De Strubben

Langere tijd is ons rustoord De Strubben te Schoonloo een zorgenkind geweest. Dit werk, dat in 1968 van start ging, was oorspronkelijk bedoeld voor overspannen mannen en vrouwen, voor dezulken, die na een operatie niet direkt naar de eigen woning terug kunnen keren en voor hen, die om de een of andere reden elders in een tehuis moeten worden opgenomen, maar die niet direkt geplaatst kunnen worden. Doordat het aanbod van plaatsen in bejaarden- en verpleegtehuizen met name ook in de noordelijke provincies de laatste jaren behoorlijk gestegen is, was het aantal gasten voor De Strubben nogal eens aan de lage kant. Met name de laatste zeven maanden is er echter een duidelijke stijging waar te nemen, zodat bijna altijd het tehuis geheel bezet is. Dát is natuurlijk een verblijdend teken, omdat daarmee de exploitatie in ekonomisch opzet voldoet aan de eisen, die daaraan gesteld mogen worden. Namelijk, dat het tehuis zonder verliezen kan werken!

Door verhuizing, overlijden en bedanken is in ongeveer een jaar tijds er een geheel nieuw bestuur gekomen. Het huidige bestuur bestaat uit br R. J. Duursma, Emmen, voorzitter; br H. ten Bosch, Bovensmilde, sekretaris; br J. H. Blikman, Assen, penningmeester, terwijl leden zijn mevr. Olijslagerd-Kruit, Emmen; br H. Henseler, Assen en br P. Vos, Stadskanaal.

Een aantal problemen is door het bestuur reeds aangepakt en tot een voorlopige en/of gedeeltelijke oplossing gebracht. Laten onze gemeenten ook voor dit stukje werk niet verzuimen te bidden.

Stadskanaal

Nog steeds wordt hier gezocht naar een mogelijkheid om tot een uitbreiding van het aantal plaatsen te komen en vooral ook om tot verbetering van de bestaande capaciteit te komen. Er zijn nogal wat drempels overschreden om dit te bereiken. Er zijn al heel wat cijfers op papier gezet, al heel wat argumenten voor en tegen gebruikt. Tot nu toe niet geheel zonder resultaat. Maar het uiteindelijke doel blijft niet steken bij plannen en toezeggingen zus of zo, er moeten spijkers met koppen geslagen worden, in de meest letterlijke zin van het woord. Dáár is het wachten op.

Amsterdam

is bezig met de uitbouw van de bestaande mogelijkheden in de beide tehuizen resp. Amstelveenseweg 591 en Jan Bongastraat 5. Het gaat goed, dat kan zonder meer gezegd worden. Er wordt op verschillend niveau en vanuit verschillende verantwoordelijkheden gewerkt aan het heden en aan de toekomst. Daarbij is enerzijds de duidelijke begeerte aanwezig de helpende hand te bieden, anderzijds de begeerte - even duidelijk! - dit zo goed mogelijk en onder zo goed mogelijke omstandigheden te doen.

Scheveningen

heeft met zijn 35 bedden geen erkenning als verpleegtehuis. De patiënten, die door de afdeling sociaal-medische zorg van de gemeentelijke geneeskundige en gezondheidsdienst naar Tabitha worden verwezen, zijn intensief-verzorging behoevende bejaarden. Voor hen zijn andere voorzieningen nodig dan voor verpleging-behoevende bejaarden.

Een pijnlijk gemis was immer de afwezigheid van een lift. In de situatie zoals die voorheen was, was alleen een bedlift een antwoord op de bestaande behoefte. In de veranderde omstandigheden is een personenlift (van kleinere omvang dus) een oplossing voor de verplaatsingsbehoefte van onze bewoners. Bouwkundig gezien kan zo'n lift worden aangebracht, reden waarom het plaatselijke bestuur hiertoe besloot. De gebruikswaarde van het tehuis wordt hierdoor aanzienlijk vergroot. Met zo'n lift kan Tabitha-Scheveningen - onze oudste Tabitha-vestiging - dus nog vele jaren een belangrijke bijdrage leveren aan de bejaardenzorg.

Tabitha-Bouw-Actie

Dankzij de T.B.A. hebben we al heel wat kunnen doen. Dankzij de T.B.A. heeft niemand financiële schade geleden door het mislukken van onze plannen te Delfzijl. Dankzij de T.B.A. durven en kunnen we werken aan onze plannen te Emmen/Klazienaveen. Dankzij de T.B.A. kunnen we werken aan de uitbouw van het diakonale werk onzer gemeenschap.
Dáárom heeft het zin de T.B.A. *niet te* vergeten in het kollekterooster. Penningmeesters zouden alvast kunnen noteren, dat de Tabitha-zondag dit jaar valt op 10 november. Eén kollekte per jaar in álle gemeenten geeft het Tabitha-werk voldoende ruggesteun en ontplooiingsmogelijkheden.

Tenslotte

wil ik niet verzuimen u op te wekken tot volharding in de gebeden voor dit werk. Natuurlijk heeft álle diakonale arbeid, heeft álle maatschappelijke werk onze voorbede nodig.
Onze gebeden vóór mensen moeten voortkomen vanuit onze bewogenheid mét de mensen, met hun noden, hun behoeften, hun verdriet, hun vreugden. Diakonaal werk mag gebed zijn in de liefde, die Christus had voor de mensen.

H. Ploeger,
alg. sekr. Stg. Tabitha

NJ 74

wa's dat dan?

om niet te vergeten:

23 mei nationaal jeugdfestijn op De Vinkenhof

dat is het dan:

een uitgebreid programma met onder anderen goeie muziek, veel informatie, cabaret, film, volksdansen, en een boel andere mensen...

(voor inlichtingen : bel even naar Jan de Vries (tel: 04445-3219).

dan wordt het dus

tot ziens op 23 mei

Bijbelgenootschap een beweging

Dit interview stond eerder in Met de bijbel de wereld in, kwartaalblad van het Nederlands Bijbelgenootschap (maart 1974).

Zo op het eerste gezicht zou je dominee Jaap Broertjes, de NBG-man van de kontakten het land in, een duizendpoot noemen: iemand die overal tegelijk moet zijn. Hij geeft immers leiding aan de ruim duizend plaatselijke afdelingen.

Maar gelukkig hoeft ds Broertjes géén duizendpoot te zijn, want hij heeft de hulp van zijn vijf distriktskantoren. De mannen die van daaruit werken, de distriktssekretarissen, stimuleren en aktiveren al die afdelingen. Want niets gaat nu eenmaal vanzelf. Ds Broertjes, als sekretaris verenigingswerk, leidt en koördineert daarbij het vele werk.

Aan de vooravond van de grote ledenwerfaktie een vraaggesprek met de funktionaris op deze veeleisende post. Hij is begin vijftig, behoort tot de Unie van Baptistengemeenten in Nederland en dient nog steeds een kleine wijkgemeente: die van Amsterdam-Noord. Een paar trefwoorden om hem wat dichterbij te brengen: ordelijk, innemend, aktief, rust uitstralend. Met een enthousiasme die alleen maar uit een gelovig hart kan voortkomen, gaat hij in op de vragen die hem worden gesteld.

Vraag: Zegt u nu eens spontaan, waaraan u bij uw werk het àllereerste denkt?

Antwoord: Hieraan: hoe maken we van het bijbelgenootschap veel meer een levende beweging! Natuurlijk zijn leden en kontribuanten, steeds meer, erg belangrijk. Maar dat is de kern van de zaak nog niet. Zeker niet, als veel van de bij het NBG ingeschreven mensen hun bijdragen alleen maar uit een soort gewoonte of goedgelovigheid zouden bijdragen. Wil het bijbelgenootschap de toekomst aankunnen, dan moet er een groeiende menigte gelovige, belangstellende, bewogen en aktieve mensen achter staan, die het werk willen dragen.

Vraag: Wat bedoelt u daar, heel concreet, mee?

Antwoord: Mensen, die zich bij het bijbelwerk betrokken voelen. Mensen, die kunnen meebidden voor de voortgang van het Woord. Mensen, die klaar staan als bepaalde aktiviteiten van hen gevraagd worden. Ik denk aan de kolportage via het Rijdend Bijbelhuis, die zo goed aan lokale evangelisatiecampagnes gekoppeld kan worden. Aan ledenwerving. Aan bevordering van het bijbelgebruik door bij voorbeeld het initiatief te nemen een bijbelboek in groepsverband te gaan lezen. Aan het achter een boekentafel willen staan. Aan het bemannen van een NBG-stand op exposities.

Vraag: is het juist nù niet verschrikkelijk moeilijk die mensen te vinden? Als je hoort over tanende kerkelijke belangstelling en zo . . .

Antwoord: Er gaat vaak erg veel tijd in zitten mensen te vinden, die willen meewerken aan kolportage, die vakatures in besturen willen vervullen en noem al die andere taken maar op. Moeizaam werk. Toch worden bijvoorbeeld nu de nodige tienduizenden vrijwillig(st)ers die voor de ledenwerfaktie op pad willen gaan gevonden, vooral dankzij de vanouds goede samenwerking met de plaatselijke kerken. In de grote steden lukt een ledenwerfaktie eigenlijk alleen nog maar via de PTT, wat duidelijk (ervaringsfeit) minder resultaten zal opleveren. Vandaar mijn indringende vraag aan onze leden in de grote steden: benader in elk geval uw geïnteresseerde buurman persoonlijk in de eerste week van mei, als de brieven verzonden zijn. Dat zal zeker helpen!

Vraag: Bent u door deze ervaringen niet pessimistisch gestemd?

Antwoord: Nee en ik zal u zeggen waarom niet. Om te beginnen moet bedacht worden, dat het Bijbelgenootschap van oudsher altijd meer leden-die-uitsluitend-financieel-steunen op het oog gehad heeft, dan een aktieve achterban die ik schetste. Waarom dan juist nu zo'n bijbelbeweging, zult u zeggen. Omdat het NBG, door zijn unieke organisatievorm, in staat is deze beweging op gang te brengen. Denk u eens in: bijna zonder uitzondering zijn alle protestantse kerken en geloofsgemeenschappen erin vertegenwoordigd. Daarnaast omvat het NBG een groeiende groep christenen buiten de kerken, die door het werk aangesproken worden. Het appèl van het bijbelgenootschap als bijbelbeweging zal daarom steeds sterker worden. Ondermeer via dit vernieuwde blad. Verder ben ik niet pessimistisch, omdat het NBG nooit vergeefs een financieel beroep op zijn achterban doet. Steeds wordt daar verblijdend op gereageerd. Een eenvoudige brief over een bepaalde nood ergens in de wereld met ingesloten acceptgirokaart blijkt dikwijls te voldoen.

Vraag: Hebt u de jeugd?

Antwoord: We hebben geen statistieken over de leeftijdsopbouw van de christenen, die het bijbelgenootschap steunen. Voor de hand ligt dat minstens driekwart van hen ouder dan dertig jaar moet zijn. Maar in toenemende mate gaat het NBG zich speciaal tot jongeren richten. Onze oproep: „het bijbelgenootschap een beweging van christenen" gaat daarom via een speciaal kanaal ook heel nadrukkelijk tot hen. Ik doel op het komend NBG-jeugdberaad, dat jongeren van de religieuze subkultuur tot en met kerkelijke jeugdverenigingen in al hun schakeringen samen aan het werk wil zetten over de vraag: „Jezus, wie is hij eigenlijk?" Doel van dit beraad is de bijbel echt voor jongeren te laten funktioneren. Dit beraad begint eerst in eigen kring en zal uitmonden in een jeugdkonferentie, waarbij het NBG begeleidend optreedt. Het komt nu reeds op volle toeren. Voorlopig kan ik zeggen: de belangstelling geeft reden tot hoopvolle verwachtingen.

Vraag: Ontkent u een geloofsmalaise?

Antwoord: Het zou van weinig werkelijkheidszin getuigen, als ik dat zou doen. Toch heb ik hoop, omdat ik perspektieven zie. Ik dacht dat juist in deze tijd de bijbel, ook al hebben mensen hem vaak in meerdere exemplaren, heel vaak een gesloten boek blijft. Ze komen er niet meer aan toe. Er is zoveel dat afleidt, hoor je dan. Maar daarmee laten we met zijn allen een geweldig geloofskapitaal liggen. Die bijbel moet weer open. Als we weer serieus en gelovig de bijbel gaan lezen, met elkaar maar ook individueel - hulpmiddelen zijn er in overvloed - zul je eens wat beleven! Dan komen we door die geloofskrisis heen. Dan zal die beweging ontstaan, waar ik al een paar maal over sprak.

Dan zullen de mensen niet alleen weer gaan proberen bij die bijbel te leven, maar ook anderen, hun familieleden, vrienden en buren meenemen in die stroom. Dat zal niet allemaal zo maar vanzelf komen. Daar zal voor gebeden en geknókt moeten worden. Het NBG wil daarbij graag vooraan gaan.

Een moordenaar kwam tot geloof

Ramon Moreno is een moordenaar.
Hij geeft het zelf toe. Hij erkent het ook tegenover zijn dominee en tegenover de politie van Dallas. Ook tegenover God.
Zo is het niet altijd geweest.
Hij werd een moordenaar in augustus vorig jaar, toen hij Linda Cambell in haar flatje in Dallas-Zuid doodstak.
Niemand wist het, behalve hijzelf. Tot palmzondag.

Zoals veel moordenaars lijkt Morena er helemaal niet op. Hij is kort en dik. Zijn zwarte haar is aan de lange kant; het komt over zijn oren, tot aan zijn kraag.

Hij heeft een donkere huid, net als een indiaan.

Morena is een nette en aangename verschijning. Hij is rustig en goed gemanierd.
Maar op die warme april-avond in Dallas droeg Ramon Morena een verschrikkelijk geheim in zijn hart.

Met enkele vrienden ging hij naar de baptistenkerk in Polk Street. Vroeger hadden ze samen wat gedronken en weleens marihuana gerookt. Maar Bud en Sue waren christenen geworden, nog niet zo lang geleden.

„Ze waren kort geleden tot bekering gekomen. En nu waren ze vurig voor God. Zij namen Ramon die avond mee naar de dienst", vertelt Fred Moseley, de voorganger van de gemeente.

„Na de preek nodigde ik uit", zei Moseley. „Ik vertelde de mensen dat God hen liefhad en hoe Jezus voor hun zonden was gestorven en dat Hij al de zonden die een mens maar bedreven kon hebben zou vergeven..."

Moseley vroeg de mensen die Jezus nodig hadden hun hand op te steken.

„Toen ik zei, dat God alle zonden zou vergeven die een mens maar op zijn geweten kon hebben, werd Ramo geraakt en hij stak zijn hand op. Maar hij kwam niet naar voren. Ik ben in jaren niet van de kansel afgekomen om tussen de mensen te gaan maar die avond deed ik het wel en ik liep naar hem toe, legde mijn armen om hem heen en zei hem dat Jezus hem lief had. We stapten samen uit de bank en ik nam hem mee naar voren in de kerk. Ik nam de bijbel en liet hem de liefde van God zien, vertelde hem van de vergeving en de kracht Gods en dat de verlossing een gave is. Toen nam hij Jezus aan en toen hij dat deed verbrak God werkelijk zijn hart. Hij betoonde schuld en smart vanwege zijn zonden, hoewel hij tegenover mij niet over een speciale zonde sprak die avond".

De bekering van Ramon was werkelijkheid. De ochtend daarna nam zijn baas, Roger Sutton, hem mee naar het werk. „Roger merkte een verandering op in Ramons gedrag", zegt Moseley. „Ramon vertelde aan Roger dat hij die avond tevoren gered was. Roger dacht er de hele dag over na en vertelde het 's avonds aan zijn moeder, Mrs. Calvin Cearly, een lid van onze gemeente".

„Hij vertelde haar over Ramon. Toen belde Roger zijn ex-vrouw Linda op en vertelde haar dat hij verloren was. Zij zei: ik ook. En samen gingen ze die avond naar het huis van Mrs. Cearley. Ze belden me om half twaalf 's avonds op, die maandagavond en beiden kwamen tot Christus terwijl ze knielden op de vloer in het huis van Mrs. Cearley. Ze wilden weer met elkaar trouwen nu ze beiden de Heer kenden. Ik denk dat de plechtigheid heel binnenkort zal plaats vinden", vertelde Moseley met een glimlach.

In die week vertelde Ramon aan Roger zijn verschrikkelijke geheim. En Roger ried hem aan met Moseley erover te praten.

„Ik zag hem niet tot na de dienst op paasmorgen. Hij vertelde me dat hij aangevochten werd door de verzoeking om zelfmoord te plegen maar dat God had overwonnen. Ramon was erg van streek en het leek alsof hij me meer wilde vertellen", vertelde Moseley.

De misdaad vond plaats, zei Ramon, toen hij ingebroken had in de flat. De 24-jarige vrouw werd wakker toen hij in de flat was en hij stak haar in de borst, in de onderbuik en in het rechterbeen.

De buit, vertelde de politie, bedroeg bijna drie dollar.

Moseley belde de distriktsrechter op, Don Metcalfe, een lid van First Baptist Church. Metcalfe verwees de dominee naar een advokaat.

Vergezeld door de advokaat, ook een gemeentelid, door Moseley en een hoofdinspekteur van de politie ging Morena die zondagavond nadat hij had beleden wat hij had gedaan naar het politiebureau in Dallas.

Toen hij met de rechercheurs sprak omklemde Moreno de nieuwe bijbel, die hij van de dominee had gekregen, vast op zijn knieën en schreide.

Moreno is nu in de gevangenis van Dallas en wacht op zijn proces. „Ik heb hem gisteren nog bezocht", vertelde Moseley. „Hij zei dat hij elke dag in zijn bijbel las en bad. Wij hebben hem een paar boeken gegeven om hem te bemoedigen". Ramon Moreno is een moordenaar.

Maar hij is nu ook een kind van God.

Bij het Uniebureau in het 1e kwartaal 1974 binnengekomen bijdragen en giften

Voor het Noodfonds:
Ter Apel 131,84; 2e Exloërmnd 331,45; Hengelo 356,11; Staveren 82,33; Arnhem 50,—; Nieuwe Pekela 1013,20; Amsterdam-N 137,20; Scheveningen 92,40; Noordbergum 280,66; Noordbergum 443,94; Emmen 1104,62; Sneek 250,—; Dokkum 115,65; Groningen-N 40,—; Amsterdam-C 10,—; Staveren 184,80; Groningen-Z 379,71; Nieuwe Pekela 76,—; Musselkanaal 460,97; Rotterdam-C 72,01; Steenwijk 20,64; Sneek 943,35; Veendam 1750,—; Harlingen 135,58; Stadskanaal 370,—; Hengelo 241,15; Vroomshoop 140,—; Staveren 89,51; Harlingen 135,58; Den Haag 30,—; Heerenveen 192,75; Amsterdam-W 124,14; JM,A. 50,—; HB,E 25,—; ERV,-N,V 75,—; HdV,dD 48,—; HS,H 25,—; GW,A 52,—; M.H-R,D 50,—; JME-vD,G 50,— en WV,W 15,—.

Voor de N.B.J.B.:
Drachten-Elim 12,05; Noordbergum 100,92; Groningen-N 190,—; Amsterdam-N 26,25; Alblasserdam 7,11; Arnhem 65,71; GB,B 50,— en NN,E 50,—.

Voor de E.C.U.:
Drachten-Elim 68,23; Harlingen 25,—; Foxhol 185,80; Enschede 213,59; Almelo-Ger.straat 85,55; IJmond 75,— Den Helder 33,53; Emmercompascuum 47,15; Harlingen 64,87; Scheveningen 28,72; Nieuwe Pekela 50,—; Zwolle 49,55; Noordbergum 308,63; Noordbergum 539,05; Sneek 300,—; Dokkum 50,—; Apeldoorn 118,41; Groningen-N 567,12; Amsterdam-C 117,15; Deventer 76,14; Musselkanaal 284,40; Heerenveen 108,95; Steenwijk 32,20; Harlingen 84,90; Almelo-Ger.straat 30,—; Emmercompascuum 47,70; Amsterdam-N 104,50; Nieuw Weerdinge 400,—; Amsterdam-C 38,79; Stadskanaal 130,—; Enschede 133,86; Almelo Ger.str. 99,47; Hengelo 289,76; Makkum 105,—; Emmen 891,23; Den Haag 25,—; Hoogezand 316,38; Steenwijk 20,05; Alblasserdam 35,28; Arnhem 325,88; JS-S,C 25,—; TdJ,P 41,— GB,B 50,; NN,E 50,—.

Voor de C.v.d.O.:
Drachten-Elim 84,29; Harlingen 20,—; Foxhol 397,69; Heerenveen 80,—; Enschede 287,27; Krommenie 138,73; IJmond 75,—; Almelo-Ger.

Wie kan komt
14 september 1974
„ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle

straat 33,09; Emmercompascuum 53,80; Harlingen 114,59; Scheveningen 38,61; Zwolle 5,—; Noordbergum 419,30; Noordbergum 535,22; Zwolle 79,07; Sneek 750,—; Dokkum 100,—; Rotterdam-C 64,90; Apeldoorn 225,85; Groningen-N 772,54; Amsterdam-C 106,68 Deventer 15,—; Steenwijk 13,25; Musselkanaal 299,10; Groningen-Z 155,92; Staveren 100,—; Krommenie 30,10; Pernis 200,—; Almelo-Ger.straat 127,56; Emmercompascuum 44,31; Amsterdam-N 120,25; Deventer 68,66; Harlingen 55,26; Nieuw Weerdinge 400,—; Hengelo 526,74; Steenwijk 24,40; Emmen 610,59; Eindhoven 210,46; Harlingen 55,26; Krommenie 35,51; Den Haag 75,—; Hoogezand 281,03; Alblasserdam 47,66; Arnhem 440,20; NN,E 100,—; NBVB Winschoten 40,—; NBVB Utrecht-C 100,— en NBVB Emmercompascuum 50,—.

Voor de U.Z.C.:

Drachten-Elim 25,68 Harlingen 100,—; Foxhol 333,23; Enschede 147,60; Almelo-Nieuwstraat 54,50; Almelo-Ger.straat 54,50; Rotterdam-Z 50,—; Krommenie 147,22; Nieuwe Pekela 209,66; Drachten-Elim 5,—; IJmond 93,—; Almelo-Nieuwstraat 17,—; Almelo-Ger.straat 17,—; Den Helder 77,95; Emmercompascuum 100,—; Harlingen 40,—; Scheveningen 177,67; Nieuwe Pekela 250,—; Zwole 5,—; Emmen 412,89; Sneek 750,—; Dokkum 100,—; Rotterdam-C 109,58; Steenwijk 30,16; Apeldoorn 249,49; Groningen-N 2288,06; Amsterdam-C 171,45; Deventer 134,93; Musselkanaal 513,45; Groningen-Z 366,48; Harlingen 100,42; Borne 90,32; Den Helder 77,95; Staveren 250,—; Groningen-Z 328,25; Krommenie 41,57; Vriescheloo 246,80; Enschede 150,42; Foxhol 140,—; Heerenveen 25,—; Pernis 200,—; Almelo-Ger.straat 20,—; Almelo-Ger.straat 123,91; Steenwijk 20,15; Amsterdam-N 245,75; Deventer 628,10; Harlingen 30,—; Amsterdam-C 107,30; Stadskanaal 750,—; Ter Apel 275,—; Enschede 248,62; Vroomshoop 524,92; Makkum 161,51; Hengelo 1164,25; Eindhoven 501,39; Harlingen 30,—; Hoogezand 736,77; Den Haag 5231,32; Alblasserdam 99,42; Arnhem 918,21; HHT,H 40,—; HP,H 100,—; WB,E 25,—; HdW,E 7,50 LJvB,C 20,—; LR,E 434,22; GS-S,G 25,—; HK,H 10,—; JMG,U 50,—; PK,U 5,—; WB,E 25,—; FdR,U 5,—; HdW,7 7,50; JO,S 40,—; GJS,R 100,—; GB,B 50,—; CMB-B,G 10,—; HK,H 10,—; LJvB,C 20,—; WB,H 80,—; GWT,D 10,—; JJB,G 25,—; JS-S,G. 25,—; KK,A 31,65; HdW,E 7,50; BdG,E 25,—; ACS,E 10,—; PK,U 5,—; NN,E 100,—; Tabitha 1000,—; St. Evangelie in Nood, Stadskanaal 5000,—; Da Costaschool Hengelo 25,—; Dr. Visserschool Hengelo 40,—; Chr. School voor Basisonderwijs Heerenveen 25,—; Zondagsschool Het Mosterdzaadje, Heeg 700,—; Oranjeschool, Vroomshoop 16,—; Cr. School Doorsnee, Nieuwe Pekela 50,—; Chr. Nat. School, Vroomshoop 128,—; CNO-Fonteinschool, Hengelo 50,—; LZC 1500,— (projekt Nselo); Gewest Holland 1800,— (Ndiki); JMC 1900,— (Irema en Sierra Leone) en NN 500,— (pensioenfonds Cameroun).

Allen die hebben bijgedragen willen wij gaarne onze dank betuigen.

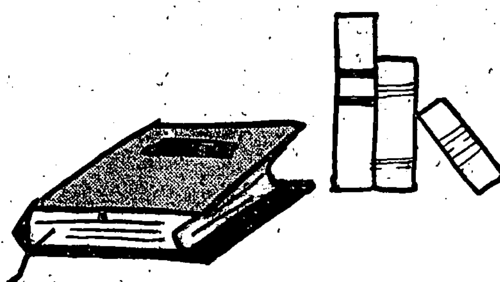
In totaal werd door de gemeenten in het 1e kwartaal voor het gezamenlijke werk bijeengebracht (tussen haakjes de cijfers van 1973)

E.C.U.	6.506,84	(3.555,18)
C.v.d.O.	9.144,72	(4.019,80)
N.B.J.B	402,04	(309,63)
U.Z.C.	20.708,85	(9.045,35)

T.o.v. de vergelijkende cijfers voor 1973 ziet het beeld er goed uit. Zetten we de begrotingscijfers naast de opbrengst, dan is het beeld veel minder rooskleurig.

In de rubriek van de algemeen sekretaris kunt u de vergelijking van deze cijfers vinden.

De Vinkenhof A. van den Hoef

Wat zullen we lezen?

maandag	20 mei	1 Petrus 5 : 1 —5a	Oudsten, opgepast
dinsdag	21 mei	1 Petrus 5 : 5b—7	Voorkomend voor elkaar
woensdag	22 mei	1 Petrus 5 : 8 —14	Veilg onder Gods hoede
donderdag	23 mei	Daniël 7 : 9—14	In volle glorie
vrijdag	24 mei	Daniël 7 : 15—22	Tot heil van allen
zaterdag	25 mei	Psalm 93	Uw troon staat vast
zondag	26 mei	Psalm 100	Aan Gods rechterhand

gemeenteberichten

EEN BREED VELD VAN GEMEENTELIJK WERK

Sneek. - (Korr.). Dat men in deze rubriek gedurende langere tijd niets uit Sneek heeft vernomen, betekent allerminst dat er van een stilstand in allerlei aktiviteiten sprake is. Integendeel, wij mogen met dankbaarheid doorgeven dat het onze gemeente in velerlei opzicht goed gaat en dat er sprake is van een regelmatige groei.

Onze morgendiensten worden bijzonder goed bezocht, de middagdiensten in mindere mate. Dit is echter een verschijnsel waarmee meerdere gemeenten te kampen heben. Daar staat weer tegenover dat er voor onze maandelijkse bijzondere middagdiensten steeds veel belangsteling bestaat, waarbij ons telkens weer opvalt dat dan veel „vreemden" onze gasten zijn.

Ook onze arbeid in Bolsward geniet een grote belangstelling. Hoewel er slechts 14 leden woonachtig zijn, worden de diensten in onze kapel gemiddeld door een 60 à 80 mensen bezocht.

Voor de bijzondere diensten in Bolsward krijgen we steeds de beschikking over de Doopsgezinde kerk, omdat onze eigen kapel voor deze diensten niet voldoende plaatsruimte biedt!

Maar niet uitsluitend gedurende de kerkdiensten is er drukte op het gemeentelijk erf. Velen zijn daarnaast bezig met allerlei vormen van gemeentelijk werk, waardoor er voortdurend in de gemeente „iets te doen is". Zo behoort het ook te zijn. Een gemeente die alleen in de zondagse diensten levenstekenen vertoont, is snel op weg een dode gemeente te worden. Daarom zijn wij dankbaar voor al die gemeentelijke arbeid waarvoor vele broeders en zusters zich steeds weer inzetten, omdat juist daarin zoveel opvangmogelijkheden schuilen voor mensen die zich binnen onze invlloedssfeer bevinden en die op deze wijze met het Evangelie in aanraking kunnen worden gebracht.

Dan zijn er geen opzienbarende dingen nodig om toch dankbaar te zijn voor de vele zegeningen die de Heer ons telkens weer geeft in dat hele brede veld van ons gemeentelijk werk van alledag.

Daarom geven wij met dankbaarheid door: het gaat goed in Sneek. Mocht u tenslotte deze zomer uw vakantie in deze omgeving doorbrengen: u bent in onze diensten van harte welkom!

BAPTISTENGEMEENTEN IN INDONESIE

De baptistengemeenten in Indonesië hebben zich, aldus het blad Kerknieuws, losgemaakt van de Amerikaanse zending. Men zal als regel geen geld meer uit het buitenland ontvangen. De baptisten in Indonesië willen hun kracht gaan zoeken in een sober leven, ook kerkelijk. Men wil geen dure kerkgebouwen meer maar overal huisgemeenten met voorgangers die geen predikant zijn. Het seminarie is gesloten, de gebouwen ervan worden bestemd voor vormingswerk, de docenten van het seminarium gaan als predikant het veld in. Tenslotte wil men ook het wonen en werken van buitenlandse en Indonesische predikanten een eenvoudig aanzien geven.

Op donderdag 23 mei 1974 hopen onze geliefde ouders, grootouders en overgrootouders

R. MEIJER

en

M. MEIJER-WAARHEID

de dag te herdenken dat zij 60 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Groningen, Kloosterstraat 9

Hun dankbare kinderen,
kleinkinderen en achterkleinkinderen

Receptie van 17—19 uur, Koos Kerstholt, Vismarkt 50, Groningen.

Herplaatsing wegens misstelling

Met vreugde en dankbaarheid jegens God laten wij u weten dat onze lieve ouders

W. WIERSEMA

en

E. A. WIERSEMA-PRUISCHER

op 6 mei jl. hun 50-jarig huwelijk mochten herdenken.

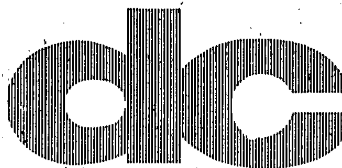
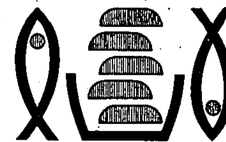
Hun dankbare kinderen en kleinkinderen

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 -

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam -

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Wij hopen op woensdag twee en twintig mei a.s. te trouwen.

's Middags om twee uur zijn we in het stadhuis en daarna gaan we naar het kerkgebouw van de baptistengemeente, Willem Lodewijkstraat 4 te Sneek, waar om kwart over drie ons huwelijk wordt bevestigd door ds J. van Dam (vader van de bruid).

Onze receptie is van half zes tot zeven in Restaurant Piso, Parkstraat 21 te Sneek.

Wij gaan wonen in Emmen, Zuidlaarderbrink 88.

Sneek, mei 1974

Zijlroede 2

Commanderij 45

PIET KINGMA
JANNY VAN DAM

Met dank aan God hopen wij, met onze kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen ons 60-jarig huwelijk te herdenken.

J. ZANTVOORD
E. ZANTVOORD-BUURMA

Receptie 23 mei van 15.30-17.00 uur in het Baptistencentrum „de Samenhof".
Zwolle, Albert Cuypstraat 100.

TE KOOP
ELECTRONISCH ORGEL

2 klaviers, 5 octaaf, volledig pedaal, merk Lipp Inlichtingen: H. J. Dorgelo, Winterjanstraat 4, Eindhoven. Telefoon: 040-411736.

Voor ons onverwacht heeft God in Zijn Heerlijkheid opgenomen onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

GEPKE KUILMAN

op de leeftijd van 82 jaar, sedert 23 augustus 1924 weduwe van Tjakko Kleinhuis.

„Tehuis waar niets verandering kent,
waar iedere last is afgewend.
Vreemd aan de schaduw, zelfs de smart,
naar dit tehuis verlangt mijn hart".

Moeder is begraven op donderdag 16 mei.
Ter Apel, 11 mei 1974
Bejaardencentrum „Kloosterheerd"
Correspondentieadres: Röntgenstraat 40.

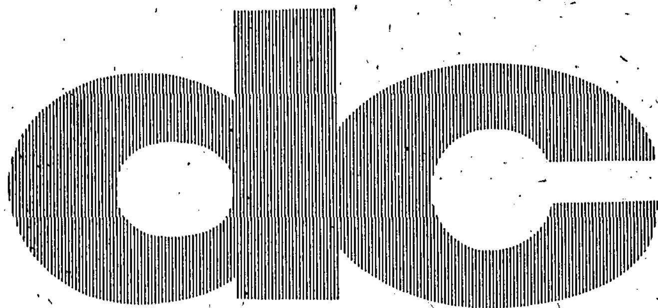
G. Wiegers-Kleinhuis
kinderen en
kleinkinderen

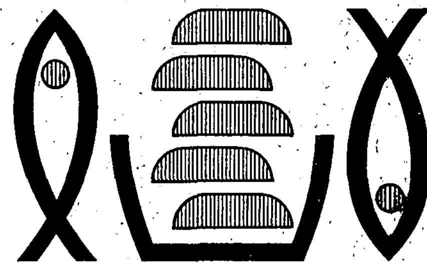
In de gezegende ouderdom van 93 jaar nam de Here op 1 mei tot Zich onze geliefde broeder

JAN SMIT

„Veilig in Jezus' armen"

Baptistengemeente Enschede

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 21 - 24 mei 1974

Land van hoop en glorie

ENGELAND, APRIL 1974. Het prachtige Yorkshire, dat glooiende landschap met oude boerderijen en ommuurde weilanden waarin ontelbare schapen, vormt de direkte omgeving van de industriestad Sheffield. In deze stad vond op donderdag 25 april een bijeenkomst plaats (mèt warme maaltijd), belegd door de ca. twintig baptistengemeenten in het distrikt Zuid-Yorkshire.
Schrijver van dit bericht was genodigd te spreken over „Baptisten in Europa".

Belangstelling voor Europa

Toen ik in het voorjaar van 1973 eveneens enkele dagen in Engeland, in Londen was om daar over hetzelfde onderwerp te spreken, was mij reeds opgevallen wat bij dit bezoek werd bevestigd. De toetreding tot de E.E.G. wordt door vele Engelse baptisten ervaren als het begin van een nieuwe periode in de geschiedenis.

Duidelijker nog: ze hebben het gevoel dat zij nu pas deel zullen uitmaken van Europa, hoewel zij dit sedert eeuwen natuurlijk al zijn. Toch spreken ze nog steeds over „Europa" als ze het vasteland van Europa bedoelden.

Groot is veler belangstelling voor Europa. Deze interesse is ook breder want de krant besteedde aandacht aan het buitenlandse bezoek en zelfs het plaatselijke B.B.C.-station, Radio Sheffield, vroeg om een 10 minuten durend interview. De belangstelling betreft met name de situatie van geloofsgenoten in Oost-Europa. Daarnaast is steeds de vraag: hoe reilt en zeilt nu een baptistengemeente in Nederland? Hoe komt het, dat jullie nog steeds groeien? Hoe financieren de gemeenten hun voorgangers?

Erfenis van verleden

Engelse baptisten hebben een rijke geschiedenis als het gaat om, wat men daar noemt de „vrije" (d.w.z. niet aan de staat gebonden) kerken. Het waren tenslotte Engelse dissidenten die in 1608 in Amsterdam de eerste baptistengemeente stichtten!

Dit rijke verleden is op allerlei wijzen merkbaar: in de liturgie, dat wil zeggen in de liederen en gebeden, in de organisatie van het gewestelijk samenwerken, in allerlei tradities die doorwerken in de gemeenten en vooral in hun kerkgebouwen. Met die kerkgebouwen zitten ze hier en daar lelijk vast. Dat is een bijzonder delicate aangelegenheid want vele oude kerkgebouwen zijn veel te groot en dus in feite niet te handhaven voor een gemeente.

Ik hoorde bv. van een gemeente van 8 leden die samenkomt in een kerk met... 800 zitplaatsen, terwijl de bevolking van het dorp slechts 150 inwoners telt. Hoe kan dat?, zult u vragen. In het begin van deze eeuw bouwden enige werkgevers die baptist waren met voornamelijk eigen middelen een grote kerk (hall) voor hun werknemers. Deze baptisten-bazen verwachtten dan ook dat hun werknemers daar, ook vanuit de wijde omgeving, ter kerke gingen. Er werd op dit alles hier en daar zelfs een zekere sociale kontrole uitgeoefend.

Veelal beschikten dergelijke gemeenten over goede predikers die in die tijd de kerken volpreekten of probeerden vol te houden.

Nu zou je denken dat die acht gemeenteleden het gebouw wel ten einde raad zouden opgeven. Maar dit is niet het geval. Het gebouw wordt zelfs verwarmd in de winter (voor zover men daarvan kan spreken in Engeland) en diensten worden er gehouden, meestal door lekenpredikers geleid. Het gevolg is dat het totale gemeentewerk op het platteland te kampen heeft met enorme problemen.

Predikantsplaatsen

Menige kleine gemeente met de veel te grote kerk streeft naar een eigen predikant. Tot kombinaties van gemeenten komt het moeilijk, omdat ook de zgn. autonomie

der gemeenten in dezen een beslissend woord meespreekt.

Eén van de gevolgen (er zijn meerdere oorzaken) is dan ook dat het salaris van de Engelse baptistenvoorganger bedroevend laag is. Vele gemeenteleden hebben enerzijds niet geleerd meer te geven toen zij meer gingen verdienen, anderzijds hebben de gemeenten andere prioriteiten dan het salaris van de voorganger. Engelse baptisten geven relatief veel aan de zending, aan het (ECU)- subsidiefonds en aan het gewestelijk werk en natuurlijk voor hun kerkgebouwen.

Het salaris van de predikant is dan één van de posten waarop bezuinigd moet worden. De Unie adviseert de gemeenten hun voorgangers een minimum te betalen van £ 1100.— per jaar + vrij wonen. Men heeft geen onderscheid in dienstjaren. Ruim omgerekend is dat een jaarsalaris van *f* 7.700,—; voor max. 1 kind ontvangt men dan nog een toeslag van *f* 560,— per jaar. Men hoopt dit salaris per 1 januari 1975 te kunnen brengen op £ 1300.— en een jaar later te verhogen met nog eens £ 200.—.
Het resultaat is dan ook dat de meeste voorgangersvrouwen een fultime baan hebben en dat de *dominee* thuis de *kinderen* opvangt. In sommige gevallen zal hij ook de kok van het gezin moeten zijn.

Laat niemand deze situatie vanuit een soberheidsfilosofie gaan idealiseren. De ongeveer 6 à 7 voorgangersechtparen die ik heb gesproken waren het er zonder enige verbittering over eens dat de arbeid van de gemeenten op deze wijze niet geholpen wordt. Zij die het onder dergelijke uiterst moeilijke omstandigheden volhouden in de pastorie mag men met recht „geroepenen" noemen. De leidende broeders en zusters in de Engelse gemeenten moeten overigens wel spoedig iets ondernemen. Nu reeds kiezen enige jonge mannen bewust niet het voorgangersambt omdat ze er niet de noodzaak van inzien dat zij als enigen in de gemeenten een financieel offer zouden moeten brengen.

Hoe is dit bij ons?

Terwille van de niet-raadsleden onder u is enige voorlichting over ons salarisbeleid wellicht noodzakelijk omdat we er praktisch nooit over schrijven.

Sedert vele jaren adviseert de Unie onze gemeenten door zgn. richtlijnen uit te geven die lopen van 0-15 dienstjaren.

De Financiële Commissie der Unie is het lichaam dat in feite het beleid uitwerkt dat jaren geleden is vastgelegd: de Unie volgt de verhogingen meestal zoals die door de overheid worden doorberekend aan de ambtenaren.

Dit houdt in dat thans enkele malen per jaar een verhoging van de salarissen wordt geadviseerd aan de gemeenten.
Het betekent echter eveneens dat het salaris van de voorganger geen achtergebleven gebied wordt.
Het betekent natuurlijk ook voor vele van onze kleinere gemeenten dat het soms erg moeilijk is de touwtjes aan elkaar te knopen. Er is anderzijds reden tot verwondering en dankbaarheid dat er zoveel gegeven wordt. Op sommige plaatsen zal het ongetwijfeld beter kunnen en moeten. Als we de 10%-sleutel aanhouden kan er nog meer gebeuren! Overigens moeten we ons, als gemeente en particulier, afvragen: welk deel van ons totaal inkomen gebruiken we voor onze eigen huishouding en welk deel blijft over voor andere doeleinden?

In een ander artikel elders in dit nummer willen we iets vertellen over een dynamische en inspirerende gemeente in het hartje van Sheffield.

Th. van der Laan

Gedoopt in de Heilige Geest (1)

Het is bepaald niet de eerste keer dat er in ons weekblad wordt geschreven over de Heilige Geest. Bovendien wordt er in de gemeenten op allerlei andere manieren aandacht gevraagd voor Hem en zijn werk. Toch blijken er hier en daar vragen te rijzen, met name als het gaat over - wat men noemt - de doop met de Heilige Geest. Het is mijn bedoeling in een paar artikelen wat materiaal uit het Nieuwe Testament voor te leggen, daar over mijn mening te zeggen en vervolgens dat geheel af te ronden met een korte levensbeschrijving van een bekende persoon uit de vorige eeuw.

Dopen „met" of dopen „in"

Laat ik beginnen met te zeggen dat de uitdrukking „dopen met water" geen juiste weergave is van de Griekse tekst en de bedoeling van die uitdrukking. Dopen is dompelen. Men kan niet iets mét water dompelen; men kan wel iets in water dompelen. Het lijkt mij vrij duidelijk dat deze onjuiste manier van zeggen het gevolg is van de praktijk van de kinderdoop, waarbij steeds minder water is gebruikt. Zodoende kon het begrip „doop" een zelfstandige betekenis krijgen als godsdienstige handeling, los van de eigenlijke betekenis van het woord. Volgens mij is dat er de oorzaak van dat de samenstellers van de Nieuwe Vertaling de misser maakten door te vertalen „dopen met water". In deze artikelen zal ik schrijven „dopen in...".

Veel woorden voor hetzelfde gebeuren

Bij het lezen van het evangelie van Lukas en diens verslag van de handelingen van de apostelen, valt het op dat hij voor hetzelfde gebeuren verschillende woorden gebruikt. Johannes de Doper zei: „Ik doop u in water, doch Hij komt, die sterker is dan ik;... die zal u dopen in de Heilige Geest..." (Lucas 3 : 16). Jezus heeft de uitspraak van Johannes aangehaald, kort voor Zijn hemelvaart: „Want Johannes doopte in water, maar gij zult in de Heilige Geest gedoopt worden, niet vele dagen na deze", (Handelingen 1 : 5).

We zijn het er dacht ik wel over eens dat wat gebeurde op Pinksteren, de verwerkelijking van deze toezegging was.

Opmerkelijk is dat voor dit gebeuren zoveel verschillende woorden worden gebezigd. In Lukas 24 : 49 komen er twee voor: „Ik doe de belofte van mijn Vader op u komen" en „totdat gij bekleed wordt met kracht uit de hoge". In het eerste geval kan men ook vertalen „Ik zend de belofte..." In Handelingen 1 : 8 heet het „Wanneer de Heilige Geest over (of: op) u komt". In 2 : 4 staat: „ zij werden allen vervuld met de Heilige Geest". Petrus zegt dat dit overeenkomt met de uitspraak van de profeet Joël: „Ik zal uitstorten ((of: uitgieten) van mijn Geest op alle vlees" (2 : 17, 18) en hij gaat door met te zeggen dat Jezus de belofte van de Heilige Geest van de Vader ontvangen heeft en die heeft uitgestort (2 : 33). Hij besluit zijn rede met op te roepen tot bekering, en te zeggen dat wie zich laat dopen de Heilige Geest zal ontvangen (2 : 38).

In dit verband is ook de geschiedenis van Cornelius belangrijk, omdat daarin vergelijkingen worden gemaakt met het gebeuren op Pinksteren. Er staat: „de Heilige Geest viel op allen die het woord hoorden" (10 : 44), waarop de aanwezige gelovigen verbaasd zijn dat de Heilige Geest „ook voor de heidenen is uitgestort" (10 : 45). In Handelingen 15 : 8

vertelt Petrus hier van in deze woorden: „door hun de Heilige Geest te geven". Tijdens die gebeurtenis merkt Petrus op dat zij de Heilige Geest hebben ontvangen (10 : 47), waarna hij later in Jeruzalem bij zijn verslag daarvan zegt: „viel de Heilige Geest op hen" (11 : 15). Petrus zegt dan ook dat hij zich op dat ogenblik de woorden van Jezus herinnerde: „gij zult in de Heilige Geest gedoopt worden" (11 : 16), waarop hij vervolgt: „indien God hun op volkomen gelijke wijze als ons de gave heeft gegeven..." (11 : 17).

Waarom verschillende woorden?

Met verschillende woorden wordt er over eenzelfde gebeuren gesproken. Het is dunkt mij duidelijk dat Lucas geen theologische verhandeling heeft gehouden en zijn woorden op een goudschaaltje heeft gewogen. Hij heeft gewoon ongedwongen de gebeurtenissen weergegeven. Daarbij komt meteen naar voren dat we ditzelfde kunnen zeggen van een man als Petrus. Overigens moeten we er niet uit afleiden dat het een slordig woordgebruik zou zijn. De verschillende woorden hebben eerder te maken met verschillende aspekten van hetzelfde gebeuren.

Er is duidelijk aandacht voor Gods aktiviteit wanneer er gesproken wordt over zenden, uitstorten (uitgieten), geven, dopen. De Heilige Geest is het onderwerp als er gezegd wordt: Hij valt op, Hij komt over (op). De nadruk ligt op de mensen bij de woorden: vervuld worden, ontvangen, bekleed worden, gedoopt worden.

Bovendien zijn bepaalde woorden volgens mij gebruikt onder invloed van een bepaalde belevenis en in verband met een ander gezegde. Het woord „uitstorten" zal gebruikt zijn omdat het ook in de profetie van Joël voorkomt. Het woord „dopen" wordt gebruikt in verband met de doop (in water). Jezus gebruikt het woord „zenden" om daarmee aan te duiden dat Hij de Zender is. (Zie ook Johannes 14 : 26 en 16 : 7). Dat gezegd wordt „de Geest valt op..." heeft volgens mij te maken met de manier waarop Gods Geest over de discipelen kwam (Handelingen 2 : 3). De uitdrukking „bekleed worden" lijkt mij gangbare beeldspraak (vergelijk Galaten 3 : 27). Dat zij vervuld werden met Gods Geest is blijkbaar gewoon een konstateren van iets dat te merken is (vergelijk Handelingen 2 : 13).

Uit deze gegevens maak ik op dat we te maken hebben met woorden die parallel lopen in betekenis, en verschillende aspekten van het ene gebeuren aanduiden.

We kunnen daarom niet één uitdrukking eruit lichten en een méér-betekenis geven, tenzij daar aanleiding voor is.

(Wordt vervolgd). P. v. d. Werf

C. DE JONG TE ZUTPHEN BENOEMD TOT PREDIKANT IN JULIANADORP

Br C. de Jong, tot dusver werkzaam als maatschappelijk werker voor de Hervormde Stichting Kerkelijke Sociale Arbeid te Zutphen-Warnsveld-Wichmond is met ingang van 1 juni benoemd tot predikant van het Christelijk Centrum voor geesteszwakken „Noorderhaven" te Julianadorp.

Ds C. de Jong werd in september 1962 verbonden aan de gemeente te Emmen-Klazienaveen, welk dienstverband hij in februari 1969 beëindigde om in het maatschappelijk werk te gaan.
Het centrum voor geesteszwakken in Julianadorp is in 1971 geopend en biedt thans plaats aan 470 pupillen. De planning is er op gericht om op den duur 600 pupillen te kunnen ontvangen.

De taak van ds De Jong zal zijn: de geestelijke verzorging van de pupillen waaronder het leiden van aangepaste diensten; het onderhouden van kontakten met de ouders; het begeleiden en instrueren van de leerlingverpleegkundigen in kursusverband; het meedenken en meewerken in een multi-disciplinaire staf. Ds De Jong werd door zijn voorganger ds H. Procée geïntroduceerd in een bijzondere dienst die op 12 mei op genoemd centrum werd gehouden. De algemeen sekretaris der Unie was aanwezig namens de Uniegemeenschap.

ZENDINGSDAGEN N.Z.R.

In tegenstelling tot een eerder verschenen bericht, delen wij mee, dat de drie interkerkelijke zendingsdagen zullen worden gehouden op: zaterdag 12 oktober „De Baai" te Etten-Leur; zaterdag 19 oktober 1974 „De Tamboer" te Hoogeveen; zaterdag 26 oktober 1974 „Vredekerk" te Den Haag.

OPGELET

Het telefoonnummer van drs O. H. de Vries, Bellamystraat 9 bis te Utrecht is 710780. Men wordt dringend verzocht deze korrektie dadelijk aan te brengen in het Adressenboekje teneinde de bezitter van het verkeerde nummer niet langer overlast te bezorgen.

Eén aspekt van de hemelvaart van de Heer kan gemakkelijk vergeten, in elk geval verwaarloosd worden.
Dat is, dat we verblijd moeten zijn omdat Jezus tot de Vader gaat.
„Indien gij Mij liefhadt, zoudt gij u verblijd hebben, omdat Ik tot de Vader ga", heeft Jezus gezegd - (Joh. 14 : 28).
Of de discipelen bedroefd waren op de Hemelvaartsdag weten we eigenlijk niet. 't Is ons wel vaak zo verteld; waarschijnlijk, omdat we ons dit afscheid niet anders kunnen voorstellen: leerlingen die verdrietig achterblijven, omdat hun Heer en

P

Meester niet langer bij hen zal zijn...
U moet om mijnentwil blij zijn, zegt Jezus. Want Ik keer terug tot mijn Vader...
Natuurlijk, we mogen ons er ook in verblijden dat Jezus tot de Vader gaat om voor ons plaats te bereiden, maar dat is nu en hier niet aan de orde.
Waar het omgaat, is dat we ons verheugen in Jezus' „thuiskomst".
Wie Hem werkelijk liefheeft verblijdt zich dáárin.
Zijn smaad is geweken, zijn glorie gebleken.

v. D.

Stadsgemeente in hartje Sheffield

Grote veranderingen vonden in de loop der jaren plaats in de baptistengemeente aan de ,Kerkhof'straat in Sheffield, Engeland. Gebouwd in 1839 herinnert het uiterlijk voor een deel aan de tijd toen kerken nog torens moesten hebben en kerkgebouwen imposant moesten lijken. Enkele jaren terug werd het hele front van de kerk gemoderniseerd: massieve ijzeren hekken werden vervangen door uitnodigende open deuren. Deze aanpassing bij de tijd gaat verder dan alleen het aangezicht van de kerk.

Oorspronkelijk

Oorspronkelijk stond deze kerk in een omgeving waar hoofdzakelijk industriearbeiders woonden. De gemeente heeft destijds die uitdaging goed begrepen en met zegen in de volkswijken gewerkt, vooral door middel van het jeugdwerk. De gemeente heeft in deze wijk dan ook een zeer goede naam!

Veranderingen

De 340 leden tellende gemeente moest zich opnieuw oriënteren toen het grootste deel van de volkswijk werd gesaneerd: de slechte woningen werden alle vervangen door zeer hoge flatgebouwen waar het zo is gepland dat oudere echtparen (65-plussers) en jonge gezinnen met kleine kinderen in hetzelfde flat wonen. Dit werkt overigens bijzonder slecht omdat in het algemeen de ouderen hinder ondervinden van de kleintjes. Er is te weinig ruimte en daardoor te weinig privacy.

Aktie van de gemeente

De gemeente trok de geheel nieuwe wijk in om door middel van een enquête te onderzoeken welke nieuwe buren men had gekregen en waarmee men hen zou kunnen dienen.

Daar het kleuteronderwijs niet bij de wet geregeld is in Engeland bleek al gauw dat de gemeente iets moest doen voor de kleine kinderen. Onder deskundige leiding worden een paar morgens in de week de kleine kinderen opgevangen en wordt een soort kleuterschool gehouden. Dit loopt reeds enkele jaren en is geheel in handen van een werkgroep uit de gemeente die deze zaak ook financieel self-supporting heeft gemaakt.

Vriendschapcentrum

Uit de enquête werd ook duidelijk dat de vereenzaming in de flats van bejaarden ontstellend groot is. Wat te doen?

Een zgn. „Vriendschapcentrum" werd opgericht, een soort sociëteit voor ouderen die op dinsdagmiddag 12.00 uur werden genodigd om gezellig te komen praten. Om 12.30 uur wordt er dan een warme maaltijd geserveerd met drie gangen waarvoor men ca. *f* 1,20 moet betalen.

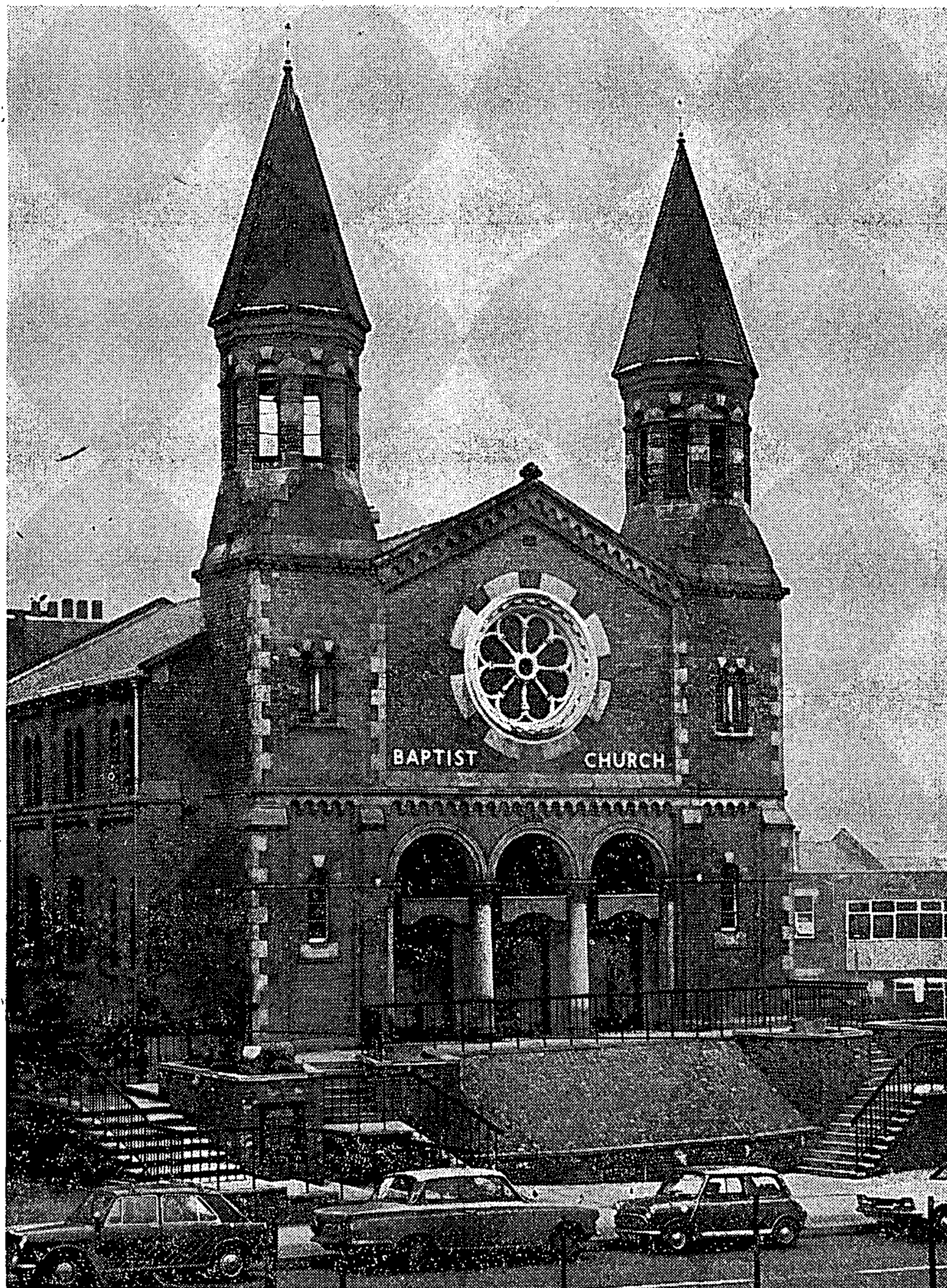
Er komen thans regelmatig 50 bejaarden die niet als evangelisatieobjekten worden gezien: men bidt vóór het eten en nodigt de mensen uit voor bijzondere avonden zoals concerten, gezellige avonden, uitvoeringen en dergelijke.

Toch is het gevolg dat ongeveer 5 van deze mensen regelmatige bezoekers zijn geworden van de diensten omdat ze warmte en genegenheid ondervinden in deze gemeente.

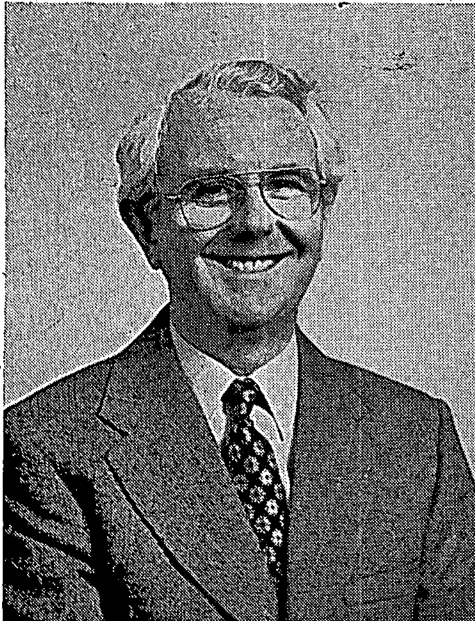
De zeer evangelistische voorganger ds. Hugh Reid, verzekerde mij dat het er alleen om gaat een dienst, een diakonia, te bewijzen aan deze mensen in Christus' naam. „De naam van de Heer", zei hij, „verzwijgen we niet tegenover deze mensen, maar alleen als de bezoekers er zelf om vragen".

Nog een werkgroep

Eng boeiend is het feit dat enkele gemeenteleden vonden dat er verder en meer gedacht moest worden over de erediensten. Een werkgroep, ingesteld door de raad, bestudeerde deze aangelegenheid en schreef een uitvoerig verslag met voorstellen die door de gemeente uitvoerig werden besproken en op vele punten werden aanvaard. Experimentele diensten met voor de gemeente nieuwe vormen in de liturgie werden gehouden en later besproken. De voorganger stimuleert dit alles en geeft de werkgroep alle gelegen-

Cemetry Road Baptist Church Sheffield England

Ds Hugh Reid, voorganger van Cemetery Road Baptist Church

heid nieuwe wegen te gaan. Ds Reid's lijfspreuk is: „extend the gifts of the church so that we are a truly ministering church!" (Breidt de gaven van de gemeente uit zodat we werkelijk een dienende gemeente zijn).

Jeugdwerk

De gemeente heeft een beroepsjeugdwerker in dienst die een soort buurthuiswerk leidt. Vele kleurlingen komen via dit jeugdwerk in aanraking met de gemeente: ongeveer 30 vroegere inwoners van Jamaica, waar een grote baptisten-gemeenschap is, zijn leden van de gemeente. Ik begrijp, dat de integratie goed verloopt: enkele kleurlingen zijn tot lid van de raad gekozen.

Studentenwerk

Sheffield is een universiteitsstad. Ds Reid heeft de zorg voor ongeveer 100 baptistenstudenten waarvan er ca. 40 de diensten bijwonen. Acht gemeenteleden die zelf hebben gestudeerd fungeren als „senior friend" en houden ieder kontakt met een 10 à 15 studenten die ze regelmatig uitnodigen bij hen thuis. De studenten voelen zich daardoor tamelijk vlug opgenomen in de gemeente.

Tenslotte

De voorganger vertelde mij dat hij in de gemeente steeds heeft benadrukt geen typen werk, programma's e.d. eenvoudigweg over te nemen van andere kerken of gemeenten. Hij heeft de gemeente het volgende voorgehouden: onze gemeente moet haar eigen gaven leren ontdekken en tevens de nood van onze naaste omgeving.
Cemetery Road Baptist Church is door dit uitgangspunt - onder Gods zegen - uitgegroeid tot een zeer evangelistische en ook dienende gemeente.

Th. van der Laan

Het valt soms niet mee om baptist te zijn . . .

De doorgewinterde zendeling meent weleens dat hij voor alle hete vuren heeft gestaan die maar denkbaar zijn en dat hij voor niets meer hoeft terug te schrikken. Maar soms blijkt hij toch niet voorbereid te zijn op dingen die kunnen gebeuren. Dan wordt er niet alleen een beroep gedaan op zijn uithoudingsvermogen maar ook wordt hij ertoe geprikkeld om zijn toewijding aan de beginselen van het Nieuwe Testament te herwaarderen...
Neem die zondag van enkele weken geleden. De hele geschiedenis begon op een manier die op geen enkele wijze de daaruit voortvloeiende gebeurtenissen kon doen vermoeden.

Onze kleine gemeente in Guatamala City heeft geen doopvont en voorbijgaande aan de gewoonte om in een meer te dopen werd een zustergemeente in de omgeving gevraagd of daar het doopvont gebruikt kon worden op zondagmiddag.
Toen we bij de kerk kwamen, een paar minuten voor de dienst zou beginnen, kregen we een gevoel van onbehagen toen we drie jongemannen die gedoopt zouden worden op straat zagen lopen. Zij liepen snel naar mijn auto met het nieuws: iemand vergat het doopvont te vullen en het kan niet klaar zijn voor vijf uur vanmiddag.

Mijn gezicht vertrok en Sarah, mijn vrouw, zei dat ze koorrepetitie had om half zes. Ik moest spreken in een opwekkingssamenkomst die avond en bovendien: wat moesten we met de gemeente doen in de komende twee uur...
Binnen ontdekte ik, dat mijn kollega-zendeling, Chester Cadwallader, naar de brandweer was gegaan om te vragen het doopvont te vullen. De brandweer is in Guatemala City de enige instantie waarvan de afwezigheid het leven tot volkomen stilstand brengt. De brandweermannen zijn er het eerste bij als er een ongeluk is gebeurd, of het nu een moord is dan wel een verdrinkingsgeval. Natuurlijk, de gemeente moest zich wenden tot de brandweer.
Gelukkig, de brandweermannen waren bereid te helpen maar, zeiden ze, het zou wel een uur duren om hun eigen 2000 liter watertank te vullen en naar de kerk te brengen.
Intussen kontroleerden we het water in het doopvont. Er stond precies 15 centimeter in. Op dat moment begreep ik waar men begonnen was af te wijken van de bijbelse praktijk der onderdompeling. Het valt soms niet mee om baptist te zijn.
Maar, wat doet het er toe. De „bomberos" (brandweermannen) waren onderweg. En wij begonnen een marathon-doopdienst. De gemeente zong zoveel dat het wel leek op een minifestival van christelijke muziek. We lazen zoveel bijbelgedeelten dat het voldoende was voor maanden van onze dagelijkse schriftlezingen. En ik gaf zoveel onderricht over de doop dat ik stellig in aanmerking kwam om aan een seminarium les te geven in ekklesiologie.
Maar toen dat allemaal was gebeurd waren de brandweermannen nog niet verschenen. Misschien had hun afwezigheid wel te maken met een dikke zuil zwarte rook die ergens in de buurt omhoog dreef.
Opnieuw ging Dadwallader er vandoor, nu naar de begraafplaats in de buurt en hij kwam terug met de emmers dat ze er gebruiken om de bloemen te begieten. Met die emmers, zoals vroeger de mensen het vuur bestreden - van hand tot hand ze elkaar doorgevend, de mannen, de jongens en de doopkandidaten - werd langzaam maar zeker het doopvont gevuld terwijl de gemeente intussen de tijd vulde door te blijven zingen.
Vriendelijke buren openden hun deuren en overal vandaan kwam het water totdat het water in het doopvont een aanvaardbaar niveau had bereikt. En terwijl de mensen eerbiedig toekeken, volgden twee onderwijzers, een huisschilder, een indiaanse vrouw en verscheidene studenten - tien in totaal - hun Heer in de doop.

A. Clack Scanlon, de schrijver van dit artikel, is vertegenwoordiger voor Midden-Amerika van de zending van Southern Baptist Convention.

WELKE GEMEENTE WIL KONTAKT MET EEN ENGELSE OF SCHOTSE GEMEENTE?

Vele gemeenten in Engeland en Schotland zouden via de weg van korrespondentie en later ook via uitwisseling van bezoeken, kontakt willen met gemeenten in ons land.

Reeds eerder hebben wij hiertoe een oproep geplaatst in dit blad, doch we ontvingen geen enkele reaktie van een gemeente.

Naar aanleiding van nevenstaand artikel vragen we u nogmaals: indien u geïnteresseerd bent in dit projekt, schrijf ons dan: Uniebureau, Biltseweg 10, Bosch en Duin, Bilthoven.

Th. van der Laan

IK ZAL JE NIET BANGMAKEN — INTEGENDEEL

(voor jongelui vooral bedoeld)

Een zenuwendag, dat wel.

Zeven jongelui van rondom de twintig, zes meisjes en een jongeman, heb ik zien binnenkomen. Dat wil zeggen: per stuk, moederziel alleen. In de kamer, die ze betraden, zat een drietal mensen. Niet helemaal een vierschaar dus. Maar sommigen die binnen kwamen schenen bij voorbaat alle hoop op ontkomen te hebben verloren. Wat ze in een paar jaren geleerd hadden moest er in ongeveer een uur uitkomen. Wat zou van hen gevraagd worden? Ik leed met hen mee, wetend dat kennelijk enkelen voortdurend op de rand van paniek en instorten balanceerden. Ik zal u meteen geruststellen. Toen alles voorbij was, konden ze alle zeven juichen. De voorzitter van de eksamenkommissie, br H. Vos, kon ze meedelen dat ze geslaagd waren. Het eindeksamen ziekenverzorging was achter de rug en in de grote, prachtige zaal van het verpleegtehuis Tabitha, bezet met belangstellende ouders, familieleden, kollega's en vrienden dronk men feestelijk de koffie, at een gebakje en liet men de glazen vullen. Met frisdrank.

Het ligt voor de hand dat ik u hier niet alle vragen zal oplepelen, die daar gesteld werden. Sommige ervan lagen op een niveau dat ik nog niet bereikt heb. Met name wanneer de dokter in zijn vaktaal de kandidaten te lijf ging. Wat hebben die mensen toch een moeilijke woorden, dacht ik.

Er zullen voor allerlei kwalen wel geen Nederlandse uitdrukkingen bestaan. Maar de meisjes uit Suriname en Amsterdam wisten er in doorsnee wel raad mee en ik verbaasde mij. Want het waren maar „doodgewone kinderen". Ik had, en dat is waar, geen voldoende gehaald.

Evenmin bij de meneer, die erg goed thuis was in allerlei wetten die met uitkeringen in verband met ziekte te maken hadden. Afkortingen vlogen als pingpongballen door de lucht en de meeste werden goed geretourneerd. En weer, ik zou ver beneden de vijf gebleven zijn. Die jeugd toch van vandaag.

Het allereerste wat ik zag was een stukje praktijk. In een kamer lag een jonge patiënte, keurig in nachtkledij en zo gezond als een vis, met een flink gekneusde rechterpols. U had moeten zien hoe de donkerkleurige leerlinge het goede materiaal uitzocht, haar vriendelijk toesprekend verbond, haar op de zij neerlegde, kussens schikte, het nachtkastje zo neerzette dat de patiënte er bij kon en haar bemoedigde met de belofte dat ze straks lekker zou kunnen eten.

Het was een heerlijk stukje theater, maar waakzame ogen keken of ze alles wel goed deed. Naar de voorschriften. Ik vond, ze deed het perfekt. Dat deden ook de waakzamen.

Ik heb br Edens en br W. Veenstra, de predikant, als ondervragers aan het werk gezien en ben van de ene verrassing in de andere gevallen. Zo indringend en tegelijk vriendelijk. Uit alles wat je daar hoorde en zag sprak de aandacht en liefde van zowel ondervragers als ondervraagden voor de mens, die verpleging behoeft.

Weet u overigens wat een handicap is? Ik bedoel, waar dat woord weg komt? Ook dat leerde ik daar waar men zoveel voor gehandicapten doet. Oorspronkelijk is het „the hand in the cap; of wel: de hand in de pet. Bij een wedstrijd is er altijd een verliezer. Hem ontgaat de prijs. Om de verliezer te troosten ging men met de pet rond om hem een kleinigheid uit de pet te laten nemen als troostprijs.

Want verliezers hebben recht op iets extra's. Weet u dat ook maar weer. Een diploma's en insigne uitgereikt werden moesten de geslaagden de belofte van geheimhouding afleggen. De belofte dat zij niets zullen prijsgeven van wat patiënten hen toevertrouwen. Ze beloofden het alle zeven.

En toen begonnen ze dus feest te vieren dat ik niet meer helemaal kon meemaken. Terugziende op die dag denk ik met vreugde aan die jongemensen. Over een paar ervan hoop ik u later eens te vertellen. Goed hé, dat er jongemensen zijn, die zich zo inzetten voor gehandicapten, bejaarden, zieken. Daar moesten de kranten nou ook eens veel aandacht aan geven. De schreeuwers, drinkers, snuivers, rokers schijnen aantrekkelijker te zijn voor de korrespondenten. Hier zie je blije jongelui bezig met en voor hen wier levenszon door wolken verduisterd wordt of reeds ondergaat. Het is goed te horen dat er onder onze jongemensen ook zijn, die oog krijgen voor de goede taak die zij kunnen verrichten. De goede diensten die zij kunnen verlenen. Laat de studie hen niet weerhouden. Van wat je eens geleerd hebt, heb je je hele leven voordeel. Bekijk het maar eens in Tabitha. Ga er eens heen en laat je voorlichten. Misschien gaat je een lichtje op.

Huizinga

BWA KREEG KONSULTATIEVE STATUS BIJ UNO

De Baptisten Wereldalliantie is door de UNO (De ekonomische en sociale raad) erkend als raadgevend orgaan voor het werk van de Ver. Naties.

Deze erkenning kan op grond van art. 71 van het Handvest verleend worden aan verschillende niet-regerings instanties om informatie en standpunten ten aanzien van allerlei zaken aan de UNO door te geven.

Het ligt niet in de bedoeling van de BWA om een permanente vertegenwoordiging in New York of Geneve te vestigen. Bij belangrijke zaken zullen de president van de BWA en de beide regionale sekretarissen (dr. Carl. W. Tiller in Amerika en dr C. Ronald Goulding in Europa) beschikbaar zijn.

Onder belangrijke zaken wordt verstaan: hulpverlening, vluchtelingenvraagstukken, ekonomische ontwikkelingsprogramma's, mensenrechten en de toekomst van gebieden die onder beheer van de Ver. Naties zijn geplaatst en waar soms vele baptistengemeenten zijn gevestigd.

MEDEDELING

△ Het adres van de heer P. G. Kroeze te Nieuw Buinen is ingaande 25 mei a.s. Linnaeuslaan 33, Nieuw Buinen; tel. 05990-5979.

△ Het nieuwe sekretariaat van de gemeente Coevorden is thans: J. Kor. Elemastraat 4, Coevorden. tel. 05240-3975.

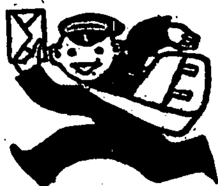
OPGELET

Het volgende nummer van DC, het pinksternummer, zal geheel gewijd zijn aan de zending.

In verband met de vakanties zal ons weekblad tijdens de maanden juni, juli en augustus telkens om de 14 dagen verschijnen. De nummers die uitvallen zijn die van 14 en 28 juni, 12 en 26 juli, 9 en 23 augustus.

Adverteerders en inzenders van berichten dienen hiermee wel rekening te houden.

LEZERS AAN HET WOORD

SOLIDAIR MET ISRAEL

Met belangstelling en waardering heb ik kennisgenomen van het hoofdartikel in ons blad van 10 mei jl. Het valt mij niet moeilijk om de strekking van het betoog van mijn kollega ds M. Cohen, waarin hij de gemeenten en haar leden oproept tot solidariteit met het in gevaar verkerende Israël, te onderschrijven.
De verklaring van de Werkgroep „Synagoge en Kerk voor Israël", die in hetzelfde nummer werd gepubliceerd, heeft mijn volledige instemming. Ik zou aan de drie daarin genoemde suggesties - „velen vragen hoe wij direkt kunnen helpen" - de volgende willen toevoegen:
Vraag het Joods Nationaal Fonds (adres: Johannes Vermeerstraat 22, Amsterdam) om op uw naam één of meer bomen te planten in het in Israël aan te leggen Koningin Wilhelmina-Woud. Voor elke boom betaalt u, na ontvangst van de desbetreffende nota, een bedrag van tien gulden. Ik kan mij geen vreedzamer uiting van solidariteit voorstellen!

Groningen — J. A. Brandsma

HOE GOD RE(A)GEERT

Geachte redaktie,
In uw blad van 10 mei 1974 werd gevraagd of de lezers en lezeressen eens wilden antwoorden op de vraag of en hoe God regeert en reageert in ons eigen leven.
Hoe God regeert, daar kan ik niet zo gemakkelijk een antwoord op geven.
Maar God reageert. (Het scheelt maar één letter maar wat maakt het een verschil).
„Wat u de Vader vraagt in Mijn Naam, dat zal Ik u geven!", zegt Jezus.
Zo heb ik eens een jongen ontmoet bij een Youth for Christ bijeenkomst. Tijdens een fijn gesprek tussen een medewerker van Y.F.C. en mij, kwam hij op zijn hurken naast me zitten. Dat vond ik een ongmakkelijke houding en ik zei tegen hem: „Ga toch ook op een stoel zitten, dat is prettiger!" „Nee, ik luister wel!", zei hij. Later zetten we het gesprek nog verder voort. Na afloop reden we samen naar huis, want we woonden dicht bij elkaar. Hij stelde zich voor als Simon. Hij vertelde het een en ander over zichzelf. O.a. dat hij een soort schuldgevoel had. Omdat hij volgens hem niet aan een innerlijke roep van de Heer had gehoorzaamd. Het betrof evangelisatie. Hij had het moeilijk. Van die dag af bad ik voor hem elke avond. Hij werd ziek, maar (om een lang verhaal kort te maken) hij zit nu op een zendingsschool; heeft pas zijn belijdenis gedaan.
Toen ik dat hoorde was ik verschrikkelijk blij. Diezelfde avond schreef ik hem een brief.
Nu geeft de Heer me ook wel teksten in het hart. Zo vroeg ik de Heer: Wat zal ik deze jongen nog meer mogen geven. Toen gaf de Heilige Geest me in Ps. 65. In vers 2 staat: Hoorder der gebeden.. Dat schreef ik ook in m'n brief aan die jongen. Want de eerste avond, na ons gesprek zei ik tegen hem: jij wordt nog eens een Petrus (Rots), waar men op bouwen kan. Later kreeg ik een brief van hem, waarin hij schreef dat het heel goed ging. Hij had veel steun aan: U komt stilheid toe. (Dezelfde psalm; - e.r.).
Toen ik dit alles vertelde aan een gelovige kennis, vroeg ik, wat de naam Simon betekent. „De luisterende", zei hij. Is dat niet sterk?
Zo is het begonnen, onze „vriendschap".
Dit wilde ik u even schrijven. Misschien kunnen fragmenten bijdragen tot het „verstaan" van God.

Bilthoven — Lidwien de Leeuw

We ontvingen nog een zeer uitvoerig schrijven over dit onderwerp, van een zuster uit Vriescheloo. We zonden het door aan ds C. van Wier te Emmen, die in een van zijn artikelen om deze en dergelijke reakties verzocht. — e.r.

Geachte redaktie,
Hiermede wil ondergetekende zijn dank uiten voor de reaktie op één van de door hem ingezonden punten, zeven in getal en wel het derde, handelend over open- of gesloten avondmaal; zie DC van 4 jan. 1974. De behandeling van dit onderwerp kunt u vinden in de nummers van DC d.d. 18 en 25 jan. en 1, 8, 15 en 22 febr. 1974. Verder zijn in dit onderwerp tevens verwerkt de punten 1 en 7.
De wijze waarop dit onderwerp, open of gesloten avondmaal, en de beide punten 1 en 7 zijn behandeld, heeft buiten mijn dank, ook mijn grote erkentelijkheid voor datgene wat br ds J. van Dam ons in deze heeft willen schenken als dienaar des Woords en getuige van Jezus Christus, tot opbouw van Zijn Gemeente.
Wat de andere nog niet besproken punten aangaat, o.a. de vrouw en het ambt, hetwelk toch ook in het geding is, daar wil ondergetekende niet verder op ingaan. maar is ten alle tijde bereid, zo de Heer wil, daar een dialoog over te beginnen en wil hij voor de laatste maal nog even in herinnering brengen dat, ondanks de belofte van de redaktie, nog altijd het derde gedeelte met het opschrift — Gij zult Mijne getuigen zijn, daterende van 30 juni 1972, tot op heden nog niet in DC is verschenen, temeer omdat dit in verband staat met bovenvermeld onderwerp.
Reaktie of niet, dit laat schrijver dezes aan de redaktie over en haar verantwoordelijkheid. Ik zal daar niet verder onnodig op terugkomen.

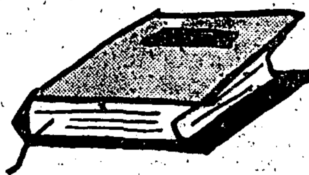
Utrecht — F. G. de Ruijter

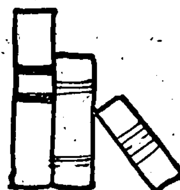
Naschrift: Br d. R. zal zich kunnen voorstellen dat we een betrekkelijk drukke korrespondentie hebben in verband met onze redaktionele verantwoordelijkheid. Dat moet allemaal naast ons werk als voorganger gebeuren. Dat betekent konkreet, dat we nu na twee jaar niet meer weten waar hij op doelt.
Overigens, dank voor uw dank en erkentelijkheid.

v. D. - e.r.

REIZEN NAAR ZWITSERLAND EN OOSTENRIJK

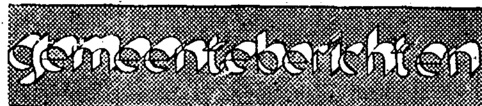
Door ziekte zijn er 2 plaatsen vrijgekomen voor de reis naar Zwitserland van 12 t.e.m. 25 juni en naar Oostenrijk eveneens enige plaatsen, nl. 3 plaatsen. Laatstgenoemde reis zal plaats vinden van 15 t.e.m. 25 juli a.s.
Nadere inlichtingen te bekomen bij mej. G. van Veen te Emmen, Nijkampenweg 123; telefoon 05910-11363.

Wat zullen we lezen?

maandag	27 mei	Johannes 14 : 1—3	Heengegaan voor allen
dinsdag	28 mei	Johannes 14 : 4—6	De weg naar huis
woensdag	29 mei	Johannes 14 : 7—12a	Ons aller Vader
donderdag	30 mei	Johannes 14 : 12b—14	Voorspreker bij die Vader
vrijdag	31 mei	Johannes 14 : 15—19	Helpen om te leven
zaterdag	1 juni	Psalm 104 : 24—34	Alle zien naar u uit
zondag	2 juni	Psalm 19	Over de hele aarde
maandag	3 juni	Johannes 14 : 20—24	Heilige inwoning
dinsdag	4 juni	Johannes 14 : 25—31	Je krijgt van alles
woensdag	5 juni	Johannes 15 : 1— 8	Alles of niets...
donderdag	6 juni	Johannes 15 : 9—13	Volmaakt gelukkig
vrijdag	7 juni	Johannes 15 : 14—17	Blijvend gelukkig
zaterdag	8 juni	Psalm 63	Wij worden verzadigd
zondag	9 juni	Psalm 65	Gods overvloed

STUDENTENAKTIE IN COEVORDEN

Op donderdag 25 april zijn ze dan gekomen, de studenten van De Vinkenhof. Na een voorbereiding van ongeveer een half jaar konden we dan gaan starten.
Met veel vaart werd donderdag 's avonds om 7 uur begonnen met een openluchtconcert op het Marktplein in Coevorden. Er was behoorlijk veel publiek. Na afloop van dit concert een korte dienst in onze kapel met een praatje en een kop koffie.
Vrijdagmiddag zijn de studenten met hun „wederhelften" de straat op geweest met een hoop traktaten en iedereen aangesproken die ze maar tegenkwamen.
Veel goede gesprekken ontstonden.
Zaterdagmorgen was er zoals iedere morgen weer een bidstond die door een flinke groep werd bezocht.
Op zaterdagmiddag was er in onze kapel een kindermiddag die door ongeveer 40 à 50 kinderen werd meebeleefd. De kinderen hebben erg genoten, de „groten" trouwens niet minder.
Zaterdagavond, de slotavond, met veel muziek en zang van de studenten. En zingen, dat kunnen ze.
Het laat zich moeilijk op papier zetten wat deze dagen voor ons hebben betekend. Eén ding is echter zeker. Er zijn nog jonge mensen, die hun leven in dienst van de Heer willen stellen.
Onze gemeente heeft zich weer aan de burgerij gepresenteerd. Wij en onze studenten mochten zaaien, de Heer zal wasdom geven, en we hopen dat wij dan weer mogen oogsten. Nogmaals veel dank en lof voor onze studenten. Van harte bevelen wij deze broeders bij de gemeenten aan.

J. Venema

NOG MEER FEEST IN COEVORDEN

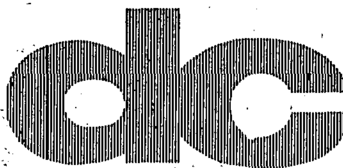
Coevorden - (J.K.). Zoals men in het artikel van br J. Venema elders in dit nummer heeft kunnen lezen is het iets onrustig geweest in Coevorden. Strijdbare mannen en en vrouwen uit het leger van onze Heer Jezus Christus hebben hier geïnfiltreerd. Prikakties in de gemeente en in onze goede vesting. Ze haalden ons uit de sleur van

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 -

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam -

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: ƒ 26,— per jaar, ƒ 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland ƒ 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

alle dag, en een groep mensen mocht misschien voor het eerst of bij vernieuwing de Blijde Boodschap horen. Voorwaar een hoogtepunt dit jaar in onze kleine gemeente. De driedaagse studentenaktie werd afgesloten met nog een bijzonder feit. Namelijk, één van de studenten en zijn vrouw gingen niet mee terug naar De Vinkenhof. A. de Vries werd namelijk zondag de 28ste april bij ons bevestigd als nieuwe voorganger.
In een stampvolle kapel werd de man, die ons de vorige drie dagen nog had gediend als student en de akties heeft geleid, voor vast aan de gemeente Coevorden verbonden.
Onze vroegere voorganger ds Nieman was uit Rotterdam overgekomen om de bevestiging te leiden.
Het was een fijne dienst en we waren God dankbaar dat Hij ons weer een herder en leraar heeft gezonden.
's Middags hield ds De Vries zijn intrede-prediking voor een goed bezette kerk. Verschillende sprekers voerden het woord en de studenten zongen en musiceerden. Wederom hadden we een gezegende dienst met elkaar.
Dan 's avonds in onze kapel nog een begroetingsdienst. Een gezellig en feestelijk samenzijn van gemeente en vrienden. Zo in intieme sfeer leerden voorganger en gemeente elkaar kennen.
Zo zien wij in Coevorden de toekomst vol vertrouwen en vol verwachting van Gods rijke zegen tegemoet.

AMERIKAANSE BAPTISTEN KOPEN US-LEGATIE TE VENETIE

Wake Forest University te Winston-Salem (USA) heeft van de Amerikaanse regering de voormalige Amerikaanse legatie in Venetië (Italië) gekocht voor $250.000. Het gebouw, dat al sinds 1963 niet meer als legatie in gebruik is, werd reeds in 1971 door deze universiteit in gebruik genomen om er een twee-jarige kursus te houden.
In het koopkontrakt, dat onlangs door president Nixon werd getekend, is bepaald dat de baptisten-universiteit het gebouw niet aan derden mag verkopen, tenzij de Amerikaanse regering geen gebruik maakt van een éénjarige optie.

EREBURGER

Zendeling David Mein, van Southern Baptist Convention, is door de gemeenteraad van Recife in Brazilië tot ereburger van de stad benoemd.

Zendeling Mein, geboren in Grand Rapids, Mich., is sinds 1944 werkzaam in Brazilië, waar ook zijn ouders als zendelingen werkzaam waren. Hij is voorganger van de baptistengemeente van Cordeiro en president van het seminarium van Noord-Brazilië.

---

2 juni zijn onze ouders

HARM FIETJE
en
JANTJE KNIGGE

25 jaar getrouwd.

Receptie op 4 juni van 19.30—21.30 uur in de zaal achter de baptistenkerk aan de Handelstraat te Stadskanaal.

Kiny en Jan
Janneke en Otto

Stadskanaal, Oosterparallelstraat 4

D.V. 27 mei a.s. hopen onze geliefde ouders en grootouders

F. KNIGGE
en
I. KNIGGE-TEN BRINK

de dag te herdenken dat zij 35 jaar geleden in het huwelijk zijn getreden.

Hun dankbare kinderen en kleinkind

Janny en Jan
Gea en Ron
Judith

Zwijndrecht, Kapt. Dekkerflat 67

D.V. hopen wij op 1 juni a.s. de dag te herdenken dat onze ouders

A. HUIZING
en
A. HUIZING-ZOET

45 jaar geleden zijn getrouwd.

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen

Musselkanaal, Schoolkade 110

Voor lichamelijke en geestelijke rust

KAMPEERBOERDERIJ „DE BETTELD"

Aaltenseweg 11, Zelhem (Gld.). Tel. 08342-1935 (komende van Zelhem richting Ruurlo eerste verharde weg rechts)

☆ Rustige omgeving met afwisselend landschap, bos en weide, ruimte en rust
☆ Zwembad in directe omgeving
☆ Aparte sport- en speelruimte voor kinderen en speciale jeugdopvang
☆ Kantine en toiletgebouw met warm en koud stromend water

Christenen nodigen wij hartelijk uit hun vakantie bij ons door te brengen.

Maar.. reserveert u wel tijdig a.u.b.

Fam. Hobelman, Zelhem

De Heer nam tot Zich onze broeder

DERK VOS

op de leeftijd van 87 jaar.

mei 1974

Baptistengemeente Stadskanaal

De Heer nam tot Zich onze zuster

A. DUCHATEAU-JAGER

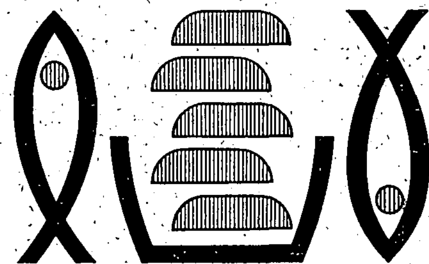
op de leeftijd van 67 jaar.
8 mei 1974

Baptistengemeente Deventer

Niemand blijft thuis
14 september 1974
„ontmoetingsdag" van baptisten
in Zwolle

PINKSTER ~ ZENDINGSNUMMER

dc

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 22 - 31 mei 1974

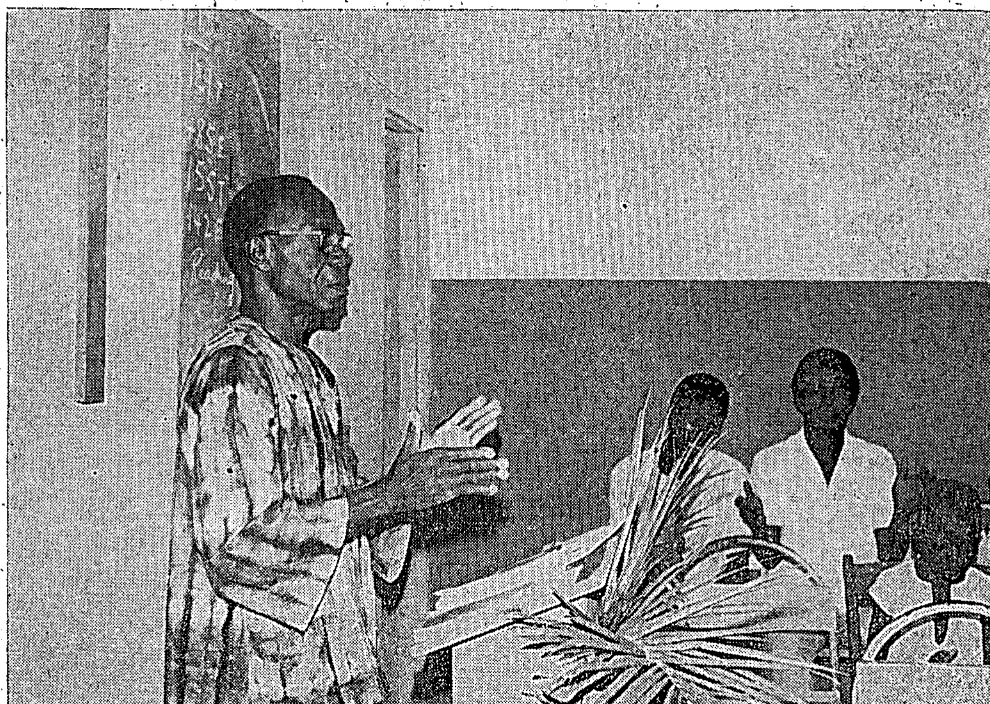
Geef ons een Pinksterfeest
Geef ons een Oogstfeest
En gij zult kracht ontvangen
En gij zult Mijn getuigen zijn

Nieuw leven in Sierra Leone

In Sierra Leone is de eerste zendingsarbeid in Afrika begonnen door baptisten. Zo vertelde een oudere voorganger mij in een heel oud kerkje. Of het historisch juist is kan ik niet beoordelen, maar in ieder geval werd in 1792 de eerste baptistengemeente in Freetown gesticht en dat is wel een poosje terug. Het kerkje dat we bezochten is dan ook heel oud en er moet nog hout van oude slavenschepen in verwerkt zijn.
De arbeid heeft echter weinig voortgang gevonden. Er zijn vier baptistengemeenten, die weinig kontakt met elkaar hebben en waar weinig van uitgaat. We zijn dan ook ontzettend dankbaar dat we kunnen berichten dat er diepgaande veranderingen zich aan het voltrekken zijn. Zendelingen en inheemse werkers hebben de nood onderkend, hebben gebeden en getracht de gemeenten tot nieuw leven te brengen, zodat ze zelf het zendingswerk aanvatten. Tegelijkertijd is men met nieuw werk begonnen. Over de evangelisatie-campagne onder het motto „Nieuw Leven voor allen" is al geschreven in De Christen en men vertelt hier nog steeds dankbaar van de vele zegeningen in deze campagne. Het nazorgwerk is volop aan de gang. Twee baptistengemeenten deden niet mee en dit betreuren ze nu. De gemeenten, die zich ingezet hebben zien de vruchten, zodat er regelmatig doopdiensten gehouden worden. In een plaats genaam Lunzar is zelfs een geheel nieuwe gemeente ontstaan. Een paar bijbelschoolstudenten gaan er elk weekend heen voor de verkondiging en het bezoeken van de jonge gelovigen. Door hun getuigenis zijn er reeds 14 mensen tot geloof gekomen. Toen de zendeling deze stad bezocht werd er een openluchtsamenkomst voorbereid en 12 mensen gaven openlijk te kennen dat zij christen wilden worden. Lunzar is de tweede grote stad van Sierra Leone en vandaar uit wil men nu ook in de omliggende dorpen gaan werken. In Mabessene kwamen de eerste keer 105 mensen. Weer gaven vele mensen, meest mohammedanen, te kennen dat zij met Jezus een nieuw leven wilden beginnen. Onder hen bevond zich ook het dorpshoofd. Deze week ging ik met de broeders mee naar een dorp Malambey. De vergaderruimte was veel te klein. Natuurlijk zijn in deze dorpen nog geen kerken. Er werd flink gezongen en de inheemse prediker vertelde met behulp van een flanelbord de geschiedenis van de verloren zoon. Prachtig te zien hoe de mensen reageren. Ze doen helemaal mee. De vrouw van de evangelist maakt zelf liederen en die leerde ze aan de mensen op voor hen bekende melodieën. Broeder Hagen, broeder Wolters en ik moesten natuurlijk ook allemaal spreken en de inheemse prediker vertaalde voor de mensen. Later hadden we een gesprekje met het dorpshoofd. Hij komt elke zondag in de diensten en hij beloofde mee te helpen dat er een kerk gebouwd kon worden. De zendingsarbeid draagt vrucht in deze meest geheel mohammedaanse dorpen.
Bijzonder dankbaar zijn we voor jonge mensen die zich geroepen weten het evangelie te verkondigen aan hun landgenoten. Enkelen van hen zijn nu op de bijbelschool en binnen enkele jaren hopen we een aantal toegewijde nieuwe voorgangers te hebben.
Nieuwe mogelijkheden zijn er ook in de dorpen langs de rivieren. Die zijn eigenlijk alleen maar goed met een boot te bereiken. Men ziet er dan ook naar uit dat er spoedig een boot komt. De kinderen van onze zondagsscholen en jeugdclubs proberen het geld bijelkaar te brengen. Helpt u hen mee? Hoe sneller geholpen wordt, hoe beter.
Voor het geld dat Zusterhulp voor de arbeid hier heeft bestemd kan de bijbelschool ingericht worden. Op de gewone school was geen plaats waar de kinderen bijeen konden komen voor de morgenwijdingen en kerkdiensten. Dat is door deze gift nu ook mogelijk.
Terwijl we hier zijn wordt de eerste Algemene Vergadering gehouden van verschillende baptistengemeenten in Sierra Leone, die zich nu verenigen in een Unie, de Sierra Leone Baptist Union (S.L.B.U.). Deze Unie zal het werk van de zending op de duur over moeten nemen. In ds Mans heeft deze Unie een goede leider gekregen. Zijn arbeid wordt in verschillende gemeenten zeer gezegend.
Broeder Wolters is door de zending en de Unie gevraagd met broeder Mans samen de arbeid in Sierra Leone te leiden. Hij vertegenwoordigt dan de Europese Baptisten Zending in Sierra Leone. Hij zal dus nu veel meer tijd moeten geven aan de arbeid in de gemeenten en het beheer van de zending. Hij zal daarom minder tijd aan de school kunnen geven. Wij zijn erg blij met deze belangrijke taak die onze broeder gekregen heeft en hij wil zelf zich graag inzetten in deze tak van arbeid. Zuster Wolters werkt twee dagen in de kliniek en heeft thuis haar gezinnetje en vele gasten te verzorgen. Zij laten de vele brieven, in het bijzonder van afdelingen van Zusterhulp, zien. Het is voor onze zendelingen een werkelijke steun belangstelling van onze Nederlandse gemeenten te mogen ondervinden. Blijf hen gedenken in uw voorbede.
Dit artikel wordt tijdens mijn laatste dag in Sierra Leone geschreven en moet nu weg om op tijd in Nederland te zijn voor deze zendingsuitgave van De Christen. We hopen u zo spoedig mogelijk te berichten over Kameroen en Zaire.

Mambolo, Sierra Leone G. van 't Wout

Een voorganger van een gemeente in Sierra Leone leidt de samenzang. Kijk, hoe zijn handen „mee-zingen"

Uit een brief aan de zendelingen!

Dinsdag 26 februari vergaderde de Unie Zendingscommissie in Utrecht. Een hoogtepunt was de kennismaking met de heer en mevrouw A. C. van Grootheest uit Amsterdam. De heer Van Grootheest is afgestudeerde arts en is via Dienst over Grenzen op onze en C.B.Z.O.'s weg gekomen. Als alles goed gaat hopen zij in augustus naar Sona Bata te kunnen gaan. Het echtpaar is belijdend lid van de Christelijke Gereformeerde Kerk. De Unie Zendingscommissie heeft de indruk dat het ziekenhuis aan dit echtpaar veel zal kunnen hebben.

Het blijkt dat de belangstelling voor het zendingswerk groeit. Er zijn thans ook meerderen die zich bezighouden met de vraagstellingen rondom zendingswerk vandaag. Deze diskussie is nodig, maar wel moeilijk omdat immers de gewijzigde situatie in de zendingsstrategie niet ieders instemming heeft. Het is ook moeilijk daarover een juist inzicht te krijgen, vooral omdat er thans een polemiek over „Bangkok" is ontstaan tussen de Nederlandse Zendings Raad en de Evangelische Omroep. In enige gemeenten leeft men ten zeerste mee met het zendingswerk, maar de al of niet vermeende visie en vooral de werkwijze (onmiddellijke evangelieverkondiging) van geloofszendingen appelleert meer aan hun opvattingen van wat zending zou moeten zijn dan de indruk die wij als Unie Zendingscommissie en u als zendelingen hen blijkbaar geven.

Enerzijds voeren u en wij een duidelijk beleid, *nl. een beleid dat z'n vertrekpunt vindt in de zelfstandige nationale geloofsgemeenschap die bepaalt op welke wijze gestalte moet worden gegeven aan de verkondiging van het evangelie.* De inheemse gemeente bepaalt dan ook wie zij wil nodigen uit andere delen van de wereld om haar daarbij behulpzaam te zijn. Anderzijds moeten wij samen nog veel duidelijker maken dat „onze" zendelingen ingezet zijn in een TOTALE ARBEID met vele gemeenten, posten, scholen, ziekenhuiswerk etc. Het nadeel van het hebben van slechts enkele zendelingen geeft sommigen in onze gemeenten de indruk dat het werk nauwelijks groter is dan onze werkers/sters.

Ik zou willen stellen dat de Afrikaanse gemeenten heel ver van onze mensen afstaan. U echter niet! *U bent dan ook de bruggen.* Daarom zullen wij samen steeds weer dat Afrikaanse gemeentewerk — waarmee u dagen en nachten bezig bent — dichter bij de lezers van „De Christen" moeten brengen. Beschrijf eens het profiel van een stadsgemeente in Douala of van een plattelandsgemeente in Nselo (Zaïre). Beschrijf eens het werk van een heel eenvoudige evangelist of van de arbeid van de predikant van de gemeente te Sona Bata.

Ik weet: u bent overbezet daar; u hebt allen, ook uw vrouwen, meer dan dubbele taken. Toch zou ik willen stellen, dat één van de prioriteiten die u moet stellen is uw funktie van bruggenbouwers (pontifex!). Laat ik het heel expliciet mogen stellen: het gaat mij dus niet om het materiële argument: jongens, schrijf over die gemeenten daar, want anders halen we de begrotingen niet, maar om de gedachte: *christenen van verschillende kontinenten moeten oog krijgen voor elkaars situatie en mogelijkheden en gaan ontdekken hoe wij „deel kunnen hebben aan de prediking van het evangelie", Phil. 1 : 15. Het is niet een éénrichtingsverkeer. Thans zult u nog naar beide richtingen moeten informeren.*

De Unie Zendingscommissie wenst u veel sterkte toe bij uw arbeid.
Gods zegen toegewenst!
Met hartelijke groeten namens de Unie Zendingscommissie

Th. van der Laan

Ds J. ter Braak en de inmiddels teruggekeerde broeder Edens overzien „een brug" die ze zo juist hebben „genomen"...

Geef ons een Pinksterfeest
Geef ons een oogstfeest

En gij zult kracht ontvangen

En gij zult Mijn getuigen zijn

We bidden om de Geest
die ons gegeven is
die wij vaak laten
voor wat Hij is

die meer wil zijn
dan Hij nu is
in ons

Geest van de Heer
wees hart-veroverend
vul ons
ontsteek in ons Uw vuur
in dit zo late uur
geef ons een brandend hart
dat warmte geeft

Geest van de Heer
overweldig ons
zodat wij niet meer kunnen
gaan alleen

wijs de weg
spoor ons aan
ga ons voor
naar de ander
in wie Gij tegenwoordig zijt
naar de ander
die hongerig is
en koud
en wacht
op het vuur
dat Hij in ons ontstoken heeft

geef ons licht in de ogen
geef ons warmte in onze stem
geef ons veer-kracht in onze voetstap

we vragen om een vonk
van Uw vuur
zodat de gloed
van een nieuw feestvuur
door ons heen
de ander bereikt

U bent de grote Beweger
neem ons mee
breng ons op weg
van de Heer naar de ander

Laat pinksteren toe
in ons
worden tot een feest
een Pinksterfeest
een oogstfeest
zoals het vroeger was
in Israël

M. Cohen

Dat doen we liever zelf

We geven goed in Nederland. Kijk maar eens naar de resultaten van Kom over de brug, Simavi, de Wilde Ganzen, enz.
Toch blijft het moeilijk voor vele christenen echt te geven, jezelf te geven. Voor projekten die ons aanspreken houden we de beurs niet gesloten. Maar de UZC bijvoorbeeld staat elk jaar weer voor het probleem hoe aan haar geldelijke verplichtingen, salarissen van de zendelingen bijvoorbeeld te voldoen. Geven is dus echt moeilijk.
Maar hebben we er wel eens bij stilgestaan hoe moeilijk het is te ontvangen? Ontvangen kweekt afhankelijkheid, gevoelens van minderwaardigheid en maakt je bewust dat jezelf niet tot geven in staat bent. Geven en ontvangen moet met zorg gebeuren dus. Het moeilijkst is dit voor de ontvangende want hij moet de vrijheid en daarmee de verantwoordelijkheid hebben om zelf te beslissen wanneer en hoeveel en voor wat hij iets vragen mag.
Een prachtig voorbeeld is de dakvernieuwing van de Bonalembe-gemeente in Douala, Kameroen, een van de grotere gemeenten van de Baptisten-Unie daar. De vroede vaderen van deze stad hebben besloten dat alle roestige daken van de gebouwen door nieuwe moeten worden vervangen. Ons dak was geheel en al verroest. Een nieuwe zou zeker 10.000 gulden kosten. Te veel voor ons werd er beweerd. Terecht, want dit is veel geld voor de gemeente van tegen de 700 leden, waarvan misschien 50 werk hebben. Toch meende ik dat dit geval kon dienen tot het zelf doen. We hadden sedert enkele jaren wat gespaard bij de bank. Bovendien werd de bouwonderneming bereid bevonden dat nadat 1/3 van de kosten betaald waren, in 12 maanden de rest werd betaald. Het eerste bedrag werd betaald en de bouw begon. Toen pas kwam het enthousiasme los. Er werd méér gegeven. Er werden middelen bedacht bij andere Afrikaanse christenen hulp te zoeken. Zo kwam er een jeugdkoor van de Presbyteriaanse kerk bij ons zingen. Het werd een „happening". Velen bleven na de dienst achter, — er werd gezongen en natuurlijk gedanst — en, even natuurlijk, gegeven. Normaal was je blij als je 4.000 Franken kreeg, nu was het resultaat 26.000 Franken (ongeveer 350 gulden). Die maand kon het vastgestelde bedrag betaald worden. We moeten nog 7 maanden volhouden, dan is het gebeurd. Even dreigde er de klad in te komen. Men wilde toen een 2e projekt tegelijkertijd realiseren. Een ouderling wist dit tenslotte te voorkomen door het volgende: „Indien we dit doen dan kunnen we het dak niet afbetalen. We moeten dan weer erkennen dat we het niet kunnen. We vertillen ons bijna met dit dak (!), laten we het voorlopig bij dit ene projekt laten. Het is goed om ons te ontworstelen aan onze afhankelijkheid, maar slecht om hoogmoedig te worden. Want — avant tout — we doen het liever zelf!"

(Dit is een kort knipsel uit een lange avonturenfilm van kerk en zending in Afrika. J. B. van der Veen).

Marthe Sen

Het is altijd waardevol om te ontdekken dat ver weg en dichtbij de Heer Zijn gemeente bouwt en dat wij Zijn leden elkaar tot steun en hulp mogen zijn, in praktisch dienstbetoon of in lofprijzing en dankzegging. Zo ontvingen wij een dezer dagen een in het Frans geschreven briefje van een meisje uit Kameroen dat door verschillende Zusterhulpafdelingen in het Westen van ons land was geholpen met de inrichting van haar huisje bij het meisjesinternaat N'diki.
Marthe Sen — 23 jaar oud en medewerkster aan het internaat:

„Mijn lieve zusters in Christus. Wat ben ik blij met de grote hulp die u mij gaf bij de inrichting van mijn huisje. Ik heb nooit kunnen denken dit alles te mogen bezitten. God is liefde en dichtbij om ons te hulp te komen. Ja, het ontbrak mij waarlijk aan al deze dingen en ik heb geen middelen om ze aan te schaffen. Alles wat de zendelingen (fam. v. d. Veen) u aangaande de situatie hier hebben verteld is waar en onze bezittingen zijn erg weinig. Ik heb zelfs geen vader die zich om mij zou kunnen bekommeren, maar de zendelingen hebben mij verder geholpen, en nu mag ik op mijn beurt hier in N'diki mijn andere zusters helpen.
Moge God u helpen bij al uw werkzaamheden en u zegenen in al uw moeilijkheden".

w.g. Marthe Sen

Zending is de immer blijvende opdracht van al Gods kinderen, steeds weer zoekend naar nieuwe wegen en mogelijkheden om Zijn Liefde gestalte te geven ten opzichte van de naaste.

E. Diederix-Palma

Heer: wees het woord in mijn vlees
Heer: wees de geest om mij heen

„Een felle ademstoot,
een heftige rukwind
in de rug van je twijfel,
een weldadige adempauze
in de branding van je geloof,
een verkwikkende koelte
na het onweer in je hartstreek,
een lofzang in je longen,
een zangstroom in je bloed,
rusteloos als een orkaan,
strelend als een voorjaarswind,
stormenderhand en zegenenderwijs,
alom heil en vrede blazend".

Deze regels van de dichter Hans Bouma moet je lezen en herlezen. Stormenderhand en zegenenderwijs. Bouma weet zich overmand.
Hij heeft zich laten overweldigen.
De werkelijkheid van de Geest handelt met je vragen en twijfelsl. Hij is verzeild geraakt in de turbulente beweging van de Geest. En hij heeft het tot zijn grote geluk ervaren, geen wees (meer) te zijn.
Een lofzang; een zangstroom, rusteloos en strelend, alom vrede blazend. Zo ervaart de dichter zijn geluk in God.
Zo wil de Heer, ook bij ons, in en uitgaan.
Genezend trekt Hij door je gevoelsleven, je gedachtenwereld en brengt er rust en harmonie.
En ons leven mag uitgroeien tot een teken van Zijn Rijk.
Vrede, vrede, geen gebrek...

EN NU . . .

begrijpen we dat er geen paasfeest en geen pinksterfeest is zonder het GA EN VERTEL HET JE BROEDERS...
Hij wil via u en mij de ander vinden en aanraken, zodat wij met elkaar de genezende kracht van Zijn inwoning ervaren.
Zelfs in momenten van koelte, wil je toch niet onder het bevel van de Heer uit. En je gaat en je vertelt...
Dan kan er weer zo de warmte van de Geest zijn; de Geest die sterkt en door-gloeit. Maar we moeten willen!

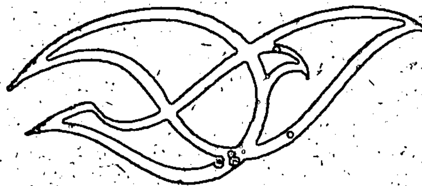
„voor ons geen excuus
van de Geest is zo ver
en voor geen sterveling bereikbaar.

want sinds de Pinksterdag,
de dag dat Hij vrij spel kreeg
met Gods liefde en genade,
heeft Hij voor ieder tijd
en deelt Zijn gaven gratis uit.

Wij vouwen onze handen maar,
en Hij staat blij voor de deur
en klopt, klopt, klopt...

Maar wij zijn geestelijk doof
en Hij gaat teleurgesteld weer weg"

Is het mogelijk dat God zich teleurgesteld van ons afkeert? Ik weet het niet. Ik wil de Here God ook niet op de proef stellen! Ik wil voorkomen dat mijn leven wordt volgestouwd met allerlei, ook wel belangrijke dingen, zodat er geen werkelijke ruimte meer is voor de Geest.
Ik wil niet overgaan tot de orde van de dag, zonder mij bewust te zijn van de aanwezigheid van de Heer.
Ik wil niet overgaan tot de orde van de dag, zonder mij bewust te zijn dat mijn bestaan een woning is van de Geest van God!
Iedere dag opnieuw willen wij de ruimte van ons leven voor Hem openstellen.
Natuurlijk gaat dit niet zonder enige moeite!
Al gelovend, kapitulerend, vertrouwend en verwachtend raken wij vervuld van de Geest, steeds opnieuw. Zo zullen wij kracht ontvangen.
Zo kunnen wij Zijn getuigen zijn, soms meer door onze leefwijze, onze houding, onze mentaliteit, dan door een stortvloed van woorden.

OP WEG

Volgens dr H. Berkhof is de Geest de GROTE BEWEGER, DE DRIJVENDE KRACHT, OP DE WEG VAN DE ENE (de Heer) NAAR DE VELEN. VAN CHRISTUS NAAR DE WERELD.
Met de gave van de Geest zijn de laatste dagen aangebroken.
De laatste dagen zijn pas dan voorbij als de boodschap van de Heer alle uithoeken van de aarde heeft bereikt.
Laten we uit onze „luie" stoelen komen.
Laten wij bereid zijn om meegenomen te worden in de beweging van de Geest.
Hoe doods zijn we als we achterblijven!
Nee, we willen op weg gaan en het dichter-gebed van Willem Barnard tot het onze maken:

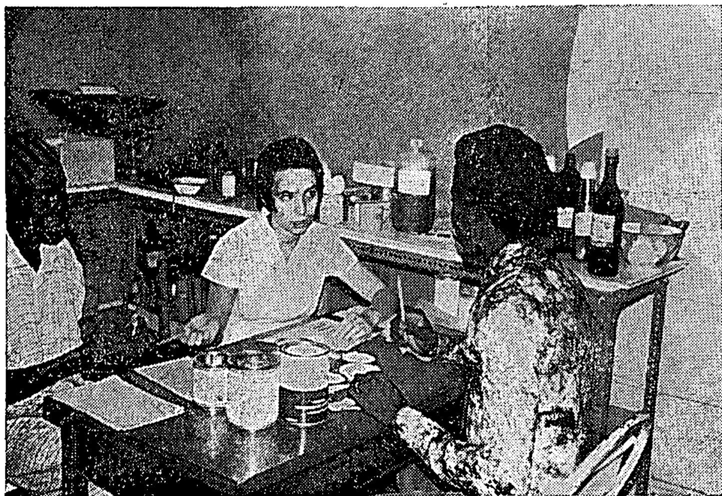
„Lieve Heer, Gij zegt „kom" en ik kom,
want mijn leven is onder de macht gesteld
van de Heer die mijn dagen en nachten telt
en de Heer zegt „kom" en ik kom.
O MIJN GOD, GIJ ZEGT „GA" EN IK GA,
GIJ ZEGT „GA" EN IK GA, LAAT MIJ NIET ALLEEN,
WEES HET WOORD IN MIJN VLEES EN DE GEEST OM MIJ HEEN,
WEES DE ADEM WAARUIT IK ONTSTA".

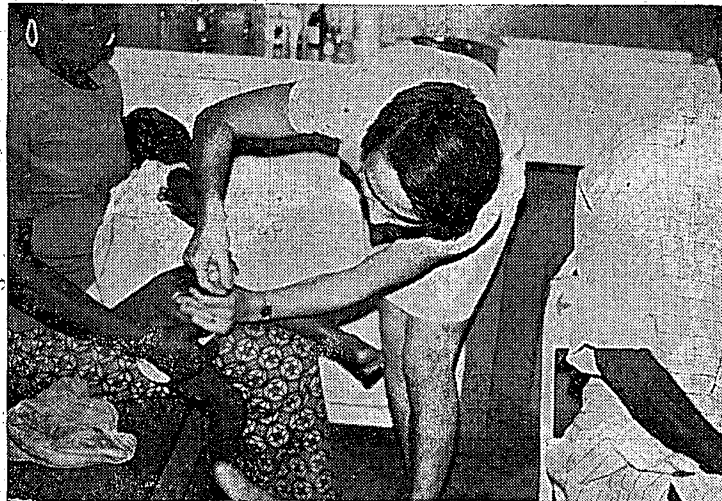
Zoals de Her het tot de zijnen zei, zegt Hij het toch ook aan ons:
„Vrede zij u!
Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u.
En na dit gezegd te hebben, blies Hij op hen
en zeide tot hen: ONTVANG DE HEILIGE GEEST", (Joh. 20).
We kunnen wellicht terugzien op allerlei mislukkingen en gebreken.
Toch willen we het na een „lange vermoeiende nacht" Petrus nazeggen:
„HEER, DE HELE NACHT HEBBEN WIJ GEVIST EN NIETS GEVANGEN, MAAR OP UW WOORD ZULLEN WE DE NETTEN UITWERPEN".

M. Cohen

Er is geen Pinksterfeest

zònder: ga en vertel......!

Zuster Nel Wolters-van 't Wout in volle aktie in Sierra Leone

OVER HEN DIE UITGINGEN!

Drs T. J. J. B. WOLTERS en zr H. C. WOLTERS-VAN 'T WOUT

Met zeer goed gevolg beëindigde br Wolters verleden jaar zijn studie economie aan de Vrije Universiteit te Amsterdam. Vanuit de gemeente te IJmuiden vond op 20 mei 1973 de uitzending plaats; op 13 augustus konden ze vertrekken naar Sierra Leone waar onze broeder leraar is op de middelbare school van de zendingspost in Mambolo. Bij het plaatselijke jeugd- en gemeentewerk is hij met name betrokken.
Zr. Wolters werkt thans in de zendingskliniek in Mambolo als verpleegkundige.

ZR C. BROUWER

Als vroedvrouw is zr Brouwer werkzaam in het Sona Bata-ziekenhuis waar zij allerlei belangrijke taken vervult waarvan de voornaamste is haar aandeel in de opleiding van vroedvrouwen. Op deze wijze kan zr Brouwer haar kennis en ervaringen „vermenigvuldigen". Vele jonge vroedvrouwen gaan na voltooiing der studie naar dorpen en gehuchten om daar hun beroep uit te oefenen.
Bovendien werkt zr Brouwer ook in het ziekenhuis waar ze voor verschillende taken verantwoordelijk is. Tevens besteedt ze aandacht aan het medische werk in de dispensaires in het distrikt. Het reizen is vaak zeer moeilijk en het werken moet hier en daar onder primitieve omstandigheden worden gedaan. De zgn. preventieve geneeskunde heeft daarbij vooral haar aandacht.

Ds J. B. VAN DER VEEN EN ZR F. VAN DER VEEN-VORSTEVELD

Ds Van der Veen is allereerst als sekretaris van de E.B.M.S. voor Zuid-Kameroen verantwoordelijk voor het toezicht op de zendingsposten in dit gebied. Dit houdt o.a. in dat er naast voortdurend bezoekwerk, een administratie met boekhouding moet worden gevoerd. Daarom is hun standplaats de havenstad Douala, waar kontakten met de overheid en de eerste opvang van arriverende zendelingen eveneens tot de taak behoort.
Als adviseur van ds Paul Mbende, voorzitter van de Baptisten Unie in Zuid-Kameroen (Union des Eglises Baptistes du Cameroun: U.E.B.C.) is hij betrokken bij heel het gemeentelijk werk en daardoor dus met de gemeenten en voorgangers in dit gebied.

Zuster Corrie Brouwer

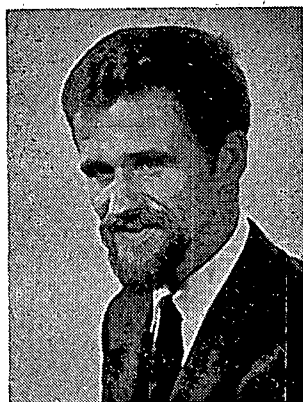
Tot aan het volgend groot verlof is hij zgn. financieel inspekteur van de Conseil Evangélique et Baptiste du Cameroun: C.E.B.E.C., een interkerkelijke stichting die scholen en ziekenhuizen sticht en beheert.
Gelukkig herstelde br. Van der Veen zich van een ziekte die hem langere tijd belemmerde in zijn werk.
Zr Van der Veen heeft zich naast haar taak als moeder en huisvrouw fulltime ingezet voor de gemeentelijke arbeid onder vrouwen en meisjes. Van een vrij ernstig autoongeluk ondervond ze gelukkig geen blijvend letsel al was ze geruime tijd uitgeschakeld en was de auto waarin ze reed total loss. De auto is inmiddels door de E.B.M.S. weer vervangen.
De familie Van der Veen bracht verleden jaar een kort verlof in ons land door, hoewel het eigenlijk de tijd was voor een groot verlof.
Vanwege de continuïteit van de arbeid in Douala is - in overleg met de E.B.M.S. en de U.Z.C. - besloten dit grote verlof te laten beginnen in de zomer van 1975.

Ds J. TER BRAAK EN ZR J. TER BRAAK-HONDELINK

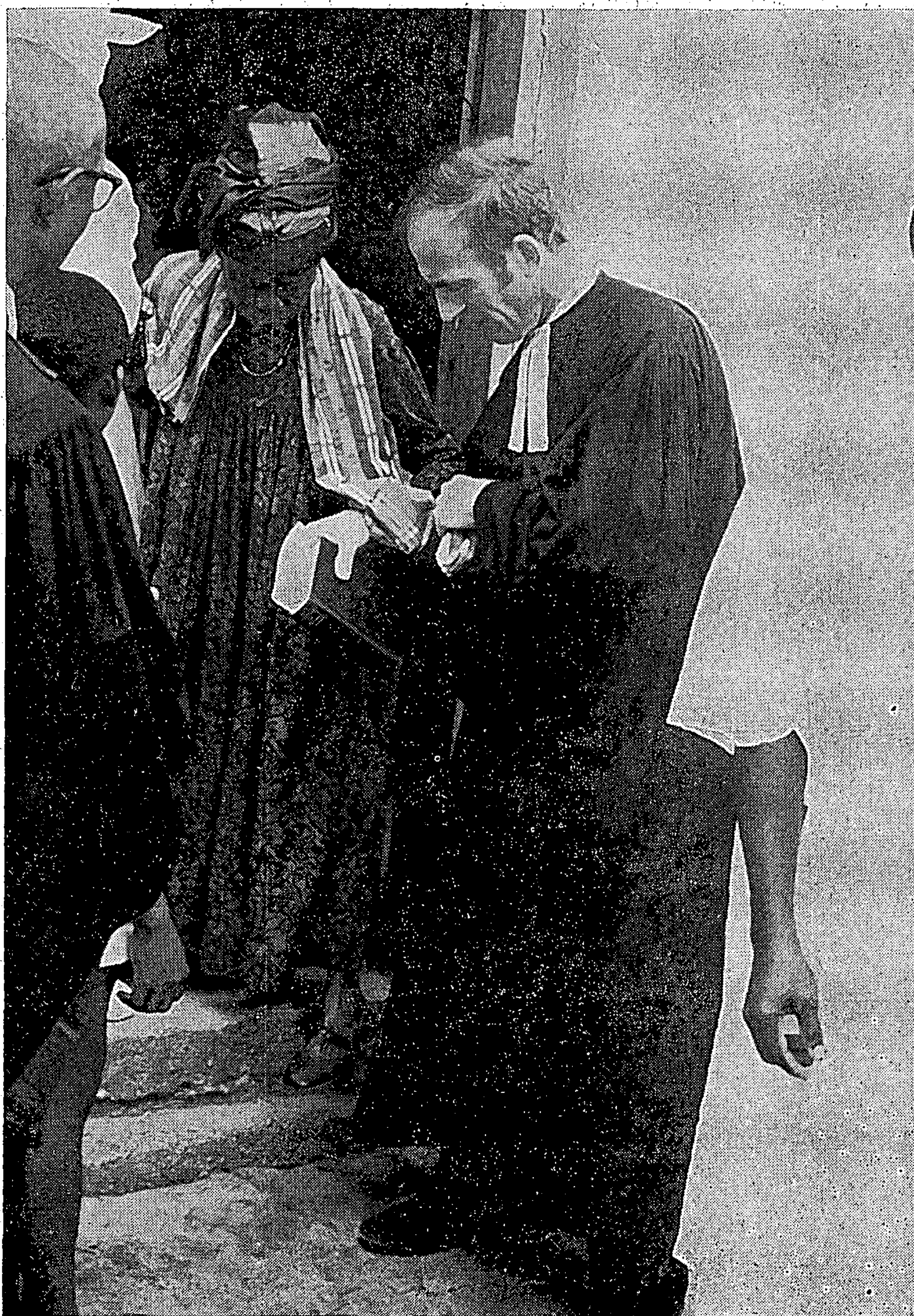
Ds Ter Braak is, wat men noemt 'general missionary', letterlijk: algemeen zendeling, hetgeen wil zeggen dat de unie hem voor verschillende werkzaamheden, de gemeente-opbouw betreffende, inzet. Zo is hij vooral belast met de uitvoering van en toezicht op de bouwwerkzaamheden van de grote post Sona Bata, maar ook van de gemeenten in het distrikt. Veel aandacht vergt eveneens de begeleiding van een groep misdeelden n.l. Angolese vluchtelingen die via instel-

lingen van de Verenigde Naties worden geholpen. Het werk van ds Ter Braak betreft voornamelijk de bepaling en uitvoering van het beurzenbeleid voor middelbare scholieren.
Bovendien besteedt hij veel aandacht aan een andere groep, door de Heer in Mattheus 25 genoemd: gevangenen in Luzumu. Dankzij giften uit onze gemeenschap kon men inmiddels beginnen met de bouw van een kerkje.
Zr Ter Braak heeft een belangrijke en volledige dagtaak in het gezin terwijl ze daarnaast haar man bijstaat waar zij kan.
In 1973 zou de familie Ter Braak terugkeren naar Nederland maar ze verzochten de U.Z.C. dit verlof een jaar te mogen uitstellen in verband met de schoolopleiding van enkele kinderen.

Th. v. d. Laan

Ds J. ter Braak

Br. J. B. van der Veen met toga! Een baptisten kerkdienst even buiten Douala. De toga is een duidelijk voorbeeld van de franse invloed. Hier zien we onze zendeling „de helpende hand" bieden. Hiermee is zijn taak omschreven. Onze zendelingen assisteren bij het werk van de gemeenten. Zo mogen zij werken, met „het Woord" in de hand...

Over zending nu gesproken

Een bekende Nederlandse zendingsman vertelde dat de zendingsgeschiedenis twee fasen heeft en hij illustreerde dat met het eerste zendingsverhaal uit het Nieuwe Testament, de geschiedenis van de Samaritaanse vrouw uit Joh. 4. Leest u maar vers 39 en 41. „En uit de stad geloofden velen van de Samaritanen in Hem om het woord van de vrouw". Zo zijn in het verleden velen gelovig geworden op grond van het getuigenis van de zendelingen, die tevens probeerden de mensen te helpen de bijbel te lezen. De boodschap van het heil werd gebracht door westerse mensen, die ongemerkt, in de omstandigheden waar ze toen in leefden, ook een stuk eigen westerse kultuur overdroegen. In de laatste 10-20 jaren merken we duidelijk dat de tweede fase begonnen is. Het analfabetisme verdwijnt en de derde wereld hoort en leest meer dan wij denken. Gelukkig wordt er ook in de bijbel gelezen en ontdekken de Afrikanen zelf Jezus uit Zijn woord. Het spreekt hun soms veel meer aan dan het getuigenis van de westerse mens met al zijn rijkdom. Jezus staat naast hen als degene die arm was, die omzag naar zieken, verstotenen.

„Toen dan, (vers 41) de Samaritanen tot Hem kwamen, verzochten zij Hem bij hen te blijven...... En nog VEEL MEER werden er gelovig om Zijn Woord...... want wij zelf weten, dat deze waarlijk de Heiland der wereld is".

Wat is het fijn, dat onze zendelingen nog de gelegenheid hebben, als ze de juiste, dienende houding aannemen, om door daden en door woorden, op deze Heiland der wereld te wijzen.

H. Tijman-Schröder

EERLIJK GEZEGD

DC ziet er niet elke week zo goed uit. De abonnementsprijs is daarvoor véél te laag.

Ja, te laag!

Oordeel zelf: elke week DC per post bezorgd (in de drie zomermaanden om de veertien dagen) kost slechts *f* 26,— per jaar (of *f* 6,50 per kwartaal).

Als u nog geen abonnee bent, schrijf dan dadelijk een briefkaartje aan: Administratie DC, Biltseweg 10, Bilthoven, en vermeld met uw naam en adres:

JA, IK GA ME ABONNEREN OP ONS EIGEN WEEKBLAD

Korrespondentie etc.: Sekretariaat Unie Zendings Commissie, „De Vinkenhof", Biltseweg 10, Bilthoven; tel. 030-78 48 23

Giro: 9260 t.n.v. de Unie van Baptisten Gemeenten te Amsterdam

---

Ja, ik doe mee!

Naam: ....

Adres: ....

....

....

Wil graag, naast het bedrag dat hij al geeft aan de zending, *f*.................... per maand/kwartaal/jaar beschikbaar stellen.

☆ Ik wil graag speciale envelopjes ontvangen.

☆ Ik stort mijn toegezegde bijdrage op de girorekening van de penningmeester van de gemeente.

☆ Ik wil graag in overleg met een lid van de Zendingswerkgroep of de penningmeester van de gemeente mijn bijdrage vaststellen.

(wilt u doorstrepen wat niet van toepassing is en deze strook zo *spoedig mogelijk deponeren* in de kollektezak of opsturen aan uw zendingswerkgroep of penningmeester van de gemeente?)

IETS OVER FINANCIEN

De Unie Zendingskommissie heeft wel enige zorgen.

Terwijl er in onze gemeenschap verheugende belangstelling is voor de verschillende projekten, begint het erop te lijken dat dit hier of daar ten koste van de regelmatige inkomsten ten behoeve van het levensonderhoud van de zendelingen gaat.

Het tweede probleem is dat er gemeenten zijn die onvoldoende bijdragen. Deze gemeenten zijn soms al zwaar belast. Andere gemeenten die het beter hebben bekijken het begrote bedrag dat moet binnenkomen met verkeerde ogen. Het totaal delen ze door tien-duizend (baptisten) en dat levert volgens hen het bedrag op dat ze per lid gaan bijdragen aan het werk van de zending.

Deze gemeenten moeten bedenken dat er teveel zijn die slechts weinig kunnen doen en dat daarom de financieel sterkere het voor de financieel zwakkere moet opnemen. Komen we niet zó voor elkaar op, dan zullen de Permanente Commissies, waarvan de Unie Zendingscommissie er één is, onmogelijk aan hun verplichtingen kunnen voldoen.

We zijn bijzonder blij en dankbaar met het feit dat de inkomsten voor de zending ieder jaar een behoorlijke steiging ondergaan. Anderzijds zullen we willen voorkomen dat ons zendingswerk bedreigd wordt door financiële moeilijkheden, die een gevolg zijn van bovengenoemde gevaren.

Geef met uw hart.
Geef met uw verstand.
Geef blij.

Wees blij, samen met de zendelingen en uw Unie Zendingscommisise, dat het werk nog steeds voortgang mag en kan vinden.

M. Cohen

EEN MOGELIJKHEID VOOR U!

Wat zouden duizenden er bij gebaat zijn, geestelijk èn materieel, wanneer wij samen als baptisten-gelovigen in Nederland, onze opdracht echt leerden verstaan en de verantwoordelijkheid gingen dragen.

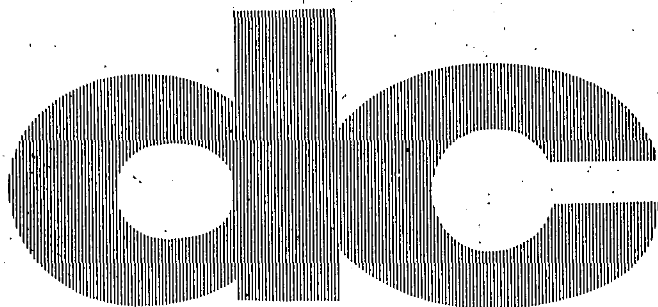
Naast het goede en noodzakelijke werk dat in onze Unie gedaan wordt aan evangelisatiearbeid, opleiding van voorgangers, zieken- en bejaardenzorg en jeugdwerk, wordt er, in verhouding tot de grote nood die bestaat, veel en veel te weinig gedaan aan zendingswerk.

Wanneer wij er van uitgaan dat alles wat wij zijn en bezitten van de Heer is en wij er voor eigen gebruik een gedeelte van mogen besteden, dan krijgt onze liefde tot God en de naaste ook gestalte.

Wat voor christenen zouden wij zijn wanneer wij niet de daad bij het woord wilden voegen?

Graag rekenen wij op uw instemming.

Doet u mee?

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 23/24 - 7/14 juni 1974

Het bijbelinstituut in Ndiki

Velen vragen steeds om informatie over het Bijbelinstituut te Ndiki en ik zal proberen er het een en ander over te vertellen.

De studenten leven allen in het internaat, er zijn 12 ongetrouwd en allen nog vrij jong; de jongste is 18 jaar. Eén is er getrouwd, hij woont in Ndiki en heeft al vier kinderen. Zijn vrouw is de kokkin.

Ds Mangamba is de direkteur en ds Malin, uit Finland, is er als zendeling ook bij betrokken met het les geven. Hun leslokalen zijn achter de kerk; er is licht en ze zijn elke avond bij elkaar voor een korte „bijbelaandacht".

Ze zingen ook erg graag.

Nu ze in het tweede jaar zijn, is er deze maand een soort evangelisatieaktie van hen in de omliggende dorpen. Ik moet echter het bezoek van ds Malin afwachten om meer informatie. Ndiki is 7 uur rijden van Duala af; dus de post gaat niet erg snel.

Ze studeren meestal 's morgens, maar er zijn ook uren dat ze hout moeten halen om hun eigen eten te koken, iets in de tuin te werken en water te sjouwen. Nog steeds is er geen stromend water, maar alle leidingen zijn klaar. Er moet alleen nog iets in Duala gemaakt en als dat klaar is, kan de zaak proefdraaien. Dit zal voor allen een reuze opluchting zijn. We weten dat ze gedurende de vakanties ook allerlei karweitjes op de zendingspost uitvoeren, waarvoor ze wat zakgeld krijgen.

In het afgelopen schooljaar is er veel gebeurd. Het belangrijkste was echter wel dat velen nu pas ontdekten niet helemaal recht te staan voor God. Er heeft een echte opwekking plaatsgehad onder de studenten en ieder heeft al de verandering onder hen kunnen konstateren. We prijzen de Heer hierom. Het is ook nog zo, dat de meeste jongelui wel uit christen-gezinnen komen, maar echte diepe belevenissen vaak gemist hebben.

Ook is het heel gewoon om omgang met meisjes te hebben. Daarover is nu ook uitvoerig gepraat en enkelen hebben toegegeven niet op de goede weg te zijn.

We bevelen hen in uw gebeden aan. Het is niet eenvoudig. Vaak vindt de familie het heel gewoon. Vergeet niet dat we in Afrika wonen waar een proefhuwelijk heel gewoon is. Krijg je geen kinderen bij die vrouw, dan neem je een ander. Vandaar dat polygamie ook nog heel gewoon is. Een man met veel vrouwen heeft ook veel aanzien. Toch wordt deze praktijk minder, ook al omdat het duur is. Tegenwoordig is de bruidsschat heel hoog. Het is ook niet eenvoudig om een vrouw te krijgen. Hierover zou nog een heel verhaal te vertellen zijn...

Tijdens een recent bezoek sprak ik met enkele studenten hierover. Het bleek dat twee tijdens de kerstvakantie een „verloofde" hadden gekregen op aandringen van de familie. Beiden een meisje van 16 jaar. Hierover was ik wel ontsteld... Wat moet je nu met zo'n jong meisje; hoe zal ze ooit leren om een goede predikantsvrouw te worden. Meer en meer wordt het wel duidelijk dat het beter zou zijn getrouwde studenten te hebben en verplichte schooluren voor hun vrouwen, zoals we ook in Yalemba hadden. Maar dit zal ons nog veel meer gaan kosten... Dan moeten er ook huisjes komen voor deze gezinnen... en meer geld voor hun eten.

Deze groep gaat nog door tot D.V. juni 1975. Of we dan nog eens een groep zullen hebben, hangt van veel faktoren af.

Men is het er nog niet helemaal over eens of het nu evangelisten of predikanten zullen zijn. Zelf vragen ze ons hier voortdurend over. Maar het is zeker niet aan de zendelingen hun een titel te geven. (In Yalemba hebben de Afrikanen hierover eindeloos gedelibereerd). Uiteindelijk zijn ze allen Pasteur geworden, maar ze hebben zich ook heel flink op het werk gegooid en dat zeg ik hen steeds: praat niet, doe slechts...

Hun leven is heel sober, eens per week vlees en een enkele keer vispoeder in de saus. Af en toe stuur ik een stapel tijdschriften en kranten zodat ze het kontakt met de buitenwereld houden. Ook een enkele keer boeken voor hun bibliotheek. Ze spelen volleybal en hebben over het algemeen veel voor op de gewone dorpsjongens, al missen ze natuurlijk toch het familieleven.
Ds Mangamba geeft les, o.a. Hebreeuws, ook krijgen ze de gebruikelijke vakken als Nieuwtestamentische exegese, geschiedenis van het Oude Testament, Frans. En dit jaar zal er iets bijkomen om te leren hoe ze een dienst moeten houden.
Omdat de meesten jong zijn, gaan ze hier nog wat voorzichtig mee beginnen. De jongeren hebben niet veel te vertellen in Afrika. Inspraak is er niet bij! Wel is het zo, dat als ze zien dat je hard werkt, er niet zal worden gezegd: Jij bent nog veel te jong.
Ds Mangamba heeft drie heel jonge kinderen. Zijn vrouw werkt niet mee in de gemeente of vrouwenarbeid. Ds Malin gaat met verlof dit jaar en we weten nog niet hoe het dan zal gaan. Zodra ds Malin hier komt, zal ik proberen nieuwe stof te verzamelen om u allen te inspireren. We zijn uiterst dankbaar dat u zo daadwerkelijk meehelpt. Men praat allerwege over afrikanisatie en de kerk mag zeker niet achterblijven. Beter toegeruste predikanten of evangelisten, dat is onze wens en wel zo snel mogelijk. We bidden God, om hen te helpen en werkelijk deze jonge mensen voor Zijn arbeid hier te bestemmen.
God zegene u allen.
Hartelijke groeten van
J. B. en F. van der Veen-Vorsteveld

Dit bericht lazen we in Contactblad van de Rotterdamse baptistengemeenten - e.r.

Evangelisatie-nieuws uit Europa

door dr Günter Wieske, voorzitter evangelisatie-kommissie van de Europese baptisten Federatie.

LANGESUND (EBPS) - Dr Joseph Underwood, voorzitter van de BWA-kommissie voor de Opdracht tot verzoening door Jezus Christus, herinnert ons eraan dat de uitwisseling van nieuws over evangelisatie en aktiviteiten in het kader van de verzoening een wezenlijk onderdeel zijn van onze opdracht. Daarom: zend s.v.p. onmiddellijk nieuws dat inspireert! Er zullen miljoenen zijn in heel de wereld die het lezen! In verscheidene landen zijn positieve ontwikkelingen gaande. Uw berichten kunnen deze trend steunen. De mensen zullen God gaan prijzen voor wat ze horen en lezen en ze zullen ertoe aangespoord worden om grotere dingen te durven doen voor God en de mensen!
Operatie Agapè breidt zich nog steeds door geheel Europa uit. Bryan Gilbert heeft ons werkelijk geholpen gedurende de laatste twee jaar. Zijn visie op de vernieuwde gemeenschap in de gemeente als basis voor een effektieve evangelisatie heeft menigeen tot inkeer en nieuwe toewijding geleid. Gilbert bezocht onlangs Polen en is van plan om in juni voor de tweede maal een trip door West-Duitsland te maken.

Nederland. Theo van der Laan, algemeen sekretaris van de Baptisten Unie in Nederland, rapporteert een aanzienlijke groei en zegt dat er grote verwachtingen in de gemeenten leven. Operatie Agapè gaat nog steeds door; de unie is nu bezig grotere nadruk te leggen op persoonlijke evangelisatie.

West-Duitsland. De baptisten-unie van West-Duitsland is een van die unies die aan evangelisatie in eigen omgeving op het ogenblik hogere prioriteit verlenen dan in voorgaande jaren. Het evangelisatiewerk van de unie wordt op het ogenblik geherstruktureerd en zal ook de drie fulltime specialisten gaan omvatten. Zij zullen verantwoordelijk worden voor: 1. planning, pionierswerk en publiciteit; 2. coördinatie en training; 3. campagnes door middel van tenten gedurende de zomer en op strategische punten gedurende de winter.

Joegoslavië. De Joegoslavische baptisten hebben onlangs een uitgave doen verschijnen waarin over evangelisatie-werk wordt geschreven ten behoeve van de gemeenteleden. Het werd geschreven door een team van voorgangers en docenten van het seminarium en bedoelde alle christenen te helpen bij de herontdekking dat ieder persoonlijk verantwoordelijk is voor het eeuwige leven van onze medemens.

Noorwegen. De Noorse baptisten hebben voor de eerste maal in hun geschiedenis een nationale evangelisatie-campagne gehouden gedurende pinksteren. In deze campagne ging het vooral om: 1. een „evangelisatie-eerste-hulp"-kliniek, in vier bijeenkomsten (naar een Amerikaans voorbeeld); 2. de nadruk op de „inspiratie van het lied", teneinde nieuwe evangelisatieliederen te leren; 3. de mogelijkheden voor evangelisatie door gesprekken op straat, in privé-woningen, in parken, etc.; 4. evangelisatie-samenkomsten, vooral voor de jeugd.

Als in andere Europese landen breidt persoonlijk evangelisatie zich uit en wordt meer en meer aanvaard als een van de dringendste noodzaken van onze tijd. In de meeste gemeenten zijn het vooral de jongeren die op dit terrein opvallend werk doen en zich moedig gedragen.

Amerikaans-Europese samenwerking. Twee Amerikaanse niet-voorgangers, dr Lee Satterfield en Floyd W. Harris, beiden uit Virginia, hebben erin toegestemd in mei en juni een bezoek aan Europa te brengen teneinde hun visie te geven op het terrein van de persoonlijke evangelisatie. Ze zijn van plan om Noorwegen, West-Duitsland en Nederland te bezoeken. Beiden hebben hun getuigenis reeds vele malen gegeven tegenover christenen en tegenover niet-christenen in alle delen van de wereld.
Het is essentieel voor de Europese baptisten om het zendingsaspekt van het priesterschap der gelovigen opnieuw te ontdekken; om deze redenen zijn deze beide mannen in het bijzonder hartelijk welkom.
Na hun bezoek aan Europa dat omstreeks half juni beëindigd zal zijn, zullen hun inzichten in druk verschijnen en ter beschikking komen.

Amerikaanse baptisten in Stavanger, Noorwegen. Voor velen die de diensten bijwonen van de jongste Amerikaanse baptistengemeente in Europa lijkt het een wonder te zien dat er wel twee keer zoveel mensen op de zondagsschool komen en de diensten bijwonen als er gemeenteleden zijn. De gemeente begon als een evangelisatie-post in januari van dit jaar met hulp van de Zendingsraad van Southern Baptist Convention (USA). Het ledental bestond geheel uit Amerikanen die werkzaam zijn in de olie-industrie. Begin april waren er ongeveer 30 leden en ongeveer 70 die de diensten bijwoonden.

LUTHERANEN IN NEDERLAND

Het aantal belijdende leden van de Evangelisch Lutherse Kerk in Nederland daalde in 1973 van 21.169 tot 20.120, een teruggang van 5 procent. In 1973 deden 134 mensen belijdenis (in 1972 95); in datzelfde jaar bedankten 252 mensen schriftelijk voor hun lidmaatschap van de kerk. Het aantal „doopleden" daalde in 1973 van 22.029 tot 21.185.

ANSTIFTUNG ZUM CHRISTENTUM

Kan iemand onder ons dat vertalen: Anstiftung zum Christentum!?

Ik ben er niet in geslaagd. Het is zoiets als aanzetten tot. Ophitsen, opruien gaat iets te ver, maar in die richting ligt het wel. Zo luidt de titel van een boek van Hans Jürgen Schultz. Uitgave van Kreuz Verlag.

Het vier hoofdstukken tellend boekje van 146 bladzijden staat zo vol van tot nadenken prikkelende uitspraken, dat u er vier weken - met onderbrekingen om alles ná te denken - over zult doen. Helaas, het is in de Duitse taal verschenen maar dat zal voor sommigen geen al te groot bezwaar zijn. De schrijver hanteert zijn moedertaal als een jongleur, speels en met grote zekerheid.

Schultz begint zijn boodschap met zich en ons zeer kritisch af te vragen of het beeld, dat wij ons van Jezus vormden, of het beeld, dat men ons van Jezus in de handen en de geest heeft gedrukt, iets te maken heeft met de oorspronkelijke Jezus. Hebben de theologen van de kerk in de loop der eeuwen ons niet een Jezus geleverd, die zo uitelkaar is gescheurd en inelkaar is gezet, dat er geen kracht meer uitgaat van deze van God gezondene? Hoe vinden wij, belasten, nog de echte?

Schultz schrijft over de ergerniswekkende Jezus, die als een vagebond door zijn land, volk en tempel trok en wiens tehuis daar was, waar hij zich toevallig bevond; niet waar hij zijn hoed ophing, want die had hij niet. Jezus verwekt tegenspraak, omdat hij tegenspreekt, maskers af scheurt, „heilige" tradities met voeten treedt; die God onder de mensen brengt en zijn vrienden vindt onder de verworpenen, hun het heiligdom openende. Hij haalt ze uit de holen en brengt ze naar het licht. Jezus was nooit in tegenspraak met God of met zichzelf. Theorie en praktijk, bij ons niet zelden twee aparte werelden, waren de beide zijden van zijn gouden leven.

Boeiend is wat Schultz zegt over de twee soorten christenen: „geestelijken" en „leken". De „leek" is niet-vakman, de inkompetente. De „geestelijke" is de ingewijde, de bezitter, de beschikking hebbende over. Jezus breekt deze muren af en maakt zondaars tot heiligen. In de kerk herleven ze: de priester als agent (actio), de leek als patiënt (passio). Theologie is het landschap der bevoorrechten waar de gewone man geen toegang heeft. De historische achtergronden worden opgehaald en uitgestald en u zult er uw vreugde aan hebben. Heeft de Samaritaan, die leek, de dienaren Gods van professie-de priester en de leviet-niet duidelijk overmeesterd?

En dan toch de kerk? Die kerk, die zich vastklampt aan waarden die geen waarden (meer) zijn. Die steeds meer zekerheden verliest en de zekerheid van het geloof niet beleeft. Die het verleden koestert en de toekomst vreest in plaats van omgekeerd. Schultz schrijft over de „belijdenissen", de verschillende formuleringen, zich aftekenend in verschillende kerken. Het is beter met een werkelijkheid te leven die zich niet laat definiëren dan met een definitie waar geen werkelijkheid achter staat.

Natuurlijk komt de oecumene ter sprake. Een geharmoniseerd esperanto-christendom. Moet men wensen dat de kerken gelikwideerd worden om zich dan opnieuw te konstitueren als verstrooide, ongeorganiseerde koöperaties of kommunes, als leer- en werkhuizen, als speel- en marktplaatsen? Noch principiële verwerping van organisatie noch het bijgeloof dat organisatie het geneesmiddel is, helpt verder. Organisatie is het begin aller buro's. En ieder buro heeft de drang naar alleenheerschappij in zich.

Over 't vierde hoofdstuk zou veel te zeggen zijn, want daarin gaat het over mensen als Bonhoeffer, M. L. King. Over gedachten die vlees worden. Over woorden die daden zijn en over daden die spreken. De kerk heeft het Woord tot een tekst gemaakt. De tekst moet weer Woord worden, scheppend en bevrijdend.

We mogen niet meer ruimte vragen voor een boek dat maar door weinigen gelezen kan worden. Maar die het lezen worden rijker.

Is er geen enkele kritiek? Misschien wel, maar het positieve in het boek is voor mij van meer waarde. Menig aangevoelde situatie wordt verwoord en scherpt daardoor de blik op situaties. U kunt van deze schrijver in dit boek geen dogmatiek verwachten. U kunt zich verheugen over: Jezus heeft het spreken van God — en dat is wat anders dan spreken over God. — Jezus heeft het spreken Gods onder ons gebracht.

Huizinga

———

Uitgave: Kreuz Verlag, 7000 Stuttgart 80, postbus: 80 06 69. Prijs: D.M. 12,80.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Amsterdam-West, W. Hessels te Lemmer.

Soms heeft het toch wel zin om na te denken over hetgeen je n i e t hebt. Zoals in die situatie waaraan Paulus de gelovigen in Korinthe herinnert: wij hebben niet de geest der wereld ontvangen . . . (1 Kor. 2 : 12).

Dat betekent konkreet: een christen is niet wereldwijs, is niet van de wereld geleerd, beantwoordt niet aan de normen van de wereld.

Wie de geest van deze wereld heeft weet wat er in deze wereld te koop is, en strekt zich er begerig naar uit. Welnu, die geest hebben we niet ontvangen.

Integendeel: wij hebben de Geest uit God ontvangen.

P

Dat staat er diametraal tegenover.

Wie die Geest heeft ontvangen heeft weet van God, is van God geleerd, heeft Gods wil en geboden lief.

Wie de Geest van God heeft ontvangen weet dan wel niet wat er in deze wereld te koop is maar wèl „wat ons door God in genade geschonken is".

De geest van deze wereld missen we. Kunnen we ook missen. Gelukkig, dat we die geest niet hebben ontvangen! Door de Geest die uit God is kennen we de zin des Heren en hebben we de gezindheid van Christus (vs 16).

Zo is het.

Zo moet het zijn.

v. D.

Instruktieweekend in Dalfsen of: Jeugd vandaag

Konferentiecentrum „De Bron" te Dalfsen was de plaats waar op 10 en 11 mei jl. geïnteresseerden voor jeugdwerk bijeen kwamen, op het tweede instruktieweekend, georganiseerd door R.J.C. De doelstelling was, de aanwezigen meer inzicht te doen verkrijgen betreffende problematiek en openstaande vragen over het jeugdwerk. Het uitgangspunt voor deze twee „aktiedagen" bestond uit het bijbelgedeelte, beschreven in Mattheüs 13 : 24—35, van waaruit de jeugdkonsulent ds P. Brongers een inleidend woord sprak. De verschillende gelijkenissen, die in dit schriftgedeelte voorkomen hebben bepaalde kenmerken, die er als een rode draad doorheen lopen.

Het Koninkrijk der Hemelen wordt hier bezien vanuit allerlei facetten van het geloof. In ons leven loopt een lijn, die de alledaagse uitingen van ons geloof vorm geeft en voor medemensen zichtbaar wordt. God geeft Zijn kinderen verantwoordelijkheid. Deze doet ons in beweging komen. De lading, door ons als het ware in ons levensschip meegevoerd, moet goed overkomen, naar anderen toe. De hedendaagse jeugd wil onze identiteit herkennen. Dit betekent in de praktijk: Door de eigen oppervlakte doordringen, naar buiten treden en onze inhoud overbrengen. God wil ons gebruiken als brug naar mensen rondom ons heen.

Gesplitst in drie groepen (Jeugdleiders, Tussenjeugdleiders en Kaderleden), elk weer onderverdeeld in kleinere diskussiegroepen, werden verscheidene problemen en onderwerpen, betrekking hebbende op jeugd en jeugdwerk, besproken en ervaringen uitgewisseld. Deze bestonden o.a. uit: De opzet en funktionering van een jeugdgroep, zoals wij deze in eigen kring of direkte omgeving kennen, programmasamenstelling, meningsvorming, overdracht, de verhouding luim-ernst, geloofsleer en de samenstelling van dagsluitingen. De algemene konklusies, stellingen en openstaande vragen werden verzameld en aan het einde der avond nog eens nader beschouwd. Als omlijsting van het geboden programma werd veel en goed gezongen, onder begeleiding van diverse muziekinstrumenten. Ook door deze uiterlijke vormen mocht een ieder konkluderen en ondervinden dat het jeugdwerk daadwerkelijk kan bloeien en verlevendigen.

De volgende morgen werd praktisch benut met een diversiteit van mogelijkheden omtrent het samenstellen van een jeugdavond. Onder begeleiding van medewerkers van het C.J.V. (Christelijk Jongeren Verbond) mochten de plm. 100 enthousiaste aanwezigen op dit weekend, de aangedragen technieken op creatief terrein zelf uitproberen. De resultaten van het werken met enkele materialen, zoals klei, papier, waardeloos materiaal, waren soms beter en hoger dan de aanvankelijke verwachtingen. In de vorm van rollenspel en kollages konden velen uitdrukking geven aan de gekozen onderwerpen. Het konkreet bezig zijn met iets, en letten op vormen en inhoud, leverden grotere resultaten op, dan in enkele zinnen kan worden weergegeven. Nieuw gemotiveerde mensen kunnen nu het jeugdwerk verder helpen opbouwen. De slotmiddag bestond dan ook uit het ordenen op papier van reële waarden, konkrete punten en richtlijnen waarmee wij jeugdsamenkomsten programmatisch kunnen opzetten en uitwerken.

De totaal-resultaten van dit instruktieweekend zijn dan ook te vinden in een speciale editie van de Programma Suggesties, een maandelijkse uitgave van het Jeugdburo in Drachten, en aldaar te bestellen.

Tot slot nog dit: De jeugd van vandaag heeft een eigen identiteit en eigenwaarde. Als we naar hen luisteren, voor hen openstaan, wordt dit gewaardeerd.

Door verantwoordelijkheid en mogelijkheden te delegeren, ons geloof uit te dragen en begeleidend op te treden, dan worden wij een belangrijke schakel hen te laten opgroeien naar volwassenheid, zeker de volwassenheid in geloof. Slechts wanneer we de jeugd tijd en ruimte geven, jongeren serieus nemen, komt er een wederzijdse belangstelling, waardering en *liefde*. De liefde Gods, die in elk hart aanwezig wil zijn. De zekerheid, Christus achter ons te hebben staan, geeft ons moed. Dit, en het vorige weekend in dit kader, mogen zeer geslaagd worden genoemd.

Velen zijn zich meer bewust geworden van de verantwoordelijkheid vóór en werkelijkheid van het jeugdwerk. Met elk leven heeft Jezus een bedoeling. Het moet een aktie worden tot uitbreiding van zijn triomferende Koninkrijk. Geloof zonder werken is dood (Jac.).

Dus: Gaat dan heen... en maakt al de volken tot Zijn discipelen!

Leiden M. v. d. Berg

Zuid-Afrika

Een bericht van dr C. Ronald Goulding, sekretaris van de Europese Baptisten Federatie (in het juninummer van The Baptist World).

Er is al zoveel geschreven over het probleem van de apartheid in Zuid-Afrika, dat de indruk gewekt kan worden dat er niets anders is dan dat erg verdrietige verhaal. Dat is echter niet waar. Tijdens mijn laatste bezoek aan Zuid-Afrika, aan de baptistengemeenten daar, ontdekte ik hartverwarmende en bemoedigende bewijzen dat er gemeenschap is over de grenzen van ras en huidskleur heen.

Het was al 25 jaar geleden, dat ik er was geweest en eigenlijk was ik er wel op voorbereid dat er iets veranderd zou zijn. En daarin werd ik niet teleurgesteld. Een van de fijnste ontdekkingen was, dat er een nieuwe generatie is opgestaan die het werk in alle sekties van onze gemeenten leidt.

Eigenlijk moest ik niet verrast zijn, maar ik was het toch toen ik deelnam aan een voorgangerskonferentie in Durban en er een groep aantrof bestaande uit alle rassen en waar van diskriminatie niets te merken was. Slechts in de bidstond werd de nadruk gelegd op de eenheid temidden van de verscheidenheid in deze groep. De gebeden werden uitgesproken in Zoeloe, Tamil, Afrikaans en Engels.

In Kaapstad trof ik een nieuwe kerk aan die gebouwd was door arbeiders die wel een illustratie van Openbaring 7 : 9 schenen: *een grote menigte... van alle volk en* stammen en natiën en talen. Het waren gemeenteleden die hun tijd en werk gaven voor de gemeenschappelijke zaak en dat met veel goede wil. Ik betwijfel of zoiets 20 jaar geleden mogelijk geweest was.

Hetzelfde vond plaats in een aantal huissamenkomsten die ik bijwoonde. De groep was altijd gemengd van ras en iedereen nam er volledig en in gelijke mate aan deel. Ofschoon er nog blijft, „veel land dat in bezit genomen moet worden", kwam ik toch onder de indruk van de rustige en effektieve dienst der genade en der liefde die langzaam maar zeker de gedeeldheid heelt.

VAN DE ALGEMEEN SEKRETARIS

● De brief aan de sekretarissen der gemeenten betreffende De Vinkenhof met als bijlage een rapport van de Commissie voor Onderzoek en Advies is helaas niet gedateerd. Hierbij delen wij de sekretarissen mee, dat de brief gedateerd moet zijn: 17 mei 1974.

● De Commissie der Unie heeft benoemd tot leden van het bestuur van de „Stichting Tabitha" de volgende broeder en zusters: In de vakature G. Veenstra, ontstaan eind 1972 wegens periodiek aftreden: br Veenstra te Laren werd benoemd.

In de vakature wegens het overlijden van br E. de Haan werd benoemd: zr W. Olijslager-Kruit, wonende te Emmen; en in de vakature wegens het periodiek aftreden van zr C. van Druten werd benoemd zr K. Hessels te Harlingen.

Th. van der Laan

"Klein nieuws" uit Tabitha-Amsterdam

Ons weekblad wordt dikwijls volgeschreven met groot nieuws uit de gemeenten, uit de ons omringende maatschappij of met nieuws van over de grenzen.
Groot nieuws leest men zo nu en dan over „Tabitha", geschreven door ds H. Ploeger. Blijft voor mij dan het „kleine nieuws". Alsof een arenlezer over de akker is gegaan en toch nog één magere halm gevonden heeft.
Naast al het landelijke nieuws en het indringende schrijven van ds F. E. Huizinga over de arbeid in „Tabitha" in Amsterdam, nu iets van ondergetekende.
22 mei was een ontmoetingsdag, belegd in het psychisch-geriatrisch verpleegtehuis te Amsterdam, voor de direkties van alle gezondheids- en verzorgingscentra in Nederland, werkende vanuit onze baptistengemeenten.
Aanwezig waren de volgende direktieleden:

- Ds en mevr. Ploeger uit Scheveningen van het verpleegtehuis aldaar;
- dhr. K. Veenstra uit Musselkanaal, die leiding geeft aan de twee verzorgingstehuizen in die plaats t.w.: „Irene" en „De Beukenhof";
- „Tabitha" Stadskanaal was vertegenwoordigd door direktrice zr. G. Niemeijer;
- Uit Schoonloo waren aanwezig dhr. en mevr. Smit;
- Vanuit Lunteren waren dhr. en mevr. Kampherbeek gekomen;
- Amsterdam was vertegenwoordigd door de ekonomische direkteur en verpleegkundig direkteur, respektievelijk de heren J. H. Meijer en S. Edens.
- Schrijver van dit „klein nieuws" mocht als gastheer fungeren, zodat ook de pastorale en maatschappelijke afdeling vertegenwoordigd was.

De bedoeling van deze ontmoeting was elkaar te leren kennen als mensen die zich gedragen weten door de gebeden van vele duizenden en zo telkens weer moedig voortgaan op de ingeslagen weg, daartoe in staat gesteld door een overheid die veel geeft, maar die de liefde tot dit werk van ons verwacht.
Na de eerste kennismaking werd verteld over het ontstaan van de „Tabitha"-arbeid in Amsterdam. Wij gloven dat het door de Heilige Geest begonnen is die gebruik heeft gemaakt van enkele mensen.
Zo hopen wij in de toekomst weer bijeen te komen. Om te luisteren naar het ontstaan van de diverse takken van arbeid. Om de groei te zien of om ons te verbazen over de „stilstand". Wij willen graag kennis nemen van elkaars werk en problemen. En misschien kunnen wij elkaar wat helpen.
Aan de orde kwam ook de vraag of wij voor elke kategorie hulpbehoevenden een aangepast huis moeten bouwen.
Dat wij u gaarne op de hoogte stelden van dit kleine „Tabitha" nieuws komt omdat wij menen dat *al* het werk voor onze gemeenschap uw interesse heeft. Wij willen zo graag een hechte relatie onderhouden met de gemeenten. Mede door het werk in verpleging en verzorging komen wij in aanraking met honderden mensen voor wie Jezus Christus soms zo weinig betekent. Namens u van Hem te vertellen in 'n sfeervolle, begripvolle omgeving is onze taak. Juist omdat het werk zulk een teer karakter heeft, zal de inzet optimaal dienen te zijn. Uw gebed en uw waardering kunnen helpen in alle facetten in dit werk om ons met een niet vertragende ijver in te zetten. Ook al het personeel dat ons helpt heeft recht op onze zorgzaamheid en op uw voorbede.
Tot zover nu. Misschien dat u later nog eens iets hoort over een volgende ontmoeting.

Amsterdam — W. Veenstra

Mededelingen

△ P. Wouda, Schrans 23, Lemmer is thans sekretaris van de baptistengemeente te Lemmer.
△ De penningmeester van de baptistengemeente Drachten-Elim, S. Spannenburg, woont thans: Ropta 46, Drachten; het telefoonnummer is ongewijzigd.
△ Sekretaris van de baptistengemeente te Vroomshoop is thans: C. Peters, Tonnendijk, Vroomshoop.
△ Ds B. Stuut te Heerenveen woont thans: Zonnebloemstraat 71, Heerenveen; tel. 05130-23800.
△ De voorzitter van de R.J.C., H. J. de Vries te Brunssum is telefonisch bereikbaar onder nummer 045-255387.

ARNHEM – KORTRIJK

Zondag 5 mei jl. mochten we vanuit Arnhem met een groep gemeenteleden een eerste doopdienst meemaken in Kortrijk (België). De dienst stond onder leiding van ds A. A. Kleijne uit Gent. Er waren twaalf dopelingen, waaronder de voorganger ds J. Brandse en twee ouderlingen.

De geloofsgetuigenissen waren ontroerend; al geruime tijd was er bij enkelen het verlangen om de bijbelse gedachte aangaande de doop te volgen en zo is het thans door de bouw van een ruim bassin verwezenlijkt.

Wij verheugen ons daarover van harte, temeer ook door de kontakten, die, via de jaarlijkse evangelisatiecampagnes van de Belgische Evangelische Zending, tussen Arnhem en Kortrijk zijn ontstaan en verstevigd.

Maar meer nog doordat de Heer Zelf zo duidelijk door de Heilige Geest in deze gemeente van gedoopte christenen werkzaam wil zijn.

Ds Brandse, die voor een belangrijk deel in zijn gezinsonderhoud moet voorzien, doordat hij godsdienstlessen geeft, heeft te weinig tijd om aan gemeenteopbouw te doen, vooral in deze situatie van groot belang, omdat de geestelijke strijd zwaar is, die een krachtig geloof, roepingsbesef en toewijding eist!

Het was een vreugdevolle ervaring, in een volle kerk deze feestdag met de „zustergemeente" te beleven. Er is geloof, dat dit alles vruchtbare gevolgen zal hebben, want daar, waar een gemeente gehoorzaam wordt en tot leven in de Geest komt, daar gaat de liefde bloeien en komen stromen van zegen.

M. Roode

DAVID DU PLESSIS DEZE MAAND IN NEDERLAND

(Ingezonden)

In de week van 17 tot 23 juni zullen David du Plessis en Prof. dr J. Rodman Williams in Nederland zijn. Deze beide Noord-Amerikaanse leiders van de Charismatische Beweging zullen uit hun internationale ervaring spreken over het charismatisch appèl vanuit de Heilige Geest en de waarneembaarheid van Gods Geest in alle werelddelen.
Ze hebben te kennen gegeven dat ze graag in kontakt willen treden met geestelijke leiders. Daarom zal het aksent liggen op de ontmoeting met theologen.
Naast de 6e charismatische theologenkonferentie op dinsdag 18 juni, en een ontmoeting met kerkelijke leiders en synodevoorzitters in Den Haag op donderdag 20 juni, zullen er drie regionale bijeenkomsten worden gehouden voor iedereen.
Op maandag 17 juni is er een regionale dag voor het Noord-oosten. Deze wordt gehouden in Assen, in de Zuiderkerk, Zuidersingel, vlak bij het station. 's Middags om drie uur is er een ontmoeting voor predikanten, priesters en andere kerkelijke werkers. Om acht uur 's avonds is er een grote samenkomst voor iedereen, waarin David du Plessis en Prof. Williams zullen spreken; er is ook veel samenzang.
Op woensdag en vrijdag zijn er dergelijke dagen in Rotterdam, Atrium, Karel Doormanstraat en in Arnhem, Sionskerk, Callunastraat.
De theologenkonferentie is in het Marcuscentrum te Utrecht.
Informaties over deze week zijn verkrijgbaar bij ds H. Onderstal, Ridderstraat 25, Hattum; tel. 05206-1002.

ZUIDELIJKE BAPTISTEN IN AMERIKA

In een interview verklaarde Owen Cooper, gedurende de laatste twee jaar president van de ongeveer 13 miljoen leden tellende Southern Baptist Convention o.a.: Ik denk, dat de grootste vijand van de Zuidelijke baptisten is: sukses. Niet theologische verschillen.

EEN WEEK VAN BIJBELSTUDIE, TRAINING EN GETUIGENIS

(Ingezonden)

Van 1 tot en met 6 juli a.s. wordt in Nieuw Vennep, bij Schiphol, een konferentie gehouden onder de naam Zomer-explo.

Enkele honderden jongere en oudere deelnemers uit heel Nederland worden hier verwacht voor een week bijbelstudie, training in persoonlijke evangelisatie en gemeente-opbouw, daadwerkelijke geloofsverkondiging, muziek en ontspanning.

Op het programma staan o.a. bijbelstudies over „het christen zijn in de 20e eeuw" en over „liefde en sex", werkbesprekingen over persoonlijke evangelisatie, het organiseren van evangeliserende huisbezoekakties en het leiden van (kerkelijk) jeugdwerk; verder nog een fakkeloptocht, een huisbezoekaktie, „open avonden" met samenzang, gastsprekers en muziekgroepen en informatie over diverse zendingsaktiviteiten.

De deelnameprijs bedraagt inclusief materialen, overnachtingen en maaltijden *f* 37,50 per persoon voor de hele week. Voor opgave of meer informatie schrijf of bel naar: Zomer-explo, Polanen 16 in Nieuw Vennep, telefoon 02526-4448.

Zomer-explo wordt georganiseerd door het Instituut voor Evangelisatie, een onderdeel van het internationale en interkerkelijke werk van Campus Crusade for Christ.

---

er zijn vele wegen om bezig te zijn

maar als iedere baptist

man, vrouw, jongere

voor één gulden per maand

Zaaiers neemt (4)

bereiken wij elke maand samen

100.000

honderdduizend mensen

't is fantastisch

alleen maar fantasie?

dat ligt aan u!!

NIEUWE STUDIE TOONT OUD GESCHIL AAN

AARHUIS (EBPS) - Bent Hylleberg, een baptist die systematische theologie studeert aan de Rijksuniversiteit alhier, heeft tijdens zijn studie voor een scriptie een tot nu toe onbekend geschil ontdekt dat heeft bestaan onder de eerste baptisten in Denemarken. Bij zijn historisch onderzoek stuitte Hylleberg op spanningen die hebben bestaan tussen Peter Mönster en de medewerker van Oncken, Julius Köbner. Mönster, een voormalig goudsmid en leidinggevend figuur in de geestelijke opwekking binnen de staatskerk in het begin van de vorige eeuw stichtte de eerste baptistengemeente in Denemarken en werd er voorganger van. Köbner, in Denemarken geboren als zoon van een Joodse rabbi, werd een volgeling van Oncken. Tijdens een bezoek aan zijn geboorteland ontmoette hij Mönster en stelde hem in kennis van de baptistische beginselen. Na deze ontmoeting vormden Mönster en ongeveer twaalf anderen de eerste baptistengemeente in Kopenhagen.

De belangrijkheid van de studie van Hylleberg is gelegen in de vaststelling van de verschillende achtergronden van waaruit de kontroverse zich heeft ontwikkeld. Köbner en Oncken dachten reformatorisch en waren door het calvinisme beïnvloed, terwijl Mönster afkomstig was uit een sterk lutherse omgeving. Uit de in de studie van Hylleberg geciteerde brieven blijkt duidelijk het geschil dat er tussen beiden bestond, in het bijzonder ten aanzien van de interpretatie van de betekenis van de doop.

ZE GELOOFT NU ECHT IN EEN OPWEKKING...

Een huisvrouw in Dayton, Ohio gelooft nu echt in opwekkingssamenkomsten sinds ze haar tuinmeubels terug heeft...

Ongeveer halverwege een evangelisatiecampagne die in haar woonplaats geleid werd door de evangelist James Robison uit Texas kwam een man aan de deur bij een huisvrouw in Dayton-Noord; hij zei: mevrouw, u kent mij niet maar verleden zomer heb ik uw tuinmeubels gestolen.

Gisteravond kwam ik tot bekering in een samenkomst van Robison en nu wil ik uw tuinstoelen terug brengen. Ik wil dat u weet hoezeer ik spijt heb over hetgeen ik deed...

„Ik geloof in opwekkingen die bij de mensen iets doen zoals ik nu meegemaakt heb", zei de huisvrouw aan L. H. Moore, eindredakteur van de Ohio Baptist Messenger.

De campagne die negen dagen duurde en die geleid werd door de jonge SBC-evangelist, trok 45.000 mensen en resulteerde in het feit dat ongeveer 1500 mensen tot geloof kwamen.

OPGELET

In verband met de vakanties zal ons weekblad tijdens de maanden juni, juli en augustus telkens om de 14 dagen verschijnen. De nummers die uitvallen zijn die van 14 en 28 juni, 12 en 16 juli, 9 en 13 augustus.

Adverteerders en inzenders van berichten dienen hiermee wel rekening te houden.

SCHRIFTELIJKE BIJBELKURSUS IN INDIA

Deze maand hebben zich ongeveer 3000 mensen ingeschreven die willen deel nemen aan een schriftelijke bijbelkursus, die informatie wil geven over Jezus Christus.

Dit jaar zullen ongeveer 36000 mensen totaal de kurus gaan volgen. Aldus een mededeling van mevrouw Richard H. Hellinger, persvertegenwoordigster van Southern Baptist Convention in Bangalore, India.

Voor deze kursisten worden ook konferenties belegd in de verschillende dorpen en steden waar ze wonen. Regionale konferentie wanneer de kursisten in een verspreid gebied wonen, en plaatselijke wanneer tenminste 100 in een en dezelfde plaats wonen.

TORNADO'S VERWOESTTEN OOK BAPTISTENKERKEN

De tornado's die op 8 april jl. verschillende staten in Noord-Amerika teisterden en tengevolge waarvan enkele honderden mensen om het leven kwamen hebben ook verschillende baptistenkerken verwoest.

Onder de 302 doden bevonden zich, voorzover bekend, ongeveer 20 leden van baptistengemeenten.

Southern Baptist Theological Seminary te Louisville, waar ook een wervelstorm overheen trok liep betrekkelijk geringe schade op: drie gebouwen werden van hun daken beroofd en vallende bomen vernielden een vijftig auto's van studenten.

Baptisten-organisaties uit het gehele land hebben materiële hulpverlening aangeboden.

VERANTWOORDING BINNENGEKOMEN BIJDRAGEN EN GIFTEN IN DE MAAND APRIL 1974

Noodfonds:
Noordbergum 115,11; Sneek 115,—; Steenwijk 19,30; Staveren 115,46; HS,H. 25,— en HK,TA 30,—.
N.B.J.B.:
Den Helder 21,18; Staveren 35,—; Drachten-Elim 26,70.
E.C.U.:
Noordbergum 251,18; Emmercompascuum 51,75; Zwolle 72,90; Staveren 100,—; Amsterdam-W 149,23; Deventer 66,78; Deventer 5,—; Leeuwarden 418,42; Borne 50,26; Drachten-Elim 53,52; Borne 66,17; Muntendam 99,21.
C.v.d.O.:
Noordbergum 121,84; Emmercompascuum 59,50; Den Helder 34,57; Harlingen 95,13; Amsterdam-W 162,23; Deventer 5,—; Leeuwarden 335,69; Borne 44,15; Almelo-Ger.straat 156,94; Drachten-Elim 89,16; Borne 66,93; Muntendam 66,60.
U.Z.C.:
Emmercompascuum 343,09; Zwolle 165,31; Noordbergum 449,—; Nieuw Weerdinge 750,—; Harlingen 129,24; Amsterdam-W 150,06; Steenwijk 29,27; Assen 125,47; Emmeloord 73,25; Deventer 140,—; Deventer 107,19; Borne 105,86; Almelo-Nieuwstraat 200,—; Leeuwarden 750,20; Drachten-Elim 282,90; Amsterdam-N 27,—; Borne 29,71; Muntendam 452,55; Harlingen 364,50; HK,H 10,—; HS,G 25,—; PK,U 5,—; OV,N 300,—; FGdR,U 5,—; HGdW,E 7,50; HK,TA 30,—; LR,E 500,—; LJvB,CadIJ 20,—; LK,A 79,80; Zondagsschool Harlingen 85,15 Chr. School 't Kompas, Gasselternijveen 50,—; Gewest Holland 4600,— (Ndiki); NN Leiden 90,— (Ndiki); NN,Z 500,— (Kameroen); NN,U 10.000,— (Kameroen); IJsselgewest 2.500,— (Irema).

Allen hartelijk dank voor deze bijdragen en giften.

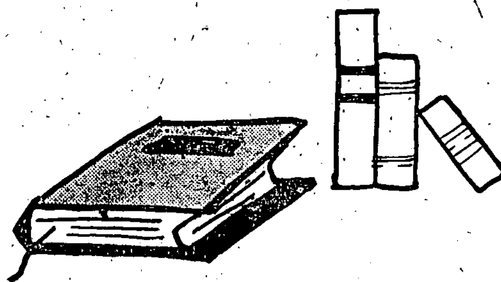
Uniebureau, mei 1974 A. v. d. Hoef

BRITSE UNIEVERGADERING

Ongeveer 1500 afgevaardigden namen begin mei deel aan de Algemene Vergadering van de Baptisten Unie van Groot Brittannië en Ierland die te Londen werd gehouden. Tot nieuwe president van de Unie werd gekozen Pastor George Gumming, voorganger van Victoria Drive Baptist Church te Eastbourne; tot vice-president Stanley Turl, super-intendent van West Ham Central Mission.

Onderwerpen die aan de orde kwamen waren o.a. kerkelijke eenheid, de rechten van de mens en de gestegen inkomsten voor het pensioenfonds van de voorgangers.

In 1973 werden in de bij de Unie aangesloten gemeenten 5.295 personen gedoopt; dit is een naar verhouding groter aantal dan in de voorgaande drie jaren. Het totale ledental bedraagt thans 190.565. De volgende Algemene Vergadering zal in 1975 in Liverpool worden gehouden.

Wat zullen we lezen?

maandag	10 juni	Johannes 15 : 18—21	Je krijgt het moeilijk
dinsdag	11 juni	Johannes 15 : 22—27	Je wordt geholpen
woensdag	12 juni	Johannes 16 : 1— 4	Narigheden bij de vleet
donderdag	13 juni	Johannes 16 : 5—15	Volmaakte hulp
vrijdag	14 juni	Johannes 16 : 16—24	Lachen door je tranen heen
zaterdag	15 juni	Psalm 124	Als de mensen tegen ons zijn
zondag	16 juni	Psalm 126	Wie onder tranen zaaien
maandag	17 juni	Johannes 16 : 25—33	Moed houden
dinsdag	18 juni	Johannes 17 : 1— 8	Macht over alles en allen
woensdag	19 juni	Johannes 17 : 9—14	Bewaard in Gods Naam
donderdag	20 juni	Johannes 17 : 15—19	Heilig in de waarheid
vrijdag	21 juni	Johannes 17 : 20—26	Eén in de waarheid
zaterdag	22 juni	Psalm 33 : 1—15	Het volk dat Hij Zich koos
zondag	23 juni	Psalm 33 : 16—22	In Hem verheugt zich ons hart

SAMENSTELLING L.Z.C.-RAAD

Na de laatste Algemene Vergadering van de L.Z.C. te Zwolle ziet de raad van de L.Z.C. er als volgt uit: ds J. Schuil, Zwolle (voorzitter); dhr. A. Vrees, Gaanderen (sekretaris); mej. T. W. van der Werf, Sneek (afgevaardigde J.R.); mej. L. Candee, Groningen en ds B. Stuut, Heerenveen. Het adres van de sekretaris is: Hoofdstraat 92, Gaanderen.

STUDENTEN-SPREEKBEURENCENTRALE

Student Y. Horjus is van 1 juni tot half augustus te Haulerwijk (Fr.), Norgerweg 48. Telefonisch is hij bereikbaar onder nummer 05161-273.

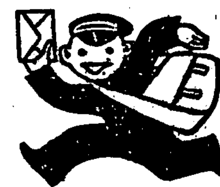
VAKANTIE IN VROOMSHOOP EN OMGEVING

Alle vakantiegangers die in de omgeving van Vroomshoop verblijven zijn in de diensten van de baptistengemeente te Vroomshoop (Hammerstraat 8) van harte welkom.

Namens de baptistengemeente te Vroomshoop,

W. Wuite

LEZERS AAN HET WOORD

UIT HET LEVEN

(Ons anoniem toegestuurd. De opname van dit getuigenis is een vanzelfsprekende uitzondering op de regel dat anonieme stukken niet worden geplaatst; - e.r.)

Het is zeker lang geleden dat je tot bekering kwam, Leendert?
Ja lang, zeer lang, ongeveer 30 jaar, was het antwoord.
En hoe is dat gegaan?
Op wonderbare wijze — het kwam door een preek.
Dat was toch heel gewoon.
Neen, dominee, dat was iets ongewoons.
Wat was dat dan voor een preek?
Dat was mijn nu overleden vrouw.
Nu spreek je in raadselen, Leendert. Je kunt toch niet leven met iemand die gestorven is.
Wij waren beiden van hetzelfde temperament, opvliegend en spraken vaak een woord te veel. Toen kwam mijn vrouw tot bekering, tenminste dat zei ze, maar ik merkte er weinig van. 'Ze vermaande mij en schreide, omdat ik zo verstokt bleef. Ik moest mij van mijn goddeloos leven bekeren.
Zal jij je dan nooit bekeren?, zei ze als zij uit de vergadering was gekomen.
Waartoe mij bekeren? vroeg ik bot.
Tot een nieuw leven.
Heb jij dat nieuwe leven?
Ja, dat meen ik toch in al mijn zwakheid.
Nou dan wil ik geen nieuw leven; ik vind het oude leven even goed als jullie nieuw leven.
Jij moet niet op ons zien, Leen; wij zijn maar zwakke schepselen en zullen dat altijd blijven, maar je moet op God zien.
God kan ik niet zien, maar jou en die vromen kan ik zien, ik houd niet van zo'n christendom.
Zo bleef het, totdat zij op zekeren avond van een vergadering thuis kwam.
Maar toen schrok ik van haar.
Zij zag er zeer bleek uit, zo wit als krijt en

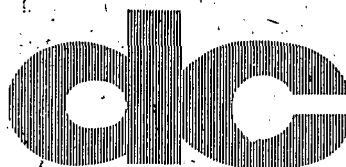
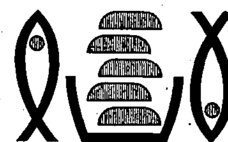
Allemaal er heen
14 september 1974
„ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

zei geen woord. Dagen gingen voorbij en ik was soms bang dat zij iets in haar hoofd had.
Toen ik één van die dagen aan mijn netten zat te werken kwam zij naast mij zitten.

Haar ogen schitterden met zo'n wonderbare glans dat ik het haast niet uithield om haar aan te kijken. Ze greep mij bij de hand en zeide: Leendert, ik heb God om vergiffenis gebeden dat ik Zijn naam te schande heb gemaakt. Ik noemde mij geheiligd, maar er was zo weinig heiligs aan mij te zien.

Het werd mij vreemd te moede, toen zij voortging: En nu bid ik jou ook om vergeving.
Zie, dominee, moeilijker ogenblik heb ik mijn levenlang niet doorgemaakt. Had zij mij uitgescholden, dat zou niet zo erg geweest zijn. Van die dag af was mijn vrouw gestorven — ja der zonde gestorven. U begrijpt het wel hé, dominee?

Ja zeker, maar werd zij nooit meer kwaad? Nee dominee. Ik spaarde haar niet dat moet ik tot mijn schande zeggen, ja tot tot mijn grote schande. Ik merkte wel, dat het binnen in haar was, vooral in het begin, ziet u — het vlees bedoel ik. Verstaat u, dominee?..

Doch daar was een kracht over haar gekomen, ziet u, een Geest waarvan ik vroeger niets bespeurd had. Het was, alsof zij omgeven was door een Hemelse macht, 't was als een pantser, waar mijn boze woorden niet door heen konden. Het was moeilijk voor mijn onheilige natuur dag in dag uit een gelaat te moeten aanschouwen waar een Goddelijke Vrede over lag uitgespreid, een Vrede en Vreugde als een heilige sluier.

Ik werd hoe langer hoe ondeugender voor haar, maar dat scheen haar niet te hinderen. Tenslotte kwam het zo ver, dat het mij was, of ik haar haatte. Ja ik haatte God, die in haar woonde, want Die veroordeelde mij.

Zie, dominee dat was christendom, dat voelde ik. Neen, nu behoefde ze niet meer te prediken, want zij was zelf een prediking. Verscheidene jaren leefde ik met deze prediking naast mij, en zij werd schoner en krachtiger.

Tenslotte werd zij mij te sterk, ik moest mij bekeren. Ja, zo kwam het dominee.

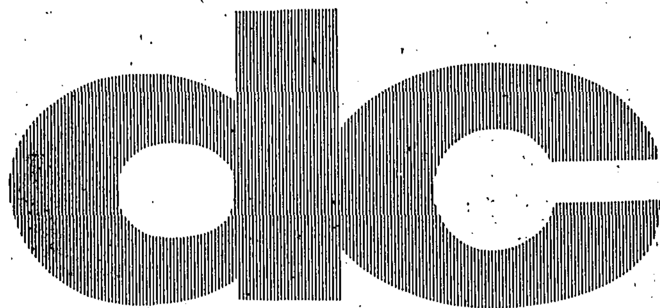
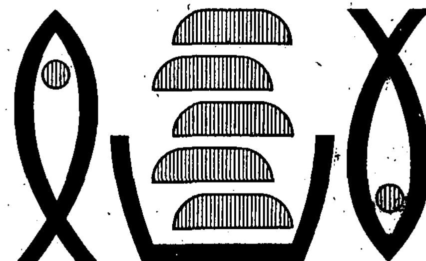
Zalig de mens die zo bekeerd wordt. De oude mens ligt in het graf, de nieuwe mens zal leven.

Ook deze zomer vragen wij mensen die een gedeelte van hun vakantie willen geven voor het
VERSPREIDEN VAN HET EVANGELIE IN GENK.
Eén dag, week of langer.
Er wordt goed voor u gezorgd.
Opgeven aan baptistengemeente „Bethel", Herenstraat 12, 3600 Genk, België.

De Heer nam tot Zich onze broeder
WILLEM RODENHUIS
op de leeftijd van 54 jaar.
Groningen, 23 mei 1974
Baptistengemeente Groningen-Zuid

Vol vertrouwen in zijn Heer en Heiland is onverwacht van ons heengegaan onze broeder
RIENTS DUIZENDSTRA
op de leeftijd van 76 jaar, geliefd echtgenoot van Elizabeth Bisschop.
2 Cor. 5 vers 1
Coevorden, 13 mei 1974
Baptistengemeente Coevorden

De Here heeft, voor ons nog vrij onverwacht, tot Zich genomen, mijn lieve man en onze zorgzame vader en grootvader
WILLEM BOTS
op de leeftijd van 69 jaar.
„Eén ding heb ik van de Here gevraagd, dit zoek ik: te verblijven in het huis des Heren" Ps. 27 : 4a
A. Bots-Danker
kinderen en kleinkinderen
Scheveningen, 2 juni 1974
Menninckstraat 97

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 25/26 - 21/28 juni 1974

God kan niet sterven (I)

Het is nog niet zo lang geleden dat de God-is-dood-theologie de voorpagina's haalde. Uit Amerika overgewaaid leek zij een antwoord te geven op de vraag waarom we in het moderne leven niets meer van God merken: hij is dood. Alleen Jezus is er nog en hij kan ons inspireren tot een waarachtig authentiek leven met en voor de ander. Spoedig werd de fakkel overgenomen door Duitse theologen die theologie-na-de-dood-van-God gingen bedrijven: onder hun handen werd de theologie meer en meer een sociale wetenschap en het evangelie een politiek breekmiddel: het tijdvak van de theologie van de revolutie was aangebroken.

Het zou onjuist zijn dit verschijnsel te willen afdoen als een wat overspannen afdwaling van een groep losgeslagen theologen. De theologie van de revolutie is ook een symptoom van de diep ingrijpende veranderingen die ons allen meeslepen en tevens een poging om die veranderingen te beheersen en in de baan van het evangelie te brengen. Althans, in de baan van wat men zelf voor het evangelie houdt. Daarover straks meer.
Op dit moment is het van belang vast te stellen dat de politieke theologie een krisisverschijnsel is, uiting van een krisis die aan niemand en niets voorbijgaat, ook aan kerk en christendom niet. Ook aan ons niet.
De politieke theologie is niet de enige reaktie op de crisis. Daar is aan de andere kant de verontrusting, de onrust over de verandering die ervaren wordt als een prijsgeven van wezenlijke, onmisbare geloofsgoederen. De verontrusting wil ze handhaven en bewaren omdat ze niet opgegeven mogen worden.

Bloei

Nu doet zich het merkwaardige feit voor dat „rechts" bloeit en „links" boeit. Natuurlijk zijn „links" en „rechts" al te grove aanduidingen, maar we willen 't overzichtelijk houden. „Rechts" bloeit. Het „Getuigenis" wekte tienduizenden reakties. De EO groeide sneller dan ook maar iemand had verwacht. In de Hervormde kerk wordt de positie van de Gereformeerde Bond steeds sterker. Begrijpelijk. Deze bewegingen en vele anderen willen pal staan in de maalstroom van de veranderingen. Ze willen het toevertrouwde pand bewaren en ervoor waken dat het evangelie niet wordt ingewisseld voor een politieke utopie. Daarom zetten ze zich krachtig af tegen degenen die menen dat het evangelie een politieke zaak is.
„Links" boeit. Natuurlijk lang niet iedereen maar toch zeer velen, met name in gereformeerde en rooms-katholieke kringen.
In die kringen is de druk van de leer die men moest geloven omdat de belijdenis of de kerk het zei, 't langst gebleven. Nu de druk is weggevallen lijkt het hek van de dam te zijn. Van dat wat men onder druk moest geloven waren velen kennelijk al vervreemd geraakt. Toen 't niet meer hoefde, werd 't ook meteen losgelaten, om niet te zeggen: weggegooid. De boodschap dat het evangelie in de eerste plaats een zaak is van hoe je als mensen met elkaar leeft in 't groot en in 't klein, vulde het vacuum dat ontstond door de verdwijning van de oude leer snel op.
„Links" boeit, met name ook vele jongeren die zo graag het evangelie in praktijk gebracht willen zien, die de oude vastgeroeste strukturen in kerk en maatschappij open willen breken om ruimte te maken voor veranderingen die, menen ze, broodnodig zijn.

Polarisatie

„Links" en „rechts" praten niet met elkaar. Ze zijn gepolariseerd, zoals dat heet. Ze praten en schrijven wel over elkaar maar dat lijkt veel op raketvuur van op een afstand. Als 't er op aankomt begrijpen ze van elkaars overtuigingen en motieven niet veel. Doen er doorgaans ook niet veel moeite voor.
Tussen de fronten lopen velen vertwijfeld rond. Ze voelen zich met beide wel verbonden maar kunnen zich in geen van beide vinden. Ze twijfelen aan zichzelf

want ze voelen verwijtende blikken van beide kanten. Moesten ze niet consequent zijn en een duidelijke stap doen? Naar links of naar rechts, maar in ieder geval een stap!

Ik wil graag bekennen dat ik bij deze vertwijfelden hoor. Met deze aantekening dat ik weinig neiging heb om voor links of rechts definitief te kiezen, integendeel. Alle polarisatie, alle werken volgens het z.g. konfliktmodel is uit den boze en in strijd met het evangelie. Bovendien zijn de alternatieven van de beide uitersten niet juist.
Het evangelie is noch hemelse balsem noch sociale smeerolie.

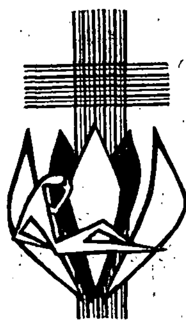
Aanloop

Het is een wat lange aanloop geworden om tot mijn punt te komen en om meteen weer bij de titel van dit artikel terug te komen. Ik wil nl. de aandacht vestigen op een boek dat midden in deze problemen staat en er m.i. zeer belangrijke dingen over zegt.
Het is een Duits boek, maar 't feit dat er ook een Nederlandse vertaling van blijkt te bestaan is aanleiding om er eens wat over te schrijven. Dat verklaart ook de titel van dit artikel: *God kan niet sterven,* is de titel van het boek dat Heinz Zahrnt in 1970 in Duitsland publiceerde en dat verleden jaar ook in Nederlandse vertaling is verschenen.
De schrijver is theoloog en journalist en treedt vaak op voor radio en televisie. Hij heeft meer boeken geschreven, waarvan ik er twee wil noemen omdat ze bewijzen dat Zahrnt de wereld van de moderne theologie op z'n duimpje kent. Het ene is een boekje over Jezus van Nazareth, in ons land verschenen onder de wat misleidende titel Bijbelkritiek en geloof (Aula 317). Hierin beschrijft Zahrnt het onderzoek naar de historische Jezus, sinds bijna twee eeuwen een heet hangijzer in de Duitse theologie.
Het andere is in 't Nederlands getiteld Wachten op God, en beschrijft de gang van de protestantse theologie in de twintigste eeuw.
Is de schrijver in deze boeken voornamelijk een gids die rondleidt en vertelt, in God kan niet sterven is hij een wegwijzer. Hij is geen man van rechts of links maar kent de beide fronten uitstekend. De twintigste eeuw is aan hem niet voorbijgegaan en hij schrijft vanuit een grote bewogenheid om de mens van vandaag en het evangelie van vandaag.
De titel typeert het boek. Achter alle vragen en problemen van kerk, evangelie en maatschappij, achter alle polarisatie, revolutie en verontrusting ligt de vraag naar God, en het boek wordt gedragen door de overtuiging dat God niet sterft wanneer de mens ophoudt naar Hem te vragen maar dat de mens ophoudt mens te zijn wanneer hij de vraag naar God niet meer stelt. In een volgend artikel wil ik nog op enkele hoofdpunten van het boek de aandacht vestigen.

J. Reiling

Heinz Zahrnt, God kan niet sterven, Boekencentrum, 's-Gravenhage 1973, 223 blz. prijs *f* 27,50.

Tabitha bouw - actie

Kwetsbaar

Politieke partijen en politieke leiders hebben het zich tot gewoonte gemaakt, te spreken over „kwetsbare groepen" in de samenleving. Deze kwetsbare groepen behoeven dan extra aandacht en met name extra hulp.
Tot de kwetsbare groepen worden vooral gerekend de bejaarden en de gehandicapten.
Wat betekent dat woord „kwetsbaar"? Niet alleen, dat een kwetsbaar persoon makkelijk geráákt kan worden, maar vooral, dat een kwetsbaar persoon makkelijk gewónd kan worden. En gewónd worden betekent, nóg minder kunnen dan voorheen. En dáárdoor dus nóg kwetsbaarder worden. Het is dus de beruchte spiraalbeweging en dan vooral in neerwaartse richting.

Jezus en de kwetsbaren

In het Nieuwe Testament worden de kwetsbaren ook „de armen" genoemd. Zó noemt Jezus hen. Je kunt ook andere namen opsporen; de Wetgeleerden spraken bv. over de scharen, die de wet niet kenden. Jezus zag grote groepen mensen als voortgejaagden, verstrooiden, afgematten, vermoeiden.
Welke naam ook gekozen wordt, altijd blijkt duidelijk, dat Jezus het opneemt voor de kwetsbaren, dus voor de zieken, de hongerigen, de dorstigen, de naakten (het dieptepunt van armoede!), de vreemdelingen, de gevangenen (Matt. 25 : 31-46). Jezus was inderdaad de Heiland, de Helper, van deze mensen.
Jezus heeft Zijn volgelingen opgewekt, op dezelfde wijze bezig te zijn. Ja, in het vermelde bijbelgedeelte wordt de behoudenis van een zondaar zelfs afhankelijk gesteld van de arbeid aan en voor deze kwetsbaren!
Wie partijganger van Jezus is, kan uit zijn levensprogramma nooit de hulp aan de medemens, kan uit zijn levensprogramma nooit de solidariteit, de naastenliefde, schrappen...

Tabitha

wil niet anders dan helpen. Dan kwetsbaren helpen. Daarin staan onze tehuizen niet alleen. Gelukkig niet. De geest van Jezus heeft doorgewerkt in onze samenleving. De politieke partijprogramma's van onze dagen zijn niet los te denken van de invloed van het bijbelse denken!
Tabitha wil bezig zijn. Het bestaande werk uitbreiden, nieuw werk aanvatten. Nieuw werk aanvatten, dat betekent vooral: het van de grond helpen. Als het één keer van de grond is, dan loopt (vliegen past daarbij beter, maar wat wil je?) het vanzelf wel.

Tabitha-Bouw-Aktie

De bedoeling van onze aktie: nieuw werk van de grond helpen. Binnenkort hopen we u te kunnen melden, dat een stuk nieuw werk van de grond is gekomen. Dankzij uw medewerking in deze T.B.A. zal dat kunnen.
In de afgelopen maanden ontvingen we:

van baptistengemeente Rotterdam-C *f* 30,— (van donateurs)
van Zusterhulpafdelingen: Muntendam *f* 50,—; Leiden *f* 93,25 (opbrengst Tabitha-dia-avond).
van particulieren: JB,G *f* 20,—; AH,DH *f* 10,—; AP,A *f* 20,—; JK,D *f* 10,—; WB,H *f* 50,—; vdH,DH *f* 10,—; RH,A *f* 87,—; DvO,G *f* 50,—.

Alle gevers en geefsters hartelijk dank! Ons gironummer is: 530.092 t.n.v. penningmeester Tabitha Bouw Actie, Westduinweg 1107, Scheveningen.

H. Ploeger,
alg. sekr. Tabitha

er zijn vele wegen om bezig te zijn
maar als iedere baptist
man, vrouw, jongere
voor één gulden per maand
Zaaiers neemt (4)
bereiken wij elke maand samen
100.000
honderdduizend mensen
't is fantastisch
alleen maar fantasie?
dat ligt aan u!!

WIJZIGING DIENSTEN IN EMMEN

Gedurende de zondagen 7, 14 en 21 juli zijn de diensten in Emmen als volgt:
9.15 uur De Wegwijzer
11.00 uur Het Baken
19.00 uur Gezamenlijke dienst in De Wegwijzer

J. P.

MEDEDELING

△ Het adres van ds Anne de Vries is: V.N.-laan 26, Coevorden; telefoon 05240-2304.

Twee Amerikanen over persoonlijke evangelisatie

In DC van 7 juni heeft men het kunnen lezen (in Evangelisatie-nieuws uit Europa): twee broeders uit Amerika, „lekebroeders” - zoals ze zelf met enige graagte voortdurend zeggen - hebben dezer dagen bij een bezoek aan Europa ook ons land bezocht om in enkele gemeenten te getuigen en om tegenover de voorgangers die ze zouden treffen hun visie te geven op het terrein van de persoonlijke evangelisatie.

Welnu, zaterdag 8 juni kwamen ze vanuit Noorwegen in ons land: de oogarts dr Lee B. Satterfield, wonende in een klein dorpje Altavista in Virginia en Floyd W. Harris, president van F. W. Harris, Inc. uit Annandale, eveneens in Virginia.

„Floyd is miljonair”, zegt met typisch Amerikaanse openhartigheid de oudste van het tweetal, de oogarts - als we nog maar amper zitten in restaurant Piso in Sneek. Mr Harris' firma is een loodgietersbedrijf. Maar dan wel in het groot. Centrale verwarming, air conditioning en dergelijke. Bovendien bezit hij enkele motels. „Net zo mooi ingericht als Holiday Inn, alleen wij zijn veel goedkoper...”, licht de zakenman toe. „Eigenlijk verricht ik een uitnemend stuk naastenliefde”, zegt hij gekscherend; „ik zorg dat de mensen warmte en koelte krijgen, verschaf ze heet en koud water en bovendien geef ik ze onderdak”. „Ja, ik verdien veel geld maar sinds ik Christus dien is mijn talent om geld te verdienen tot een uitdaging geworden om door middel daarvan tegenover mijn vele relaties van Jezus te getuigen”, voegt hij er ernstig geworden aan toe.

Als we vragen naar hun achtergronden, twinkelen lichtjes in de kleine, wat diep weggezonken ogen van dr Satterfield. „Ik ben de jongste van negentien kinderen”, zegt hij. „Mijn moeder stierf toen ik drie was. Ik kwam in een weeshuis van de methodisten terecht en daar leerde ik Jezus kennen. Later werd ik baptist, omdat ik er vond wat ik bij de methodisten miste. Nee, het was toen nog geen theologische keus. Dat werd het eigenlijk veel later”. Dr Satterfield - een man met veel humor; op zijn visitekaartje is een cartoon-achtig mannetje getekend dat breed glimlachend iedereen een „happy day” toezingt - zegt, dat hij als jongen van 16 jaar al vrijwillig dienst nam in het Britse leger; ik vond dat de Duitsers, de nazi's, verkeerd waren”. Na zijn soldatentijd begon hij met zijn studie die hem tenslotte oogarts deed worden met een goede privé-praktijk.

„Ik dacht: die man moet ik eigenlijk van Jezus vertellen. Maar ik durfde niet”

Mr Harris vertelt, dat hij uit een gezin van 13 kinderen komt. „Het was geen christelijk gezin”, zegt hij. Maar op 13-jarige leeftijd kwam hij tot geloof en bekering. Door de chaplain die hij in de tweede wereldoorlog bij de marine ontmoette - „zijn familie kwam van de Duitse wadden-eilanden”, weet hij zich te herinneren - werd hij baptist.

Beide mannen nemen in hun gemeenten een vooraanstaande plaats in. Bovendien nemen zij deel aan het werk van de Baptisten Wereldalliantie. Ze zijn beiden leden van het Uitvoerend Comité van de BWA; Mr Harris is op het ogenblik zelfs penningmeester van Men's Department van de BWA.

In 1971 kwam er een verandering in hun leven. Natuurlijk, ze waren trouw in de gemeente en dienden met hun gaven de arbeid waar ze konden. „We waren bereid geld te geven, veel geld zelfs - als het nodig was. Maar we gaven niet onszelf”, vertelt dr Satterfield. Tot het ons duidelijk werd, dat álle gemeenteleden, de „laymen” geroepen zijn om getuigen te zijn van Jezus. Niet de pastor alleen; ja, hij ook. Hij moet het voorbeeld geven. Maar de gewone gemeenteleden vooral. Zij hebben kontakten en mogelijkheden die de voorgangers niet hebben.

Dr Satterfield: „Natuurlijk, ik had allerlei christelijke lektuur in mijn wachtkamer; zelfs bijbels. Toen kwam er een verschrikkelijk grote kerel op mijn spreekuur. Hij kon amper door de deur. Ik dacht: die man moest ik eigenlijk van Jezus vertellen. Maar ik durfde niet. Toen hij weg was, schaamde ik me. En ik nam me voor om met iedereen, zo vaak als de gelegenheid zich voordeed, over Jezus te spreken. Het is wonderbaarlijk om te zien hoe weinig de mensen van het geloof en van Jezus weten. En hoe ze eigenlijk ten diepste verlangen naar iets of iemand die hun leven zin geeft”.

Mr Harris: „Er kwam een vooraanstaande dame op mijn privékantoor. De vrouw van een der belangrijkste juristen van ons land. Ze was 45 jaar. Ik deed zaken met haar. Ik vertelde haar wat het belangrijkste in mijn leven was en vroeg haar of ze Jezus kende. Ze begreep me niet en ik probeerde haar het evangelie uit te leggen. Ze zei tenslotte: waarom heeft niemand ooit eerder in de 45 jaar van mijn leven mij van Christus verteld”.

— o —

Zo reizen beide mannen in hun vrije tijd door hun eigen land en door de wereld. Al hun kosten betalen ze zelf. Dr Satterfield is praktisch overal geweest, in Azië,

We stellen ons de eerste gemeente — die ons beschreven staat in de eerste hoofdstukken van Handelingen — als een ideaal-gemeente voor. Zo zouden de gemeenten vandaag de dag er ook moeten uitzien!
Laten we echter niet de fout maken te denken, dat het toen allemaal vanzelf ging. Ook toen was er tegenwerking, van buitenaf en van binnenuit.
Alleen al de woordkeus van Lukas, waarmee hij die eerste gemeente omschreef duidt er op, dat het niet allemaal zo maar vanzelf ging.
„Ze bleven volharden”, zegt hij.
Met andere woorden: ze moesten er hun best voor doen.
En zo is het nog altijd.
Het kan fijn in de gemeente zijn als we ons best er maar voor doen.
Je moet je ervoor inspannen om te blijven bij het onderwijs der apostelen.

P

Je moet je ervoor inspannen om te blijven in de gemeenschap, bij het breken van het brood en bij de gebeden.
Gewoon je best ervoor doen.
Blijven volharden.
Dan krijg je een ideale gemeente.
v. D.

in Afrika, in Europa. We vragen, of deze methode, het persoonlijke getuigenis, wel overal kan. Ja, zegt dr Satterfield. De mensen, hoe verschillend ook hun kultuur, hebben overal dezelfde noden. En hij vertelt van een Chinees die hij op een bankje ontmoette in een park in Hong Kong. Hij gaat, met zijn tolk, naast hem zitten en vraagt hem of hij Jezus kent. Nee, is het antwoord. Dr Satterfield geeft hem een heel eenvoudig boekje, een uitgave van de Zuidelijke baptisten: „Hoe krijg ik een zinvol bestaan?", in het Chinees vertaald. Het is een heel simpel boekje; bijbelteksten die vertellen van Christus' sterven en opstanding voor de zonden der wereld, en over bekering en wedergeboorte. Op die bank in een park in Hong Kong komt die man tot bekering.

Dr Satterfield geeft ons de Amerikaanse versie van het boekje; we bladeren het even door en hebben het al gezien... Dat zou voor ons volk te simpel zijn, zeggen we. Dr Satterfield glimlacht en zegt: dat zeggen overal waar we komen de dominees, de professionals... Van de gewone gemeenteleden hoor je die klacht nooit... Hij vertelt van een ontmoeting met een Japanse intellektueel, een man met vijf doctor-titels. Diens mening was, dat de wereld slecht van de ondergang kon worden gered door een wereldregering. Dr Satterfield hield hem voor: u weet van Duitsland? Wie op het terrein van de techniek het nieuwste wilde weten moest naar Duitsland; wie het nieuwste wilde weten op het terrein van de medische wetenschap, hij moest naar Duitsland; wie het nieuwste wilde weten op theologisch gebied, hij moest naar Duitsland. Toen kwam er een man, Adolf Hitler; hij had zelfs geen middelbare schoolopleiding gehad en hij stak al die intellektuelen en al die geleerdheid in zijn zak. Hij sleepte ze allemaal mee. Hoe kunt u geloven in de redding van de wereld door een wereldregering. Dr Satterfield: „Ik gaf hem het boekje; hij las het en werd er door geimponeerd. Nee, hij werd, voorzover ik weet, geen christen. Maar zijn geloof in een wereldregering wankelde".

Ongevraagd begint dr Satterfield uiteen te zetten, dat het evangelie ook sociale relevanties heeft. „Je moet een arme man helpen; als je dat niet deed zou je geen christen zijn. Maar al gaf je hem alles wat je te geven had en je zou hem Jezus onthouden, hij zou een mens blijven op weg naar de hel".

— o —

Mensen winnen voor de Heer. Dat is de grote passie van deze beide mannen. Het zou de hartstocht van alle gelovigen moeten zijn. „Bij ons in de buurt is een presbyteriaanse gemeente. De gemeente slonk van 48 naar 17 leden. De dominee hamerde er op: we moeten persoonlijke getuigen worden. Maar hij ging zijn gemeente er zelf niet in voor. Hij organiseerde trainingskursussen, van zes weken, van twaalf weken en later van nog meer weken; zijn gemeenteleden moesten en zouden persoonlijke getuigen worden. Maar het hielp allemaal niets. Tot hij het begreep: hij moest ook daarin zèlf vóórgaan. En dat hielp." Die gemeente telt nu 3000 leden!

Van zaterdag 8 tot dinsdag 11 juni waren deze beide getuigende broeders in ons land, in het Noorden. De ene bracht de zondag door in Vriescheloo, de ander in Hoogezand. Ook waren ze in de dienst van de gemeente te Winschoten en maandagmorgen waren ze op het konvent van voorgangers in Stadskanaal (waar ook de voorgangersvrouwen aanwezig waren) om van hun inzichten getuigenis af te leggen.

„De gemeenten in Nederland zijn waarschijnlijk de enige baptistengemeenten in Europa, die zo sterk groeien", meenden ze. „Dat kan alleen zo blijven als u van Christus getuigt!"

Hoewel de voorgangers van de betreffende gemeenten zich verontschuldigden voor de minder goede opkomsten - de vakanties zijn al begonnen, zeiden ze - waren de beide Amerikanen onder de indruk van de goede opkomsten in de diensten die ze bijwoonden. „En wat zingen ze geweldig fijn in uw gemeenten". En ook daarvan namen we dankbaar kennis.

v. D.

OPGELET

In verband met de vakanties zal ons weekblad tijdens de zomermaanden om de veertien dagen verschijnen. De nummers die nu nog uitvallen zijn die van 28 juni, 12 en 26 juli, 9 en 23 augustus.

Adverteerders en inzenders van berichten dienen hiermee rekening te houden.

OVERSTROMINGEN IN BRAZILIE VERWOESTTEN OOK BAPTISTENKERKEN

Volgens een bericht van SBC-zendeling Jerold E. Golston, hebben overstromingen in de Braziliaanse provincie Ceara ook onherstelbare schade toegebracht aan baptistenkerken. Hulpakties zijn op gang gebracht.

DANKOFFERWEEK BRACHT MEER DAN 22 MILJOEN DOLLAR OP

De dankofferweek, de Lottie Moon Offering, die elk jaar met kerstmis gehouden wordt door de vrouwenbeweging van Southern Baptist Convention heeft in '73 het rekordbedrag van $22.232.757 opgebracht; dat is meer dan 13% meer dan in 1972. De eerste Lottie Moon Offering die in 1888 werd gehouden bracht $3.315 op. Het geld is bestemd voor de zending.

VERANTWOORDING „10-CENTS-FONDS" VAN DE U.B.S.

Voor het „10-cents-fonds" (dat is onze gezamenlijke hulp inzake de kerkbouw onzer gemeenten) is in de maanden april en mei door de Bouwstichting ontvangen van:

Zwolle f 72,12; Staveren f 50,—; Arnhem f 349,92; Groningen-Noord f 99,—; Pernis f 116,76; Emmen f 184,19; Sittard f 24,—; Amsterdam-Centrum f 35,60; Den Helder f 28,34; Amsterdam-Noord f 26,25; Alblasserdam f 80,— en f 10,53; Hengelo f 337,83; Den Haag f 5,—; Harderwijk f 62,30.

Hartelijke dank aan al deze helpende gemeenten!

Hoeveel er al in de eerste 5 maanden van dit jaar ontvangen is voor het „10-cents-fonds"? f 3.802,44. Dat is erg verblijdend! Want in 1973 was de opbrengst over de eerste 5 maanden slechts f 667,07. Onze gemeenten hebben nu dus wel zicht gekregen op het belang van passende gebouwen voor de arbeid, en groeiend is de warmte om hierin hulp te verlenen aan gemeenten, die door hun kerkgebouw zware lasten hebben. De verwachting is dan ook sterk, dat de stroom van bijdragen voor het „10-cents-fonds" zal doorgaan, en dat we dit jaar bij het doel zullen komen: om samen f 11.000,— bijeen te brengen om daardoor de helpende hand uit te steken aan gemeenten voor het samen dragen van de lasten van het gemeentecentrum! Ook gedurende de vakantietijd zien we met belangstelling de bijdragen tegemoet, of op onze postgirorekening 1504, of op onze bankrekening 43.80.11.805 bij de Amro-bank te Arnhem. Evenzo bijven wij overmaking van spaargelden verwachten op deze rekeningen.

De administrateur van de Bouwstichting der Unie,

T. Jansma,
Duistervoordestraat 1, Arnhem

———

Wegens vakantie afwezig tot en met 7 juli a.s. Voor bouwzaken kan men zich in die tijd rechtstreeks wenden tot de voorzitter ds W. Veenstra, Gruttostraat 4, Wormer; en voor Pensioenfondszaken tot de voorzitter A. Niessink, Kuyperstraat 5, Maarssen.

T. J.

JEUGDBURO IN JULI GESLOTEN

Gedurende de maand juli zal het Jeugdburo van de N.B.J.B. te Drachten wegens vakantie gesloten zijn.

Gedoopt in de Heilige Geest (2)

Het vorige artikel over dit onderwerp eindigde met de opmerking dat van de uitdrukkingen die worden gebruikt om aan te geven dat God zijn Geest aan de mensen heeft gegeven, geen een méér-betekenis mag worden gegeven, tenzij daar duidelijk aanleiding voor is.

Een tweede zegen

Er zijn gelovigen die vinden dat „gedoopt in de Heilige Geest" meer betekent dan „de Heilige Geest ontvangen". Daarom heeft men wel gesproken over de tweede zegen. Daarmee bedoelt men, dat iemand die een kind van God geworden is de eerste zegen heeft: hij is een kind van God. Maar er kunnen wel jaren over verlopen eer men de tweede zegen krijgt: dat men gedóópt wordt in de Heilige Geest. Ik kan mij wel voorstellen hoe men tot die gedachte gekomen is. Jezus beloofde zijn leerlingen dat ze zouden worden gedoopt in de Heilige Geest en op de welbekende Pinkstermorgen werden ze vervuld met de Heilige Geest. Het lijkt daarom duidelijk, dat „gedoopt in..." hetzelfde is als „vervuld met..." Omdat men vond dat „vervuld met..." uitgaat boven „de Heilige Geest ontvangen" is men ertoe gekomen „gedoopt in..." een méér-betekenis te geven van „tweede zegen". Daarbij heeft men de eigenlijke opzet van het gedoopt worden proberen vast te houden. Immers, je wordt maar één keer gedoopt; het is bedoeld als een eenmalig gebeuren. Wie zich laat dopen geeft zich eens en voor altijd over aan de Heer Jezus. Vanaf die gebeurtenis behoor je Hem toe. Zoiets is niet bedoeld om herhaald te worden, evenmin als getrouwde mensen zo nu en dan weer eens naar het stadhuis zouden gaan om te gaan trouwen. Trouwens, in het Grieks wordt dat ook door de werkwoordsvorm aangegeven. Zo is men ertoe gekomen om te zeggen dat iemand op gegeven ogenblik gedóópt kan worden in de Heilige Geest: een eenmalig gebeuren: de vervulling met de Heilige Geest.

Vervuld met de Heilige Geest

In het vorige artikel heb ik geprobeerd aan te geven dat verschillende termen zoals „gedoopt in", „ontvangen", „geven", „vallen op" verwisselbaar zijn. Dat houdt meteen in dat we niet mogen veronderstellen dat „gedoopt in" zou wijzen op een tweede zegen. Wie de Heilige Geest heeft ontvangen, is gedoopt in de Heilige Geest. Dat is het woordgebruik van de evangelist Lukas. Er is echter wel reden om meer aandacht te besteden aan „vervuld met de Geest" en „vol met de Geest". Voor deze vergelijkende studie moeten we ons beperken tot de apostelen van wie wij weten dat ze gedoopt waren in de Heilige Geest, en van wie we weten dat ze vervuld waren met de Heilige Geest. Nu wordt juist van twee van hen, Petrus en Johannes, verteld, dat zij opnieuw vervuld werden met de Heilige Geest (Handelingen 4 : 31). Het hangt met het eenmalige karakter van de doop samen dat Lukas hier niet spreekt van „ze werden gedoopt in de Heilige Geest". Dat was al gebeurd. Hier gaat het erom dat ze opnieuw vervuld werden met Gods Geest. Hieruit is af te leiden dat ze een tijdlang niet vol met de Geest waren. De reden hiervan is wellicht de zware tegenstand geweest die ze ondervonden van hun volksgenoten. Ze komen bij de hunnen, waarschijnlijk de gemeente, en daar wordt voor hen gebeden, opdat ze weer vrijmoedigheid zullen krijgen. En dat gebed wordt verhoord: ze worden vervuld met de Geest. Het is duidelijk, dat men het ene ogenblik vervuld kan zijn met Gods Geest, en het anedre ogenblik niet; terwijl dat niets afdoet van het feit dat men de Geest van God heeft ontvangen, oftewel gedoopt is in de Heilige Geest. Van de gemeente in Jeruzalem kan men zeggen dat de broeders en zusters de Heilige Geest hadden ontvangen: ze waren gedoopt in de Heilige Geest. Toch kon men blijkbaar niet van ieder zeggen dat men vol met de Geest was. Toen er dan ook diakenen moesten worden aangesteld om de tafels te bedienen zeiden de apostelen dat men moest uitkijken naar mannen „vol van Geest en wijsheid" (Handelingen 6 : 3). In overeenstemming hiermee is de opmerking dat Stefanus een man was, vol met de Heilige Geest (Handelingen 6 : 5 en 7 : 55). Dit onderscheid met andere gelovigen wordt ook nog aangemerkt bij Barnabas (Handelingen 11 : 24).

Wordt vervuld met de Geest!

Ik wil hier niet ingaan op de vraag waarom de één vol is met Gods Geest en een ander niet; en waarom men het ene ogenblik wel vervuld is, en het andere ogenblik niet vervuld is met de Heilige Geest. Wel wil ik u even herinneren aan wat Ananias zei tegen Paulus, een paar dagen na diens ontmoeting met Jezus. „Saul, broeder, de Here heeft mij gezonden, Jezus, die u verschenen is op de weg, waarlangs gij gekomen zijt, opdat gij weer zoudt zien en met de Heilige Geest vervuld worden". (Handelingen 9 : 17) „En nu, wat aarzelt gij nog? Sta op, laat u dopen..." (Handelingen 22 : 16). Hieruit blijkt dat het de bedoeling is dat wij ons laten dopen (in water) om vervuld te worden met de Heilige Geest. De geschiedenissen van het boek Handelingen laten zien dat deze bedoeling niet steeds wordt verwerkelijkt, hoewel de mensen wel de Heilige Geest ontvangen.

(Wordt vervolgd). P. van der Werf

ADRESWIJZIGING

Onlangs werd een nieuw adres van ds H. C. van der Flier te Treebeek opgegeven. Deze mededeling berust echter op een misverstand.

Het goede adres van ds H. C. van der Flier luidt: Horizonstraat 27, Treebeek. Telefoon 045-211628.

H. Bos

EKKE DE HAANSCHOOL IN HEERENVEEN

De gemeenteraad van Heerenveen heeft op 1 juni jl. besloten een nieuwe openbare basis- en kleuterschool in de wijk De Greiden te noemen naar het oud-raadslid, wethouder en burgemeester Ekke de Haan. De echtgenote van wijlen Ekke de Haan was aanwezig bij de raadszitting, tijdens welke tot deze naamgeving werd besloten.

Ekke de Haan, die verleden jaar plotseling overleed, heeft ook in o.a. de Unie van Baptisten Gemeenten een belangrijke plaats ingenomen; hij diende de Unie o.a. als sekretaris en als voorzitter.

Het raadslid dat het voorstel tot deze naamgeving deed, de heer P. A. de Bruyne zei o.a.: „Ekke de Haan was een man, wiens geloofsovertuiging hem zei dat de wereld een werkplaats is voor mensen, die openstaan voor de ander, met elkaar bouwen, elkaar helpen en elkander ondersteunen".

14 september IJsselhal Zwolle

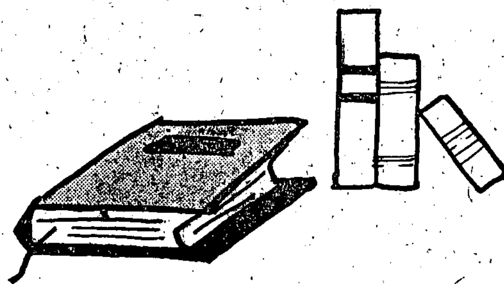
De ontmoetingsdag op 14 september in de IJsselhal te Zwolle is ook bedoeld als een dag van inspiratie, die wekt tot aktie voor de Heer. Natuurlijk moet zulke inspiratie, zal ze werkelijk bezieling zijn en geen bevlieging, van de Heilige Geest komen. Daarom nodigen we u uit om met ons te bidden om de aanwezigheid en het handelen van Gods Geest op die dag, opdat allen die aanwezig zijn zullen worden geïnspireerd om grote dingen van God te verwachten en grote dingen voor Hem te gaan ondernemen. Alles wat er gezegd en gedaan wordt moet onder de heerschappij van de Heilige Geest gesteld worden en dan zal het zijn uitwerking hebben.

We kunnen u wat meer vertellen over de ontmoetingsdag. Om 10 uur begint er een muzikaal voorprogramma, verzorgd door meerdere zang- en muziekgroepen. De 1e bijeenkomst, waarin het vooral zal gaan om de aanbidding, wordt gehouden van 10.45-12.15 u. Van 12.15-13.15 u. is er een pauze, waarin men de meegebrachte boterhammen kan nuttigen of een maaltijd kan gebruiken in het restaurant, dat aan ongeveer 1000 personen plaats biedt. Dranken en etenswaren zullen ook in de hal te koop zijn. In de pauze heeft men daarnaast de gelegenheid om te luisteren naar verschillende zang- en muziekgroepen, en om informatielektuur- en grammofoonplatenstands te bezoeken. In de 2e bijeenkomst, van 13.15-14.15 uur wordt er een musical gebracht. Daarna is er weer een pauze tot 15.00 uur. Dan wordt de slotbijeenkomst gehouden; een evangelistisch appèl, waarin de bekende Engelse evangelist Bryan Gilbert zal spreken.

Baby's, kleuters en peuters worden de hele dag opgevangen, terwijl er voor de kinderen van 6 tot en met 9 jaar enkele speciale programma's zijn; echter niet de hele dag.

U weet toch dat u hartelijk welkom bent? Zorgt er dan zo mogelijk mee voor dat de 14e september een grootse dag wordt voor heel onze Uniegemeenschap; een dag van ontmoeting, inspiratie en evangelisatie, tot eer van onze Heer.

E. J. Huizing

Wat zullen we lezen?

maandag	24 juni	Marcus 1 : 1—5	Een weg door de woestijn
dinsdag	25 juni	Marcus 1 : 6—8	De Doper met de Geest
woensdag	26 juni	Marcus 1 : 9—11	De Doper gedoopt
donderdag	27 juni	Marcus 1 : 12—13	Retraite in de woestijn
vrijdag	28 juni	Marcus 1 : 14—15	Een koninklijk bestaan
zaterdag	29 juni	Psalm 8	Wat is de mens?
zondag	30 juni	Psalm 23	Het ontbreekt ons aan niets
maandag	1 juli	Marcus 1 : 16—20	Mensenvissers
dinsdag	2 juli	Marcus 1 : 21—28	Een nieuwe leer met gezag
woensdag	3 juli	Marcus 1 : 29—34	Zieken en bezetenen
donderdag	4 juli	Marcus 1 : 35—39	Mobiele prediking
vrijdag	5 juli	Marcus 1 : 40—45	Ongewenste hulp
zaterdag	6 juli	Psalm 117	Goed voor alle volken
zondag	7 juli	Psalm 121	God laat je niet struikelen

VOOR VAKANTIEGANGERS IN HOOGEVEEN E.O.

De diensten van de baptistengemeente te Hoogeveen worden gehouden om 10.00 uur en 7.00 uur, in gebouw Bethel, 't Haagje 8. In de maand juli vervalt de avonddienst.

MEDEDELINGEN

△ Het adres van de sekretaris van de baptistengemeente te Alphen aan den Rijn J. J. de Looy, is thans: J. Luykenstraat 32; het telefoonnummer is ongewijzigd.

△ De penningmeester van de baptistengemeente te Muntendam, Jac. Boiten woont met ingang van heden: Mahatma Gandhiweg 66, Muntendam.

gemeenteberichten

VREUGDE IN ENSCHEDE

Enschede - (G.d.J.). Op de 1e Pinksterdag, 's middags, hadden wij een bijzondere dienst waarin een broeder en een zuster (in den lande bekend als Gert en Hermien Timmerman) op hun belijdenis zouden worden gedoopt en aan onze gemeente worden toegevoegd.

Het is altijd een groot feest in de gemeente, wanneer er mensen zijn die onze Heer en Heiland willen volgen in het watergraf, en dat er ook mensen zijn, die hier graag getuige van willen zijn.

Jammer was het dat onze kerk „Het Trefpunt" voor de doopdienst op deze 1e Pinksterdag te klein bleek, want er waren velen gekomen, uit diverse plaatsen van het land, om deze dienst mee te beleven. Sommigen moesten huiswaarts keren omdat er niet voldoende ruimte was. Vóór de dienst werden er enkele liederen gezongen, daarna begonnen we de dienst met Psalm 89 „'k Zal eeuwig roemen, Heer, uw goedertierenheid, uw waarheid en uw trouw bezingen te allen tijd". Onze voorganger, ds H. Bijleveld las een gedeelte uit Romeinen 6. De tekst voor de prediking was gekozen uit Handelingen 8; de geschiedenis over Philippus en de kamerling, waarin rondom de prediking van Philippus de vraag klinkt: „Zie, daar is water; wat is er tegen, dat ik gedoopt word?" Als je over deze vraag nadenkt, zou je ook eigenlijk een antwoord moeten geven. Misschien is onze eigen vraag wel: „wat is er tegen, dat ik gedoopt word?" Het gaat er niet alleen om waarom zou het niet mogen? Het gaat ook om de vraag: wie zou het willen tegenhouden? Welke macht is er tegen dat ik gedoopt word? In het Nieuwe Testament is het duidelijk dat de doop vastgekoppeld is aan de verkondiging van het evangelie. Dat de doop is gebonden aan het verlangen van een mensenkind om de Here Jezus Christus te volgen. In de doop gaat het immers om een heilsgebeuren. Het is niet iets wat door mensen is uitgedacht, maar iets dat de Here God wil.

In de doop leggen wij er belijdenis van af dat wij van Christus willen zijn, dat we gezondigd hebben en dat we de dood hebben verdiend. We leggen belijdenis af van ons geloof in een rechtvaardig God. We kunnen hierdoor alleen maar leven bij de gratie van Christus.

Indien gij van ganser harte gelooft, indien gij werkelijk het verlangen hebt om Jezus te volgen, indien gij er werkelijk van doordrongen bent een zondaar te zijn en Christus nodig te hebben op uw levensweg, dan is het geoorloofd om gedoopt te worden. Maar wij moeten, wel het verlangen hebben om de Here Jezus te kennen en Hem te volgen. Er moet een gebed groeien in de richting van onze Heer Jezus Christus.

Zo mocht onze voorganger het evangelie op een duidelijke wijze verkondigen aan ruim 400 mensen.

Na de prediking werd aan br Timmerman de gelegenheid gegeven een getuigenis door te geven, waarin hij o.a. zei: „wat zijn we diep gelukkig, dat wij juist op deze dag in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, de doop mogen beleven. De doop die ons een verbond en een nieuw leven geeft om Hem te dienen in leven en in dood".

Nadat br en zr Timmerman samen nog een mooi lied hadden gezongen, werden ze beiden op hun belijdenis gedoopt.

Het was een machtig moment en wij bidden de Heer, dat ook deze dienst er aan mee mag werken om nog vele zielen te winnen voor Hem.

Na de doopdienst vierden wij gezamenlijk het avondmaal waarbij br en zr Timmerman hartelijk welkom werden geheten door onze ouderling br.

Kampinga. Samen mochten wij als broeders en zusters zingen en getuigen van onze Heer en Heiland, en gingen wij allen gezegend huiswaarts.

GEEN STILSTAND IN TREEBEEK

Treebeek - (H.B.). Het is al weer enige tijd geleden dat men in DC over ons kon vernemen. Dat wil niet zeggen, dat we de laatste maanden stil hebben gezeten. Integendeel!

Het gemeentelijk werk gaat gestadig door. Iedere zondag mogen we in de dienst een goede opkomst zien. Het woord dat onze voorganger ds H. C. van der Flier brengt, is telkens nieuw en boeiend. De evangelische „Put" wordt tot op de bodem uitgediept en meerdere malen schieten we met onze voorganger er dwars door heen. Wij behoeven u dan ook niet te schrijven over de speld, die je in de kerk kunt horen vallen.

Geregeld zien we mensen van elders in de dienst. Naar we aannemen zal het bezoek van „vreemden" in de vakantietijd wel sterk gaan toenemen, zoals dat andere jaren geschiedde.

Daarom hier nog een tip voor allen die in de vakantiemaanden het Zuiden aandoen: de dienst in Treebeek begint om 10.00 uur. In alle diensten in de maanden juli en augustus hoopt ds Van der Flier voor te gaan. Ons kerkgebouw is gelegen aan de Trichterweg 116 in Treebeek. De Trichterweg is een onderdeel van de Noordelijke verbindingsweg tussen Hoensbroek en Brunssum. U bent van harte welkom!

Op zondag 26 mei jl. mochten we een doopdienst hebben. Vier jonge mensen hadden de keuze voor de Heer gemaakt. In de prediking in deze dienst stonden Daniël en z'n vrienden centraal. Na de dienst werd het avondmaal gevierd en werden de jonge mensen welkom geheten in de gemeente.

In haar Heer en Heiland ontslapen onze lieve schoondochter, schoonzuster en tante

JOS NOORDIJK-DAMAVE

geliefde echtgenote van Henk Noordijk, op de leeftijd van 43 jaar.

Christchurch, New Zealand
11 juni 1974

Uit aller naam:
Fam. P. Noordijk
Boeierlaan 16a, Delfzijl

Op 8 juni ging naar haar Heer en Heiland onze geliefde zuster

BERNARDINA HENDRIKA VAN DINGSTEE-ALBERS

op de leeftijd van 77 jaar.

Zij mocht de kruisbanier tot in Gods handen dragen.

Baptistengemeente Eindhoven

Van 13 t.e.m. 27 juli in Apeldoorn te huur, voor vakantie, 4 kamerflat van alles voorzien. Billijke prijs. Inlichtingen: Fauststraat 174 of telefoon 05760-18991.

Ons 50-jarig huwelijksfeest werd mede door uw blijk van belangstelling, een onvergetelijke dag voor ons.

Gaarne willen wij u daarvoor hartelijk dank zeggen.

Gerard en Gees Heynen-Blaauw
Lethbridge (Canada).

Na een stil en geduldig ziekbed nam de Heer tot Zich mijn lieve man, onze geliefde vader, groot- en overgrootvader

JAN HOEKMAN

op de leeftijd van 82 jaar.

„Ik zal eeuwig zingen van Gods goedertierenheên".

A. Hoekman-Plezier
kinderen, klein- en achterkleinkinderen

Harderwijk, 5 juni 1974

Correspondentieadres: Burgemeester de Meesterstraat 180.

Geen smart meer daar omhoog
God zelf wist daar de tranen droog.

Na een geduldig gedragen lijden heeft God thuis gehaald Zijn kind, mijn lieve vrouw, onze geliefde moeder

ANNA MARIA REILING,
geb. HEIDELBERG

op de leeftijd van 86 jaar.

R. Reiling
J. Reiling

Pekela

L. Reiling

Musselkanaal

H. Reiling

Emmen, 12 juni 1974
Prinsenlaan 33

Tijdens de dienst op Pinkstermorgen heeft de Heer uit ons midden weggenomen onze geliefde en bij velen bekende broeder

WILLEM BOTS

op de leeftijd van 69 jaar.

Hij was een lichtend voorbeeld in onze gemeente en wij zullen allen steeds met liefde aan hem terugdenken.

„Een ding heb ik van den Heer gevraagd, dit zoek ik: te verblijven in het huis des Heren". Psalm 27 : 4a

Baptistengemeente Scheveningen

Op 29 mei 1974 nam God tot Zich

JAN GERHARD DETHMERS

weduwnaar van Harmanna de Groot

in de ouderdom van 86 jaar.

Canada-Woodside:
H. Dethmers
J. J. Dethmers-Mul
Apeldoorn: C. D. R. Hof-Dethmers
S. Hof
Vianen: H. J. W. Dethmers
A. Dethmers-Eikelhof
Klein- en achterkleinkinderen

Corr.adres: Voorstraat 46, Vianen

De Heer heeft tot Zich genomen in een diepe slaap mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa

ARIE SPAARGAREN

op de leeftijd van 71 jaar.

Psalm 23: Al ging ik door een dal van de schaduwen des doods, ik zal geen kwaad vrezen.

Weesp
H. B. J. Spaargaren-van Verseveld
kinderen en kleinkinderen

Weesp, 5 juni 1974
Mr. P. J. Troelstralaan 11

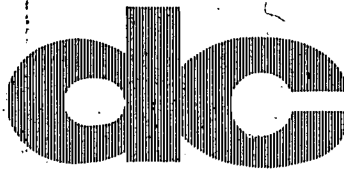
De teraardebestelling heeft plaatsgevonden zaterdag 8 juni te Weesp.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: ƒ 26,— per jaar, ƒ 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland ƒ 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Volle verzekering, Jezus is mijn.

Heden is in Jezus ontslapen, mijn geliefde vrouw, onze moeder, schoon-, groot- en overgrootmoeder, zuster, schoonzuster, tante en nicht

JANTJE SPRINGER

echtgenote van Klaas Ploeg

in de leeftijd van 74 jaar.

Heerlen — K. Ploeg
Heerlen — J. Rasenberg-Ploeg
Heerlen — E. den Hollander-Ploeg
C. A. den Hollander
Hoensbroek — W. Schipper-Ploeg
W. Schipper
Heerlen — B. Ploeg
R. Ploeg-Mulder
Klein- en achterkleinkinderen
Familie Springer
Familie Ploeg

Heerlen, 13 juni 1974
Pallashof 41

De begrafenis heeft maandag jl. plaats gevonden.

Heden heeft de Heer tot Zich genomen onze zuster

JANTJE SPRINGER

echtgenote van Klaas Ploeg

in de leeftijd van 74 jaar.

13 juni 1974

Baptistengemeente Treebeek

Dankbaar voor de liefde die wij van hem mochten ontvangen nam de Heer, na een zinvol leven, tot Zich onze innig geliefde man, vader en opa

HENDRIK JAN ALBERT TER BRAAK

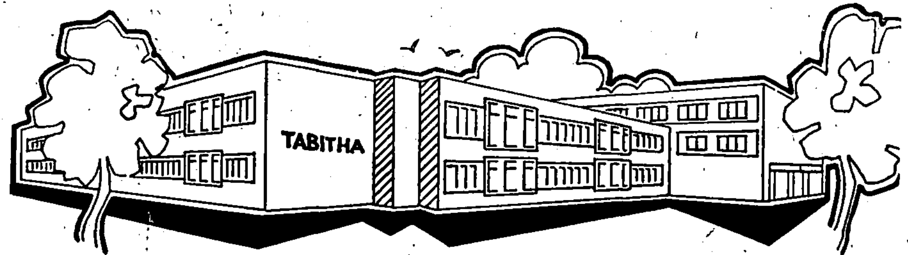
op de leeftijd van 62 jaar.

„Hij is verlost, God heeft hem welgedaan".

M. W. ter Braak-Blenkers
P. H. Grootenhuis-ter Braak
Joh. Grootenhuis
J. H. ter Braak
B. ter Braak-Flippo
D. ter Braak
B. ter Braak-van Harte
en kleinkinderen

Hengelo (O), 31 mei 1974
Timorstraat 12

De krematie heeft dinsdag 4 juni plaats gehad.

STICHTING VERPLEEGTEHUIZEN „TABITHA" AMSTERDAM

Biedt:

jonge mensen met voldoende vooropleiding, zoals MAVO-, INAS-, OVB-, LHNO-, LTS (T) of gelijkwaardig diploma hebben en 17 jaar of ouder zijn, gelegenheid om in september a.s. deel te nemen aan de kursus tot opleiding

ziekenverzorgende

De kursus duurt twee jaar en geeft recht op het staatsdiploma Ziekenverzorgster (Ger.).

Vraagt:

dames en heren die met groot medegevoel voor hulpbehoevenden zich willen inzetten, te solliciteren.

Geeft:

vanaf de dag van indiensttreding een salaris dat voorgeschreven is door de Nationale Ziekenhuisraad. Momenteel is dat voor het eerste jaar ƒ 898,38 + ƒ 31,50, waarbij nog een toeslag komt voor de onregelmatige diensten en vakantie.

Voor dames zijn modern ingerichte kamers aanwezig, voor heren verlenen wij medewerking voor huisvesting.

Voor meer inlichtingen kun je kontakt opnemen met: de heer Vos, Hoofd van de Opleiding.

Een sollicitatiebrief kun je richten aan de direktie t.a.v. de heer J. H. Meijer.

Op de leeftijd van 63 jaar nam de Here tot Zich onze broeder

SJOERT BOITEN

Hij is verlost, God heeft hem welgedaan

Muntendam, 21 mei 1974

Baptistengemeente Muntendam

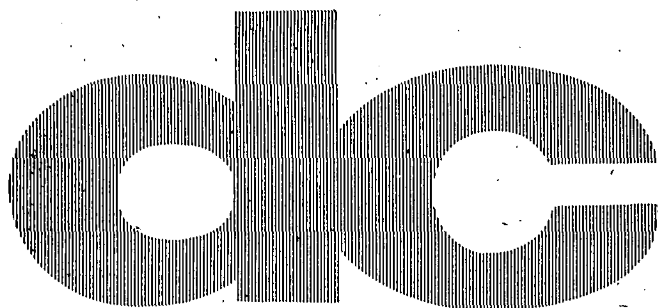
In volle vrede nam de Heer tot Zich onze zuster

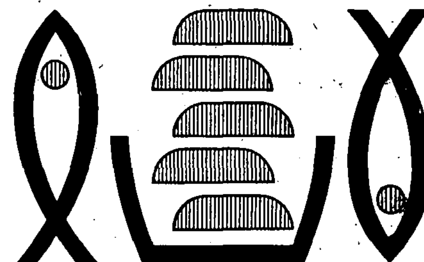
P. A. WINCKLER

op de leeftijd van 84 jaar.

1 juni 1974

Baptistengemeente 's-Gravenhage

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 27/28 - 5/12 juli 1974

God kan niet sterven (II)

Het is een onweersprekelijk feit dat de rol van het christendom in de samenleving van de landen van het Westen een andere is dan honderd jaar geleden. Het leven gaat nu z'n gang zonder de hulp of het ingrijpen van God, althans zo voelen velen het aan.

Daarbij denken ze niet in de eerste plaats aan hun eigen beleving maar ze kijken om zich heen en merken niet dat het bestaan of niet bestaan van God wat uitmaakt. Ze constateren een enorm stuk atheïsme in de praktijk. Alle mensen lijken te handelen naar eigen inzicht of onder invloed van machten waaraan ze niets af of toe kunnen doen, maar ze merken niets van God.

De schrijver van „God kan niet sterven"(zie het eerste artikel, dat in de vorige DC verscheen - e.r.) wil deze mensen volledig serieus nemen. Dat is al een heel ding. De neiging is bij christenen doorgaans groot om zich terug te trekken op eigen ervaringen van een ingrijpen van God in hun leven, als ze die al hebben.

Er is een innerlijk verzet tegen stemmen die getuigen van de afwezigheid van God, dat uit diepe gevoelens van onrust voortkomt. Wij kunnen het maar moeilijk aanvaarden wanneer anderen zeggen: ik merk niets van God in de samenleving, maar wij kunnen er vaak niet veel tegenover stellen. Het kan een bevrijding zijn wanneer wij ook maar eens toegeven, dat er in de samenleving en het wereldgebeuren van God niet veel te merken is.

Consequent

Nu menen velen dat je dan ook consequent moet zijn en het geloof in het bestaan van God moet prijsgeven. U hebt, zei iemand tegen Heinz Zahrnt, nog een theïstische rest; dat wil zeggen een rest van geloof in God, een wortel die nog is blijven zitten toen de kies getrokken werd. Dat stuk moet er ook nog uit en dan pas is de christen waarlijk vrij van achterhaalde geloofsinzichten. Hij is a-theïst geworden.

Zahrnt wijst er op dat de a-theïstische christenen de ervaring gelijk stellen aan de realiteit. Dat is een fout die meer gemaakt wordt. Wat ik niet ervaar of beleef dat bestaat niet. Het is een vorm van kortsluiting, een sprong van het ene naar een ander, ongelijksoortig punt. Want ervaring is altijd beperkt, het is mijn ervaring en die is niet zonder meer geldig voor een ander en eerst recht niet algemeen. De ervaring is niet de werkelijkheid.

Daarom is alle God-is-dood-theologie een produkt van kortsluiting en, zegt Zahrnt met nadruk, een logische misser. Want als wij zeggen: God is dood, dan betekent het dat Hij nooit heeft bestaan. Alle geloof in Hem in vroegere dagen vóór zijn dood is dan een illusie geweest. Of God is werkelijk ook nu, of Hij heeft nooit bestaan, ook niet toen de meeste mensen nog wel in Hem geloofden.

Proef op de som

Tegen deze logica is niets in te brengen, maar dat betekent nog niet dat nu iedereen daarvan kan worden overtuigd. Geloof is geen wetenschap. Wetenschap bestaat bij de gratie van de proef op de som. Wat bestaat moet worden geverifiëerd. Kan God worden geverifiëerd? Wij zijn geneigd om te vinden van niet. Verificatie is iets wat wij doen en op grond daarvan zeggen wij: het is waar, of: het is niet waar. Kunnen wij dat ook met God uithalen? Is er dan nog wel sprake van geloof? Sluiten geloof en verificatie elkaar niet uit?

Zahrnt wijst er op, dat ook in de wetenschap het geloof een grote rol speelt. Geloof en wetenschap zijn geen tegenstellingen. Maar dat betekent ook dat het

geloof niet bang is voor verificatie, althans dat niet behoeft te zijn. Die verificatie wijst dan uit dat het alles aankomt op één punt. Het christelijk geloof kan vrijwel alles missen behalve dit ene punt, het komen van God in Jezus van Nazareth. Hij is het enige steekhoudende godsbewijs.

Bewijs

Zahrnt wijst er op dat de God-is-dood-theologie het toch niet zonder Jezus van Nazareth kan stellen. Voor inspiratie en wegwijzing blijkt hij toch nog onmisbaar te zijn. Waarom? Is dat nog een laatste rest christendom dat er ook nog uit moet zodat een puur humanisme overblijft? Een *laatste inconsequentie?*

Neen, zegt Zahrnt, dat is het niet. Het is het bewijs dat God bestaat. Jezus blijft „werken". Met een bekend mopje: God is *dood* en Jezus is zijn zoon. Hier moet ik denken aan het bekende woord uit 1 Johannes: wie is het die de wereld overwint dan wie gelooft dat Jezus is de Zoon van God?

Bruikbaarheid

Het is een wet van onze dagen dat alleen dat wat bruikbaar is recht van bestaan heeft. Kan de bruikbaarheid van het evangelie worden aangetoond? We zien allerlei christenen proberen dat te doen: het evangelie bevat toch allerlei dat voor de samenleving hoogst nuttig is. Het is, zeggen zij, maatschappelijk relevant. Sommigen menen dat dit zo rechtlijnig kan worden aangetoond dat je er een program en een partij op kunt baseren. Anderen zien het meer liggen in de lijn van aktie, ongehoorzaamheid en revolutie, met en zonder geweld. Zahrnt spreekt spottend van het sociologisch Godsbewijs: God bestaat omdat het evangelie maatschappelijk van belang is. Op deze wijze wordt het evangelie van zijn betekenis beroofd.

In een waarlijk schitterende passage maakt hij aan de hand van 't bekende verhaal van Martha en Maria (Lucas 10 : 38-42) duidelijk waar het om gaat: het fundament is belangrijker dan het hele gebouw.

Dat fundament is en blijft voor iedereen de liefde van God. Het leven is „verdankte Existenz", bestaan dat wij aan God te danken hebben. Het ene nodige is dit te weten en er uit te leven, ongeacht het direkte maatschappelijke nut. Waar het geloof niets meer weet van de ervaring van de psalmist: naast u begeer ik niets op aarde (Ps. 73 : 25), daar degradeert het tot hemelse balsem te worden voor de bevrediging van de enkeling òf tot sociale smeerolie om de maatschappij wat vlotter te laten verlopen.

Valse alternatieven

Van hieruit gaat Zahrnt de tegenstelling horizontaal-verticaal te lijf. Het zal ons niet verwonderen dat deze op zichzelf zeer op de maatschappij gerichte auteur van deze tegenstelling niets moet hebben. Hij wijst er op dat het evangelie juist niet in een program van sociale aktie kan worden vertaald en dat het gevaar groot is dat het sociale program dan vaak aan andere bronnen, bij voorkeur marxistische, wordt ontleend. Dan dreigt het gevaar van een omgekeerd constantijns tijdvak.

Keizer Constantijn de Grote maakte het kruis tot het overwinningsteken dat hem de totale macht bracht. Sindsdien heeft het steeds gediend tot ondersteuning van de heersende machten. Dat loopt nu ten einde. Het zou tragisch zijn wanneer het evangelie van de liefde van God nu horig werd aan de nieuwe machten.

Het bovenstaande is een vrije natekening van enkele hoofdlijnen van het boek van Zahrnt, met wat eigen commentaar er bij. Ik hoop dat het boek gelezen en overwogen zal worden door velen, die het ernstig menen met de zaak van God in de moderne wereld. Men hoeft het in theologisch opzicht niet altijd met Zahrnt eens te zijn om toch van hem te kunnen leren en in de hoofdzaken van harte met hem in te stemmen.

J. Reiling

Onder ons gezegd

Tante Jantien en de Spreuken

Tante Jantien heeft de Spreuken ontdekt! Dat was voor haar weiswaar een pijnlijke zaak, maar ze heeft er nederig lering uitgetrokken.

Dat ging zo. Op een zondagavond konstateerde de voorganger dat zr Grever, in de kleine gemeente algemeen bekend als tante Jantien, vóór de avondmaalsviering naar huis ging. Dat verwonderde hem weliswaar enigszins, want het behoorde niet tot het levenspatroon van tante Jantien, maar hij zocht er toch niet meteen een ernstige oorzaak achter. Een van de kleinkinderen zou wel mazelen hebben of van de trap gevallen zijn. Maar mazelen plegen geen maand te duren. En toen tante Jantien ook voor de volgende avondmaalsviering de kerk verliet, samen met verschillende vrienden der gemeente, die hun vriendschap voor de gemeente blijkbaar erg moeilijk een vastere vorm kunnen geven, begreep hij dat er ergens het een of ander scheef moest zitten. Hij prees bij zich zelf de instelling van het avondmaal, want op deze wijze komt een voorganger er tenminste nog eens achter wat er in de gemeente leeft.

Daar hij echter van mening was, dat een voorganger recht heeft op zijn vrije maandag, werd het pas dinsdagmiddag dat hij bij zr J. Grever aanbelde. Tante Jantien deed zelf open, maar er lag op haar blozende ronde gelaat geen blijde verrassing, zoals bij vorige bezoeken wel eens het geval was geweest. Eerder was het, alsof ze een tikkeltje schrok.

Toch werd de voorganger vriendelijk naar binnen genoodst en zat hij in minder dan een spanne tijds achter een kopje thee, terwijl het mondje van de ontrouwe zuster druk (ietsje zenuwachtig?) open en dicht ging. De theedrinkende bezoeker liet haar zachtkens uitkabbelen, terwijl hij haar nauwlettend observeerde en in stilte hoopte, dat zij zelf over het wegblijven bij de avondmaalsviering zou beginnen. Maar dat gebeurde niet, zodat de voorganger, nadat alle kinderen, behuwd- en kleinkinderen de revue waren gepasseerd, zelf manmoedig de koe bij de horens vatte en taktisch informeerde... Maar hij ving bot. Alles wat hij aan de weet kwam, was: „Ach, dominee, elk mens heeft wel eens wat. Maar ik kom er zelf wel mee klaar. Maakt u zich geen zorgen..."

Nu houdt elke voorganger wel van „doe het zelvers". Ze maken je het leven niet zo lastig als de stoepzitters, die met elk wissewasje hun herder en leraar menen te moeten trakteren. Maar de dominee had toch liever gehad dat zijn visite een wat positiever resultaat had gehad, al was het alleen maar om zijn gevoel van eigenwaarde en onontbeerlijk-zijn te strelen. Hij putte zich nog wat uit in vriendelijke woorden en sprak de hoop uit, dat tante Jantien er in mocht slagen de klus vóór de eerstvolgende avondmaalsviering achter de rug te krijgen.

Evenwel... De hoop des rechtvaardigen werd beschaamd. Zelfs in die mate, dat zr Grever niet alleen het avondmaal over sloeg, doch ook in de daaraan voorafgaande kerkdienst haar stoel leeg liet staan. Kennelijk durfde zij de deurwachter niet nog eens te passeren.

Toen moest het kalf er aan geloven. Daarmee is niets in het nadeel van br Grever gezegd; u kent de geschiedenis van Simson wel! En zowaar, de man van tante Jantien lichtte een tip van de sluier op, al wist hij niet zeker of zijn vrouw dat wel goed zou vinden. Kijk, dominee kende zr Havik wel? Natuurlijk kende de zieleherder ook deze zuster der gemeente. Wel, op straat was zijn vrouw deze zuster tegen gekomen en toen was ze op een vreselijke manier tegen tante Jantien van leer getrokken. „Oude kwebbel" was een van de vriendelijkste uitdrukkingen geweest die er gebezigd werden. Nou, en nu snapte dominee wel, dat zijn vrouw

niet samen met zr Havik aan het avondmaal kon zitten.
De voorganger kon zich het tafereel bijzonder goed voor de geest halen. Als goede herder had hij al de schapen van de kudde lief; maar hij moest voor zichzelf eerlijk bekennen, dat hij, telkens wanneer hij met zr Havik in kontakt kwam, er een extra schepje liefde bovenop moest doen, teneinde het gesprek goed te laten verlopen. Want deze zuster had nooit de gewoonte gehad om haar gevoelens van afkeuring over het een of ander met fraaie woorden te omkleden.

Wat dan wel de reden van deze woede-uitbarsting geweest kon zijn, informeerde hij. Nu, dat was niet al te duidelijk uit de verf gekomen, maar het had iets te maken met de zoon van zr Havik. Tante Jantien zou iets gezegd hebben, waardoor deze zoon niet al te fraai op de foto was gekomen.

Ook dat kon dominee zich levendig voorstellen, omdat het bepaald moeilijk was, van deze 18-jarige nozem een eerbiedwaardig beeld op te hangen. Zijn ouders beleefden niets dan ellende van hun zoon, iets wat voor hen vanzelfsprekend een bron van verdriet vormde. Dat de moeder fel zou reageren, wanneer zij via praatjes van anderen, gemeenteleden nog wel, met de problemen rondom haar zoon gekonfronteerd werd, viel, gezien haar aard, te verwachten.
Een tweede bezoek werd nu wenselijk. En uit de mond van zr Havik vernam de voorganger de nadere bijzonderheden. Na afloop van de vrouwenvereniging had zr Grever verteld, dat het eigenlijk de schuld van de ouders zelf was dat er van hun zoon zo weinig terecht kwam...
Wist zr Havik dat van iemand anders, of had ze het zelf gehoord, wilde de dominee graag weten. Nou nee, ze had het niet zelf gehoord, maar haar buurvrouw, die die tante Jantien toch al niet best kon zetten, had het over verteld! En die lóóg niet!
Dominee zuchtte in stilte en herinnerde zich opeens, wat een collega eens zijn kerkeraad had voorgesteld, naar aanleiding van de praatziekte die er in de gemeente uitgebroken scheen te zijn. De man wilde in de gemeente een decreet uitvaardigen, waarbij het alle gemeenteleden gedurende vier weken verboden zou zijn om over enige gemeentelijke aangelegenheid te spreken. Op overtreding zou een straf moeten staan van 10% van het vakantiegeld. „Je zult zien wat een ideale gemeente je dan krijgt", beweerde hij. Maar het voorstel kwam er niet door, bereikte zelfs de gemeente niet; althans niet officieel, want een van de broeders-ouderlingen had het wel klandestien aan enkele vrienden in de gemeente verteld...
De voorganger informeerde nog, of zr Havik misschien aan tante Jantien naar de juiste toedracht van haar verhaal had gevraagd. Maar de beledigde zuster had zoveel vertrouwen in de gedienstige overbriefster, dat ze dat niet nodig had geoordeeld. Ze was meteen maar tot de tegenaanval overgegaan... En met sukses! Zo zat de zaak dus...
Nee, zo zat de zaak tóch niet! We zullen dit lange verhaal voor u wat korter maken. Het komplete inlichtingen- en opsporingsapparaat der gemeente kwam in werking. Dominee achtte het beter om de wijkouderling er maar bij in te schakelen, hetgeen geschiedde. Er werd geredeneerd, geïnformeerd, gereduceerd en gededuceerd. De eindkonklusie luidde: de gewillige tussenpersoon was toch niet zo safe als zuster Havik maar voetsstoots had aangenomen. Het verhaal was lekker gegroeid, een beetje boosaardig, een beetje naïef. Kinderen in het verstand, niet in de boosheid, moet u maar rekenen. Maar alle water van de zee waste niet weg, dat tante Jantien toch iets gezegd had van de bewuste zoon. Geen rook zonder vuur, geen bonte koe zonder vlekje!
Dat was de tussenstand van de (wed)strijd. De eindstand luidde gelukkig heel anders. Bij het eindsignaal was alles zo ver, dat de beide zusters elkaar de hand reikten, nadat tante Jantien had erkend dat ze beter haar mond had kunnen houden en zuster Havik beleed dat haar tegenoffensief van alle christenliefde gespeend was geweest. En zo keerde de rust weer en waren de strijdende en de scheidende partijen weer een ervaring rijker geworden.
O ja, u wilde nog weten wat het boek der Spreuken met dit alles te maken heeft? Wel, nog verkerende in de hitte van de strijd, kwam tante Jantien, lezende in haar bijbel, een woord tegen dat de uitslag gunstig beïnvloedde. Het was Spreuken 21 : 23 en 18 : 19. „Wie zijn mond en zijn tong bewaakt, bewaart zichzelf voor benauwdheden". En: „Een verongelijkte broeder is ontoegankelijker dan een versterkte stad, en twistingen zijn als de grendel van een burcht".
„Ik heb nooit geweten, dat de bijbel zó levensecht was", beleed ze.

o — o

En wanneer u nu meent, dat u in dit verhaal iemand kunt herkennen, dan zij u bekend, dat deze gebeurtenis niet echt gebeurd is, hoewel hij 1000 keer gebeurd is, in velerlei variaties en versies. Hopelijk hebt u zelf echter in dat verhaal nooit mee gespeeld... C. v. W.

„Met wie dan wilt gij God vergelijken?", roept de profeet (in Jes. 40 : 18) uit. Even ervoor heeft hij geprobeerd te zeggen om welke God het gaat: om de God die de wateren mat met de holte van zijn hand en de omvang der hemelen bepaalde met een span. Om die God. Niet de god waarvan goudsmid of beeldhouwer een afbeelding kan maken teneinde hem daarmee te vergelijken . . .
God, dé God die eeuwig is, die alleen God is, is niet te vergelijken. Met

P

niets en niemand. Niet met de zon, want Hij heef die gemaakt. Niet met de grootste, machtigste of edelste onder de mensen — want als er grootheid, macht of adeldom gevonden wordt, Hij heeft ze zo gemaakt.
Als de vraag van de profeet beantwoord wordt geeft die God zelf het antwoord: vergelijk Mij met Jezus van Nazareth, mijn eniggeboren zoon. De zon die verduisterd werd, die de geringste werd, zijn macht aflegde en tot de misdadigen werd gerekend, gedaante noch heerlijkheid had.
Ja, dat is Gods antwoord. Om ons in ons zoeken en vragen tegemoet te komen. „Zie, hier is uw God". Jezus. Wie Hem ziet ziet Mij. Wie Hem kent kent Mij.

v. D.

ARRESTATIE IN RUSLAND

De organisatie Kruistochten, onder leiding van de evangelist Anne van der Bijl, werkende in Oost-Europa, bericht dat een van de leidende initiatief-baptisten, Georgi Vins is gearresteerd.

Georgi Vins werd ook reeds in 1966 gearresteerd bij een demonstratie voor het gebouw van de kommunistische partij in Moskou. Hij werd toen veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf.

Toen een nieuw proces dreigde dook Vins onder en leidde als vluchteling een zwervend bestaan.

De gezondheidstoestand van de gevangengenomen baptistenleider wordt door zijn familie erg slecht genoemd.

Intussen wordt medegedeeld, dat voor het leven van Georgi Vins (46) gevreesd moet worden, nadat onlangs zijn kleding zonder nadere toelichting bij zijn echtgenote is bezorgd. Eerder deze maand deed het gerucht de ronde dat Vins in hongerstaking zou zijn gegaan.

ZENDINGSWERK IN ANGOLA OPNIEUW BEGONNEN

In het Angolese distrikt Carmona is zendeling Harrison H. Pike van SBC in samenwerking met een Portugees zendingsechtpaar opnieuw met het zendingswerk begonnen. In maart 1961 werd het werk verboden. Het werk schijnt veelbelovend te zijn, want het aantal belangstellenden groeide reeds in de eerste weken tot enkele honderden, terwijl in de dorpen reeds enkele duizenden werden bereikt.

RADIODIENST

De middagdienst (5.00-6.00 uur) op zondag 21 juli a.s. van de baptistengemeente te Sneek zal door het CvK worden uitgezonden. Voorganger in deze dienst is ds J. van Dam, de plaatselijke voorganger; organist S. van der Werf jr. Medewerking wordt verleend door het zangkoor Immanuel o.l.v. P. G. Postma.

WIJZIGING DIENSTEN IN EMMEN
(Rektifikatie)

Gedurende de zondagen 7, 14 en 21 juli zijn de diensten als volgt:

9.00 uur Het Baken, Kerspellaan 2.
10.30 uur De Wegwijzer, Prinsesselaan 6 I.
19.00 uur Gezamenlijke dienst in De Wegwijzer.

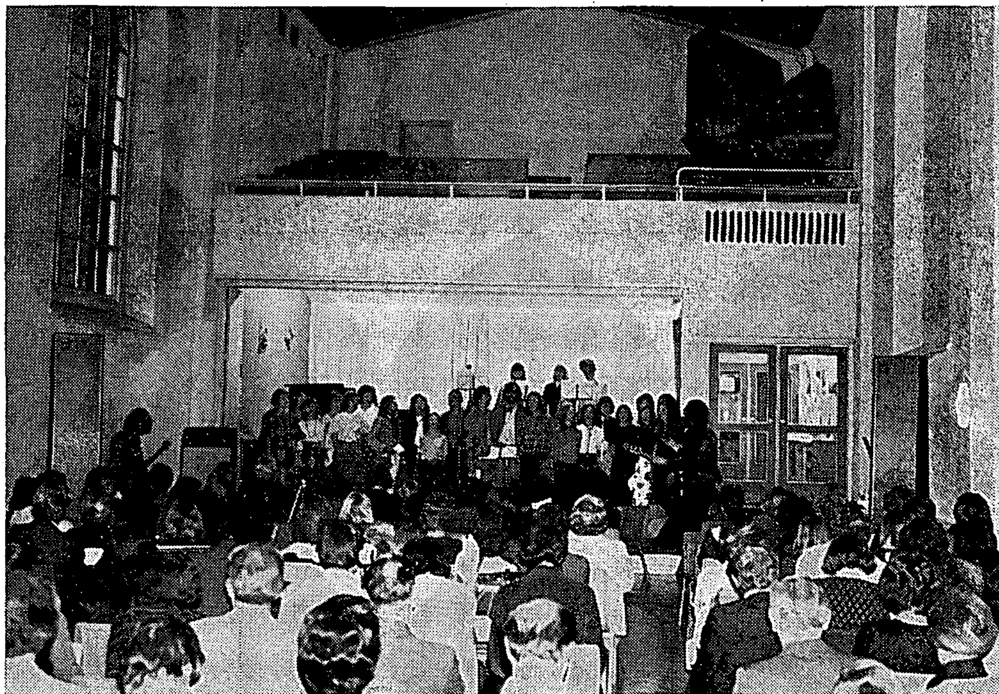
J. P.

WIJZIGING DIENSTEN IN WINSCHOTEN

De diensten van de baptistengemeente te Winschoten zullen op 14, 21 en 28 juli 's ochtends om 11.00 uur beginnen.

Het wordt al laat

Dat is de titel van de reli-musical, die de jeugdgroep van de baptistengemeente Utrecht-Silo op 14 september a.s. hoopt op te voeren tijdens de nationale ontmoetingsdag Agapè '74 in de IJsselhal in Zwolle. Het is een (bijna) komplete vertaling en opvoering van het zang/muziekstuk „It 's getting late", dat enige tijd geleden door de bekende Continental Singers uit de U.S.A. in Nederland ten gehore werd gebracht. De boodschap, die in dit stuk gebracht werd, sprak br Jaap Boeschoten, die de algehele leiding van de uitvoering heeft, zo aan, dat hij met enkele anderen besloot het stuk in het Nederlands te vertalen en met de jeugdgroep Utrecht op te voeren. Inmiddels heeft het eerste optreden al plaats gevonden in Utrecht-Silo (waarvan men hier een foto ziet), en men mag wel zeggen, dat het door het ruimschoots voorhanden zijnde publiek zeer goed werd ontvangen. De boodschap, waarom het gaat, is de konklusie: Het wordt al laat voor de planeet, die aarde heet. Voorspellingen blijken uit te komen, vele dingen gaan zich in een patroon passen, dat al vele eeuwen geleden is voorzegd. En zo wordt het een oproep tot bezinning: Hoe staan wij tegenover datgene, wat voorspeld is en datgene, wat nu gebeurt. En het wordt een dringende boodschap om niet de ogen te sluiten, maar om ze wijd open te houden voor de dingen, die komen gaan, en het wordt een oproep om te volharden tot aan het feestmaal van het Lam, dat gevierd zal gaan worden.

Deze boodschap is op pakkende wijze in geheel eigentijdse (en soms ook verrassend „ouderwetse") muziek gepast, zodat het een geheel vormt, dat aan duidelijkheid nauwelijks te wensen over laat en bovendien jong en oud aanspreekt. Naast de kernachtige boodschap, die eruit spreekt, is dat waarschijnlijk nog wel de sterkste drijfveer geweest, waarom Jaap en met hem vele anderen dit enorme werk hebben aangepakt: Ze hebben namelijk sterk de indruk, dat dit bij de jeugd meer aanspreekt, dan de „normale" geestelijke muziek. Het is een geheel nieuwe aanpak van dezelfde boodschap, dat Christus komt en dat we dat kunnen zien aan de dingen die gebeuren.

Bij de uitvoering op 14 september a.s. zullen er tekstboekjes met de komplete gesproken en gezongen tekst aanwezig zijn, zodat men geen woord hoeft te missen. Dit kan een massaal geloofsbeleven worden, uitgezongen in nieuwe woorden met een vertrouwde inhoud.

Zorg dat u erbij bent! Dit mag u niet missen!

Namens de voorbereidingskommissie,
Anne de Vries

OPGELET

In verband met de vakanties zal ons weekblad om de veertien dagen verschijnen.

De nummers die nu nog uitvallen zijn die van 12 en 26 juli, 9 en 23 augustus.

Adverteerders en inzenders van berichten dienen hiermee rekening te houden.

14 september IJsselhal Zwolle

De landelijke ontmoetingsdag van baptisten op 14 september in de IJsselhal te Zwolle wordt gehouden onder het motto „Agapè '74".

„Agapè" wordt uitgesproken als „aagapèè, waarbij de middelste lettergreep onbeklemtoond blijft en de „g" wordt uitgesproken als een zachte „k", ongeveer zoals in het woordje „zakdoek".

„Agapè" is een woord uit het Grieks Nieuw Testament, waarmee vooral de liefde van God en de liefde tot elkaar wordt aangeduid.

God is agapè, liefde. Hij heeft de wereld lief. In Jezus Christus, Die voor onze zonden leed en stierf aan het kruis en de dood overwon, heeft Hij als het ware de hand der verzoening naar ons uitgestoken. Dat is wonderlijk, want Hij had geen schuld aan onze zonde. Het initiatief is van Hem uitgegaan. Hij wenst dat we met Hem in een goede verhouding leven. Hij wenst ook dat we met elkaar in een goede verhouding leven. Ook wij moeten elkaar liefhebben; met elkaar als verzoenden leven.

Die liefde van God moet geprezen en verkondigd worden en de liefde tot elkaar moet tot uitdrukking worden gebracht. Om die „agapè", die liefde zal het gaan op de ontmoetingsdag in Zwolle. Daarvan zal worden gezongen; daarover zal worden gesproken; die liefde mag ervaren worden.

Kom, als u kunt, op 14 september naar Zwolle; breng uw familieleden, vrienden en kennissen mee. Ieder is welkom. Het belooft een fijne dag te worden.

E. J. Huizing

AGAPE 74
14 SEPTEMBER
IJSSELHAL - ZWOLLE
U KOMT TOCH?

De Sierra Leone Baptist Convention officieel van start

Gezamenlijk gemeentewerk in Sierra Leone

Op 26 en 27 april jl. werd de eerste Algemene Vergadering van de Sierra Leone Baptist Convention gehouden.

De bijeenkomsten werden gehouden in het mij welbekende aardrijkskundelokaal van onze school hier in Mambolo.

De agenda betrof de aanneming van de „doctrinal basis", of wel de grondslag aangaande de leer, die de leden moeten onderschrijven (en die naar baptistische maatstaven wel wat te uitvoerig uitgevallen is).

Vervolgens moest er gestemd worden over de Statuten en er werd een Uitvoerend Comité gekozen, waarin uw correspondent meedoet als penningmeester.

Het Uitvoerend Comité is al bijeen geweest en heeft een 5-jarenplan opgesteld waarin het gaat om de uitbreiding en opbouw van het gemeentewerk dat vanuit de Conventie georganiseerd of gestimuleerd zal worden.

De Europese Baptisten Zending heeft een bijzonder aandeel gehad in de totstandkoming van de Conventie.

Stimulator was met name zendeling Joh. Hagen, die zich van de medewerking kon verzekeren van Rev. J. S. Mans, een Sierra-Leoniër.

Dit tweetal, dat ook bijzonder aktief was in de voorbereiding van de onlangs gehouden New-Life-for-All-campagne in Freetown, kon de basis leggen voor de Conventie door allereerst zelf gemeentewerk te doen en voorts door kontakten te leggen met andere baptistengemeenten.

Mambolo, Freetown en Lunsar

Het oude centrum van de Europese Baptisten Zending ligt in Mambolo. In dit landelijk gezien „achtergebleven" gebied vond het gemeentewerk ingang door de start van de middelbare school en de kliniek.

Naast de gemeente in Mambolo zelf zijn er twee posten waar door inlandse pastors gewerkt wordt.

Een andere plaats van arbeid is Freetown, waar reeds een kleine gemeente is. Het gebouw ligt wat buiten de stad, niettemin blijkt het mogelijk het werk uit te breiden. In Freetown zijn er ook kontakten met de Bassa Baptist Church (een baptistengemeente voor uit Liberia afkomstige Bassa's). Dit is een zeer traditionele en introverte groep die een weinig levendige indruk maakt. Vanuit de Conventie hoopt men wat te kunnen doen aan de verlevendiging van deze gemeente.

Een nieuw werk is begonnen in Lunsar, een tamelijk ontwikkelde plaats. Er bestond al een groep gelovigen uit diverse kerken, echter zonder onderkomen. Door middel van de EBZ is er een pand gehuurd en er is nu een zeer aktieve gemeente met een jonge voorganger, die zich vooral toelegt op het bereiken van jonge mensen. Ds Van 't Wout, die als vice-voorzitter van de EBZ bij ons op bezoek was, kon juist de eerste broeders en zusters in het ambt bevestigen.

Door de gunstige ligging van Lunsar, zal hier het centrum van de Conventie komen en er zal een bijbelschool in de inheemse taal worden begonnen.

Dit zijn dus de gemeenten die via de EBZ de Conventie zijn komen versterken.

Nigeriaanse zending en nog andere gemeenten

Heel interessant is dat de Nigeriaanse baptisten zendingswerk doen in Sierra Leone. Afrikanen als zendelingen, 100 jaar nadat Amerikaanse baptisten in Nigeria begonnen!

Zij werken o.a. in Magburaka, ze doen gemeentewerk en hebben een lagere school. De gemeenten die uit dit werk voortgekomen zijn, zijn ook lid geworden van de Conventie.

Er zijn enkele baptistengemeenten, waarvan de oorsprong van één zelfs teruggaat tot het einde van de 18e eeuw toen vrijgelaten slaven in Sierra Leone een nieuw leven begonnen. Deze gemeenten zijn echter introvert en lijken weinig levensvatbaar. Misschien kan het meedoen in het werk van de Conventie voor deze gemeenten een stuk opbloei met zich meebrengen. Er zal nog nader kontakt met deze gemeenten gezocht moeten worden.

De plannen zijn er

De plannen die gemaakt zijn, liegen er niet om: het gaat om het opzetten van jeugdwerk, vrouwenwerk, evangelisatie, training, opbouw van gemeenten.

Met de Conventie wordt ook beoogd het werk los te maken van de zending, zodat als deze wegvalt, het werk doorgaat. Zo komt er binnenkort een jonge hulppastor naar Mambolo, die ik in de boekhouding zal inwijden, zodat hij mij volgend jaar kan opvolgen. Ik hoop echt dat dit te verwezenlijken is.

Sierra Leone is een moeilijk land, gezien de honderden zendingswerkers die er in de loop van de tijd ingezet zijn en het toch povere resultaat.

Ons gebed is daarom te meer een bede om de werking van Gods Geest.

Sierra Leone — Teun Wolters

VAN DE ALGEMEEN SEKRETARIS

Nodig?

Sommigen zullen wellicht wat vreemd tegen onderstaande becijferingen aankijken. Kun je nu wel schrijven: „te weinig ontvangen?" Is dat niet ondankbaar?

„De gemeenten en partikulieren geven wéér meer dan vorig jaar en toch blijft u ons wijzen op tekorten!?"

Verheugd zijn we over het feit, dat vele en steeds meer penningsmeesters van gemeenten **regelmatig** bedragen overmaken.

Daardoor helpen zij de arbeid op een voortreffelijke wijze. Wij begrijpen dat een penningmeester soms ook de eindjes aan elkaar moet knopen. 't Is niet een gemakkelijke taak, penningmeester van een gemeente te zijn. We zijn dankbaar voor hun medewerking in dezen.

Voorbeeld

We weten van een gemeente die nog in 't geheel niet had bijgedragen voor opleiding- en evangelisatiewerk. Men is in deze gemeente niet gewend aparte kollekten voor deze takken van werk te houden. Men maakt uit de post **vrijwillige bijdragen** van de gemeentekas per jaar eenvoudig dat bedrag over dat verwacht wordt van de gemeenten. Men had echter in een bepaald jaar bijzonder veel uitgaven en de inkomsten vielen tegen. Het gevolg was, dat de vrijwillige bijdragen voor de Unie niet konden worden betaald uit de gemeentekas.

De broeders van de raad besloten dat het Uniewerk beslist geen sluitpost van de begroting mocht worden, omdat het tenslotte een integrerend onderdeel van het gemeentelijk werk is, en ze gingen daarom een lening aan teneinde de vrijwillige bijdragen te kunnen overmaken!

Gegevens over de maanden april en mei 1974

	benodigd per maand	*ontvangen in april en mei*	*te weinig ontvangen*
ECU	6.000,—	4.000,—	2.000,—
CvdO	8.300,—	4.250,—	4.050,—
UZC	17.400,—	11.500,—	5.900,—
NBJB	1.250,—	650,—	600,—

Gegevens over de eerste 5 maanden

	benodigde bedragen	*ontvangen bedragen*	*tekort per 31-05-1974*
ECU	15.000	10.500,—	4.500,—
CvdO	20.750,—	13.400,—	7.350,—
UZC	43.500,—	32.200,—	11.300,—
NBJB	3.100,—	1.100,—	2.000,—

Tenslotte

Wij wijzen met name op de tekorten die de opleiding heeft: ruim 35% van het verwachte bedrag ontbreekt nog! De opleidingsbegroting **moet** dit jaar gehaald worden: er zijn geen enkele reserves en er is geen kapitaal waaruit geput kan worden. Reeds tweemaal is het verlies, dat wil zeggen het werkelijk ontbrekende bedrag opgevoerd op de begroting van het daaropvolgende jaar. Daarmee kunnen we natuurlijk niet doorgaan. Laten we er dit jaar samen voor stáán, zodat de broeders die het werk van de opleiding behartigen niet ook nog in zorgen zitten over de financiën.

Het bedrag van *f* 11.300,— dat voor de zending had moeten binnenkomen noemen we alleen nog eens. Ook de E.C.U. en de jeugdarbeid vragen uw gebed en offer. Th. van der Laan

VERANTWOORDING BINNENGEKOMEN BIJDRAGEN MEI 1974

Voor het Noodfonds:
Amsterdam-C 20,—; Staveren 130,50; Apeldoorn 64,15; Sneek-Jonggehuwden 32,30; Arnhem 1617,02; Arnhem 25,—; Scheveningen 87,89; Den Haag 1100,—; Steenwijk 25,60; HS,H 25,—; JK,H 100,—; door bemiddeling van ds De Jong te Emmen, van vissers van mensen 250,—.

Voor de N.B.J.B.:
Groningen-N 66,60; Enschede 122,07; Deventer 81,75; Vroomshoop 32,—; Emmen 75,19; Sittard 16,—; Apeldoorn 91,44; Scheveningen 38,19; Den Haag 100,—; Deventer 10,—.

Voor de E.C.U.:
Groningen-Z 152,12; Pernis 250,—; Groningen-N 333,—; Enschede 110,94; Amsterdam-C 66,68; Emmen 252,05; Musselkanaal 279,10; Sittard 68,—; Apeldoorn 134,45; Leiden 231,15; Harlingen 109,87; Alkmaar 82,37; Scheveningen 53,50; Den Haag 150,—; Steenwijk 18,40; Deventer 93,54; Zwolle 81,79; Harderwijk 46,13; Emmer Erfscheidenveen 96,—.

Voor de C.v.d.O.:
Vriescheloo 143,—; Zwolle 105,53; Groningen-N 450,—; Enschede 147,98; Deventer 73,24; Amsterdam-C 105,25; Emmen 284,10; Musselkanaal 316,50; Krommenie 26,95; Sittard 84,—; Steenwijk 23,70; Apeldoorn 133,74; Heerenveen 96,75; Groningen-Z 278,79; Alkmaar 103,63; Scheveningen 103,50; Den Helder 33,—; Den Haag 200,—; Deventer 20,—; Harderwijk 60,85; Emmer Erfscheidenveen 113,50.

Voor de U.Z.C.:
Den Helder 42,51; Groningen-N 937,80; Krommenie 29,45; Enschede 148,40; Musselkanaal 593,15; Deventer 105,75; Amsterdam-C 224,50; Vroomshoop 588,23; Emmen 1154,29; Sittard 188,—; Steenwijk 20,88; Apeldoorn 289,30; Groningen-Z 473,41; Leiden 453,27; Emmeloord 16,75; Harlingen 181,93; Alkmaar 247,57; Scheveningen 140,49; Den Helder 74,70; Coevorden 135,—; Deventer 615,07; Harderwijk 143,35; via ds De Jong te Emmen, van vissers van mensen 500,—; HK,H 10,—; LJvB,C 20,—; GWT,D 10,—; AB,V 25,—; JJB,G 25,—; WB,H 23,—; JS-S,G 25,—; PK,U 5,—; NN te X 25,—; SH-S,S 100,—; HS,H 25,—; WB,E 120,—; HWW,E 25,—; HGdW,E 7,50; LdV,H 100,—; AZ,W 60,—; KK,A 98,80; (postzegelaktie) LJvB,C 20,—; Bondsdag Z-O Drenthe 268,92; Zondagsschool Winschoten 95,21; NBVB Nieuw Buinen 100,—; Bejaarden Hoogezand 126,75 (boot Sierra Leone) NN,Z 144,16.

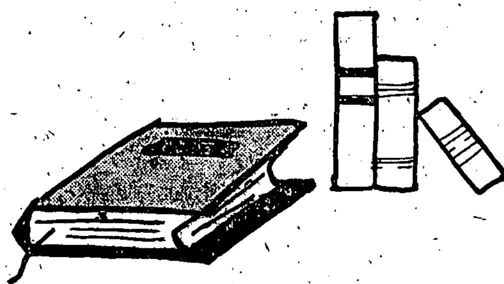
Allen die hebben bijgedragen, hartelijk dank voor hun offervaardigheid.

A. v. d. Hoef

er zijn vele wegen om bezig te zijn
maar als iedere baptist
man, vrouw, jongere
voor één gulden per maand
Zaaiers neemt (4)
bereiken wij elke maand samen
100.000
honderdduizend mensen
't is fantastisch
alleen maar fantasie?
dat ligt aan u!!

Allemaal er heen
14 september 1974
„ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle

gemeenteberichten

Wat zullen we lezen?

maandag	8 juli	Markus 2 : 1— 5	Vindingrijk geloof
dinsdag	9 juli	Markus 2 : 6—12	De macht van de Mensenzoon
woensdag	10 juli	Markus 2 : 13—17	Een ongewone roeping
donderdag	11 juli	Markus 2 : 18—22	Een ongewone bruidegom
vrijdag	12 juli	Markus 2 : 23—28	De ware sabbat
zaterdag	13 juli	Psalm 65 : 1— 9	De wonderen van Gods trouw
zondag	14 juli	Psalm 65 : 10—14	Zegen in overvloed
maandag	15 juli	Markus 3 : 1— 6	Het licht op rood
dinsdag	16 juli	Markus 3 : 7—12	Benauwend succes
woensdag	17 juli	Markus 3 : 13—19	Twaalf helpers
donderdag	18 juli	Markus 3 : 20—21	Boze familie
vrijdag	19 juli	Markus 3 : 22—27	Razende schriftgeleerden
zaterdag	20 juli	Psalm 2	Het rijk Gods lijdt geweld
zondag	21 juli	Psalm 7	God redt de oprechten

TENTCAMPAGNE IN STADSKANAAL-N.

Stadskanaal-N. - (B.T.K.). Enige tijd geleden mochten wij het blijde bericht doorgeven, dat er enige jongeren op hun belijdenis door de doop aan de gemeente werden toegevoegd. Wij mogen dit nu weer meedelen. De eerste paasdag waren er weer drie die dezelfde stap deden. Het waren Pieter Kruit, Koos Aeilkema en Koos Buwalda. „Blijde dag, zaal'ge stond, toen ik Jezus als mijn Heiland vond". Inmiddels hebben wij weer verschillende evangelisatiediensten gehouden, waarin wij rijkelijk door de Heer gezegend werden. Ook mochten wij een tentcampagne houden van vier dagen. Het weer was niet zo goed, wat de opkomst niet ten goede kwam. Maar de Heer was in ons midden en heeft ons gezegend. Wat ook een eervolle vermelding waard is, is dat allen die door zang en muziek en door het woord het blijde Evangelie brachten, zich niet door het weer lieten weerhouden en op hun plaats waren. Onze eredienst op die zondagmorgen werd ook in de tent gehouden. Dit was een wonderbare belevenis. De tent was goed bezet, de zon scheen en de Heer was voelbaar in ons midden.
De slotsamenkomst was ook erg mooi.
Al met al, ondanks het weer mogen wij terug zien op gezegende dagen. God heeft ons weer nieuwe moed en kracht gegeven om door te gaan met het evangelisatiewerk.

BLIJDSCHAP EN ROUW

Scheveningen - (J.D.J.M.). Misschien zullen enkelen, misschien velen zich eens hebben afgevraagd of er nog eens iets uit Scheveningen in De Christen zou komen. Het is uiteraard een kleine gemeente waar nou niet zo verschrikkelijk veel gebeurt waarvan je moet zeggen: dit moeten ze in den lande nu ook weten. Toch zijn er nu wel enkele dingen die aandacht vragen:
Op 1 januari 1973 telden wij 58 leden in onze gemeente en in het jaar 1973 gingen er tien netto van af. Dit is voor een kleine schare voorwaar geen kleinigheid en wij voelden dit dan ook wel. Wij waren wat verdrietig. Maar de Heer liet ons, echt niet alleen want tot op vandaag kwamen er weer zes bij. Een grote vreugde was het om op 5 mei jl. Maarten Korbee, Wilhelmina Spaans en Anje Ploeger, allen nog zeer jonge mensen, door de doop aan de gemeente te mogen toevoegen. Voor ds H. Ploeger een grote vreugde omdat nu ook zijn tweede dochter voor de Heer koos.
Was het volgende toeval of bracht de Heer dit zo terecht? Begin 1974 verliet onze organist ons en wij hadden geen andere. Op dat moment kwamen met attestatie tot ons br Nieuwstraten en zijn echtgenote. En wat bleek?, br Nieuwstraten is een goede organist. Br Nieuwstraten werd ook al gauw tot diaken verkozen en hij stemde hiermede in. Een kracht erbij in de raad, dat is fijn. Maar hij was nog niet eens helemaal binnen of wij verloren een ouderling, onze broeder Bots.

Wij hebben veel reden om dankbaar te zijn. Ook dankbaar voor het feit dat hij broeder Willem Bots aan de gemeenten heeft gegeven. Op 3 februari 1974 was het 50 jaar geleden dat hij werd gedoopt in Stadskanaal door ds J. W. Weenink. In die 50 jaar is hij aan de zijde van de Heer blijven wandelen. Hij heeft verschillende gemeenten in uiteenlopend funkties gediend. Want dit viel bij hem op, hij kon richting geven aan het werk in de gemeente en hij vuurde een ieder aan zijn steentje bij te dragen voor het werk van de Heer en hij ging hierbij zelf bepaald niet achteraan lopen maar gaf door zijn voorbeeld kracht aan velen om ook mee aan te pakken. en daar overviel hem een hartziekte, die in 1972 In 1970 ging hij naar zijn kinderen in Canada en daar overviel hem een hartziekte, die in 1972, opnieuw tijdens een verblijf in Canada nogmaals toesloeg. Hieruit is hij niet mer als de oude Bots teruggekomen; maar het werk van zijn Heer ging door, dus hij ook.
Op vrijdag 31 mei bezocht hij, alhoewel hij al zeer slecht was, nog een vergadering in het bejaardencentrum „Deo Gratias". Tijdens de dienst op Pinkstermorgen, tijdens het avondmaal bereikte ons het bericht dat hij was overleden. De verslagenheid was groot, want een geliefde broeder en vriend van velen was heengegaan naar het huis met de vele woningen, waar ook hij — en daarvan zijn wij overtuigd — een woning van de Heer zijn God heeft toegewezen gekregen. Dit stond ook in de tekst op de rouwkaart, want hier was geschreven: Eén ding heb ik van den Here gevraagd, dit zoek ik: te verblijven in het huis des Heren, (Psalm 27 : 4a). Onder grote belangstelling hebben wij hem op 6 juni ter aarde besteld.
Moge de Heer hen die achterbleven, in het bijzonder zijn vrouw, dicht nabij blijven en hen sterken. De gemeente Scheveningen gaat nu voorwaarts in het licht van de Heer en weet dat die Heer ook verder met ons zal gaan.

ZEGENINGEN IN BUINERMOND

Stadskanaal-Nw. Buinen - (F.H.-B.). Wij willen met dankbaarheid in onze harten doorgeven, dat het goed gaat bij ons in de wijkgemeente Nw. Buinen. In Stadskanaal werken de wijken Stadskanaal-Noord, Plan ter Maars en Nw. Buinen zelfstandig. We vormen één gemeente maar een ieder doet datgene wat er in zijn wijk nodig is. Bij de komst van br P. Kroeze begon voor ons in Nw. Buinen een geheel nieuwe periode. We zijn de Heer dankbaar dat br Kroeze in onze wijk mocht komen werken. We mogen zondags in de diensten meerdere mensen begroeten. Het gemeente zijn komt nu meer tot zijn recht, omdat we een vaste voorganger hebben die de kontakten met de gemeenteleden en vrienden op een bijzondere wijze weet te leggen. We voelen ons als gemeente samen met onze lerend ouderling br Kroeze, één in God.
Op zondag 2 juni mochten we voor de 3e maal dit jaar een doopdienst hebben. Een jonge zuster Niera van Boven-Rikkert getuigde door de doop dat ze de Heer toebehoorde. Het is heerlijk te weten dat God nog steeds mensen toevoegt aan Zijn koninkrijk.
Ook met het verenigingsleven gaat het bijzonder goed. Onlangs werd er door br Kroeze een muziekgroep opgericht. Ze dragen de naam „Zicht door Licht". Ze hebben al op verschillende manieren het Licht mogen verspreiden. We hopen dat anderen daardoor weer zicht mogen krijgen op de Heer. Het is fijn dat onze jonge mensen op deze wijze werkzaam zijn in de gemeente.
Onze tent-campagne hebben we gehad op 17, 18 19 mei jl. We mochten velen begroeten die anders niet in de kerk komen, en er zijn kontakten gelegd. We hopen dat de Heer de naprediker mag zijn in vele harten.
Op zondag 9 juni hadden we onze 1e openluchtdienst. Er zullen nog velen volgen. We vinden het fijn, dat we nog de vrijheid hebben om anderen te mogen vertellen dat er één Heer is die ook voor hen wil zorgen. We zullen zingend en sprekend getuigen dat onze Heer leeft.
Als u dit alles leest merkt u wel dat we in en rondom onze wijkgemeente werkzaam zijn. We zijn de Heer dankbaar dat hij ons zoveel zegeningen geeft. Het zijn er te veel om te tellen. „Dank, ja duizendmaal dank, o Heer".

TOCH GAAT HET WERK DOOR

Nieuwe Pekela - (W.W.). Door middel van ons blad willen we graag weer eens iets laten horen. Ons ledental gaat iets achteruit. Eerder kwam dat omdat vele jonge mensen wegtrokken naar omliggende plaatsen om werkgelegenheid te zoeken. Nu verlaten ons ook ouderen, omdat het bejaardencentrum dat we hier hebben, te klein is en niet meer aan de tegenwoordige eisen voldoet. Ook verlieten ons twee gezinnen waarvan de vrouwen invalide zijn, en elders een aangepaste woning vonden.
We hadden gezegende pinksterdagen; in de morgendienst verleende ons kinderkoor zijn gewaardeerde medewerking en 's avonds hadden we een doopdienst waarin twee zusters gedoopt werden: zr Stevens-Prins, die reeds geruime tijd met ons opging en zr Jannie Hofman, de oudste dochter van ons voorgangersgezin. Dus grote blijdschap in de gemeente en in ons voorgangersgezin. Beiden werden bij het avondmaal hartelijk welkom geheten door br Stadens. We hopen dat meerderen zullen volgen.
De tweede pinksterdag kwamen we met velen samen op de Landdag te Schipborg, waar we rijk gezegend werden.

BEROEPINGSWERK

Bedankt: voor Amsterdam-West, W. Hessels te Lemmer.

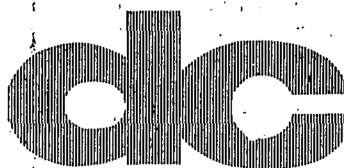
Beroepen: te Amsterdam-Noord, P. Jager te Nieuw Weerdinge.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 -

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam -

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Zondag 30 juni hadden we ds H. Jut en zijn gezin in ons midden, die zijn 25-jarig ambtsjubileum herdacht. Het was nl. 26 juni 25 jaar geleden dat hij hier als voorganger zijn intrede deed, zijn eerste en enige gemeente. We waren samen blij dat zij hier in ons midden waren. In de dienst bepaalde hij ons bij Ps. 103 : 1 en 2 „Looft den Here mijn ziel en vergeet niet een van zijn weldaden". Die weldaden Gods mochten zowel ds Jut als ook onze gemeente in rijke mate ervaren. Na de dienst waren we nog even in de zaal bijeen, onder het genot van een kop koffie, en werden de ervaringen uit het verleden uitgewisseld.
Onze voorganger is drie weken op De Vinkenhof waar hij de algemene leiding, en samen met zijn vrouw en nog enkele anderen, ook de verzorging van de zomerkampen heeft. We bidden of de Heer hem ook daar tot zegen wil stellen.

POSTZEGELS VOOR DE ZENDING

Alle broeders en zusters, hartelijk dank voor de zegels die reeds gezonden zijn. We hebben nu in goed drie maanden f 275,— opgebracht. Dat vind ik een mooi bedrag. Met de hulp en de zegen van de Heer hopen we door te gaan.

K. Kuperus

Met dankbaarheid aan God laten wij u weten, dat onze geliefde ouders

A. DE VRIES
en
G. DE VRIES-ZOER

op 4 juli jl. hun 55-jarig huwelijk mochten herdenken.

Gelegenheid tot feliciteren op 5 juli a.s. in het Baptisten verenigingsgebouw „de Haven", Kanaal A NZ 189, te Emmercompascuum, van 16.00 tot 19.00 uur.

Emmercompascuum, Verl. Scholtenskanaal OZ 2

Hun dankbare kinderen, klein- en achterkleinkinderen

Psalm 115 : 1

D.V. 17 juli a.s. hopen wij met onze geliefde ouders en grootouders

B. FABRIE
en
G. F. FABRIE-DE JONG

hun 45-jarig huwelijksfeest te vieren.

Dat zij nog lang voor ons allen gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Workum,
B. F. de Haan-Fabrie
J. W. de Haan

Sneek,
A. G. Helfrich-Fabrie
W. Helfrich
en kleinkinderen

Makkum, De Wijting 42
juli 1974

Met deze betuigen wij onze hartelijke dank voor de vele blijken van medeleven na het overlijden van mijn geliefde man, onze zorgzame vader en opa

ARIE SPAARGAREN

H. B. J. Spaargaren-van Verseveld
kinderen en kleinkinderen

Weesp, juni 1974
Mr. P. J. Troelstralaan 11

Hij zal als een herder zijn kudde weiden, in zijn arm de lammeren vergaderen en ze in zijn schoot dragen. Jesaja 40 : 11

Op woensdag 19 juni nam de Heer tot Zich onze jongste zoon en broertje

MATTHIJS

Zijn aardse weg duurde maar 4½ maand. We wandelden met hem door het land van de schaduwen des doods en ervoeren daar, heel bijzonder, de hand van de Heer en zijn grensloze liefde ook voor dit kind.

Fam. H. Bijleveld

Enschede, Chopinplein 7

Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven Joh. 11 : 25

In Jezus ontslapen onze geliefde man, vader, schoonvader en grootvader

NIKOLAAS KOZINES SICCAMA

echtgenoot van Marteina Christina Barendregt, weduwnaar van Eppien van der Wijk, in de ouderdom van 82 jaar.

M. Chr. Siccama-Barendregt
en verdere familie

's-Gravenhage, 18 juni 1974
Esdoornstraat 113.

Bijzetting in het familiegraf heeft plaats gevonden op de begraafplaats Selwerderhof, Groningen.

---

12 juni jl. nam de Here tot Zich onze oude steeds meelevende zuster

ANNA MARIA REILING-HEIDELBERG

Baptistengemeente Emmen

De Here heeft, kort na elkaar, tot Zich genomen onze broeders

ARIE SPAARGAREN

op 5 juni 1974 op de leeftijd van 71 jaar
en

CORNELIS VEENDORP

op 20 juni 1974 in de ouderdom van 77 jaar.

Baptistengemeente Amsterdam-Centrum

Plotseling is van ons heengegaan mijn geliefde broeder in de Heer

K. VEENDORP

Zijn leven was Christus, zijn sterven gewin.

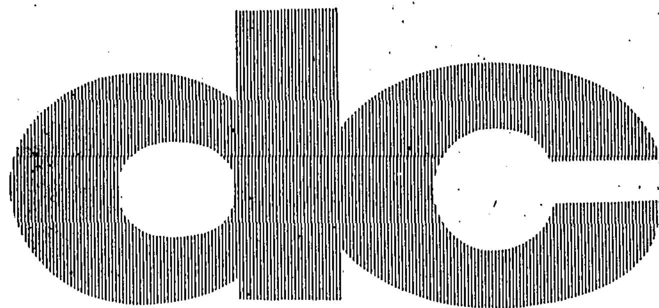
A. Veendorp
A. Veendorp-Palmans
neven en nichten

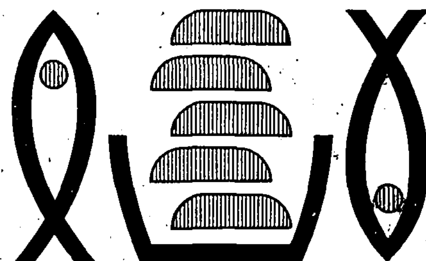
De Heer heeft tot Zich genomen onze trouwe broeder

N. K. SICCAMA

op de leeftijd van bijna 83 jaar.
18 juni 1974

Baptistengemeente 's-Gravenhage

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 29/30 - 19/26 juli 1974

In SBC verlaten 1000 voorgangers per jaar het pastoraat

door Jim Newton
(Baptist Press - USA)

Ongeveer 1000 voorgangers per jaar leggen hun ambt neer in de gemeenten van Southern Baptist Convention (USA), terwijl vele anderen er in gedachten mee bezig zijn om hetzelfde te doen. Enkele baptisten beginnen zich nu af te vragen waarom ze dat doen.

Deze vraag: waarom?, heeft ertoe geleid dat vele problemen die met het voorgangerschap te maken hebben zijn komen bloot te liggen. Het zijn problemen die de voorgangers zelf waarschijnlijk al vele jaren hebben onderkend maar die nu pas begrip gaan krijgen bij anderen. Gemeenteleden, voor het merendeel zich niet bewust van de problemen die met het pastoraat te maken hebben en verborgen blijven, schrikken als een voorganger er eerlijk mee voor de dag komt hoe hij zich werkelijk voelt. Tenminste drie van de vier voorgangers zeggen dat ze in hun werk aan ernstige spanningen zijn blootgesteld, dikwijls ernstig genoeg om te overwegen het werk te verlaten. Bij velen komen daar nog gevoelens van angst, vermoeidheid, verbijstering, neerslachtigheid, vrees, gevoelens van te falen, van te verliezen, van afkeer, van vervreemding en van trouwbreuk bij.

De voorgangers van vandaag spreken veel openlijker over de problemen. „Er voltrekt zich in het leven van voorgangers en andere gemeentelijke werkers een verzwegen en zinloze vernieling", zegt Ed Bratcher, voormalig voorganger van First Baptist Church te Waynesboro in Virginia.

Bratcher voelde zich bij die problematiek zo zeer betrokken, dat hij het voorgangerschap opgaf om zich helemaal te wijden aan het onderzoek naar de problemen van de voorgangers; hij werd daartoe „consultant on the ministry" aan Southern Baptist Theological Seminary in Louisville.

Een enquête onder 227 voorgangers en andere professionele gemeentelijke werkers (voor vorming en muziek) van de Baptist General Convention van Texas toonde aan, dat 31% van de baptistenvoorgangers in Texas ooit ernstig had overwogen het ambt neer te leggen. Volgens een Gallup-onderzoek op landelijk niveau in 1971 gehouden bleek het 38% te zijn in alle protestantse denominaties.

Toch hebben velen die het voorgangerschap neerlegden niet het gevoel dat ze hun „dienst" verlieten. Onderzoekingen tonen aan, dat slechts 13.9% van de ex-voorgangers zichzelf beschouwen als mensen die de „dienst" verlaten hebben, hoewel ze nu een gewone maatschappelijke betrekking hebben; nog 62% vindt van zichzelf dat ze nog in de „dienst" staan.

Die „dienst" wordt door vele voorgangers breder gezien dan die welke verricht wordt in een plaatselijke gemeente. In een eindexamen-studie van seminaristen van Southeastern Seminary worden de vijf belangrijkste redenen om het voorgangerschap te verlaten opgenoemd:

1. het gerijpter begrip van roeping, dat God geloofsvol gediend kan worden in elk eervol beroep;
2. de ontdekking dat iemands persoonlijke talenten beter en nuttiger besteed kunnen worden in ander werk;
3. de gemeente is niet werkelijk gemeente; is te veel met zichzelf bezig;
4. tegenzin vanwege de kleingeestigheid en het gekibbel in de gemeente;
5. het leven van de voorganger en zijn gezin in een goudvissenkom („glazen huisje", zeggen we in Nederland, v. D.) en het verlangen onafhankelijk te leven.

Tientallen onderzoekingen tonen aan dat de meeste voorgangers zich onderbetaald voelen. In een in 1971 verricht onderzoek gaven 80 van de 100 voorgangers deze mening te kennen. Naast het gevoel niet adaequaat betaald te worden, zeggen zo

goed als alle voorgangers overwerkt te zijn, dat ze te veel moeten doen en over te weinig tijd te beschikken om het te doen. Vaak verklaren ze zowel physiek als emotioneel en geestelijk leeg te zijn. Slechts weinig mensen, zegt een voorganger, realiseren zich hoeveel tijd een voorganger besteedt in zijn werk. „Ze denken dat alles wat we hebben te doen is het voorbereiden van twee preken per week en 's middags op visite gaan; en daarmee uit". Dezelfde voorganger had in de maand ervoor slechts twee avonden thuis in zijn gezin kunnen doorbrengen. „Vijf, zes dagen heb ik mijn kinderen niet eens gezien terwijl ze op waren".

Dikwijls heerst bij de vrouw van de voorganger 't gevoel dat hij in plaats van met haar met de gemeente getrouwd is. Even zo vaak vinden voorgangers en hun vrouwen het moeilijk om hechte verhoudingen en vriendschappen te ontwikkelen met andere paren. Als een gemeente een beroep uitbrengt, zegt een voorgangersvrouw, menen ze dat ze niet alleen de voorganger hebben beroepen maar ook zijn vrouw. „Als zij zich ook beroepen voelt, dan is dat mooi", aldus deze dominese, „maar als ze het niet zo ervaart kan ze vele ongelukkige uren doorbrengen, gefrustreerd en ingekapseld".

Vanwege de gezinsspanningen is echtscheiding een groeiend probleem en is het een van de belangrijkste faktoren bij het verlaten van het voorgangerschap, aldus blijkt uit een onderzoek.

Terwijl de belangrijkste rol die de voorganger te vervullen heeft die van raadgever is, heeft de pastor zelf dikwijls niemand op wie hij kan terugvallen als hij zelf raad nodig heeft. Hij wordt immers dan niet meer in die mate als een „Godsman" beschouwd als hij toegeeft er zelf ook behoefte aan te hebben de eigen problemen eens uit te praten.

Ongeveer één derde van de voorgangers die vragen om „informeel advies" geven hun vrouw op als de meest belangrijke persoon bij het helpen de eigen „stress" op te lossen. Het zijn ook wel gemeenteleden, mensen uit andere beroepen en andere vrienden die helpen. Kollega-voorgangers zijn de laatsten op de lijst.

In de laatste jaren hebben tien staatkonventies (gewestelijke bonden, zouden wij zeggen - v. D.) vertrouwenskommissies ingesteld om de gemeenten die naar een voorganger zoeken informatie te verstrekken. De instelling van dergelijke kommissies is slechts een van de vele systemen om hulp te verlenen die Southern Baptist Convention de laatste jaren heeft ontwikkeld. Ze tonen wel aan, dat men zich ervan bewust wordt dat ook voorgangers mensen zijn en hun problemen hebben. Er is openheid en eerlijkheid voor dat feit gekomen. Dat te aanvaarden is de eerste schrede om voorgangers die in nood zijn te helpen.

———

Naschrift: Met de publikatie van dit artikel willen we geenszins suggereren dat de situatie ten onzent gelijkt op die in Amerika.

Wel zijn we de mening toegedaan, dat dezelfde ontwikkeling zich ook in onze gemeenten kán voordoen. Het „geeft acht op elkaar" — en dat niet als betutteling bedoeld! — geldt ook hen die als voorgangers onder ons werken. v. D.

DE REIS NAAR MANNEDORF VAN DE L.K.C.

Op woensdag 12 juni startte de bus vanuit Stadskanaal, ging via Emmen en Almelo naar Hengelo waar de laatste vakantiegangers instapten naar Zwitserland.

We waren met z'n 40-en, oud en jong, en waren al gauw op dreef. In Duitsland overnachten we zowel op de heen- als terugreis in het plaatsje Lorsch, omdat de tocht voor één dag veel te ver was. Wat verreisd kwamen we aan in het Bibel- und Erholungsheim in Männedorf, dat niet zo gemakkelijk was te vinden, maar waar een vriendelijke Zwitser ons met zijn auto naar toe had gebracht. We zaten al gauw aan de avondmaaltijd, waar sommigen van ons wat moeite mee hadden; maar anderen lieten zich alles goed smaken. Nederlanders blijken met het eten lastige klanten te zijn, wat de leiding: mej. G. van Veen en ds Schaap, in het begin wat moeite veroorzaakte, maar uiteindelijk konden we toch niet anders zeggen, dan dat we het er uitstekend hebben gehad wat de inwendige mens betrof. Ook bleek het, dat we ons in acht moesten nemen voor de andere rust-behoevende gasten en de nodige stilte moesten betrachten, wat al weer voor sommigen een hele opgaaf bleek te zijn.

Maar na enige strubbelingen in het begin, kunnen we niet anders zeggen dan dat we een heel fijne vakantie hebben gehad. We hadden een prima chauffeur, die allerlei grote en kleine tochten voor ons had uitgezocht om ons zoveel mogelijk van al het schoons te laten genieten. Het weer werkte ook mee om onze vakantie te doen slagen en verschillenden konden van ons op de rustige dagen een bad nemen in het Zürichermeer, dat niet ver van ons tehuis aflag.

Al aan het begin van ons verblijf daar werden we opgeschrikt door het bericht, dat één van onze mede reizigsters niet goed was geworden; haar werd door de dokter, die ontboden was, verboden nog verder aan uitstapjes mee te doen. Gelukkig knapte ze toch weer zover op, dat ze aan het eind nog een boottochtje over het meer kon maken en met ons in de bus mee terug kon. We hebben genoten, vooral op de lange tochten, van Gods wonderschone natuur met begroeide hellingen en watervalletjes en daarboven uit de door de zon beschenen schitterende witte, besneeuwde Alpentoppen. Er kwam heel wat stuurmanskunst aan te pas om ons in zo'n grote bus veilg door de haarspeldbochten te loodsen. We hebben heel wat gezongen onderweg en spontaan kwam het lied uit onze monden: „Uw schepping Heer, is godd'lijk schoon, bij al die pracht".

Op de rustige dagen hadden we als groep 's avonds in de bibliotheek een gezellig samenzijn waarin zowel luim als ernst was. De jeugd had zich danig ingespannen en ons een mooi Bijbels spel laten spelen dat erg leerzaam en ook spannend was en waaraan we allen konden mee doen. 's Zondagsmorgens hadden we in dezelfde ruimte een eigen Nederlandse dienst, waar het goed was te zijn. We waren volkomen vrij om aan al de aktiviteiten, diensten en samenkomsten deel te nemen, maar het was maar zelden dat er één ontbrak. Het was goed samen te zijn en we vormden een fijne groep, die dankbaar gestemd de 24ste weer naar Nederland vertrok, waar we na 'n goede reis weer allen behouden op de plaats van bestemming aankwamen en elkaar in het najaar op een reünie in Emmen nog eens hopen te ontmoeten. W. Z.

VADERDAG IN HET OPENLUCHTTHEATER

Terwijl twee reigers statig over het met ruim drieduizend bezoekers gevulde Openluchttheater van het Zuiderpark in Den Haag vlogen en de zon het met natuurschoon rijk-bedeelde park in een feestelijk licht zette, begon zondag 16 juni jl. 's middags om vier uur de door het Interkerkelijk Evangelisatie Team „Zuiderpark" georganiseerde bijeenkomst. Het werd een ware happening.

De SOUND FOUNDATION, uit de V.S., onder leiding van Laroy Yarbrough, trok de aandacht door de uitbundig gezongen, vreugdevolle evangelische liederen. Deze zang- en muziekgroep zorgde voor een volkomen eigentijds gebeuren. Ds Joh. Heule wist de aandacht vast te houden door te spreken over „Vader"-dag en hij deed dit naar aanleiding van het bijbelse verhaal van „de verloren zoon".

Aan het slot van deze feestelijke bijeenkomst werden de jongens en meisjes uit Amerika met een oorverdovend applaus bedankt voor de fijne en spontane wijze waarop zij hun muzikale getuigenis brachten, waarna uit vele monden het „Prijs de Heer met blijde galmen" over het prachtige Zuiderpark klonk.

Een week later zou er op dezelfde plaats, eveneens om 4.00 uur n.m., een bijeenkomst gehouden worden waaraan de zang- en muziekgroep IGNIS uit Utrecht en de onlangs naar Rotterdam verhuisde ds Landheer meewerkten. Ook voor de zondagen 11, 18 en 25 augustus a.s. zijn er weer dergelijke bijeenkomsten gepland.

Het Interkerkelijk Evangelie Team „Zuiderpark" bestaat uit vertegenwoordigers van zeven verschillende, voornamelijk rondom het Zuiderpark gesitueerde kerken, en twee interkerkelijke jeugdbewegingen, te weten de Jesus People en Youth for Christ. M. Cohen

Namens de Unie heeft ds Th. van der Laan, algemeen sekretaris van de Unie op 2 juli jl. in verband met de moord op mevr. King Sr. het volgende telegram aan dr Martin Luther King Sr. gezonden:

> *The Baptist Union in the Netherlands expresses its sympathy with the loss of your wife. May God comfort you. (vertaling: De Baptisten Unie in Nederland drukt zijn leedwezen uit bij het verlies van uw echtgenote. Dat God u moge vertroosten).*

ZENDELINGE CORRIE BROUWER KEERT TERUG NAAR NEDERLAND

De Unie Zendings Commissie heeft uit Zaïre bericht ontvangen, dat zendelinge zuster Corrie Brouwer in verband met ziekte zo spoedig mogelijk naar Nederland zal moeten terugkeren.

VERANTWOORDING '10-CENTS-FONDS' VAN DE U.B.S.

Graag verantwoord ik hier de voor het '10-cents-fonds' (dat is onze gezamenlijke hulp inzake gemeentecentrumbouw onzer gemeenten) ontvangen bijdragen in de maand juni:
Hengelo 390,33; IJmuiden 30,56; Maassluis 125,—; Heerenveen 107,51; Almelo-Geraniumstraat 104,30; Utrecht-Centrum 150,—; Hoogezand 104,37; AdJ S 25,—; DO,S 12,50.
Hartelijke dank aan de gevers en geefsters!
Door onze gemeenten is in het eerste halfjaar voor de gezamenlijke kerkbouwhulp via het '10-cents-fonds' *f* 4.814,51 bijeengebracht. Dat is verblijdend, want dit komt dicht bij de helft van het voor dit jaar benodigde bedrag van *f* 11.000,—. En als we rekenen, dat nog niet van álle gemeenten een bijdrage voor het '10-cents-fonds' is ontvangen, en dat de opbrengst in het tweede halfjaar doorgaans véél hoger ligt, dan geeft dit grote moed om te geloven, dat als alle gemeenten zó bijdragen - en dat moest toch voor ieder een vreugdevolle taak zijn - dit jaar ons doel wordt bereikt. Ja zeker, wij mogen allemaal meedoen! Onze rekeningen staan steeds open voor ontvangst van uw bijdragen: postgirorekening 1504 en bankrekening 43.80.11.805 bij de Amro-Bank N.V. te Arnhem. Tevens nog even deze vriendelijke herinnering: ook uw spaargelden worden gaarne op deze rekeningen verwacht.
De administrateur van de Bouwstichting der Unie van Baptisten Gemeenten,
T. Jansma,
Duistervoordestraat 1, Arnhem.

ZENDING VAN ZUIDELIJKE BAPTISTEN (USA)

De zending van Southern Baptist Convention heeft op zijn juli-vergadering 34 nieuwe zendelingen benoemd. Tijdens deze vergadering werd in een toespraak door dr Joseph B. Underwood meegedeeld, dat de gemeenten van de zending in het buitenland de laatste tien jaar met 121% waren gegroeid. In 1973 groeiden deze gemeenten overzee met 7%, dat is twee keer de wereldbevolkingsgroei. In Oost- en Zuid-Afrika was de groei meer dan 14% en in Z.O.-Azië zelfs 17,6%.

Tweede konferentie voor gemeente en evangelisatie in De Bron te DALFSEN

23, 24 en 25 september a.s.

Reserveer deze data nu alvast!

Nadere gegevens volgen spoedig

BIJBELVERSPREIDING IN OOST-EUROPA

Hoe langer hoe meer Nederlanders maken een reis naar Oost-Europa. Veelal is het een gewone vakantiereis. Ook de Oostbloklanden proberen een stukje van de toeristenmarkt te veroveren. Waarom zouden er bij deze Oostgangers geen baptisten zijn? Misschien zijn er bij hen in de loop der jaren kontakten ontstaan met geloofsgenoten in Hongarije, in Rusland, Roemenië of een ander land. Ja, het is voor de mensen achter het „IJzeren Gordijn" een geweldige bemoediging broeders en zusters uit het Westen te kunnen begroeten. Ook daarom zou men kunnen besluiten reisplannen te maken in die richting.

Via dit kleine artikel willen wij er de aandacht op vestigen dat het in de meeste gevallen mogelijk is bijbels mee te nemen ten behoeve van gelovigen in kommunistische landen. Natuurlijk kan men niet zomaar een aantal meenemen. Er zouden grote moeilijkheden door ontstaan en men bereikt er absoluut niet zijn doel mee. Hoe moet het dan wel? In welke talen zijn bijbels verkrijgbaar? Hoe is de kontrole? Zijn er ook landen waar het niet nodig is bijbels in te voeren?

Het Algemeen Diaconaal Bureau van de Gereformeerde Kerken, Koningslaan 7 in Utrecht heeft alle noodzakelijke informatie bijeengebracht op een paar bladzijden. Aan alle sekretarissen van onze gemeenten is of wordt binnenkort een exemplaar van dit stuk toegezonden, zodat men bij hen terecht kan. Bijbels kunnen via het Uniebureau, Biltseweg 10, Bilthoven, besteld worden. Bijbels en Nieuwe Testamenten zijn er in het Bulgaars, Ests, Hongaars, Lets, Pools, Roemeens, Russisch, Tsjechisch, Kroatisch en Servisch. Een bijbel kost *f* 10,— per post (*f* 7,50 afgehaald). Een Nieuw Testament kost *f* 4,25 (*f* 2,50 afgehaald). Het gironummer is 92.60.

Namens de werkgroep werelddiakonaat:

J. Schuil

CHRISTELIJKE GEREFORMEERDEN IN NEDERLAND

In de periode 1961 tot en met 1973 is het aantal christelijke gereformeerden in ons land gestegen van 63.474 tot 71.300. In 1973 was er een toename van 146, d.i. 0,2%. De bevolkingsgroei in 1973 was 0,76%.

In de afgelopen 13 jaar verloren deze kerken 16.200 leden; 12.200 mensen traden in dezelfde periode tot de christelijke gereformeerde kerken toe. Van de genoemde 16.200 voormalige christelijke gereformeerden is naar schatting ongeveer 4.300 onkerkelijk geworden.

De woorden in Jes. 42 (vs. 3): het geknakte riet zal hij niet verbreken en de kwijnende vlaspit zal hij niet uitdoven, zijn pas volkomen van toepassing op Jezus, (zie Mat. 12, vss 15-21).

Zo voelde Juda zich in ballingschap: een geknakt riet, een walmende, kwijnende vlaspit. Zou de aanstormende Kores (Cyrus) dit kleine, wanhopige

P

groepje joden niet wegwalsen onder het geweld van zijn legers? Nee, zegt de profeet. Vrees niet.

De volkomen Knecht des Heren is Jezus. Hij zal het geknakte riet helen. Zie Hem gaan door het Palestijnse land; zie, hoe Hij juist bij het geknakte riet stilstaat om te helen. Hij zal de kwijnende vlaspit niet doven. Zie hoe Hij Zijn handen er behoedzaam om heen houdt en er met Zijn adem opblaast: ontvang de Heilige Geest!, en: gij zijt het licht der wereld.

Ja, God ontfermt zich in tedere zorg over het geknakte en het kwijnende. In Jezus heeft Hij het in volkomenheid gedaan.

v. D.

Het Baptisme [1]

HET BAPTISME
Naar aanleiding van mijn benoeming tot bijzonder hoogleraar in de geschiedenis en de leer van het Baptisme kwam er een uitnodiging van de Wereldomroep om in drie korte lezingen een schets van het Baptisme te geven. Wellicht zijn de lezers van DC geïnteresseerd in het portret van het Baptisme dat op 16 en 30 juni en 14 juli jl. via deze omroep de wereld in is gezonden.
J. R.

Half december 1973 haalde de benoeming van een bijzonder hoogleraar in de geschiedenis en de leerstellingen van het baptisme zelfs het radionieuwsbulletin van het ANP. Dat lag niet aan de hoogleraar maar aan de leerstoel die hij ging bezetten. Het is nl. de eerste en enige leerstoel in dit vak aan een openbare universiteit, niet alleen in Nederland maar op het hele vasteland van Europa. Aanleiding tot het instellen van deze leerstoel was het feit dat de toekomstige predikanten van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland hun algemene theologische vorming ontvangen aan de theologische faculteit van de rijksuniversiteit te Utrecht. De eigen kerkelijke opleiding sluit daar op aan, zoals dat aan alle openbare faculteiten met verschillende kerkelijke opleidingen het geval is.

Nu zijn de baptistengemeenten in ons land niet talrijk en niet groot: ruim 70 gemeenten met bijna 11.000 belijdende leden. Omdat deze gemeenten voor het merendeel in de drie Noordelijke provincies zijn gevestigd, is het baptisme in vele delen van ons land een onbekende grootheid die in de verte doet denken aan de Anabaptisten, de wederdopers uit de tijd van de Reformatie. Die associatie is niet helemaal juist, maar ook niet helemaal er naast.

De doperse beweging op het vasteland van Europa is een kind van de Reformatie. Ze is ontstaan in Zürich in januari 1525 en wel in onmiddellijke aansluiting aan de Reformatie van Zwingli, en heeft zich uitgebreid tot andere streken en landen, o.a. ook tot ons land waar ze als Mennonieten of Doopsgezinden bekend zijn geworden. Wat de Dopers voorstonden was een gemeente van gelovigen in tegenstelling tot de volks- en staatskerken van hun tijd. Omdat de doop de acte van toetreding en inlijving in de kerk is kwamen zij vanzelf tot de konklusie dat bij hun gemeente-ideaal de kinderdoop niet paste. Daarvoor in de plaats herstelden zij de doop op belijdenis, die ze ook in het Nieuwe Testament vonden.

Dezelfde overtuiging vindt men bij de eerste baptisten en toch is het baptisme geen regelrechte afstammeling van de doperse beweging van het vasteland. Het is zeker dat er Dopers naar Engeland zijn uitgeweken; het is echter niet zeker of zij daar veel mensen voor hun denkbeelden hebben weten te winnen. Op het ontstaan van de eerste baptistengemeenten hebben ze echter geen enkele invloed uitgeoefend. Het is bekend dat er in de 16e eeuw in Engeland velen waren die de kerk radikaal wilden hervormen en zuiveren. Dienovereenkomstig werden ze Puriteinen genoemd. Ze wilden binnen de kerk blijven. Langzamerhand echter gaven velen de moed op en verlieten de kerk en gingen over tot de vorming van vrije gemeenten. Ze scheidden zich af en werden daarom Separatisten genoemd. Zo'n kleine gemeente van Engelse Separatisten vinden we omstreeks het jaar 1608 in Amsterdam.

Hun leiders waren John Smyth en Thomas Helwys. In deze gemeente nu voltrok zich dezelfde ontwikkeling als in de eerste doperse gemeenten op het vasteland. Van het herstel van de gemeente van gelovigen naar nieuw-testamentisch model kwam men tot de doop der gelovigen. Daarom doopte Smyth eerst zichzelf en vervolgens de overige leden. Zo ontstond de eerste baptistengemeente in 1609 in Amsterdam. Kort daarop kwam Smyth in kontakt met de Nederlandse Doopsgezinden. Daar herkende hij voldoende van zijn eigen inzichten en zocht aansluiting bij de Waterlandse Mennonieten. Zijn gemeente herkende wel de gelijke inzichten inzake de gemeente en de doop maar volgde haar leider niet. Onder leiding van Thomas Helwys keerde zij naar Engeland terug.

Dit was het begin van het Engelse baptisme, althans van een van de twee hoofdstromingen, die van de General Baptists. General of algemeen werden ze benoemd omdat ze geloofden in een algemene uitverkiezing. De andere hoofdstroming was die van de Particular Baptists die in hun uitverkiezingsleer calvinistisch waren en geloofden in de bijzondere of particuliere verkiezing. Deze tweede stroming is niet uit de eerste voortgekomen maar uit een gemeente van Separatisten in Zuid-Londen in de dertiger jaren van de 17e eeuw. Van kontakten tussen de General en de Particular Baptisten is uit die tijd niets bekend.

Evenals in de meeste doperse gemeenten op het vasteland werd in de eerste baptistengemeenten de doop bediend door besprenging. De vraag of dit de juiste vorm was kwam spoedig op, met name bij de Particular Baptists. Een zekere Richard Blunt kwam tot de overtuiging dat de onderdompeling de enig juiste vorm was en liet zich in 1641 op deze wijze dopen, niet in Engeland maar in ons land en wel bij de Rijnsburgse Collegianten waar de doop door onderdompeling werd bediend. Terug in Engeland doopte Blunt zijn medeleden op dezelfde wijze.

De onderdompeling is daarna de algemeen aanvaarde vorm geweest bij beide stromingen van de baptisten en dit is tot op de huidige dag het geval in alle baptistengemeenten ter wereld.

We zijn wat uitvoerig bezig geweest met de oorsprong van het baptisme omdat daar de verhouding tot de kerken van de Reformatie en tot de Doopsgezinden het duidelijkst aan de dag treedt. Het is ontsprongen aan hetzelfde verlangen tot herstel van het ware evangelie dat ook de Reformatoren bezielde maar de Dopers op het vasteland en de baptisten in Engeland wilden dit doortrekken tot het herstel van de nieuwtestamentische gemeente van gelovigen die in de plaats moest komen van de door de staat beheerste gevestigde kerken waar men door geboorte bij hoorde, wat dan in de kinderdoop passend tot uitdrukking kwam.

Op het punt van dit doortrekken van de Reformatie naar de kerk scheidden de wegen van de baptisten en de Reformatoren. In de 16e en de 17e eeuw moest dit leiden tot vervolging en tot martelaarschap en de Dopers en de baptisten hebben dit dan ook geweten.

Het heeft hen niet kunnen stuiten. Vanuit dit begin en dwars door de vervolgingen heen is het baptisme een wereldbeweging geworden. Daarover zal het gaan in de volgende uitzending.

(Wordt voortgezet)

AFSCHEID Ds G. LIEBE

Het zal alle lezers van De Christen bekend zijn dat ds G. Liebe het beroep dat de gemeente Hengelo op hem heeft uitgebracht, heeft aangenomen.

Om zijn werk daar te kunnen aanvatten zal hij eerst afscheid nemen van de gemeente die hij zes jaar heeft gediend.

Dat afscheid is bepaald op zondag 11 augustus a.s. in de dienst die om 3 uur gehouden zal worden in de Herdenkingskerk, Postjesweg 150, Amsterdam-West. Wie ook maar belangstelling wil tonen is daar hartelijk welkom; moet er op een of andere wijze voor u gezorgd worden, dan kan dat ook, maar dan wel even een berichtje vooraf; aan: Jac. L. de Vries, sekretaris, Mercatorstraat 95, Amsterdam-West; tel. 020-162766.

KORREKTIE ADRESSENBOEKJE

In het nieuwe groene adressenboekje onder:

VII Periodieken A 1, redaktielid P. v. d. Werf woont in Winschoten (niet in Doetinchem).

Oase van rust

We stonden midden in de stroom en konden rechts noch links, voor- noch achteruit. Aan weerszijden vloeiden en schokten de wagens ons voorbij. Wij moesten linksaf maar konden het voor een poosje wel vergeten. Ik keek door het venster naar rechts. Mooie huizen toch. Stuk voor stuk handwerk van ambachtslieden. In die dagen wisten ze nog niet van prefabricated muren, vloeren en daken. Elk huis een plaatje. „Wat een mooie stad", zei ik, „maar ik zou er niet willen wonen. Hier verdrink je in de velen". „In deze buurt heb ik veel gezworven en gewerkt", zei mijn chauffeur, eens predikant in het centrum van Amsterdam en nu het evangelie uitdelend in Tabitha. In het oude aan de Amstelveense weg en in het nieuwe in het Geuzenveld. Dat nieuwe hadden we een kwartier geleden verlaten. Ik had er een deel van de dag doorgebracht en herinnerde mij, nog steeds in die maalstroom staande, de binnenplaats van die vierkante burcht, een oase van rust, stil als een begijnehof. Met wat oudere mensen die zich door de zon lieten koesteren. Een haven vol veiligheid.

De voormiddag was voorbijgevlogen in het zusterhuis, geen vijf minuten gaans van het hoofdgebouw. Ook nieuw en woonplaats van de interne zusters. Daar ontmoette ik Peter Schampers, die onlangs zijn diploma haalde, en Lilja Verveer, eveneens een paar weken geleden gediplomeerd. Beiden hadden een paar jaren in Tabitha gewerkt en met hen wilde ik praten. Zo maar, over hun werk. P.S. was me aangeduid als een rasechte Amsterdammer. Hij zal er wel praten hebben geleerd, maar werd toch ruim twintig jaar geleden in Eindhoven geboren. Kort daarna vertrok de familie naar de hoofdstad van Nederland. Na de lagere scholen ging hij naar de banketbakkersvakschool en leerde daar het „betere" werk. Maar bakker werd hij niet. Ik denk dat het hem te warm en te benauwd was. Hij probeerd het bij Auto-Pon. Welke jongen is niet verliefd op motoren. Hij kwam er niet aan de slag. Bij de K.L.M. lukt het ook niet. Hij las een advertentie van Tabitha. Hij solliciteerde en werd aangenomen. ‚Ja", zei hij, „de financiële regelingen trokken me ook wel aan". „Heb je 'n kerkelijke achtergrond?", vroeg ik. „We komen uit het Zuiden en daar zijn de meesten katholiek. Wij ook. Maar ik heb geen relatie met die kerk. U weet hoe dat gaat. Bij de geboorte krijg je het stempel al mee maar ik vind dat fout. Je moet later zelf kunnen kiezen". „Dat is zo bij de baptisten", zei z'n verloofde, die er ook bij zat. Ik beaamde dat en bedacht wat een toekomst onze gemeenschap eventueel kan hebben in de wereld van morgen. Wat zeg ik? Van nu, want het wordt steeds duidelijker dat een eigen beslissing steeds meer begeerd wordt en bij velen steeds zwaarder gaat wegen.

„Doe je het werk hier graag? Vind je het niet vervelend worden?" vroeg ik. „Nee", zei hij, „het bevalt me hier goed". „Wat vind je van de sfeer hier?" „De mensen gaan uit van hun geloof en dat kun je wel merken. Niet altijd, maar soms toch wel".

We hadden nog wel wat door willen bomen, maar daar kwam Lilja Verveer aan. En voor haar hadden we maar een half uur. Ja, ze is wat wij noemen een kleurlinge. Goed donkerbruin met kortgeknipt kroes haar. Meer dan twintig jaar geleden in Paramaribo geboren. Surinaamse dus. Klein, snels-soms, verloofd met een blanke Nederlander, met wie ze binnenkort gaat trouwen. Daar hadden we het natuurlijk wel even over. Over de eeuwen achtergronden, die door ons bloed stromen.

Je kunt niet zeggen dat een blanke een halve peer is en een kleurlinge een halve appel en dat die, als je ze samenvoegt, niet helemaal bijelkaar passen. We zijn allen mensen en dat had zij goed voor de geest. Haar ouders, die jong stierven en haar met haar zusje en twee broertjes achterlieten, waren leden van de Herrnhuttergemeente. Toen Lilja ouder werd voelde zij zich daar niet meer thuis en werd lid van de baptistengemeente in Paramaribo. Daar las ze van Tabitha. Bijna drie jaar geleden nam ze afscheid van land en volk en werd ze in het Tabithagezin opgenomen.

„Hoe kwam het leven in Nederland op je af?". „O", zei ze, „eerst wat vreemd. En zoveel mensen in de stad. Maar ik was niet bang". „Heb je nou al meer van 't land gezien?". „Ja, een beetje. Ik was in Schoorl en op Ameland en ik ben lid van het zangkoor Holy Sound en we zingen hier en daar". „Ben je van plan hier in Tabitha te blijven? Je bent nu gediplomeerd". „Nee, want ik ga trouwen. In juli misschien. En dan gaan we in Duivendrecht wonen en daar ga ik ook wel werken in een verpleegtehuis. Maar ik vind het wel jammer". „Vind je het hier goed?" „Hardstikke goed, ik ga met twijfel weg. Er is hier zo'n goede sfeer". U valt natuurlijk niet over die uitdrukking. Heeft ze van ons geleerd. „Ik heb heel goede ervaringen hier en leuke herinneringen. Mijn aanstaande man is wel gelovig. Hij studeert weg- en waterbouwkunde en is gauw klaar". En zo kabbelde de rivier verder tot de dwingende klok er een einde aan maakte.

Waarom deze niet zo zwaar geladen gesprekken met twee jeugdige mensen, die onderweg zijn het leven binnen te stappen? Omdat het je deugd doet dat er jongelui zijn die er niet met de pet naar gooien. Die wel oog hebben voor de dingen van de dag, maar die opeens ontdekken dat er een zinnig, bevredigend leven te leiden is in een huis als Tabitha aan de Jan Bongastraat 5. Ze halen niet de voorpagina, maar misschien denkt de grote Heer aan hen als hij zegt: Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt mij gehuisvest; naakt, en gij hebt mij gekleed; ziek, en gij hebt mij bezocht. Hij kon niet zeggen oud, maar anders zou hij verder gegaan zijn met: oud, en gij hebt mij verpleegd en de warmte van uw jong hart gegeven. God zegene de „broeders" en de „zusters".

Huizinga

Gedoopt in de Heilige Geest (3)

In de voorgaande artikelen over dit onderwerp hebben we ons gehouden aan het boek van de Handelingen der Apostelen. Het is gebleken dat allerlei zegswijzen in zekere zin verwisselbaar zijn, en dat alleen de uitdrukking „vervuld met de Geest" nadere aandacht verdient.

Is het woordgebruik nieuw?

We zouden kunnen denken dat het woordgebruik aangaande de Heilige Geest dateert van na de uitstorting van de Heilige Geest. Hoewel we gevoegelijk kunnen aannemen dat de gemeenten een bepaalde woordkeus gebruikten in deze aangelegenheid, moeten we niet veronderstellen dat dit iets nieuws was.

Johannes de Doper kwam met de vergelijking: „Ik doop u in water tot bekering, maar... (Jezus) zal u dopen in de Heilige Geest en in vuur" (Matt. 3 : 11).

Jezus zei eens „...hoeveel te meer zal uw Vader uit de hemel de heilige Geest geven aan hen die Hem daarom bidden". (Lukas 11 : 13). Bij de gesprekken tijdens het paasmaal zei Jezus van de Heilige Geest: „gij kent Hem, want Hij blijft bij u, en zal in u zijn". (Johannes 14 : 17). En na zijn opstanding zei Hij tegen zijn leerlingen: „Ontvangt de heilige Geest" (Johannes 20 : 22). Hier worden woorden gebruikt, die we ook in het boek der Handelingen vinden.

Jezus verwees eens naar een profetie uit het Oude Testament: „De Geest des Heren is op Mij". (Lukas 4 : 18 en Jesaja 61 : 1). Dat is niet vreemd, want het Oude Testament kent veel uitspraken in deze zin. Daaruit blijkt al dat het woordgebruik van het boek Handelingen en van het hele Nieuwe Testament niet nieuw is. Slaat u de volgende teksten maar eens op: Genesis 41 : 38; Exodus 31 : 3; Richteren 3 : 10; Jesaja 11 : 2 en 44 : 3; Ezichiël 11 : 5 en 36 : 27; Joeël 2 : 28.

We zullen derhalve ook in de brieven aan de gemeenten dezelfde uitdrukkingen tegen komen. Wel blijft de vraag van belang, of in die brieven aan een bepaalde uitdrukking een bijzondere betekenis wordt gegeven, zoals sommigen dat zouden willen ten aanzien van de zinsnede „gedoopt in de heilige Geest".

De brief aan de Romeinen

In de Romeinen-brief is hoofdstuk 8 belangrijk, omdat Paulus daar afwisselend schrijft „indien de Geest Gods in u woont; indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft..." (vs. 9). „Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods" (vs. 14). „...maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap..." (vs. 15). Hoewel de woorden heel verschillend zijn, maakt Paulus niet 'n onderschied waaruit we zouden moeten afleiden dat één uitdrukking helemaal apart moet worden genomen.

De brieven aan de Corinthiërs

In de Corinthe-brieven schrijft Paulus dat men de Geest ontvangt (1 Cor. 2 : 12), dat Gods Geest in ons woont (1 Cor. 3 : 16 en 6 : 19), dat men de Geest heeft (1 Cor. 7 : 40), dat God zijn Geest geeft (2 Cor. 1 : 22). Hij gebruikt deze bewoordingen, zonder met één ervan iets heel speciaals te willen aanduiden.

Wel is 1 Cor. 12 : 13 van groot belang. Daar staat (in onze vertaling): „Want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt... en allen zijn wij met één Geest gedrenkt". Het Grieks van de grondtekst maakt duidelijk dat wij hier te maken hebben met Johannes' zegswijze: „die zal u dopen in de Heilige Geest". Het woordje dat wij door „in" hebben vertaald, blijkt ook in 1 Cor. 12 : 13 te zijn gebruikt, zodat „door" geen goede vertaling is.

We kunnen daarom beter lezen: „want in één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt". Uit het verband blijkt, dat met „lichaam" de gemeente wordt bedoeld (zie vs. 27 en ook Efeze 1 : 23). Uit het verband wordt ook duidelijk dat Paulus met deze zin op zichzelf niet aan iets bijzonders denkt. Parallel met deze uitspraak zegt hij immers ook dat wij met één Geest gedrenkt zijn, oftewel: dat wij allen van één Geest te drinken hebben gekregen, zoals je allen van hetzelfde water kunt drinken. Dit herinnert aan wat Jezus zei over het levende water (Johannes 4 : 14 en 7 : 37-39). Paulus gaat er blijkbaar van uit dat het drinken van het levende water, het ontvangen van de Heilige Geest, hetzelfde is als gedoopt worden in de Heilige Geest.

Trouwens, die eerste zin is zelf al duidelijk genoeg op dit punt. Hij schrijft dat wij allen in één Geest gedoopt zijn en zo toegevoegd zijn aan het lichaam van Christus, de gemeente. Hieruit is af te leiden dat iemand, die niet in de Heilige Geest gedoopt is, niet bij het lichaam behoort!

In de diskussie rond dit onderwerp is deze tekst daarom van groot belang. Meer dan eens ben ik de mening tegengekomen dat iemand wel Gods Geest kan hebben ontvangen, en ook aan de gemeente kan zijn toegevoegd, maar toch niet gedoopt is in de Heilige Geest. Deze tekst maakt overduidelijk dat die opvatting niet bijbels is. En wat onze vergelijkende studie aangaat, deze uitkomst stemt overeen met onze konklusies ten aanzien van de gegevens van het boek der Handelingen.

De brief aan de Efeziërs

Omdat de brief aan de Galaten geen ongebruikelijke of bijzondere uitspraken doet in het kader van onze studie, ga ik meteen door naar de Efeze-brief. In hoofdstuk 1 : 13 staat „verzegeld met de Heilige Geest der belofte".

Toen de Efeziërs tot geloof kwamen zijn ze met de Geest der belofte verzegeld. Daaruit is al af te leiden dat het niet gaat om een heel bijzondere extra belevenis, maar om het ontvangen van de Heilige Geest op het geloof in Christus Jezus. Dat Paulus schrijft „verzegeld" betekent dat hij wil aangeven hoe belangrijk het hebben van de Heilige Geest is met het oog op de toekomst. Wanneer de mensen die in Handelingen 19 worden genoemd, ook hierbij inbegrepen zijn, wordt dat nog onderstreept. Paulus heeft die mensen gevraagd of zij de Heilige Geest hadden ontvangen, en toen ze in de naam van Jezus werden gedoopt, kwam de Heilige Geest over hen. Het zijn de gebruikelijke bewoordingen.

Wel opmerkelijk is in de Efeze-brief hoofdstuk 5 : 18: „wordt vervuld met de Geest". Dit wordt gezegd tegen mensen die de Heilige Geest hebben ontvangen, die verzegeld zijn met de Heilige Geest! Blijkbaar zijn ze niet altijd zó vervuld met Gods Geest, dat het goede van God uit hen stroomt. Paulus trekt zelfs de vergelijking dat iemand vol met wijn kan zijn, en zodoende overvloedig kan wezen in allerlei kwade dingen. Paulus wil dat de Efeziërs vol met de Geest zijn, overvloedig in de Geest, hetgeen zich dan uit in het spreken onder elkander in psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, het zingen en jubelen de Here van harte, het te allen tijde danken van God, de Vader in de naam van onze Here Jezus Christus, voor alles, en het elkander onderdanig zijn in de vreze van Christus. (5 : 19-21).

Het lijkt mij toe dat zijn wens „dat God... u geve de Geest van wijsheid en openbaring om Hem recht te kennen..." (1 : 17) in dezelfde zin is bedoeld; (vergelijk ook 3 : 16, 17).

De andere brieven

Met het oog op onze vraagstelling geven de andere brieven geen gezegden die bijzondere aandacht verdienen.

(wordt vervolgd) P. van der Werf

gemeenteberichten

DS J. EUWEMA NAM AFSCHEID

Vroomshoop - (C.C.P). In het gebouw Irene nam ds J. Euwema zondagavond (23 juni) afscheid van de Baptistengemeente van Vroomshoop. Ds Euwema vertrekt in augustus naar Tiel, waar hij leraar Godsdienstonderwijs wordt. In de afscheidsdienst die onder anderen werd bijgewoond door de burgemeester en collega's van de protestantse en rooms-katholieke kerken, sprak ds Euwema over Markus 3 : 14 en 15. En Jezus stelde er twaalf aan, opdat zij met Hem zouden zijn en opdat Hij hen zou uitzenden om te prediken en macht te hebben om boze geesten uit te drijven.

De lijn die door de preek ging, was dit tekstwoord gezien als een nieuwe groep, met een nieuw programma en een nieuwe opdracht. De basis van de gemeente is steeds weer dat Jezus mensen roept. De basis is dus het persoonlijk geloof. Daarom zal een gemeente, ook die van Vroomshoop steeds bij deze basis moeten beginnen. Woord en daad gaan dan samen. Naast de verkondiging is er dan de opdracht tot het uitdrijven van boze geesten, die zijn er vandaag vele om de gemeente van Christus te verdelgen.

Aan de dienst werkte ook het eigen jeugdkoor mee, dat binnenkort met een plaat op de markt zal komen.

Na de zegen sprak de heer J. Snippe als voorzitter van de kerkeraad. Hij zei dat de baptisten van Vroomshoop door ds Euwema aan het denken waren gezet.

(Overgenomen uit het „Dagblad van het Oosten" d.d. 24 juni 1974)

FIJNE DIENST IN ROTTERDAM-ZUID

Rotterdam-Zuid - (J.T.). Hoewel de vakanties meer en meer vorderen, moeten we toch nog melding maken van twee fijne doopdiensten die er in de gemeente geweest zijn.

Op 5 mei hadden we een geweldige fijne dienst, waarin gedoopt werden br en zr Sandee, br Lavieren en zr Spruit. Er was veel belangstelling voor deze diensten en er waren naast de familieleden ook vele gasten, ook uit omliggende kerken. Je kunt echt bemerken, dat er veel belangstelling is voor de doop, zoals deze in onze gemeenten voltrokken wordt.

Mochten er in Enschede twee bekende Nederlanders gedoopt worden met Pinksteren, in Rotterdam-Zuid was het diezelfde dag feest toen het jonge echtpaar, Tonny en Kees v. d. Linden gedoopt werd. Het was zodoende een prachtig Pinksterfeest. „The New Covenant Singers", waarvan het echtpaar deel uitmaakt verleenden hun instrumentale en vokale medewerking.

Er zijn weer doopkandidaten en meerderen vragen om opname in de gemeente. Verschillenden werden opgenomen in de gemeente en met de attestaties van elders erbij, zijn we stevig gestart naar de 120 leden.

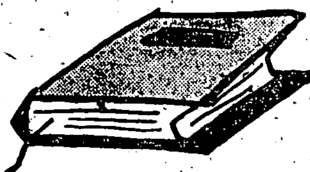
VERLIES VOOR DEN HELDER

Den Helder - (J.K.). Plotseling en nog geheel onverwacht werd de gemeente opgeschrikt door het plotseling overlijden van onze zuster E. C. Roos-Kooman, op 86-jarige leeftijd.

Zij had haar Heer gevonden en was gedoopt op 14 januari 1901 te Hoorn. Hoewel zij de laatste jaren slecht ter been was miste zij geen zondag in de kerk. Het zal een lege plaats zijn, daar zij velen tot een voorbeeld is geweest. Veel heeft zij van haar Heer en Heiland mogen getuigen, ook in het bejaardentehuis waar zij de laatste jaren was.

Zij mocht ook daar voor velen tot zegen zijn. Dat zij nu na volbrachte arbeid moge rusten, „Thuis bij haar Heer en Heiland" waarvan zij zo graag zong:

Veilig in Jezus' armen,
Veilig aan Jezus' hart,
Daar in Zijn teer erbarmen,
Daar rust mijn ziel van smart.

Wat zullen we lezen?

maandag	22 juli	Marcus 3 : 28—30	De ergste zonde
dinsdag	23 juli	Marcus 3 : 31—35	Zijn familie als klankbord
woensdag	24 juli	Marcus 4 : 1— 9	Averechts zaaien?
donderdag	25 juli	Marcus 4 : 10—13	Averechts preken?
vrijdag	26 juli	Marcus 4 : 14—20	Je moet het goed verstaan
zaterdag	27 juli	Psalm 40 : 1—11	Gods woord in het hart
zondag	28 juli	Psalm 40 : 12—18	Vreugde voor wie Hem zoeken
maandag	29 juli	Marcus 4 : 21—25	Geheimzinnige uitspraken
dinsdag	30 juli	Marcus 4 : 26—29	Tussen zaaien en oogsten
woensdag	31 juli	Marcus 4 : 30—34	Het kleinste het grootste
donderdag	1 aug.	Marcus 4 : 35—41	Antwoord in de storm
vrijdag	2 aug.	Marcus 5 : 1—20	Zwijnen als boodschappers
zaterdag	3 aug.	Psalm 54	God is onze helper
zondag	4 aug.	Psalm 57	Ons hart kan gerust zijn

KLANDESTIENE PUBLIKATIES IN RUSLAND

Baptist Press bericht, dat uit dokumenten en brieven van baptisten in Rusland bevestigd wordt dat de klandestiene drukkerij die in 1971 in Rusland begon te werken ongeveer 500 nieuwe testamenten of liederenboeken per dag produceert.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Harlingen, P. Jager te Nw. Weerdinge.

OPGELET

In verband met de vakanties zal ons weekblad tijdens de zomermaanden telkens om de veertien dagen verschijnen.

De nummers die nu nog uitvallen zijn die van 26 juli en 9 en 23 augustus.

Inzenders van berichten en adverteerders dienen hiermee wel rekening te houden.

Voor de vele blijken van belangstelling ontvangen ter gelegenheid van ons 60-jarig huwelijk zeggen wij mede namens onze kinderen allen heel hartelijk dank.

J. Zantvoord
E. Zantvoord-Buurma

Zwolle, juni 1974
Alb. Cuypstraat 100

Met vreugde en dankbaarheid jegens God laten wij u weten dat onze lieve ouders

S. DE VRIES
en
G. DE VRIES-PROCEE

op 21 juli a.s. hun 25-jarig huwelijk mogen herdenken.

Halfweg
Kor, Grietje en Oenita

Dokkum
Renze en Tineke

R. Bogermanstraat 4, Dokkum

Op 13 juli in Jezus ontslapen onze zuster

LAMBERTHA TEN WOLDE-MANDEMAKER

in de ouderdom van 77 jaar.

„Ik heb den goeden strijd gestreden",
2 Tim. 4 : 7a.

Baptistengemeente Staveren

Toch nog onverwacht overleed op donderdagmiddag 16 juli 1974 onze zuster

AKKE VAN DER SLUIS-DE BOER

in de leeftijd van 67 jaar.

Ze was sinds 2 juli 1961 een meelevend lid van onze gemeente.

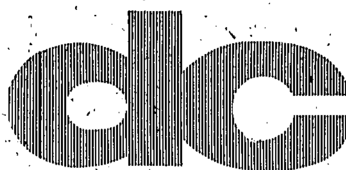
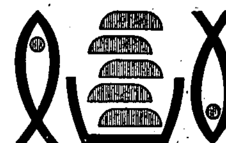
Baptistengemeente te Sneek

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 -

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam -

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Op 8 juli ging naar haar Heer en Heiland, onze geliefde zuster

ELIZABETH CATHARINA KOOMAN
weduwe van Jan Roos

in de ouderdom van 86 jaar.
Zij mocht de kruisbanier tot in Gods handen dragen.

Baptistengemeente te Den Helder

Op dinsdag 2 juli nam de Heer tot Zich onze zuster

G. KOSTER-STENEKES

op de leeftijd van 65 jaar.

Baptistengemeente Leeuwarden

Heden nam de Here tot Zich, Zijn kind, onze lieve vrouw, moeder en oma,

GEERTJE STENEKES

op de leeftijd van 65 jaar.
Leeuwarden, 2 juli 1974
Beetgumerstraat 8
„Zij was bereid te gaan".

Leeuwarden
O. Koster
Harlingen
W. Koster
R. Koster-Leegstra
Leeuwarden
A. Zoer-Koster
J. A. Zoer
W. Koster
B. Koster-Clark
Drachten
T. Brongers-Koster
P. Brongers
Pijnacker
E. Mulder-Koster
A. J. Mulder
Leeuwarden
E. M. Koster en M. Dijkstra
kleinkinderen

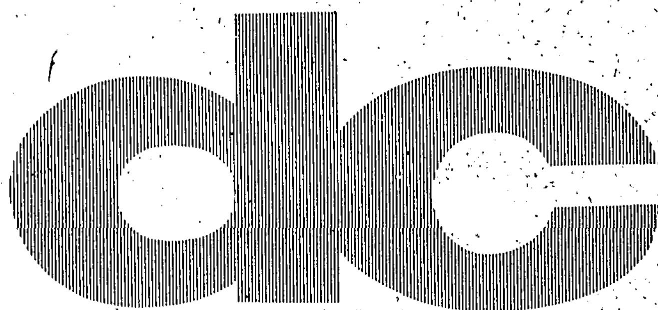
Heden is van ons heengegaan naar haar Heer en Heiland onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

ELIZABETH C. KOOIMAN
weduwe van J. Roos

in de ouderdom van 86 jaar.

Namens de familie:
J. Timmers-Roos
A. C. Boon-Roos
P. Boon

Den Helder, 8 juli 1974
Ooievaarstraat 58

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 31/32 - 2/9 aug. 1974

Bericht van het internationaal kongres voor wereld-evangelisatie

„De uitersten der aarde" mogen dan zo langzamerhand met het evangelie zijn bereikt, in eigen land ontdekken we nu dat velen het nog nooit hebben horen uitleggen. En ook in de kerken lopen nog heel wat mensen rond, die in feite niet weten wat het evangelie voor hen persoonlijk betekent.

Tot die konklusie kwamen vele deelnemers aan het internationale kongres voor wereldevangelisatie, dat in de derde week van juli in Lausanne werd gehouden.

Het uitwerken van een strategie was het doel van dit grootste kongres van de zgn. „evangelicals", dat ooit werd gehouden. Het gaat om zo effektief mogelijk „het onveranderlijke evangelie te brengen aan een veranderde wereld", zei ere-voorzitter dr. Billy Graham in zijn openingstoespraak. „Misschien is dit de laatste kans voor een wereldwijd getuigenis". Hij oogstte applaus met zijn opmerking dat het evangelie niet met een bepaald politiek programma of een kultuur moet worden geïdentificeerd. „Dat is voor mij zelf een gevaar geweest. Maar als ik predik, doe ik dat als een ambassadeur van het koninkrijk van God, niet van Amerika". Billy Graham zei de volgend jaar in Djakarta te houden Assemblee van de Wereldraad van Kerken te willen uitdagen, zich opnieuw te willen bezinnen op de bijbelse principes voor zending en evangelisatie. De evangelist wilde niet voorbij gaan aan de grote problemen van deze tijd, maar hij waarschuwde tegen een vorm van evangelie-verkondiging die meer het aksent legt op politieke en sociale akties dan op redding en vergeving van zonden door Jezus Christus.

Behalve de 2700 officiële deelnemers aan het kongres waren er ongeveer 400 waarnemers en gasten, alsmede 330 journalisten in het Palais de Beaulieu te Lausanne. Zij kwamen uit 150 landen. De voorbereidingen voor het kongres duurden ruim twee jaar. De kosten bedroegen 3,3 miljoen dollar. Dat geld is, naar voorzitter A. J. Dain op een perskonferentie verklaarde, voornamelijk door partikuliere sponsors uit diverse delen van de wereld bijeengebracht.

Op het kongres waren vooral de landen van de Derde Wereld sterk vertegenwoordigd. Hun reis naar Lausanne werd mogelijk dankzij subsidies van de kongresleiding, die daartoe een fonds vormde.

De kongressisten werden dagelijks, via uiteenlopende methodieken, geïnformeerd over de nog niet bereikte groepen van de wereldbevolking.

In de hal van het omvangrijke Palais de Beaulieu te Lausanne, waar het kongres werd gehouden, gaf een elektronische teller de groei van de wereldbevolking aan: elke sekonde komt er minstens één aardbewoner bij. Tweederde van de mensheid is nog niet met het evangelie bereikt, zo werd de deelnemers en waarnemers in alle toonaarden te kennen gegeven, onder meer via audio-visuele methodieken.

Corrie ten Boom

Twee Nederlanders hebben in de plenaire vergaderingen het woord gevoerd: Corrie ten Boom en Jan van Capelleveen. De nu 82-jarige reizende evangeliste Corrie ten Boom werd zondagmorgen ingeleid door Billy Graham. Hij vertelde dat de in produktie zijnde film over haar leven (gemaakt en genoemd naar haar boek „De Schuilplaats") naar zijn mening de beste godsdienstige film wordt die ooit is uitgebracht.

De kongresleiding had een perskonferentie met Corrie ten Boom georganiseerd. Zij behoorde tot de meest gefotografeerde, gefilmde en geïnterviewde deelnemers aan het kongres.

Jan van Capelleveen, publiciteitsman van het Nederlands Bijbelgenootschap, zei in zijn toespraak dat veel jongeren in het Westen de kerk beschouwen als een lieve grootmoeder, van wie zij veel houden en die zij graag zo nu en dan bezoeken, maar met wie zij niet elke dag kunnen leven. „De kerk is uit, maar de bijbel is in", aldus Van Capelleveen.
In het 35.000 zitplaatsen tellende stadion van Lausanne werd zondagmiddag 21 juli een grote evangelisatie-meeting: „Lausta- de '74" gehouden, waarin Billy Graham sprak.

Slotresolutie

Hoewel er aanvankelijk scherpe kritiek werd geuit op de politieke dimensie van het met name anti-rassismebeleid van de Wereldraad van Kerken - sommige deelnemers liepen met de idee rond, dat dit kongres ertoe zou moeten besluiten een „evangelische" tegenhanger van de Wereldraad van Kerken te stichten - werd in de slotresolutie op duidelijke wijze uitgesproken, dat er in het apostolaat van de kerk niet alleen aandacht moet worden geschonken aan de verhouding van mens tot God maar ook aan de onderlinge menselijke betrekkingen. In de resolutie werd gesteld, dat men niet over de verlossing van de mens kan spreken zonder tegelijk te spreken over de maatschappelijke bevrijding van onrecht en onderdrukking. „Gods zorg om rechtvaardigheid en verzoening is ook gericht op de bevrijding van de mens van iedere vorm van onderdrukking", aldus de resolutie. Beleden wordt, „dat wij dikwijls evangelische en maatschappelijke verantwoordelijkheid hebben gezien als elkaar uitsluitende zaken".
Hoewel duidelijk werd gezegd, dat de onderlinge menselijke verzoening niet hetzelfde is als verzoening met God en sociale aktie geen evangelisatie, werd bekrachtigd „dat evangelisatie en maatschappelijke politieke aktie in gelijke mate tot onze plicht als christenen gerekend moeten worden".
Ook ten aanzien van het zogenaamde „moratorium" (de idee, dat alle hulpverlening aan de zending zowel personeel als financieel tijdelijk moet worden stopgezet teneinde de jonge kerken in de Derde Wereld te helpen zelfstandig en onafhankelijk te worden) werd door velen op het kongres positief gereageerd. De vrijkomende gelden en mensen zouden dan evenwel, aldus het kongres, ingezet moeten worden in gebieden waar het evangelie nog niet is gepredikt. (Aantekening van de eindredakteur: Enkele maanden geleden - december 1973 - hebben we in een serie artikelen van Knud Wümpelmann uitvoerige aandacht geschonken aan de „moratorium"-gedachte; we verwijzen daar graag naar).

Baptisten op het kongres

Als aanvulling op het bovenstaande vermelden we nog, dat aan het kongres ook door vele baptisten uit meerdere landen werd deelgenomen. Alleen reeds van Southern Baptist Convention (USA) waren ongeveer 90 personen aanwezig, o.w. de nieuwe president van SBC dr Jaroy Weber en de leider van het evangelisatiewerk van SBC, dr C. B. Hogue. Hoewel, voorzover ons bekend, een tweetal Nederlandse baptisten werd uitgenodigd aanwezig te zijn waren er van de zijde van de Nederlandse baptisten geen deelnemers. (e.r.).

ZENDINGSNIEUWS

★ Zuster Corrie Brouwer is dezer dagen uit Sona Bata in Hengelo aangekomen. Zoals eerder bericht moest zij om gezondheidsredenen haar arbeid beëindigen. Ze zal dezer dagen in een ziekenhuis worden opgenomen.

★ Mevrouw J. ter Braak-Hondelink is dezer dagen met haar kinderen in Nederland aangekomen voor verlof. Haar man, ds J. ter Braak, zal nog enige tijd op de zendingspost Sona Bata in Zaire zijn werk voortzetten.

TELEVISIEDIENST VANUIT GRONINGEN

Het Convent van Kerken zal zondagmiddag 25 augustus a.s. om 5 uur een televisie-uitzending verzorgen vanuit het nieuwe kerkgebouw De Vuursteen van de baptistengemeente te Groningen-Noord.
In de volgende DC zullen nadere mededelingen volgen.

AFSCHEID Ds J. BROERTJES

Zondag 18 augustus om 10 uur vm vindt DV de afscheidsdienst plaats van ds J. Broertjes in verband met diens vertrek naar Groningen-Noord. Deze dienst wordt gehouden in de kapel „De Brug", Aakstraat 3, Banne Buiksloot - bereikbaar met bus 34 vanaf Centraal Station.

MEDEDELINGEN

△ Ds F. G. J. Hofhuis, emeritus-voorganger te Hoogeveen is verhuisd en woont sinds 1 augustus: Irisstraat 25, Hoogeveen; het telefoonnummer is ongewijzigd.

KONFERENTIE VOOR GEMEENTE EN EVANGELISATIE

Onder het motto „Beginnen in Jeruzalem", belegt de E.C.U. op 23, 24 en 25 september a.s. een konferentie voor gemeente en evangelisatie in De Bron te Dalfsen. Blijkens deze naam valt de nadruk op persoonlijke evangelisatie, de opdracht om de boodschap van Jezus door te geven in onze naaste omgeving.
Bryan Gilbert is een van de sprekers, nieuwe en oude middelen worden belicht en getoetst, rapporten uit de arbeid en verslagen van belangrijke konferenties beloven een interessant programma. Bijbelstudie, gebed en gemeenschapsoefening vormen het onmisbare fundament.
Op deze dagen van instruktie en inspiratie zijn allen welkom, die in evangelisatie geïnteresseerd zijn en daar enkele dagen intensief mee bezig willen zijn. De kosten zijn bijzonder laag, nl. ƒ 37,50 per persoon.
Er ligt een folder met nadere gegevens en aanmeldingsformulier gereed bij

mevr. A. Zijlstra-Dekker,
Herbergiershorst 409,
Apeldoorn; tel. 05760-37866.

Het wordt op aanvraag toegezonden.

GROTE OPKOMST VERWACHT

14 september a.s. „Ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle, IJsselhal

Algemene vergadering van de Europese Baptisten Zending 1974

Het was dit keer een gedenkwaardige bijeenkomst, niet omdat we er als gedelegeerden zoveel bijzonder nieuws hoorden. En ook niet, omdat er een Afrikaanse broeder aanwezig was, maar omdat we in het bijzonder stil mochten staan bij het feit, dat dit jaar de Europese Baptisten Zending al 20 jaar jong is.

Och, op zichzelf natuurlijk weer niet zo'n grote bijzonderheid, want het Engels Baptisten Zendingsgenootschap is daarbij vergeleken al een grijsaard.

Toch was de geboorte van een E.B.M. en een op- en uitgroei van deze vorm van zending iets bijzonders. Als nieuweling op zo'n vergadering merk je natuurlijk een heleboel van deze bijzonderheden op. Spraakverwarring was er gelukkig niet; wel een verscheidenheid van talen. Gelukkig sprak onze broeder uit Tsjechoslowakije goed Duits en Engels en had de Franse delegatie geen problemen met het Duits of Engels. Wij Nederlanders en ook de Duitsers hebben ook nog wel een vreemde moderne taal achter de hand, waarin we ons verstaanbaar kunnen maken. Om ieder toch een handje te helpen wisselden het Duits en Frans zich via een goede tolk.

Verder viel het op, dat er een gedegen werkprogramma op ons lag te wachten, dat in een goede tijddiscipline werd afgewerkt. Opvallend was ook, dat de hoeveelheid informatie, die verwerkt moest worden, enorm groot was. Tussentijdse diskussieperioden moesten erg beperkt gehouden worden. Iets wat wij als Nederlanders niet zo gewend zijn.

Er werd natuurlijk een beetje meer aandacht besteed aan het verleden, dit natuurlijk in verband met het 20-jarig bestaan. De openingsrede van de voorzitter was daar dan ook voornamelijk op afgestemd.

De vice-voorzitter, ds. Van 't Wout gaf een boeiend verslag van zijn recente reis door de zendingsgebieden in Afrika. In een later verslag zal men dit zelf kunnen lezen. Vervolgens was er een uitstekend gedetailleerd verslag van de sekretaris van de E.B.M. en een pleitend verslag van de bijzondere vertegenwoordigier van de Unie van Kameroen, ds Kollé.

Natuurlijk was er ook een goed verzorgd cijfermatig verslag van de schatbewaarder van de E.B.M., dat boekdelen sprak, alhoewel de toelichting maar kort hoefde te zijn. Een goed verstaander begrijpt gewoon, dat zendingswerk een zeer kostbare aangelegenheid is.

Naar aanleiding van de diverse verslagen werd er toelichting gegeven door diverse zendelingen uit Sierra Leone, Noord- en Zuid-Kameroen. En zo, uur na uur, waarin een afwisselend beeld van verslagen, cijfers en toelichtingen werden beluisterd, kreeg het geheel een bijzondere gestalte. De landen kregen proporties, de namen van steden en dorpen meer betekenis en namen van mensen ontvingen een bijzondere plaats als instrumenten in Gods hand.

Zelf als klein groepje vertegenwoordigers van de diverse Baptisten Unies, krijg je het gevoel een klein wieltje te zijn in het grotere raderwerk van de verkondiging van de blijde boodschap. De opdracht: „Gaat uit en predikt het Evangelie tot aan het einde der aarde", krijgt op zulke momenten weer een diepere betekenis, vooral wanneer je als broeders en zusters van een kontinent bij elkaar zit.

Het is hartverwarmend om te luisteren naar de wonderen, die God in dat andere werelddeel „De Derde Wereld" heeft gedaan. Gemeenten zijn gesticht; gevolgen daarvan in de vorm van barmhartig en medisch werk, krijgen gestalte. Nieuwe gebieden, waar het Evangelie nog verkondigd moet worden, zijn in het programma van aktiviteiten opgenomen en velen leerden daardoor Christus als Verlosser en Zaligmaker kennen.

Moeilijkheden, ziekte en diepe teleurstellingen moeten overwonnen worden. Toch is het een voorrecht, dat wij zo gezamenlijk als Europese baptisten onze broeders en zusters in het verre Afrika een hand mogen reiken in hun grote arbeid.

Zou u het ook niet erg vinden, als familieleden u vertelden, dat zij een kind onder een struik hadden gezet en dat het was veranderd in een slang of ander beest? Het kind was verdwenen, maar helaas niet op de wijze, zoals zij het uitlegden en geloofden. Zweven uw voorvaderen ook nog rond uw huis om u ziek te maken als u hen niet gunstig gestemd maakt met allerlei kultus rond de dodenverering?

Liefde, genade en verlossing in Christus doen dan wonderen.

De baptistengemeente in Hüttental - Giesen, ontving ons erg hartelijk en verzorgde ons meesterlijk. Het geweldige is altijd weer, dat zo'n evenement plaats vindt in een gemeente. Vooral ook, omdat het primair de opdracht van de gemeente is om zending en evangelisatie te doen.

De slotavond was dan ook een fijne avond. De kerk zat stampvol. Het koor zong geweldig. Alle zendelingen getuigden van het grote werk, dat God in Afrika doet. Ook ds Kollé had een warm woord voor de gemeente.

Zo mogen wij samen voorwaarts gaan, hand in hand, in dienst van onze Heer.

Wormer, S. Edens

De Here God durft in het rechtsgeding dat Hij met de volkeren heeft de konfrontatie aan.
„Laten zij hun getuigen voorbrengen, opdat zij in het gelijk gesteld mogen worden", zegt de Heer (Jes. 43 : 9).
Als ze bij hun goden verlossing hebben gevonden, laten ze het zeggen!
„Gij zijt Mijn getuigen", zegt de Heer tot Juda. En in die konfrontatie zal het blijken: „Ik, Ik ben de Here, en buiten Mij is er geen Verlosser" (vss 10, 11).
Ja, Juda is Gods getuige. Een volk in ballingschap. Een volk dat bangelijk bijeengroept en droomt van hetgeen

P

vroeger gebeurde en oudtijds is geschied. Een volk zonder zelfvertrouwen, een volk dat elk recht heeft verspeeld en overgeleverd is aan de genade van mensen en van God.
Zulke getuigen wijst de Heer als Zijn getuigen aan. Niet indrukwekkend. Integendeel.
En juist omdat het zulke getuigen zijn, getuigen die het wel afgeleerd hebben van zichzelf te spreken en in zichzelf te pochen, zal blijken dat er buiten Hem geen Verlosser is.
En de strekking?
Ga de konfrontatie niet uit de weg. Laat de ander maar spreken... En leg getuigenis af van de hoop die in u is. Dan zal het duidelijk worden, dat er alleen bij Hem Wiens naam Verlosser is verlossing gevonden wordt. *v. D.*

Gedoopt in de Heilige Geest (4)

In de voorgaande artikelen over dit onderwerp is gebleken dat „gedoopt zijn in de heilige Geest" eigenlijk hetzelfde is als „de Heilige Geest hebben ontvangen". Ook is naar voren gekomen dat het de bedoeling is, dat iemand, die wordt gedoopt in de heilige Geest, vervuld wordt met de heilige Geest. Helaas wordt die bedoeling niet altijd verwerkelijkt. Verder is aangetoond dat iemand aan het lichaam van Christus wordt toegevoegd als hij of zij gedoopt wordt in de heilige Geest.

Gedoopt in water en in de heilige Geest

Hoe is de verhouding tussen het gedoopt zijn in water en het gedoopt zijn in de heilige Geest? Johannes de Doper zei, dat Hij die na hem kwam, sterker was dan hij, en dat Die zou dopen in de heilige Geest. Jezus heeft aan die uitspraak kort voor zijn hemelvaart herinnerd. Je zou uit deze uitspraken kunnen opmaken, dat het van groter belang is gedoopt te worden in de heilige Geest dan gedoopt te worden in water, met als konklusie, dat de doop in water eigenlijk zo onbelangrijk is, dat men die achterwege zou kunnen laten. Het is natuurlijk ook mogelijk om te zeggen dat de doop in water wel van belang is, maar onvolledig. Die doop wordt dan pas volledig als men gedoopt wordt in de Heilige Geest. Er is onderscheid, maar ook verwantschap. Hoe moeten we dat bezien?

Wie de Geest van Christus heeft, behoort Hem toe

Paulus schrijft aan de Romeinen (8 : 9): „Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe". Hoewel Paulus dit op een negatieve manier schrijft, is het duidelijk dat wij Christus slechts toebehoren als wij zijn Geest hebben ontvangen. (Paulus maakt in dat zelfde vers geen onderscheid tussen de Geest van God en de Geest van Christus). Paulus onderstreept dit nog in vers 15 en 16: „... gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader. Die Geest getuigt met onze geest; dat wij kinderen Gods zijn". Door de Geest van Christus, die in ons woont, behoren wij bij Christus, en zo zijn wij met Hem kinderen van God. Deze uitspraken van Paulus maken wel duidelijk hoe belangrijk het is om de Geest van God te hebben ontvangen. Het herinnert aan Jezus' woorden: „tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan". (Joh. 3 : 5). En met het oog op de toekomst schrijft Paulus aan de Efeziërs (1 : 13): „In Hem zijt gij, toen gij gelovig werd, ook verzegeld met de Heilige Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis..."

Wij ontvangen Gods Geest op het geloof

Jezus heeft al laten uitkomen, dat een gebed om de Heilige Geest te ontvangen, voldoende is. „Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader uit de hemel de heilige Geest geven aan hen, die Hem daarom bidden?" (Lukas 11 : 13).

U kunt opmerken dat iemand, die bidt om de Heilige Geest, dan wel overtuigd zal moeten wezen dat hij of zij de Geest van God nodig heeft om echt te kunnen leven. Dat is zo. Maar intussen is een eenvoudig gebed voldoende om Hem te ontvangen! Paulus schrijft daar ook over aan de Galaten en vraagt: „Hebt gij de Geest ontvangen ten gevolge van werken der wet, of van de prediking van het geloof?" (Galaten 3 : 2). En hij vervolgt in 3 : 14: „... opdat wij de belofte des Geestes ontvangen zouden door het geloof".

Men kan in dit verband ook een aantal teksten vergelijken die gaan over de rechtvaardiging door het geloof (Habakuk 2 : 4; Galaten 3 : 11; Rom. 5 : 1).

Denk ook aan: „Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof". (Galaten 3: 26).

En vergelijk ook Rom. 8 : 9, 10, waar „indien Christus in u is" en „indien de Geest Gods in u woont" parallel staan; met II Cor. 13 : 5: „of gij wel in het geloof zijt, ...dat Jezus Christus in u is".

De doop in water verbonden met het ontvangen van de Geest

We behoren Christus toe door de Heilige Geest, en zijn Geest ontvangen we door het geloof. Wat heeft de doop in water daarmee te maken? Allereerst kunnen we vaststellen dat in het Nieuwe Testament de doop in water steeds verbonden wordt met het ontvangen van de Heilige Geest. De uitspraak van Johannes de Doper, dat Jezus sterker is dan hij, en zal dopen in de heilige Geest, houdt op zichzelf al een verband tussen de beide in. De doop in water is niet onbelangrijk geworden door de gave van de heilige Geest. Johannes is blijven dopen, en ook Jezus doopte, zij het dan dat zijn discipelen het eigenlijke werk deden. Het wekt de indruk dat Jezus' eigen doopervaring, waarbij de Heilige Geest op hem kwam als een duif, tegelijk heeft gegolden als model voor hen die in zijn naam zouden worden gedoopt: ze zouden de heilige Geest ontvangen.

Volgens Petrus dienen mensen zich te bekeren, en zich te laten dopen om de heilige Geest te ontvangen (Handelingen 2 : 38). Dat de doop in water te maken heeft met het ontvangen van Gods Geest, blijkt ook uit de gebeurtenissen in Samaria (Handelingen 8). Wanneer de mensen daar gedoopt zijn, maar de Heilige Geest nog niet over hen gekomen is, komen Petrus en Johannes uit Jeruzalem naar hen over, om voor hen te bidden dat ze de Heilige Geest zullen ontvangen. Ook de geschiedenis van de Romein Cornelius brengt dit naar voren (Handelingen 10). Petrus wekt de indruk niet direkt geneigd te zijn heidenen te dopen en in de gemeente op te nemen, ook al heeft de Heer hem duidelijk gemaakt dat hij hen niet onrein mag achten. Maar wanneer dan de Heer aan die heidenen de heilige Geest geeft, zegt Petrus: „Zou iemand het water kunnen weren, om dezen te dopen...?". Het is duidelijk dat de doop in water direkt verband houdt met het ontvangen van de heilige Geest.

De doop in water en het geloof

Nu blijkt dat de doop in water te maken heeft met het ontvangen van Gods Geest, is de vraag wat de doop te maken heeft met het geloof. Immers, op ons geloof ontvangen wij Gods Geest. Een opvallende uitspraak in dezen doet de apostel Paulus in Galaten 3 : 26 en 27. Hij zet daar naast elkaar: „Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof". En: „Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed".

Het is zonder meer duidelijk, dat volgens Paulus het geloof zó nauw samengaat met de doop, dat je de woorden onderling kunt verwisselen.

In zijn brief aan de Colossenzen schrijft Paulus „...daar gij met Hem begraven zijt in de doop. In Hem zijt gij ook mede opgewekt door het geloof aan de werking Gods, die Hem uit de doden heeft opgewekt". (2 : 12). Ook hier maakt Paulus duidelijk dat bij de doop het geloof werkzaam is. Wie zich laat dopen, doet dat om te sterven en de opstanding van Jezus mee te beleven, en hij doet het in het geloof dat God hem met Christus mee zal opwekken. Zo geven we door de doop gestalte aan het geloof.

Belangrijk is ook I Petrus 3 : 21, ook al wordt daar niet direkt over het geloof gesproken. Er staat: „... als tegenbeeld daarvan redt u thans de doop; ...een bede van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus..."

Het lijkt mij niet te ver gezocht om te zeggen dat een gebed tot God een uiting van geloof is. In die zin heb ik zojuist

ook Lukas 11 :13 al aangehaald.
Petrus beschouwt de doop blijkbaar als het gestalte geven aan het verlangen naar nieuw leven; het gestalte geven aan het geloof dat God dit wil geven op grond van de opstanding van Jezus Christus. Hier wil ik u even herinneren aan wat Ananias zei tegen Paulus: „Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen, onder aanroeping van zijn naam". (Handelingen 22 : 16).

Wat betekent de doop in water?

Het lijkt me duidelijk genoeg dat de doop in water gestalte geeft aan het geloof, en, om het zo te zeggen, het gebed om de Heilige Geest belichaamt, vorm geeft. Dat verklaart dan meteen waarom de doop in water steeds in nauw verband wordt gebracht met het ontvangen van Gods Geest. En tegelijk verklaart het waarom aan de doop in water in het Nieuwe Testament zoveel waarde wordt toegekend.
Er wordt wel gezegd dat de doop slechts een symbool is, waarmee men dan bedoelt te zeggen dat de doop eigenlijk onbelangrijk is, en in bepaalde gevallen ook wel achterwege kan worden gelaten. Ik denk dat men tot deze uitspraken komt vanwege de verschillende doopbeschouwingen in de kerken. Opmerkelijk is wel dat de hele kerk op een of andere manier de doop in praktijk brengt! Zo belangrijk is die dus toch wel!
Trouwens, het woordje symbool geeft heel goed aan wat de betekenis van de doop is. Het woord geeft aan dat de doop met iets samenvalt. Dat is ook zo. Beter gezegd: wie gedoopt wordt, wordt bij iets, iemand betrokken.
Denk maar aan Romeinen 6 : 3-5: „Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is... zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen. Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn (met hetgeen gelijk is) aan zijn opstanding". Door de doop groeien wij samen met Jezus, en beleven wij wat Hij heeft beleefd, zodat wij deel krijgen aan de verlossing. Laat ik het zo zeggen: onze doop brengt ons samen met Jezus' sterven en opstanding.
De doop in water heeft deze geweldige betekenis, omdat die doop tegelijk gestalte geeft aan ons geloof in Jezus, en ons gebed om de vernieuwing door de Heilige Geest! Het is onmogelijk om te zeggen dat de doop slechts een uiterlijk gebeuren is, dat je kunt weglaten zoals je een overjas uittrekt. De doop is een belevenis van ons hele mens-zijn waarbij ons geloof in God, en ons gebed om vernieuwing betrokken is.
In die zin schrijft Paulus ook aan Titus: „het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de heilige Geest, die Hij rijkelijk over ons heeft uitgestort". (Titus 3 : 5). Paulus doelt hier ongetwijfeld op de doop. De doop valt samen met de wedergeboorte; geeft de wedergeboorte aan; de doop is het gebeuren waarbij God de heilige Geest over ons uitstort, oftewel: ons doopt in de heilige Geest.

In Christus

Het is gebleken hoe belangrijk de doop is. Dat belang kunnen we ook aangeven door te zeggen: door de doop zijn wij in Christus. Heel vaak wordt in het Nieuwe Testament geschreven dat wij in Christus zijn, en vaak staat onopvallend in een zin „in Hem..." Maar het betekent dat wij alleen doordat wij in Hem zijn, bij Hem behoren, deel hebben aan het eeuwige leven. De doop voegt ons aan Hem toe! Ik heb u al attent gemaakt op 1 Cor. 12 : 13 waar staat dat wij in één Geest gedoopt zijn tot het lichaam (van Christus). Maar datzelfde wordt ook van de doop in water gezegd! Er is over het algemeen vertaald „in de naam van..." terwijl Jezus eigenlijk zei (Matt. 28 : 19): „en doopt hen tót de naam van..." Met andere woorden, de doop moet ons overgeven aan de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Van de mensen in Samaria wordt gezegd dat zij nog niet Gods Geest ontvingen, hoewel ze wel gedoopt waren tot de naam van Jezus: om Hem toe te behoren. In Rom. 6 : 3 schrijft Paulus: „weet gij niet, dat wij allen die tót Christus Jezus gedoopt zijn..." Hetzelfde vindt u in de Galatenbrief (3 : 26-28): „gij zijt allen zonen van God... in Christus Jezus. Want gij allen, die tót Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed... gij allen zijt immers één in Christus Jezus". Hier ziet men dat de doop tót Christus ertoe leidt dat wij in Christus zijn! Dit woordgebruik maakt al duidelijk dat de doop in de Heilige Geest samengetrokken wordt met de doop in water. Want wie gedoopt is in water is Christus toegevoegd. En datzelfde wordt ook gezegd van wie in de Heilige Geest is gedoopt.
Al met al kunnen we nu zeggen dat „gedoopt in de Heilige Geest" niet slechts verwijst naar de doop in water, maar ermee samenvalt. De doop in water is met recht het symbool van de doop in de Heilige Geest. Dit is volgens mij de reden dat men vroeger niet lang wachtte met het dopen van de gelovigen. Op het grote pinksterfeest waarop de Heilige Geest werd uitgestort, werden meteen duizenden gedoopt. Ook Paulus werd, toen hij tot geloof kwam, meteen gedoopt, en ging daarna pas weer eten. Hetzelfde geldt voor de gevangenbewaarder in Filippi: hij liet zich met de zijnen nog in de nacht terstond dopen, en verheugde zich vervolgens dat hij met zijn huis tot geloof gekomen was.

P. v. d. Werf

OPGELET

In verband met de vakanties verschijnt ons blad tijdens de zomermaanden om de veertien dagen. De nummers die nu nog uitvallen zijn die van 9 en 23 augustus. Adverteerders en inzenders van berichten dienen hiermee rekening te houden.

BAPTISTEN JEUGD VAN DENEMARKEN

De jeugd van de baptistengemeenten in Denemarken heeft onlangs in de geboortestad van Hans Christian Andersen, Odense zijn jaarlijks tweedaags kongres gehouden. Het thema was Du er leret i Jesu hoender (Je bent leem in de handen van Jezus). De subthema's luidden: Je bent leem . . . om gevormd te worden: waarom?; Welke vorm?; Klaar om gevormd te worden? en Vormt Jezus ons of vormen wij Hem?

De Deense jeugd besteedde één dag van zijn kongres om de straten van Odense op te gaan om gesprekken met de mensen op straat te beginnen. Ze nodigden de mensen tevens uit om die avond deel te nemen aan een evangelisatie-rally waar de vroegere jeugdsekretaris Günnar Kristensen zou spreken.

Het Baptisme [2]

HET BAPTISME
Naar aanleiding van mijn benoeming tot bijzonder hoogleraar in de geschiedenis en de leer van het Baptisme kwam er een uitnodiging van de Wereldomroep om in drie korte lezingen een schets van het Baptisme te geven. Wellicht zijn de lezers van DC geïnteresseerd in het portret van het Baptisme dat op 16 en 30 juni en 14 juli jl. via deze omroep de wereld in is gezonden.
J. R.

In onze eerste uitzending hebben we stilgestaan bij het ontstaan van het baptisme in de context van de Reformatie in Engeland. Dit land is tot het einde van de 19de eeuw toonaangevend geweest voor het wereldbaptisme ook al was het numeriek allang overvleugeld door de Verenigde Staten. In onze eeuw hebben de baptisten van dit land de rol van Engeland overgenomen.
De Ver. Staten waren door hun ontstaansgeschiedenis als het ware voorbestemd om een beweging als het baptisme tot ontwikkeling te brengen. Misschien moeten we het wel andersom stellen: het baptisme heeft er zeer veel toe bijgedragen dat de Ver. Staten het land geworden is dat het is. Nergens ter wereld, ook niet in Engeland heeft de baptistische traditie zo sterk en zo bepalend ingewerkt op de kultuur en op de samenleving als daar.
In het bestek van dit programma is het niet mogelijk om daar uitvoerig op in te gaan. We volstaan er mee het Amerikaanse baptisme in enkele grote lijnen te schetsen. Kenmerkend voor de organisatie van baptistengemeenten is het federatiebeginsel. Baptistengemeenten zijn autonoom en sluiten zich aaneen op basis van vrijwilligheid tot een unie of een conventie van gemeenten. In een zo groot land als de Ver. Staten waar ook de verscheidenheid groot is, vinden we een niet gering aantal van zulke konventies die met elkaar eigenlijk karakteristiek zijn voor het Amerikaanse baptisme. De twee grootste en meest bekende konventies zijn de Noordelijke en de Zuidelijke. Dit zijn meer dan geografische aanduidingen. Zij houden verband met de verschillende opstelling tegenover de afschaffing van de slavernij in de 19de eeuw. In het algemeen kan men zeggen dat het Noorden voor afschaffing was en het Zuiden er tegen. Een echte federatie van gemeenten bestond er tot het midden van de 19de eeuw eigenlijk niet. Men had een gezamenlijke organisatie voor de buitenlandse en de binnenlandse zending. Het verschil van inzicht inzake de slavernij bracht de gemeenten in het Zuiden er toe om een eigen konventie van Zuidelijke baptisten op te richten, de Southern Baptist Convention. Dat gebeurde in 1845. De Noordelijke gemeenten volgden dit voorbeeld pas in 1905.
Typerend voor Amerika is dat deze konventies geen kerkgenootschappen zijn. Ze zijn het pas na de laatste wereldoorlog min of meer geworden. Ze dienden en dienen in hoofdzaak het werk van de binnen- en buitenlandse zending en van de predikantenopleiding.
Noord en Zuid zijn niet alleen in sociaal en politiek opzicht verschillende wegen gegaan, ook religieus en theologisch zijn de ontwikkelingen heel verschillend geweest. Het Noorden was theologisch gezien wat gevariëerder en kreeg daardoor te kampen met konflikten tussen vrijzinnigheid en orthodoxie. Het Zuiden was homogener en konservatiever en meer opwekkings- en evangelisatiebeweging.
Naast deze twee grotere konventies zijn er nog twee die uitsluitend uit negergemeenten bestaan en voorts konventies bestaande uit gemeenten van emigranten uit een bepaald land. Zij stammen uit een periode dat de immigranten nog niet in de samenleving waren geïntegreerd. Daarnaast zijn er nog konventies die zich „evangelisch" en „konservatief" noemen en vervolgens een groot aantal kleine groepen van gemeenten of onafhankelijke gemeenten. De redenen voor hun aaneensluiting of onafhankelijkheid zijn zeer verschillend, soms religieus, soms sociaal, soms alleen maar persoonlijk.
Het Amerikaanse baptisme laat ons duidelijk de kracht en de zwakheid van het baptisme zien. Zijn kracht is gelegen in de ijver voor zending en evangelisatie, zijn zwakheid is het individualisme van zijn leiders en leden die splitsingen in de hand werken.
De Ver. Staten kreeg wat ruimere aandacht omdat het baptisme zich daar het sterkst heeft ontplooid. Op het vasteland van Europa vinden wij pas in de eerste helft van de 19de eeuw baptisten. De oude doperse beweging was behalve in ons land vrijwel verdwenen. Er was in het Europa van de 16de tot en met de 18de eeuw geen plaats voor. Eerst de revoluties van 1789 en 1848 schiepen een situatie waarin een beweging als het baptisme tot ontplooiing kon komen.
Er zijn aanwijzingen dat de eerste baptistengemeente in Europa gesticht werd in 1819 in Frans-Vlaanderen. Maar het was in Duitsland dat de beweging 't eerst vaste voet kreeg. Dat kwam door Johann Gerhard Oncken die in Schotland tot bekering kwam, als evangelist naar zijn vaderland terugkeerde en in 1834 zich in Hamburg in de Elbe liet dopen, samen met zijn vrouw en vijf anderen. Vanuit Hamburg verbreidde de beweging zich over andere streken van Duitsland, met name in Oost-Pruisen en Silezië. Maar niet alleen in het eigen land werkte Oncken. Hij predikte ook in Denemarken, Letland en Zwitserland. Ook met de opkomst van het baptisme in Zweden en indirekt - in Nederland is de naam van Oncken verbonden.
We zien in Noord-West Europa eigenlijk overal hetzelfde beeld. Een of twee personen komen tot bewust persoonlijk geloof en gaan daarvan getuigen en er ontstaat een gemeenschap van gelovigen die ook de doop van gelovigen zoekt en gaat praktiseren. De reakties van kerk en staat zijn negatief en variëren van openlijke repressie tot heimelijke discriminatie. De groei is dan ook niet spektakulair en de afkeer van al wat kerk heet is groot. De gemeenten leven geïsoleerd en nemen weinig of niet deel aan samenleving en staat. Voor opwekkingsbewegingen echter staan ze open en ze evangeliseren ijverig.
Op twee dingen willen we tenslotte nog wijzen. In de eerste plaats heeft het baptisme aan de wieg gestaan van de grote zendingsbeweging van de 19de eeuw. De Engelse Baptist Missionary Society, opgericht in 1792 door William Carey, is het oudste protestantse zendingsgenootschap. Zowel vanuit Engeland als uit de Ver. Staten is krachtig en uitgebreid zending bedreven, waardoor er in vrijwel alle vroegere koloniale landen baptistengemeenten worden gevonden.
In de tweede plaats vormen de baptisten verreweg de grootste protestantse kerk in Rusland. Hoewel exacte cijfers niet bekend zijn ligt hun aantal boven de 500.000. Daarmee zijn de baptisten de enige geloofsgemeenschap die èn de Oost-West scheiding doorbreekt èn de Noord-Zuid lijn.
In de laatste uitzending willen we het hebben over de baptistengemeenten in ons eigen land.

(Slot volgt). J. Reiling

BEROEPINGSWERK

Bedankt: voor Harlingen en Amsterdam-Noord, P. Jager te Nieuw Weerdinge.

AFSCHEID Ds G. LIEBE

Zondag 11 augustus a.s. zal ds G. Liebe in een dienst in de Herdenkingskerk, Postjesweg, afscheid nemen van de baptistengemeente Amsterdam-West.

WERELDBEVOLKINGS-KONFERENTIE

De arts, dr Nicu Georghita, lid van de baptistengemeente te Deva, Roemenië, zal namens de Baptisten Wereldalliantie deelnemen aan de Wereldbevolkingskonferentie van de Ver. Staten. De konferentie zal aan het einde van dit jaar te Boekarest worden gehouden.

Verantwoording Uniebureau

Bij het Uniebureau in de maand juni '74 binnengekomen bijdragen en giften.

Voor het Noodfonds:
Enschede 164,73; Amsterdam-C 25,—; Amsterdam-W 50,—; Staveren 132,25; HdJ,NW 100,—; NN,S 50,—; ERv-—,V 15,— en NN,E 100,—.

Voor de N.B.J.B:
Hengelo 186,81; Amsterdam-N 26,25; Vroomshoop 100,—; Almelo - Ger. straat 25,—; Emmen 100,—; Utrecht-C 150,—; Pernis 70,34; Hoogeveen 125,56.

Voor de E.C.U.:
Hengelo (O.) 278,05; Amsterdam-N 104,50; Amsterdam-C 33,19; Vroomshoop 100,—; Enschede 130,62; IJmond 226,07; Harderwijk 107,24; Almelo - Ger. straat 155,20; Utrecht-C 400,—; Den Helder 33,83; E.E.veen 57,20; Pernis 150,—; Hoogezand 382,09; NN,S 25,—.

Voor de C.v.d.O.:
Hengelo (O.) 352,93; Amsterdam-N. 120,25; Amsterdam-C 42,78; IJmond 283,16; Enschede 139,08; Almelo - Ger. straat 32,50; Harderwijk 61,05; Staveren 125,—; Utrecht-C 500,—; E.E.-veen 57,85; Pernis 200,—; Hoogezand 260,96; Harlingen 48,85; Hoogeveen 841,08; Amsterdam-W 195,16.

Voor de U.Z.C.:
Hengelo (O.) 465,74; Amsterdam-N 245,75; Emmeloord 16,10; Amsterdam-C 63,09; IJmond 290,87; Maassluis 250,—; Heerenveen 50,—; Enschede 493,61; Almelo - Ger. straat 32,50; 2e Exloërmond 400,—; Almelo - Ger. straat 156,18; Almelo - Ger. straat 5,—; Almelo - Ger. straat 36,95; Heerenveen 317,55; Groningen-Z 432,44; Valthermond 329,50; Harderwijk 269,15; Ter Apel 170,—; Staveren 175,—; Den Helder 54,28; Krommenie 50,75; Lemmer 341,65; Utrecht-C 700,—; Pernis 100,—; Almelo - Ger. straat 141,59; E.E.veen 521,21; Pernis 200,—; Hoogezand 1938,90; Harlingen 72,49; Sneek 1500,—; Zwolle 100,—; Amsterdam-W 407,60; Nieuwe Pekela 150,80; HK,H 10,—; JS-S,G 25,—; WB,H 100,—; HD, dB 20,—; dV,S 100,—; FGdR,U 5,—; HdV,H 100,—; PK,U 5,—; DW,H 25,—; HGdW,E 7,50; LJvB,C 20,—; HR,M 500,—; NBVB 7915,38; Rotterdam-Z tussenjeugd 50,—; NBVB 4000,— (kostenveld); NBVB 2000,— (Kameroen); NBVB 5000,— (Sona Bata); NBVB 4000,— (Sierra Leone); Gewest Holland 780,— (Ndiki).

Allen hartelijk dank voor deze bijdragen. Gedurende het eerste halfjaar 1974 werd voor het gezamenlijke werk bijeengebracht (tussen haakjes de opbrengst van het eerste halfjaar 1973 ter vergelijking):

E.C.U.	12.658,34	(8.813,23)
C.v.d.O.	16.674,12	(9.781,12)
N.B.J.B.	1.902,12	(872,35)
U.Z.C.	42.565,75	(23.257,72)

De vergelijking met 1973 geeft een beeld, waaruit de konklusie getrokken kan worden, dat in ieder geval een stijging van de opbrengst te konstateren is. Een vergelijking met de opbrengsten van 1972 toont aan dat de verhogingen minder spektakulair zijn en dat in het eerste halfjaar van 1973 bijzonder weinig naar het Uniebureau werd gezonden.

De opbrengsten van het eerste halfjaar 1972 bedroegen:

E.C.U.	12.266,38
C.v.d.O.	11.537,76
N.B.J.B.	1.163,21
U.Z.C.	32.287,97

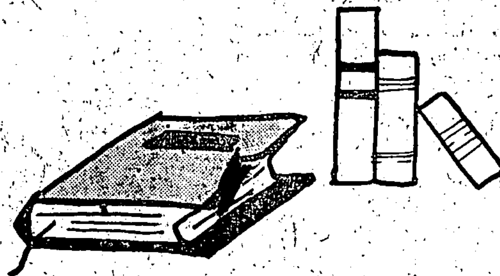
Zetten we naast de opbrengsten de te verwachten bijdragen van de gemeenten, dan ziet het algemene beeld er veel ongunstiger uit. In de eerstvolgende rubriek van de algemeen sekretaris zal men een vergelijking van deze cijfers vinden.

Rektifikatie verantwoording mei

Onder het Noodfonds is na „door bemiddeling van ds De Jong te Emmen van vissers van mensen 250" per abuis niet vermeld dat dit bedrag bestemd is voor het Nederlands Bijbel Genootschap.

De Vinkenhof, juli 1974

A. van den Hoef

Wat zullen we lezen

maandag	5 aug.	Marc. 5 : 21-24	Een biddend man
dinsdag	6 aug.	Marc. 5 : 25-34	Bidden met je handen
woensdag	7 aug.	Marc. 5 : 35-43	Geloof doet wonderen
donderdag	8 aug.	Marc. 6 : 1-6a	Goedkope ergenis
vrijdag	9 aug.	Marc. 6 : 6b-13	Met weinig veel doen
zaterdag	10 aug.	Ps 71 : 1-16	God, onze Helper
zondag	11 aug.	Ps 71 : 17-24	Trouw tot onze dood
maandag	12 aug.	Marc. 6 : 14-16	Hoge belangstelling
dinsdag	13 aug.	Marc. 6 : 17-20	Voor een moeilijk parket
woensdag	14 aug.	Marc. 6 : 21-29	Voorganger in de dood
donderdag	15 aug.	Marc. 6 : 30-33	Verdiende retraite
vrijdag	16 aug.	Marc. 6 : 34-38	Onverwachte bezoekers
zaterdag	17 aug.	Ps 75	God redt de vromen
zondag	18 aug.	Ps 82	God bevrijdt de geringen

Heden nam de Here tot Zich mijn lieve vrouw, moeder en oma

GRIETJE LEENSTRA

op de leeftijd van 71 jaar.

„Ik weet dat mijn Verlosser leeft".

Bolsward:
T. Kulk
Utrecht:
M. Hessel-Kulk
P. Hessel
Oxley (Australië):
J. Vogel-Kulk
E. J. Vogel
Utrecht:
T. C. Kulk
en kleinkinderen

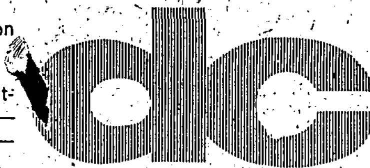
Bolsward, 25 juli 1974
Godscalcusstraat 17

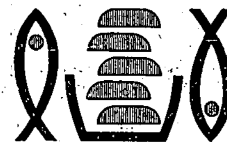
Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 -

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Op 24 juli 1974 nam de Heer tot Zich onze zuster
AALTJE HELENA
ELIVELD—VELDMAN
in de leeftijd van 65 jaar.

Zij werd gedoopt op 13 augustus 1925.
Baptistengemeente Utrecht-C.

Op 2 juli jl.
ALBERTUS ENSING
bijna 72 jaar
en op 7 juli
KLAAS KUIPERS
87 jaar zijn ons voorgegaan naar 't Vaderhuis.
Baptistengemeente Emmen

Door de Heer werd thuisgehaald onze trouwe broeder
TH. ERENTS
op de gezegende leeftijd van 75 jaar.
Muntendam, 10 juli 1974.
Baptistengemeente Muntendam

Op 15 juli nam de Here tot Zich onze zuster
BEELIE KLUIN—BOS
in de leeftijd van 84 jaar.

Ik heb den goede strijd gestreden,
ik heb mijn loop ten einde gebracht,
ik heb het geloof behouden;
voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid.
2 Timotheüs 4 : 7 en 8.
Baptistengemeente Hoogezand

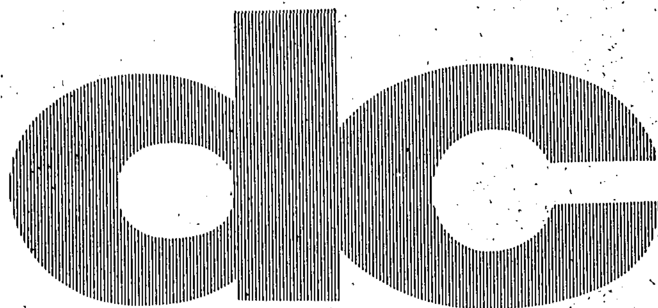
De Here heeft van ons genomen, onze lieve moeder, behuwd-, groot- en overgrootmoeder
HINDERKIEN BLAAK
in de hoge leeftijd van bijna 99 jaar; sedert 21 december 1943 wed. van Harm Bronsema.
Lied 433 Lofz. en Geb.: „Veilig in Jezus' armen, Veilig aan Jezus' hart".

Amsterdam:
A. Wever-Jonker
Emmen:
F. ten Cate-Bronsema
L. ten Cate
Harlingen:
H. van Wier-Bronsema
J. F. van Wier
Klein- en achterkleinkinderen

Harlingen, 26 juli 1974
Korr. adres: Noorderkade 3, Harlingen
De begrafenis heeft plaats gehad op 31 juli 1974

Allen die ons 45-jarig huwelijksjubileum door attenties tot een onvergetelijke dag gemaakt hebben, betuigen wij door deze onze hartelijke dank.
Makkum, De Wijting 42
Ds B. Fabrie
G. F. Fabrie-de Jong

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 33/34 - 16/23 aug. 1974

Een man voor alle seizoenen

Op de 15de augustus van dit jaar gedacht Bernard kardinaal Alfrink dat hij een halve eeuw geleden tot priester werd gewijd. Dat gebeurde in de Jacobuskerk te Utrecht. De halve eeuw van zijn priesterschap heeft de r.k.-kerkprovincie Nederland grote veranderingen gebacht en de kardinaal is in zijn persoon min of meer de afspiegeling van die veranderingen en van de spanningen en frustraties die daarmee gepaard gaan. Daarom willen we ook in de kolommen van De Christen bij het jubileum van deze merkwaardige man stilstaan.

Bekend

Kardinaal Alfrink is bovendien een bekend Nederlander. Vroeger waren bisschoppen voor de meeste niet-r.k.-Nederlanders schimmige figuren die in donkere paleizen woonden van waaruit zij hun bisdommen regeerden. Kwamen ze al eens in de openbaarheid, dan waren ze gehuld in gewaden die hen definitief van ons gewone mensen scheidden.
Dat is voorbij. Alfrink, Bluijsen, Zwartkruis, Simonis en Gijsen wandelen via actualiteitenrubrieken, epilogen en heuse eucharistievieringen onze huiskamers in en uit door middel van de beeldbuis. We hebben ontdekt dat ook bisschoppen gewone mensen zijn met wie je over allerlei onderwerpen kunt praten. Weliswaar laten zij niet gauw het achterste van hun tong zien, maar dat doet ieder die weet dat zijn woorden door vriend en vijand op een goudschaaltje gewogen worden. En ook Rome luistert mee... Speciaal Alfrink hanteert de voorzichtigheid, om niet te zeggen: de ondoorgrondelijkheid, vaardig. Daarvoor is hij ook de kardinaal.

Wijding

Bernard Alfrink werd in 1900 in Nijkerk geboren en studeerde aan het groot seminarie Rijsenburg bij Driebergen, destijds met een hele reeks groot seminaries de trots van r.k.-Nederland. Na zijn wijding diende hij de r.k.-kerk op verschillende posten, vanaf 1933 als hoogleraar in de uitlèg van het Oude Testament aan de r.k.-universiteit te Nijmegen, opgericht in het jaar van Alfrinks wijding. Dat instituut bestaat dit jaar dus ook een halve eeuw. De viering van dit jubileum, eerder dit jaar, is een turbulent gebeuren geweest waarbij heel duidelijk is geworden dat het katholieke karakter van de universiteit op z'n mooist twijfelachtig is. Nijmegen wordt wel eens de minst katholieke universiteit van Nederland genoemd.
Vijftig jaar geleden was de r.k.-kerk nog volledig in opmars. Het was de tijd van het rijke roomse leven. De emancipatie was nog lang niet voltooid. Politiek en sociaal, in de cultuur en in het onderwijs zocht men sterke posities te behouden of te verwerven. Theologisch en liturgisch was er niets in beweging: alles lag voor altijd vast zoals het door het leergezag van Rome was vastgesteld. Op de buitenstaander maakte dit een vreemde indruk. „Rome" was een gesloten blok, er op uit zielen en macht te winnen, gestuurd en geregeerd door een hiërarchie van in 't zwart gestoken geestelijken aan wie niets ontging, gegroepeerd rondom een systeem van rituele vieringen waarvan geen buitenstaander het fijne wist of begreep. Kwam deze kerk er niet bij uitstek voor in aanmerking de kerk van de Antichrist te zijn?

Oorlog

De oorlog van 1940-'45 heeft veel veranderd in de onderlinge verhoudingen tussen de verschillende bevolkingsgroepen, maar niet in de r.k.-kerk. Die bleef vooralsnog haar oude positie handhaven. Hoogtepunt was in 1954 het geruchtmakende Mandement van de bisschoppen, dat vooral gericht was tegen de doorbraak: een rooms-katholiek kon geen lid zijn van een andere partij dan de KVP, van een andere vakbond dan die van het NKV, mocht geen lid zijn van een andere omroep dan de KRO, geen niet-katholieke bladen lezen en moest z'n kinderen naar een r.k.-school sturen. Dat konden de Nederlandse bisschoppen natuurlijk wat meer

genuanceerd dan hier gebeurt, toen nog stellen. Wat is er in twintig jaar veel veranderd!
In 1955 volgde Alfrink kardinaal De Jong op als aartsbisschop van Utrecht. In 1958 werd Angelo Giuseppe Roncalli, de 77-jarige patriarch van Venetië, tot paus gekozen en nam de naam Johannes XXIII aan. In januari 1959 riep hij het tweede Vaticaanse Concilie bijeen, dat in de volgende jaren bijeen was en het grote proces van verandering in de r.k.-kerk op gang bracht dat in geen land in de wereld zo hevig in de versnelling raakte als in Nederland. Niet alleen in de politiek en in het maatschappelijke leven zette de déconfessionalisering in. Binnen de kerk, in zaken van leer, liturgie en orde, brak een revolutie uit.

Pastoraal concilie

Hoogtepunten van de vernieuwingsdrang waren in ons land het pastoraal concilie en de nieuwe catechismus. Vooral door het pastoraal concilie is Alfrink in vrijwel alle Nederlandse huiskamers bekend geworden aangezien de tv er ruimschoots aandacht aan wijdde. Er werd door de geestelijken en leken, door mannen en vrouwen zeer veel en zeer ontraditioneel

Bij het gouden priesterjubileum van kardinaal Alfrink

gesproken en het leek er op of de r.k.-kerk, althans in ons land, omgeturnd was. Maar Alfrink wist wel beter. Hij was goed op de hoogte van de meer dan gewone belangstelling die Rome had voor het concilie. Hij was ook niet blind voor het feit dat de conciliesprekers in Noordwijkerhout niet de brede schare van de beminde gelovigen vertegenwoordigden. Daarom stelde hij zich tot verdriet en teleurstelling van de concilianten zeer voorzichtig en terughoudend op.
De nieuwe catechismus, blijkens de ondertitel bedoeld als geloofsverkondiging voor volwassenen, lokte heftige reakties uit in eigen land en in Rome. Wel schreven de bisschoppen in het voorwoord: „Heel de boodschap, heel het geloof is hetzelfde gebleven, maar de benadering, de belichting is nieuw... Zo tracht „de nieuwe katechismus" het eeuwige geloof te verkondigen in eigentijdse vormen", maar daar waren velen het niet mee eens. Na langdurige bemoeienis vanuit Rome verscheen er een aangepaste uitgave.

Polarisatie

Alfrinks wijze voorzichtigheid heeft niet kunnen voorkomen dat de tegenstellingen binnen de r.k.-kerk enorm zijn toegespitst. Van de omvang en de heftigheid daarvan hebben wij als kleine geïsoleerde randgroep van het protestantisme nauwelijks enige voorstelling. In een protestantse kerk zou het allang tot scheuringen zijn gekomen. Zolang Alfrink aartsbisschop van Utrecht is zal het zover zeker niet komen. Maar iedereen houdt de adem in bij de gedachte dat die zetel toch een keer vakant zal worden.
Gezien het benoemingsbeleid van Rome zal Alfrinks opvolger zeker meer naar rechts georiënteerd zijn.
Voorlopig is Alfrink er nog en, hoe men ook tegenover de r.k.-kerk mag staan, de kardinaal verdient het respekt en de waardering van alle christenen. Wat hem in deze jaren van polarisatie en verval heeft staande gehouden en geïnspireerd zij hier weergegeven in zijn eigen woorden:

> „Het christendom wordt wel kwantitatief een steeds kleinere minderheid. Die minderheidspositie en het diaspora-tijdperk mogen wel een feit zijn maar dat ontslaat ons niet van een nieuwe kreativiteit. Ook zonder wrevel of wrok over het voorbije verleden, zonder vluchtpogingen naar een voorbije droom of een sluw plan voor een nieuwe blokvorming, waardoor wij toch weer veel invloed op de samenleving krijgen, kunnen wij in de toekomst ziende onze beleidsfouten in het heden herstellen en ons beter voorbereiden op de toekomst. Door alle toekomst heen, die nu al bijna tweeduizend jaar geschiedenis is geworden, bleef wat wezenlijk was in de boodschap van Christus voortbestaan ondanks verval en bedreiging".

Door dit vertrouwen is Alfrink kerkleider geworden, waarvan L. Roy in zijn boek over de moeilijkheden in de Nederlandse kerk (Step beyond impasse - Newmanpress - New York) zegt: „Een meester in het bemiddelen. Soepel genoeg om te veranderen maar kien genoeg om dat alleen te doen als het tij gunstig is... een man met overzicht, die het experiment gedoogt en niet voortijdig afkapt, die de vrije groei van de kerk veilig heeft gesteld met behoud van de kostbare vrede met het college van bisschoppen en met Rome... een man van de kerk; zowel van de universele als van de lokale. Een man voor alle seizoenen". J. Reiling

ATTENTIE

Kopij voor DC van 6 en 13 september a.s. moet in verband met afwezigheid van de eindredacteur gezonden worden aan:

ds. P. van der Werf,
Fred. van Eedenstraat 21,
Winschoten; tel. 05970-3120

(Advertenties als gewoonlijk naar de administratie: Biltseweg 10, Bilthoven).

AGAPE '74

Als christenen moeten we getuigen van Jezus en evangeliseren. De woorden van de Heer: „Gij zult Mijn getuigen zijn", en „Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen" zijn bedoeld voor al zijn volgelingen. Getuigen en evangeliseren horen bij elkaar. Wie getuigt is in zekere zin eigenlijk ook al bezig met evangeliseren en wie evangeliseert kan het niet zonder daarbij ook te getuigen. Het is niet altijd mogelijk om precies de grens tussen getuigen en evangeliseren aan te geven. Maar, misschien kunnen we wel zeggen dat er bij het evangeliseren een bewuste poging wordt gedaan om een ander of anderen voor Jezus te winnen.
Op de ontmoetingsdag van 14 september in de IJsselhal te Zwolle zal worden getuigd en geëvangeliseerd. Op allerlei wijze zal uitdrukking worden gegeven aan het geloof in Jezus. Van de liefde van God, ons bewezen in Jezus en door ons ervaren, zal worden gesproken en gezongen. Van de verzoening met God en elkander, door Christus, zal worden getuigd. Maar ook zal er worden geëvangeliseerd. De boodschap van het heil in Jezus zal heel persoonlijk worden gebracht en er zal worden uitgenodigd om Jezus te aanvaarden als de Heiland en Heer.
De ontmoetingsdag is een fijne gelegenheid om mee te getuigen en mee te evangeliseren. Het is een fijne gelegenheid ook om anderen, die Jezus nog niet kennen, er mee naar toe te nemen. Als u kunt komen, zou u die gelegenheid niet voorbij moeten laten gaan. Neem u voor om te gaan; breng zo mogelijk anderen mee; bid of de Heer al wat er gedaan en gezegd wordt wil zegenen en gebruiken voor zijn zaak.
U kent het programma toch al voor die dag? Nog even in het kort:
10 uur: muzikaal voorprogramma; 10.45 uur: 1e bijeenkomst, waarin o.a. ds J. van Dam spreekt; 13.45-14.15 uur: 2e bijeenkomst, waarin de musical „Het wordt al laat" wordt opgevoerd; 15.00-16.00 uur: slotbijeenkomst; met o.a. ds Bryan Gilbert als spreker. In de pauzes is er gelegenheid om de inwendige mens te versterken, om informatielektuur- en grammofoonplatenstands te bezoeken en om naar diverse zang- en muziekgroepen te luisteren. Voor kinderen is er een speciaal programma, óf 's morgens, óf 's middags. Voor babies, peuters en kleuters is er oppas.
Tot ziens in Zwolle!

E. J. H.

KORREKTIE

De aandachtige lezer zal hebben bemerkt, dat de in de vorige DC genoemde konferentie over de wereldbevolkingsgroei te Boekarest niet uitgaat van de Ver. Staten maar van de Ver. Naties.

Christus, onze uitdaging voor het leven

Onder het thema: Christ, our challenge to Live waren van 31 juli tot 4 augustus ruim 5000 jonge baptisten uit heel de wereld bijeen in Portland, Oregon (USA) op het achtste wereldjeugdkongres van de Baptisten Wereld alliantie. Zij vertegenwoordigden in elk geval 50 verschillende landen en alle werelddelen. Ongeveer 20 procent van de deelnemers behoorde tot het zwarte ras (uit Amerika en Afrika). Aan het kongres werd ook deelgenomen door kleine delegaties uit de Oost-Europese landen. Voorzover ons bekend waren er geen kongresgangers uit Nederland gekomen.

Muzikaal hoogtepunt was de première van de musical The Common Cup van Ed Seabough (tekst) en Bill Cates (muziek). Het programma vermeldde verder drama's, gospelmuziek, diskussies, toespraken. In kleine diskussiegroepen werden diverse onderwerpen behandeld; ook onderwerpen als wereldvrede, wereldbevolkingsgroei en vrouwenbeweging.

Tot de officiële sprekers behoorden ook enkele leiders van de BWA als dr V. Carney Hargroves, president van de wereldalliantie en Alexei M. Bichkov, sekretaris van de Russische baptisten.

Het koor op een van de foto's is een jeugdkoor uit Californië.

Het beeld van God als Rots spreekt ons, bewoners van bijna de zeebodem niet zo erg aan. Of het moest al zijn in de betekenis van de rots als fundament om op te bouwen.
Toch heeft de Rots vooral de betekenis van de plaats waar men schuilen kan.
Rots der ontkoming, vanwege zijn spelonken en spleten.
„Er is geen andere Rots", zegt de Here God van zichzelf (Jes. 44 vs 8).
Al de andere goden zijn van papier-maché; je kunt er niets mee (vss9-20). Ze zijn als as, wordt

P

tenslotte met vlijmende spot gekonstateerd.
Ja, er is geen andere Rots.
Mensen hebben een betrouwbare schuilplaats nodig. Dat is niet beneden onze stand. Dom is de mens die het noodweer trotseert. En het is noodweer. Dom is de mens die niet schuilt voor de vijand die hem zoekt. En er is een vijand.
Bij wie zouden we schuilen? Bij wie is er ontkoming?
„Er is geen andere Rots", zegt de Heer. Geloof Hem maar op Zijn Woord.

v. D.

Gedoopt in de Heilige Geest (5)

Omdat volgens het Nieuwe Testament de oplegging der handen te maken heeft met het ontvangen van de heilige Geest, lijkt het me zinvol aan de oplegging der handen enige gedachten te wijden. Laat ik er wel bij zeggen dat men hier allerminst een diepgaande studie over dit onderwerp van mij moet verwachten. Mijn bedoeling is alleen om een paar teksten naar voren te halen en enige gedachten te berde te brengen, die de waarde van de handoplegging kunnen benadrukken.

Handoplegging in onze gemeenten

Hoe het precies toegaat in onze gemeenten weet ik niet. Wel heb ik door de jaren het één en ander gehoord en meegemaakt. Daaruit leid ik af, dat tenminste in de meeste gemeenten handoplegging wordt toegepast. De handen worden opgelegd bij de bevestiging van een voorganger, een ouderling of een diaken. De handen worden op een bruidspaar gelegd, en ook leggen wij de handen op dopelingen. Vooral tot deze laatst mogelijkheid wil ik mij beperken, omdat wij immers praten over de doop, en het ontvangen van de heilige Geest. Voorzover mij bekend legt men over het algemeen de handen op tijdens het gebed met de dopeling, vlak voor de bediening van de doop. Ik heb mij afgevraagd of dit wel de goede manier is. Deze vraag kan alleen beantwoord worden als we weten wat de betekenis van de handoplegging is.

Handoplegging in het algemeen

Laat ik een paar teksten noemen, waaruit we wel enigszins kunnen opmaken wat bedoeld wordt met het opleggen der handen. In Markus 10 : 16 wordt verteld dat Jezus de kinderen zegent. „Hij omarmde ze en hun de handen opleggende, zegende Hij ze". Hij zei goede woorden van God tot deze kinderen en intussen legde Hij zijn handen op hen. Daaruit leid ik af dat Hij de kinderen wilde laten weten dat God hen persoonlijk bedoelde, dat Hij die woorden waar zou maken zo zeker als ze Jezus' handen voelden, en dat Hij dat goede op dat ogenblik aan hen gaf.

In Handelingen 9 : 12 wordt beschreven dat Paulus in een visioen Ananias bij zich ziet binnenkomen, en hem de handen opleggen opdat hij weer kan zien. Dat gebeurt daarna ook. De Heer wil Paulus gezond maken, en blijkbaar geldt Ananias' handoplegging om Paulus te laten voelen dat de Heer hem gezondheid geeft.

Lukas vertelt ook hoe de heilige Geest Barnabas en Paulus ging afzonderen voor een speciale dienst (Handelingen 13 : 2-4). Toen de broeders dat bemerkten legden zij hun de handen op, en zo, uitgezonden door de heilige Geest, gingen ze op weg. De betekenis van deze handoplegging is zo te verklaren: hen wordt duidelijk gemaakt dat de heilige Geest hen heel persoonlijk bedoelt, en hen, als het ware tastbaar, uitzendt, en de opdracht geeft.

Denk ook aan 2 Timotheüs 1 : 6 „...herinner ik u eraan de gave Gods aan te wakkeren, die door mijn handoplegging in u is". Paulus heeft Timotheüs een gave van God gegeven door hem de handen op te leggen. Hieruit blijkt duidelijk dat de handoplegging bedoeld is om iets te geven, heel persoonlijk, heel duidelijk, voelbaar, en meteen. Dat kan dan een zegen zijn, een opdracht, een speciale gave, genezing of de heilige Geest.

Handoplegging en de doop

Het blijkt uit het Nieuwe Testament dat bij het ontvangen van de heilige Geest de handen worden opgelegd. Aangezien het ontvangen van Gods Geest gewoonlijk samenvalt met de doop, gebeurt deze handoplegging daarbij.

Toen in Samaria de mensen waren gedoopt, maar nog niet de heilige Geest hadden ontvangen, kwamen Petrus en Johannes van Jeruzalem. Zij baden voor hen, dat ze de heilige Geest mochten ontvangen. Vervolgens legden zij hun de handen op, en toen ontvingen ze de heilige Geest. (Handelingen 8). Dat er eerst werd gebeden, en vervolgens de handen werden opgelegd, is zo te verklaren: er wordt gebeden om de heilige Geest te geven, en door de handoplegging wordt de mensen heel persoonlijk, op dat bewuste ogenblik, tastbaar, duidelijk gemaakt dat God dit gebed verhoort en zijn Geest aan hen schenkt. Dit sluit aan bij wat er over Simon (de tovenaar) wordt geschreven: „toen Simon zag, dat door de handoplegging der apostelen de Geest werd gegeven..."

Een ander voorbeeld staat in Handelingen 19 : 6. In Efeze zijn gelovigen, die gedoopt zijn in de doop van Johannes. Na Paulus' prediking laten ze zich dopen in de naam van Jezus. Daarna legt Paulus hun de handen op, en ze ontvangen de heilige Geest. Hier wordt niet specifiek gesproken over een gebed. Maar aan de andere kant geldt de doop zelf als een bede van een goed geweten, een uiting van geloof.

De bedoeling van de handoplegging

Uit de teksten die ik u heb aangewezen blijkt, dat de handoplegging gepaard gaat met het uitspreken van bepaalde woorden, die te maken hebben met de bedoeling van de handoplegging. Ook al zijn die in de teksten niet altijd precies aangegeven, het is er duidelijk uit op te maken. Jezus zegende de kinderen, tijdens de handoplegging; Ananias sprak Paulus over zijn genezing tijdens de handoplegging; Paulus gaf Timotheüs een speciale gave mee, waarover hij allicht tijdens de handoplegging zal hebben gesproken.

De handoplegging is blijkbaar bedoeld om de woorden tastbaar, beleefbaar te maken. Op zichzelf is dat niets vreemds. U hoeft maar te denken aan het feit dat we ons geloof en onze overgave aan Christus niet slechts uitspreken, maar beleven in een gebeurtenis: de doop. Hetzelfde doen we door de viering van het avondmaal. Door deze gebeurtenissen worden onze liefde voor de Heer, en onze wil om Hem te dienen, en onze woorden vastgezet in ons als een onvergetelijke belevenis. Woorden moeten gestalte krijgen, zodat ze grijpbaar en beleefbaar worden. En ik ben van mening dat de oplegging der handen om die reden van groot belang is. Wanneer de toezegging, dat God zijn Geest schenkt aan ons, gepaard gaat met het opleggen der handen, dringt dat heerlijke feit veel dieper tot ons door. Wij voelen zogezegd dat God ons, heel persoonlijk, op dat ogenblik, tastbaar, zijn Geest schenkt.

Er zijn mensen, die om de een of andere reden niet weten of ze de Heilige Geest hebben ontvangen. Eén van de redenen zou gewoon kunnen wezen dat zij zich niet hebben laten dopen, en hun niet, onder oplegging der handen, is toegezegd dat God zijn Geest aan hen heeft gegeven. Door deze dingen is het mogelijk dat iemand geen zekerheid heeft, en de Heer niet kan danken voor zijn inwoning.

De handoplegging heeft twee kanten

God heeft veel toezeggingen gedaan, waarop wij in het geloof aanspraak mogen maken. Wanneer iemand zich wil laten dopen om de Heer Jezus toe te behoren, mogen wij met zo iemand bidden om de heilige Geest. En de gemeente kan dan ook, vanuit haar kennis van God en zijn wil, die dopeling toezeggen dat God het gebed verhoort, en zijn Geest schenkt. Daarom kan, zeg de voorganger, na het gebed zijn handen leggen op de dopeling en hem of haar toezeggen dat de Heer de Geest schenkt. Maar aangezien het ge-

bed van de dopeling nog gestalte zal krijgen in de doop, is het beter om de handoplegging te laten plaats vinden na de doop, eventueel nog in het doopvont. Ik ben van mening dat we dan de volgorde hebben die we ook in het Nieuwe Testament vinden. En bovenal, ik ben van mening dat de handoplegging, en de woordelijke toezegging van Gods Geest, dan ook beter tot zijn recht komt. En terzijde, het verdient aanbeveling om ook in andere gevallen waarbij wij de handen opleggen, dit te doen na de voorbede, en die handoplegging vergezeld te laten gaan, van in de situatie passende woorden. Een voorbeeld daarvan hebben wij in het uitspreken van de zegen met geheven armen aan het einde van een dienst, waarbij de handen worden gelegd op de hele gemeente.

De andere zijde van deze gebeurtenis is, dat de dopeling de handen op zich gelegd voelt. Wanneer wordt gezegd dat wij de heilige Geest ontvangen, dan kan dat eenvoudig betekenen dat Hij ons gegeven wordt. Maar het kan ook inhouden dat wij Gods geschenk moeten aanpakken, en ons eigen moeten maken. Het is gemakkelijker iets aan te pakken dat je voelt, dan dat aanvaard moet worden in de Geest. Wanneer iemand zegt dat hij de ander heeft vergeven, dan kan die ander dat gemakkelijker aanvaarden als er handen worden geschud, of letterlijk verzoend. Wij mensen zijn zo geschapen. Jezus heeft zich daar ook bij aangesloten. Zo heeft Hij eens op zijn leerlingen geblazen en daarbij gezegd: ontvangt de heilige Geest!

P. van der Werf

KERKJE VAN LOEZOEMOE IN GEBRUIK GENOMEN

Wanneer ds Ter Braak terug is in Nederland zullen we zeker meer horen over de inwijding van het gevangeniskerkje in Loezoemoe dat nu klaar is. Toen ik in Sona Bata was heb ik de arbeid van ds Ter Braak voor de gevangenen van nabij meegemaakt. Het kerkje was toen nog niet klaar en de diensten werden in een open loods gehouden.

Het was bekend dat deze keer de „voorzitter van de zending" mee zou komen, en men had zich daarop voorbereid. Direkt bij onze aankomst stonden de kinderen van gevangenenbewaarders al klaar met hun onderwijzer en zongen welkomstliederen. Het eerste versje had als refrein: Vive le président - leve de president. Ik meende dat ze een lied ter ere van Moboetoe, de president van Zaïre, zongen. Dat moet namelijk, te pas en te onpas. Broeder Ter Braak maakte me echter duidelijk dat het ter ere van de president van de zending gezongen werd!

Het andere lied was indrukwekkender. Dat was gemaakt tijdens de bouw van het kerkje. Het koor was ontroerend: „Wij bouwen het huis van God".

Er werden twee diensten gehouden, één voor de gevangenen die opgesloten waren en één op het terrein voor de overige gevangenen. Een koortje en een kwartet zongen geweldig goed. De dirigent zat in de gevangenis wegens moord. De dienst werd geopend door een andere „misdadiger", maar je durft hem nu niet meer zo te noemen. Ze organiseren alles zelf. De plaats waar de kerkdienst werd gehouden was versierd met palmtakken en bloemen en kinderen boden geschenken aan. We werden toegesproken en tenslotte luisterden ze aandachtig naar de prediking van het evangelie.

Voordat de dienst begon hoorden we tromgeroffel dat langzaam naar ons toekwam. In optocht kwamen de muzikanten naar de kerkdienst en zongen en speelden ook tijdens de dienst prachtig. Gevangenen, die met simpele muziekinstrumenten met overgave geloofsliederen zongen. Om nooit te vergeten!

Toen we naar huis gingen zei ik tegen broeder Ter Braak, dat ik het vooral zag als een teken van dankbaarheid voor het gezegende werk dat hij voor deze gevangenen heeft mogen doen.

Bij de ingang van de gevangenis hebben gevangenen op een muur geschilderd: „De vaderen hebben ons verlaten". Dat is voor de animist een diepte van verloren zijn. Maar nu weten zij dat Jezus gekomen is om te zoeken en te behouden wat verloren is. En een teken is het nieuwe kerkje van Loezoemoe.

G. van 't Wout

TELEVISIEDIENST VANUIT „DE VUURSTEEN" TE GRONINGEN

Zoals reeds eerder bericht zal het Convent van Kerken zondag 25 augustus a.s. om 's middags vijf uur per televisie een dienst uitzenden vanuit De Vuursteen (Goudlaan 289) van de baptistengemeente Groningen-Noord. In deze dienst waarin het avondmaal gevierd zal worden gaat ds J. Broertjes voor. Verder wordt medewerking verleend door K. A. Kruizinga (orgel), Pieter Dolk (trompet) en het zangkoor Jubilate Deo (dirigent W. Reinders). De Schriftlezingen zijn uit Groot Nieuws voor U; de liederen uit Lofzangen en Gebeden en Liedboek voor de Kerken.

MEDEDELINGEN

△ Het nieuwe adres van ds J. Broertjes luidt met ingang van 20 augustus a.s.: Planetenlaan 113, Groningen; tel. 050-77 77 77.

Ds H. SIKKEMA GERIDDERD

Ter gelegenheid van zijn afscheid als konsulent van de baptistengemeente te Haulerwijk (Fr.) werd meegedeeld, dat ds H. Sikkema, thans emeritus-voorganger te Heerenveen, was benoemd tot ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Ds H. Sikkema (67) begon zijn loopbaan in 1932 te Hasselt (België) om vervolgens van 1934 tot 1936 een gemeente te Tongeren te dienen. Van 1946 tot 1955 was ds Sikkema verbonden aan de baptistengemeente te Heerenveen, van 1955 tot 1967 aan de gemeente Pernis-Hoogvliet en van 1967 tot zijn emeritering op 1 juni 1972 aan de baptistengemeente te Haulerwijk (Fr.).

In de vijftiger jaren trad ds Sikkema op als sekretaris van de Unie Zendings Commissie en had als zodanig zitting in de Commissie der Unie. Verder vertegenwoordigde ds Sikkema de Unie meerdere jaren in het Interkerkelijk Overleg in Schoolzaken en in de inmiddels opgeheven Interkerkelijke Commissie voor Geestelijke Verzorging aan boord van passagiersschepen.

INTREDE Ds G. LIEBE

Op zondag 1 september a.s. zal D.V. ds G. Liebe zijn intrede doen in de baptistengemeente te Hengelo.

De bevestigings- en intrededienst is vastgesteld om 3 uur n.m. en zal worden gehouden in het kerkgebouw van de Hervormde Gemeente „Bethlehemkerk" aan de Oelerweg te Hengelo.

Belangstellenden worden uitgenodigd en zijn hartelijk welkom.

Mocht er op een of andere wijze voor u gezorgd moeten worden, dan zie ik gaarne vroegtijdig een berichtje tegemoet.

B. J. Kuipers, sekretaris,
Weth. Kampstraat 137,
Hengelo (O.)

INTREDE Ds J. BROERTJES

De Raad van de Baptistengemeente Groningen-Noord deelt mee, dat ds J. Broertjes, gekomen van Amsterdam-Noord, op zondag 1 september a.s. in een bijzondere dienst zijn werk in onze gemeente hoopt te beginnen, na daartoe te zijn ingeleid door zijn ambtsvoorganger ds Ph. Lindeman te Stadskanaal.

We nodigen hartelijk uit tot bijwoning van deze dienst, die D.V. wordt gehouden te 3 uur n.m. in ons kerkgebouw „De Cirkel", Korreweg 47.

Na de dienst wordt een kopje koffie aangeboden en is er gelegenheid ds en mevr. Broertjes persoonlijk te begroeten.

De Raad der gemeente

Het Baptisme [slot]

HET BAPTISME
Naar aanleiding van mijn benoeming tot bijzonder hoogleraar in de geschiedenis en de leer van het Baptisme kwam er een uitnodiging van de Wereldomroep om in drie korte lezingen een schets van het Baptisme te geven. Wellicht zijn de lezers van DC geïnteresseerd in het portret van het Baptisme dat op 16 en 30 juni en 14 juli jl. via deze omroep de wereld in is gezonden.
J. R.

In onze laatste uitzending in deze reeks willen we ons richten op het baptisme in Nederland. Het is ontstaan in het Drentse Gasselternijveen, waar nu een straat „Baptistenkade" heet omdat daar in mei 1845 zeven personen door onderdompeling werden gedoopt die vervolgens samen de eerste Gemeente van Gedoopte Christenen in ons land vormden. Leider van de groep was de ned. herv. predikant dr Johan Elias Feisser, die uit zijn ambt was ontzet vanwege zijn weigering om kinderen van ongelovige ouders te dopen. Na zijn afzetting kwam Feisser tot het inzicht dat de doop alleen bediend mocht worden aan belijdende christenen. In Hamburg werd iets over Feisser en zijn kring bekend en Oncken zond zijn medewerker, de Deen Julius Köbner naar Gasselternijveen en na vele gesprekken volgde de beslissing dat men zich zou laten dopen.

Zo was het vrijwel overal gegaan waar baptistengemeenten ontstonden. Evenals elders was de reaktie van kerk en samenleving zeer negatief omdat inbreuk werd gemaakt op eeuwenoude tradities. Het is wel daaraan te wijten dat het baptisme slechts langzaam is gegroeid en vrijwel geen ingang heeft gevonden in streken met sterke confessionele tradities. De veenstreken van Groningen, Friesland en Drente met hun gemengde bevolking stonden er echter wel voor open en daar vinden we dan ook in de meeste plaatsen een baptistengemeente.

Het zou te ver voeren om de ontwikkeling van het baptisme in Nederland uitvoerig te beschrijven. Ik volsta er mee te vertellen dat er in de drie Noordelijke provincies 37 gemeenten gevonden worden tegen 15 in Gelderland en Overijssel, 17 in het Westen en 3 in het Zuiden. Zeeland is de enige provincie waar geen baptistengemeente bestaat.

Deze gemeenten zijn verenigd in de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, die op haar beurt weer lid is van de Baptisten Wereld Alliantie. Deze Unie is een federatie van autonome gemeenten die in het leven is geroepen om gezamenlijke taken aan te pakken op het gebied van de evangelisatie, de zending en de opleiding van de predikanten en om uitdrukking te geven aan de onderlinge verbondenheid. De Unie is dus geen confessioneel lichaam en haar Algemene Vergadering is geen synode maar eensdeels een zakelijke vergadering, anderdeels een bezinningskonferentie.

Wanneer we nu vragen wat met meest wezenlijke kenmerk van het baptisme is dan is dat niet de doop, ook al springt de doop door onderdompeling wel 't meest in het oog. De doop op belijdenis is een uitvloeisel van het meest centrale stuk van de baptistische geloofsovertuiging; de kerk is gemeente van gelovigen; men kan er niet in worden geboren maar wordt langs de weg van bekering, wedergeboorte, belijdenis en doop in de gemeente ingelijfd. Ten aanzien van het harststuk van het christelijk geloof, Gods openbaring in Jezus Christus, bestaat er tussen het baptisme en de Reformatie geen verschil in belijden. Het verschil begint daar waar het gaat om de toe-eigening van het heil, zoals de oude term luidt. Een mens krijgt alleen deel aan het heil van God door het geloof. Ook hierover zijn baptisten en reformatorische christenen het eens. De baptisten trekken dit echter konsekwent door naar de kerk en stellen dat de kerk dan ook alleen moet bestaan uit mensen die dit geloof kunnen en willen belijden. Hier gaan de wegen uiteen want de Reformatie heeft over het algemeen vastgehouden aan de volkskerk.

Vanuit dit centrale punt wordt ook het zware aksent op de evangelisatie en de zending begrijpelijk. Tot geloof moet worden opgeroepen, ook in de eigen kring. De kinderen van de gemeenteleden horen niet automatisch bij de gemeente. Ze moeten door persoonlijke keuze en belijdenis toetreden tot de gemeente. Hetzelfde geldt van alle mensen. De voornaamste taak van de gemeente is daarom de evangelisatie. „Iedere baptist een evangelist" luidde een bekende slagzin. Natuurlijk is dit de uitdrukking van een ideaal en niet van de werkelijkheid. Juist in onze dagen echter zien we weer een sterke opleving van het evangelisatiewerk.

Dit sterke aksent op de persoonlijke keuze heeft betekenis voor de politieke en oekumenische posities van het baptisme. Vanaf het allereerste begin hebben de baptisten gestreden voor vrijheid van godsdienst en voor scheiding van kerk en staat. Deze twee zaken hangen natuurlijk nauw samen, want alleen de staat kan de kerk de macht geven om hen wier geloof afwijkt van dat van de kerk, te korrigeren en te vervolgen. Het is goed er op te wijzen dat nog lang niet in alle demokratische landen de scheiding van kerk en staat voltrokken is zodat er daar ook nog geen volledige vrijheid van godsdienst is. Anders ligt het ten aanzien van de oekumene. Overal ter wereld werken baptisten in het algemeen graag met anderen samen in evangelisatie en zending. Het kan hun daarbij niet zoveel schelen of die anderen kerken zijn of het Leger des Heils of vrije gemeenschappen.

Maar de oekumene als beweging tot eenwording van kerken spreekt de baptisten maar ten dele aan. Natuurlijk spreken de over het algemeen negatieve ervaringen die de baptistengemeenten vroeger hebben opgedaan met de staats- en volkskerken ook een woordje mee. Maar de diepste grond voor een gereserveerde opstelling tegenover de oekumene ligt toch bij de kerkopvatting. De unies en konventies die lid kunnen zijn van landelijke raden van kerken of van de Wereldraad zijn eigenlijk geen kerken. De plaatselijke gemeente is de kerk, het lichaam van Christus, zoals Paulus dat van de gemeente in Corinthe zegt. Natuurlijk is de kerk ook het Lichaam van Christus van alle tijden en plaatsen maar de band tussen de plaatselijke gemeenten in het geheel van Christus kan naar baptistenovertuiging niet worden uitgedrukt in een alomvattend instituut. Het eenheids-ideaal van de oekumene gaat verder dan wat de baptisten voor hun eigen eenheid noodzakelijk achten. Dit is de reden waarom over het algemeen slechts weinig unies bij Raden van Kerken zijn aangesloten.

Tenslotte nog een enkele opmerking over de politieke opstelling van de baptisten. Eigenlijk kan men daarvan niet spreken. Martin Luther King was baptist met vele van zijn aanhangers. Maar ook president Truman die de eerste atoombommen op Japan liet werpen was dat en Billy Graham, de vriend van president Nixon is het. Zo ergens dan speelt hier het individualisme een grote rol. Ook dat is een uitvloeisel van het aksent op de persoonlijke geloofskeuze, het wezenlijkste kenmerk van de beweging die baptisme heet.

J. Reiling

NIEUWE BAPTISTENKERK IN JABLONEC

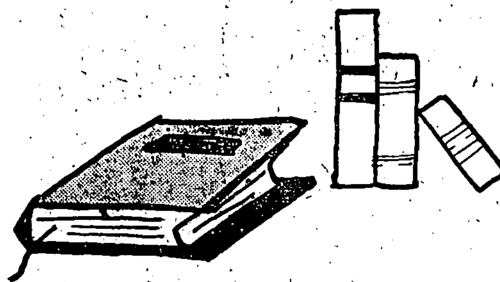

Leden van de baptistengemeente in Jablonec, Tsjechoslowakije hebben reeds meerdere jaren van vrijwillige arbeid achter de rug teneinde een nieuwe kerk te bouwen. Sommigen van hen besteden naast hun eigen dagtaak ongeveer 120 uur per maand aan deze bouw. Men hoopt in 1975 gereed te zijn.

OUDERENKAMP OP DE VINKENHOF

Van 13 tot 20 juli 1974 werd er op De Vinkenhof het ouderenkamp gehouden. Een 32-tal deelnemers(sters) namen hieraan deel. Hoewel het weer 'niet altijd zomers genoemd kon worden is er toch intens genoten. De dagen vlogen om. 's Morgens na het ontbijt en voor de koffie was er een korte bijbelbespreking. Daarna ging men meestal een wandeling maken door de bossen of langs de lanen in deze mooie omgeving.
Zonagmorgen 14 juli hield ds A. Hofman een kampbijeenkomst, waar oud en jong zich verenigden rondom het Woord en waar gezamenlijk liederen en koren werden gezongen. 's Avonds was men weer bijeen voor een zangdienst.
Donderdagmiddag was er een bustocht en werd o.a. ook de Ossestal te Epe bezocht. 's Avonds was men bijeen rondom het kampvuur, waaraan door jong en oud enthousiast werd medegewerkt; muziek, zang en toespraken wisselden elkaar af. Elke avond werd in het ouderenkamp het verslag van de dag voorgelezen, welk doorgaans met veel humor naar voren werd gebracht. Plm. 10 uur 's avonds werd door br Gringhuis, onder wiens prettige leiding dit kamp stond, een avondsluiting gehouden. De medewerking en de onderlinge saamhorigheid waren altijd goed en het was prettig om met verschillende broeders en zusters uit andere gemeenten kennis te mogen maken. Rest ons nog te vermelden, dat het keukenpersoneel zijn uiterste best heeft gedaan voor de inwendige mens te zorgen en daarin wonderwel is geslaagd. Een woord van hartelijke dank aan hen is dan ook zeer zeker op zijn plaats.

Een deelnemer

Wat zullen we lezen

maandag	19 aug.	Marcus 6 : 39—44	Overvloed in de woestijn
dinsdag	20 aug.	Marcus 6 : 45—52	De storm voor de stilte
woensdag	21 aug.	Marcus 6 : 53—56	Kleinen met een groot geloof
donderdag	22 aug.	Marcus 7 : 1— 5	Reinheid met een luchtje
vrijdag	23 aug.	Marcus 7 : 6—16	Wat écht onrein is
zaterdag	24 aug.	Psalm 29	Gods stem is vol kracht
zondag	25 aug.	Psalm 92	Als ceders van de Libanon
maandag	26 aug.	Marcus 7 : 17—23	Napraten over onreinheid
dinsdag	27 aug.	Marcus 7 : 24—30	Ook de heidenen rein
woensdag	28 aug.	Marcus 7 : 31—37	In het land der onreinen
donderdag	29 aug.	Marcus 8 : 1—10	Brood in de woestijn
vrijdag	30 aug.	Marcus 8 : 11—13	Een diepe zucht
zaterdag	31 aug.	Psalm 90 : 1— 9	Uit onszelf zijn wij niets
zondag	1 sept.	Psalm 90 : 10—17	God laat ons gedijen

Sparen bij de Unie-Bouw-Stichting

Wat doet uw geld dan?
Uw geld geeft u spaarbankrente!
En het helpt de gemeenten bij de financiering van het gemeentecentrum!!

DAAROM: SPAREN BIJ DE U.B.S.!!!!!

Postgirorekening 1504.
Bankrekening no. 43.80.11.805 bij de Amro-Bank NV te Arnhem.

BUS EN AUTO VOL

14 september a.s. „Ontmoetingsdag" van baptisten in Zwolle, IJsselhal

gemeenteberichten

DE ZEGEN DUURT VOORT

Delfzijl - *(PWB)*. Sinds het laatste gemeentebericht vorig jaar, in De Christen is de arbeid in onze gemeente steeds doorgegaan en mochten we de zegen des Heren steeds weer ervaren.
Na de grote doopdienst vorig jaar (28 broeders en zusters op één dag) hebben we reeds een paar maal weer een doopsbediening gehad.
Ook worden vooral de zondagmorgendiensten uitstekend bezocht; men moet wel vroeg zijn om een goede plaats te krijgen.
Is de zomer voor de gemeente vaak de z.g. komkommertijd, toch hebben we niet stil gezeten. Al is in verband met de vele vakanties de opkomst niet zo groot als we normaal gewend zijn, toch werden talrijke zegeningen ons deel.
We hebben een week tent-evangelisatie-samenkomsten gehouden! Elke middag voor de kinderen en 's avonds voor allen die de blijde boodschap maar wilden horen.
Het bezoekersaantal had groter kunnen zijn, maar toch was er over het geheel genomen een goede belangstelling.
Ook was er van 13-26 juli in een tent in samenwerking met Youth for Christ een zomerkoffiebar met veel muziek- en zanggroepen waar de jeugd volop met anderen kon spreken van wat ze in hun Heiland hadden gevonden. Er was telkens weer belangstelling.
De bidstond gaat ook in de zomer steeds door, overtuigd dat het gebed veel vermag.
Zondag 4 augustus was weer een echte hoogtijdag voor de gemeente. In de morgendienst werden zes broeders en zusters, waaronder enkele zeer jonge, op hun belijdenis gedoopt. Onze voorganger ds W. Kos had als uitgangspunt Hand. 9, de bekering van Saulus die meende zich zeer te beijveren in de dienst des Heren maar in werkelijkheid een grote tegenstander was, totdat hij op de weg naar Damaskus Jezus ontmoette en van vervolger een volgeling werd, en daarna gedoopt. Geloven, belijden, dopen en getuigen dat is het wat de Heer van ons vraagt.
Ons gebouw was eivol, en alles: prediking, koorzang en muziek en zang van de Herald Singers, werkte eraan mee dat deze dienst voor velen een onvergetelijke dag werd. 's Avonds in de avondmaalsdienst, waar we ook weer met velen mochten aanzitten, werden de nieuwe leden welkom geheten door ouderling br Wijchers.
Uit de vele dankzeggingen aan het einde van deze bijzondere dag kwam duidelijk naar voren hoeveel dankbaarheid er leefde in de harten van allen die deze dag hadden meegemaakt.
We geloven dat de Heer ons nog veel meer kan en wil geven, als de gemeente maar steeds staat op de plaats waar de Heer ons kan gebruiken in zijn dienst.

OPGELET

Het volgende nummer van DC verschijnt op 30 augustus. Daarna verschijnt ons blad weer iedere week.

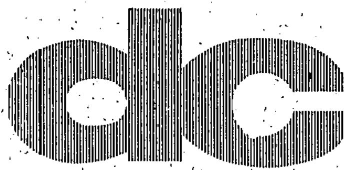
Inzenders van berichten en adverteerders dienen met het uitvallen van het nummer van 23 augustus wel rekening te houden.

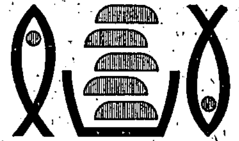
Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam

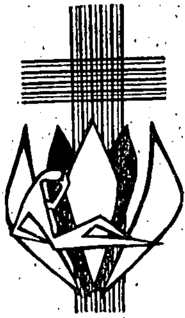
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Tabitha bouw - actie

Een nieuwe leuze? Zó origineel ben ik nou ook weer niet, dat ik nieuwe en pakkende slagwoorden en slogans kan bedenken. Maar een leuze, die het elders doet, doet het wellicht bij ons ook. Daarom: Voor Tabitha is uw gulden (g)een daalder waard!

We verantwoorden de volgende ontvangen giften:

van baptistengemeenten: Rotterdam-C 30,—; Emmen 89,07; Deventer 50,—; Den Haag 2,50; Hengelo 243,79; Maassluis 125,—; Harderwijk 48,96.

van Zusterhulpafdelingen: Groningen-Z 50,—; Hengelo-C 62,75; Westerhaar 50,—.

van particulieren: JB,G 30,—; AH,DH 10,—; AP,A 40,— JK,D 10,—; WB,H 75,— vdH,DH 10,—; RH,A 87,—; DvO,O 75,—; AJ,B 25,—; EB,F 25,— HtV,H 15,—; HM,U 10,—; RD,D 85,—; PvH,H 50,—.

Alle gevers hartelijk dank!

H. Ploeger

D.V. 21 augustus hopen onze geliefde ouders en grootouders

JAC. S. VISSER
en
AALTJE VISSER-VISSER

hun 50-jarig huwelijksfeest te herdenken.

Dat de Heer hen beiden mag zegenen en nog voor velen ten zegen stelle is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Staveren, Schans 4
augustus 1974

Receptie van 8-9.30 uur n.m. in de Posthoorn.

1924 — 1974

„Eben Haëzer"

D.V. vrijdag 30 augustus a.s. hopen onze lieve ouders en grootouders

M. RAADSVELD
en
E. RAADSVELD-VAN KOMEN

hun gouden bruiloft te vieren.

Dat zij nog voor ons allen gespaard mogen blijven, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Gelegenheid te feliciteren zaterdag 31 augustus a.s. van 4.30-6.30 uur 's avonds in Zalencentrum Van der Wal, Kleinzand 10, Sneek.

Sneek, augustus 1974
Partuurstraat 22

Diep bedroefd, maar met grote dankbaarheid in ons hart voor alles wat zij voor ons betekende, delen wij u mede, dat God heeft thuisgehaald onze lieve, zorgzame moeder, groot- en overgrootmoeder

TJITSKE BROERSMA-BONNET

sedert 20 april 1953 weduwe van Jacob Broersma, op de leeftijd van 81 jaar.

„De poort staat open ook voor mij".

Workum, 31 juli 1974

Makkum:
A. Bootsma-Broersma
Workum:
A. Bartsma-Broersma
D. Bartsma
Workum:
A. v. d. Tol-Broersma
J. v. d. Tol
Franeker:
G. Hoekstra-Broersma
Tj. Hoekstra
klein- en achterkleinkinderen

Condoleantieadres: J. v. d. Tol, Súd 94, Workum.

Op vrijdag 26 juli overleed in vol vertrouwen op haar Heer, ons oudste lid der gemeente zuster

H. BRONSEMA-BLAAK

Zij bereikte de leeftijd van bijna 99 jaar.
Zo lang zij kon heeft ze altijd zeer trouw haar plaats in de gemeente waargenomen.

Baptistengemeente Harlingen

Opnieuw werd onze kleine gemeente getroffen door het verlies van onze zuster

TJ. BROERSMA-BONNET

op de leeftijd van 81 jaar.
Ruim 28 jaar was ze trouw lid van onze gemeente.

Baptistengemeente Workum

Na een langdurig ziekbed overleed de 26e juli onze broeder

M. KOOPMAN

op de leeftijd van 70 jaar.
„Veilig in Jezus' armen"

Baptistengemeente Deventer

De Heer nam tot Zich onze zuster

NEELTJE VOORMA-BAKKER

op de leeftijd van 70 jaar.

Groningen, 3 augustus 1974

Baptistengemeente Groningen-Zuid

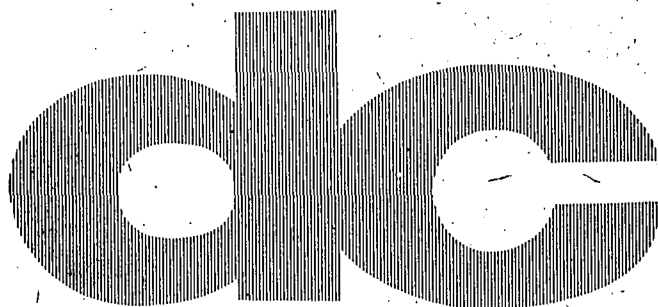
Op 25 juli riep God tot Zich, onze geliefde zuster

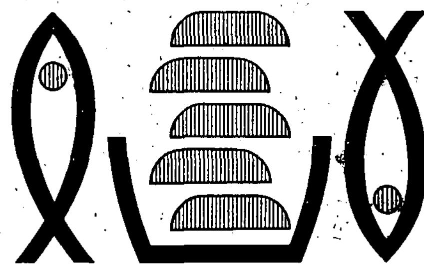
GRIETJE KULK-LEENSTRA

op de leeftijd van 71 jaar.

Vele jaren was zij een trouw lid van onze gemeente.

Baptistengemeente Workum

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 35 - 30 augustus 1974

Ons gezamenlijke werk in vogelvlucht

Het zou teveel ruimte vragen als we de jaarverslagen van alle kommissies en besturen in onze unie-gemeenschap over 1973 volledig zouden afdrukken. Daarom geef ik een korte samenvatting daarvan. Hier en daar heb ik een paar opmerkingen gemaakt, bedoeld als hulp voor hen, die niet zo goed op de hoogte zijn met het werk van de kommissies en besturen.

De Commissie der Unie

Het jaarverslag van de Unie Commissie vindt men elders in dit nummer volledig afgedrukt. Daarom kan ik mij beperken tot enige zaken die ook bij deze kommissie behoren.

Voor het **Noodfonds** werd in 1973 bijna ƒ 26.000,— bijeen gebracht. Ongeveer ƒ 20.000,— werd besteed om nood te lenigen in Joegoslavië, Tsjecho-Slowakije, Vietnam, India, Indo-China, SOS-West Afrika, het Midden-Oosten, Rusland en om algemene kosten, waaronder die voor informatie, te dekken.

De **Zangbundel Commissie** heeft het voorbereidende werk voor het eerste supplement op onze bundel Lofzangen en Gebeden afgerond, zodat we op de komende Algemene Vergadering, na twintig jaar onze bundel te hebben gebruikt, het eerste supplement, waarvan 10.000 exemplaren zijn gedrukt, tegemoet kunnen zien.

Het verslag over **De Vinkenhof** wordt bepaald door de vraag of De Vinkenhof moet worden verkocht, zoals de Unie Commissie voorstelt, of moet worden behouden en uitgebouwd, zoals de Commissie voor de Opleiding adviseert. De dokumentatie is van dien aard, dat het niet mogelijk is het hier kort samen te vatten.

De **Unie-kontributie** voor 1975 wordt ƒ 34,— per lid. Die stijging van ƒ 5,50 wordt veroorzaakt door de verhoging van de sociale voorzieningen (kinderbijslag), door de stijging van de administratie- en bestuurskosten, door de verhoging van de bijdrage voor het Pensioenfonds en door een bijdrage ter dekking van het verwachte exploitatietekort van De Vinkenhof.

De **Financiële Commissie** heeft gezorgd voor salaris-adviezen aan de gemeenten, en heeft het financiële beleid van diverse kommissies kritisch begeleid.

De Evangelisatie Commissie der Unie

De E.C.U. hielp acht gemeenten, die niet helemaal uit eigen middelen hun gemeentewerk konden bekostigen, met de nodige financiën. Verder maakte de kommissie allerlei evangelisatie-akties mogelijk.

In 1973 evangeliseerden twee teams jongelui op campings, en onze seminariumstudenten hielden een tiendaagse-boot-evangelisatie-tocht tijdens de zeilwedstrijden in Friesland. De E.C.U., die deze akties financierde, voorziet dat de jongeren-teams op den duur waarschijnlijk meer in de gemeenten aktief zullen zijn, omdat campingbeheerders steeds meer hun eigen rekreatiewerk organiseren. Gestimuleerd vanuit Eindhoven werkt S. Garrido onder de Spaanse gast-arbeiders in Noord Brabant, en geruggesteund vanuit IJmond werkt J. Jiménez in Noord Holland. Er zijn Spanjaarden voor Christus gewonnen. De Evangelische Omroep was bereid eens per maand een radio-programma in het Spaans uit te zenden, waarin voornoemde broeders het woord voerden.

De eindredaktie van ons evangelisatieblad De Zaaier ging naar R. Reiling, nadat F. E. Huizinga, na ongeveer 25 jaar trouwe dienst, zijn funktie neerlegde.

De E.C.U. besteedt veel aandacht aan de bevordering van de evangelisatie. De kommissie heeft de indruk dat „Operatie Agapè" goed is aangeslagen bij de gemeenten, en men wil deze aktie dan ook voortzetten. Hoogtepunt in 1973 waren de evangelisatie-konferenties op „De Bron" in Dalfsen, waar eerst 170 jonge mensen bijeenkwamen en daarna nog eens 100 andere geïnteresseerden. De E.C.U. wil nu ook konferenties beleggen waarvan niet alleen een stimulans uitgaat, maar waarin de nadruk ligt op de vorming om in staat te zijn te evangeliseren. Met het oog hierop wil de E.C.U. ook tot een goed samenspel komen met onze jeugdorganisatie inzake het evangelisatiewerk voor en door jongeren. Men hoopt dat De Zaaier in deze aktiviteiten kan worden ingepast. Bovendien hoopt men nog eens een vrijgestelde te krijgen voor landelijk evangelisatiewerk.

De Commissie voor de Opleiding

H. C. Schaap werd beroepbaar gesteld en is inmiddels door de gemeente in 2e Exloërmond beroepen en als voorganger daar werkzaam. G. Bosveld en A. J. van de Wetering kregen een beroepbaarstelling voor respektievelijk de gemeenten in Muntendam en Vriescheloo. Verder meldden zich vier nieuwe studenten voor de opleiding tot voorganger.

Men heeft besloten om samen met alle kerken die in eenzelfde situatie als wij verkeren, te pogen overheidssteun te krijgen voor de voorgangers-opleiding. In 1973 kreeg onze Unie bij Koninklijk Besluit toestemming om aan de Rijksuniversiteit te Utrecht een bijzondere leerstoel te vestigen in de Geschiedenis en de Leer van het Baptisme. Dr J. Reiling is benoemd tot bijzonder hoogleraar voor deze leerstoel.

Gezien de ekonomische ontwikkelingen ziet de C.v.d.O. geen kans betrouwbare prognoses te geven voor de toekomst wat betreft de behoefte aan voorgangers. Wel wordt ons de vraag voorgelegd of er pastorale medewerkers nodig zijn, behoorlijk theologisch geschoold, die in kleine gemeenten of groepen gemeenten kunnen werken als voorganger, eventueel in teamverband onder leiding van een fulltime voorganger.

Het Seminarium

Wie niet voldoende vooropleiding heeft, krijgt aan ons seminarium een vooropleiding. Anderen beginnen meteen aan de theologische studie aan de Rijksuniversiteit in Utrecht. Aan het seminarium wordt, als aanvulling op dat van de theologische fakulteit in Utrecht, nog een eigen theologisch programma gegeven. Dit omvat (1) de geschiedenis van het baptisme, (2) een bijbels systematische werkgroep over onderwerpen uit de theologie die de eigen aard van het baptisme raken, (3) een werkgroep voor praktische theologie en (4) het Homilectium, het voorbereiden, maken en houden van preken.

Als docenten en medewerkers treden op: J. Reiling, G. Vegter, M. G. Boeschoten, Th. v. d. Laan, T. Pel, en G. van 't Wout. Het zou aan te bevelen zijn als er met rijkssubsidie nog enkele part-time docenten bij zouden komen.

In de vooropleiding studeerden in 1973: A. van den Berg, S. Kruithof en K. Pots. Met de theologische studie waren bezig: Y. Horjus (1e jaar), P. Wijchers (2e jaar), W. P. van Berkel en A. Nijland (3e jaar) en A. de Vries (4e jaar; intussen is hij voorganger van de gemeente te Coevorden). Voor eigen rekening en risiko waren er nog drie studenten, twee baptisten en een hervormde. S. Kruithof en K. Pots traden in het huwelijk.

Voor de praktische vorming werkten enige studenten in Coevorden en Enschede, en in het kamp-evangelisatiewerk.

Het is opmerkelijk dat meerderen theologie studeren, zonder direkt voorganger in een gemeente te willen worden. In 1973 waren er drie zulke studenten, en voor 1974 worden er zes verwacht. Zij kunnen zich verdienstelijk maken bijvoorbeeld in het godsdienstonderwijs, maar ook niet, te vergeten, in onze gemeenten.

De Unie Zendings Commissie

Het beleid van de U.Z.C. gaat ervan uit dat de gemeenten in Afrika zelf verantwoordelijk zijn voor de evangelieverkondiging in hun land. Daarom wachten wij met het uitzenden van werkers, tot die gemeenten ons om werkers vragen.

Wij vormen samen met negen andere baptisten unies in Europa het Europees Baptisten Zendings Genootschap (E.B.M.S.). In het kader van de E.B.M.S. werken de families Van der Veen en Wolters.

In Zaire streeft de regering ernaar om in 1980 in het kerkelijk werk geen blanken meer nodig te hebben. Dat betekent dat we, bij definitief vertrek van zr Brouwer en de familie Ter Braak, geen nieuwe werkers naar Sona Bata zullen zenden.

Zr Corrie Brouwer werkt in Sona Bata, voor-

namelijk als vroedvrouw, en ze leidt andere vrouwen op voor dit vak. Tevens bezoekt ze de „poliklinieken" in het distrikt. Op het ogenblik is ze wegens ziekte in Nederland.

Br en zr Ter Braak-Hondelink werken eveneens in Sona Bata. Br Ter Braak houdt zich onder meer bezig met de bouwwerkzaamheden op de zendingspost en in de gemeenten van het distrikt; hij begeleidt en helpt Angolese vluchtelingen; hij werkt onder de gevangenen van Luzumu, voor wie hij, door een aktie in De Zaaier, een kerkje kon bouwen. In verband met de schoolopleiding van hun kinderen zijn ze niet in 1973, maar (intussen) in 1974 met verlof naar Nederland teruggekomen.

Br en zr Van der Veen-Vorsteveld werken in Zuid-Kameroen. Als sekretaris van de E.B.M.S. voor Zuid-Kameroen is br Van der Veen allereerst belast met het toezicht op de zendingsposten in dat gebied. Tevens is hij adviseur van de voorzitter van de baptisten-unie in dat land, zodat hij helemaal bij de gemeenten betrokken is. Zr Van der Veen doet veel voor vrouwen en meisjes. Br Van der Veen herstelde van een ziekte, en zr Van der Veen van een ernstig autoongeluk. Terwille van de voortgang van het werk in hun woonplaats Douala, komen ze in plaats van in 1973 pas in 1975 met groot verlof naar Nederland.

Br en zr. Wolters-van 't Wout werken als „kortverbanders" in Sierra Leone, waar het werk nog in het pioniersstadium verkeert. Br Wolters, ekonoom, werkt als leraar aan de middelbare school van de zendingspost in Mambolo, en zr Wolters is verpleegster. Samen houden ze zich ook bezig met jeugd- en gemeentewerk.

Nog steeds melden zich jonge mensen voor het zendingswerk. De U.Z.C. had een goed kontakt met Feikje van der Haak, die vanuit de gemeente te Leeuwarden, via de Wycliff Bijbelvertalers is uitgezonden. De U.Z.C. kwam ook in kontakt met A. C. van Grootheest, een jonge christelijke gereformeerde arts, die met zijn gezin in 1974 naar Sona Bata hoopt te gaan om daar in het ziekenhuis te werken.

De U.Z.C. merkt op dat de akties voor projekten kunnen leiden tot een verminderde bijdrage voor onze eerste verantwoordelijkheid: de financiële garantie voor hen die wij uitzonden. Verontrustend is dat meer dan de helft van de Nederlandse baptisten niet toekomt aan het bedrag dat de U.Z.C. gemiddeld van elke Nederlandse baptist verwacht. Er zal van onze overvloed meer moeten worden gegeven.

Intussen werd er van de tweede aktie „Kom over de Brug" *f* 55.000,— ontvangen voor een nieuw ziekenhuis in Sona Bata en de Nederlandse regering zal het projekt mee-financieren tot een bedrag van *f* 400.000,—. Het IJsselgewest hield een geslaagde aktie voor een kliniek in Irema.

De Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging

Het hart van het werk ligt in de plaatselijke afdelingen van rijpere jeugd, jongens- en meisjesklubs en zondagsschool. Het is moeilijk daarover een verslag te geven omdat de gang van zaken verschilt van plaats naar plaats. Het kampwerk was geslaagd. Er waren inspirerende gewestelijke leidersvergaderingen. En de oudere jeugd beleefde een prachtig weekend met Bryan Gilbert op De Bron in Dalfsen. Het is moeilijk mensen te vinden die dit werk landelijk over langere tijd willen dienen. Bovendien is het moeilijk de verschillende onderdelen op elkaar af te stemmen. Er wordt gewerkt aan een betere organisatie.

De Unie Bouw Stichting

De U.B.S. helpt gemeenten om de nodige financiën te krijgen voor het bouwen of kopen van een gemeentecentrum. Uit het „tien-cents-fonds" krijgen sommige gemeenten een bijdrage ter verlichting van de toplasten van hun kerkbouw.

De bouwplannen van Alblasserdam en Hoogeveen vorderden zover, dat de afbouw van de kerken in 1974 wordt verwacht. In Rotterdam-Zuid kocht men een pand bij de kerk, en in Eindhoven werd het gebouw uitgebreid. In Groningen-Noord werd De Vuursteen in gebruik genomen. Ook is er kontakt over bouwplannen met Tabitha.

De U.B.S. onderhoudt met meer dan de helft van de gemeenten kontakten vanwege 45 kerken, nog meer zalen en 24 woningen, tot een bedrag van rond 3,5 miljoen gulden. Hoewel de U.B.S. geld aan de gemeenten kan lenen tegen lagere rente, omdat de U.B.S. gebruik kan maken van bouwfondsgelden en spaargelden en leningen uit het pensioenfonds, ontkomt ook de U.B.S. niet aan rentestijging.

Pensioen- en Invaliditeitsfonds

De naam van het fonds spreekt voor zich. Het is opgezet voor de voorgangersgezinnen. De gemeenten betalen een bijdrage per lid per jaar, verwerkt in de unie-kontributie. De voorgangers zelf betalen premie. Om de uitkeringen op peil te houden worden de bijdragen van de gemeenten en de voorgangers geregeld aangepast.

Het bestuur heeft de gemeenten ook geholpen met een onderling fonds, waarin een aantal gemeenten deelneemt, om in geval van langdurige ziekte van de voorganger, de kosten van vervanging te overbruggen. Er is in 1973 geen gebruik van gemaakt.

Het bedrag dat nodig is om de aangegane verplichtingen te kunnen nakomen ligt boven de 2 miljoen gulden, waarvan ruim één miljoen intussen is gereserveerd. Het tekort wordt gedekt door de geregelde bijdrage van de Unie gedurende 25 jaar.

De Stichting Tabitha

De Stichting Tabitha heeft huizen voor chronisch zieken, bejaarden en rustbehoevenden in Scheveningen, Amsterdam, Stadskanaal, Lunteren en Schoonloo. Het bestuur houdt zich bezig met allerlei menselijke problemen en probeert waar mogelijk hulp te bieden. Zo zijn er ook gesprekken geweest over hulp aan verslaafden, met andere geïnteresseerden en er is een euthanasie-konferentie belegd.

Uit de Tabitha-bouw-aktie worden kosten betaald die voortvloeien uit het opzetten van nieuwe projekten. Het bestuur zou graag één gulden per lid per jaar voor dit doel ontvangen. Het projekt in Delfzijl bleek niet uitvoerbaar op korte termijn, maar voor Emmen en Friesland lijkt het beter.

Ons weekblad De Christen

De redaktieleden waren: J. van Dam (eindredakteur), M. Cohen, J. Reiling, P. van der Werf en C. van Wier. Ons blad komt nog niet in elk baptistengezin. Daarom is het wenselijk dat er plaatselijk abonnees voor het blad worden geworven. De redaktie doet zijn best om in het blad dat te bieden, dat een zo breed mogelijke lezerskring kan interesseren.

De Uniekontributie voor 1975

f 34,— per lid.

Vrijwillige Bijddragen voor:

E.C.U.	1974	*f* 36.000,—
	1975	*f* 38.000,— (per lid: 3,69)
C.v.d.O.	1974	*f* 52.067,34
	1975	*f* 57.441,76 (per lid: 5,58)
U.Z.C.	1974	*f* 109,450,—
	1975	*f* 129,500,— (per lid: 12,57)
N.B.J.B.	1974	*f* 6.500,—
	1975	*f* 7.000,— (per lid: 0,68)
U.B.S.	1974	*f* 11.000,—
	1975	*f* 12.000,— (per lid: 1,17)

In 1973 werd niet opgebracht wat de kommissies verwachtten.

De tekorten zijn als volgt: E.C.U. *f* 4.172,65; C.v.d.O. *f* 7.089,56; U.Z.C. *f* 15.646,77; N.B.J.B. *f* 1.015,32; U.B.S. *f* 2.302,23.

P. v. d. Werf

94e ALGEMENE VERGADERING VAN DE UNIE

Woensdag 23 oktober 1974: 19.30—21.00 uur OPENINGSBIJEENKOMST

Leiding: Ds W. Veenstra, Wormer voorzitter van de Commissie der Unie.

Medewerking: Baptistengemeenten te Rotterdam e.o. en de „Young Credo Singers"

Donderdag 24 oktober 1974: SEKTIEVERGADERINGEN

Eerste zitting: 9.00—10.30 uur

Sektie A	Sektie B
09.00—10.00 E.C.U.	— C.v.d.O.
10.00—10.30 U.B.S.	— Pensioen- en Inv. fonds
voorzitter: C. Mostert, Almelo	— J. A. Brandsma, Groningen
sekretaris: E. J. Huizing, Staveren	— C. van Wier, Emmen

AGENDA

Sektie A — eerste zitting

1. **EVANGELISATIE COMMISSIE DER UNIE**

a. **Jaarverslag**
b. **Financiën**
c. **Verkiezing** van twee leden. Aftredend en herkiesbaar: Chr. Eijer, kandidaat: dezelfde. Aftredend en niet herkiesbaar: R. Reiling. Kandidaten: G. Liebe, Hengelo (O); H. L. Nieman, Rotterdam-Z.; O. Oldenburger, Stadskanaal.
d. **Mededelingen**
e. **Voorstel** van de Evangelisatie Commissie der Unie

De Evangelisatie Commissie der Unie stelt voor artikel 6 van haar werkorde tot artikel 7 te maken en onderstaande richtlijnen betreffende het subsidiebeleid als artikel 6 toe te voegen aan de werkorde:

SUBSIDIEBELEID

Artikel 6

Gemeenten

a. Gemeenten die in aanmerking willen komen voor een subsidie, moeten dit elk jaar vóór 31 december van het voorafgaande jaar bij de sekretaris van de E.C.U. schriftelijk kenbaar maken.

b. De gemeenten krijgen dan formulieren toegestuurd, die volledig ingevuld met andere gevraagde gegevens moeten worden teruggezonden vóór een door de E.C.U. te bepalen datum.

c. Subsidie wordt als regel verstrekt aan gemeenten met een voorganger die beroepen is of wordt in overeenstemming met de door de A.V. vastgestelde bepalingen, vermeld in het Reglement inzake voorgangers.

Wanneer een gemeente die steun uit de E.C.U.-fondsen nodig heeft, voornemens is een voorganger te beroepen, zal deze gemeente overleg plegen met de E.C.U. en de advieskommissie inzake beroepingswerk.

d. Een voorganger van een subsidie vragende gemeente is verplicht op een door hem en de raad getekend formulier zijn bruto inkomen (uit gemeente en andere arbeid) te vermelden. Het niet verschaffen van alle gegevens betekent, dat van deze gemeente geen aanvraag in overweging genomen kan worden. In het algemeen zal subsidie worden verleend, indien de voor-

gangers gesalarieerd wordt volgens de salarisrichtlijnen van de Unie. De subsidie ontvangende gemeente, waarvan de voorganger een inkomen ontvangt uit andere arbeid, mag een salarisbeleid hanteren waarbij het onder lid a van dit artikel bedoelde bruto inkomen maximaal 10% boven de door de Unie geadviseerde richtlijnen mag liggen. De E.C.U. kan in bijzondere gevallen subsidie verlenen bij een salarisbeleid dat niet in overeenstemming is met bovengenoemde richtlijnen. In deze gevallen zal de E.C.U. overleg plegen met de Commissie der Unie.

e. De subsidie vragende gemeente mag een kapitaal (liquide middelen en reserve) hebben van 25% van de totale jaarinkomsten. In bijzondere gevallen kan de E.C.U. hier van afwijken. Normale fondsvorming voor het bouwfonds e.d. mag plaats vinden, echter in overleg met de E.C.U. Is het kapitaal hoger dan genoemd percentage dan zal een gedetailleerde verklaring van de gemeente noodzakelijk zijn. Investeringen moeten over verloop van een redelijk aantal jaren worden afgeschreven.

EVANGELISATIEPOSTEN

f. Voor de arbeid van een evangelisatiepost die staat onder verantwoordelijkheid van een gemeente kan een subsidie-aanvraag in overweging worden genomen. De verantwoordelijke gemeente dient een aanvraag in om subsidie. In bepaalde gevallen kan de E.C.U. een Vereniging tot oprichting van een Baptistengemeente het recht geven een subsidie-aanvraag in te dienen.

BIJZONDERE AKTIES

g. Aanvragen om gelden uit het fonds „bijzondere akties" worden van geval tot geval beoordeeld in overeenstemming met het in deze richtlijnen bepaalde.

Prae-advies van de Commissie der Unie:
De U.C. adviseert de gemeenten bovenstaand beleid te aanvaarden.

f. **Voorstel** van de gemeente te Amsterdam-West:
De gemeente te Amsterdam-West stelt voor het prijsbeleid van het kerstnummer van „De Zaaier" zodanig te wijzigen, dat er niet zo'n abnormaal hoge winst gemaakt wordt.

Toelichting:
Over 1972 werd 69% winst op het kerstnummer gemaakt en dat vinden wij onbehoorlijk hoog. Deze hoge winst wordt verdedigd door te stellen dat het tekort op de gewone Zaaier daarmee wordt goedgemaakt. Wij achten dit echter op deze manier niet toelaatbaar, „het doel heiligt de middelen niet". Wij vinden het onjuist dat door verkoop aan niet gemeenteleden dezen worden gedwongen mee te betalen aan ons evangelisatiewerk middels de gewone Zaaier. (Verdere toelichting zonodig ter vergadering).

Prae-advies van de Evangelisatie Commissie der Unie:
De E.C.U. ontraadt de gemeenten ten zeerste aanvaarding van dit voorstel. De zeer snel stijgende druk- en papierkosten maken het prijsbeleid toch reeds bijzonder moeilijk. De realiteit is, dat bij aanvaarding van dit voorstel, de uitgave van ons evangelisatieblad moet worden gestaakt, omdat het blad dan zonder meer in de rode cijfers terecht komt.

Prae-advies van de Commissie der Unie:
De U.C. sluit zich aan bij het prae-advies van de E.C.U.

g. **Maandblad „De Zaaier"**
h. **Begrotingen**
2. UNIE BOUW STICHTING
a. **Jaarverslag**
b. **Financiën**

Sektie B — eerste zitting

1. COMMISSIE VOOR DE OPLEIDING
c. **Verkiezing** van twee leden: aftredend en herkiesbaar is J. Bouritus; kandidaat: dezelfde. Aftredend en niet herkiesbaar is: J. van der Velden. Kandidaten: Zr L. J. van Beek, Capelle aan de IJssel; K. Brongers, Eindhoven; H. Verwoerd, Stadskanaal; K. Visser, Sneek; P. van der Werf, Winschoten.
d. **Voorstel** om de broeders J. W. Bok, Assen en J. H. Hofman, Stadskanaal te erkennen als unie-voorgangers.

e. **Voorstel** van de gemeente Sneek:
De gemeente te Sneek, van mening dat het beleid van de C.v.d.O. ten aanzien van de mogelijkheden om staatssubsidie aan te vragen (zie Jaarverslag 1972) op vorige Algemene Vergaderingen te weinig de nadrukkelijke aandacht van de gemeenten heeft gehad, stelt voor dit beleid opnieuw en thans expliciet aan de orde te stellen.

Toelichting:
De gemeente te Sneek is van oordeel dat het hierbij gaat om een principiële beslissing en meent dat de gemeenten met dit beleid duidelijk moeten worden gekonfronteerd; naar de mening van de gemeente te Sneek kan een in het jaarverslag gedane mededeling geen aanleiding zijn om tot een dergelijk verstrekkend besluit te komen.

Prae-advies van de Commissie voor de Opleiding:
Ofschoon de C.v.d.O. er uiteraard geen enkel bezwaar tegen heeft om ongeacht welk onderdeel van zijn beleid ter diskussie te stellen meent hij,
gezien het feit dat hier geen principiële beleidswijziging heeft plaatsgevonden - binnen onze Unie worden overheidssubsidies aanvaard voor o.a. jeugdwerk en kerkbouw,
tevens overwegende dat blijkens een opiniepeiling op de A.V. van 1972 te Sneek zeer weinig leden zich voor de noodzaak van de thans gevraagde diskussie uitspraken,
eraan herinnerend dat in het jaarverslag van 1972 behandeld op de A.V. van 1973 te Emmen als duidelijk beleidsvoornemen werd aangekondigd dat pogingen tot verkrijging van subsidie zouden worden voortgezet, waarbij de voorzitter van de C.v.d.O. uitdrukkelijk heeft opgemerkt, dat aanvaarding van het jaarverslag goedkeuring van het beleid inhoudt en derhalve tot diskussie over het jaarverslag heeft uitgenodigd,
dat aanvaarding van dit voorstel ongewenst is daar het doorkruising van inmiddels **aanvaarde** beleidslijnen beoogt.

Prae-advies van de Commissie der Unie:
De meerderheid van de Commissie der Unie is tegen aanvaarding van het voorstel van de gemeente te Sneek.

f. **Voorstel** van de gemeente te Eindhoven:
Art. 4 ad b en c van het Reglement inzake Voorgangers te veranderen van:

b. Indien iemand een beroepbaarstelling als bedoeld in lid a. van dit artikel aanvraagt, dient hij tenminste 3 jaren lid van een bij de Unie aangesloten gemeente te zijn en door de gemeente waarvan hij lid is te zijn aanbevolen.
c. De C.v.d.O. stelt een onderzoek in naar....,
in:
b. Indien iemand een beroepbaarstelling als bedoeld in lid a. van dit artikel aanvraagt, dient hij tenminste 3 jaren lid van een bij de Unie aangesloten gemeente te zijn en door de gemeente waarvan hij lid is voor een onderzoek te verrichten door de C.v.d.O. te zijn aanbevolen.
c. De C.v.d.O. stelt dit onderzoek in naar....

Motivatie: In vele gevallen zal een gemeente niet de verantwoordelijkheid kunnen dragen om iemand, die een beroepbaarstelling op eigen verzoek heeft aangevraagd, hiervoor aan te bevelen. De draagwijdte van een dergelijke verantwoordelijkheid strekt veel verder dan bij het aanbevelen voor de opleiding tot voorganger. Hier volgen immers nog jaren van intense begeleiding!
De gemeente Eindhoven is van mening dat de verantwoordelijkheid voor een aanbeveling in een dergelijk geval niet verder kan gaan dan tot een onderzoek te verrichten door de C.v.d.O.

Prae-advies van de Commissie voor de Opleiding:
De C.v.d.O. ontraadt dit voorstel ten zeerste omdat het de weg van de persoonlijke beroepbaarstelling in feite onbegaanbaar maakt. Het is juist, dat de draagwijdte van de verantwoordelijkheid van een gemeente bij aanvraag tot persoonlijke beroepbaarstelling veel groter is dan bij een aanmelding voor de opleiding omdat in het laatste geval nog jaren van intense begeleiding volgen, wat bij een persoonlijke beroepbaarstelling niet het geval is. Hetzelfde geldt echter voor de C.v.d.O.! De huidige redaktie van artikel 4b betekent dat de gemeente waarvan de aanvrager lid is en de C.v.d.O. deze verantwoordelijkheid in zekere zin delen.
De voorgestelde redaktie maakt het aandeel van de gemeente tot een formaliteit en verzwaart het aandeel van de C.v.d.O. ten zeerste.

Prae-advies van de Commissie der Unie: De Commissie der Unie deelt het standpunt van de Commissie voor de Opleiding en ontraadt derhalve eveneens aanvaarding van dit voorstel.

g. **Mededelingen**
h. **Begrotingen**

2. **PENSIOEN- EN INVALIDITEITSFONDS**
a. **Jaarverslag**
b. **Financiën**

Donderdag 24 oktober 1974: SEKTIEVERGADERINGEN

Tweede zitting: **11.15—12.45 uur**

Sektie A
11.15—12.15 U.Z.C.
12.15—12.45 Stichting „Tabitha"
voorzitter: S. H. van der Werf, Sneek
sekretaris: K. Corporaal, Leeuwarden

Sektie B
N.B.J.B.
Weekblad „De Christen"
— H. v. d. Werf, Doetinchem
— A. de Vries, Coevorden

AGENDA

Sektie A — tweede zitting

1. UNIE ZENDINGS-COMMISSIE
a. **Jaarverslag**
b. **Financiën**
c. **Verkiezing** van drie leden: aftredend en herkiesbaar zijn zr E. A. Diederix-Palma en G. van 't Wout; kandidaten dezelfden. Aftredend en niet herkiesbaar: M. Cohen. Kandidaten: G. Bosveld, Muntendam; K. Brongers, Eindhoven; R. J. Voorhaar, Eindhoven.
d. **Begroeting** van br en zr J. ter Braak en J. ter Braak-Hondelink, zendelingen in Zaïre.
e. **Impressies** van de reis van de U.Z.C.-voorzitter naar Sierra Leone, Noord- en Zuid-Kameroen en Zaïre.

f. **Mededelingen**
g. **Begrotingen**

2. **STICHTING „TABITHA"**
a. **Jaarverslag aan de A.V.**
b. **Financiën**

2. **WEEKBLAD „DE CHRISTEN"**
a. **Verslag** van de redaktiekommissie
b. **Financiën**
c. **Verkiezing** van vijf redakteuren: aftredend en herkiesbaar zijn: J. Reiling, P. v. d. Werf en C. van Wier; kandidaten: dezelfden. Aftredend en niet herkiesbaar zijn: J. van Dam en M. Cohen. Kandidaten: J. A. Brandsma, Groningen; F. E. Huizinga, Hengelo (O); W. G. Renken, Haarlem; D. Slort, Almelo.

Donderdag 24 oktober 1974: 14.00—17.15 uur Eerste plenaire zitting

AGENDA

1. OPENING
door de voorzitter van de Commissie der Unie: W. Veenstra te Wormer.
Schriftlezing en -overdenking: J. van Dam, Sneek
2. OPNEMING VAN PRESENTIELIJST:
door de algemeen sekretaris als sekretaris der A.V.
3. VERKIEZING EN BENOEMINGEN
a. Verkiezing van de voorzitter van de 94e Algemene Vergadering:
kandidaat: W. Veenstra te Wormer
b. Benoeming door de A.V. van twee leden van de notulenkommissie

4. a. **EEN DOOR DE U.C. GEGEVEN OVERZICHT BETREFFENDE DE ONTWIKKELINGEN RONDOM „DE VINKENHOF"**
b. **Voorstel van de Commissie der Unie „De Vinkenhof" te verkopen: zie pag. 49-50**
c. **Prae-advies van de Commissie voor de Opleiding „De Vinkenhof" te behouden en uit te bouwen.**
d. **Financiën betreffende „De Vinkenhof"**
— Balans per 31 december 1973
— Resultatenrekening over 1973
e. **Begroting over 1975 betreffende „De Vinkenhof"**

Vrijdag 25 oktober 1974: 8.30—16.00 uur Plenaire zittingen

1. OPENING
Schriftlezing en -overdenking door Th. van der Laan, De Bilt

2. **Jaarverslag van de Unie over 1973** (incl. verslag Zangbundelcommissie)

3. UNIE-FINANCIEN
a. Balans per 31 december 1973
b. Resultatenrekening over 1973
c. Accountantsrapport
d. Rapport van de Financiële Commissie der Unie

4. VERKIEZINGEN:
a. van drie leden van de Commissie der Unie: aftredend en herkiesbaar zijn: C. van der Mei en S. H. van der Werf; kandidaten dezelfden. Aftredend doch niet herkiesbaar: N. J. van Beek. Kandidaten: A. Scheerhoorn, Stadskanaal en Jac. Tromp, ~~Emmer-Compascuum~~.
b. van een lid van de Financiële Commissie der Unie: aftredend en niet herkiesbaar: S. W. Vis. Kandidaten: F. Bos, Zeist; J. H. Hooyer, Hoogezand; T. de Jong, Eelde; B. Koning, Stadskanaal; R. Miedema, De Rijp; M. Mulder, Purmerend; H. W. Wieringa, Eefde.

5. VOORSTEL VAN DE COMMSISIE DER UNIE BETREFFENDE I.K.O.N.:
Kennis genomen hebbende van de gekoncipiëerde statuten en reglementen van de stichting IKON in oprichting en gehoord de nadere toelichtingen van de Unie Radio en Televisie Commissie stelt de Commissie der Unie de Algemene Vergadering voor voorlopig niet toe te treden tot genoemde IKON in oprichting, doch de stichting gedurende de eerste twee jaar na zijn definitieve oprichtin positief kritisch te volgen met het doel na deze termijn een gefundeerde beslissing te nemen.

Toelichting:
Tot op heden worden de kerkelijke zendtijden voor radio en televisie in Nederland verzorgd door: IKOR, waarin samenwerken de Ned. Hervormde Kerk, de Algemeen Doopsgezinde Sociëteit, de Remonstrantse Broederschap, de Evangelisch Lutherse Kerk, de Broedergemeente (Herrnhutters) en de Oud-Katholieke Kerk;
Convent van Kerken, waarin samenwerken de Gereformeerde Kerken, de Gereformeerde Kerken (Vrijgemaakt), de Christelijke Gereformeerde Kerken, het Leger des Heils, de Bond van Vrije Evangelische Gementen en onze Unie.
De Roomskatholieke kerk laat zijn kerkelijke zendtijd verzorgen door de KRO.
De reeds meerdere jaren durende besprekingen, op initiatief van de Raad van Kerken in Nederland, om te komen tot een nieuwe kerkelijke stichting ter verzorging van de door de Minister aan de kerken ter beschikking gestelde zendtijd (voor radido en televisie) heeft tengevolge gehad, dat de onderscheidene gesprekspartners tenslotte de in het Ikor en CvK samenwerkende kerken en geloofsgemeenschappen hebben voorgesteld te komen tot een nieuwe op te richten Stichting, de Interkerkelijke Omroep Nederland (Ikon). Als grondslag van deze nieuwe stichting dient de basisformule van de Wereldraad van Kerken.

De volgende kerkgmeenschappen, deel uitmakende van het CvK deelden reeds voor de besprekingen begonnen mee niet te zullen participeren in een nieuwe Stichting: de Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt) en de Christelijke Gereformeerde Kerken. Hun bezwaren zijn van tweeërlei aard: a. vrees voor samenwerking met sommige kerkgemeenschappen, die samenwerken in het huidige Ikor; b. afwijzing van het gebruik van het medium tv op de wijze zoals dat thans reeds door het Ikor, ook in de samenwerkingsprogramma's met het CvK, geschiedt. De afgevaardigden van zowel de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten als die van de Unie van Baptisten Gemeenten namen een afwachtende houding aan. Op grond van een uitspraak van de Commissie der Unie deelden de baptistendeelnemers mee ook het medium televisie binnen de zendtijd van de kerken te willen gebruiken voor andere uitzendingen dan kerkdiensten.

Hier zij verder opgemerkt, dat bij de tot stankoming van een nieuwe Stichting beide tot dan bestaande, Ikor en CvK, zullen worden ontbonden. De Commissie der Unie nam, kennis genomen hebbende van de geconcipieerde Statuten en Reglementen van de Stichting Ikon i.o. en gehoord de nadere toelichtingen van de leden van de Unie Radio en Televisiecommissie het besluit de Algemene Vergadering voor te stelllen voorlopig niet toe te treden tot het Ikon i.o., maar de gemeenten te vragen de Stichting gedurende de eerste twee jaren na zijn definitieve oprichting /positief kritisch te volgen, opdat na deze termijn een gefundeerde beslissing kan worden genomen.
In deze tussentijd zal onze radio- en zendtijd verzorgd kunnen worden in samenwerking met andere kerken die niet tot het Ikon behoren.
Bovendien blijft de mogelijkheid bestaan technische verzorging te genieten van het Ikon.
Intussen is opnieuw vertraging gekomen in de definitieve oprichting van het Ikon, vanwege enkele bezwaren die door de Generale Synode van de Gereformeerde Kerken zijn ingebracht. Deze bezwaren betreffen vooral de te geringe inspraak-mogelijkheden van de kerken.

De hier afgedrukte agenda is slechts het profiel van de a.s. Algemene Vergadering te Rotterdam. Het officiële Agendaboek, dat via de plaatselijke sekretarissen bij het Unie-bureau verkrijgbaar is geeft uitvoeriger informatie en dokumentatie. — e.r.

6. VOORSTEL VAN DE GEMEENTE TE GRONINGEN-ZUID:
De gemeente te Groningen-Zuid stelt de Algemene Vergadering voor artikel 7 van het Huishoudelijk Reglement van de Unie als volgt te wijzigen: met verwijzing naar het bepaalde in artikel 3 van het Huishoudelijk Reglement stelt de gemeente voor artikel 7, lid a van het Huishoudelijk Reglement aldus te wijzigen resp. aan te vullen:
a. Kandidaten voor voorzitter der algemene vergadering, kommissies en stichtingsbesturen moeten lid zijn van een gemeente. **Kandidaten voor voorzitter der algemene vergadering mogen geen lid van de unie-commissie zijn.** (voorgestelde wijziging, resp. aanvulling, is vet gedrukt).

Toelichting:
Eén van de taken - een voorname taak - van de Algemene Vergadering is het, het door de Unie-Commissie gevoerde beleid te beoordelen, resp. goed te keuren. Wij zijn van oordeel, dat het voorzitterschap van de Algemene Vergadering met het oog dáárop niet behoort te worden vervuld door een lid van de Unie-Commissie. In dit verband moge eraan worden herinnerd, dat de vergadering van de Tweede, resp. Eerste, Kamer wordt voorgezeten door de voorzitter van de Tweede, resp. Eerste, Kamer, niet door de minster-president.

Prae-advies van de Commissie der Unie:
De Commissie der Unie ontraadt de gemeenten ten zeerste dit voorstel te aanvaarden en wel om de volgende redenen. Er zijn de volgende praktische bezwaren: een voorzitter moet op de hoogte zijn van alle interne diskussies wil hij een vergadering tot een goed besluit kunnen voeren. Er zijn uiteraard meerdere organisatievormen, maar de Commissie der Unie is van mening dat deze vorm onder ons het meest geschikt is. Er blijft steeds de mogelijkheid open naast de U.C.-voorzitter een andere kandidaat te stellen.

7. AANBEVELINGEN DER SEKTIES:
a. Aanbevelingen van de sektie A - eerste zitting: E.C.U. en U.B.S.
b. Aanbevelingen van de sektie B - eerste zitting: C.v.d.O. en P. en I. fonds
c. Aanbevelingen van de sektie A - tweede zitting: U.Z.C. en Tabitha
d. Aanbevelingen van de sektie B - tweede zitting: N.B.J.B. en D.C.

8. BEGROTING DER UNIE 1975.

9. AFSCHEID EN BEGROETING:
a. Begroeting van hen die op deze A.V. werden erkend als unie-voorganger.
b. Begroeting van br en zr J. ter Braak, zendelingen in Zaïre.
c. Afscheid van hen die in kommissies of besturen dienden en thans niet herkiesbaar waren.
d. Dank aan de gemeenten te Rotterdam en omgeving.

10. RONDVRAAG
Vragen moeten schriftelijk vóór donderdagmiddag 12.00 uur ingediend zijn bij de algemeen sekretaris.

11. **SLUITING** door H. van der Werf, Doetinchem.

OPGELET

Kopij voor DC van 6 en 13 september moet verzonden worden aan:

ds P. van der Werf, Fred. Eedenstraat 21, Winschoten; tel. 05970-3120.

(Advertenties als gewoonlijk naar de administratie).

Mw. L. J. van Beek

F. Bos

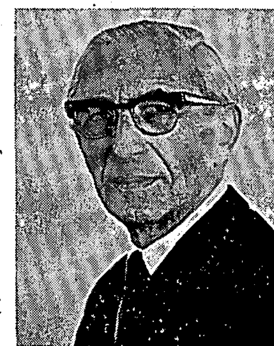

G. Bosveld

K. Brongers

J. H. Hooyer

Kandidaten voor de komende Algemene Vergadering te Rotterdam

H. W. Wieringa

F. E. Huizinga

Onderstaande zuster en broeders werden bereid gevonden zich te laten kandideren voor bepaalde vakatures die ontstaan op de komende Algemene Vergadering. Voor deze bereidheid om te dienen zijn wij hen allen dankbaar!
Enkele summiere gegevens vermelden wij hierbij die wellicht enige steun kunnen verlenen bij het maken van een keuze op de gemeentevergaderingen. Indien u geen gegevens of een foto aantreft betekent dit dat we die niet hebben ontvangen, of die niet doorgeven (nl. de leeftijd van dames!).

Hieronder gebruiken we de cijfers 1 tot en met 8, die korresponderen met de volgende onderwerpen:

1. Naam
2. Jaar van geboorte
3. Beroep
4. Naam van de plaats waar de gemeente is waarvan men lid is
5. Jaar waarin men lid werd van een Baptisten gemeente
6. Huidige dienst in gemeente waarvan men lid is.
7. Funktie(s) in kerkelijk verband buiten de plaatselijke gemeente
8. Unie-instanties waarvan men kandidaat staat

1. **Chien J. van Beek**; 3. Hoofd huishoudelijke dienst Jongensinternaat; 4. Rotterdam-C; 5. 1938; 6. Leidster van de zondagsschool en leidster van een bijbelklas; 7. Medewerkster telefonische hulpdienst en voorgaan in diensten; 8. **C.v.d.O.**

1. **Fokko Bos**; 2. 1917; 3. Administratief hoofdambtenaar van een waterleidingbedrijf; 4. Utrecht; 5. 1935; 6. Administrateur gebouwenbeheer; 7. Geen; 8. **F.C.U.**

1. **G. Bosveld**; 2. 1943; 3. Voorganger; 4. Muntendam; 5. 1.1.1974; 6. Voorganger; 7. Geen; 8. **U.Z.C.**

1. **Jan Auke Brandsma**; 2. 1931; 3. Voorganger; 4. Groningen-Zuid; 5. 1948; 6. Voorganger; 7. Lid van Zangbundelkommissie; 8. **Redaktiekommissie „De Christen".**

1. **K. Brongers**; 2. 1914; 3. Rijksambtenaar;

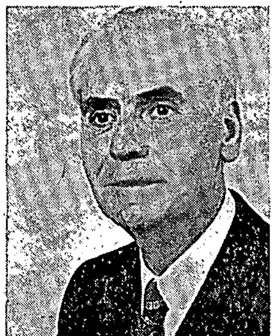

P. v. d. Werf

G. Liebe

R. J. Voorhaar

R. Miedema

K. Visser

D. Slort

W. G. Renken

H. L. Nieman

M. Mulder

4. Eindhoven; 5. 1932; 6. Ouderling en voorzitter van zendingswerkgroep; 7. Sekretaris Zendingswerkgroepen Gewest Holland en student Bijbelseminarie; 8. C.v.d.O. en U.Z.C.

1. J. H. Hooyer; 2. 1936; 3. Administrateur; 4. Hoogezand; 5. 1955; 6. Penningmeester; 7. Geen; 8. F.C.U.
6. Geen; 7. Geen; 8. F.C.U.

1. Friedrich Ernst Huizinga; 2. 1907; 3. Emeritus-voorganger; 4. Hengelo (O); 5. 1924. 8. Redaktiekommissie „De Christen"
1. T. de Jong; 2. 1910; 3. Administrateur van een electriciteitsbdrijf; 4. Groningen; 5. 1928;

1. B. Koning; 4. Stadskanaal; 6. Penningmeester; 8. F.C.U.

1. Geert Liebe; 2. 1943; 3. Voorganger; 4. Hengelo (O); 5. 1958; 6. Voorganger; 7. Geen; 8. E.C.U.

1. Rinse Miedema; 2. 1930; 3. Account-manager relatiebeheer bankzaken; 4. Amsterdam-C.; 5. 1957; 6. Sekretaris; 7. Sekretaris stichting Verpleegtehuizen Tabitha-Amsterdam; 8. F.C.U.

1. M. Mulder; 2. 1942; 3. Financieel en economisch adviseur; 4. Amsterdam-Noord; 5. 1958; 6. Penningmeester; 7. Geen; 8. F.C.U.

1. Hilbert Lukas Nieman; 2. 1940; 3. Voorganger en funktie bij het middelbaar onderwijs; 4. Rotterdam-Z.; 5. 1953; 6 Voorganger; 7. Voorzitter zondagsschoolwerk en het tussenjeugdwerk in Gewest Holland; Lid interkerkelijke raad voor straatevangelisatie Rotterdam-Z. en konsulent van de gemeente te Alblasserdam; 8. E.C.U.

1. O. Oldenburger; 2. 1932; 3. Voorganger; 4. Stadskanaal; 5. 1950; 6. Voorganger; 7. Geen; 8. E.C.U.

1. W. G. Renken; 2. 1943; 3. Voorganger; 4. Haarlem; 5. 1959; 6. Voorganger; 7. Voorzitter zendingswerkgroepen Gewest Holland voorzitter van gewestelijk comité ter bevordering van de gezamenlijke arbeid in genoemd gewest; 8. Redaktiekommissie „De Christen".

1. Antonius Scheerhoorn; 2. 1936; 3. Zakenman, grossier in woningtextiel; 4. Stadskanaal; 5. 1954; 6. Diaken, tweede voorzitter van de (centrale) raad der gemeente en zondagsschoolleider; 7. Geen; 8. U.C.

1. D. Slort; 2. 1906; 3. Emeritus-voorganger; 4. Almelo; 5. 1935; 6. Ouderling in bijzondere dienst; 7. Vertegenwoordiger der Unie in Interkerkelijk Contact Israël; 8. Redaktiekommissie „De Christen".

1. Jacob Tromp; 2. 1921; 3. Voorganger; 4. Emmer-Compascuum; 5. 1940; 6. Voorganger; 7. Geen; 8. U.C.

1. H. Verwoerd; 2. 1943; 3. Hoofd van lagere school; 4. Stadskanaal; 5. 1965; 6. Ouderling; 7. Voorgaan in diensten; 8. C.v.d.O.

1. K. Visser; 2. 1925; 3. Leraar Wiskunde middelbaar onderwijs; 4. Sneek; 5. 1962; 6. Geen; 7. Geen; 8. C.v.d.O.

1. Rutger Jacobus Voorhaar; 2. 1927; 3. Voorganger; 4. Eindhoven; 5. 1948; 6. Voorganger; 7. Adviseur van de U.Z.C.; Lid van de Commissie Buitenland en Algemene Zaken van de Nederlandse Zendingsraad; 8. U.Z.C.

1. Pier van der Werf; 2. 1934; 3. Voorganger; 4. Winschoten; 5. 1947; 6. Voorganger; 7 Sekretaris Groninger Bond; Voorzitter Landdag Commissie Groninger Bond; Redakteur van „De Christen"; Lid van het Dagelijks Bestuur van de Raad van Kerken in Winschoten; Penningmeester van de Broederschap van Baptisten Voorgangers; 8. C.v.d.O.

1. H. Wieringa; 2. 1934; 3. Bankdirekteur; 4. Zutphen; 5. 1965; 6. Diaken; 7. Geen 8. F.C.U.

Th. van der Laan, algemeen sekretaris der Unie

Jaarverslag van de commissie der Unie 1973

1. DE UNIE 1973

1.1. Algemeen

Op uiterst onvolledige wijze zal in dit verslag tot uitdrukking komen wat er werkelijk in de Unie, d.w.z. in de gemeenten gebeurde.
De kroniek (1.2) en de statistiek (1.3) geven in feiten en cijfers een aanduiding van wat er veranderde.
We plegen minder stil te staan bij wat bleef! We aanvaarden dit als te behoren tot de vanzelfsprekendheden van het leven. Als we maar blijven bedenken dat de gemeente daar niet onder valt!

1.2 Kroniek

7 januari. De gemeente te Eindhoven neemt afscheid van br Jac. Schouten als voorganger.
14 januari. De gemeente te Tweede Exloërmond neemt afscheid van voorganger J. Schuil.
21 januari. De gemeente te Emmen begroet br Jac. Schouten als tweede voorganger.
28 januari. De gemeente te Zwolle begroet br J. Schuil als nieuwe voorganger.
februari. Ingebruikneming van een nieuw verenigingsgebouw van de gemeente te Harlingen die tevens 70 jaar bestond.
1 februari. Het jeugdburo van de N.B.J.B. is voortaan gevestigd in Drachten.
4 februari. B.W.A.-zondag; begin van de wereldwijde campagne: „Wereldopdracht tot verzoening door Jezus Christus".
11 februari. De gemeente te Heerenveen houdt laatste dienst met br H. Bijleveld als voorganger van die gemeente.
16 februari. Het nummer van De Christen van deze week is geheel gewijd aan de problematiek van christenen in Oost-Europa.
18 februari. De gemeente te Enschede krijgt een voorganger terug in br H. Bijleveld.
23 februari. De Commissie der Unie stelt br W. Hessels beroepbaar als voorganger voor de gemeente Lemmer.
23 februari: Br A. Klein Haneveld te Enschede wordt door de Commissie der Unie benoemd in het bestuur van de Unie Bouwstichting.
9 maart. Viering van het 50-jarig bestaan van de gemeente te Delfzijl.
25 maart. De gemeente te Coevorden wordt vakant door het vertrek van br H. L. Nieman als voorganger.
29 maart. Br Koop Reiling, oud-voorganger van verschillende gemeenten en tijdens zijn leven een leidinggevende broeder onzer gemeenschap, wordt op de leeftijd van 81 jaar door de dood van ons weggenomen.
3 april. De voorganger van de gemeente Bethel te Drachten, br Jacob Ketelaar wordt op 45-jarige leeftijd bevorderd tot de heerlijkheid van zijn Heer.
8 april. De gemeente te Rotterdam-Zuid verwelkomt br H. L. Nieman als nieuwe voorganger.
12 april. In de Gereformeerde Pelgrimskerk te Breda vindt een konferentie plaats van 12 voorgangers van de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in België en een evengroot aantal uit onze Unie.
15 april. Dag van Gebed, verootmoediging en offer in onze gemeenten.
12 mei. Opening van De Vuursteen, het tweede gemeentecentrum van de gemeente te Groningen-Noord in de wijk Vinkhuizen.
16 mei. Zr Corrie Brouwer komt vanuit Zaire met verlof terug naar Nederland.
20 mei Uitzendingsdienst van br T. J. J. W. Wolters en zr H. C. Wolters-van 't Wout vanuit de gemeente te IJmuiden om als kortverband-zendingswerkers naar Sierra Leone te gaan in het kader van de E.B.M.S.
24 mei. Opening van de nieuwe jeugdzaal in de gemeente te Workum.
26 mei. De J.M.C. van de N.B.J.B. viert zijn 25-jarig bestaan.
27 mei. „Muziek Contact" houdt zijn 17e konferentie op „De Vinkenhof".
24 juni. De gemeente te Noordbergum komt zonder voorganger daar br J. H. Blenkers een benoeming heeft aanvaard als leraar godsdienstonderwijs.
13 juli. De C.v.d.O. stelt br H. C. Schaap beroepbaar als voorganger.
18-22 juli. E.B.F.-Congres in Zürich, Zwitserland rond het thema: „De toekomst van de gemeente; de gemeente van de toekomst".
1 augustus. De gemeente te Groningen-Noord wordt vakant daar br Ph. Lindeman zijn voorgangerschap van de gemeente beëindigt om zich als leraar godsdienstonderwijs te verbinden aan het Ubbo Emmiuslyceum te Stadskanaal.
12 augustus. De gemeente te Hengelo (O.) neemt afscheid van br R. J. Voorhaar als voorganger.
19 augustus. De gemeente te Eindhoven zet haar arbeid voort onder leiding van de nieuwe voorganger br R. J. Voorhaar.
26 augustus. De gemeente te Tweede Exloërmond krijgt weer een voorganger in br H. C. Schaap.
4-5 september. Konferentie van de Broederschap van Baptisten Voorgangers op De Vinkenhof.
6 september. De rector van het seminarie, br. J. Reiling te Bilthoven promoveert tot doctor in de theologie aan de Rijksuniversiteit te Utrecht.
15 september. Viering van het 15-jarig bestaan (derde lustrum) van het seminarie te Bosch en Duin.
15 september. Viering van het 25-jarig ambtsjubileum en het 15-jarig rektoraat van br J. Reiling.
17 september. De administrateur-sekretaris van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds en de Unie Bouw Stichting, br T. Jansma te Arnhem, viert zijn 40-jarig ambtsjubileum.
23 september. De gemeente te Heerenveen begroet br B. Stuut, voordien predikant in Duitsland, als haar nieuwe voorganger.
28-29 september. De E.C.U. en de R.J.C. beleggen een evangelisatiekonferentie voor jongeren op De Bron in Dalfsen waar br Bryan Gilbert uit Engeland de speciale gast is.
1-3 oktober. Evangelisatiekonferentie belegd door de E.C.U. op De Bron in Dalfsen met als speciale gast br Bryan Gilbert uit Engeland.
2 oktober. Br Ekke de Haan, die de Unie als besturende broeder op velerlei wijzen diende, wordt door de dood van ons weggenomen.
24-26 oktober. Onze gemeenten houden hun 93e Algemene Vergadering te Emmen.
4 november. Br F. E. Huiznga wordt namens de E.C.U. door zijn opvolger br R. Reiling in een morgenbijeenkomst te Hengelo (O.) dank gebracht voor zijn jarenlange dienst als eindredakteur van De Zaaier die per 31 december zal zijn beëindigd.
9 november. De Commissie der Unie stelt de brs G. Bosveld te Ichtegem, België, en A. J. v. d. Wetering, te Boskoop beroepbaar, resp. voor de gemeenten te Muntendam en Vriescheloo.
18 november. De gemeente te Hoogezand viert haar 50-jarig bestaan.
20 november. Br Jacob de Jong, emeritus-voorganger van de gemeente te Emmerscheidenveen, bereikt de 65-jarige leeftijd.
1 december. De gemeente te Deventer wordt vakant daar br B. Posthumus afscheid neemt van de gemeente als voorganger teneinde full time leraar godsdienstonderwijs te worden.
1 december. Euthanasiekonferentie belegd door de stichting „Tabitha".
29 december. De gemeente „Bethel" te Drachten verwelkomt br J. Pijpker, voordien voorganger van een Pinkstergemeente te Delfzijl, als haar nieuwe voorganger.

1.3 Statistiek

Ledental per 1 januari 1973			9914
a. toename:	1. doop	488	
	2. attestatie	373	
	3. uit andere gem.	58	
	4. weer opgenomen	20	
	5. korrektie ledenlijst	9	
		943	
b. afname:	1. overleden	133	
	2. attestatie	355	
	3. zich onttrokken	136	

4. uitgesloten	6	
5. korrektie ledenl.	9	
	639	
uiteindelijke toename		304
Ledental per 1 januari 1974		10218

Het aantal gedoopten bereikte dit jaar een rekord. Hiervoor mogen we dankbaar zijn. Wellicht hebben de aktiviteiten in vele gemeenten rondom „Operatie Agapè" en „Stap voor Stap" zegenrijk gewerkt.
Relatief hoog blijft het aantal zich onttrokkenen. Het is goed elkaar als gemeenten vragen te stellen als: was het door huwelijk of verhuizing dat 136 leden ons verlieten? Vonden ze bij ons geen werkelijk tehuis? Voelden ze zich door de anderen in de steek gelaten en onbegrepen in hun problematiek en levensgevoel? Vragen stellen is gemakkelijker dan ze beantwoorden. Maar we moeten hier wel mee bezig zijn als gemeenten.

A.V.-BOEK

VERZENDING A.V.-BOEK

Om de A.V.-boeken zo spoedig mogelijk bij de gemeenten te hebben - vooral met het oog op de stukken betreffende De Vinkenhof - hebben we op het uniebureau extra hard gewerkt om de 750 boeken à 80 pagina's tijdig gereed te krijgen voor verzending.
Als alles meeloopt ontvangen de sekretarissen der gemeenten de A.V.-stukken in de loop van de week van 26-30 augustus (als u het leest is dat: deze week), al kan de verzending wel enkele dagen langer duren dan gewoonlijk, omdat enkele partijen per bode moeten worden verzonden.

BESTELLINGEN A.V.-BOEK

De sekretaris der gemeente ontvangt één A.V.-boek ten behoeve van de raad en het archief van de gemeente en één exemplaar voor iedere afgevaardigde naar de A.V.
Indien u als raadslid of als meelevend gemeentelid graag op de hoogte wilt zijn van alle aangelegenheden binnen de Unie, laat dit uw sekretaris dan weten. Die zal dan alle bestellingen - het liefst vóór 14 september a.s. - zo spoedig mogelijk doorgeven aan het uniebureau. De kosten van het A.V.-boek, die u via de penningmeester van uw gemeente kunt betalen bedragen f 3,50 per boek, inklusief portokosten.

OVERDRUKKEN VAN DE VINKENHOF-STUKKEN

Leden die niet het hele A.V.-boek, maar dit jaar wel alle diskussiestukken betreffende „De Vinkenhof" (voorstel van de U.C., een overzicht van het overleg, het prae-advies van de C.v.d.O. en de financiële stukken) willen ontvangen, kunnen dit door bij de sekretaris van hun gemeente een bestelling te doen; 't liefst vóór 14 september, indien mogelijk. Als bijdrage in de kosten vragen wij u f 1,— inklusief portokosten. Dit bedrag moet u niet aan ons overmaken maar liever via de penningmeester van uw gemeente.

Th. van der Laan

2. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE DER UNIE

2.11 Algemeen

2.1.1 Bijbelseminarie
Ongeveer 35 studenten begonnen in het najaar aan het tweede studiejaar van het bijbelseminarie op „De Vinkenhof". Deze toerustingsarbeid voorziet duidelijk in een behoefte. Dit zal ongetwijfeld ook voor de gemeenten vruchten afwerpen.

2.1.2 Interne kontakten
Waar mogelijk liet de Commissie der Unie zich vertegenwoordigen bij intrede van voorgangers en bij andere officiële gelegenheden in onze gemeenten. Enkele gemeenten ontvingen bezoek teneinde zich te laten voorlichten op een bepaald gebied van ons uniewerk of -leven.
Het behoort tot de taak van de Commissie der Unie zoveel mogelijk kontakt te onderhouden met de verschillende aspekten van het gezamenlijke werk waarbij het vooral gaat om de werkzaamheden en het beleid van de permanente commissies, stichtingen en neven-organisaties. Zo vond een samenspreking plaats met de Jeugdraad van de N.B.J.B. om te bevorderen dat het tot een spoedige beëindiging zou komen van de bestuurlijke problemen. De Commissie der Unie zou graag zien dat de J.R.-vakature in de Unie Commissie zo spoedig mogelijk wordt vervuld daar een nauwere samenhang tussen Unie en Jeugdbeweging terwille van de toekomst onzer gemeenten van het grootste belang is. De algemeen sekretaris vertegenwoordigde de U.C. in de Jeugdraad. De N.B.V.B. onderhoudt kontakt met de Unie op organisatorisch niveau door U.C.-lidmaatschap van zr R. J. D. Bosma-Boiten.

2.1.3 Externe kontakten
— Over de mogelijke oprichting van en onze deelname aan de Interkerkelijke Omroep Nederland (IKON) trad de Unie Commissie in overleg met de Unie Radio en Televisie Commissie; dit overleg leidde tot een voorstel aan de A.V. van 1974.
— Het christelijk godsdienstonderwijs op de openbare school wordt behartigd door de Stichting Interkerkelijk Overleg in Schoolzaken (IKOS-NPB). Jarenlang vertegenwoordigde br H. Sikkema, Heerenveen, onze Unie in 't Stichtingsbestuur. Br Sikkema trok zich na zijn emeritaat terug uit het bestuur en werd opgevolgd door br G. H. W. Pflaum, Pernis.
— De Raad voor Contact en Overleg inzake de bijbel (R.C.O.B.), waaraan een groot aantal kerken en enkele bijbelgenootschappen deelnemen, is een orgaan dat worstelt met de vragen die zich aandienen bij het vertalen, verspreiden en gebruiken van de bijbel. De algemeen sekretaris vertegenwoordigde de Unie en had tevens zitting in het moderamen van de R.C.O.B.
— In Interkelijk Contact Israël (ICI) zijn wij vertegenwoordigd door br D. Slort, Almelo. De ICI werkte intensief aan een wijziging van de opzet die echter in het verslagjaar nog niet was afgerond.
— Br T. Jansma, Arnhem, vertegenwoordigde de Unie in het Interkerkelijk Contact in Overheidszaken (C.I.O.) waarin de gezamenlijke Nederlandse Kerken in gesprek zijn met de overheid over onderwerpen als de Wet op de Kerkgenootschappen in samenhang met de op handen zijnde herziening van de Grondwet van het Burgerlijk Wetboek, de toepassing van sociale verzekeringswetten op geestelijke bedienaren in de kerk en de juridische vragen in verband met fusies van kerken.

2.1.4 Interkelijke kontakten
De Bondsvergadering van de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in Nederland werd door br K. Corporaal, Leeuwarden, bijgewoond als onze vertegenwoordiger. Een gezamenlijke enquête betreffende de al of niet ontstane samenwerking op plaatselijk of regionaal niveau werd aan het eind van het jaar verzonden aan alle Bonds- en Uniegemeenten.
De voorjaarsvergadering van de Broederschap van Pinkstergemeenten in Nederland, werd namens de Unie bijgewoond door br C. v. d. Mei, Vinkeveen. Twaalf voorgangers van de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in België hadden op 12 april een zegenrijke konferentie met een even groot aantal voorgangers onzer gemeenten. Br N. J. van Beek, Amsterdam, was als Unie-vertegenwoordiger aanwezig op de A.V. van genoemde Bond.
Met de Nederlands Hervormde Kerk was enige korrespondentie over het lidmaatschap zoals deze kerk dit kent.
Bij onze relaties met andere kerk- en geloofsmeenschapen komt een aantal vragen naar voren die studie behoeven. Onze huidige relaties hebben een nogal incidenteel karakter en zijn daardoor onbevredigend op lange termijn. Enkele broeders uit de Commissie der Unie aanvaardden de opdracht deze materie in studie te nemen. De U.C. hoopt de gemeenten in 1975 hierover een raport toe te zenden.

2.1.5 Internationale kontakten
Regelmatig wordt door briefwisseling kontakt onderhouden met geloofsgenoten uit alle delen van de wereld en met name met de Europese Baptisten Federatie en de Baptisten Wereld Alliantie. Daarnaast mogen we zo af en toe gasten uit het buitenland ontvangen. Met zorg werd aandacht besteed aan de situatie en problemen van geloofsgenoten uit Oost-Europa m.n. naar aanleiding van het zgn. Oost-Europa rapport, dat als bijzonder nummer van De Christen verscheen.
Het Uitvoerend Comité van de B.W.A., waarin de algemeen sekretaris namens de Unie zitting heeft, vergaderde in Einsiedeln, Zwitserland.
Aan het E.B.F.-kongres te Zürich, Zwitserland, namen weinig Nederlandse baptisten deel.
Br G. van 't Wout, Utrecht, vertegenwoordigt de Unie in het Europese Baptisten Zendingsgenootschap (E.B.M.S.) waarvan hij vice-voorzitter is. De algemeen sekretaris heeft zitting in de zgn. België-Commissie van de E.B.F.

2.2 De Vinkenhof
Na 7 jaren van toegewijde dienst beëindigden br en zr Sissing op 23 februari hun arbeid op De Vinkenhof, als beheerdersechtpaar. Veel dank is onze gemeenschap verschuldigd aan dit echtpaar dat bijzonder conscientieus zorg droeg voor alles wat hen was toevertrouwd.
Het beheerdersechtpaar br en zr Hoddenbagh jr volgde de familie Sissing op. Ondanks hun goede inzet bleek het noodzakelijk dit dienstverband van tijdelijke aard te doen zijn, zodat dit per 1 november werd beëindigd. Daarna werden het beheer en de huishoudelijke diensten improviserender wijze verzorgd door een aantal vrijwilligsters.
Per 1 september werd de Beheerscommissie bestaande uit de broeders F. Bos, H. W. Hoddenbagh, C. v. d. Mei en J. Reiling opgeheven. Br J. Reiling verzocht de U.C. niet langer verantwoordelijk te hoeven zijn voor de direktie. Dit verzoek werd ingewilligd met de benoeming van br C. v. d. Mei als waarnemend direkteur voor de tijd van 1 jaar (1-9-1973—31-8-1974).
De U.C. benoemde per 1 september een Commissie van Onderzoek en Advies inzake „De Vinkenhof" bestaande uit de broeders N. J. van Beek, H. Bijleveld, A. Hofman, C. v. d. Mei, J. v. d. Velden en G. Veenstra.

2.3 Uniebureau
Over plaats en funktie van het Uniebureau werd door de Commissie der Unie uitvoerig gesproken en met name over de veel omvattende taak van

de algemeen sekretaris. De staf op het uniebureau wordt gevormd door de dames W. M. Vermeulen-Onderstal, half-time sekretaresse en H. v. d. Loo-Wallenburg, administratief medewerkster en de broeders A. van den Hoef, administrateur en Th. van der Laan, algemeen sekretaris, die tevens de eindverantwoordelijkheid draagt.
Voor praktisch alle onderdelen van onze Uniearbeid wordt op het Uniebureau werk verricht. De kosten verbonden aan deze arbeid worden over het algemeen doorberekend aan de instanties die van de diensten van het Uniebureau gebruik maken: Deze doorberekening geschiedt op basis van een verdeelsleutel opgesteld aan de hand van de verrichte werkzaamheden.

3. **Toerustingswerk**

Het is een open deur intrappen om te stellen dat ons leven in de laatste decennia ingewikkelder is geworden. Toch moeten wij daar beginnen. Wie vergelijkt met vroeger kan vaststellen dat ook de leden onzer gemeenten dreigen te verdrinken in de vloedgolf van de dagelijkse informatie met alle onrust en verwarring die daarvan het gevolg kunnen zijn.
Daarnaast nemen diezelfde gemeenteleden in toenemende mate deel aan een steeds uiteenlopender skala van beroepen, ideeële instellingen en politieke akties en groeperingen.
Uiteraard was er vroeger eveneens sprake van verscheidenheid, doch de beleving van de verbondenheid en de herkenning van elkaar als reisgenoten naar hetzelfde doel was toen duidelijker dan thans. De nogal eens gehoorde opvatting dat die veelkleurigheid rijker maakt is slechts van toepassing indien we werkelijk in het gesprek leren naar elkaar te luisteren.
Dit moet allereerst beginnen op het grondvlak. Dat is de gemeente. Hoe kan dat plaatsvinden? Wie moeten erbij betrokken worden, wat moet aan de orde gesteld worden en op welke wijze maken we het beste kontakt met elkaar? Deze en andere vragen dienen zich aan indien aan dit werk wordt begonnen. Dan en daar wordt de behoefte geboren bij hen die leiding moeten geven om van gedachten te wisselen met hen die voor dezelfde taak staan: men heeft behoefte aan toerusting. Dit toerusten van het kader vereist een zekere deskundigheid en ervaring. Mits er steeds een kritische afstand bestaat kunnen we leren van de ervaring en kennis die elders op dit terrein aanwezig zijn.
Als voorlopige doelstelling zou men de volgende omschrijving kunnen geven: met het begrip toerustingswerk bedoelen we die aktiviteiten die beogen het gemeentelid zijn eigen antwoorden te leren geven op de uitdagingen die vanuit gemeente en samenleving aan hem worden gesteld. Als uitgangspunt geldt daarbij het in Eph. 4 : 11-16 gestelde, terwijl allen die aan dit proces deelnemen zich in hun grondhouding hebben te oriënteren aan Phil. 2 : 1-11, dat is de gezindheid van Christus.
Toerustingswerk heeft uiteindelijk ten doel mensen tot vrijheid te roepen. Deze vrijheid worde dan niet gevuld met een nieuwe ideologie want dat is een andere vleselijke gebondenheid. De vrijheid waartoe Christus ons brengt heeft tot doel elkaar te dienen door de liefde. Gal. 5 : 13. Dienstbetoon is het woord in Eph. 4 : 12 waartoe de heiligen moeten worden toegerust. Er zijn in ieder geval vier terreinen die onderscheiden kunnen worden indien men het vormingswerk onder de jeugd buiten beschouwing laat, aangezien dit door de Stichting N.B.J.B. ter hand is genomen.

a. De meeste herders en leraars onzer gemeenten zijn te bezet om een eigen toerustingskursus voor hun ouderlingen en diakenen te kunnen ontwerpen en uit te voeren. Indien echter landelijk of gewestelijk een kursus zou worden belegd voor **ambtsdragers en andere leidinggevende leden** uit verschillende gemeenten, zou van hetzelfde voorbereide materiaal geprofiteerd kunnen worden en bovendien zou men elkander kunnen helpen bij de toerusting tot dienstbetoon.
b. Voor onze talrijke **„lekepredikers"** zal er op den duur een door de Unie erkende landelijke kursus moeten komen met een afsluitend examen.
c. Thema-konferenties van één dag of gedurende een weekend voor belangstellende **gemeenteleden** kunnen de gemeenten helpen in het doordenken van vragen van allerlei aard, maar met name op het terrein van geloof en leven.
d. Tenslotte zullen ten behoeve van onze **predikanten** studiedagen of studieweken belegd moeten worden, waar zij kunnen bijtanken met het doel het toerustingswerk en andere hun opgedragen arbeid beter te kunnen verrichten.

Velen zulen ingeschakeld moeten worden om bovenstaande opdrachten aan te vatten. Slechts over verloop van meerdere jaren zal het hele programma aan de orde kunnen komen.
De Commissie der Unie is van mening dat hier voor de Unie een duidelijke taak ligt nl. om elkaar als gemeenten te helpen in deze opdracht. Vandaar dat de Werkgroep Toerusting werd benoemd die met het bijbelseminarie begon. Tevens heeft de Commissie der Unie het volgende goedgekeurd:
De taak van de algemeen sekretaris is met het oog op deze prioriteit aldus geformuleerd: naast voortzetting van de werkzaamheden op het bestuurlijke, koördinerende en representatieve vlak - totaal op den duur zo'n 60% - zal de resterende tijd besteed worden aan het stimuleren en opzetten van het toerustingswerk als boven aangeduid.

4. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE DER UNIE

Het dagelijks bestuur bestond uit de broeders: W. Veenstra, voorzitter; H. van der Werf, vice-voorzitter; G. van 't Wout, algemeen adjunkt, en als leden C. van der Mei en S. H. van der Werf.
Na de A.V. kwam br G. van 't Wout niet in de U.C. terug, zijn plaats in het dagelijks bestuur werd ingenomen door br J. van Dam.
De overige leden van de U.C. zijn: zr R. J. D. Bosma-Boiten (N.B.V.B.) en de broeders M. Cohen (U.Z.C.); J. Bouritius (C.v.d.O.) en Jac. Schouten (E.C.U.) en N. J. van Beek, A. Gebel en H. J. Stukker (na de A.V.)
Als sekretaris der Commissie fungeert Th. van der Laan die tevens adviserend lid is, terwijl de financiële administratie verzorgd wordt door br A. v. d. Hoef, die als adviseur de meeste vergaderingen bijwoont.

Namens de Commissie der Unie:
Th. van der Laan,
algemeen sekretaris

D.V. vrijdag 6 september a.s. hopen onze geliefde ouders en grootouders

S. METZ
A. METZ-VIETJE

de dag te herdenken van hun 55-jarig huwelijk.
Hun dankbaren kinderen en kleinkinderen
Musselkanaal, Schoolkade 74

Zondag 8 september is het 40 jaar geleden dat onze ouders

HARM ALTING
en
IBELTJE DIEPSTRA

elkaar trouw beloofden.
Zij zijn voor ons een voorbeeld geweest.

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen
Jannie Pieket Weeserik-Alting
Cor Pieket Weeserik
Peter, Paul en Hans
Alie Pflaum-Alting
Gerhard Pflaum
Werner en Edsel

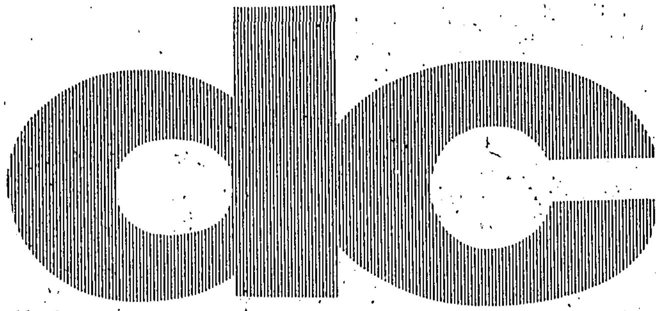
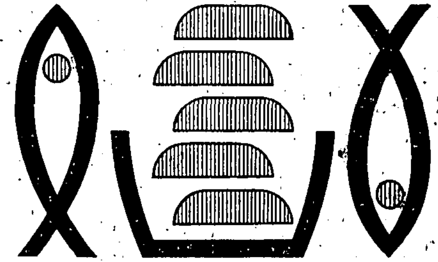
De Heer heeft tot Zich genomen op 7 augustus 1974 in de leeftijd van 82 jaar onze zuster

A. MESSING

en
op 19 augustus 1974 in de leeftijd van 78 jaar onze broeder

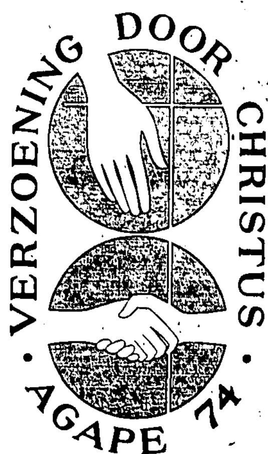
F. VAN WESTENBRUGGE

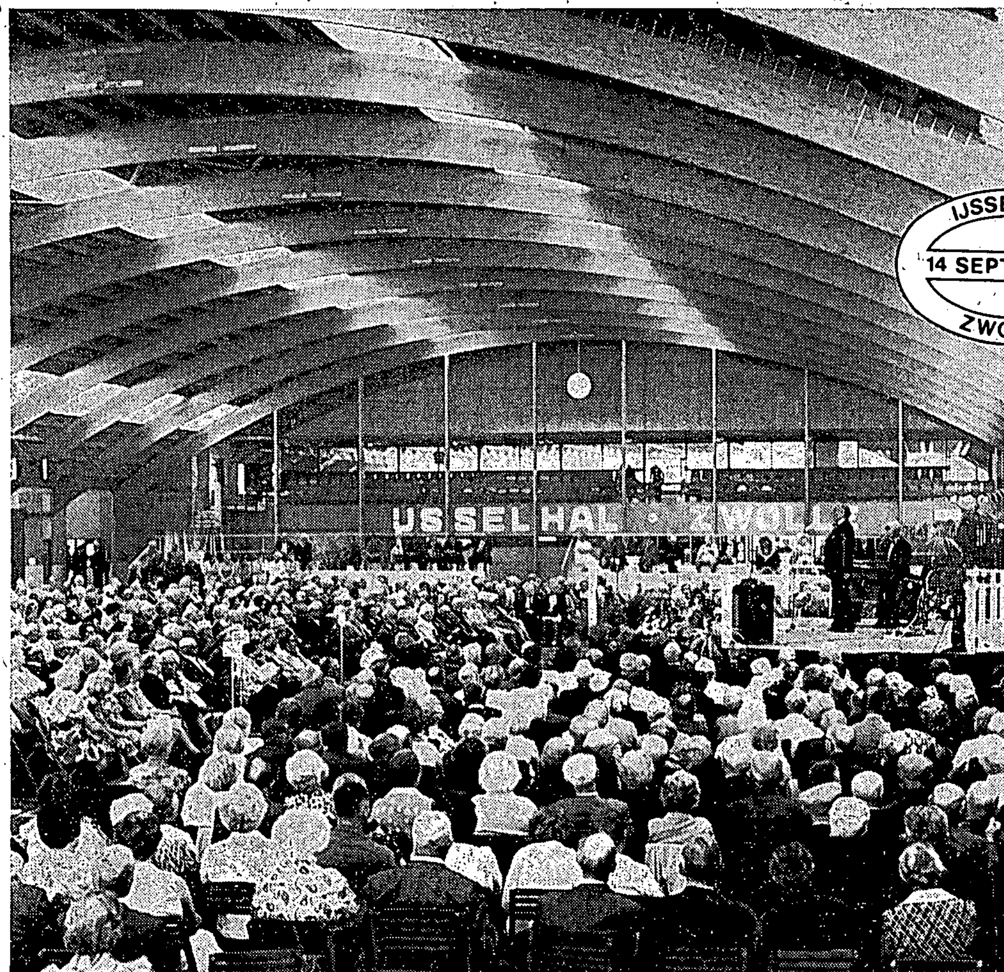
Baptistengemeente 's-Gravenhage

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 36 - 6 september 1974

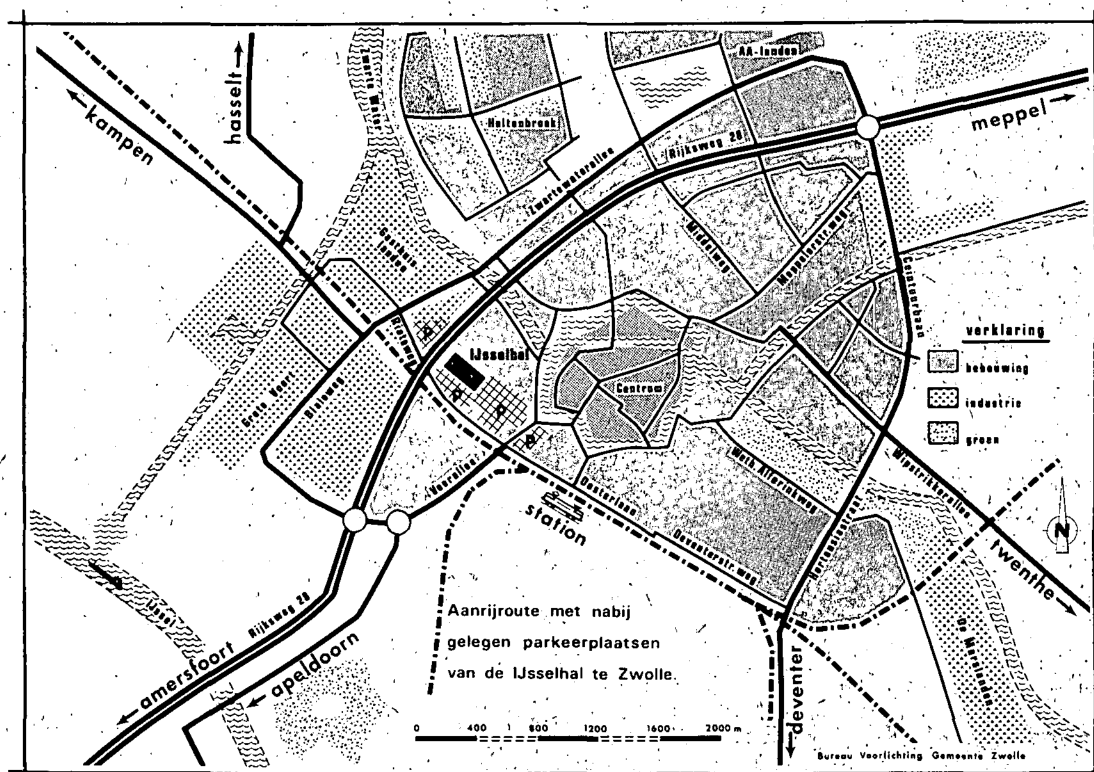

Welkom!

Ieder is hartelijk welkom op de landelijke ontmoetingsdag, uitgaande van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, die op 14 september 1974 in de IJsselhal te Zwolle zal worden gehouden, onder het motto: AGAPE 74.
Agape betekent liefde. De liefde van God moet geprezen en verkondigd worden en de liefde tot elkaar moet tot uitdrukking worden gebracht.
Het programma van die dag vindt u hiernaast. In de pauzes is er gelegenheid om informatie-, lectuur- en grammofoonplatenstands te bezoeken en om naar muziek te luisteren.
Bij de IJsselhal is een groot restaurant. In de hal zelf zullen ook dranken en etenswaren te koop zijn. Vanzelfsprekend kunt u ook uw eigen broodje meenemen en daar nuttigen.
Voor babies, peuters en kleuters d.w.z. tot en met vijf jaar is er oppas. De kinderen van 6 tot en met 9 jaar worden onder goede geleide naar de aula van een nabij gelegen school gebracht vanaf de

IJsselhal en wel zó dat de kinderen van 8 en 9 jaar 's morgens en de kinderen van 6 en 7 jaar 's middags een speciaal programma krijgen aangeboden. Dit betekent dat deze kinderen ook een deel van de dag in de grote hal kunnen meemaken.
Willen de ouders van de 8 en 9 jarigen wel reeds om ca. 10.00 uur aanwezig zijn omdat het kinderprogramma 's morgens om 10.30 uur begint?
Alle ouders van deze kinderen vragen we hun kinderen een identiteitskaartje mee te geven of om te doen.
De toegang is gratis. De onkosten, ongeveer drie gulden per bezoeker, worden bestreden uit een te houden collecte.
Gezongen wordt uit „Zing een Lied", (blauw boekje) dat ook in de hal verkrijgbaar is à ƒ 0,50.
Om de reli-musical goed te kunnen volgen raadt de voorbereidingscommissie u aan in de hal een tekstboekje te kopen dat u eveneens voor slechts vijftig cent door jongelui wordt aangeboden.

De voorbereidingscommissie Th. van der Laan, secretaris
tel. 030 - 78 44 57

Breng deze folder mee. Vanaf het station der Nederlandse Spoorwegen is de loopafstand tot de hal 10 minuten.

Programma

10.00—10.45 uur

Muzikaal voorprogramma verzorgd door meerdere zang- en muziekgroepen

10.45—12.15 uur

Morgenbijeenkomst, o.l.v. Ds J. Schuil

Woordverkondiging, door Ds J. van Dam

Medewerking van het Baptisten zangkoor „Looft den Heer" van Musselkanaal en de zang- en muziekgroep „Ignis" van Utrecht

13.15—14.15 uur

Middagbijeenkomst, o.l.v. Ds Th. van der Laan

Opvoering van de reli-musical „Het wordt al laat" door de Baptisten jeugdgroep van Utrecht

15.00—16.00 uur

Slotbijeenkomst, o.l.v. Ds Ch. Eijer

Evangelistisch appèl door Ds Bryan Gilbert, Engeland

Medewerking van het duo Mevr. A. de Haan-Klein Haneveld en de heer K. Warta

---

DE NIEUWE PRESIDENT VAN AMERIKA

Van de nieuwe president van de Ver. Staten is bekend, dat hij een toegewijd lid is van de Episkopaalse kerk en regelmatig de diensten bijwoonde van Immanuel Church-On-The-Hill in Alexandria, Virginia. Gedurende de vele jaren waarin hij lid van het kongres was, was hij een regelmatige bezoeker van de bidstonden die elke woensdag door leden van het kongres werden gehouden.
Eén van president Fords zonen, Michael, heeft een diploma van de theologische fakulteit van Wake Forest University te Winstond-Salem, N.C., een onderwijsinstelling van Southern Baptist Convention. Op het ogenblik studeert hij aan Gordon-Conwell Seminary te Wenhem, Mass.; Michael Ford heeft het plan jeugdpredikant te worden.
Hoewel de eerlijkheid en integriteit van president Ford allerwege worden erkend nam de nieuwe president in het verleden als leider van de politieke minderheid in het Huis van Afgevaardigden soms standpunten in ten aanzien van de verhouding kerk en staat, die door vele baptisten in Amerika niet werden gedeeld.
De jaarvergadering van het Uitvoerend Comité van de Baptisten Wereldalliantie was juist ten tijde van de presidentswisseling in Louisville bijeen. De meer dan 100 leidinggevende baptisten uit 25 verschillende landen zonden een boodschap aan de nieuwe president waarin ze hem Gods zegen toewensten en hem verzekerden van hun voorbede.

MEDEDELINGEN

△ Het nieuwe adres van ds G. Liebeluidt: Jac. Catsstraat 34, Hengelo (O.); telefoon 05400-19495.
△ De kontaktpersoon voor de Studentenspreekbeurtencentrale, student Y. Horjus, woont thans te Ameide, Broekseweg 46a en is telefonisch bereikbaar onder 01836-621.
△ Het nieuwe adres van ds Ph. Lindeman Wzn. is thans: Borggrevelanden 20, Enschede; telefoon 053-66487.
△ Het penningmeesterschap van de baptistengemeente te Deventer berust thans bij: R. Piet, Battenburg 601, Colmschate, Deventer.
△ Verhuisd: Ds Ph. Lindeman, Iepenlaan 55, Stadskanaal naar Parklaan 1 A, Nieuw Buinen; telefoon ongewijzigd.

MEDEDELING VAN DE JEUGDRAAD DER N.B.J.B.

Het jeugdbureau van de N.B.J.B. te Drachten zal tot nader bericht gesloten zijn.
Voor alle korrespondentie, adreswijzigingen, informaties en aanvragen wende men zich tot de jeugdkonsulent ds P. Brongers, Claerkamp 21, Drachten; telefoon 05120-17484.

Sekretaris Jeugdraad

De geschiedenis van de tempel

In de tijd van de aartsvaders was de plaats die wij nu kennen als Jeruzalem reeds bekend. In die tijd was Melchizedek koning van Salem en priester voor de Allerhoogste.

Later verklaarde David Salem tot hoofdstad van zijn rijk en zijn zoon Salomo bouwde de eerste tempel. Een gebouw dat tot in de kleinste bijzonderheden een schitterend bouwwerk was en rijke religieuze betekenis had voor het volk van Israël.

De bijbelse geschiedenis vertelt ons hoe na de voltooiing van het geheel de Here God Zijn intrek nam. Dit was Gods aardse woning en met de hulp van de priesters werd hier de God van Abraham, Izaäk en Jacob gediend.

De plaats

Het tempelgebied bedekt de berg Moria. Men leert ons dat dit de plaats was waar Abraham zijn zoon moest offeren. Abraham, vertelt de bijbel ons, overwoog dat de Here bij machte was zijn zoon zelfs uit de doden op te wekken. Abraham was een gelovige; hij werd de vader der gelovigen, de vader tevens van de afstammelingen van Ismaël, de Arabische volkeren, en van de afstammelingen van Izaäk, het joodse volk, Gods volk.

In het jaar 960 voor Chr. voltooide Salomo de bouw van de tempel op de berg Moria. (2 Kron. 3 : 1).

Geschiedenis

Bijna 400 jaar later werd het schitterende tempel-komplex verwoest door de Babyloniërs onder leiding van Nebukadnezar, en de inwoners van Jeruzalem werden in ballingschap naar Babylon weggevoerd.

Onder leiding van Zerubabel werd, met toestemming van de opvolger van Nebukadnezar - Cyrus genaamd - de tempel herbouwd in het jaar 520 voor Chr.

Ook dit gebouw heeft weer zo'n 500 jaar stand gehouden en in het jaar 20 voor Christus her- en verbouwde Herodus die Koning in Juda was, gedurende de bezetting van de Romeinen, deze tweede tempel en maakte er de schitterendste tempel van. Het moet een magnifiek bouwwerk zijn geweest.

Deze tempel van Herodus was geen lange tijd gegund. In 63 na de geboorte van de Messias brak er opstand uit tegen de Romeinste overheersing en in 70 na Chr. werd de tempel onder leiding van Titus totaal verwoest. Het enige dat resteert is de Westelijke muur, althans een gedeelte ervan. Dit plekje is geworden tot één van de heiligste, zo niet hèt heiligste plekje in Israël.

Een legende zegt, dat er 's nachts een witte duif komt, die de Goddelijke Voorzienigheid moet voorstellen en samen met de treurende pelgrims droevig mee-kirt. 's Nachts zijn de stenen van de Westelijke muur bedekt met dauwdruppels, die volgens de legende tranen van de zogenaamde Klaagmuur zijn. Zo weent de muur met het volk.

1967 is een jaar dat niet meer uit de herinnering van het Joodse volk zal verdwijnen. Het was in dát jaar, dat na 1900 jaar van vreemde overheersing ook dit gedeelte van Jeruzalem in Joodse handen kwam. Toen de eerste Joodse militairen de muur aanraakten huilden ze als kinderen en een officier verklaarde: „Ik wist niet dat ik gelovig was".

Tot vandaag

1900 jaar verstrooiing. Ballingschap van een volk. Wat gebeurde er in die lange jaren, waarin de Joden bij vele feestelijke en droevige gebeurtenissen tegen elkaar zeiden: Tot volgend jaar in Jeruzalem!? Ze hebben dat 1900 jaar volgehouden en nu kunnen ze gaan... Althans velen.

Na de verwoesting van de tempel door Titus werd er door de Romeinen een tempel gebouwd voor Jupiter. In 636 na Christus werd de stad veroverd door de Arabieren en vijftig jaar daarna werd de nu bekende Omar-moskee gebouwd. De Arabieren zijn daar „baas" geweest tot omstreeks het jaar 1100 de kruisvaarders kwamen en van de Omar-moskee, een kerk maakten. Op hun beurt werden een kleine honderd jaar later de kruisvaarders weer verjaagd door de Arabieren die de moskee in zijn oude glorie herstelden. Een schitterend architektonisch geheel. Op het ogenblik de parel op de stad Jeruzalem. Een Mohammedaanse parel... op heilige tempelgrond. Later werd op het Zuidelijk gedeelte van het tempelgebied de Al-Akse moskee gebouwd, minder opvallend en minder fraai van uitvoering. Enkele jaren geleden stichtte een Australiër brand in deze laatste moskee en men is nog steeds bezig met de herstelwerkzaamheden. Israël mag van geluk spreken dat de dader gevonden werd. De miljoenen Islaëmieten zouden woedend zijn geweest als een Israëliër deze daad had gepleegd.

Op het ogenblik is de stad Jeruzalem een centraal punt voor drie wereld-godsdiensten: het Jodendom, het Christendom en de Islam.

M. Cohen

Men kan voor de CONFERENTIE VOOR GEMEENTE EN EVANGELISATIE te Dalfsen op 23, 24, 25 september a.s. wegens de grote belangstelling nog inschrijven tot uiterlijk 10 september.

Ook al was Abraham een man van geloof, die „de stad met fundamenten" verwachtte, hij was ook de man, die lachte toen God zei dat hij nog een eigen zoon zou krijgen. Ook zijn vrouw heeft erom gelachen (Gen. 17 : 17 en 18 : 13). Ze konden een heel eind meegaan toen God moeilijke dingen van hen verwachtte, maar toen God het onmogelijke aan hun voorstelde, lachten ze.
Zo kunnen wij God uitlachen als Hij vergeving en vernieuwing belooft, en de terugkeer van Jezus, de vestiging van zijn rijk en een nieuwe

P

hemel en aarde. Overigens lachen wij meestal bedekt, door er gewoon geen rekening mee te houden, of geen gebruik te maken van Gods toezeggingen.
Maar evenals God het onmogelijke kon: ons liefhebben toen wij vijanden waren, en zijn eigen zoon voor ons opofferen, zo kan Hij voor ons zijn andere toezeggingen waar maken!
En dan vergaat het ons net als Abraham: hij noemde zijn eigen zoon Izaäk, gelach. „God heeft gemaakt dat ik lach". (Gen. 21 : 6).
Zou voor de HERE iets te wonderlijk zijn?

P. v. d. Werf

Waar de avond valt

De vorige keer liet ik u even twee jongemensen zien, die wat ze kunnen en hebben uitdelen onder de zieken, ouden, tobbenden in Tabitha. Ik geef toe, het was maar even. U kunt ze immers zelf gaan zien als u eens in Amsterdam komt. Het huis is een bezoek waard. Meer, u mist iets als u het niet zag. Vraagt u maar naar Tabitha in de Jan Bongastraat. Geuzenveld heet het stadsdeel.

De gangen van het huis, breed en licht, hebben namen. Bloemrijke, op het alfabet af, Anjerstraat, Bremweg, Crocuslaan, Dahliastraat, Ericaweg, Floralaan, Goudsbloemstraat, Hyacintlaan. Vier beneden, vier boven. En op iedere deur een huisnummer. Wat dat nou moet voorstellen? 't Zijn de kleine dingen die het doen . . .

Achter die vele deuren wonen ze, de hulpbehoevenden. O nee, ze zijn niet allen bedlegerig. Met twee van hen, met mevrouw S. en meneer K. sprak ik een poosje.

Mevr. S. woont al zeven jaar in het huis. Vijf ervan in het oude, twee in het nieuwe. Ze heeft erg tegen opneming in het huis opgezien en nu doet ze niet anders dan de lof zingen. Ze voelt zich er helemaal thuis.

„Mijn ouders hadden een café, een buurtcafé. Maar evengoed werden we wel in het geloof opgevoed. We gingen elke zondag naar de zondagsschool. En als het tijd van eten was — we aten in de kamer achter het café — moest er eerst gebeden worden. Moeder ging dan in de deur staan en riep: „Jonges, effe stil, we gaan eten", en dan wisten ze daar wat daarmee bedoeld werd. Ja, van herkomst zijn we gereformeerd en m'n moeder heeft altijd gezegd dat we niet van ons geloof mochten afvallen. Dus doe ik dat niet, al kerkte ik, toen ik aan de Amstelveenseweg in Tabitha was, veel in de Kerkstraat bij de baptisten. Ik vind die gemeente een heel leuke gemeente. De mensen zijn er zo vriendelijk — ik weet niet wat u is — maar dat doet je toch wel wat. In juni gaan we met een groep van ongeveer 17 mensen van hier naar Holten.

Logeren we een week lang in het hotel de Holterberg. Met twee busjes. Dat is fijn. Dan gaan we ook in Almelo naar de kerk daar. M'n man? Die heeft 44 jaar bij Werkspoor gewerkt. Hij overleed aan een hartverlamming. We hadden één zoon. Het was wel eerst een overgang uit je eigen huis naar dit, maar ik voelde me direkt thuis. Dit is een goed huis. Zondagsmorgens hebben we hier een kerkdienst en op woensdagmorgen zingen we met elkaar.

Ik kon niet tegen eenzaamheid. Nou die heb je hier niet. De zusters kunnen ook niet alles doen en als er nieuwe komen vang ik ze graag op zodat ze zich ook thuis zullen voelen".

U merkt wel dat ik niet veel te vragen had. Ik wenste haar de zegen van God en beloofde dat ik hen als het mogelijk was in Holten wilde opzoeken.

Meneer K. was bijna 77 jaar en was van '20 tot '62 rijksambtenaar bij de defensie, in Amsterdam. Nee, hij was niet kerkelijk. Maar wel gelovig, zei hij.

Elke avond bid ik tot de lieve Heer voor mijn vrouw. Die is hier ook in huis, maar ze lijdt erg aan aderverkalking. O ja, het bevalt me hier goed.

Weet u, 't is wel wat vervelend dat je hier vaak oploopt tegen mensen, die je tien keer hetzelfde vertellen. Maar wat zul je daarvan zeggen. Mijn eigen vrouw is niet goed.

Ik ben hier nu twee jaar. M'n twee dochters wonen hier in de buurt en m'n kleindochter is hier ook zuster in huis. Ja, het bevalt me goed. Ze doen alles voor je. En 't eten is prima. Ik heb ook liever savooie dan rode kool (of omgekeerd, dat weet ik niet meer, H.) maar dat heb je overal. Eten wat de pot schaft. En alle dagen een stukje vlees. Nee, van huisuit ben ik niet christelijk (al had hij eerder eens gezegd dat ze thuis hervormd waren, H.) maar ik aksepteer dat ruimschoots. De jongelui doen hier echt liefdewerk. Nee, bij de kinderen zou ik liever niet willen wonen. Weet u, je krijgt zo gauw wat mot om de kleinkinderen. Je bemoeit je er dan teveel mee".

Zo ging dat door totdat we afscheid van elkaar namen. Als oude vrienden bij wijze van spreken.

Een kwartiertje zat ik nog op de bezigheids-therapie, een afdeling, waar je mannen en vrouwen bezig ziet met allerlei hand-werkjes. Ik ontmoette er de mannen Wiersma, Bos, Kruithof en ook dames waren er om de inwonenden wat vreugde te veschaffen door ze zelf iets te laten produceren. Wat wordt er veel gedaan voor en aan de mensen daar.

Daaraan denkend zoek je onwillekeurig naar namen voor zulke huizen der barmhartigheid, werkplaatsen der liefde. Ik vroeg aan een der jongeren of er nu verschil was tussen dit tehuis en een neutrale. Ja, dat verschil was er, maar ze kwam niet verder dan: de sfeer, de geest, de wijze waarop.

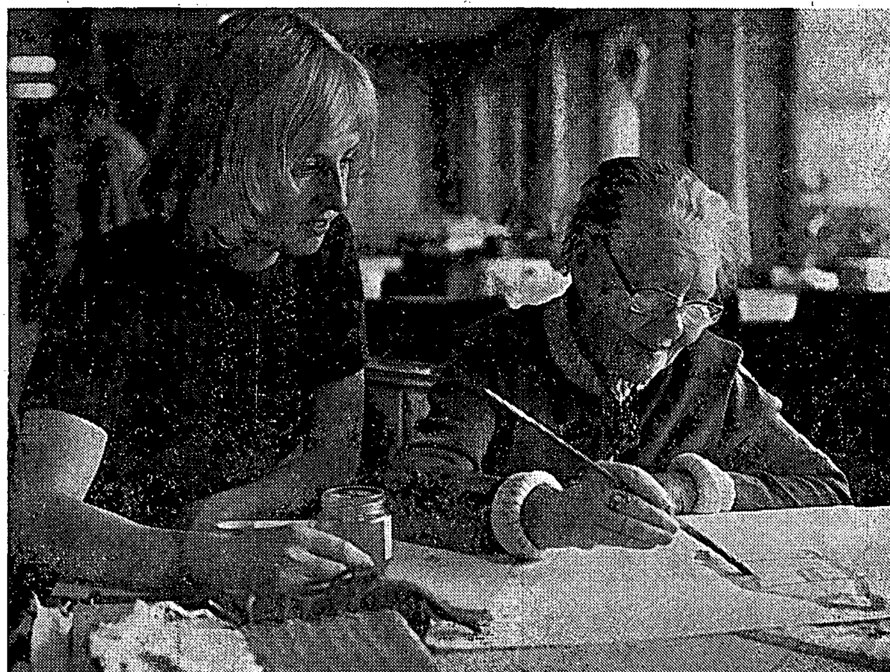
Hoe zongen we het vroeger? Waar liefde woont, gebiedt de Heer zijn zegen.

Daar woont Hij zelf, daar wordt zijn heil verkregen

en 't leven tot in eeuwigheid.

't Is trouwens nog goed te zingen.

Huizinga

VERANTWOORDING UNIEBUREAU BINNENGEKOMEN BIJDRAGEN EN GIFTEN IN DE MAAND JULI 1974

Voor het Noodfonds:
Steenwijk 22,40; Amsterdam-C 10,—; Staveren 156,06; Apeldoorn 83,56; PCA,A 100,—; JG,H 50,—; HS,H 25,—; HK,TA 25,—.

Voor de N.B.J.B.:
Assen 9,04; Alblasserdam 14,21; Arnhem 52,57; Drachten-Elim 63,56; Harderwijk 71,31; Amsterdam-N 26,25; Groningen-N 66,60; Winschoten 36,—; Haulerwijk 8,83; Groningen-Z 132,27; Arnhem 56,33; Emmen 231,75; JG,H 14,—.

Voor de E.C.U.:
Assen 44,84; Alblasserdam 70,56; Arnhem 260,70; Delfzijl 489,71; Musselkanaal 164,50; Steenwijk 26,51; Drachten-Elim 110,53; Deventer 138,23; Amsterdam-N 104,50; Groningen-N 333,—; Winschoten 216,—; Haulerwijk 39,28; Amsterdam-C 38,85; Scheveningen 35,10; Arnhem 279,32; Apeldoorn 130,77; Ter Apel 100,—; Emmen 404,32; Vriescheloo 117,28; JG,H 25,—; JG,H 50,—; HK,TA 25,—.

Voor de C.v.d.O.:
Assen 60,58; Alblasserdam 95,32; Arnhem 352,16; Haulerwijk 34,26; Delfzijl 541,15; Leiden 462,19; Musselkanaal 168,60; Borne 30,49; Steenwijk 18,50; Drachten-Elim 148,20; Harderwijk 81,29; Deventer 107,52; Amsterdam-N 120,25; Groningen-N 450,—; Winschoten 252,—; Haulerwijk 59,16; Amsterdam-C 54,07; Almelo-Ger.straat 126,25; Arnhem 377,31; Apeldoorn 201,84; Zwolle 58,30; Ter Apel 100,—; Emmen 718,80; Den Helder 61,10; JG,H 33,—; JG,H 50,—; PCA,A 100,—; HK,TA 25,—; Zomerkampen De Vinkenhof 246,72.

Voor de U.Z.C.:
Alblasserdam 198,84; Arnhem 734,57; Haulerwijk 356,66; Delfzijl 938,91; Leiden 256,25; Musselkanaal 287,75; Foxhol 216,75; Borne 148,92; Steenwijk 38,16; Drachten-Elim 373,73; Harderwijk 137,85; Deventer 40,—; Nieuwe Pekela 850,—; Amsterdam-N 245,75; Vroomshoop 170,—; Coevorden 125,—; Groningen-N 937,80; Winschoten 579,—; Vriescheloo 200,—; Haulerwijk 143,32; Amsterdam-C 59,55; Scheveningen 115,08; Nieuwe Pekela 153,01; Almelo-Ger.straat 10,—; Arnhem 787,04; Apeldoorn 468,89; Zwolle 65,35; Ter Apel 200,—; Emmen 1192,57; Nieuw Weerdinge 355,—; Enschede 338,61; Den Helder 58,80; HK,H 10,—; HS,H. 25,—; JG,H 54,—; JG,H 50,—; JS-S,G 25,—; JJB,G 25,—; JHdV-S,L 300,—; HGdW,E 7,50; PK,U 5,—; LE,E 100,—; HvdL-W,Z 134,84; HK,TA 25,—; LJvB,C 20,—; GWT,D 250,—; Tabitha Scheveningen 1000,—; deelnemers buitenlands kamp Zwitserland 134,30; landdag Schipborg 760,98; zomerkampen De Vinkenhof 19,55; Groen van Prinstererschool Dokkum 100,—; Chr. School De Greiden, Heerenveen 20,—; Kon. Emmaschool, Hengelo (O) 100,—; Da Costaschool, Hengelo (O) 25,—; Dordrecht (lektuurfonds Luzumu) 83,29.

Allen die hebben bijgedragen hartelijk dank. A. van den Hoef

HET WERELDJEUGDKONGRES TE PORTLAND (USA)

Er waren tóch Nederlandse jongeren op het Wereldjeugdkongres van de BWA; dat deze zomer in Portland, Oregon (USA) werd gehouden.
Vier jonge mensen (uit Heerenveen en Steenwijk) waren in de gelegenheid dit kongres bij te wonen. Graag nodigen we hen uit om hun indrukken van dit kongres en van hun trip in het algemeen in ons blad te vertellen. e.r.

———

In een eerder berichtje schreven we, dat er - voorzover ons bekend - geen Nederlandse deelnemers in Portland waren.

PORTUGESE BAPTIST NIEUWE PRESIDENT VAN DE EBF

Tijdens de bijeenkomst van de Raad van de Europese Baptisten Federatie, op 24 en 25 augustus jl. te Stabekk bij Oslo gehouden, werd Pastor José Concalves uit Portugal aangewezen als president van de Federatie. Hiermee volgde hij dr Claus Meister op, die gedurende de laatste twee jaar de federatie als president diende. De nieuwe president was voordien vice-president. Door de Raad van de Federatie, die ongeveer 1,1 miljoen baptisten in geheel Europa omvat werd Pastor Alexi Bichof uit Moskou tot vice-president benoemd.

De meeste tijd van de vergadering van de Raad werd in beslag genomen door het aanhoren en goedkeuren van diverse jaarrapporten etc. Verder werd uitvoerig gediskussieerd over de noodzaak binnenkort tot nieuwe strukturen van de Federatie te komen, mede door een aangekondigde re-organisatie van de Baptisten Wereldalliantie.

Nederlandse afgevaardigden op deze council-meeting waren mevr. Ch. Buitenhuis-Boiten uit Den Haag, die als sekretaresse van de Europese Baptisten Vrouwen Unie aanwezig was en Th. van der laan die als vertegenwoordiger van het Europese Baptisten Zendingsgenootschap optrad en ds J. van Dam namens de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland. Gasten uit o.a. Cuba, Australië en Canada woonden de vergaderingen bij, terwijl namens de Baptisten Wereldalliantie dr Carl Tiller uit Washington, D.C. aanwezig was.

INTREDE DS PH. LINDEMAN Wzn.

Na drie jaren als legerpredikant werkzaam te zijn geweest in West Duitsland zal ds Ph. Lindeman Wzn. op 8 september a.s. intrede doen in de protestantse gemeente van de vliegbasis Twente.

De dienst, die om 10.30 uur begint, zal worden gehouden in de kapel op de vliegbasis.

Het nieuwe adres van ds Ph. Lindeman Wzn. is: Borggrevelanden 20, Enschede; telefoon 053-66487.

GEWEST HOLLAND

In haar vergadering van 18 mei jl. hebben de raden van dit gewest uit haar midden een kommissie samengesteld, bestaande uit ds W. G. Renken, Haarlem, br J. Korf, IJmuiden en br J. L. Kik, Rotterdam.

Deze kommissie heeft de taak de gewestelijke radenkonferenties te begeleiden en kursussen en toogdagen te organiseren.

Namens de kommissie:
J. L. Kik

RADIO KERKDIENST VANUIT ARNHEM

De radiokerkdienst op zondagmiddag 8 september van het Convent van Kerken zal worden uitgezonden vanuit de baptistengemeente in Arnhem.

Deze dienst wordt 's morgens opgenomen in Musis Sacrum, omdat de kapel te klein is en de school waar tijdelijk onderdak is gevonden, geen goede akoestiek heeft.
Aanvang van de dienst 10.00 uur.

UITVOEREND KOMITE VAN BWA WAS BIJEEN IN LOUISVILLE

Tijdens de jaarvergadering van het Uitvoerend Comité van de Baptitsen Wereldalliantie, begin augustus te Louisville (USA) gehouden werden drie nieuwe baptistenorganisaties tot het lidmaatschap van de Alliantie toegelaten: Boliviaanse Baptistenkonventie, de Baptistenkonventie van Guinea en de Afrikaanse Baptisten-assemblee van Malawi. Het aantal organisaties dat nu bij de BWA is aangesloten is daarmee gekomen op 98 uit 75 verschillende landen.
Eén van de sekretarissen van de Alliantie, dr Robert S. Denny maakte bekend, dat de baptistengemeenten in 140 landen in het afgelopen jaar waren gegroeid met 2,25% tot 33.492.813 leden. Dr Carl W. Tiller, statisticus en eveneens verbonden aan de staf van de BWA berekende dat dit ledental betekent dat de internationale baptistengemeenschap - vrienden en kinderen meegerekend - 63.561.455 mensen telt.
De vergadering hield zich vooral bezig met enkele strukturele wijzigingen van de organisatie van de Alliantie. Deze wijzigingen, die onder anderen de Alliantie zullen opdelen in drie gebieden - waardoor bijvoorbeeld Europa en Afrika tot één gebied worden - zullen ter goedkeuring worden voorgelegd aan het wereldkongres van de BWA dat volgende zomer te Stockholm, Zweden, wordt gehouden.

OPGELET

Kopij voor het nummer van 13 september a.s. dient wegens afwezigheid van de eindredakteur gezonden te worden aan:

ds P. van der Werf, Fred. van Eedenstraat 21, Winschoten; tel. 05970-3120.

(Advertenties als gewoonlijk naar het adres van de administratie).

Nieuw tijdperk voor baptisten in Roemenië

LONDEN (EBPS) - Dr C. R. Goulding, sekretaris van de Europese Baptisten Federatie bezocht onlangs de baptisten van Roemenië. Van de Algemene Vergadering van de Britse baptisten kreeg hij het verzoek mee om de Roemeense baptisten te groeten. *Hieronder volgt zijn rapport:*

Deze groeten werden met blijdschap ontvangen, niet een blijdschap in de normale betekenis maar als een duidelijk bewijs van de sterke broederlijke band die de twee unies in de loop van vele jaren heeft verbonden.

In het verleden was het een zaak van een sterke en aan historierijke organisatie die een groet zond aan een groep mensen die voor hun bestaan moesten vechten en in die strijd vele pijnlijke en verdrietige dingen moesten meemaken. Dat is vandaag de dag niet langer het geval. De eens zo kleine en strijdende groep is uitgegroeid tot een 200.000 tellende baptisten-gemeenschap; en die groei zet zich nog steeds voort.

In één gemeente in Boekarest werden enkele maanden geleden op één zondag 62 mensen gedoopt. In een gemeente in Ploesti bereidt men zich voor op een doopdienst waarin 50 mensen zullen worden gedoopt. En zulke voorbeelden zijn er meer.

Het 'Goede Nieuws' zet zijn tocht voort en dat bevestigt in zekere zin de uitspraak die de leiding van de baptisten-unie in het begin van dit jaar deed: „Dit is een nieuw tijdperk voor de baptisten".

Een belangrijke verandering die zich de laatste maanden voltrok is het houden van kerkdiensten op andere dagen dan op zondag. De gewone diensten worden op zondag gehouden, 's morgens, 's middags en 's avonds en op feestdagen. Nu worden er ook diensten gehouden op vrijdag- of zaterdagavond.

Een van de meest bemoedigende hoogtepunten is de heropening van een aantal kerken, die in 1971 werden gesloten. Dat veroorzaakte toen een hoop moeilijkheden omdat tengevolge van die sluiting sommigen wel een 40 mijl moesten reizen om een dienst te kunnen bijwonen. Op het ogenblik is het zo, dat er een gebouw beschikbaar is waar zich een gemeente bevindt van zo grote omvang dat een eigen gebouw gerechtvaardigd is. Er zijn nog onderhandelingen gaande over de heropening van enkele kerken.

Vijf nieuwe kerken worden er op het ogenblik gebouwd. In zeven verschillende steden zijn de plannen voor nieuwbouw in ver gevorderd stadium.

Er is een tijd geweest dat een voorganger alleen maar mocht preken in zijn eigen gemeente. De aanstelling van nieuwe predikanten werd zorgvuldig gekontroleerd. Ook in dit opzicht is de toestand geheel gewijzigd. De keuze van de voorgangers en de wisseling van voorgangers is nu hun eigen zaak of die van de betreffende gemeenten. De verkiezing van voorgangers en van diakenen wordt nu door de gemeenten zelf geregeld zonder enige bemoeienis van buitenaf.

Voor het nieuwe studiejaar aan het seminarium hebben 20 nieuwe studenten zich laten inschrijven; over twee jaar zullen opnieuw 20 studenten met hun studie kunnen beginnen. Op deze manier is het mogelijk om met een beperkte docentenstaf gedurende vier kursusjaren twee parallelklassen te hebben. Dat betekent ook een bevredigende toename van het aantal studenten.

Natuurlijk zijn er nog problemen die opgelost moeten worden. In een gesprek met de minister voor godsdienstige zaken werd duidelijk gezegd, dat deze problemen reeds aan de orde gesteld zijn. Het belangrijkste vraagstuk is dat van de doop. Officieel is het op het ogenblik zo, dat kinderen uit baptistengezinnen gedoopt mogen worden zonder toestemming. Het probleem begint te spelen als christenen uit andere kerken gedoopt wensen te worden.

Hoewel de Staat iemands kerkelijke gezindte niet heeft geregistreerd, heeft dezelfde staat altijd zich op het standpunt gesteld dat elke vorm van proselitisme is verboden. Dat betekent dat mensen van een andere kerk alleen maar gedoopt kunnen worden met een speciale vergunning. Er wordt nu niet meer zo streng de hand aan gehouden en het lijkt wel zeker dat de huidige toestand binnenkort ook officieel zal zijn gelegaliseerd.

Tijdens dit bezoek werd ik vergezeld door dr Robert Denny, algemeen sekretaris van de Baptisten Wereldalliantie. Het was zijn eerste bezoek aan Roemenië. Voor een gesprek met de minister voor godsdienstige zaken werden we vriendelijk ontvangen; ook de staatssekretaris was daarbij aanwezig en met beiden konden we goed spreken over de weg die onze mensen zouden moeten gaan.

Joseph Ton zendt via ons groeten aan al zijn vrienden. Hij maakt het goed en is druk bezig in zijn gemeente te Ploesti en met zijn werk aan het seminarie. Hij is onlangs verhuisd van Boekarest naar Ploesti en woont nu in een alleraardigste flat, dichtbij zijn kerk.

Nog onlangs heeft een groep in Zweden lektuur verspreid waarin Joseph Ton wordt voorgesteld als een arm, vervolgd en gekweld christen die moest leven in een vijandige omgeving. Zulke geschriften doen de waarheid geweld aan, schaden de christelijke gemeente en in het bijzonder de man in kwestie die men meent op deze wijze te steunen.

NOG EEN WEEK...
„ONTMOETINGSDAG"

De ontmoetingsdag van 14 september in de IJsselhal te Zwolle is nu niet ver meer. Bent u van plan om te komen? Fijn! Brengt u anderen mee? Nog fijner! Een goede reis toegewenst en een gezegende dag. Vergeet niet om te bidden voor die dag. Vergeet ook niet te bidden voor hen, die graag ook zouden willen gaan, maar om de één of andere reden niet kunnen. Als u nog geen besluit hebt genomen: het kan nog! Van 10.00-16.00 uur is er konstant wat te doen in de IJsselhal. Voor kinderen is er óf 's morgens óf 's middags een speciaal programma. Voor babies, peuters en kleuters is er oppas.

De toegang is vrij. Wel wordt er gekollekteerd. Er wordt op gerekend dat van elke bezoeker, groot of klein, gemiddeld *f* 2,50 wordt ontvangen. Dan kunnen alle kosten worden betaald.

Wilt u daar, zo mogelijk, rekening mee houden?

Er wordt gezongen uit „Zing een lied", het zogenaamde blauwe boekje.

Tot ziens op 14 september in de IJsselhal te Zwolle.

E. J. H.

Agapè 74 - 14 september - IJsselhal Zwolle

Een dág van ontmoeting, inspiratie en evangelisatie! Komt u ook?

EVANGELISATIE-WEEKENDEN

voor de jeugd en de jeugdleiders en -leidsters in De Bron, Dalfsen

Kun je niet evangeliseren of wil je niet? Of durf je niet?
En toch... evangeliseren is een moeten. Daar willen wij wat aan doen.
Op 11 en 12 oktober wordt een weekend gehouden, waarin wij de problemen van evangelisatie aan de orde stellen. Tevens vragen wij je dan, je op te geven voor koffie-bar-werk, of voor camping-evangelisatie, of voor een evangelisatie-projekt in een gemeente, voor één of twee weken in de zomer van 1975.
In het weekend zul je direkt al aan de slag kunnen met je team om het werk in 1975 voor te bereiden.
Het tweede weekend op 1 en 2 november zal een belevenis worden. Noteer alvast de data en zorg er bij te zijn. De prijs zal vast geen bezwaar worden.
Nadere inlichtingen volgen.

J. H. Hofman,
Iepenlaan 19, Stadskanaal

---

gemeenteberichten

EEN DAG, WAAR WE NIET NAAR UIT HADDEN GEZIEN

Amsterdam-N. - (M.K.). Zondag 18 augustus 1974. Op deze dag was het zo ver, dat ds Broertjes voor het laatst als voorganger van onze gemeente in de dienst voorging en zijn vrouw als jeugdouderlinge voor de laatste keer in de gemeente Amsterdam-Noord dit ambt vervulde. Ons kerkgebouw De Brug was meer dan bezet; naast de gemeenteleden, vrienden der gemeente waren ook tal van genodigden aanwezig, waaronder van het Nederlands Bijbelgenootschap, waar ds Broertjes lange tijd heeft gewerkt. Dit werk laat hem niet helemaal los, want ook wanneer hij zijn werk in de gemeente Groningen-Noord zal doen zal hij een klein gedeelte van zijn tijd aan het belangrijke werk van het Bijbelgenootschap blijven besteden.

De afscheidsprediking ging over de goede Herder. Het kernpunt van de prediking was, dat wij ook herders voor elkaar moeten zijn; in zulk een herderschap manifesteert zich de zorg om de medemens.

In deze afscheidsdienst waren geen sprekers, die het woord voerden, want, zo zei ds Broertjes, uw aller aanwezigheid als antwoord op de uitnodiging deze dienst bij te wonen, spreekt voor mij boekdelen.

Br P. Radema sprak wel tijdens de dienst een woord ten afscheid. Hij zei o.m., dat de gedachte naar voren was gekomen, als zou ds Broertjes onafscheidelijk zijn van Amsterdam-Noord. Doch deze gedachte is ten onrechte; 's Heren wegen zijn wonderbaar.

Na de dienst waren de genodigden het eerst aan de beurt om onder de koffie de scheidende voorganger en zijn vrouw de hand te kunnen drukken. Daarna was het koffiedrinken voor de gemeenteleden en vrienden en aansluitend een broodmaaltijd.

Na deze maaltijd was er nog een kort programma om als gemeente en voorgangersechtpaar afscheid te nemen. In dit programma was o.m. namens Zusterhulp, zr T. Dupont-van Komen, die de negen jaar, die ds Broertjes in Amsterdam-Noord heeft gewerkt, geheel op rijm beschreven ten gehore bracht.

Als afscheidscadeau werd de scheidende voorganger een stereo-cassette recorder aangeboden met bijbehorende boxen.

Voor de laatste keer aan het eind van deze bijeenkomst betrad ds Broertjes de kansel en sprak woorden van dank voor de onderlinge banden, die zijn ontstaan en voorlopig nog wel in onze gedachten zullen blijven voortleven.

Inmiddels gaat de gemeente Amsterdam-Noord zich wederom bezinnen op het beroepingswerk. We vertrouwen, dat de grote Herder ons ook **hierin zal leiden.**

VROEGERE JEUGD EEN DAG UIT

Emmen - (D.M.). We lezen in ons weekblad wel enkele malen van Zangkoren die uit geweest zijn in de vakantietijd. Maar van bejaarden uit de verschillende gemeenten is dat doorgaans niet de gewoonte.

Toch dacht het ons goed, dit ook eens een keer te vermelden, te meer omdat wij op de 15de augustus jl. zo'n buitengewone mooie dag mochten hebben toen we met een groep van 130 mensen van de vroegere jeugd en geleiders(sters) uit Emmen, Klazienaveen en Nieuw Amsterdam met drie autobussen een tocht gemaakt hebben. Het is een Twente-reis geweest; eerst ging het naar de Holterberg waar koffie werd gedronken. Via Hengelo waar halt werd gehouden bij de uitspanning „De Waarbeek" voor ons als baptisten een historische plaats waar in het jaar 1925 onze Nederlandse Jeugd Beweging werd opgericht.

De middagpauze bestond uit een uitgebreide lunch in Het Trefpunt, het gastvrije centrum van de gemeente Enschede.

Na de bezichtiging van de mooie Joodse synagoge in die plaats werd de reis voortgezet met een bezoek aan het streekmuseum De Gerrie Hoeve te Lattrop en besloten met een gezellige Drentse koffietafel in Emmen.

POSTZEGELS VOOR DE ZENDING

De familie K. Kuperus uit Amsterdam schrijft: Het laatste nieuws over de postzegelaktie: allereerst allen bedankt voor uw medewerking; het bedrag is opgelopen tot 325 gulden.

We komen op 14 september in Zwolle bijelkaar. Wij hopen daar ook te zijn; nu zou het zo fijn zijn voor onze zending dat daar een heleboel zegels voor dat doel gebracht worden. Als u ze heeft, breng ze mee! Dan kost het geen verzendkosten en al zijn het er maar 10 stuks, 10 x 100 is duizend! Voor dat doel hoop ik ds Schuil te vragen een doos neer te zetten, waar u ze dan in kunt doen. Tot ziens in Zwolle!

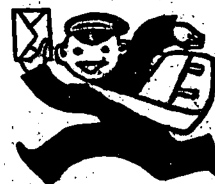
BIJBELS NAAR ROEMENIE

Aan de Baptisten Unie van Roemenië is toestemming verleend om 2500 bijbels in te voeren. De bijbels worden betaald uit fondsen van de Baptisten Wereldalliantie en worden geleverd door United Bible Societies.

Wat zullen we lezen

maandag	9 sept.	1 Tim. 1 : 1—7	Het gaat om de liefde
dinsdag	10 sept.	1 Tim. 1 : 8—11	Maar één wet: het evangelie
woensdag	11 sept.	1 Tim. 1 : 12—17	Een evangelie voor zondaars
donderdag	12 sept.	1 Tim. 1 : 18—20	Strijden voor dit evangelie
vrijdag	13 sept.	1 Tim. 2 : 1—7	Bidden voor iedereen
zaterdag	14 sept.	Psalm 24	De zuiveren van hart
zondag	15 sept.	Psalm 26	Langs rechte wegen

LEZERS AAN HET WOORD

van br G. Rovers kreeg ik een brief, waarin hij mij meedeelde dat hij het niet in elk opzicht eens kon zijn met wat ik heb geschreven in mijn artikel van 2 augustus in de serie „Gedoopt in de Heilige Geest". Ik heb hem daarover uitvoerig geschreven. Toch leek het mij goed een paar gedachten ook aan u voor te leggen door middel van deze rubriek.

Br Rovers is het niet eens met de stelling dat de doop in water verbonden is met het ontvangen van de Heilige Geest. Hij vindt dat we de Geest van God ontvangen op het geloof, en dus niet door de doop in water. De doop is voor hem een gehoorzaamheid en een volgen van onze Heer Jezus. Hij is van mening, dat als je werkelijk inziet dat Jezus je redder is, en als je Hem aanvaardt, dat je dan met de Heilige Geest wordt vervuld. Daarom vindt hij dat iemand, reeds vóór die gedoopt is, de Heilige Geest heeft.

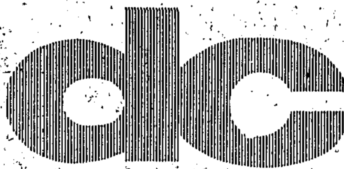
Tot op zekere hoogte ben ik het met br Rovers wel eens. Toch ga ik niet akkoord met zijn hele betoog. Laat ik beginnen met te zeggen dat we heel voorzichtig moeten zijn met onze eigen mening. We hechten daar natuurlijk aan, maar lopen gevaar dat we onze eigen inzichten tot evangelie verklaren. We moeten de bijbel voor zich laten spreken, en ons aan de schrift onderwerpen. Ik ben van mening dat veel verschillen van mening tussen de kerken, en ook verschillen van mening ten aanzien van ons onderwerp, voortkomen uit het feit dat wij onze eigen mening belangrijker vinden dan wat er in de bijbel staat. Br Rovers wekt de indruk dat hij de doop in water beschouwt als iets afzonderlijks. De doop is wel belangrijk, zelfs gehoorzaamheid aan Jezus' bevel, maar de doop staat toch wat afgezonderd van bekering en wedergeboorte. Op zichzelf is dat geen ongebruikelijke gedachtengang. U zou kunnen aanvoeren dat de kinderdoop geleid kan hebben tot een uiteenrukken van bekering en doop. Maar vergeet niet dat zij, die in onze kringen tot geloof komen, vaak pas na weken worden gedoopt. U weet waarschijnlijk wel dat in andere kringen men slechts enkele keren per jaar een doopdienst organiseert, zodat de gelovigen maandenlang ongedoopt zijn. En dan zijn er natuurlijk de gelovigen uit andere kerkelijke tradities die naar ons inzicht nog steeds niet gedoopt zijn. Als ze dan bij ons worden gedoopt, liggen er vaak jaren tussen hun bekering en hun doop in water. Het ligt voor de hand dat deze gang van zaken onze visie op de betekenis van de doop kan beïnvloeden. Maar dat mag ons er niet van weerhouden om het getuigenis van de

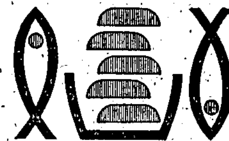
Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 -

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam -

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

schrift als maatgevend te nemen!
De doop in water is bedoeld om, laat ik het zo zeggen, de bekering en de wedergeboorte openbaar te maken. In Romeinen 6 benadrukt Paulus dat wij door de doop betrokken worden bij Jezus' sterven en opstanding.
In Galaten 3 staat dat wij, door de doop in water, met Christus worden bekleed. Paulus schrijft aan Titus over het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de Geest. En Petrus schrijft zelfs: de doop redt. De doop geeft de nieuwe verhouding van ons met Christus aan. Het is daarom een gebeuren dat samenvalt met het ontvangen van de Heilige Geest.
Het is natuurlijk mogelijk te attenderen op de doop van Cornelius (Handelingen 10), die plaats vond nadat hij de Heilige Geest had ontvangen. Maar dan moet u wel bedenken, dat deze geschiedenis duidelijk maakt dat dit niet de normale gang van zaken is. Die wordt bijvoorbeeld door Petrus aangegeven: komt tot bekering, laat u dopen, en u zult de Heilige Geest ontvangen (Handelingen 2 : 38). Dat betekent dat wanneer iemand door omstandigheden niet meteen bij zijn bekering en wedergeboorte wordt gedoopt, die de Heilige Geest reeds ontving nog vóór hij gedoopt werd. Maar maatgevend is het niet. We moeten er derhalve voor waken de doop los te maken van de wedergeboorte, want dan kan de doop een eigen ofzonderlijk bestaan gaan leiden met alle vreemde konsekwenties van dien. Ik heb de indruk dat br Rovers op gegeven ogenblik spreekt over „vervuld met de Geest" als hij eigenlijk bedoelt dat iemand de Geest ontvangt. Het is wel nuttig er even de nadruk op te leggen dat er wel degelijk een onderscheid is tussen het ontvangen van de Geest en het vol zijn met Gods Geest.
Zoals ik in mijn artikelen al schreef, geeft het nieuwe testament zelf dat verschil duidelijk aan.

P. van der Werf

P.S. In het nummer van 13 september hoop ik verdere konklusies te trekken t.a.v. dit onderwerp.

BILLY GRAHAM OVERWEEGT WERELDTOUR

De sfeer van het internationale kongres voor wereldevangelisatie, de derde week van juli 1974 te Lausanne gehouden, heeft de ere-voorizter van dit kongres, de bekende evangelist Billy Graham ertoe gebracht een wereldtour te overwegen. Tijdens deze tour zou Graham verschillende landen in de wereld voor een korte campagne willen bezoeken.
Op een perskonferentie verkaarde Graham verder dat hij geen vaststaande plannen had om Rood-China te bezoeken hoewel hij dit graag zou doen. Hij vertelde, dat zijn echtgenote die de dochter is van een voormalig zendeling in China een visum voor een bezoek aan dat land had aangevraagd maar tot nu toe van officiële zijde nog geen antwoord had ontvangen. Graham zei dat hij tot tweemaal toe met Henry Kissinger, de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, over deze kwestie had gesproken.

EERSTE WERELDKONFERENTIE VOOR BAPTISTENMANNEN TE HONGKONG

David Wong, de energieke ingenieur uit Hongkong die het mannenwerk van de Baptisten Wereldalliantie leidt verwacht dat er ongeveer 1000 mannen, al of niet vergezeld van hun vrouwen, de eerste wereldkonferentie van baptistenmannen zullen bijwonen die in zijn woonplaats van 26 tot 30 november 1974 zal worden gehouden. Het thema van het kongres zal zijn: World Brotherhood, through Christ (Wereldbroederschap door Christus). De openingsbijeenkomst zal dinsdagsavonds 26 november in Hong Kong City Hall zijn; de andere bijeenkomsten in Kowloon City Baptist Church.

GEREFORMEERDEN IN NEDERLAND

Het aantal leden (doopleden inkl.) van de Gereformeerde Kerken in Nederland bedroeg in 1973 879,838; eind 1972 was dit 879,834, een winst van slechts 4.
„Men kan dus vaststellen dat er geen groei meer is. Bedenkt men bovendien, dat de sterk teruggelopen aanwas van de bevolking verleden jaar slechts 0,76% bedroeg dan zouden de geref. kerken vorig jaar met 6700 leden moeten zijn gestegen. Het waren er maar... vier!", aldus „Kerknieuws".
Er bedankten 1771 mensen voor het lidmaatschap van de kerk zonder zich bij een andere kerk of geloofsgemeenschap aan te sluiten. In 1970 was dit getal 982.
De financiële opbrengst was in 1972 totaal f 112.161.955; dat is per lid f 129,95 per jaar (verdeeld in f 104,65 voor de kerk; f 12,35 voor de diakonie; f 10,50 voor de zending en f 2,45 voor de plaatselijke evangelisatie).

OPENING 17DE KURSUSJAAR SEMINARIUM (1974-1975)

Zaterdag 7 september a.s. zal ter gelegenheid van de opening van het 17de kursusjaar van het seminarium om half elf een bijeenkomst worden gehouden op De Vinkenhof te Bosch en Duin. Het programma vermeldt o.a. jaaroverzicht en jaarrede van prof. dr J. Reiling, rector van het seminarium en vokale en instrumentale medewerking van studenten. De bijeenkomst wordt besloten met een wandelende lunch van 12.30 tot 13.30 uur.

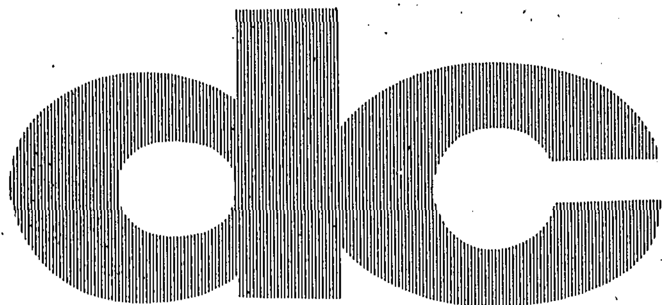
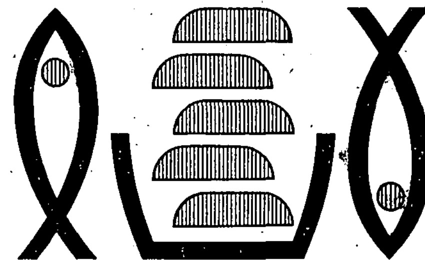
Op 29 augustus werd door de Heer thuisgehaald onze zuster

AALTJE J. VISSER-VISSER

in de ouderdom van 75 jaar.

„De Heer is mijn Herder"
Ps. 23 : 1a

Baptistengemeente Staveren

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 37 - 13 september 1974

Angolese christenen in ballingschap en de gebeurtenissen in Portugal

De berichtgeving omtrent de staatsgreep in Portugal, waardoor het leger eens en voor altijd een eind maakte aan het fascistisch bewind van Salazar en Caetano, heeft ons als Angolese christenen in ballingschap niet verrast.

Sinds wij in 1961 ons land verlieten leefden we met dit gebed in ons hart: „Heer mijn God, bij U schuil ik, verlos mij van mijn vervolgers en red mij, opdat hij mij niet als een leeuw verscheure". Ps. 7 : 2, 3.
Voor ons zijn de gebeurtenissen in Portugal een antwoord op dit gebed. Als de Gemeente van Christus van Angola in ballingschap, waarin alle protestantse gemeenten in ballingschap zich hebben verenigd, houden wij reeds sinds 1965 regelmatig gebedsdiensten zowel in het klein als in het groot, in woningen, kerken en in de openlucht. Voortdurend hebben wij de Heer gebeden om in te grijpen en de tijd van onze ballingschap te verkorten, omdat wij geloven dat in het gebed onze kracht ligt.
Wij willen echter niet beweren dat wij dit alleen deden. Wij zien het als een overwinning van christenen over de gehele wereld met wie wij ons verenigd weten. Ook onze broeders en zusters in Azië, Amerika, Afrika en Europa hielden niet op te bidden voor de bevrijding van ons land. Zelf was ik daar getuige van, daar ik persoonlijk deel mocht nemen in gebedsdiensten in Groot Brittannië, Duitsland, België, India, Kenya en talrijke malen in Zaire.
Wij verheugen ons daarom te meer in de recente politieke gebeurtenissen waarvan de gevolgen voor ons nu nog niet zijn te overzien, maar waarvoor we bereid zijn onze verantwoordelijkheid te aanvaarden. Enkele dagen na de ommekeer in Portugal zond Radia Angola voor het eerst in de geschiedenis protestants nieuws uit. Nooit eerder hadden we een dergelijke berichtgeving gehoord als toen, toen men zei, dat er die dag door de baptistengemeente in Luanda (hoofdstad van Angola) een speciale dienst voor de vrede was gehouden.
De tijd door ons in ballingschap doorgebracht beschouwen we niet als een verlies, maar eerder als een winst. De voorbij gegane jaren hebben ons in staat gesteld om veel te leren, en ons voor te bereiden op hetgeen ons wacht.
Het waren dertien jaren van lijden, honger en verdriet, maar ook dertien jaren van geestelijke groei. Wij hebben ingezien dat regionale en denominale grenzen doorbroken kunnen worden door de macht van broederlijke liefde.
Wij hebben op praktische wijze geleerd, dat de kracht van het geloof berust op een diepgaande overtuiging en een vast vertrouwen: „Als het op zich laat wachten, zie er naar uit, want komen zal het gewis". Hab. 2 : 3.
Wij hebben het christelijke leven leren waarderen, daar het ons niet slechts de kracht gaf om in ons lijden te volharden, maar ons ook de realiteit van de Gemeente van Christus heeft leren kennen en de liefde om haar te dienen. We leerden de vreugde kennen van het uitdragen van de liefde van Christus aan anderen — de ruimte van onze tent uit te breiden — en ontdekten daardoor een nieuwe horizon, iets wat ons onmogelijk was in het Angola van voor de revolutie.
Daarom doen wij een beroep op alle christenen in de gehele wereld om te blijven bidden voor de vrijheid van de onderdrukte volkeren in Zuidelijk Afrika. Maar niet minder voor het Portugese volk, dat net als wij, ook nooit vrijheid heeft gekend. Vijf eeuwen van absolute monarchie, vijftien jaren van republikeins avonturisme en achtenveertig jaren van onverbiddelijke diktatuur heeft het doen duizelen. De leiders van het huidige bewind zijn zich bewust dat het Angolese volk, net als zij, leed onder de macht van Salazar en zijn handlangers, en nu de lucht der vrijheid

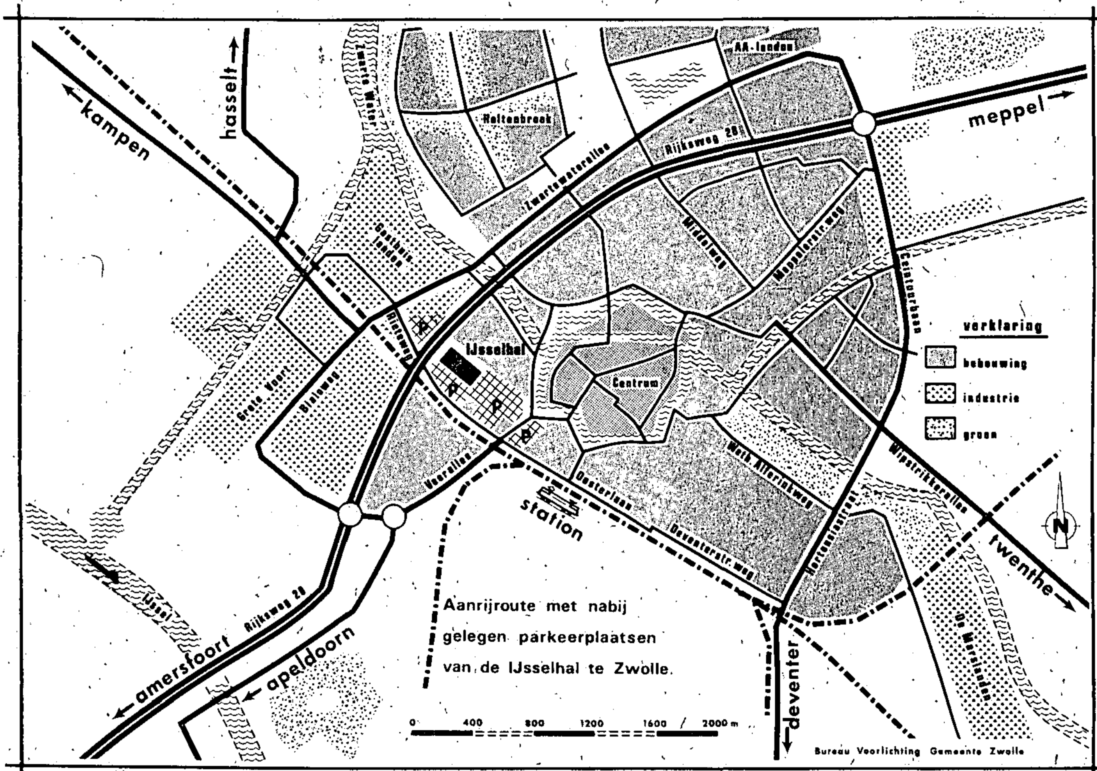
wil inademen, hetgeen zij in vijf eeuwen niet heeft gekund. Ook zij hebben ons gebed nodig.
Als Angolose christenen in ballingschap in 't bijzonder, en met hen het Angolese volk in 't algemeen, zien we met groot verlangen uit naar de dag van de verklaring der onafhankelijkheid van ons land. Op die dag zullen wij voorzeker zingen: „Ere zij God voor eeuwig, want Hij de eeuwige regeert".

Ds Joâo Matwawana,
I. M. E. Kimpese, Zaire

———

Ds Joâo Matwawana is een van de vooraanstaande leiders van de Gemeente van Christus van Angola in ballingschap, en tevens predikant van het Institut Médical Evangelique te Kimpese, Zaire. Naast zijn drukke werkzaamheden is hij inmiddels begonnen aan de voorbereidingen voor een eventuele repatriatie van de christengemeenschap der vluchtelingen.
We ontvingen dit artikel door bemiddeling van ds J. ter Braak, die zelf veel bemoeienissen had met de Angolese vluchtelingen in Zaire. - e.r.

Bij leven en welzijn tot morgen op de ontmoetingsdag in Zwolle

WEGWIJS IN ZWOLLE

Morgen gaat u naar Zwolle. U weet waar u zijn moet. Voor de zekerheid is het kaartje van uw programmafolder, hieronder nog eens afgedrukt.
Voor nog meer zekerheid dan nog het volgende:
— Wanneer u Zwolle binnenkomt, zult u kunnen rekenen op een bewegwijzering. (Eerst van de rijksweg af).
— Zwolle-gangers uit de richting Meppel, dienen de afslag Zwolle-Centrum/Kampen te nemen. Ook komend uit de richting Amersfoort geldt de afslag Zwolle-Centrum.
— Let u op de aanwijzingen van de parkeerploeg?
— De garderobe in de IJsselhal zal bemand worden door de Zwolse jeugd t.b.v. de zending.
— Gebruikte postzegels welkom. Er zal een grote bus in de hal staan. De familie Kuperus zorgt er verder voor.
— Tot morgen en goede reis!

J. Schuil

ZENDINGSKALENDER 1975

Eén dezer dagen zullen de zendingskalenders voor 1975 worden bezorgd bij die sekretarissen van gemeenten of zendingswerkgroepen die reeds een bestelling hebben gedaan.
Jammer genoeg bestelden lang niet alle gemeenten of werkgroepen een aantal van deze prachtige kalenders. De prijs kan geen enkel bezwaar vormen nl. *f* 4,— per exemplaar.
Indien uw gemeente nog geen bestelling heeft geplaatst dan vragen wij u vriendelijk dit per omgaande te doen. U helpt op deze wijze niet alleen uw mensen aan een schitterende kleurenkalender maar u steunt tevens het werk van onze eigen zending.
U kunt uw bestelling zenden aan: Uniebureau, Biltseweg 10, Bilthoven.
Wilt u snel in het bezit komen van deze kalenders? Breng dan een bezoekje aan de stand van de Unie Zendings Commissie op de Toogdag in Zwolle op 14 september a.s. U kunt uw bestelling daar opgeven en meteen meenemen.

A.V. BOEK 1974

Het A.V. boek is weer gereed. Dit jaar werd, ter besparing van de kosten, het boek geheel door het Uniebureau zelf verzorgd. De voor de sekretarissen en kommissieleden bestemde exemplaren zijn reeds verzonden. Enkele gemeenten reageerden snel en plaatsten reeds een nabestelling.
Teneinde de kosten zo laag mogelijk te houden, verzoeken wij u nabestellingen alleen te doen via de sekretaris der gemeente. De prijs voor het boek bedraagt evenals vorig jaar *f* 3,50 per exemplaar.
Bestellingen s.v.p. zenden aan: Uniebureau, Biltseweg 10, Bilthoven.
Eveneens bij het Uniebureau verkrijgbaar een overzicht van alle besprekingen rondom De Vinkenhof. De prijs hiervoor bedraagt *f* 1,— per exemplaar.
Zo lang de voorraad strekt zijn op de Toogdag in Zwolle op 14 september a.s. van beide uitgaven exemplaren tegen kontante betaling verkrijgbaar.

Bryan Gilbert, spreker tijdens de slotsamenkomst van de ontmoetingsdag

„Agapè" en Bryan Gilbert horen min of meer bij elkaar. Onder die naam gaat immers de nieuwe aanpak voor gemeentelijke evangelisatie, die in vele gemeenten al een begrip is geworden.
Bryan Gilbert werd gegrepen door deze gedachte, toen hij op het punt stond in zijn tweede gemeente te beginnen. Daarvoor had hij gewerkt in een voorstad van Londen. Als een echte evangelist trok hij er op uit met zijn gitaar om te zingen en te getuigen. Hij vond gehoor in café's en op straten en pleinen. Geen wonder, want de roeping om zijn leven te geven in dienst van het evangelie kwam tot hem, terwijl hij bezig was zich voor te bereiden voor een loopbaan als cabaretier. Zingen, spelen en akteren, het waren allemaal dingen, die hem op het lijf geschreven waren, en hij volgde het voorbeeld van Saulus van Tarsen: na zijn overgave aan Christus en toerusting tot de verkondiging van het evangelie, legde hij zijn talenten aan Jezus' voeten neer.
Deze Bryan hebben we leren kennen in Dalfsen en we zullen hem horen en zien in Zwolle op de toogdag en ook weer tijdens de konferentie te Dalfsen dit jaar. Een man, gedreven door de passie om zielen te winnen voor de Heer, met vele gaven en mogelijkheden, die hij gesteld heeft onder de leiding van de Heilige Geest. Laten we niet naar hem komen kijken en luisteren, maar met hem mee strijden in ons gebed.
Als duizenden baptisten één geestelijk front willen vormen met deze eenvoudige knecht van God, dan mogen we verwachten dat er op 14 september feest zal zijn in de hemel over de levensvernieuwing van velen.

HET ECHTPAAR VAN GROOTHEEST EN HUN ZOONTJE

Maandagavond 9 september jl. vertrok vanaf Schiphol het echtpaar Van Grootheest naar Zaire waar de heer Van Grootheest, na enkele maanden van oriëntatie in Kimpese, als arts werkzaam zal zijn in het baptistenziekenhuis van Sona Bata.
De heer en mevrouw Van Grootheest zijn beiden lid van de Chr. Gereformeerde Kerk en kwamen via „Dienst over Grenzen" te Utrecht in kontakt met de U.Z.C. en Sona Bata.

Drs A. C. van Grootheest en mevr. D. M. van Grootheest-Kruithof namen in 'n dienst op zondag 1 september afscheid van de Chr. Gereformeerde Kerk in Amsterdam-Zuid waar ook de voorzitter van de U.Z.C. aanwezig was.
De U.Z.C. had een intensief kontakt met de fam. Van Grootheest. De U.Z.C. is buitengewoon dankbaar voor het werk in Sona Bata dat deze jonge arts de leiding van het medische werk op zich gaat nemen.
Onze gemeenschap vragen wij voor het gezin Van Grootheest te willen bidden. Zij zijn in dienst van de Baptisten Unie daar ter plaatse zodat zij niet als onze zendelingen uitgaan. Wel fungeert de U.Z.C. als het lichaam dat zich moreel en geestelijk medeverantwoordelijk weet voor hun uitzending.
Drs van Grootheest is 26 jaar en studeerde dit voorjaar af voor arts waarna hij een tropenkursus voor artsen, een intensieve kursus Frans en een zendingskursus in Oegstgeest aan het Hendrik Kraemer-instituut volgde. We hopen in de toekomst in dit blad artikelen van deze arts te kunnen lezen.

Th. van der Laan

**De kopij voor DC moet weer worden verzonden naar ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek.
(Advertenties als gewoonlijk naar de administratie).**

---

*Evenals het voor Sodom en Gomorra er slecht uitzag, is het perspektief voor onze maatschappij niet best.
God haat de zonde.
Maar God heeft Lot met zijn gezin willen redden, en Petrus schrijft dat Hij ook ons wil redden.
Daarvoor zette Hij zijn Zoon in.*

Lot moest zijn zekerheden loslaten en een onzekere toekomst tegemoet gaan. Hij had die zekerheden

P

kunnen overwaarderen, en met de stad te gronde kunnen gaan. Maar hij geloofde God tenslotte.

*We moeten ervoor oppassen dat we onze hedendaagse zekerheden niet overwaarderen.
De toekomst is niet zo onzeker als het wel eens lijkt. Gods woord is betrouwbaar. En zal Hij die zijn eigen Zoon niet spaarde, maar voor ons overgaf, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?*

P. v. d. W.

Over opleiding, theologische studie en "De Vinkenhof"

Het volgende is gezegd bij de opening van de zeventiende cursus van ons seminarium op zaterdag 7 september 1974 in de kantine van „De Vinkenhof".
Daar het sommigen nuttig leek dat het niet alleen gehoord maar ook gelezen zou kunnen worden door anderen dan de daar aanwezigen geven we het op deze wijze door in ons blad. *J. R.*

De belangrijkste personen van iedere school zijn de leerlingen en daarom begin ik met enkele woorden te wijden aan onze

Studenten

In september 1973 kwamen er geen nieuwe C.v.d.O.-studenten aan - ik kom op dat woord nog terug - maar wel twee nieuwe studenten die voor eigen rekening en risiko gingen studeren. In het vorige jaar kwam één student klaar en in 1974 weer een en we hebben nog een afsluitend examen met beroepbaarstelling in het vooruitzicht. Dat is niet veel en eigenlijk wat te weinig gezien de bestaande vakatures. De afgestudeerden waren dan ook snel vertrokken. Het merkwaardige feit doet zich daarbij voor dat afspraken tussen een student en een gemeente lang voordat de beroepbaarstelling heeft plaatsgevonden langzamerhand een aanvaarde zaak is. Dat was in de eerste jaren van ons seminarie anders! Studenten behoorden zich niet met een gemeente te verloven ver voor de huwelijksdatum!

Maar ook al zijn de ontwikkelingen niet tegen te houden - ik denk dat de gemeenten daaraan meer debet zijn dan de studenten - ik ben er toch niet erg gelukkig mee. Gemeenten die zich houden aan de regels en met smart en verlangen wachten op het bericht van beroepbaarstelling van de student van hun keuze doen dan wel eens de smartelijke ontdekking dat een andere gemeente iets goochemer is geweest.

Twee studenten stopten in de afgelopen kursus met de studie. Dat is verdrietig voor hen en voor ons. Voor hen in de eerste plaats want het doet pijn te moeten vaststellen dat het voorgangerschap toch niet de weg is. Maar ook voor ons want wij zien onze studenten voor wie we duidelijk verantwoordelijkheid hebben aanvaard, graag de weg ten einde toe gaan. Maar wanneer er beslissingen als deze vallen, dan moeten die worden geeerbiedigd. Wij verheugen ons er dan ook over dat de verhouding met hen die ons verlieten uitstekend is gebleven.

Bij het begin van de nieuwe kursus ontvangen we drie nieuwe C.v.d.O.-studenten en drie voor eigen rekening en risiko. Bovendien zijn een viertal aanmeldingen in behandeling die mogelijk voor 1975 weer enkele nieuwe studenten opleveren. De vooruitzichten zijn dus goed.

Op dit punt lijkt het mij goed iets te zeggen over de studenten voor eigen rekening en risiko. Eigenlijk is die term niet meer zo van toepassing. We hebben altijd wel een enkele student gehad die niet tot onze geloofsgemeenschap behoorde. Die volgde dan de opleiding omdat hij daar voor zichzelf iets in zag. Maar nu we in het verband van de theologische fakulteit samenwerken komt het iets anders te liggen. Aan de fakulteit kan iedereen studeren die een diploma heeft dat toegang tot de examens verleent en geld om van te leven. Er zijn in de fakulteit heel wat studenten die theologie zijn gaan studeren zonder het doel om later predikant te worden. Nu doet zich het verschijnsel voor dat ook jongeren uit onze gemeenschap dat gaan doen en dat is iets dat wij tot dusverre niet kenden.

Theologische studie was en is voor ons besef primair verbonden met roeping tot het voorgangerschap. Op de trias roeping-opleiding-voorgangerschap is ons gehele reglement inzake de voorgangers gebouwd. Hoe moeten wij er nu mee aan dat baptistenjongeren theologie gaan studeren zonder vooraf hun roeping te hebben beleden en hun doel te hebben bepaald? Ik heb de indruk dat deze vraag inderdaad hier en daar zo leeft en uiting geeft aan een zekere verontrusting. Hebben we hier te maken met een symptoom van geestelijk verval? Ik geloof van niet. Ik wijs op een vijftal faktoren.

Ten eerste gaan vandaag veel meer jonge mensen uit onze kring naar de universiteit dan dertig jaar geleden, toen men ze nog met de vingers van één hand kon tellen. Vervolgens geeft de universitaire theologiestudie tegenwoordig meer mogelijkheden dan alleen het predikantschap. Ik denk met name aan het godsdienst leraarschap, maar ook aan vormingswerk, journalistiek en ander werk in de wereld van de media. Ten derde is theologie een van de meest boeiende en breedste studies die men kiezen kan. Zij bestrijkt 'n zeer breed terrein. Wie theologie studeert behoeft zich niet aanstonds te beperken tot één vakgebied. Hij komt in aanraking met de wereld en de omgeving van de bijbel, met de geschiedenis van de christelijke kerken en hun tradities, de andere godsdiensten uit heden en verleden, met het wijsgerig en ethisch denken, hij komt in kontakt met de sociale wetenschappen. Dat is in het begin wel eens verwarrend maar op de duur zeer boeiend en verrijkend. Bovendien gaat het in de theologie om dingen die voor ieder mens en zeker voor ieder christen van diepe persoonlijke betekenis zijn.

Deze dingen zijn van algemene aard en hebben nog niets te maken met roeping. Daarover gaan de vierde en de vijfde opmerking. De trias roeping-opleiding-voorgangerschap is van typisch kerkelijke aard en afgestemd op een uitsluitend kerkelijke opleiding.

Vervang het woord voorganger door priester en de formule is ook voor de rooms-katholieke opleidingssituatie bruikbaar. In een open opleidingssituatie zoals die aan een universiteit of hogeschool bestaat moet er mee gerekend worden dat roeping pas onstaat of bewust wordt ervaren gedurende of zelfs aan het eind van de studie. De aard en de inhoud van de theologische studie zijn van dien aard dat de vraag naar een eigen persoonlijke levensroeping vanzelf aan de orde komt. Ons seminarie wil deze studenten daarbij graag een handje helpen en ze ook konfronteren met de mogelijkheid dat de roeping ligt in het voorgangerschap in onze gemeenten. Meer dan een handje helpen, meer dan verwijzen en aanduiden mogen we niet, willen we niet treden in de vrijheid van de Geest en van de gelovige.

Mijn laatste opmerking geldt het begrip roeping zelf. Dat is geen onveranderlijke grootheid waarvan inhoud en strekking al van te voren vaststaan, geen begrip dat wij kant en klaar kunnen opslaan in een handboek. Roeping manifesteert zich op zeer verschillende manieren, met grotere en kleinere stelligheid en duidelijkheid, soms in een heel bescheiden vorm die als het ware aanmoediging behoeft en bevestiging van de zijde van anderen, de gemeente bv., of de C.v.d.O. of de mede-studenten, soms ook in een groteske vorm waarin duchtig moet worden gesnoeid voordat duidelijk kan worden of de roeping wel roeping is. Bovendien moet iedere geroepene groeien, dat wil zeggen: veranderen. Ik heb het in de zestien jaren dat ik hier werk nog niet meegemaakt dat er met iemands roepingsbesef niets was gebeurd in de jaren van opleiding, gelukkig maar. Groei is verandering, verandering komt alleen via onzekerheid tot stand en via nieuwe bevestiging.

Om al deze redenen zie ik de ontwikkelingen als positief en ben ik blij dat alle jongemannen uit onze gemeenschap die theologie studeren belangstelling hebben voor datgene wat onze opleiding hen geven kan en er in participeren. Wie geen voorganger wil worden, heeft „De Vinkenhof" voor z'n beroepsopleiding niet nodig: de theologische fakulteit voorziet in alle behoeften. De deelname aan hetgeen hier gebeurt is dan ook een duidelijk teken van verbondenheid met de eigen gemeenschap.

Terug nu naar de feiten. Ook in de afgelopen zomer werkten weer verschillende studenten in een gemeente. Dit jaar,

gebeurde dat in Groningen-Noord, Harlingen, Haulerwijk, Ter Apel en Enschede. Ook al is de intensiteit van het werk door de zomer wat minder, toch blijkt steeds weer dat deze perioden voor de studenten van enorme betekenis zijn en hen helpen aan een verdiept beeld van hun toekomstige werk en een versterking van hun motivatie voor de studie. Wanneer ook de gemeenten over hun werk tevreden zijn en er door zijn gesterkt, dan zijn de voldoening en de vrucht wederzijds.
Tenslotte vermeld ik hier nog dat ook dit jaar weer een student in het huwelijk is getreden en dat bij de gehuwden de opwoning op het terrein van „De Vinkenhof" nog steeds in trek is.
Na de studenten komt het
onderwijs
aan de orde. Voor alle duidelijkheid vertel ik nog maar eens dat ons onderwijs een beperkte doelstelling en omvang heeft. Er is in iedere theologische studie een breed gebied van algemene aard; wij delen dat met de anderen in de theologische fakulteit. De bijbelse vakken, de kerkgeschiedenis, de godsdienstwetenschap, d.w.z. de wetenschap die zich bezighoudt met de niet-christelijke godsdiensten, de wijsbegeerte en de ethiek, betrekken wij - om zo te zeggen - van de theologische fakulteit in Utrecht. Voor de specifieke inbreng van datgene wat nodig is voor het voorgangerschap in onze gemeenten zorgen we zelf. Deze verdeling maakt een veel hoger peil van opleiding mogelijk dan wanneer wij zelf het gehele programma zouden verzorgen. Nog geregeld ontmoet ik mensen die menen dat een eigen opleiding wil zeggen: alle onderwijs zelf verzorgen en van geen andere onderwijsinstantie gebruik maken, en dat er daarom t.a.v. „De Vinkenhof" niet van een eigen opleiding kan worden gesproken. Ik meen dat dit een misverstand is. Het eigene van een opleiding ligt niet in de omvang van het onderwijs maar in de bijzondere gerichtheid, en als zodanig kan er terdege van een eigen opleiding worden gesproken. Bovendien beschouw ik de samenwerking met de theologische fakulteit niet als een soort noodoplossing maar als een welkome en onmisbare verbreding van de geestelijke basis. Evenals geloven kan men alleen theologie bedrijven samen met alle heiligen en niet alle heiligen, ook niet alle theologische heiligen zijn baptist.
In dat doelgerichte stuk eigen opleiding werken wij, dat zijn behalve de studenten, allereerst collega Vegter die samen met mij de bijbelse en systematische theologie verzorgt en de baptistica; voorts de broeders van de stuurgroep praktische theologie Boeschoten, Van der Laan, Pel en Van 't Wout. Wij werken met bescheiden middelen en kleine kracht, want we hebben naast dit werk allen ook nog andere taken. Toch is het een groot goed voor studenten en docenten dat in deze broeders zoveel verscheidenheid van ervaring en discipline aanwezig is.
Er zou over het onderwijs nog veel te zeggen zijn want het wetenschappelijke onderwijs bevindt zich in een situatie van overgang. Er moet herstrukturering plaatsvinden. Dat geldt ook voor de theologische studie en daarom zijn wij ook daarbij betrokken. Op dit ogenblik bevindt alles zich echter nog in het stadium van de rapporten en nota's en daarom zal ik u hiermee niet verder vermoeien. Het volgende jaar is daarover wellicht iets meer te melden. Vandaag volsta ik met een opmerking. Het ziet er naar uit dat het onderwijssysteem dat wij hier in eenvoudige vorm - ik zou haast zeggen - noodgedwongen hebben ontwikkeld en dat berust op een funktionele wisselwerking tussen theorie en praktijk vanaf het allereerste begin van de opleiding, in de toekomst wel eens algemeen ingang zou kunnen vinden.
Natuurlijk ontkomen wij er niet aan om bij deze gelegenheid iets te zeggen en te overwegen inzake

„De Vinkenhof"
De bezorgdheid over de toekomst van dit pand is niet van vandaag of gisteren. Maar nu komt het uur van de waarheid wel heel dichtbij. Was er vroeger alleen maar bezorgdheid of we het wel zouden volhouden met „De Vinkenhof", nu prijkt op de agenda van de komende Algemene Vergadering der Unie een voorstel om „De Vinkenhof" op de kortst mogelijke termijn te verkopen, een formulering die de indruk wekt dat er haast bij is. Tegenover dit voorstel van de U.C. staat een prae-advies van de C.v.d.O. die haastige verkoop op z'n minst uit te stellen en het gesprek over een nieuwe opzet van het geheel - een gesprek dat eigenlijk nog maar net is begonnen - voort te zetten. Op het voor en tegen van voorstel en prae-advies behoef ik hier niet nader op in te gaan. Mijn standpunt zal wel niemand onbekend zijn. Toch heb ik er behoefte aan om als enig overgebleven Vinkenhoffer van het eerste uur enkele dingen onder de aandacht van deze kring te brengen.
In de eerste plaats wil ik er op wijzen dat een leef- en werksituatie van onze predikantenopleiding zoals wij die nu op „De Vinkenhof" kennen, van eminent belang is. Wij zijn een kleine groep die zich beweegt temidden van een groot geheel van theologische en kerkelijke tradities. Daar binnen willen wij graag onze eigen identiteit ontwikkelen en handhaven. Welnu, „De Vinkenhof" - ik bedoel daarmee natuurlijk niet het gebouw maar de hele situatie - biedt ons iets waarmee we ons als studenten en docenten kunnen identificeren en dat ons helpt die eigen identiteit te vinden en te bewaren. Ook als wij deze schitterende huisvesting hier niet zullen kunnen handhaven, dan zal er in de plaats daarvan toch iets anders moeten komen dat deze funktie van „De Vinkenhof" overneemt. Wij kunnen niet zo maar verdwijnen in die grote grijze wolkenkrabber in „De Uithof" waarin de theologische fakulteit is gehuisvest - wij zouden elkaar er niet eens in kunnen weer vinden. Maar ook al zal dan wel geen opzet met een eigen internaat meer mogelijk zijn, dan toch in ieder geval wel een eigen huis voor ontmoeting, studie, gemeenschap en gebed voor docenten en studenten. Zo'n opzet zal ook geld kosten, wellicht minder dan „De Vinkenhof", maar toch ook niet weinig. Voor overheidssubsidie zal zo'n opzet niet in aanmerking komen want de overheid zal ons verwijzen naar de wolkenkrabber. Dat zal voor rekening van de gemeenten blijven, dat moet ons goed duidelijk zijn. Overigens heb ik mij nog geen verdere gedachten gemaakt over zo'n eigen huis ergens anders gemaakt, want ik hoop dat we op „De Vinkenhof" kunnen blijven. Daarover gaat mijn tweede opmerking.
Het moet ons allen duidelijk zijn dat wij „De Vinkenhof" onmogelijk kunnen handhaven alleen ten dienste van het seminarie en het Uniebureau alsmede drie weken zomerkampen voor eigen jeugd en gezinnen. Daarvoor zijn de minimale kosten eenvoudig te hoog. Toekomst is er alleen voor „De Vinkenhof" wanneer dit huis gaat funktioneren als een groter geheel van toerusting, bezinning en gemeenschap op een veel breder vlak. Dikwijls wordt gezegd dat dit nu al zoveel jaren een vrome wens is en dat we er niet op mogen rekenen dat het ooit nog wat wordt. Daar zou ik tegenover willen stellen dat wij in de jaren 1957 tot 1965 daarheen op weg zijn geweest maar dat die ontwikkeling in het laatstgenoemde jaar is afgebroken. Er zijn hier konferenties van bezinning en ontmoeting geweest, voor jeugdleiders, voor sekretarissen en penningmeesters, voor evangelisatie en zending. Er is van hieruit een landelijke kursus Praktische Gemeentekunde opgezet en gecoacht. Er waren aanzetten voor nog meer initiatieven. Maar toen „Renderloo" moest worden afgestoten en de zakelijke basis van het centrum dus aanzienlijk werd versmald, hebben wij het niet aangedurfd om door te stoten. Wij hadden toen de keuze uit drie mogelijkheden: „De Vinkenhof" met de opbrengst van „Renderloo" uitbouwen tot een groot en krachtig centrum; „De Vinkenhof" afstoten, het seminarie naar Utrecht verplaatsen en uit de resterende opbrengsten van „Renderloo" en „De Vinkenhof" elders in het land een konferentie- en rekreatiecentrum te stichten dat zich financieel zou kunnen bedruipen en de funktie van beide huizen voor onze gemeenschap zou kunnen vervullen; of alleen „De Vinkenhof" te handhaven en aan te passen aan een meer beperkte doelstelling, waarin het zwaartepunt zou komen te liggen bij het seminarie. Zakelijk en funktioneel was het eerste alternatief ver-

reweg het beste maar wie durfde toen voor te stellen het geld van „Renderloo" in „De Vinkenhof" te steken. Het tweede alternatief ging het verst en bracht nieuwe risiko's met zich mee, maar moesten we nu na „Renderloo" ook „De Vinkenhof" nog van de hand doen? Wie had de durf dat voor te stellen? Zo kozen we tenslotte voor het derde alternatief. De funktie van predikant-direkteur die juist vakant was, werd opgeheven, de leiding van „De Vinkenhof" ging over naar de rector en de problemen waren van de baan, althans dat hoopten we. De huidige problematiek is echter in wezen dezelfde als negen jaar geleden, alleen hebben we nu geen mogelijkheden meer tot uitstel. We staan met de rug tegen de muur.

Naar mijn overtuiging is „De Vinkenhof" niet primair een financieel zakelijk probleem. Het gaat allereerst om visie en inspiratie. Willen wij, durven wij een eigen centrum aan? Het is een geestelijk probleem. Zien wij voor „De Vinkenhof" 'n plaats in de arbeid die wij als gemeenten doen om ons van onze opdracht van Jezus Christus onze Heer kwijten? Zijn er onder ons mannen en vrouwen die deze visie, dit visioen hebben en die zich er voor willen inzetten? Is er na zeventien jaren Vinkenhof inmiddels weer een nieuwe generatie die dit op een nieuwe manier wil aanpakken? Ik leg de nadruk **op het woord nieuw.** De oude gedachten en formules zijn niet zonder meer over te brengen naar de situatie van 1974.

Daarom is het ook goed dat er bij de belanghebbenden de bereidheid bestaat om deze formules en gedachten - geheel ter diskussie te stellen. Ik hoop dat zij er de kans voor krijgen. Maar voor alles hoop ik dat die nieuwe generatie er is die met hetzelfde vuur en dezelfde visie zich aan wil gorden als waarvan nu twintig jaar geleden de mannen van het eerste uur bezield waren.

Maar als die generatie zich niet aandient en als de visie en het vuur niet worden gevonden, dan zullen we het probleem van „De Vinkenhof" met de U.C. moeten durven zien als een louter financieel probleem en samen konstateren: het kan zo niet langer.

Het is voor ons van het seminarie die allen zo nauw en zo persoonlijk bij de zaak van „De Vinkenhof" betrokken zijn niet gemakkelijk om deze zaak steeds in het juiste perspektief te zien. Toch zullen wij er zonder al te veel emoties over moeten kunnen denken en praten. Ja het zou wel eens kunnen zijn dat wij er voor zouden moeten bidden en vasten. Voorlopig beginnen wij vandaag ons werk voor de zeventiende keer sinds 1958 zoals we dat alle voorafgaande jaren hebben gedaan. In dankbaarheid jegens de Heer die ons in staat stelt en ons waardig acht dit heerlijke werk te doen. Bereid om Hem in dit werk te dienen als onnutte slaven.

Gedoopt in de Heilige Geest (6)

Een bijzondere belevenis

De apostelen hadden op de welbekende pinksterdag een bijzondere belevenis. Uit de geschiedenis zijn voorbeelden bekend van mensen die een zelfde ervaring hadden. En getuigenissen van mensen uit onze dagen sluiten zich daarbij aan. Het gaat om een bijzondere belevenis van de aanwezigheid van Gods Geest. Het is een ingrijpende, onvergetelijke ervaring, en men is geneigd deze ervaring te zien als het begin van een nieuwe levensfase. Daarom spreekt men tegenwoordig wel van „de doop met de Heilige Geest". Zij, die dat doen, gaan er overigens wel vanuit dat iemand die „gedoopt is met de Geest" jaren van te voren kan zijn wedergeboren. Dat dit nogal verwarring teweeg kan brengen, lijkt mij duidelijk.

Ik kan mij wel voorstellen hoe men tot deze gedachtengang komt. Jezus beloofde dat de apostelen in de Heilige Geest zouden worden gedoopt, en bij de uitstorting van de Heilige Geest gebeurde dat. Zij werden vervuld met de Heilige Geest. Daarom heeft men blijkbaar gekonkludeerd dat „gedoopt in de Geest" hetzelfde is als „vervuld met de Geest". In mijn vorige artikelen over dit onderwerp heb ik proberen aan te tonen dat deze gevolgtrekking niet juist is. Wie tot geloof komt, zich bekeert, en zich laat dopen tot vergeving van zonde in het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de Heilige Geest, ontvangt de Heilige Geest (wordt gedoopt in de Heilige Geest). Niet van de doop in de Heilige Geest kan men zeggen dat die iets extra's is - integendeel, die is juist wezenlijk. Wie de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe. Men kan wel van de vervulling met de Heilige Geest zeggen dat die iets extra's is, alhoewel deze wijze van zeggen bijzonder misleidend kan zijn. Want het gaat immers om dezelfde Geest! Het „extra" is een verschil in beleving. Ik herinner u er ten overvloede nog even aan dat de doop maar één keer plaats vindt, en dat iemand meerdere malen kan worden vervuld met de Geest.

Weten waar het om gaat

Ik kan me voorstellen dat iemand zegt dat het weinig uitmaakt hoe je die bijzondere ervaring verder noemt, als je die zelf maar beleeft. Er zit veel waarheid in die opmerking. Maar dat neemt niet weg dat het belangrijk is om te weten waar het om gaat, en te proberen om die ervaring te plaatsen in het geheel van het nieuw testamentisch getuigenis over de Heilige Geest. Ik krijg de indruk dat sommigen proberen hun ervaring in dezen te verklaren vanuit die ervaring zelf, waarbij de nadruk dan ligt op het onverwachte en het nieuwe. Ik heb geprobeerd aan te tonen wat de Heilige Schrift hierover leert. En in dit artikel probeer ik aan te geven waar wij die bijzondere ervaring moeten onderbrengen in dat getuigenis van de Schrift. Voor wie zo'n ervaring rijker wil worden, is het van belang te weten waar het om gaat. Bovendien zal kennis van zaken voorkomen dat er vreemde ideeën worden nagevolgd. Sommigen denken namelijk dat alleen „de met de Geest gedoopten" worden opgenomen bij Jezus' terugkeer, en dat die gelovigen een soort super-klasse vormen. Anderen, die zo'n belevenis niet hebben gehad, gaan twijfelen of ze wel een kind van God zijn. Bovendien zal een goed inzicht helpen om echt van on-echt te onderscheiden.

Gods toezeggingen ervaren

Hoe moeten we nu verklaren dat iemand, die gedoopt is in de Geest, vervuld wordt met Gods Geest? Terwijl de doop in water het begin van de verbintenis met Christus aangeeft, worden wij met Christus verbonden door in de Heilige Geest gedoopt te worden. We worden door de Heilige Geest omgeven, en van Hem doordrenkt, en we krijgen Hem als levend water te drinken. Door de Heilige Geest groeien wij werkelijk met Christus samen, worden wij met Christus bekleed, en wordt het waar: „met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij". (Galaten 2 : 20).

Dit herinnert aan Jezus' woorden (Joh. 14 : 23, 21): „Wij zullen tot hem komen en bij hem wonen" en „Ik zal Mijzelf aan hem openbaren". Door de Heilige Geest behoren wij ook tot zijn lichaam, de Gemeente. Door onze verbintenis met Gods Zoon zijn wij gezegend met allerlei zegen in de hemelse gewesten; wij hebben zelfs een plaats gekregen daar, en we zijn mede-erfgenamen geworden. Doordat we gedoopt zijn in de Heilige Geest zijn veel rijkdommen ons deel geworden! Maar de praktijk leert dat wij er vaak weinig van weten, en ook weinig van beleven. En dat komt niet alleen, omdat een aantal toezeggingen pas in de toekomst zullen worden waargemaakt. God heeft ook veel toegezegd voor dit le-

ven, terwijl velen dat toch niet ervaren. Dat wordt echter anders als iemand vervuld wordt met Gods Geest. Dan komt er een veel intenser beleving van de binding aan Christus. Dan is er een veel grotere ervaring van het aangesloten zijn op de Bron van het leven. Laat ik het zo zeggen: wie gedoopt is in de Heilige Geest heeft deel gekregen aan alles wat God heeft toegezegd in zijn Zoon; die is een kind van God. Het is de bedoeling dat wij worden als Christus Jezus, onze Heer.

Wie vervuld wordt met Gods Geest, de Geest van Christus, beleeft de intense vreugde dat dit doel wordt bereikt. In het groeiproces naar geestelijke volwassenheid ligt het in de lijn om ook meer dan eens vervuld te zijn met Gods Geest!

Wie dorst heeft, die kome . . .

Er kunnen allerlei belemmeringen zijn, die het de Geest onmogelijk maken ons te vullen - die het Jezus onmogelijk maken zich aan ons te openbaren. Alles dat tegen onze verbintenis met Christus indruist, is zo'n belemmering. Christus kan ons niet vullen met zijn Geest als wij vol zijn met belangstelling voor allerlei andere zaken; als wij zonden koesteren en mogelijk zelfs verbergen; als wij Jezus ongehoorzaam zijn, onwillig om Hem te dienen; als wij vol zitten met eerzucht, hebzucht en andere slechte eigenschappen en niet van plan zijn er afstand van te doen. Jezus zal ons moeilijk kunnen vullen met zijn Geest als wij geen dorst hebben, als wij het niet zo nodig vinden. Wie wel dorst heeft, kan bij Jezus terecht. God zelf is op het idee gekomen zijn Geest aan ons te schenken. Wij hoeven Hem niet te vermurwen goed voor ons te zijn. Hij vindt het zelf erg belangrijk dat wij zijn Geest ontvangen en vol worden met zijn Geest. Wie dorst heeft, moet God geloven, en zich op Diens woord bij Jezus vervoegen. Het is mogelijk dat u wel weet dat er allerlei belemmeringen zijn, die u zelf niet kunt overwinnen. Bidt dan dat de Heer u ervan bevrijdt, zodat u Hem kunt dienen. En dank Hem dan ook dat Hij uw gebed zal verhoren. Bidt niet alsof Jezus u niet zou willen vullen met zijn Geest. Bedenk liever dat het tekort aan beleving zijn oorzaak vindt bij onszelf. De ervaring leert bovendien dat de Heer ons op allerlei wijzen begeleidt, zodat we steeds meer zijn aanwezigheid kunnen beleven.

Wie is met de Geest vervuld?

Hoewel dit wel enigszins naar voren is gekomen, wil ik toch nog even ingaan op de vraag waarom de Heilige Geest is gegeven. Ik las ergens dat God aan zijn kinderen, die zijn Geest hebben ontvangen, een opdracht geeft, die ze slechts kunnen vervullen als ze vervuld zijn met de Heilige Geest. Dit wekt de indruk dat de opdracht eigenlijk los staat van het feit dat wij Gods kinderen zijn. Maar zo is het niet. Het is de bedoeling dat wij helemaal worden als Christus Jezus. Hij was onder de mensen als dienaar. Daarom is de dienst voor God en de mensen niet een opgelegde taak voor ons, maar het dienaar-zijn is het wezen van ons nieuwe mens-zijn! Wij hebben de Heilige Geest ontvangen om evenals Jezus dienaren te zijn. Het is natuurlijk wel begrijpelijk dat iemand die vervuld is met Gods Geest veel vrucht kan dragen! Wie graag voor God veel vrucht wil dragen, wie graag wil dat Christus gestalte in hem krijgt, die kan er op rekenen dat God zijn gebed om vervuld te worden met de Heilige Geest, zal verhoren. Overigens mag u hier niet uit afleiden dat iemand, die eens met de Geest vervuld is, vanzelf vervuld blijft. De Geest van Christus kan ons alleen blijven vullen als wij van harte Christus willen blijven dienen.

Ik herinner u hierbij ook nog aan de uitingen van de Geest. Sommigen willen van deze uitingen aflezen of iemand de Heilige Geest heeft ontvangen, en met Hem vervuld is. Maar de uitingen worden nog wel eens geïmiteerd. Daarom is de vrucht van de Geest (vergelijk Galaten 5 : 22) en het leven in gehoorzaamheid aan God een betrouwbaarder maatstaf om te weten of u vol bent met Gods Geest.

(Wordt vervolgd). P. v. d. Werf

Wat zullen we lezen?

maandag	16	sept.	1 Tim. 2 : 8—15	Mannen méér dan vrouwen?
dinsdag	17	sept.	1 Tim. 3 : 1— 7	Adel verplicht leiders
woensdag	18	sept.	1 Tim. 3 : 8—13	Diakens van goeden huize
donderdag	19	sept.	1 Tim. 3 : 14—16	Een groot geheim
vrijdag	20	sept.	1 Tim. 4 : 1— 7a	Géén oudevrouwenpraat
zaterdag	21	sept.	Psalm 132	Gods zorg voor de vromen
zondag	22	sept.	Psalm 133	Eendracht in Gods huis

Ds G. LIEBE DEED INTREDE

Hengelo-Centrum - (S.W.V.). Zondag 1 september jl. vierde de gemeente feest, omdat we tot onze vreugde onze nieuwe voorganger, ds G. Liebe mochten begroeten. Nog op het nippertje was de verbouwing voltooid van de pastorie, waarin het nieuwe predikanten-echtpaar met hun twee kinderen een passend home konden vinden. De bevestigings- en intrededienst werden in de Nederlands Hervormde Bethlehem-kerk gehouden. En terecht, want er waren zoveel belangstellenden, dat we die niet in onze eigen kerk hadden kunnen onderbrengen.

Ds F. E. Huizinga, onze konsulent, leidde de dienst. Ds H. J. Stukker las uit de bijbel: Johannes 10 : 11—16 en Numeri 27 : 12—23. Het zangkoor „Immanuël" zong samen met het kinderkoor: Psalm 150.

Na een korte predikatie over het gebed van Mozes: „De Heer, de God der geesten van alle levende schepselen, stelle over de vergadering een man, die voor hun aangezicht uitgaat en ingaat en die hen doet optrekken en weer terug brengt, opdat de vergadering des Heren niet zij als schapen die geen herder hebben", kreeg Ds G. Liebe het woord.

Hij stelde, dat ons gebed steeds moet zijn, dat de Heer arbeiders uitzendt, die in Zijn werk ingeschakeld moeten worden. Wij kunnen niet in eigen kracht werken, maar we moeten steeds het oog houden op het feit, dat het Koninkrijk der hemelen nabij gekomen is. De barmhartigheid van God is groot voor de schare die geen herder heeft. Daarom moeten we doorgaan en die barmhartigheid duidelijk maken aan alle mensen, tot op het ogenblik dat alle knie zich zal buigen voor die barmhartige God. Daarbij mogen wij helpen en zeggen dat het heil alleen in God is te vinden. En om dat te kunnen, hebben we allen de grote Herder, Jezus, nodig, de enige kracht. We moeten niet werken om lof toegezwaaid te krijgen. Wij zijn niet onmisbaar, maar God werkt met en door het volk dat onderweg is.

Daarna werden welkomstwoorden en felicitaties overgebracht namens de gemeente door br S. W. Vis, namens de Unie door br C. v. d. Mei, namens de regio Twente door ds H. Bijleveld, namens de Raad van Kerken door haar sekretaris en namens de burgerlijke gemeente door wethouder Woertman. Vervolgens zong „Immanuël" nog „Wij blijven geloven".

Al met al was het een indrukwekkende dienst. En nu maar samen voort in de kracht van onze Zender, Jezus Christus.

's Avonds werd in onze kerk nog een feestelijke bijeenkomst gehouden, waarmee de drukke dag, maar een bijzonder gezegende dag, besloten werd. We willen langs deze weg nog heel hartelijk dank brengen aan alle sprekers, die in de achter ons liggende vakante periode ons hebben gediend met het woord. Vooral willen we niet vergeten, dat wij bijna niet gemerkt hebben dat we vakant waren omdat we in alles terug konden vallen op onze toegewijde konsulent. Hartelijk dank voor al uw werk in de gemeente! Bovenal willen we onze Heer danken, dat het werk in de afgelopen tijd zo'n goede voortgang had, en dat we zelfs nog enkele keren verblijd werden doordat jongere en oudere mensen de keuze voor de Heer en de gemeente maakten.

ER ZAL BLIJDSCHAP ZIJN IN DE HEMEL

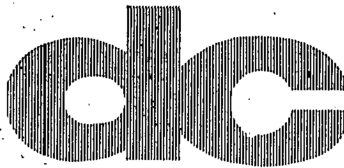
Stadskanaal-Zuid - (B.H.). Wat is een mens, om je er zo druk over te maken in deze tijd van „overbevolking" en „abortus". En wat is God groot in zijn liefde en ontferming voor de mens, voor de enkeling. Hij is lankmoedig en geduldig omdat Hij niet wil dat wie dan ook verloren gaat. Op 16, 17 en 18 augustus mochten we onze tent-evangelisatie-kampagne houden. Wat gaat daar een voorbereiding aan vooraf! Je probeert het zo goed en zo aantrekkelijk mogelijk te organiseren.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 -

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam -

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: ƒ 26,— per jaar, ƒ 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland ƒ 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Er komen advertenties in de krant, folders worden huis aan huis verspreid, er rijdt een muziekauto door de straat. Je zou in één adem heel Stadskanaal tot Jezus willen brengen.
En dan aan het einde van de kampagne is er vreugde in de Hemel, omdat er één was die terugkwam tot God, die de wens te kennen gaf Christus te willen volgen, ook door het watergraf. Ja, voor God is er géén evangelisatiemethode uit de tijd — wij misschien wel.
Begin dit jaar hadden we als wijkgemeente een gespreksavond met als onderwerp „Effektief getuigen voor Christus". Na een korte inleiding werden we in groepjes ingedeeld. Iedereen gaf zo zijn eigen mening, en veelal stemden de meningen met elkaar overeen. Het is bemoedigend te horen hoevelen de noodzaak inzien om te evangeliseren, te getuigen. Wel vinden velen dat ze niet voldoende toegerust zijn. „We zijn er niet klaar voor". Eén groep zei: „We komen er nooit klaar voor, maar als we gaan — en dat moeten we — rust God ons toe. Het was daarom ook verblijdend dat van de „beloftekaarten" ongeveer honderd ingevuld terugkwamen, waarop diverse beloften aan de Heer en zijn Gemeente werden gedaan.
En God heeft de belofte: „Zie, Ik ben met jullie, altijd". En die belofte mogen we in onze jonge wijkgemeente ervaren. God is met ons. Meerdere keren dit jaar mochten we er getuige van zijn hoe broeders en zusters door de doop aan de gemeente werden toegevoegd. Iedere zondag mogen we velen verwelkomen in ons wijkgebouw. Zo zien we een kleine gemeenschap langzaam groeien, niet omdat wij het zo goed doen, maar omdat God het zo goed doet.

BLIJF HEM MAAR TROUW

Staveren - (H.Z.). Onze gemeente bestaat ongeveer voor dertig procent uit broeders en zusters, die ruim boven de 65 jaar zijn. Dit jaar zijn er reeds drie oudjes door de Heer thuisgehaald. Wij zeggen wel eens: „Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst". Dat zal wel zo zijn, maar we merken bij ons in de gemeente, dat de ouderen in de meeste gevallen zeer trouw zijn in het komen naar de diensten. Er zijn merkbare lege plaatsen ontstaan. Hun trouw in velerlei opzicht moge velen tot voorbeeld zijn.
Gelukkig hebben we een God, die niet alleen neemt, maar ook rijkelijk geeft. Zo mochten een broeder en zuster, die al jaren met ons optrekken en zich al lang een kind van God weten, gedoopt worden. We weten dat het niet ligt in het oud of jong zijn, maar in het getrouw volgen op de weg van de Heer. We zouden uiteraard vaak doopdiensten willen hebben; het zijn hoogtepunten in de gemeente. En ik ben ervan overtuigd dat de Heer ze geven wil, wanneer ieder lid ervan doordrongen is wat het betekent een waar getuige van de Heer te zijn. We moeten blijven zaaien, dan zal God de wasdom geven — niet ziende op onszelf, maar op Hem, die gezegd heeft: „Ik ben Uw leidsman en voleinder des geloofs". Met dat zien op, en geloven in die Leidsman, gaan we onder de bekwame leiding van onze voorganger het winterwerk weer aanvangen.
Gespreksavonden, Zusterhulp, jeugdgroep, zondagsschool, getrouwe huisbezoeken door broeders en zusters, Zaaier-verspreiding — het vindt allemaal weer zijn aanvang. Met de volgende bede in het hart gaan we voorwaarts.

Jezus, ga ons voor op het levensspoor;
doe ons als getrouwe leden
volgen U op al Uw schreden.

Wij wensen alle gemeenten in het land veel Zegen toe op de arbeid in 's Heren wijngaard.

EEN ONVERGETELIJKE VAKANTIE

De 15e juli was voor ons een belangrijke dag. Toen begon onze reis naar het voor ons onbekende, maar nu onvergetelijke Oostenrijk. Om 9 uur stapten wij met zeven personen bij het N.S.-station in een bus, die toen al voor een groot deel gevuld was met mensen uit Stadskanaal, Nw. Pekela, Delfzijl, Emmen en omgeving. Vandaar ging het naar Coevorden, Almelo, tot we in Hengelo de laatsten oppikten, en de bus vol was. In Glanerbrug gingen wij de grens over, en na een rit van ongeveer honderd kilometer, verschillende malen onderbroken voor de nodige rustpauzes, van onze chauffeur, en voor ons om koffie te drinken, kwamen wij bij een groot hotel, om daar de nacht door te brengen.

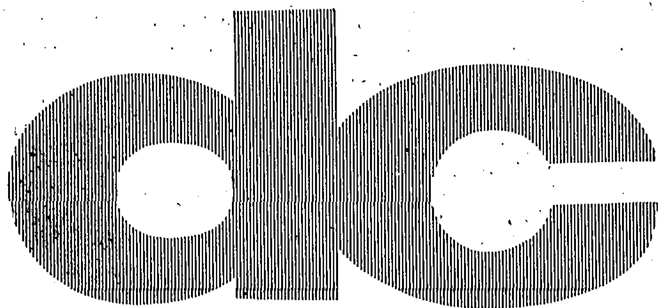
De volgende morgen zaten allen weer tijdig in de bus. We waren allen in de beste stemming. Er werd gezongen, en genoten van het prachtige landschap, waar we doorreden. Dat alleen reeds zou de reis meer dan waard zijn. Maar toen we in Eben am Achensee (Tirol) waren en vandaar uit tochten maakten... Dat was het einde, daar zijn geen woorden voor; dat kun je alleen zelf maar meemaken. Ik heb wel eens gelezen; „eerst Napels zien, en dan sterven". Zoiets was dit ook: onbeschrijflijk mooi.

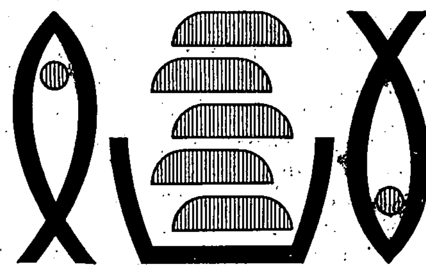
De dagsluiting, het samen zingen, de gezellige avonden, die om de beurt door mensen van ons eigen gezelschap werden verzorgd, en niet te vergeten onze kampkrant, die elke avond het nieuws bracht op humoristische wijze.... Wat is er gelachen, en wat waren we een fijne groep. We hebben iets gezien van de broederschap, die straks voor altijd ons deel zal zijn.
Ook voor de leiding, die in goede handen was bij mej. G. van Veen uit Emmen, en de heer W. J. Blanken uit IJmuiden, niets dan lof.
Aan onze chauffeur, de heer Mooibroek, hebben we ook veel te danken. Hij heeft ons veel laten zien, en hij was zeer voorzichtig. En bij ons afscheid waren wij het er allen over eens dat wij een geslaagde en onvergetelijke vakantie hadden gehad.

Eén uit de groep

MEDEDELING

△ De kontaktpersoon voor de Studentenspreekbeurtencentrale, student Y. Horjus, woont thans te Ameide, Broekseweg 46a, en is telefonisch bereikbaar onder 01836-621.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 38 - 20 september 1974

Het geluk is voor de vredestichter

De on-vrede in huwelijken, gezinnen, tussen kollega's, in en tussen christengemeenschappen grijnst je vaak tegemoet. Door een goed ontwikkeld nationaal egoisme ontstaan met de regelmaat van de klok gewapende konflikten tussen de verschillende volken. Onze samenleving deelt zich op in belangengroepen, waarbij de groepen uitsluitend hun eigen belangen willen behartigen.

Er bestaat een wereldwijde behoefte aan vredestichters. Niet zozeer aan mensen die slechts een vreedzame natuur hebben, maar mensen die er aktief op uit willen zijn vrede te stichten, te brengen, te verspreiden.
Daarbij gaat het niet alleen om vrede-tussen-partijen, maar tevens en misschien bovenal om het wel-zijn van de individuele mens. Een geestelijk en materieel wel-zijn.

De ellende is echter dat wij, van nature egoïsten als wij zijn, konstant een bedreiging vormen voor het geluk van de ander.

Wij zeggen leerlingen van de Vredevorst te zijn.

Wij willen van Hem leren hoe wij vredestichters kunnen worden.

Wij willen, met de Heer als voorbeeld, uit-zijn op harmonie tussen echtgenoten, gezinsleden, familieleden, gemeenteleden, collega's, ja, zelfs belangengroepen, staten...
Onze Voorganger en Vredevorst is bezig geweest „scheidsmuren" af te breken en wij mogen en kunnen met Zijn hulp, hetzelfde ondernemen. Vredestichters worden in al de tussen-menselijke verhoudingen waarmee wij aanraking hebben.
Is de Messias niet gekomen „om onze voeten te richten op de weg van de vrede?" (lees eens de lofzang van Zacharias).

Strijd voor de vrede

Waarom falen veel vredes-konferenties?

Waarom is er alleen vrede mogelijk langs de loop van een geweer?

Waarom alleen een gewapende vrede, door je tot de tanden te bewapenen?

Waarom faalt een organisatie als de Verenigde Naties zo vaak?

Komt dat vanwege het feit, dat wanneer het innerlijk van de mens niet wil veranderen, zijn streven — en vaak ook gedrag — niet verandert?
De mens blijft dan op zichzelf gericht, met alle gevolgen vandien.
Daar waar de mens zich bewust stelt onder de invloed van de persoon, het Woord en de Geest van de Vredevorst, doet de vrede zijn intrede; daar beginnen konflikten hun kracht te verliezen, omdat de betrokkenen leren in plaats van ik-gericht te zijn, het wel-zijn van de ander te beogen.
Daar ontstaat ruimte voor Gods wil en Gods vrede.
De vredestichter is bepaald niet een „zoete-broodjes-bakker". Hij is bereid „slapende honden wakker te maken".
Hij is niet uit op een vrede op eigen voorwaarden en in een kerkhofs-vrede is hij ook niet geïnteresseerd.
Hij staat niet op eigen rechten en is bereid te ijveren tegen zijn ik-gerichtheid en voor het wel-zijn van de ander.
Hij weet dat hij zijn leven zal vinden als hij bereid is het te verliezen aan God en mensen. Zo heeft zijn Vredevorst het gezegd en vóór geleefd.
Hij is bereid zijn gekwetste gevoelens en aangedaan onrecht als minder belangrijk opzij te schuiven en bewust ondergeschikt te maken aan de vrede.

Vrede met een vijand

Het gaat hier om een totale vredesmissie, waar de vredestichter niemand van wil uitsluiten, dus inklusief zijn eventuele vijanden. Jezus, de Vredevorst, heeft duidelijke aanwijzingen gegeven als het gaat om het stichten van de vrede met mensen, waarmee je in onenigheid leeft. Het begin ligt in de vergeving. Wij zetten onze van God ontvangen vergeving op het spel, als wij niet willen vergeven.
Dan vertelt de Heer ons dat we „vurige kolen zullen stapelen op het hoofd van de vijand". Als hij dorst heeft moeten wij hem te drinken geven en als hij honger heeft zullen we bereid willen zijn om hem eten te geven. Het kwaad dat hij je aandeed mag je vergelden met goed. Het kwade wordt door het goede overwonnen. Ja, zelfs wanneer je je herinnert dat iemand wat tegen je heeft is het beter, zelfs de vroomste aktiviteiten stop te zetten en eerst die ander op te zoeken en trachten tot vrede te komen. Zelfs onze offers zijn niet welkom op het altaar voordat we werkelijk geprobeerd hebben tot verzoening te komen.
De vredestichter wil zich in dit vaak uiterst moeilijke werk laten inspireren door de persoon, het Woord en de Geest van zijn Vredevorst.
Jezus zegt:

> „Zalig zijn de vredestichters, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden", Matth. 5 : 9.

Deze tekst zegt dat het mogelijk is werkelijk een vredestichter te zijn.

Vredes-politiek

Zoals we al schreven heeft onze vredesmissie ook te maken met de tussen-menselijke verhoudingen op nationaal en internationaal niveau.
We zullen heel conscentieus op zoek moeten gaan naar dié politieke partij die zich duidelijk wil laten leiden door de geest van de vredevorst. Ik moet eerlijk zeggen dat ik dit een enorm moeilijke zaak vind. Het is gemakkelijk gezegd, maar moeilijk gedaan. We kunnen echter niet zeggen dat we het daarom maar laten zitten...
Ohristenen kunnen gezamenlijk veel meer dan ze vaak beseffen. Een goed en sprekend voorbeeld is wel de burgeroorlog in Zuid-Soedan. De Wereldraad van Kerken heeft daar waardevolle diensten knunen verlenen, zodat het uiteindelijk tussen de bevrijdingsbeweging in Zuid-Soedan en de regering in Khartoem tot een zekere vrede is gekomen. Hier kan men heel erg dankbaar voor zijn.
Ik hoop dat de Wereldraad bekend zal gaan staan als een krachtige door de Geest van de Vredevorst geleide vredesbeweging.
De Stichting Oekumenische Hulp te Utrecht zie ik als een vredesbeweging die de christenen hier te lande steeds weer herinnert aan hun taak van barmhartigheid en, als het nodig is, werkelijk medelijden.

Vredes-WEEK?

Straks horen we weer van de vredesweek; een initiatief van verschillende kerken. Ik voel me niet geroepen om een oordeel te geven, al zou ik dat kunnen, over de publikaties die in het verband van deze week het licht hebben gezien.
Wel wil ik zeggen dat het nog beter zou zijn als we met de regelmaat van de klok gesteld werden voor de implikaties van het evangelie, waarin wij zeggen te geloven.
We mogen niet moe worden elkaar steeds voor te houden dat een christen die geen vredestichter is, het beeld van zijn Vredevorst en de volgelingen van deze Vredevorst schaadt.
Soms denk je dat deze schade al onherstelbaar is...

Het geluk is vóór de vredestichter

Zo heeft onze Heer het gezegd: „Zalig (gelukkig) de vredestichters, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden".
In het werken aan deze opdracht van de Heer vindt de vredestichter geluk. Hierin ligt het geluk, bij wijze van spreken, voor het oprapen...
Er zijn duizenden christenen betrokken bij het probleem in Noord-Ierland. Ik wil hiermee niet zeggen dat het een religieus probleem is; maar wel wil ik het een feit noemen, dat veel zich christen noemende mensen, ook in Noord-Ierland, niet bereid zijn vredestichters te zijn en daarom een religieus probleem vormen.
Als ik geen vredestichter ben, mag ik dan wel zeggen dat ik een volgeling, een leerling van de Vredevorst ben en deel uit maak van zijn Vrede-rijk dat te komen staat?
Wij christenen kunnen gelukkige mensen zijn/worden, als we bereid zijn voorposten te stichten van dat Vrederijk!

> - slaan wij de handen echt ineen,
> door niemand afgeremd,
> onenigheid getemd;
> dan groeien wij naar vrede heen,
> niet meer door angst beklemd:
> we zijn toch voor geluk bestemd?
> (Piet Baas).

Zo staan wij in dienst van God en mensen, in dienst van de vrede. Zo worden wij de vredestichter waar Jezus over spreekt. Geïnspireerd door de Persoon, het Woord en de Geest van de Vredevorst worden wij vredestichters die bekendheid gaan genieten als kinderen van God.
Dán b e n je een getuigenis van de Vredevorst.

M. Cohen

PROF. DR J. REILING BENOEMD TOT GEWOON LECTOR

De persdienst van de Rijksuniversiteit te Utrecht bericht:
Bij K.B. van 2 augustus 1974 nr. 58 is benoemd aan de Utrechtse universiteit met ingang van de dag waarop hij zijn ambt zal aanvaarden prof. dr J. Reiling (27-4-1923) tot gewoon lector in de faculteit der godgeleerdheid om onderwijs te geven in het Nieuwe Testament.
Prof. Reiling studeerde klassieke letteren aan de Rijksuniversiteit te Groningen en legde in 1947 het kandidaatsexamen af. In 1948 verkreeg hij toegang tot het ambt van predikant in de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland en deed op 19 september van dat jaar zijn intrede in de baptistengemeente te Haulerwijk (Fr.).
In 1953 legde hij te Groningen het doctoraal examen in de klassieke letteren af en in 1957 het kandidaatsexamen in de theologie. Inmiddels was hij in 1956 benoemd tot leraar in de klassieke talen aan de Werkplaats Kindergemeenschap te Bilthoven.
In 1958 werd hij benoemd tot rector van het in dat jaar opgerichte Seminarium der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland. Deze funktie kombineerde hij gedurende twee jaren met het leraarschap en van 1960 tot 1967 met de funktie van wetenschappelijk medewerker van het Nederlands Bijbelgenootschap, waar hij met dr J. L. Swellengrebel werkte aan een Translator's Handbook on the Gospel of Luke. In 1965 legde hij het doctoraal examen godgeleerdheid af aan de Utrechtse universiteit.
In 1967 trad hij bij deze universiteit in dienst als wetenschappelijk hoofdmedewerker bij de faculteit der godgeleerdheid; daarnaast bleef hij werkzaam als rector van het Seminarium der Unie van Baptisten Gemeenten.
In 1973 volgde zijn promotie tot doctor in de godgeleerdheid op het proefschrift getiteld: „Hermas and Christian Prophecy". Promotor was prof. dr W. C. van Unnik.
In 1973 werd prof. Reiling vanwege de Unie van Baptisten Gemeenten benoemd tot bijzonder hoogleraar in de geschiedenis en de leerstellingen van het Baptisme aan de theologische faculteit van de Utrechtse universiteit.
Prof. dr J. Reiling woont te Bilthoven, Merellaan 5.

MEDEDELINGEN

△ Het nieuwe adres van de familie J. Euwema is: Vurenlaan 30, Tiel; telefoon 03440-8024.

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente te Den Helder berust vanaf heden bij: E. Lascher, C. S. Tuynsaetstraat 65, Den Helder.

„ONTMOETINGSDAG" AGAPE '74 IN ZWOLLE BIJZONDER GESLAAGD

Het was een bijzonder inspirerende dag, de 14e september in Zwolle. Naar betrouwbare schatting waren er ongeveer 4500 mensen bijeen — waaronder opvallend veel jonge-mensen! — in de grote (en warme) IJsselhal, terwijl bovendien enkele honderden kinderen met een eigen programma elders werden bezig-gehouden.

In DC van volgende week — de foto's zijn dan ook klaar — hopen we uitvoeriger over deze „Ontmoetingsdag" te berichten.

e. r.

Dr J. J. BUSKES WERD 16 SEPTEMBER 75 JAAR

Bij de uitgeverij Zomer & Keuning Boeken BV te Wageningen verscheen op de dag waarop dr J. J. Buskes, een van de bekendste figuren uit het Nederlandse kerkelijke leven, 75 jaar werd het boek **Dwarsliggers, Nonconformisten op de levensweg van ds J. J. Buskes.**

Het boek gaat over figuren die grote invloed op het leven en denken van dominee Buskes hebben gehad: Barth, de Blumhardts, Bonhoeffer, Booth, Kohlbrugge, Bavinck, Berkouwer, Beyers Naudé, Bruins Slot, Dippel, Heering, Martin Luther King, Kraemer, Miskotte, Noordmans, Ragaz, Van Randwijk, Fedde Schurer, De Vrijer en vele anderen. Er hebben 28 vooraanstaande Nederlanders aan meegewerkt, o.w. dr H. Berkhof, lt. kol. A. M. Bosshardt, ds A. A. Spijkerboer, dr H. M. Kuitert, dr J. Verkuyl.

Het boek kost *f* 16,90.

TABITHA NIEUWS

In het Verpleegtehuis Tabitha Amsterdam, werd op 30 augustus 1974 van tien kandidaten het examen afgenomen ter verkrijging van het staatsdiploma ziekenverzorging.

De geslaagden zijn: mej. C. Dekker, mej. A. M. v. Driel, de heer N. Ensing, mej. M. C. Jonkhout, de heer G. Kloppenburg, mej. J. H. Kuiper, de heer A. Luitjens, mej. G. G. de Miranda, mej. A. E. v. Otterloo en mej. J. Vos.

Langs deze weg allemaal proficiat.

H. H. Vos

zondag 10-11-1974:
Tabitha-uitbouw-zondag

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Zoals onze algemeen sekretaris in de Uniestukken reeds heeft aangekondigd, komen we op de A.V. te Rotterdam met ons Supplement van 50 nieuwe liederen, die naar we vertrouwen in een behoefte zullen voorzien.

De prijs is gesteld op *f* 1,75 per exemplaar; we hopen, dat elke gemeente voor haar leden een aantal zal willen aanschaffen en zo mogelijk ter A.V. in Rotterdam zal willen meenemen, opdat de portokosten tot een minimum beperkt zullen blijven.

Van harte bevelen wij onze nieuwe aanwinst bij u aan.

Namens de Zangbundel Commissie,
J. Germeraad,
A. Verweystraat 21, Hengelo (O.)

VERANTWOORDING BINNENGEKOMEN BIJDRAGEN EN GIFTEN OVER DE MAAND AUGUSTUS 1974

Voor het Noodfonds:
Sneek 1250,—; Dokkum 350,—; Den Haag 12,50; Den Haag 199,18; Steenwijk 18,95; Amsterdam-C 10,—; Harderwijk 444,03; Staveren 203,85; Eindhoven 937,50; Rotterdam-C 79,77; Rotterdam-C 188,51; Sneek 550,—; Zwolle 219,98; Zutphen 215,55; Utrecht-C 704,25; Amsterdam-C 10,—; GFB,B 50,—; PvH,H 40,—; SS-vdE,O 1000,—; WB,E 60,—; GS,A 40,—.

Voor de N.B.J.B.:
Almelo-Ger.straat 103,24; Deventer 5,—; Den Haag 25,—; Muntendam 77,95; Alkmaar 46,45; Krommenie 26,21; Rotterdam-C 52,20; Leiden 129,60.

voor de E.C.U.:
Dokkum 136,77; IJmond 133,77; Enschede 114,91; Deventer 5,—; Harderwijk 64,55; Den Haag 905,34; Steenwijk 33,98; Amsterdam-C 36,15; Assen 37,55; Groningen-Z 115,40; Staveren 100,—; Harlingen 87,91; Enschede 87,45; Rotterdam-C 65,01; Zwolle 81,31; Amsterdam-C 38,15.

Voor de C.v.d.O.:
Dokkum 165,19; Almelo-Ger.straat 50,—; IJmond 201,04 Alphen a/d Rijn 500,—; Enschede 109,42; Deventer 25,—; Harderwijk 67,66; Harderwijk 25,—; Den Haag 567,23; Muntendam 191,60; Steenwijk 22,85; Assen 56,70; Almelo-Ger.straat 107,49; Staveren 120,—; Harlingen 236,77; Den Helder 39,59; Enschede 258,10; Rotterdam-C 121,21; Vriescheloo 107,10; Leiden 201,80; Amsterdam-C 115,05; GFB,B 50,—; LR,E 230,70; JJB,G 25,—; NN,M 496,—; WH,H 250,—.

Voor de U.Z.C.:
Dokkum 410,21; Almelo-Ger.straat 50,—; IJmond 226,29; Deventer 129,45; Harderwijk 89,50; Muntendam 267,06; Alkmaar 180,10; Steenwijk 13,—; Emmeloord 24,75; Amsterdam-C 47,70; Assen 142,61; Krommenie 47,85; Staveren 225,—; Harlingen 233,40; Groningen-Z 186,72; Den Helder 47,—; Nieuw Amsterdam 181,86; Enschede 182,68; Mussekanaal 1217,45; Vroomshoop 548,16; Rotterdam-C 578,33; Amsterdam-C 116,80; LR,E 223,20; HK,H 10,—; JS-S,G 25,—; SvdV,E 25,—; PK,U 5,—; NN,M 498,—; HGdW,E 7,50; WH,H 250,—; LJvB,C 20,—; HS,H 25,—; Dv'tW,B 41,37; Da Costaschool, Hengelo 10,—; Eben Haëzerschool, Dokkum 25,—; Spek de Bus 1973 3612,50 (Kameroen); LZC 1000,—; (Zaire).

Alle gevers en geefsters hartelijk dank voor deze giften.

A. van den Hoef

„Ik heb het geloof behouden", vertrouwt Paulus zijn geestelijk kind Timotheüs toe als hij denkt aan het einde van zijn loopbaan gekomen te zijn (2 Tim. 4 : 7).
Het geloof, zegt hij. Niet: mijn geloof.
Ons geloof verliezen we onderweg. Vanwege de teleurstellingen die we opdoen, vanwege een telkens

P

veranderend wereldbeeld, vanwege ... — noem maar op.
Dat we òns geloof verliezen is geen ramp. Want dat maakt ons niet zalig. Wat ons zalig maakt, behoudt, redt, is hèt geloof.
Over òns geloof kun je dikke boeken vol schrijven. Voor hèt geloof heb je aan de nagel van je duim genoeg.
Het is: vastgehouden worden door de genade van Jezus.

v. D.

TABITHA - NIEUWS

Vergaderingen van het bestuur van landelijk Tabitha vinden tegenwoordig vaker plaats dan vroeger. Ze duren ook langer dan voorheen. Het komt zelfs meermalen voor, dat een vergadering moet worden verdaagd naar een later tijdstip.

Dat duidt op de vele onderwerpen, die ter vergadertafel komen. Dat duidt ook op de omvang van de onderwerpen, waarover gesproken moet worden. En misschien voegt u er aan toe: Ze zullen ook wel breedsprakig zijn, die lui.

Natuurlijk zeg je achteraf wel eens: Was het nu nodig geweest, zó lang en zó breedvoerig over een bepaald onderwerp te praten? Maar dát is nu eenmaal het leven van bestuurders: ze handelen en praten naar de omstandigheden van het ogenblik, en in overeenstemming met de eigen belangstelling, die ze voor een bepaalde zaak hebben. Door de veelzijdige samenstelling van het Tabitha-bestuur zijn er dus altijd wel mensen, die bijzondere aandacht willen besteden aan een bepaald onderwerp.

Bestuurssamenstelling

Ds N. J. van Beek, in 1965 tot lid van het bestuur benoemd als opvolger van ds H. Ploeger, en in de aanvang van zijn bestuurslidmaatschap tot voorzitter gekozen, heeft zich om gezondheidsredenen genoodzaakt gezien te bedanken als voorzitter en tevens als lid van het bestuur. Zonder dat aan de verdiensten en de bekwaamheden van de andere bestuursleden tekort gedaan wordt, kan rustig gesteld worden, dat ds Van Beek zich heeft doen kennen als een man, die de tijd en de moeite nam zich in diverse zaken in te werken, die een warme belangstelling koesterde voor de verschillende tehuizen, die ontstonden, die openstond voor nieuwe gedachten en plannen. Hij leidde de vergaderingen op doordachte wijze, soms tijd latend voor een langdurige meningsuiting en meningsvorming, dan weer kordaat de stroom van woorden afsnijdend om voort te kunnen gaan met een ander onderwerp.

Kortom: Tabitha heeft in ds Van Beek een bekwaam bestuurder verloren. Het bovenstaande wil een blijk van de erkentelijkheid zijn, die de achtergebleven bestuursleden bezielt.

Twee nieuwe bestuursleden deden in de laatstgehouden vergadering hun eerste indrukken op: mevr. Olijslager-Kruit te Emmen, tevens lid van het bestuur van het rustoord De Strubben; en zr K. Hessels te Harlingen, als verpleegkundig-docente verbonden aan het ziekenhuis aldaar.

Door het vertrek van ds Van Beek moesten er verkiezingen voor voorzitter, sekretaris en penningmeester worden gehouden. Besloten werd het sekretariaat en het penningmeesterschap samen te voegen. Ds H. Bijleveld, voorganger van de gemeente te Enschede, werd tot voorzitter gekozen. Br C. v. d. Mei te Vinkeveen, werd tot sekretaris-penningmeester gekozen, terwijl br W. Vos, Haarlem, als algemeen adjunkt zijn dagelijks bestuurfunktie voortzet. Alle korrespondentie met het Tabitha-bestuur blijft lopen via de ondergetekende, die als uitvoerend algemeen sekretaris-administrateur aan Tabitha verbonden blijft.

De Unie-Commissie zal t.z.t. door een benoeming de vakature ds Van Beek opheffen.

Taakstelling van Tabitha

Ja, ook dáárover wordt gesproken. Wat mag onze gemeenschap verwachten van de Stichting Tabitha?

Het is buiten kijf, dat er sinds de oprichting van deze stichting in 1938 enorm veel gewijzigd is. Toen een wereld, waarin de gesel van de werkloosheid pijnlijk op de ruggen van honderdduizenden neerkwam. Toen een wereld, waarin met name de taak van het meisje, van de vrouw, beperkt bleef tot huishoudelijke werkzaamheden, met hier en daar een plekje bij het onderwijs. En bij de verpleging en de verzorging natuurlijk. Maar voor de rest?

Geen wonder, dat een aantal mensen uit onze beweging hier de mogelijkheid zag „de vrouw te stellen in dienst van het Evangelie", zoals de letterlijke tekst van de statuten van Tabitha vermelden.

Nu een wereld, waarin met name het meisje, de vrouw een welkome arbeidskracht is. Nu een wereld, waarin voor het meisje álle scholen en álle beroepen openstaan.

Maar vooral nu een wereld, waarin een nieuwe bezinning op de bijbelse gegevens tot de uitspraak leidt: Niet alleen maar de vrouw in dienst van het evangelie (met name dus in verzorging en verpleging) maar de gelóvige in dienst van het evangelie, en dan wel heel in het bijzonder tot welzijn van de medemens.

Nogmaals: Wat mag onze gemeenschap van Tabitha verwachten? Ze meent, dat ze een deel van de diakonale taak onzer gemeenten vóór en námens deze gemeenten mag verrichten. Ze doet dat feitelijk door de tehuizen, die in het leven geroepen zijn. Daarnaast wordt er voortdurend gezocht naar nóód-situaties in onze samenleving; kunnen we ook dáár helpen, waar wellicht nog niet of niet voldoende geholpen wordt?

En hoe doe je dat? En met welke mensen doe je dat?

U ziet, vragen te over. En de antwoorden? Die zullen zeker komen. De Tabitha-bestuursleden staan wat dat betreft niet alleen; velen willen meedenken, daar twijfelen we niet.

Scheidsrechterlijke uitspraken

U weet het: Op het veld, in de speelzaal, heeft de scheidsrechter het laatste woord. Al is zijn beslissing ook fout, met zijn beslissing moet verder gespeeld worden; desnoods met het gevoel, dat nu voor een verloren wedstrijd gespeeld wordt. Pas ná de wedstrijd kan bezwaar aangetekend worden tegen de scheidsrechterlijke beslissing. Wellicht, dat dan een wedstrijd overgespeeld moet worden, wellicht dat de zaak bij het oude blijft.

Scheidsrechterlijke beslissingen hebben het in zich, dat er vóór- en tégenstanders zullen zijn, en dat er inderdaad wat vóór en wat tégen in te brengen is.

Zulke scheidsrechterlijke beslissingen worden ook menigmaal door de overheid genomen. En helaas ontkomt Tabitha ook niet aan het nemen van zulke beslissingen.

Het gewicht van het vóór en het tégen speelt dan een grote rol. Maar natuurlijk ook weer de vraag, hoe zwaar je het vóór en hoe zwaar je het tégen laat wegen.

Sommigen zullen dat wat de ander als zwaar ziet, als licht willen beschouwen en andersom.

Anders gezegd: Ook het Tabitha-bestuur moet soms als scheidsrechter optreden. Dat speelt nu met name ten aanzien van de **voorlopige** beslissing om een Tabitha-bejaardentehuis voor Zuid-Oost Drenthe in Klazienaveen te bouwen. (Het kan niet genoeg beklemtoond worden, dat het om een voorlopige beslissing gaat!). Is dit een juiste beslissing geweest? Ja, zeggen sommigen; neen, zeggen anderen. En ook hierin speelt de vraag mee: Welk gewicht moet aan de argumenten van de vóór- en welk gewicht moet aan de argumenten van de tégenstanders worden gehecht?

Dáárover wil het Tabitha-bestuur graag in gesprek blijven met onze gemeenten in Zuid-Oost Drenthe; ze horen er te zijner tijd meer van.

De vergadering moest halverwege de agenda worden verdaagd tot begin september. Later hoop ik opnieuw te berichten.

H. Ploeger,
alg. sekr.-admin. Tabitha

RADENKONFERENTIE OOST-OVERIJSSEL

Radenkonferentie in het gewest Regio Oost-Overijssel te houden op zaterdag 21 september a.s. in het kerkgebouw van de baptistengemeente te Hengelo, Jac. Catsstraat (Centrum). Aanvang 14.30 uur.

Ds Th. van der Laan te Bilthoven zal een inleiding houden over het onderwerp: huisbezoek bij rouwenden en stervenden. Wij verwachten alle raadsleden, terwijl ook belangstellende gemeenteleden hartelijk welkom zijn.

J. K.

Gedoopt in de Heilige Geest (slot)

Wanneer iemand de Heilige Geest heeft ontvangen, dan zal de Heilige Geest er aan werken dat zo iemand zal gaan beantwoorden aan Christus' verwachtingen. De Heer wil graag dat wij vol worden met zijn Geest, want dan zullen wij des te betere medewerkers van Hem zijn. Het is dan ook de ervaring van mensen, die vervuld werden met de Heilige Geest, dat zij Jezus veel beter konden dienen.

De gaven van de Geest

De Heer Jezus maakt het ons mogelijk bepaald werk voor Hem te doen, door ons daarvoor speciale bekwaamheid te schenken: de gaven van de Geest. We krijgen die niet voor eigen genoegen, maar tot welzijn van allen. Er is een grote verscheidenheid aan genadegaven, blijkens Romeinen 12, groter in aantal dan die in Corinthe 12 worden genoemd. Het is zonder meer duidelijk, dat als de Heilige Geest weinig gelegenheid krijgt zich door ons te uiten, dat er dan weinig merkbaar is van deze gaven. En dat zal ook te merken zijn aan ons werken voor de Heer. Even duidelijk is het, dat als iemand vervuld is met de Heilige Geest, de Geest alle ruimte heeft om zich te openbaren en zijn werk te doen. Dan zullen de gaven van de Geest merkbaar zijn en dat zal onze dienst voor de Heer Jezus zeer ten goede komen.

Wordt vervuld met de Geest

Men zou de indruk kunnen krijgen dat het alleen belangrijk is voor voorgangers, evangelisten en zendelingen, om vervuld te zijn met de Heilige Geest.

Die indruk kan ontstaan omdat ons veelal van zulke werkers geschiedenissen bekend zijn over de vervulling met Gods Geest. Toch is die indruk niet juist. Het is de bedoeling dat iedere gelovige vervuld wordt met de Geest van Christus. En de bedoeling daarvan is dat wij veel vrucht zullen dragen, dat het op allerlei wijze merkbaar is dat Christus in ons woont. Natuurlijk zal dat ook inhouden dat wij evenals Jezus de mensen het evangelie van verlossing zullen verkondigen, elk in eigen omstandigheden. En wie daartoe geen vrijmoedigheid heeft, vervoege zich bij Jezus met de vraag om vervuld te worden met zijn Geest. Het is in elk geval een misvatting te veronderstellen dat alleen zij, die full-time een speciale opdracht voor Jezus vervullen, de vervulling met de Geest nodig hebben. Er is grote verscheidenheid in genadegaven. We doen niet allen hetzelfde werk. En al naar gelang we nodig hebben, wil de Heilige Geest ons de geschiktheid geven.

Dwight Lyman Moody

Overigens ga ik u toch, als voorbeeld bij alles wat ik geschreven heb, het verhaal vertellen van een man, die uiteindelijk bekend is geworden als evangelist, alleen met het doel om te laten zien hoe belangrijk het is om vol te zijn met Gods Geest. Dwight L. Moody, geboren op 5 februari 1837, was het zesde kind van metselaar Edwin Moody. Hij groeide op onder moeilijke omstandigheden, kreeg weinig lagere school onderwijs in het dorp Northfield (Amerika), en werd al vroeg schoenverkoper. In Boston kwam hij tot bekering, en sloot zich aan bij een kongregationalistische gemeente. Hij wijdde zich vervolgens aan traktaatverspreiding en zondagsschoolwerk. Door huisbezoek kwam hij in kontakt met de arbeidersbevolking. Hij stichtte zelf een zondagsschool, speciaal voor armen en verwaarloosden, eerst in een kroeg, toen in een danszaal en vervolgens in een eigen gebouw. Na verloop van tijd ontstond er een gemeente.

Hoewel Moody erg aktief was, voelde hij aan dat het niet ging zoals het zou kunnen. Toen hij zich na een zondagsschoolbijeenkomst (overigens niet te vergelijken met onze zondagsschool!) naar een andere samenkomst haastte, zei een oude man tegen hem: „Jonge man, als je weer spreekt, eer dan de Heilige Geest". Hij begreep die woorden niet goed, maar hij raakte ze ook niet kwijt. In diezelfde tijd waren er in Chicago twee vrome vrouwen, die geregeld Moody's samenkomsten in die stad bezochten. Zij begrepen dat Moody kracht van de Heilige Geest nodig had. Immers, hij deed geweldig veel werk, maar er kwamen maar weinigen tot bekering. Daarom baden ze voor hem en ze zeiden ook tegen hem dat ze voor hem baden. Hij zei: „Waarom bidt u voor mij? Bidt liever voor de mensen die tot bekering moeten komen". Maar zij zeiden: „U hebt kracht nodig". En ze spraken er met hem over dat hij vervuld moest zijn met de Heilige Geest om deze dienst voor de Heer goed te kunnen doen.

Allengs groeide er een diepe hunkering in Moody naar de kracht van Gods Geest, waardoor hij in staat zou zijn de Heer werkelijk goed te dienen. Hij bad ernstig dat de Heer hem wilde vullen met zijn Geest. Bij al zijn bezigheden hield dit verlangen hem bezig. Zelfs bij de grote brand van Chicago in 1871, toen een derde deel van de stad in de as werd gelegd, en duizenden dakloos werden, toen hij voor een grote menigte sprak en een genootschap stichtte om geld in te zamelen voor de noodlijdenden, bad hij gedurig dat de Heer hem wilde vullen met zijn Geest.

En op een dag toen hij in New York op straat liep, gebeurde het. God openbaarde zich aan hem, en hij beleefde de liefde van God zo geweldig, dat hij het nauwelijks kon verdragen. Het was een onbeschrijfelijke ervaring. Na die gebeurtenis ging hij door met zijn werk. Eigenlijk bleven zijn toespraken gelijk. Hij verkondigde niets nieuws. Maar zijn prediking was krachtig en indringend, en er kwamen honderden tot bekering. Eerst was hij zelf bezig geweest, overigens met volle ernst en wilskracht. Maar toen werd het de beweging van de Heilige Geest. Toen begreep Moody ook de woorden van die oude man, en hij stond zelden voor een menigte luisteraars, zonder die man in gedachten te zien en te horen zeggen: „Eer de Heilige Geest".

Toen Moody voor de keus werd gesteld door te gaan met de handel, of zich helemaal te wijden aan de verkondiging van het evangelie, koos hij voor het laatste. Hij ging drie jaren naar Engeland, om ervaren predikers te leren kennen, en om zelf het evangelie te brengen. In die tijd trouwde hij met Emma C. Revell, die hem tot grote steun werd. Op zijn tochten werd hij vergezeld door Ira D. Sankey, een zanger, die op een orgeltje zijn eigen geestelijke liederen, afgestemd op Moody's toespraken, begeleidde. Na die jaren in Engeland, Schotland en Ierland, keerde Moody terug naar Amerika als een beroemd man. Toch was hij niet hoogmoedig.

Zijn prediking werd meer en meer gekarakteriseerd door de geest van liefde. Hij verklaarde dat een gemeente slechts gezegend kan worden als zij alle geschillen opzij legt, alle kritiek, koudheid en groepjesgeest wegdoet, en als één man tot God komt. Als de gemeente leeft uit de liefde, zoals beschreven in 1 Corinthe 13, dan zullen velen aan de gemeente worden toegevoegd. Hij zei: „Ik wou dat de gemeente dit hoofdstuk op de knieën las!"

Ten aanzien van de vervulling met de Heilige Geest zei hij, dat iemand de Heilige Geest kan hebben ontvangen, zonder kracht te hebben God te dienen. Jezus moest eerst vervuld worden met de Heilige Geest, voor Hij zijn opdracht kon uitvoeren en datzelfde gold voor zijn apostelen.

Wie eenmaal is vervuld met de Heilige Geest, moet niet denken, dat hij vervuld zal blijven. Moody benadrukte dat wij

lekke vaten zijn, die gedurig onder de fontein moeten blijven om vol te blijven. Als we door God willen worden gebruikt, zullen we nederig moeten zijn, en dicht bij God moeten blijven. God kiest altijd het vat, dat het dichtst bij de hand is, aldus Moody.
Dr Scofield, bekend om zijn naslagbijbel, heeft eens aangegeven, wat het geheim van Moody's kracht was. Hij was van de dood naar het leven gegaan, en hij wist het. Hij geloofde in het goddelijke gezag van de heilige Schrift. Hij was vervuld met de Heilige Geest, en wist het. Hij was een man van gebed, omdat hij geloofde in een machtige, bevrijdende God. Bovendien geloofde hij in werken, onophoudelijke inspanning, wijze zorgzaamheid en de macht van organisatie en publiciteit.
Na zijn campagnes in Engeland, hield Moody nog twintig jaar lang campagnes in Amerika en Europa. 's Winters werkte hij in Northfield, waar hij nog twee middelbare scholen met internaat voor arme kinderen stichtte. Hij stichtte ook het bekende Moody-bijbel-instituut in Chicago en organiseerde jaarlijks bijbelkonferenties, na 1886 zelfs op internationaal niveau. 's Zomers hield hij zijn, steeds met zorg voorbereide, campagnes.
Hij stierf op 22 december 1899.

P. v. d. Werf

———

Voor het bovenstaande heb ik onder meer dankbaar gebruik gemaakt van het lezenswaardige boekje „Zij vonden het geheim", een uitgave van Het Zoeklicht.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Amsterdam-West, J. A. Brandsma te Groningen-Zuid.

Beroepen: te Harlingen, E. J. Huizing te Staveren.

VERANTWOORDING „10-CENTS-FONDS" VAN DE U.B.S.

In de maanden juli en augustus kwamen de volgende bijdragen binnen voor het „10-cents-fonds" van de Unie-Bouw-Stichting (dit is ons fonds tot hulp inzake kerkbouw):
Groningen-Noord 99,—; Haulerwijk 145,12; Den Helder 29,05; Scheveningen 46,41; Amsterdam-Noord 2 x 26,25; Hoogeveen 185,76; Assen 13,38; Alblasserdam 15,80 en 5,27; Amsterdam-West 53,56; IJmuiden 86,28; Alkmaar 66,45; Borne 29,84; Winschoten 73,35; Haulerwijk 13,07; Amsterdam-Centrum 38,72; Emmen 143,42; mej. GFB,B 50,—; A. 50,—.
Hartelijke dank aan allen, die gaven!
Deze mooie rij van bedragen doet ons deugd. Want als in de beide zomermaanden, waar veel werk in de gemeenten „stil" staat al zovelen bijdroegen aan het „10-cents-fonds", wat geeft dat een hoop voor de komende maanden, als het werk in alle gemeenten weer op volle aktiviteit staat. Want als in de eerste 8 maanden van dit jaar 38 gemeenten samen *f* 5.783,89 bijeenbrachten (dat is ruim *f* 2.300,— méér dan in diezelfde tijd in 1973!), dan zal in de resterende 4 maanden, als deze zelfde gemeenten zó doorgaan en de ontbrekende 35 gemeenten ook hun aandeel gaan bijdragen, nog zo'n bedrag verwacht mogen worden voor de hulp inzake kerkbouw. Toe maar, gemeenten, laat dat werkelijk gebeuren.
Dan komen we dit jaar toe aan wat we samen in dit jaar bedoelen te doen: *f* 11.000,—. Toe maar, toe maar!
En denk er tevens aan: de U.B.S. is onze spaarbank!
Postgironummer 1504 t.n.v. de Bouwstichting der Unie te Amsterdam.
Bankrekening 43.80.11.805 t.n.v. Bouwstichting der Unie, p.a. ds T. Jansma, Duistervoordestraat 1, Arnhem bij de Amro-Bank NV te Arnhem.

De administrateur van de U.B.S.,
T. Jansma,
Duistervoordestraat 1, Arnhem;
telefoon 085-611468

gemeenteberichten

GROTE DOOPDIENST IN HOOGEZAND

Hoogezand - (B.S.). Het is al lang geleden dat men iets gehoord heeft uit onze gemeente. Nu kunnen wij gelukig zeggen: Geen bericht - Goed bericht.
Wij maken geweldige tijden mee. Geweldige opkomsten, en vele doopdiensten. Zo ook weer zondag 8 september. Was er al een tijd lang een opleving in de gemeente, nu werden wij geplaatst voor een grote doopdienst, want 13 jongelui gaven te kennen, na hun bekering, ook gedoopt te willen worden. Daar dit problemen met zich mee bracht, wat de dienst betrof, moesten wij uitzien naar een gelegenheid hiervoor. Doch dit was spoedig opgelost, daar wij gebruik mochten maken van de aula van de Technische school. Dat dit een goede gedachte is geweest bleek wel door de enorme opkomst in deze dienst waar plm. 700 mensen aanwezig waren.
Wij mogen de Heer onze grote dank brengen voor zulke zegeningen in de gemeente. Het was ook nu weer een doopdienst, die weer veel te denken gaf. Nog lang zal over deze dienst gesproken worden. Moge de Heer het gesproken woord maar rijkelijk zegenen, ook bij hen, die zich een kind van God weten.
Na de dienst hebben wij met zeer vele gasten het avondmaal gevierd. De Heer was onder ons, en daar is het goed wonen. De nieuwe leden werden, evenals de gemeente toegesproken door broeder ouderling Scheeringa. Deze gaf te kennen dat de ouders, alsmede de broeders en zusters onze jonge leden goed moeten opvangen; en tot de nieuwe leden: nu is de strijd begonnen. En wanneer het soms moeilijk is, weet dan dat er een Helper is, groot van kracht. Ds Eijer deelde hierna de doopkaarten uit, met het boekje „Met Hem op weg".
Nog kan worden vermeld, dat in deze dienst medewerking werd verleend door een juist opgericht combo.
Moge de Heer ons allen de kracht schenken die wij ook in het werk van de gemeente nodig hebben.

DANKBARE BERICHTEN UIT MUNTENDAM

Muntendam - (J.S.). Als gemeente Muntendam mogen we in de afgelopen acht maanden terug zien op een gezegende tijd. Veel is de Heer gebeden om een nieuwe herder en leraar, en we danken nu de Heer dat Hij ons gebed heeft willen verhoren door ons ds Bosveld te zenden. Als gemeente samen met onze voorganger hebben we niet stil gezeten. Na de doopdienst in de maand februari mochten we in maart een zang- en muziekavond houden in het Dorpshuis te Muntendam. We waren hier tesamen met plm. 800 mensen onder wie velen die de Here Jezus nog niet kennen. Het evangelie is hier gebracht door zang, muziek en een kort gesproken woord. Na de vakantieperiode mochten we weer met nieuwe moed het winter-programma aanpakken. Dit begon met een tentcampagne waarin sprekers als ds Hessels, ds Bouritius, ds Kos, ds Schouten en ds Van 't Wout het woord mochten verkondigen. Voor iedere samenkomst werd een korte bidstond gehouden. Op deze bidstond waren we maar met weinigen, maar de Heer heeft onze gebeden verhoord door de mensen naar de tent te sturen, die normaal niet in een kerk komen. Het evangelie is aan deze mensen gebracht. We bidden dat de Heer hiervan de stille naprediker wil zijn en dat Hij blijft kloppen ook aan onze harten.
De komende tijd hopen wij als gemeente evangelisatiediensten te houden in het Dorpshuis te Muntendam. Waarom in het Dorpshuis? Het is ons gebleken dat je wanneer je evangelisatiediensten in de kerk houdt, praktisch geen mensen aantreft die anders niet naar de kerk komen, maar dat je deze mensen wel tegenkomt in een dorpshuis. Zondag 8 september mochten we weer een feestdag beleven. De doop werd nl. bediend aan een jong gezin, dat hier nog niet zo lang in onze gemeente woont. Dit geeft de christenen weer moed om door te gaan in de donkere wereld. Hoe moeilijk het soms ook is, laten we niet vergeten: de Heer zal ons nooit verlaten. Hij is altijd bereid het kruis, hoe zwaar ook, voor ons en met ons te dragen.

AFSCHEID DS G. LIEBE

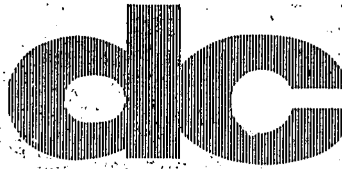
Amsterdam-W - (J.L.d.V.). Heel Baptist Nederland weet nu wel dat onze voorganger ds G. Liebe Amsterdam heeft verlaten en zijn werk in Hengelo is aangevangen.
Vrijwel iedere gemeente weet ook wat dat betekenen kan voor een gemeente die nu zonder voorganger verder moet gaan. En daarmee is wel meteen beschreven hoe Amsterdam-West er over denkt. Ook nu we het vriendelijke gelaat van ds Liebe niet meer op de kansel zien en z'n rondgaan in de gemeente moeten missen, is de gemeente niet van plan bij de pakken te gaan neerzitten maar met Gods hulp het werk voort te zetten, zo mogelijk met meer élan.
Het afscheid van het gezin Liebe heeft vooral in het teken van de dankbaarheid gestaan en is mede daardoor een allerminst treurige aangelegenheid geworden.
Op 4 augustus was er de afscheidsdienst in Huize Patrimonium waarvan br Liebe enkele jaren geestelijk verzorger was; 11 augustus was er de officiële afscheidsdienst die weliswaar twee en een half uur duurde maar waar het plezierig was in vele toonaarden, evenals bij Patrimonium, de waardering voor onze scheidende voorganger te horen bezingen. Wat ons bij alle sprekers opviel was de vriendelijkheid die van ds Liebe afstraalde, die op de buitenwereld de indruk maakte dat dat een man was die zonder zorgen of onaangename zaken door het leven ging. Wij weten echter wel beter. Voorganger van een gemeente te zijn brengt nu eenmaal zorgen en verdriet mee, maar het was een getuigenis op zichzelf dat br Liebe daarmee niet te koop liep, maar in zijn gang door stad en gemeente getuigde van de blijdschap die Hij in zijn Heer had gevonden en ervaren.
18 augustus was wel een zeer bizondere mooie dag want dat was de dag dat ds Liebe werkelijk voor het laatst als voorganger in de dienst voorging. En wat was het een vreugde dat hij als laatste daad Marike v. d. Mei mocht dopen. Een feest voor hem, voor de fam. v. d. Mei en niet in het laatst voor de gemeente. Het was ontroerend Marike als een extra belijdenis te horen zingen „'k Stel mijn vertrouwen op de Heer mijn God".
En het was voor br ouderling Albertsma een

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

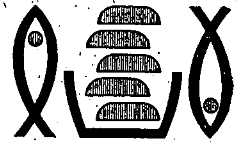
Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 -

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam -

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Voor ons onverwacht, maar toch op Zijn tijd, is plotseling weggenomen onze broeder

GOZEN GROEN

in de ouderdom van 77 jaar.

4 september 1974

„Hij die eens heeft overwonnen, neemt mij op in heerlijkheid;
't leven, in de Heer begonnen, blijft in alle eeuwigheid.
Eenmaal zullen wij verrijzen, juichend opstaan uit ons graf,
en de Vader eeuwig prijzen, die in Christus 't leven gaf".

Lofzangen en Gebeden lied 303 : 3

Baptistengemeente Winschoten

In volle vrede, nog vrij onverwacht, is heengegaan naar zijn Here en Heiland, onze zorgzame vader, groot- en overgrootvader

JAN DE JONGE

op de leeftijd van 96 jaar.

„Gij leidt mij naar Uw raad, o Heer
en daarna zult gij mij opnemen in Uw heerlijkheid". Psalm 73

Fam. De Jonge
Fam. Baptist

Eindhoven, 9 september 1974
Correspondentieadres: Jan v. d. Heydestraat 33

In volle vrede, nog vrij onverwacht, is heengegaan naar zijn Here en Heiland onze broeder

JAN DE JONGE

op de leeftijd van 96 jaar.

„Gij leidt mij naar Uw raad, o Heer
en daarna zult gij mij opnemen in Uw heerlijkheid". Psalm 73

Eindhoven, 9 september 1974

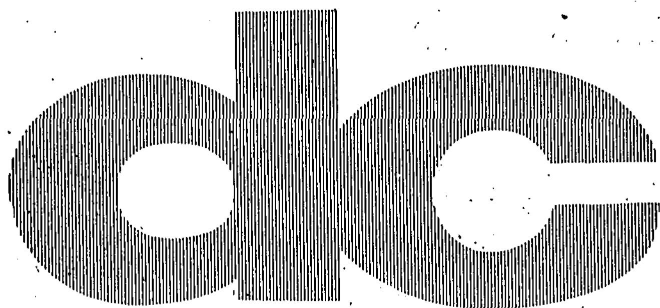
Baptistengemeente Eindhoven

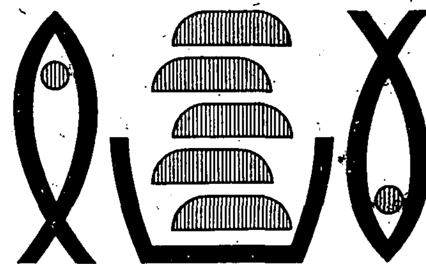
Op 2 september jl. nam de Heer tot Zich, onze trouwe broeder

TJEERD VAN NETTEN

geboren 14 juli 1888; gedoopt 24 april 1904

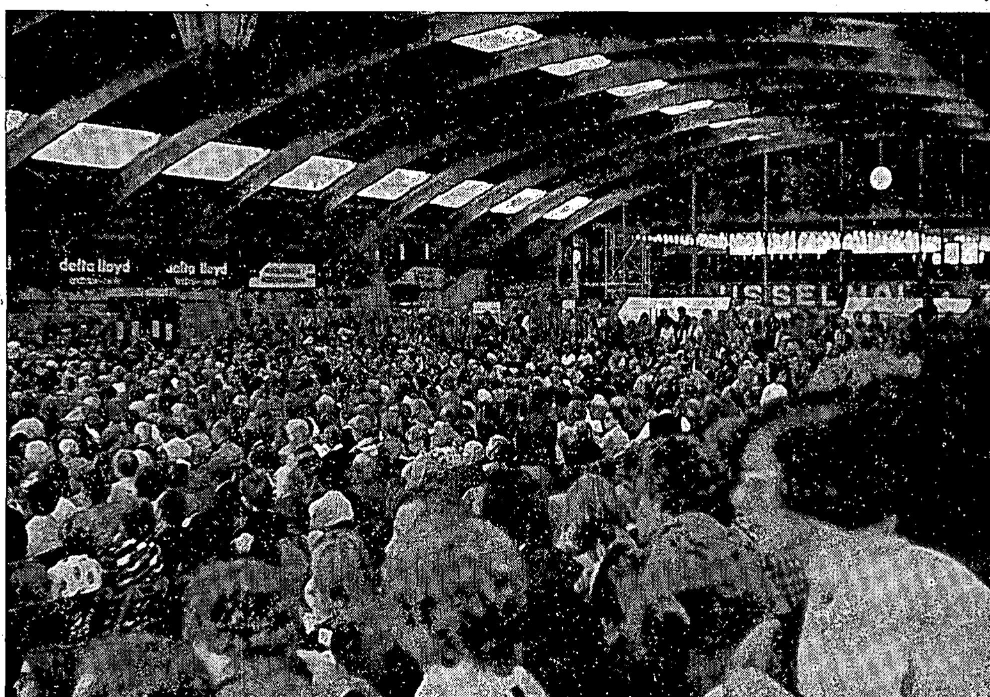
Baptistengemeente Sneek

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 39 - 27 september 1974

De volle IJsselhal

Grote belangstelling voor de "ontmoetingsdag" in Zwolle

AGAPE 74

Het is zeker niet overdreven om te zeggen dat de baptisten van Nederland in 't algemeen zich sterk met elkaar verbonden weten en elkaar graag ontmoeten. Dat is weer gebleken op de landelijke „Ontmoetingsdag", die op 14 september, onder het motto „Agape 74, Verzoening door Christus", in de IJsselhal te Zwolle werd gehouden.

Meer dan 4000 mensen, w.o. veel jongeren, waren gekomen en hadden samen een fijne, gezegende dag. Geruime tijd voordat het officiële programma begon waren velen al aanwezig. De koffie- en frisdrankenstalletjes kregen het meteen druk. Sommigen hadden toen ook al een lange reis achter de rug, want vanuit het hele land waren ze gekomen; met de trein, met de gehuurde bus of met eigen vervoer. Handen werden geschud en de blijdschap werd geuit over het weerzien van elkaar. Van de gelegenheid om allerlei stands te bezoeken werd druk gebruik gemaakt. Naast een boekenstand en een grammofoonplatenstand waren er verscheidene informatiestands, zoals van de U.Z.C., de E.C.U., de N.B.J.B. enz. De meesten zochten al gauw een plekje in de prachtige aangeklede zaal en genoten van het muzikaal voorprogramma, verzorgd door het gospelteam „Exodus" van Hengelo.

Morgenbijeenkomst

Om kwart voor elf kon ds J. Schuil, de voorganger van de gemeente te Zwolle, die samen met zijn gemeente en jeugd bijzonder veel werk heeft verzet voor de Ontmoetingsdag, een vrijwel volle zaal welkom heten. In deze eerste bijeenkomst ging het vooral om de verkondiging van het Woord. Ds J. van Dam van Sneek sprak over de onmeetbare liefde van God voor de wereld. Zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn Zoon gegeven heeft. Zo grote liefde van God moet brengen tot dankbaarheid en aanbidding, tot wederliefde en dienst. Het koor van de

Staande een loflied. Rechts vooraan ds Th. van der Laan en zijn echtgenote - onze Unie-sekretaris had een groot aandeel in het voorbereidende werk

baptistengemeente te Musselkanaal zong enkele mooie liederen en ook de zanggroep „Ignis" van Utrecht bracht op zeer verdienstelijke wijze een paar liederen. Natuurlijk werd er samen gezongen, o.a. een nieuw lied van ds Anne de Vries uit Coevorden. De heer Maarten de Groot van Deventer begeleidde op een voortreffelijke wijze met zijn orgel de samenzang. En natuurlijk was er ook een kollekte. Jongelui uit Hoogezand verzorgden die. De Schriftlezing werd verzorgd door ds B. Stuut van Heerenveen. Aan het begin van de bijeenkomst was gebeden door ds W. Veenstra van Wormer en aan het eind werd gedankt door ds Jac. Schouten van Emmen. In de pauze die volgde kon men zijn meegebrachte boterhammen eten of iets gaan nuttigen in het restaurant en natuurlijk praten met bekenden!

Kinderwerk

Terwijl in de IJsselhal de eerste bijeenkomst werd gehouden, was er in de aula van een nabij gelegen school een speciaal programma voor kinderen van 8 en 9 jaar, waar de zondagsschoolleiders en -leidsters van het IJsselgewest voor zorgden, onder leiding van de heer A. Hof uit Apeldoorn. De heer J. Zijlstra van Apeldoorn maakte de kinderen duidelijk waarom de groten in de IJsselhal bijeen waren, er wás een combo en een poppenspel. En in een tent, dicht bij de IJsselhal werden de kleuters opgevangen. Zij kregen een fijn verhaal te horen en deden leuke spelletjes. In nog weer een andere tent werden de babies en de peuters verzorgd. 's Middags was er in de aula een speciaal programma voor de kinderen van 6 en 7 jaar. In totaal werd op deze wijze voor ongeveer vierhonderd kinderen gezorgd.

Enkele honderden kinderen hadden hun eigen feest

Middagbijeenkomst

Om kwart na één uur begon de middagbijeenkomst, die werd geleid door ds Th. van der Laan, de algemeen sekretaris van de Unie, die bijzonder veel heeft gedaan om allerlei zaken voor de Ontmoetingsdag te regelen. Ds G. van 't Wout van Utrecht ging voor in gebed en door ds E. J. Huizing van Staveren werden enkele gedeelten uit de bijbel gelezen.

De leider van de bijeenkomst gaf een korte inleiding op de reli-musical die een baptisten-jeugdgroep van Utrecht o.l.v. Jaap Boeschoten zou uitvoeren. Deze musical was „It 's getting late" van de Continental Singers, in een Nederlandse vertaling. Hij is gebaseerd op het boek van de Amerikaanse hoogleraar Hal Lindsey, dat in ons land verscheen onder de titel: „De planeet die aarde heette..." Daarin gaat het over de toekomst van de wereld en over het eeuwig rijk van God, dat Jezus zal brengen. Met veel enthousiasme brachten de ongeveer 30 jongelui uit Utrecht deze musical. Omdat allerlei verschrikkelijke toestanden in de wereld tot uitdrukking moesten worden gebracht, was de muziek soms erg hard en bijna angstaanjagend. Sommigen stonden toen op en vertrokken. Ja, soms is het zo erg gesteld in de wereld, dat we ons er wel van af zouden willen wenden! De bijbel zegt dat er nog veel meer verschrikkelijke dingen zullen gebeuren. Zij die bleven zitten mochten later echter heel blijde en rustige zang en muziek horen, als weerspiegeling van

Er waren opvallend veel jongemensen

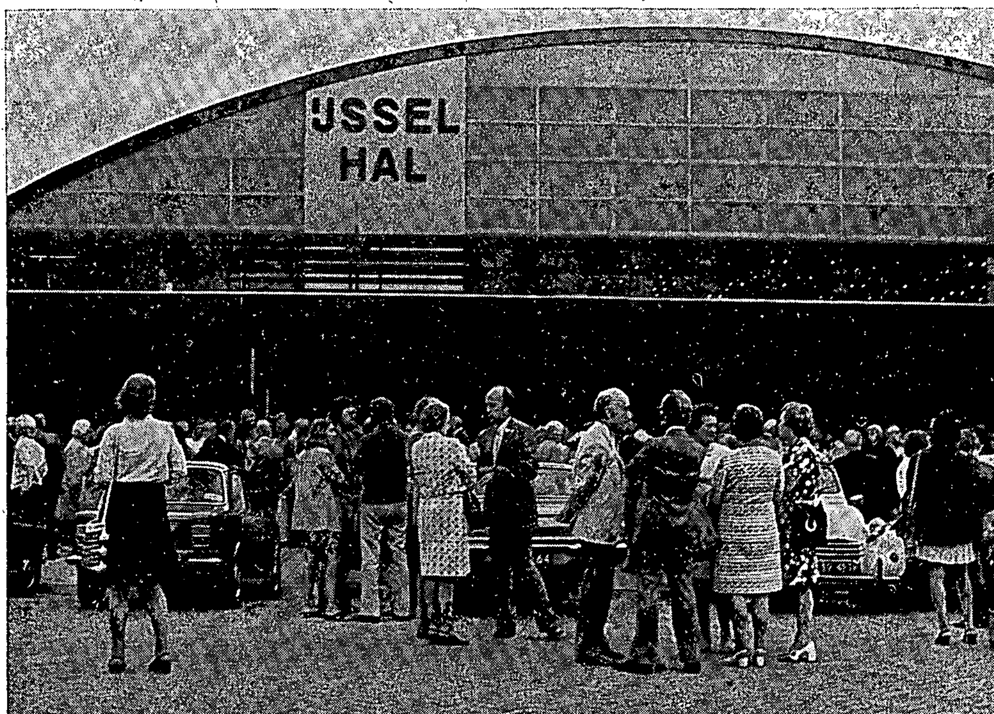
In de „voorhof" stonden diverse stands, waar het soms zo druk was als op de markt.

Een blijmoedige kollektant aan wie de mensen blijmoedig geven

de vrede van Jezus en het feest van het Lam dat Hij viert met ieder die volhardt.

De boodschap kwam over en de jongelui kregen een geweldig applaus. Er werd weer gekollekteerd en het is verblijdend dat er voldoende bijeengebracht werd om de kosten van de dag te kunnen betalen. Nadat ds G. H. W. Pflaum van Pernis gedankt had, werd nog het lied „Ieder die volhardt" gezongen, een lied dat in de musical voorkomt.

Ha, zijn jullie er ook?

Slotbijeenkomst

Om ruim drie uur 's middags werd de slotbijeenkomst gehouden, die geleid werd door ds Chr. Eyer van Hoogezand, voorzitter van de voorbereidingskommissie. Ds J. C. Loot van Almelo ging voor in gebed en de Schriftlezing werd gedaan door ds C. van Wier van Emmen. Het bekende duo, mevr. A. de Haan-Klein Haneveld en de heer K. Warta, zong enkele liederen, die zeer aanspraken. Ds Bryan Gilbert van Engeland, de ook in ons land reeds bekend geworden evangelist, hield een evangelistisch appèl, waarbij hij uitging van 1 Joh. 4 : 7—21, het gedeelte waarin het gaat om de liefde van God en haar uitwerking in ons leven. Ds Van 't Wout vertaalde hem vlot.

Heel verblijdend was het, dat op de uitnodiging om de Here Jezus te aanvaarden als de Heiland en Heer, om zich te laten dopen of om zijn leven opnieuw aan de Heer en zijn dienst te wijden, een twintigtal ging opstaan en later naar voren kwam, waarna ds Eyer met en voor hen bad.

Er werd samen gezongen „Ik weet dat mijn Verlosser leeft"; daarna dankte ds H. van der Werf uit Doetinchem voor de fijne dag en toen werd als slotlied gezongen: „Neem de naam van Jezus mede". De jongelui van Utrecht, die de musical hadden uitgevoerd beklommen toen het podium en zongen enkele „toppers" uit de musical.

Zo kwam het einde van deze Ontmoetingsdag, waarop met veel dankbaarheid terug mag worden gezien. Velen hebben hard gewerkt om deze dag te maken tot wat hij geworden is. Ieders naam is hier niet genoemd. Maar laat men ervan verzekerd zijn dat zij die de Ontmoetingsdag meemaakten er heel dankbaar voor zijn. De Ontmoetingsdag geeft vooral reden om God te danken voor zijn goedheid die Hij bewees en voor de zegeningen die Hij schonk.

E. J. H.

DEELNEEMSTERS TRAININGSKURSUS NBVB OPGELET

De bus van 15.30 uur uit Zwolle naar Dalfsen - zie de desbetreffende mededelingen - is in verband met een wijziging in de dienstregeling uitgevallen.

MEDEDELINGEN

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente te Utrecht berust thans bij: K. Groeneveld, Planetenbaan 85, De Bilt (post Bilthoven); tel. 030-780469.

TABITHA - NIEUWS

Woensdag 4 september zette het Tabitha-bestuur zijn afgesproken vergadering van 21 augustus voort. Ook nu weer werd er uitvoerig gesproken over een groot aantal zaken. Enkele daarvan mogen hier nader worden toegelicht.

Friesland

Nog steeds worden er onderhandelingen gevoerd met lagere en hogere overheden over de verkrijging van een bejaardentehuis in „de mooiste provincie van Nederland", zoals voorzitter ds Bijleveld zei. In dit „Friese" gesprek moeten twee handen elkaar schoonwassen. Zowel de plaatselijke overheid van de gemeente Tietjerksteradeel als Tabitha hebben groot belang bij deze zaak. We hopen in de loop van de herfst iets meer definitiefs te kunnen zeggen.

Scheveningen

In het sinds 1953 in gebruik zijnde pand was geen lift. Het bouwen van een bedlift was en is een kostbare aangelegenheid. Binnenpandig zou dit vooral veel ruimte gekost hebben; tegen het bestaande pand aanbouwen..., ja, uit deze idee ontstonden de uitbreidingsplannen, die echter nimmer verwerkelijkt konden worden. Daaruit ontstond zelfs de idee om een geheel nieuw gebouw op te trekken voor de verpleging van 100 geestelijk gestoorde bejaarden. De minister zag dáárvan de noodzaak niet in. Maar we protesteerden tegen de afwijzende beschikking van de minister. Inmiddels moet het werk wel doorgaan, dat eist het welzijn van 35 bejaarden. Nu het karakter van het werk verandering ondergaan heeft, omdat niet meer zozeer van verplegingbehoevende, maar veeleer van extra-verzorgingbehoevende bejaarden gesproken moet worden (op de fijne nuancering komt het in de gezondheidszorg aan, vergeet u dat niet!) nú is één bedlift niet meer van zo groot belang.

Door het uitbreken van een bestaande kleine goederenlift en het wegbreken van daarachter gelegen kasten, kan een vierpersonenlift geplaatst worden; we hopen over enkele weken deze in gebruik te kunnen nemen. Mede dank zij het feit, dat landelijk Tabitha door de Tabitha-Bouw-Actie over reserves beschikt, kunnen de kosten uit eigen middelen worden bestreden.

Het zal duidelijk zijn, dat de plaatsing van een lift een geweldige sprong vooruit betekent. Het betekent ook een uitbreiding met zeker 6 plaatsen.

De Strubben

Met name sinds verleden herfst blijkt De Strubben in een bestaande behoefte te voorzien. Ná een periode van ekonomisch bijna-failliet gaan, is er nu een duidelijk stijgende lijn te zien. Dat geeft aanleiding tot grote dankbaarheid. En dat geeft vooral ook aanleiding tot het denken over plannen, die de kapaciteit kunnen vergroten, en die daardoor aan meer mensen een nog beter aan hún behoeften aangepaste voorziening kan geven.

Want vooral ten aanzien van de gasten van De Strubben geldt wel, dat er een grote verscheidenheid van lichamelijke en psychische zwarigheden wordt meegenomen naar ons rusthuis in Schoonloo. In hoeverre kan men verlichting of bevrijding daarvan ervaren? Dat ligt voor een deel mede aan de ruimtelijke voorzieningen, die aanwezig zijn.

Ontgint u een nieuw land?

Moet het Tabitha-bestuur dat ook doen? En als het Tabitha-bestuur dat doet, gaat het dan buiten zijn boekje? Hoe ziet dit „boekje" van Tabitha eruit? Over deze vragen is gesproken. Moet de huidige organisatie gewijzigd worden. Op welke wijze kun je tegemoetkomen aan de steeds groter wordende roep in de maatschappij om meer demokratie op het terrein van de welzijnszorg? Tot dit terrein behoort ook ons bejaardenwerk, daartoe behoren toch ook onze verpleegtehuizen? Vragen waar je niet een, twee, drie over uitgedacht bent.

Af en toe duiken er aan de Tabitha-horizon tehuizen op, die reeds bestaan, maar die een samenwerking met Tabitha zouden waarderen. Af en toe krijgt het Tabitha-bestuur de vraag voorgelegd, of de algemeen-sekretaris verdere onderzoekingen zal doen naar bepaald aangeduide mogelijkheden. En dan komt de vraag ook opduiken: Nemen we niet teveel hooi op onze vork? Kunnen we het allemaal bolwerken? Hebben we genoeg aan een gedeeltelijk vrijgestelde? Op welke wijze moeten we verder, zonder roofbouw op mensen en financiën te plegen?

Zwijgplicht

Bij het openen van een gesprek over deelneming van Tabitha in een bepaald stuk werk, of over het overnemen van een nieuw projekt, wordt ons meer dan eens gevraagd, daaraan geen ruchtbaarheid te geven. Zulks wordt dan met de beste bedoelingen gedaan. Met name met de bedoeling om onder de belanghebbenden geen onrust te zaaien.

Zo ging het destijds met onze besprekingen met de voormalige eigenaar van wat wij nu kennen als „Tabitha-Lunteren". Zo gaat het nú ten aanzien van wellicht een nieuw stuk werk in het Noord-Oosten des lands.

Ieder kan er echter van verzekerd zijn, dat het Tabitha-bestuur, zodra het de handen vrij heeft, de gemeenten van haar plannen op de hoogte brengt. En dat geldt vooral voor de gemeente ter plaatse of voor de gemeenten in de omgeving, die ten nauwste bij een nieuw stuk werk betrokken moeten worden.

Want dít moet men van het Tabitha-bestuur aannemen: Het wil zijn werk doen ten bate van mensen, en vanuit de plaatselijke gemeente. Je zou - met een beeld - het Tabitha-bestuur een kommandotroep kunnen noemen, die een bruggehoofd bouwt en daarna de bewaking en bewaring en uitbreiding van dit bruggehoofd overlaat aan het voetvolk.

Tenslotte

Bidt voortdurend om wijsheid voor de mensen, die in de verschillende Tabitha-tehuizen werken. Die leiding geven. Die daarin een bestuurlijke taak hebben.

Het gaat er ten diepste toch om, dat mensen leren in dit werk Christus te zien. Hij moet herkenbaar worden in al die verplegende en verzorgende bezigheden, die aan de opgenomenen verricht worden. Dat is moeilijk. Daarin voorzien vakkundigheid en deskundigheid niet, althans niet helemaal. Daar komt een innerlijke instelling bij te pas.

Bidt, dat de Heer van dit stukje van de wijngaard ons mensen geeft, die bezield zijn door het verlangen om dienstbaar te zijn.

H. Ploeger,
alg. sekr. Stichting Tabitha

GEWEST HOLLAND WEER AKTIEF

Op zondag 10 november a.s. zal in Rotterdam-Zuid een jeugddag gehouden worden, waarbij alle baptisten-jeugdafdelingen van Gewest-Holland hartelijk welkom zijn. Deze meeting zal een nieuw startpunt betekenen van de gewestelijke aktiviteiten, die geruime tijd hebben stilgelegen.

Het programma bestaat o.a. uit ontmoeting, community-singing, een vrolijk middagsamenzijn, 's avonds een evangelisatiedienst met medewerking van zang en muziek. Dit alles rondom de persoon van Jezus, die centraal staat.

De betreffende jeugdafdelingen zal nog nader bericht worden toegezonden.

Tevens wordt gewerkt aan de samenstelling van een gewestelijk bestuur. Kandidaten hiervoor kunnen door de afdelingen worden voorgedragen.

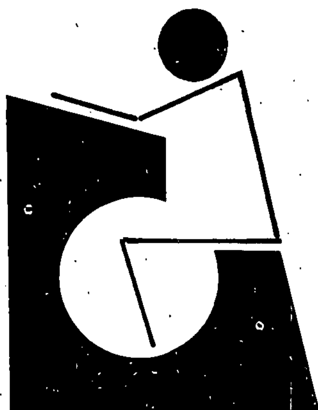
Kontaktpersonen:
M. van den Berg,
Zeemanlaan 10a, Leiden
K. Touwen,
Walchersestraat 64c, Rotterdam 3021

PREDIKANTSVROUWENDAG

Predikantsvrouwen opgelet. Wij komen 10 oktober weer samen ten huize van mevr. De Boer te Zutphen.
Dus *niet* 3 oktober zoals aanvankelijk de bedoeling was.
Programma volgt.

DRAAG EEN BANKJE BIJ!

ZONDAGSSCHOOL-
ZENDINGSAKTIE 1974-1975

Ieder jaar weer beleven de kinderen veel plezier aan de zendingsakties van de L.Z.C. Het is voor hen een kwestie van „zoveel mogelijk ophalen".
Ongetwijfeld heeft dit element ertoe bijgedragen dat de akties een sukses werden. Gelukkig is dit niet het enige dat hier gezegd kan worden.
Natuurlijk zijn ook de vormgeving en het doel van de aktie van groot belang.
Wat de vormgeving betreft, deze wordt al jaren verzorgd door br Mostert uit Nietap (Gr.). Vorig jaar konden er emmertjes water (geld) worden aangedragen t.b.v. een pompinstallatie voor de bijbelschool in Ndiki. Hoe suksesvol de aktie werd, bleek uit het feit dat in plaats van 1 pomp ter waarde van *f* 2.500,— een installatie kon worden gebouwd, waardoor ook dorpen in de omgeving van water zijn voorzien. De totale opbrengst bedroeg ruim *f* 9.300,—!

Ook dit jaar kunt u uit de vormgeving het doel aflezen. Het gaat om geld voor schoolbanken in Nselo en Kinanga (Zaire). Nieuwe scholen zijn er, maar banken konden niet worden betaald. Er is *f* 6.500,— nodig. Dit bedrag wordt zonder meer bereikt. Een aantal zondagsscholen maakte al forse bedragen over.
Nog één aspekt van de zondagsschool zendingsakties wil ik hier noemen. Dit is - dacht ik - wel het belangrijkste ervan. Het is een vormend aspekt.
Onze kinderen worden gekonfronteerd met het zendingswerk, met noodsituaties in andere landen en met de mogelijkheid heel daadwerkelijk iets voor anderen te doen.
U zult allen begrijpen hoe belangrijk het is om al vroeg iets van deze goddelijke opdracht te verstaan. Het is tevens een schakel tussen zondagsschool en gemeente. Helaas hebben veel ouders dit nog niet zo gezien. Ze hebben de bouwplaat van het spaarbankje niet voor hun kinderen in elkaar gezet. Toch zou dat een stimulans betekend hebben voor een fijne gelegenheid om over Gods opdracht te spreken. Misschien loopt bij u de aktie nog.
Voor de L.Z.C. is de aktie pas begonnen. De gelden beginnnen binnen te stromen. Wilt u toch nog meedoen? Laat het uw kinderen weten en laat het ons weten.

zendingspenningmeester L.Z.C.
J. Schuil, Giessen 11, Zwolle
giro 2991254

SAMENVATTING
„ONTMOETNGSDAG"
OP DE BAND

Van de „Ontmoetingsdag" in de IJsselhal te Zwolle zal een samenvatting gemaakt worden door br P. Schuil te Leiden ten behoeve van zieken, bejaarden enz.
Ook zal zoveel mogelijk ingegaan worden op aanvragen van verdere belangstellenden.
U zult begrijpen dat aanvragen van zieken en bejaarden voorrang hebben. Wilt u dit bij uw bestelling kenbaar maken?
Verkrijgbaar zullen zijn:
Cassettes C-120 (2 x 60 minuten) mono of stereo.
(Indien niet speciaal aangegeven, wordt een mono-cassette gezonden).
Inklusief portokosten f 12,50
bandjes, 13 cm (2 x 60 min)
mono of stereo (zie onder cassettes)
Inklusief portokosten enz. f 20,—
U kunt bestellen bij het Unie-bureau door overmaking van het betreffende bedrag op giro 9260, onder vermelding: cassette (of band) „Ontmoetingsdag". D.m.v. een kruisje kunt u de urgentie van uw aanvrage aangeven.

GEVONDEN VOORWERPEN

Een blauwe herenjas, alsmede een grijze damesblazer zijn in de IJsselhal achtergebleven. Denkt u dat het uw eigendom betreft, neem dan kontakt op met J. Schuil, Giessen 11, Zwolle; tel. 05200-31897.

Verloren op 14 september jl. op de Ontmoetingsdag in Zwolle 1 sterrebeeld ketting (Leeuw). Mej. H. Zeeman, Breudijk 27, Rotterdam. Eventueel telefonisch kontakt opnemen met ds H. L. Nieman, tel. 010-81 50 88.

In de 116e psalm staan twee begrippen die wij vaak als elkaars tegenstellingen beschouwen: genade en rechtvaardigheid. Beide sluiten elkaar uit, vinden wij.
Voor ons is genade vebonden met door de vingers zien, met genade voor recht laten gelden. Of als iets vernederends: van de vechtende schooljongens op het schoolplein moest de zwakste om „meisjesgenade" roepen — dan pas werd-ie losgelaten om weer overeind te komen.
Rechtvaardigheid is een stoer

P

begrip. Het heeft te maken met eerlijkheid en gestrengheid, met rechttoe-rechtaan. Met respekt en zelfbewustheid.
Ja, genade en rechtvaardigheid sluiten elkaar uit, vinden wij.
„Genadig is de Here èn rechtvaardig", heeft de dichter van psalm 116 ontdekt (vs 5). Bij God sluit de rechtvaardigheid de genade niet uit. Wie bij God om genade vraagt vernedert zich niet. Want Hij heeft Zich in onze plaats vernederd... Aan het kruis van Golgotha vind je genade en rechtvaardigheid ineen. In Eén.

v. D.

VAN DE ALGEMEEN SEKRETARIS

Ruim ƒ 28.000,— in te halen!

In deze rubriek hebben we u min of meer regelmatig op de hoogte gehouden van de stand van de vrijwillige bijdragen. We lopen al weer naar het einde van het jaar. Daarbij is het erg belangrijk u helemaal op de hoogte te houden van de binnengekomen gelden. We geven u dan allereerst door de binnengekomen gelden over de maanden juli en augustus en daarna de totaal binnengekomen gelden over de eerste acht maanden van dit jaar.

Gegevens over de maanden juli en augustus 1974

	benodigd bedrag voor 2 maanden	ontvangen in juli en aug.	te weinig ontvangen
E.C.U.	6.000,—	5.150,—	850,—
C.v.d.O.	8.300,—	8.000,—	300,—
U.Z.C.	17.400,—	15.950,—	1.450,—
N.B.J.B.	1.250,—	1.050,—	200,—

Gegevens over de eerste 8 maanden

	benodigde bedragen	ontvangen bedragen	tekort per 31 aug. '74
E.C.U.	24.500,—	17.800,—	6.700,—
C.v.d.O.	33.300,—	24.650,—	8.650,—
U.Z.C.	69.500,—	58.500,—	11.000,—
N.B.J.B.	4.950,—	2.950,—	2.000,—

Hieruit blijkt, dat in de maanden juli en augustus goed gegeven is door onze gemeenten, maar dat we in onze totale bijdrage nog ruim ƒ 28.000,— achterliggen op de noodzakelijke bedragen.

Bij dezen willen we u dan ook allen opwekken ervoor te willen zorgen, dat onze arbeid die we samen in de naam van de Heer mogen verrichten, doorgang zal kunnen vinden.

De Evangelisatie Commissie van de Unie heeft niet alleen het derde werkboek van Bryan Gilbert uitgegeven, mede de grote „Ontmoetingsdag" in Zwolle gefinancierd en een evangelisatiekonferentie belegd in Dalfsen, maar kan door uw gaven gemeenten helpen hun arbeid voor de Heer te doen.

* * *

De opleiding van onze voorgangers gaat onverminderd voort. Het is geen arbeid van mensen die aan de weg timmeren: studie, bezinning en praktische arbeid zijn nu eenmaal zaken die niet steeds besproken kunnen worden in dit blad. Voor de toekomst van onze gemeenten is de opleiding van toekomstige voorgangers van het allergrootste belang. We vragen om uw voorbede en uw offers.

* * *

De zending willen we onverminderd onder uw aandacht brengen. In Sierra Leone, Noord- en Zuid-Kameroen mogen wij deelnemen aan een grote arbeid waarin we met tien verschillende Baptisten-Unies in Europa het werk van de Heer mogen dienen. En niet te vergeten de broeders en zusters uit die landen zelf worden tot verkondigers. Laten we niet nalaten onze broeders en zusters, zowel onze Europese als ons inheemse werkers in het gebed te dragen.

* * *

De N.B.J.B. komt nog ƒ 2.000,— te kort en heeft vanuit de gemeenten nog maar ƒ 2.950,— ontvangen. Laten we toch in al onze gemeenten ook deze arbeid gedenken. Het landelijk jeugdwerk, met name de bezinning op de geloofs- en levensvragen, is van groot belang in deze tijd waarin zoveel vragen van buiten op onze jongeren afkomen.

* * *

Tenslotte willen we ook nog uw aandacht vestigen op het werk van de Unie Bouw Stichting, dat in deze rubriek dan wel niet in getallen genoemd wordt maar dat toch ook onze aandacht en ons offer verdient.

Th. van der Laan

RADENKONFERENTIE VAN GEWEST Z.O.-DRENTHE

Op **donderdag 10 oktober a.s.** om 7 uur nam. in de baptistenkerk (De Wegwijzer) te Emmen.

Agenda:

van 7—8 uur, een belangrijke bespreking met het Stichtingsbestuur van „TABITHA".

van 8—9 uur, uitwisseling van gedachten over de agenda van de 94ste Algemene Vergadering van de Unie te Rotterdam.

D. Molijn, sekretaris

POSTZEGELS VOOR DE ZENDING

Hierbij mijn hartelijke dank voor al de zegels die u voor de zending meebracht naar Zwolle. Het was tesamen 11 kilo. Er is nu weer veel werk aan de winkel: ik sorteer ze zelf, ga er mee naar de markt hier in Amsterdam en verkoop de duursten per stuk.

Nu hoorde ik in Zwolle op de „Ontmoetingsdag", dat buitenlandse zegels niets waard zouden zijn. Welnu, ik kan hier de buitenlandse beter kwijt dan de Nederlandse zegels!

Maar allen hartelijk bedankt!

We gaan allemaal weer hard aan het sparen; graag rekenen we op aller medewerking.

K. Kuperus en echtgenote,
Simsonstraat 5¹, Amsterdam

VIJFTIG NIEUWE LIEDEREN

Zoals men in het vorige nummer heeft kunnen lezen, zal op de Algemene Vergadering een bundeltje met vijftig nieuwe geestelijke liederen verkrijgbaar zijn. Dat wil zeggen: de mééste liederen zijn nieuw, want er zijn ook enkele bekende (en in onze gemeenten geliefde!) nummers onder.

De Zangbundelkommissie was namelijk van mening, dat aan uitbreiding en vernieuwing van de bestaande liederenschat langzamerhand niet meer viel te ontkomen. Vandaar dat het hierboven bedoelde bundeltje bedoeld is als een aanvulling op „Lofzangen en Gebeden".

De totstandkoming van deze verzameling, waarover we nog nader zullen informeren, is mogelijk geworden dankzij de medewerking van verschillende instanties (w.o. de Interkerkelijke Stichting voor het Kerklied) en personen, die ons toestemming verleenden om één of meer liederen over te nemen. Het boekste zal ƒ 1,75 per exemplaar gaan kosten. U kunt uw bestellingen nu reeds — liefst per gemeente — richten aan br J. Germeraad, Albert Verweijstraat 21, Hengelo (O.).

Namens de Zangbundelkommissie,
J. A. Brandsma

INTERKERKELIJKE ZENDINGSDAGEN

Het thema is: de kerk aan het werk.

Men wil niet alleen de aandacht vestigen op de kerk die „ginds" aan het werk is, door middel van film en gesprek, maar men wil eveneens spreken over de kerk die „hier" aan het werk is, in de eigen woonplaats.

Deze zendingsdagen worden gehouden, steeds van 10.30-16.00 uur; op **zaterdag 12 oktober** te Etten Leur in „De Baai"; sprekers: dr A. H. v. d. Heuvel, sekretaris-generaal van de Nederlandse Hervormde kerk en drs G. J. van Butselaar;

op **zaterdag 19 oktober** te Hoogeveen in „De Tamboer"; sprekers: ds H. Olde en ds C. B. Posthumus Meyes, voorzitter van de Nederlandse Zendingsraad;

op **zaterdag 26 oktober** te Den Haag in de Vredekerk en de Paaskerk; sprekers: mevr. v. d. Veen-Schenkeveld en ds A. de Haan, sekretaris binnenland van de Raad voor de zending van de Nederlandse Hervormde kerk.

Men kan zich opgeven voor deelname bij de Nederlandse Zendings Raad, Prins Hendriklaan 37, Amsterdam-1007; telefoon 020-717654.

Ons gezin gezond gezin (1)

Eén van de sterkste emoties is de liefde voor „thuis".
Een plaats met een dak boven je hoofd.
Een plaats om jezelf te zijn.
Als je leest dat veel huwelijken in een scheiding eindigen, vraag je je met schrik af hoeveel mensen door deze ontwikkeling hun „thuis" dreigen te verliezen. In verschillende staten van Amerika is het percentage de laatste twintig jaar met maar liefst 38% toegenomen.
Huwelijksmoeilijkheden vormen niet de enige bedreiging.
Ook al lijkt het gezin uiterlijk in takt, toch kan er een diepgaand gebrek aan onderling kontakt zijn. In dat geval is er dan ook weinig sprake meer van een werkelijk „thuis".
Men verdiept zich niet meer in elkaars leven en besteedt de beschikbare tijd grotendeels aan zichzelf.
Een in geestelijk en maatschappelijk opzicht gezond evenwichtig gezin is een gelukkige plaats om dagelijks op terug te vallen. We hebben een fundamenteel verlangen naar veiligheid, beslotenheid, samen-zijn.
Het gezin kan ons dat bezorgen.

Het gezin onder invloed

— televisie

In geen enkele tijd ontving de mens, soms tegen wil en dank, zoveel informatie. Zoals vroeger de avonden in het gezin het karakter droegen van pauzes in het dagelijks bestaan, zo zijn in onze tijd die avonden grondig veranderd door het televisiescherm, dat ons een uitzicht biedt op de wijde wereld rondom. Het gezin biedt in veel gevallen niet meer die veilige beslotenheid, doordat er een opening naar buiten is gekomen. Politiek, kultuur, wetenschap, kunst en godsdienst nemen vooral in de avonden de plaats in van de pauzes en de ontmoetingen in de huiselijke sfeer.
De televisie, de ogenschijnlijk vredige informatiebron blijkt in veel gevallen een indringerige, opdringerige, soms zelfs diktatoriale macht uit te oefenen. De invloed op de samenleving binnen en buiten het gezin, op onze gewoontes, ons gedrag, onze smaak, wordt bijna niet meer beperkt.
Door de televisie wordt ons verlangen naar bezit en onze behoefte tot konsumptie op een ongezonde wijze vergroot.
De televisie oefent macht over ons uit.
De televisie is in veel gevallen een diktator in huis.
De televisie hypnotiseert enorm veel mensen, of we het willen weten of niet.
We moeten elkaar waarschuwen.
De televisie verdringt de normale behoefte aan menselijk kontakt en laat dan bij de mens een gevoel van leegheid en eenzaamheid achter.
Op min of meer passieve wijze ondergaan we de programma's. De ellende van de wereld wordt bij-elkaar gevoegd en ons in de schoot geworpen.
Natuurlijk ontstaat er een reaktie.
Vaak ontwikkeld is een afweer-mechanisme en dat kan een gezonde aktie van zelfbehoud zijn.
Aan de andere kant kan een verharding tot stand komen, met als gevolg dat de nood, ook in de direkte omgeving, minder belangrijk wordt. Er zijn zoveel indrukken te verwerken dat de belangstelling voor elkaar eronder gaat lijden.
Het televisie-kijken is een wijze van vrijetijds besteding die ten koste kan gaan van de leden van je gezin, met alle gevolgen van dien.
Enige tijd geleden las ik een nogal zuur grapje: Man en vrouw zitten beiden aan de buis „geplakt" en op zeker moment valt het beeld weg. De televisie is defekt. De man keert zich om naar zijn vrouw en vraagt, „belangstellend": „Zeg Mien, hoe gaat het met jou de laatste tijd?"
Eigenlijk wil ik het niet laten bij dit signalement.
Er valt veel meer te zeggen.

— de televisie en ons persoonlijk geluk

Via de reklame-mogelijkheid wordt ons *voortdurend verteld* waar ons geluk van afhangt! Een man is zo jong als hij zich voelt, zeker, maar dan moet hij wel één of ander artikel konsumeren. Op een aanstotende wijze wordt er over de dood van een echtgenoot en vader gesproken om de één of andere levensverzekering te sluiten. In die reklame-spot krijg ik sterk de indruk dat de hoofd-zorg bij een dergelijk sterfgeval, de geldzorg is.
In de speelfilm en bij het toneelspel is het overmatig gebruik van sterke drank, het veroveren van en het naar bed gaan met een mooie vrouw als een vanzelfsprekende zaak gepresenteerd. De wijze waarop ons dit alles wordt voorgeschoteld moet ons wel beïnvloeden.
De televisie is mede-schuldig aan het toenemen van de geweldadigheid, de ongezonde vergroting van onze konsumptiedrang, zedelijk normverlies, en toenemende gevoelens van vervreemding, onzekerheid, angst en eenzaamheid.
Volgens de Amerikaanse psychiater Kaplan schept „het evangelie van de televisie gevoelens van angst en vervreemding bij minder bedeelden en leegheid en neurosen bij de rijken". Verder merkt hij nog op: „Wanneer wij de televisie aanzetten, zetten wij onszelf af. Als het waar is dat onverschilligheid, slapheid en machteloosheid als epidemieën in onze moderne maatschappij rondwaren, dan is de televisie daar een grote besmetter van".
De televisie kan gebruikt worden als bron van informatie, als middel voor ontspanning en als hulp bij de verbreding van ons zicht op de mens en de wereld waarin hij woont.
Het is echter duidelijk dat de televisie tevens een bedreiging vormt voor ons persoonlijk en gemeenschappelijk geluk.
We zullen willen proberen ons gezinsleven te beschermen.
We zullen er op toe willen zien dat er voldoende tijd en ruimte over blijft om elkaar echt te ontmoeten; om met elkaar werkelijk om te gaan.
We willen voorkomen dat de televisie onze huiskamer en onze beschikbare tijd en aandacht gaat opeisen en zodoende één van de belangrijkste delen van ons menselijk bestaan gaat domineren.
We willen bouwen aan het onderling kontakt.
We willen bouwen aan ons gezin, aan ons „thuis".
(Wordt vervolgd) M. Cohen

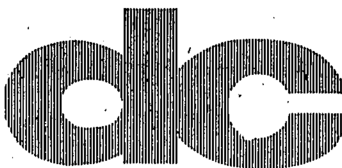
Wat zullen we lezen?

maandag	30 sept.	1 Tim. 6 : 1— 2	Baas zijn door goed te doen
dinsdag	1 okt.	1 Tim. 6 : 3—10	De wortel van alle kwaad
woensdag	2 okt.	1 Tim. 6 : 17—19	De goede strijd van het geloof
donderdag	3 okt.	1 Tim. 6 : 17—19	Wenk voor de rijken
vrijdag	4 okt.	1 Tim. 6 : 20—21	Laatste vermaning
zaterdag	5 okt.	Psalm 135	Gods goedheid
zondag	6 okt.	Psalm 138	God houdt ons in leven

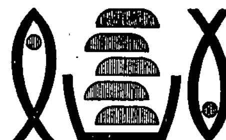
Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was . . .

TABITHA-ZONDAG 1974

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: ƒ 26,— per jaar, ƒ 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland ƒ 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Bedroefd door haar heengaan, doch dankbaar voor haar grote liefde en toewijding die zij aan ons allen heeft betoond, doen wij u weten dat de Here nu heeft thuisgehaald mijn lieve vrouw, onze innig geliefde moeder en oma

WILLEMKE BAKKER geb. WIND

op de leeftijd van 69 jaar.

„Het bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden" (1 Joh. 1 : 7).

Emmen, H. Bakker
Den Haag, H. Bakker
Australië, D. Bakker
R. J. Bakker-White
Groningen, A. Bakker
C. Bakker-Ritsema
Emmen, C. Murauer-Bakker
H. Murauer
Australië, F. G. Bakker
T. Bakker-Poole
Australië, J. Bakker
C. Bakker-Bennecke
Australië, L. Vosti-Bakker
A. Vosti
Australië, G. Bakker
N. Bakker-v. d. Linden
Roden, N. M. Bakker
Joh. Bakker-Engelhart
Australië, E. H. Bakker
B. Bakker-Ashworth
Australië, H. Bakker
en kleinkinderen

Emmen, 19 september 1974
Burg. Tijmesstraat 8B
De begrafenis heeft dinsdag 24 september jl. plaats gehad.
Correspondentieadres: Laan van het Kwekebos 457, Emmen.

Door een noodlottig verkeersongeval is niet meer onder ons broeder

G. MATEBOER

oud 72 jaar.
„Bij de Heer is hij veilig".
20 september 1974

Baptistengemeente Apeldoorn

Na een lange tijd van ziek zijn nam God tot Zich onze zuster

J. HOOGENDIJK-KOPER

op de leeftijd van 75 jaar.
Zij wist zich geborgen in de Heer en getuigde daarvan.

Baptistengemeente Haarlem

---

c.v. „Uitvaartverzorging" u.a.

KANTOOR MALIESINGEL 75 — UTRECHT — TEL. 030 - 51 68 35

Dag en nacht bereikbaar

Verzorging van begrafenissen, crematies en transporten in binnen- en buitenland tegen kostende prijs.

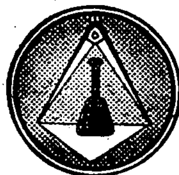
Geen winstoogmerk **Eigen wagenpark**

Opbaargelegenheid in sfeervol ingerichte aula en rouwkamers.
Geheel vernieuwde ontvangruimte.
Verzekering en storting in ons deposito-fonds.

D. Fleurke	Hoofd-uitvaartleider	Maliesingel 66	Utrecht
W. Kruizinga	uitvaartleider	Maliesingel 75	Utrecht
H. Agterberg	uitvaartleider	Prof. Dr. Ornsteinlaan 7	Jutphaas

---

Sinds 1883

SWITTERS-TERPSTRA-WOLDRING bv

STEENHOUWERIJ - GRANIETVERWERKENDE INDUSTRIE
GRAFWERKEN - NATUURSTEENHANDEL - BOUWWERKEN

Emmasingel 11, Groningen (Holl.) tel. (050) 12 34 10 b.g.g. 25 11 22 - 48 70 64

Wij zoeken een GOEDE COLLEGA (16-22 jaar) voor onze speciaalzaak in Elektrisch Gereedschap en IJzerwaren.

L.T.S. of praktisch ingesteld man, met voorkeur voor ons vak is welkom.

Bel of kom even langs voor een afspraak.

Gereedschap Mulder, Nwe Ebbingestraat 26, Groningen; tel. 050-125953; 's avonds 346056

Voor uw medeleven en belangstelling na het overlijden van mijn lieve man

GOZEN GROEN

betuig ik u allen mijn hartelijke dank.

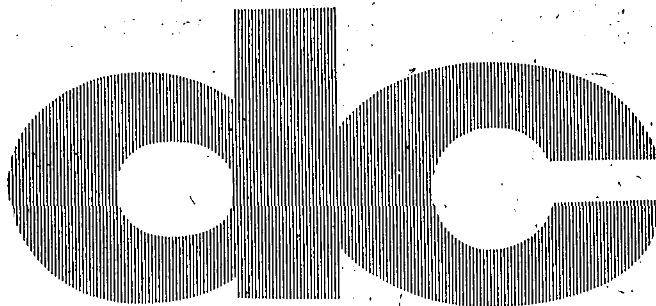
Winschoten, september 1974

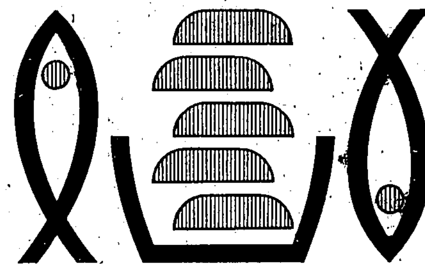
T. E. Groen-Knip
De Schutse, kamer 512, Alb. Verweystraat 3

Leestafel

INFORMATIEMAP „KERK EN SEKSUALITEIT"

Er is binnen de verschillende kerken veel gezegd en geschreven over seksualiteit en gezinsvorming. Alle officiële kerkelijke rapporten, aangevuld met een aantal „partikuliere" bijdragen van gezaghebbende personen zijn nu samengevat in de Informatiemap „Kerk en seksualiteit", een uitgave van de Protestantse Stichting voor Verantwoorde Gezinsvorming (PSVG) in Den Haag. Aan de orde komen onder meer geboortenregeling, abortus provocatus, kunstmatige inseminatie, seksualiteit en nieuwe moraal, homofilie en sekse-voorlichting. De samensteller van de map, drs J. Hagendoorn, is voor de standpunten hierover onder andere te rade gegaan bij de Nederlandse hervormde kerk, de Gereformeerde Kerken, de Vrijgemaakt-Gereformeerde Kerken en de Rooms katholieke kerk.
De map is met name bedoeld voor (kerkelijk) voorlichtings- en vormingswerk en gespreksgroepen.
De map kan worden besteld door ƒ 9,90 (inkl. porto) over te maken op giro 65 97 12 t.n.v. PSVG in Den Haag, met vermelding van KenS.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 40 - 4 oktober 1974

HULP AAN VERSLAAFDEN

Op de Algemene Vergadering der Unie te Emmen, oktober 1973, werd vanuit onze gemeenten aan het bestuur van Tabitha gevraagd, ook aandacht te besteden aan de zorg voor drugverslaafden. Meegedeeld kon toen worden, dat daarover besprekingen gaande waren.

In het Jaarverslag van Tabitha over 1973 moest helaas vermeld worden, dat deze besprekingen door een onderhandelingspartner waren afgebroken.

Op een andere wijze is deze zaak nu wel binnen het gezichtsveld van Tabitha gekomen. Hopelijk wil het nu gelukken — samen met anderen — een aandeel te leveren in een stuk werk, dat van steeds grotere omvang wordt, aangezien het aantal verslaafden belangrijk toeneemt.

Daarbij moet vooral niet alleen gedacht worden aan drug-verslaafden. Ook en met name is aandacht nodig voor drankverslaafden. De alkohol is ook in Nederland nog altijd drug nummer één!

In onderstaand artikel wil ik u graag deelgenoot maken van enkele problemen, die bij de behandeling van drug- en drankverslaafden opdoemen. En daarbij moet vooral niet voorbijgezien worden aan de voorwaarden, die onmisbaar vervuld moeten worden, wil men enige kans op sukses hebben.

Wat is verslaafdheid?

Afhankelijkheid. Gebondenheid. Onvrijheid.

Het klopt allemaal. Maar in het woord „verslaafdheid" zit iets religieus, iets wat met een bepaalde wereldbeschouwing te maken heeft. Het houdt in onze verhoudingen verband met het woord van Jezus: Wie de zonde doet, is een slaaf der zonde. Voor ons gevoel heeft verslaafdheid te maken met zonde. En zonde is een godsdienstig begrip.

Wie het godsdienstige element in het bestaan van de mens ontkent, zal bij voorkeur ook niet spreken van verslaafdheid, maar van afhankelijkheid. Het woord afhankelijkheid is ietwat minder ontwaardend, vindt men.

Je kunt het ook vanuit een andere hoek bekijken. Nl. zo, dat je zegt: een verslaafde is iemand, die het gebruik tot misbruik heeft gemaakt. Een verslaafde is een misbruiker. Hij gebruikt de alkohol, die drug, niet meer voor het oorspronkelijke doel, maar voor een oneigenlijk doel.

Zulks ware aan het alkoholdrinken te verduidelijken: De meeste mensen drinken alkoholhoudende dranken, omdat anderen het ook doen, met als regel de nadruk op het gezeilligheidskarakter. Het is een sociaal drinken. Het roesdrinken vind je soms nog bij militairen en bij studenten, dus ook in een gezamenlijk verband. Wie alkohol gebruikt — vrij regelmatig gebruikt! — om zich te kunnen handhaven in het leven, wordt al als een misbruiker gezien: daarvoor is de drank niet, zegt men.

Hoe komt een mens er toe een misbruiker, en dús een verslaafde te worden? Daarop zouden meer dan duizend antwoorden te geven zijn. Dus moge ik volstaan met dit ene: Omdat zovele antwoorden mogelijk zijn, weten we het eigenlijk niet. Anders: er zijn zoveel redenen als er misbruikers zijn.

Psycho-somatische kwestie

Het heeft met je lijf en met je ziel te maken. Dáárover zijn alle geleerden en alle leerlingen het wel eens. En omdat er zoveel zielen zijn als er lijven zijn, is het helemaal niet zo'n eenvoudige kwestie. Want een mens is nogal ingewikkeld in elkaar gezet, zowel wat zijn lichaam als wat zijn ziel betreft.

Daarom is er géén standaard-behandeling voor verslaafden. Die is niet mogelijk. Maar omdat je niet voor élke verslaafde een eigen inrichting met allerlei voor-

zieningen kunt inrichten, zal elke verslaafde genoegen moeten nemen met een standaardbehandeling; het kan gewoonweg niet anders. Om brokken te voorkomen, zal echter enorm veel aandacht besteed moeten worden aan elke verslaafde afzonderlijk. En dát is dan één van de redenen waarom de opvang, behandeling en begeleiding van verslaafden zo'n enorm dure zaak is, zowel door personeels- als door andere kosten.

Absolute voorwaarden

1. Vrijwilligheid.
Elke verslaafde, die wáár ook opgenomen wordt, kan alleen maar profijt hebben van zijn opgevangen-zijn, als hij bereid is op grond van een vrijwillige beslissing mee te werken aan zijn herstel. Als de innerlijke motivatie (zo pleegt men dat wel te noemen; ik kan het ook niet helpen, dat er op dit terrein zóveel, ja bijna uitsluitend „moeilijke" woorden worden gebruikt) ontbreekt, is de kans op sukses van de behandeling vrijwel gelijk aan nul.
Nu is die vrijwilligheid een betrekkelijke zaak. Als wij in één van onze verpleeg- of bejaardentehuizen iemand opnemen, is dat altijd op basis van vrijwilligheid. Maar de mensen zélf, die het aangaat, zeggen meestal: Ik kon toch niet anders. En dat is ook zo. Ook een verslaafde zegt: Er zal wel niet anders opzitten. Dat is dan geen woord dat van geestdrift zingt... Het een en het ander betekent, dat als een in behandeling zijnde verslaafde zijn benen neemt, dan kun je er maar net niets aan doen. Tenzij hij wat van je meeneemt!

2. Ruimtelijke voorzieningen.
Wat wij voor een opvangcentrum, zoals sommigen onder ons dat voor ogen hebben, tenminste nodig hebben, is: een aantal kamers voor 1, 2 of 3 personen, een gemeenschapsruimte, een kleinere ruimte voor groepsgesprekken (en dat zou meteen een bidkamer (in feite: worstelkamer) kunnen zijn, een dokterskamer, een bezigheidsruimte. Verder natuurlijk een keuken en een eetkamer, en sanitaire ruimten.

3. Personele voorzieningen.
Aan een opvangcentrum voor zeg zo'n 20 mannen hoeft geen eigen arts verbonden te zijn. Ook geen eigen psycholoog of psychiater. Maar wél een man (of een vrouw), die leiding kan geven, en die beschikbaar is. Die er gewoon is. Van wie warmte uitstraalt, en kracht. Die in staat is een klimaat te scheppen, waarin mensen kunnen ademen. Waarin zij levenskrachten op doen. Waarin zij weer moed krijgen. Waarin zij tot kerels gemaakt worden. Daarnaast nog enkele huishoudelijke krachten. En verder vrijwilligers. Mensen, die niet eventjes het werk van de leider zullen verbeteren, of aanvullen, of verdiepen. Maar die bereid zijn een eigen stukje werk te doen, dat als een stukje van een legpuzzel bij de andere stukjes past, maar dat op zichzelf gezien zonder waarde is. Waar ooit, dan geldt hier, dat alle werk sámen-werk is.

Een helende gemeenschap

Zo'n opvangcentrum moet doortrokken worden van de liefde van Christus. Dat betekent niet, dat alle „verslaafden" gelovigen moeten zijn. Wellicht dat ze het worden... We hebben het vertrouwen, dat echter zo'n gemeenschap, die in Jezus' naam opgericht en voortgezet wordt, de helende krachten, die in de liefde van Christus, die in de Heilige Geest verborgen zijn, zal openbaren. Want de wezenlijke beslissing over de toekomst van elke verslaafde valt op zijn geestelijk terrein! Daarom is ook de pastor onmisbaar in dit sámen-werken.
Wat is de kern van de bekering? Als Emil Brunner gelijk gehad heeft, die als de oer-zonde van de mens zijn ik-gerichtheid aanwees, dan is bekering: loskomen van jezelf, weer belangstelling voor de ander krijgen. Welnu, het staat als een paal boven water, dat elke verslaafde in hoge mate een ik gerichte persoon is (geworden). Er moeten weer verbindingen naar medemensen gelegd worden, niet omdat die anderen iets voor de verslaafde kunnen zijn, maar vooral omdat de geheelde verslaafde iets voor anderen kan zijn.
Een begeleiding, die zich op de gehele persoon richt, kan de vraag naar de zin en het doel van een mensenleven niet ontwijken. Integendeel, zij zal die vraag altijd weer moeten laten opbreken.
Dan komen ook vragen op naar de zelfwaarde, de schuld, de eigen mogelijkheden van elk mens.
Juist in een gemeenschap kunnen deze vragen goed beantwoord worden. Vanuit de bijbel zeer zeker. Daarom zou een opvangcentrum zin hebben.

Ploeger

AMERIKA'S NIEUWE VICE-PRESIDENT IS BAPTIST

Nelson A. Rockefeller, de nieuwe Amerikaanse vice-president is lid van Riverside Church te New York, een geloofsgemeenschap die is aangesloten bij zowel American Baptist Churches als The United Church of Christ. De nieuwe vice-president noemt zichzelf een aktieve baptist.

Nelson Rockefeller zegt ten aanzien van zijn godsdienstige en morele vorming veel te danken te hebben aan zijn vader John D. Rockefeller Jr., die in zijn tijd een bijbelklas voor mannen leidde van Fifth Avenue Baptist Church in New York.

De Rockefellers hebben in het verleden veel geld geschonken aan American Baptist Convention. Zowel de beroemde Riverside Church in New York als meerdere andere kerkgebouwen hebben hun totstandkoming te danken aan het geld van de Rockefellers. Rockefeller Foundation, een stichting beheerd door de gebroeders Rockefeller, heeft aan het eind van de zestiger jaren belangrijk bijgedragen aan de wereld-zendings-campagne van American Baptist Convention.

ONDERSCHEIDING

Dr William Tolbert Jr., president van de republiek Liberia en oud-president van de Baptisten Wereldalliantie zal de Gouden Medaille 1974 ontvangen van de Society of the Family of Man. Dit is de meest eervolle onderscheiding die het genootschap verleent; het genootschap gaat uit van de Raad van Kerken van de stad New York. Dr Tolbert is de eerste Afrikaan aan wie de onderscheiding wordt verleend. Het genootschap deelt mee, dat de onderscheiding zal worden verleend in een plechtige zitting die in oktober a.s. gehouden zal worden, „wegens zijn belangrijke bijdrage aan de humaniteit".

INDONESISCHE BAPTISTE OVERLEDEN

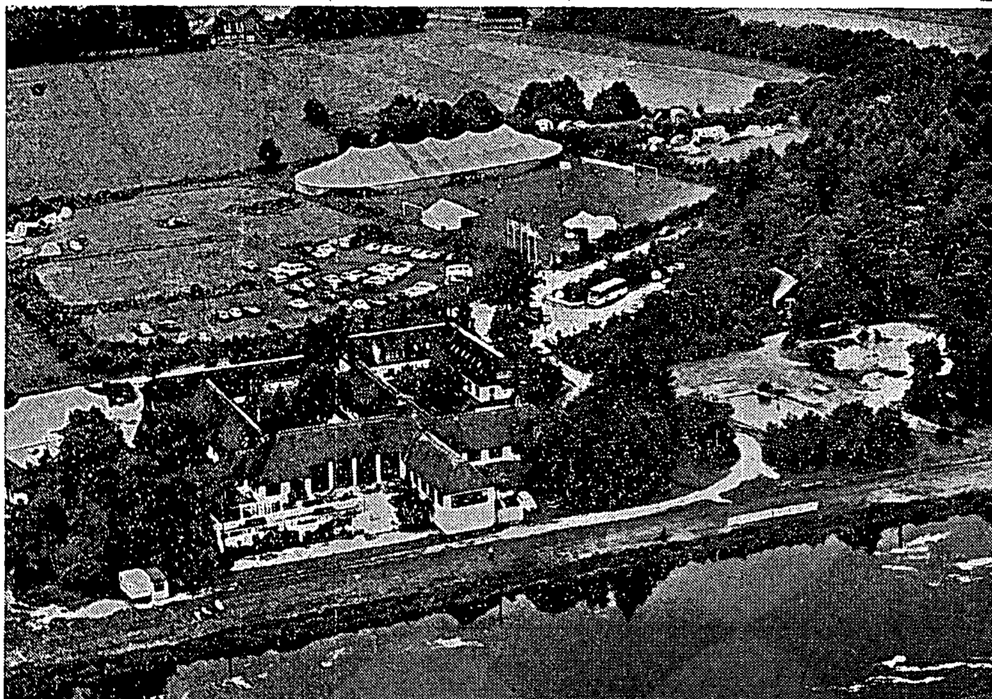
Mejuffrouw Oemi Adburrachman, 45, deken van de school voor de journalistiek van de Pajajaran-universiteit te Bandoeng, Indonesië en een van de bekendste baptisten in Indonesië, is onlangs aan kanker overleden.

Een grote schare, waaronder ook vele niet-christenen woonde de rouwdienst bij die gehouden werd in Rots der Eeuwen-baptistenkerk te Bandoeng.

De overledene was een van de eerste Islamieten die christen werd als gevolg van het baptistenzendingswerk in Indonesië.

Laten wij dus, daar wij de gelegenheid hebben, doen wat goed is voor allen, maar inzonderheid voor onze geloofsgenoten.

JEUGDWEEKEND IN DALFSEN

Het is weer zover.
Een weekend in Dalfsen wordt al een bekend begrip onder ons.
Verleden jaar na de grootste happening (plm. 150 deelnemers) hebben we beloofd dat er een vervolg op zou komen.
Dat gaat nu gebeuren.
Er komen twee evangelisatie-weekends, die los van elkaar staan.

Het eerste weekend is 11/12 oktober a.s. en het is een Evangelisatie-instruktie weekend. Het is bedoeld voor diegenen die er zin in hebben om daadwerkelijk een stukje evangelisatie werk op hun eigen vlak te voeren.
Het gaat om konkrete projekten, die volgend jaar uitgevoerd zullen worden. (Koffiebarwerk, campingwerk en werken in teams in een bepaalde gemeente).
Dus geen woorden; maar daden. Je kunt je op het weekend opgeven voor een projekt.
Projekten kunnen ingediend worden door alle gemeenten en jeugdgroepen. Als je zelf eens een keer gedacht hebt als jeugdgroep aan campingwerk of koffiebarwerk te doen is dit een uitstekende gelegenheid om in de benen te komen en geïnspireerd aan het werk te gaan.
Ieder die bereid is daad bij het woord te voegen is hartelijk welkom. Er is wel een beperkte deelname, dus geef je spoedig op. Kosten? *f* 10,— voor het hele weekend, misschien wil de gemeente ook nog wel bijspringen.

Het tweede weekend op 1, 2 november wordt een happening. Iedereen is daar welkom. Op uitbundige wijze willen we daar feest vieren. Met als middelpunt: Jezus Christus voor de jeugd. Dit gebeurt door
— zang en muziek
— praatjes
— kreatief
— happenings

Zang- en muziekgroepjes kunnen zich van te voren opgeven, voor bijdragen. Dit is voor hen een kans om zich in 't openbaar te presenteren.
De kosten van het tweede weekend zijn *f* 15,-. De enige beperking die hiervoor gesteld wordt is het aantal slaapplaatsen (plm. 150). Velen worden verwacht; geef je nu maar vast op, dan ben je verzekerd van een geweldig weekend.
De weekends duren van de vrijdagavond tot de zaterdagmiddag (16.00 uur).
Geef je zo spoedig mogelijk op bij het Jeugdburo, Zuiderdwarsstraat 25, Drachten, telefoon 05120-15687, dan ontvang je het programma van het weekend.
Tot dan,

C. Eyer, J. H. Hofman, P. Brongers

GIDEONS

Ons werd toegezonden het 26ste jaarverslag 1973-1974 van de vereniging De Nederlandse Gideons. Deze vereniging zorgt er voor dat bijbels aanwezig zijn in hotels, in motels, pensions, in gevangenissen, op schepen en in ziekenhuizen. Ook bij de ziekenhuizen blijkt een grote behoefte aan bijbels te bestaan.
Thans zijn in totaal circa 75.000 bijbels geplaatst; in praktisch alle hotels en pensions zijn bijbels voorhanden. Uit een geregelde kontrole blijkt dat ze veel worden gelezen: de vraag naar bijbels is dan ook groot.
Nu ook de ziekenhuizen van bijbels worden voorzien, is het devies der vereniging niet alleen: In elke hotelkamer een bijbel, maar ook: In elke ziekenhuiskamer een bijbel!

Ons geduld wordt vaak op de proef gesteld. De Heer grijpt niet altijd dadelijk in.
In het verhaal van Lazarus' opwekking lees je, dat de Heer Jezus nog twee dagen bleef waar Hij was, nadat Hij het bericht over Lazarus' ernstige ziekte had vernomen. Net alsof er niets aan de hand was, en intussen konden ziekte en dood hun gang

P

maar gaan (Joh. 11 : 6).
God heeft de tijd wel. Wij niet.
Wij willen alles dadelijk op stel en sprong. Nu en hier.
Maar God heeft de tijd. Zijn tijd is eeuwigheid. Hij telt onze uren als sekonden en duizend jaren van ons zijn voor Hem, bij wijze van spreken, één dag.
Het valt niet mee, om te leren rekenen met de maat waarmee God meet.
Daar moet je geloof voor hebben.
Dat is soms - niet altijd trouwens - een ander woord voor geduld.
Stil maar, wacht maar:
alles wordt nieuw!
Straks.

v. D.

JOM KIPPOER 1974

Het is dinsdagavond 17 september 1974. We slaken een zucht van verlichting. Op de bemanning van de Boeing 707 na, is het gijzelingsdrama nog goed afgelopen. Onwillekeurig gaan je gedachten naar de aktie van terroristen van het Japanse Rode Leger op de luchthaven Ben Goerion, bij Tel Aviv, waar zo'n 26 mensen in koelen bloede werden omgebracht. We weten van de relatie die er bestaat tussen deze Japanse en Palestijnse terroristen. Voor deze mensen, die soms gezamenlijk worden opgeleid, geldt noch het eigen leven, noch dat van een ander. Hun strijd is tegen, naar zij zeggen, het imperialisme en zionisme.

In deze opleidingskampen worden de kinderen, net als in Nazi-Duitsland van de jaren dertig, volgepompt met haat-gevoelens. En de foto's die ons bereiken laten ons kinderen zien, met automatische vuurwapenen in de hand.

Demonie

Terwijl duizenden zich koortsig maken over de vertoning van de film de Exorcist, waarbij de duivel wordt afgeschilderd als een figuur die aan de weg timmert en zich op een duidelijke, uiterlijke wijze manifesteert, is de duivel bezig zich te nestelen in de breinen van duizenden en duizenden mensen, die door middel van een ontzettende vorm van indoctrinatie, grage instrumenten worden van de demon **van de haat.**

Jom Kippoer 1973 was een afschuwelijke uiting van deze haat. Aan alle kanten werd Israël aangevallen en opnieuw bedreigd in zijn bestaan. Tegen de macht van het Israëlische leger, trok een overmacht aan wapens en manschappen op. En om het alles nog onheilspellender te maken, werd de massale aanval gepleegd op Jom Kippoer, Grote Verzoendag.

Jom Kippoer 1973

Grote Verzoendag. Terwijl op de normale Sabbath een groot gedeelte van het openbare leven in Israël plat-ligt, is er op Grote Verzoendag bijna geen aktiviteit te bespeuren. Het is de Sabbath van de Sabbathen. Een dag die gekenmerkt wordt als een symbool van verzoening en vrede.

Om duidelijk te laten uitkomen dat het om Verzoening en Vrede gaat wordt er op die dag geen wapen gedragen; de joodse wet verbiedt dat. Zelfs niet een „sierdegen". Want, zegt Werblowski: „want ook een sierdegen hoort bij een wereld die wapens kent en dus nog niet verlost is. Een sierdegen „siert" de sabbath niet.

5735

Dinsdag 17 september 1974 was de joodse nieuwsjaardag. Volgens de joodse jaartelling begon toen het jaar 5735.

Dit nieuwjaar begint met een boete-periode van tien dagen, waarvan de laatste de Grote Verzoendag is.

De nieuwjaarsdag wordt soms ook wel de Dag der herinnering genoemd. Men wil zich dan zijn verkeerde daden van het afgelopen jaar in herinnering brengen. Er wordt balans opgemaakt.

Nieuwjaarsdag is een feestdag met een tamelijk ernstig karakter.

Een enkel Joods gebruik wil ik u niet onthouden.

Er zijn Joden die op deze dag een zoete appel dopen in honing en de wens uitspreken en bidden om een „zacht" en heilzaam jaar. In het hoofdgebed van deze feestdag, Nieuwjaarsdag, Rosch Haschana, gaat het niet om het heil voor Israël alleen, maar om het heil voor alle mensen.

De tiende dag

De tiende dag na nieuwjaarsdag is dus de Grote Verzoendag.

Op die dag behoort de Jood zich voor God te stellen en te doen aan zelf-onderzoek. Eigenlijk staat hij voor Zijn Rechter, die voor een ieder die berouw toont, tegelijkertijd Vader wil zijn. Er is sprake van vergeving, verzoening.

Natuurlijk is die dag een ernstige dag, maar die behoeft de gelovige Jood geen vrees aan te jagen.

Hij keert tot zichzelf in en keert zich tot God, zijn Rechter en Vader. Hij eet niet, hij drinkt niet, hij doet geen werk.

De synagoge's zitten boordevol. De zorg voor het dagelijks leven, inklusief de defensie, is op deze dag zonder meer ondergeschikt aan de zorg voor het geestelijke, de zorg voor het herstel van de verhouding tussen God en mens en de mensen onderling.

Na veel zingen door de chazzan en vele gebeden, wordt aan het einde van deze dag nog één keer duidelijk gesteld hoe groot het tekort en het falen van de mens is en hoe veel groter de liefde van God is voor een ieder die zich oprecht op Hem richt.

En als het dan donker en nacht wordt klinken de woorden van God vanuit het boek Ezechiël: „Zou Ik een welgevallen hebben aan de dood van de goddeloze? luidt het woord van de Here Here. Niet veeleer hieraan, dat hij zich bekere van zijn wegen en leve?" Ez. 18 : 23.

Op deze dag van inkeer, boete, berouw, verzoening en vergeving kwam Israël plotseling te staan tegenover een Arabische overmacht van 410.000 manschappen, ruim 4060 tanks en 920 vliegtuigen. Israël bezat 270.000 manschappen, ruim 1700 tanks en 500 vliegtuigen. En was tot overmaat van ramp onvoorbereid op deze omvangrijke oorlog aan twee fronten.

26 september 1974

Op die dag viert Israël opnieuw Grote Verzoendag, met de na-smaak van bloed in de mond...

Ruim 3950 doden zijn er te betreuren.

Velen zijn voor het leven verminkt. Honderden en honderden vrouwen zijn weduwe gemaakt.

Duizenden kinderen moeten het verder zonder vader stellen.

De ekonomie van Israël heeft het vanwege een uiterste defensie-inspanning onzegbaar moeilijk.

Een paar dagen geleden is er nog, op het nippertje, een tijdbom in een supermarkt in Tel Aviv onschadelijk gemaakt.

Ieder moment kan ergens in Israël de vijand toeslaan.

Israël is „een steen des aanstoots". Een steen waar velen zich aan stoten; vriend en vijand. Israël lijdt aan haar verkiezing. Aan de andere kant is de Almachtige niet van Israël weg te denken. Hij is trouw, ook al begrijpt het hoofd van de Grieks-Katholieke kerk in Jeruzalem dat niet. Hij is een vijand van Gods oogappel en vermeerdert terwijl hij zich een christen noemt, het lijden van de Palestijnen en van de Joden.

Begrijpt hij dan ook niet dat de haat in het Palestijnse kamp, deze mensen in hun bestaan bedreigt? Aartsbisschop Capucci laadde zijn Mercedes, volgens de beschuldiging die officieel tegen hem is ingebracht, met wapens en sabotagemateriaal. Deze man maakte een afschuwelijk misbruik van zijn positie in een christelijke kerk en kon ongehinderd reizen tussen Libanon en Israël. Op 8 augustus jl. werd de beschuldigde gearresteerd en in zijn auto werden de volgende moordwapens gevonden: 77 kg TNT, 5 granaten, 400 stuks explosieven en 17 geladen Kalachinikov geweren.

Het wordt een open rechtszitting, waarbij iedereen zich kan vergewissen van de details van het proces.

En dat dit nu een man moet betreffen die zich christen noemt...

Wat gaat het nieuwe jaar voor Israël brengen. Welke duisternis zal er ook in de komende jaren weer aan het licht komen? Ik weet het niet. Gelukkig maar.

En toch...

En toch is dit niet het einde van dit verhaal. Alles wat in en met Israël gebeurt mogen wij als mensen die in de God van Israël geloven in Zijn licht plaatsen.

Voor mij bestaat er veel meer dan mijn ochtendblad en het journaal.

Geert Bogaard, waarmee ik mij zeer verwant voel, heeft vanuit zijn geloof in de Messias het volgende gedicht gemaakt:

„God van Israël,
heerlijk is het te geloven
in Uw verkiezing,

in Uw voorkeur voor een klein,
een armzalig en onogelijk volk.

Dat volk mag wachten op Uw dag,
op de dag der zaligheid,
DE DAG WAARIN U EEN GROTE
MAALTIJD AANRICHT
VOOR ALLE VOLKEN,
KRUITDAMP ZULT DOEN
OPTREKKEN,
SLUIERS VAN ROUW ZULT
AFNEMEN,
DE SMAAD VAN ISRAEL DOEN
WIJKEN.

HOE DIEP IS UW HEERLIJKE
VERKIEZING
ALTIJD VERBORGEN GEWEEST,
IN LEED EN VERVOLGING,
IN VERACHTING EN HOON,
EN WIE ZAL HET OOIT
VERSTAAN, HEER,
DAT WEGVOERING,
VERNIETIGING,
EEN OVEN,
NEGATIEVE TEKENEN ZIJN,
BEWIJZEN UIT HET
ONGERIJMDE,
VAN UW HEIL,
WIE?"

(Geert Bogaard, uit de bundel: „Wanneer ik bid")

M. Cohen

ZENDINGSKALENDERS EN A.V.-BOEK

Dankzij de snelle reakties van meerdere gemeenten zijn binnen enkele weken alle zendingskalenders 1975 op het Uniebureau uitverkocht.

Indien u nog niet in het bezit bent van zo'n prachtige kalender, informeer dan even bij de sekretaris of zendingswerkgroep van uw gemeente.

Wellicht kan men u daar nog aan een exemplaar helpen.

Nog niet uitverkocht zijn het A.V.-boek en het overzicht van de besprekingen rondom De Vinkenhof. Beide exemplaren kunt u verkrijgen bij het Uniebureau.

De prijs voor het A.V.-boek bedraagt *f* 3,50 (de verzendkosten zijn voor onze rekening); de prijs vaan het overzicht betreffende De Vinkenhof bedraagt slechts *f* 1,— (eveneens incl. verzendkosten).

Bestellingen zenden aan: Uniebureau, Biltseweg 10, Bilthoven; tel. 030-784457.

MEDEDELINGEN

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente Haulerwijk berust vanaf 1 oktober jl. bij br W. Piek, Acacialaan 34, Roden; telefoon 05908-16191.

Dit is het droevige verhaal (met een blij einde)

van een man die teveel op zijn tenen liep maar eindelijk op z'n voeten terecht kwam. Hij liep vaak op die tenen omdat hij niet zo lang was. En groot was hij ook niet. Dan had hij de kortheid van zijn lengte gezien en dat toegegeven. Alleen een psycholoog zou hem misschien dat duidelijk hebben kunnen maken en op de zolder van zijn onderbewustzijn dan ook nog stelten hebben gevonden.

De man had een stille vrouw en samen haden ze zes kinderen. Doorsnee-kinderen, maar welke vader hoort dat graag. Ze moesten alle zes hoger onderwijs volgen doch dat is vandaag schering en inslag. Het kost natuurlijk wel geld en inspanning.

De man had een normaal inkomen en ietwat abnormale ambities. Hij meende het aan zijn aanzien verplicht te zijn om in een goede auto te rijden. Dus schafte hij die aan. Hij ging ook verhuizen. Naar een betere buurt. Een ambtenarenbuurt waar de huren zeker honderd gulden per maand hoger lagen. Het betekende wel een last voor het gezin en de leden ervan kregen steeds meer het gevoel dat ze op een of ander altaar van een onbekende God werden opgeofferd. De rook belemmerde de ademhaling. Het hoofd van het gezin begon er ook last van te krijgen en ondernam de gang naar zijn chef met het verzoek het salaris wat te willen verhogen. De fijngevoelige heer wilde de man niet voor het hoofd stoten en zorgde voor een onopvallende toelage. Toen die bijstand binnenkwam ontdekte onze man dat het bij zijn huis paste een meisje voor het ruwe werk te nemen en zo verdween de hulp naar de hulp in de huishouding. De uitgaven namen meer toe dan de inkomsten en de groter geworden kinderen, die oog kregen voor het proces, zeiden op een avond bij de maaltijd dat ze wel eens met vader wilden praten. Dat kon en dus gebeurde het.

Hier volgt een samenvatting: U moet niet denken dat we ondankbaar zijn voor het feit dat u ons allen laat leren, maar we hebben de indruk dat we in ons gezin voortdurend onder financiële druk leven en we dachten dat er op sommige uitgaven wel bezuinigd zou kunnen worden. Dat zou het leven wat vrolijker maken. Als we bijvoorbeeld dat meisje nu eens wegdeden. Wij beloven dat wij zelf ieder een taak in de huishouding op ons zullen nemen. En misschien kunnen we wel verhuizen naar een wat eenvoudiger buurt. Wij zullen dat echt niet erg vinden. 't Wordt er alleen maar gemakkelijker door. We zouden niet steeds halve noodkreten hoeven te horen als: wat denk je wel dat het vandaag allemaal kost: kleding, de kruidenier, de telefoon en zo. We weten dat het u aan het hart gaat, maar die wagen van u is nogal duur in het gebruik. Er zijn er die goedkoper staan en rijden. Wat ons betreft: wij willen wel gewoon doen. We hoeven toch niet altijd op onze tenen te lopen. Dat houdt niemand vol. Straks komen we nog bij de bijstand terecht en daar voelen we toch niet voor. Het werd een moeilijke avond. Wat zouden de mensen van het kantoor wel zeggen. En de buren. De zes lieten hem achter met zichzelf.

De volgende morgen zat de man al aan tafel toen de een na de andere binnenkwam. Hij sprak: Jullie hebben gelijk. Ja, wat wil je. Mijn vader was altijd een doodgewone arbeider - niet dat hij niet gelukkig was, o jawel; maar ik wilde nu eens laten zien dat het ook anders kan. Ik sloeg bij wijze van spreken een paar geslachten over en dat heeft toch niet gekund. Ik ga in op jullie voorstellen en we zullen proberen in de toekomst zonder zuchten te kunnen leven en werken. Met beide benen op de grond. En ze leefden nog lang en gelukkig.

Huizinga

ZENDINGSDAGEN
(Ingezonden)

Ook u verwachten wij graag op één van de Interkerkelijke Zendingsdagen te houden op:
zaterdag 12 oktober te Etten-Leur in „De Baai" (10.30-16.00 uur);
zaterdag 19 oktober te Hoogeveen in „De Tamboer" (10.30-16.00 uur);
zaterdag 26 oktober te Den Haag in de Vredekerk en de Paaskerk (10.30-16.00 uur). Thema: **De kerk aan het werk.**
Met elkaar gemeente zijn, daar, maar ook hier.
De film „Overal waar mensen wonen" (Kom over de brug-film) wordt vertoond. Deze film roept veel vragen op t.a.v. de situatie in de derde wereld en wat wij daarmee te maken hebben. Er zal daarna dan ook een diskussie gehouden worden.
Verder zijn er, naar keuze, verschillende informatiegroepen over het werk in verschillende landen in de derde wereld.
Ook een praat- en informatiegroep over „Wat is en doet de Wereldraad nu eigenlijk", omdat op dit terrein veel vragen en misverstanden leven.
Sprekers: dr A. H. v. d. Heuvel (12 oktober); ds R. J. v. d. Veen, verlofgangers, e.a.
Opgave en inlichtingen:
Nederlandse Zendings Raad, Prins Hendriklaan 37, Amsterdam-1007; telefoon 020-717654
onder vermelding van:
— aantal deelnemers
— aantal kinderen voor de crèche
— aantal te bestellen lunches.

EO-TV OP DINSDAGMIDDAG VOOR HUISGEBONDENEN

Op dinsdag 8 oktober a.s. start de EO zijn 14-daags dinsdagmiddag-programma onder de titel „Van hart tot hart", een informatief magazine programma, afgestemd op chronische zieken, bejaarden enz.; kortom voor de aan-huis-gebondenen, dus ook b.v. huisvrouwen.
Het programma neemt de kijkers mee naar plaatsen waar men gewoonlijk niet of nauwelijks kan komen omdat men aan huis gebonden is.
Daarna een reportage „Voor u gezien", een rubriek met medische, sociale of algemene informatie.
Het programma wordt besloten met een muziekrubriekje dat voornamelijk zal worden gepresenteerd door Gert en Hermien Timmerman.

JEUGDGEWEST IN HET ZUIDWESTEN WEER AKTIEF

(aanvulling van het bericht van (verleden week)

Op 10 november a.s. om 3 uur zal in de baptistenkerk, Het Nieuwe Verbond, Jagerslaan 9, in Rotterdam-Zuid een jeugddag worden gehouden. Deze dag wil het begin zijn van nieuwe gewestelijke aktiviteiten die al zo lang hebben stil gelegen. Daarom zal het middagprogramma op ontmoeting en kennismaking gericht zijn. Er zal dan ook een gewestelijk bestuur gekozen worden. 's Avonds zal er een evangelisatiedienst gehouden worden met medewerking van Freedomsound uit Heemskerk en ds J. Bouritius. Alle betreffende jeugdafdelingen krijgen hier nog bericht over. Zij kunen nu al kandidaten stellen voor het gewestelijk bestuur en die opgeven bij de kontaktadressen:

M. v. d. Berg, Zeemanlaan 10a, Leiden, tel. 071-22861;
K. Touwen, Walchersestraat 64c, Rotterdam, tel. 010-805905.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Amsterdam-West (voor de geestelijke verzorging van het bejaardenhuis Patrimonium), F. J. Visscher te Ouderkerk a. d. Amstel, die dit beroep heeft aangenomen.

Aangenomen: naar Harlingen, E. J. Huizing te Staveren.

ZENDELINGEN HELPEN SLACHTOFFERS IN HONDURAS

Drie dagen na de orkaan Fifi die in het bijzonder Honduras heeft geteisterd kan worden bericht, dat de meer dan 40 zendelingen van Southern Baptist Convention, die in dit gebied werkzaam zijn, de ramp ongedeerd hebben overleefd. Ze zijn intussen allen bezig om hulp te bieden aan de overlevenden.
Fondsen van zowel SBC als van de Baptisten Wereldalliatie zijn ter beschikking gesteld.

Ons gezin gezond gezin? (2)

Het gezin onder invloed

— tijdschriften, kranten en boeken

Ook op dit gebied dienen we als ouders alert te blijven. Wat voor boeken nemen de kinderen (en de ouders...) mee uit de bibliotheek?
Wat voor tijdschriften worden er in huis gehaald?
Neem nu het blad Panorama, of de Nieuwe Revu. Aantrekkelijke bladen, met af en toe ook nog werkelijk lezenswaardige artikelen. De opmakers van deze bladen weten precies wat ze moeten etaleren om deze bladen hun aantrekkelijkheid te bezorgen.
Deze „vakkundigheid" bepaalt echter niet de waarde van de lektuur voor uw gezin!
Naast de interessante leesstof bemerk je dat in deze bladen vaak gesold wordt met normen die wij aan het evangelie ontlenen. En niet zelden wordt er op een stekerige wijze de draak gestoken met het christelijke geloof. Nu geloof ik, soms met de redaktie van deze bladen, dat er zich in de kerken en geloofsgemeenschappen praktijken kunnen voordoen die de lachlust opwekken. *Anderzijds meen ik* dat de Heer niet belachelijk gemaakt mag worden en het gevloek-bij-het-leven een mentaliteit voorstelt die in onze gezinnen niet past. Daar kan bij ons geen ruimte voor zijn.
Ik wil me op dit punt heel duidelijk proberen te maken.
Het gaat me niet om een paar „bloterikken" hier en daar. Het gaat om het feit dat wij onder invloed van, gewend kunnen raken aan het op een brutale wijze schrijven en spreken over de heilige God en kunnen gewoon raken aan een levensstijl, een sfeer die totaal vreemd, ja soms vijandig is aan de geest van het evangelie.
Ingewikkelder wordt het wanneer je denkt aan het blad Gezond Gezin van de „Protestantse Stichting voor Verantwoorde Gezinsvorming". Dit tijdschrift heeft in zijn ruim tienjarig bestaan een lezerskring weten op te bouwen van 18.000 abonnees. Met veel erkentelijkheid mogen we konstateren dat dit blad duizenden lezers heeft geholpen op het gebied van de sexualiteit. Met veel plezier heb ik jaren geleden meegeholpen aan het tot stand komen van een plaatselijk bureau van deze stichting en lees ik al een kleine tien jaar haar maandblad. Toch groeit er bij mij en anderen verzet tegen bepaalde opvattingen die in het blad worden gepropageerd. Sommige meningen zijn mijn inziens te weinig getoetst aan de Schrift. Ik wil één voorbeeld noemen. Ik meen dat geslachtsverkeer past binnen een huwelijksrelatie en wanneer we deze opvatting delen, er ook de konklusies uit moeten trekken en konsekwent in overeenstemming daarmee moeten schrijven.
Toch wil ik duidelijk stellen dat de geest, die dit blad Gezond Gezin ademt, gewoon fijn is; mee-levend en menselijk. Maar het voorbehoud blijft.
Ik ben blij dat één van de medewerkers aan deze periodiek bereid is als het moet tegen de stroom op te roeien. Prof. dr P. J. Roscam Abbing steekt zijn mening niet onder stoelen of banken en heeft zich duidelijk uitgesproken op het punt van de vóór-echtelijke geslachtsgemeenschap.
Waarom schrijf ik dit nu allemaal?
Wel, omdat ik vind dat ouders er zorgvuldig op moeten toezien aan welke invloeden zij hun gezin blootstellen.

— vriendschappen

Vriendschappen kunnen enorm waardevol en in ons persoonlijk en gezinsleven vernieuwend werken.
Vrienden kunnen ook een sfeer in huis introduceren die wij niet wensen. Bij veel jonggehuwden heb ik gehoord hoe deze jongeren eigenlijk verlangen naar fijne vriendschap die verrijkend werkt. En dan praten ze ook wel over vrienden die hen hebben gebracht tot gewoonten die zij in feite afkeuren. Ik denk daarbij bv. over het peil van de gesprekken en het gebruik van sterke drank e.d.
Onze *verhouding tot* God *en* onze *relatie* met onze huwelijkspartner en de sfeer in het gezin kunnen de nadelige invloed ondergaan van vrienden die eigenlijk met de Here God en Zijn Woord geen rekening houden.
Het is fijn om vrienden te hebben die je kennen en toch van je houden... De wijze Salomo wist al te schrijven: „...soms is een vriend aanhankelijker dan een broer". (Spreuken 18 : 24). Vrienden zijn belangrijker dan kennissen. Vriendschap is een relatie die gekweekt, waaraan gebouwd moet worden. Vriendschap is rijkdom.

(Wordt vervolgd). M. Cohen

INTREDE Ds F. J. VISSCHER

Op 6 oktober zal de weleerw. heer ds F. J. Visscher zijn intrede doen als predikant onzer gemeente, voor de geestelijke verzorging van het bejaardenhuis Patrimonium, na bevestigd te zijn door de weleerw. heer ds G. Liebe van Hengelo (O). De dienst begint om 15.00 uur en wordt gehouden in de Herdenkingskerk, Postjesweg 150, Amsterdam-West.
Wij nodigen hartelijk uit deze dienst bij te wonen.

Voor de raad der gemeente:
Jac. L. de Vries;
Mercatorstraat 95"', Amsterdam-West; tel. 020-162766.

HET WERK IN MOZAMBIQUE

Het konflikt tussen de verschillende politieke groeperingen in Mozambique kan wellicht tot moeilijkheden leiden als het land straks onafhankelijk is, maar de baptisten-zendelingen verwachten niet dat straks het werk niet voortgezet zou kunnen worden. Na de machtswisseling in Portugal, die in april jl. plaatsvond is er voor het werk van de zending veel meer vrijheid, berichten de zendelingen die in deze straks voormalige Portugese kolonie werkzaam zijn. „We hebben nu meer zendelingen nodig, want het land is rijp voor de oogst", aldus een van hen. „Het is van belang dat vele, zo niet de meeste blanken voor een zwarte regering zijn, mits hen wordt toegestaan te blijven en hun leven voort te zetten. Frelimo heeft dit toegezegd. Vele anderen echter zijn bevreesd en verlaten het land. Een groot aantal leden van de Eerste Baptistengemeente in de hoofdstad bv. is weggegaan. Sommigen hopen terug te keren als de omstandigheden het toestaan".

DRIE EXTRA VAKANTIEWEKEN VOOR LICHAMELIJK GEHANDICAPTEN

(Ingezonden)

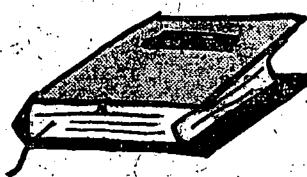
Het Algemeen Diakonaal Bureau van de Gereformeerde Kerken en de Generale Diakonale Raad van de Nederlandse Hervormde Kerk organiseren van 9-16 november, van 16-23 november en van 23-30 november a.s. drie extra vakantieweken voor lichamelijk gehandicapten en personen met een kwetsbare gezondheid.

Onder de laatste groep wordt verstaan mensen met allerlei stoornissen bv. aan de luchtwegen (astma, bronchitis) of aan andere organen (hart, lever, nieren, maag, darm) of met een zwakke rug of andere zwakke ledematen. Ook echtparen waarvan een der partners gehandicapt is of een kwetsbare gezondheid heeft, kunnen aan deze bijzondere vakantieweken deelnemen.

Deze weken worden onder de naam „haardvuurvakantieweken" gehouden in 't vakantiecentrum Denneheul in Ermelo.

Deze weken zijn vooral bedoeld voor hen die de afgelopen zomer om welke reden dan ook niet met vakantie zijn geweest. Want, ondanks het vele werk dat beide buro's op de Blije Werelt in Lunteren en op het F. D. Rooseveltluis in Doorn doen op het gebied van rekreatieweken voor lichamelijk gehandicapten en personen met een kwetsbare gezondheid, blijkt telkens weer dat er nog velen zijn die er niet aan te pas komen.

Voor nadere informatie en opgaven kunt u zich wenden tot het Algemeen Diakonaal Bureau, afdeling rekreatie, Koningslaan 7 in Utrecht; tel. 030-514341.

Wat zullen we lezen?

maandag	7 okt.	Micha 1 : 1—5	God komt: ten oordeel
dinsdag	8 okt.	Micha 1 : 6—9	Samaria verwoest
woensdag	9 okt.	Micha 1 : 10—16	Ook Juda ten onder
donderdag	10 okt.	Micha 2 : 1—5	Een boze tijd
vrijdag	11 okt.	Micha 2 : 6—11	Geen heil bij loze profeten
zaterdag	12 okt.	Ps. 106 : 1—12	Gods genade duurt eeuwig
zondag	13 okt.	Ps. 106 : 13—23	Trouw ondanks ontrouw

gemeenteberichten

FIJN NIEUWS

Rotterdam-Zuid - (J.T.). De vakanties waren nog maar net achter de rug of we hadden al weer enkele zeer fijne diensten. 25 augustus was er onze maandelijkse „Goed Nieuwsdienst". Medewerking verleenden „The New Covenant Singers" onder leiding van br G. Behr. Ds Nieman gaf de Boodschap door. Het is een gezegende dienst geworden, waarin ook weer mensen voor Jezus kozen.
8 september was ook een bijzondere dag voor de gemeente. In de morgendienst werd br K. Spruit als diaken in het ambt bevestigd en in diezelfde dienst was er een unieke gebeurtenis voor onze gemeente. Toen werden er twee zusters, t.w. zr G. T. Christians en zr M. C. de Weger als diakonessen aan de raad toegevoegd. Het was een bijzonder mooie en voor de betrokkenen onvergetelijke dienst.
's Avonds was er een doopdienst. Toen werd Wilma v. d. Brand gedoopt en haar vader (die al elders gedoopt was) aan de gemeente toegevoegd en welkom geheten.
Er gaat een stroom van leven door de gemeente; zondag a.s. 6 oktober is er weer een doopdienst, aanvang 16.00 uur in onze kerk „Het Nieuwe Verbond", Jagerslaan 9. Dan wordt een vijftal mensen op hun belijdenis gedoopt; aan deze dienst werken mee „Het Mirthe Trio" uit Den Haag.

KORT MAAR BLIJ NIEUWS

Eindhoven - (P.J.V.). Tot onze grote vreugde kunnen wij mededelen dat a.s. zondag 6 oktober D.V. 16 jonge mensen zullen worden gedoopt in onze gemeente. Een verslag van deze doopdienst hopen wij u spoedig te geven. Hand. 2 : 37—42.

DOOPDIENST IN HENGELO

Hengelo-Cetrum - (S.W.V.). Was het zondag 1 september l.l. een vreugdevolle dag in de gemeente toen we onze nieuwe voorganger mochten begroeten, nu, één maand later, op zondag 29 september was het dubbele vreugde, zowel voor de nieuwe voorganger als voor de gemeente. Want, na enkele weken geluisterd te hebben naar het tot ons sprekende getuigenis en het klare evangelie van de nieuwe predikant, beleden op deze dag drie jonge mensen dat zij de Heer hadden aangenomen als Heiland en Verlosser.
Zij hebben de konsekwentie uit hun bekering getrokken en hebben zich aan de Heer en Zijn gemeente gegeven.
Zoveel mensen wilden het meebeleven dat de kerk bijna te klein was. Zoveel vreugde was er in de gemeente en bij de voorganger dat we met heel ons hart de lofliederen zongen. Zoveel blijdschap was er bij de jonge mensen, bij hun ouders, bij hun familie en kennissen dat hun gezicht straalde. En dat is geen wonder, want wat geeft meer vreugde en vrede in het leven dan de overgave aan de Heer.
En hoewel ds Liebe heel bescheiden opmerkte dat hij mocht maaien wat een ander had gezaaid, was het feest er niet minder om.
's Avonds werden de drie jonge mensen aan het avondmaal welkom geheten in de gemeente door ouderling Vrieswijk.
Soli Deo gloria.

EVANGELISATIE-KONFERENTIE IN DALFSEN

Volgende week hopen we als frontartikel een verslag te publiceren van de E.C.U.-evangelisatiekonferentie die verleden week op De Bron te Dalfsen werd gehouden. De kopij van dit verslag ontvingen we juist niet tijdig genoeg voor dit nummer - e.r.

DE NEDERLANDSE ZENDINGSRAAD

Prins Hendriklaan 37
Amstedam, tel. 020-717654

heeft op het bureau van zijn onderwijs-sekretariaat - missionair-educatief centrum plaats voor een

assistent(e)

Haar/zijn taak omvat een aantal gevarieerde werkzaamheden, zoals korrespondentie, notulering, begeleiding van jeugduitgaven, inzake zending, werelddiakonaat en ontwikkelingssamenwerking, enz.

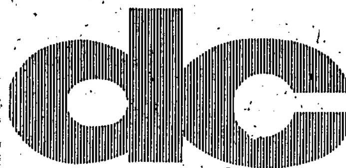
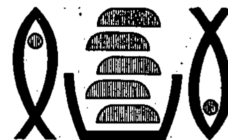
Wie zich tot deze interessante funktie voelt aangetrokken, gelieve kontakt op te nemen met de N.Z.R.-onderwijssekretaris H. J. Vroom, die graag nadere inlichtingen verstrekt.
Brieven gelieve u te richten aan bovengenoemd adres.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 -

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam -

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

HET GELOOF VAN EEN MAN LEIDDE TOT DE BEKERING VAN ACHTDUIZEND ANDEREN

TUKUYA, TANZANIA. Eén man werd christen, getuigde van zijn nieuwe geloof en nu zijn er 8400 nieuwe christenen in 30 nieuwe gemeenten.

De meer dan 100 afgevaardigden op de jaarlijkse Algemene Vergadering van de Baptistenkonventie van Tanzania (in Afrika) hoorden via het jaarverslag van de zendingskommissie van deze nieuwe christenen en van hun wens om in de konventie te worden opgenomen.

Blijkens dat jaarverslag begon het allemaal zo: Een man uit Tanzania reisde naar Kenia waar hij christen werd. Toen hij naar zijn dorp terugkeerde getuigde hij van zijn geloof en ook anderen werden christenen. Dat gebeurde zes jaar geleden. Zich realiserend dat de groeiende groep moest behoren tot een bestaand kerkgenootschap schreven zij naar verschillende denominaties waarvan ze de adressen opzochten in het telefoonboek van Tanzania. De direkteur van het baptistenseminarium in Arusha, de zendeling Tom W. McMillan was de enige die antwoordde.

De Algemene Vergadering besloot ieder lid van de nieuwe groep te onderwijzen in de baptistische beginselen en ze te dopen zodra ze daarvoor gereed zijn; om twee leidende figuren uit hun midden uit te nodigen één jaar aan het seminarium te studeren; om één vrouw te vragen voor het volgen van een drie maanden durende kursus aan het seminarium en om het kontakt met de groep aan te houden en te zoeken naar een blijvende relatie met de konventie en de zending van Oost-Afrika.

VEEL BEKEERLINGEN IN NIGERIA

Dankzij een evangelisatiecampagne van de baptistengemeenten in Nigeria, die een jaar lang duurde, zijn ongeveer 20.000 mensen tot geloof gekomen. Aan deze campagne hebben ongeveer 100 mensen uit Amerika meegewerkt die hun eigen reiskosten hebben betaald. Onder de medewerkers was ook Joao F. Soren uit Brazilië, oud-president van de Baptisten Wereldalliantie.

De Nigeriaanse baptistenkonventie telt thans 118.000 leden.

SIR DONALD L. FINNEMORE †

Op 84-jarige leeftijd is onlangs overleden Sir Donald L. Finnemore, in 1966 president van de Baptisten Unie van Groot Brittannië en Ierland en van 1955 tot 1970 penningmeester van de Baptisten Wereldalliantie voor het Oostelijk halfrond.

Sir Donald genoot verder grote bekendheid als rechter van de Hoge Raad van het Verenigd Koninkrijk. Hij was een afstammeling van John Fawcett (1740-1817), de maker van het lied Gezegend zij de band (Blest be the tie that binds). Als lekepreker hield Sir Donald vooral de jeugd dikwijls voor: Wees trots op het erfgoed; predik, onderwijs en leef overeenkomstig het evangelie; maak uw geloof tot een sterk getuigenis. Wij moeten Christus en dien gekruisigd prediken, want wij geloven dat dit eenvoudige evangelie de enige hoop is, zowel voor de enkeling als voor de gehele mensheid.

SOUTHERN BAPTIST CONVENTION WIL NAAMSVERANDERING

Tijdens de Algemene Vergadering van de ruim 12 miljoen leden tellende Southern Baptist Convention te Dallas is besloten een kommissie te benoemen die de mogelijkheid bestudeert om te komen tot verandering van de 129 jaar bestaande naam van de konventie. Er zal worden gezocht naar een naam die het nationale karakter van de konventie aangeeft, bijvoorbeeld Baptist Convention of the United States.

Op dinsdagmorgen 1 oktober 1974 nam de Heer tot Zich, onze trouwe zuster

AFKE DE VRIES-RINSMA

in de leeftijd van 75 jaar; sinds 6 augustus 1944 één van ons.

Baptistengemeente Sneek

Op 19 september jl. nog zo kort na hun terugkomst uit Australië nam de Heer tot Zich onze zuster

WILLY BAKKER-WIND

oud 69 jaar.

Baptistengemeente Emmen

Geschenk van leven door God in Zijn scheppende liefde aan ons gegeven.

Wij noemen hem

WILLEM EGBERT

H. C. Schaap
A. Schaap-Brongers

2e Exloërmond, 28 september 1974.
Middenlaan 28

Tijdelijk adres: Scheperziekenhuis Emmen, A-vleugel kamer 1

Veilig in Jezus' armen

Door een noodlottig ongeval werd heden door de Heer thuis gehaald mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa

GERRIT MATEBOER

op de leeftijd van 72 jaar.

De Here trooste ons met dit grote verlies.

T. Mateboer-Pleysier
Bettie en Kees
Berend en Nardie
Wim en Coby
Jannie en Wim
en kleinkinderen.

Apeldoorn, 20 september 1974
Hoogakkerlaan 52-2

Na een moedig en geduldig gedragen lijden, is heengegaan naar haar Heer en Heiland, onze zuster

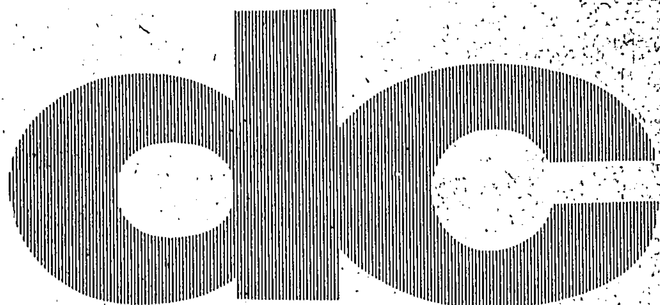
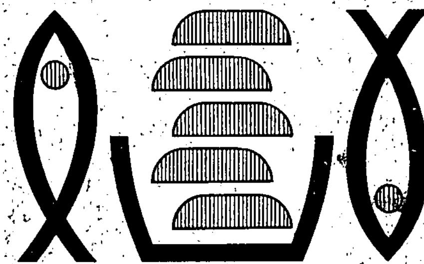
CATHARINA WESTEIJN-DE JONG

op de leeftijd van 59 jaar.

Zij is verlost.
God heeft haar welgedaan.

Eindhoven, 19 september 1974

Baptistengemeente Eindhoven

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 41 - 11 oktober 1974

„Er is iets gaande onder de baptisten in Nederland....", zegt Bryan Gilbert

Ook de tweede konferentie die de ECU organiseerde rondom het nevenstaande thema is (mogen we dat woord hier gebruiken?) een volledig „sukkes" geworden. Nu het woord er staat, krijg ik toch zeer sterk het gevoel, dat het er niet had mogen staan. Het was geen sukses; er waren geen mensen die bereikten wat ze beoogden (dát is toch sukses?), maar we gevoelden, dat ergens God tot zijn doel kwam, dat Hij ons, mensen, bereikte met zijn zegen, met zijn opdracht. God was daar en wilde zeeg'nen met des Heil'gen Geestes kracht...

Het was waarschijnlijk mee door deze konferentie, met zijn bewogenheid en betrokkenheid bij het werk van God, dat ds Bryan Gilbert opmerkte: „Er is iets gaande onder de baptisten in Nederland". Terugziende op alles wat we tijdens deze drie dagen in Dalfsen hoorden en beleefden, kunnen we dit gevoelen alleen maar onderschrijven. Er is iets gaande, er begint iets te vonken. En ieder in De Bron heeft waarschijnlijk gebeden, dat die vonken zich mogen uitbreiden tot een laaiend vuur... Geen vuur dat de „weerspannigen zal verteren", maar een vuur dat de tragen, de afgedwaalden, al onze gemeenten, tot nieuwe, enthousiaste toewijding zal brengen aan de Heer aller heren.

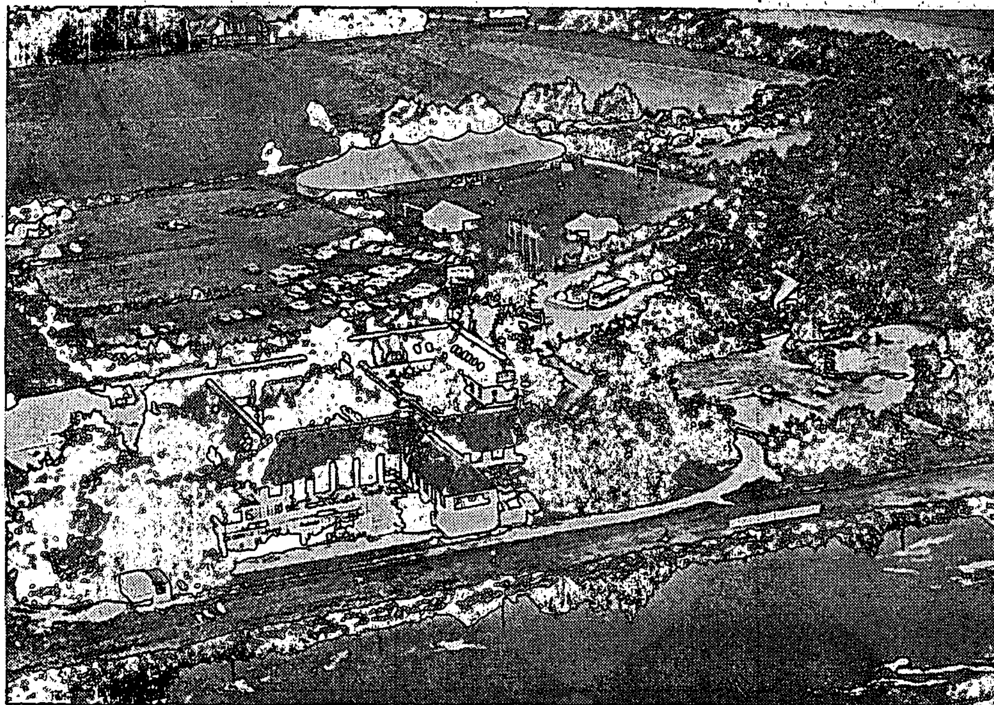
Een verslag over deze konferentie schrijven is eigenlijk een onbegonnen zaak. Want wat we kunnen schrijven is alleen maar vertellen wat er op de agenda stond en wat dus ook is afgewerkt. Maar de agenda was alleen maar een geraamte: God bouwde daar vlees en bloed, leven omheen; zijn Geest ademde door dit alles heen. Hopelijk kunnen uw afgevaardigden (het waren er 125) u daar iets meer van vertellen, zodat u er ook iets van gaat mee voelen.

„Kracht uit den hoge"

Dat was de titel waaronder ds W. Kos een drietal bijbelstudies bracht over de Heilige Geest, de onmisbare goddelijke bron van leven, inspiratie en kracht voor het kind van God. Er werd met grote aandacht geluisterd naar het eenvoudige en duidelijke bericht uit Gods woord. Hoe zal een christen, een gemeente, de opdracht Gods kunnen volbrengen zonder deze kracht? Vele lauwe christenen en dode gemeenten, overal in de wereld, geven op deze vraag een duidelijk antwoord: het lukt niet!

Maar er zijn ook veel gelovigen die in hun leven machtige bewijzen zijn van „het tomeloos geweld" van Gods Geest! We hoorden de verhalen uit vele delen der wereld, over de grote daden Gods, anno 1974! Ds Van der Laan vertelde over aktiviteiten en nieuwe aanpak onder onze Amerikaanse geloofsgenoten. We kregen berichten over een gehouden kongres in Noorwegen, waar duidelijk werd hoe groot satans tegenstand is, maar ook hoe groot dikwijls de nederlagen zijn die hij lijdt in zijn strijd tegen door de Geest bezielde volgelingen van Christus. Ds Bryan Gilbert was op het kongres der „Evangelicals" in Lausanne en vertelde iets over wat hij zag en hoorde.

Het vervulde ons hart met blijdschap en ontroering: een onvoorstelbare opwekking in Zuid-Korea, waar honderdduizenden (u leest het goed: er werd gesproken over 600.000..) voor Christus kozen gedurende het laatste jaar; openluchtdiensten met tienduizenden bezoekers die een grote honger naar vrede en bevrijding hebben. Hij vertelde ook andere dingen, bedroevend en toch verblijdend, over de strijd der christenen achter het ijzeren gordijn; mannen en vrouwen, jongeren en ouderen, voorgangers en gemeenteleden die menselijke geboden trotseren, hun leven wagen om het getuigenis van Jezus door te geven. In Roemenië is onder de baptisten, alle vijandelijkheden der regering ten spijt, een geweldige geestelijke opwekking gaande. Diep trof ons het verhaal over een groep christenen in Noord-Korea. Door een troep soldaten werden ze bijeen gedreven in hun kerkje. Een afbeelding van Christus die aan de muur hing, werd op de grond gegooid en de christenen

werden voor de keuze geplaatst: spugen op de plaat of doodgeschoten worden. De eerste die naar voren kwam: spuugde... de tweede ook... eveneens de derde en de vierde... Toen kwam een meisje. Ze raapte de plaat op, veegde die met haar jurk schoon. „Nu mag u wel schieten", zei ze. De soldaten waren verslagen en konden niet volbrengen wat ze van plan waren. Alle gelovigen werden vrijgelaten, behalve die vier... Toen hoorde men vier schoten...

„Kracht uit den hoge"... Die kracht is er en tienduizenden leven er uit. Daarom rukt Gods rijk nog steeds op. Alleen... zo vertelde ds Gilbert... vanuit Europa kwamen in Lausanne geen grootse berichten! Toch werkt God, ook onder ons, zij het met minder indrukwekkende getallen. We hoorden ook uit eigen gemeenten blijde berichten. Tientallen jongeren zijn de laatste maanden gedoopt op belijdenis van hun geloof in de Heer. Op de konferentie waren mensen die het vorige jaar nog ver van God leefden, maar die nu blijde christenen waren geworden en de konferentie bijwoonden met de bedoeling, om beter toegerust te worden voor het doorgeven van Gods grote liefde...

Er werd verteld vanuit gemeenten waar het kerkbezoek snel groeit, waar afgedwaalden terugkwamen, waar een nieuwe beleving van de broederband velen tot diep in de ziel verblijdt, waar zonden werden beleden en ruzies bijgelegd... „Kracht uit den Hoge!"

Een groep jonge mensen werkte samen op een camping en bereikte mensen met het evangelie. In andere gemeenten werden via een vakantiebijbelschool honderden kinderen in kontakt met de Heiland gebracht. „Er is iets gaande onder de baptisten in Nederland..." En er zal meer gebeuren, wanneer die kracht van Gods Geest vaardig over ons allen mag worden.

„Putten uit de bron"

Zo werd de „dienst van gemeenschap en wijding" aangekondigd op de dinsdagavond. Een avond zonder programma, waar Gods Geest het programma regelde en ieder kon vertellen wat God in zijn leven had verricht; waar ieder, die er behoefte aan gevoelde, om voorbede kon vragen, voor zichzelf, voor anderen. Er is veel ge-

Konferentie voor gemeente en evangelisatie 23-25 september 1974

beden, wellicht nog meer gedankt. Gedankt, omdat mensen vertelden over wonderen die ze in eigen leven of eigen omgeving hadden meegemaakt. Wonderen van God, overwinningen op satan, verlossing van mensen die in de macht van de boze waren. Met blijde ontroering werd ook geluisterd naar broeder Gert Timmermans, die het levens- en bekeringsverhaal vertelde van zichzelf en zijn vrouw Hermien, een verhaal van zoeken naar echte innerlijke zekerheid, van grote moeilijkheden en een levende Heer, die zich op zulk een wijze in hun leven openbaarde, dat de enige mogelijkheid eigenlijk alleen maar volledige overgave was.

„Putten uit de bron van levend water", het was wel een goedgekozen en tot werkelijkheid gebracht thema voor deze avond. Maar met als bedoeling, te leren om iedere dag uit deze bron te leven.

En wat er meer was

Ds Gilbert introduceerde het derde boekje dat gebruikt kan worden bij „Operatie Agapè". Het is bedoeld als instruktie voor hen die bezig zijn deze evangelisatieaktie in eigen gemeente te organiseren. Ds Reiling kondigde de komst aan van „Actie Andersom", een praktische handreiking voor persoonlijke evangelisatie, via uitdeelfolders, voorzien van antwoordkaarten.

Er werd gepraat over De Zaaier en de mogelijkheden die ons via dit uitstekend geredigeerde blad geboden worden. Het kerstnummer belooft weer bijzonder goed te worden, met o.a. een artikel van en over Gert en Hermien Timmermans. We hebben het gevoel, dat God ons in dit bekeerde artiestenechtpaar, een paar waardevolle medestrijders heeft geschonken, waarvoor we hartelijk dankbaar mogen zijn.

Een suggestie van Gert Timmermans werd gelanceerd: het laten maken van kleine grammofoonplaatjes of cassettes met een korte evangelische boodschap en enkele blijde liederen, die uitgedeeld of uitgeleend kunnen worden aan mensen, die men met het evangelie wil bereiken. In het buitenland wordt op deze wijze reeds gewerkt.

En dan waren er bidstonden, vroeg in de morgen, van half acht tot acht uur. Kan een christen zijn dag ooit beter beginnen? Vergeten we ook niet de vele, vele blijde liederen die telkens weer gezongen werden, begeleid door diverse pianisten, organisten, gitaristen, accordeonisten en baptisten. Ze vormden een wezenlijk deel van de konferentie en van de zegen die we ontvingen. „Böse Leute haben keine Lieder", zei Luther indertijd al.

En toen ... een zegepraal?

Toen kwam het afscheid, een korte dienst, waaraan verschillenden meewerkten. Nog eens werd ons op het hart gebonden de taak die de Heer ons gaf: „Gaat dan heen... beginnende in Jeruzalem". Nog eens werd gewezen op de enige en onontbeerlijke krachtbron, de Geest van God. Toen begon de thuisreis.

Als we nu alles nog eens overzien, moeten we dan konkluderen, dat we even samen in een mooie, doorzichtige zeepbel hebben geleefd, waarin de kleuren van Gods liefdespectrum prachtig zichtbaar werden, waarin we ons veilig besloten gevoelden, maar een zeepbel, die bij de eerste de beste aanraking met het leven buiten De Bron uiteen spatte? Dat gevaar dreigt onherroepelijk voor degene die vergeet alle dagen te bidden om en open te staan voor Gods kracht uit de hoge.

O Christus, doe uw vuur ontbranden
van Oost tot West, van Zuid tot Noord;
dan weten weldra alle landen
dat U de wereld toebehoort....

cvw

VERANTWOORDING „10-CENTS-FONDS" VAN DE U.B.S.

In september kwamen de volgende bijdragen binnen voor het „10-cents-fonds" van de Unie-Bouw-Stichting (het „10-cents-fonds" is ons gezamenlijk kanaal, waardoor wij hulp betreffende kerkbouw aan gemeenten verlenen):
Sittard 24,—; Den Haag 351,81; Leiden 73,80; Doetinchem 127,62; Rotterdam-Zuid 101,52; ZO,O 25,—.
Onze dank aan deze gevers!
In de eerste 9 maanden van dit jaar hebben nu 41 gemeenten samen *f* 6.444,64 bijeengebracht voor het gezamenlijke kerkbouw-hulpfonds. Dat is vrijwel *f* 2.800,- méér dan in diezelfde periode in 1973.
Fijn is dat! Maar we zijn er echter nog lang niet. Doch als alle gemeenten zicht krijgen op het belang van het hebben van een „eigen goed huis" voor de arbeid van de gemeenten, dan geloven we dat in de resterende 3 maanden alle gemeenten nog een passende bijdrage zullen doen toekomen aan het „10-cents-fonds". En dan komen we dit jaar werkelijk wel aan de benodigde *f* 11.000,—! U weet: welkom zijn uw bijdragen op: postgirorekening 1504 t.n.v. Bouwstichting der Unie te Amsterdam; of op: bankrekening 43.80.11.805 t.n.v. Bouwstichting der Unie, p.a. ds T. Jansma, Duistervoordestraat 1, Arnhem. En u zet er dan even bij: bijdrage „10-cents-fonds".
De administrateur van de U.B.S.,
T. Jansma,
Duistervoordestraat 1, Arnhem;
tel. 085-611468.

P.S. En bedenk ook heel goed: „de UBS is onze spaarbank!" Dan zijn onze spaargelden dienstbaar aan ons eigen werk; speciaal aan de bouw van kerken van onze gemeenten. Rente volgens de gangbare regelingen als bij spaarbanken. En wij helpen tevens mee om effektief de druk van de hoge hypotheekrente te verlichten. Sparen bij de UBS is uw belang en ons aller belang! T. J.

EVANGELISATIEBERAAD VAN EBF IN NOORWEGEN

Eind augustus vond in Sandefjord, Noorwegen een evangelisatieberaad plaats, onder auspiciën van de Europese Baptisten Federatie, waaraan door 35 vertegenwoordigers van 11 Europese Unies werd deelgenomen. Van Nederlandse zijde namen mevr. Ch. Buitenhuis-Boiten uit Den Haag, ds W. Kos uit Delfzijl en ds en mevr. R. Reiling uit IJmuiden deel.
Het beraad stond onder leiding van dr Günter Wieske, voorzitter van de evangelisatiekommissie van de EBF. Gastspreker was dr Lewis Drummond, hoogleraar aan het SBC-seminarium te Louisville (USA) waar hij de Billy Graham-leerstoel voor evangelisatie bezet.
De deelnemers brachten verslag uit van het evangelisatiewerk in de diverse landen.

DE LAUSANNE-KONFERENTIE

Het Internationale Kongres voor Wereldevangelisatie, in juli jl. in Lausanne gehouden, wil zijn betekenis voor de toekomst uitbreiden en heeft daartoe een vast comité benoemd, dat uit 30 personen bestaat.
Er namen officieel 4250 personen aan het kongres in Lausanne deel; onder hen waren 2500 afgevaardigden, plus waarnemers, officiële gasten en vertegenwoordigers van de nieuwsmedia. De grootste groep werd gevormd door de baptisten.

GEVONDEN VOORWERPEN

Welke deelnemer aan de Evangelisatie Konferentie in De Bron te Dalfsen heeft bij vergissing een licht beige regenjas meegenomen, welke niet zijn eigendom is? Bij deze jas staat in de kraag vermeld A. d. V. vermeld.
Gaarne kontakt opnemen met ds A. de Vries, Coevorden, tel. 05240-2304.

WAAR VOOR UW GELD

U weet, als u de vorige stukjes tenminste gelezen hebt, inmiddels drie dingen:
1. Er verschijnt binnenkort, d.w.z. vóór de komende Algemene Vergadering, een boekje met vijftig geestelijke liederen;
2. Dit bundeltje, een uitbreiding en vernieuwing van onze bestaande liederenschat, is bedoeld als een aanvulling op „Lofzangen en Gebeden";
3. De prijs zal f 1,75 per exemplaar gaan bedragen, en dat kan in deze tijd met de beste wil niet aan de hoge kant genoemd worden.
Maar u wilt natuurlijk weten, wat er zoal instaat (en wat niet)! Met andere woorden: u wilt waar voor uw geld hebben! Dit is niet de plaats om uitvoerig op de inhoud van het nieuwe bundeltje in te gaan. Maar we hebben teksten opgenomen én van Duitse (Michael Weisse, Nikolaus Herman, Paul Gerhardt, Johannes Gossner, Christoph Blumhardt) èn van Angelsaksische (Isaac Watts, Charles Wesley) origine.
Daarnaast hebben we plaats ingeruimd voor liederen van hedendaagse Nederlandse dichters. Ik noem u Jan Wit, Ad den Besten, Huub Oosterhuis, Anton Lam, W. Barnard, Tom Naastepad, Kees de Bruine, M. van Vossole, Hans Bouma, J. W. Schulte Nordholt. Ook zijn er enkele produkten van eigen bodem (J. J. Kiwiet, Johan Fischer, Chr. Eijer).
We hopen ervoor te zorgen, dat op de Algemene Vergadering in Rotterdam voldoende exemplaren aanwezig zijn. In verband met de hoge verzendkosten zouden wij graag zien, dat men de bestelling - liefst per gemeente, in één keer dus - zo mogelijk zelf meeneemt. Bestellingen worden nu reeds ingewacht bij: J. Germeraad, Albert Verweystraat 21, Hengelo (Ov.).
J. A. Brandsma

De 15-cents oranjegele postzegel met
de beeltenis van koning Willem III
is, ongestempeld, 2000 gulden waard.
Zo'n klein stukje papier. Hoe is het
mogelijk! Ja, kenners zien er wat in.
Waarschijnlijk omdat ze erg zeldzaam
zijn.
Wat is een mens waard?
Dat ligt aan zijn diploma' en
maatschappelijk nut. In elk geval
wordt de waarde van een mens
bepaald door zijn nuttigheids- en
liefdesrelatie tot andere mensen.
Die verhoudingen bepalen zijn
waardij.
Wat is een mens voor God waard?
Die waarde wordt niet bepaald door
zijn zeldzaamheid . . .; ook niet
door zijn nuttigheid en zelfs niet
door de maat van de liefde die hij
jegens zijn Schepper koestert.

P

Hij, onze God had ons lief toen wij
nog zondaars waren; ja, toen we
Hem nog haatten en ons als Zijn
vijanden gedroegen had Hij ons lief.
We waren Hem de hoogste prijs waard.
Goud en zilver, al het goud en al het
zilver, waren te weinig. Daarmee
zijn we niet vrijgekocht - het kón
niet - van onze ijdele wandel, maar
door het kostbare bloed van Zijn
Zoon (1 Petrus 1 : 13/25).
Dat waren we Hem waard. Omdat
Hij het er in zag.
Ja, mensen zijn duur. Elk mens.
Christenen, die het kunnen weten,
moesten daar vaker aan denken.
En er naar leven.
v. D.

De werkgroep werelddiakonaat

Onderstaand artikel werd geschreven door drs J. Brongers. Het is bedoeld als startpunt voor de publikaties, die de werkgroep het licht wenst te doen zien. Bezoekers van de Ontmoetingsdag zullen het artikel wellicht herkennen. Het was al verkrijgbaar op de „markt". Graag willen wij het nu aan een wijder publiek voorleggen. Het artikel spreekt voor zichzelf; daarom noemen we hier alleen nog even het gironummer van de Unie, nl. 9260.

Werkgroep Werelddiakonaat.

Als onderdeel van de Unie Zendings Commissie is in 1973 de werkgroep werelddiakonaat ingesteld. Deze werkgroep wil onze gemeenten graag dienend aanwezig laten zijn in noodsituaties ver weg en daar de liefde van Christus gestalte geven. (Natuurlijk niet als uitvlucht voor de vaak nog moeilijker opdracht om ook dichtbij te helpen). Dat doet de werkgroep in een nauwe samenwerking met de U.Z.C.

Het is de vurige wens van de leden van de werkgroep mee te mogen werken aan een beter antwoord op de nood van de wereld, dan wij als baptisten tot nu toe gaven.

Aan deze werkgroep doen mee:
ds A. A. Boeschoten, Apeldoorn (voorzitter); ds J. Schuil, Zwolle (sekretaris); W. P. van Berkel, Bilthoven (penningmeester); drs J. G. Brongers, Wormer; M. Germeraad, Drachten; A. van der Hoef, Bilthoven (adviseur) en ds G. van 't Wout, Utrecht.

Taak

— De werkgroep adviseert over de besteding van geld, dat via het zgn. Noodfonds binnenkomt en beheert dat geld. Dan gaat het meestal om hulpverlening in **akute noodsituaties** bv. bij hongersnood (Sahel), overstroming (Bangla Desh).

— Ook zal de werkgroep steun vragen voor hulpverlening die wat **minder akuut** is, maar evengoed erg nodig. Dat kan hulpverlening aan christenen in Oost-Europa zijn; aan onderdrukten in Zuid-Afrika, ondersteuning van onze eigen zendingswerkers in hun hulpverlening.

— Akties voor **speciale projekten** — en dan noemen we graag die van het IJsselgewest t.b.v. een kliniek in Irema — blijken een goede voedingsbodem te vinden. (Zo goed zelfs, dat de UZC een beetje bang is dat dit ten koste van de bijdragen voor de salarissen van de zendingswerkers gaat).

De werkgroep zal de gemeenten graag helpen bij het kiezen van projekten en zal ook zelf projekten aanbieden. Bij de keuze van projekten zal de werkgroep er rekening mee houden dat deze een goede bijdrage leveren aan de verdere ontwikkeling van het betreffende land en/of gebied.

Dat begint al met het in overleg met de mensen daar een projekt te kiezen dat dan verder helemaal onder verantwoordelijkheid van christenen daar valt. We denken in de eerste plaats aan projekten in Sierra Leone en Kameroen, omdat ook daar onze zendingswerkers zijn.

— Tenslotte ziet de werkgroep ook nog een taak dichtbij huis. We zullen moeten leren inzien, dat er een verband bestaat tussen heel wat noodsituaties verweg en onze levensstijl en welvaartssituatie hier.

Daarop wil de werkgroep de gemeenten graag een beter zicht geven. Zo wil de werkgroep de baptistengemeenschap helpen een **beter zicht te krijgen op haar dienende verantwoordelijkheid, ook op wereldschaal.**

Er volgt nog nader bericht over hoe de werkgroep zich dit voorstelt.

Projekten

Deze taak denkt de werkgroep vertaald in projekten uit te voeren. Voor deze projekten vragen we de gemeenten zich in te willen zetten.

Om te beginnen zullen dit nog bescheiden projekten zijn.

Er „loopt" al een aantal projekten (de waterbron in Ndiki, en het jeugdhuis in Kribi in Kameroen; het gevangenisprojekt in Lusumu en de kliniek in Irema, Zaire). Deze projekten gaat de werkgroep ook ondersteunen en begeleiden.

De nieuwe projekten zullen beperkt zijn tot enkele gebieden in Afrika: Sierra Leone en Kameroen en in Oost-Europa.

Met de projekten in Afrika streeft de werkgroep in overleg met de christenen daar verdere ontwikkeling voor dat gebied na. Dat overleg kost tijd. Daarom kan hierover nu nog geen uitvoerige informatie volgen.

Het geld dat nodig is

Als er ergens een ramp gebeurd is, moet er geholpen worden. Steeds als dat het geval is, zal de werkgroep een beroep op u doen. Het geld dat dan binnenkomt wordt dan direkt doorgestuurd, meestal via andere vertrouwde kanalen of anders door de werkgroep. Voor de hulpverlening die minder plotseling nodig is en voor de projekten stelt de werkgroep het volgende voor:

Elke gemeente reserveert 2% van haar totale begroting voor deze vorm van dienstverlening (dat wil natuurlijk niet zeggen dat het niet meer mag zijn);
90% van dat geld is dan hiervoor bestemd;
10% van dat geld denkt de werkgroep te besteden aan toerustingswerk in eigen huis. Dat zal dan gericht zijn op het verbeteren van het zicht in onze baptistengemeenschap op haar dienende verantwoordelijkheid op wereldschaal en op wat ons daarbij in onze eigen levensstijl in de weg staat.

Al dit geld beheert W. van Berkel, de penningmeester van de werkgroep werelddiakonaat. Het gironummer van de werkgroep is: Unie van Baptisten Gemeenten, Postgiro 9260 Amsterdam t.n.v. werkgroep werelddiakonaat.
Het adres van het sekretariaat is: ds J. Schuil, Giessen 11, Zwolle.
(Tweede deel volgt).

NOODFONDS

In verband met de zware wervelstormen en de daarmee gepaard gegane katastrofale vernielingen in Midden-Amerika, vestigen wij de aandacht nog eens op het feit dat o.a. via ons Noodfonds hulp geboden kan worden. Er is reeds een bedrag ad ƒ 7.500,— overgemaakt. Ook uw hulp is van harte welkom! Giro 9260 t.n.v. de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Bilthoven.

J. S.

MEDEDELING

△ De voorzitter van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds br A. Niessink, woont thans Woestijnweg 46, Vaassen en is telefonisch te bereiken onder no. 05788-1771.

HET SEMINARIUM IN ZWEDEN

Het seminarium van de Zweedse baptisten, gevestigd in Stockholm begon zijn 109e jaar met 56 studenten. Eenentwintig van hen, onder wie 10 vrouwelijke, zijn van plan voorganger te worden. De anderen volgen de opleiding om het jeugdwerk of de zending te dienen.

TABITHA-ZONDAG 1974:

Omzien naar elk-ander

Ons gezin gezond gezin? (3)

Geloof in het gezin

In wat voor klimaat groeien onze kinderen op?
Hoe is de sfeer bij ons thuis?
Krijgen onze kinderen de kans, via hun ouders, in aanraking te komen met geloofsvertrouwen?
Wat voor geestelijke erfenis krijgen onze kinderen van huis mee?
Wordt er in ons gezin naar harmonie en onderlinge vrede gestreefd? Zoeken we verzoening na ruzie en proberen we te voorkomen dat meningsverschillen ontaarden in onenigheid?
Ik kan me nog goed herinneren, hoe mijn tante en oom, die mij een christelijke opvoeding probeerden te geven, me altijd voorhielden, dat je niet boos naar bed kunt gaan. Het bijbelwoord: „Laat de zon niet ondergaan over uw toorn", kan ik ook niet meer vergeten.
Onze kinderen hebben recht op de ontdekking van levend geloven in het gezin. Zonder deze erfenis zijn ze niet voldoende toegerust voor het leven dat ze wacht. Wij mogen onze kinderen leren hoe zij hun moeilijkheden door het geloof het hoofd kunnen bieden.
Zij mogen van ons leren hoe eenvoudig geloofsvertrouwen de mens sterk, rijk en ook blijmoedig maakt.
Zij mogen van ons leren hoe egoïsme, ikgericht leven, zelf-handhaving en van-je-af-slaan een on-christelijke levenshouding is en de mens berooit en hem ontevreden, bitter en zwak maakt. Hoe zij door op zich-zelf gericht te leven, zich-zelf ongelukkig maken.
Wij mogen hen leren hoe geloofsvertrouwen de angst verjaagt. Wij mogen hen leren dat de mogelijkheid tot verzoening en een nieuw begin dagelijks aanwezig is.
Wij mogen hen proberen voor te leven, dat het goed is een kind van God te zijn en ondanks onmacht, mislukkingen en tekorten toch de kracht krijgen om Jezus te volgen.

Geloof erfgoed

Van mijn vader weet ik niet zoveel meer. Hij stierf in een koncentratiekamp toen ik een jaar of zeven was.
Toch liet hij iets na, wat ik niet meer wil verliezen.
Eén dag voor het uitbreken van de tweede wereldoorlog zong hij met heel zijn hart: „Wees ook gij een Daniël; sta, al is het alleen. Luister steeds naar Gods bevel..."
En mijn moeder werd gedurende de oorlog vanuit Westerbork op transport gesteld naar Polen en smokkelde een schriftelijke boodschap van geloof en vrij van angst de grens over; een erfenis voor familieleden en kinderen.
Sommigen zeggen: „het geloof is geen erfgoed".
In zeker opzicht zal dat ook wel waar zijn. Toch geloof ik, dat wij als ouders enorm veel, ook wat het persoonlijke geloof betreft, voor onze kinderen kunnen betekenen.
Ik denk, dat we allemaal moeite hebben met deze opdracht. Soms ontdek je bij je kinderen een ontwakend geloof en met een zekere bezorgdheid vraag je je of je een rem in die ontwikkeling zou kunnen betekenen.
Ieder geloof, hoe jong en pril ook, is waardevol en kwetsbaar. We willen proberen om naar vermogen te waken over onze kinderen. Niet om er kasplantjes van te maken.
De Heer heeft zich duidelijk uitgelaten over de relatie ouder-kind, en ten aanzien van het geloof het volgende gezegd:

> „Maar als iemand één van deze kleinen die in Mij geloven, tot zonde verleidt, het zou beter voor hem zijn als hij een molensteen om de hals kreeg en verdronken werd in het diepst van de zee". (Matth. 18 : 3, 4, 5).

Hoe fel en schijnbaar ongenuanceerd drukt de Heer zich hier uit. We moesten deze woorden maar au serieux nemen en ze niet op de een of andere wijze relativeren.
Eén dag voordat Israël bezit mag gaan nemen van het beloofde land krijgen de mensen duidelijke opdrachten mee ten behoeve van zichzelf en de kinderen! Een woord, ook voor onze tijd.

> „Gij zult de Here uw God liefhebben met geheel uw hart, en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht. Wat ik u heden gebied zal in uw hart zijn. Gij zult het uw kinderen inprenten...
> ...en gij zult ze schrijven op de deurposten van uw huis..." (Deut. 6 : 4-9).

In die dagen krijgt Mozes' adjudant Jozua het leiderschap en verklaart ten overstaan van zijn God en volk: „Ik en mijn huis, wij zullen de Here dienen".
Als er een aktieve geloofsrelatie bestaat tussen de Here God en de ouders, leren ze met God te rekenen als de Heer van hun gezin en hun leven. Soms onbewust, zonder het te bemerken ontwikkelen ze een eigen geloofsleven.

Inklusief denken

Deze uitdrukking past in het christelijke gezin. Het geloof denkt inklusief. Al praten we over het gezin als een heilige zaak, toch mag dit ons er niet toe verleiden om in de eerste plaats bijna uitsluitend oog te hebben voor de leden binnen het gezin.
Er zijn veel mensen die om de een of andere reden geen gezin hebben kunnen stichten of hun gezin zijn kwijtgeraakt.
Ze horen bij ons. De warmte van een „thuis" is ook voor de ander die wat „in de kou staat".
Veel mensen wonen alleen en voelen zich redelijk tevreden en gelukkig. Toch vinden velen van hen het fijn en hebben behoefte aan wat gemeenschappelijkheid, menselijke warmte en genegenheid.
Iemand schreef eens over het gezin, dat het een haard van vrede wil zijn en open staat naar die mensen die behoefte hebben aan warmte.
Een christelijk gezin denkt inklusief en heeft daarom een „groot hart", waar plaats is voor anderen.
De knip moet van de deur.
De deur is open voor ieder die vrede wil.
(Wordt vervolgd). M. Cohen

LEZERS AAN HET WOORD

GEDOOPT IN DE HEILIGE GEEST (1)

Br Pijtersen uit Nijmegen schreef mij met veel belangstelling mijn artikelen over „Gedoopt in de Heilige Geest" te hebben gelezen. Daarbij is ook de vraag gesteld of de handoplegging vóór of ná de doop moet plaats vinden. Zijn gedachte is, dat de handoplegging na de doop moet plaats vinden, en wel voor de Gave van de Heilige Geest (Hand. 2 : 38).
Br. Pijttersen wekt de indruk dat hij met het woord „gave" denkt aan de „gaven van de Geest" genoemd in 1 Corinthe 12. Dat is Hand. 2 : 38 niet bedoeld. Die manier van zeggen, die vaker voorkomt, zou beter vertaald zijn met: „de gave, namelijk: de Heilige Geest". In Handelingen 2 : 38 wordt er gewoon de nadruk op gelegd dat de Heilige Geest Gods gave aan ons is, zoals Hij beloofd heeft (vandaar het woord „belofte" in vs. 39). Door na de doop de handen op te leggen, wordt dat naar voren gebracht: Gods Geest wordt gegeven.

P. v. d. Werf

GEDOOPT IN DE HEILIGE GEEST (2)

Van br. N. van Beek te Amsterdam kreeg ik een brief naar aanleiding van mijn artikelen-serie „Gedoopt in de Heilige Geest", waarin hij zijn instemming betuigde met mijn betoog. Maar op één punt kon hij mij niet helemaal volgen: „In het slotartikel verbaas ik me over het Moody-verhaal, en ik kan niet zien, dat het illustratief is voor de grote lijn van jouw betoog. Het lijkt me meer in tegenspraak te zijn... of liever zo gezegd: mij dunkt, dat het een tegengesteld effekt zal hebben".
Hierop wil ik zeggen, dat ik de geschiedenis van D. L. Moody met enige schroom heb doorgegeven, juist vanwege die mogelijkheid dat het verhaal verkeerd zou kunnen worden begrepen. Ik heb het toch gedaan, om een voorbeeld te hebben uit latere tijd. De moeilijkheid van het verhaal ligt natuurlijk hierin, dat Moody, op gegeven ogenblik vervuld met de Heilige Geest, deze ervaring als iets afzonderlijks beleefde; tenminste, zo komt het over.
Onze ervaring van de aanwezigheid van Gods Geest in ons, hangt samen met hoe wij onze afhankelijkheid van Christus beleven; in hoeverre wij ons overgegeven hebben, in hoeverre wij willen gehoorzamen en dienen, in hoeverre wij op eigen kracht willen werken; kortom: in hoeverre wij Gods Geest de ruimte geven om ons te vullen. Wanneer onze beleving van de Heilige Geest

matig is, dan zal dat blijken. Zo zal ook te merken zijn als wij vol zijn met Gods Geest.

Omdat onze Heer graag wil, dat wij vol zijn met zijn Geest, zal Hij ons op allerlei wijze leiden, opdat wij vervuld worden. Hij zal het verlangen om Hem te dienen en volledig met Hem samen te leven aanwakkeren. Het kan zijn dat we daardoor in een geweldige geestelijke spanning komen. Om ons steeds meer over te geven, is het nodig onszelf steeds beter te leren kennen, en tegelijk zicht te krijgen op wat God ons wil laten beleven. Die groeiende spanning zouden we kunnen zien als de strijd met onszelf, en ons over te geven op punten waarvan wij ons bewust zijn dat wij het niet doen. Zoals de geschiedenis van Moody aangeeft, en daarnaast het getuigenis van vele anderen, kan een mens naar een climax toegroeien, die uitmondt in het vervuld worden met Gods Geest.

Wie zich niet genoeg gerealiseerd heeft welke mogelijkheden God gaf toen wij gedoopt werden in de Heilige Geest, zal bij de eerste keer dat men met Gods Geest vervuld wordt, vooral wanneer die belevenis gepaard gaat met opvallende verschijnselen, denken dat er sprake is van iets nieuws. In feite heeft God de ruimte gekregen om meer in ons tot uitwerking te laten komen wat Hij ons gaf toen wij gedoopt werden in zijn Geest. Wie zich dat wel goed gerealiseerd heeft, zal, wanneer er sprake is van vervuld zijn met Gods Geest, het ervaren als behorend bij het feit dat God zijn Geest gaf.

Laat ik besluiten met een voorbeeld dat br. Van Beek mij aanreikte: „het vervullen met de Geest is te zien als het „vol-blazen" van een trompet".

P. v. d. Werf

Hieronder vindt men een reaktie van Mieke Hupkes op mijn artikelen-serie „Gedoopt in de Heilige Geest".

Ze schreef mij, dat haar ideeën worden gedeeld door vele anderen, met name in pinksterkringen. Het zal bij het lezen duidelijk worden, dat zij, wat de kern van haar betoog aangaat, precies ingaat tegen de gedachtengang, die ik naar voren heb gebracht.

P. van der Werf

GEDOOPT IN DE GEEST (3)

„Hebt gij de Heilige Geest ontvangen toen gij tot geloof kwaamt?" (Hand 19 : 2).

Paulus stelde deze vraag aan een aantal mensen in Efeze, die door Johannes tot geloof gekomen waren. Deze mensen waren gelovigen, wedergeboren christenen, wedergeboren door de Heilige Geest. Wat zou het nut van deze vraag geweest zijn, als het „ontvangen van de Heilige Geest" samenvalt met wedergeboorte? Kennelijk was er meer, en toen Paulus hen, na hen gedoopt te hebben in de naam van Jezus, de handen oplegde „kwam de Heilige Geest over hen en zij spraken in tongen en profeteerden" 1)

Nauwkeurige studie van het boek Handelingen toont aan, dat iemand die vervuld wordt met de Heilige Geest een plotselinge, bovennnatuurlijke ervaring ontvangt, volgend op zijn bekering.

Het plotselinge blijkt al uit de eerste verzen van Handelingen 2: „eensklaps kwam er uit de hemel..." (vs. 2) en „zij werden allen vervuld met de Heilige Geest (vs. 4). Ook in Handelingen 4 is er sprake van een plotselinge ervaring: „En terwijl zij baden, werd de plaats waar zij vergaderd waren, bewogen en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het Woord Gods met vrijmoedigheid". (vs. 31). En in zijn verslag over de gebeurtenissen in het huis van Cornelius zegt Petrus: „En toen ik begonnen was te spreken viel de Heilige Geest op hen, evenals in het begin ook op ons" (Hand. 11 : 15) „Viel" duidt op iets plotselings en duidelijk waarneembaars.

Maar de vervulling met de Heilige Geest is ook bovennatuurlijk. Het is bedoeld bovennatuurlijk te zijn, en dat geldt ook voor de gevolgen van de manifestaties ervan. Als een gelovige vervuld wordt met de Heilige Geest, dan vult God, de Heilige Geest, de derde Persoon van de Drie-eenheid, Hij, die over de wateren zweefde bij de schepping (Gen. 12), zijn lichaam. De Schepper vult het schepsel met Zichzelf! Dat is met recht bovennatuurlijk De Bijbel vertelt dat mensen die vervuld worden met de Heilige Geest bovennatuurlijke tongen als van vuur zagen, de bovennatuurlijke wind van de Geest hoorden en door een bovennatuurlijke kracht talen spraken die zij nooit geleerd hadden (Hand. 2); een gebouw werd bovennatuurlijk bewogen (Hand. 4). Hun gebed en verkondiging was bovennatuurlijk. Zij ontvingen bovennatuurlijke leiding, kracht, bescherming en zelfs bovennatuurlijk vervoer. (Hand. 8 : 39). Enkele mensen, die net als zij, bovennatuurlijk vervuld zijn met God kunnen de resultaten zien die zij zagen; en als de christenen-van-nu de wereld net zo onderste-boven willen keren voor Jezus, dan zullen ook zij bovennatuurlijk vervuld moeten zijn met de Geest.

Zoals de Bijbel duidelijk maakt dat de doop met de Heilige Geest een plotselinge, bovennatuurlijke ervaring is, maakt hij ook duidelijk dat deze ervaring volgt op bekering en niet hetzelfde is als wedergeboorte.

Bij de wedergeboorte wordt iemand geboren uit de Geest, zoals Jezus tegen Nicodemus zei (Joh. 3) en krijgt hij deel aan de goddelijke natuur. Hij ontvangt nieuw, goddelijk leven; hij wordt een nieuwe schepping (2 Cor. 5 : 17, 2 Pet. 1 : 4, Ef. 4 : 24, Col. 3 : 10). In dit alles speelt de Heilige Geest een beslissende rol. „Niemand kan zeggen: Jezus is Here, dan door de Heiligen Geest" (1 Cor. 12 : 3). En van nu af aan geldt: „Want allen die door den Geest Gods geleid worden zijn zonen Gods. Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen den Geest van het zoonschap, door welken wij roepen: Abba, Vader. Die Geest getuigt met onze Geest dat wij kinderen Gods zijn" (Rom. 8 : 14-16). De Heilige Geest werkt zelfs al in iemands leven voordat hij Christus aanvaardt! Hij is het immers die de mensen overtuigt van hun zonde (Joh. 16 : 8).

Bij de doop in de Heilige Geest, daalt de Geest op de gelovige neer, neemt volkomen bezit van hem en vult hem tot overvloeiens toe.

„Als u gedoopt bent in de Heilige Geest raakt God u aan en daarna weet u voorgoed zeker, dat God u aangeraakt heeft en dat Hij leeft. In de grond van de zaak is de doop in de Heilige Geest geen dogma maar een ervaring en het blijk daarvan is niet of ik binnen de grenzen van een knap uitgedachte leerstelling val, maar of die ervaring een brandend feit is in mijn hart en leven... Er gaat een nieuwe wereld voor ons open. Als de Heilige Geest ons volledig in bezit neemt, verheugen we ons in God als iemand die een nieuwe ontdekking heeft gedaan; en dat is het ook: een persoonlijk Pinksteren is een nieuwe ontdekking van de levende Christus". (Donald Gee in „A new Discovery").

Enkele illustraties ter verduidelijking van het onderscheid tussen wedergeboorte en doop in de Heilige Geest:

a. De discipelen van Jezus: Zij hadden alles verlaten om Jezus te volgen (Mat. 19 : 27); ze hadden beleden dat Jezus de Christus was, de Zoon van de levende God (Mat. 16 : 16, Joh. 6 : 68, 69), Jezus had hen rein verklaard, met uitzondering van Judas (Joh. 15 : 3, 13 : 10, 11), Hij had gezegd dat hun namen opgetekend waren in de hemel" (Luk. 10 : 20). Kortom, ze waren gereinigde, belijdende, toegewijde christenen (al was die term dan nog niet uitgevonden) op weg naar de hemel. En toch werden zij pas op de Pinksterdag „vervuld met de Heilige Geest". Deze vervulling volgde dus op hun bekering. 2)

b. De Samaritaanse gelovigen (Hand. 8): Zij „hielden zich aan hetgeen gezegd werd" vs. 6) en „toen zij geloof schonken aan Philippus... lieten zij zich dopen, zowel mannen als vrouwen" (vs. 12).
Toen de apostelen dit hoorden werden Petrus en Johannes vanuit Jeruzalem gestuurd om voor de nieuw-bekeerden te bidden „dat zij de Heilige Geest mochten ontvangen, want deze was nog over niemand van hen gekomen, maar zij waren alleen gedoopt in de naam van Jezus" (vs. 14-16). Er is geen enkele reden om aan te nemen dat de apostelen niet tevreden waren met de bekering van de Samaritanen. Integendeel, zij zouden hen nooit de handen opgelegd hebben voor de vervulling met de Heilige Geest als zij hun wedergeboorte in twijfel getrokken hadden. Jezus had immers duidelijk genoeg gezegd dat „de wereld" de Geest niet kan ontvangen. Ook hier dus een vervulling met de Heilige Geest na bekering en wedergeboorte. 3)

c. De apostel Paulus: De bijzondere openbaring die Paulus op de weg naar Damascus had, bracht hem ertoe Jezus als Heer te erkennen Hand. 9 : 5, 6). Dit was het moment van zijn bekering, maar pas drie dagen later werd Ananias naar hem toegezonden, die hem aansprak als „Saul, broeder", en hem de handen oplegde. Hij werd ziende en vervuld met de Heilige Geest (Hand. 9 : 17). 4)

d. De discipelen in Efeze (Hand. 19): Hierover werd in het begin van dit artikel al gesproken.

Hoewel wedergeboorte en doop in de Heilige Geest dus twee verschillende dingen zijn, wil dit niet zeggen dat ze niet kunnen samenvallen. Hetzelfde geldt voor waterdoop en doop in de Heilige Geest. De waterdoop (door onderdompeling) is heel belangrijk voor een christen, maar deze is wel te onderscheiden van de doop in de Heilige Geest.

Nog een opmerking over 1 Cor. 12 : 12. Ik heb een vrij uitvoerige studie gemaakt van dit vers. Daarbij heb ik ontdekt dat er ook onder Bijbelgeleerden vele verschillende meningen over de betekenis van dit vers zijn, waarop ik hier niet kan ingaan. Wel zou ik daaruit willen konkluderen, dat niemand, welke visie hij ook is toegedaan, dit vers als een proeftekst mag gebruiken. 5)

Nu gebleken is dat de doop in de Heilige Geest een plotselinge bovennatuurlijke ervaring is, volgend op de wedergeboorte, is het belangrijk even stil te staan bij het doel van deze ervaring.

I. De Doop in de Heilige Geest geeft een nieuwe dimensie aan het geestelijk leven. De Bijbel gaat meer voor iemand leven, vaak ontstaat er een enorme honger naar het Woord van God. Jezus wordt zoveel reëler. Lofprijzing en aanbidding krijgen een diepere inhoud. Met name het bidden in tongen maakt het mogelijk om uitdrukking te geven aan gevoelens, waarvoor in de eigen taal woorden te kort schieten. Het is opmerkelijk dat toen de discipelen op de Pinksterdag in tongen spraken en door anderen verstaan werden, zij spraken „van de grote daden Gods". Hetzelfde vinden wij terug in Hand. 10 : 45, 46 „want zij hoorden hen spreken in tongen en God grootmaken".

II. De doop in de Heilige Geest is bedoeld als toerusting voor de dienst voor God. In het Oude Testament vinden we hiervan talrijke voorbeelden zoals:

a. Jozef: Gen. 41 : 38,
b. Mozes en de 70 oudsten: Num 11 : 17, 25, 29
c. Bezaleel: Ex. 31 : 1-6
d. Jozua: Num. 27 : 18
e. Richteren: Othniël: Rich. 3 : 10, Gideon: Rich. 6 : 34, Jefta: Rich. 11 : 29, Simson: Rich. 13 : 25
f. 1 Sam. 10 : 6-10
g. David: 1 Sam. 16 : 13
h. De profeten.

Jezus zelf begon zijn openbare bediening pas nadat hij toegerust was met kracht uit den hoge (Luk. 3 : 22). Na vervuld te zijn met de Geest staat Petrus op en geeft een vurig getuigenis in de kracht van de Geest, waardoor 3000 mensen tot bekering komen. Paulus, zegt van zichzelf: mijn spreken en mijn prediking kwam ook niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht opdat uw geloof niet zou rusten op wijsheid van mensen, maar op kracht van God" (1 Cor. 2 : 4, 5).

III. Was de eerste reden voor de doop met de Heilige Geest naar boven gericht (aanbidding - naar God toe), en de tweede naar buiten gericht (getuigenis - naar de ander toe), de derde reden

is naar binnen toe gericht - naar de gelovige toe: hij wordt vervuld met al de volheid Gods. In het hart van ieder toegewijd christen is een verlangen om God niet alleen beter te dienen en beter lief te hebben maar ook om meer van God te bezitten. „Gelijk een hinde die naar waterbeken smacht, zo smacht mijn ziel naar U, o God. Mijn ziel dorst naar God, naar de levende God" (Ps. 42 : 2, 3). Jezus zei: „Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke! Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit zeide Hij van den Geest welken zij, die tot geloof in Hem kwamen zouden ontvangen" (Joh. 7 : 37-39). Prijs de Heer, dat het door deze machtige ervaring van de doop in de Heilige Geest mogelijk is om ten volle verzadigd te worden.

Johannes de Doper, die, volgens het beeld dat de Bijbel van hem geeft, rechtuit zei wat hij bedoelde, zei: „Ik heb u gedoopt met water, maar Hij zal u dopen met de Heilige Geest" (Marc. 1 : 8). Jezus sprak ook over „gedoopt" (Hand. 1 : 5) en bij de doop is het aan twee soorten mensen duidelijk dat er gedoopt is: aan degene die gedoopt wordt en aan de omstaanders. Dat geldt net zo voor de doop in de Heilige Geest. Wie gedoopt is in de Heilige Geest, weet het; en anderen zullen het spoedig ook weten: „Hebt gij de Heilige Geest ontvangen?"

Mieke Hupkes

Naschrift van de redaktie:

Hoewel er reden is om op meerdere punten van dit betoog kritisch in te gaan, zal ik mij beperken tot een paar zaken.

1) De veronderstelling, dat de discipelen, die Paulus in Efeze vond, wedergeboren christenen waren, heeft geen grond in de Schrift. Zij waren gedoopt in de doop van Johannes, wisten niet van de Geest, en blijkbaar zelfs niet van Jezus. Pas toen Paulus hun vertelde dat Johannes verwees naar Hem die na hem zou komen, en dat zij Hem dienden te geloven, „toen zij dit hoorden, lieten zij zich dopen in de naam van de Here Jezus" (Hand. 19 : 5). Van wedergeboorte was voordien dus geen sprake.

2) Het is wel verstandig bij deze voorbeelden rekening te houden met Jezus' opmerking tegen Petrus: „als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt..." (Lukas 22 : 32). Iemand kan Jezus geloven, zonder zich te bekeren. Ook moet men letten op het ongeloof van de disipelen na Jezus' opstanding. Afgezien van de mogelijkheid om over deze voorbeelden te diskussiëren, is het voor het geheel van het gesprek veel beter te verwijzen naar een situatie die met de onze vergelijkbaar is. De voorbeelden dateren van een tijd dat de Heilige Geest niet voor „alle vlees" beschikbaar was. De veronderstellingen die gemaakt worden over personen die voor de uitstorting van Gods Geest in het nieuws zijn, geven weinig houvast. Anders is het daarentegen met de situatie in de jonge gemeenten, die vergelijkbaar is met de onze. In dat geval zijn dan de brieven aan de gemeenten van groot belang. Het boek Handelingen geeft geen uitleg, maar alleen verslag van gebeurtenissen. De brieven geven de nodige uitleg en achtergrond-informatie.

Opmerkelijk vind ik, dat zij, die redeneren volgens de gedachtengang van zr. Hupkes, ten aanzien van het gedoopt zijn in de Heilige Geest nauwelijks of niet verwijzen naar de brieven, maar gedurig denken vanuit de gegevens van de evangeliën en Handelingen.

3) De geschiedenis van de gelovigen te Samaria roept vragen op, die niet gemakkelijk te beantwoorden zijn, en het lijkt me niet verstandig om op deze gebeurtenissen een bepaalde theorie te bouwen, terwijl er voldoende andere punten van houvast zijn. Wie toch een mogelijke uitleg wil hebben van dit gebeuren kan het volgende overwegen: Die mensen hadden zich bekeerd, en waren gedoopt in Jezus" naam tot vergeving van hun zonden (om met Hand. 2 : 38 te spreken) maar ze hadden niet Gods Geest ontvangen. Daarvoor moesten de apostelen komen. Mogelijk wilde de Heer aan de apostelen duidelijk maken dat zij ook de Samaritanen bij de gemeente moesten accepteren en zelf eraan moesten meewerken dat zij de Heilige Geest ontvingen. Denk ook aan Petrus, die er nogal moeite mee had om Cornelius en de zijnen, Romeinen, te aanvaarden. Anderzijds is het mogelijk dat op deze wijze de Samaritanen duidelijk zouden weten dat „het heil is uit de Joden" (Joh. 4 : 22).

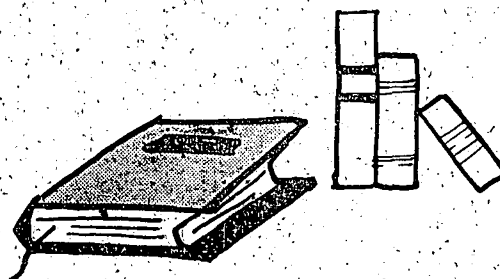
4) De veronderstelling dat Paulus op de weg naar Damascus zich bekeerde (en wedergeboren werd) en pas drie dagen later de Heilige Geest ontving (als bewijs dat wedergeboorte iets anders is dan gedoopt te worden in de Geest), lijkt mij onhoudbaar. Dat Palus „Heer" zegt, is niet vreemd, omdat er een stem uit de hemel komt, en Jahweh als „Heer" werd aangesproken. Dat Ananias Paulus „broeder" noemt, kan een gewone Joodse wijze van doen zijn (vergelijk Hand. 22 : 1); het kan ook een uiting zijn van Ananias' houding ten opzichte van Paulus. Men mag er niet zomaar uit afleiden dat Paulus al wedergeboren was. Bovendien maant Ananias hem volgens Handelingen 22 : 16 om tot beslissing te komen, zich te laten dopen tot vergeving van zijn zonden, en Jezus aan te roepen (als zijn Heer en Verlosser). In feite ondersteunen de gegevens van Handelingen 9 en 22 de konklusie dat wanneer iemand gedoopt wordt (in water), dat ook het ogenblik is waarop men gedoopt wordt in de Heilige Geest.

5) Het is mij niet onbekend dat 1 Corinthe 12 : 13 (dit vers zal bedoeld zijn) ook wel op andere wijze wordt uitgelegd als ik heb gedaan. In mijn uitleg heeft echter de Griekse tekst gewicht in de schaal gelegd, en dat gebeurt in andere gevallen niet altijd. Daarom heb ik alle vrijmoedigheid om deze tekst zwaar te laten wegen. Bovendien zal het duidelijk zijn dat allerlei bijbelteksten door verschillende mensen verschillend worden uitgelegd. Dat is geen reden om die tekst dan te laten vallen. Het zou heel anders wezen als de tekst duidelijk was. Maar dat is hier niet het geval; integendeel!

Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken, het betoog van zr Hupkes lezende, dat zij de aanwezigheid van Gods Geest duidelijk heeft beleefd, zelfs als een afzonderlijke ervaring, en nu probeert vanuit die ervaring die belevenis te duiden. Zij heeft zich blijkbaar laten leiden door inzichten die in Pinksterkringen veel worden gehuldigd. Daarbij wordt de ervaring van „iets aparts" uitgangspunt van de bijbelstudie.

Ik heb geprobeerd, om niet vanuit de ervaring, maar vanuit de Schrift te denken. Het resultaat daarvan vond men in mijn artikelen. Daarbij heb ik in mijn voorlaatste artikel proberen aan te geven hoe die „bijzondere ervaring" dan geduid moet worden. Onze ervaring van de aanwezigheid van Gods Geest in ons hangt samen met hoe wij onze afhankelijkheid van Christus beleven; in hoeverre wij ons overgegeven hebben, in hoeverre wij willen gehoorzamen en dienen. Daarom is het vervuld worden met Gods Geest niet zozeer een extra aktie van Gods kant, maar wat ons gegeven is toen wij in de Geest werden gedoopt, komt meer en meer tot zijn recht.

P. v. d. Werf

Wat zullen we lezen?

maandag	14 okt.	Micha 2 : 12—13	Bijeen voor de ballingschap
dinsdag	15 okt.	Micha 3 : 1— 7	God zwijgt om hun zonden
woensdag	16 okt.	Micha 3 : 8—12	De profeet blijft spreken
donderdag	17 okt.	Micha 4 : 1— 5	Toekomst voor allen
vrijdag	18 okt.	Micha 4 : 6— 8	Ook Juda wordt gered
zaterdag	19 okt.	Psalm 106 : 24—39	Herhaaldelijke ontrouw
zondag	20 okt.	Psalm 106 : 40—48	Zijn verbond wéér indachtig

gemeenteberichten

NAAST DROEFHEID GROTE BLIJDSCHAP

Delfzijl - (P.W.B.). Zondag 1 september was voor onze gemeente weer een dag van grote blijdschap, die zijn oorzaak vond in het feit dat een jonge broeder op zijn belijdenis werd gedoopt.

Waar we in de bijbel lezen dat er blijdschap is in de hemel wanneer één zondaar zich bekeert, is het toch vanzelfsprekend dat er in de gemeente blijdschap is wanneer we horen van een jongeman die belijdt dat er voor hem maar één weg is: naar Jezus.

Blijdschap en droefheid liggen soms zo heel dicht bij elkaar; zo ook toen we op 5 september vernamen, dat de schoonvader van ds Kos (de bij velen wel bekende ds Servaas in Gent, België) plotseling door de Heer was thuis gehaald. We leefden intens mee met fam. Kos, wat nog werd vergroot toen we drie dagen later hoorden dat nu de vader van ds Kos, naar de mens gesproken, stervende was. Veel is er gebeden en zie het wonder geschiedde: wat voor de doktoren onmogelijk scheen, is en was wel mogelijk bij God; herstel trad in waarvoor veel gebeden is, en we bidden, dat het herstel zich in allerlei opzicht mag voortzetten.

Dan was er op 23, 24 en 25 september de konferentie voor gemeente en evangelisatie in De Bron te Dalfsen. Ook een achttal uit onze gemeente woonde deze konferentie bij en vol van dankbaarheid voor de geweldige zegen daar ontvangen keerden we terug.

Die dankbaarheid straalde nog door toen we onze wekelijkse bidstond hielden, waar deze keer tevens een bijzondere zegen werd gevraagd voor de komende zondag.

En zie, bij de aanvang van de dienst zondagmorgen deelde onze voorganger mee, dat vier jonge mensen de Heer hadden aangenomen als hun Zaligmaker en nu ook graag gedoopt willen worden. We waren er stil van.

Zondagmorgen hadden we geen gewone dienst, maar een naklank van de konferentie in Dalfsen zou ik het willen noemen. Verschillenden van hen die dat alles meebeleefd hadden, vertelden ons van de grote daden Gods die ze in Dalfsen op bijzondere wijze hadden ervaren. Een groot aantal van onze tussenjeugd zong en leerde ons als ouderen nog enkele koren en het was hartverwarmend met welk een spontaniteit de jongeren hun liederen zongen.

We ervaren telkens weer dat het gebed het machtigste wapen is, waarmee we alles van de Heer mogen verwachten.

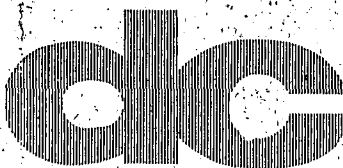
In die kracht willen we dan ook verder gaan, steeds weer vragend: Maak mij 't kanaal van uw zegen, o Heer.

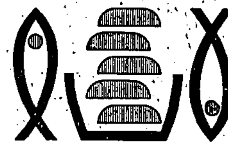
Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 -

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam -

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

OPENING NIEUWE KERK IN HOOGEVEEN

Hoogeveen - (K.d.L.). Het is al geruime tijd geleden dat wij iets uit Hoogeveen hebben laten horen. Dat is niet omdat het niet goed zou gaan, hier; integendeel, we mogen wel spreken van een rijke zegen in onze gemeente. Het verenigingsleven draait goed, de zondagsschool en de jongens- en meisjesklubs worden goed bezocht.

Begin september begonnen twee van onze jonge broeders, Gert de Jonge en Henk Brongers aan hun studie op De Vinkenhof; een derde, Harm Braker, bereidt zich voor op deze studie; alle drie weten ze zich geroepen door de Heer om in zijn dienst te staan.

Het ledental van onze gemeente heeft zich de laatste jaren sterk uitgebreid. Bovendien komen er steeds meer „vreemden" in de diensten, waarvan verschillenden tot onze vaste vriendenkring gaan behoren. Dit brengt in en om de gemeente natuurlijk wel veranderingen met zich mee. Eén van onze grootste zorgen is dan ook het vasthouden van elkaar, elkaar blijven kennen, kontakt houden met elkaar. Wij zijn immers leden van één lichaam.

Een andere zorg werd de vergaderruimte. Ongeveer twee jaar geleden al was onze kerkzaal overvol in de morgendiensten, terwijl we voor doopdiensten en feestdagen moesten uitwijken naar de aula van het lyceum. Omstreeks die tijd keken we al uit naar een ander gemeentecentrum, ook al omdat ons gebouw moest verdwijnen in verband met wegenaanleg en stadsplanning. Na lang wikken en wegen en na verschillende tegenslagen kregen we eind vorig jaar de beschikking over een geschikt bouwterrein. Begin dit jaar konden we met de nieuwbouw beginnen en nu kunnen we meedelen, **dat onze nieuwe gemeente-centrum op D.V. 9 november officieel geopend zal worden.**

De lasten voor de gemeente zijn natuurlijk niet gering, maar we zijn blij met en dankbaar voor de ruimte - zowel in materiële als in geestelijke zin - die God ons geeft om zijn Woord te verkondigen.

BEROEPINGSWERK

Bedankt, voor Amsterdam-W.: J. A. Brandsma te Groningen-Zuid.

1200 DOPELINGEN OP EEN DAG

De Telegu-baptisten (in India) doopten op 3 juli van dit jaar in de rivier Gundlakamma 1233 nieuwe bekeerlingen. Het was op die dag precies 96 jaar geleden dat er op dezelfde plaats onder leiding van de Amerikaanse zendeling John E. Clough 2222 personen werden gedoopt.

Verleden jaar werden hier 1084 mensen gedoopt.

Aan deze doopdienst, die om 's morgens acht uur begon en de gehele dag voortduurde werkten ongeveer 30 voorgangers uit India mee, die telkens zes personen doopten.

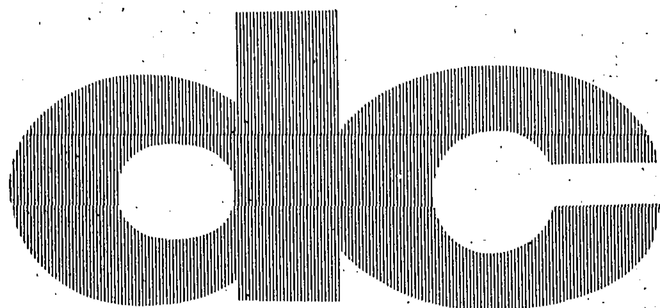
BAPTISTEN IN SPANJE

Op de 22ste Algemene Vergadering van de Spaanse Baptisten Unie, die eind augustus nabij Barcelona werd gehouden werd Pastor José Borras herkozen als voorzitter van de Unie.

Drie nieuwe gemeenten werden tot de Unie toegelaten. De Algemene Vergadering werd bijgewoond door 112 afgevaardigden die 56 gemeenten vertegenwoordigden. Het totale ledental van de bij de Unie aangesloten gemeenten bedraagt thans ongeveer 6500.

Onder de buitenlandse gasten bevond zich ook een delegatie uit Cuba.

Dat de situatie voor de protestanten in Spanje op het ogenblik gunstiger is dan ooit, blijkt uit het feit dat in juli een dienst van Usera Baptistengemeente in Madrid per televisie werd uitgezonden. In deze dienst, waaraan een jeugdkoor uit Amerika meewerkte, werden zes mensen gedoopt. De preek werd gehouden door de voorzitter van de Unie, José Borras.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 42 - 18 oktober 1974

Bestuurs-vergadering in Antiochië

De broeders waren in vergadering bijeen ter bespreking van de situatie.

Er lag een bewogen zo niet angstwekkende tijd achter de rug.

Een groot deel van de gemeente in Jeruzalem had de stad moeten verlaten en als een uiteengeblazen paardebloembol waren de leden over het omringende land verstrooid.

Van begin af aan waren er al moeilijkheden geweest. Petrus en Johannes waren gearresteerd en hadden zich moeten verantwoorden voor de Hoge Raad Na scherpe dreigingen waren ze weer vrijgelaten. Even later werden alle apostelen gevangen gezet en pas nadat Gamaliël een verstandig woord gesproken had weer in vrijheid gesteld, zij het dan wel na gegeseld te zijn. Stefanus was opgebracht. En omgebracht. Een wilde vervolging brak los. Jakobus werd door Herodes ter dood gebracht en Petrus werd door het ingrijpen van God net op tijd gered.

In Antiochië zaten de broeders bijeen. Ze hadden het verslag van een paar broeders, die ze naar Jeruzalem hadden gestuurd om de mensen daar te helpen, aangehoord. Jeruzalem had wel niet opgehouden het centrum van het gemeenschappelijk leven te zijn, maar tot belangwekkende initiatieven kon het van die kant niet meer komen. Ze zaten met z'n vijven aan tafel. Hoe moest het nu verder? Moest het wel verder? De bittere, bedroevende ervaringen zouden waarschuwingen van God kunnen inhouden. Waren ze wel op de goede weg door zo aan de straat te timmeren? Misschien moesten ze ondergronds gaan, een poosje niet meer op de voorpagina voorkomen. Daar zaten ze: Barnabas, Simeon, die ze Niger noemden, Lucius, Manahen en Saulus. Voorzitter Barnabas had de ogen dicht maar zijn geest waakte, werkte. Saulus keek door het venster naar 't Westen. Niemand zei wat. Er werd niet gerookt en ze vergaten de koffie. Niemand dacht aan eten of drinken. Soms stond een van hen op en wandelde in de kamer op en neer. Eindelijk zei Simeon-Niger: „Angst of vrees moet ons natuurlijk niet weerhouden".

„Weerhouden waarvan?" vroeg Saulus.

„Om de broeders en zusters in Jeruzalem en in de dorpen verder te ondersteunen", antwoordde Simeon.

„Dat is geen punt, Simeon", zei Barnabas, „we blijven ze allemaal helpen. Er is ook geen angst of vrees bij ons voor mensen en machten, die onze boodschap over God en Jezus, onze Heer, niet willen horen. Wat mij bezighoudt is: Wat geniet nu voorrang, wat is urgent. Het zoveel mogelijk onderhouden, verzorgen van de verstrooiden of alle krachten in te zetten voor de verkondiging. Nee, die tegenstelling is niet juist, want beide dingen moeten gebeuren. De vraag die op mijn hart brandt is: wat doen wij met de boodschap van Gods liefde voor alle mensen? Welke initiatieven kunnen wij ontwikkelen. Hoe verder we van Jeruzalem verwijderd raken hoe meer we in aanraking komen met mensen die van God niets weten".

„Des Heren is de aarde en haar volheid, de wereld en die daarop wonen. Alle mensen, die van de eilanden, van Klein-Azië, van Griekenland, Italië, Spanje moeten wij zeggen dat het heil van God gekomen is. Daar ligt onze taak. We zijn het ze gewoon schuldig", zei Saulus.

„Heb je wel aan de moeilijkheden gedacht?" vroeg Manahen. „Je komt met andere volken in aanraking, met andere kulturen, levensbeschouwingen en dan word je ook nog door de Joden als een afvallige bekeken".

Barnabas nam weer het woord: „Broeders, we kunnen geen wijn maken, maar we kunnen de vaten vol water gieten. Ik bedoel: het eigenlijke werk moet God doen, maar de Heer verwacht van ons wat wij kunnen doen".

Het werd weer stil. Niemand raakte ook maar iets van wat de zusters op de tafel gezet hadden aan. Ze vastten en baden en het was de natuurlijkste zaak van de wereld. Ze verrichten voor de Heer een heilig dienstwerk en niets kon hen storen.

Toen namen ze alle vijf tegelijk het woord en zeiden: „Gods wil geschiede".

En ze zonderden Barnabas en Saulus af voor het werk waartoe de Heer hen duidelijk riep..

Had u ook bij die bestuurs- of kommissie-vergadering willen zijn?

Allicht. Het essentiële was aan de orde en de Heilige Geest was voorzitter.

Huizinga

Kerkdienst op de eerste etage

Miljoenen mensen komen op de eerste dag van de week samen om in diverse gebouwen lofzangen te zingen en gebeden uit te spreken. Bij velen van deze miljoenen is er behoefte om op een bepaalde tijd en plaats met anderen samen aan God te denken, Hem te danken voor het leven en Hem te bidden bij hen te willen blijven. Dat zouden ze ook thuis kunnen doen - en ze doen het daar eveneens - maar er is iets beschuttends, versterkends, feestelijks in het samen komen, het bijelkaar zijn. Duizenden jaren geleden zei iemand al: Ik was verheugd toen men mij zei: Laten we naar het huis des Heren gaan.

Dat huis des Heren staat vandaag niet alleen in Jeruzalem, Rome of Geneve. Want waar twee of drie vergaderd zijn in Jezus' naam, daar is Hij in hun midden en daar is dan het huis des Heren. En dat betekent overal. Dat gebouw, dat huis behoeft geen bepaalde vorm te hebben. Het is niet nodig het te wijden. Sedert God het tempelgordijn scheurde van boven tot beneden is er voor Hem geen gereserveerde plaats meer. Hij is overal op aarde thuis. Wij hebben de Heer der aarde geprezen in kamers, zalen, café's, kerken, tenten en onder de blote hemel.

Verleden zondag was het op de eerste etage. Reeds enige keren heb ik u verteld van het leven in Tabitha, Amsterdam. Op de eerste verdieping - verhoging is juister - is een prachtige zaal waar een paar honderd mensen kunnen zitten. Ze zaten er en ik schatte het aantal verzorgden op ongeveer honderd. Daarachter hadden familieleden, vrienden en vreemden hun stoel gevonden. Voor de kerkdienst.

De inwonende mannen en vrouwen behoorden voor het overgrote deel tot de bejaarden. Sommigen wisten dat niet meer. Velen van hen zaten stil, gebogen, soms met gesloten ogen, de bleke handen in de schoot. Een paar begonnen plotseling te praten maar werden dan door de buren tot stilte gemaand. Een moest een glaasje water, een ander moest er nodig even uit. Jonge meisjes zorgden voor hen zonder dat het stoorde. Tot gekonsentreerd luisteren kon het bij iedereen niet komen. En de spreker dacht maar aan het feit dat God van mensen houdt en bad dat God aan het woord zou mogen komen. Zodat doornstruiken zouden veranderen in cypressen. Hij bad dat ergens het woord in goede aarde zou vallen en het wonder der vernieuwing zou bewerkstelligen.

Dat is een protestantse kerkdienst toch wel vooral: verkondiging van het heil. Wij hebben een sprekende God die zich in het Woord, Jezus, inspant de mens in de verte te bereiken. De verkondiger staat onder hoogspanning want hij is geen „grappenmaker" zoals mij iemand onlangs klassificeerde en waarvan ik u eerder vertelde. Alleen een tolk kent de angsten van een tolk.

Meer is de prediker niet. Hij vindt zijn boodschap zelf niet uit.

De bijeenkomst in Tabitha was niet zo formeel. Gelukkig niet. Heerlijk is het woord van David, toen hij gedwongen werd in een harnas op stap te gaan om Goliath te ontmoeten: Ik kan hierin niet lopen, want ik heb het nog nooit beproefd. We waren in Amsterdam zonder harnas, als in de regel. Met een staf en vijf - waarom nou vijf vraag je je af - vijf gladde stenen uit de beekbedding is het mooi en goed genoeg. Alleen God weet wat voor, tijdens of na een bijeenkomst geschiedt.

Wat ik wel na deze dienst zag was dat zusters met koffie rondgingen en met koek en dat een heer rokerij presenteerde. Iedereen genoot op zijn wijze. Mijn koffie drinkend kwam er een man op mij af. Hij noemde zijn naam. „Ik heb een paar jaar geleden in Haifa een vrouw bezocht die ook die naam droeg", zei ik. „Geen familie voorzover ik weet. Er hebben zovelen onze naam", antwoordde hij. Hij was een Jood. Verbleef in Tabitha en was in de kerkdienst.

Dan denk je aan woorden als: Werp uw brood uit op het water . . . Wie weet vinden we het na vele dagen.

Huizinga

DE DAAD BIJ HET WOORD

't Heeft wel een paar jaar geduurd, maar nu is het dan zover. Ik heb vóór mij een klein boekje liggen, formaat 10 x 15 cm, in gele omslag. En daarop staat in zwarte letters: Lofzangen en Gebeden - Supplement 1. U hebt het al begrepen, dat dit het nieuwe liederenbundeltje is, waarover ik al enkele keren geschreven heb.

Ik kan niet anders zeggen dan dat het een handig boekje geworden is, dat u zo in de zak kunt steken. Misschien moest ik schrijven: dat u zo achterin „Lofzangen en Gebeden" kunt leggen, want formaat en opmaak zijn precies gelijk. Het is dus echt een vervolg op de bestaande bundel - en dat was ook onze bedoeling.

In een woord-ten-geleide merken de broeders van de Zangbundelkommissie op: „We bieden onze gemeenten dit bundeltje aan in de hoop, dat deze liederen in de diensten en samenkomsten een plaats mogen krijgen. Onze koren zouden nuttig werk kunnen doen, als zij de gemeente behulpzaam wilden zijn bij het leren zingen van nieuwe liederen, vooral als het onbekende melodieën betreft".

De vijftig liederen, die in deze uitgave werden opgenomen, staan in alfabetische volgorde. Bovendien is een alfabetisch register der beginregels van de eerste strofe der liederen afgedrukt, zodat u in één oogopslag een kleine indruk van de inhoud kunt krijgen.

We zullen ervoor zorgen, dat een behoorlijk aantal exemplaren ter Algemene Vergadering aanwezig is. Wilt u zoveel mogelijk „per gemeente" bestellen en één van uw afgevaardigden vragen om het door u gewenste aantal exemplaren in Rotterdam in ontvangst te nemen. *Op deze wijze wordt voorkomen, dat zeer hoge portikosten moeten worden betaald.*

En nu is het woord - is de daad - aan de gemeenten.

Bestellingen kunt u richten aan br J. Germeraad, Albert Verweystraat 21, Hengelo (O.). De bundeltjes kosten f 1,75 per exemplaar.

J. A. Brandsma

POSTZEGELS VOOR DE ZENDNIG

K. Kuperus te Amsterdam schrijft: Wilt u uw gebruikte postzegels meegeven aan uw afgevaardigden naar de Unievergadering in Rotterdam? Op een of andere manier komen ze dan in Amsterdam bij mij terecht en u bespaart de verzendkosten.

De stand is nu 443 gulden; de 500 gulden is gauw vol!

Nogmaals hartelijk dank voor uw medewerking!

RADENKONFERENTIE FRIESLAND

De najaarsvergadering van de Raden der baptistengemeenten in Friesland wordt D.V. zaterdag 2 november a.s. gehouden te Leeuwarden, in de jeugdzaal van de baptistengemeente, Noordvliet 11. Aanvang 10.00 uur; sluiting plm. 16.00 uur.

In de morgenvergadering zal ds J. van Dam van Sneek het onderwerp inleiden: Bijbelse waardering van het leven. Nadien is er gelegenheid voor het stellen van vragen, die er zeker zullen zijn, vooral in deze tijd, waarin veel gesproken wordt over abortus en euthanasie.

In de middagbijeenkomst zal ds R. Reiling van IJmuiden spreken over: „Gemeente en Evangelisatie". Ook hierna gelegenheid voor gedachtenwisseling. Gelukkig zien we, dat in vele gemeenten de evangelisatiegedachte weer levendiger wordt!

Alle Friese raadsleden, voorgangers en oud-raadsleden, hartelijk welkom!

Gezien deze twee belangrijke onderwerpen, worden dit keer ook bijzonder uitgenodigd alle evangelisatiewerkers, zaaierverspreiders en jeugdleiders!

Allen graag welkom op 2 november a.s. in Leeuwarden!

De sekretaris, B. v. d. Meer

Om over na te denken bij het spreken over het in de naam van Christus dienen van mensen in nood

Als cijfers spreken gaan moet ons het spreken wel vergaan

Het cijfer 6
kan staan voor een gezin van zes personen, van honger gestorven in één van de Sahellanden. We hebben ze op de tv kunnen zien: uitgemergeld uitgestrekt op een matje of zelfs dat nog niet. We waren er kapot van.

Nu lezen we in de krant dat het er 600 zijn. Dat cijfer kan ons het vreselijke niet meer zeggen. Maar we zijn er dan nog niet.

Er zijn ook cijfers waarvan de betekenis niet op ons tv-scherm verschijnt.

Cijfers die staan

- voor even zoveel mensen die ziek zijn,
- voor mensen die geen bestaan kunnen opbouwen,
- voor mensen die het ontbreekt aan de dingen die ze nodig hebben om te leven,
- voor mensen die op de vlucht zijn.

Die cijfers kunnen we niet meer laten spreken; het is teveel.

Het cijfer 52
staat voor het aantal guldens dat wij in 1972 tijdens de Algemene Vergadering in Sneek beloofden per baptist voor deze nood apart te leggen.

Het cijfer 6,5
staat voor het aantal guldens dat wij per lid in 1973 er voor bestemden. Dat betekende: 2 maal per jaar minder bloemen kopen, drie pakjes sigaretten in een jaar minder roken, een boek per jaar minder kopen. (Zie De Christen van 6 april '73). Maar dat is ons zelfs niet gelukt.

Het cijfer 2,6
is namelijk in guldens het bedrag dat we in werkelijkheid per baptist voor de nood van onze medemensen afstonden.

Dat is een cijfer dat ons met stomheid moet slaan. Als dat cijfer ons antwoord is op die eerste cijfers, dan zijn wij beklagenswaardige mensen.

DAN MOETEN WIJ ZWIJGEN

STIL ZIJN dat mag best wanneer er iets ergs gebeurd is. Laten we dan ook maar eerst stil zijn, boete doen en ons verootmoedigen.

BIDDEN. Bidden mag ook, bidden om vergeving voor ons „cijfer"-antwoord.

Bidden om vernieuwing van ons binnenste.

Bidden in een nieuwe taal.

Bidden om toerusting voor vernieuwde dienst aan de Heer.

TOCH HOEVEN WIJ NIET SPRAKELOOS TE BLIJVEN STAAN

In het Nieuwe Testament heeft het woord voor de daad van het dienen (diakonie) in de eerste gemeenten een brede en speciale betekenis. In brede zin slaat het op de dienst die ieder christen verschuldigd is aan God en zijn medemensen. Er is dan sprake van dienst aan God in de eredienst, in de dienst van de verkondiging, in de dienst der gebeden en in de dienst aan mensen in nood.

In het laatste geval komt het begrip diakonie in de eerste gemeenent in een speciale betekenis voor, nl. in die van verdeling van voedsel en het inzamelen van gelden (Hand. 6). Het staat in een zekere tegenstelling tot spreken en preken en laat iets van een soort taakverdeling zien al in de eerste gemeenten.

Die taakverdeling houdt het gevaar in dat het diakonaat wordt losgemaakt van de

Dienen van mensen, als dienaars van God

dienst aan God. Dat gevaar bedreigt ons nog altijd met als gevolg dat we menen dat er twee groepen dienaars zijn. Een groep die zich richt op de dienst aan God, een andere die zich richt op de medemensen.

Zo is het niet. In de dienst aan God worden mensen gediend en God wordt gediend als mensen geholpen worden. De dienst van Jezus Christus is daarbij de basis van onze dienst aan de mensen.

Daarom is het onmogelijk dat wij bij onze dienst aan mensen bestaande sociale wantoestanden aksepteren of ons daarbij aanpassen. De dienst van Christus richt onze aandacht op hen die lijden, op de minder bevoorrechten, de verdrukten.

Daarbij gaat het om liefde geven in persoonlijke relaties en om het ondersteunen van sociale en politieke gerechtigheid. (Bv. in Oost-Europa, China, Zuid-Afrika).

GIRO 530.092

Penningmeester

Tabitha Bouw Actie

Scheveningen

Je kunt de tekst „Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop" (Op. 3 : 20) op tweeërlei manier verklaren.

De eerste is die waarbij je denkt aan de eindtijd: Zie, de Rechter staat voor de deur (Jac. 5 : 9) - Zo moet ook gij weten dat het nabij is, voor de deur (Mat. 24 : 33).

In dat geval is het een duidelijke waarschuwing om te letten op de signalen van de tijd: Hij, die komt om te oordelen de levenden en de doden, klopt reeds op de deur.

Hij staat gereed om te komen en om met Zijn Gemeente de bruiloft, het avondmaal van het Lam te vieren.

De tweede verklaring is die waarbij je denkt aan je eigen persoonlijke

P

relatie tot de Heer. Als Hij buiten je leven staat komt het niet goed.

Hij wil binnengelaten worden om ons leven te veranderen. Hij wil gemeenschap met ons hebben!

Welke verklaring ook de juiste is, dat Hij klopt om binnengelaten te worden wijst op genade. Hij die door gesloten deuren kan gaan klopt, vraagt. Nog forceert Hij niet. Nog breekt Hij de deuren niet open.

Zolang Hij klopt is het genadetijd.

„Indien iemand naar Mijn stem hoort en de deur opendoet. Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij".

Hoort u Hem kloppen?

Hoe vaak reeds?

Hoe lang nog?

v. D.

Baptisten huren flat van ECW aan de Veldlaan te Emmen

Bedoeling: serviceflat voor bejaarden

De onlangs gereedgekomen flat aan de Veldlaan

De Emmer Courant van 2 oktober jl. weet te berichten:

De landelijke stichting „Tabitha" uitgaande van de Unie van Baptistengemeenten gaat hoogst waarschijnlijk het nieuwe flatgebouw aan de Veldlaan in Angelslo huren van de stichting Emmer Centraal Woningbeheer. De bedoeling is er een serviceflat voor bejaarden van te maken.
Volgens Tabitha betekent het niet dat haar aktiviteiten voor de bouw van een bejaardentehuis in Zuidoost Drenthe gestaakt worden. „Daaraan zal onverminderd worden voortgewerkt", aldus het stichtingsbestuur.

De serviceflat aan de Veldlaan, die vijf drie-kamerwoningen telt, wordt ondergebracht in een stichting „Wooncentrum voor Ouderen Tabitha Emmen". Die verhuurt de appartementen door aan de bewoners. Deze kunnen gebruik maken van extra-voorzieningen, bijvoorbeeld eerste hulp, maaltijden, verpleegkundige zorg, verzorging van boodschappen enzovoort. „Het is niet de bedoeling dat het een bejaardentehuis wordt en het gaat om meer dan een bejaardenwoning", aldus omschrijft Tabitha de serviceflat.
Op dit ogenblik is de situatie zo dat zeer waarschijnlijk binnenkort een overeenkomst getekend kan worden tussen Tabitha en de ECW. Langs een omweg kreeg de Baptistenstichting begin dit jaar te horen dat SCW woningen aanbood in enkele flats. Het bleek toen dat de ECW bereid was een geheel flatgebouw over te dragen, onder het beding dat daarin alleen bejaarden en oudere alleenstaanden zouden worden opgenomen aan wie tevens een zekere vorm van zorg geboden zou moeten worden.
Hoe een en ander zich precies zal ontwikkelen is nog niet duidelijk. Volgens Tabitha zal een nauwe samenwerking met de betrokken plaatselijke instanties inzake bejaarden en gezinszorg zeer zeker bevorderlijk kunnen werken.

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Helaas zijn we genoodzaakt door de sterk gestegen prijzen van het inbinden van onze bundels, de prijzen van het merendeel van onze bundels te verhogen, **ingaande 18 oktober 1974**. Wij vertrouwen, dat men hiervan goede nota wil nemen.

Eenst. uitgave eenv. rood, blauw en zwart	f 9,50
Eenst. uitgave eenv. rood met opdruk „eigendom der gemeente"	f 9,50
Eenst. uitgave luxe roodbruin, blauw en zwart	f 12,75
Eenst. uitgave luxe beige	f 13,75
Eenst. uitgave zwart leren band (ongewijzigd)	f 17,50
Eenst. uitgave zeer luxe zwart leren band verguld op snee (ongewijzigd)	f 27,—
Harmonisatie deel 1	f 12,50
Harmonisatie deel II (ongewijzigd)	f 17,—
Orgelbegeleiding Psalmen	f 3,50

Prijzen zijn netto per stuk, excl. verzendkosten.

Besteladres: J. Germeraad, A. Verweystraat 21, Hengelo (O.); telefoon 05400-21911.

Betalingen op girono. 281127 t.n.v. Zangbundel Commissie Hengelo (O.).

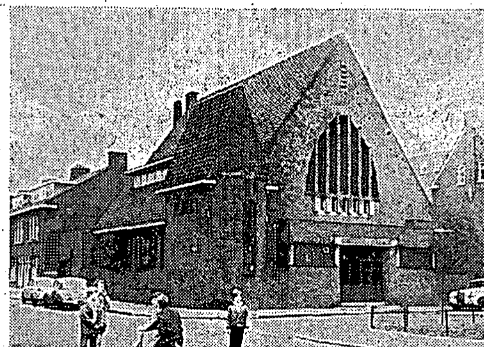
BAPTISTENKERKEN VERWOEST IN HONDURAS

In aansluiting op een vorig bericht over de situatie in Honduras kan nog worden meegedeeld dat ook verscheidene baptistenkerken ernstige schade hebben opgelopen ten gevolge van de orkaan Fifi. In vele andere gespaard gebleven kerken worden daklozen gehuisvest. Ook zijn er in gebouwen van de baptistengemeenten, als in kerkgebouwen van andere geloofsgemeenschappen, medische centra ingericht en bureaus voor de voedseldistributie.

BAPTISTEN IN BURMA

In 1973 werden in de baptistengemeenten van Burma 10.453 personen gedoopt. De baptistenkonventie van dat land telt nu 2.579 gemeenten met een ledentotaal van 277.000.

WELKOM IN ROTTERDAM!

Baptistenkerk in Rotterdam-Zuid

De baptistengemeenten van Groot-Rotterdam vinden het een voorrecht u als afgevaardigde of als gast te mogen ontvangen.

Op woensdagavond 23 oktober zullen we in de Breepleinkerk de openingsavond mogen houden. Deze avond zullen de Young Credo Singers ons verblijden met hun zang. Het koor telt ongeveer 150 leden en is, dachten we, alom voldoende bekend en geliefd om verzekerd te zijn van een geweldige avond. Toch is het maar een onderdeel, want naast de openingsrede van ds W. Veenstra staat er een audio-visuele presentatie op het programma, waarin u kennis kunt maken met de Rotterdammers zoals ze leven en werken als christenen in een wereldstad. Van deze avond zullen door de tv opnamen worden gemaakt, zodat u later thuis nog eens weer kunt genieten.

Op de donderdagavond tijdens de avondmaalsdienst zullen de gezamenlijke koren van onze baptistengemeenten hun medewerking verlenen. De drie voorgangers zullen deze dienst leiden en we hopen dat het een geweldig hoogtepunt mag worden.

De vergaderingen worden gehouden in de kerk aan de Jagerslaan en Het Slag, een gereformeerd jeugdgebouw, dat dichtbij staat.

Ja, er wordt van alle kanten met de gasten rekening gehouden, want u heeft het misschien wel gemerkt dat zelfs de wedstrijd Feijenoord-FC Barcelona verzet is. Niet dat ze dat meteen voor ons gedaan hebben, maar we zijn blij dat het zo is, anders waren onze gasten verloren gegaan tussen de 67.000 mensen die naar het stadion zullen stromen.

We spreken de bede uit, dat de besluiten die tijdens de vergaderingen worden genomen er toe mogen bijdragen dat de gezamenlijke arbeid wordt gestimuleerd en versterkt. En dat door deze A.V. de naam van onze Hemelse Vader zal worden verheerlijkt.

Nogmaals een hartelijk welkom op de 94e Algemene Vergadering!

H. L. Nieman,
Rotterdam-Zuid

Ds. H. L. Nieman
voorganger van de baptistengemeente te Rotterdam-Zuid

uit UTRECHT

NIEUWE MAAS

MAAS tunnel

NIEUWE stadion

ger. kerk
't slag
baptistenkerk

uit BREDA

Verklaring routes en tekens:
–·–·–·–·– = route uit r. Den Haag via Maastunnel
+++++++++ = route uit r. Zuiden via Breda
— — — — = route uit r. Utrecht via Brienenoordbrug
P = parkeren voor bezoekers Ger. Kerk in straten rondom Kath. Kerk
M = Metro station Rotterdam Zuid

Toelichting:
Uit alle richtingen de aanwijzingsborden van de A.N.W.B. met opschrift "Rotterdam Zuid" volgen.

Ons gezin gezond gezin? (slot)

Bijbel in huis
In veel christelijke gezinnen is het lezen uit de bijbel echt geen hoogtepunt. Soms wordt de bijbel doorworsteld van hoofdstuk tot hoofdstuk en veel bijbelgedeelten spreken de kinderen en vaak ook de ouders, helemaal niet aan.
Er wordt gelezen uit de bijbel, maar er gebeurt te vaak helemaal niets...
„Hoe", „wanneer" en „wat" lees ik in het gezin, zijn belangrijke vragen:

— **wat lees ik voor welke leeftijd?**
Bepaalde gedeelten zijn ongeschikt voor jonge kinderen. Ze zijn soms te pijnlijk voor het gevoelsleven of te moeilijk voor het verstand.
Gezinnen die niet bij de bijbel zijn opgegroeid doen er goed aan, naast de „gewone" bijbel, de kinderbijbel en/of „Groot Nieuws" (bijbel in hedendaags Nederlands) te gebruiken.
— **hoe lezen we?** Lezen we om te lezen, als u begrijpt wat ik wil zeggen. Dus heel plichtmatig.
Of beschouwen we wat we lezen als een woord van God, ook voor ons bestemd? Willen we, zo mogelijk samen met het gezin, proberen er iets mee te doen?
— **wanneer lezen we?** Op een moment, al weer heel plichtmatig, dat iedereen moet rennen naar school of werk? Of kiezen we, samen met de andere gezinsleden, een tijdstip dat we er met elkaar tijd en aandacht aan kunnen besteden?

Overigens is het voor jong en oud soms erg moeilijk om onze duizend gedachten opzij te schuiven, om werkelijk te luisteren naar God.
Bovendien hebben we vaak de neiging om op een louter verstandelijke wijze kennis te nemen van wat wij lezen, zonder werkelijk de autoriteit van het Woord te aanvaarden in ons dagelijks bestaan. Soms moeten we zelfs nog van een bepaalde wijze van bijbellezen bekeerd worden en de Heer weer opnieuw laten spreken.

Bidden in huis
Dit is een persoonlijke zaak, zullen velen zeggen. Dat behoort bij mijn privé-leven, zullen zij er aan toevoegen.
Maar met een privégebed, met een strikt persoonlijk gebed kun je in een gezin niet volstaan.
Ja maar, werpen veel ouders tegen: ik vind het zo moeilijk om vóór te gaan in het gebed, of ik neem mijn toevlucht tot

Toch moest u dan bedenken, dat er zoveel belangrijke zaken zijn die uw gezinsleden betreffen. Er gebeurt ook zo het één en ander om ons heen. Waarom maakt u er geen gewoonte van om daar samen als gezin voor te bidden?
Ja maar, zegt u: ik weet vaak niet wat ik moet zeggen.
Ook in onze gezamenlijke gebeden spreken wij met de Allerhoogste. Zou het niet goed zijn dit gesprek, dit gebed, in uw gedachten van te voren wat voor te bereiden? Het is toch helemaal niet zo vreemd u klaar te maken voor een belangrijk onderhoud?
Wij kunnen ons best van te voren afvragen waarvoor we als gezin kunnen bidden. Eigenlijk is het een normale gang van zaken in een gezin dat christelijk wil zijn. Bovendien leren de kinderen dat zij ook persoonlijk op een zeer vertrouwelijke voet met hun hemelse Vader kunnen staan.
Waarom zouden we zelf niet leren bidden in het gezin?
Waarom zouden we onze kinderen niet kunnen leren bidden?
Waarom zouden we in een christelijk gezin, wat het geloof betreft, vreemden voor elkaar moeten zijn? Dat is toch absurd!? We mogen toch een steun zijn in het geloofsleven van de kinderen? Hoeveel kinderen zijn niet reeds een steun voor de ouders geworden!
We willen proberen als gezin ons geloof gezamenlijk te belijden en te beleven. We willen leren van elkaars nederlagen en overwinningen. Zo kunnen wij onze blijdschap en verdriet delen.
Gedeeld verdriet is „half" verdriet.
Gedeelde vreugde is dubbele vreugde.

M. Cohen

DOOPDIENST IN HET „ROME" VAN PORTUGAL

De eerste doopdienst van de kleine baptistengemeenschap van Braga, in het noorden van Portugal vond onlangs plaats. Er werden drie inwoners van deze stad gedoopt, die bekend staat als het Rome van Portugal. De stad die 50.000 inwoners telt heeft meer dan 20 roomskatholieke kerken en 5 seminaria.

BAPTISTEN IN PORTUGAL

De Portugese Baptisten Conventie heeft in Lissabon van 16 tot 19 september jl. zijn 40ste Algemene Vergadering gehouden van Portugal vond onlangs plaats. den. Tot president van de conventie werd dr Manuel Alexandre Jr., rector van het seminarium gekozen. Tot de sprekers op deze Algemene Vergadering behoorden dr Günter Wieske en Pastor Antonio Gomes uit Cordova, Spanje.
Vier nieuwe gemeenten werden tot de Conventie toegelaten, zodat nu 43 gemeenten zijn aangesloten. Het ledental bedraagt thans ongeveer 2.500.

DE 94STE ALGEMENE VERGADERING VAN DE UNIE

De agenda van de 94ste Algemene Vergadering van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, 23/25 oktober a.s. te Rotterdam-Zuid, ziet er als volgt uit:

woensdag 23 oktober,	**19.30-21.00 uur Openingsbijeenkomst - leiding: ds W. Veenstra, voorzitter van de Commissie der Unie; medewerking: baptistengemeenten van Rotterdam en Young Credo Singers.**
donderdag 24 oktober,	**9.00-10.30 uur Sektievergaderingen; Sektie A: E.C.U. en U.B.S.; Sektie B: C.v.d.O. en Pensioen- en Invaliditeitsfonds.**
	11.15-12.45 uur Sektievergaderingen; Sektie A: U.Z.C. en Tabitha; Sektie B: N.B.J.B. en Weekblad De Christen.
	14.00-17.15 uur Eerste plenaire zitting, met als enige agendapunt: De Vinkenhof.
	18.00 uur Diner.
	20.00 uur Avondmaalsviering.
Vrijdag 25 oktober,	**8.30-16.00 uur Plenaire zittingen.**

De bijeenkomsten worden gehouden in diverse gebouwen:

Openingsbijeenkomst in de Gereformeerde kerk, Breeplein - Sektie A in de baptistenkerk, Jagersplein 9; Sektie B in Gereformeerd Jeugdhuis 't Slag, Sandelingplein 20; plenaire zittingen en avondmaalsviering in baptistenkerk; diner in De Rustberg.

De aanmelding en registratie vindt woensdag vanaf 18.00 uur plaats in de Gereformeerde kerk, donderdag vanaf 8.00 uur in de baptistenkerk.

Het telefoonnummer van de sekretaris van de voorbereidingskommissie, de heer J. L. Kik (Bleekerslaan 69) is: 010-85 13 85.

IN GESPREK MET LEZERS

HET GELUK IS VOOR DE VREDESTICHTERS

Eén dezer dagen ontving ik via de eindredaktie een brief van één van onze lezers over de vraag om welke vrede het eigenlijk in Mattheüs 5 : 9 gaat. Uit zijn brief bleek dat hij er een andere inhoud aan geeft dan ik heb gedaan. De briefschrijver verklaart: „Een vredestichter is dus iemand die mensen door woord en daad tot Jezus brengt en daardoor de samenbinder is van een verloren zondaar aan een God die hem liefheeft".

Beste broeder, u schrijft hier een prachtige volzin, die voor mij toch een behoorlijke ver-eng-ing inhoudt, en bovendien deze geweldige uitspraak van Jezus verschraalt.

Natuurlijk gaat het hier om vrede tussen „partijen", t.w. tussen God en mensen en de mensen onderling, en „last but not least" om het wel-zijn van de mens.

Hij die de vrede van God ontvangt mag in harmonie met de Heer en zijn omgeving leren leven. En als Jezus zegt dat Hij niet gekomen is om vrede te brengen, maar het zwaard, dan geloof ik dat deze uitspraak in geen enkel opzicht in tegenspraak is met wat al is betoogd. Gelooft u niet, met mij, dat het hier gaat om de grote vijandschap tussen het licht en het donker? Tussen „het licht der wereld" en „de vorst der duisternis?"

De nieuwe boodschap van de Messias gaat dan als een mes door onze „oude mens", door onze oude levensinstelling heen. Wij die van nature geheel op ons-zelf gericht willen leven en denken, gaan nu leren wat het nieuwe leven voor geweldige betekenis kan hebben voor een ieder die bereid is een volgeling van de Vredevorst te zijn.

Een vredestichter die werkt en strijdt voor een goede verhouding tussen God en mensen en de mensen onderling. We beogen het geluk, het welzijn van de andere en vinden daarin geluk terug voor eigen leven.

Dàn staan we bekend als kinderen van God. Broeder briefschrijver, laten we proberen, een ieder in zijn eigen omgeving, een door de Geest gedreven Vredestichter te zijn.

Sjalom!

M. Cohen

MEDEDELING VAN JEUGDRAAD DER N.B.J.B.

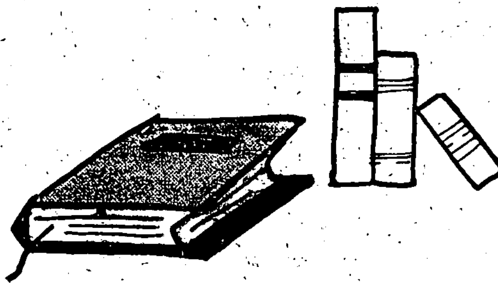
In aansluiting op een vorige mededeling van de Jeugdraad kunnen we meedelen dat het Jeugdburo in Drachten vanaf 1 oktober jl. weer gewoon funktioneert (d.w.z. voor adreswijzigingen, doorgeven van informatie en verzoeken om summiere inlichtingen over het jeugdwerk binnen de N.B.J.B.).

Al degenen die gebruik zouden willen maken van de diensten van het Jeugdburo, moeten dit aanvragen bij de sekretaris van de Jeugdraad.

Verder hopen we vóór de A.V. der Unie alle gemeenten nog enige informatie te verschaffen over de stand van zaken binnen de N.B.J.B.

We hopen op een goede vergadering in de poort van Europa.

Sekretaris der Jeugdraad:
J. Aaldring,
Rande 11, Hengelo (O.).

Wat zullen we lezen?

maandag	21 okt.	Micha 4 : 9—14	In ballingschap tot redding
dinsdag	22 okt.	Micha 5 : 1— 3	Redding over de gehele aarde
woensdag	23 okt.	Micha 5 : 4—14	Herboren als een jonge leeuw
donderdag	24 okt.	Micha 6 : 1— 5	Aanklacht tegen Samaria
vrijdag	25 okt.	Micha 6 : 6— 8	Offer een deemoedig hart
zaterdag	26 okt.	Psalm 107 : 1—16	Hun boeien verbroken
zondag	27 okt.	Psalm 107 : 17—32	Bevrijd van hun angsten

MARTHE SEN OVERLEDEN

Blijkens een berichtje van mevrouw F. van der Veen-Vorsteveld uit Kameroen is Marthe Sen, een jeugdig Kameroenese medewerkster in het werk van mevr. Van der Veen na een korte ziekte plotseling overleden. Onze zendelinge noemde in haar brieven van het zendingsveld in Kameroen meerdere malen de naam van Marthe Sen. „Maar we weten dat ze bij Jezus is", schrijft mevrouw Van der Veen.

MEDEDELING

De baptistengemeente IJmond bestaat uit twee wijkgemeenten met ieder een wijkraad, namelijk: wijkgemeente Noord (Heemskerk) en wijkgemeente Zuid (IJmuiden).

De sekretaris van wijkgemeente Noord is: N. Mik, v. Riemsdijklaan 18, Beverwijk. De sekretaris van wijkgemeente Zuid is: J. Korf, Kerkplein 2, Velsen-zuid (algemeen-sekretaris).

Langs deze weg verzoeken wij allen die post versturen naar de gemeente IJmond dit aan beide bovengenoemde adressen te willen versturen, omdat ook beide wijkraden apart vergaderen.

J. Korf,
Kerkplein 2, Velsen-Zuid

TOCH GAAT HET GOED IN NOORDBERGUM

Noorbergum - (J.N.). Eindelijk eens een bericht uit Noordbergum. Men heeft in lange tijd niets van ons gehoord, maar we willen vermelden dat de Heer der Gemeente ons steeds nabij is. We hebben wel moeilijke tijden gehad, mede door de ziekte van onze voorganger ds Blenkers, die om gezondheidsredenen zijn ambt moest neerlegggen, zodat we sedert 24 juni 1973 herderloos zijn. Maar in dit alles mochten we toch voortgaan, omdat Hij bleef, de grote Herder der schapen. De arbeid mag voortgaan als wij maar getrouw zijn. Elke zondag mag het evangelie verkondigd worden, dank zij broeders die steeds bereid gevonden zijn tot ons over te komen. Ook in Bergum waar elke zondagavondd een dienst wordt gehouden groeit het bezoek. Een zondagsschool is er, die door een dertig-tal kinderen bezocht wordt. Zo is er alle reden om God te loven.

Zondag 6 oktober was een hoogtijdag voor de gemeente. Een jong echtpaar dat al lange tijd onder het Woord op ging had Christus aanvaard als Verlosser en Zaligmaker en wilde dit ook belijden in de doop.

Voor deze gelegenheid was onze oud-voorganger ds Blenkers tot ons overgekomen. Hij mocht voor een volle kerk het evangelie verkondigen van verlossing en vrede. Daarna mocht hij de doop voltrekken aan onze zuster en broeder voor vele getuigen. Dat Gods Geest de naprediker mag zijn door het woord en dit getuigenis. Aan het avondmaal, waar velen mee aan zaten werd de pasgedoopten een hartelijk welkom toegeroepen in de gemeente door één der broeders-ouderlingen; dat welkom viel ook een broeder te beurt die met zijn gezin uit de gemeente Leeuwarden tot ons kwam. Zo gaan we bemoedigd voort, omdat we 's Heren zegen rijkelijk ervaren.

Onze achterzaal heeft een opknapbeurt gehad, wat meest geschied is door enige broeders. Het is een fijne vergaderzaal geworden voor het jeugdwerk en vergaderingen.

Dinsdagavond 8 oktober hebben we deze zaal feestelijk in gebruik genomen. Nu moet nog de pastorie een grote beurt hebben waarmee inmiddels reeds is begonnen. Wanneer deze klaar is, hopen we dat er een voorganger bereid gevonden wordt er intrek te nemen en het werk als herder en leraar te willen doen. Maar we willen het alleen verwachten van Hem die de Heer der gemeente is.

Nog willen we vermelden dat we een broeder in de gemeente hebben die zeer veel geestelijk werk in ons midden doet, waarvoor we zeer dankbaar zijn.

GROTE DOOPDIENST IN EINDHOVEN

Eindhoven - (F.d.M.). Mochten we enkele weken geleden via deze rubriek iets vertellen aangaande de arbeid in onze gemeente in de afgelopen periode, nu willen we u graag laten delen in onze vreugde.

Het vorige artikeltje eindigde met de woorden: Wetende, dat ook hier in het Zuiden de Heer met Zijn Geesteskracht werkt. Dit mochten we in de afgelopen weken ervaren op een wonderlijke wijze.

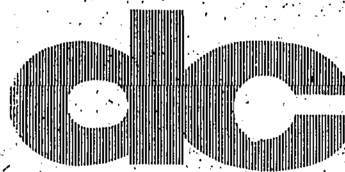
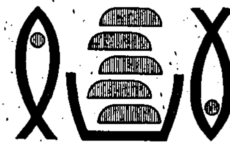
Korte tijd nadat een zuster de doop had aange-

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

vraagd, bereikte ons het bericht dat één onzer jongeren uit Valkenswaard op de Ontmoetingsdag te Zwolle vóór de Heer had gekozen en dit wilde belijden in de doop. Gods Geest werkte ook in een groep van onze jeugd. Zij kenden elkaars problemen en moeilijkheden en begonnen vanuit de liefde (agapè) en bewogenheid met elkander voor elkaar te bidden.

Eén dezer jongeren werd hierdoor zo aangesproken, dat zij tot het besluit kwam haar geloof te belijden door de doop aan te vragen. Deze vonk van de Heilige Geest sprong over op de anderen en zo bleef het aantal beslissingen voor de Heer steeds toenemen. Ook vanuit de regio - we zijn hier een streekgemeente - o.a. Den Bosch en Maarheeze kwamen berichten van genomen beslissingen en verlangens om gedoopt te worden. Dezen wisten echter toen nog niet wat er in Eindhoven had plaatsgevonden.

Zo mochten we de werking van Gods Geest overal opnieuw ervaren in de afgelopen weken en werden er in de dienst op zondag 6 oktober 16 jonge mensen gedoopt. Bij dit doopfeest waren zowel de gemeente, vrienden als belangstellenden in grote getale aanwezig. Tot ver uit de regio was men gekomen. De kerk was overvol, zo ook de hal en bijgebouwen, waar velen genoegen moesten nemen met een plaats om via t.v.-monitoren en geluidsinstallatie de gehele dienst te kunnen volgen. Ds R. J. Voorhhaar wees er n.a.v. het gekozen tekstgedeelte uit 1 Petrus 2 : 4-5 in zijn prediking op, dat we állen deze morgen een brief van Petrus hadden ontvangen, waarin hij uitnodigend schrijft: Kom tot Hem, den levenden steen, en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor den bouw van een geestelijk huis.

Waar bouwen wij op in ons leven? Ds Voorhaar benadrukte nogmaals: Laat Jezus Christus het fundament van uw leven zijn. Kies daarom de Heer als uw fundament en laat u gebruiken als levende bouwstenen. God is ook nu nog een God van wonderen. Ook de 16 dopelingen hebben dit ervaren.

Het was een ontroerend en heilig moment, toen 16 dopelingen geknield door voorganger en alle broeders van de raad de handen werden opgelegd en Gods Zegen over hen werd gevraagd. Daarna daalden zij één voor één af in het watergraf om in nieuwheid des levens met hun Heer en Heiland op te staan. O, welk een vreugde een kind van God te zijn.

We werden in deze dienst allen rijkelijk gezegend en mochten daarna met elkaar nog deel hebben aan de viering van het avondmaal.

De bewogenheid van de jongeren blijft niet tot eigen groep beperkt. Zij bidden nu ook voor vele ouderen. Wat een zegen, dat jongeren bidden voor ouderen terwijl ook ouderen de jongeren steeds in het gebed bij de Heer brengen.

Daar waar mensen voor elkaar gaan bidden, vlamt het vuur des Geestes op. Het gaat ontbranden en er komen stromen van zegen.

We bidden, dat dit in vele gemeenten werkelijkheid mag worden, want de Heer heeft nog veel meer om ons te geven. Moge de „Agapè" daartoe het middel zijn.

De Heer heeft grote dingen bij ons gedaan, wij waren verheugd. Ps. 126 : 3

De overweldigende belangstelling bij mijn bevestiging en intrede, 6 oktober jl. heeft er toe bijgedragen dat het een dag van grote vreugde werd. Allen die deze vreugde met ons hebben gedeeld, willen mijn vrouw en ik langs deze weg hartelijk danken.

F. J. Visscher

Opnieuw mochten we het wonder van de geboorte beleven.

God, Vader van Jezus Christus, verblijdde ons door ons een zoon en broertje toe te vertrouwen. Hij heet:

DERK ANDRIES

Roepnaam:

Dirk

W. G. Renken
H. J. Renken-Lohof
Gea en Tina

Haarlem, 2 oktober 1974
van Kinsbergenlaan 31

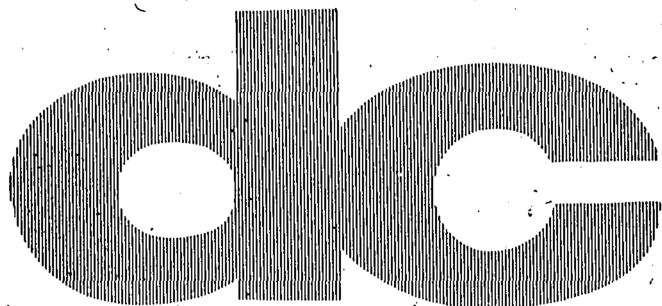
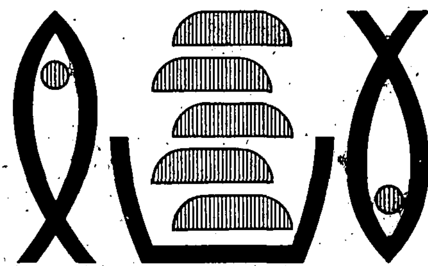
Dankbaar en blij delen wij u mede dat onze ouders en grootouders

A. GEBEL
en
A. A. E. GEBEL-KROES

D.V. 23 oktober 1974 de dag hopen te gedenken dat zij 45 jaar geleden in het huwelijk traden.

P. Dijk
J. A. G. Dijk-Gebel
Erik
A. S. Gebel
E. J. Gebel-ter Wee
Dorette
Judith

Vledderstraat 115, 's-Gravenhage

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 43 - 25 oktober 1974

Openingstoespraak voor de 94e A.V. te Rotterdam

"Zij hadden een woord voor de wereld"

Handel. 1 : 6 - 12

Enige tijd geleden werd mij verteld, dat ds Nieman vanavond graag iets tot ons wil zeggen over het onderwerp „Wij hebben een woord voor de wereld". Het is geweldig, dat er nog mensen zijn die een woord, die hèt woord voor de wereld hebben en dat woord vertellen.

Dàt er zulke mensen zijn, is omdat er vóór ons anderen waren die een woord hadden en ons dat hebben gezegd. Daarover in de openingstoespraak van deze Algemene Vergadering een paar gedachten.

Wij lazen een gedeelte uit het boek Handelingen der Apostelen. Vooral daar komen wij de eerste mensen tegen, die een woord hadden voor de wereld.

Als ik vanavond het woord „wereld" gebruik, dan bedoel ik daarmee heel die zwoegende, lijdende, ontredderde, schuldige mensheid die ons wordt geschilderd in de bijbel en zoals wij die nu ook tegen komen. Welnu, voor deze wereld die los van God wil leven en daarom de medemens niet hervinden kan als broeder, hadden sommigen een woord.

Wie waren deze mensen toch?

Het waren mannen met belangrijke vragen. En één van die vragen kunt u vinden in Handelingen 1 : 6, „Heer, herstelt U in deze tijd het koningschap voor Israël?" Over deze diepzinnige vraag kunnen wij thans niet veel zeggen. Misschien is het zo te interpreteren:

> „Heer, vindt U ook niet dat het tijd wordt om in te grijpen in de wereldgeschiedenis? Moet er niet een ombuiging, een omwenteling komen? Heeft Maria, toen U geboren zou worden niet gezongen, dat er door Uw komst een ommekeer zou komen in het politieke leven? Machtigen zullen immers van de troon gestoten worden! En zal het ekonomische leven niet door U veranderd worden? U zult hongerigen immers verzadigen! En het sociale leven wordt toch ook door U aangegrepen? Nederigen zullen immers verhoogd worden! Is het nu, na alles wat U deed en God met U deed en de mensen met U marchandeerden niet de tijd dàt er wat gebeuren zal? Nu misschien? Er moet toch eenmaal worden ingegrepen? „Wanneer redt Gij de volken, barmhartige God en Heer?"

Als het koningschap voor Israël weer hersteld is, zal alles anders worden. Dan gaat misschien Jesaja 11 in vervulling. Dan leven mens en dier in een veilige wereld. Meer dan ooit is het, volgens ons, de tijd. Het is de hoogste tijd. „Het is al laat", zo zongen jonge mensen op de grote Ontmoetingsdag te Zwolle.

Ja, wij verstaan de mensen die Jezus vroegen of nu eindelijk de grote verandering zou komen. Deze mensen ontvingen toen een heel belangrijk antwoord. De Here Jezus zegt toe dàt er wat gebeuren zal. Er zal, voordat het koningschap voor Israël hersteld wordt, iets met hèn gebeuren. Zij zullen aangegrepen worden door de heilige Geest. Die zal mensen met belangrijke vragen duidelijk maken dat er wel iets meer is dan de vragen die zij hebben. Zij moeten zich niet te druk maken over dingen waar zij niets mee nodig hebben. Zij moeten van Gods „horloge" afblijven. Hij kent en weet Zijn tijd.

Natuurlijk moet er wel iets gedaan worden in de wereld. Zij moeten daarom voorlopig niet te veel naar de hemel opkijken. Zij moeten terug naar Jeruzalem, terug naar de mensen in nood, strijd, kommer. Terug naar de nihilisten, egoïsten, hoe kerkelijk of politiek gekleurd ook. Voor al die mensen zullen zij getuigen dienen te zijn van Christus. De Heilige Geest zal van middelmatige mensen, van vragende mensen, van klagende mensen, mannen en vrouwen maken die durven, willen, kunnen. Het zullen de mensen zijn die een woord voor de wereld hebben.

Ja, er zal iets in de wereld gebeuren als mensen zich laten sterken door de heilige Geest. Dan gaat men niet, door een humanistisch tintje bijgekleurd, op stap. Dan heb je meer in je ransel dan een politiek program. De marskramers van het Evangelie hebben wel iets meer te doen dan zich op te winden over een belastingbiljet met een paar procent voor ontwikkelingshulp.

De mensen die een woord voor de wereld hadden, werden aangesteld als getuigen in de wereld. Zo waren het de mensen die een belangrijke taak opgelegd kregen.

Getuige van Christus te zijn in een wereld die verandert en veranderen moet, die in al zijn relaties, gevoelens, fundamenten veranderen zal, is geen kleinigheid. Vraag het aan Petrus, Paulus, Johannes. Vraag het aan de christenen in Israël, Afrika, Latijns Amerika. Vraag het aan de christenen in China, Rusland of waar ook ter wereld. Vraag het de christenen in de rol van continue-ploegendienst, vraag het de ambtenaar, vraag het de verplegenden! En toch waren er mensen die het woord toebedeeld kregen om het uit te delen. Zij waren getuigen van Christus in een vaak demonisch schijnende wereld. Getuige van Christus zijn brengt soms in éénzame situaties. Maar het is een situatie, zo doortrokken van Gods barmhartige bedoelingen met de wereld dat elke dag **nieuw** is. Zij die een woord voor de wereld hadden wisten zich door Gods Geest betrokken bij het vernieuwingswerk der schepping dat in Christus Jezus duidelijk zichtbaar op gang werd gebracht. Van daaruit leefden zij en wilden zij, met voorbij zien van rangen, standen, ekonomische belangen en vooroordelen, de mensen werven voor Christus. Hen brengen onder Zijn heerschappij. Overal openden zij „wervingskantoren" voor mensen die zich doelbewust en vrijwillig wilden laten opnemen in het bevrijdende werk van de gekruisigde Heer. Zij die een woord voor de wereld hadden waren meer dan journalisten die een ooggetuige verslag geven van gebeurtenissen. De getuigen waren er in betrokken. In opgenomen. Zij waren deelgenoten, lotgenoten, zij waren partij! Zij waren zelf in de strijd opgenomen. Zij waren geen neutralisten. Zij waren gegrepen door de heilige Geest. En zij zouden ervaren dat voor geestelijke mensen weinig ruimte in de wereld is. Toch zouden zij het zijn die op een nieuwe, unieke manier meewerkten aan de werkelijke belangen van de wereld waarin zij leefden. De heilige Geest steekt het vuur aan dat niemand blussen kan. Deze Geest schept nieuwe mensen, nieuwe visies, nieuwe omstandigheden. Deze Geest laat zien dat de ander iets heeft wat ik gebruiken kan. En ik heb iets dat de ander nodig heeft. Zo krijg je nooit genoeg van elkaar. Ook al werden zij weleens moedeloos en prikkelbaar. Soms moesten zij elkaar aanstoten. En soms stootten zij zich aan elkaar. Toch bindt de Geest de mensen op een nieuwe manier aan elkaar.

Soms waren de mensen die een woord voor de wereld hadden verlegen met de zegeningen. Ook wel werd het „aanmeldingsbureau" vernield en vielen er doden. Doch altijd waren er weer anderen die de fakkel overnamen. En het licht bleef schijnen. Gods licht straalde door de brandende menselijke fakkels.

Omdat er mensen waren die een woord voor de wereld hadden is er iets gebeurd. God is niet meer zonder bondgenoten. Er staan in de worsteling tussen wat de bijbel goed en kwaad noemt, niet alleen maar engelen, doch ook mensen aan Gods kant.

Dit is de zegen die tot ons kwam door mensen die een woord voor de wereld hadden.

En daarom zijn er nu nog mensen die een woord voor de wereld hebben. **Goddank!! De heilige Geest is er nog.**

Waar het ook om gaat is of wij over bv. 25 jaar nog een woord voor de wereld hebben. Als de wereld van nu er dan nog **is.**

Zullen wij de bevolkingsexplosie bijhouden met het Woord? Zal de U.Z.C. nog kans krijgen. Ik bedoel: zal de zendingskommissie van ons de kans krijgen? Zullen er ook uit onze rijen mensen zich beschikbaar stellen om getuige van Jezus te zijn? En zullen zij dan financieel van ons de kans krijgen? Is het niet een angstaanjagend woord wat de financiële kommissie der Unie in haar verslag schrijft:

> „Naar onze mening is de raming van de vrijwillige bijdragen voor 1975, gelet op de uitkomsten over 1973, te hoog; in verband hiermede zal de U.Z.C. hiermede rekening moeten houden bij het aangaan van verplichtingen".

In het boek Esther staat dat een koning zijn boodschappers uitstuurt op snelle kamelen. Dit deed hij omdat: „het woord des konings haast heeft". Het is immers al laat! Er zijn vele „konsumenten" van de Uniegelden die jaarlijks gegeven worden. Ik vraag mij soms af: „Stellen wij de prioriteiten juist?"

Zullen wij de ontkerkelijking in Nederland bijhouden met het Woord? Een geweldig élan duwt de evangelisatiekommissie der Unie voort! Zij houdt het besef steeds levend: „het woord des konings heeft haast". Steeds zal de E.C.U. als „konsument" van de Uniegelden zich moeten bezinnen op de prioriteiten.

En zal de Commissie voor de Opleiding en het vormingswerk van de Unie Commissie en het tintelende werk van de gehele jeugdbeweging voldoende antwoord kunnen geven in de toekomst?

Bij al de arbeid die aan het thuisfront der gemeenten plaats vindt, waar de „wervingskantoren" van Christus gevestigd zijn, voegt zich het gezamenlijke werk van „Tabitha", de Unie Bouwstichting en de gemeenschappelijke verantwoordelijkheid voor het Pensioen- en Invaliditeitsfonds. Voorwaar, het getuige van Christus zijn is geen „goedkope" zaak. Het vraagt de totale geestelijke inzet en zal niet nalaten in toenemende mate aanspraak te doen op de financiën van de leden der gemeenten. En zoals honderden van onze gezinnen en alleenstaanden en gepensionneerden prioriteiten moeten stellen in hun financiele budget, zo zullen wij ons terdege deze dagen moeten bezinnen op het stellen van eerste, tweede en misschien uitgaven in de derde kategorie.

Wij vragen van onze leden, die te lijden hebben onder werkloosheid of een te felle inflatie, voor ons gezamenlijk werk minimaal op te brengen: plm. *f* 640.000,-. En dit bedrag zal bij gelijke arbeid stijgen in de toekomst. En een visie op ons gemeenschappelijk werk kan enkelen nopen tot grote voorzichtigheid. Het gaat uiteindelijk om het woord des konings dat haast heeft. Daarbij verwachten wij een voortdurende stijgende stroom van gelden voor het Nood- en Projektenfonds. Ook daar en dan kunnen wij tonen dat we de gelijkenis van de Barmhartige Samaritaan enigszins leren te begrijpen.

Deze Algemene Vergadering kan belangrijk zijn voor het werk dat over 25 jaar nog gedaan moet worden, tenzij het koningschap voor Israël dan reeds hersteld is.

Wij zullen praten over oude en nieuwe formules. Praten over investeringen en uitgaven. Soms stelt het werk ons voor problemen.

Maar, het gaat om het Woord. Het woord dat de getuigen van Christus vroeger gesproken hebben zal door ons in steeds andere zinnen en woorden gesproken worden. Er waren eens mensen die een woord voor de wereld hadden. Het was een woord van een koning. En dat woord heeft haast. Méér haast dan vele van onze vragen die op antwoord moeten wachten.

Zo was het. Zo is het. Zo moet het blijven.

Oktober 1974 W. Veenstra

HERINNERING!

Denkt u vooral om de Friese Radenkonferantie op zaterdag 2 november a.s. te Leeuwarden?

Deze keer ook bijzonder welkom: alle evangelisatiewerkers, Zaaierverspreiders, jeugdwerkers, ja, allen die in de gemeenten ergens werkzaam zijn.

Aanvang: 10 uur! Tot ziens D.V.

De sekretaris

Tijdens de herdenking van het 25-jarig bestaan van het Europese Baptisten Seminarie te Rüschlikon, Zwitserland vergaderde ook het uit meerdere Europese nationaliteiten bestaande Curatorium. Staande dr David Russell, algemeen sekretaris van de Baptisten Unie van Groot Brittannië en Ierland.

SEMINARIUM IN RUSCHLIKON HERDACHT 25-JARIG BESTAAN

Begin oktober werd in Rüschlikon in een bijeenkomst waaraan door vele oud-studenten en vrienden van het seminarie werd deelgenomen, het feit herdacht dat het Baptist Theological Seminary 25 jaar geleden met zijn arbeid begon.
In deze periode studeerden totaal 520 mensen uit 38 verschillende landen aan dit opleidingsinstituut.
Dr Cl. Meister werd gehuldigd in verband met het feit, dat hij gedurende deze kwart eeuw als docent aan het seminarium was verbonden; Miss Vreni Stutz ontving een huldeblijk vanwege haar 20-jarige dienstverband als diëtiste en kokkin. Dr J. A. Moore, op diverse wijze bij het werk en het onderwijs van het seminarium gedurende een lange reeks van jaren betrokken werd ingeschreven in het Ereboek van het seminarium.
Onder de aanwezigen bevond zich ook mevrouw Helen Nordenhaug, de weduwe van dr Josef Nordenhaug, voormalig algemeen sekretaris van de BWA en van 1950 tot 1960 rector van het seminarium. De eerste Nordenhaug-lezing die bij deze jubileumviering werd gehouden werd geleverd door dr Nils Engelsen van het baptistenseminarium te Oslo; het onderwerp was „De heilige Geest, het identiteits-kenmerk van de gemeente".
Het seminarium in Rüschlikon wordt voor het grootste deel gefinancierd door Foreign Mission Board of the Southern Baptist Convention (USA). In het verleden hebben de broeders J. ter Braak, J. A. Brandsma, P. Brongers, Chr. Eijer, A. Hofman, Th. van der Laan, J. B. van der Veen en P. van der Werf er geheel of gedeeltelijk hun theologische studie en vorming genoten.

CHRISTENEN IN NOORD-INDIA DOELWIT VAN VIJANDSCHAP EN HAAT

Volgens een officieel rapport van de Baptisten Wereldalliantie maken groepen middelbare scholieren de groeiende christelijke gemeenschappen in Arunachal Pradesh in Noord-India tot het doelwit van hun antichristelijke gevoelens. Deze mededeling bereikte de BWA via een verzoek om hulp vanuit dat deel van de wereld nadat vele tientallen kerken in brand waren gestoken.
„De snelle groei van de christelijke kerken in de laatste tien jaar heeft de antichristelijke machten in dat gebied gealarmeerd", aldus een zegsman van de BWA. „De bevolking was voorheen animist. Gedurende de laatste tien jaar is het aantal gemeenten in één stam tot meer dan 50 gegroeid met een ledental van 4000 gedoopten. Leiders van deze gemeenten verklaren dat nog eens 1000 nieuwe bekeerlingen er op wachten gedoopt te worden".

Volgens de berichten trekken de scholieren, van dorp tot dorp om er blijk te geven van hun haat en vijandschap jegens de christenen.

De BWA heeft intussen positief gereageerd op de verzoeken om materiële hulp. De Raad van Kerken in Oost-India is bezig in de hoofdstad New Delhi de tussenkomst te verzoeken van de minister-president terwijl bovendien een petitie gezonden is naar de Hoge Raad van India, omdat in deze gebieden het grondwettelijke recht op vrijheid van godsdienst geweld wordt aangedaan.

Zegen kan tot vloek worden.
Heel duidelijk is dat wanneer het om materiële zegen gaat: rijke oogsten en overproduktie. In het rijke Westen hebben we er weet van!
In de arme landen trouwens ook.
Het is ook waar wanneer het om geestelijke zegen gaat. Ook die zegen kan verworden tot vloek, heil tot oordeel.
Dat gebeurt, zowel materieel als geestelijk, wanneer je de zegen voor je

P

zelf houdt, er geen mede-deling van doet: anderen er niet in laat delen. Wie manna uit de hemel opspaart ontdekt dat het gaat stinken. Wie ervan uitdeelt, al zijn het slechts wat broden en vissen, houdt korven vol over.
„God zegent, o p d a t *alle einden der aarde Hem vrezen", zegt de dichter van psalm 67 (vs 8). Dat is het. Alle zegen heeft een opdat. Alle zegen is een opdracht. Elke gave een opgave.*

v. D.

Zweden, meer kerkleden dan inwoners . . . .

door Nils Sundholm

(Volgend jaar, van 8 tot 13 juli zal te Stockholm het 13de wereldkongres van de Baptisten Wereldalliantie worden gehouden. In onderstaand artikel wordt iets verteld over de kerkelijke verhoudingen in dit land).

Baptisten die in juli 1975 naar Stockholm komen voor het 13de wereldkongres van de BWA moeten niet verbaasd zijn als ze ontdekken dat blijkens de statistieken méér dan 100% van de bevolking zich christen noemt...

Feit is, dat bijna 98% van de Zweedse bevolking in naam behoort tot de Kerk van Zweden en dat ongeveer 4,5% behoort tot een van de Vrije Kerken. Bovendien zegt een klein gedeelte van de bevolking atheïst te zijn. Als men deze cijfers optelt blijkt dat er meer dan 8.300.000 kerkleden zijn hoewel de bevolking op 1 januari 1974 8.144.000 telde!

Interessant zijn ook de volgende statistische gegevens: viervijfde (80%) van alle Zweedse kinderen is gedoopt en ongeveer 76% wordt later, op ongeveer 14-jarige leeftijd, gekonfirmeerd (bevestigd) als leden van de Kerk van Zweden. Ongeveer 72% van alle Zweden is getrouwd in de kerk en ongeveer 95% wordt begraven overeenkomstig de rituelen van de Kerk. Maar het kerkbezoek is erg laag, in het bijzonder in de grote steden. Slechts 4,8% van de leden gaat elke zondag naar de kerk. Grote marginale groepen die zichzelf beschouwen als leden van de Kerk van Zweden gaan zelden of nooit naar de kerk; soms op Allerheiligen, advent of kerstmorgen.

Toch luistert of kijkt een groot aantal van deze „anonieme christenen" naar diensten die per radio of televisie worden uitgezonden. Het totale aantal uitzendingen - ongeveer 1100 per jaar - is, naar men zegt, groter dan in welk ander Europees land ook.

De Kerk van Zweden

De Kerk van Zweden, sinds de Reformatie een Lutherse kerk, omvat ongeveer 2500 plaatselijke gemeenten met ongeveer een zelfde aantal predikanten. Sinds 1958 zijn er ook vrouwelijke predikanten, ondanks sterke oppositie in sommige gevallen van hun hoogkerkelijke mannelijke kollega's.

Ruw gezegd zijn er vier vroomheidstypen binnen de kerk te onderscheiden: de jonge kerk en de oude kerk en de hoogkerkelijken en de laagkerkelijken. De Jongekerk-beweging begon in ongeveer 1900; het kenmerkende ervan is de nadruk die gelegd wordt op de leer van de „volkskerk". De Oudekerk-beweging wil de oude konfessionele traditie bewaren en stelt het Woord van God, de openbare eredienst en de formuliergebeden centraal. Bovendien wordt veel nadruk gelegd op de catechismus.

Sinds 1958 wordt de verhouding tussen kerk en staat in Zweden zorgvuldig bestudeerd. Een ontwerp tot vernieuwing van deze verhouding, met het oog op de groei van de Vrije Kerken en de zogenaamde migranten-kerken werd in 1972 ingediend; vanwege de diverse meningsverschillen is de zaak uitgesteld.

De Vrije Kerken

Ongeveer 10 verschillende denominaties kunnen Vrije Kerken genoemd worden. De oudsten gaan terug tot de opwekkingsbewegingen van de 18de eeuw. De Vrije Kerken omvatten ongeveer 320.000 leden.

De oudste van deze Vrije Kerken is de **Svenska Baptistsamfundet** (Unie van Baptistengemeenten in Zweden), die voor het BWA-kongres als gastvrouw optreedt. De Eerste baptistengemeente in Zweden werd in 1848 in Stockholm gesticht en deze eerste baptisten ondervonden al de moeilijkheden van de Wet op het Vergaderen (de wet van de Staatskerk) waaraan streng de hand werd gehouden.

Het hoogste aantal leden van de Unie werd in 1930 bereikt, met 68.000. Op het ogenblik telt de Unie ongeveer 500 gemeenten met 24.000 leden. De verklaring van deze negatieve ontwikkeling moet vooral gezocht worden in de afscheiding die de baptisten-unie onderging in 1930 toen de **Oerebromissionen** (De Oerebrozending) - een pinksterbeweging-gezinde-groep van baptisten - zich afscheidde en een eigen unie vormde. Pogingen om de twee unies weer te herenigen hebben in de laatste jaren geleid tot de uitgave van een gemeenschappelijk liedboek en de voorbereiding van een gemeenschappelijk dienstboek voor de voorgangers.

Een bijzonder vitale doperse vertakking is de **Pinksterbeweging** met ongeveer 90.000 leden. De Philadelphiagemeente in Stockholm, gesticht in 1913, telt ongeveer 7000 leden en is de grootste vrije gemeente in Europa.

Andere baptistische vertakkingen zijn **Fribaptistsamfundet** (Vrije Baptisten-unie) en **Helgelseförbundet** (De Heiligheids Unie).

Een van de grootste en invloedrijkste Zweedse Vrije Kerken is **Svenska Missionsförbundet** (De Zendings-verbondsgemeente), een kongregationalistische kerk, in 1878 gesticht met op het ogenblik ongeveer 85.000 leden. Deze kerk heeft een oekumenisch profiel.

Andere Vrije Kerken zijn: **Svenska Alliansmissionen** (De Zweedse zendingsalliantie); **Methodistkyrkan** (methodisten); **Frälsningsarmén** (Leger des Heils); **Svenska Frälsningsarmén** (Zweedse Leger des Heils); **Adventistsamfundet** (Adventisten); **Maranatha** (de maranatha-beweging) en **Vännernas samfund** (Genootschap der Vrienden, Quakers).

De Kerk van Zweden was voor de Reformatie roomskatholiek. De Roomskatholieke Kerk die overbleef was tot wereldoorlog II een erg kleine minderheid. In de laatste tientallen jaren hebben buitenlandse arbeiders vanuit geheel Europa de **Roomskatholieke Kerk** doen groeien tot ongeveer 55.000 leden. Men denkt dat nog ongeveer 30.000 katholieken verspreid over het land wonen zonder enig kontakt met hun kerk.

De **Orthodoxe Kerk** is de laatste jaren ook snel gegroeid; de aanhangers van deze Kerk worden geschat op ongeveer 60.000 mensen van 15 verschillende nationaliteiten.

De schrijver van dit artikel is algemeen sekretaris van de Zweedse Oekumenische Raad.

OUDSTE BAPTISTENGEMEENTE OP KONTINENT HERDACHT 140-JARIG BESTAAN

In september hebben de baptisten in Hamburg het feit herdacht dat 140 jaar geleden in hun stad de eerste baptistengemeente van het vasteland van Europa werd gesticht. Deze gemeente kwam tot stand nadat Johann Gerhard Oncken, die als jongeman in Groot Brittannië tot geloof was gekomen, en zes andere gelovigen zich in 1834 samenvoegden om samen een gemeente te vormen. Vanuit Hamburg en voor een groot deel onder de inspirerende leiding van Oncken heeft het werk zich verbreid over geheel Duitsland en verschillende andere Europese landen, inklusief Rusland.

De stad Hamburg telt nu 14 baptistengemeenten met totaal 4000 leden. De Evangelische Vrijkerkelijke Gemeenten, die voor het grootste deel baptistengemeenten zijn, tellen nu in West-Duitsland 66.500 leden en in Oost-Duitsland 23.000.

De baptistengemeenten in geheel Europa hebben thans 1.150.000 leden; bijna tweederde van hen woont in Oost-Europa en Rusland.

Beleven we in de Unie de onderlinge verbondenheid binnen de eigen landsgrenzen, in de Europese Baptisten Federatie en in de Baptisten Wereldallantie ervaren we deze verbondenheid over àlle grenzen heen.

Leidinggevende broeders uit de Europese Baptisten Federatie en Baptisten Wereldalliantie op bezoek in Moskou om met leidinggevende Russische baptisten over de arbeid van gemeenten en Unie te spreken.

Avondmaalsviering in een Russische baptistengemeente.

Gelovigen in Kiev, voor zij in de Dnepr zullen worden gedoopt.

Baptisten in Hongarije

door C. Ronald Goulding,
sekretaris van de Europese Baptisten Federatie

BOEDAPEST (EBPS) - Tien nieuwe kerken in drie jaar tijd in Hongarije vormen het bewijs dat de baptistengemeenten in dit land vol leven en levenslust zijn. Volgens sommigen zijn de baptisten hier numeriek niet sterk - ongeveer 12.000 leden in 500 gemeenten - maar hun invloed is veel groter dan hun aantal doet vermoeden.

Onlangs was ik in de gelegenheid enkele vooraanstaande baptisten in Hongarije te ontmoeten, in enkele van hun gemeenten voor te gaan en een dag door te brengen met de studenten aan het seminarie. Ook had ik het voorrecht ontvangen te worden door de staatssekretaris voor godsdienstige zaken om met hem van gedachten te wisselen over o.a. de mogelijkheid voor het welbekende Centrale Boedapester Baptisten Koor om mee te werken aan het wereldkongres van de BWA, volgend jaar in Stockholm.

Een van de interessantste ontwikkelingen is de nieuwe schriftelijke leergang voor de vorming van leke-prekers. In Hongarije, zoals in vele andere landen trouwens, zijn de baptistengemeenten voor een niet onaanzienlijk deel afhankelijk van de diensten van niet-voorgangers voor de zondagse prediking. Op het ogenblik wordt, als een onderdeel van het werk van het seminarium, een driejarige schriftelijke kursus gegeven om mannen en vrouwen die niet in staat zijn een andere opleiding te volgen te trainen. Deze leergang gebeurt gemeenschappelijk met andere kleine vrijkerkelijke groeperingen die geen seminarium hebben.

De Hongaarse baptisten verheugen zich op het ogenblik in een periode van vrijheid om te werken op basis van gelijkheid met andere kerkgenootschappen. De dagen waarin ze beschouwd werden als sekte en waarin het verdacht was om baptist te zijn, zijn voorbij. Als leden van de Raad van Vrije Kerken en van de grotere Oekumenische Raad van Hongarije zijn ze in de gelegenheid samen te werken met andere christenen. Hun sterke overtuiging en evangelistische ijver zijn welkom.

Dat werd me duidelijk in een gesprek dat ik had met bisschop Zoltan Kaldy en prof. dr Karoly Prohle, president en algemeen sekretaris van de Oekumenische Raad op het hoofdkantoor van de Raad in Boedapest.

Er zijn stellig nog problemen maar de meeste ervan zijn van ekonomische aard. Het bouwen van nieuwe kerken heeft de eigen middelen uitgeput en de snelle verstedelijking konfronteert hen met de uitdaging van een verdere ontwikkeling. Bovendien moeten twee bejaardentehuizen worden onderhouden en twee konferentiecentra, een bij het Balatonmeer en een bij Taihi. Deze centra worden de hele zomer door gebruikt als centra voor evangelisatie en bijbelonderricht.

Geen bericht over het werk van de baptisten is volledig wanneer niet gerefereerd wordt aan het baptistenseminarium dat nu 67 jaar in gebruik is. Dominee Janos Laczkovszki, president van de Unie sprak over het werk van het seminarie als „het hart van het geestelijk leven van onze gemeenschap".

Het was een goed ding te ontdekken dat de baptisten-unie deel uit maakt van het Hongaarse Bijbelgenootschap en dat een nieuwe vertaling op het punt van gereedkomen staat. Het was ook goed te ontdekken dat er geen tekort aan bijbels bestaat, hoewel het een teleurstelling was te horen dat de kosten ervan nogal hoog zijn.

Zowel in Hongarije als in Roemenië kon ik broederlijke groeten doorgeven die andere baptisten mij hadden toevertrouwd. Het geluk waarmee deze eenvoudige groeten werden ontvangen toonden me opnieuw de werkelijkheid van het 'gezegend zij de band, gelegd door onze Heer'.

Vrijheid van godsdienst in Rusland groter dan in tsarentijd, zegt James L. Sullivan

De mensen in Rusland zeggen zonder enige aarzeling dat zij nu meer godsdienstvrijheid hebben dan in de tsarentijd toen de Orthodoxe Kerk de officiële godsdienst was in Rusland, hoewel ze ook nu nog onderworpen zijn aan bepaalde overheidsmaatregelen. Aldus verklaarde dr James L. Sullivan, president van Baptist Sunday School Board van de Zuidelijke Baptistenkonventie die met zijn echtgenote en enkele andere vooraanstaande Amerikaanse baptisten onlangs op uitnodiging van de Russische baptisten een reis door Rusland maakte.

Tijdens hun reis werden ze in Moskou hartelijk ontvangen door Ilia G. Ivanov, president van de Russische Unie. De groep nam deel aan een kerkdienst in Moskou, woonde een doopdienst bij en nam ook anderszins kennis van het leven van de gemeente. Ook Moskou werd bezichtigd; bezoeken werden gebracht aan de Universiteit van de Russische hoodstad en in Kiev werd kennis gemaakt met drie baptistengemeenten.

Het echtpaar Sullivan moest de reis vroegtijdig afbreken vanwege een sterfgeval in de familie. Een andere deelnemer aan de tocht, dr Warren Magnuson, uitvoerend sekretaris van Baptist General Conference uit Evanston, Ill., kreeg een akute blindedarmontsteking in de trein naar Kiev en moest voor een operatie opgenomen worden in een ziekenhuis in Kiev, waar hij acht dagen moest blijven.

Na terugkeer uit Rusland deed dr Sullivan enkele mededelingen over zijn waarnemingen betreffende het leven van de baptisten in Rusland. Hij zei o.a., dat ook de Russen erkennen dat hun godsdienstvrijheid niet vergeleken kan worden met die in Noord-Amerika, maar er is nu meer godsdienstvrijheid dan in de tijd van de tsaren. In die tijd was elke andere godsdienst dan die van de Orthodoxe Kerk verboden bij de wet en overtreding ervan werd dikwijls met de dood gestraft. De filosofie van de baptisten van vandaag is, dat zij gebruik maken van elke deur die opengaat en elke gelegenheid benutten juist tot aan de grens van dat wat door de wet is toegestaan.

Sullivan verklaarde verder dat hen bij hun toespraken in de Russische gemeenten geen enkele beperking werd opgelegd. „Zelfs terwijl het tegen de wet is om evangelistisch bezig te zijn onder personen beneden de 18 jaar, ook in de gezinnen met kinderen, slagen ze er toch in om een geestelijk klimaat te scheppen waarin de kinderen godsdienstige indrukken ontvangen".

In sommige gemeenten komen veel jongeren. „Ze zingen even enthousiast als ieder ander. Ze doen mee aan speciale zang- en muziekprogramma's en zijn leden van de zangkoren".

De groep Amerikanen had ook kontakt met kursisten van de schriftelijke theologische leergang, die geleid wordt vanuit het gebouw van de gemeente in Moskou. Deze kursisten worden opgeleid om te preken en de gemeenten te leiden.

Tijdens een speciale bijeenkomst waren de Amerikaanse bezoekers in de gelegenheid leidinggevende figuren te ontmoeten van andere kerkelijke denominaties. Daarbij was ook het hoofd van de Russisch Orthodoxe Kerk en een vertegenwoordiger van het departement voor godsdienstzaken. Sullivan verklaarde, dat er een open en vrije uitwisseling van gedachten was.

Tenslotte noemde dr Sullivan enkele kontrolemaatregelen van de autoriteiten. „De gemeenten krijgen hun plaats van samenkomst aangewezen door de overheid. In het algemeen zijn dat plaatsen waarvan wij zouden zeggen dat ze nogal afgelegen zijn en moeilijk te bereiken. De kerken staan in achterafstraatjes, ver van de hoofdroutes van het openbaar vervoer. Zij die een kerkdienst willen bijwonen moeten vaak een lange wandeling maken. De kerken zijn echter schoon en goed onderhouden; er hangen prachtige gordijnen en andere met de handgemaakte kleden. Alleen al aan de gebouwen is te zien, dat de mensen er hun liefde en belangstelling aan gegeven hebben".

Blij met ZICHT?

Wij, de makers, weten dat er heel wat mensen blij mee zijn dat het jeugdblad Zicht er is. Dat zijn er zelfs meer dan 450 die een abonnement hebben. Dat vinden we fijn.

Nu vissen we niet naar een komplimentje. Het kan en moet nog veel beter, vinden we zelf.

Maar daarbij hebben we ook uw hulp nodig. Het uitgeven van Zicht kost veel geld. Teveel. Op elk nummer hebben we het vorig jaar gemiddeld driehonderd gulden tekort gehad. Zo'n tekort kan de Jeugdraad het volgend jaar niet meer opvangen. Als het tekort zo groot blijft moet Zicht verdwijnen.

Als u blij met Zicht bent, kunt u dat helpen voorkomen, door een abonnement te geven of te nemen. (Dat kost tien gulden per jaar, aanmelden bij Harry Hoppentocht, Pallas 18, Hoogezand).

Tweehonderd nieuwe abonnees erbij en de tekorten zijn weg.

Wat ook kan?

Geef een gift - postgiro 613468 t.n.v. Zicht Bilthoven.

Uit de inhoud van het laatste nummer:

★ Kenosis, een bijbelstudie over een moeilijk woord, ontlediging.

★ Altijd is kortjakje ziek, indrukken van een studentenkerkdienst

★ Een verslag van het doopfeest in Hoogezand

★ De grote opdracht, een nagesprek met iemand die bij het evangelisatie kongres in Lausanne was

★ „Grüss Gott" in Oostenrijk, over evangelisatiewerk in Oostenrijk

★ Christen ben je niet zomaar in de DDR, over de positie van jonge christenen in Oost-Duitsland met de oproep om met enkelen van hen een briefwisseling te beginnen.

★ Gedichten en berichten

MEDEDELING

△ J. Scheeve, sekretaris van de baptistengemeente te Winschoten woont ingaande 23 oktober: Heemweg 8, Woldendorp (Gr.).

KORRESPONDENTIE

Zr E. v. D. te S. Graag zouden we aan uw verzoek willen voldoen, als we slechts over een recensie-exemplaar beschikten! e.r.

Wat zullen we lezen?

maandag	28 okt.	Micha 6 : 9—16	Schuld en boete
dinsdag	29 okt.	Micha 7 : 7— 9	Zelfs de besten nog bocht
woensdag	30 okt.	Micha 7 : 1— 6	Ook Samaria gered
donderdag	31 okt.	Micha 7 : 10—12	Visioen van de terugkeer
vrijdag	1 nov.	Micha 7 : 13—20	Een God die vergeeft
zaterdag	2 nov.	Psalm 107 : 33—43	Wie wijs is . . .
zondag	3 nov.	Psalm 124	Was God niet vóór ons . . .

PREDIKANTSVROUWENDAG

Donderdag 10 oktober, waren we met 11 voorgangersvrouwen bijeen in het gezellige huis van de fam. De Boer in Zutphen. Dat we maar met zo weinig waren was waarschijnlijk mee te danken aan het feit, dat verschillenden van ons een week eerder ook al drie dagen uit gezin en gemeente gestapt waren om de trainingsdagen van Zusterhulp mee te maken. Maar desondanks hebben we een fijne dag gehad.

's Morgens hebben we goede gesprekken met elkaar gehad over ons eigen geloofsleven en natuurlijk over het werk dat we in de gemeente mogen en moeten doen. Ook duiken er altijd weer allerlei problemen op, die niet zo gemakkelijk op te lossen zijn.

Mevr. Tijman had 'n brief ontvangen van Fenny v. d. Veen-Vorsteveld, die speciaal aan deze dag gedacht had en ons hartelijk liet groeten. Mevr. Posthumus zal haar namens ons allen terugschrijven.

's Middags luisterden we naar persoonlijke mijmeringen van mevr. Tijman over: „Uit de pastorie - heimwee of opluchting?"

Daarna heeft mevr. Van Beek er ons op attent gemaakt, dat we ons moeten voorbereiden op het ouder worden. Oudere mensen van nu - oudere mensen van straks, was haar onderwerp.

U ziet, dat er zo'n dag van alles aan de orde komt; uitgepraat raken we nooit! We hebben besloten om in 't vervolg in 't voorjaar samen te komen, omdat de maand oktober over bezet is.

De eerstvolgende bijeenkomst is dan ook gepland op 1 mei 1975. We hopen dan met veel meer zusters samen te zijn. Waarschijnlijk in Zwolle of Deventer. Noteert u de datum alvast?

Ds O. de Vries zal gevraagd worden een inleiding te houden over Zelfkennis. Mevr. Pflaum zal met ons het boekje Zonnebloem van S. Wiesenthal bespreken; dat gaat over vergeving.

Na mevr. De Boer hartelijk bedankt te hebben voor de gastvrije ontvangst, dat gepaard ging met een kleine attentie, gingen we zo tegen 4 uur weer huiswaarts. We waren er fijn even tussen uit geweest.

H. Vegter-ter Braak

gemeenteberichten

VREUGDE IN VROOMSHOOP

Vroomshoop - (C.C.P.). Na lange tijd niets meer van ons te hebben gehoord delen wij met grote blijdschap mee, dat drie jonge zusters hebben ingezien dat geloof en doop onafscheidelijk zijn. Ds Oldenburger, die wij voor deze gelegenheid hadden uitgenodigd voltrok de doop aan deze zusters. Na afloop werd het avondmaal gevierd en br Vos heette de nieuwe leden hartelijk welkom in de gemeente. Wij gingen gesterkt en met Gods zegen naar huis.

EEN NIEUW BEGIN IN GRONINGEN-NOORD

Groningen-Noord - (M.S.). Eén gemeente, twee kerken en geen voorganger, onze opgave gedurende 14 maanden. Met de komst van ds J. Broertjes kwam hierin een verandering ten goede.

In de vakante periode werkte stud. P. Wijchers drie maanden onder ons met veel ijver en toewijding waarvan we met dankbaarheid gewag maken, alsook van hen die in iedere dienst het Woord brachten. Onze oud-voorganger, ds Ph. Lindeman is bijna elke zondag hier om één dienst te verzorgen.

Zondag 25 augustus jl. mochten we vanuit De Vuursteen een avondmaalsdienst houden die via de T.V. aan den lande werd getoond. Ds J. Broertjes leidde deze dienst, waarop vele goede reakties kwamen.

Een week later begon het grote werk voor de nieuwe voorganger. In een stampvolle „Cirkel" verbonden voorganger en gemeente zich aan elkaar. De leiding van deze dienst was in vertrouwde handen bij ds Lindeman.

Onder de vele genodigden en afgevaardigden bevond zich ook het burgemeesters-echtpaar van onze goede stad. Een geweldig mooie dienst.

De feestavond voor gemeente en vrienden werd op 4 september gehouden in De Vuursteen en ook dit mooie gebouw was bij deze gelegenheid afgeladen. Alle verenigingen presenteerden zich op een bijzonder leuke en aktuele wijze. Een boeiend en afwisselend programma overtuigde het voorgangers-echtpaar duidelijk hoe welkom ze wel waren. Bloemen en kado's onderstreepten dit nog eens.

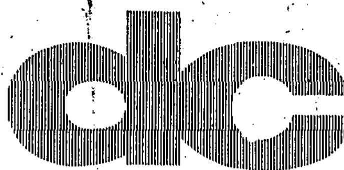
Zo gaan we een nieuw tijdvak binnen in deze boeiende en ook vaak beangstigende wereld, maar met de belofte van de Heer: „Zie, Ik ben met u alle dagen"; en dat geeft moed en vertrouwen.

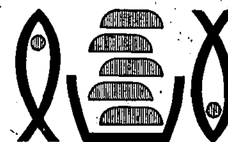
Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 -

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam -

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

KORREKTIE

In de rubriek „Lezers aan het Woord" in DC van 11 oktober jl. is in het antwoord van P. van der Werf op de gedachtengang van Mieke Hupkes een vergissing gemaakt onder punt 5), waar het gaat over 1 Corinthe 12 : 13.
Nadat gezegd is dat een tekst niet hoeft te vervallen in de diskussie, omdat die op verschillende manieren wordt uitgelegd, moet er staan: „Het zou heel anders wezen als de tekst onduidelijk was. Maar dat is hier niet het geval; integendeel!"

JERUZALEM UIT DE EERSTE EEUW IN KAART GEBRACHT

(Ingezonden)

Met een kaart van Jeruzalem, zoals deze stad er in de dagen van Jezus uitzag, wordt een nieuw hulpmiddel geboden voor catechisatie en bijbelles. Deze kaart is getekend door Jan Jaartsveld naar een maquette uit het Bijbels Museum, dat volgend jaar april verhuist naar Herengracht 366 te Amsterdam, het gebouw van het Nederlands Bijbelgenootschap.
Het Bijbels Museum wordt dan opgenomen in de nieuwe Bijbelwerkplaats, die niet slechts een visueel inzicht wil geven in de wereld van de bijbel, maar waar jonge mensen en ouderen ook daadwerkelijk aktief kunnen worden.
Als in een klein bijbels Madurodam ontdekt de kijker op deze fraaie op groot formaat uitgegeven kaart de tempel van Herodes en zijn paleis, de kleine huisjes van de oude Davidsstad, de burcht Antonia en Gethsémané. Deze uitgave is bestemd als illustratie bij het lezen van de bijbelverhalen.
Voor het onderwijs wordt bovendien een materiaalpakket samengesteld met lessuggesties voor docent of catecheet en een mapje met meerdere illustraties voor elke leerling.
De „Stichting Bijbelwerkplaats" werd in het leven geroepen door het Nederlands Bijbelgenootschap en de Katholieke Bijbelstichting.

BAPTISTEN IN WEST-DUITSLAND

Volgens de nieuwste statistiek telt de Bond van Evangelisch-vrijkerkelijke gemeenten in West-Duitsland (baptisten) op het ogenblik 340 gemeenten met 278 evangelisatieposten en een ledentotaal van 66.538. In 1973 werden 1.611 personen gedoopt; in 1972 1.596.
De begroting van de Bond voor 1974 bedroeg DM 4.889.280.

Zondag 10 november gaat u toch geen streep halen door deze rekening:

10.000 baptisten x f 1,— is f 10.000,—?

Neen? Dank u wel!

OMDAT VAN UITSTEL VAAK AFSTEL KOMT

MOET U HET NU DOEN.
WAT?
U ABONNEREN OP DC

Vul onderstaand formuliertje in en stel het iemand van het Uniebureau ter hand

(of, als u niet aan de A.V. in Rotterdam deelneemt, zendt een briefkaartje aan: Adm. DC, Biltseweg 10, Bilthoven)

....

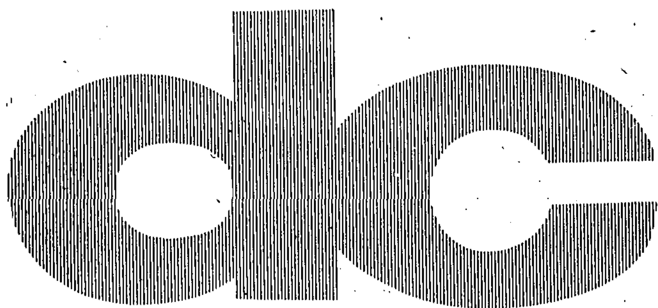
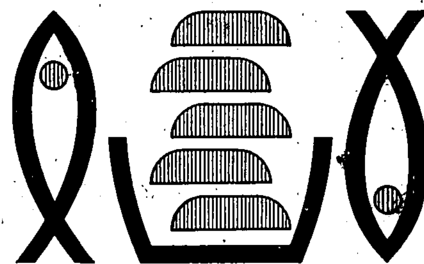
Naam ....

Adres ....

Wil graag elke week DC ontvangen

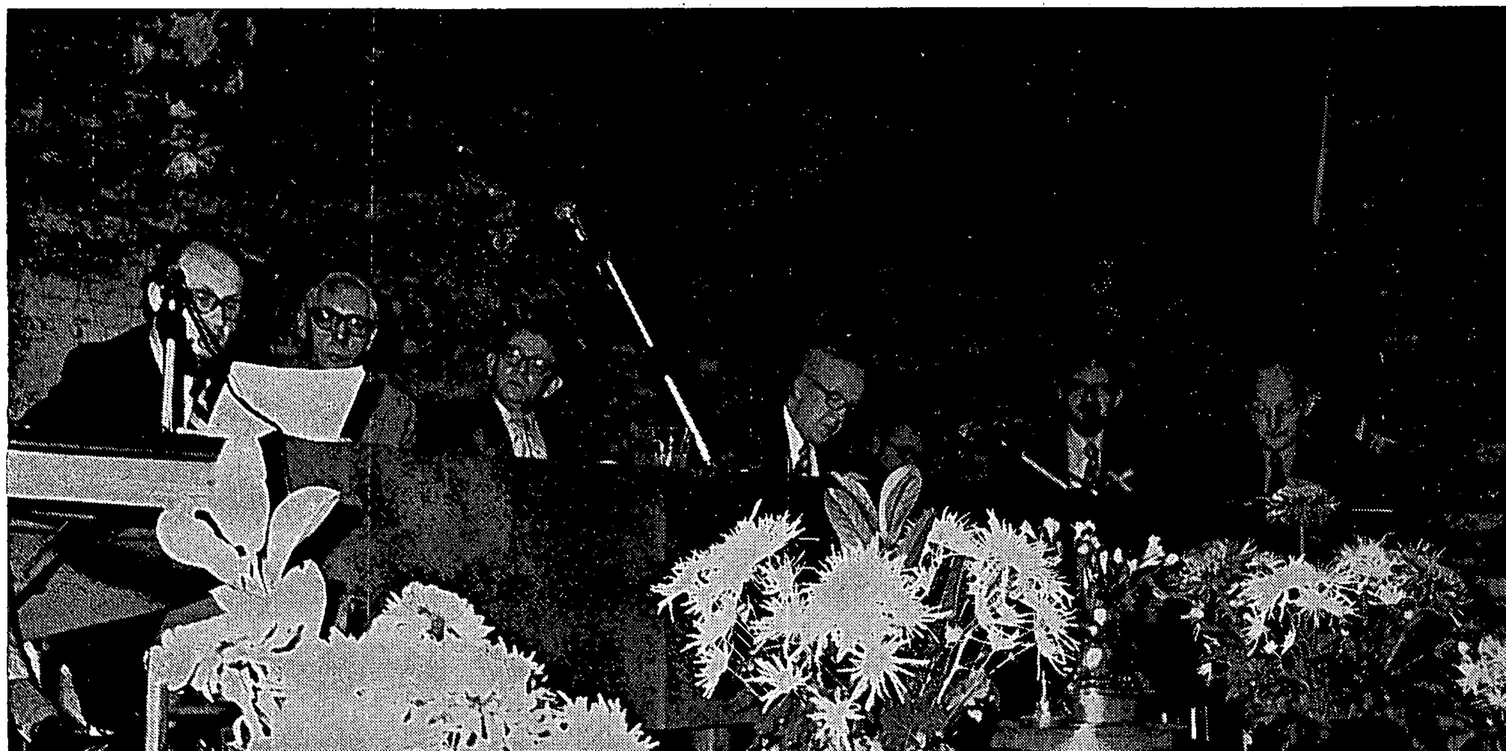
handtekening

....

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 44 - 1 november 1974

NOG ÉÉN KANS VOOR DE VINKENHOF

Het is begrijpelijk dat de zitting over de toekomst van De Vinkenhof één van de belangrijkste agenda-punten vormde van de Algemene Vergadering 1974.
Jarenlang is De Vinkenhof nauw met ons unie-werk verbonden geweest en op deze Algemene Vergadering zouden we moeten beslissen of we daarvoor de mogelijkheden open zouden laten.

Men kon wel vermoeden waar de bespreking op uit zou lopen. Het voorstel van de Unie Commissie om De Vinkenhof te verkopen was gevolgd door een prae-advies van de Commissie voor de Opleiding waarin werd aanbevolen het UC-voorstel te verwerpen en een kommissie van onderzoek in te stellen, die binnen zes maanden zou moeten rapporteren aan de gemeenten of De Vinkenhof voor onze gemeenschap kan worden behouden. Bovendien adviseerde de Financiële Commissie der Unie het prae-advies van de CvdO op te volgen. Aan het eind van de besprekingen bleek uit een opmerking van de UC-voorzitter, — dat één van de betrokken instanties een motie zou indienen in geval het UC-voorstel werd verworpen — dat ook de UC en de CvdO vermoedens in diezelfde richting hadden.
Juist daarom is het vreemd dat de UC nogal bezorgd was over het verloop van de diskussies, blijkens de korte meditatie over „Spreekt iemand, laten het woorden zijn als van God...” en de korte inleiding van voorzitter W. Veenstra over de gang van zaken bij de te houden besprekingen. De ervaring van die donderdagmiddag in de volle en sfeervolle kerk van de gemeente te Rotterdam-Zuid leerde dat die bezorgdheid ongegrond was. Dat neemt niet weg dat de afgevaardigden wel benieuwd waren wat de beraadslagingen zouden opleveren, vooral ten aanzien van de vraag of wij als unie-gemeenschap een eigen centrum nodig hebben en kunnen financieren.
De besprekingen kregen de vorm van vragen en antwoorden, aan de hand van de rapporten en voorstellen van de UC, CvdO en FCU. Er werd bijvoorbeeld gevraagd naar het ontstaan van de tekorten, de leiding van De Vinkenhof, en over het verloop

van het onderling beraad van de UC, CvdO en Jeugdraad (der NBJB). Een belangrijke vraag was welke lasten de gemeenten zullen moeten dragen als De Vinkenhof van ons blijft. De UC is van mening dat De Vinkenhof slechts met aanzienlijke verliezen kan worden geëxploiteerd, die wel tot ƒ 60.000,— per jaar kunnen oplopen als de akkomodatie wordt uitgebreid. De UC vindt dit een onverantwoorde gang van zaken, en vanwege de doorberekening van de tekorten in de unie-kontributie, zullen de gemeenten er zwaar door worden belast. Dat is niet verantwoord omdat meerdere gemeenten financieel toch al moeizaam rond komen; de permanente kommissies (opleiding, zending, evangelisatie) met tekorten moeten werken; en er in de toekomst veel geld nodig zal zijn vanwege kostenstijgingen, trendverhogingen en dergelijke.

De CvdO daarentegen is van mening dat een gezonde exploitatie wel degelijk mogelijk is, en men baseert die mening onder meer op adviezen van deskundigen. Wel zal de gebruiksformule van De Vinkenhof dan moeten worden gewijzigd. Want op het ogenblik is De Vinkenhof alleen 's zomers bruikbaar voor rekreatie, omdat 's winters het seminarium er gehuisvest is. De CvdO is zich wel bewust dat onze gemeenten zich geen grote verliezen kunnen veroorloven. Maar we kunnen ons wel veroorloven te onderzoeken wat nog niet door de kommissie van onderzoek (ingesteld in 1973) is onderzocht.

Er is ook gesproken over de zogenaamde „centrum-gedachte". Dit is eigenlijk de kern van de zaak. Moet De Vinkenhof van 's zomers kampwerk en 's winters seminarium uitgroeien tot een centrum voor onze hele gemeenschap van ontmoeting, gemeenschap, bezinning en vorming? De onderzoekkommissie van 1973 adviseerde de oude centrum-gedachte nieuw leven in te blazen. Er zijn van 1957 tot 1965 direkteuren geweest die daaraan gewerkt hebben. De CvdO is er voor om na te gaan of deze ideeën levensvatbaarheid hebben voor de praktijk, omdat er zowel binnen als buiten onze unie een groeiende belangstelling is voor vorming. Bovendien zou De Vinkenhof op nog veel andere manieren kunnen worden gebruikt.

Hoewel de UC blijkens het jaarverslag van de Algemeen Sekretaris duidelijk het belang van toerusting en vorming benadrukt, voelt de UC zich niet gebonden aan De Vinkenhof. „Ons werk staat of valt niet met De Vinkenhof", aldus de UC. Als tot verkoop wordt besloten zal naar andere middelen worden gezocht om hetzelfde werk te doen.

Ook werd er door één der afgevaardigden opgemerkt dat het niet nodig is de centrum-gedachte nieuw leven in te blazen, gezien de ervaringen. Er is jarenlang aan gewerkt, zonder resultaat. Tegenwoordig worden konferenties elders belegd, ook in de regio, en dat blijkt te voldoen. Juist door de centrumgedachte, met zijn mogelijke financiële lasten, te verlaten, worden we meer wendbaar in ons werk.

Jammer genoeg bleek de vraag: „Hebben we een eigen centrum nodig?" verloren te gaan in de diskussie over de vraag of wij De Vinkenhof zouden moeten verkopen bij gebrek aan mogelijkheden, of een kommissie van onderzoek zouden moeten benoemen die nagaat of er mogelijkheden zijn. Het is duidelijk dat de CvdO er van uit gaat dat we een eigen centrum nodig hebben, terwijl de UC dit niet strikt noodzakelijk vindt.

Het is zoals de UC-voorzitter aan het begin van de zitting opmerkte: de kommissies zitten met hun standpunten op de wip. En tijdens de besprekingen werd van de zijde van de FCU erop aangedrongen de wip te beletten door te slaan, om gelegenheid te hebben een nader onderzoek in te stellen.

Eigenlijk is het jammer dat de UC heeft gekozen voor het vraag- en antwoordspel waarmee alle beschikbare tijd werd gebruikt. Een algemene beschouwing over de kern van de zaak was dunkt mij veel nuttiger geweest. Want de eerste vraag: „Hebben wij een eigen centrum nodig?" is nauwelijks aan bod geweest. We weten nu nog steeds niet of de gemeenten een eigen centrum nodig vinden.

Aan het slot van de vergadering is het voorstel van de UC, geamendeerd door de gemeente te Sneek (verkoop op „de kortst mogelijke termijn" werd „op een zo gunstig mogelijk tijdstip") in stemming gebracht en met gote meerderheid verworpen. Daarop diende de CvdO een motie in met de volgende strekking: „De Algemene Vergadering besluit een kommissie in te stellen die objektief alle mogelijkheden onderzoekt voor de wijze waarop in onze gemeenschap de werkzaamheden van het uniebuuro, het seminarium, de vorming, bezinning en rekreatie kunnen worden voortgezet. Daarbij dient te worden nagegaan welke mogelijkheden een al of niet uitgebouwde Vinkenhof biedt, en welke mogelijkheden elders zijn; waarna de resultaten van het onderzoek voor 1 april 1975 worden ingediend bij de UC, CvdO, Jeugdraad en FCU. Nadat de gemeenten vroegtijdig kennis hebben kunnen nemen van het rapport, kan de Algemene Vergadering van 1975 een beslissing nemen".

De motie werd vrijdagmorgen in stemming gebracht en aangenomen.

P. v. d. Werf

DE OPENINGSSAMENKOMST OP WOENSDAGAVOND

Zoals gebruikelijk, werd onze Algemene Vergadering geopend met een avond waarin de ontvangende gemeenten *) de gasten en afgevaardigden uit het land verwelkomden. Deze avond vond plaats in de ruime Gereformeerde kerk aan het Breeplein, waar zo'n 700 mensen aanwezig waren.

De opzet van deze avond was tweeledig. Enerzijds wilden de organisatoren de gasten een indruk geven van de arbeid van de kleine baptistengemeenten in een grote wereldstad; wat uitstekend gelukt is. Dit vooral door de geweldige Audio-Visuele presentatie door de heren Otto en Talens. Op twee, in de kerk opgehangen projektieschermen werd in snel wisselend tempo verteld dat we ook in Rotterdam *nu* nog een woord voor de wereld hebben, namelijk de blijde boodschap van onze Heer.

Dit in aansluiting op de openingstoespraak van de voorzitter van onze A.V., ds W. Veenstra die vanuit het boek der Handelingen had gesproken van hen die *toen* een woord voor de wereld hadden.

Anderzijds leek het ons als ontvangende gemeenten een goede kans om eens in de wijk waar de gemeente Rotterdam-Zuid werkt wat groot naar buiten op te treden. De buurtbewoners moesten maar eens horen, dat wij als baptisten ook een woord voor hen hadden.

Het geweldige evangelisatiekoor „The Young Credo Singers" verleende op de van hen bekende (zeer goede) wijze zijn medewerking en zou als een extra trekpleister dienen. De deuren werden dan ook wijd geopend voor de buurtbewoners... die helaas bijna niet kwamen. Gelukkig dat de televisie een en ander nog naar buiten zal brengen.

Nu had de avond iets tweeslachtigs over zich. Er was de vreugde van het elkaar weer zien en de verwachting van goede dagen met elkaar en met de Heer.

Maar ook wilden we deze avond wervend bezig zijn voor hen die buiten stonden. Als ontvangende gemeenten tenslotte was er een kans om wat in het nieuws te komen.

Het is een experiment geworden met, zoals men wel merkt, een veelheid van doelstellingen. Of deze veelheid van doelstellingen heeft bijgedragen tot de duidelijkheid van wat gezegd en gedaan is, zal in de gesprekken van de bezoekers nog wel blijken.

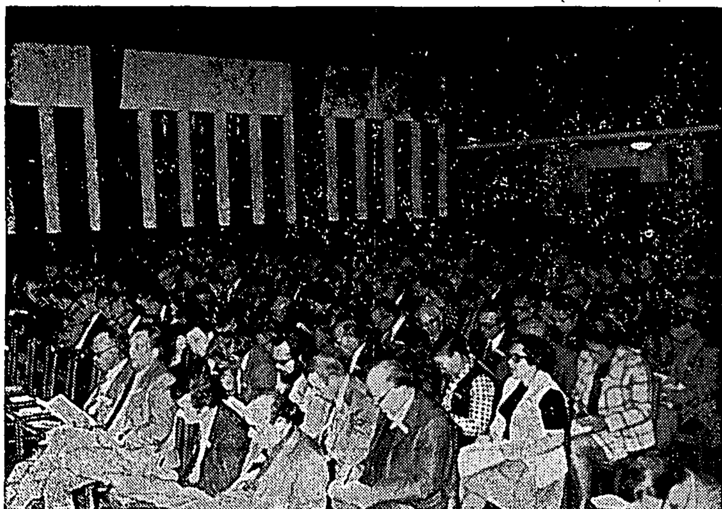
Of de organisatoren van de komende A.V. er iets van hebben opgestoken blijkt pas volgend jaar. Maar daarbij moet men bedenken dat het gelukkig niet overal in het land zo is, dat onze gemeenten moeten vechten om wat bekend te worden.

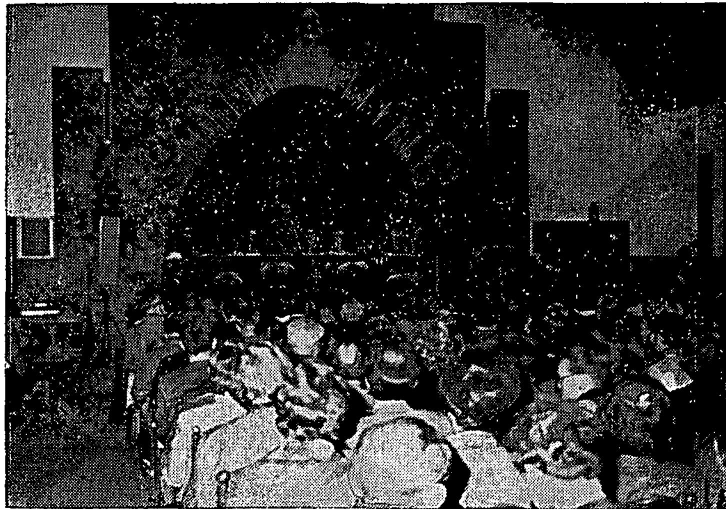
En tenslotte: Al mag de avond dan niet helemaal aan de verwachtingen hebben voldaan, een fijne openingsbijeenkomst was het wel.

G. H. W. Pflaum

———

*) Dat waren de beide gemeenten te Rotterdam en de gemeente te Pernis/Hoogvliet; e.r.

SEKTIE A

- ★ Evangelisatie Commissie der Unie
- ★ Unie Bouw Stichting
- ★ Unie Zendings Commissie
- ★ Stichting Tabitha

Zoals de laatste jaren te doen gebruikelijk was het eerste gedeelte van de Algemene Vergadering gewijd aan de sektie-vergaderingen. In een tweetal zittingen kwamen achtereenvolgens de diverse onderdelen van ons landelijk werk aan de orde. Voor de sektie A impliceerde dit de behandeling van de E.C.U. (Evangelisatie Commissie der Unie), de U.B.S. (Unie Bouw Stichting), de U.Z.C. (Unie Zendings Commissie) en de Stichting „Tabitha".

E.C.U.

Jaarverslag, balans en resultatenrekening werden aanvaard hetgeen betekende dat het beleid over 1973 de goedkeuring van de sektie kon wegdragen.

De verkiezingen pakten als volgt uit: br H. L. Nieman werd als nieuw lid gekozen terwijl br Chr. Eyer herkozen werd. Een belangrijk onderdeel van de agenda vormde een voorstel van de E.C.U. waarin richtlijnen betreffende het subsidiebeleid gepresenteerd werden. Richtlijnen die uiteraard een onderdeel zouden gaan uitmaken van de werkorde van de E.C.U.

Door de sektie werden deze richtlijnen alleen op het punt van het voorgangerssalaris gewijzigd. In een amendement van Winschoten werd gewezen op de korrelatie tussen enerzijds het salaris en anderzijds het door voorganger en gemeente aangegane dienstverband.

Een wat stroeve en voortijdig afgebroken diskussie over het voorstel van Amsterdam-West ten aanzien van de winst gemaakt op het kerstnummer van De Zaaier, zal zoals later duidelijk werd op de eerstkomende A.V. zijn afronding krijgen.

De bespreking in de sektie weerspiegelde ook een stuk dankbaarheid over het feit dat het werk in de E.C.U. zoveel weerklank vindt in onze gemeenschap. Als saillante voorbeelden werden o.a. genoemd: de konferenties in Dalfsen en de afname van de boekjes „Operatie Agapè" en „Stap voor stap".

Ook het gevoerde beleid ten aanzien van De Zaaier werd financieel zowel als redaktioneel goedgekeurd. „Hoewel de afname van het aantal Zaaiers iets gestegen is, mag ons dit niet de indruk geven dat met dit blad optimaal gewerkt wordt", aldus br R. Reiling. Hij stelde verder, dat de konferenties in Dalfsen duidelijk hadden gemaakt, dat De Zaaier zelfs nog niet kan bogen op algemene bekendheid in eigen kring. Stof tot nadenken!

U.B.S.

Het jaarverslag en de cijfers van de Stichting geven vrijwel nooit aanleiding tot geanimeerde diskussies. Zo ook dit jaar niet. Jaarverslag, balans en resultatenrekening werden, ik zou haast zeggen uiteraard, aanvaard.

Hoe nadrukkelijk het werk van de U.B.S. zich onder ons manifesteert, zij het dan niet zo opzichtig, moge blijken uit de simpele konstatering dat het balans-totaal inmiddels de vier miljoen gulden overschreden heeft.

U.Z.C.

Jaarverslag en begroting werden aanvaard. De verkiezingen brachten de twee herkiesbare leden zr E. A. Diederix-Palma en br G. van 't Wout terug in de kommissie. In de plaats van br M. Cohen werd br R. J. Voorhaar gekozen.

De bespreking kreeg een weldadig informeel karakter doordat br en zr Ter Braak en zr Corrie Brouwer (gelukkig goed hersteld van haar ziekte) zelf aan het woord kwamen. Alle drie zijn ze gedwongen hun zendingsarbeid in Afrika op te geven. De familie Ter Braak in verband met studietechnische redenen betreffende hun vijf opgroeiende kinderen, terwijl zr Corrie Brouwer van haar artsen het advies had gekregen om voorlopig niet terug te gaan. De wens werd uitgesproken dat God het gezin Ter Braak en zr Corrie Brouwer ook hier wil zegenen en tot zegen wil stellen. Voor een verslag van br G. van 't Wout over zijn Afrika-reis was geen tijd meer.

Het laatste woord werd gegund aan de sektie Werelddiakonaat, een nog niet zo lang geleden in het leven geroepen subkommissie van de U.Z.C.

Br. A. A. Boeschoten zette in grote lijnen doelstelling en taakomschrijving uiteen. We verwijzen naar de laatste twee nummers van De Christen waar men ten aanzien van deze zaak breder geïnformeerd wordt dan in dit bestek mogelijk is.

Tabitha

Jaarverslag en financieel verslag werden snel aanvaard. De vraag kwam ter sprake of het niet mogelijk was om te komen tot begeleiding van drug-gebruikers en alcoholisten. Br H. Ploeger erkende de wenselijkheid van een dergelijke begeleiding, maar wees tegelijkertijd op de veel te geringe financiële speelruimte die de Stichting Tabitha heeft om aan deze problematiek werkelijk serieuze aandacht te kunnen besteden.

Doordat we deze keer wat ruimer in de tijd zaten kreeg br H. Ploeger de gelegenheid om wat langer stil te staan bij het slot van het jaarverslag waarin de bijbelse noties ten aanzien van het dienstbetoon en de woordverkondiging op elkaar betrokken worden. „Prediking en dienstbetoon vormen samen de presentatie van Jezus Christus aan de wereld. Een presentatie die tegelijk presentie is, namelijk: zó is Hij, Christus, aanwezig", aldus br H. Ploeger.

Apeldoorn — A. A. Boeschoten

SEKTIE B

★ Commissie voor de Opleiding
★ Pensioen- en Invaliditeitsfonds
★ N.B.J.B.
★ De Christen

Onder voorzitterschap van br C. van Wier te Emmen werd vergaderd over de Commissie voor de Opleiding en het Pensioen- en Invaliditeitsfonds.

Naar aanleiding van het jaarverslag van de CvdO, van de sekretaris, werd ingegaan op de plaats van de pastorale medewerker. Er werd over opgemerkt, dat er in bepaalde gemeenten zich een ontwikkeling voordoet, dat men geen voorganger kan onderhouden. Toch hebben die gemeenten iemand nodig die voor kan gaan en leiding kan geven aan het gemeentelijke werk. Om deze parttime-voorganger zijn werk zo goed mogelijk te laten verrichten is een theologische toerusting gewenst.

Dr J. Reiling had het in zijn verslag, als rector van het seminarium, over jongemensen die de theologische studie ook op De Vinkenhof volgen maar niet de bedoeling hebben om predikant maar bijvoorbeeld godsdienstleraar willen worden. „Wij gaan die leraren-opleiding tot niet betalen?", werd gevraagd. We werden gerust gesteld. In principe betaalt iedere student zijn eigen opleiding; óók de studenten die predikant willen worden. De C.v.d.O. geeft alleen aan unie-studenten, die predikant willen worden, een studiebeurs.

De financiën van de C.v.d.O. wekken ongerustheid. Over 1974-'75 vertonen de cijfers tekorten. Toch is de begroting niet te verlagen, lichtte br J. Reiling toe. Het is een minimum-begroting. Al die gelden zijn nodig, anders moet de totale opzet veranderen.

De gemeente Sneek had een voorstel over het beleid aangaande de overheidssubsidie voor het seminarium. Zij, en br J. van Dam — sprekend namens een minderheid in de UC — vinden het ontvangen van staatssubsidie voor direkt gemeentelijke taken een verloochening van de doperse traditie. Men staat als kerkgemeenschap niet meer los van de staat. En als iedereen geld van de staat krijgt hoeven wij het nog niet te nemen. De diskussie over deze zaak komt niet op gang, omdat er in het verleden reeds ruimte voor was en toen was er geen behoefte aan, aldus de C.v.d.O. Het voorstel van de gemeente Eindhoven vindt geen bijval. Deze gemeente wil de verantwoordelijkheden bij het aanmelden van een broeder of zuster voor de opleiding iets anders leggen. De C.v.d.O. benadrukt, dat de verantwoordelijkheid primair bij de gemeente moet blijven liggen.

Over het Pensioen- en Invaliditeitsfonds wordt niets afkeurends gezegd. Uit de stemming blijkt, dat men dankbaar is voor het werk van deze kommissie.

Onder leiding van br H. van der Werf uit Doetinchem wordt daarna vergaderd over de NBJB en De Christen. Men vindt het jammer, dat het jaarverslag van de Jeugdraad zo kort is, hoewel er toch zoveel gebeurd is. Het zou te uitvoerig zijn daarop in dit verslag in te gaan. Over het jeugdblad Zicht werden waarderende woorden gesproken. Die woorden zijn welkom, en ook nieuwe abonnees... want er zijn grote tekorten. Dat geldt in het algemeen voor de NBJB. Willen we ons als gemeenten ook financieel achter dit werk zetten?

Het werk rond De Christen vond, zoals we op de AV's gewend zijn, veel bijval. De eindredakteur, br. J. van Dam, kreeg applaus voor het vele werk voor DC.

Er zouden eigenlijk meer abonnees moeten komen, suggereerde de eindredakteur in zijn jaarbericht. Dat vond de vergadering ook. Een motie van Stadskanaal, om plaatselijk een abonnee-werf-aktie op te zetten werd aanvaard. De sekretarissen van de gemeenten zullen te zijner tijd een lijst ontvangen, waarop de abonnees van DC in hun gemeente vermeld staan.

Na samen gezongen en gedankt te hebben, werd deze sektie-vergadering besloten.

J. H. Hofman

Bescheidenheidshalve heeft de schrijver van bovenstaand verslag verzuimd zijn eigen naam en die van zijn kollega br J. W. Bok uit Assen te noemen. Zij werden namelijk tijdens het C.v.d.O.-deel van deze sektievergadering als unie-voorgangers erkend.

Wat hij niet kon weten — tijdens de bespreking over deze erkenning waren beide genoemde broeders, op verzoek van de voorzitter, als te doen gebruikelijk, even afwezig — was, dat een afgevaardigde vroeg of het in deze tijd van openheid nog nodig was, dat mensen over wie gesproken en beslist werd bij die bespreking zelf niet aanwezig mochten zijn. De meeste afgevaardigden vonden het nog wel nodig, ook al omdat men zich in eventuele gevallen vrijer kon uiten.

e.r.

DE AV IN DC

In dit nummer treft men enige artikelen aan die de thuisblijvers een indruk willen geven van de Unievergadering die verleden week te Rotterdam werd gehouden. Enkele foto's — over meer hadden we helaas niet de beschikking — illustreren een en ander.

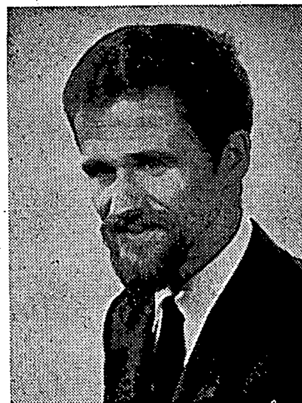
De mensen die we uitnodigden deze artikelen te schrijven, geven elk op hun wijze de verschillende bijeenkomsten en zittingen van deze A.V. weer. Ze zijn niet bedoeld als — laten we zeggen — notulen; we vroegen de schrijvers slechts om hun impressies.

e.r.

NIET TERUG NAAR AFRIKA

Op de Algemene Vergadering te Rotterdam werd bekend gemaakt, dat het echtpaar J. ter Braak, dat bijna 14 jaar in Zaire (Afrika) in dienst van de Unie Zendings Commissie heeft gewerkt en op het ogenblik met vakantie in ons land verblijft niet naar het zendingsveld zal terugkeren.

Ook zuster Corrie Brouwer, die bijna 5 jaar in Sona Bata werkzaam was, zal niet terugkeren. Gelijk bekend kwam ze in de loop van de afgelopen zomer om gezondheidsredenen naar Nederland terug.

Echtpaar J. ter Braak

Corrie Brouwer

DE TWEEDE DAG

Wie de Algemene Vergadering van onze Unie, gehouden onder de rook van de smogverwerkende industrie van Rotterdam, wil karakteriseren moet in een aantal opzichten wel ongelofelijk komplimenteus zijn.

Organisatorisch hadden we te maken met een ongekend goed voorbereide en verlopen vergadering. Misschien mag je van een gemeente in de Europoort waar op wereldniveau wordt geëxpedieerd, gefabriceerd en georganiseerd wel niet anders verwachten. Opvallender vond ik echter de gemiddelde mentaliteit van de afgevaardigden, die een voor onze organisatie onmisbaar ordereglement beginnen te aanvaarden. Alle konsekwenties van zo'n orde-reglement, gebaseerd op de gedachte dat niet één man het voor het zeggen heeft maar dat iedereen een stem heeft, schijnen te worden verwerkt. De voorwaarde die dat ordereglement probeert te scheppen waaronder iedereen er toe kan komen om zijn stem te verheffen, werd destijds niet altijd begrepen. Vroeger werd er in een blind vertrouwen nogal eens geschreeuwd, gejankt bijna, nu werd er stém gegeven: Begripvol, verstaanbaar en ondubbelzinnig. Er werd meer gezocht naar elkaar. Zeker, het verstand moest worden gebruikt, feiten moesten worden ontward, redeneringen geanalyseerd, halve waarheden en drogredenen ontmaskerd, maar dat alles met een geest van trouw en geduld die de saamhorigheid op het oog heeft, meer naar elkaar toe. Toch zijn we er, wat dit laatste betreft, nog lang niet. Er wordt door de vergadering nog teveel gedacht vanuit de tegenstelling afgevaardigden-kommissie. Dat remt het werk en kan nogal eens een te scherpe diskussie of een te wantrouwende opmerking opleveren. Hier zijn we ingekapseld door onze reglementen, hebben ze teveel macht over ons, en verliezen we onze uiteindelijke doelstelling uit het oog.

Afgevaardigden (gemeenten) en kommissieleden zulen veel meer moeten denken vanuit de aanvaarding en beaming van elkaars werk, overtuigd ook van elkaars goede bedoelingen. In die richting onderweg gaande zal een voorstel als dat van de gemeente Groningen-Zuid, om de voorzitter der Unie in een zo objektief mogelijke beoordelingssituatie te manoevreren (hij mag dan geen lid meer zijn van de UC, wat overigens weer heel wat nieuwe problemen oplevert) spoedig zijn relevantie verliezen, omdat juist dit voorstel gelanceerd is vanuit de tegenstelling afgevaardigden-kommissies. Het voorstel werd dan ook door de AV verworpen.

Een schaduw leverde, naar mijn gevoel, de diskussie op over het voorstel van de UC, niet onmiddellijk tot het IKON toe te treden, maar eerst dit orgaan twee jaar positief-kritisch te volgen. Enige afgevaardigden memoreerden niet kort maar wel bondig hun absolute bezwaren tegen een eventuele toetreding. Ondanks het feit dat het voorstel van de UC door de AV met een grote meerderheid werd aanvaard, ging er hier naar mijn gevoel toch iets mis: Hoe was het mogelijk dat een dergelijk ongevaarlijk samenwerkings-verband door sommigen, met woorden doorspekt van intolerantie en onverdraagzaamheid werd veroordeeld. Juist hier verloren we bijbelse waarheden uit het oog. Dat God alle mensen geschapen heeft naar zijn beeld en gelijkenis, dat ook voor anderen dan wij Jezus Christus is gestorven en opgestaan, dat Hij hield van mensen hoe anders ze ook waren, dat hij geen enkel kontakt weigerde, niemand bij voorbaat afschreef, zelfs niet selecteerde, werd schijnbaar niet ingezien. Kennelijk lijden wij aan een ernstige ziekte: „Heilsegoïsme".

Voor wat betreft De Vinkenhof moeten we hier kort zijn. Daar is teveel tijd aan verkletst. We zijn nog even ver als vorig jaar. Er is weer een kommissie van deskundigen ingesteld, die gaat uitzoeken hoe we verder moeten. Zouden we nu niet eindelijk erkennen, dat dit centrum niet meer valt weg te denken uit onze gemeenschap en daar alle financiële konsekwenties van dragen? En dat laatste valt gezien onze welvaart toch ook wel mee.

Aan onze nieuwe vergaderingstechniek (derde jaar, dus eigenlijk al weer oud) is inmiddels iedereen gewend. De behandeling van de aanbevelingen van de twee sekties voor de plenaire zitting van de AV verliep probleemloos.

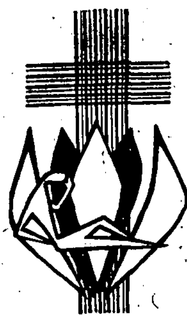
Ten slotte: Er zou nog heel wat te vertellen zijn. De detaillisten kunnen terecht in de verslagen van de sektievergaderingen en straks in de notulen, die aan de gemeenten worden toegezonden. Maar een aantal vragen heeft deze AV toch wel opgeroepen.

Wat zijn we ongelooflijk met eigen zaak-en zaligheid bezig geweest. We leken meer op boekhouders van het kadaster dan op mensen, die waarachtig geraakt zijn door Jezus van Nazareth, psalmen- en profetenwoorden, getuigenissen en messiaanse sleutelwoorden, die ons in de christelijke traditie zijn doorgegeven. Ds Van Dam liet naar aanleiding van een subsidiekwestie het woord doperse traditie vallen. Ik zou willen, dat wij — ingepakt in AV-boekpapier, in een verdraaid denken over arm en rijk, in bezitsvorming als de zin van ons bestaan, ingepakt zonder precies te weten hoe en verstoken van de tucht en de vaardigheid, om dat te doorzien — erfgenaam zouden mogen zijn van de gewetenskracht en de moed van deze dopers. Hadden wij maar meer van hen die bezit en brood deelden met degenen die naast hen stonden, alle hagen tussen de tuinen afbraken, politieke en sociale konsekwenties trokken van het evangelie, dorsten te lijden om Christus' wil. Onderwerpen in die richting komen op onze AV te weinig ter sprake. Wel overloos gepraat over de oplopende kosten die de Uniekontributie maar verzwaren. Wel iets om over na te denken.

Assen — Hans Bok

Tabitha bouw - actie

Multi-nationals

U weet, dat met dit woord de grote maatschappijen bedoeld worden, die over een groot deel van de aarde bedrijven hebben, waarin reusachtige kapitalen zijn belegd, en waarmee reusachtige winsten worden behaald, en waarmee op een enorm groot terrein onvoorstelbaar veel macht uitgeoefend kan worden.

De gemeente van Jezus Christus is de grootste multi-national die bestaat:
zij omvat de gehele aarde,

God heeft Zijn liefde in haar geïnvesteerd, zij mag mensen winnen, die het eeuwige leven beërven,

zij is door haar geloof wereld-overwinnend.

* * *

Vanuit haar wezen en opdracht is de gemeente van Jezus Christus op vele terreinen en op vele manieren bezig. Eén van die terreinen wordt in de Bijbel aangeduid met diakonie, dienst, bezig zijn voor de ander.

* * *

De Tabitha-Bouw-Actie is één van de manieren.
De Tabitha-tehuizen vormen ieder voor zich een bedrijfje, waarin mensen gediend worden.
Als elke goede multi-national zoeken we naar nieuwe mogelijkheden om winst te maken, winst voor de eeuwigheid. Ieder kan daarbij helpen. Ieder kan aandeelhouder worden!

* * *

We ontvingen van
baptistengemeenten: Almelo/Geraniumstraat 96,92; Enschede 86,84; Den Haag 50,—; Den Helder 44,06.
Zusterhulpafdelingen: Haarlem 40,—.
particulieren: H,S 10,—; B,G 20,—; B,F 25,—; F,M 100,—; vdM,S 100,—; P,S 100,—; N,DH 10,—; M,U 10,—; H,A 171,48; D,E 74,90.

Allen hartelijk dank! Ons gironummer is 530.092 t.n.v. Penningmeester Tabitha-Bouw-Actie, Westduinweg 1107, Scheveningen.

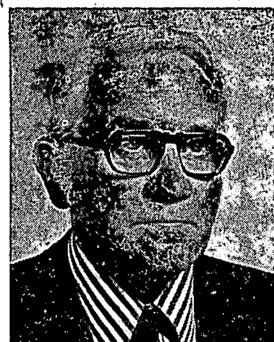
H. Ploeger

VERKOZENEN

H. L. Nieman

Mw. L. J. van Beek

R. J. Voorhaar

F. Bos

Tot lid van de Commissie der Unie, in de plaats van ds N. J. van Beek te Amsterdam die om gezondheidsredenen tussentijds moest aftreden werd gekozen br A. Scheerhoorn te Stadskanaal.

Tot lid van de Evangelisatie Comissie der Unie (E.C.U.) werd in de plaats van ds R. Reiling te IJmuiden gekozen ds H. L. Nieman te Rotterdam-Zuid.

In de vakature die ontstond door de niet-herkiesbaarheid van br. J. van der Velden te Hengelo (O.) werd tot lid van de Commissie voor de Opleiding (C.v.d.O.) gekozen zr L. J. van Beek te Capelle aan de IJssel.

In de plaats van ds M. Cohen te Den Haag werd tot lid van de Unie Zendings Commissie (U.Z.C.) gekozen ds R. J. Voorhaar te Eindhoven.

Tot lid van de Financiële Commisise der Unie (F.C.U.) werd in de plaats van br S. W. Vis te Hengelo (O.) gekozen br F. Bos te Zeist.

OFFICIELE OPENING VAN HET NIEUWE BAPTISTEN GEMEENTE-CENTRUM TE HOOGEVEEN

Zoals reeds eerder vermeld vindt de opening van het nieuwe gemeentecentrum te Hoogeveen plaats op *zaterdag 9 november* a.s. om 3 uur n.m.

Allen die dit feestelijke gebeuren willen bijwonen zijn van harte welkom.

De kerk staat aan de zuidelijke rondweg: Boekweitlaan 65a.

Met de auto te bereiken: uit richting Beilen en Ommen, de afslag nemen naar Emmen/Coevorden. Bij het wegenwachtstation afslaan en dan bij de eerste verkeerslichten rechtsaf. Uit richting Emmen de afslag Hoogeveen volgen en bij de eerste verkeerslichten linksaf.

Op woensdag 6 november gaan gemeente en vriendenkring zich het gebouw eigen maken: door het in te richten, met orgel, koor- en samenzang, de akoustiek te waarderen, om bovenal sámen de Heer te danken als onze grote Ruimtemaker.

Op zondag 10 november mogen we meteen al in de morgendienst het nieuwe doopvont in gebruik nemen; want twee zusters en een broeder gaven te kennen in de doop hun Heiland en Heer te willen belijden. Dan volgt in de avonddienst de avondmaalsviering.

G. B.

AV VOLGEND JAAR IN NIEUWE PEKELA

De Algemene Vergadering van de Unie zal D.V. volgend jaar (1975) in Nieuwe Pekela worden gehouden.

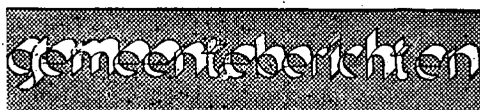
De gemeente te Nieuwe Pekela hoopt dat jaar haar 100-jarig bestaan te gedenken en wil aan deze herdenking extra luister geven door de Algemene Vergadering voor te bereiden en te ontvangen.

MOTIE VAN DE GEMEENTE STADSKANAAL BETREFFENDE DE CHRISTEN

De Algemene Vergadering van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, in vergadering bijeen te Rotterdam spreekt uit, dat zij zich konformeert met de mening van de redaktie van De Christen inzake de noodzaak tot werving van abonnees. Daarom is het haar wens, dat in alle gemeenten hiervoor akties zullen worden gevoerd, waarbij de administratie van De Christen haar medewerking verleent, door alle gemeenten een lijst van abonnees-ter-plaatse te verstrekken.

Deze motie werd met algemene stemmen aanvaard. De redaktie en administratie van DC zijn erg blij met deze AV-uitspraak en zien vol verwachting uit naar de wervingscampagnes die nu in de gemeenten stellig op gang zullen komen!

Red. en Adm.

GOEDE TIJDINGEN UIT ALMELO

Almelo-Geraniumstraat - (A.H.H.). Graag wil ik enige mededelingen doorgeven omtrent het leven in onze gemeente.

Ds D. Slort heeft op zondag 17 maart afscheid genomen als voorganger in part-time dienst van onze gemeente. Dit heeft een afsluiting gekregen in een door gemeente en vrienden aangeboden speciale avond. Omdat ons eigen kerkgebouw de veel verwachte mensen niet kon bergen, werd deze avond gehouden in het Hervormd Wijkcentrum 't Kerkeland. En zelfs deze grote zaal bleek nog te klein om alle gasten te kunnen bergen. Samen beleefden we een zeer geslaagde avond. Een van de grote momenten daarin was toch wel het aanbieden door de voorzitter van de kerkeraad br Th. Mulder, van het afscheidskado: Ds Slort kreeg van de gemeenteleden en vele vrienden een reis naar Israël aangeboden. Dit land en volk waar ds Slort zich zo erg mee verbonden voelt hoopt hij binnenkort te bezoeken.

In deze tweede ambtstermijn waarin ds Slort ons diende mochten we veel zegeningen zien op het werk. Diverse malen ging het doopvont open, terwijl er ook een toename te zien was in het kerkbezoek. Soms was de kerk zelfs overvol. Herderloos is onze gemeente niet geweest, want ds Slort diende ons totdat een andere herder en leraar aan onze roep gehoor gaf. Ds J. C. Loot komende van Harlingen deed op zondag 31 maart intrede als voorganger in onze gemeente. 's Morgens werd hij bevestigd door ds Slort; 's middags was er de intrede-dienst en 's avonds de begroetings-samenkomst die eveneens wegens ruimtegebrek weer in het Kerkeland werd gehouden. Vol liefde en toewijding begonnen ds en mevr. Loot hun arbeid in de gemeente. Direkt al mochten we konstateren dat de stijgende lijn in het kerkbezoek door bleef gaan, vooral de avonddiensten werden steeds beter bezocht. Dit gaf de raad de vrijmoedigheid om aan enkele deskundige broeders opdracht te geven tekeningen omtrent verbouwing-vergroting van ons kerkgebouw te maken. Binnen niet al te lange tijd hopen we met de bouw te beginnen. Groot is ook onze vreugde en dankbaarheid te kunnen berichten, dat we op 3 november a.s. weer een doopdienst hopen te beleven. Ds Loot zal dan in onze gemeente zijn eerste vijf dopelingen mogen dopen.

Door middel van een gesloten tv-circuit zal deze dienst doorgezonden worden aan het jeugdgebouw, zodat hopelijk alle mensen die komen, de dienst kunnen volgen.

Het laatste bericht dat ik u wil doorgeven is, dat zich opnieuw een doopkandidaat heeft aangemeld, zodat we zo de Heer wil in december opnieuw een doopdienst mogen hebben.

Dankbaar mogen we terug zien; met blijdschap mogen we vooruit zien, God dankend, omdat Hij ons al deze dingen geeft en ons laat zien dat er een levende Heer is, die ook in deze tijd in mensenharten werkt.

SPREKERSLIJST

Het adres van Joh. Knoester is m.i.v. 1 november Gevers Deynootweg 1, Scheveningen, tel. 070-554946.

HOOP, LIEFDE, VREDE, BLIJDSCHAP

Vrouwen - Wereldgebedsdag

door Mrs. R. L. Mathis

Hoop liefde, vreugde, blijdschap. Deze woorden zijn voor velen alleen maar een droom, maar op 4 november 1974 zullen miljoenen vrouwen rond heel de wereld er samen om bidden, dat God deze woorden tot werkelijkheid zal maken voor alle mensen.

Deze dag in november is de baptistenvrouwenwereldgebedsdag, en de vier woorden vormen het thema. Hoop, liefde, vreugde en blijdschap kunnen in verschillende talen vertaald worden maar de betekenis ervan is even universeel en schoon als het bidden zelf.

Het programma voor deze gebedsdag bevat wijdingswoorden, geschreven door Mrs. Atinuke Bamijoko, presidente van de Baptisten Vrouwen Unie van Afrika; Mrs. Akiko Matsumura, presidente van de Aziatische Baptisten Vrouwen Unie; Miss Margaretha Schulman, oud-presidente van de Europese Baptisten Vrouwen Unie en Mrs. L. S. Casazza, presidente van de Noord-Amerikaanse Baptisten Vrouwen Unie.

De illustratieve geschiedenissen erbij zijn ontleend aan het werk van het hulpwerk van de Baptisten Wereldalliantie in Zuid-Vietnam, Uganda en Sri Lanka en van de viering van deze gebedsdag in de Zuid-West Pacific.

Mrs. Erik Rudén, presidente van de E.B.V.U. geeft informatie over het BWA-kongres dat in 1975 in Stockholm wordt gehouden.

Als de baptistenvrouwen in heel de wereld zich gaan voorbereiden op deze gebedsdag dan worden ze geïnspireerd door de rijke ervaringen uit het verleden. De verslagen over 1973 geven de inspiratie weer en de bemoediging voor nog grootsere en betere dagen in de toekomst. Tot die rapporten behoort het verhaal over de gebedsdag die gehouden werd in El Paso, Texas: „We voelden op een wijze als nooit te voren onze verbondenheid met onze zusters in Christus in heel de wereld. Deze manier van erbij betrokken te zijn zal ieder van ons persoonlijk tot een voortdurende zegen zijn. De invloed die er van uitging is van dien aard geweest, dat de geest van het gebed blijft".

Verslagen uit de Zuid-West Pacific tonen aan, dat de viering van de gebedsdag verleden jaar beter was dan ooit tevoren: „Den groep Mount Gambier in Zuid-Australië gebruikte een grote landkaart waarop de tijdzones, zodat deze dienst der aanbidding samen met hen in ver verwijderde streken nog beter begrepen werd".

Een vrouw in Australië maakte verleden jaar er melding van hoeveel indruk het maakte te weten. dat de mede-baptisten in de meer Westelijke landen nog sliepen op die eerste maandagmorgen in november terwijl de Australische zusters reeds om 6.15 uur 's morgens bijeenkwamen om hun gebedsdag te beginnen, zoals de zon begon met zijn kringloop om de aarde.

In de Ver. Staten had de gebedsdienst de vormen van een gebeds-ontbijt, een morgenbidstond, middagbijeenkomst, avondgebed, een bidstond van een hele dag, bidstonden thuis of telefonische gebedsketens.

Een bijeenkomst in Warrabi, Australië, omvatte 20 inlandse vrouwen, 7 Europese, „plus een half dozijn kinderen, luidruchtige babies en enkele honden".

Het is duidelijk, dat het niet geeft, welke tijd, welke plaats of welke mensen, „.... God doet alle dingen medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen zijn". (Rom. 8 : 28).

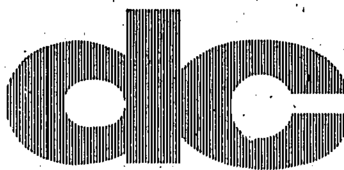
Op 4 november, als er kringen van gevouwen handen worden gevormd en als harten kloppen in hetzelfde ritme moge de HOOP worden gekoesterd, de LIEFDE tot uitdrukking gebracht, de VREDE beginnen en de BLIJDSCHAP boven alle kontinenten van de wereld uitstralen.

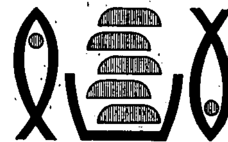
Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier - Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek, telefoon 0 51 50-43 00 -

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam -

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

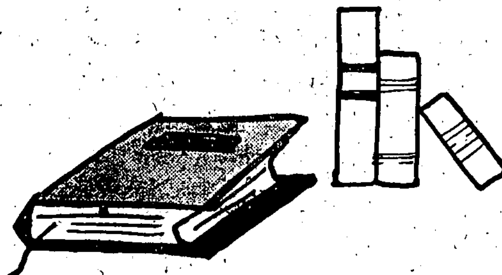

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

NIEUWE BAPTISTENKERK IN JOEGOSLAVIE

In Rijeka, Joegoslavië werd dezer weken een nieuwe baptistenkerk ingebruik genomen. Ongeveer 200 mensen waren hierbij aanwezig; onder hen bevonden zich gasten uit Duitsland en de Ver. Staten.

De nieuwe kerk kon worden gebouwd dankzij financiële steun van baptisten uit Denemarken, Duitsland, Amerika en andere landen. De nieuwe kapel heeft een kerkzaal met 175 zitplaatsen en bevat tevens zalen voor allerlei jeugdwerk. Ook is er een woning gebouwd voor de voorganger.

Wat zullen we lezen?

maandag	4 nov.	Zefanja 1 : 1— 6	Hij sleept alles weg
dinsdag	5 nov.	Zefanja 1 : 7—13	Jeruzalem wordt uitgekamd
woensdag	6 nov.	Zefanja 1 : 14—18	Niemand is veilig
donderdag	7 nov.	Zefanja 2 : 1— 3	Ootmoedigen krijgen een kans
vrijdag	8 nov.	Zefanja 2 : 4— 7	De Filistijnen gestraft
zaterdag	9 nov.	Psalm 121	Waar is er hulp?
zondag	10 nov.	Psalm 137	Aan Babels stromen

IN GEMEENTEN VAN SBC-ZENDING BIJNA MILJOEN LEDEN

Gedurende de laatste twintig jaar is het ledental van de met de zending van Southern Baptist Convention verbonden gemeenten overzee opmerkelijk gestegen. In 1953 telden deze gemeenten 195.067 leden, in 1963 364.943 en in 1973 807.356. Verwacht wordt dat het ledental in 1977 de één miljoen zal hebben bereikt.

In dezelfde periode groeiden de gemeenten van Southern Baptist Convention, de grootste protestantse denominatie in Amerika van 7.886.016 tot 12.297.346 (55.9%).

IN TANZANIA TAPE-RECORDERS IN DIENST VAN DE VERKONDIGING

Voorgangers in het distrikt Rungwe in Tanzania gebruiken cassette-recorders om 350.000 mensen te bereiken die tot nu toe met de verkondiging van het evangelie niet bereikt werden.

Aan 24 voorgangers werden cassettes gegeven met bandjes waarop in Swahili, de nationale taal, en in Nyakyusa, de stammentaal, verschillende christelijke hoorspelen. Na een half jaar zullen alle bandjes door alle 142 voorgangers gebruikt zijn. Op de bandjes staan schetsen en hoorspelen die zich bezig houden met de problemen van de Afrikaanse maatschappij, zoals tovenarij, dronkenschap, gezinsleven, dood, angst en hoe men een christen wordt. Andere zendelingen hebben in een studio van de baptistenzending in Oost-Afrika de bandjes opgenomen.

VROUWELIJKE STUDENTEN TOEGELATEN TOT SEMINARIE IN HAMBURG

Het voorstel om voortaan ook vrouwelijke studenten toe te laten tot de theologische studie aan het seminarium van de Duitse baptisten in Hamburg was aanleiding tot zeer levendige diskussie op de jaarlijkse Algemene Vergadering van de Bond van Evangelische vrijkerkelijke gemeenten (baptisten) in West-Duitsland, in mei te Duisburg gehouden.

Nadat meerdere alternatieve voorstellen waren verworpen werd het seminarium tenslotte gemachtigd vrouwen tot de studie toe te laten, „in zekere gevallen". Deze gevallen zijn: indien de studente een duidelijke voorstelling heeft van het later door haar uit te oefenen beroep, indien theologische studie noodzakelijk is als voorbereiding op dit beroep en als de betreffende studente haar eigen plaats gevonden heeft binnen het geheel van de organisatie der gemeenten. Het uiteindelijke besluit houdt in dat aan vrouwen geen garantie wordt gegeven dat de gemeenten deze afgestudeerden zullen beroepen. Aan de mannelijke studenten van het seminarium wordt als altijd financiële steun toegezegd.

De afgevaardigden van de gemeenten gaven de leiding van de Bond toestemming om een nieuw uniebureau te bouwen ter vervanging van het huidige kantoor in Bad Homburg.

Tot eindredakteur van het baptistenweekblad Die Gemeinde werd Wolfgang Müller, van Wermerlskirchen, benoemd als opvolger van dr Willi Grün die spoedig met pensioen zal gaan.

NIEUWE REDAKTIELEDEN

Tot nieuwe leden van de redaktiekommissie werden gekozen ds J. A. Brandsma te Groningen-Zuid en ds F. E. Huizinga te Hengelo (Ov.). Beiden zijn voor de lezers van ons weekblad geen onbekenden.

De genoemde nieuwe redakteuren zullen in de plaats komen van de aftredende en niet-herkiesbare redaktieleden ds M. Cohen te Den Haag en ds J. van Dam te Sneek.

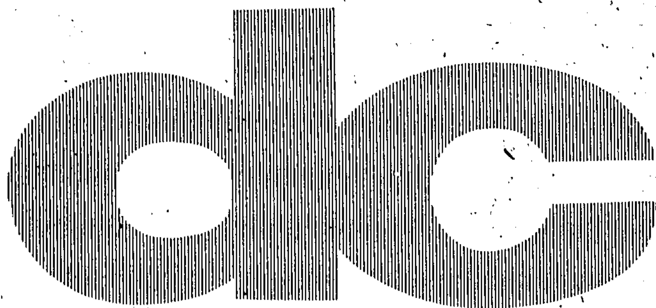
SEMINARIUM IN JOEGOSLAVIE

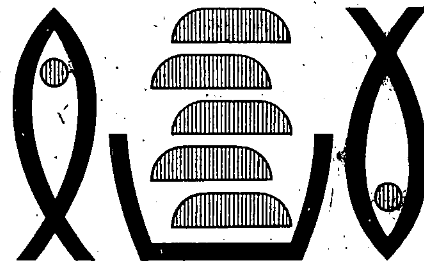
Het baptistenseminarium in Joegoslavië, gevestigd te Novi Sad, herdacht dezer weken zijn twintigjarig bestaan. In deze jaren heeft het seminarium ongeveer 70 voorgangers opgeleid.

Franjo Klem, die vanaf de oprichting betrokken was bij het seminarium, legde zijn arbeid thans neer om opgevolgd te worden door S. Orcic, een van de eerste studenten van het seminarium twintig jaar geleden.

Op 13 oktober 1974 heeft de Heer tot Zich genomen onze broeder
G. HAZEWINKEL
op de leeftijd van 84 jaar.
Baptistengemeente 's-Gravenhage

Op 20 oktober nam de Heer tot Zich na een kortstondige ziekte onze jonge broeder
WILLEM DIJK
op de bloeiende leeftijd van 21 jaar.
In het huis mijns Vaders zijn vele woningen. Joh. 14 : 1—7.
Baptistengemeente Hoogezand

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 45 - 8 november 1974

ER BIJ ZIJN

Wat is diakonaal werk? Als uw aandacht gevraagd wordt voor het werk van de Stichting Tabitha, zal deze vraag bij u opkomen. Waarom spant een aantal mensen in onze gemeenschap zich in, bezig te zijn voor de medemensen, en dat onder het teken van de diakonie der gemeente?

Wat is dat, diakonie der gemeente? Diakonie is dienst. Wat betekent dienst? Wat betekende het vroeger, wat betekent het nu?

Eén ding is zeker: Wie diakonaal bezig is, is bezig in de wereld. Buiten de grenzen van de kerk. Soms ook binnen de grenzen van de kerk. Dat in de gemeente van Jezus de een de ander bijstaat, is een bijbelse vanzelfsprekendheid. Aan deze vanzelfsprekendheid wordt verscheidene keren herinnert in allerlei toonaarden. Moeten gelovigen ook ánderen bijstaan? Ook dát is een vanzelfsprekendheid. De gemeente is er voor de wereld. De gemeente heeft een opdracht.

Laten zien

Diakonaal bezig zijn is eigenlijk: Jezus laten zien. Theologisch is deze zin verantwoord. Maar wat betekent dit praktisch? Gewoon in het dagelijkse leven? Zo van uur tot uur, samen met de mens, die geholpen moet worden?

Dit betekent praktisch, dat alle werk aan hulpbehoevende medemensen doortrokken moet zijn met het wezen van Jezus. Zijn wezen was/is liefde. Zonder liefde is Jezus ondenkbaar. Een uitdrukking als: Een liefdeloze Jezus is zó ongeveer hetzelfde als de uitdrukking: Een rechte bocht. Dat bestáát eenvoudig niet. Zonder liefde is Jezus ondenkbaar. Liefde alleen was het wat Hem dreef. In de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan heeft Hij Zichzelf getekend. Zó praktisch was Zijn liefde. Liefde is altijd praktisch.

Diakonie is: film-dienst. Laten zien. Jezus laten zien.

Ontzaglijk zwaar werk. Door mensen, ook al zijn ze met Jezus verbonden, nauwelijks waar te maken. Maar het is het wel.

Laten horen

Jezus was niet stom. Hij was/is het Woord. Hij sprak het woord van het Woord. Hij deed Zijn mond open. Hij was niet sprakeloos van verbazing of ergernis of medelijden. De nood deed Hem juist spreken. Toen Hij de scharen zag, die voortgejaagd en afgemat en uitzichtloos waren, sprak Hij tot hen. Hij leerde hun vele dingen van het Koninkrijk Gods.

Diakonaal bezig zijn is spreken. Is spreken in tekentaal. Is spreken met de hand. De gemeente van Jezus staat onder de opdracht om het Evangelie van Jezus te verkondigen. Dat Evangelie is een boodschap, die leven-wendend is. Jezus kan mensen tot omkeer brengen. Jezus kan mensen open oren en open ogen en gaande benen geven. Jezus kan mensen de liefde van God laten zien en voelen en beleven. De gemeente moet dit Evangelie prediken, bekendmaken.

Als diakonie betekent: Jezus laten zien en Jezus laten horen, dan gaat het om de figuur, die het fundament der gemeente is. Zonder Jezus hangt alles in de lucht. Zonder Jezus is diakonaal werk een te waarderen stuk sociaal werk, maar het is verder niets bijzonders.

In de wereld

Diakonaal werk wil Jezus laten zien en horen in de wereld. In déze wereld. In Nederland. In een zogenaamde sociale rechtsstaat. In een welvaartstaat. In een staat, die sterk getekend is door het veel geprezen/verguisde christelijke erfgoed.

In het maatschappelijke werk, zoals het in Nederland gestalte heeft gekregen, zitten vele evangelische trekken, Bij velen, die daarin bezig zijn, die daarvoor het beleid opstellen, is een evangelische bewogenheid met de medemens te bespeuren.

Maar er dreigen gevaren! Het gaat allemaal teveel kosten, hoort men vaak zeggen. Het eist zoveel man/vrouwkracht op, is een andere uitdrukking. Er moeten zoveel wetten en regels zijn, dat je de mens niet meer ziet zuchten anderen.

Er zullen wel altijd strukturen moeten blijven. Maar feit is, dat bij het opstellen van strukturen rekening gehouden moet worden met tientallen faktoren (of zijn het er honderden of nog meer?), die met de zorgbehoevende niets te maken hebben.

Het kenmerk van diakonaal werk moet zijn, dat de helper zich aanpast aan de behoeften van de hulpbehoevende. Nu is het vaak zo, dat de hulpbehoevende zich moet aanpassen aan de helper. Dat geldt ook in het maatschappelijke welzijnswerk. Dáárom zal er altijd in een welvaartsstaat hoe sociaal ook, ruimte zijn, ja behoefte zijn aan de vrijwilliger, die bereid is zich in te zetten voor de medemens. Dáárom zal het - gelukkig - onmogelijk blijken, alle diakonale werk onzer gemeenschap te bundelen in een stichting als Tabitha. Niemand mene, dat hij/zij niets doet of niets kan doen, als hij/zij niet met Tabitha verbonden is.

Anderzijds: laat niemand voorbijzien aan de kansen, die ons gegeven worden indien we de handen ineen slaan.

Jezus' opdracht moet uitgevoerd worden. De Tabitha-zondag is óók zendingszondag.

H. Ploeger,
algemeen sekretaris Tabitha.

EEN BLINDE ARTIST ZINGT EN SPEELT VOOR JEZUS

door Orville Scott

Zijn handen daalden neer op de toetsen zoals een valk op zijn prooi.

Woorden en muziek barstten los als koele regen op een hete zomerdag.

„...*in the dingy, oppressive ghetto, Oh, what a hopeless place... Yet somewhere in the midst of stinking, ruinous tenements a lone robin sings, a baby cries, a flower blooms*".

De song was, als zoveel van Ken Medema's liedjes spontaan en niet gerepeteerd. Een ontboezeming van het diepste gevoel van de blinde artist, voor mensen die Jezus nodig hebben.

Medema, van wie kennissen zeggen dat hij scherper ziet dan de meeste mensen is op zijn dertigste een van de meest geliefde christen-musici. Hij heeft al afspraken lopen voor allerlei weekends tot midden volgend jaar.

Als jongen kende Medema woede en frustatie, te weten opgesloten te zijn in een wereld vol van duisternis. Maar gelukkig hadden zijn ouders de moed en de wijsheid om hun blinde zoon te laten boomklimmen en zelfs te laten fietsen, net zoals andere kinderen die wel konden zien. Door naar bandopnamen te luisteren en door het leren van muziek in braille leerde hij pianospelen. Hij voelde de noten met de ene hand en speelde dan met de andere.

Hij groeide op in de Dutch Reformed Church, maar kreeg er geen sterke binding mee. Tegen de tijd dat hij naar college ging raakte de talentvolle jongeman het kontakt met de kerk kwijt.

Tijdens zijn laatste jaar op college zocht hij als een razende naar zekerheid; „hoe harder ik werkte hoe meer ik zocht", herinnert hij zich. Daar zijn muzikale talenten allerwege werden erkend droomde hij van een carrière als concert-pianist. „Het was een opwindende gedachte te dromen van een solo-optreden voor een publiek dat ernaar popelde mij te horen".

Medema gelooft dat hij op een tweesprong op zijn levensweg kwam toen hij Jane Smith, dochter van Truit Smith, een baptistenvoorganger in Texas, ontmoette. Hij beschouwde zichzelf als een verlicht mens die geen godsdienst nodig had. Maar toch ging hij met haar mee naar de kerk en al gauw werd hij gevraagd solo te spelen.

Voor de talentvolle musicus was het nog een „ego trip" maar toch ontdekt hij door Jane en haar familie dat hij iets miste in zijn leven. Het resultaat was, dat Mededa tot God zei: alles wat mijn leven waard is is van U...

Na zijn studie trouwden Ken en Jane. Hij kreeg werk als muziek-therapeut voor BLO-kinderen in Indiana. Medema: Ik begon te voelen dat de Heer mij riep om met mijn muziek iets speciaals te doen.

Hij had een opleiding gehad in klassieke muziek, maar de mogelijkheden van de „rock-muziek" intrigeerden hem.

In zijn werk als therapeut ontdekte hij, dat mensen met emotionele en mentale stoornissen zich open stelden voor een lied. Zijn nogal tere lied „Treasures" (Schatten) schreef hij voor een mentaal achtergebleven kind dat verschrikkelijk teruggetrokken leefde. De song begint als volgt: Een van de liefste schatten van het voorjaar is, een bloem, maar de allerliefste schat ben jij..." De kinderen in Medema's klas hielpen mee het lied af te maken en toen werd het aan het meisje gegeven; het was het eerste in haar leven dat ze echt van haarzelf kon noemen.

Toen de Medema's in 1969 naar Newark, N. J. verhuisden begon hij te werken met probleem-tieners, jeugd met drug- en andere sociale problemen. De jonge musicus spoorde hen ertoe aan om een rock-musical te maken en op te voeren. Het had tot gevolg, dat ze een volwassene gingen vertrouwen en de ontdekking deden dat het nog niet zo gek was om samen te werken met een volwassene. De blinde musicus begon toen songs te schrijven over de Heer, in de moderne beatstijl. Een baptisten-musicus omschreef zijn stijl als „white soul".

„De songs begonnen zo maar te komen", herinnert Medema zich. „De Heer zei: dit is de gave die ik jou schenk".

Al heel gauw werd zijn talent gevraagd in gemeenten in heel New Jersey en later in Texas. Hij werkte mee aan allerlei groten bijeenkomsten en konferenties en dat leidde ertoe dat er platen werden opgenomen bij Word Records te Waco en de uitgave van een album „Fork in the Road" (Tweesprong).

Een tweede album „Sunshine" is dit voorjaar uitgekomen.

De vele koncerten in de gemeenten waarvoor Medema nu gevraagd wordt dwongen hem ertoe zijn werk als muziek-therapeut op te geven. Hij heeft nu al afspraken gemaakt tot in het midden van volgend jaar.

Medema's songs zijn in de taal van hier en nu, meestal in het ritme van de rockmuziek. Maar ze geven de diepste bedoelingen van het leven weer. In liederen als „Don't Play the Game" (Speel dat spelletje niet langer) en „Running Away" (Er vandoor gaan) smeekt Medema de mensen om achter hun gekunstelde maskers vandaan te komen en met elkaar gemeenschap te hebben in de liefde van Christus: Iedereen is altijd op de vlucht en nooit staan ze eens stil om naar de mensen te luisteren die in hun eenzaamheid tranen schreien...

Terugziende zegt Medema: Het is net alsof ik terug ziende op mijn leven die dingen zie gebeuren die mij uit handen genomen zijn. Sinds ik een christen ben is het leven voor mij een vreugdevolle ervaring. En hij voegt er aan toe: God liet mij blind zijn omdat Hij me zo beter kon gebruiken.

BAPTISTEN IN FRANKRIJK

In 1924 telde de Franse Baptisten Federatie 831 leden en 15 voorgangers. In 1949 was het totale ledental 1.031 en 17 voorgangers. Op het ogenblik zijn er 40 voorgangers werkzaam plus twaalf andere full-time werkers in de gemeenten die thans ongeveer 2400 leden tellen. Deze cijfers tonen een numerieke groei van 132% in 25 jaar en 290% sinds 1924.

FRIESE RADEN BIJEEN

Zaterdag 2 november, van 's morgens tien tot 's middags ongeveer vier uur was een 40-tal broeders en zusters, de raden en evangelisatie-kommissies van de baptistengemeenten in Friesland vertegenwoordigende — en wellicht waren er ook enkelen „zo-maar" aanwezig; en dat mag... — bijeen in een van de zalen van de baptistenkerk in Leeuwarden, ter bijwoning van de najaars-radenkonferentie.

In de morgenbijeenkomst leidde ds J. van Dam van Sneek het onderwerp „Een bijbelse waardering van het leven" in; hij deed dit aan de hand van een zestal stellingen. De inleider had als uitgangspunt de onaantastbaarheid van het leven, omdat het scheppingsdaad Gods is. Daarin ligt de zin van alle leven en niet in begrippen als „leefbaarheid" e.d. — hoe belangrijk, als opdracht, de leefbaarheid van het leven ook is. Een brede diskussie volgde.

In de middagvergadering sprak ds R. Reiling uit IJmuiden over „Gemeente en evangelisatie". Zeer uitvoerig werd in deze toespraak de doeltreffendheid van de programma's zoals Bryan Gilbert die heeft aangeboden, aangetoond. Met warme belangstelling werd geluisterd naar het betoog van de Zaaier-redakteur.

Ook de traditionele bondsdag (op tweede paasdag) werd ter diskussie gesteld. Vanuit de vergadering werd de gedachte geopperd, dat we wellicht, gezien de tanende belangstelling voor de paas-bondsdag, een andere dag moeten kiezen voor een gewestelijke ontmoeting. Immers, de paasdagen vormen het eerste lange weekend in het voorjaar, hetgeen — of men het nu betreurt of niet — voor velen aanleiding is met caravan, tent of boot er op uit te gaan. Besloten werd derhalve in het komende jaar een gewestelijke Ontmoetingsdag te „proberen" op een nog nader vast te stellen zaterdag.

Een voorbereidingskommissie zal door het bestuur van de Friese Bond worden aangewezen.

De volgende radenkonferentie zal D.V. op zaterdag 1 maart te Sneek worden gehouden.

Ds K. Corporaal leidde als voorzitter van de Friese Bond deze radenkonferentie.

Bz.

VERANTWOORDING UNIEBUREAU BINNENGEKOMEN BIJDRAGEN SEPTEMBER 1974

Voor het Noodfonds:
Nieuwe Pekela 443,27; Almelo-Ger. straat 750,—; Delfzijl 851,65; Hengelo 8,—; Hengelo 50,—; Drachten-Elim 330,57; Vroomhoop 580,—; Drachten-Elim 60,—; Sittard 177,80; Enschede 114,56; Harderwijk 10,—; Amsterdam-W 380,66; Utrecht-C 505,—; Klazienaveen 160,50; Eindhoven 300,—; E.E. veen 609,55; Hengelo 1352,30; Emmen 1597,13; Scheveningen 200,—; Scheveningen 71,48; Staveren 125,—; Almelo Ger. straat 108,—; Doetinchem 228,66; NN,M 500,—; GL,H 50,—.

Voor de N.B.J.B.:
Deventer 5,—; Sittard 16,—; Rotterdam-Z 68,62; Alblasserdam 10,67; GB,B 50,—.

Voor de E.C.U.:
Hengelo 168,82; Almelo. Ger.straat 139,92; E.E. veen 106,35; Deventer 116,40; Sittard 68,—; Den Helder 50,81; E.E. veen 62,85; Doetinchem 82,70; Rotterdam-Z 340,28; Albasserdam 52,93; GB,B 50,—; PvH,H 20,—; JS-S,G 12,50.

Voor de C.v.d.O.:
Hengelo 761,23; Rotterdam-C 76,01; E.E.veen 103,25; Gronigen-Z 185,92; Alphen aan den Rijn 195,10; Deventer 94,22; Vroomshoop 103,50; Sittard 84,—; E.E.veen 55,75; Rotterdam-Z 459,66; Doetinchem 221,43; Alblasserdam 71,49; NN 2,50.

Voor de U.Z.C.
Hengelo 1167,82; Deventer 40,—; Harderwijk 99,50; Almelo-Nieuwstraat 250,—; Hoogeveen 1000,—; Amsterdam-N 110,—; Scheveningen 30,—; Sittard 188,—; Den Helder 72,56; Almelo-Ger.straat 194,75; Almelo-Nieuwstraat 211,40; E.E.veen 569,32; Coevorden 220,—; Rotterdam-Z 958,80; Doetinchem 483,66; Alblasserdam 149,12; GB,B 50,—; LR,NP 359,78; JS-S,G 25,—; HK,H 10,—; PHJO,HR 200,—; PK,U 5,—; HGdW,E 7,50; FGdR,U 5,—; KK,A 115,— (postzegels); TB,S 105,—; GWT,D 30,—; JS-S,G 12,50; Prot. Chr. Basis- en Kleuterschool, Nieuw Weerdinge 64,25; NBVB Nieuw Buinen 200,—; LZC 3000,— (schoolbanken); Gewest Holland 5000,— (Ndiki).

Allen hartelijk dank. Al uw bijdragen zijn van harte welkom op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Biltseweg 10, Bilthoven, onder vermelding van bestemming.

A. v. d. Hoef

NIEUWE REDAKTIEKOMMISSIE DC

In aansluiting op ons bericht in DC van verleden week, waarin melding gemaakt werd van de verkiezing van twee nieuwe redakteuren — t.w. ds F. E. Huizinga en ds J. A. Brandsma, in de plaats van ds M. Cohen en ds J. van Dam — kan worden meegedeeld, dat de beide nieuwe redakteuren met hun arbeid ten behoeve van ons weekblad zullen beginnen zodra in een binnenkort te houden vergadering van de redaktiekommissie de taken opnieuw zijn verdeeld.

v. D.

„Ik wens te zijn als Jezus...",
zongen we vroeger als kinderen van
de zondagsschool. Later hoorden
we, dat die wens eigenlijk niet door
de dogmatische beugel kon. En
sindsdien zingen we het niet meer.
Jammer.
Nee, we weten ook wel dat onze
Heer Jezus méér is dan een voorbeeld.
We weten ook, dat Hij het voor ons
gedaan heeft, en het ons niet alleen
maar vóórgedaan heeft.
Maar Hij is ook ons vóórbeeld.
Worden we niet opgeroepen Zijn
beeld gelijkvormig te worden?

P

Zegt de Heer niet dat we in het
dienen „gelijk de Zoon des mensen"
moeten zijn (Matt. 20 : 28)?
Dat betekent niet, dat we Hem
moeten imiteren, nadoen. Maar wel,
dat Hij onze norm is.
„Neem een voorbeeld aan de
Mensenzoon", zegt de vertaling
Groot Nieuws voor u. Met andere
woorden: druk Zijn voestappen,
volg Zijn spoor. Dan kom je goed uit,
ook al kom je dan niet om het
kruis heen.
„Ik wens te zijn als Jezus".
Zing het maar weer. Want, de regels
die er op volgen zeggen:
„zo vriend'lijk en zo zacht..."

v. D.

Is in uw gemeente de motie-Stadskanaal (abonnee-werving voor DC) al weer ter sprake geweest?

't Moet niet bij „ter sprake" blijven!

Manipulatie 1

Het ligt ons nog vers in het geheugen dat in Den Haag elf mensen werden gegijzeld door drie Japanners, die op deze manier probeerden de Franse en Nederlandse regering te dwingen tegemoet te komen aan hun wensen. Dit is eigenlijk een vorm van manipulatie. Dit woord wordt tegenwoordig nogal eens gebruikt. Iemand manipuleert als hij met allerlei middelen probeert iemand anders of een bepaalde toestand in een bepaalde richting te beïnvloeden. Het woord heeft een ongunstige klank, en je zou het eenvoudig zo kunnen vertalen: manipuleren is iets of iemand naar je hand zetten; manipuleren is proberen je eigen zin door te drijven.

Er wordt geweldig veel gemanipuleerd, in het groot en in het klein. Het gebeurt vaker dan wij vermoeden, en we zijn er ook vaker bij betrokken dan wij wel denken. Het is niet mogelijk in kort bestek van allerlei manipulatie een voorbeeld te geven maar om u enig idee te geven van wat er gaande is, geef ik u een paar voorbeelden, die u zelf met andere kunt aanvullen.

Op het terrein van de politiek

Hoewel de tweede wereldoorlog allang achter de rug is, kunt u zo nu en dan nog wel eens in een tv-dokumentaire Hitler en de zijnen horen brullen tegen de menigten. Hij zette de massa's naar zijn hand om zijn eigen politieke ideeën door te zetten, desnoods ten koste van duizenden mensenlevens. Dat is manipulatie van de massa.

Politieke partijen willen graag aan de macht komen, om hun eigen ideeën beter te kunnen uitvoeren. Het touwtrekken bij het samenstellen van een kabinet geeft daar duidelijk blijk van. In sommige gemeenten in ons land zijn kommunisten in de meerderheid en ze delen de lakens uit. In andere gemeenten zijn de christelijke partijen aan het bewind, en het komt voor dat dan de minderheid weinig in te brengen heeft. Een voorbeeld van de laatste tijd is dat de frakties van de P.v.d.A. in Rotterdam en Groningen alle wethouderszetels opeisten, om eigen ideeën ongestoord te kunnen uitvoeren. Verder kunt u denken aan het touwtrekken van de grote wereldmachten in het Midden-Oosten. Ze proberen de volkeren daar zo te manipuleren, dat ze hun eigen plannen kunnen verwezenlijken.

Op het ekonomische vlak

Door de oliekrisis zijn de multinationals in het nieuws gekomen, en ze zijn bekritiseerd om hun macht. Ze willen graag alles naar hun hand zetten, om eigen belangen te dienen. En door hun positie kunnen ze veel invloed uitoefenen.

Blijkbaar worden de arme landen gemanipuleerd door de rijke landen. Want ondanks de hulp, worden de arme landen steeds armer, en de rijke landen steeds rijker. Men krijgt de indruk dat de rijke landen de zaken zo regelen dat ze er zelf in elk geval *niet* op achteruit gaan. Het eigenbelang staat voorop.

De boerenopstand hebben we nog maar net achter de rug. Ze hebben geprotesteerd omdat ze niet voldoende meedelen in de welvaart. Middenstanders voelen zich op dat punt één met hen. Honderden kleine zelfstandigen hebben hun bedrijf moeten sluiten. Je vraagt je af of dit mogelijk een vorm van manipulatie is in E.E.G.-verband, waarbij men eraan werkt de kleine bedrijven op te heffen.

In de voorlichting

Wij krijgen over ontelbaar veel zaken voorlichting door middel van de krant, week- en maandbladen, radio en televisie en andere middelen van kommunikatie.

Van de leden van de Gereformeerde Gemeenten wordt verwacht dat ze geen televisie in huis halen. Immers, als je die niet hebt, blijf je vrij van allerlei voorlichting en beïnvloeding. Of je het wilt of niet, wat je hoort, leest en ziet beïnvloedt je denken, je mening, en je doen en laten. Zo kunnen de middelen van kommunikatie een stuk manipulatie meebrengen. Een voorbeeld daarvan is ook de reklame.

Er wordt ons aangepraat dat we pas gelukkig zijn als we allerlei toestanden in huis halen. Kunstmatig wordt er ontevredenheid met de bestaande gang van zaken aangekweekt, om zodoende een markt voor allerlei goederen te krijgen.

De vaak onzinnige reklame heeft toch, vanwege zijn herhaling, enorme invloed. C & A hebben al jaren gezegd dat ze voordeliger zijn; en wat Miele betreft, er is geen betere; dat geldt ook voor uw gulden die op de markt een daalder waard is. De gedurige herhaling van die slagzinnen manipuleert dermate, dat velen voetstoots aannemen dat het waar is wat wordt gezegd, en houden bij het doen van inkopen daar rekening mee.

Op het kerkelijk erf

Ook op godsdienstig terrein proberen mensen hun eigen zin door te drijven, of mensen naar hun hand te zetten, waarbij het belang van de ander in feite geen rol speelt. Om iemand zo te kunnen behandelen wordt die in een hokje ondergebracht van ouderwets, konservatief of progressief en modern. Of hij krijgt een etiket op van fundamentalistisch, kerkistisch, oekumenisch, evangelisch of vrijzinnig.

De roomse kerk heeft lange tijd de mensen de bijbel onthouden, omdat ze niet bij machte zouden zijn die zelf te lezen en te begrijpen. Nog steeds is het moeiijlk om in die kerk als leek mee te praten en mee te denken, getuige de spanningen in het zuiden van het land. Hoewel men ongetwijfeld goede bedoelingen zal hebben gehad met deze manier van doen, lijkt het tegelijk ook op manipulatie van de massa, om de macht in handen te houden.

In onderlinge verhoudingen

Hitler manipuleerde de massa's, maar de massa zelf is ook een macht die de mensen manipuleert! Toen Paulus in Efeze Christus Jezus verkondigde, kwamen de zilversmeden in opstand; en toen het theater volliep, en de massa in extase geraakte, riepen de mensen twee uren lang: Groot is de Artemis van de Efeziërs. Wanneer er veel mensen bij elkaar zijn ontstaat er, zogezegd, een groepsgeest. En ieder wordt meegesleurd mee te doen. Zo doet de massa de individuele persoonlijkheid geweld aan. Zoiets is ook te merken als een zaal vol jongelui in extase komt bij rock-muziek en de hele zaal afbreekt. Het is niet alleen de muziek die dit slechte gevolg heeft, maaar ook de groepsgeest.

Het ligt dicht bij chantage. Je wordt gedwongen iets te doen, omdat er anders maatregelen worden genomen. Je moet wel meedoen met de anderen, omdat je anders uit de toon valt. Dat geldt in zekere zin ook bij de *sensitivity-training*, die veel meer is dan een groepsgesprek. De deelnemers moeten tot een zelf-analyse komen, eigen ideeën diskutabel stellen, en zich voegen bij de groepsgedachte. Wie het niet doet valt uit de toon. Het is geen wonder dat sommige deelnemers daar psychisch aan kapot gaan. Het is een vorm van chantage.

Een ander voorbeeld las ik over de Russische K.G.B., de geheime dienst, die een man als spion wilde chanteren. Ze konden hem pakken omdat hij een vergrijp op zijn geweten had. Zo manipuleerden ze hem in hun straatje.

(Wordt vervolgd).

P. van der Werf

DE UNIE - BOUW - STICHTING IS ONZE SPAARBANK!

WAARDOOR? Doordat ieder, zowel partikulier als gemeente, daar spaargelden en fondsen kan deponeren tegen de rente volgens de gangbare regelingen voor spaarrekeningen en termijnspaarrekeningen.

WAAROM? Waarom zou u uw spaargelden en gemeentefondsen juist bij de U.B.S. deponeren?

☆ OMDAT u een rente verkrijgt gelijk aan die bij een spaarbank!

☆ OMDAT deze gelden dan dienstbaar zijn aan ons eigen werk, speciaal aan de bouw van kerken van onze gemeenten!

☆ OMDAT u dan effektief meehelpt om de druk van de hoge hypotheekrente te verlichten!

WANT... hoe MEER „EIGEN GELD" bij de U.B.S. des te MINDER „VREEMD GELD" is nodig voor het realiseren van de nodige vergaderruimten van onze gemeenten!

EEN BEPAALDE BESTEMMING kunt u volgens uw wens aan uw gelden geven bv

☆ door deze te deponeren „TEN BEHOEVE VAN" een bepaalde met name genoemde gemeente. Dan wordt uw gedeponeerd geld, waarvoor u rente ontvangt, aan die gemeente beschikbaar gesteld voor haar kerkbouw tegen diezelfde rente, slechts verhoogd met ¼% voor de administratiekosten.

☆ als basis voor de studietijd van uw kinderen. Bedenk vooral dat een schenking van *f* 2.000,— in een kalenderjaar aan een kind vrij is van schenkingsrecht; reserveer deze schenkingen ten behoeve van de toekomst van uw kind door een speciale spaarrekening bij de U.B.S.

GIFTEN EN SCHENKINGEN zijn eveneens welkom!

☆ U kunt bv. de rente van uw spaarrekening bestemmen als bijdrage ten bate van een bepaalde gemeente, of als uw bijdrage aan het „10-cents-fonds" (= hulp inzake kerkbouw).

☆ Een schenking aan de U.B.S. is tot *f* 5.000,— vrij van schenkingsrecht.
Een legaat aan de U.B.S. is tot *f* 10.000,— vrij van suksessierecht; daar boven geldt het tarief van 10%.

HOE kunt u gelden bij de U.B.S. deponeren?

☆ Door overmaking op postgirorekening 1504 ten name van: Bouwstichting der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland te Amsterdam.

☆ Door overmaking naar bankrekening No. 43.80.11.805 ten name van: Bouwstichting der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, p.a. ds T. Jansma, Duistervoordestraat 1, Arnhem (bij de Amro-bank N.V. te Arnhem).

OPVRAGING van spaargelden kan geschieden dagelijks tot een gezamenlijk bedrag van *f* 2.500,— in één maand; grotere bedragen met inachtneming van de geldende opzegtermijn.

INLICHTINGEN over de diverse mogelijkheden van sparen bij en lenen aan de U.B.S. kunt u krijgen bij de sekretaris-administrateur ds T. Jansma, Duistervoordestraat 1 te Arnhem; tel. 085-611468.

ZONDAG 10-11-1974: TABITHA-ZONDAG

Voor hen, die op bedoelde zondag niet in de kollekte hun bijdrage voor onze diakonale arbeid kunen doen, vermelden we ons gironummer: 530.092 ten name van Penningmeester Tabitha-Bouw-Actie, Westduinweg 1107, Scheveningen.

* * *

De penningmeesters bewijzen ons een grote dienst, door de in hun gemeente gehouden kollekte zo spoedig mogelijk op ons bovenvermeld gironummer over te maken. Bij voorbaat zeggen we hun nu reeds hartelijk dank.

* * *

Partikuliere gevers wijzen we er nogmaals op, dat hun giften voor het Tabitha-werk aftrekbaar zijn voor de belastingen. Gaarne sturen we hun desgewenst een schrijven, waarin de hoogte van de gift is vermeld.

* * *

Wie zijn gift op onze bankrekening wil overmaken, kan dat doen als volgt: bankrekening nr. 66.75.63.768 van de Stichting Tabitha, Westduinweg 1107, Scheveningen, bij de Nederlandse Middenstandsbank te Scheveningen.
In gespannen afwachting,

H. Ploeger,
penningmeester Tabitha-Bouw-Actie

TABITHA-NIEUWS

Het wooncentrum in Emmen

Degenen, die belangstellend informeren naar de stand van zaken rondom de verwerving van deze flat, kunen we mededelen, dat de onderhandelingen nog niet zijn afgesloten. Niemand kan verder springen dan zijn polsstok lang is, ook het Tabitha-bestuur niet. Niemand mag anderen een last opleggen, die hijzelf niet kan dragen, ook het Tabitha-bestuur niet...

We zijn bijzonder dankbaar voor veler meeleven, ook in dezen.

Zodra méér gezegd kán worden, zal dat dezerzijds zeker gebeuren.

Ondertussen hoeft niet verheeld te worden, dat een flinke opbrengst van de kollekten voor de Tabitha-UIT-Bouw-Actie op zondag 10 november een bemoediging voor het Tabithabestuur kan zijn.

Tenslotte kan gezegd worden, dat - indien deze zaak doorgaat en Tabitha de beschikking over dit wooncentrum krijgt - ook bejaarden buiten Zuid-Oost Drenthe voor opneming in aanmerking komen.

H. Ploeger

POSTZEGELS VOOR DE ZENDING

Br K. Kuperus (Simsonstraat 5[1], Amsterdam) schrijft: Hierbij mijn hartelijke dank voor het sparen en het meebrengen van de postzegels naar Rotterdam. Ik kan u meedelen, dat het voortreffelijk gaat: de stand is gekomen op *f* 956,—. Is dat geen hoopvol begin?

INTERNATIONALE BIJEENKOMST IN DDR

Ongeveer 40 gemeenteleden en voorgangers waren dezer weken bijeen in het Martin Luther Kinghuis te Schmiedeberg, Oost-Duitsland. De deelnemers aan deze konferentie kwamen uit Tsjechoslowakije, Denemarken, Hongarije, Oost-Duitsland, Noorwegen, Polen, Zweden en Zwitserland. Het thema van de bijeenkomst was Ons leven en werken voor gemeente en maatschappij. Het was voor het eerst dat een dergelijke konferentie in de D.D.R. werd gehouden.

Aangezien gewone gemeenteleden waarschijnlijk praktischer zijn dan kerkelijke leiders werden er geen resoluties en verklaringen uitgegeven. De aanwezigen waren het er echter wel over eens, dat alle leden van de gemeente zich er meer van bewust moeten zijn voor Christus te leven, niet alleen zondags in de kerk maar vooral in de maatschappij, in het dagelijkse werk, in het gezin en overal waar mensen zijn.

Het was de vierde konferentie in een serie die zich bezig hield met de problemen waarvoor de gemeente zich vandaag de dag geplaatst ziet. De algemeen sekretaris van de Deense Baptisten Unie, Knud Wümpelmann is als voorzitter van het EBF-komité dat dergelijke konferenties belegt, belast met de plannen en organisatie van deze internationale baptisten-ontmoetingen.

gemeenteberichten

INTREDE Ds F. J. VISSCHER

Amsterdam-West - (J.d.J.) De maanden september en oktober zijn voor onze gemeente bewogen maanden geweest en we menen ook de zustergemeenten daarvan mededeling te moeten doen omdat er hier bijzondere dingen gebeuren.

Reeds enkele jaren bestaat er tussen het Bejaarden-tehuis „Patrimonium", in de direkte omgeving van de Herdenkingskerk en onze gemeente een zeer prettige samenwerking. Op verzoek van het bestuur van dit tehuis, en na overleg met onze raad, werd enkele jaren geleden ds Liebe gedurende 1½ dag gemiddeld per week voor de geestelijke verzorging in dit tehuis afgestaan. Later wilde men graag ruimere beschikking over onze voorganger maar het eigen gemeentewerk liet dat niet toe.

Toen in het begin van dit jaar tot ds Liebe het beroep kwam van de gemeente Hengelo kwam er niet alleen spanning bij ons maar ook bij onze partner. En toen ds Liebe tenslotte meende in de weg van Zijn Heer dit beroep te moeten aannemen was dit dus een tweezijdige teleurstelling. Men moest hierin berusten, maar er was geen verslagenheid want we waren er van overtuigd dat de Heer ook hierin weer zou voorzien.

Natuurlijk was dit voor „Patrimonium" een andere zaak dan voor onze gemeente, want men wilde daar nu zo mogelijk naar een full-time-werker voor de geestelijke verzorging, maar dan, zoals spoedig bleek, in de sfeer zoals men die bij ons had leren kennen.

Al spoedig bleek de aandacht te vallen op onze ouderling Visscher, die men ook in „Patrimonium" reeds uit daar gehouden diensten kende. Na een bespreking met br Visscher en zijn vrouw, en daarna met een delegatie uit onze Raad, bleek „Patrimonium" onze broeder te ambiëren voor geestelijk verzorger in volledig dienstverband, als onze gemeente hem als voorganger in bijzondere dienst ter beschikking zou kunnen stellen.

Informatie bij en overleg met Unie-Commissie, Commisie voor de Opleiding en de rector van ons seminarie volgden en in de afscheidsdienst van ds Liebe bij „Patrimonium", waar ook onze raad en velen uit de gemeente aanwezig waren kon worden meegedeeld, dat br Visscher als geestelijk verzorger was benoemd.

En zo kon het gebeuren dat na een maand van afscheidnemen, op zondag 8 oktober ds Liebe weer in ons midden was voor een bijzondere dienst.

In de morgendienst moest de gemeente eerst een teleurstelling verwerken door de ontvangen mededeling van ds Brandsma, dat hij het op hem uitgebrachte beroep niet had kunnen aanvaarden, doch dit werd aanvaard in het geloof dat de Heer op Zijn tijd zal voorzien, en met het voornemen tevens van de gemeente dicht aaneengesloten te zullen voortgaan in het werk.

's Middags kwam de gemeente weer samen, nu met een groot aantal bewoners(sters) van het Bejaardentehuis, het bestuur van dit tehuis, vele familieleden van br Visscher en zijn vrouw, buren, en delegaties uit gemeenten waar hij reeds menigmaal met het Woord diende. De kerkzaal was propvol; in de bijgetrokken tuinkamer waren nog stoelen bijgezet voor bezoekers, de zijpaden waren bezet en voor de raad was er geen andere plaats dan op het podium. Naast ons zangkoor „Credo" werkte ook het Bejaardenkoor van „Patrimonium" „Inter Nos" mee in deze dienst.

Ds Liebe mocht nu zijn voormalige ouderling, br Visscher inleiden tot zijn taak en deed dit naar aanleiding van Jozua 1 : 1—9, waarin de Heer Jozua de opdracht geeft Zijn volk te leiden. Na de prediking en het zingen van „Heft Uwe handen naar omhoog" knielde br Visscher op het podium neer en werden hem de handen opgelegd door ds Liebe en twee broeders van de raad waarbij hij, in biddend opzien tot de Heer van hem en alle aanwezigen, in zijn ambt van voorganger werd bevestigd, en tevens als geroepen voorganger van Amsterdam-West in bijzondere dienst.

Na het zingen van de zegenbede en zang van „Inter Nos" „Komt laat ons vrolijk zingen", aanvaardde onze broeder zijn ambt met een prediking naar aanleiding van Jozua 5 : 13—16, waarin Jozua zich voor zijn Heer op de knieën wierp en gehoorzaamde in de aanvaarding van zijn taak. Helder en klaar was zijn belofte aan Hem die hem hiertoe geroepen had en zijn dankbaarheid dat hij deze taak voor zijn Heer mocht vervullen.

Br Albertsma sprak hierop namens de gemeente de nieuwe voorganger en zijn vrouw toe, hen namens raad en gemeente alle hulp en medewerking toezeggende.

De heer Westra sprak van de dankbaarheid van „Patrimonium" br Visscher in het geestelijk werk van het Bejaardentehuis te mogen aanvaarden en de prettige samenwerking met onze gemeente.

Onze Unie-voorzitter, ds Veenstra sprak namens de Unie-gemeenten en gwaagde van grote dingen die in Amsterdam gebeuren, de gemeenten aansporende tot steeds meerdere werkzaamheid in 's Heren wijngaard.

Ds F. J. Visscher dankte mede namens zijn vrouw voor alle goede wensen en bracht in dankgebed alle lof en dankbaarheid aan God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Het was een hoogtijdag voor allen die dit mochten mede-beleven.

Mogen we spoedig ook voor de gemeente weer een nieuwe voorganger kunnen begroeten, maar wij willen wachten tot de Heer ons een mogelijke weg wijst. Hij laat het werk Zijner handen niet varen. In dat geloof gaan wij voort.

MOEDIG VERDER IN AMSTERDAM-NOORD

Amsterdam-Noord - (K.B.). Om precies te zijn 1e kerstdag a.s. is het drie jaar geleden, dat wij onze kapel De Brug in gebruik mochten nemen, en dit is een stadsdeel waar ze de baptisten beslist niet kenden. Al spoedig ontdekten ook wij dat onze kapel stond temidden van een bevolking, die om de één of andere reden totaal van de kerk was vervreemd. Het was, en dat is het nog, een harde bodem. Toch heeft onze kleine gemeente (waarvan velen in één van de plaatsen rondom Amsterdam-N wonen) dit terrein met zo'n ruim 2000 gezinnen als evangelisatie-terrein gekozen. Wij hebben ons zelf de opdracht gegeven dicht bij ons gemeente-centrum te beginnen.

Wegens de afstand is de zondagmorgendienst de belangrijkste ontmoetingstijd van de gemeente, en die biedt bovendien de meeste kans om één van die buurtbewoners over de drempel van onze kapel heen te krijgen.

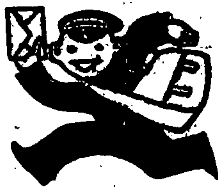
Wat is er gebeurd in deze drie jaar? Regelmatig komen wij bij de buurtbewoners aan de deur, om oud papier te halen. Daardoor zien ze steeds weer dezelfde gezichten, zo af en toe komt er een gesprek op gang; ze leren ons kennen. Eens in de maand worden ze uitgenodigd voor een bijzondere dienst. Wij hadden de indruk, dat 99% van de uitnodigingen ongelezen de vuilnisemmer in gingen, maar de laatste maanden ontdekken wij steeds meer gezichten uit onze buurt.

Wij meenden dat ds J. Broertjes zo was vast geklonken aan het Ned. Bijbel Genootschap dat hij daardoor onze gemeente blijvend als voorganger zou dienen. Ditbleek echter niet waar te zijn. Hij ging onze gemeente ruilen voor Groningen-Noord; wij zijn vakant, maar het werk gaat door.

Zondag 27 oktober jl. hadden we een geweldige dienst. Alles was in één dienst samengevat: Evangelisatie, met medewerking van ons interkerkelijk jeugdkoor Holy-sound, een doopdienst en viering avondmaal. Onze oud-voorganger mocht zijn jongste zoon dopen. Heel de buurt kon dat weten, want 2300 uitnodigingen waren er aan vooraf gegaan. Resultaat: ons gebouw, dat door de brandweer is goedgekeurd voor ruim 100 personen, was volgepropt met zo'n kleine 200 belangstellenden.

God zij gedankt voor al die zegen, die de Heer aan Zijn Gemeente wil geven, als wij „kinderen Gods" ons maar gewillig laten leiden en gebruiken door de Geest van God. Volharden-doorgaan, al lijkt het dat al dat werk geen waarde heeft. De Heer geeft op Zijn tijd antwoord.

LEZERS AAN HET WOORD

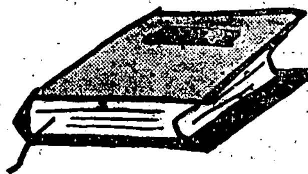
Noodzakelijke korrektie

Wie zwijgt stemt toe, zegt het spreekwoord. Maar de opmerkingen van (ds) Hans Bok naar aanleiding van het voorstel van Groningen-Zuid, dat op de Algemene Vergadering in Rotterdam onvoldoende steun kreeg, vrägen a.h.w. om enkele korrigerende kanttekeningen:

1. Dominee Bok stelt, dat „dit voorstel gelanceerd is vanuit de tegenstelling afgevaardigden-kommisies". Het is mij een raadsel, hoe hij op die gedachte komt. Zelfs als zou hij die indruk gekregen hebben, dan mag hij zo'n persoonlijke indruk nog niet als „feit" verkopen!
2. Achtergrond van het voorstel van Groningen-Zuid was namelijk helemaal niet „de tegenstelling afgvaardigden-kommissies", maar de overweging, dat de Algemene Vergadering en de Kommissie(s) der Unie krachtens de reglementen **elk hun eigen taak en verantwoordelijkheid** hebben. We mogen ze niet van elkaar scheiden, maar moeten o.i. wel onderscheiden.
3. Ik heb mij ook verbaasd over de opmerking, dat, bij aanvaarding van het voorstel van Groningen-Zuid, de Unie-voorzitter „dan geen lid meer (mag) zijn van de U.C.", want die opmerking slaat werkelijk nergens op. 't Ging ons erom, dat de Algemene Vergadering niet meer automatisch door de voorzitter van de Commissie der Unie zou worden geleid — en dat is heel wat anders!
4. Dominee Bok bepleit in zijn verslag, terecht, „de aanvaarding en beaming van elkaars werk, overtuigd ook van elkaars goede bedoelingen". Het spijt mij, dat van de goede bedoelingen, waardoor het voorstel van Groningen-Zuid werd ingegeven, *in het verslag niets terug te vinden is.*

Groningen J. A. Brandsma

Wat zullen we lezen?

maandag	11 nov.	Zefanja 2 : 8—11	Moab en Ammon vernederd
dinsdag	12 nov.	Zefanja 2 : 12—15	Egypte en Assur vernield
woensdag	13 nov.	Zefanja 3 : 1— 8	Oordeel over Jeruzalem
donderdag	14 nov.	Zefanja 3 : 9—15	Bevrijdend oordeel
vrijdag	15 nov.	Zefanja 3 : 16—20	God in hun midden
zaterdag	16 nov.	Psalm 102 : 1—18	Gebed van een balling
zondag	17 nov.	Psalm 102 : 19—29	God blijft dezelfde

CUBAANSE BAPTISTEN BEZOCHTEN BWA IN WASHINGTON

Vier vertegenwoordigers van de twee baptisten-konventies op Cuba hebben een bezoek gebracht aan de kantoren van de Baptisten Wereldalliantie in Washington, D.C. De Cubaanse baptisten konden melden dat het werk van de gemeenten voort gaat, ondanks het feit dat het eiland politiek geïsoleerd is van het grootste deel van de Westerse wereld. Het eiland telt ongeveer 15.000 baptisten. De konventie op het Westelijke gedeelte van Cuba, ontstaan uit het werk van Southern Baptist Convention, telt ongeveer 7.500 leden. De Baptistenkonventie van Oost-Cuba, vroeger verbonden aan American Baptist Convention, heeft 7.244 leden. Uit deze cijfers blijkt een achteruitgang van ongeveer 3.000 leden in de laatste tien jaar. Deze achteruitgang zou te wijten zijn aan emigratie.

Het was voor het eerst in vele jaren dat het mogelijk was dat baptisten van Cuba officieel de Ver. Staten bezochten. Waarnemers leggen dit bezoek uit als een heenwijzing naar verbeterende betrekkingen tussen de twee landen.

De Cubaanse delegatie heeft later in augustus de vergadering bijgewoond van de Raad van de Europese Baptisten Federatie, die te Stabekk bij Oslo, Noorwegen, bijeen was.

WERELDGEBEDSDAG

(Ingezonden)

Kaderdag Geertekerk Utrecht
zaterdag 23 november 1974

Jaarlijks op de eerste vrijdag in maart komen overal ter wereld christenen bij elkaar om zich te verenigen in gebed. Ook op veel plaatsen in ons land wordt de wereldgebedsdag gevierd.

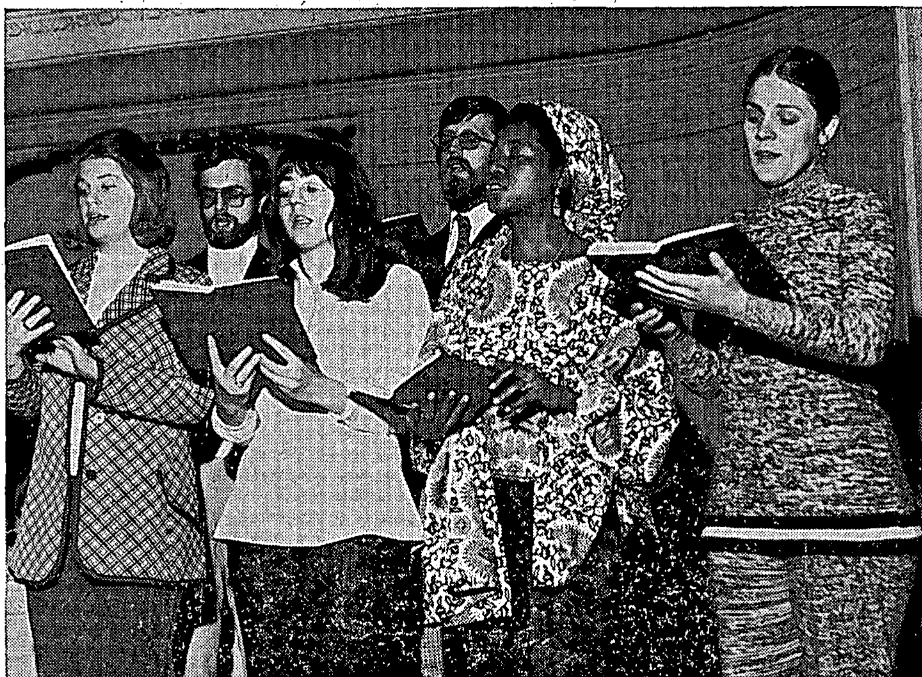
Volgend jaar zal dit zijn op **vrijdag 7 maart.**

Om plaatselijke comité's hulp te bieden bij de voorbereiding, wordt er dit jaar een kaderdag gehouden in de Geertekerk in Utrecht.

De bedoeling van deze dag is:

1. achtergrondinformatie geven over Egypte, het land waar de liturgie voor 1975 is samengesteld.
2. liederen uit de liturgie, waarvan het thema is „Wordt allen één" in te studeren o.l.v. Frits Mehrtens.
3. de liturgie gemeenschappelijk te bidden.

Als u belangstelling hebt voor het werk van de wereldgebedsdag en de kaderdag in de Geertekerk wilt bijwonen, vraagt u dan nadere gegevens aan bij de sekretaresse van het comité wereldgebedsdag, mevrouw A. F. F. van Tienhoven-de Booy, Boerderij Flip Hul, Hattem (Gld.); tel. 05206-1714.

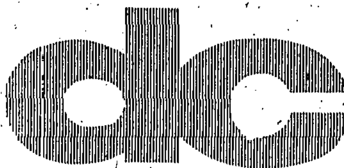
SEMINARIE-KOOR REISDE DOOR EUROPA
Studenten van het internationale baptisten-seminarium te Rüschlikon, Zwitserland hebben in teamverband gedurende het afgelopen studiejaar verschillende baptistengemeenten bezocht in Oostenrijk, Frankrijk, Duitsland en Zwitserland. Zij namen daarbij deel aan allerlei evangelistische arbeid. Het team, dat ook als koor optrad, bestond uit jongemensen uit Frankrijk, Kameroen, West-Duitsland en Amerika.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

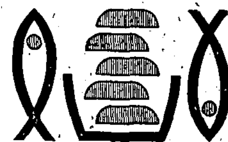
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds F. E. Huizinga, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek; tel. 05150-4300.

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

MEDEDELINGEN

△ Het adres van ds J. ter Braak, voorheen zendeling in Zaire, is thans: „Casa Tropica", Torenlaan 64, Laren (N.H.): tel. 02153-82560.

KONVENT IN FRIESLAND

Het konvent van voorgangers in Friesland komt D.V. maandag 18 november a.s. te Dokkum bijeen; aanvang 10 uur. Bij verhindering tijdig bericht aan de gastheer.

RUSSISCHE DOOPDIENST IN WEST-DUITSLAND

In de buurt van Schloss Neuhaus, bij Paderborn in W.-Duitsland hebben Russische baptisten van Duitse afkomst in een door ongeveer 500 mensen bezochte dienst twintig jongemensen gedoopt. Velen van deze vluchtelingen zijn de laatste maanden naar Duitsland gekomen; hun voorouders hebben vele generaties lang in Rusland gewoond. Velen van hen spraken een beetje Duits. De diensten werden gehouden in het Duits en vertaald in het Russisch.

Tijdens de doopplechtigheid gaf een ouderling van de gemeente een getuigenis; op zijn uitnodiging gaven 53 mensen, meest jeugdigen, te kennen Christus te willen volgen en bij de gemeente te willen behoren.

NIEUWE BAPTISTENKERK IN MISKOLC, HONGARIJE

Enkele weken geleden werd in Miskolc, Hongarije, onder grote belangstelling een nieuwe baptistenkerk in gebruik genomen. Ongeveer 800 personen woonden de inwijdingsdienst bij, terwijl meer dan 900 mensen de daaropvolgende zondag de eerste gewone kerkdienst bijwoonden. In de nieuwe kerk zijn slechts 280 zitplaatsen, inklusief de kerkzaal, de galerij, de ruimte voor het koor en een zaal die bij de kerkzaal getrokken kan worden.

Onder de sprekers tijdens de inwijdingsdienst waren de president van de Unie in Hongarije, Janos Laczkovszki, de vicepresident van de Unie Laszlo Révész, de president van de Raad van Vrije Kerken in Hongarije Sandor Palotay. Uit het buitenland waren aanwezig dr Bela Udvarnoki en dr Sandor Harszti, resp. president en voorzitter van de zending van de Hongaarstalige Baptisten Unie in USA en dr John A. Moore, vertegenwoordiger van Southern Baptist Convention in Europa.

„Dankbaar en bewogen waren wij . . ."

Op deze wijze willen wij onze grote erkentelijkheid kenbaar maken voor de vele, zeer vele blijken van liefde en belangstelling, in allerlei vorm, rondom ons 45-jarig huwelijksfeest.

Dankbaar voor die dag.

Dankbaar voor die gemeenschap.

Geprezen zij onze Leidsman.

A. Gebel
A. A. E. Gebel-Kroes

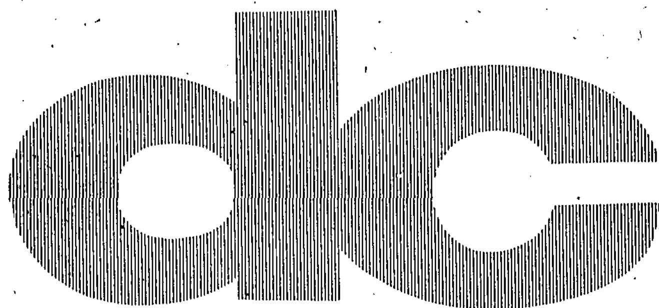
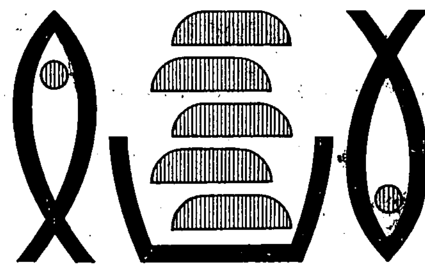
Op 24 oktober 1974 is in zijn Heer en Heiland van ons heengegaan onze broeder

JAN MEJIER

in de ouderdom van 75 jaar, echtgenoot van Reina Donga.

Op de rouwkaart stond:
„Die in Mij gelooft heeft eeuwig leven".
We weten dat broeder Meyer in de Heer geloofde, en dat hij nu voor eeuwig mag leven in Zijn heerlijkheid.
We wensen zr Meyer veel sterkte toe, maar bovenal Gods rijke zegen.

De baptistengemeente wijk Nieuw Buinen

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 46 - 15 november 1974

LEVEN LATEN LEVEN

Telefoon
Gehoorzaam loop ik naar het toestel en noem mijn naam.
Aan de andere kant noemt de andere de zijne en aangezien er meerdere die naam dragen moet ik even snel uitzoeken welke man het is die me belt. 't Is me duidelijk. „Wat kan ik voor u doen?" zeggen ze dan op de televisie en dus zeg ik het ook.

Hij vertelt mij dat ik zijn gezin ken en de omstandigheden, waarin ze leven. Dat is zo en ik zie meteen hem, zijn vrouw en kinderen. Ik weet van de zorgen, de problemen. Van de negatieve gevoelens ten aanzien van vele kanten aan de samenleving en heb ook enig inzicht in de oorzaken daarvan.

„Mijn vrouw is sedert kort zwanger. U weet welke moeilijkheden we hebben met onze kinderen. We denken over abortus. De dokter, in normale gevallen tegenstander, staat niet afwijzend. Wat zegt u ervan?"

Natuurlijk was het gesprek een beetje uitgebreider. Ik geef alleen de inhoud. Ik stond wat verbouwereerd en zei dan: „U verwacht van mij toch niet op staande voet een antwoord. Dat kan ik zo niet geven. U moet me bedenktijd geven. Bovendien staan er feestdagen voor de deur en die eisen ook aandacht". „Dat begrijp ik wel, maar u moet ook begrijpen dat hier haast bij is". „Ik beloof u binnen een paar dagen bij u te komen of u een brief te zenden als het niet gauw tot een bezoek kan komen".

Vierentwintig uur lang wentelde ik deze steen heen en weer. Tot een ontmoeting zou het nauwelijk kunnnen komen. Bovendien bedacht ik dat een geschreven woord in meer rust geboren werd en langer ter tafel zou zijn dan een gesproken. Dus schreef ik de volgende dag. Beginnend met te zeggen dat wat ook ooit een dokter of een dominee zou verklaren, hij en zij ten volle verantwoordelijk waren voor het besluit dat zij zouden nemen. Ofschoon je van binnen weet dat ze zich toch zullen willen dekken met wat die twee zouden menen. Al betuig je het tegendeel, je weet mede verantwoordelijk te zijn voor de weg die ze gaan. Van lichtvoetigheid is daar geen sprake meer.

Het wordt wikken en wegen. Met nu en dan een schietgebed. Ik schreef verder dat ik hun omstandigheden terdege kende; dat ik hun aarzelen verstond. Hun aarzeling bij zowel aanvaarding als „verwerping". Dat ik echter verwerping als een aanslag op leven zou zien. Een aanslag de dood tengevolge hebbend. Dat ik vreesde dat die wetenschap het verdere leven als een donkere wolk zou overschaduwen en hen, en in het bijzonder de moeder, niet meer zou verlaten.

Dat was wel het essentiële in de brief, waarin het geestelijk aspekt niet ontbrak. Verder was ik bereid met hen te praten indien zij dat wensten.

De telefoon zweeg. Er kwam geen brief.

Vanzelfsprekend hield het mij bezig en een kleine week later stapte ik af voor een bezoek. De man was niet thuis.

„Ja", zei de vrouw, „we hebben uw brief ontvangen. Ik was er toch al niet voor. Ik heb mijn man gezegd dat we ook dit kind moesten aanvaarden".

Zij zei nog meer, dat ligt voor de hand.

Met een verlicht hart verliet ik het huis.

En dacht verder door. Ook nu ik dit schrijf. Mag men als leek zo maar over zulke ingrijpende zaken zijn oordeel uitspreken? Wat is zo'n oordeel waard? Moet je je niet van alle kanten laten voorlichten eer je je mond open doet? Maar word je dan ook alle kanten opgestuurd en verlies je dan niet de koers? Ik dacht aan het stuk, het probleem van bewapening. Voor- en tegenstanders nemen je onder vuur. Je bent te klein om het hele problemenkompleks te overzien. Moet of mag je je dan scharen onder de zwijgende meerderheid? Of is er dwars door alle stemmen heen tenslotte voor jou één stem, die je volgt: die van het geweten. Soms misschien de stem van God. Voor jou de stem van God. Met daarin wel weer menselijke stemmen uit verleden en heden, maar dan op gelijke toonhoogte. Schreef ik man en vrouw niet dat zij uiteindelijk de verantwoording droegen voor wat zou gebeuren of niet gebeuren? Was dat niet een verwijs naar de eenzame plaats waar een christen zijn leven leeft? Welke kerk ook welke adviezen mag geven; welk team ook tot welke konklusies mag komen, ik sta tenslotte alleen en voor God. En die dan zegt dat dat maar gemakkelijk is, weet niet wat hij zegt.

Huizinga

Ex-gevangene vertelt aan jeugd: drug, misdaad verkeerd!

door Teena Andrews (voor Baptist Press)

Aan de beruchte George „Machine Gun" Kelly werd eens door een medegevangene gevraagd: ben jij religieus? En Kelly antwoordde: nee, ik ben baptist...

Jack Brown, de gevangene die deze vraag stelde aan Kelly, bracht 20 van zijn 70 levensjaren door in gevangenissen, o.a. Leavenworth en San Quentin. Brown was ook baptist, dat wil zeggen: zijn ouders waren baptist, maar net als bij zijn vriend Kelly had godsdienst geen werkelijke betekenis in zijn leven.

Brown, de vroegere gevangenismaat van Al Capone en van Clyde Barrow (van Bonnie en Clyde), een ex-verslaafde, is nu gereklasseerd en zegt dat hij zijn levensverhaal aan meer dan 5 miljoen jongemensen heeft verteld. Zijn leven was vol van misdaad en drugs tot zijn bekering tot Christus, nu 12 jaar geleden. Hij raakte aan de drugs verslaafd toen hij als tiener werkte voor een carnaval. De meeste van zijn misdaden, zegt hij, hadden met drugs te maken en waren niet gewelddadig. Het waren meestal oplichtingen om geld te krijgen voor zijn behoefte aan drugs. In zijn boek Monkey Off My Back beschrijft Brown op levendige wijze over zijn leven in de gevangenis, inklusief zijn leven als iemand die ter dood veroordeeld kon worden in verband met een vechtpartij.

„Dat was een vechtpartij over een spelletje poker", vertelt Brown. Er waren meer dan 200 hechtingen nodig voor de wonden die hij zelf had opgelopen. De gevangenisautoriteiten vertelden, dat de andere man wel zou sterven. „Ik zat er al drie maanden voor ik aan de weet kwam dat de man niet dood was", zegt Brown.

Brown: De Heer liet mij leven, om mijn boodschap aan de jongelui op de scholen te kunnen doorgeven, om hen te waarschuwen tegen misdaad en drugs".

Brown zegt, dat hij 20 keer in de week spreekt, „er is geen prediker in Amerika die zo vaak spreekt als ik".

Brown, nu 70, vertelt hoe hij 12 jaar geleden tot krachtdadige bekering kwam in First Baptist Church te Van Nuys in Californië. De voormalige gevangenisboef kwam ertoe een dienst bij te wonen omdat zijn dochter graag wilde dat hij het jeugdkoor hoorde zingen.

Tien dagen na zijn bekering vroeg Harold Fickett, voorganger van de gemeente hem of hij zijn getuigenis wilde geven op een jeugdbijeenkomst.

Brown: „Toen er die avond uitgenodigd werd tot Christus te komen kwamen twee jongens tot geloof". De volgende zondag sprak hij voor de hele gemeente en het gevolg daarvan was, dat 40 mensen tot geloof kwamen. „Daarna vond dominee Fickett open deuren voor mij om op scholen te spreken", vertelt Brown. De gouveneur van Californie spoorde de scholen ertoe aan de voormalige gevangene uit te nodigen om te spreken tegen misdaad en drugs. In die tijd was Brown met proefverlof en op grond van zijn werk kreeg hij gratie.

De vroegere gevangene vertelt, dat hij niet preekt maar alleen maar zijn getuigenis geeft en over zijn ervaringen in de gevangenis vertelt. „Ik geef altijd een getuigenis, in alle omstandigheden kun je dat doen zonder offensief te zijn".

Brown noemt de gewoonte om oud-gangsters op film en televisie een stralenkrans te geven onjuist. Zijn visie op de hervorming van het gevangeniswezen is: „De mensen zijn altijd op de hand van de „underdog" en de filmmaatschappijen kunnen er een hoop geld aan verdienen wanneer ze een misdadiger voorstellen als een slachtoffer die door de maatschappij is misbruikt".

Brown is van mening, dat de gevangenissen om werkelijk opvoedend te zijn kleiner moeten zijn, met meer mogelijkheid tot onderwijs en scholing. De straffen moeten ook korter zijn. „Er is een juist moment en een verkeerd moment om een gevangene vrij te laten. Als iemand te lang vast zit kan het juiste moment weleens voorbij zijn", zegt Brown. Het is ook belangrijk dat de gevangene zich gesteund weet door zijn huwelijk en gezin. Brown zegt, dat zijn eigen rehabilitatie voor een groot deel te danken is aan zijn vrouw Pearl en aan haar vertrouwen in hem. „Als een man's vrouw hem trouw blijft terwijl hij in de gevangenis zit heeft hij tienmaal zoveel kans om zich te herstellen. Als ze iedereen kwijt raken zakken sommigen steeds dieper weg", meent hij. De man die eens Al Capone regelmatig schoor gelooft, dat het gevangeniswezen zich in de goede richting ontwikkelt, maar het gaat te langzaam. Hij is ook van mening, dat de jeugd zich in de verbetering van het gevangeniswezen moet verdiepen. De leiding van de gevangenissen moet in handen komen van mensen die iets afweten van het menselijke gedrag. Natuurlijk kost dat geld, maar het kost de belastingbetalers ook veel geld om mannen en vrouwen in de gevangenis te houden! Brown is nu lid van First Baptist Church in Arlington, Texas. Hij is betrokken geweest bij enkele opwekkingen die in gevangenissen plaats vonden. „Er zijn in de gevangenissen meerdere kansen voor de evangelisatie, en de verkondiging van de genade vindt juist bij veroordeelden een open oor". Maar het zijn vooral de jongemensen - van alle denominaties en op allerlei scholen - die hij ervoor waarschuwt hun levens niet zo te besteden als hij heeft gedaan, „met het beest van de verslaving op hun rug".

KOM NU MET ZANG!

Ja, waarom ook niet?! Er is immers zojuist een nieuw liederenbundeltje verschenen, de lang verwachte aanvulling op „Lofzangen en Gebeden". U hebt daarover in ons weekblad al enkele keren iets kunnen lezen. En velen van u — voorgangers, afgevaardigden, kommissieleden en gasten — hebben het onlangs in Rotterdam, waar de Algemene Vergadering gehouden werd, zien liggen en doorgebladerd. En gekocht, vaak zelfs meerdere exemplaren!

Want er bestaat voor onze nieuwe uitgave, zo is gebleken, een veelbelovende belangstelling. Diverse gemeenten hebben in Rotterdam een flinke bestelling in ontvangst genomen. Op tal van plaatsen is — of wordt — het nieuwe bundeltje in gebruik genomen. We hebben de prijs (f 1,75 per stuk) met opzet zo laag gehouden, dat deze voor niemand een bezwaar hoeft te zijn. Wel zouden wij u dringend willen verzoeken om zoveel mogelijk „per gemeente", gezamenlijk dus, te bestellen!

Voorts kunnen wij u tot ons genoegen meedelen, dat wij momenteel druk bezig zijn met een harmonisatie ten gerieve van onze organisten. Sommigen hebben voldoende aan de eenstemmige uitgave, omdat zij zelf harmoniseren, maar de meeste organisten zullen voor de begeleiding van de gemeentezang graag de beschikking hebben over een vierstemmige harmonisatie. Uw bestellingen voor alle uitgaven van de Zangbundelkommissie kunt u richten aan: J. Germeraad, Albert Verweystraat 21, Hengelo (O).

J. A. Brandsma

HET BWA-KONGRES 1975 IN STOCKHOLM

De koning van Zweden, Carl XVI Gustaaf (rechts op de foto) toont positieve belangstelling voor de plannen voor het 13de wereldkongres van de Baptisten Wereldalliantie bij een ontmoeting met vooraanstaande Zweedse baptisten in het koninklijk paleis te Stockholm. Dr David Lagergren, algemeen sekretaris van de Zweedse Baptisten Unie schudt handen met de koning, terwijl Erik Rudén, lid van het kongreskomité en Erling Oddestad, president van de Baptisten Unie met elkaar spreken. Dr Lagergren nodigde de koning uit de openingszitting van het kongres in Stockholm op 8 juli 1975 bij te wonen. Verwacht wordt dat minister-president Olof Palme en de aartsbisschop van Zweden Olof Sundby het kongres zullen toespreken.

VERANTWOORDING „10-CENTS-FONDS" VAN DE UBS

In de maand oktober kwam voor dit fonds, waardoor wij samen de helpende hand uitsteken naar gemeenten met kerkbouwlasten, een 2-tal bijdragen binnen: van de gemeente te Groningen-Noord *f* 99,— en van HdJ te NW *f* 12,—.

Dat is maar een kleine rij, maar we zijn er toch zeer blij mee, en we zeggen de gevers hartelijk dank. Zij zijn nu als het ware de roependen, die het appèl tot allen richten: denk aan de bouw van gemeentecentra voor de arbeid van onze gemeenten! Geef een ruime gave aan het „10-cents-fonds".

In totaal is er nu in de eerste 10 maanden van dit jaar door 41 gemeenten *f* 6.5343,64 bijeengebracht. Dat is erg verblijdend, want het is *f* 2.500,— meer dan over de eerste 10 maanden in het vorige jaar. Als allen het appèl gehoord en verstaan hebben, dan zal er toch nog een stroom van bijdragen van álle gemeenten en van partikulieren in de resterende 2 maanden komen. En dan kan het nog best zo worden, dat we in dit jaar *f* 11.000,— bijeenbrengen, zoals de bedoeling is.

Graag verwachten wij de bijdragen en giften op: postgirorekening 1504 ten name van Bouwstichting der Unie te Amsterdam; of op bankrekening 43.80.11.805 ten name van Bouwstichting der Unie, p.a. ds T. Jansma, Duistervoordestraat 1, Arnhem; u zet er dan wel even bij: bijdrage „10-cents-fonds".
Ter herinnering ook nog dit: „de UBS is onze spaarbank!"

De administrateur van de UBS:
T. Jansma,
Duistervoordestraat 1, Arnhem;
tel. 085-611468

OVER VERLOSSING

In Times Literary Supplement wordt verteld over een taalkundige aan wie men vroeg of hij al of niet verlost was. Hij antwoordde: „Bedoelt u sozomenos, sesoosmenos of sootheis?" - Dit zijn drie Griekse vormen waarmee men „gered", „verlost" kan aanduiden.- Het is niet alleen voor dominees - naar de oude uitspraak - „moeilijk om zalig te worden". Ook een taalkundige zal de kameel door het oog van de naald zien kruipen.

MEDEDELING

△ Het adres van ds Ph. Lindeman Wzn., luchtmachtpredikant, is: Borggrevelanden 20, Enschede; telefoon 053-66487. Dienstadres: Vliegbasis Twenthe, Weerseloseweg, Enschede, post Lonneker; telefoon 053-22777 (toestel 233/234).

△ De sekretaris van de baptistengemeente Drachten-Bethel, br J. de Boer is verhuisd naar: Handwerkerszijde 182, Drachten.

Zou het Engelse werkwoord
to happen (= gebeuren) te maken
hebben met het al even Engelse
happiness (= geluk)? In elk geval
ligt dat verband er wel in onze
Nederlandse taal: als alles je gelukt
heb je geluk, ben je gelukkig.
Ja, dát zijn nog eens gelukkige
mensen: allles wat ze ondernemen
gelukt hen . . .
Zou het waar zijn?
Ons taalgebruik zegt:, ja.
De werkelijkheid en de ervaring
zeggen: nee.

P

Het is gewoon niet waar, dat zij wier
ondernemingen altijd gelukken
daarom gelukkig zijn. Echt geluk zit
veel dieper.
Ook als christenen moeten we af
van de idee, dat geluk te maken
heeft met gelukken. Juist christenen
moesten beter weten. Echt geluk is,
dat God met ons is. Echt geluk is,
te weten dat die God ons liefheeft,
over ons waakt, ons leven in Zijn
hand houdt. Echt geluk is:
'k Weet, wat hier mij overkome:
Hij maakt alle dingen wel!

v. D.

Manipulatie 2

Wanneer mensen worden gemanipuleerd, worden ze ondergeschikt gemaakt aan een bepaald belang. Ze worden slechts in zoverre als belangrijk beschouwd, dat ze eraan kunnen meewerken dat een ander zijn zin krijgt. Er wordt dan ook niet werkelijk met de belangen van die mensen rekening gehouden, ook al wordt het wel zo gezegd. Daardoor wordt de persoonlijkheid van die mensen geweld aangedaan. Het is niet verwonderlijk dat zulke mensen zich ongelukkig en onprettig voelen. Ze worden onrustig en gespannen. Ze voelen zich in hun vrijheid beperkt of uitgebuit. Ze zoeken naar een uitweg. Die spanning kan zich uiten in allerlei kwalen; of iemand wordt overspannen. Er kan ook een staking of een protestaktie uit voort komen. En zelfs kan de spanning zich ontladen in een opstand of een revolutie. Wat dit laatste betreft zijn de omwentelingen in Ethiopië en Griekenland bekend. Het is wel jammer, dat wanneer mensen proberen om te ontkomen aan manipulatie, ze veelal toch weer in een andere situatie belanden waar ze ook weer worden gemanipuleerd.

Manipulatie is duivels

Vanaf het begin probeert de duivel het goede werk van God te gronde te richten. In het begin van de bijbel wordt al beschreven hoe hij op een slinkse manier de mensen naar zijn hand heeft gezet. Hij heeft er voor gezorgd dat de zonde de wereld is binnengekomen. En hij blijft er aan werken dat mensen van God vervreemden, zodat ze geen idee meer hebben van Gods bedoelingen met de wereld en de maatschappelijke verhoudingen. Hij probeert de mensen aan zich te binden, zodat hij zijn verderfelijke plannen kan uitvoeren. Mensen op zich zijn voor hem niet belangrijk. Hij dient hun welzijn niet, ook al doet hij het zo voorkomen. Het gaat hem alleen maar om zichzelf.
De duivel probeert de mensen te beïnvloeden met zijn ideeën, zodat ze willige werktuigen worden voor hem. Het resultaat daarvan is dat mensen God de rug toekeren, God vergeten, hun eigen zin gaan doen en eigen goden bedenken. Het gevolg van zijn aktiviteiten is ook dat mensen zich bezig gaan houden met zwarte kunst en satans-verering. Daar stuurt hij uiteindelijk op aan. U weet van Jezus' verzoeking in de woestijn. Dé verzoeking was om een knieval voor de duivel te maken en hem te aanbidden. Het is opmerkelijk hoeveel mensen zich daarvoor hebben geleend, en hoe tegenwoordig de satanskerken ontstaan.
Ook op het terrein van de regeringen probeert hij zijn slag te slaan. Als hij vat kan krijgen op iemand, die macht heeft, kan hij geweldig veel regelen. Het is niet verwonderlijk dat Hitler zich met occultisme ophield. U weet wel, dat van „het beest", beschreven in Openbaring 13, geldt, dat het zijn kracht, troon en grote macht rechtstreeks krijgt van de duivel zelf. De wereld-heerser die hiermee wordt voorgesteld zal te werk gaan met duivelse bezieling. In hetzelfde boek wordt beschreven dat duivelse geesten de koningen van de hele wereld zullen verzamelen tot de oorlog op de grote dag van de Almachtige God. En blijkbaar wordt hier bedoeld dat dit een oorlog is, gericht tegen het Lam, tegen Christus zelf. Als Christus kan worden overwonnen, dan kan het rijk van God niet volgens plan worden gevestigd op aarde. De duivel stelt alles in het werk; hij manipuleert mensen en volken om de komst van Gods rijk te verhinderen.

Manipuleert God?

Hoewel we meteen wel kunnen zeggen dat God niet manipuleert, omdat hij niet op de manier van de duivel werkt, is de vraag toch niet zo overbodig als het lijkt. Veel mensen vinden dat Gods manier van doen op zijn minst op manipulatie lijkt. God gaat intensief met de mensen om. Hij voert zijn plannen uit, schakelt mensen er bij in, en beïnvloedt hun denken dermate, dat ze er een andere mening op na gaan houden. Hij regelt omstandigheden, Hij grijpt in de gang van zaken in. Is dat geen manipulatie? Het antwoord is: nee! Wie manipuleert heeft slechts eigen belangen voor ogen, en acht het belang van de ander of het andere niet! Dat doet God juist wel. Hij vindt mensen bijzonder belangrijk. Daarom laat Hij ons intakt. Hij laat ons onze verantwoordelijkheid. Hij werkt aan ons welzijn en het welzijn van de wereld. Daarbij kunnen wij zelf blijven beslissen. Een mooi voorbeeld hierbij is de geschiedenis van Jona. Hij probeerde Gods opdracht te ontlopen, maar God kreeg hem te pakken, en middels de grote vis kwam hij weer aan land. God gaf hem opnieuw de opdracht en Jona voerde die uit. Toch was er geen sprake van manipulatie, want Jona hield zijn vrijheid om zijn mening te zeggen en zelfs zijn misnoegen uit te spreken. Het enige wat God deed was, dat Hij met Jona de zaak besprak. In dat gesprek kwam naar voren dat Jona God veel te goed vond. God had Nineveh naar zijn hand moeten zetten, en kapot moeten maken. Jona ergerde zich dat God niet wilde manipuleren, maar mensen wilde laten leven, omdat Hij ze belangrijk vindt.

Jezus kwam om te dienen

Het optreden van Jezus is gekenmerkt door hetzelfde goddelijke uitgangspunt. Jezus diende niet zijn eigen belang onder het mom de mensen te komen helpen. Hij zei: Ik ben niet gekomen om mijzelf te laten bedienen (te manipuleren), maar om anderen van dienst te zijn, zo nodig ten koste van mijzelf. Gods wijze van doen is alleen verklaarbaar door zijn liefde. Jezus heeft de liefde van God gestalte willen geven. Het is de liefde, die alle mensen wil behouden. Het is de liefde, die niet zichzelf zoekt, maar het belang van anderen voor ogen heeft. Liefde kan niet manipuleren. Liefde kan een ander niet als voorwerp voor eigen genoegen behandelen.
Wie manipuleert zal zijn eigen zin willen doorzetten, desnoods ten koste van een ander. Wie liefheeft zal het belang van de ander dienen, desnoods ten koste van zichzelf! Dat heeft Jezus laten zien. En zo is God zelf. Liefde rsepekteert de ander in zijn persoonlijkheid, zijn levensroeping en zijn verantwoordelijkheid. Liefde zal er aan werken dat die ander tot zijn recht komt.

Jezus bestrijdt de manipulatie

Jezus is gekomen om de werken van de duivel te verbreken. Zijn werk is niet slechts een andere omgang met de mensen, maar Hij werkt aan de ondergang van de machten die ons manipuleren. God heeft Hem alle macht in de hemel en op de aarde gegeven. De machten die manipuleren, zullen het tegen Hem moeten afleggen. Jezus zei: Ik heb de wereld overwonnen. Paulus schrijft dat Hij de overheden en machten ontwapend heeft en over hen heeft gezegevierd. Paulus schrijft ook dat Jezus aan Gods rechterhand is, boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in de toekomstige eeuw.
Jezus heeft de macht gekregen de heilige Geest uit te storten. Gods geest is in de wereld om de invloed van de duivelse manipulatie op allerlei terreinen aan te tonen, te ontmaskeren, en daarover te zegevieren. En het zal duidelijk zijn, dat de gemeente van Christus daarbij een belangrijke plaats inneemt. En dan gaat het niet alleen om prediking en getuigenis, maar ook om de manier waarop de gelovigen leven met elkaar en in de maatschappij. En dan zien we ook uit naar de dag van Jezus' terugkeer, omdat dan aan de manipulatie van de duivel een eind zal komen, en Gods rijk zal worden gevestigd op aarde.

(Wordt vervolgd).

P. v. d. Werf

ZENDINGSNIEUWS

Van de U.Z.C. en de E.B.M.

★ Allereerst zijn er belangrijke mededelingen over onze zendelingen die in Zaire werkten en nu in Nederland zijn. Zuster Corrie Brouwer is al enige tijd in Nederland met ziekteverlof. Gelukkig is zij weer geheel hersteld zodat zij weer aan het werk kan. Helaas zal dat niet meer in Sona Bata zijn. De artsen raden een langere dienst in de tropen volstrekt af. Dat is voor zuster Brouwer en voor ons en zeker voor de gemeente in Sona Bata een grote teleurstelling. We zijn dankbaar voor de dienst die zuster Brouwer in Sona Bata mocht doen. Zij heeft eigenlijk al te veel gedaan. Maar de nood is vaak zo ontstellend groot. God weet wat nodig is en ook de beëindiging van het werk van zuster Brouwer willen we uit Zijn hand aanvaarden. We willen wel erkennen, dat dit minder moeilijk te aanvaarden is nu dokter Van Grootheest naar Sona Bata gaat.

★ De familie Ter Braak kwam begin augustus met verlof en ds Ter Braak volgde een paar maanden later. Zij wonen in Laren, Casa Tropica, Torenlaan 64. De familie Ter Braak is vier jaren achter elkaar weggeweest. Zij gingen voor het eerst uit in 1960. Ds Ter Braak werkte in de inheemse gemeenten, aan de scholen, hielp Angolese vluchtelingen, voerde verscheidene projekten uit en heeft eigenlijk zijn hart verpand aan het werk onder de gevangenen. Het gevangeniskerkje kon nog juist voor zijn vertrek ingewijd worden.

Hij heeft deze arbeid als algemeen zendeling nu beëindigd en overgedragen aan inheemse werkers of andere zendelingen. Hij zou bij een eventuele terugkeer zich voor een geheel nieuwe arbeid moeten inzetten. Nu besloten is geen andere Nederlandse zendelingen naar Zaire te zenden kwam de vraag op of het nog zinvol zou zijn met een geheel nieuwe opdracht naar Zaire terug te keren. Daar komt bij dat de kinderen van br en zr Ter Braak in Zaire naar Amerikaanse scholen moeten en in het internaat moeten worden opgenomen. Nu ze in Nederland weer op school zijn blijkt het erg moeilijk over te moeten schakelen. Men moet besluiten: òf het Nederlandse systeem òf een Amerikaanse scholing. De internaatskosten zijn, en voor de familie Ter Braak en voor de zending, aanzienlijk. We begrijpen dat het besluit om niet meer terug te keren naar het zendingsveld niet in één dag genomen is. Na lange jaren dienst in Afrika zal het niet eenvoudig zijn weer in Europa te moeten werken. Maar eerst genieten zij van een welverdiend verlof. Ds Ter Braak is dus nog niet beschikbaar voor onze gemeenten. De gemeenten in Sona Bata zullen hem missen. Hij is een van de werkers met de langste ervaring. In een tijd van geweldige en ingrijpende veranderingen hebben zij beiden hun werk verricht in soms bijzonder zware omstandigheden. De Heer heeft hen gezegend en bewaard en zal zeker ook hier voor hen een taak hebben.

Kameroen

Vanuit Kameroen kregen we een uitvoerig rapport van ds Van der Veen. Mevrouw Van der Veen werkt in Douala onder vrouwen en meisjes. Van Zusterhulp kregen we een belangrijke financiële bijdrage voor dit werk. We vragen bijzonder voorbede voor de gezondheid van zuster Van der Veen. Gelukkig gaat het met broeder Van der Veen nu veel beter, wat zijn gezondheid betreft. Het gehele gezin voelt zich helemaal thuis in Douala en is volledig opgenomen in het werk van de gemeenten. Doordat ds Van der Veen het algemeen sekretariaat van de zending in Zuid-Kameroen verzorgt, heeft hij ook de zorg voor alle zendelingen die in- en uitgaan en alle zaken die in- en uitgevoerd moeten worden.

De Algemene Vergadering is daar reeds in het begin van het jaar. Enkele dagen vóór de A.V. zijn de leidende broeders in retraite gegaan. In deze tijd werd bijzonder het accent gelegd op het geleid worden door de Heilige Geest. Er waren enige moeilijke beslissingen die genomen moesten worden. Een van de voorgangers moest onder „tucht" geplaatst worden omdat hij zich uitgaf als een voetbaltovenaar. Ook zijn verdere leven liet te wensen over. Toen besloten werd de tucht te handhaven stelde iemand uit de vergadering voor speciaal voor deze man te bidden. Ds Van der Veen konstateerde bij velen nog innerlijke vrees voor de „tovermacht" van deze man.

In Kribi worden nu al tijden van geloofsbezinning en van bijbelstudie gehouden. Er wordt zeer naar uitgezien dat men daar spoedig een eigen centrum zal hebben. Men is ook bijzonder dankbaar voor de opwekking die plaats vond op de bijbelschool in Ndiki.

De direkteur is ds Mangambi, die opgeleid werd in Hamburg. De andere broeder die in Hamburg geweest is, is nu voorganger van de grootste baptistengemeente in Douala. Een bijzondere reden tot dankbaarheid is ook dat men nu voorzichtiger met financiën omgaat. Ontvreemding en roekeloze uitgaven komen gelukkig niet meer voor.

Ds Van der Veen wil op twee zaken nog bijzonder de aandacht vestigen: Ten eerste het grote belang van een jong en goed opgeleid kader. Er moet dus terdege aandacht besteed worden aan de opleiding. Geestelijke en wetenschappelijke scholing vraagt bijzondere leiding. Er zijn vele fijne gelovigen onder de predikanten en evangelisten, maar deze taak zou toch te zwaar zijn. Onze hulp is hier nog dringend nodig. We hopen een theologisch geschoolde leraar te vinden die bereid is om zich daar in te zetten. Verder gaat br Van der Veen in op het probleem van financiële steunverlening. Ontvangen en geven moeten beide geleerd worden. We nemen nu het volgende uit het rapport van ds Van der Veen over:

„Persoonlijk zie ik het zo: Al Gods kinderen hebben de opdracht ontvangen om uit te gaan in de wereld en van Hem te getuigen. Dat wij daartoe meer middelen hebben mag van ons geen feodale heersers maken of bedisselaars, want het is Gods geld. De Afrikaan heeft maar zeer weinig middelen om aan Gods opdracht te voldoen. Hij vraagt in dat licht gezien niet om hulp maar om onze medewerking in de volle zin des woords. Ik ga nog verder, de Afrikaan heeft de plicht (en het recht) om om deze medewerking te vragen. En wij in het Westen hebben de plicht om deze medewerking niet te weigeren, of dit bestaat in geld of personeel of anders. In dat bijbels licht gezien wordt de samenwerking veel gemakkelijker. Bovendien zouden we ons moeten ontdoen van de zendingsgenootschappen in de oude vorm. Wat is de funktie eigenlijk van deze genootschappen heden ten dage? In elk geval, laten we beginnen deze te zien als korrelatief, de brug vormend tussen de kerken in Afrika en Europa. Maar dan moeten we ook zo grootmoedig zijn om de kerken in Afrika zich te laten vertegenwoordigen in onze genootschappen. Daartoe hebben ze het recht en het zal helpen tegen frustraties, verdachtmakingen en komplexen. Zullen daarmee alle problemen opgelost zijn? Nee. Maar we zijn in elk geval op weg elkaar te erkennen en te waarderen.

Op het praktische vlak is er noch in

Is in uw gemeente de motie-Stadskanaal (abonnee-werving voor DC) al weer ter sprake geweest?

...'t Moet niet bij „ter sprake" blijven!

de Eglise évangélique (waar men een verklaring tégen het „moratorium" heeft voorbereid) noch in de U.E.B.C. sprake van het zich willen ontdoen, tijdelijk of voor altijd, van hulp, financieel of personeel, van het Westen. Bij de UEBC bereiden we ook een verklaring voor over onze positie. Hoe dat zich verder zal ontwikkelen als de jongere garde de leiding in handen krijgt is nog niet te voorzien. Ik persoonlijk heb het er niet moeilijk mee. Van begin af is het door mij duidelijk gemaakt dat wij zijn gekomen als medewerkers, dat we lid zijn van de plaatselijke kerk en dat we de leiding erkennen van onze Afrikaanse broeders. Ik zeg en doe wat ik nodig denk te doen en te zeggen, maar ik sta er op dat we samen beslissen en niet ik alleen. Trouwens, een Mbende zou dat tercht ook niet nemen.

Veel komt aan op een voorzichtig aanvoelen van de atmosfeer. Het wordt mij echter ook niet erg moeilijk gemaakt. De hartelijkheid en de broederlijke verhouding van de zijde van de Afrikanen zijn daarvoor te groot. Ik wil hiermee dit rapport besluiten. Wilt u mij excuseren dat het zo lang is geworden. U hebt er echter het recht op, te weten wat hier gaande is en vooral wordt uw voorbede hierdoor meer toegespitst naar het aan God voorleggen van enkele exakte problemen van hier".

(Wordt vervolgd)

Unie Zendings Commissie,
Biltseweg 10, Bilthoven,
Giro: 9260 t.n.v. de Unie
t.b.v. de U.Z.C.

Verruiming van gastrecht aan het avondmaal bij Gereformeerden

De Generale Synode van de Gereformeerde Kerken heeft het incidentele gastrecht aan het avondmaal verruimd. Tot nu toe was de officiële regel: als een niet-gereformeerde avondmaal wilde vieren moet de kerkeraad eerst zijn, of haar, leer en leven nagaan. Thans gaat als voorwaarde gelden - en wij citeren hier het synodebesluit - „Leden van andere dan gereformeerde kerken kunnen op hun verzoek tot de avondmaalsviering in een Gereformeerde Kerk toegelaten worden, als zij instemmen met het belijden aangaande de verzoening en verlossing door Jezus Christus, Gods Zoon, in zijn kruis en opstanding, zoals die in het avondmaal worden verkondigd en gevierd, en als zij op grond van die belijdenis gerechtigd zijn tot deelname aan de viering van de Maaltijd van de Heer in eigen kerk".

Er moet dus wel een verzoek om toelating worden ingediend bij de kerkeraad. Maar hoe kan dat in bv. rekreatieplaatsen, waar 's zomers in groten getale gasten verschijnen? Er ligt hier inderdaad een praktische moeilijkheid en de synode besloot dan ook aan de deputaten voor de kerkorde te vragen om bepalingen te ontwerpen voor situaties, waarin regelmatig leden van andere kerken gereformeerde kerkdiensten bezoeken. De kerkordelijke bepalingen moeten er overigens ook komen voor de reeds genoemde verruiming in het algemeen.

Oorspronkelijk was voorgesteld, dat een ruimere uitnodiging dan alleen voor de leden van de eigen gemeente bij de aanvang van het avondmaal zou worden geformuleerd en dat dan de „anderen" zelf zouden beslissen al of niet aan te gaan. Maar dit ging de synode te ver in de richting van een open avondmaal en dat wilde zij beslist niet.

Wat verder het gastrecht aan het avondmaal betreft: de synode stelde, dat het verlangen om deel te nemen aan elkaars avondmaalsvieringen positief moet worden gewaardeerd. Vandaar ook dat zij er kerkordelijk meer ruimte voor wil scheppen. In dit verband waren er ook vragen aan de synode gesteld over het gastlidmaatschap. Hier oordeelde de synode dat er situaties zijn van mensen die ver van hun eigen kerk in de verstrooiing leven en dat daarvoor een oplossing kan zijn een gastlidmaatschap van een nabij gelegen gereformeerde kerk. Voor hen dienen, zo besloot de synode, kerkordelijke richtlijnen te worden ontworpen t.a.v. een gastlidmaatschap. Een voorstel om dit uit te breiden tot mensen die geestelijk in een diaspora leven, bv. omdat ze zich niet thuis voelen in de plaatselijke gemeente van hun eigen kerk, maar wel bij de plaatselijke gereformeerde kerk, werd evenwel verworpen.

In het algemeen vond men in de synode, dat kwesties als die van het gastlidmaatschap om verlegenheidsoplossingen vragen. Er komt zo'n zwaar accent te liggen op de gescheidenheid van de kerken. Dat geldt ook van de regeling, die de synode van de Hervormde Kerk aanvaardde. Die mobiliseert te weinig tot werkelijke eenheid.

(Uit: Kerkinformatie).

SPECIAAL POSTSTEMPEL VOOR „KERKBALANS"

Op ruim de helft van het aantal poststukken, dat de PTT in 1975 in de maand januari zal bezorgen, zal een vlagstempel van de aktie „Kerkbalans '75" voorkomen. De tekst van het stempel, dat naast het poststempel wordt afgedrukt luidt: Kerkbalans januari.

De aktie is evenals vorige jaren een gezamenlijke aktiviteit van de hervormde kerk, de gereformeerde kerken, de roomskatholieke kerk, de lutheranen, de remonstranten, de oud-katholieken en de doopsgezinden. De aktie doet een appèl op de leden van de kerken om ten behoeve van de plaatselijke gemeenten hun financiële bijdrage te verhogen. Reeds nu blijkt, dat de deelneming van de hervormde gemeenten en gereformeerde kerken weer groter is dan het jaar daarvoor en dat de belangstelling in de rooms-katholieke kerk eveneens groeiende is.

YOUTH FOR CHRIST MAAKT STERKE GROEI DOOR

De jeugdbeweging Youth for Christ-Nederland maakt op het ogenblik een sterke groei door. In zo'n zeventig plaatsen in ons land werken in totaal een paar duizend jongeren aktief mee in Youth for Christ. Met hun leeftijdgenoten gaan ze een gesprek aan over het geloof in Jezus Christus. In ongeveer de helft van dit aantal plaatsen beschikt Youth for Christ over een eigen pand: een zogenaamde koffiebar, waar in een gezellige sfeer het gesprek over het geloof in God centraal staat.

Behalve deze uitbreiding met een aantal plaatselijke groepen is Youth for Christ steeds op zoek naar nieuwe manieren om met jongeren in gesprek te komen. Zo maakten de afgelopen vier weken verschillende buitenlandse muziekgroepen, waaronder Parchment, The Advocates en de zanger Kevin Gould een toernee door ons land. Ook verzorgt een kreatieve spelgroep, die bestaat uit acht jongeren, een jaar lang optredens in scholen, kerken en jeugdsociëteiten. De gehele muziekafdeling van Youth for Christ wordt ondersteund door enkele grammofoonplaten. Dezer dagen gaf Youth for Christ zijn eerste L.P. uit.

Deze bredere opstelling is volgens de heer Arnold van Heusden, adjunkt-direkteur van Youth for Christ-Nederland, nodig omdat jongeren in verschillende leefsituaties wonen en werken.

„Ze moeten daarom op verschillende manieren benaderd worden.

Youth for Christ heeft in de afgelopen jaren veel ervaring opgedaan om bij jongeren de juiste snaar te treffen", aldus Van Heusden.

Deze bredere opstelling van Youth for Christ gaat niet ten koste van de oorspronkelijk doelstelling: jongeren te brengen tot geloof in Christus.

Het hoofdkantoor van Youth for Christ-Nederland staat aan de Hoofdstraat 260 te Driebergen. Van hieruit zijn de nu ruim veertig full-timers van deze beweging bezig met begeleiding van plaatselijke afdelingen, het verlenen van service aan kerken en scholen en het organiseren van landelijke aktiviteiten.

„GRENSVERKEER"

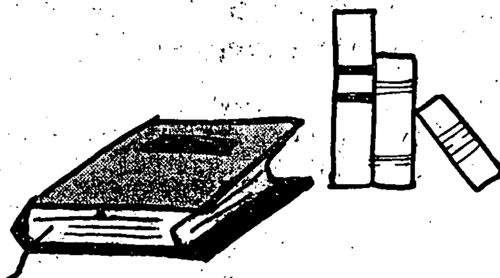
Blijkens de officiële gegevens van de Gereformeerde Kerken in Nederland over 1973 onttrokken 5.428 mensen zich in dat jaar aan deze kerken en werden 3.450 toegelaten. In 1972 waren deze getallen resp. 5.053 en 3.446.
Van hen die zich in 1973 onttrokken sloten 2.174 zich niet bij een andere kerk aan; van 129 is daarover niets bekend.
Het „grensverkeer" tussen de Gereformeerde Kerken en de Nederlandse Hervormde Kerk is praktisch in evenwicht: 1.739 hervormden werden gereformeerd, terwijl 1.719 gereformeerden hervormd werden.
Uit de baptistengemeenten vertrokken 6 mensen naar de Gereformeerde Kerken, terwijl 78 gereformeerden baptist werden.
Een nog groter verlies leden de Gereformeerde Kerken ten opzichte van de pinkstergroepen: 128 gereformeerden sloten zich bij een der pinkstergroepen aan, terwijl slechts 6 mensen uit een pinkstergroep gereformeerd werden.
Andere getallen zijn: 332 vrijgemaakte gereformeerden gingen naar de Gereformeerde Kerken, omgekeerd 422; 292 christelijke gereformeerden werden gereformeerd, omgekeerd 269; 86 van de Gereformeerde gemeenten gingen naar de Gereformeerde Kerken, omgekeerd 51; 277 roomskatholieken werden gereformeerd; omgekeerd 145; 30 luthersen werden gereformeerd, 21 gereformeerden werden Luthers; 36 vrij-evangelischen gingen naar de Gereformeerde Kerken; 64 gereformeerden werden vrij-evangelisch; 2 Jehova Getuigen werden gereformeerd; omgekeerd 59; 2 mensen uit de Apostolische Gemeenten gingen naar de Gereformeerde Kerken over, omgekeerd 27.

MOZAMBIQUE

In 1966 was de protestantse zending in dit land door de Portugese regering vrijwel verboden. Nu heeft men de godsdienstvrijheid hersteld. De 150.000 protestanten in het land hebben veel geleden. Vaak heeft de Portugese regering zijn woede op hen gekoeld. Er werden tegen de 2.000 presbyterianen gevangen genomen. De presbyteriaanse predikant, ds Manganhela, van wie eerst werd verteld dat hij zelfmoord had gepleegd in de gevangenis, blijkt nu door een ondervragende officier te zijn doodgeslagen.

EEN HEEL GOED VOORBEELD!

In de baptistengemeente te Emmen werd dezer dagen het besluit genomen om aan bruidsparen ter kennismaking een halfjaar-abonnement op DC ten geschenke te geven.
Ter navolging!

Wat zullen we lezen?

maandag	18 nov.	Haggaï 1 : 1—11	Een huis voor God
dinsdag	19 nov.	Haggaï 1 : 12—15	Vol ijver aan de slag
woensdag	20 nov.	Haggaï 2 : 2—10	„Ik ben met u"
donderdag	21 nov.	Haggaï 2 : 11—20	De bouwers gezegend
vrijdag	22 nov.	Haggaï 2 : 21—24	Messiaanse belofte
zaterdag	23 nov.	Psalm 103 : 1—14	God toornt niet voor altijd
zondag	24 nov.	Psalm 103 : 15—22	Koning over de hele schepping

OPENING NIEUWE KERK IN HOOGEVEEN

In DC van volgende week hopen we een uitvoerig verslag te geven van de opening van de nieuwe baptistenkerk in Hoogeveen; de ingebruikneming vond jl. zaterdag 9 november plaats. e.r.

EEN NIEUW CHRISTELIJK RADIOSTATION VOOR ZUID-AFRIKA

Dr Paul Freed, president van Trans World Radio, heeft bekendgemaakt, dat het nieuwe radiostation van T.W.R. bij Manzini (Swaziland), na een suksesvolle testperiode, op 1 november is begonnen met regelmatige uitzendingen.
Om te beginnen zullen programma's worden uitgezonden in verschillende talen, die in Zuid-Afrika worden gesproken, maar in de toekomst zullen uitzendingen in meer dan 40 talen nodig zijn om de bevolking te bereiken in het gebied, dat bestreken wordt, nl. vanaf de evenaar tot de Kaap, een gebied waarin meer dan 100 miljoen mensen leven.
Het ligt in de bedoeling, dat ook de Nederlandse afdeling van TWR een aandeel zal hebben in de produktie van programma's voor Swaziland, nl. in het Chinees en mogelijk ook in het Nederlands.
Trans World Radio is een internationaal zendingsgenootschap, gesticht in 1952 door dr Paul E. Freed.
Het beschikt nu over 3 krachtige radiostations, die het evangelie uitstralen naar Europa, het Midden-Oosten, Noord- en Zuid-Amerika, Noord- en Zuid-Afrika en India. Meer dan 300 zendelingen zijn aan TWR verbonden, verspreid over de gehele wereld.
Naast uitzendingen vanuit Monte Carlo, Bonaire en Swaziland, verzorgt TWR ook dagelijks programma's voor de landen om de Middellandse Zee vanaf Cyprus. Tevens heeft de Amerikaanse regering toestemming gegeven voor de bouw van een radiostaton op het eiland Guam in de Stille Oceaan. Daarmee zal vooral het Verre Oosten en Siberië bereikt kunnen worden.

gemeenteberichten

DC, HET WEEKBLAD VAN ROTTERDAM-ZUID . . .?

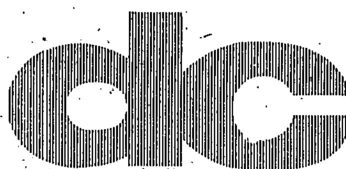
Rotterdam-Zuid - (J.T.). Dat was een vraag die iemand tijdens de A.V. stelde, waarschijnlijk omdat er nog al eens wat enthousiaste vermeldingen instonden de laatste maanden.
Neen . . . DC is gelukkig nog steeds het weekblad van heel Baptist Nederland! (Werft abonnees!) maar als er iets fijns te schrijven is dan doe je dat toch, of je nu in Eindhoven woont of in Den Helder.
Rotterdam-Zuid heeft een enorm fijne tijd achter de rug. Tussen Goednieuws- en doopdiensten in, was daar de geweldige manifestatie van de Algemene Vergadering der Unie. (Zie verslagen). Een machtige begroetingsavond ging op woensdag 23 oktober aan alles vooraf. Met een 800 mensen ging die avond de A.V. van start.
Op 6 oktober werd een jong echtpaar Jan en Franny Engberts en een jonge man Ton Gordeau gedoopt. Het „Mirthe Trio", onder leiding van Eddy de Jong verleende medewerking met prachtige zang! O.a. het prachtige lied: „Heer, ik dank U!" Nu, we hadden reden om de Heer te danken, want een achttal jonge- en oudere mensen stond op om hun hart aan Jezus te geven!
De „Goednieuwsdienst" op 26 oktober was ook weer fijn. „The New Convenant Singers" onder leiding van Guus Behr werkten enthousiast mee en ds Nieman was nog net op tijd terug uit het hoge Noorden om een fijne boodschap door te geven.
Een wat oudere zuster stond op om haar hart totaal aan Jezus te geven. Tijdens de doopdienst van 3 november jl. werden gedoopt het echtpaar v. d. Klooster, Betty Visser en Koos Pols. Br Talens van Pernis zong met eigen begeleiding op gitaar, mooie toepasselijke liederen.
Ds Nieman ging uit van Hand. 16 : 31, „Stel uw vertrouwen op den Here Jezus en gij zult behouden worden!" Door Jezus leer je God kennen, aldus ds Nieman.
Aan het einde van deze dienst was er een doorbraak bij onze eigen jeugd: 5 jonge mensen gaven hun hart aan Jezus. Hun namen leest u D.V. straks na hun doop, in dit blad.
Ja, de A.V. was ook geweldig. U.C.-leden en allen in den lande, administratie, Unie-bureau, dank voor de medewerking, adviezen, aanwezigheid en goede woorden!
Allen hartelijk gegroet! „Wij hebben nóg een Woord voor de wereld!"

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds F. E. Huizinga, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek; tel. 05150-4300.

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

TOENADERING ONDER RUSSISCHE BAPTISTEN?

Stockholm (BP) - Leiders van de door de regering erkende Al-Unie Raad van Evangelische christenen-baptisten (AUCECB) hopen, dat hun vijfjaarlijkse kongres dat van 9 tot 12 december in Moskou zal worden gehouden het moment van verzoening zal worden met de zogeheten afgescheiden baptisten in de Sovjet Unie.

Alexsei Stoyan, direkteur van het departement voor internationale zaken van de Russische Unie vertelde aan Sven Svenson, eindredakteur van het baptistenweekblad Veckoposten dat het kongres zal pogen de afgescheiden baptisten, wier preciese aantal niet bekend is, terug te brengen in de uniegemeenschap. De afgescheiden groep, bekend als de „initiatief baptisten" verliet in 1960 de Unie uit protest tegen de beperkingen die de overheid oplegde. Stoyan vertelde, dat 9.506 leden van de afgescheiden groep reeds teruggekeerden naar de Unie in de afgelopen jaren. Hoevelen nog buiten de Unie staan is niet bekend.

Aan de vergaderingen die in december in Moskou worden gehouden zullen ongeveer 600 afgevaardigden deelnemen, inklusief voorgangers, predikers en kerkeraadsleden. Ze zijn gekozen door regionale, interregionale en distriktskonferenties in geheel Rusland.

Ilia Ivanov is president en Alexei Bichkov is sekretaris van de Al-Unie Raad, die 525.000 leden telt in ongeveer 5.000 gemeenten.

Stoyan vertelde, dat het gehele werk van de baptisten in de Sovjet Unie ter sprake zal komen via rapporten en diskussies tijdens het vier dagen durende kongres.

„Gedurende de laatste vijf jaar, sinds we ons laatste kongres hadden, hebben wij Sovjet-Russische baptisten Gods zegen op ons werk in bijzondere mate ervaren", vertelde Stoyan aan Svenson. „Velen zijn tot geloof in God gekomen en hebben zich bij onze gemeenten aangesloten".

„Wij hebben getracht al onze aktiviteiten en inspanningen te koördineren op een wijze waarvan we geloven dat die in overeenstemming is met de roeping Gods. Belangrijke kwesties zijn binnen het bestuur van de Unie besproken, in het bijzonder de vraag hoe wij gevormd moeten worden tot waarachtige volgelingen van Christus zowel in onze gemeenten als in het dagelijkse leven".

Stoyan rapporteerde ook, dat twee groepen predikers, totaal ongeveer 200, de schriftelijke theologische leergang, georganiseerd door de Unie, hebben voleindigd. Ter aanvulling op deze studie zullen zeven voorgangers theologie gaan studeren in andere landen.

De Al-Unie Raad is lid van de Baptisten Wereldalliantie. Met zijn 525.000 leden is de baptisten-unie van Rusland de derde in grootte van alle baptisten-organisaties in de wereld. De Ver. Staten tellen 29,4 miljoen baptisten en India 734.203.

Gij hebt mijn rechterhand gevat;
Gij zult mij leiden door Uw raad,
en daarna mij in heerlijkheid opnemen.
Psalm 73 : 23-24

Na een langdurig geduldig gedragen lijden heeft de Heer in Zijn Heerlijkheid tot Zich genomen, onze broeder

JARKE LUTTER

op de leeftijd van 69 jaar.

„Ik ben de opstanding en het leven,
Die in Mij gelooft zal leven,
ook al is hij gestorven".

Eindhoven, 1 november 1974

Baptistengemeente Eindhoven

Heden nam God tot Zich geheel onverwacht onze lieve man, vader en grootvader

TJEERD KIVIET

in de ouderdom van 70 jaar.

Leeuwarden, 5 november 1974

A. Kiviet-Tameus
A. Kiviet
A. Kiviet-Deventer
R. Kiviet
G. Kiviet-Engdrenghof
Alice
Tjeerd
Helga

De Heer haalde thuis onze zuster

GRIETJE REINDERS

op de leeftijd van 75 jaar.

1 november 1974

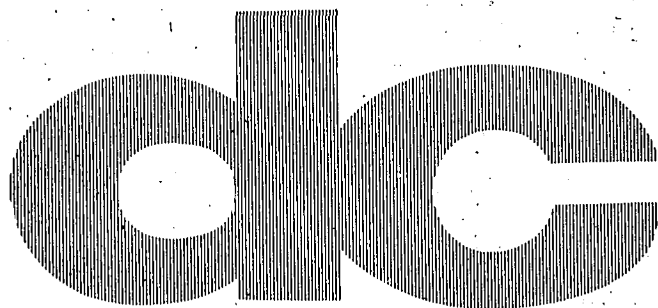
Baptistengemeente Stadskanaal
Wijkgemeente Noord

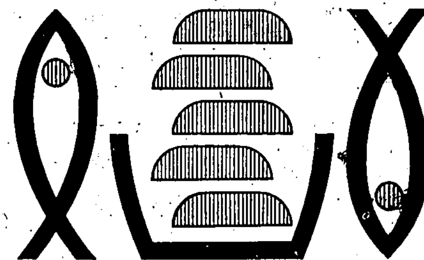
Met grote droefheid delen wij u mede dat geheel onverwacht onze geliefde broeder

FRITS VAN DER VEER

van ons is heengegaan.
Het behaagde de Heer deze enthousiaste werker in Zijn Wijngaard tot Zich te nemen in de leeftijd van 49 jaar.
God geve zijn vrouw en beide kinderen de kracht dit verlies te dragen.

De dankbare gemeente
Sittard/Heerlen

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 47 - 22 november 1974

Dankbare Hoogeveense baptisten namen nieuw gemeentecentrum in gebruik

De nieuwe baptistenkerk „Bethel" aan de Boekweitlaan te Hoogeveen

Er moet heel wat omgegaan zijn in de harten en hoofden van de werkers van het eerste uur in Hoogeveen, toen ze op zaterdag 9 november jl. de ingebruikneming van de gloednieuwe baptistenkerk - „Bethel" - aan de Boekweitlaan beleefden. Binnen een kwart eeuw ontstond er een middelgrote baptistengemeente - plm. 180 leden - die bijzonder veel aktiviteiten ontwikkelt en thans bovendien de beschikking heeft over een gemeentecentrum, waarop velen - als het mocht - jaloers kunnen zijn.

Een stukje geschiedenis

Kort na de tweede oorlog begon het. Twee jonge baptistengezinnen vestigden zich in dit oude veendorp, dat van ouds bekend stond als een bolwerk van kerkelijke rechtzinnigheid. De trommelslager die zondagsmorgens het dorp doortrok om de gelovigen op te roepen zich op te maken om naar het huis Gods te gaan - de traditie van de trommelslager is onlangs weer in ere hersteld! - deed, zo zou je het kunnen zeggen, in deze families de oude pioniersgeest weer ontwaken. In de bestaande kerken voelden ze zich niet thuis. Ze begonnen met huissamenkomsten en al gauw bleek er ook in Hoogeveen belangstelling te bestaan voor die wijze van evangelieverkondiging en die vorm van onderlinge gemeenschap die onder baptisten gangbaar is. In 1951 werd een lokaal van de voormalige Joodse school gehuurd. Je moest er komen, herinneren we ons vaag, door een smalle, wat onfris ruikende steeg. De kleine huisgemeente, die intussen al met enkele leden was gegroeid - sommigen ervan werden in die tijd gedoopt in de baptistengemeente van Stadskanaal, die zich min of meer verantwoordelijk stelde voor de jonge arbeid in dit Drentse dorp - vond in dat oude, wat aangepaste schoollokaal een voor zijn doel goed onderkomen.

In 1954 verbond ds J. H. Blenkers, juist afgestudeerd in Hamburg, zich aan het werk in Hoogeveen, gekombineerd met het eveneens in die tijd tot ontwikkeling komende werk in Assen. De jonge gemeenschap in Hoogeveen ontdekte vele kansen en benutte die. De arbeid werd tot zelfstandige gemeente en na niet al te lange tijd wijdde ds Blenkers zich helemaal aan het werk in Hoogeveen. In 1958, de gemeente telde toen 45 leden, kreeg men dankzij de bemiddeling van de Unie Bouw Stichting de beschikking over een voormalig pakhuis op het Haagje en vooral vanaf dat moment werd de jonge gemeente meegenomen in de nogal stormachtige groei van de plaats Hoogeveen. Ds Blenkers werd opgevolgd door ds E. J. Huizing, ds Huizing door ds G. Brongers en de uitbreiding en de groei bleven zich voortzetten. Het werd tenslotte te benauwd in het pand aan het Haagje en terloops werd reeds uitgekeken naar nieuwe mogelijkheden. Bovendien lag er ten aanzien van de situatie rondom het pand een bestemmingsplan van overheidswege, dat voorzag in verbetering van de wegen in die aan het centrum van de nieuwe „stadskern" grenzende buurt. De ene hand wast de andere, zeiden de oude Romeinen reeds en zo kon het gebeuren, dat met de plaatselijke overheid een voor de baptistengemeente niet onvoordelige transaktie kon worden afgesloten.

Natuurlijk moest er ook geofferd worden. Heel veel zelfs. En, zoals te doen gebruikelijk, ontwaakte de vindingrijkheid die op allerlei manieren gestalte kreeg in een reeks van akties voor het bouwfonds.

Het nieuwe gemeentecentrum

Zaterdag 9 november 1974 was het zover. Aan de Boekweitlaan, een van de ringwegen van Hoogeveen, kon het nieuwe Bethel in gebruik worden genomen. Aan de overzijde staat een kerk van de christelijke gereformeerden; gezamenlijk hebben ze de beschikking over een tamelijk groot parkeerterrein. Rond de nieuwe baptistenkerk ligt nog een groot stuk grond, dat - zo goed als in een week tijds... - in een prachtig parkje werd omgetoverd. Het gebouw zelf doet aan de buitenkant stevig, solide aan. Massief, zonder onvriendelijk te zijn. Integendeel, de glazen hal en de smalle naar boven toe lopende ramen in de kerkzaal nodigen tot binnengaan. Na de hal komt men in een ontmoetingsruimte, waar plaats is voor een royale garderobe en een „Praatplank" (zoals de Hoogeveense baptisten van plan zijn hun „bar" eufemistisch te noemen). Via deze ontmoetingsruimte kan men de toiletten, met een speciaal toilet voor invaliden!, bereiken, en een zaal voor jeugdwerk. Met vouwwanden is de ontmoetingsruimte afgescheiden van de kerkzaal, die mede door de stijging van het plafond - dat met hout is betimmerd - een ruimtelijk effekt heeft: 250 mensen kunnen er (gemakkelijk) zitten, maar de eerste indruk is dat er voor veel meer mensen plaats is. Als de vouwwanden open zijn is er voor totaal een 350 mensen ruimte.

Het liturgisch centrum, dat een platform heeft over de gehele breedte van de kerkzaal, heeft als middelpunt de avondmaalstafel, geflankeerd door een smaakvolle katheder. Daarnaast bevindt zich het doopvont, dat zeskantig van vorm is. Naast de kerkzaal is de konsistorie, die toegang geeft tot enkele doop-kleedkamertjes.

Natuurlijk is er nog veel meer van dit nieuwe gemeentecentrum te vertellen: over de prachtige bloemenbak die in de kerkzaal is ingebouwd, over de geluidsinstallatie, over het bouwmateriaal (dat is betonsteen met grindsteen op de vloeren, voor hen die er wat verstand van hebben), etc. Al die details moet men zelf maar eens bekijken, als men bijvoorbeeld de komende zomervakantie in het mooie Drente gaat doorbrengen.

De kosten van het geheel?
Die vallen mee. Nu ja, wat valt mee tegenwoordig. Ongeveer 520.000 gulden heeft alles samen gekost. Daar gaat 20% rijkssubsidie af. Dankzij bovengenoemde transaktie met de burgerlijke overheid en de opbrengst van de vele bouwakties heeft de gemeente nog een schuld van ongeveer 200.000 gulden. Dat is 1200 gulden per lid, rekende iemand uit. Evenveel als toen men in 1958 het gebouw op 't Haagje kocht. Nominaal evenveel, in werkelijkheid veel minder - „dank"zij de geldontwaarding.

De openingsbijeenkomst

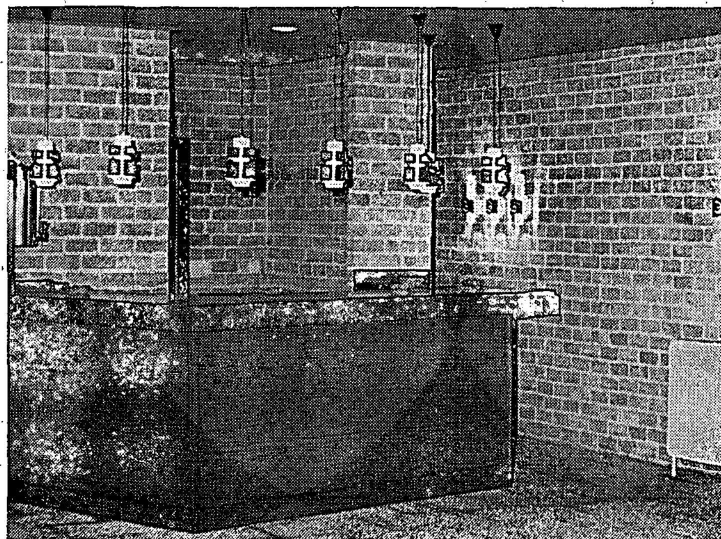
Zaterdagmidag 9 november stroomde de kerk vol met gemeenteleden en vrienden, en vele gasten van elders. Een van dankbaarheid en trots glanzende dominee Brongers begroette iedereen. Er werd gebeden en krachtig gezongen.

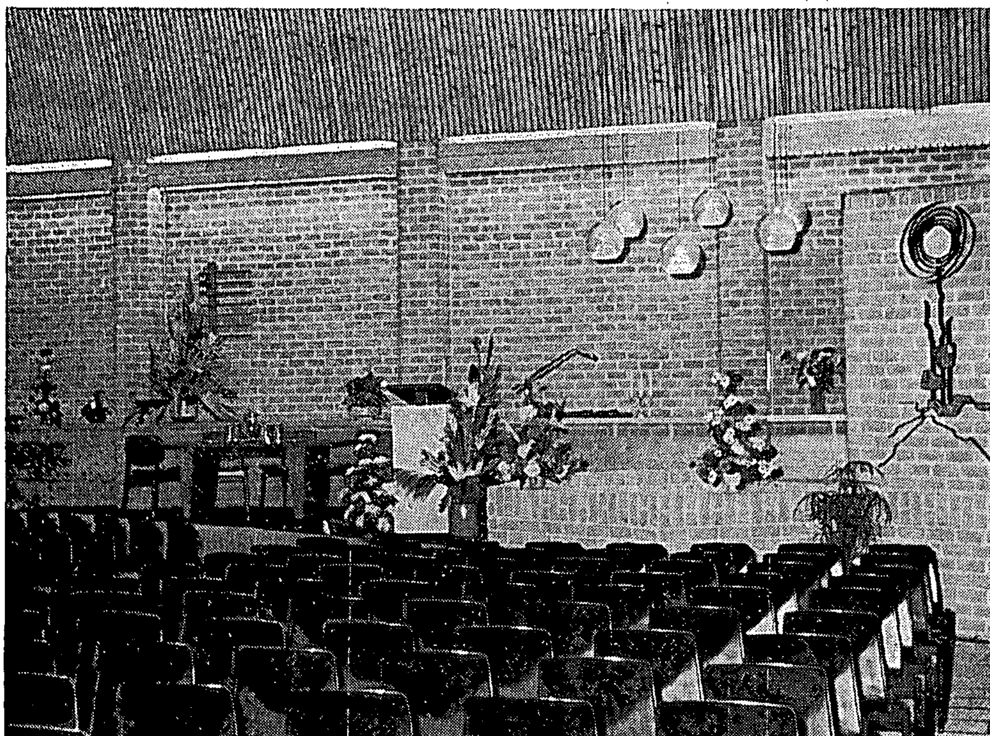
Namens de Bouw- en Technische Bedrijven te Hoogeveen droeg de heer Van Helderen het gebouw, dat ontworpen werd door de architekt T. Zondag, over aan de officiële eigenaresse, de Unie Bouw Stichting die in de persoon van ds. T. Jansma aanwezig was. De heer Van Helderen maakte in zijn toespraakje gewag van de bijzonder goede samenwerking en bood namens de bouwers de katheder aan („bestand tegen vuistslagen en trillingen...", zei hij). Ds Jansma op zijn beurt droeg het gemeentecentrum over aan de baptistengemeente; „Er was een biddend bouwen en een dankend durven in Hoogeveen", zei ds Jansma, vol vertrouwen in het juiste gebruik van deze nieuwe kerk.

Diverse sprekers boden vervolgens gelukwensen aan:

Namens de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, ds J. van Dam; namens de Gemeenschap van Kerken in Hoogeveen, de christelijke gereformeerde predikant ds K. Boersma; namens de bap-

Katheder en het zeskantige doopvont

„Praatplank" in de ontmoetingsruimte

Het liturgisch centrum van „Bethel" te Hoogeveen; rechts op de foto een relief van Theo Nijs

tistengemeenten uit Z.O.-Drente, ds C. van Wier; namens het Leger des Heils te Hoogeveen, kolonel (i.r.) Ford; namens het interkelijke evangelisatie-comité de heer Kaptein en namens de beide aanwezige oud-voorgangers, ds J. H. Blenkers die thans als godsdienstleraar weer in Hoogeveen woonachtig is.

Namens het College van B. en W. waren de wethouders Blokzijl en Nieboer aanwezig.

Br G. de Jonge, voorzitter van de bouwkommissie beantwoordde al deze toespraken en gelukwensen en hij deed het op een zichtbaar verheugde wijze, blij en dankbaar voor het werk dat in de gereedkoming zijn voorlopige bekroning vond.

Na Schriftlezing van 2 Kronieken 6 herkreeg de pastor loci het woord, en legde in het bijzonder de betekenis uit van het relief dat de kunstenaar Theo Nijs gemaakt heeft en dat een plaats vond op een muurtje bij het doopvont: God, niet als een vage abstraktie maar als een liefhebbende God die zich bezig houdt met deze wereld; mensen, die door die liefde tot werkelijk leven zijn gewekt en zich richten naar God.

Na afloop van de openings-bijeenkomst, waaraan meegewerkt werd door de drie koren die de Hoogeveense baptistengemeente rijk is (een meisjeskoor, een gemengd koor en een mannenkoor), was er gelegenheid het nieuwe gemeentecentrum te bekijken.

v. D.

BWA IN GESPREK MET LUTHERANEN

In begin 1975 zullen vertegenwoordigers van de Baptisten Wereldalliantie een ontmoeting hebben met vertegenwoordigers van de Lutherse Wereld Federatie (LWF). Tot deze ontmoeting werd besloten tijdens een vergadering van het Uitvoerend Comité van de BWA in Louisville. Dit kerkelijke gesprek zal plaatsvinden ergens in Amerika; van beide zijden zullen er vier theologen aan deelnemen.

Het zal het tweede kerkelijke gesprek zijn waartoe de BWA het initiatief nam. Het eerste, waartoe in 1972 besloten werd, zal ergens in Europa gehouden worden met vertegenwoordigers van de Wereldalliantie van Hervormde Kerken (WARC).

NU OOK BAPTISTENGEMEENTE IN AMMAN

Ook in de hoofdstad van Jordanië, Amman, is nu een baptistengemeente gesticht. De Eerste Baptisten Gemeente van Amman telt 44 leden. Het is de tweede baptistengemeente die dit jaar in Jordanië werd geïnstitueerd. In Jordanië zijn thans 7 baptistengemeenten. Voorganger van de nieuwe gemeente is Fowaz Amish.

VIER RESOLUTIES OP BWA-KONGRES 1975?

Aan het BWA-kongres dat in 1975 te Stockholm zal worden gehouden zullen waarschijnlijk vier resoluties ter goedkeuring worden voorgelegd. Ze zullen gaan over godsdienstvrijheid, mensenrechten, openbare zeden en vrede.

De populariteit van bepaalde radio-programma's van geestelijke liederen is vooral daaraan te danken, dat er oude en bekende liederen worden uitgezonden. We houden van het oude lied. Dat kennen we, en je wordt niet zo gemakkelijk van de wijs gebracht.
„Zingt de Heer een nieuw lied!" wordt ons op meer dan één plaats in de bijbel gezegd. En in psalm 96 is de reden ervan duidelijk: het is niet meer het oude liedje, het heil eksklusief voor Israël, maar voor alle volkeren!
Dat nieuwe lied wilde Israël niet zingen. De voorzanger ervan,

P

Jezus van Nazareth, die er de toon van aangaf werd tot zwijgen gebracht.

Willen wij dat nieuwe lied zingen?
Of houden wij het ook liever
bij het oude, het bekende en
vertrouwde?
Ja, met dat nieuwe lied ben je wel
gauw van de wijs gebracht. Er is
zoveel dat ermee vloekt. Ieder
zingt immers zijn eigen lied: Van haat
en nijd, of van eigen recht en eigen
gerechtigheid.
Toch, zing de Heer het nieuwe lied!
Want tenslotte zal Hij toch alles
nieuw maken. Het heil is voor alle
volken. Laat je niet van de wijs
brengen.
Klinkt het nog niet goed?,
't Geeft niet. Repeteer maar door.
Straks zal het volmaakt klinken,
het nieuwe lied dat niemand leren
kan dan hen die vrijgekocht zijn
door het bloed van het Lam.

v. D.

Kerk en Vrede bestaat 50 jaar

Ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van „Kerk en Vrede", de organisatie die telkens weer de kerken en de gelovigen in Nederland konfronteerde met „het vraagstuk van oorlog en vrede", verschenen enkele publikaties waarvoor we graag aandacht vragen. Het is het boekje „De BIJBEL is GEWELDig" dat sinds 16 november, de dag waarop het jubileum herdacht werd, à f 5,75 verkrijgbaar is; verder een herdenkingsnummer van Militia Christi, het orgaan van Kerk en Vrede, en een bundeltje met studiemateriaal „50 jaar Kerk en Vrede".
Uit dit bundeltje nemen we onderstaand artikel over.
Voor hen die meer informatie wensen verwijzen we naar het adres van Kerk en Vrede: Utrechtseweg 159, Amersfoort; tel. 03490-32133.

e.r.

Een definitie van pacifisme

Er bestaat verwarring over de definitie van het pacifisme binnen het geheel van vredesbewegingen, die niet aan ons kan en mag voorbijgaan. Wat moet onze bijdrage zijn? Ik zou 7 punten willen noemen om de diskussie op gang te brengen.

1. **Pacifisme** (van pacem facere: zalig zijn de vredestichters) betekent vrede maken. Het begrip vrede (shalom) is per definitie niet beperkt tot de afwezigheid van oorlog of de afwezigheid van het georganiseerde doden en verminken van menselijke wezens en de vernietiging van goederen.

Het begrip vrede houdt tenminste in:
a. menselijk welzijn;
b. overwinning van de vervreemding van de mens - van God, van zijn medemens, en van natuur, kultuur en samenleving;
c. strukturen van gerechtigheid in de mondiale samenleving.

2. De traditionele uitingen en middelen van pacifisme zijn:
a. dienstweigering op grond van gewetensbezwaren;
b. verzoening;
c. niet-gewelddadige verandering van onrechtvaardige strukturen.

Alle drie worden ze aangevochten door eksterne krachten (zoals in alle tijden) maar ook door interne faktoren in de huidige vredesbewegingen in de ruimste zin van het woord (w.o. bijv. I.K.V., Sjaloom, Pax Christi, Vietnambewegingen, Praagse Vredeskonferentie, Angola Comité, Palestina Comité, War Resisters International).
We moeten ondubbelzinnig en realisties antwoorden op de uitdagingen die op ons afkomen.

3. Wat het **dienstweigeren** betreft: het oude patroon is nog steeds bruikbaar, maar het pacifisme en het dienstweigeren op grond van gewetensbezwaren kunnen niet beperkt worden tot het individu en de dienst in het leger. Het begrip gewetensbezwaren moet opnieuw gedefinieerd worden, opdat:
a. het subjekt van het gewetensbezwaar zowel een kollektief als een individu kan zijn, en
b. het objekt van het gewetensbezwaar wetenschappelijk onderzoek, het industriële en ekonomische establishment, nationale staten, nationale kerken, enz. evengoed als de specifieke militaire dienstplicht kan zijn.

Langs deze weg zouden pacifisten ook - in één moeite door - het image van persoonlijk perfektionisme kunnen doorbreken, dat ze vaak in de ogen van (vooral revolutionaire) niet-pacifisten hebben („schone handen willen hebben").

4. **Verzoening** is een adekwaat begrip voor bezielende pogingen tot dialoog, vreedzame koëksistentie en het doorbreken van onjuiste stereotypen aan beide zijden, zolang het betrekking heeft op even machtige staten of blokken van staten („macht" gezien in termen van militaire, ekonomische en politieke invloed op de gang van zaken).
Maar verzoening en daaruit voortkomend: dialoog, vreedzame koëksistentie, de belofte geen geweld te gebruiken, worden gemakkelijk tot een vrome dekmantel, als deze gepredikt en gehanteerd worden in konfliktsituaties tussen de machtigen (ekonomies, militair en politiek) en de machtelozen. Dit geldt bijna altijd voor klassenstrijd, rassenkonflikten en neo-kolonialistiese uitbuiting.
Op deze gebieden zouden pacifisten natuurlijk niet op onverzoenlijkheid moeten aandringen, maar ze zouden met hun houding, woorden en daden moeten tonen dat verzoening noch gehoor kan vinden, noch te realiseren is, zolang de machtsverhoudingen onaangetast blijven. Pacifisten kunnen niet anders dan partij kiezen voor de onderdrukten in deze situatie.

5. Het begrip **niet-gewelddadig** (non-violence) is afhankelijk van het begrip geweld. Geweld bestaat niet alleen daar waar mensen elkaar kwetsen of doden, maar het is overal aanwezig waar onrechtvaardige sociale strukturen mensen veroordelen tot een leven van voortdurende honger, ziekte, tekort aan onderwijs, enz., overal waar onrechtvaardige strukturen de massa's een menswaardig bestaan onthouden.

6. De ontdekking van het bestaand **struktureel geweld** (Camara noemt 't: Geweld Nr. 1), solidariteit met de onderdrukten en de polarisatie (bijvoorbeeld rondom de Vietnamoorlog, waarin de eskalatie keer op keer kwam van USA-zijde) hebben voor vele pacifisten de verleiding meegebracht om - wat genoemd wordt - „tegengeweld" (counter violence), „bevrijdend geweld" of „revolutionair geweld" te vergoeilijken.
Het antwoord dat te vaak woordelijk door pacifisten gegeven wordt: „We veroordelen het geweld aan beide zijden!" is veel te eenvoudig omdat het niet duidelijk maakt welke partij de rechten-van-de-mens verdedigt (misschien met middelen, die we niet goedkeuren) en welke de rechten-van-de-mens aantast. Dat we allemaal „zondaren" zijn, betekent nog niet dat we even schuldig zijn. De gewelddadige neger is geen beter mens dan de gewelddadige strijder voor „Wet en Orde", maar ze hebben niet evenveel schuld aan de gewelddadige situatie.

7. Ik denk niet dat het ethies onlogies of absurd is, als een niet-gewelddadige beweging onderscheid zou maken tussen soorten en graden van geweld, hoezeer we ons ook mogen - en moeten! - bewust zijn van het verborgen gevaar dat ieder soort geweld in zich draagt voor het voortbestaan van de mens in de wereld van nu. Wat een pacifistische beweging niet kan en mag doen is dit onderscheid tussen soorten, graden en omstandigheden van geweld gebruiken met het doel het geweld te rechtvaardigen. Hoe meer men geweld ethies rechtvaardigt, des te minder is men bereid om alternatieven voor geweld te vinden. Rechtvaardiging van geweld komt voort uit de wil een goed geweten te hebben, (niet de pacifist, maar de niet-pacifist wil „schone handen" wezenlijk schoon noemen). Maar deze rechtvaardiging van geweld is de eerste stap tot ontmenselijking van de „vijand" (spleetogen, imperialisten, „fascisten", sprinkhanen, etc. allemaal met de betekenis: „het zijn geen menselijke wezens, die ik dood en vermink").

Pacifisme betekent in laatste instantie: het geloof dat er geen natuurwet of historische wet is die geweld onvermijdelijk maakt.
Theologisch gesproken: een eschatologische visie op de geschiedenis, gesteund door de menswording van de Zoon des Mensen, is onverenigbaar met een mechanisch perspektief van de geschiedenis. Zelfs de atheïst Garaudy schreef dat Jezus de „noodlotsgang" van de geschiedenis" doorbroken heeft.
De bron van het leven is hoop en niet technokratisch, marxistisch of wat voor beeld dan ook van een onvermijdelijke mechanische loop van de geschiedenis met onontkoombare „wetten" van geweld en tegengeweld.

(Prof. dr) J. de Graaf

ZENDINGSNIEUWS

Noord-Kameroen

De arbeid in Noord-Kameroen begon in 1954. De Europese Baptisten Zending werkt daar dus nu twintig jaren. In 1960 kon de eerste gemeente gesticht worden in Dagai. Vanuit deze gemeente wordt nu elke zondag in 80 dorpen het evangelie verkondigd. In 1972 werd de eerste Algemene Vergadering gehouden en werd de leiding van het werk overgenomen door de Afrikaanse broeders en zusters. De Bond van gemeenten in Noord-Kameroen telt nu 830 leden en ongeveer 2000 bezoekers. Met de gemeenten in Zuid-Kameroen vormen zij de Unie van Baptistengemeenten in Kameroen.

Op een andere post, Gamboura, werken broeder en zuster Zuch. Ze hebben zojuist een liederenbundel in de Banataal samengesteld en het evangelie naar Marcus in deze taal overgezet. Dit zijn de eerste geschriften die ooit in deze taal geschreven zijn. De liederen zijn meestal door de christenen van Noord-Kameroen zelf gemaakt. Een van deze liederen luidt:

Voorganger: Ta yik Dabanzluv ba, ma ndiwina, ma ndiwina
Allen: Ma ndiwina.
Dat wil zeggen: Ik ben nu van God, het is waar, het is waar
2. Ik heb Jezus lief, het is waar
3. Ik offer niet meer aan de voorouders, het is waar
4. De tovenarij ligt achter mij, het is waar
5. Het vechten ligt achter mij, het is waar
6. De zonde zal me niet meer overheersen, het is waar
7. Ik ben nu het eigendom van God, het is waar
8. Ik heb Jezus lief, het is waar.

Zuster Binder schrijft vanuit Mokolo dat telkens weer mensen naar de zendingspost komen die niets meer te eten hebben. We willen graag doorgaan met onze hulp aan deze gebieden, waar honger geleden wordt.

In Maroura is de technische school gereed gekomen. De jeugd van de baptistengemeenten in Duitsland heeft zich daarvoor geweldig ingezet. In deze plaats werd ook een nieuw gemeentecentrum geopend met de mogelijkheid 450 mensen te ontvangen. Vanuit deze plaats wordt ook in de omliggende dorpen gewerkt. Ook daar berichten van mensen die tot bekering komen. Een vrouw bezeten door een boze geest werd door volhardend gebed bevrijd.

Sierra Leone

In Sierra Leone hebben de gemeenten zich verenigd in de Unie van Baptistengemeenten in Sierra Leone. De eerste Algemene Vergadering werd dit jaar gehouden. Het zendinsgwerk is nu verdeeld in deze distrikten. De Unie-commissie stelde het volgende vijf jarenplan voor:

1. Uitbreiding van de posten van 4 tot 20;
2. Uitbreiding van de gemeenten van 9 tot 16;
3. Opening van een bijbelschool;
4. Centrum voor bijbeltraining van gemeenteleden in Mambolo;
5. Opening van twee jeugdcentra in Lunsar en Magburaka;
6. Evangelisatie in de dorpen langs de rivieren, waarvoor een boot nodig zal zijn;
7. Een auto uitgerust met filmprojektor en luidsprekers om de dorpen en kleine steden te bereiken met het evangelie;
8. Radio- en cassettedienst in twee stamtalen: Temne en Limba;
9. Bevordering van de offerbaarheid van de gelovigen met het doel, dat de gemeenten zo spoedig mogelijk financieel onafhankelijk kunnen zijn.

De gemeente in Lunsar groeit snel. Er komen nu reeds meer dan honderd mensen in de diensten. In dit mijnengebied komen mensen uit allerlei streken werken en wonen. Het is van belang dat hier 'n gemeentecentrum gebouwd kan worden. In deze grote plaats wordt nog geen enkel ander zendingswerk verricht.

We hebben al bericht over de evangelisatiecampagne in Sierra Leone. Honderden zijn tot geloof gekomen. Een toverdokter en een duivelsaanbidder hebben zich bekeerd. Toen ze naar hun dorp terugkeerden zei één van hen tegen de zendeling: Ik heb nieuw leven ontvangen in deze samenkomst. Jezus Christus is in mijn hart gekomen. Nu ga ik naar mijn mensen om hen dit nieuwe leven te brengen.

Nieuwe zendelingen worden uitgezonden

Jorna en Brenda Lempinen uit Finland gaan naar Sierra Leone om de gemeenten te helpen in de zendingsarbeid. Broeder Lempinen heeft in Finland reeds enige jaren als voorganger gediend. Rolande Niogret uit Frankrijk is leidster van de meisjesschool in Ndiki, Zuid-Kameroen. De verpleegsters Rita Nagel, Ursula Greuter en Doris Joachim gaan naar Noord-Kameroen, alsook het echtpaar Raetz.

Er werken nu 70 zendelingen in de Europese Baptistenzending en 100 Afrikaanse werkers worden door de zending betaald. We willen onze gemeenten graag attenderen op deze totale arbeid van de zending. We geven niet alleen voor onze zendelingen die uit gaan, maar voor het gehele zendingswerk. Als men meer geeft kan er meer gedaan worden. De kosten zijn in Afrika intussen met 30% gestegen. Men begrijpt dat dit problemen schept. Het jaarlijks budget en enkele projekten komen daardoor in moeilijkheden. We vragen daarom met vrijmoedigheid en aandrang om grotere bijdragen. Wij zijn erg dankbaar dat ook uit de gemeenten in Nederland nieuwe aanmeldingen voor de zendingsarbeid komen. We hopen binnen korte tijd meer hier over te kunnen berichten.

Binnenkort komt een klankbeeld gereed van de zendingsvelden waarmee wij verbonden zijn.

Tegen de kosten kan men dit klankbeeld aanvragen voor een verenigings- of gemeente-avond.

Unie Zendings Commissie,
Biltseweg 10, Bilthoven;
Giro: 9260 t.n.v. de Unie
t.b.v. de U.Z.C.

BWA-PRESIDENT IN Z.W.-PACIFIC

Dr V. Carney Hargroves, president van de Baptisten Wereldalliantie bezocht in de laatste maanden verschillende landen in de Z.W.-Pacific. Zo bracht hij een bezoek aan Samoa, Nieuw Zeeland, Australië, Indonesië, Hong Kong en Japan. Dr Hargroves vertelde na terugkeer dat hij met name in Nieuw Zeeland vele zegeningen op de arbeid van de gemeenten kon konstateren; de gemeenten groeiden in aantal en er meldden zich meer jongemannen voor de voorgangersopleiding aan Baptist College te Auckland dan opgenomen konden worden.

MEDEDELING

△ Het adres van de sekretaris van Muntendam is: A. Kor, Kleine Venne 4, Muntendam; tel. 05987-2653.

BAPTISTEN IN ANGOLA

De machtswisseling in Portugal heeft ook tengevolge gehad, dat het werk van de baptistengemeenten in de twee noordelijke distrikten van Angola opnieuw kon worden opgezet. Het werk van de gemeenten was gedurende de laatste 13 jaar verboden.

In de Eerste Baptisten Gemeente van Luanda konden in de eerste zeven maanden van 1974 reeds 1200 mensen worden gedoopt, volwassenen en jongeren.

Bij de oprichting van de Eerste Baptisten Gemeente te Carmona, in juli jl., lieten 5600 mensen zich inschrijven in het ledenboek. Onder hen bevonden zich 1934 personen die met attestatie overkwamen van de gemeente te Luana, 2439 christenen die reeds eerder in een baptistengemeente waren gedoopt en 1292 nieuwe bekeerlingen die de doop begeerden.

Verborgen bronnen

Wie een beetje langer meeloopt heeft in zijn dagen kunnen vaststellen dat er onder de mensen bewegingen ontstonden die zo spectaculair opbloeiden dat men zich nauwelijks aan dat boeiende schouwspel kon onttrekken. Aarzelde men echter lang genoeg zich in die soort heilsstroom te werpen, dan ontdekte men ondiepten en wispelturigheden en wendde men zich een beetje teleurgesteld af. Nergens is de lente eeuwig en lang niet alle bloei levert vrucht tot genezing der volkeren.

Het leven of ook de samenleving brengt bevrijdingslegers op de been, drijft mensen samen in gloednieuwe partijen, roept revoluties op, die een nieuw tijdperk zullen inluiden, maar na vijftig jaar of korter herkent men trekken van het oude beeld en herinnert men zich de uitspraak dat er niets nieuws onder de zon is. De ergste ontsporingen, grote misstanden zijn voor een deel weggewerkt en nieuwe zijn te voorschijn getreden. Men hief de slavernij op en verviel tot diktatuur. De gezangen der vrijheid stierven weg.

Christenen, die zich vooral konsentreren op de herkomst, de geschiedenis en de bestemming van de gemeente, stellen zich ook van tijd tot tijd de vraag hoe het die gemeente ging en gaat. Ontkomt zij aan dat „noodlot" waaraan geen beweging ontkomt? Is het beeld van de juichende bergstroom, die overgaat in een zwijgende watermassa, haar beeld? Hoe het was in de morgen toen zij geboren werd, weten we. De pinksterdagen zijn onvergetelijk. Het zich opstellen der mannen en vrouwen van het eerste uur is ieder bekend die de berichten van Lukas daarover gelezen heeft. Vol kracht, zonder angst voor hen die Jezus lieten sterven. Vol liefde die geen grenzen kende.

Vol geloof dat alle bergen in de zee wierp. Er was een nieuwe gemeenschap met een nieuwe mentaliteit geboren. Een werkelijk fundamentele verandering. Leven, geld, macht, eer, invloed, alles werd anders beoordeeld. Een volkomen herwaardering van dat wat mensen als waarden beschouwden. Een reële nieuwe gemeenschap zag het licht.

Het is mij niet gegeven haar geschiedenis te beschrijven. Negentien eeuwen zijn te lang en te vol en ik ben te klein en denk te kort. Wij mogen het verste verleden niet onmatig vereren, maar het komt ons voor dat het levende water van de bergen naarmate de tijd voortschreed, vervuilde en vertraagde. De gelovigen gingen elkaar bestrijden, nu eens met geestelijke wapenen, dan weer bewapende zich de geestelijkheid. Men vocht elkanders inzichten en uitingen aan, soms terecht, een andere keer ten onrechte Het echte paas- en pinkstervuur doofde. Het nieuwe leven kwam om in het oude dat herleefde.

Zie, wat wij met het lied gedaan hebben. Ieder van ons wordt verlegen als men ons, wijzend op de buiten- en de binnenkant van de kerk, vraagt: is dat wat Jezus bedoelde? Een onsamenhangende gemeenschap die een onduidelijk antwoord geeft op de vraag waarom en waartoe zij bestaat. Een klub van uiteenlopende figuren zonder een inspirerend programma, zonder gezag en zonder macht: Tot op zekere hoogte nog een monumentaal huis, maar nauwelijks bewoond. Iets weg hebbend van een museum, van tijd tot tijd door een belangstellend historikus bezocht, maar voor de meesten een niet meer terzake doende instelling. Een vermoeide stroom, een stilstaand water.

Dit zijn allemaal donkere woorden. Het zou erger zijn als ze onwaar waren. Zeker, soms ritselt het hier en daar, is het alsof de wind opsteekt, alsof nieuwe bronnen openbreken. Aan zulke tekenen moet men aandacht geven want ze zouden een nieuwe periode kunnen inluiden. Waait de wind niet waar en wanneer hij wil en kan een oude man niet opnieuw beginnen als de Geest over hem komt?

Dat is het wonder en daarom gaat de gemeente niet onder en verdwijnt ze niet spoorloos in de woestijnen der geschiedenis. Zij is niet onderworpen aan het noodlot van naties, aan de vergankelijkheid der partijen, van indrukwekkende machten. Zij overleeft het allemaal en herinnert daarin aan het volk der Joden. Ze moest verouderen en verstarren. Ze doet het ook maar op zekere morgen zien we een nieuwe loot en is er een nieuwe lente in de oude boom.

Met zulke gedachten in het hoofd kijk je dan naar je eigen gemeenschap, waarvan we zeggen dat Jezus het hoofd is en de bijbel de bodem. Is het ons mogelijk vast te stellen in welk stuk van de eigen geschiedenis wij staan? Nog in dat van de apostelen of zijn we al temidden van de kerkvaders? In dat van het uitzwerven of in dat van de konsolidatie? Nog zingend stromend door de heuvelen of reeds in het vlakke land aangekomen met brede besprekingen, uitmondend in bekoorlijke resoluties? De tijd zal het leren. Nog beter is: de Geest des Heren.

Huizinga

GEREFORMEERDEN IN NEDERLAND

Uit de officiële statistiek van de Gereformeerde Kerken in Nederland blijkt, dat deze kerken op 31 december 1973 865.101 leden (w.v. 398.679 „doopleden") telden. Een jaar eerder was dit getal 867.850 (w.v. 402.591 „doopleden"). Het aantal plaatselijke kerken was op 31 december 1973 809 (was in 1972 811).

In 1973 waren de totale opbrengsten *f* 121.092.904; dit is *f* 142,25 per ziel; gespecificeerd: voor de kerken *f* 115,60; voor de diakonie *f* 12,60; voor de zending *f* 11,40 en voor de plaatselijke evangelisatie *f* 2,65.

In 1972 werd totaal *f* 112.161.995 opgebracht (per ziel *f* 129,95).

BMS HIELD JAARVERGADERING

Tijdens de onlangs te Londen gehouden jaarvergadering van het oudste zendingsgenootschap ter wereld, Baptist Missionary Society, verklaarde dr. E. G. T. Madge - sekretaris-buitenland van de BMS - dat er zich ontwikkelingen in het werk voordoen waarvoor God gedankt moet worden. Zendelingen moeten nu vaker alleen of met zijn tweeën werken waar vroeger in teams van vijf of zes gewerkt kon worden. De mensen ter plaatse kunnen nu zelf meer verantwoordelijkheid dragen.

Dr A. S. Clement - sekretaris-binnenland - deelde mee, dat de BMS over te weinig goed getrainde mensen kon beschikken, en dat niet aan alle verzoeken van het zendingsveld kon worden voldaan. Hij voegde eraan toe dat de inflatie die over de gehele wereld gaande is op het zendingsveld nog van veel grotere invloed is dan in Groot Brittannië. „Dit is alarmerend en het brengt ons in twijfel over de vraag of we kunnen volstaan met het begrotingscijfer dat we als bestuur nog maar een half jaar geleden opstelden".

De BMS heeft op het ogenblik 206 mensen in dienst, in India, Bangladesh, Sri Lanka, Nepal, Hongkong, Zaïre, Jamaica, Trinidad en Brazilië.

Is de „MOTIE-STADSKANAAL"
(over de abonnee-werving)
in uw gemeente al ten uitvoer gebracht?

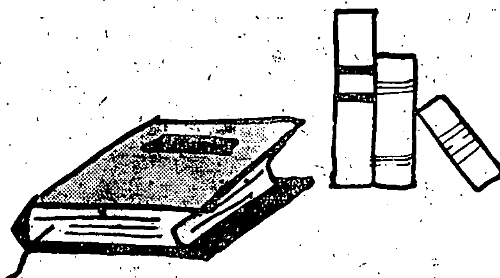
gemeentesberichten

STRAKS NIEUW GEMEENTECENTRUM IN HARDERWIJK?

Harderwijk - (L.D.). De baptistengemeente te Harderwijk maakt goede tijden door. Met blijde dankbaarheid willen wij graag van ons bewegen in kennis stellen. Samen genieten we van de zegeningen die God ons geeft. Het is goed te weten dat Gods weg wijsheid is en dat zijn werk nog dagelijks wonderbaar en ondoorgrondelijk groot is.
Zo kunnen we allereerst verhalen dat onze kerkdiensten zeer goed worden bezocht. Iedere zondag zien we gasten in ons midden en de gemeenteleden kenmerken zich door hun trouwe opkomst. De boodschap die onze voorganger ons heeft door te geven, op zijn rustige vastberaden wijze, is een prediking georiënteerd op en trouw aan Gods woord. Onze cantor-organist zorgt voor een blije begeleiding en er ontstaat mede door dit spel een spontane zang.
Zowel ons kerk- als ons jeugdkoor werkt geregeld aan de diensten mee. Zelfs kunnen ze ook met hun zang op vele andere plaatsen het evangelie laten horen.
Enkele weken geleden mochten we opnieuw ons doopvont openen om een jonge zuster door de doop aan de gemeente toe te voegen. Tijdens deze dienst was ons kerkgebouw onverantwoord vol. Zelfs moesten we nog belangstellenden terug sturen. Er was geen plaats meer.
Zoals velen weten is ons kerkgebouw een oud gebouw. Het is de voormalige Synagoge. Over dit gebouw hadden we enige tijd geleden nog zorgen. We verwachtten vele problemen. Maar de gemeente nam het besluit dit gebouw te verlaten. Ongeveer tegelijkertijd werd ons een nieuw gemeente-centrum als 't ware in de schoot geworpen. Want het bestuur van de Chr. Mavo nam het principe-besluit aan ons de nieuwe aula van zijn schoolgebouw te verhuren. Zelfs het doopvont mogen we er in aanbrengen.
Het nieuwe centrum ligt centraal, is ruim en is een gemeente waardig. Door dit gebeuren zouden we wel eens gedwongen kunnen worden wat meer uit ons toch wel introverte isolement te treden. Een studiekommissie ontving reeds opdracht zich te gaan oriënteren op toekomst mogelijkheden. Want de gemeente voelt wel de behoefte om een eigen centrum te bezitten. Maar ook moeten we bedenken dat christenen o.a. een diakonale taak in de wereld hebben te vervullen. Een uitdiepen van geboden mogelijkheden van zowel onze Unie als de overheid zal moeten worden bestudeerd. Vol vertrouwen, wetend dat God ons ook in de toekomst zal geleiden gaat de gemeente op de ingeslagen weg voort.

EERSTE DOOPDIENST IN NIEUWE KERK

Hoogeveen - (K.d.L.). Nu, na de vreugde van het betrekken van ons nieuwe gemeente-centrum nog een bericht uit Hoogeveen. U hebt (in dit nummer; e.r.) al kunnen lezen over de officiële opening van ons gebouw op 9 november, maar de ene blijdshap stapelt zich op de andere. Op zondag 10 november mochten we in de eerste dienst in deze kerk meemaken, hoe twee zusters en een broeder de Heer volgden door het watergraf heen, om in zijn weg verder te gaan.
Toen wij, ruim voor de aanvang van de dienst binnenkwamen, sloeg ons de schrik om het hart. Waar moesten al die mensen zitten? Zo'n 500 mensen waren gekomen om met ons feest te vieren. De ruimte was er wel, maar we kwamen stoelen te kort. Het kwam er op neer dat een flink aantal jongelui heeft moeten staan, maar allen hebben we deze overweldigende drukte als een feest ervaren.
Onze voorganger sprak over: Indien gij met Christus gestorven zijt — Indien gij met Christus opgewekt zijt (Col. 2 : 20 en Col. 3 : 1) God met ons — zo is het met het Kerstfeest, wij met Christus — dat wordt het in de doop. Een nieuwe schepping, nieuw leven met Hem die voor ons stierf. In deze dienst zongen de gezamenlijke koren het lied dat ze ook tijdens de officiële opening hadden gezongen: Wij hebben een woord voor de wereld; daarmee getuigend van wat ons dreef tot het bouwen van onze nieuwe kerk.
's Avonds mochten we de drie nieuwe leden aan het avondmaal verwelkomen. De prediking van onze voorganger vertolkte eigenlijk wat wij — bewust of onbewust — de laatste tijd wel zeer sterk hebben ervaren, nl. genade op genade (Joh. 1 : 16). Uit die genade ontvangen wij ook de kracht om verder te gaan met de blijde boodschap dat wij een levende Heer hebben.

Wat zullen we lezen?

maandag	25 nov.	Genesis 11 : 27—32	Een kinderloos huwelijk
dinsdag	26 nov.	Genesis 12 : 1— 9	Geloof in een belofte
woensdag	27 nov.	Genesis 12 : 10—20	De belofte onkwetsbaar
donderdag	28 nov.	Genesis 13 : 1—13	Geloof maakt ruimhartig
vrijdag	29 nov.	Genesis 13 : 14—18	Ruimhartig geloof gezegend
zaterdag	30 nov.	Psalm 19	Gods woord is betrouwbaar
zondag	1 dec.	Psalm 145	Trouw aan al zijn beloften

BAPTISTEN EN HUN RELATIES TOT ANDERE CHRISTENEN

„De aktuele situatie ten aanzien van de houding der baptisten en hun relaties tot andere christenen, in de gehele wereld, is tot nu toe niet volledig beschreven noch begrepen, zelfs niet door hen van wie redelijkerwijs verwacht mag worden dat ze goed geïnformeerd zijn over de baptisten", aldus schrijft dr James Leo Garrett die als eindredakteur optrad van de bundel Baptist Relations with Other Christians (1974, Judson Press, Valley Forge, Pa. USA - $ 12,—, 224 blz.).
Deze bundel bevat allerlei studiemateriaal, dat een poging doet in de leemte te voorzien die er bestaat ten aanzien van de vraag hoe de baptisten zich tegenover andere christelijke groeperingen over de gehele wereld opstellen. Elk van de 19 auteurs die aan deze bundel hebben bijgedragen schrijft vanuit de eigen ervaring, opgedaan in eigen land of streek. De opstellen werden geschreven op verzoek van de Commissie voor Christelijke Samenwerking (Commision on Cooperative Christianity), een subkommissie van de Baptisten Wereldalliantie. Dr Garrett, theologisch hoogleraar en direkteur voor de studie over vragen van kerk en staat aan Baylor University, is voorzitter van deze BWA-kommissie.

„De baptisten hebben vaak de naam zich sektarisch te isoleren; te weinig is bekend dat ze samenwerken met andere christenen en streven naar christelijke eenheid", aldus dr Garrett in zijn Voorwoord. Hij herinnert aan baptisten als William Carey die de eerste was die een wereldwijde, interkerkelijke zendingskonferentie voorstelde; aan Billy Graham, die christenen uit allerlei denominaties heeft bijeengebracht voor de gemeenschappelijke taak van de evangelisatie.

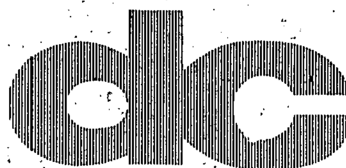
Het boek Baptist Relations With Other Christians is opgedragen aan de nagedachtenis van dr Josef Nordenhaug (1903-1969). Als algemeen sekretaris van de Baptisten Wereldalliantie nam Nordenhaug het initiatief tot deze BWA-kommissie.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds F. E. Huizinga, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek; tel. 05150-4300.

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: ƒ 26,— per jaar, ƒ 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland ƒ 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

VERANDERDE HARTEN EN VERANDERDE LEVENS...

Dr W. A. Criswell, oud-president van Southern Baptist Convention, sprekende over „Die ouderwetse godsdienst" op de door 8000 predikanten bijgewoonde baptisten-voorgangerskonferentie te Dallas, Texas:

„Wat zou er gebeurd zijn als Spiro Agnew, in plaats van steekpenningen te aanvaarden en afspraken te maken met regeringsleveranciers zijn hart en leven aan God had gegeven en God had gevraagd wat hij zou doen?

Ik denk aan onze ex-president van de Verenigde Staten.

Wat zou er gebeurd zijn als hij, in plaats van een taal te gebruiken die de naam van de Heer lastert en in plaats van het gechikaneer dat zijn tegenstanders en politieke vijanden ondermijnde, wat zou er gebeurd zijn als hij in Gods boek had gelezen: Gij zult de Naam van de Here uw God niet ijdel gebruiken, of wanneer hij daar had gelezen: Bidt voor uw vijanden en voor hen die u haten?"

Op 5 november heeft de Heer tot Zich genomen onze broeder

TJEERD KIEVIT

in de leeftijd van 70 jaar.

Gedurende ruim 25 jaren is hij een trouw lid van onze gemeente geweest.
Hij was een blijmoedig getuige van zijn Heer.

Baptistengemeente Leeuwarden

Psalm 27 : 1
De Here is mijn licht en mijn heil, voor wie zou ik vrezen?

Na een langdurige ziekte is van ons heengegaan onze zuster

TJIMKJE KNOL-DIJKSTRA

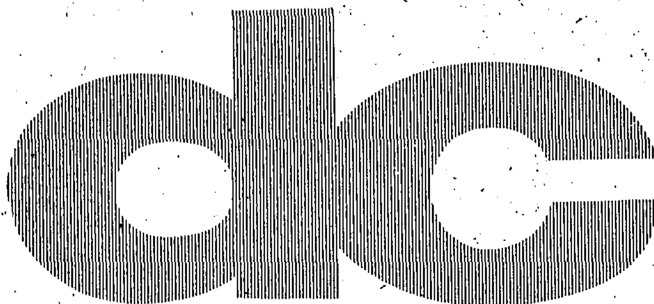
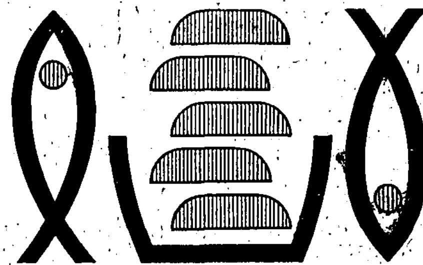
in de leeftijd van 69 jaar.
15 november 1974

Baptistengemeente Treebeek

OPROEP

Welke gemeente (particulier) kan onze gemeente te Den Haag helpen aan een aantal exemplaren van de uitgave „Fundamenten".

Wilt u, indien u dit boekje wilt overdoen, kontakt opnemen met: Mevr. Wiggerts, Kiplaan 15, Den Haag; tel. 070-680994.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 48 - 29 november 1974

SERVICE

Een sleutelwoord in onze hedendaagse samenleving

Een sleutelwoord in onze hedendaagse samenleving. Zakenlui beloven het wanneer we iets bij hen kopen en de klant vraagt er om, heeft er recht op. Wat begint hij met zijn duur verworven bezit, wanneer er, in geval van moeilijkheden, niemand is die hem garandeert dat hij geholpen zal worden? De zaak die geen service geeft, kan wel inpakken en wegwezen!

Hebben gemeente en service iets met elkaar te maken? U zegt „Nee"? De gemeente is geen zaak waar men de gunst van het publiek zoekt en die tracht te verwerven door o.a. allerlei schone beloften te doen van hulp en bijstand!. Bovendien zou het geen moeite kosten om allerlei mensen op te sporen, die wat betreft de service van de gemeente, een minder fraai boekje bereid zijn open te doen. Toen het er op aan kwam, toen de problemen kwamen, werden ze door de gemeente in de kou gezet. Wel woorden, geen daden! Zou de gemeente (lees „kerk") daarom vandaag zo'n noodlijdend bedrijf zijn geworden, met een klantenkring, waarvan zeer velen de winkeldeur met een daverende slag achter zich dicht hebben getrokken, voorgoed!? Voorbeelden genoeg, die aantonen dat de gemeente geen service-instituut is.
Is de gemeente dat werkelijk niet, moet ze dat niet (óók) zijn? Is zij van Godswege niet geroepen om aan de wereld de beste servive te bieden die maar mogelijk is, Gods service? Paulus zei: „Wij zijn gezanten van Christus, alsof God door onze mond u vermaande; in naam van Christus vragen wij u: laat u met God verzoenen"., Dát is dé service die wij mogen bieden. De gemeente mag bemiddelen bij het doorgeven van Gods genade.
Maar daar eindigt de service niet. Wanneer mensen Gods aanbod aksepteren, zich bekeren en de gemeente binnenkomen, dan hebben ze daar recht op voortgaande service. Vele bijbelwoorden spreken daarvan. „Geeft acht op elkander", staat in Hebr. 10. Het bekende voorbeeld uit 1 Cor. 12 spreekt duidelijke taal: wij hebben voor elkaar een hand en een voet te zijn: als één lijdt, dan lijden de anderen mee, d.w.z. trachten mee te dragen wat voor één te zwaar is. Wie de gemeente binnen komt, heeft er recht op dat hij aanvaard wordt met zijn goede en minder prettige eigenschappen, al zal hij, uiteraard, met Gods hulp die laatste trachten te zien en te bestrijden. De gemeente mag het gezin zijn, waarin de thuisgekomen verloren zoon, warmte, geborgenheid en liefde vindt, waar hij echt ervaart, dat hij niet alleen staat in een vaak vijandige wereld.

Is dat alleen maar een schone theorie? Sommigen zullen dit hardgrondig beamen. Ze zijn teleurgesteld, verbitterd. De service der gemeente gold blijkbaar niet hen. Ze werden vergeten, verwaarloosd, hardhandig weggeduwd soms. Maar anderen zullen dankbaar memoreren wat zij in de gemeente hebben ontvangen aan vriendschap en steun.
Wie heeft gelijk? Allebei! Sommigen gaven zich spontaan en kregen genegenheid terug. Anderen bleven op een afstand (zo is hun aard) en werden dikwijls niet aangehaald. Dit laatste is dan weliswaar een verklaring, maar geen verontschuldiging voor de rest der gemeente. Er had meer aandacht, opmerkzaamheid voor hen behoren te zijn. Maar die vergeten mensen hadden er toch ook rekening mee moeten houden, dat er in de gemeente geen volmaakte mensen voorkomen en dat hun terughoudendheid voor anderen een onoverkomelijke moeilijkheid vormde bij het leggen van kontakten.
Soms, vaak, wordt de klacht gehoord, dat de predikant en de ouderlingen zo weinig op bezoek komen. Dat behoren ze toch te doen? Dat is toch ook een stuk service van de gemeente? Natuurlijk is het dat! Alleen: dikwijls is de tijd van zowel ouderlingen als predikanten dermate bezet, dat ze er doodgewoon niet aan toe komen om zo maar eens even bij gemeenteleden binnen te wippen. En zolang hen niet bekend is, dat er ergens moeilijkheden zijn, komt het er helemaal niet van.
Maar waarom zouden de gemeenteleden in zo'n geval **niet vrij**moedig gebruik maken van hun recht op service en de predikant of ouderling vragen eens langs te komen? U waarschuwt immers uw arts of loodgieter ook wanneer er iets aan de hand is? U hebt hen indertijd zelf toch mee gekozen als uw vertrouwensmensen in geestelijke zaken? Ken uw recht en gebruik het, met het nodige begrip en overleg.
Ja, we aarzelen niet, om de gemeente een service-instituut te noemen, midden in een wereld van geestelijke ontreddering. Een door de Heer geschonken, waardevol, instrument om geestelijk niet te gronde te gaan. U hebt recht op de volle service van dit instituut. Alleen: wanneer anderen, volgens u, falen, vergeet dan nooit wie u zelf bent en wees barmhartig. U hebt recht op de service, liefde, van die anderen! Maar... die anderen hebben dezelfde rechten op uw liefde, belangstelling en hulp!
Dat vergeet u toch nooit?

C. v. Wier

De gezindheid van Jezus Christus

Er zou een interessante diskussie mogelijk zijn over de vraag of het in het Nieuwe Testament méér gaat over Christus' gezindheid dan over Christus' voorbeeld.

Ter vermijding van zulk een diskussie kan men echter óók stellen - en ik dóe dat! - dat Christus' gezindheid leidt tot het stellen van een voorbeeld. Zodra over Christus als voorbeeld gesproken wordt, trekken sommige gezichten rimpels: het riekt naar een vrijzinnig christendom, en daar moeten baptisten niets van hebben. Gevolg is menigmaal, dat het doen van Christus niet inspirerend werkt op de persoonlijke levenshouding.

Terwijl toch de zinspreuk niet zo dom is: leringen wekken, voorbeelden trekken. Anders gezegd: Het is een goede zaak zich telkens af te vragen: Hoe heeft Jezus gehandeld in soortgelijke omstandigheden als waarin ik verkeer?

Men hoort dat niet meer zoveel. In mijn jeugd meer. Stanley Jones was dunkt mij de inspirator van dit thema. Sommigen van onze voorgangers waren diep onder zijn indruk. Ze waren tevens diep onder de indruk van de slogan: Elke baptist een evangelist. Maar hoe zou dat anders kunnen dan in woord èn daad?

En bij het stellen van de daden had je toch wel het onverschrokken voorbeeld van Jezus nodig!

— x —

Het is in zijn brief aan de Philippenzen, dat Paulus spreekt over de gezindheid van Jezus. (Ph. 2 : 5 vv). Wie verder leest, ontdekt dat Paulus spreekt over Jezus' komen in deze wereld in het vlees, over Zijn leven, Zijn dienst en Zijn sterven. Opgemerkt moet worden, dat de beide woorden „leven" en „sterven" gevoegelijk weggelaten kunnen worden, want Paulus wil duidelijk maken, dat Jezus' leven en Jezus' sterven juist Jezus' dienst uitmaken.

De gezindheid van Christus was de gezindheid, die dwong tot dienstbaarheid. Hij heeft de gestalte van een dienstknecht aangenomen. Hij is de mensen gelijk geworden: Hij is een onderworpene geweest. Hij heeft zich vernederd: Hij is gehoorzaam geworden.

Wie denkt niet aan het woord van de evangelist Johannes: Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (Joh. 1 : 14)? Christus' gezindheid dreef Hem tot de vleeswording. Het Woord werd Daad.

Wie denkt verder niet aan Jezus' handeling aan de vooravond van Zijn dood? Hij verrichtte de voetwassing! Hij heeft de Zijnen lief gehad, ja lief gehad tot het einde (Joh. 13 : 1 vv). Hij vernederde zich in de meest letterlijke zin van het woord: Hij hurkte neer voor Zijn discipelen. Hij werd een slaaf ten behoeve van de Zijnen. Hij diende hen, die niet dienen wilden.

Zó was Zijn gezindheid. Zó stelde Hij een voorbeeld.

Anders gezegd: Wij weten slechts van Jezus' gezindheid door Jezus' daden.

— x —

Diaconie is dienst.

Deze dienst is niet een zaak van een stichting, bv. van de Stichting Tabitha. Deze dienst is zaak van heel de gemeente. En dus van elke christen afzonderlijk.

Geen christen kan deze opdracht overdragen aan anderen, bv. aan de Stichting Tabitha.

Onze dienst mag zijn inspiratie vinden in het voorbeeld van Jezus, dus in de gezindheid van Jezus. We moeten ons telkens weer afvragen: Hoe zou Jezus in deze omstandigheid handelen? Hoe zou Jezus reageren?

Jezus als voorbeeld mag echter nimmer een symbool worden, waar achter een christen, een baptist, zijn persoonlijke verantwoordelijkheid wegschuift. Dat kán nl. maar al te gemakkelijk gebeuren doordat men zegt: Helaas, ik ben niet als Jezus, dat ziet een elk aan mij! Omdat we niet áls Jezus zijn, hebben we nog geen vrijheid om niets meer te doen in de gezindheid en in het voetspoor van Jezus.

Wilhelm Löhe, een bekend man uit de lutherse diaconale arbeid in Duitsland, dichter van vele liederen, prediker van de genade Gods, heeft de vraag gesteld: Waarom dien ik? Zijn zelfgegeven antwoord luidde: Ik dien niet om loon of dank te ontvangen. Ik dien uit dankbaarheid en liefde. Mijn loon is dat ik dienen mag.

— x —

Men zegt, dat diaconale arbeid in een sociale rechtsstaat als de onze met zijn vele voorzieningen op allerlei terrein niet meer noodzakelijk is. Men zegt, dat we het geld, dat we voor diaconaal werk besteden, béter kunnen besteden voor zending en evangelisatie. Men zegt, dat de tijd en de mankracht, die voor de hulpverlening aan hulpbehoevenden bestemd is, doelmatiger gebruikt kan worden in de prediking van de blijde boodschap aan verloren zondaren.

Wie zo denkt, en wie derhalve zo spreekt, heeft niet begrepen, dat diakonie een vorm van zending is. De dienst der verzoening, waar over Paulus spreekt in 2 Cor. 5 : 18, is diakonie, inderdaad, metterdaad dienst!

Maar er is meer: Als wij de diakonale arbeid zouden nalaten en de diakonale opdracht zouden verwaarlozen, hoe zouden wij dan uit liefde en dank kunnen dienen hun die geen helper hebben?

— x —

Het Woord is vlees geworden. Het Woord is daad geworden.

Ons woord moet daad worden.

Dát is diakonie.

Maar dat is ontzaglijk moeilijk. En het is niet onbegrijpelijk waarom het zo ontzaglijk moeilijk is. Nooit is de mens kwetsbaarder dan in het stellen van daden! Woorden kan men ontkennen. Gezindheden kan men loochenen. Voornemens kan men vergeten. Maar daden griffen zich in, zoals waterstromen zich een bedding inschuren in het zand, ja zelfs in de rotsen.

Waar de prediking verboden wordt, waar de stem der getuigen gesnoerd wordt, daar kunnen handen spreken.

Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was...

H. Ploeger,
alg. sekr.-admin.
Stichting Tabitha

OPKOMST AV IERSE BAPTISTEN BEMOEDIGEND IN ONRUSTIG BELFAST

Belfast (EBPS) - Juist toen een gastspreker, George E. J. Bird met zijn toespraak tot de jaarlijkse Algemene Vergadering van de Baptisten Unie van Ierland begon viel tengevolge van sabotage het licht uit. Dit deed hem zeggen: Ik heb u lief als het licht is en ik heb u lief als het donker is en ik zal u blijven liefhebben totdat wij het land hebben bereikt waarin geen schaduwen meer vallen en waar we voor eeuwig samen zijn.

Ondanks deze en dergelijke incidenten was de opkomst bemoedigend; er waren vooral veel jonge mensen aanwezig, in het bijzonder tijdens een openings-jeugdbijeenkomst in de YMCA-Wellington-Hall. Aan de meerdere jongeren die voor deze rally van Dublin waren gekomen werd een speciaal welkom gegeven.

De bijeenkomsten werden gehouden in Great Victoria Street Baptist Church. Het gebouw was juist enkele dagen voordat de vergadering begon beschadigd door bomexplosies.

Hoogtepunten van de bijeenkomsten waren de verkiezing van L. A. Hughes tot president en van J. A. Smyth tot vice-president.

De Unie telt nu 84 gemeenten. Het totale ledental bedraagt thans 7216.

Kunnen we geen reklame maken?

Elk uur, bijna elk ogenblik overvallen ons mensen, die ons duidelijk willen maken dat ze ons geluk op het oog hebben. Ze zeggen, en als de televisie er bij gebruikt wordt ondersteunen ze hun aanbod met verleidelijke attributen, dat we terwille van onszelf hun wasprodukten moeten gaan gebruiken, hun dwarsgebakken brood moeten ten, hun dranken, warme of koude, moeten drinken en ons moeten abonneren op hun tijdschrift, dat ze ons vier tot zes weken gratis zullen sturen. Het financiële aspekt wordt, indien al, als een bijkomstige zaak vermeld. Ze willen ons allemaal altijd laten glunderen en dat willen we toch graag.

Deze ononderbroken gezangen - let eens op hoe vaak de aanbieding met satijnzachte stem gezongen wordt of ook wel door een veelstemmig koor - moeten op den duur wel wat uitwerken. Staan we in een winkel om het een of andere te halen, dan zullen we onwillekeurig de naam van het produkt noemen die we zo vaak hoorden en zagen. Die mooie reklame zal wel veel kosten, maar maakt u zich geen zorgen, de fabrikant gaat daarom niet failliet: u betaalt.

Waarom maakt de kerk toch geen reklame. Voor uw dorp of stad zou u in uw plaatselijk blad bijvoorbeeld iets als het volgende kunnen brengen:

> **kom — hoor — zie — en beleef**
> **de bijeenkomst in de kerk der**
> **baptistengemeente op zondagmorgen a.s.**
> **prima zitplaatsen — een prachtig orgel**
> **goede koorzang — een uitnemende spreker**
> **koffie aan 't eind — geen entreekosten**

Daar kan niemand tegenop.

U aarzelt wel even. Kan dat nou wel? Ja, waarom niet?

Maar als die andere kerken nou ook beginnen met nog betere aanbiedingen?

Dat is zo. Dat wordt wat pijnlijk.

Of ik het serieus meen?

Ik las wat in de briefjes van Johannes.

Op dat ogenblik viel er een brief in de bus, waarin een jong mens zich leegschrijft in verband met een stuk verdriet dat kwam. En verder waren mijn gedachten bij een vader die zeer geschokt was door wat zijn kind had gedaan. Of overkwam, al naar u wilt. En hield ik mij bezig met een paar vrouwen, die een groot verlies hadden geleden. Opeens deden die advertenties het niet meer. Nee, zei ik tegen mezelf, zo niet. Onze reklame, het woord past hier niet meer en wil nauwelijks nog gebruikt worden, onze reklame zal anders moeten gaan. Meer van mond tot mond. En wat daar dan gezegd zal worden zal zijn: zie, hoe die mensen van elkaar houden. Daar, in die kerk, in die gemeente, laten ze niet een vallen. Iedereen wordt opgevangen. Wat een aandacht ze daar geven aan de andere. Ongeacht wat er voorviel.

Heeft Jezus het niet eens gehad over de stad die op de berg ligt? Zo'n stad valt op. In het duister kijkt iedereen onwillekeurig naar het licht.

Johannes, wiens broer vermoord werd en zelf gedeporteerd werd, schrijft verwonderd over het feit dat wij mensen niet begonnen zijn God lief te hebben, maar dat God blijk gegeven heeft van zijn medelijden met ons en dat hij wegen gezocht heeft om ons te laten meedelen in zijn vrede. Indien dat feit diep tot ons is doorgedrongen, namelijk dat God van mensen houdt, dan zullen wij gedreven worden ook onze liefde tot medemensen uit te laten gaan. Dat moet een bevrijding uit spanningen betekenen, een feestelijke verblijding in onze angstwekkende samenleving. En dat is wat anders dan reklame maken. Of ook: dat is de enige, grootse, onweerstaanbare reklame die de gemeente zal maken. All we need is love. Wat wij nodig hebben is liefde.

Huizinga

't Wordt wel tijd, vinden we.
De hoogste tijd voor de komst van de Here Jezus. De hoogste tijd voor het Rijk van Zijn vrede en Zijn gerechtigheid. De hoogste tijd om een eind te maken aan alle onrecht en geweld.
„Och, dat Gij de hemelen scheurdet, dat Gij nederkwaamt!", riep reeds Jesaja (64 vs 1). En nóg wordt er om gebeden en gesmeekt.
„Och, dat Gij nederkwaamt . . .!"
Wanneer zal Hij komen om de volken te redden?

P

Ja, wij vinden dat het de hoogste tijd is.
Wanneer zal de maat vol zijn?
Die vraag kunnen we niet en nooit beantwoorden. Want Hij meet anders dan wij. Hij meet met het meetlat der genade. Hij peilt de diepten met Zijn liefde.
Wanneer Hij talmt te komen is het vanwege Zijn genade. Intussen verlangt Hij nog meer, véél meer dan wij.

v. D.

NBI-STUDENTEN WERKEN MEE AAN REDDING VAN OOGST IN ZEELAND

Bij het leger van vrijwilligers, dat in Zeeland de boeren te hulp komt om van de oogst te redden wat er te redden valt, heeft zich ook een groot aantal studenten van het Nederlands Bijbel Instituut te Bosch en Duin, een middelbaar theologische opleiding, gevoegd.

Een vijftiental studenten werkt mee in Sint-Laurens, Vrouwenpolder en andere plaatsen om de aardappels te rooien. De achtergebleven studenten vermenigvuldigen deze week de lesstof, zodat de praktijkwerkers niet achter hoeven te komen.

In Middelburg ontvangen de studenten gastvrijheid in het gezin van ds A. Bakker, gereformeerd predikant.

Het geld dat op deze manier verdiend wordt willen de studenten van het Nederlands Bijbel Instituut bestemmen voor de aktie „Geven voor Leven" en voor de hongergebieden van Centraal-Afrika.

Manipulatie 3

De heilige Geest is in de wereld en vertegenwoordigt Jezus, om de manipulerende machten te ontmaskeren en onschadelijk te maken. De gemeente is daarbij betrokken door haar binding met Jezus. De gemeente is het Lichaam van Christus, waarin de Geest van God woont. Zo is ook de gemeente met Christus verheven boven de machten. Daarom moet de gemeente meedoen aan de ontmaskering en de overwinning van de machten, die mensen manipuleren en misbruiken voor eigen doeleinden.

Getuigen en martelaren

De praktijk leert dat het niet altijd zo gemakkelijk is om tegenspel te bieden. Wanneer manipulatie wordt ontmaskerd, wordt de getuige veelal een martelaar. Zo proberen de machten, van welke soort ook, de kritiek de mond te snoeren. Een voorbeeld uit onze dagen zijn politieke gevangenen, die niet met terreur maar door hun getuigenis een manipulerend systeem aan de kaak stelden. Uit de bijbel zijn ook voorbeelden aan te halen van mensen die als lastig werden ervaren door de regerende partij, en werden weggewerkt. Denkt u maar aan Jezus, die — voor zover het de mensen aan gaat — om die reden werd gekruisigd. Herinner u ook de belevenissen van sommige profeten, uit het Oude Testament. Denk aan Johannes de Doper, die zijn hoofd kwijt raakte, en Stefanus, die gestenigd werd.

Trouwens, uit de kerkgeschiedenis weten we dat Polycarpus, een gemeente-oudste uit de tweede eeuw, werd verbrand omdat hij de keizer geen goddelijke eer wilde toebrengen. En we weten van christenen die in de Romeinse arena's hun leven lieten in de konfrontatie met de leeuwen. Johannes Huss werd verbrand, Luther werd de kerk uitgebannen, en een Zwitserse doper, Felix Manz, werd verdronken. Hierbij zou u ook nog Hebreeën 11 : 35—40 kunnen opslaan. Velen hebben, juist op grond van hun kennis van God, geprotesteerd en getuigd tegen de regerende machten. En ze hebben volgehouden, ook toen hun leven op het spel stond, omdat ze wisten dat Jezus boven de machten staat en die uiteindelijk zal overwinnen. Voor de getuigen zal dat ook overwinning betekenen.

Wat moet de gemeente doen?

De ervaring leert dat het niet gemakkelijk is om de machten te bestrijden. Bovendien is duidelijk dat de machten pas werkelijk zullen worden overwonnen als Jezus komt. Daaruit is af te leiden dat wij als gemeente ons niet de illussie moeten maken dat wij de machten wel kunnen ontmaskeren en ontmantelen. Maar evenmin mag ons dit verleiden tot een houding van: laat maar. Zo goed als wij de eersteling van de Geest hebben ontvangen, en al zijn begonnen te delen in de bevrijding, zo goed hebben wij ook de opdracht om de wereld de tekenen van het komende rijk te laten beleven. De heilige Geest zal ons inzicht willen geven, zodat wij manipulerende machten ontdekken. Het lijkt mij tot de opdracht van de gemeente te behoren die machten aan de kaak te stellen. Toen Jezus in zijn rede over de laatste dingen zei: „En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken", heeft Hij dunkt mij ook hierop geduid. Hij heeft in deze uitspraak het rijk van God geplaatst tegenover de manier van regeren in de wereld. Het evangelie van Jezus houdt de kritiek op de huidige gang van zaken in. Als wij het evangelie doorgeven, kunnen wij de gang van zaken niet verdoezelen, maar moeten wij manipulatie ontmaskeren. Dit is niet slechts een zaak voor de dienst op zondagmorgen. Het moet vorm krijgen in het dagelijkse leven, in het gezin, in het onderwijs, in het bedrijfsleven, in de regering, kortom in alle samenlevingsverbanden. Op de vraag, hoe dat dan wel zou moeten, kan ik niet zomaar antwoord geven. Maar dat het nodig is, lijkt mij duidelijk.

Kunnen wij manipulatie overwinnen?

Omdat Jezus bij zijn komst de machten onmachtig zal maken, dringt zich de vraag aan ons op, of wij in onze tijd meer zullen kunnen doen dan slechts getuigen. Kunnen wij ook in onze tijd manipulerende machten overwinnen? Het zal in elk geval niet eenvoudig zijn, omdat de duivel zelf er achter steekt.

Je kunt deze vraag van twee kanten benaderen. We kunnen proberen degenen die macht uitoefenen en manipuleren, hun macht te ontnemen. Er zijn al heel wat pogingen op dat vlak ondernomen. U denkt bijvoorbeeld maar aan de proletarische revolutie van de vorige eeuw. U kunt ook denken aan het streven van bepaalde groepen in onze samenleving. Jezus heeft zich niet zozeer beijverd om op de gebruikelijke manier de macht over te nemen — Hij liet zich in elk geval niet koning maken. Wel deed Hij een rake aanval op de duivel zelf, door voor ons te sterven en op te staan. Zo heeft hij de machten openlijk tentoongesteld en over hen gezegevierd! (Col. 2 : 15). Hoewel de duivel eigenlijk een overwonnen macht is, heeft hij toch nog gelegenheid om zijn verderfelijke werk te doen, totdat Jezus definitief met hem zal afrekenen. Dat Jezus hem de macht eigenlijk al ontnomen heeft ligt blijkbaar niet allereerst op het vlak van de duivel zelf, maar Jezus heeft de mensen, die hij in zijn macht had, bevrijd. En dat geeft meteen een andere mogelijkheid aan om het vraagstuk te benadren. We kunnen de machten onmachtig trachten te maken door henzelf aan te vallen. Het is ook mogelijk hen onmachtig te maken door hun slachtoffers te redden!

Het gaat om de mens

Mensen worden misbruikt. Ze krijgen geen gelegenheid zichzelf te zijn. Ze krijgen niet de kans hun verantwoordelijkheid jegens God en de mensen te ontdekken, en die verantwoordelijkheid na te leven. Hun eigen welzijn telt niet mee. Ze zijn alleen maar belangrijk voorzover ze dienstig zijn voor de ideeën van de overheersende macht.

Die mensen moeten ons ter harte gaan, en die mensen kunnen wij in veel gevallen wel helpen. U kunt ook denken aan zieken, gehandicapten en bejaarde mensen. De omstandigheden manipuleren hen, zodat ze zich niet of moeilijk waar kunnen maken. Wij kunnen ze helpen om in hun omstandigheden te ontdekken wat God van hen vraagt, hoe God hen wil helpen, en hoe ze toch een waardevol leven kunnen hebben. Er zijn mensen die zich eenzaam voelen; die zich afvragen waarvoor ze leven.

Wij kunnen ze helpen. U kunt er ook de noodgebieden van de wereld bij betrekken.

Er hangt veel van ons af of die mensen daar zullen kunnen leven. In dit verband moeten we niet vergeten dat een mens pas echt vrij wordt in verbinding met Jezus.

Het is mogelijk dat wij met mensen in kontakt komen, op wie de duivel erg veel invloed uitoefent. Dan kunnen wij die mensen te hulp komen met het evangelie, met ons gebed, en zo nodig met het bevrijdende machtswoord, zoals Jezus dat deed. Er zijn natuurlijk veel meer mogelijkheden. Wij kunnen heel wat van de machten machteloos maken, door de slachtoffers te hulp te komen.

De tegenhanger van manipulatie en dienst

Jezus kwam om te dienen, en zo ging Hij de manipulatie, van welke aard ook, te lijf. Jezus achtte de ander belangrijk en zette zich in voor diens welzijn. Als wij die houding ons eigen maken, kunnen wij voorkómen dat we zelf gaan manipuleren, en kunnen wij anderen bevrijden.

(slot volgt)

P. van der Werf

„De bewaarders zijn neten en de directie bestaat uit luizen"

Er zijn dogmatisten op alle gebied. Dat zijn mensen die verliefd geraakt zijn op eigen meningen en systemen van achter de veilige bureaustoel in de studeerkamer, zonder zich voldoende af te vragen hoe hun theorieën in de praktijk op een heilzame wijze kunnen funktioneren.
Dogmatisten zijn er niet alleen onder theologen, die zichzelf en anderen gevangen zetten in konstrukties en schema's, maar ook onder psychologen, sociologen, kriminologen en alle andere soorten „-logen".
Enige tijd geleden schreef ik een artikel over gevangenisbewaarders en politiemensen; die óók mensen zijn. Het is heel goed, dat in de laatste tientallen jaren er telkens aan herinnerd is, dat misdadigers ook mensen zijn. Maar wie met oogkleppen gaat lopen uit angst de misdadiger te diskrimineren, ziet de mensen aan de andere kant niet. De gevaarlijke dwaasheid gaat bij sommigen zo ver, dat het konstateren, dat er gezonde en zieke, goede en slechte mensen zijn reeds een afwijking is, die geworteld is in onze zieke maatschappij. Het scheelt maar weinig of een arts, die een blindedarmontsteking konstateert, aan het diskrimineren is. De patiënt is wel gezond, maar de maatschappij is ziek. Je moet iedereen als normaal behandelen.
Op deze manier stelt men zich buiten de werkelijkheid en is men schuldig aan de ongelukken, die hierdoor gebeuren.
Deze soort humaniteit is onmenselijk ten aanzien, niet alleen van patiënten en delinquenten, maar ook van de omgeving. Eén van de hoofdbestuurders van de Algemene Bond van Ambtenaren, die speciaal de belangen van het gevangenispersoneel behartigt, de heer M. H. Wunderink, zei in een interview ietwat overdreven om duidelijk te zijn, o.a. het volgende:

„Als een gedetineerde in zijn onderbroek in een cel moet overnachten, staan er kamerleden te dringen om de minister te vragen hoe dat komt. Maar als een bewaarder de hersens wordt ingeslagen, hoor je er niets van.
Neem nu ook die bajeskrant, die vorige week is uitgekomen.
Dat is een hoofdstuk apart.
De gedetineerden hebben daarin hun uitlaatklep. Goed, maar als ze stellen: „De bewaarders zijn neten en de direktie bestaat uit luizen. Ze weten er niets van", dan treft dat de mensen onnodig. Het is ook de vraag of je de gedetineerden met zo iets een dienst bewijst".

Stel dat het omgekeerde gebeurd was, en in een personeels- of vakblad een bewaarder had geschreven: „gevangenen zijn neten en luizen", dan zou dit terecht spoedig verboden worden. Demokratie is vrijheid van meningsuiting, maar geen misbruik van deze vrijheid om opzettelijk te diskrimineren en te beledigen. De grens tussen gebruik en misbruik is niet altijd even duidelijk, maar met deze waarheid mag men niet duidelijk misbruik goed praten.
Nu het gijzelingsdrama in Scheveningen gelukkig goed is afgelopen, dankzij de besliste en toch voorzichtige houding van de autoriteiten en dankzij het moedige en zelfbeheerste optreden van de mariniers, is het besef allerwege doorgebroken om die maatregelen te nemen, die een herhaling tot een minimale mogelijkheid terugdringen.
Het is niet mijn taak en bevoegdheid om in details te vertellen welke maatregelen genomen moeten worden. Daarvoor zijn de vakmensen met gezond verstand. Er zijn ook vakmensen zonder gezond verstand op alle gebied. Die zijn gevaarlijk voor de gemeenschap.
Maar elke leek met gezond verstand begrijpt wel, dat kontrole sterker moet zijn bij bezoek, in de cellen en in de werken de ontspanningssituatie. Er schijnen telkens wapens en verdovende middelen (iemand beweerde „met kruiwagens") binnengesmokkeld te worden. Uit Veenhuizen zijn dit jaar 80 man ontvlucht.
De heer Wunderink zegt in het interview nog het volgende:

„Als het huishoudelijk reglement zegt, dat om half negen 's avonds de tv uit moet dan moet dat ding niet onder dwang van de gedetineerden tot tien uur aan blijven staan. Nu maken zij vaak uit hoe de gang van zaken is".

Dat is de wereld op z'n kop zetten. Een andere zaak is of de maatregelen, die het huishoudelijk reglement voorschrijven, wel ethisch en psychologisch verantwoord zijn en of ze verzet uitlokken. Strengheid in het handhaven van het gezag moet gaan over maatregelen, die verantwoord en wijs zijn.
De heer Wunderink eindigt zijn vraaggesprek:

„Ik vind het triest te moeten zeggen - nu we humanisering voorstaan dat blijkt dat het gewoon niet kan".

Ik zou hieraan willen toevoegen (en ik denk dat de heer W. dit ook meent): Humanisering moeten we blijven voorstaan, maar een bepaald ziekelijk soort humanisering, die tot ontmenselijking voert, kan en mag niet.
Wij moeten aan de andere kant ook oppassen voor het gevaar, dat wij alle misdadigers, zelfs alle moordenaars, over één kam scheren.
In het vraaggesprek voor de tv in die spannende dagen, waarschuwde prof. Diepenhorst tegen het hanteren van de botte bijl, toen die terecht verontwaardigde meneer ten onrechte aktie voerde voor de invoering van de doodstraf voor alle moordenaars zonder rekening te houden met al of niet toerekeningsvatbaarheid. Op die manier is in het verleden heel wat onmenselijkheid gepleegd in naam van het recht.
Deputaten voor de inrichtingen van justitie hebben meermalen onze kerken opgeroepen tot voorbede voor de gevangenen én allen, die in het gevangeniswezen verantwoordelijkheid dragen. Van de minister tot de werkster in de keuken. Geen overbodige luxe.

J. Overduin
in „Centraal Weekblad"
(ger.)

3,8 MILJARD MENSEN

Volgens officiële gegevens van de Ver. Naties, bekend gemaakt op de Wereldbevolkingskonferentie van de UNO in Boekarest, telde de wereldbevolking aan het begin van 1973 3,8 miljard mensen.
De grootste koncentratie van mensen vindt men in Azië: in Oost-Azië 970,1 miljoen, Zuid-Azië 781,2 miljoen, Zuid-Oost Azië 302,5 miljoen. Europa volgt daarna met 706,8 miljoen; daarna Afrika (zonder Egypte) met 337,2 miljoen. Latijns-Amerika telt 227,1 miljoen mensen, Noord-Amerika 231,1 miljoen. Het Midden-Oosten (inklusief Egypte) 156,2 miljoen, het Caraibische gebied 26 miljoen en Oceanië 20,3 miljoen.
Van de zelfstandige naties is China het volkrijkst met een in 1973 geschat bevolkingstal van 793 miljoen. Andere bevolkingsrijke landen zijn: India 596 miljoen; Rusland 249 miljoen; Ver. Staten 209 miljoen; Indonesië 128 miljoen; Japan 107 miljoen; Brazilië 102 miljoen.
Naar het huidige percentage van de groei wordt verwacht dat de wereldbevolking zich in 36 jaar zal verdubbelen. De tijd waarin dit gebeurt verschilt uiteraard van kontinent tot kontinent. De verdubbeling van de bevolking in Noord-Amerika zal, naar verwacht wordt, 113 jaar duren, maar de bevolkingsverdubbeling in Latijns-Amerika daarentegen zal zich in slechts 24 jaar kunnen voltrekken.
The Baptist World, het blad van de Baptisten Wereldalliantie, voegt hier aan toe: Eén zaak is duidelijk: de christenen kunnen niet langer in deze wereld evangeliseren wanneer ze het huidige tempo niet verhogen. Ook worden we ertoe opgeroepen de taak op ons te nemen mee te zoeken naar de oplossing van sociale en ekonomische problemen van deze bevolkingsgroei. We moeten meer en meer betrokken worden bij zowel de geestelijke als de stoffelijke noden van onze naasten. (Luk. 10 : 29).

E.C.U.-nieuws

HIJ IS ER WEER, HET KERSTNUMMER VAN DE ZAAIER

Als dit nummer van De Christen bij u in de bus glijdt is het laatste exemplaar van het kerstnummer van De Zaaier alweer van de persen gekomen. Nog een paar dagen en uw partij komt op de plaats van bestemming aan.
Er is veel werk besteed aan de voorbereiding en uitvoering van dit blad. We behoeven er nu niets meer van te zeggen. Het woord en de daad zijn aan u!
We wensen alle gemeenten een zeer gezegende campagne, die met veel enthousiasme wordt uitgevoerd. Misschien zult u er nog een kerstprogramma van uw gemeente aan toevoegen met een hartelijke uitnodiging. In elk geval staat de vergaderplaats van elke gemeente in het kerstnummer vermeld, met een telefoonnummer, waar men om nadere inlichtingen kan aankloppen.
Ook willen we van deze gelegenheid gebruik maken om allen, die in het achter ons liggende jaar met De Zaaier hebben gewerkt, te danken voor hun toewijding. Het zal u genoegen doen te horen, dat de oplage van ons blad mede door uw inzet gestegen is. Het kerstnummer kon tenslotte in een oplage van 71.000 ex. worden gedrukt en er zijn eigenlijk maar heel weinig nummers over voor nabestelling.
Toen ik in de winter van 1944/'45 in dienst van de E.C.U. werkte in Pernis, besloot de toenmalige sekretaris zijn brief of briefkaart meestal met de woorden: „Doe je best en blik naar boven!" Dat is een advies, om levenslang te onthouden.
Vandaag geeft ik het graag door aan u!

R. Reiling,
De Ticht 47, Velsen Zd.

Geen automaten

Een en andermaal hebben wij aandacht geschonken aan het feit, dat het gehele abortusvraagstuk bijzonder moeilijk is wegens een instorting in de medische ethiek. Wat eeuwenlang gold als een onaantastbare wet, dat de arts er is, om het menselijk leven te beveiligen wordt door sommige artsen, misschien door een klein aantal artsen, nu overboord geworpen. Misschien zijn het er weinigen. Maar hun aantal is voldoende om een aantal abortusklinieken te bemannen, waar niets anders wordt gedaan, dagelijks en bijna aan de lopende band dan ongeboren menselijk leven vernietigen. Het zijn er maar weinigen misschien, maar zij krijgen de kans om hun standpunt overal te verdedigen, ook in „Hier en nu". Zij schermen met de term „ongewenste kinderen". Wanneer een kind „ongewenst" is, dan is het een goede oplossing, het te doden in de moederschoot.

Maar als een wet eenmaal wordt verworpen, dan heeft die verwerping een generaal karakter. Zij betekent ook, dat ander „ongewenst" leven of leven, dat „zinloos is geworden", of dat „schadelijk is voor de soort" in een gevaarlijke positie komt. Het is al voorgekomen, dat een bezoekster in een verpleeginrichting een patiënte een dodelijk spuitje gaf, en dat een rechtbank een straf oplegde, die alleen nog maar een symbolisch karakter had.
Alles hangt hier met elkaar samen. De grondgedachte, die de oude medische ethiek verdringt, is dat de mens het recht heeft, uit te maken, welk leven gewenst is of nog zin heeft, en wanneer de beslissing negatief uitvalt, de bevoegdheid heeft en straks misschien de plicht om dat afgekeurde leven te vernietigen.
Maar nu het vervolg.

Deze vernietiging van ongewenst mensenleven gebeurt door de arts. Maar - geassisteerd door verpleegsters. Als de dokter het ongeboren kind heeft gedood, dan mogen zij de stoffelijke resten opruimen. Zij moeten haar ervaren hulp verlenen bij de gehele ingreep, welk menselijk leven er ook wordt gedood. De dokter doet alleen het grote werk. De zuster zorgt voor de rest. En - het gebeurt niet alleen in speciale abortusklinieken, maar ook in gewone ziekenhuizen, ook in ziekenhuizen, die naar een heilige zijn genoemd. Heeft de leiding van een ziekenhuis het recht, verpleegsters te dwingen tot assistentie bij dit bedrijf ook als zij gewetensbezwaar hebben?

Deze vraag is urgent.

En naar onze mening dient de Christelijke Bond van Verplegenden hier op te treden en te eisen, dat in ieder kollektief kontrakt voor verplegenden een duidelijke clausule wordt opgenomen, waarbij het geweten van de verpleegster wordt geëerbiedigd.

(Friesch Dagblad)

OPENING NIEUWE BAPTISTENKERK IN ALBLASSERDAM

Het nieuwe kerkgebouw van de baptistengemeente te Alblasserdam zal D.V. zaterdag 7 december a.s. in gebruik worden genomen.
In de openingsdienst, die om 3 uur n.m. begint zal ds A. Visscher, thans voorganger te Veendam en oud-voorganger van de gemeente te Alblasserdam, voorgaan. Het nieuwe kerkgebouw is gelegen aan de Plantageweg, hoek Prinses Marijkestraat.

TABITHA-NIEUWS

Het bestuur van de Stichting Tabitha moet u laten weten, dat zijn onderhandelingen met het bestuur van de Stichting Emmer Centraal Woningbeheer betreffende de huur van een flatgebouw aan de Veldlaan-Wendeling te Emmen niet tot overeenstemming hebben geleid.

Mitsdien zal de ingebruikneming van bedoeld flatgebouw als wooncentrum voor bejaarden en oudere alleenstaanden geen doorgang vinden.

H. Ploeger,
alg. sekr.-admin.
Stichting Tabitha

„VINKENHOF-KOMMISSIE" VERGADERDE

Op dinsdag 19 november vergaderde voor het eerst in Amersfoort de zgn. Vinkenhof-kommissie, die benoemd werd door de 94ste Algemene Vergadering te Rotterdam teneinde een goede oplossing te zoeken voor de vragen rondom De Vinkenhof.
De volgende broeders zijn thans lid van deze kommissie: J. Broertjes te Groningen; A. Hof te Apeldoorn; A. Kik te Schoonrewoerd; A. Klein Haneveld te Enschede; Tj. Pel te Utrecht; J. de Vries te Brunssum en P. Wijchers te Bosch en Duin.

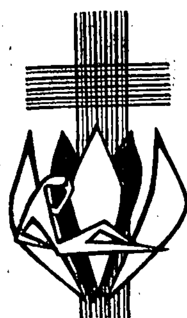
Ds Broertjes fungeert als voorzitter en ir A. Klein Haneveld als sekretaris. De kommissie benoemde de algemeen sekretaris der Unie, ds Th. van der Laan te De Bilt, tot adviseur.

Th. v. d. Laan

HET SEMINARIUM IN NOORWEGEN

Het nieuwe kursusjaar van het baptistenseminarium te Stabekk, bij Oslo is begonnen met 20 studenten, het grootste aantal inschrijvingen van de laatste 25 jaar. Onder hen bevinden zich 12 eerstejaars. In het gebouw waarin het seminarium is gevestigd vindt ook de baptisten-volkshogeschool onderdak. Het nieuwe kursusjaar van deze school begon met 60 studenten, waaronder mensen uit Zweden, Denemarken, Hongarije en Thailand.
Een jongeman uit Famagusta op Cyprus, die zich ook had laten inschrijven was vanwege de ongeregeldheden in zijn land niet in staat om te komen.

Tabitha bouw - actie

Een prettige stimulans

Daarmee bedoel ik de gift van een zuster uit een welbekend baptisten geslacht. Op het girobiljet vermeldde ze, dat haar gift van *f* 100,— bestemd is voor de opvang van verslaafden waaraan zoals bekend is, het Tabitha-bestuur reeds langere tijd aandacht besteed. Tot nu toe is het er niet in geslaagd tot positieve resultaten te komen. Er wordt echter nog steeds aan gewerkt, dat verzeker ik u!

Oogsten

U weet, dat een deel van de oogst van Nederlandse bodem door de regenval van de laatste maanden verloren dreigt te gaan, of al verloren is gegaan. Niet altijd dus oogst de mens wat hij zaait . . .

Soms ook komt gewoon niet op, wat gezaaid is.

Het valt op steenachtige plaatsen, of onder de dorens, of op de weg, waar de vogels hun voedsel zoeken.

We mogen gelukkig zeggen, dat ons zaaien van woorden, die proberen belangstelling te wekken voor de hulpverlening aan de medemens, niet onvruchtbaar is gebleken. De laatste weken kwam een fijne oogst binnen. Ziet u maar eens:

van baptistengemeenten: Dokkum 102,—; Treebeek 62,29; Staveren 129,43; Valthermond 42,26; Amsterdam-Noord 91,—; Harderwijk 94,13; Haulerwijk 72,29; Veendam 158,86; Makkum 187,—; Zutphen 43,51; Pernis 100,—; Rotterdam-Centrum 129,74; Utrecht 124,30.

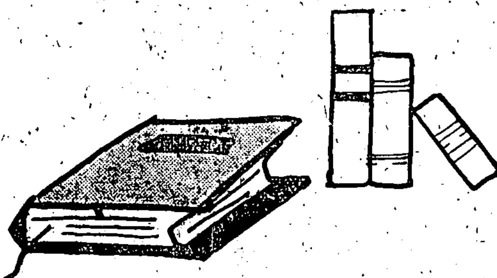
van Zusterhulpafdelingen: Groningen-Noord 149,05; Hengelo-Klein Driene 25,—; Leeuwarden 75,—; Delfzijl-middaggroep 10,—; Gewest Groningen-Drente 50,—.

van partikulieren: PK,U 10,—; WH,E 100,—; JAJ,A 50,—; JF,T 100,—; JB,G 10,—; JP,H 100,—.

We zijn u allen zeer dankbaar. Met uw giften maakt u het ons mogelijk te blijven speuren naar mogelijkheden om onze taak uit te breiden. Ook dat speuren brengt z'n teleurstellingen mee, dat kunt u van mij geloven. Soms spelen de financiën daarin een rol, soms is het de starre houding van de wetgeving en de papierwinkel, die het onmogelijk maken iets nieuws te ondernemen. We laten ons echter niet ontmoedigen; zolang er nog zóveel méeleven in onze gemeenschap is voor de diakonale taak, zou het niet verantwoord zijn te stoppen.

Traditiegetrouw vermelden we nogmaals ons gironummer: 530.092 ten name van Penningmeester Tabitha-Bouw-Actie, Westduinweg 1107, Scheveningen.

H. Ploeger

Wat zullen we lezen?

maandag 2 dec.	Genesis 14 : 1—17	Overwinning van een gelovige
dinsdag 3 dec.	Genesis 14 : 18—24	Belangeloos uit geloof
woensdag 4 dec.	Genesis 15 : 1—12	Geloof beproefd
donderdag 5 dec.	Genesis 15 : 13—21	Met een verbond beloond
vrijdag 6 dec.	Genesis 16 : 1—16	Sarai in een vreemd licht?
zaterdag 7 dec.	Psalm 25 : 1—10	Blijven hopen
zondag 8 dec.	Psalm 25 : 11—21	Niet beschaamd

SOUTHERN BAPTIST CONVENTION KOOS VOOR HET EERST IN GESCHIEDENIS NEGER TOT VICE-PRESIDENT

Voor het eerst in zijn 129-jarige geschiedenis benoemde de in het algemeen als konservatief bekend staande Southern Baptist Convention (12,3 miljoen leden) een neger als een van zijn vice-presidenten. De 78-jarige neger-voorganger Charles King uit Frankfort, Kentucky, werd door de Algemene Vergadering van de konventie die te Dallas, Texas, werd gehouden gekozen tot tweede vice-president. Dominee King - geen familie van dr Martin Luther King - is voorganger van Corinthian Baptist Church te Frankfort; hij behaalde o.a. een doctors titel in de theologie aan de universiteit van Cincinatti.

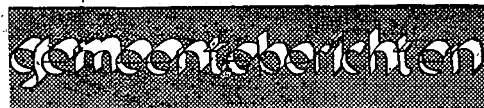
Tijdens de perskonferentie verklaart dr King o.a., dat hij wel wist slechts een teken, een symbool te zijn: „Ik ben niet gekozen omdat ik persoonlijk een groot figuur zou zijn maar omdat de baptisten aan de wereld willen tonen, dat ze ten aanzien van de verhouding tussen de rassen progressief worden en begrip gaan tonen. De Heer won deze verkiezingen voor mij". „Ik heb in mijn leven ook in de denominatie heel wat zien veranderen. Er was een tijd dat we nog niet eens een blanke kerk konden binnen komen of we moesten achterin staan. Nu hebben sommige van deze gemeenten reeds negers als leden". „Ik herinner me de tijd waarin de neger als hij een sigaar wilde van het merk John Ruston aan de blanke sigarenhandelaar moest vragen om een m e n e e r John Ruston. We moesten midden op de straat lopen, onze hoed afnemen en blanken laten voorgaan in de winkel".

Dr King was een van de eerste negers die deelnam aan een seminar over alkoholisme van Yale-universiteit. Hij herinnert zich: „Er was een groep baptisten van Southern Baptist Convention die niet wilde dat iemand van Northern Baptist Convention voorzitter zou worden. De methodisten wilden niet dat een presbyteriaan het werd, en omgekeerd. De hele groep besloot tenslotte dat ik, de eerste en enige neger daar aanwezig, de minst aanstotelijke figuur was, en ze kozen mij tot voorzitter".

AMNESTIE VOOR VIETNAM-WEIGERAARS BEPLEIT

Dr Brooks Hays, oud-president van Southern Baptist Convention en demokratisch medewerker in de regering van Kennedy en Johnson, heeft in een toespraak te Washington op een bijeenkomst onder auspiciën van de Oekumenische Kerk van de Verlosser algemene amnestie bepleit voor de jonge mannen die de dienstplicht in verband met Vietnam weigerden of gedeserteerd zijn. Uitzondering zou gemaakt moeten worden voor hen die gevlucht zijn na geweldsmisdaden gepleegd te hebben.

De laatste keer dat Southern Baptist Convention officieel amnestie bepleitte was tijdens de Algemene Vergadering van 1946 in Miami, Florida, een jaar na het beëindigen van de tweede wereldoorlog, toen in een resolutie aan de president van de Ver. Staten en de militaire autoriteiten er op aangedrongen werd amnestie te verlenen aan hen die om gewetensbezwaren op dat moment nog steeds in kampen en gevangenissen zaten opgesloten.

VEEL ZEGEN IN DELFZIJL

Delfzijl - (P.W.B. Sr.). We beleefden in onze gemeente weer enkele bijzonder fijne diensten, waarvan we graag iets willen doorgeven.

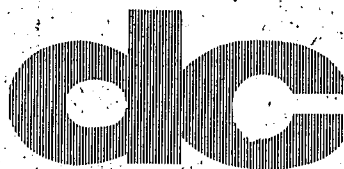
Op zondag 20 oktober was een van onze oudvoorgangers, ds D. Slort in ons midden om de aloude en toch telkens weer de meest belangrijke boodschap van het blijde evangelie door te geven, waarvan we allen hebben genoten, zowel de gemeente als ds Slort zelf.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

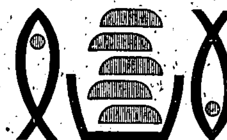
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds F. E. Huizinga, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek; tel. 05150-4300.

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,— per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Op 27 oktober was er de oogst-dankdienst; na de dienst werden door veel kinderen van de zondagsschool met hun begeleiders zeer veel fruitbakjes gebracht naar zieken, bejaarden, bejaardentehuizen, Delfzicht Ziekenhuis enz. Veel goede reakties kwamen daardoor binnen. Het was een grote verrassing voor hen die bijna nooit onze diensten kunnen bijwonen.

15 november; verkoopavond georganiseerd door Zusterhulp, waarvoor de zusters zich geweldig hadden ingezet. Bijna een jaar lang was er aan gewerkt om sokken, kussens en verdere kleding (te véél om op te noemen) klaar te krijgen. Ook enkele broeders werkten mee; zij hadden prachtige huisvlijt-artikelen vervaardigd: schilderijen, stoofjes, speelgoed enz. Verder waren er veel levensmiddelen te koop, kon er gesjoeld, gegrabbeld of geraden worden. Het was een fijne vrijdag-koopavond, veel belangstelling en veel kopers. Resultaat: bruto ruim drieduizend gulden, waarbij de zending zeker niet vergeten wordt.

En toen hadden we weer een andere hoogtijdag: zondag 17 november, werden zes nog zeer jonge mensen op hun persoonlijke belijdenis gedoopt. Aan het begin van de dienst zong ons zangkoor o.a. het bekende lied: Maar 's Heren tijd is nu, Ja, de klok der genade staat altijd op nu.

Ds Kos haakte hier helemaal op in, uitgaande van Mattheüs 18 : 1—14. De genadeklok staat altijd op nu; nooit morgen, volgende week of later maar altijd weer op nu! Dat geldt voor jonge mensen en ouderen, ja voor iedereen staat de klok der genade op nu! Stel het niet uit, om nu voor de Heer te kiezen.

De Heer was kennelijk in ons midden. Onze gebouwen konden met veel moeite alle belangstellenden bevatten.

's Avonds aan het avondmaal mocht br. S. Wijchers onze nieuwe leden welkom heten in de gemeente. Van de gelegenheid om de Heer te danken voor alle zegeningen, werd door velen gebruik gemaakt. Laat me tenslotte vermelden dat in de persoon van zr Gerda Bergsma ons 300ste lid is ingeschreven.

Welk een zegen toch dat we daarin mogen zien de onuitsprekelijke liefde van God die ons zegt in Zijn Woord, dat niet door de mens, noch door kracht of geweld, maar door Zijn Geest alleen Hij ons kan gebruiken in Zijn dienst.

Aan God alleen zij d'eer!

KORRESPONDENTIE

Br F. G. d. R. te U. Uw brief d.d. 15.11.'74 komt in de eerstvolgende redaktie-vergadering die 2 december a.s. wordt gehouden aan de orde.

e.r.

De Heer haalde Thuis onze broeder

ABRAHAM KROL

op de leeftijd van 78 jaar.

Baptistengemeente Stadskanaal
Wijkgemeente Noord

Is de „MOTIE-STADSKANAAL"
(over de abonnee-werving)
in uw gemeente al ten uitvoer gebracht?

BAPTISTENZENDELINGEN UIT AMERIKA IN (ZUID) EUROPA

Ruim zeventig zendelingen van Southern Baptist Convention. (USA), werkzaam in negen Europese landen, waren van 20 tot 27 juli bijeen op de campus van het internationale baptisten-seminarium te Rüschlikon, Zwitserland, om samen te spreken over de zendingsstrategie. Een van de sprekers was dr William Hendricks, hoogleraar aan Southwestern Baptist Theological Seminary te Fort Worth, Texas.

De meeste zittingen van de konferentie waren gewijd aan de bespreking van de verschillende rapporten over het werk dat in diverse landen wordt verricht. In een evaluatie van het werk werden de aanwezige zendelingen geplaatst voor vragen als: wat is tot nu toe goed gegaan? Wat verkeerd? Wat is werkelijk bereikt? Wat stellen we ons voor in de toekomst te doen, en hoe? Wat moet doorgaan en wat moet veranderd worden?

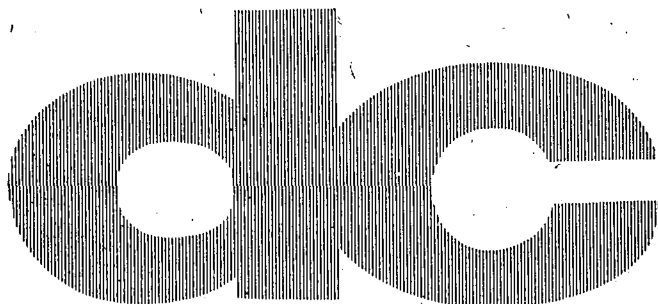
De deelnemers spraken open en kritisch over deze vragen:

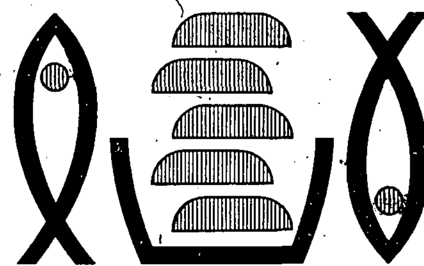
Een jonge zendeling: Vanaf het moment waarop ik aankwam op mijn veld, nog niet zo lang geleden, werd mij verteld, dat het onmogelijk is persoonlijk werk te doen zoals we dat gewend zijn in de States en ik moet erkennen dat ik tot nu toe nog niemand voor Christus gewonnen heb.

Een andere zendeling over de moeilijkheden in zijn gebied: Sommige voorgangers in de streek waar ik werk vinden dat het minder noodzakelijk is te spreken over persoonlijke bekering dan over sociale revolutie.

Een groepje zendelingen, nog niet zo lang geleden ergens met nieuw werk begonnen: We weten niet of onze strategie de juiste is. Misschien gebruiken we de „shotgun approach" in de hoop dat we hoe dan ook ergens iemand raken.

Een andere groep: wij vragen onszelf af of het enig verschil uitmaakt of we er nu zijn of niet.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 49 - 6 december 1974

IN DE HEMEL IS HET SCHOON

Op een der kleine zwerftochten belandden we in een dorp dat we van vroeger nog kenden. Veel was er niet veranderd. Totdat we de rand bereikten. Dat wil zeggen: daar hield het destijds op. Nu reden we het nieuwe deel binnen met prachtige bungalows, zoals dat vandaag nogal eens voorkomt. In deze buurt moest de familie wonen met wie we al jaren lang een lichte verbinding onderhouden. Het viel niet mee het onbekende nieuwe huis in dit riante nieuwe dorpsdeel met veel korte straten te vinden. Overal stonden moderne laagbouwpanden met heerlijke gazons. Na drie keer vragen waren we er. De vrienden waren thuis en heetten ons welkom. Het zal niet helemaal zo horen, maar we begonnen meteen aan de rondgang, van de ene in de andere verbazing vallend. Wat een mooi huis.

We lieten ons neer in een vertrek, dronken koffie en prezen de woning en het daaromheen liggend groot grasveld. Daar wij toch over bouw en verbouwing spraken, kwam de gastvrouw met een mooi verhaal over een opoe. Een oma dus, als dat eerste woord al uit de roulatie is. Zij woonde bij haar kinderen in, nadat de kinderen eerst bij haar hadden gewoond. Dat huis moest verbouwd worden want de zaak breidde zich uit. Het zat er in dat oma naar een ander huisje moest verhuizen. Dat werd keurig in gereedheid gebracht. Maar oma had geen haast. Rondom haar brak en stoof het, maar zij kon geen afscheid nemen van het oude pand. Totdat de dag aanbrak dat het gewoon moest. Men zette haar in de auto en bracht haar naar de nieuwe woning. „Nou", zei de schoondochter, „Nou, oma, je bent nu toch wel van de hel in de hemel gekomen", daarbij doelend op het wegtrekken uit de puinhopen naar de nieuwe behuizing. „O ja", zei oma, „maar aan de hemel moet je ook wennen".

Wat hebben we gelachen. Ik keek nog eens rond en zag de heerlijkheid van dit huis en zei: „Dat zullen jullie ook moeten als ik dit zó zie".

Hebt u enige voorstelling van de hemel?

Als kind heb ik in de zondagsschool gezongen: In de hemel is het schoon..., maar wisten wij veel van dat oord? Ik ben nu meer dan een halve eeuw verder, ik moet schrijven: later, want verder ben ik nog niet.

Ik moet u het zeker al eens verteld hebben maar u is het waarschijnlijk vergeten. Zon' twintig jaar geleden bezocht ik met een vriend een zeer oude predikant van een onzer gemeenten. Hij was ziek geweest en ik was toch in die stad. Hij zat in de woonkamer. Een volmaakt oude man, lang, mager, grijs. Hij begroette ons zeer hartelijk. Wij vroegen naar zijn welstand. Hij antwoordde: „Beste jongen, de Heer is mij zeer barmhartig geweest. Ik was ziek, maar ben weer herstellend".

Waarop ik zei: „Beste broeder, nou heb je sedert onheugelijke tijden de mensen van de heerlijkheid van de hemel verteld en je wilt er zelf nog niet heen".

Ik herhaal de vraag: hebt u enige voorstelling van de hemel? Om eerlijk te zijn: ik stel mij helemaal niets voor. Moest ik dat eigenlijk wel? En zeker als je al pensioen trekt?

De zaak is: ik wantrouw niet het woord maar wel mijn fantasie.

Maar zoveel vertelt ons het woord — de bijbel natuurlijk — niet over de gindse kust. Zullen we er in grazige weiden picknicken en zangdiensten organiseren? Zal er ook een spoor van techniek te vinden zijn? Hebben we enige voorstelling van de wijze van samenleving van een ontelbare schare? Merkt u het hoe onlosmakelijk onze gedachten zijn van wat wij hier aan het leven beleven? Met name het kennen en herkennen van „velen die wij hier beminden" is voor sommigen een probleem. Wat doen we dan anders dan deze hele aardse bedoening meeslepen naar die wereld van God, minus natuurlijk ziekte, gebrek, twist en dood.

Dat wij dat doen ligt voor de hand, want dit huis is minus diezelfde faktoren immers ook van God en dus hemels.

Tijdverspilling, al dat gefantaseer, zegt u. Zo zou ik het niet willen zeggen. Ik denk meer in de termen van: onze vader, die in de hemelen is, heeft een verrassend geheim voor de gelovigen en het bij dé Heer zijn zal zijn als een ontwaken in een „wereld" zonder tijd en zonder ruimte en in de gemeenschap met allen die in Jezus hun leidsman en voleinder van hun geloof vonden. In de hemel is het schoon en we zullen er niet aan hoeven te wennen.

Huizinga

Nieuwe mensen voor een nieuwe wereld-door Christus

(Het thema van het BWA-kongres 1975 te Stockholm)

Door Gerhard Claas

„Nieuwe mensen voor een nieuwe wereld — door Christus" — aldus het thema van het 13de wereldkongres van de Baptisten Wereldalliantie dat 8-13 juli 1975 te Stockholm, Zweden zal worden gehouden. De redaktie van The Baptist World verzocht dr Gerhard Claas van West-Duitsland, voorzitter van de programma- kommissie een artikel te schrijven bij dit thema. We laten het hieronder volgen

Red.

De mensen van alle rassen en van alle volkeren verlangen naar een nieuwe wereld, een wereld van vrede en gerechtigheid. Ze jagen grootse sociale en ekonomische doelen na en sommigen vechten zelfs voor een betere wereld.

Anderen hebben het al lang opgegeven vanwege de vele desillusies: ontwikkelingshulp wordt opgehouden door korruptie, hulpverlening haalt toch niets uit tegen de „honger-explosie", vredesbesprekingen kunnen de bewapeningswedloop niet voorkómen en allerlei sympathieke demonstraties leiden niet tot rassengelijkheid. We ervaren het dagelijks dat we leven in een gevallen wereld, waarin het kwaad regeert en waar de zonde de gedachten en daden der mensen beheerst.

In deze situatie moeten wij proklameren: „Christus is de enige hoop van de wereld". Baptisten hebben deze zin dikwijls gebruikt in vele evangelisatie-campagnes, wetende en ervan getuigende dat God deze wereld lief heeft en vernieuwt. Niemand dan Christus vergeeft de zonde en vernieuwt de mensen. Niemand dan God schept een nieuwe wereld van vrede en gerechtigheid voor alle mensen. Gods nieuwe wereld zal zonder oorlog zijn, zonder diskriminatie, zonder honger, zonder angst, zonder ziekte en zelfs zonder dood.

Wat is onze taak als christenen? Moeten we, onze zwakheid kennende alleen maar rustig afwachten op de dingen die komen? Of moeten we iets doen?

Als eerste hebben we de verzoening te prediken. De zekerheid van onze christelijke hoop is het feit, dat God in Christus was de wereld verzoenende met Zichzelf (2 Kor. 5 : 19). Op grond daarvan besloten we als baptisten opnieuw te gaan denken over de verzoening en we kozen tengevolge daarvan: Verzoening door Christus, tot thema voor het baptisten-wereldkongres dat in 1970 in Tokio werd gehouden. Het nieuwe verstaan van de verzoening door Christus was niet alleen één van de speciale zegeningen voor hen die het kongres in Tokio bijwoonden maar het leidde ertoe dat het voor alle baptisten in heel de wereld tot een vijf-jaren-programma werd: De wereldopdracht tot verzoening door Jezus Christus.

We moeten de verzoening vóórleven. Sinds het kongres in 1970 in Tokio hebben de baptisten het serieus genomen, wat Paulus schrijft in 2 Kor. 5 : 20, „Nu zijn wij gezanten van Christus, alsof God door onze mond sprak: wij smeken u in Christus' naam, laat u met God verzoenen!"

Hebben we het als baptisten serieus genomen, dat verzoening met God ook betekent verzoening onder de volkeren, verzoening onder de rassen, verzoening onder de christelijke kerken onderling? Wat

betekent „verzoening met God" in onze gezinnen, in onze gemeenten, op de plaats waar we leven?

De bijbel zegt, dat ieder die in Christus is een nieuwe schepping is. Het oude is voorbijgegaan, het nieuwe is gekomen (2 Kor. 5 :17). Christus heeft ons niet verzoend om alleen maar te hopen op de toekomst en de eeuwigheid. Christus verlangt van ons dat we nieuwe scheppingen zijn, dat we zijn medewerkers zijn voor een nieuwe wereld. Verzoende mensen leven anders. Ze proklameren niet alleen de verzoening, ze leven die ook vóór. Daarom is het thema van het kongres 1975 in Stockholm niet slechts een frase, maar een werkprogramma: Nieuwe mensen voor een nieuwe wereld - door Christus. We zullen proberen antwoord te geven op konkrete vragen:

Zijn we als christenen werkelijk nieuwe mensen? Wat betekent het vandaag de dag, te leven met Christus?

Wat is de relatie tussen zending en ontwikkelingshulp? Wat betekent hulpverlening in het kader van de verzoening?

Is er een reële mogelijkheid tot gemeenschap over de grenzen heen? Hoe ziet die nieuwe gemeenschap er uit?

Is de „nieuwe wereld" feit of fiktie?

Christenen in de wereld van vandaag staan niet voor gesloten deuren. Onze problemen ontstaan ook door de vele geopende deuren, de vele mogelijkheden voor ons als christenen die iets willen doen. We moeten eraan denken, dat Christus niet gezegd heeft, dat we erg druk aan de gang moeten gaan om al het mogelijke te doen. Hij roept ons ertoe op om te doen wat Hij wil en om te zijn wat Hij wil dat we zijn: nieuwe mensen voor een nieuwe wereld - door Christus.

IN ZAMBIA

Lazarus Green Malunga keek uit het raam van zijn flat in Kafue en zag een man die aan het straatvegen was. Het was een European die straatveger was in een Afrikaanse stad! Zijn kleding en heel zijn verschijning toonden dat hij er slecht aan toe was.

Dominee Malunga ging de straat op en vroeg de man bij hem binnen voor een kop thee. De Europeaan aarzelde de uitnodiging aan te nemen, niet uit rassenvooroordeel maar vanwege zijn eigen vuile kleren en morele toestand. Malunga hield aan en de man kwam tenslotte binnen. De Europeaan was er diep door geraakt, dat iemand die hem in zo'n toestand had aangetroffen hem vroeg om binnen te komen.

Gedurende de weken daarna, weken waarin de Europeaan bleef komen en de echte vriendschap en de christenliefde van Lazarus Malunga leerden vertrouwen, vertelde hij aan Malunga dat hij zich schuldig had gemaakt aan bijna elke zonde en aan bijna elke denkbare misdaad. Hij was een ontwikkeld ingenieur en was afgestudeerd aan een Duitse universiteit maar had de zonde zijn karakter en vele van zijn kundigheden laten vernietigen.

Gedurende meerdere weken van vriendschap leidde Malunga de Europeaan tenslotte tot Christus. Hij geloofde, dat God hem wilde aanvaarden zoals Christus de moordenaar aan het kruis had aanvaard en zoals de vader de verloren zoon ontving en zijn opstandig en onwaardige zoon in eer herstelde.

(De bovenstaande geschiedenis werd door dr Joseph B. Underwood, voorzitter van de BWA-kommissie voor de Wereldopdracht tot verzoening, verteld in The Baptist World van deze maand als een illustratie van de gevolgen van deze BWA-campagne)

KERSTKAARTEN VOOR GEVANGENEN

Amnesty International is een organisatie die sedert 1961 werkt voor het bevorderen van de Rechten van de Mens.

Dit jaar voert Amnesty in de maand december een kerstkaartenaktie. De aktie is bedoeld om een aantal politieke gevangenen, uit verschillende landen, een kaart als groet van medeleven te sturen.

Er zijn drie verschillende soorten kaarten ontworpen. Bij iedere kaart krijgt men naam, adres en persoonlijke gegevens over een gevangene.

De kaarten kunnen ook als kerstkaart gebruikt worden om naar uw eigen vrienden en kennissen te sturen. Wanneer men dit doet steunt men Amnesty zowel moreel als financieel.

Wie bereid is aan de aktie mee te doen, kan in het bezit komen van het gewenste aantal kaarten, door deze te bestellen bij Amnesty International, Roetersstraat 34, Amsterdam. Er zijn kaarten van 30 en van 50 ct.

KERSTGROET GEVRAAGD

Als leden van Amnesty International vragen wij uw belangstelling voor het volgende geval:

Sinds 23 mei 1972 zit in de U.S.S.R. Pyotr A. Artyukh, een 40-jarige baptist, vader van vijf kinderen, een gevangenisstraf uit van minstens vier jaar.
Deze straf kreeg hij zeer waarschijnlijk vanwege religieuze aktiviteiten. Herhaalde verzoeken van Amnesty aan de Russische autoriteiten om nadere inlichtingen bleven onbeantwoord.
Om zijn lot enigszins te verlichten en om zijn zaak bij de betreffende autoriteiten meer bekendheid te geven, verzoeken wij u een kerstkaart te sturen aan:

Pyotr A. Artyukh
U.S.S.R. Belorusskaya SSR
Brestskaya Oblast
g. Iratsevichi
p/ya UZh 15/9

en aan zijn vrouw:
Evgenia K. Artyukh
U.S.S.R. Belorusskayya SSR
Grodnenskaya Oblast
g. Volkovysk, ul. Lazo 3

Op de kaart moet voor 30 cent aan postzegels geplakt worden.
Hartelijk bedankt,
Amnesty International

OP STAP MET HET KERSTNUMMER VAN „DE ZAAIER"

Met als thema „Zie, Ik maak alles nieuw" is dezer dagen het kerstnummer van De Zaaier verschenen. Het ziet er als altijd weer bijzonder fris en aantrekkelijk uit. De inhoud is navenant: een inleidend artikel van de eindredakteur ds. R. Reiling, een artikel over „De nieuwe kerk" van de hand van ds H. van der Werf, een verslag van een ontmoeting met Gert en Hermien, een verhaal, een stuk van oud-zendeling ds J. ter Braak over het Gevangeniskerkje in Luzumu (Zaire), een artikel van ds W. Hessels, een kinderverhaal en tenslotte van Heleen de Vlas een verslag van een ontmoeting. Een en ander natuurlijk goed met fotos' en tekeningen geïllustreerd.

We kunnen elkaar alleen maar ertoe aansporen met deze papieren boodschapper op stap te gaan!

v. D.

De Zaaier is het maandblad ten dienste van het evangelisatiewerk; uitgeefster: De Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, Bilthoven.

„EVANGELIA '74" IN DERSCHLAG, WEST-DUITSLAND

In Derschlag, West-Duitsland, werd dezer dagen een evangelisatiecampagne van één week gehouden. Een grote tent, met 1500 zitplaatsen, was elke avond overvol terwijl bovendien een grote menigte in 'n nabijgelegen zaal de samenkomsten in de tent kon meemaken via een gesloten tv-circuit. Richard Kriese, een baptistenvoorganger die verbonden is aan de Evangelische Radio-arbeid te Wetzlar was gedurende deze campagne de evangelist.
De campagne in Derschlag maakte deel uit van een serie van vijf, genaamd „Evangelia '74" die in verschillende grote Duitse steden wordt gehouden en die uitgaat van de Evangelisatie Commissie van de Duitse Bond van Baptistengemeenten. Leider van dit werk is dr Günter Wieske.

Prediger Kriese bereikte tijdens de campagne in Derschlag ongeveer 23.000 mensen. Ongeveer 200 mensen gaven te kennen tot geloof te zijn gekomen. Velen van hen hebben intussen de doop aangevraagd.

MEDEDELING

△ De sekretaris van de baptistengemeente te Leiden, H. ten Cate, Zonnebloemstraat 120 te Katwijk aan den Rijn, is thans telefonisch bereikbaar onder nummer 01718-12943.

Sta op, doe de gordijnen open
en stap naar buiten!
Dat is de adventsboodschap:
„Sta op, wordt verlicht, want
uw licht komt en de heerlijkheid
des Heren gaat over u op" (Jes. 60 : 1).
Nog ligt de aarde in het donker.
Er is angst en vrees. Er is terreur
en korruptie. Werken van de
duisternis.
En wij, wij doen de gordijnen dicht
en sluiten de deuren.

P

Een verschrikkelijke wereld.
Nee, zegt Jesaja. Doe dat niet.
Sta op. Laat alle duisternis in je
verdrijven, alle vrees, en sta in het
Licht dat reeds over de stad valt.
De Zon komt op.

Ja, als we werkelijk zó leven,
wandelen in het Licht, als kinderen
van de Dag, zullen anderen komen:
„volken zullen opgaan naar uw licht
en koningen naar uw stralende
opgang" (vs 3).
Daarom, sta op. 't Licht dezer
wereld is reddend verschenen!

v. D.

Manipulatie (slot)

Het gebed van psalm 139, „leid mij op de eeuwige weg” geeft aan, dat Gods intense bemoeienis met ons, niets te maken heeft met manipulatie, maar bestaat in het geven van leiding. God wil ons helpen om onze verantwoordelijkheid te beleven, zodat we onszelf ontplooien in overeenstemming met de opzet van de schepping. We verafschuwen hersenspoeling. Maar er is geen enkel bezwaar dat we een vernieuwing van ons denken ondergaan door de inwerking van de Heilige Geest. De Geest van God doet onze persoonlijkheid geen geweld aan. Evenals dienst, is leiding de tegenhanger van manipulatie. We kunnen een ander leiden naar de ontplooiing van zijn persoonlijkheid volgens Gods scheppingsopzet, door de ander te dienen. Ik geef u in het kort een paar voorbeelden.

Leiding in het gezin

Vroeger kleedde men de kinderen wel zo aan, dat ze wel volwassenen in zakformaat leken. Mogelijk heeft men ook in de opvoeding geprobeerd om van de kinderen en adruk van zichzelf te maken. Tegenwoordig gebeurt het in elk geval wel. Geen wonder dat de kinderen dan heftig protesteren. Men kan van de kinderen niet eisen dat ze zich precies zo gedragen als de ouders.

Elk kind is een uniek wezen, met een eigen persoonlijkheid en een eigen verantwoordelijkheid en een eigen opdracht. Bij de opvoeding dienen de ouders na te gaan welke verantwoordelijkheid hun kinderen hebben. Dat zal mede afhangen van hun mogelijkheden. De ouders zullen ook moeten nagaan welke bedoelingen God met hun kinderen heeft. Het is de opdracht voor de ouders om de kinderen zo te leiden, dat ze hun opdracht van God ontdekken, en hun verantwoordelijke plaats in de maatschappij leren kennen en waarderen, en dan hun leven daarop instellen. Als iemand probeert de kinderen naar zijn hand te zetten, is er sprake van manipulatie. Dat is niet de bedoeling. Dat neemt niet weg dat de leiding zeer intensief kan zijn, zolang het kind de vrijheid maar gegeven wordt om zelf belangrijke beslissingen te nemen.

Dat vereist zelfbeheersing en inzicht van de ouders. Het vereist dat de ouders erkennen dat hun kind anders is dan zij, en dat hun opdracht alleen is dat ze de kinderen begeleiden in hun groei naar volwaardig menszijn.

Leiding in vergaderingen

Er worden nogal wat vergaderingen gehouden door hen die met allerlei werk in de gemeente belast zijn. Eveneens worden er in unie-verband heel wat vergaderingen belegd, klein en groot. Hoe worden die vergaderingen geleid? De vraag is niet zozeer of de voorzitter de regels van het vergaderen goed hanteert. De vraag is of de voorzitter(ster) manipuleert. Het is zonder meer duidelijk dat een voorzitter een vergadering zo kan manipuleren, dat er bepaalde besluiten worden genomen. Dat kan op allerlei manieren. Ik kan me voorstellen dat er ook wel eens een grote verleiding is om te manipuleren en ervoor te zorgen dat je als voorzitter van een bestuur je zin krijgt. Waar gaat het in een vergadering om?

Moet een bestuur of een voorzitter zijn zin krijgen (hoe goed zijn bedoelingen ook mogen wezen), of moeten de belangen van de belanghebbenden worden behartigd? Moet de voorzitter de aanwezigen behandelen als voorwerpen die hem in staat moeten stellen zijn zin te krijgen, of moet hij er voor zorgen dat de aanwezigen in staat worden gesteld een eigen mening te vormen en verantwoorde beslissingen te nemen - ook al wijken die van zijn eigen mening af? Het komt wel voor dat mensen niet aan het woord kunnen komen, of mensen die vragen en opmerkingen plaatsen als lastig worden ervaren. Dat riekt naar manipulatie! Wie de zaak van de gemeenschap wil dienen, zal blij wezen met mensen die zich blijkens hun vragen en opmerkingen bij de zaak betrokken voelen. Wie manipuleert heeft de neiging de aanwezigen als tegenstanders te beschouwen. Wie wil dienen gaat met de aanwezigen om als medewerkers.

Leiding van een evangelisatie-samenkomst

Er is in samenkomsten van vroeger en tegenwoordig soms dermate „op het gemoed gewerkt” dat mensen dingen zijn gaan doen, waar ze later spijt van kregen. Zoiets lijkt me te komen voor de verantwoordelijkheid van de leider van de bijeenkomst. Er is dan blijkbaar manipulatie van de geest toegepast. In verregaande vorm heet dat hypnose. Het is mogelijk mensen zo op te drijven, dat ze op gegeven ogenblik zichzelf niet meer in de hand hebben, hun eigen verantwoordelijkheid niet meer kunnen overzien, en niet meer in staat om een vrije gewetensbeslissing te nemen. Ze reageren alleen nog maar. Het lijkt dat er een duidelijke beslissing wordt genomen, maar in feite gaat die buiten henzelf om.

In zo'n geval heeft de leider van de samenkomst blijkbaar verzuimd ervoor te zorgen dat de aanwezigen voldoende nuchter kunnen blijven om helder te kunnen overwegen of ze God willen liefhebben én dienen. Ze zijn blijkbaar in een toestand gekomen waarin ze niet met hun hart én verstand God kunnen liefhebben.

Het komt voor dat zelfs gelovigen zo onder de invloed van een „uitnodiging” kunnen komen, dat ze sterke neiging voelen „naar voren te komen”. Ik kan het mij wel voorstellen dat sommigen het op de zenuwen krijgen als het komt tot de uitnodiging.

Volgens mij is zo'n gang van zaken manipulatie. De leider bespeelt de mensen zodat ze reageren als poppen aan touwtjes. De vraag is waarom hij dat doet.

Het kan voortkomen uit het gevoelen dat wij met zwaar menselijk geschut, en allerlei kunstgrepen de mensen moeten bewegen tot bekering. Zo iemand moet wel erg gespannen zijn. Het houdt dan wel in, dat zo iemand vergeet dat de bekering een zaak is, die de Heilige Geest moet bewerken. Hij kan alleen mensen overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel.

Manipulatie houdt in, dat men vergeet dat wij medewerkers van Gods Geest zijn, en dat Hij het grote werk van de vernieuwing moet doen. Eigenlijk zou de leider van een evangelisatie-samenkomst heel ontspannen te werk kunnen gaan, juist daarom. Van ons wordt immers alleen maar gevraagd dat wij mensen zo leiden, dat ze God kunnen ontmoeten, en ten aanzien van Jezus belangrijke beslissingen kunnen nemen, waar ze met hun volle verstand bij zijn.

Hiermee bedoel ik niet te zeggen dat een bijzondere bijeenkomst, met mooie muziek en passende liederen, en een pakkende toespraak, en zelfs eventueel het effekt van een grote groep, af te keuren zouden zijn; integendeel. Ze kunnen mensen helpen om over schroom heen te komen. Ze kunnen helpen om een mens, op allerlei manieren, duidelijk te maken waarom het gaat. We moeten alleen oppassen dat wij niet gaan denken dat wij het goede resultaat moeten bewerken met onze kunstgrepen.

Het is evenmin mijn bedoeling om de zogenaamde uitnodiging af te wijzen. In onze samenkomsten houd ik zelf ook steeds een uitnodiging. Maar hieronder versta ik dit: de toespraak moet de men-

sen uitnodigen om tot Jezus te komen. De uitnodiging daarna geeft ze de gelegenheid kenbaar te maken of ze dat willen doen. Ik ga dus niet na de toespraak nog eens proberen de mensen over te halen, gebruik makende van allerlei methoden.

Wij moeten niet gespannen manipuleren, alsof wij de mensen tot bekering moeten brengen. Wij hoeven alleen maar ontspannen samen te werken met Gods Geest, en de mensen bij de hand te nemen zodat ze Jezus kunnen ontmoeten. Wij hoeven de mensen niet ergens heen te drijven, terwijl we tekort doen aan hun persoonlijkheid en verantwoordelijkheid. We hoeven hun alleen maar onze diensten aan te bieden. Dat is de beste leiding die we kunnen geven!

P. v. d. Werf

VAN DE ALGEMEEN SEKRETARIS

LAATSTE OPROEP:
OFFER VOOR HET GEZAMENLIJK WERK

Laatste loodjes
wegen zwaar. Ook dit jaar weer. Méér gemeenten hebben regelmatiger bedragen overgemaakt, waarvoor onze dank. We hebben het nodig voor de arbeid van de Heer. Voor het funktioneren van het seminarie, voor het onderhoud van zendelingen in Kameroen en Sierra Leone, voor de hulp aan gemeenten die financieel niet rond komen, voor evangelisatiemateriaal, en zo kunnen we doorgaan. Het is de arbeid waarvoor we samen staan, waarvoor we als gemeenten op de Algemene Vergadering in meerderheid onze handen hebben opgestoken.

Drie kwartalen
In de eerste negen maanden hadden we ruim *f* 148.700,— moeten opbrengen; we gaven samen in die tijd *f* 113.400,—; werkelijk een mooi bedrag. Maar het betekent toch dat het tekort over die periode ongeveer *f* 35.300,— is. In de laatste 3 maanden van dit jaar moet volgens de begrotingen *f* 54.500,— opgebracht worden; voeg daarbij het tekort over de eerste negen maanden en u komt tot de konklusie dat er

nog n e g e n t i g d u i z e n d g u l d e n (*f* 90.000,—)

moet binnenkomen in het laatste kwartaal van dit jaar. Van die *f* 90.000,— is er inmiddels in de maand oktober weer *f* 16.700,— binnengekomen (had eigenlijk *f* 18.175,— moeten zijn!), zodat we thans voor een laatste uitdaging van *f* 73.300,— staan.

Zal het kunnen?
Sommigen zullen het betwijfelen. Indien er daadwerkelijke liefde is voor dit stukje werk van de Heer kan het bedrag er komen. Het hangt er maar van af waar wij de prioriteiten leggen. Sommigen (gemeenten en partikulieren) deden wat ze konden, anderen maakten dit werk nog onvoldoende tot hun verantwoordelijkheid, zowel in gebed als in hun offer.

1% van het tekort
Eén broeder maakte onlangs 1% van het tekort over en vroeg mij dit te willen bekend maken als voorbeeld. Dat doe ik dan gaarne hierbij: zijn er nog 99 andere gevers/geefsters die elk 1% (thans *f* 350,—) van het tekort willen overmaken om ons werk gaande te houden?
Misschien vindt u daarentegen dat de inning der gelden via de gemeenten moet lopen. Dat zal ook die broeder van die 1% respekteren. Maar overleg dan in ieder geval met de penningmeester van uw gemeente wat uw gemeente reeds deed en wat er nog gedaan zou kunnen worden want we schrijven al gauw 1975...
Tenslotte het financieel overzicht van de eerste 9 maanden:

	benodigde bedagen	*ontvangen*	*tekort*
E.C.U.	27.500,—	19.000,—	8.500,—
CvdO	37.500,—	27.100,—	10.400,—
U.Z.C.	78.200,—	64.200,—	14.000,—
NBJB	5.500,—	3.100,—	2.400,—

N.B. Door aanvaarding van de gewijzigde UZC-begroting voor 1974 zal het benodigde bedrag per maand voor oktober t/m december stijgen van *f* 8.700,— tot *f* 10.400,—.

Th. van der Laan, algemeen sekretaris

Onder ons gezegd

Heidense wetgeving

Onze wereld is klein geworden, dankzij de moderne technische uitvindingen. Dat heeft zo zijn voordelen, maar wellicht evenveel, zo niet meer, nadelen. Want waar mensen dicht op elkaar wonen, is de kans op epidemieën groot. Dankzij het kleiner worden van de wereld, de nauwere internationale, intermenselijke relaties, heeft ook de epidemie der zonde onvoorstelbare uitbreidingsmogelijkheden gekregen. Op steeds grotere en brutalere wijze infekteren mensen elkaar. De symptomen en gevolgen daarvan zijn dan ook in alle moderne landen te merken. Overal komt men dezelfde God en mensonterende verschijnselen tegen.
In Denemarken bestaat, binnen het raam van de Lutherse staatskerk, een evangelische richting, „Indre Mission" („Inwendige zending"), waarvan jaren achtereen voorzitter en vurige voorvechter is geweest ds Bartholdy. Jaren geleden kwam hij in het nieuws door zijn akties tegen sex-shops, toen nog een „besmetting" in opmars. Hij werd door de rechter, na 'n tegen hem aangespannen kort geding, tot een forse boete veroordeeld, omdat hij een plaatselijk kiosk had uitgemaakt voor „mest-kiosk". Eigenlijk is een ander Nederlands woord hier een betere vertaling, maar we moeten de kolommen van ons weekblad netjes houden! Geïnterviewd naar aanleiding van zijn 85ste verjaardag, verklaarde ds Bartholdy grimmig: „Dat zou vandaag niet meer gebeuren, een aanklacht wegens belediging. De aanduiding „mest-kiosk" zou vandaag als een erenaam en een eersteklas stuk reklame worden opgevat.."

Hij verklaarde, nooit te hebben gedroomd dat zijn ogen nog eens de ene grote pornografische reklame naast de andere zouden moeten aanschouwen in de straten van Kopenhagen. „En dan te bedenken, dat het woord „porno" een afkorting is van het Griekse „pornokratein", wat betekent „hoerenheerschappij", zei hij.

Sprekende over de nieuwe Deense wet inzake pornografie noemde hij in een adem de abortuswetgeving, die hij zonder aarzeling typische voorbeelden achtte van heidense wetgeving.

„Toen indertijd Ansgar in Denemarken het christendom kwam prediken, was een van zijn eerste akties het bestrijden van de moord op zuigelingen. Hij oogstte resultaat. Maar nu, meer dan 1000 jaar later, legaliseert onze regering de moord op ongeboren kinderen. Wanneer ik nu op straat een vrouw tegenkom, vraag ik mij af: Ben jij een van die 200.000 kindermoordenaars die er vandaag reeds in Denemarken rondlopen?"

Gevraagd naar wat zijns inziens de oorzaak van de ontkerstening van het Deen-

se volk is, antwoordde hij, dat hij dat wijt aan de vele verkondigers van het evangelie die slechts de helft van hun opdracht vervullen. Zij verkondigen de genade, maar vergeten de wet. Maar zonder Gods wet gaat het niet! Aldus ds Bartholdy.

Ja, de wereld is klein geworden en de zonde groot! Dat behoeft ons niet te verwonderen, wanneer we weten wat Jezus voorzegd heeft: „De wetsverachting zal toenemen" (Mt. 24 : 12). Zo moet het blijkbaar gaan, naar Gods plan. Kunnen, mogen we ons daarbij neerleggen? Passief, omdat dit alles kennelijk niet tegen te houden is? Of nog erger: onze eigen levensstijl laten gelijkrichten met die der wereld en zo het kwaad nog meer in de hand werken?

We denken aan een ander woord van de Heer: „Want er moeten verleidingen komen, maar wee die mens door wie de verleiding komt".

Dat de zonde zal groeien tot een verschrikkelijk hoogtepunt, kan voor de gelovige nooit een reden zijn om zich er bij neer te leggen. Want dan wordt hij, in zekere zin, een handlanger van het kwaad, voor wie het „Wee" van Christus geldt! De lauwheid en onverschilligheid van vele christenen, ook van christelijke leiders, werkt deprimerend en demoraliserend en het werkt de ontkerstening in de hand. Maar God aanvaardt het niet als een excuus voor onze fatalistische houding. Onze opdracht luidt: „Laat uw licht schijnen voor de mensen". Om het even, of we een schijnwerper zijn dan wel een nietig kaarsvlammetje, een volksvertegenwoordiger in het parlement of een gewoon fabrieksmannetje tussen de massa. Schaam u niet voor het evangelie en haar konsekwenties. Het is de boodschap van uw Heer en zijn heilige wil, die het goede, het geluk en de redding beoogt van zondaren. Zelfs die van 1974!

C. v. Wier

In enkele gemeenten — hoorden we — is men reeds bezig nieuwe abonnees voor DC te werven...

Hoe staat het bij u in de gemeente met de uitvoering van de „Motie-Stadskanaal?"

MEER BIJBELS IN OOST-EUROPA

Het tekort aan bijbels in de socialistische landen van Oost-Europa is voor de christenen in het Westen lange tijd een grote zorg geweest. Maar weinigen die ooit de film over de gemeente in Moskou zagen zullen de scene vergeten waarin een kerkgangster te zien was die zorgvuldig haar eigen bijbel uit een lap wikkelde toen het moment van de Schriftlezing was aangebroken. Zij liet hen die naast haar in de bank zaten en geen bijbel hadden meelezen en wikkelde daarna al even voorzichtig haar bijbel weer in de doek om hem behoedzaam op te bergen tot een volgende keer.

Er is een verhaal van een man uit Oost-Duitsland die trots zijn bijbel aan een bezoeker uit het Westen liet zien. Hoe hij hem kreeg? Hij had er een koe voor verkocht...

Er zijn verhalen over radio-uitzendingen in het Chinees en Russisch waarin de omroeper geliefde bijbelplaatsen leest, zo langzaam dat de luisteraars de gedeelten kunnen opschrijven zodat ze ze later kunnen bestuderen of overdenken.

Nieuwsberichten van de laatste maanden maken er melding van, dat misschien de deur wat meer open komt te staan voor een toenemende verspreiding van bijbels in deze landen, en dat langs wettelijke kanalen.

De Baptisten Wereldalliantie heeft om bijdragen (tot $7000) gevraagd voor de invoer van 2500 bijbels in Roemenië. De legale invoer van deze bijbels werd door de autoriteiten mogelijk gemaakt op verzoek van de Roemeense Baptisten Unie, aangesloten bij de BWA. Een voorraad bijbels in de Roemeense taal is aanwezig bij het kantoor van het Brits en Buitenlands Bijbelgenootschap te Zürich. Ze zullen worden verzonden naar Roemenië zodra het geld er is.

De 2500 bijbels voorzien natuurlijk lang niet in de behoefte aan bijbels van de 150.000 baptisten in Roemenië. Maar 't is een begin.

De Ver. Bijbelgenootschappen, met kantoren in Londen, delen mee, dat in 1973 meer dan 690.000 bijbels of bijbelgedeelten zijn verspreid in Oost-Europa. Dat is in vergelijking met 1972 een toename van 9.1% en vijf keer zoveel als in 1966. John D. Erickson van het Amerikaanse Bijbelgenootschap zegt, dat de bijbels naar Oost-Europa worden gezonden op open, legale wijze. Naar zijn mening is deze manier op de lange duur doeltreffender dan de aktiviteiten van de nogal eens in het nieuws komende „bijbelsmokkelaars", die zich er op laten voorstaan bijbels Oost-Europa binnen te brengen door de douane te misleiden.

De Verenigde Bijbelgenootschappen hebben in 1973 ongeveer $800.000 besteed aan vertaling, produktie en verspreiding van de Heilige Schrift in Oost-Europa. Zij verlenen hulp bij 20 vertaalprojekten in de 13 talen die door de volken van Oost-Europa worden gesproken. Nieuwe vertalingen zijn tot stand gekomen in het Armeens, Bulgaars, Kroatisch, Hongaars, Macedonisch, Pools, Servisch, Slowaaks en Sloweens.

Erickson zegt, dat het in sommige landen is toegestaan om bijbels te drukken. Onlangs werd in Tsjechoslowakije papier ter beschikking gesteld om 100.000 bijbels te drukken. Sinds 1956 zijn er naar schatting 140.000 bijbels gedrukt voor de Orthodoxe Kerk en de baptistengemeenten in Rusland.

Volgens Erickson wisselt het beeld van land tot land. „Heel vaak wordt toestemming verleend omdat de (het atheisme belijdende) regeringen gewoon moeten erkennen dat de kerk een feit is en dat het niet mogelijk is het gleof van het volk volkomen uit te roeien. We geloven, dat God gedaan krijgt wat Hij wil", aldus Erickson.

BAPTISTEN IN JAPAN

Tijdens de Algemene Vergadering van de Baptisten Conventie van Japan werden zeven nieuwe gemeenten tot de Conventie toegelaten. Het aantal gemeenten dat nu is aangesloten is daarmee gekomen op 163, met een totaal aantal leden van 23.000. De gemeenten hebben verder 87 evangelisatie- en zendingsposten in het land en hebben zendelingen in dienst die werkzaam zijn in Brazilië.

SEMINARIUM IN HAMBURG

Voor het nieuwe kursusjaar aan het baptisten-seminarium te Hamburg hebben zich 73 studenten laten inschrijven. Onder hen zijn drie meisjes.

Het is voor het eerst dat vrouwen aan het seminarium te Hamburg, het oudste baptisten-seminarium van het kontinent zich konden laten inschrijven. Na hun studie zullen zij kinder- en jeugdwerk kunnen doen, of zich inzetten voor bejaarden- en ziekenhuiswerk.

Dr Winfried Eisenblätter, voorheen voorganger van de baptistengemeente te Rüschlikon, Zwitserland, is toegevoegd aan de staf van het seminarium in Hamburg; hij heeft de opdracht het doceren van de Hebreeuwse taal en het Oude Testament. Het seminarium telt zeven full time docenten en verscheidene docenten die op een part time basis werken.

Dr Martin Metzger, de voorganger van dr Eisenblätter is thans verbonden aan de fakulteit van de universiteit van Kiel; hij zal aan het seminarium van Hamburg verbonden blijven als gast-docent.

PERSBULLETIN VAN DE INTERNATIONALE RAAD VAN CHRISTENEN EN JODEN

De Internationale Raad van Christenen en Joden,

— vertegenwoordigend een twaalftal nationale organisaties ter bevordering van wederzijds respekt en begrip tussen Joden en Christenen,

— in vergadering bijeen te Keulen, 19-21 november 1974,

— geeft, na zorgvuldige overweging van de recente ontwikkelingen op internationaal niveau, met name in de Assemblee der Verenigde Naties en in de Unesco, uitdrukking aan haar diepe bezorgdheid over de daar ondernomen stappen, die stilzwijgend het recht in twijfel trekken om aan de Joodse identiteit in de Staat Israël politiek gestalte te geven.

In een poging aan de Arabische Palestijnen recht te doen, plegen internationale politieke lichamen zodoende in feite onrecht aan de Staat Israël, doordat zij het naakte bestaan van een onafhankelijke lidstaat van de Verenigde Naties bedreigen.

De Raad wenst christenen en anderen ten sterkste te herinneren aan de wezenlijke en blijvende band tussen het Joodse volk en het land zijner vaderen. De Raad is diep verontrust over de afwezigheid van gezaghebbende christelijke stemmen en reakties.

Het is nog maar dertig jaar geleden dat een wijd verbreide onkunde en onverschilligheid in sterke mate bijdroegen tot de vernietiging van een derde deel van het Joodse volk.

In de gevaarlijke situatie van dit ogenblik richt de Raad een dringende oproep aan christenen en anderen, te handelen in overeenstemming met hun morele verantwoordelijkheid, teneinde al het mogelijke te doen om een nieuwe tragedie te voorkomen en om mee te werken aan de tot stand koming van een blijvende vrede tussen alle volken van het Midden-Oosten.

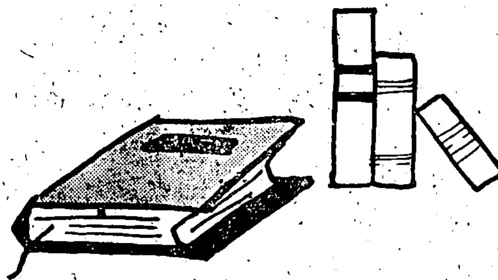
— o —

Van bovenstaande verklaring heeft het Interkerkelijke Contact Israël, waarin vertegenwoordigers van diverse kerken zitting hebben, met volledige instemming kennis genomen en zij wil deze gaarne tot de hare maken.
Utrecht, 25-11-1974.

Interkerkelijk Contact Israël.

In dit Interkerkelijk Contact heeft namens de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland zitting drs D. Slort, em.-voorganger te Almelo.

Red.

Wat zullen we lezen?

maandag	9 dec.	Genesis 17 : 1— 8	Het verbond herhaald
dinsdag	10 dec.	Genesis 17 : 9—14	Besnijdenis als verbondsteken
woensdag	11 dec.	Genesis 17 : 15—27	Moeder van alle volken
donderdag	12 dec.	Genesis 18 : 1—15	Waarom lacht Sara toch?
vrijdag	13 dec.	Genesis 18 : 16—33	Bidden om het onmogelijke
zaterdag	14 dec.	Psalm 115	God zal u zegenen
zondag	15 dec.	Psalm 116	God blijft voor u zorgen

PRESIDENT VAN LIBERIA BEZOCHT ROEMEENSE BAPTISTENGEMEENTE

Onlangs had de baptistengemeente in Constanta het voorrecht om op een zondagmorgen als gast en als prediker president William Tolbert Jr. van Liberia te mogen ontvangen. Dr Tolbert bracht een officieel staatsbezoek aan Roemenië en had speciale maatregelen getroffen om de morgendienst bij te kunnen wonen. Dr Tolbert is voorganger van een baptistengemeente in de Liberiaanse hoofdstad Monrovia, leider van de Unie in zijn land en oud-president van de Baptisten Wereldalliantie.

Om 10 uur 's morgens arriveerde het staatshoofd bij de kerk in Constanta in gezelschap van een delegatie van 13 Liberianen - drie van hen zijn diakenen in een baptistengemeente - in drie limousines. Onder het gevolg waren ook vertegenwoordigers van de Roemeense regering.

President Tolbert ging naar voren en werd begroet door Pastor Nikolai Covaci, president van de Roemeense Baptisten Unie. Dr Tolbert legde zijn presidentiële staf op de avondmaalstafel neer en knielde neer voor gebed. Velen in de dienst werden ontroerd bij deze uiting van nederigheid, toewijding en liefde.

De prominente bezoeker preekte op dezelfde wijze als hij gewend is te doen in zijn eigen gemeente thuis - een gevoelvolle preek over de verlossing en de genade van Jezus Christus, als Heiland en Heer.
Het was het eerste bezoek van een staatshoofd aan een baptistengemeente in Roemenië. Dat de kleine gemeente in Constanta deze eer te beurt viel was omdat dit de meest dicht bijzijnde plaats was waar dr Tolbert tijdens zijn staatsbezoek verbleef.

BAPTISTEN IN OOSTENRIJK

Op 1 november jl. werd te Linz de jaarlijkse Algemene Vergadering gehouden van de Oostenrijkse Baptisten Unie. Een van de belangrijkste onderwerpen waarover gesproken werd was de stichting van een vormingscentrum in Bürgenland! De Unie telt slechts acht gemeenten met een totaal ledental van 800.

ARIE JAN NOORDHOEK
en
EVA MARIA KIWIET

geven u, mede namens wederzijdse ouders, kennis van hun voornemen in het huwelijk te treden op zaterdag 21 december 1974 om 17.00 uur in de Julianakerk te Bilthoven.

In deze dienst hopen voor te gaan ds G. van 't Wout en dr J. J. Kiwiet.

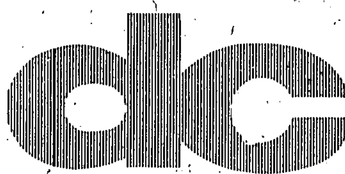
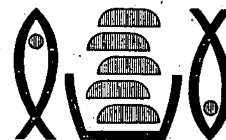
Aansluitend zal een receptie worden gehouden in het Baptisten Centrum „De Vinkenhof" te Bosch en Duin.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds F. E. Huizinga, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek; tel. 05150-4300.

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Door haar Heer en Heiland werd thuisgehaald onze oude zuster

BOTTJE KUIPERS

in de ouderdom van 83 jaar.

Harlingen, november 1974

Baptistengemeente Harlingen

Na een korte ziekte is in Jezus ontslapen onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

BOTTJE KUIPERS

sedert 11 augustus 1973 weduwe van Sipke Wielenga, op de leeftijd van 83 jaar.

Lied 5 (Bundel Joh. de Heer)

Harlingen, 16 november 1974
Correspondentie-adres:
Singelstraat 13, Harlingen

Leeuwarden:
F de Valk-Wielenga
J. de Valk

Harlingen:
K. Wielenga
D. Wielenga-Koning

Groningen:
J. Reintsema-Wielenga
D. Reintsema

Corio (Australië):
A. Wielenga
J. M. J. Wielenga-Suyker
Klein- en achterkleinkinderen

De begrafenis heeft 21 november plaats gevonden te Makkum.

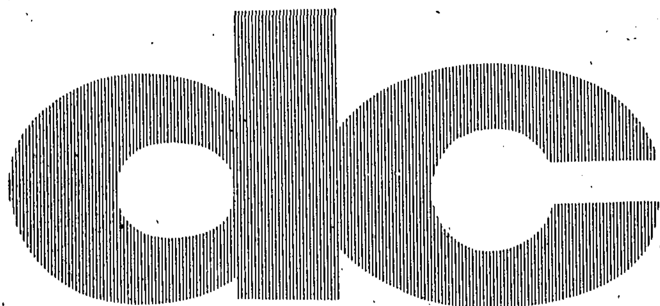
Na een kortstondige ziekte, nam de Heer op 23 november tot Zich, onze zuster

G. KRASTER-JAGER

Ze mocht de gezegende leeftijd van 85 jaar bereiken.

Voordat ze heen ging, zei ze nog: Ik weet het zeker, ik ben velig in Jezus' armen. Wat een voorrecht, om dit te kunnen getuigen.
Ze heeft haar strijd gestreden en haar geloof behouden. Halleluja.

Baptistengemeente Stadskanaal
wijkgemeente Nieuw Buinen

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 50 - 13 december 1974

TERUG NAAR DE STAD

Paulus en Barnabas spreken af terug te keren naar de steden.
Terug naar de steden. Terug naar de stad.
De meesten van ons zullen dat de apostelen na twee-en-een-halve dag Rotterdam beslist niet nazeggen en dat heeft dan niets te maken met de gastvrijheid van de Maasstad en omgeving.

Laten we eerlijk zijn: weinigen begeren te wonen in een stad met luchtvervuiling en lawaaibestrijding; met naamloze onderkomens in flats en woonblokken waarin je nooit wortel kunt schieten; de stad waar de zonderling niet eens opvalt en de bejaarde weken dood kan zijn voordat hij ontdekt wordt in zijn huisje.

Natuurlijk heeft DEZE dynamische stad en deze enthousiaste gemeente waar we te gast zijn ook heel andere, goede kanten. En toch... zij die zich het kunnen veroorloven kopen een huis buiten, voor de kinderen, om de gezondheid. Terug naar het dorp, terug naar het land waar het leven goed is. Daar is wel een beetje nostalgie bij, een beetje romantiek, heimwee naar een wereld die voorbij is, en wellicht moet je er aan toevoegen: maar goed dat-ie voorbij is. Anderzijds beangstigt die „cleane", keiharde, koude zakelijke wereld je. Daarom terug naar het land!

Paulus en Barnabas willen wél naar de stad, naar iedere stad waar zij het woord van de Heer hebben verkondigd om te zien, hoe het de broeders vergaat. Zorg voor de jonge gemeenten drijft de pastores Paulus en Barnabas: hoe zal het gaan met het werk; hebben ze zich kunnen handhaven; zijn ze gegroeid zowel in aantal als in de diepte; zijn er velen afvallig geworden; volharden ze in het onderwijs van de apostelen?

De weg van Jezus van Nazareth loopt van het Galilese platteland via de steden Jeruzalem, Antiochië, Corinthe en andere steden naar DE wereldstad bij uitstek: R o m a, hoofdstad van de toenmalige wereld! De apostelen hadden kennelijk een strategie die hen steeds naar de steden bracht: dáár waren de meeste mensen, en ook de Joden, de handelsreizigers, de eenzame vreemdelingen, de zoekers. Dáár ontstonden de gemeenten. Dáár werd het christendom gekonfronteerd met de vragen van de tijd. Daar leerden Joden, Grieken, Romeinen, Syriërs, Scythen de weg van Jezus te gaan. Zo kwam dan het Evangelie uit het woestijnachtige, cultuurarme Joodse platteland naar het overgekultiveerde Rome. Een onmogelijke gang?

Want hoe kón de weg van Christus in die wereldstad worden betreden? Hoe zou die weg moeten passen bij de moderne levenswijze van een zeer pragmatisch volk? Hoe zou die weg passen bij het Colloseum met zijn brood en spelen en bij de triomfbogen met hun blijk van honger naar macht en rijkdom?

Het getuigenis van de schrift bewijst ons dat het mogelijk werd. De Heilige Geest zelf maakte zijn kinderen kreatief om nieuwe wegen te vinden. Hij leerde hen wegen te gaan die onbegaanbaar leken: nieuwe wegen in nieuwe kulturen! En toch dezelfde Heer met hetzelfde evangelie!

Ook de geschiedenis van de kerk en zeker van de laatste decennia, illustreert dit feit want in ontelbare steden in vele kulturen zijn thans kinderen van God, gemeenten des Heren. Zo kunnen wij in 1974 als christenen bijeen zijn in de grootste havenstad van de wereld.

Overigens heeft zich in de geschiedenis van onze gemeenschap het N.T.-ische beeld in grote lijnen herhaald: onze gemeenschap kwam voornamelijk van het platteland en de kleine steden. Velen vestigden zich later in de grotere en grote steden.

En wat valt ons dan op? Dat onze gemeenten gegroeid en toegenomen zijn in de plattelandsgebieden en provinciesteden, maar dat wij in de grote steden van dat deel van het land waar we thans zijn, heel langzaam om niet te zeggen met moeite groeien, zo we al groeien. Eigenlijk zouden we in die gro-

te steden enkele tientallen gemeenten moeten hebben: we vinden er slechts hier en daar een paar. Levendige gemeenten weliswaar met veelal moedige leden die er van overtuigd zijn een woord voor de wereld te hebben. Maar ook: vindt u er voorgangers en raadsleden die het niet meer zien zitten. Want het is niet eenvoudig!
Hoe moet je met de vele problemen omgaan! De geweldige afstanden tussen de woonplaatsen der gemeenteleden en tot de plaats van samenkomst; de alles opslorpende anonimiteit die ook de geestelijke instelling der gemeenteleden aantast; het steeds wisselende publiek van stadsmensen die toch al veel onderweg zijn; de grote onderlinge verschillen van opvatting der gemeenteleden die niet het gevoel van saamhorigheid bevorderen, vooral ook omdat er geen tijd en rust voor het onderlinge gesprek wordt gevonden, zodat die verschillen niet verrijkend maar vervreemdend werken.
De fortuinlijke jonge generatie die geld genoeg heeft om buiten te gaan wonen leeft nog mee op een afstandje: dik in de schulden moet er veel verdiend worden en als dat niet het geval is moet het huis worden opgeknapt en daarna de welverdiende rust. Het dienen in de gemeente staat dan laag genoteerd op het prioriteitenlijstje. Zij worden dan ook niet het nieuwe kader van de gemeente, de peilers, ze moeten zelf gedragen worden.
De diaspora-leden van vandaag vinden het om allerlei redenen niet meer zo vanzelfsprekend via huissamenkomsten nieuwe gemeenten te stichten zoals dit eertijds het geval was.
Vele van onze voorgangers moeten er niet aan denken voorganger te moeten zijn in het verstedelijkte westen, want de gemeenten daar bevinden zich veelal in een onoverzichtelijke, ongrijpbare situatie waar veel afhangt van de gaven van de voorganger. Hij heeft het gevoel dat **hij** het moet maken. Hij moet de mensen trekken, mensen enthousiast maken, mensen instrueren, mensen... ja mensen wie kan dat?
Toch roep ik u juist daarom ook na deze A.V. terug te keren naar de stad. Vergeet de broeders en zusters in iedere stad niet! In de eerste plaats omdat er gemeenten zijn die het proberen en voorgangers die volhouden. Ze hebben alleen al daarom onze voorbede nodig.
De gemeente hier in Rotterdam-Zuid is een teken van hoop. We mogen weten dat de Heer ook in deze tijd zijn gemeente zegent. Dat geeft ons moed, zoals Paulus moed vatte toen hij als een geboeide prediker de wereldstad Rome binnenliep: hij vatte moed toen de broeders van de Romeinse gemeente hem tegemoet kwamen.
Maar er is meer: ga terug naar de steden. Laten we ons bezinnen op onze situatie en laat elkaar niet aan het lot over. Onze nadruk op ONZE plaatselijke gemeente belemmert ons soms het zicht op de nood van andere gemeenten. Laten we daarom de moed hebben de problemen die we onder ogen moeten zien bij de naam te noemen. We zijn zo goed in het verbloemen van onze eigen zwakheden en anderen mogen ze zelfs niet aanduiden. Laten we elkaar als gemeenten helpen in het gebed, in bezinning, in gezamenlijke studie teneinde de traditie van de eerste christenen voort te zetten: want waardoor worden de pagina's door Lukas geschreven en door ons genoemd de Handelingen der apostelen gekarakteriseerd?

> **„Laten we toch terugkeren tot onze broeders in iedere stad, waar wij het Woord des Heren verkondigd hebben, om te zien hoe het hun gaat". (Hand. 15 : 36).**

„Zij bemoedigden en versterkten de broeders met vele woorden..."
Excelleerden wij nu maar in dat bemoedigen en versterken van elkaar. Als wij maar niet met elkaar blijven vast zitten in het bekritiseren van elkaar...
De situatie in de eerste gemeenten was heus niet ideaal: hun financiële, theologische, ethische en persoonlijke problemen dreigden hun goede onderlinge verhouding te verpletteren. Maar... ze wisten elkaar te bemoedigen met de vermelding van al wat God met hen gedaan had. Wij hebben elkaar warempel wel een bemoedigend woord door te geven. In vele gemeenten zijn grote zegeningen, men kan zeggen dat er groei is op vele fronten. De Heer der gemeente zij daar voor gedankt.
Maar we moeten wel leren meer oog voor elkaar te krijgen. En vooral voor de gemeenten in de steden. Denk er aan: in Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Utrecht, Leiden, Delft, Alkmaar, Eindhoven en in andere steden wonen miljoenen mensen. Hebben we een woord voor de wereld?
Voor de mensen in deze steden? Zo ja, hoe moeten we in die stadskultuur dan gemeente van Jezus Christus zijn? Gewoon zo als in Musselkanaal of in Makkum? Of anders? Hoe dan anders? Waarom anders? Hoe moeten we evangeliseren? Hoe hoort die mensenmassa de stem van een kleine groep? Hoe kom je nog ergens over? En zo zouden we vele vragen kunnen stellen. Die vragen **moeten** we stellen. Dat zijn geen akademische vragen. Ze hebben te maken met het alledaagse leven van onze gemeenten.
Het werk wacht. SAMEN staan we voor die taak. Gelukkig dat het geen eenmanswerk is, dat we niet behoeven te wachten op de grote leider. Gelukkig ook dat het de Heer zelf is, die ons door zijn Heilige Geest kreatief wil maken.
Daarom nog eens, tenslotte: terug naar de steden en kijk eens hoe het de broeders en zusters daar vergaat!

22 oktober 1974 Th. van der Laan

Op verzoek van meerderen plaatsen we deze toespraak, waarmee onze algemeen sekretaris de tweede dag van de Algemene Vergadering te Rotterdam opende.

Red.

BERICHT VAN DE E.C.U.

Gemeenten die voor 1975 subsidie van de Evangelisatie Commissie der Unie wensen, worden verzocht, zo spoedig mogelijk de benodigde aanvraagformulieren op te vragen bij het sekretariaat.

De formulieren zullen dan zo spoedig mogelijk worden toegezonden.

Namens de Evangelisatie Commissie der Unie,

ds C. Eijer,
Albardaplein 24, Hoogezand;
tel. (05980) 2368.

OPENING NIEUWE KERK IN ALBLASSERDAM

Zaterdag 7 december jl. vond de ingebruikneming plaats van de nieuwe baptistenkerk in Alblasserdam. We hopen in DC van 20 december op de gebeurtenissen rondom deze opening uitvoerig terug te komen.

Red.

POSTZEGELS VOOR DE ZENDING

Br K. Kuperus (Simsonstraat 5[1], Amsterdam) schrijft:

Er was een bedrag van ƒ 1.400,— bij elkaar! Als er iemand met de kerstdaagen naar Amsterdam gaat, op familiebezoek bijvoorbeeld, zou die dan de gebruikte postzegels mee willen nemen? Mijn voorraad wordt kleiner!

In enkele gemeenten — hoorden we — is men reeds bezig nieuwe abonnees voor DC te werven...

Hoe staat het bij u in de gemeente met de uitvoering van de „Motie-Stadskanaal"?

Waarom een baptisten-wereldkongres?

Het 13e baptisten-wereldkongres zal gehouden worden in Stockholm, Zweden, van 8 tot 13 juli 1975 met, naar verwachting, 10.000 mensen uit 80 landen.

Waarom worden deze bijeenkomsten gehouden?

De statuten van de BWA zeggen: „De Baptisten Wereldalliantie, zich uitstrekkende over elk deel van de wereld, is er teneinde de wezenlijke eenheid van de baptisten in de Heer Jezus Christus beter te tonen, teneinde de broederschap en de gemeenschap, de dienstverlening en de samenwerking onder zijn leden te bevorderen".

Internationale bijeenkomsten zijn bij al de andere aktiviteiten van de alliantie nodig om dit doel te bereiken. Josef Nordenhaug, algemeen sekretaris van de BWA van 1960 tot 1969 merkte eens op

dat een wereldkongres een opmerkelijke gebeurtenis is omdat:

★ het een gelegenheid is om in elke taal God te loven en te prijzen voor Zijn genade en voor de zegeningen die Hij alle volgelingen van Christus in de gehele wereld heeft geschonken;

★ het een gelegenheid is om mede-baptisten uit heel de wereld te ontmoeten, waardoor onze gemeenschap wordt versterkt door persoonlijke kennismaking met elkaar. Baptisten in heel de wereld behoren elkaar te kennen;

★ het een gelegenheid is om onze overtuigingen te verdiepen en ons beter geschikt te maken om rekening en verantwoording af te leggen van de hoop die in ons is. Baptisten in heel de wereld behoren zichzelf te kennen;

★ het een plaats is waar we het medeleven met en de hulp aan mensen in nood kunnen kanaliseren. Baptisten in heel de wereld behoren elkaar en anderen te helpen in tijden van nood;

★ het een geschikte plaats is om zich te informeren omtrent de omstandigheden in betrekking tot godsdienstvrijheid en mensenrechten waarin velen van ons moeten leven. Baptisten in heel de wereld behoren deel te nemen in de wacht voor en de handhaving van de door God aan de mensen gegeven vrijheid en waardigheid;

★ het een plek is waar van Christus getuigd kan worden tegenover een wereld waarvan ogen en oren op de baptisten gericht zijn tijdens een kongres. Iedere baptist behoort een getuige te zijn.

Deze dingen zijn allemaal mogelijk, met Gods hulp, als baptisten uit heel de wereld elkaar in Stockholm ontmoeten. Begin nu vast te bidden om Gods zegen op dit kongres.

Cyril E. Bryant

VERANTWOORDING „10-CENTS-FONDS" U.B.S.

De maand november bracht de volgende bijdragen bij het „10-cents-fonds" van de U.B.S.: Emmererfscheidenveen 57,90, Maassluis 150,—, Groningen-N. 99,—. Hartelijk dank aan deze gemeenten, die aldus getuigen hoe het kan en moet. Ja, als allen deze stem hebben verstaan, komen er in de laatste maand nog veel méér bijdragen. Geen enkele gemeente wil natuurlijk achterblijven. Urgent is het wel, dat de gemeenten nog tot een bijdrage komen, want er ontbreekt toch nog zo'n *f* 4.200,—. Wie goed „thuis" zit, weet wat het voor de arbeid onzer gemeenten is een eigen „thuis" te hebben. Daar is het verzamelpunt van alle genodigden! Daar is het startpunt om er met het „Goede Nieuws" op uit te trekken de wereld in, in al zijn facetten.

Wij rekenen op u allen en verwachten graag uw bijdrage op postgiro 1504 ten name van de Bouwstichting der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland te Amsterdam; of op bankrekening 43.80.11.805 ten name van de Bouwstichting p.a. Duistervoordestraat 1 te Arnhem bij de Amro-Bank NV te Arnhem.

Laat het maar gerust spannend druk worden in deze feestmaand door al die gaven van u voor het „10-cents-fonds" (= hulp inzake kerkbouw).

De administrateur van de U.B.S.,

T. Jansma,
Duistervoordestraat 1, Arnhem

TAAK VAN DE LEVENDEN...

Sommige getuigenissen van reeds
lang gestorven christenen staan
ons nog levendig voor de geest.
Dankbaar en bewogen vertelden ze
wat God in hun leven had gedaan,
hoe Hij zich een levende God had
betoond. Ze gevoelden zich geroepen,
om door hun getuigenis hun God te
loven, te eren. Nu zwijgt hun mond.
En toch spreken ze voor ons nog,
nadat ze gestorven zijn.
Ze spreken voor óns! . . . Maar de
wereld hoort hun woorden niet!
Een dode generatie gelovigen
spreekt de mens zonder God niet meer
aan! Dat is de taak der jonge
generatie die vandaag leeft!
In Ps. 115 : 7 wordt dat gezegd:
„Niet de doden zullen de Here
loven, . . . maar wij . . ."

P

Wij? Waarom? . . . Om Gods
goedertierenheid en trouw! (vs. 1).
Wie van ons zou er, zonder deze trouw,
nog zijn? Wie zou dan zijn wat hij is:
een gezegend mens, een kind van God,
een mens met houvast en
perspektief? . . .
Wij? Waarom? Omdat de heidenen
anders zouden zeggen: „Waar is hun
God?" (vs. 2). Wij belijden in een
God te geloven en Hem te dienen.
Dan wil de wereld die God in ons
leven ook zien. Dan mág ze die God
ook zien! Dan moet ze Hem zien!
Het is de taak van de levenden om,
met Gods goedertierenheid en
trouw, die in Bethlehem vlees en
bloed geworden zijn, voor ogen
zijn aanwezigheid te proclameren.
„Hij lééft! Diep in mijn hart!"

cvw

Georgi Vins in Kiev voor de rechtbank

Gelijk bekend zal gedurende de tweede week van december de driejaarlijkse Algemene Vergadering van de Russische baptisten-unie te Moskou worden gehouden. Deze Algemene Vergadering van de Russische Unie, die officieel door de Staat wordt erkend en die zowel van de Baptisten Wereldalliantie als van de Wereldraad van Kerken lid is, zal o.a. worden bijgewoond door meerdere leidinggevende baptisten uit het buitenland. Een van de agendapunten zal worden gevormd door een bespreking over de verhouding tussen de erkende en de niet-erkende baptisten, de zogenaamde initativniki.

Ongeveer gelijktijdig met deze Algemene Vergadering zal de Russische baptisten-voorganger Georgi Vins in Kiev terecht staan. Pastor Vins is één van de leidende initiatief-baptisten die in het verleden reeds tweemaal eerder gevangen heeft gezeten vanwege zijn godsdienstige aktiviteiten. Vanaf 1971 was hij ondergedoken om te voorkomen dat hij opnieuw op beschuldiging van „parasitisme" gearresteerd zou worden. In maart 1974 werd hij toch gearresteerd en sindsdien verblijft hij in een gevangenis te Kiev.

Pastor Vins wordt beschuldigd van drie verschillende misdaden, hetgeen door insiders als hoogst ongebruikelijk wordt beschouwd en zou kunnen wijzen op een zeer zware straf. De hoofdbeschuldiging luidt: „inbreuk op de persoon en rechten van burgers onder het voorwendsel van het leiden van godsdienstoefeningen".

De familie van Pastor Vins heeft zich reeds meerdere keren gewend tot de Wereldraad van Kerken, Amnesty International en de Baptisten Wereldalliantie. Een groep baptisten in Zweden heeft onlangs een verzoek van de moeder van pastor Vins voor de Baptisten Wereldalliantie in Washington, USA ontvangen om voor een christen-advokaat te zorgen. Mevrouw Vins die zelf nog onlangs drie jaar in de gevangenis zat op grond van haar godsdienstige aktiviteiten verklaarde, dat een atheistische advokaat de zaak van haar zoon niet op de juiste wijze zou kunnen behandelen. Ze was van mening, dat haar zoon, die een slechte gezondheid heeft, een lange gevangenisstraf niet zou kunnen overleven.

Verzoeken van baptistengemeenten en van zijn kinderen hebben tot nu toe niets uitgehaald. Op 11 september 1974 heeft de vermaarde natuurkundige Sacharov, die zelf geen christen is, een beroep op de Wereldraad van Kerken gedaan om ten behoeve van de christenen en met name van pastor Vins, die onder vervolgingen te lijden hebben, iets te ondernemen.

BRIEF VAN SACHAROV AAN WERELDRAAD VAN KERKEN OVER VERVOLGDE BAPTISTEN

De bekende Russische natuurkundige - zelf geen christen - Andrei Sacharov wendde zich onlangs tot de Wereldraad van Kerken met het volgende schrijven:

Ik vraag u om iets te doen tot verdediging van de leidende godsdienstige figuur Georgy Petrovich Vins, een baptist die door christenen was gekozen om sekretaris te zijn van de Raad van Gemeenten van Evangelische christelijke baptisten.

Vins is, evenals de leden van zijn familie verscheidene keren in arrest geweest en was onderworpen aan andere onwettige vervolgingen. Nog niet zo lang geleden moest hij onderduiken omdat hij bedreigd werd met arrestatie. In maart 1974 werd hij in Kiev gearresteerd en beschuldigd van landloperij. Uit protest tegen deze gerechtelijke aktie heeft hij meer dan vier maanden een hongerstaking gehouden, die zijn leven in gevaar bracht. Zijn proces wordt binnen enkele weken verwacht en hij wordt opnieuw bedreigd met de gevangenis.

Vins heeft groot gezag en liefde onder zijn mede-gelovigen. Door hem te verdedigen helpt u alle leden van de Evangelische christelijke baptisten, die reeds vele jaren door de autoriteiten worden vervolgd overeenkomstig de slechtste tradities van middeleeuwse godsdienstige onverdraagzaamheid en van het tsarisme uit de tijd van Pobedonostev. Arrestaties, verstoring van gebedssamenkomsten, boetes, diskriminatie in school en werk en het wegnemen van kinderen bij hun ouders - wat wel het uiterste van onmenselijkheid is - dat alles is het lot van de baptisten en ook tot op zekere hoogte van andere religieuze groeperingen die de overheid onwelgevallig zijn (Unitariers, pinkstergelovigen, vertegenwoordigers van de Ware Orthodoxe Kerk en verscheidene andere groepen). Deze onwettige praktijken schreeuwen erom dat de publieke wereldopinie zich ermee bemoeit.

„Vrijheid van godsdienst is niet te scheiden van de vrijheid in zijn geheel", zegt de Russische geleerde Andrei Sacharov.

Vrijheid van geweten is niet te scheiden van de vrijheid in zijn geheel. Eerlijke mensen in heel de wereld moeten opkomen voor de slachtoffers van godsdienstvervolging, waar die ook plaats vindt - in het kleine Albanië of in de grote Sovjet Unie.

Moskou Andrei Sacharov

JOSIP TON ONDER POLITIEBEWAKING

London (BP) - Josip Ton, een Roemeens baptisten-voorganger staat onder politiebewaking, hoewel niet gearresteerd. Eerdere berichten die het Westen bereikten maakten er melding van, dat Ton samen met 10 andere voorgangers zou zijn gearresteerd.

Dr C. Ronald Goulding, toegevoegd sekretaris van de Baptisten Wereldalliantie vloog dadelijk na ontvangst van bovenstaand bericht van Londen naar Boekarest en had een ontmoeting met Ton. Hij zei, dat Ton nog steeds vrij was en zijn werk voor de gemeente in Ploesti voortzette.

Ton is onder politietoezicht daar hij een dokument dat hij eerder publiceerde en waarin hij opriep tot meer vrijheid voor de gemeenten „illegaal verspreidde". Autoriteiten vertelden Goulding dat het niet zeker is of deze beschuldiging tegen hem wordt uitgebracht, maar ondertussen zou Ton zijn werk als voorganger in Ploesti kunnen voortzetten.

Gezegd wordt, dat Ton's vergrijp de Roemeense wet betrof ten aanzien van de publikatie en verspreiding van geschriften zonder toestemming, hetgeen beschouwd kan worden als tegen de politiek van de staat gericht. Dit betreft alle publikaties en niet slechts religieuze. „De autoriteiten met wie ik sprak", verklaarde Goulding, „benadrukten dat Josip Ton's vergrijp niets te maken heeft met zijn godsdienstig geloof maar met het ontduiken van de burgerlijke wet".

Goulding verklaarde verder, dat de houding van de regering tegenover de baptistengemeenten de laatste maanden juist versoepeld was. Beperkingen ten aanzien van de doop en het lidmaatschap van de gemeente waren teruggenomen en het was de gemeenten thans ook mogelijk om zowel midden in de week als op zondagavond en -morgen bijeen te komen. Enkele gebouwen die gesloten waren werden heropend, „tot vreugde van de leiders en de leden van de Baptisten Unie van Roemenië".

Dr Goulding vertelde verder, dat er dit jaar 103 mensen zich hadden aangemeld om te studeren aan het seminarium hoewel er slechts 20 plaatsen beschikbaar waren.

De Baptisten Wereldalliantie deelt mee, dat Roemenië tussen de 150.000 en 200.000 baptisten telt.

OPGELET

Ons blad zal vrijdag 27 december NIET verschijnen. Adverteerders en inzenders van mededeling dienen hiermee wel rekening te houden.

Hebt u er ook last van?

Zojuist las ik een woord, dat mij weer helemaal terugwerpt in de gedachtenpoel van gisteravond. Het woord luidt: Ik beklaagde mij erover dat ik geen schoenen had, totdat ik iemand tegenkwam, die geen voeten had.

Zulke uitspraken kun je van Westerlingen nauwelijks verwachten. Oosterse wijsheid is het.

Is het wijsheid? Nee, zal de een zeggen. Omdat de een geen voeten heeft wil ik nog wel schoenen hebben. Jawel, zegt de andere. Het is goed om het leed van je naaste te zien; het kan je dankbaar stemmen over wat jij voor hebt boven anderen.

Dat mag dan waar zijn, zegt de een, maar dan is er wat dat betreft geen grens meer, omdat er altijd nog mensen zijn die weer minder hebben dan de voetloze. Op die manier verval je zelf tot een levensgedrag waaruit alle drift om het beter te krijgen geweken is. We willen toch zeker vooruit.

Zegt de andere: Wat versta jij onder beter en vooruit? Alleen maar materieel gewin. Misschien weet je het niet, misschien voel je het zo niet aan, maar de wil om te bezitten heeft je volkomen ingesponnen. De wereld is je jachtveld en jij bent een jager. Intussen ben je zelf al geschoten en een slachtoffer. Die zijn leven wil behouden zal het verliezen.

Wat nu die poel van gisteravond betreft. Ik keek vijf minuten naar beelden van mensen, die bezig waren te sterven van honger, aan ziekten, door armoede en ik hield het niet meer uit. Ik verliet de kamer, innerlijk verstoord en opgewonden.

Ik dacht aan de miljardenhandel die gaande is rondom het aanschaffen van nieuwe gevechtsvliegtuigen, die we zo nodig hebben om ons bezit, onze welvaart, onze geestelijke waarden en vrijheden te verdedigen en ik walgde van de wereld waarin ik leef en die ik ook meehelp om op de ijzeren benen te blijven. Hebt u er ook last van?

Ik keek om me heen en bezag mijn bezittingen, die in de ogen van sommigen altijd nog maar schamel zijn, en had geen vrede. Zeker, ik moet dankbaar zijn en ik ben het ook, maar er knaagt een worm, er brandt een vuur en ik faal om de eerste te doden en het tweede te doven. Ik kijk in mijn klerenkast en schud mijn hoofd. Ik zit aan de ontbijttafel en schud mijn hoofd. Ach, zult u zeggen, wat maakt die man het zich moeilijk, wat heeft die een ellendig leven. Hij geniet op die manier nooit van wat hij heeft en eet. U hebt gelijk, maar u ziet toch ook de voor ons nauwelijks voorstelbare misère, waarin miljoenen mensen verkeren. Ook mensen, die ook willen wonen, brood nodig hebben; die ook willen leven. Als ze maar de helft hadden of nog minder van dat wat wij hebben. Hebt u er ook last van?

Was Levi maar tollenaar gebleven, dan had hij nooit Mattheüs 5 : 38-48 geschreven. En evenmin Matteüs 25 : 31-46.

Maar hij kwam Jezus tegen of beter: Jezus zag hem zitten in zijn kantoor, haalde hem eruit en nam hem mee in het spanningsveld van onze jammerlijke werkelijkheid en Jezus' bevrijdend geloof in goddelijke liefde.

Nu ben ik er achter: we hebben last van Jezus. Hadden we maar nooit van hem gehoord, nooit zijn woorden vernomen, dan zouden wij naar hartelust onze eigen wilde wegen kunnen gaan zonder ons te bekommeren om de slachtoffers langs de levensweg. Maar Jezus staat daar en blijft spreken met zijn eigen woord, door zijn eigen gedrag. Jezus drijft ons in het nauw en wij weten dat we pas in de ruimte komen als we met hem, door hem begrepen hebben wat hij zei toen hij sprak over de graankorrel, die pas leeft als hij sterft.

Tot zolang zullen we last van Hem en van hen hebben. En van onszelf.

Huizinga

India - oneindige nood

door Ruth Fowler (Baptist Press)

In India lees je niet over hongersnood; je ervaart het. Je gaat er niet de straat op om ergens naar toe te gaan, je woont er en je sterft er. Je besteedt er geen geld om een postzegel te kopen voor een brief naar Amerika want dat is een heel dagloon...

De vele rijken in India leven er goed van. Maar er hangt een vreemde vloek boven de 70 miljoen andere mensen die er leven. Tot aan de tijd van Ghandi waren ze paria's, zonder het recht op bezit, zonder het recht om water te putten uit de publieke bron, zonder ooit bij hun naam genoemd te worden door mensen van hun kaste.

Hun wettige status is veranderd, maar de houding van eeuwen achtervolgt hen nog en dwingt hen op straat te leven en naar eten-voor-één-dag te zoeken.

Meer dan 90 procent van de 13 miljoen christenen in India zijn van oorsprong paria's. Dankzij het zendingswerk van de Britse en Canadese baptisten en van verschillende Amerikaanse baptisten-groeperingen omvatten de baptistengemeenten in India nu 731.000 mensen. De Zuidelijke baptisten (SBC) van Amerika vingen er hun arbeid 12 jaar geleden aan.

Dr J. D. Hughey, sekretaris voor Europa en het Midden-Oosten van SBC was onlangs vier maanden in India. In een verslag zegt hij o.a.: „De meeste mensen in India nemen de godsdienst serieus. De grote meerderheid is Hindoe, maar velen komen tot de erkentenis dat ze Christus nodig hebben wanneer ze van Hem horen". Er is veel tot stand gekomen door de zendelingen sinds William Carey 181 jaar geleden voet aan wal zette in India. De vraag is nu: „Hoe lang zal het de zendelingen toegestaan worden er te blijven?".

Volgens Hughey is de overheid niet anti-zending. In India heerst zowel theoretisch als praktisch vrijheid van godsdienst. Men kan naar de kerk gaan waar en wanneer men wil.

Desondanks doet de regering pogingen om het aantal zendelingen te verminderen, „als onderdeel van het plan om het leven in al zijn aspekten te indianiseren". Dat betekent, dat het de zendelingen toegestaan wordt te blijven zolang ze die dingen doen waarvoor de Indiërs zelf nog niet klaar zijn. Dr Hughey meent, dat dit een vorm van verzet tegen het christendom is.

De SBC is vooral betrokken bij het werk in de staat Karnataka, waar het werk voor de komende vijf jaar zal worden geconcentreerd. Er is een hospitaal geopend in Bangalore en nu wordt er een studiecentrum gebouwd. Er zijn al verscheidene gemeenten in Bangalore gevestigd en gehoopt wordt dat er spoedig een konventie kan worden georganiseerd. Het ziekenhuis helpt alle sociale en ekonomische klassen, inklusief een groot aantal mensen dat gratis of zo goed als gratis - de allerarmsten - behandeld wordt. Het hospitaal zal een opleidingsinstituut worden. Een vrijwillige stap naar de indianisatie is het plan om meer Indiase artsen en predikanten in de staf op te nemen.

Landbouwkunde, leren lezen, gezinsplanning (ook erg gestimuleerd door de Indiase regering), kinderverzorging, voedingsleer, gezondheidszorg, het voorkomen van ziekte, evangelisatie en godsdienstige opvoeding zijn de belangrijkste onderdelen van de dienst die de baptisten willen verlenen aan de mensen in de steden en dorpen van Karnataka.

Alle gemeenten worden ertoe gebracht zichzelf te redden. Dat is erg moeilijk voor die gemeenten die uit armen bestaan, want goed opgeleide voorgangers vinden het meestal een te grote opgave om te leven op dezelfde ekonomische en

sociale basis als hun gemeenteleden.
Er zijn gemeenten die geleid worden door fulltime voorgangers, andere gemeenten hebben parttime voorgangers en lekebroeders, die vrijwillig werken.

Een belangrijke zaak voor de zendingsarbeid van SBC is samenwerking. Een zendeling-professor is uitgeleend aan Serampore College, een stichting van William Carey, en nog twee andere SBC-zendelingen zullen waarschijnlijk ook naar die school gaan.

Een gast-docent zal gezonden worden naar United Theological College in Bangalore gedurende de kursus 1975-1976. Een gast-docent is ter beschikking gesteld van de Landbouw Hogeschool te Bangalore en nog een andere zal waarschijnlijk ook aan deze school worden verbonden. In januari a.s. zal een SBC-zendeling beginnen anatomie te doceren aan Vellore Christian Medical College. Een zesde deel van de wereldbevolking leeft in India. De bevolking van India is drie keer zo groot als die van Zuid- en Midden-Amerika; twee keer zo groot als die van Noord-Amerika of Afrika.

Hoe lang zal er nog zendingswerk kunnen worden verricht? „We weten het niet", zegt Hughey; „het is zaak dat nu de geweldige goede kansen om als christenen te dienen en te getuigen worden aangegrepen; dan doet het er verder niet toe of de zendelingen 5 of 500 jaar in India mogen blijven".

BAPTISTENGEMEENTE IN ZURICH, ZWITSERLAND

Op 10 november werd in het Stadskongresgebouw te Zürich het 125-jarig bestaan herdacht van de oudste baptistengemeente in Zwitserland. De gemeente in Zürich werd op 5 augustus 1849 gesticht door de doop van acht gelovigen, die gedoopt werden door een bekeerling van J. G. Oncken van Hamburg. Bij dit achttal voegden zich andere gelovigen die reeds eerder waren gedoopt.
De gemeente in Zürich telt thans 635 leden; voorganger is Ernst Rödter.

TEGEN MARTELINGEN

De Baptisten-Conventie van Ontario en Quebec, Canada, heeft een resolutie aanvaard, waarin psysieke en psychische martelingen worden veroordeeld. De Convention stelde in de resolutie vast, dat het steeds vaker gebeurt dat martelingen toegepast worden in de gevangenissen van vele landen.

De resolutie werd voorgesteld in verband met de 25ste gedenkdag van de ondertekening van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens.

gemeenteberichten

DOOPDIENSTEN IN EMMEN

Emmen - (D.M.). Het blijft toch altijd iets feestelijks als er in onze gemeenten doopdiensten worden gehouden. In ons weekblad lezen we daar menigmaal van en de meesten van onze lezer (essen) slaan dan ook die rubriek vast niet over. Elders in ons blad zal wel iets gestaan hebben van het 25-jarig bestaan van onze gemeente Emmen, dus daar behoeft niet op ingehaakt te worden. *)
Of deze feestelijkheden er nu aan meegewerkt hebben, is niet direkt te zeggen, maar jl. zondag 1 december vond in de beide wijkgemeenten weer een doopdienst plaats.
In Oost waren het twee jonge mensen en in West een al wat ouder echtpaar en bovendien twee jongelui (bruidspaar), die in een andere kring tot geloof waren gekomen en gedoopt, maar hoopten dat zij zich in ons gemeentelijk leven beter thuis zullen voelen.
Met dankbaarheid wordt teruggezien op de vele zegeningen ons in dit jaar geschonken, in vertrouwen dat de Heer nog meer ons heeft te geven.

*) Tot nu toe niets ontvangen! - red.

OOK IN DEVENTER GAAT HET WERK DOOR

Deventer - (L.v.d.L.). Het is al weer enige tijd geleden, dat men iets las over het wel en wee der gemeente in Deventer.
Toch gaat ook hier het werk door, al is het dan niet op een spektakulaire wijze.
We mogen ons verheugen in een goede opkomst op de wekelijkse bidstondavonden, waarvan veel zegen uitgaat.

Donderdagsavonds om de twee weken trekken leden er opuit om samen het evangelie huis aan huis door te geven. Vooraf wordt in een aantal te bewerken straten een folder afgegeven. Vruchten blijven niet uit, maar mensen komen door dit evangelisatiewerk opnieuw in kontakt met de Heer en sommigen in de diensten.

Onze jongeren werken voor een deel mee in het plaatselijk werk van Youth for Christ en bezoeken trouw de bidstonden en diensten van de gemeente, vaak tot voorbeeld van de ouderen. Enkele weken geleden verzorgden zij de zondagmorgenzangdienst, waar we dankbaar aan terugdenken.

De eerste zondag van november mochten we wederom zien, hoe één dezer jongeren zich helemaal aan de Heer en Zijn gemeente wilde geven door Hem ook te volgen in de doop.

Maandelijks mogen we ons ook verblijden over de medewerking van onze zang- en muziekgroep „Jubilate", die elke derde zondag medewerking verleent aan de dienst op zondagmorgen. Dankbaar zijn we voor de broeders, die regelmatig tot ons overkomen om het Woord door te geven. Verwachtingsvol gaan we de toekomst tegemoet, vertrouwend op Hem, Die niet laat varen het werk Zijner Handen, maar Wiens zegen met ons is en zal blijven.

Deze zegen wensen wij al onze broeders en zusters toe vanuit Deventer.

HET GAAT GOED IN LEMMER

Lemmer - (R.H.). Het is al weer een hele tijd geleden dat men iets uit Lemmer heeft vernomen, maar dat betekent niet dat er niets gedaan wordt. Het werk in de gemeenten gaat fijn door. De diensten worden steeds goed bezocht. Een aantal weken heeft onze voorganger over het profetisch woor gesproken. Wat heeft God ons al veel meegedeeld van datgene wat nog moet gebeuren. Het is rijk om de bijbel te hebben en te openen. Hoogtepunten in het gemeenteleven zijn altijd weer doopdiensten. Op 6 oktober daalde onze zuster T. Sipma-Sterk af in het watergraf, nadat ze afgelopen zomer tijdens de tent-campagne haar hart aan de Heer had gegeven. In dezelfde dienst trad ook zuster J. Visser, die in Canada gedoopt was, toe tot de gemeente. Dit zijn hoogtepunten in de gemeente, feestdagen en het verheugt ons dat we wederom een doopkandidate hebben.

In november was het zes jaar geleden dat ds Hessels aan de gemeente verbonden werd. Toen hij zijn intrede deed waren er 16 leden, thans telt onze gemeente 53 leden en telkens zien we weer vreemde gezichten. We zitten met het probleem dat we de mensen haast niet meer kunnen plaatsen, vooral tijdens onze maandelijkse evangelisatiediensten is het vaak een hele toer.

In oktober hielden we weer onze konferentie; dan huren we altijd „Het Baken", een verenigingsgebouw van de Gereformeerde Kerk en dat zat nu ook weer vol.

Het verheugt ons ook dat we steeds met zovelen de bijbelstudie en bidstond bezoeken en we hebben dan ook fijne avonden. Dat laatste geldt ook voor Zusterhulp, die ook groeiende is; ook de zusters hebben het altijd weer fijn. De jeugd is aktief, ze onderzoeken de bijbel en de jonge mensen trekken er vaak op uit om van de Heer te getuigen.

We bereiden ons nu weer voor op het kerstfeest, ook de kinderen van de zondagsschool zien daar al weer naar uit. Tweede kerstdag is altijd een aparte belevenis als gemeente en vrienden van de gemeente samen kerstfeest vieren.

En dan sluiten we ook dit jaar weer af en beginnen D.V. in januari weer met ons evangelisatiewerk. Op zondag 12 januari hopen we in de evangelisatie-dienst de medewerking te hebben van Gert en Hermien. Voor deze gelegenheid hebben we het Dorpshuis „De Helling" gehuurd dat plaats biedt aan een 500-tal personen. We bereiden dit alles biddend voor, het niet verwachtende van mensen, maar alleen van onze Vader in de hemel en daarbij zien we op onze overste Leidsman en Verlosser.

De gemeente Lemmer groet **u allen** en wenst u gezegende kerstdagen en een gezegend 1975 toe.

EEN GEZEGEND JAAR LOOPT TEN EINDE

Rotterdam-Zuid - (J.T.). Op zondag 24 november jl. was er in onze gemeente de in ons rayon bekend geworden „Goed Nieuws Dienst". Er werd aandachtig naar de boodschap geluisterd; „Het Victorie Trio" uit Hilversum verleende medewerking. Er zijn mensen voor wie een evangelisatiedienst geslaagd is als op de uitnodiging direkt mensen gaan staan. Deze avond gebeurde dit niet, maar toch bleek, dat er verschillenden door Gods Geest geraakt waren, wat vooral bleek in de gesprekken na de dienst.

Onze gemeente mag zich verheugen in het bezoek van veel vrienden en gasten. Dit bleek weer eens bijzonder tijdens de doopdienst op zondag 1 december jl. Er werden acht mensen gedoopt en naast de vele familie-leden waren er ook vele mensen uit andere geloofsgemeenschappen en kerken. Er is belangstelling voor deze diensten in Rotterdam-Zuid. Het was een machtig gezicht, de doop, het voorstellen, welkom heten van de nieuwe leden van de gemeente. Dit laatste werd door ouderling J. L. Kik gedaan, bij de viering van het avondmaal aansluitend op de dienst. Gedoopt werden: br en zr Geleijnse, zr v. d. Brand, Ria van Bommel, Wim Elderkamp, Anneke Hilbrink, Jannie van Kleef en zr M. F. Halkes.

Ook werden tijdens deze diensten welkom geheten: br Hebels met attestatie overgekomen en br en zr Van Bommel door wederopname en br en zr. Van Tol door opname. Hierdoor groeide de gemeente weer met 13 leden en dat was een gezegende toevoeging aan het aantal, dat dit jaar lid van de gemeente werd. Bovenal echter: velen, jongeren en ouderen gaven zich volkomen over aan Jezus Christus en aanvaardden Hem als hun Verlosser en Zaligmaker. Wij allen, ook u, gaan een drukke maand tegemoet. Maar het is toch heerlijk er steeds weer bij stil te staan, dat God Zijn Zoon Jezus Christus op aarde plantte om ons, afgedwaalden weer bij Hem te brengen!

LEZERS AAN HET WOORD

Geachte eindredakteur,

Volgens een berichtje in De Christen d.d. 6-12 jl., zijn voor het eerst drie meisjes toegelaten tot de studie aan het baptisten seminarie te Hamburg. Na beëindiging van de studie zullen zij kinder-, jeugd-, bejaarden- en ziekenhuiswerk kunnen gaan doen. Blijkbaar is het geven van leiding aan het gehele gemeentelijk werk voor deze vrouwen straks uitgesloten?

Alle respekt voor deze meisjes, die een vrij zware en enige jaren durende studie onder die voorwaarden hebben aangevangen. Niet dat het werk, dat zij zullen mogen doen, minder belangrijk geacht moet worden. Maar achter deze voorwaarden gaat, dacht ik, een standpunt schuil, dat men t.a.v. de toekomstige werksters heeft ingenomen.

Mocht dat zo zijn, dan vraag ik me af: op grond waarvan de leidende broeders in Duitsland een dergelijk onderscheid menen te moeten maken tussen de mannelijke en de vrouwelijke studenten aan hun seminarie. Kunnen zij misschien moeilijk loskomen van de woorden, die Paulus in zijn tijd aan de gemeente te Corinthe heeft geschreven? (1 Cor. 11 en 14).

Zijn wij in onze gemeenten soms ten onrechte afgeweken van de richtlijnen, die Paulus geeft? Wij kennen onze diakonessen, tevens vrouwelijke raadsleden, in de gemeente. Vrouwelijke ouderlingen hebben we, voor zover mij bekend, nog niet. Die kennen we wel in de Gereformeerde en de Hervormde Kerk en naar wij vernamen, doen ze het goed en werken ze met veel zegen!

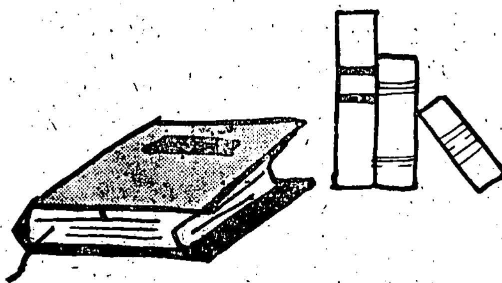
De tijd, waarin de vrouw met-hoed-zonder-versiersel in de samenkomsten verschijnen moest, is reeds lang voorbij. Een dominee-met-lang-haar is ook op de kansel van een baptistenkerk geen zeldzaamheid meer (1 Cor. 11).

Wat zou het een saaie boel worden, als de vrouwen het spreken in de gemeente werd verboden en zij, uiteraard, niet meer in de gemeentevergaderingen zouden verschijnen? En dan te bedenken dat wij mannen, na een lange en soms moeilijke vergadering thuis nog eens het besprokene aan onze vrouwen moesten meedelen?

Waarom gaf Paulus zulke konkrete voorschriften aan de Corinthiërs? Waarom houden wij ons als gemeenten in deze tijd zo weinig aan die bepaalde voorschriften? Behalve misschien als het gaat over de vraag of de vrouw naast diakones en ouderling ook de leiding in de gemeente gegeven kan worden? Komt hier het tegenwoordig zo veel gebruikte woord diskriminatie om de hoek kijken? Dat bijzonder in deze tijd de verkondiging van Maria: „Mijn ziel verheft Gods eer; mijn geest mag blij den Heer mijn Zaligmaker noemen, die, in haar lage staat, zijn dienstmaagd niet versmaadt, maar van zijn gunst doet roemen", wordt gehoord, is een bemoediging voor de drie meisjes in Hamburg, omdat na bijna 20 eeuwen de Boodschap van een vrouw wordt gehoord. En het is nog altijd Gods Boodschap.

Haarlem, 6-12-1974 — F. Oosterwijk

Opmerking: Mede op verzoek van een andere lezer zullen binnen niet al te lange tijd enkele artikelen in ons blad verschijnen over het ambt; de schrijver ervan zal daarbij ook ingaan op de plaats van de vrouw in het ambt. Stellig zal br Oosterwijk daarin antwoord vinden op de hierboven door hem gestelde „vragen". — Red.

Wat zullen we lezen?

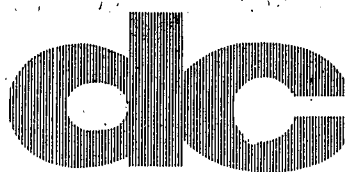
maandag	16 dec.	Genesis 21 : 1— 7	Iedereen zal lachen
dinsdag	17 dec.	Genesis 22 : 1— 3	Zonder tegenspraak op stap
woensdag	18 dec.	Genesis 22 : 4— 8	God zorgt zelf wel
donderdag	19 dec.	Genesis 22 : 9—14	Op Gods berg wordt gezorgd
vrijdag	20 dec.	Genesis 22 : 15—19	„Ik zweer bij Mijzelf!"
zaterdag	21 dec.	Psalm 47	Alle volken rond Abrahams God
zondag	22 dec.	Psalm 105 : 1—10	Gods trouw aan duizend geslachten

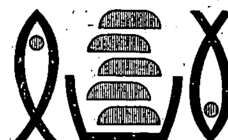
Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds F. E. Huizinga, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek; tel. 05150-4300.

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: *f* 26,— per jaar, *f* 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland *f* 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

DR WIESKE TERUG NAAR DUITSLAND

Dr Günter Wieske die gedurende vier jaar de Noorse baptisten heeft gediend als evangelisatie-sekretaris heeft in Langsund Bad afscheid van de arbeid in Noorwegen genomen. Dr Wieske, die met een Noorse is getrouwd, is thans weer in dienst van de Duitse Bond van Vrijkerkelijke Gemeenten (hoofdzakelijk baptisten) als evangelisatie-sekretaris. Hij heeft zich metterwoon gevestigd in Bad Homburg.

VEEL VRAAG NAAR FILM VAN „KOM OVER DE BRUG"

Naar de film, die de aktie „Kom over de Brug" van haar werk liet maken, is erg veel vraag. Er zijn 9 kopieën van, maar ze zijn allemaal al volgeboekt tot de zomer van 1975.
Men doet er goed aan zo vroegtijdig mogelijk een vertoning aan te vragen, wanneer men de film in het seizoen 1975-1976 wil zien.

VAN DE REDAKTIE

De redaktiekommissie besloot ds J. van Dam te Sneek aan te wijzen als redaktiesekretaris. Dat betekent dat alle kopij naar zijn adres: Commanderij 45, Sneek; (tel. 05150-4300) gezonden kan worden. Ten overvloede zij nog eens meegedeeld dat advertenties gezonden dienen te worden aan de administratie (Biltseweg 10, Bilthoven).

BAPTISTEN IN SCHOTLAND

De jaarlijkse Algemene Vergadering van de Scottish Baptist Union werd van 21-24 oktober te Edingburgh gehouden. De AV werd bijgewoond door ongeveer 400 afgevaardigden.
Gastspreker op deze Schotse AV was dr Claus Meister uit Rüschlikon, oud-president van de Europese Baptisten Federatie. Hij sprak over De identiteitskrisis. Algemeen sekretaris Andrew McRae meldde in zijn jaarverslag o.a. een lichte achteruitgang in ledental; het ledentotaal bedraagt thans 16.435. Er zijn echter vele aanmeldingen voor de opleiding tot het voorgangerschap en „de bewijzen dat Gods zegenende hand op ons rust zijn talrijk".
Een resolutie waarin de christenen worden opgeroepen „zich meer bezig te houden met de leiding in het openbare leven door de vakbonden" werd aangenomen.

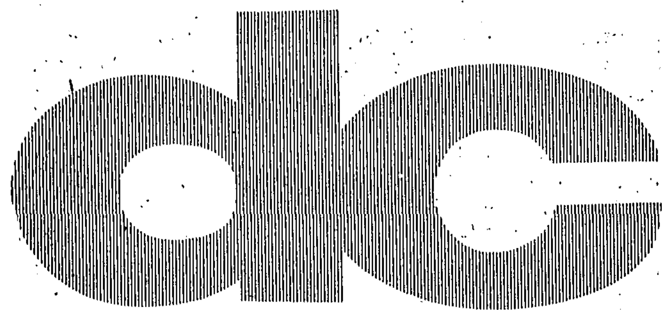
Op vrijdag 29 november nam de Here tot Zich onze zuster

CAROLINA GOOIJERT-TIMMER

in de leeftijd van 68 jaar.

Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden, 1 Johannes 3 : 1.

Baptistengemeente Hoogezand

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

89e jaargang - nummer 51/52 - 20/27 december 1974

Het meisje had gelijk. Zij had geen godsdienstige achtergrond maar luisterde scherp toen de dominee in de klas voorzichtig sprak over God en geloof. „Wat zeg jij ervan?" vroeg hij haar, nadat anderen krachtens opvoeding vaststaande uitdrukkingen gebezigd hadden. „Wat zeg jij ervan?" Zij antwoordde: „Daar zijn geen woorden voor".

Wat een mateloos heerlijk antwoord.

Zij liet even denken aan de kleine heilsoldaat van Michel van der Plas:

Er liep een hondje tussen de soldaten.
Meisjes giechelden op de laatste rij,
toen zij een lange juichende cantate
over de hemel zongen: Maakt u vrij!
Het was een straat als alle andere straten.
Ik zag een kleine heilsoldaat, hoe hij
haast jubelend zong, of hij 't nooit meer zou laten:
hij keek omhoog en leek onzegbaar blij.
Ik hoorde de trompet niet noch de horen,
ik zag alleen de wonderlijke lach
van een die in verlangen stond verloren
en zong, of hij de hemel open zag
en of hij stond tussen de engelenkoren
en of hij God zag op de jongste dag.

Het meisje verwonderde zich en vond geen woorden. U is een gezegend mens als u zich nog verwonderen kunt en daardoor sprakeloos wordt. Jaap Zijlstra, hij is een bedienaar van het goddelijke woord zoals een voorganger terecht ook wel genoemd werd, heeft in weinige woorden van zelfverwijt gesproken toen hij zei:

Vandaag
een dominee gehoord
die Jezus
in een preek tijds
heeft vermoord.

GOLDEN DELICIOUS

Een woord, te juister tijd en in de juiste vorm gesproken, is als gouden appelen op zilveren schalen. Golden delicious.

Dat kan. Als de boodschapper meent dat hij met veel kracht van stem en veel woorden het wonder der verkondiging kan produceren. Dezelfde prediker schreef ook:

Ik ben de man
die in uw straatje loopt
de Adamsappel
zit mij niet zo hoog
en pinksteren
is mij niet aan te zien.

Zondag aan zondag
zeg ik
wat slechts te zingen is
spreek ik
waarvan geen sprake is
hoog en droog.

Maar soms,
klein
van een groot woord,
hakkel ik
van een geheim
neem dat van mij aan.

Het kerstfeest nadert en op alle kansels, „het kraaienest boven het schip van de kerk", zullen weer mannen en vrouwen staan, met of zonder toga en wie van ons, die in het schip zitten, zou niet wensen dat de verwondering van het meisje, de verheerlijking van die jongen over de man in het kraaienest mag komen opdat hij, klein onder het grote woord, hakkelend van Gods geheim zal spreken dat ieder tot eigen verblijding kan aannemen. God neemt immers op verbazingwekkende wijze het woord in Jezus en als uw boodschapper u dat stamelend vertelt, ga dan haastig en vind het kind, liggende in de kribbe.

Gods gouden appel op een zilveren schaal. Golden delicious.

Huizinga

MEDEDELING

△ Sekretaris van de baptistengemeente te Stadskanaal is met ingang van heden: W. Rozema, Zuiderdiep 553, Nieuw Buinen.

BESCHIKBAAR

De baptistengemeente te Hoogeveen heeft voor een zustergemeente beschikbaar:
een avondmaalstel, bestaande uit 2 schalen, 2 bekers en schenkkan;
en 5 houten „ringen" voor doorgeef-kollektezakken.
Nadere informatie bij ds G. Brongers, Seringenlaan 37, Hoogeveen (tel. 05280-62589).

AFSCHEID Ds E. J. HUIZING

Op 29 december a.s. zal D.V. onze voorganger ds E. J. Huizing, in verband met zijn vertrek naar Harlingen afscheid nemen van onze gemeente in een dienst die om half drie in onze kerk, Voorstraat 92 wordt gehouden.

Belangstellenden zijn hartelijk welkom. Namens de Raad van de baptistengemeente te Staveren,

H. Zeldenrust, sekretaris

Een zoon is ons gegeven!

Het heeft mensen al eeuwen bezig gehouden, hoe het mogelijk is dat Jezus van Nazareth Gods Zoon is. Omdat mensen alles willen verklaren, hebben ze geprobeerd dit raadsel te ontsluieren. Men heeft geopperd, dat Gods Zoon slechts in schijn mens was. Johannes heeft daartegen geschreven, dat Gods Zoon echt mens werd (1 Joh. 4 : 2). Anderen hebben verondersteld dat Hij gewoon mens was, maar op zeker ogenblik door God werd geadopteerd als Zoon, bijvoorbeeld bij de doop of bij zijn opstanding. Tegen deze mening getuigt bijvoorbeeld Johannes' opmerking dat Hij uit God geboren is (Joh. 1 : 14-18).

Gods Zoon

Van Davids nakomeling zou gelden dat hij zoon van God zou zijn (2 Sam. 7 : 14). Bij deze uitspraak van Nathan sluit Psalm 2 : 7 aan, „Mijn zoon zijt gij, Ik heb u heden verwekt". Dezelfde gedachtengang vinden we terug in Jesaja 9 : 5, „Want een kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder . . ."

De engel Gabriël kondigt Jezus' geboorte aan, en in zijn woorden sluit hij aan bij de oud-testamentische profetie. Jezus zal de zoon van God, de Allerhoogste zijn (Lukas 1 : 32; 35).

Jezus zelf heeft zich bij dit getuigenis aangesloten. Het blijkt al uit het verslag van „de twaalfjarige Jezus in de tempel" (Lukas 2 : 49), en ook uit Jezus' kommentaar op Petrus' belijdenis (Matt. 16 : 16, 17). Vooral Johannes legt er in zijn evangelie de nadruk op dat Jezus meerdere malen naar voren heeft gebracht dat Hij Gods Zoon is. Denk maar aan de bekende tekst: „Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft . . ." (Joh. 3 : 16). (lees ook Joh. 5 : 19-47; 8 : 30-59; 14 : 1-31; 17 : 1-26). Het is ook ter sprake gekomen tijdens het proces voor de Joodse Hoge Raad. Jezus beaamde daar dat Hij de Zoon van God is. (Matt. 26 : 63, 64).

Van belang is dat God zich bij dit getuigenis heeft aangesloten, door Hem in de gelegenheid te stellen op te treden als Gezalfde; en dat vergezeld te laten gaan van tekenen en wonderen. Bovendien heeft God opmerkelijke gebeurtenissen in de natuur laten voorvallen bij zijn sterven en zijn opstanding, om aan te geven dat Hij Gods Zoon is (zie ook Matt. 27 : 54). En in deze dagen denken we vooral aan wat voorviel rond zijn geboorte. Voeg daarbij dat bij Jezus' doop en bij de verheerlijking op de berg God liet weten dat Jezus zijn Zoon is (Matt. 3 : 17; 17 : 5).

In de bijbel hebben we veel getuigenissen van mensen, die geloofden dat Jezus Gods Zoon is. Petrus zei: „U bent de Zoon van de levende God" (Matt. 16 : 16) en in zijn brief benadrukt hij dat ze destijds geen vernuftig gevonden verdichtsels zijn nagevolgd (2 Petrus 1 : 16). Paulus schreef dat Hij „door zijn opstanding uit de doden verklaard is Gods Zoon te zijn". (Rom. 1 : 4). Voeg er de prachtige stukken bij van Colossenzen 1 : 13-23 en Hebreeën 1 : 1-5. Ook Lukas geeft zijn getuigenis, met behulp van het geslachtsregister van Jezus, dat hij als volgt laat eindigen: „de zoon van Seth, de zoon van Adam, de zoon van God". (Lukas 3 : 38).

Gods Enige Zoon

Johannes legt er de nadruk op dat Jezus Christus Gods enige zoon is (1 : 14). Er zijn er niet meer. Hij is uniek. Hij is heel bijzonder. Jezus geeft dat ook aan, bijvoorbeeld door te zeggen: „Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien" (Joh. 14 : 9) en „Gelijk de Vader leven heeft in Zichzelf, heeft Hij ook de Zoon gegeven leven te hebben in Zichzelf" (Joh. 5 : 26) en „Gelijk de Vader de doden opwekt . . . zo doet ook de Zoon leven, wie Hij wil". (Joh. 5 : 21) en „Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft" (Joh. 3 : 16, 18). Paulus schrijft: „Want het heeft de ganse volheid behaagd in Hem woning te maken" (Col. 1 : 19). En in de Hebreeën-brief staat: „Deze, de afstraling zijner heerlijkheid, en de afdruk van zijn wezen" (1 : 3).

Het ligt voor de hand dat de Unieke Zoon van God ook een unieke plaats inneemt ten opzichte van de schepping. God heeft alles in hemel en op aarde door Hem geschapen, en zonder Hem is er niets tot stand gekomen (Joh. 1 : 3; Col. 1 : 16; Hebr. 1 : 2). Alles is ook voor Hem bedoeld, de enige erfgenaam. Alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen. (Efeze 1 : 10; Col. 1 : 16; Hebr. 1 : 2).

Hij is ook de Enige die ons kon verlossen van zonde. „Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet" (Joh. 5 : 12). „En de behoudenis is in niemand anders, want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden". (Hand. 4 : 12). Eén is voor allen gestorven (2 Cor. 5 : 15); en die éne is Jezus. God heeft in Hem woning gemaakt, en vrede gemaakt, door het bloed van zijn kruis. Door Hem heeft God alles met Zich verzoend. (Col. 1 : 20).

Gods Eerstgeboren Zoon

Jezus was Maria's eerste zoon. Evenals haar ontvangenis vol betekenis was, zo is het ook het feit dat Jezus haar eerste zoon was, vol betekenis. Want Jezus blijkt ook Gods eerstgeboren Zoon. Dat houdt in dat niet de Enige is in de betekenis van: Hij blijft de Enige. Maar het betekent dat God meer kinderen wil hebben.

Het evangelie is vol aanduidingen van dit wonder. Ik doe een greep uit de beschikbare teksten. „God . . . door wie gij zijt ge-

boren tot gemeenschap met zijn Zoon Jezus Christus" (1 Cor. 1 : 9). „Hij heeft ons immer in Hem (Christus) uitverkoren vóór de grondlegging der wereld . . . In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus" Efeze 1 : 4, 5). „Opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen" (Rom. 8 : 29). „Daarom schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen" (Hebr. 2 : 11). „Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof in Christus Jezus". (Gal. 3 : 26). Uit deze teksten blijkt dat God ons tot zijn kinderen wil maken, in verbintenis met zijn Zoon. Zijn komst op aarde is duidelijk bedoeld om dit te realiseren. En Jezus heeft van zijn kant gezegd „Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen" (Joh. 6 : 37).

Jezus is de Enige erfgenaam van God, maar door onze verbintenis met Hem, delen wij ook in deze erfenis! „Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen . . . de Geest van Christus (Rom. 8 : 9), het „onderpand van onze erfenis" (Efeze 1 : 11 en 14). Petrus schrijft ook over de onvergankelijke, onbevlekte en onverwelkelijke erfenis die voor ons weggelegd is (1 Petrus 1 : 3).

Hoewel wij zo mogen delen in de voorrechten van Jezus, neemt dat niet weg dat Hij de eerste en de belangrijkste blijft. Gods Zoon werd mens opdat mensen zonen van God zouden worden. Maar Gods unieke Zoon behoudt zijn bijzondere positie. Hij is de eerste bij de schepping en de opstanding (Col. 1 : 16, 18). God heeft Hem bovendien uitermate verhoogd, en Hem de naam boven alle naam geschonken (Filip. 2 : 9, 10). Hij zal dan ook verschijnen als Heer der Heren en Koning der Koningen (Openb. 19 : 16). (Vergelijk ook bijv. Filip. 1 : 7; 1 Tim. 6 : 14; 2 Tim. 4 : 1; 2 Thess. 1 : 10; 2 : 1; Openb. 1 : 7).

Veel mensen weten niet meer waar ze vandaan komen en wat hun bestemming is. Gods Zoon kwam onder ons om duidelijk te maken bij Wie we thuis horen, en ons tegelijk uit te nodigen ons als kinderen van God te laten aannemen door Hem! Dat is de eigenlijke zin van ons bestaan! Zo wordt het wonder: „Gods Zoon is werkelijk Mens" op ons van toepassing: „Mensen worden zonen van God".

P. van der Werf

In Brande, Denemarken werd dit najaar een baptistenkerk geopend — zie foto — die geheel gebouwd werd van afval-materiaal. Het meeste werk werd in een periode van 3½ jaar verricht door leden van de gemeente.

Architekt Kristian Kristiansen kreeg het idee voor de bouw nadat hij gehoord had van kinderen in een land in Afrika die elke dag tijdens hun tocht naar school stenen raapten voor de bouw van een kerk in hun dorp. De kerk in Brande is gebouwd van misvormde en gebroken stenen, glasscherven en ander materiaal van de stadsafvaldienst en van keien die boeren op hun land vonden. Het nieuwe gebouw, ongebruikelijk van architektuur wordt nu dikwijls De vestingruïne genoemd. De Deense televisie en de dagbladpers hebben aan deze opvallende kerk aandacht geschonken.

De ingang symboliseert de oorschelp, luisterend naar het evangelie. In de schelp een stenen kruis, met een zware ketting die de goddelijke overwinning op de slavernij van de zonde uitbeeldt.

De vensters zijn van verschillende grootte en vorm, met één groot rond raam.

De gemeente telt 95 leden. Dankzij het werk van vrijwilligers en het goedkope bouwmateriaal kon de kerk die 700 m² vloerruimte heeft — dat is gelijk aan meerdere woningen — gebouwd worden voor de prijs van een eengezinswoning.

Als de plaats Brande binnenkort zijn 800-jarig bestaan viert zal de nieuwe baptistenkerk gebruikt worden voor kulturele presentaties en een tentoonstelling van religieuze kunst.

Ere zij God!

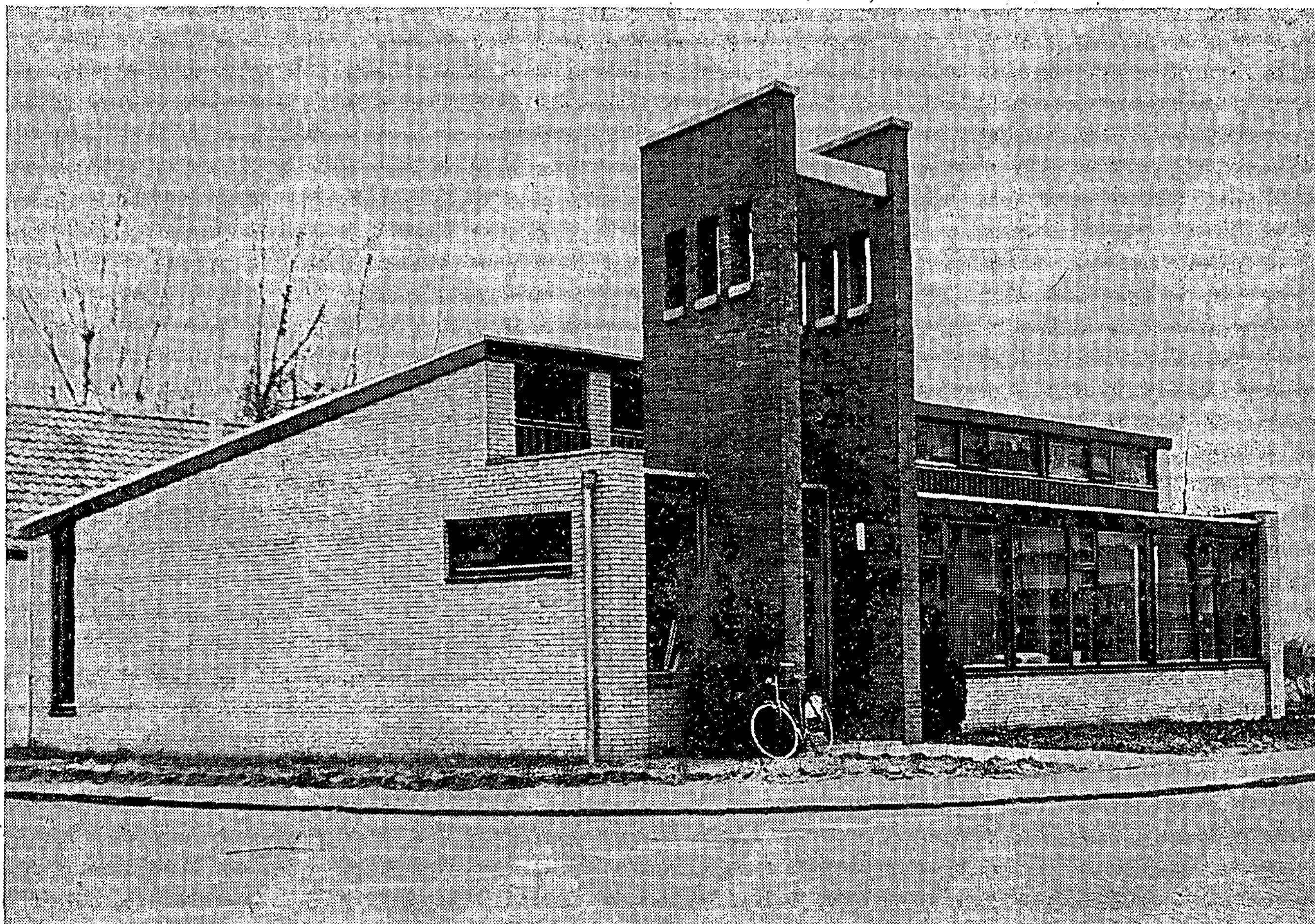
Ja, aan wie anders? Op welke eer zouden mensen aanspraak kunnen maken?
Of mensen dan nooit iets goeds, iets vermeldenswaardigs verricht hebben? . . . Van mens tot mens gesproken: Ja! Er staan veel standbeelden in de wereld! En sommige staan er terecht! Daar werd iets groots verricht!
Maar . . . van mens tot God gesproken: Neen! Want, wat zijn zelfs de grootste menselijke daden anders dan „herstelbetalingen" aan de Schepper en Eigenaar dezer wereld? Wij zijn de mensheid die met een

P

miljardenschuld ten opzichte van God op de nek lopen! Wij hebben gezondigd! En dat houdt meer in dan woorden kunnen omschrijven . . . Welke verzekering dekt deze schade? We zijn wettelijk aansprakelijk!

Dáárom: Ere zij aan God! Of, zoals het in Ps. 115 staat: „Niet ons, o Here, niet ons, maar Uwe naam geef eer, om Uw goedertierenheid, om Uw trouw".
Wie berekent de hoeveelheid goedertierenheid, barmhartigheid, die nodig was om te voorkomen dat de Heilige in één uitbarsting van toorn de weerbarstige mens vernietigde? . . . En wie meet de trouw die nodig was om het mensdom duizenden jaren te verdragen en tóch al de beloften aangaande redding en vergeving te vervullen? . . . Ere zij Gód! Halleluja!

cvw

Nieuwe kerk te Alblasserdam feestelijk geopend

Zoals zoveel gemeenten in het Zuiden heeft de gemeente te Alblasserdam haar ontstaan gevonden door de migratie van gelovige Noorderlingen. Verschillende gezinnen waren na de oorlog naar Alblaserdam gekomen omdat daar werk te vinden was. Dat betekende afscheid nemen van het oude, vertrouwde bestaan; hier moest men als vreemde opnieuw beginnen.
Maar die baptisten van het eerste uur hadden een rijkdom meegekregen: hun geloof in Jezus Christus. Wat zouden ze ermee gaan doen? Zou de lamp brandende blijven of langzaam uitdoven, zoals dat helaas bij velen is geschied die in een andere omgeving kwamen te wonen?

Wat er aan vooraf ging

Zaterdag 7 december jl. kon heel baptist Nederland komen zien dat die lamp nog volop licht geeft!
Met gepaste vreugde werd op deze (wat het weer betreft: sombere) dag het nieuwe bedehuis van de gemeente in gebruik genomen.
Maar keren we terug naar het begin. Zoals op meer plaatsen begon men hier met eigen kinderwerk. Spoedig daarna kwam er een Zusterhulpafdeling, wat men wel letterlijk kan nemen want van een georganiseerde gezinszorg was nog haast geen sprake in die tijd. Ook begon men het Zaaierwerk ter hand te nemen, maar dat viel zwaar tegen. Men had in deze streken nog niet van de baptisten gehoord en dacht dat het een of andere duistere sekte was.
Voorlopig vonden de baptistengezinnen van Alblaserdam hun onderdak in Rotterdam-Zuid, vanwaar ds R. Reiling en de broeders Kik, Tessers en Bakker de arbeid naar vermogen steunden. Per 1 januari 1956 kwam er nog een hulp bij: de heer A. Visscher uit Overschie begon naast zijn dagelijkse werk de arbeid in de gemeente te Alblasserdam. Men kwam samen in het N.V.V.-gebouw en in de eerste dienst zaten er 12 personen in de zaal...

Toch liep de arbeid goed. Reeds in 1957 besloot men een zelfstandige gemeente te worden en in mei van dat jaar werd ds A. Visscher benoemd tot eerste predikant van de gemeente.
Vanaf die tijd is het snel gegaan. Op zaterdag 14 juni 1958 nam men het houten kerkje met 100 zitplaatsen in gebruik; men had nu een eigen tehuis. Dat er in dat kerkje met zegen is gewerkt blijkt wel uit het feit, dat de gemeente nu 87 leden telt. Velen daarvan zijn in het houten kerkje tot bekering gekomen en gedoopt.

Maar het vertrouwde witte kerkje werd wel erg klein. Bij een „beetje" bijzondere dienst moest men de mensen er gewoonweg indrukken. Daarom besloot men half februari 1973 definitief om een nieuwe kerk te bouwen en op 1 maart 1974 mocht men de eerste paal voor een stenen kerk in de grond slaan. En op 7 december 1974 is de nieuwe, door de architekten De Heus en Roubus ontworpen baptistenkerk te Alblasserdam in gebruik genomen met een feestelijke eredienst.

Een nieuwe kerk; een getuigenis!

De inwijdingsdienst stond onder leiding van de consulent ds H. L. Nieman van Rotterdam-Zuid. De oud-voorganger ds A. Visscher mocht de eerste prediking in de nieuwe kerk houden. Naar aanleiding van Matth. 14 : 14-21 sprak hij over: „Geeft gij ze te eten".

„Dat is altijd onze opdracht geweest", aldus ds Visscher, „vanaf het ogenblik dat wij hier met de arbeid zijn begonnen. Geef ze te eten: het evangelie van redding en verlossing in Christus. De gemeente zit in een moeilijk te bewerken streek. Enerzijds is er veel kennis van Gods woord; men is er ook veel mee bezig, maar men durft zich het heil niet toe

te eigenen. Anderzijds manifesteert zich ook hier de moderne mens, die het allemaal niet meer gelooft. Voor al deze mensen is de vreugde van de gemeente over haar zekerheid des geloofs in het Bloed van Christus tevens een opdracht om de boodschap uit te dragen.

Het begin van de gemeente lag niet in 1957 maar op het moment dat onze Hemelse Vader besloot zijn Zoon te zenden tot redding der wereld. We zullen doorgaan totdat onze Heiland wederkomt in heerlijkheid", aldus ds Visscher.

Daarna kwam er een menigte sprekers aan het woord waarvan we maar enkelen zullen noemen. De aannemer, de heer Hoogendoorn, prees de goede samenwerking tussen hem en de broeders der gemeente. Hier waren volgens hem mensen bezig die samen iets tot stand konden brengen door hun bezieling en eensgezindheid. Hij bood een tekst in groene steen aan, die boven het doopvont een plaats heeft gevonden: „Indien gij van ganser harte gelooft is het geoorloofd" (Hand. 8 : 37). Ds T. Jansma van de U.B.S. konstateerde met vreugde dat dit nu al de 43e kerk is aan welks totstandkoming de U.B.S. mocht meehelpen.

Br A. Gebel sprak namens de U.C. zijn gelukwensen uit en burgemeester Vijgeboom deed hetzelfde, namens de burgerlijke gemeente.

Mevrouw Van Diggelen had speciaal ter gelegenheid van dit gebeuren een stuk geschreven, „Ons Kerklied" dat door het zangkoor (bijna de helft van de gemeente is er lid van!) o.l.v. br Van Olderen ten gehore werd gebracht. Zusterhulp kwam trouwens deze middag nog een keer in het nieuws toen men *f* 1000,—, de opbrengst van een bijzondere aktie, aan de penningmeester mocht geven.

De Alblasserdammers mogen trots zijn op hun nieuwe kerk die aan ruim 150 personen een zitplaats biedt. Naast de kerkzaal is er nog een keuken, een kindercrêche, een konsistoriekamer en een ruime garderobe. We kunnen alleen maar hopen dat de kerk weer spoedig te klein mag zijn: er is nog grond voor uitbreiding genoeg.

In een tijd waarin men overal kerken sloopt is het bouwen van een nieuwe kerk zonder meer een getuigenis. Een getuigenis in steen dat God nog steeds leeft!

Ook in Alblasserdam.

G. H. W. Pflaum

OPGELET

DC verschijnt volgende week niet.

De kerstpreek van van dominee De Wit

Ds JAN WILLEM DE WIT stak met innige tevredenheid een sigaar op, die zijn liefhebbende echtgenote voor de kerstdagen had gekocht. Ze kende haar man dermate goed, dat ze wist, hoe een sigaar en een kop koffie hem nooit heerlijker smaakten dan na de zondagse preek. Vandaar...

Hoewel de zondagse preek deze keer nog niet was gehouden, genoot ds De Wit toch bijzonder van zijn bolknak en hij had daar een duidelijke reden voor: hij had zijn preek voor de kerstmorgen klaar! En dat terwijl het pas 5 uur in de middag van de 24ste december was. Meestal moest die preek nog geboren worden tegen het middernachtelijk uur, omdat al de kerstfestiviteiten van clubs, bejaardenfeesten, vrouwenverenigingen etc. hem dermate in beslag namen, dat de eigenlijke kerstboodschap behoorlijk in het gedrang dreigde te komen. Maar deze keer lagen de zaken anders. En daar mag best een extra sigaar op gerookt worden.

Het had ds De Wit helemaal geen moeite gekost om een tekst te vinden, want wat hij dit jaar zo voor en na in de gemeente had gezien en gehoord had hem doen besluiten om een heel bijzondere tekst te kiezen. Het was Spreuken 19 : 27 geworden...

En toen de tekst eenmaal gekozen was, kwam de preek als vanzelf. Om in pastorale termen te spreken: het ging van een leien (kerk) dakje. Eerlijk gezegd: het was wel een strenge preek geworden, maar daar leende de tekst zich dan ook wel voor.

Terwijl de blauwe rook omhoog warrelde, repeteerde de zieleherder zijn preek en ondertussen zag hij, in gedachten, de gemeenteleden al in de kerk zitten.

OP DE VOORSTE BANK (hoe durfden ze het toch bestaan) zat de familie Nooitgetrouw, die bijzonder regelmatig in de kerk plachten te komen, nl. steevast op de eerste kerstmorgen, om dan voor de rest van het jaar weer in de mist te verdwijnen...

Schuin achter hen zat broeder Beursjedicht; de diakenen, die, al kollekterende, wel eens een blik in het zakje wierpen, beweerden dat hij op de kerstdag een gulden in het builtje deed maar de rest van het jaar niets anders dan dubbeltjes.

O ja, daar in het midden zouden natuurlijk ook broeder en zuster Langteen zitten, argwanend spiedend of er ook iets was waaraan ze zich zouden kunen ergeren...

Zr Dubbelvel zou wel geen verstek laten gaan, ondanks het feit dat ze vorige week de presidente van de vrouwenvereniging met haar scherpe tong zwaar beledigd had. Vroom tot in de derde macht, maar ondertussen...

En ds De Wit verwachtte ook broeder Steenhard, de man die zo'n enorme bijbelkennis bezat, maar intussen al in 15 jaar niet met zijn broer had gepraat vanwege een erfeniskwestie...

De familie Weifelaar zag hij ook al weer: mensen die met de meest onmogelijke argumenten al sinds jaar en dag aan bekering en doop wisten te ontsnappen.

Of broeder Tweewal er zou zijn was niet helemaal zeker, omdat de biljartklub, waarvan deze broeder een vurig aanhanger was, op de morgen van de eerste kerstdag een toernooi zou organiseren. Hij zou dus moeten kiezen en waarschijnlijk zou de bal wel niet in de richting van de kerk rollen.

Ja, ds De Wit kende zijn pappenheimers maar al te goed; wat was de groep „getrouwen in den lande" toch angstig klein in verhouding tot de velen die traag, onoprecht, lui, gierig en egoïstisch waren. Hij was het zat om maar weer een mooie kerstpreek te houden voor al die lieden die het vlees der wereld liever bleken te hebben dan de botten van het evangelie. Vandaar die keiharde tekst uit het wijze boek der Spreuken. Ergens voelde hij zich een tweede Johannes de Doper: „Adderengebroed, wie heeft u een wenk gegeven om de komende toorn te ontgaan?" Ik kan de verleiding niet weerstaan om u een fragment van de preek door te geven.

De tekst luidde:

> *„Houd maar op, mijn zoon, naar vermaning te luisteren, als gij toch afwijkt van verstandige woorden".*

„Ja, gemeente, daar zit u dan weer op deze romantische kerstmorgen. Velen van u zag ik in maanden niet in de kerk en na deze dienst zullen ze er weer niet zijn. Ik zie zelfs jonge mensen, die anders met geen stok in de kerk te krijgen zijn.

Ja, daar zit u dan! Waarom? Ik heb de indruk, dat voor velen van u deze dienst dezelfde funktie heeft als de kerstboom en de kaarsen: hij moet als versiering dienen om alles wat gezelliger te maken.

Op deze manier wilt u graag in een kerstsfeer komen. Maar de geboren Koning der wereld wilt u geen hulde bewijzen. U laat Hem, na afloop van deze dienst weer aan zijn lot over, zoals u dat voor deze dienst hebt gedaan. U zoekt geen Heiland, maar wat sfeer. En daarom zeg ik u: Houdt maar op om naar de vermaning van het evangelie te luisteren, want u trekt u er toch verder niets van aan. Kom hier dan liever maar nooit weer terug!
Als u alleen maar wat met het kerstkind wilt spelen, maar de Koning die daar ligt, niet wilt dienen, dan zal Hij straks komen om u te oordelen... Houdt er maar mee op!"...

ZO GING DE PREEK nog wat door. En aan het eind stond met forse letters geschreven: „AMEN". Daar kon de gemeente het wel mee doen! En ds. De Wit deed nog een extra tevreden trek aan zijn sigaar en zette de radio aan.
Maar zie... De preek van onze dominee ging niet door! 's Nachts om drie uur zat hij nog in zijn studeerkamer te werken aan een andere preek...
Want wat gebeurde er? Des avonds om negen uur ging de telefoon. Of dominee direkt in het ziekenhuis wilde komen. Broeder Beursjedicht had een ongeluk gehad en lag op sterven.
Natuurlijk ging ds De Wit. Hij was geen onmens! Broeder Beursjedicht kon amper meer spreken; maar wat hij er, met grote moeite, uitbracht, ontroerde de predikant diep... „Dominee ik ben bang... Ik heb altijd gewerkt om geld... U mag het wel weten, ik heb ruim *f* 30.000,— op de bank... Maar... ik kan niet sterven..."
Wat moest ds De Wit zeggen? In een flits ging de kerstpreek door hem heen. Nee, die kon hij hier niet gebruiken. Wat dan? Toen las hij Jes. 53... „Maar om onze overtredingen werd hij doorboord..." Ook om de overtredingen van broeder Beursjedicht. „De straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem..." En met die vrede in het hart ging dit kind van God, ondanks al zijn zonden, heen...
Toen ds De Wit dat de volgende morgen in de dienst vertelde, trok er om sommige monden een ongelovig lachje. Ze hadden deze broeder nooit zo hoog gehad. En nu... vrede?...
Zodoende brandde er 's nachts om drie uur nog licht op de studeerkamer en lag er in de prullemand een verfrommelde preek. Want ds De Wit had begrepen, dat eigenlijk al die mensen in de kerk stervende zijn en niet kunnen sterven zonder de lijdende Knecht des Heren, die hun schuld wilde dragen...
De kerstpreek ging de volgende morgen over Jesaja 53 en Philippenzen 2. De dominee had eigenlijk van het kerstfeest 'n feest willen maken voor braven; zo in de trant van „Een, twee, in de maat..." En hij dreigde een beetje te vergeten, dat Jezus gezegd heeft: „Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars tot bekering. Die gezond zijn hebben geen arts nodig, maar die ziek zijn". Jezus kwam zieken genezen met Zijn eigen bloed, het bloed van Golgotha! Is dát eigenlijk niet de zin van het kerstgebeuren?

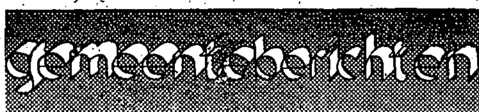
C. v. W.

ZENDINGSWERKGROEPEN IN DE GRONINGER BOND

Woensdag 6 november is er een vergadering geweest van de Zendingswerkgroepen der gemeenten aangesloten bij de Groninger bond. Daar is afgesproken dat er vóór 1 januari suggesties uit de diverse gemeenten naar voren zouden komen voor ons zendingswerk. Tot nu toe is er niets binnen gekomen. Willen degenen die op de vergadering aanwezig waren aan de afspraak denken en zo spoedig mogelijk reageren zodat de volgende vergadering zinvol kan zijn? Deze is gepland op 23 januari. Berichten moeten naar: J. Blaauw-van Lune, Westerparallelstraat 87, Stadskanaal.

FRIES KONVENT

Maandag 6 januari a.s. worden de Friese voorgangersechtparen om 10.00 uur v.m. in Sneek, in De Horn verwacht.
Bij verhindering tijdig bericht aan de gastvrouw.

GEMEENTE-OPBOUW IN HET ZUIDEN

Sittard-Heerlen - (K.K.). In de verdere ontwikkeling van onze gemeente-opbouw van Sittard-Heerlen, mogen we vanuit ons Zuidelijk front veel goede berichen doorgeven.

Op zondag 8 december jl. deden weer twee jongelui, Marjo Spijker en Dirk Schröder een heel belangrijke stap in hun leven: door de doop traden zij toe tot onze gemeente! Het was een groot feest voor ons allen; het is heerlijk, wanneer men zo jong reeds, zich met ganser harte in mag zetten voor Gods Koninkrijk! Zo hebben reeds vanaf mei jl. 8 jonge mensen dit jaar onze gemeente versterkt. Op 26 mei zr. Hanny Heebink, op 13 oktober Herald Janssen en José Schenkel en op 10 november drie meisjes, Fonnie, Corrie en Jolanda Beukema. Het waren ontroerende momenten voor ons allen! De diensten werden geleid door ds H. Sikkema uit Heerenveen, die geregeld overkomt uit het Noorden om ons te versterken met het Woord des Heren. Het zangkoor onder leiding van de heer Koolen werkte ook mee aan de diensten, met mooie liederen. We hebben aan dit koor veel steun en de heer Koolen heeft het peil en volume geweldig weten op te voeren door zijn algehele inzet, zodat het zelfs nog hier in het Katholieke Zuiden soms mag getuigen van onze Heiland door te zingen in de Katholieke Kerken (zaterdagavond-mis). Ook de andere verenigingen werken nà de vakantie weer op volle kracht, zoals Zondagsschool, Zusterhulp en Jeugd.

Hoewel we dus zonder voorganger zijn, gaat het met onze gemeente geweldig goed en we gaan steeds vooruit. Door onze aktieve Raad, onder leiding van br H. Sikkema, en door onze verenigingen wordt hard gewerkt aan de verdere opbouw.

Tevens werd onze gemeente nog versterkt door verschillende mensen, die van andere gemeenten overkwamen. Een verblijdend iets, maar hierdoor is bij bijzondere gelegenheden ons kerkgebouw veel te klein en moeten we noodzakelijk gaan uitbreiden om meer kerk- en vergaderruimte te krijgen.

We hadden echter ook reden tot grote droefheid, want op 4 november jl. nam God onze br Frits van der Veer uit ons midden weg, wat ons allen erg aangreep en ons veel verdriet gaf; we kunnen elkaar moeilijk missen! Maar als een wonderbaar getuigenis was de overgrote belangstelling van zovelen buiten onze gemeente, die hem kenden in zijn eenvoudig uitdragen van zijn geloof in de Heiland, zo dat we er verwonderd over waren wat zo'n leven wil zeggen tot onze medemens in deze wereld vol duisternis.

GROEI IN ARNHEM ZET ZICH VOORT

Arnhem - (P.D.). Sinds wij de vorige keer schreven dat de zondagmorgendiensten in de aula van een Technische School gehouden worden, is aan die situatie nog niets veranderd.

Sommigen missen de bijenkomsten in de kapel wel, maar het zou ondoenlijk zijn om de schare daar onder te brengen.

Reeds zesmaal mochten wij in de achter ons liggende maanden in die aula een doopdienst houden, waarbij 22 broeders en zusters getuigden van hun wedergeboren zijn in de Here Jezus.

Zo breidt de gemeente zich gestadig uit. Op dit moment zijn er 361 leden. Zowel wegens dit grote aantal, als wegens het ver in de omtrek verspreid wonen van die leden, behoeft de wijze, waarop zij met elkaar in kontakt kunnen blijven, de nodige aandacht.

Enerzijds wordt een poging daartoe ondernomen door iedere tweede zondag van de maand na de dienst gezamenlijk koffie te drinken. Anderzijds is een begin gemaakt met het vormen van gespreksgroepen in een aantal wijken, zodat nu groepen in Zevenaar, Ede en Arnhem-Zuid van start zijn gegaan. En behalve dat wordt eens per veertien dagen een Bijbellezing en bidstond gehouden in Tabitha-Lunteren.

Wij vernamen enkele weken geleden uit Delfzijl berichten over een oogstdankdienst en een zusterhulpaktie voor de zending. Evenals daar, zo ook hier, werden na de oogstdankdienst fruitbakjes uitgedeeld aan bejaarden en zieken, wat hogelijk werd gewaardeerd.
En wat betreft Zusterhulp, de zusters versloegen hun tienduizenden; met twee grandiose happenings vierden zij hun 40-jarig jubileum.
Een feestavond met als hoogtepunt een ludieke *modeshow en vervolgens een fancy-fair, met als*, een van de vele attrakties een tosti-bakkende voorganger, wiens smakelijke produkten in grote hoeveelheden werden verorberd à raison van *f* 1,— per stuk. Opbrengst van het geheel *f* 3.000,— ten bate van de zending. Dit bedrag komt nauwkeurig overeen met het in het bericht van Delfzijl genoemde batig saldo van hún zusterhulp aktie. Zo ziet u maar weer de typische familietrekjes van de baptistengemeenten.
Voor de komende feestdagen wensen alle Arnhemmers u veel zegen toe, evenals voor het komende jaar. Moge al uw arbeid niet vergeefs zijn in de Here, die naar wij verwachten spoedig zal komen. (Zo niet nog dit jaar, zou het dan in '75 zijn?)

HET WERK GAAT GESTAAG DOOR

Heerenveen - (H.B.). Zo tegen het eind van het jaar willen we weer eens iets uit Heerenveen

laten horen. Sensationele gebeurtenissen zijn er uit deze gemeente niet te melden, maar het werk gaat gestadig door. Deze herfst begonnen we met de aktie Agapé, gespreksavonden die door een (te klein!) aantal broeders en zusters trouw worden bezocht. Van deze aktie verwachten we een verdieping van ons persoonlijk geloofsleven en een groeiende onderlinge band.
Als een grote zegen mochten we in de laatste 15 maanden een aantal doopdiensten beleven. Eén jonge zuster, drie zusters op rijpere leeftijd en een jonge broeder beleden hun geloof, lieten zich in gehoorzaamheid aan Gods Woord dopen en aanvaardden hun verantwoordelijkheid in de gemeente. Ook stonden we enkele malen aan het graf van leden en vrienden van de gemeente. Bij elke gelegenheid, vreugde of droefheid bracht onze voorganger ds B. Stuut duidelijk het Evangelie van verlossing door Jezus' bloed. Dankbaar gaan wij voort, in de overtuiging, dat alles wat wordt gedaan uit liefde voor de Heer van de gemeente, waarde heeft en vrucht draaagt.

DE WONDEREN GODS IN DE IJMOND

IJmond - (J.K.). Men kent wel het gezegde: De wonderen zijn de wereld nog niet uit. Voor de kinderen Gods zullen wonderen, wonderen van God er altijd zijn.

In dit afgelopen jaar hebben deze wonderen zich heerlijk geopenbaard in onze gemeente.
Op verschillende plaatsen in de bijbel wordt gezegd, dat wij vijanden Gods waren maar nu Zijn kinderen: „eertijds niet Mijn volk, nu Mijn volk". Dat is toch een wonder Gods?

Als men nu in onze diensten komt dan zijn er die vorig jaar nog tégen God waren en nu hun krachten geven aan het werk van de Heer.
Er wordt gewerkt in de gemeente, maar ook gebeden; er is iedere zaterdagavond een uur van gebed. Het evangelie breekt zo zijn baan in de IJmond. Het werk in de gemeente gaat regelmatig door op alle fronten en wij verheugen ons over de grote trouw van de broeders en zusters en de toewijding waarmee het werk wordt gedaan.
De beleving van de konferentie in Dalfsen, waar enkele broeders en zusters van onze gemeente aanwezig waren, vindt zijn weg in de gemeente. Meerdere zegeningen mogen wij ondervinden.
Nu kunnen we vertellen, dat begin volgend jaar begonnen kan worden met de bouw in Heemskerk (wijkgemeente-noord). Een heerlijk vooruitzicht voor de broeders en zusters in Heemskerk om straks in een nieuw, maar vooral ruimer gebouw de diensten te hebben.

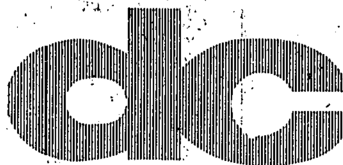
Op de eerste dag van het jaar overleed onze oudste broeder uit de gemeente. God hebben wij gedankt voor alles wat Hij ons heeft gegeven in deze broeder.

Naast enkele teleurstellingen, dat broeders en zusters niet meer met ons optrekken, overheerst toch de dankbaarheid in de gemeente. Met veel toewijding en kracht brengt onze voorganger ds R. Reiling iedere week het Woord. Wij kunnen u zeggen dat het geen gemakkelijke taak is om als voorganger in werkelijkheid twee gemeenten te dienen. Daarom is er in het bijzonder veel gebed nodig voor onze voorganger.

Nog enkele dagen en dan is het kerstfeest met een druk bezet programma in beide wijkgemeenten, waar met veel verwachting naar uitgezien wordt. Dit jaar werden elf broeders en zusters gedoopt en deden hiermee belijdenis van hun geloof te midden van de gemeente.

Op woensdag 4 december nam de Heer plotseling van ons weg onze geliefde broeder Ploeg. Deze broeder was een strijder van het eerste uur in onze gemeente. Veel dank aan de Heer voor wat wij in deze broeder hebben gehad: zijn liefde en trouw voor de gemeente.
Het jaar 1975 begint hoopvol. Op de eerste zondag van het jaar hebben we weer een doopdienst. Tevens zullen we ons in IJmuiden bezig gaan houden met een trainingsweek voor evangelisatie; dit is geheel iets nieuws, waarvan we grote verwachtingen hebben.
Wij willen dit bericht besluiten met de broeders en zusters in het land gezegende feestdagen te wensen en Gods zegen in ieders werk.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: f 26,—
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds F. E. Huizinga, dr J. Reiling, ds P. van der Werf en ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Commanderij 45, Sneek; tel. 05150-4300.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam. per jaar, f 6,50 per kwartaal; voor abonnees in het buitenland f 33,— per jaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Op woensdag 4 december 1974 heeft de Heer onverwacht tot Zich genomen, onze broeder

EGBERT JAN PLOEG

op de leeftijd van 70 jaar.

Psam 27 vers 1 was het getuigenis van onze broeder

Baptistengemeente IJmond

Heden overleed in de volle overtuiging des Geloofs, onze geliefde zuster, schoonzuster en tante

GEPKE BOS

op de leeftijd van 71 jaar.
Veilig in Jezus' armen

Uit aller naam:
W. van Halderen

Scheveningen, 6 december 1974
Huize Tabitha, Badhuisweg 99
Correspondentie-adres: Poptahof Zuid 501, Delft.

De begrafenis heeft plaats gehad op de Nieuwe Algemene Begraafplaats, ten oosten van Rijksweg 13 te Delft, woensdag 11 december jl.

Geheel onverwacht heeft de Here tot Zich genomen onze lieve man, vader en opa

EGBERT JAN PLOEG

1 Thess. 4 : 13-14-16

G. Ploeg-Niemeijer
Kinderen en kleinkinderen

Velsen-N, 4 december 1974
Pancrasplantsoen 8

Zijn stof hebben wij 9 december ter ruste gelegd op Duinhof te IJmuiden-O.

Het bestuur van de Stichting tot exploitatie van de camping „den Borg" te Rekken, Gelderland, roept sollicitanten op voor de funktie van:

camping-beheerder

voor het seizoen 1975.

Hij heeft tot taak te zorgen voor het volledig beheer van camping en kantine. Vereist wordt:

goede kontaktuele eigenschappen, organisatorische kwaliteiten, middelbare ontwikkeling.

Onderschrijving van de op positief christelijke overtuiging gebaseerde doelstelling strekt tot aanbeveling.

Salaris wordt in nader overleg geregeld.

Sollicitaties worden ingewacht bij het bestuur van de stichting camping „den Borg", G. M. Drenth, Jan Luykenstraat 5, Hengelo (O.). Telefoon 05400-20134, waar ook nadere informaties kunnen worden verkregen.

Fam. J. de Jonge Pzn., wenst u gezegende Kerstdagen en een voorspoedig 1975.
Adm. de Ruijterweg 266, Amsterdam.

Alle met ons in even dierbaar Geloof in Christus Jezus verbonden wensen wij: Gezegend Kerstfeest en Nieuwjaar (Lees: Johannes 8 : 12)

Sneek, Napjusstraat 108

G. Visser, Em. predikant
D. Visser-Gorter

Fam. W. Veenstra, Amsterdam, wenst alle broeders en zusters een voorspoedig en gezegend 1975.
